ΝΕΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΨΥΧΟΣΩΤΗΡΟΣ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ.

Ἐξ ἑτέρων ἑρμηνειῶν διὰ πολλοῦ πόνου ἐκλελεγμένη, καὶ εἰς κοινὴν φράσιν συντιθεμένη, Παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς, εἰς ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῶν μετὰ πόθου καὶ θεωρείας πνευματικῆς γινομένων τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα. μετὰ δὲ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα, παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ Τζαγγαροπούλου τοῦ ἐκ Ζακύνθου

ἈΦΙΕΡΩΘΕΙΣΑ.

Τῷ μονογενεῖ υἱῷ τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ἘΝΕΤΙΗΣΙ, κατὰ τὸ αψέ. Ἔτος τὸ σωτήριον. 1705.

Παρὰ Μιχαὴλ τῷ Βαρβωνίῳ.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΡΟΣΗΛΩΣΙΣ.

Ἔθος μέν ἐστι τοῖς λογογράφοις τοῖς συνθέτουσι καὶ γράφουσί τι βιβλίον, προσηλοῦν αὐτὸ καὶ παρέχειν (εἰς σημεῖον ἀγάπης) τοῖς μᾶλλον φιλοῦσιν αὐτούς. Καὶ μάλιστα τοῖς σφῶν σπουδαίοις καὶ κυρίοις καὶ μεγιστᾶσιν. ἵνα διαμέσου αὐτῶν ἀξιέραστον καὶ περίφημον καὶ ἐκλαμπρότατον τὸ ἐγχείρημα πᾶσι γένηται. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος καὶ οὐτιδανὸς σὸς οἰκέτης ἀνάξιος (Δεδοξασμένε καὶ ὑπέρθεε, υἱὲ τοῦ προανάρχου πατρὸς, θεάνθρωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ) μὴ ἔχων παρρησίαν πρός τινα ὡς πένης κατάκριτος, (εἰ καὶ τολμηρόν.) ὅμως γονυπετῶς ψυχῇ τε καὶ σώματι μετὰ πάσης μου τῆς εὐλαβείας, καὶ βαθυτάτης ἐκστάσεως, καὶ ἐδαφιέας προσκυνήσεως. ἀνατίθημι (σὺν ἐμοὶ) τῇ κραταιᾷ καὶ παναλκάν τῷ σῇ δεξιᾷ τὴν παροῦσαν σύνθεσιν. Δεόμενος σῆς φιλάνου καὶ πανευσπλάγχνου στοργῆς τῆς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, δέξασθαι ταύτην (καθὰ εἴρηκας, ὥσπερ τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας.) Αὐτὸς δὲ ἀκτινομόρφῳ λαμπρότητι ὡραΐσον, καὶ ἔνδυσον κάλλος ἀμήχανον. ἀλλομόωνον ἀναδείξας (ὡς ἄστρασι καὶ σελήνῃ) τοῖς γράμμασι καὶ λέξεσι καταγλαϊσάμενος (ἔχων ἐν μέσῳ σὲ τὸν ὑπέρφωτον καὶ ὑπέρλαμπρον καὶ ἀόρατον καὶ παγκόσμιον ἥλιον) ὃς ἐν μεσημβρίᾳ τοῖς πᾶσιν ἐμφαινόμενος. παράδοσον πρυΐχῃ σου δυνάμει, τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ οἷα δεσπότης καὶ Θεὸς τοῦ σύμπαντος, καὶ ὑπέρμεγιστος καὶ ὑπερακρότατος ἀρχιερεὺς καὶ Κύριος, καὶ βάσις αὐτῆς, καὶ ἐραστής, καὶ φωτοπάροχος ἣν ἱδρῶσιν ἰδίοις καὶ σταυρικοῦ θανάτου, διὰ τοῦ παναχράντου καὶ ζωοποιοῦ σου αἵματος ἐξηγόρασας, καὶ αἰωνίου θανάτου ἠλευθέρωσας, καὶ βασιλείας οὐρανῶν κατηξίωσας, καὶ αἰωνίου ζωῆς καὶ δόξης ἐτίμησας. καὶ οὐ διαλείπεις ἀενάως βοηθεῖν, καὶ χορηγεῖν εὐκαίρως τὰ πρὸς ζωὴν καὶ σωτηρίαν ἡμῖν συμφέροντα. Οὕτω καὶ πάνυ ἐκ βαθέων καρδίας ἐκλιπαροῦμεν, παρατεῖναι δι' ἔλεος τὴν σὴν μεγίστην ἀγλαόμορφον χάριν καὶ παντοδύναμον ἐνέργειαν τῇ παρούσῃ ἁπλῇ καὶ ἰδιωτικῇ φράσει, χρυσοκέντρῳ νύγματι τιτρώσκειν, καὶ ἀναζωπυρεῖν τὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας σύστημα, ἅμα τε σύμπαντας τοὺς προσεχῶς καὶ πανευλαβῶς ἐντευξομένους. εἰς δόξαν σήν, καὶ ἡμετέ-

ἡμετέραν κατάνυξιν καὶ ψυχοσωτήριον ὠφέλειαν. Καὶ ἐντρυφῶν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τῶν νεκταρέων, καὶ ἀνθέων, καὶ ἡδυπάτων καρπῶν αὐτῆς, εἰς τὸ καταρτίζεσθαι ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς κατὰ τὰ γεγραμμένα τῶν μαργαροειδῶν προσταγμάτων σου. Καὶ μηκέτι ἐνασχολεῖσθαι καὶ κεχυμέναι εἰς ἀνωφελῆ καὶ μάταια τῆς κακίας φαντάσματα καὶ δελεάσματα. Καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει καὶ μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει γενέσθαι τὸ πέρας ἡμῶν, ὅταν εὐδοκήσῃ τὸ κράτος σου. Ὅπως ἐν ἀγαλλιάσει προσκυνήσωμεν ἐν τοῖς αἰῶσι τὴν ὑπερένδοξον βασιλείαν σου, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι. ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ προσκύνησις ἐκ πάντων, καὶ διαπαντός. Εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἀ Μ Ή Ν.

Τῷ ἐν τριάδι Θεῷ αἰώνιος ἡ προσκύνησις,
Κἀμοὶ τῷ αἰσχρῷ ἡ συγχώρησις.

Ἀθανάσιος ὁ κρὴς σοὶ ταῦτα γράφω.

Ἀθα-

Ἀθανάσιος τοῖς ἐντευξομένοις, χάριν ἄνωθεν πρὸς ἔργα σερίωδη.

ΠΟλὺ κακὸν καὶ μεγάλην πίκραν ἔχει ἕνας τυφλὸς (Εὐλογημένοι χριστιανοὶ) ἂν περιπατῇ καὶ εἰς τοὺς πλέα πανευφρόσυνους τόπους, καὶ ἂν ἦσαν ἐμπροστά του καὶ τὰ πλέα ἀκριβώτερα καὶ βασιλικώτερα πράγματα. μὴ δυνάμενος νὰ ἰδῇ τὴν εὐμορφίαν τους, νὰ θαυμάσῃ καὶ νὰ ἀναγαλλιάσῃ ἡ καρδία του. Καὶ ἂν ἦτον τινὰς νὰ τὴν ἀνοίξῃ τ' ἀμμάτια του [illegible] κιτάξῃ τὰ κάλλη τους, ἤθελε λάβῃ πολλὴν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην ἡ καρδία του· νὰ εὐχαριστᾷ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ ἔδωκε τὸ φῶς του, καὶ εἶδε καὶ ἐχόρτασεν. Ἔτζι καὶ περισσότερον ἠμπορεῖ νὰ θλίβεται κανεὶς ὁποῦ νὰ διαβάζῃ καθημερούσιον ἕνα βιβλίον, καὶ ποτέ του νὰ μὴ δύναται νὰ κατανοήσῃ τὰ λεγόμενα. καὶ ἂν ἤθελε λάχῃ κανένας νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὸν νοῦν του μὲ τὴν ἑρμηνείαν νὰ τὰ καταλάβῃ, μοῦ φαίνεται (διαλογοῦμαι) πῶς ἤθελεν ἔχῃ πολλὴν χαρὰν, καὶ μεγάλην χάριν ἐκείνου ὁποῦ τοῦ τὰ ἤθελεν ἑρμηνεύσῃ. Διατοῦτο καὶ ἐγὼ θέλοντας νὰ χαροποιήσω τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ λαϊκοὺς ὁποῦ ἀγαποῦσι νὰ ἀναγνώθουν, καὶ νὰ ἀκοῦσι κατὰ τὸ δυνατόντους τὸ ψαλτήριον, Κάνω σὰν ἐκεῖνον ὁποῦ στέκει καὶ ξανοίγει καλὰ ὅσον δύναται ἐκείνους ὁποῦ παίζουν εἰς τὸ σημάδι, νὰ γνωρίσῃ ποῖος παίζει καλίτερα. Καὶ βλέποντας διαφόρους διδασκάλους ἔργα ψα τὰ πλέα χρησιμώτερα μὲ συντομίαν, διατὶ θέλοντας νὰ βάλλω ὁλονῶν τους τὰς διάφοραις ἐξήγησαις καὶ ἑρμηνείαις, δὲ φθάνει ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἔξοδος τῆς στάμπας νὰ ἑρμηνευθῇ. Ἐπειδὴ ἀλλέως γροικᾶται διὰ τοὺς παλαιούς, ἤγουν εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ εἰς τοὺς λοιπούς. Καὶ ἀλλέως εἰς τοὺς νέους, ἤγουν εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὸν καταμόνας προσευχόμενον. καὶ εἰς τὰς παλαιὰς θυσίας, καὶ νέας λειτουργίας. καὶ θέλοντας νὰ τὰ βάλῃ τινὰς τοῦτα ὅλα κατὰ πλάτος, γίνεται μεγάλη σύγχυσις καὶ ὀκνηρία διὰ τὴν πολύτροπον διαφορὰν τῆς ἐξηγήσεως, καὶ τῶν προσώπων, καὶ τῶν πραγμάτων. Διατὶ καθὼς ἠμπορεῖ ὁ χρυσοχὸς νὰ κάνῃ μὲ τὸ χρυσάφι πολλῶν λογιῶν στολίδια, ἔτζι καὶ τὸ ψαλτήριον ξηγᾶται εἰς διάφορα ἔργα καὶ νοήματα. Καὶ ἠθέλησα ὁ ἀδύνατος ἐγὼ νὰ κολυμβήσω εἰς τόσον μέγα καὶ βαθύτατον πέλαγος, καὶ νὰ τὸ φέρω καλίτερα εἰς μέρος προσευχῆς διὰ περισσοτέραν εὐλάβειαν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν προσευχομένων. Καὶ τὸ κάνω διὰ τοὺς ἁπλουστέρους, καὶ ὄχι διὰ τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ διδασκάλους. διότι αὐτοὶ δύνουνται νὰ δυλαύουνται ἀπὸ ταῖς ἴδιαις ἐξήγησαις καὶ θεωρίαις τῶν θεολόγων διδασκάλων.

Καὶ

Καὶ νὰ λαμβάνουσι τὸ φῶς σὰν ἀετοὶ ἀπὸ τὸν νοητὸν ἥλιον τὸν Θεόν, καὶ νὰ τὸ μεταδίδουσι μὲ τὴν σοφίαν καὶ γλῶσσαν τους εἰς τοὺς ἐπιλοίπους: Ἀλλὰ ὡσὰν πῶς ἕνας ζωγράφος ζωγραφίζοντας τὴν εἰκόνα τοῦ ζωντανοῦ προσώπου δὲν δύναται νὰ τῆς δώσῃ καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐνεργείαις ὅπου ἔχῃ τὸ ζωντανὸν ζῶον, τέτοιας λογῆς καὶ ἐμεῖς εἰς τοῦ-την τὴν ἐξήγησιν τοῦ ψαλτηρίου. δὲν δυνόμεθεν νὰ τῆς δώσωμεν καθολικὰ (κατὰ τὴν πνευματοκίνητον φώτισιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ προφήτου) τὰ χρεωστούμενα. μόνον ὅπου σημαδεύωμεν κατὰ τοὺς διαφόρους ἐξηγητὰς (ὡς ἄνωθεν) τὴν ἑρμηνείαν μας. Καὶ τά-ξετε πῶς σᾶς δείχνωμεν τὸ ἔξω πρόσωπον τοῦ ψαλτῆρος, ὡς μίαν εἰκόνα ζῶντος προσώπου. ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεικάζεται (εἰς κάποιον τρόπον) τοῦ ζωγραφισμένου ζώου τὸ σχῆμα, καὶ ἡ πρᾶξις ἢ ζωντανὸν, ἢ νεκρὸν εἶναι. ἢ κάθεται, ἢ κοίτεται, ἢ μάχεται, ἢ χαίρεται, ἢ κλαίει καὶ θλίβεται. Διατὶ μοῦ φαίνεται ὅποιος θέλει νὰ τὸ ἐξηγήσῃ σωστὰ (κατὰ τὸν νοῦν τῶν ψαλμῶν) νὰ ἐχρειάζετον αὐτὸν τὸν ἴδιον Δαβὶδ, καὶ τοὺς ἄλλους Ποιητὰς ὅπου τοὺς ἐπρωτόγραψαν. (Ἢ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον) ὅπου τοὺς ἐφώτιζε καὶ τοὺς ἐσυνέθεσαν. Μὰ ἐγὼ μὴν ἔχοντας δύναμιν ἀρκετὴν τὸ ἔπαθα ὡσὰν ἕνα χρυσοχὸν ἀνήξευρον ὅπου νὰ ἤθελεν κάμῃ ἕνα διάδημα, ἢ κορόναν βασιλικὴν ἄτιμη-τον ἑνὸς βασιλέως ὅπου νὰ ὁρίζῃ ὅλην τὴν γῆν, ὅπου ἐχρειάζετο ὁ λοπρῶτα νὰ εἶναι πολλὰ προκομμένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καὶ θαυμαστὸς εἰς τὴν χρυσοχοϊκὴν τέχνην. ἔπειτα νὰ βάλῃ ὅλον του τὸν πόθον καὶ τὴν τέχνην, καὶ κόπον μεγάλον, καὶ νὰ ἔχῃ χρυσάφι καλὸν καὶ πολυτίμηταις πέτραις καὶ ἀκριβὰ μαργαριτάρια νὰ τὴν στολίσῃ καὶ νὰ τὴν λαμπρύνῃ κατὰ τὸ βασιλικὸν πρόσωπον ὅπου θέλει νὰ τὴν φορέσῃ (καὶ αὐτὸς νὰ μὴν ἔχῃ οὐδένα πρᾶγμα ἀπὸ ὅλα τὰ χρειαζόμενα (νὰ τὴν τελειώσῃ καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ τοῦ βασιλέως νὰ τὴν ὀρεχθῇ, καὶ νὰ τὴν βάλῃ εἰς τὴν κεφαλήν του. Καὶ νὰ τὴν ἰδοῦσιν οἱ ὑπηρέταις καὶ ἄρχοντες τοῦ παλατίου, καὶ τῆς χώρας του νὰ θαυμάζουνται, καὶ νὰ τὴν ἐπαινοῦσι καὶ νὰ τὴν χαίρουνται. Καὶ δὲν ἔχω ἄλλον ἀπὸ τὰ χρεωστούμενα, μόνον τὸν πόθον τῆς καρδίας μου (μὰ ὅνους μου εἶναι πολλὰ ἀτελεῖς. Καὶ δὲ δύναμαι νὰ ἑτοιμάσω τὴν ἐξήγησιν, καὶ νὰ τὴν τελειώσω καθὼς πρέπει τοῦ ἐπουρανίου καὶ αἰωνίου βασιλέως καὶ μεγάλου ἀρχιερέως, νὰ τὴν χαρίσω τῆς ἐκκλησίας του, νὰ τὸν εὐχαριστᾶ καὶ νὰ τὸν δοξολογᾶ μὲ ἐτοῦτο τοῦ ψαλτηρίου τὸ θεοκίνητον ὄργανον. Μόνον ὅπου παρακαλῶ τὴν βασιλείαν του, καὶ κάθε χριστιανὸν ἄνθρωπον νὰ δεχθῇ τὴν καλογνωμίαν, καὶ νὰ μοῦ συγχωρήσῃ εἰς τὴν ἀδυναμίαν μου. διατὶ τὸ ἔκαμα διὰ νὰ γνωρίσῃ καλήτερα ἡ χάρις καὶ εὐγένεια ἐτούτου τοῦ εὐλογημένου βιβλίου. Ἐπειδὴ ἕνας ἄνθρωπος ὅσον καὶ ἂν εἶναι εὐγενικὸς καὶ ἄξιος, ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζουν δὲν τὸν τιμοῦν κατὰ τὸ δίκαιον. μὰ ὡσὰν ἀκούσουν ποῖος εἶναι καὶ τὰ καλά του ἔργα καὶ ταῖς χάραις. τότε καθ᾽ ἕνας τὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν χαίρεται, καὶ σπουδάζει μέρα νύκτα νὰ στέκῃ αὐτάματου καὶ νὰ τοῦ ἀκούῃ τὰ λόγιά του. Τὸ ἴδιον εἶναι καὶ εἰς τὸ ψαλτήριον, ἀκούοντας καθ᾽ ἕνας μὲ τὴν ἐξήγησιν τὸν πολυτίμητον θησαυρὸν ὅπου φυλάσσῃ μέσα του. δύναται νὰ τὸ διαβάζῃ μὲ περισσοτέραν προθυμίαν καὶ ἀκρόασιν καὶ κατάνυξιν, καὶ νὰ λάβῃ μισθὸν μυριοπλάσιον (εἰς τοῦτον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὸν αἰώνιον) ἀπὸ τὴν καρποφορίαν του. Μάρτυρες ἀληθινοὶ καὶ

ὑπεράξιοι εἶναι ἀπάνω εἰς τὰ χαρίσματά του. ὁ μέγας Ἀθανάσιος πατριάρχης ἀλεξανδρείας πρὸς μαρκελίνον, εἰς τὸν πρῶτον του τόμον· φύλα, 959. διατοῦτο θέλουσι γραφθῆ ἐδῶ παρεμπρὸς μετὰ τούτην τὴν ἐπιστολὴν ἐξηγητὰ τὰ λόγιά του, διατὶ δίδουσι μεγάλην ἑρμηνείαν εἰς ποίαις αἰτίαις ἁρμόζουσιν οἱ ψαλμοὶ νὰ λέγουνται. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ μέγας βασίλειος εἰς τὰ ἀπαντά του εἰς τὸν ά. ψαλ. φύλα 55. Τοῦ κάνει πολλὰ ἐγκώμια. Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ὁ μέγας ποταμὸς τῶν διδασκάλων, εἰς τοὺς ψαλ. ὁποῦ ἐξηγᾶ κατὰ πλάτος εἰς τὸν ά. τόμον τὸ στολίζει μὲ μεγάλα ἐπαινέματα· καὶ περιπλέον εἰς τὸν έ. τόμον λόγους ρδ΄. φύλα 676. διηγᾶται πῶς εἶναι μεγάλη ἡ διδασκαλία, καὶ μαρτυρία, καὶ ἡ ὠφέλειά του. Διατοῦτο χρεοστεῖς χριστιανέ μου νὰ πιάνῃς ἀπαρασάλευτα καὶ ἐσὺ τὴν συμβουλήν του, νὰ φεύγῃς τὴν κακίαν διὰ νὰ μὴ κολασθῇς· καὶ νὰ κάνῃς τὴν ἀρετὴν νὰ σωθῇς, κατὰ τό, ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. καὶ τὸ λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ. Εἰς τοσον μετὰ τοῦτο τὸ οὐρανόφωτον ἄστρον, δείχνει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ τὸ στόμα τοῦ θαυμαστοῦ προφήτου Δαβίδ, καθαρώτερα (παρὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους προφήτας) τὸν ἐρχομὸν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· σὰν ὁ λαμπρότατος αὐγερινὸς τὸν ἀκτινόμορφον ἥλιον. Καὶ πρῶτον διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν. β΄. διατὴν γέννησιν τῆς θεότητός του. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε: γ΄. διὰ τὴν σάρκωσίν του. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον· καὶ διὰ τὴν μητέρα ὁποῦ τὸν ἐγέννησεν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε· καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε: δ΄. διὰ τὴν προσκύνησιν τῶν μάγων καὶ βασιλέων. βασιλεῖς ἀράβων καὶ σαββᾶ δῶρα προσάξουσι καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς: έ. διὰ τὴν πατρικὴν μαρτυρίαν εἰς τὴν βάπτισίν του. Κύριος εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω: ς΄. διὰ τὸ πάθος του. ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος: ζ΄. διὰ τὴν Ἀνάστασίν του. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ή. διὰ τὴν ἀνάληψίν του. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης: θ΄. διὰ τὴν ἴσην δόξαν μὲ τὸν πατέρα. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου: ί. διὰ τὴν κρίσιν του. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν: Καὶ δίχως πολλὰ λόγια εἰς ὅλην του τὴν προφητείαν καὶ διδασκαλίαν εἶναι ἀξιοθαύμαστον, εἰς τὰ παλαιά. Καὶ νέα καὶ μέλλοντα. Διατοῦτο πρὶν τοῦ Χριστοῦ τὸ εἴχασιν εἰς μεγάλην τιμήν, καὶ τὸ ἔψαλασι μὲ διάφορα ὄργανα. Καὶ ἄλλην φορὰν ἐδοξολογοῦσαν τὸν Κύριον μόνον μὲ τὸ δεκάχορδον ὄργανον. Καὶ ἄλλην φορὰν μόνον μὲ τὴν φωνήν. Καὶ ἄλλην φορὰν καὶ μετὰ δύο αὐτὰ ἅμα. Καὶ ὁ θεοφώτιστος προφήτης καὶ βασιλεὺς Δαβίδ, ὁποῦ ἔκαμε τοὺς περισσότερους ψαλμούς, τὸ ἐτίμησε κατὰ πολλά. Καὶ φέρνοντας τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐδιάλεξεν ἀπὸ τὴν λευϊτικὴν φυλὴν σοφὴ. ψάλτας, τοὺς πλέα δουλαβιτικώτερους καὶ καλίτερους· καὶ τοὺς ἐμοίρασεν εἰς δ΄. χωρούς. κάνοντας καὶ δ΄. πρωτοψάλτας. Ἀσάφ. Αἱμὰν Αἰθάμ·

Ἀθανάσιος.

Βασίλ

Χρυσ.

ψαλμ. λβ΄.

ψαλμ. ρθ΄.

ψαλ. οά

ψαλμ. πδ΄.

ψαλ. οά

ψαλ. β.

ψαλμ. κά. καὶ ξζ.

ψαλμ. κγ΄.

ψαλμ. οζ.

ψαλμ. μς΄

ψαλμ. ρθ΄.

ψαλμ. κ΄ κγ

ψαλμ. ρθ΄.

Ἀσάφ. Αἱμάν

Καὶ ἀνάμεσά τους ἐστέκετο ὁ Δαβὶδ ὁλοπρῶτος. καὶ ὅλοι τους μὲ διά-
Αἰθάμ. Θάμ. Καὶ ἰδιθοὺμ. φορα ὄργανα καὶ μεγάλην συμφωνίαν καὶ μελωδίαν καὶ κατάνυξιν, ἀγναντία εἰς τὴν
Ἰδιθοὺμ. κιβωτὸν. καὶ ἔψαλασι τὸ ψαλτήριον. Καὶ κάνοντας ἔτζι καὶ φυλάσσοντας τοῦ Θεοῦ τὰ
προστάγματα, τοὺς ἀγάπα καὶ ὁ Θεὸς καὶ τοὺς ἐβοήθα εἰς ὅλα τὰ πράγματα. Ἀλ-
λέως τοὺς ἄφινε καὶ ἔπεφταν εἰς βάσανα ἀβάσταχτα: Διατοῦτο καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ
διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας μας γνωρίζοντας τὴν μεγάλην τους καλοσύνην. Καὶ
πόσον χαίρεται ὁ Θεὸς ὅταν τὸ διαβάζομεν μὲ εὐλάβειαν, καὶ ἀκούομεν τὰ παλαιά-
τους θαυμάσια. Ὁποῦ γράφει πῶς ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν λαόν του, καὶ τὰ προφητευ-
μένα ὁποῦ ἐτελειώθησαν. ἐπρόσταξαν νὰ διαβάζεται, καὶ νὰ ψάλλεται ὁλοχρονικὰ
εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ πολλὴν κατάνυξιν μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα. Καὶ τὴν μεγά-
λην μ΄. δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα. διὰ τὴν καλὴν διδασκαλίαν, καὶ πολλὴν βοή-
θειαν καὶ μεγάλην ὠφέλειαν ὁποῦ μᾶς δίδει ψυχικὰ καὶ σωματικὰ εἰς ὅλα τὰ χρεια-
ζόμενα. Καὶ διανὰ βλέπωμεν πόσα καλὰ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἑβραίους, καὶ
διὰ τὰς ἀχαριστίας τους καὶ τὰς παρανομίας τους ἐξωλοθρεύθησαν. νὰ βλεπόμεθα
καὶ ἐμεῖς μὴ πάθωμεν χειρότερα: Ἀλλὰ τώρα εἰς τὸν καιρόν μας τόσον ἀνε-
ται, ὁποῦ ἢ δὲ διαβάζεται ὁλότελα, ἢ ἂν διαβασθῇ, διαβάζεται μὲ τὴν ψυχο-
λυτον καὶ θανατηφόρον ὀκνηρίαν καὶ ἀνορεξίαν, εἰς τόσον ὁποῦ δὲ στέκεται ὁ νοῦς μας εἰς
αὐτὸ παντάπασις. Ἄλλαις φοραῖς ἀποκοιμούμεθεν εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του, σὰν
νὰ εἴμεθεν ἄρρωστοι καὶ παντελῶς ἀδύνατοι. Ἄλλοι πάλιν βιάζονται [illegible]ια-
βάζουσι τὴν ἀκολουθίαν, καὶ παραβαίνουσι τὴν τάξιν της, καὶ τὴν βάνουσι ἄνω κάτω, καὶ
δὲ τὴν διαβάζουσι χωριστὰ εἰς τὸν τόπον της. ἀλλὰ εἰς ἕνα καιρὸν αὐτάμα μουρμουρί-
ζουν ὅλοι. Ὁ ἕνας τὸ μεσονυκτικὸν. Ἄλλος τὸ ψαλτήριον. Ἄλλος τὸν παρακλη-
τικήν. Καὶ ἄλλος τὸ μηναῖον. καὶ τὸ παθαίνουσι σὰν ἐκείνους ὁποῦ κάθουνται εἰς μίαν
τράπεζαν, Καὶ ὁ ἕνας τρώγει τὸ ψωμὶ. ἄλλος τὴν βρῶσιν, καὶ ἄλλος πίνει τὸ πιο-
τὸν. καὶ οὐδένας τους δὲν ὠφελᾶται οὐδὲ θεραπεύεται. Λοιπὸν χρεία ὅταν ἀναγι-
νώσκει ὁ ἕνας, νὰ ἀκροάζεται ὁ ἄλλος. νὰ ξεκουράζουνται καὶ νὰ θεραπεύουνται τὴν
καρποφορίαν τῆς ἀκολουθίας καὶ τὴν ὠφέλιαν. Καὶ ἂς φυλάσσουνται ὅσοι ἔπεσαν εἰς
τούτην τὴν πλάνην, νὰ διορθωθοῦσι μὲ τὴν πρεπούμενην μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγη-
σιν, καὶ καλὴν τάξιν. διανὰ μὴ θρηνοῦσιν εἰς τὸ ὕστερον ἀνωφέλευτα. Καὶ ἄμποτες
ὁ Θεὸς νὰ σᾶς δώσῃ τὴν χάριν ὅσοι τὸ δεχθῆτε νὰ βάλετε κόπον νὰ τὸ διαβά-
ζετε καὶ νὰ τὸ ἀκροάζεσθε, καὶ νὰ κοπιᾶτε εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ προσευχὴν κατὰ τὰς ἑρ-
μηνείας του. καὶ κατὰ τὸν κόπον ὁποῦ ἔγινεν εἰς αὐτὸ μὲ πολυκαιρίαν, καὶ μεγάλην
ἐξέτασιν τῶν ἐξηγητῶν, διὰ νὰ γένῃ θεάρεστη καὶ νόστιμη ἡ σύνθεσις εἰς δόξαν Κυρίου,
καὶ ὠφέλιαν τῶν γνώσεών μας. Διατοῦτο καὶ ἐγὼ ἔβαλα τόσον κόπον νὰ τὸ ἐξηγήσω, καὶ νὰ
σᾶς τὸ παραδώσω εἰς τρόπον προσευχῆς καὶ καθαρὸν μίλημα. ὄχι διὰ νὰ τὸ δια-
βάζετε ἐξηγητὰ εἰς τὴν ἀκολουθίαν, ἀλλὰ διανὰ τὸ σπουδάζετε μὲ ἀδιακρίσια-
χωρίσας πρωτήτερα, νὰ τὸ καταλαμβάνετε. Καὶ νὰ γνωρίζετε τὴν δύναμιν τοῦ
Θεοῦ καὶ ταῖς παραγγελίαις του, νὰ βιάζεσθε νὰ διορθώνεσθε εἰς τὸ καλήτερον. Καὶ

νὰ τὸ

νὰ τὸ ἀναγνώθετε μὲ ὅλωσας τὴν εὐλάβειαν, καὶ ὄχι νὰ τὸ καταφρονᾶτε ἀπὸ τὴν ἀνηξευρείαν καὶ ὀκνηρείανσας νὰ κολάζεσθε. Διατοῦτο ὁ ὁποῖος τὸ διαβάζει καὶ δὲ κάνει καλά, ἂς ἠξεύρῃ πῶς καταρᾶται ὁ λοπρῶτα τοῦ λόγου του, καὶ ἀπέκει τῶν ὁμοιώντου. λοιπὸν ἂς ἐξετάζῃ καλὰ μὲ τὸν νοῦντου ὅλον τὸ ψαλτήριον, μὰ περισσότερον τὸν ἄμωμον, νὰ ἰδῇ πόσα τασίματα κάνει τοῦ Θεοῦ ὅταν τὸ ἀναγνώθῃ, καὶ ἀποφασίζει μετ' ἐκεῖνα τὰ λόγια ὁποῦ μειλῇ μετὸ σόματου νὰ εἶναι δοῦλος του καλὸς ἐμπιστεμένος, καὶ νὰ φυλάσσῃ ἀπαρασάλευτα ὅλατου τὰ προσάγματα. (καὶ αὐτὸ κάμῃ χαρᾶστον) εἰδεμή. (ἀλλήμονον εἰς ἐκεῖνον) διατὶ αὐτὶς εὐλογίαις, πέρνει κατάραις ἀπάνωτου, καὶ ὡσὰν ἁμαρτωλός, καὶ ψεύσης κολάζεται: Ἀκόμι σᾶς παρακαλῶ νὰ εὔχεσθε καὶ διὰ ἐμένα τὸν ταλαίπωρον καὶ ἀνάξιον δοῦλονσας, λέγοντας. (Μνήσθητι Κύριε Ἀθανασίου τοῦ ταπεινοῦ Ἱερομονάχου, καὶ τῶν ἐν διανοίᾳ αὐτοῦ. καὶ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σᾶς ἀποδώσῃ τὸν μισθὸν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) Ἠξεύρετε καὶ τοῦτο πῶς οἱ ψαλμοὶ δὲν εἶναι εἰς τὴν πρώτηντους τάξιν, ἀλλὰ εἶναι μεταθεμένοι, ὀμπρὸς ὀπίσω, καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, τόμ. α'. ψαλ. να'. φύλλα. 912. Καὶ τινὲς λέγουσι πῶς ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ χαλασμὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁποῦ τὴν ἐκαταχάλασεν ὁ Ναυχοδονόσορ καὶ ἔκαυσε καὶ αὐτὴν καὶ τὰς γραφάςτης. καὶ τὸν λαόντης ἐσκλάβωσεν, ο'. χρόνους εἰς τὴν βαβυλωνίαν, ἀναλώθησαν καὶ οἱ ψαλμοί. Καὶ ὕστερα ὡσὰν τοὺς ἐλευθέρωσεν ὁ κύρος ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. ὁ Ἔσδρας ὡς πολυμαθὴς καὶ πρωτοδιδάσκαλος τοὺς ἔβαλεν ἔτζι ὡς ἐδυνήθη καὶ τοὺς ἐκατάστεσε καθὼς εὑρίσκονται τὴν σήμερον: Ἀλλὰ ἀλλήμονον εἰς ἐμένα, ὁποῦ ἐβάλαμεν τὴν τάξινμας ἄνω κάτω. καὶ ἐκαταφρονήσαμεν τὰς ἁγίας γραφάς, καὶ κανένα καλὸν ἔργον δὲ κάνομεν, καὶ ὅλα τὰ κακὰ δὲν ἀφίνομεν. Καὶ ἂν ὑπάγῃ καὶ κανεῖςμας εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκεῖ μὲ τόσην ἀδιαντροπίαν καὶ φλιαρεῖ σὰ νὰ ἐκάθετον εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ πεζογελᾷ κάνοντας χειρότερα παρὰ νὰ ἦτον ἄπιστος. Ὁ μέγας βασίλειος λέγει πῶς ἡ προσευχή, ἐκεινοῦ ὁποῦ προσεύχεται μὲ εὐλάβειαν. εἶναι ἕνα κριτήριον πρὸ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. εἰς τὸ ὁποῖον κρίνει καὶ ἐξετάζει καθ' ἕνας τὰς ἁμαρτίαστου, καὶ ζητᾷ συγχώρησιν. Καὶ ὁποῖος προσεύχεται ἐδῶ μὲ κατάνυξιν καὶ φόβον καὶ ταπείνωσιν, δὲ θέλει κατακριθῇ τότε εἰς τὴν μελλούμενην κρίσιν. Διατοῦτο χρεία νὰ στέκωμεν εἰς τὴν προσευχήνμας ἐδῶ ὡς κατάδικοι, διανὰ συγχωρεθοῦμεν ἐκεῖ εἰς τὸ φοβερὸν κριτήριον. Καὶ ἂς ἀναγνώθωμεν τὸ ψαλτήριον καὶ τὰς γραφὰς μὲ πᾶσαν τάξιν καὶ εὐλάβειαν: Διατὶ ἂν οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι δίκαιοι Ἑβραῖοι ἐστέκασι με τέτοιαν θαυμαστὴν τάξιν καὶ ὅλωντους τὴν εὐλάβειαν, εἰς ἐκείνην τὴν κιβωτὸν ὁποῦ εἶχε τὰ θεοχάρακτα γράμματα, ὁποῦ ἦτον τύπος καὶ προεικόνισμα τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. πόσον λογιάζετε καὶ πρέπει νὰ κάνωμεν ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὁποῦ ἔχωμεν αὐτὸν τὸν ἴδιον Χριστὸν εἰς τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου ἄρτου (μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα πάντα) καὶ τὸν δεχόμεθεν μέσαμας ὅπαν θέλομεν; Καὶ πόσον χρεωστοῦμεν νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν, καὶ νὰ παρακαλοῦμεν καθημερούσιον τὴν ζωήνμας. καὶ νὰ σπουδάζωμεν διὰ τὰ οὐράνια. κἂν τὸ ὀλιγώτερον ὅσον φροντίζομεν διὰ τὰ γήινα: Λοιπὸν ἂς κοπιάσωμεν ἀγαπημένοι ὀλίγον πρόσκαιρα, διὰ

b νὰ

νὰ ἀναπαυόμεσθεν πολλὰ αἰώνια· διατὶ ὅσα καὶ ἂν κερδέσωμεν καὶ νὰ χαροῦμεν προσωρινὰ διὰ τὸ κορμί, βλέπομεν πῶς χάνουνται. μὰ ὅσα ἀποκτήσωμεν διὰ τὴν ψυχήν, στέκουνται ἀτελεύτητα, καὶ τὰ χαιρόμεσθεν ἀθάνατα χωρὶς φροντίδας καὶ κόπους. Εἰς τόσον ἂς τρέχωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἂς καρτεροῦμεν μὲ πολλὴν εὐλάβειαν εἰς τὴν προσευχήν μας (κἂν σὰν νὰ ἐστέκαμεν ἔμπροσθα εἰς ἕνα βασιλέα, ἢ ἐξουσιαστὴν τοῦ τόπου μας) νὰ παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν νὰ μᾶς βοηθᾷ καὶ νὰ μᾶς δυναμώνῃ νὰ σπουδάζωμεν νὰ τοῦ ἀρέσωμεν εἰς ὅλα του τὰ προστάγματα· διὰ τὰ παρακάλια Δαβὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ προπάτορος. τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἁγίων του, ΑΜΗΝ.

Ἔρρωσθε ἐν Χῷ Ἰῦ ἅπαντες.

Παραμικρός σας δοῦλος, καὶ ἐν Κῷ ἀδελφὸς περιπόθητος,
ἐλάχιστος Ἱερομόναχος Ἀθανάσιος ὁ Κρής.

Τοῦτα

Τοῦτα ἐξηγήθησαν μὲ ἄλλην σύνθεσιν καὶ κατάστασιν διαχωριστήν. Ἀπὸ τὸν α΄ Τόμον, τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας φύλλα 959. ὁποῦ γράφει πρὸς Μαρκελλῖνον. καὶ τοῦ ἑρμηνεύει τὶ σημαδεύουν οἱ ψαλμοί· καὶ τοῦ λέγει.

Χαίρομαι τὴν καλήν σου ὄρεξιν φίλε Μαρκελλῖνε εἰς τὴν πολλήν σου καὶ ἀσκητικὴν
σπουδήν, μὰ ξεχωριστὰ ἐπαινῶ τὴν προθυμίαν ὁποῦ ἔχεις εἰς τοὺς ψαλμοὺς νὰ
τοὺς καταλαμβάνῃς. Διὰ τοῦτο ἤξευρε ὦ τέκνον, πῶς ὅλα τὰ βιβλία τὰ παλαιά, καὶ
τὰ νέα ὁποῦ εὑρίσκουνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας, εἶναι ἀπὸ φώτισιν, καὶ παρακίνησιν Θεοῦ
γραμμένα. καὶ εἶναι πολλὰ ὠφέλημα καὶ χρειαζόμενα εἰς τὰ πράγματα τῆς ζωῆς καὶ
σωτηρίας μας. Τὰ ὁποῖα μιλοῦσι τὸ ἕνα διὰ μίαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ ἄλλο διὰ ἄλλην. Ἤγουν γένεσις.
ἡ γένεσις μιλεῖ διὰ τὴν κοσμοπλασίαν. Διὰ τὸν κατακλυσμόν. Διὰ τὸν ἀβραὰμ καὶ
τὴν τεκνογονίαν του. Ὡς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἔπεμψεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν νὰ ξεσκλαβώσῃ τοὺς
ἑβραίους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Ἡ ἔξοδος γράφει ἄλλα πράγματα, πῶς ὁ Θεὸς τοὺς ἐλευ- ἔξοδος.
θέρωσε, Πῶς τοὺς ἔδωκε νόμον. Πῶς ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς τόσους τόπους, καὶ ἀπέθανε.
Τὸ λευϊτικὸν διδάσκει διὰ τὴν ἱεροσύνην, καὶ θυσίας, καὶ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ Λευϊτι-
πράγματα: Οἱ ἀριθμοὶ ἑρμηνεύουσι τὴν γενεαλογίαν τους. καὶ πόσοι ἦσαν πᾶσα φυ- κόν.
λή: Τὸ Δευτερονόμιον διηγᾶται πῶς ὁ Θεὸς ἐπρόσαξε τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀριθ-
θανάτου του, νὰ τοὺς ξαναγράψῃ μὲ ὀλιγολογίαν τὰ περασμένα του προστάγματα, πα- μοί.
ραγγέλνοντάς τους νὰ τὰ φυλάσσουν ἀπαρασάλευτα διὰ τὸ καλόν τους, διὰ νὰ μὴν ἀφα- δευτε-
νισθοῦσι διὰ τὴν παρακοήν τους: Τοῦ Ἰησοῦ τὸ βιβλίον ἀναφέρνει ταῖς νίκαις τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ρονόμ.
Ναυῆ, καὶ πῶς ἐπῆρε τόσους τόπους ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ τοὺς ἐδιαμοίρασε τῶν ἑβραίων: Τὸ βιβλίον
αὐτὸ καὶ τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν. Καὶ τῶν βασιλειῶν. Καὶ τῶν προφητῶν, φανερώνει Ἰησοῦ
καθ᾽ ἕνα τὰ ὅσα ἐσυνέβησαν εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐγράφθησαν. ἤγουν τὰ ἔργα τῶν κρι- κριτῶν.
τῶν, τῶν βασιλέων, καὶ τῶν προφητῶν. Μὰ τὸ εὐλογημένον Ψαλτήριον (αὐτὸ τὸ στοχα- βασι-
σθοῦμεν καλά) ἐγγίζει εἰς αὐτὰ ὅλα, καὶ τὰ ἔχει περικλεισμένα μέσα του, καὶ τὰ διηγᾶ- λειῶν.
ται μὲ κοντολογίαν. προφη-
τῶν.

Λοιπὸν τοῦτοι οἱ δύο ψαλμοὶ ἐγγίζουν εἰς τὴν Γένεσιν, διατὶ μᾶς φανερώνουσι, πῶς ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον.
ψαλ. ιη΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.
κγ΄. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Τοῦτοι οἱ δ΄. ἐγγίζουσιν εἰς τὴν ἔξοδον, ἀριθμοὺς, καὶ δευτερονόμιον.
οζ΄. Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.
ρδ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε.
ρε΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός.
ριγ΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου.

Τοῦτος ἐγγίζει εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ, καὶ ταῖς τάξαις της.

κη΄. Ἐνέγκατε τῷ Κῷ υἱοὶ Θεοῦ.

Τοῦτος ἐγγίζει εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ.

ρϛ΄. Καὶ συνεςήσαντο πόλεις κατοικεσίας τοῦτος καὶ εἰς τοὺς κριτὰς. καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἰουδαίων ὁποῦ ἐπαθέναςι πολλοὺς πειρασμοὺς. Καὶ πολέμους. καὶ σκλαβωμοὺς διὰ τὰς ἁμαρτίας τους. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κν̄ ἐν τῷ θλιβέσθαι αὐτοὺς. καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς.

Τοῦτοι εἰς τῶν βασιλειῶν.

ιθ΄. Κε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπακ.

κ΄. Κε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφραν.

Οἱ ιε΄. ἀναβαθμοὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἰουδαίων, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἔσδρα.

ριη΄. Ἤγουν τὸ πρὸς Κν̄ ἐν τῷ θλίβεσθαί με. καὶ οἱ λοιποὶ ψαλμοί.

Τοῦτοι εἰς τὰς προφητείας ὁποῦ γράφουσι διὰ τὸν Χριςὸν πῶς ἤθελε νὰ ἔλθη.

ρμθ΄. Θεὸς θεῶν Κς ἐλάλησε: ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα.

ριζ΄. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κῦ, Θεὸς Κς καὶ ἐπέφανεν.

Τοῦτος εἰς τὸν λόγον τοῦ πρς.

λβ΄. Τῷ λόγῳ Κῦ οἱ οὐρανοὶ ἐςερε.

ρθ΄. Ἐκ γαςρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέν.

Τοῦτος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν του πῶς θέλει νὰ γεννηθῇ ἀληθινὸς ἀνος.

πϛ΄. Μὴρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιςος. Τοῦτο ἴσον τοῦ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. καὶ πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο.

Τοῦτος εἰς τὴν γέννησίν του ἀπὸ τὴν παρθένον.

μδ΄. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε. Τοῦτο εἶναι ὅμοιον. μὲ τὸ, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κς μετὰ σοῦ.

Ὁ αὐτὸς ψαλμὸς τὸ λέγει καὶ Χν̄.

μδ΄. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου.

Ὁ αὐτὸς ψαλ. τὸν δείχνει καὶ βασιλέα.

μδ΄. Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Ὁ αὐτὸς ψαλ. πῶς εἶναι ὁ θρόνος του αἰώνιος.

μδ΄. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Τοῦτος μαρτυρᾷ πῶς τὸν ἔπεψεν ὁ πήρ του εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν μας.

ρϛ΄. Ἀπέςειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν.

Τοῦτος τὸ ταραχὴν τῶν ἰουδαίων.

β΄. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη.

Τοῦτος τὰ πάθη του.

κα΄. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατελ.

Ὁ αὐτὸς τὴν ςαύρωσίν του.

κα΄. Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου.

Ὁ αὐτὸς τὸν θάνατόν του.

κα΄. Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Τοῦτος τὴν ταφήν του.

πζ΄. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.

Τοῦτος πῶς πλερώνει τὰ χρέη μας.

ξη΄. Ἃ οὐκ ἥρπαζον τότε ἀπετίννυον.

ρλζ΄. Κς ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ.

οα΄. Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει.

Τοῦ-

Τ8τος τὴν ἀνάςασιν τ8.

ξζ. Α᾿νας ήτω ὁ Θεὸς ϗ διασκορπιθή-πωσ.

Τ8τοι τὴν ἀνάληψιν τ8.

κγ. Α῎ρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

μς΄. Α᾿νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κς ἐν φω.

Τ8τος τ ἐκδεξιῶν καθέδραν.

ρθ΄. Εἶπεν ὁ Κς τῷ Κῴμου κάθ8 ἐκδε-ξιῶν μ8.

Τ8τοι τ δικαιοκρισίαν τ8 Χυ εἰς ὅλον τ κόσμον. ϗ τ χαλασμὸν τ8 διαβό-λ8. ϗ τῶ ἁμαρτωλῶν.

θ΄. Ε᾿κάθησας ἐπὶ θρόν8 ὁ κρίνων δικαιο-σιώlω ἐπετίμησας ἔθνεσι ϗ ἀπώλε-το ὁ ἀσεβής.

μθ΄. Θεὸς θεῶν Κς ἐλάλησε ϗ ἐκάλεσε τ γlω. ϗ τὰ λοιπὰ τ8 ψαλμ8.

πά. Ο῾ Θεὸς ἔςη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ.

Τ8τοι τ διδαχlω τῶ ἀποςόλων. ϗ ὑπο-ταγlω τ ἐθνῶν εἰς τ πίςιν.

μς΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

οά. Ε᾿νώπιον αὐτ8 προπεσ8νται αἰθίο-πες: Καὶ πάντα τὰ ἔθνη δ8λεύσ8σιν αὐτῷ.

Εἰς διήγησιν τῆς θεϊκῆς δυνάμεως αὐτ8. ιγ΄.

νή. Οἱ 8ρανοὶ διηγ8νται δόξαν Θε8.

μγ΄. Ο῾ Θς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκ8σαμεν.

μή. Α᾿κ8σατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

μθ΄. Θεὸς θεῶν Κς ἐλάλησε ϗ ἐκάλεσε τlω γlω.

οβ΄. Ω῾ς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Iῆλ τοῖς εὐ-θέσι.

οζ. Προσέχετε λαός μ8 τῷ νόμῳ μ8.

πς΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτ8 ἐν τοῖς ὄρεσι.

πή. Τὰ ἐλέη σ8 Κε εἰς τ αἰῶνα ᾄσομαι.

πθ΄. Κε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.

ρθ΄. Εἶπεν ὁ Κς τῷ Κῴμου κάθου ἐκ-δέξι.

ριγ΄. Ε᾿ν ἐξόδῳ Iῆλ ἐξ αἰγύπτ8 οἴκ8 Ιακ.

ρκς΄. Ε᾿ὰν μὴ Κς οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς.

ρλς΄. Ε᾿πὶ τ ποταμῶν βαβυλῶνος ἐκεῖ.

Εἰς θυμὸν Θε8, παρακάλεσις. ς΄.

ς΄. Κε μὴ τῷ θυμῷ σ8 ἐλέγξῃς με, ἐλέη-σόν με Κε ὅτι ἀσθενής εἰμί.

ξζ. Α᾿νας ήτω ὁ Θς ϗ διασκορπιθήτω.

πθ΄. Κε καταφυγὴ ἐγενήθες ἡμῖν.

ρά. Κε εἰσάκ8σον τῆς προσευχῆς μ8.

ρλά. Μνήσθητι Κε τ8 Δαδ, ϗ πάσης.

ρμά. Φωνῇ μ8 πρὸς Κν ἐκέκραξα: φωνῇ μ8 πρὸς τ Θεὸν ϗ προσέχε.

Εἰς ἀνταπόδωσιν ἀδικηπέδων. κέ.

έ. Τὰ ῥήματά μ8 ἐνώτισαι Κε, σιώες.

ς΄. Κε μὴ τῷ θυμῷ σ8... ἐλέησόν με Κε.

ζ΄. Κε ὁ Θεός μ8 ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον.

ιά. Σῶσόν με Κε ὅτι ἐκλέλοιπεν.

ιβ΄. Ε῞ως πότε Κε ἐπιλήσῃ μ8 εἰς τέλος.

ιέ. Φύλαξόν με Κε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπι.

κδ΄. Πρός σε Κε ἦρα τ ψυχlω μ8.

κζ΄. Πρὸς σὲ Κε κεκράξομαι ὁ Θεός μ8.

λ΄. Ε᾿πὶ σοὶ ἤλπισα μὴ καταισχυ.

λδ΄. Δίκασον Κε τ8ς ἀδικ8ντας.

λζ΄. Κε μὴ τῷ θυμῷ σ8.. ὅτι τὰ βέλη.

μβ΄. Κρῖνόν μοι ὁ Θεὸς ϗ δίκασον τ δι.

νγ΄. Ο῾ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σ8 σῶσόν με.

νδ΄. Ε᾿νώτισαι ὁ Θεὸς τ προσευχlω μ8.

νέ. Ε᾿λέησόν με ὁ Θς ὅτι κατεπάτησέ.

νς΄. Ε᾿λέησόν με ὁ Θς... ὅτι ἐπὶ σοὶ πέ.

νή. Ε᾿ξελ8 με ἐκ τῶ ἐχθρῶν μ8 ὁ Θεός.

ξ΄. Εἰσάκ8σον ὁ Θεὸς τ δεήσεώς μ8.

ξγ. Εἰσάκ8σον ὁ Θς φωνῆς μ8 ἐν τῷ δε.

πβ΄. Ο῾ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι.

πέ. Κλῖνον Κύριε τὸ 8ς σ8 ϗ ἐπάκου-σόν μ8.

πζ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας.
ρλθ'. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.
ρμ'. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσον.
ρμβ'. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι.

Εἰς φύλαξιν τοῦ ἀπτέσου ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ. ιβ'.

ρλη'. Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.
γ'. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντες.
κε'. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ.
ξη'. Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα.
ξθ'. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
ογ'. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη.
οη'. Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.
οθ'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.
ρη'. Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης.
ρκβ'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.
ρκθ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.
ρλ'. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμὲ τεωρίσθησαν.

Εἰς ἐξομολόγησιν καὶ παρακάλεσιν ἁμαρτημάτων. α'.

ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διήγησιν τῶν ἔργων τοῦ. η'.

θ'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρ.
οδ'. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολο.
ρδ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε.
ρε'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς τίς λαλήσει.
ρς'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς.. ὅτι.
ριζ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός... εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός.
ρλε'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι... ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ὅτι ἀγαθός.
ρλς'. Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος.

Εἰς εὐχαριστίαν, διήγησιν, καὶ ἔπαινον. α'.

ρι'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ... ἐν βουλῇ.

Εἰς συμβουλὴν καὶ παρηγορίαν. α'.

λς'. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Εἰς τὸν Χριστὸν προφητικοί. ς'.

κ'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βα.
κα'. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί.
μδ'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.
μς'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.
οα'. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός.
ρθ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξι.

Παρακινητικοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δῶρα, καὶ λειτουργίας. ια'.

κη'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.
λβ'. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.
π'. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.
γδ'. Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλά.
γε'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.
γς'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. εὐφ.
γζ'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμαστά.
ρβ'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου.
ριγ'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.
ρμθ'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Εἰς καλὰ ἔργα, καὶ ἁγίαν ζωὴν συμβουλευτικοί. έ.

ρδ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῷ καὶ ἐπικα... ἀπαγγείλατε.

ριά. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κν, ἐν ταῖς ἐν.

ριή. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.

ρκδ΄. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κν ὡς ὄρος Σιών.

ρλβ΄. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.

Εἰς δόξαν Θυ καλοῦσιν ὅλους. ί.

μς΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

ριβ΄. Αἰνεῖτε παῖδες Κν, αἰνεῖτε τὸ ὄνο.

ρις΄. Αἰνεῖτε τὸν Κν πάντα τὰ ἔθνη.

ρλδ΄. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυ, αἰνεῖτε.

ρμέ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κν, αἰνέσω.

ρμς΄. Αἰνεῖτε τὸν Κν ὅτι ἀγαθὸς, ψαλμός.

ρμζ΄. Ἐπαίνει Ἱλὴμ τὸν Κν, αἴνει τὸν Θεόν σου.

ρμή. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε.

ρμθ΄. Ἄσατε τῷ Κῷ ᾆσμα καινόν.

ρν΄. Αἰνεῖτε τὸν Θν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Εἰς εὐχαριστίαν Θυ. ιέ.

η. Κε ὁ Κς ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνο.

ιζ΄. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

κθ΄. Ὑψώσω σε Κε ὅτι ὑπελάβες με.

λγ΄. Εὐλογήσω τὸν Κν ἐν παντὶ καιρῷ.

με. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.

ξβ΄. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

ογ΄. Ἱνατὶ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος ὀργί.

πδ΄. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας.

ριέ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δέ.

ρκ΄. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τά.

ρκά. Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

ρκγ΄. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.

ρμέ. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχ.

ρμά. Φωνῇ μου πρὸς Κν ἐκέκραξα.

Εἰς καλοτυχισμὸν τῶν καλῶν καὶ ὠφέλειαν. ς΄.

ά. Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη.

λά. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ.

μ΄. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν.

ριά. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

ριή. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.

ρκζ΄. Μακάριοι πάντες οἱ φοβοῦ.

Εἰς προθυμίαν καὶ δοξολογίαν Θυ. ό.

ριζ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῷ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ δίδῃ σοφίαν καὶ ἀνδρείαν τῶν κριτάδων, νὰ κρίνουσι μὲ δικαιοσύνην. ά.

οά. Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δός.

Εἰς κατηγορίαν τῶν ἀπίστων καὶ παρανόμων. έ.

β΄. Ἱνατὶ ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

ιγ΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

λέ. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρ.

νά. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.

νβ΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι.

Προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν νὰ μᾶς βοηθήσῃ, καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσῃ. β΄.

ξς΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι.

οθ΄. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσλ πρόσχες.

Ἀποδιώχνουσι τὸν φόβον εἰς τὰ κίνδυνα. ιά.

κβ΄. Κς ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

κς΄. Κς φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα.

λή. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μή.

λθ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε.

μά. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπί.

ξά.

ξά. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου;

οέ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσλ.

πγ΄. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου.

ϟς΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ δφ.

ϟή. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί.

ρνά. Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Εἰς κατὰ δίκην τῶν ἀδίκων κριτῶν. β΄.

νζ΄. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.

πά. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν ἐν μέσῳ.

Εἰς δόξαν καὶ μεγαλοδυναμίαν Θεοῦ, καὶ φύλαξιν τῶν δούλων του. β΄.

μζ΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει.

ξδ΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Εἰς χαρὰν νίκης καὶ σωτηρίας. β΄.

ξέ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ ψάλατε.

ϟθ΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ δουλεύ.

Εἰς ἐπιβουλὴν καὶ κακίαν τῶν Ἰουδαίων τὴν β΄. ᾠδήν.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω.

Ἂν σὲ ξεξέχουν οἱ ἐχθροὶ νὰ σὲ βλάψουν, λέγε.

γ΄. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβον.

Ὑπακούοντας ὁ Κύριος τὴν προσευχήν σου, ψάλλε.

δ΄. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσας.

ριδ΄. Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φω.

Βλέποντας τοὺς πονηροὺς πῶς παραμονεύουν νὰ σὲ πιάσουν, λέγε.

έ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Εἰς θυμὸν Θυ ψάλλε.

ς΄. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου.... ἐλέησόν με Κύριε.

λζ΄. Κε μὴ τῷ θυμῷ σου.... ὅτι τὰ βέλη σου.

Ἐναντία ἐκείνων ὁποῦ σὲ ἐπιβουλεύουνται ἄδικα, ψάλλε.

ζ΄. Κε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με.

Εἰς εὐχαριστίαν Χυ διὰ τὴν σωτηρίαν σου, ἢ διὰ τὴν ἐσωδίαν σου. β΄.

ή. Κε ὁ Κς ἡμῶν ὡς θαυμαστόν.

π΄. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ.

Εἰς τὴν νίκην τοῦ Χυ καὶ ἐξολόθρευσιν τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ὁμοίων του.

θ΄. Ἐξομολογήσομαί σοι Κε ἐν ὅλῃ.

Ἂν σὲ φοβερίζῃ τινὰς νὰ σὲ κακοποιήσῃ. ά.

ί. Ἐπὶ τῷ Κῳ πέποιθα πῶς ἐρεῖτε.

Εἰς δειλίαν λογισμῶν καὶ ταραχὴν καρδίας.

ιά. Σῶσόν με Κε ὅτι ἐκλέλοιπεν.

Εἰς πολυκαιρισμένην ἐπιβουλὴν τῶν ἐχθρῶν.

κς΄. Κς φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Εἰς βλασφήμους ὑβριστὰς καὶ ἀθεΐστας. β΄.

ιγ΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

νβ΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Γνωρίζοντας ἀνάξιον τὸν ἑαυτόν σου τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, λέγε.

ιδ΄. Κε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκη.

Εἰς ἀντίστασιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ κίνδυνον θανάτου. δ΄.

ις΄. Εἰσάκουσον Κε δικαιοσύνης μου.

πέ. Κλῖνον Κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκου.

πή. Τὰ ἐλέη σου Κε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσο.

ρμ΄. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ.

Προσευχὴ μωσαϊκὴ λεγομένη διὰ τοὺς ὁ-
μοπίστους χριστιανούς.

πθ΄. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.

Εἰς νίκην τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν
κακῶν ὁποῦ μᾶς ἔρχουνται,

ιζ΄. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Βλέποντας τὰ κτίσματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ κάλ-
λος τους. καὶ τὰ προστάγματα τοῦ νό-
μου του θαυμάζου, καὶ ψάλλε.

ιή. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

κγ΄. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα.

Εἰς παρηγορίαν λύπης καὶ θλίψεως,
λέγε.

ιθ΄. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ.

Εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὴν χαρὰν,
καὶ ὑγείαν, καὶ κυβέρνησιν ὁποῦ
μᾶς δίδει.

κβ΄. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστε.

Εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ πειρασμοὺς ὁποῦ
σὲ πλακώσουσι.

κδ΄. Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Εἰς τὰ βάσανα τῶν ἐχθρῶν σου μὴ θέλης
νὰ κάμης ἐκδίκησιν. καὶ ὁ Θεὸς τὸ κάνει,
καὶ παρηγορᾶ, καὶ λέγε.

κέ. Κρῖνόν μοι Κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκα-
κίᾳ μου.

λδ΄. Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με.

μδ΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον
ἀγα.

Πληθύνοντας καὶ δυναμόνοντας οἱ ἐχθροὶ
μὴ τοὺς φοβηθῇς, ἀλλὰ λέγε.

κς΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα.

Καὶ βλέποντας νὰ ἀχαμνήζῃς καὶ νὰ κατα-
πονᾶσαι, μὴ τοὺς λογιάζῃς.

κζ΄. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Καὶ νικῶντας καὶ φέρνοντας τὰ δῶρά σου εἰς
τὸν Θεὸν, ψάλλε ἀπὸ καρδίας σου.

κή. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Καὶ καθίζοντας ἀναπαυτικὸς εἰς τὸ σπί-
τι σου εὐχαρίστα ψάλλοντας.

κθ΄. Ὑψώσω σε Κύριε ὑπέλαβές με.

ρκς΄. Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον.

Διώχνοντάς σε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ οἱ
ἐχθροί. ἢ ἐδικοί, ἢ φίλοι μὴ λιγο
ψυχᾷς, ἀλλὰ λέγε.

λ΄. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταισ-
χυνθῶ.

Θαυμάζοντας τὴν χάριν τοῦ ἁγίου βαπτί-
σματος, καὶ τῆς ἐξομολογήσεως, ψάλλε.

λά. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Θέλοντας νὰ ἐπαινέσῃς τοὺς καλοὺς καὶ
δικαίους ἀνθρώπους. ψάλλε.

λβ΄. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς
εὐθέ.

Εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινδύνων σου κρά-
ζοντας τοὺς ὑπομονετικοὺς καὶ ἡμέρους
εὐχαρίστα τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν χάριν. λέγε,

λγ΄. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Θωρῶντας τοὺς παρανόμους εἰς τὰ κακὰ
ἔργα μὴ λογιάσῃς νὰ εἶναι φυσικὴ
ἡ κακία, ἀλλὰ γνωμική.

λέ. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν.

Βλέποντας τοὺς πονηροὺς νὰ πειράζουν τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους παρηγόρα-
τους λέγοντας.

λς΄. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Φυλάγου μὴν εἰπῇς οὐδὲ νὰ κάμῃς κακὸν
τοῦ ἐχθροῦ σου ὅσον καὶ ἂν σὲ πειράζῃ.
καὶ λέγε.

λή. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου.

Εἰς παρακίνησιν ἐλεημοσύνης, λέγε.

μ΄. Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχόν.

Εἰς τὰς ὑβρισίας καὶ βλασφημίας τῶν
ἐχθρῶν σου, ἔχε ὅλον σου τὸν πόθον
εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ψάλλε.

μά. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος.

Ἀναθυμήζου συχνὰ ταῖς χάραις τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἑβραίους, καὶ τὴν ἀχαριστίαν τους καὶ φυλάγου, καὶ λέγε.

μγ΄. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσα.

οζ΄. Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ.

πή. Τὰ ἐλέησου Κυρίε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσω.

ρά. Κυρίε εἰσάκουσον τῆς προσ.... καὶ ἡ κραυγή.

ρδ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικ. ἀπαγγεί.

ρέ. Ἐξομολογ. τῷ Κυρίῳ ὅτι χρης.... τίς λαλήσει.

ρϛ΄. Ἐξομολογ. τῷ Κυρίῳ ὅτι Χς.... εἰπάτωσαν.

ριγ΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰηλ ἐξαιγύπτου οἴκου Ἰακ.

Εὐχαρίστα τοῦ Θυ εἰς ταῖς θλίψαις, καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν σου λέγοντας.

μέ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.

Εἰς μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν καὶ παρακάλεσιν, λέγε.

ν΄. Ἐλέησόνμε ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς χαρὰν τῶν ἐχθρῶνσου καὶ τοῦ διαβόλου, λέγε πρὸς αὐτούς.

νά. Τὶ ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.

Τοὺς καταβάλτας καὶ προδόταςσου, μὴν ἐκδικήσις. μόνον λέγε σὰν ὁ Δαδ εἰς τοὺς πολέμους τῶν ἀλλοφύλων.

νγ΄. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματίσου-σῶσονμε.

νέ. Ἐλέησόνμε ὁ Θεὸς ὅτι κατεπάτη.

Ἀνκρύβεσαι καὶ δράμουσιν οἱ ἐχθροὶ ἀπάνωσου.

νϛ΄. Ἐλέησόνμε ὁ Θεὸς ἐλε.... ὅτι ἐπὶ σοὶ πε.

ρμά. Φωνῆμου πρὸς Κύριον ἐκέ.... φωνῆμου.

Προτοῦ νὰ σὲ λυξώσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν ἐχθρῶνσου. καὶ ἀφοῦ σὲ λυξώσῃ, λέγε.

νή. Ἐξελοῦμε ἐκ τῶν ἐχθρῶνμου ὁ Θεός.

Καταφρονῶντας καὶ κατὰ βουνοντάς σε οἱ ἐχθροί, ἢ οἱ φίλοι.

νδ΄. Ἐνώτισε ὁ Θεὸς τὴν προσευ.... καὶ μὴ ὑπε.

Εἰς ἐνξοπιν τῶν διπροσώπων καὶ καυχησάρων.

νζ΄. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην.

Ὅσον οἱ ἐχθροὶ καὶ τὰ πάθησουσε βιάζουν νὰ σὲ νικήσουν, καὶ νὰ σὲ θανατώσουν, ὑποτάσου τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ φοβᾶσαι, καὶ λέγε.

ξά. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή.

Φεύγοντας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς εἰς ἔρημον τόπον, λέγε.

ξβ΄. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σε ὀρθρίζω.

Ἀδὲ παύσουν οἱ ἐχθροὶ νὰ σὲ ξεξέχουσι, λόγιαζε ταῖς τέχναις καὶ τὰ καμώματάτους ὡσὰν σαγίταις μικρῶν παιδίων, καὶ λέγε.

ξγ΄. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆςμου ἐν τῷ δέεσθαι.

ξζ΄. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν.

ξθ΄. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάνμου πρόσχες.

ό. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυν.

Θέλον-

Θέλοντας νὰ δοξολογήσῃς τὸν Θεὸν καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃς.

ξδ΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν σιὼν, καὶ σοί.

Βιαζόμενος νὰ νικηθῇς ἀπὸ τὰ πάθη, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μὴ φοβηθῇς, ἀλλὰ ψάλλε;

ξθ΄. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Πιστεύοντας πῶς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ στέκει ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. στέκου μὲ καλὴν ἐλπίδα λέγοντας.

ξέ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δή.

Γυρεύοντας τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν χάριν.

ξς΄. Ὁ Θεὸς οἰκτηρεῖσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι.

Ἂν σκανδαλίζεται εἰς τὴν καλοριζικίαν τῶν ἀσεβῶν καὶ σαλεύει ἡ καρδία σου ἀπὸ τὸν Θεόν.

οβ΄. Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρ.

Ὅταν παιδεύῃ ὁ Θεὸς τὴν λαόν του παρακάλιε τὸν νὰ παύσῃ τὸν θυμόν του, καὶ λέγε.

ογ΄. Ἵνατί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὀργίσθη.

Εἰς τὴν χρείαν καὶ ἀνάγκην σου ἔχε θαρρετὰ πρὸς τὸν Θεόν. καὶ εὐχαρίστα εἰς τὰ περασμένα. καὶ παρακάλιε εἰς τὰ ἐρχόμενα. καὶ ψάλλε.

ο΄. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην.

οδ΄. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολο.

ϙα΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλ.

ρδ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικα... ἀπαγγείλατε.

ρέ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός τίς λαλήσει.

ρς΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς... εἰπάτωσαν.

ρζ΄. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

ρί. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρ... ἐν βουλῇ.

ριζ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγα.... εἰπάτω δὴ οἶκος.

ρλέ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ.

ρλζ΄. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ... καὶ ἐναντίον ἀγγέ.

Θέλοντας νὰ διδάξῃς τοὺς ἀπίστους, καὶ αἱρετικοὺς, καὶ ἀγνώστους τὴν ἀληθινήν μας πίστιν, καὶ δύναμιν τοῦ Θεοῦ, λέγε.

οέ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ.

Φθάνοντας οἱ ἐχθροὶ τοὺς τόπους ὅπου κρύβεσαι, λέγε εἰς τὴν θλίψιν σου.

ος΄. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα... καὶ προσέσχε μοι.

Εἰς ἀφανισμὸν καὶ μαγαρισμὸν τοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν πόλεμον τῶν ἀπίστων ἐθνῶν λέγε κλαίοντας.

οή. Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονο.

Εἰς τὰς ἑορτὰς ψάλλε μετοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ.

π΄. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

ϙδ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ ἀλα.

Ὅταν μαζοχθοῦν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως κατὰ πάνω τῶν καλῶν νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσουσι, λέγε.

πβ΄. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μή.

Ποθῶντας νὰ εὑρίσκεσαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν του, λέγε.

πγʹ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου.

Παύοντας ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ πολέμου, εὐχαρίστα διὰ τὰ περασμένα, καὶ παρακάλει διὰ τὰ ἐρχόμενα, λέγοντας.

πδʹ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

ρκέ. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμα.

Ὅταν σκίζεται ἡ καθολικὴ ἐκκλησία εἰς διάφορα μέρη, λέγε.

πςʹ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι.

Παρακινῶντας τὸν ἑαυτόν σου, καὶ ἄλλους εἰς τὸ θάῤῥος τοῦ Θεοῦ.

ϟʹ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου.

Θέλοντας νὰ ψάλλῃς εἰς τὸ σάββατον, ἤγουν, στέκοντας ἀναπαυτικὸς εἰς τὸ πείδασου, καὶ εἰς τὰ καλά σου, ψάλλε.

ϟαʹ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ἂν θέλῃς κατὰ τὸ χρέος σου νὰ εὐχαριστᾷς τὸν Θεόν, λέγε.

κγʹ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Βουλόμενος νὰ ψάλλῃς τὴν δευτέραν τοῦ σαββάτου. ἤγουν τὴν δευτέραν κατάπαυσιν τὴν αἰώνιον, λέγε.

ϟδʹ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλλα.

Ἐπεθυμῶντας νὰ ψάλλῃς τὴν παρασκευήν.

ϟβʹ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν.

Διατὶ τότε ἐξανακτίσθη ὁ ναὸς τῶν Ἰουδαίων ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐπάσχισαν πολλοὶ οἱ ἐχθροὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.

Εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ νὰ ξεσκλαβωθῇ ὁ λαός, καὶ νὰ ξανακτισθοῦν οἱ ἐκκλησίαις καὶ χώραις, ψάλλε.

ϟεʹ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἄσατε.

Σὰν παύσῃ ἡ σκλαβία καὶ εἰρηνεύσῃ ἡ ἐκκλησία, καὶ ἡ βασιλεία, ψάλλε.

ϟςʹ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Θέλοντας νὰ ψάλλῃς τὴν δʹ. ὁποῦ ἐπροδόθη ὁ Χριστός, λέγε.

ϟγʹ. Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Βλέποντας εἰς ὅλα τὰ πράγματα τὴν κυβέρνησιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐξουσίαν του, δίδασκε τὸν ἑαυτόν σου καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὸν πόθον καὶ ὑπακοὴν καὶ δούλευσίν του, καὶ ψάλλε.

ϟθʹ. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύ.

Μαθένοντας πῶς ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι σιγκερασμένη εἰς τοῦτον τὸν κόσμον μετὴν ἐλεημοσύνην του, παρηγοροῦ εἰς ταβάσανά σου.

ραʹ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχ.... καὶ ἡ κραυ.

Θέλοντας νὰ εὐχαριστᾷς καὶ νὰ δοξολογᾷς τὸν Θεὸν εἰς ὅλα, ψάλλε.

ρβʹ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ πάντα.

ργʹ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου.

Θέλοντας νὰ ἐπαινᾷς τὸν Θεόν, καὶ νὰ ἠξεύρῃς τὸν τρόπον καὶ λόγια ὁποῦ ἁρμόζουσι, ψάλλε.

ριςʹ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.

ριζʹ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγα. εἰπάτω δή.

ρλδ΄. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι.

ρμέ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ.

ρμς΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς τῷ Θεῷ.

ρμζ΄. Ἐπαίνει ἱλῆμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου.

ρμή. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν.

ρμθ΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις.

ρν΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἂν θέλῃς νὰ λάβῃς τὸ ζήτημά σου προσεύχου.

ριέ. Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα.

Φεύγοντας τὰς ἁμαρτίας, καὶ προκόβοντας καθημερούσιον εἰς τὰς καλαῖς πράξαις, καὶ ἀνεβαίνοντας πρὸς τὸν Θεὸν μὲ τοὺς καλοὺς λογισμούς· λέγε τοὺς ιε. ἀναβαθμούς.

ριθ΄. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με. καὶ τοὺς λοιπούς.

Ἐσκλαβώθης ἀπὸ τοὺς κακοὺς λογισμοὺς ἢ ἁμαρτίας; μετανόησον. καὶ κάθησαι καὶ ἐσὺ κλαίε ὡς τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν βαβυλωνίαν, καὶ λέγε.

ρλς΄. Ἐπὶ τῶν ποταμῶν βαβυλῶνος.

Εὐχαρίστα καὶ ὑπόμενε τοὺς πειρασμοὺς διατὶ εἶναι εἰς δοκιμήν σου, καὶ λέγε.

ρλή. Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με.

Ἂν εἶσαι περιπλεγμένος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ θέλεις νὰ ἐλευθερωθῇς, λέγε.

ρλθ΄. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Θέλοντας νὰ γυρέψῃς τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν εἰς τὰ κίνδυνά σου, λέγε.

ε. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

ρμ΄. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ.

ρμά. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

ρμβ΄. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ρμέ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω.

Ἂν σικωθῇ ἀπάνωσου τινὰς τύραννος καὶ δυνάστης, μὴ φοβηθῇς σὰν οὐδὲ ὁ Δαβὶδ τὸν γολιάθ, καὶ λέγε.

ρμγ΄. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου ὁ διδάσ.

Θαυμάζοντας ταῖς εὐεργεσίαις καὶ χάραις ὁποῦ γράφῃ εἰς τοὺς πς΄. ψαλ. πῶς ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς περασμένους, καὶ εἰς ἐμᾶς, λέγε.

ρδ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικα... ἀπαγγ.

Θέλοντας νὰ ψάλλῃς τὸν Θεὸν εἰς νέαις εὐεργεσίαις καὶ καλοσύναις λέγε.

ϟέ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν ἄσατε τῷ Κυρίῳ.

ϟζ΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυ.

Ἂν ἴσως καὶ εἶσαι μικρὸς καὶ προτιμηθῇς εἰς ἀξίαν ἀπὸ τοὺς πρωτήτερούς σου, δόξαζε τὸν Θεόν, ὡς τὸν Δαβὶδ εἰς τὸν ἴδιόν του ψαλμόν.

ρνά. Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Ἂν θέλῃς νὰ παρακινήσῃς τὸν ἑαυτόν σου, καὶ ἄλλους εἰς δοξολογίαν Θεοῦ. λέγε τοὺς κάπωθεν ψαλ. ὁποῦ ἔχουν τὸ ἀλληλούϊα.

ρδ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικα..., ἀπαγγεῖ.

ρέ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός... τίς λαλήσει.

ρς΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρη... τίς λαλή.

ρι΄. Ἐξομολογήσομαί σοι Κε ἐν ὅλῃ... ἐν βουλῇ.

ρια΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κν.

ριβ΄. Αἰνεῖτε παῖδες Κν, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.

ριγ΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσλ ἐξ Αἰγύπτου.

ριδ΄ Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κς.

ριε΄. Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα.

ριϛ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κν πάντα τὰ ἔθνη.

ριζ΄. Ἐξομολο... ὅτι ἀγα... εἰπάτω δὴ οἶκος.

ριη΄. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.

ρλδ΄. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυ, αἰνεῖτε δοῦλοι.

ρλε΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῳ, ὅτι ἀγαθός.

ρμε΄. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κν.

ρμϛ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κν ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός.

ρμζ΄. Ἐπαίνει Ἱλημ τὸν Κν, αἴνει τὸν Θεόν σου.

ρμη΄. Αἰνεῖτε τὸν Κν ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ρμθ΄. Ἄσατε τῷ Κῳ ᾆσμα καινόν.

ρν΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις.

Τοῦτοι ἐγγίζουν εἰς τὸν Χν, καὶ θέλοντας νὰ δοξάζῃς τὴν πεικλώτου γέννησιν, καὶ σάρκωσιν, ψάλλε.

μδ΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον.

ρθ΄. Εἶπεν ὁ Κς τῷ Κῳ μου κάθου ἐκ.

Θέλοντας νὰ θυμᾶσαι τὴν καταφρόνεσιν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ Χυ, καὶ νὰ τιμᾷς τὰ πάθη του λέγε.

κα΄. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι.

ξη΄. Σῶσόν με ὁ Θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα.

Βουλόμενος νὰ θαυμάζεσαι καὶ νὰ ξομάσῃς τὴν ἐπιβουλὴν τῶν Ἑβραίων, καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, λέγε.

β΄. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελε.

ρη΄. Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπη.

Ἐπεθυμῶντας νὰ τιμᾷς τὴν δύναμιν, καὶ δικαιοκρισίαν, καὶ τὴν δευτέραν τοῦ Χυ παρουσίαν, λέγε.

κ΄. Κε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βα.

μθ΄. Θεὸς θεῶν Κς ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε.

οα΄. Ὁ Θς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός.

Ἀγαπῶντας νὰ δοξολογᾷς τὴν ἀνάστασίν του.

ιε΄. Φύλαξόν με Κε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Θέλοντας νὰ ψάλλῃς τὴν ἀνάληψίν του, λέγε.

κγ΄. Τοῦ Κυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

μϛ΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Θέλοντα νὰ εὐχαριστᾷς ταῖς πολλαῖς καὶ μεγάλαις χάραις τοῦ Χυ, ὁποῦ μᾶς ἐχάρισεν ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν σταύρωσίν του, λέγε.

ϟβ΄. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύ.

ϟε΄. Ἄσατε τῷ Κῳ ᾆσμα καινόν, ἄσατε.

ϟζ΄. Ἄσατε τῷ Κῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά.

ϟθ΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κῳ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε.

Τοῦτοι γράφουνται διὰ πλέαν εὐκολότητα. νὰ τοὺς λέγῃ καθ' ἕνας μὲ εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τοῦ βοηθᾷ, καὶ νὰ τὸν παρηγορᾷ εἰς τὰ πάθη καὶ πειρασμοὺς ὁποῦ τοῦ ἔρχονται: Εἰς ταραχὴν λογισμῶν καὶ σκανδάλων.

ιβ΄. Ἕως πότε Κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος.

ιϛ΄. Εἰ-

ιϛ΄. Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου.

Εἰς λογισμὸν ὑπερηφανίας.

κά. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί.

Εἰς λογισμὸν ἀπογνώσεως.

κϛ΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Εἰς λογισμὸν μνησικακίας.

λ. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα... τάχυνον τοῦ ἐξε.

Εἰς λογισμὸν πορνείας.

λή. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου.

σ΄. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου πρός.

Εἰς λογισμὸν θυμοῦ. βλασφημίας. καὶ ὑβρεισίας.

λή. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου.

ό. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα... σῶσόν με.

Εἰς λογισμὸν ὀκνηρίας. καὶ κομάγρας, βάνε εἰς τὸν νοῦν σου πῶς οἱ ὀκνηροὶ κολάζονται, καὶ λέγε πρὸς τὸν Θεόν.

ιδ΄. Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματι.

Εἰς πλῆθος λογισμῶν, καὶ θλίψιν ψυχῆς.

μβ΄. Κρῖνόν μοι ὁ Θεὸς καὶ δίκασον τὴν δι.

Εἰς διωγμὸν ἐχθρῶν.

γ΄. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλι.

Εἰς θλῖψιν καὶ εὐχαριστείαν.

δ΄. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήμου.

Εἰς παραμύθησιν ὅπου μᾶς ξεβρέχουσι.

ε΄. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Εἰς θυμὸν Θεοῦ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ἀσθένειαν.

ϛ΄. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Εἰς ἐπιβουλὴν καὶ προδοσίαν τῶν ἐχθρῶν.

ζ΄ Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με.

Εἰς ψευδολόγους καὶ διπροσώπους.

ι΄. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν.

Εἰς βλάσφημον καὶ ἄτυχον καὶ καταφρονετὴν τοῦ Θεοῦ.

ιγ΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κρίνοντας τὸν ἑαυτόν σου ἀνάξιον τῆς βασιλείας, λέγε μετὰ ταπείνωσιν καὶ δάκρυα πρὸς τὸν Θεόν.

ιδ΄. Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματι.

Προσευχὴ ὅπου σκέπει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ψυχήν.

ιϛ΄. Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου.

Φυλάσσοντάς σε ὁ Θεὸς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ νικῶντάς τους, λέγε.

ιζ΄. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Ἂν θέλῃς νὰ θαυμάζεσαι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ μυστήρια.

ιή. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἂν θέλῃς νὰ παρηγορᾶσαι εἰς τὴν θλίψιν σου.

ιθ΄. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ.

Εἰς κατευόδιον, καὶ χαράν, καὶ εὐφροσύνην.

κβ΄. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ἂν σέκουνται οἱ ἐχθροὶ κατὰ πάνω σου καὶ σὲ πολεμοῦσι.

κδ΄. Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ὅταν πολυκαιρείσῃς εἰς τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν σου.

κϛ΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Ὅσον σὲ ἀποδιαν ξέπουνται καὶ σὲ πολεμοῦσι χειρότερα.

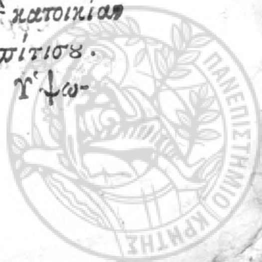
κζ΄. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Ἂν θέλῃς νὰ εὐχαριστᾶς τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ παρακινᾶσαι νὰ κάνῃς τὸ χρέος σου, καὶ τὰ τάσιματά σου, ψάλλε.

κή. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ ἐνέγκατε τῷ.

Ἂν θέλῃς νὰ ξανακαινουργώσῃς τὴν κατοικίαν τῆς ψυχῆς σου καὶ τὸ κορμὶ καὶ τὸ σπίτι σου.

Ὑψω-

κθ΄. Ὑψώσω σε Κε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ εὔφρα.

Ἀ σὲ μισοῦν καὶ σὲ πολεμοῦσι διὰ τὰ καλά σου ἔργα οἱ ὁμόπιστοί σου, λέγε.

λ΄. Ἐπὶ σοὶ Κε ἤλπισα... τὰ χιλιοντοῦ ἐξε.

Ἔπαινος εἰς τοὺς βαπτισμένους καὶ μετανοημένους.

λά. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Ὅταν θέλης νὰ ψάλλης εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ παρηγορίαν σου.

λβ΄. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κῳ τοῖς εὐθέσι.

Ἂν πέσης εἰς τὰ βρόχια τῶν ἐχθρῶν σου καὶ τοὺς φύγης.

λγ΄. Εὐλογήσω τὸν Κν ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἂν σέκουν οἱ ἐχθροί σου ὅλον ἕνα κατὰ πάνω σου.

λδ΄. Δίκασον Κε τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Βλέποντας τὰς κακίας τῶν παρανόμων.

λέ. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν.

Θωρῶντας τοὺς πονηροὺς νὰ προκόβουν καὶ νὰ κατευοδόνουνται, λέγε.

λϛ΄. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Ταρασσόμενος ἀπὸ τὰ κακὰ τῶν ἐναντίων.

λζ΄. Κε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... ὅτι τὰ βέ.

Κυνηγῶντας σε ὁ ἐχθρὸς ἀκατάπαυστα, ὑπόμενε περισσότερον, λέγοντας.

λή. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μή.

Ὅταν θέλης νὰ παρακινήσης εἰς ἐλεημοσύνην.

μ΄. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν.

Ἂν θέλης νὰ ἡμερώσης τὴν καρδίαν σου, καὶ νὰ ταπεινώνεσαι εἰς τὴν θλῖψίν σου.

μά. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος.

Εἰς ἐνθύμησιν τῆς βοηθείας ὁποῦ κάνει ὁ Θς εἰς τοὺς φίλους καὶ ταῖς νίκαις ὁποῦ κάρνεις τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀφανίζει.

μγ΄. Ὁ Θς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.

Μετανῶντας τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ θέλοντας νὰ ἐλεηθῆς.

ν΄. Ἐλέησόν με ὁ Θς κατὰ μέγα σου ἔλεός σου.

Ἂν λυπηθῆς εἰς τὴν καταφρόνεσιν τῶν ἐχθρῶν σου.

νδ΄. Ἐνώτισαι ὁ Θς τὴν προσευχήν μου.

Δέησις δικαίου πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του.

νέ. Ἐλέησόν με ὁ Θς ὅτι κατεπάτησέ με.

Ἂν κρυφθῆς καὶ παρακαλῆς τὸν Θεὸν νὰ σὲ φυλάξῃ ἄβλαβον, ὅταν σὲ κυνηγοῦν οἱ ἐχθροί, λέγε.

νϛ΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέη... ὅτι ἐπὶ σοὶ σοὶ πέποι.

Ἂν ὁ προδότης σου σὲ ἀποκλείσῃ καὶ δὲ δύνεσαι νὰ φύγης.

νή. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Ἂν δράμουσι ξαγριεμένοι οἱ ἐχθροὶ καταπαύσου νὰ σὲ θανατώσουν, μὴ τοὺς φοβηθῆς νὰ ὑποταχθῆς εἰς τὴν κακογνωμίαν τους, ἀλλὰ λέγε.

ξά. Οὐχὶ τῷ Θῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου.

Ἂν φύγης εἰς ἔρημον τόπον διὰ νὰ γλυτώσης.

ξβ΄. Ὁ Θς ὁ Θς μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἂν εἶναι πολλοὶ οἱ ἐχθροί σου καὶ σοῦ δίδουν μεγάλον φόβον.

ξγ΄. Εἰσάκουσον ὁ Θς φωνῆς μου ἐν τῷ δέ.

Ἂ θέλης ὁλομόναχος σου νὰ δοξάζης τὸν Θν, καὶ νὰ τὸν παρακαλῆς καὶ διὰ ἄλλους.

ξδ΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Ἂν θέλης νὰ παρακαλέσης τὸν Θεὸν νὰ σοῦ βοηθήσῃ διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του.

ξζ΄. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν.

Ἂν

Ἂν βλέπῃς τοὺς ἀσεβεῖς εἰς καλοριζικιὰν πρόσκαιρον.

οβʹ. Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι.

Ἂν ὀργισθῇ ὁ Θεὸς εἰς τὸν λαόν του, καὶ τὸν παιδεύει μὲ πολλοὺς τρόπους.

ογʹ. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὀργή.

Ἂν θέλῃς εἰς τὴν ἀνάγκην σου νὰ εὐχαριστήσῃς τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ βάσανά σου. καὶ νὰ ἀναθυμηθῇς τὴν δικαιοκρισίαν του, νὰ παρηγορηθῇς εἰς τὴν πίκραν σου.

οδʹ. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός.

Ἂν οἱ ἐχθροὶ φθάσουν ἐκεῖ ὁποῦ κρυβέσαι.

οϛʹ. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέ...φωνῇ μου πρὸς τόν.

Ἂν εἰς ἑορτὴν θέλεις νὰ δοξολογήσῃς τὸν Θεόν, λέγε.

πʹ. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

Ὅταν σκανδαλίζουνται, καὶ χωρίζουνται οἱ ἐκκλησιαστικοί.

πγʹ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου.

Εὐχαριστία εἰς τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ παρακάλιον νὰ παύσῃ τὴν ὀργήν του.

πδʹ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Ἂν σικωθῇ τινὰς τύραννος εἰς τὸν ναὸν καὶ λαὸν τοῦ Θεοῦ.

πϛʹ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι.

Ἂν σὲ φοβερίζουν οἱ ἐχθροὶ παρακάλει τὸν Θεόν, καὶ κάνοντας καλὰ μὴ φοβᾶσαι.

πθʹ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα.

Θέλοντας νὰ παρακινᾶσαι εἰς εὐλάβειαν καὶ θάρρος πρὸς τὸν Θεόν, καὶ κάνοντας τὸ θέλημά του. μὴ δειλιάσῃς τίποτα.

ϟʹ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου.

Ἡ δοξολογία καὶ εὐφροσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι πολλὰ καλὴ καὶ ὠφέλημος.

ϟαʹ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθαι τῷ Κυρίῳ.

Εἰς ἐλευθερίαν σκλαβίας.

ϟεʹ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ :—

Ὅλοι, Ψαλμοί. ξδʹ.

Τέλος τῶν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Καὶ τῷ Θεῷ δόξα αἰώνιος.

ἈΜΗΝ.

NOI REFORMATORI
Dello Studio di Padoa.

HAvendo veduto per la Fede di revisione, & approbatione del P.F. Vincenzo Mazzoleni Inquisitore, nel Libro intitolato: *Explicatio Psalterii del Rever. P. Atanasio Varucca Sacerdote Basiliano in Lingua Greca*, non v'esser cos'alcuna contro la Santa Fede Cattolica, & parimente per Attestato del Segretario Nostro; niente contro Prencipi, & buoni costumi, concedemo Licenza ad Antonio Bortoli Stampatore, che possi esser Stampato, osservando gl'ordini in materia di Stampe, & presentando le solite copie alle Publiche Librarie di Venetia, & di Padoa.

Data li 3. Febraro 1704.

(Ferigo Marcello Proc. Ref.
(
(Marin Zorzi Ref.

Agostino Gadaldini Segretario.

H'μεῖς

Ἡμεῖς οἱ ἐπιστάται καὶ βεβαιωταὶ τῶν ἐν
Παταβίῳ Σπουδαστηρίων.

Ἐπειδὴ καὶ ἔγνωμεν δι' ἐρεύνης καὶ ἐπιβεβαιώσεως τοῦ πατρὸς φρὰ Βικεντίου Μαζωλένου τοῦ ἐξεταστοῦ τῶν βιβλίων, ὅτι εἰς τὸ βιβλίον ὀνομαζόμενον ψαλτήριον ἐξηγητὸν πόνημμένον τοῦ Εὐλαβεστάτου Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Βαρούχα εἰς κοινὴν φράσιν δὲν εἶναι καμένα πρᾶγμα ἐναντίον τῆς ἁγίας καθολικῆς πίστεος, ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ συμμαρτυρίας τοῦ ἡμετέρου σεκρεταρίου ἐβεβαιώθημεν, ὅτι δὲν ἔχει καμίαν ἐναντιότητα τῶν καλῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων, δίδομεν ἄδειαν τοῦ Ἀντωνίου Μπόρτολι νὰ ἠμπορῇ νὰ τὸ σταμπάρῃ χαζόμενος τὰ προστάγματα εἰς τὴν ὕλην τῶν τύπων, καὶ προβλέποντας νὰ πρεζεντάρῃ ταῖς καθολικαῖς κόπιαις εἰς ταῖς αὐθεντικαῖς λιμπραρίαις τῆς Βενετίας καὶ Πάδοβας.

Ἐκδέδοται Φευρουαρίου 3. 1704.

(Φερίγος Μαρτζέλος Προκουρατίρρος, καὶ Ἐπιστ.
(
(Μαρὶν Τζόρτζης Βεβαιωτής.

Αὐγουστῖνος Γαδαλδῖνος Σεκρετάριος.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Πρὸς τὸν πανοσιώτατον καὶ λογιώτατον τῆς παρούσης Βίβλου ἄριστον διερμηνευτὴν, Κὺρ, Κὺρ,

ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΒΑΡΟΥΧΑ ΤΟΝ ΚΡΗΤΑ.

Ὁ ἐν Πρεσβυτέροις ἐλάχιστος,
Γρηγόριος Σωτήριος ὁ Ἀθηναῖος.

Μολπῆς Δαβίδου χαῖρ' Ἀθανάσιε Βαροῦχα,
Κοσμήτωρ γεγονὼς ἀργαλέοις καμάτοις,

Νῦν δὲ περιφραδέως, σύγε ὦ Ἱερὸς Θεοκήρυξ,
Τοῖς Πιστοῖς Δαναῶν Υἱέσι πᾶσι λέγε.

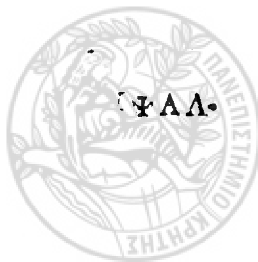
Δεῦρ' ἴτε πασσυδίῃ πάντων Χριστοῖο Ἑταῖροι,
Πλήθη τ' ὀρθοφρόνων, σπεύσατε ἀσπασίως.

Ἤδη Πνευματικῆς ἀπολαύσατε τῆσδε Τραπέζης,
Ἣν παρέθηκεν Ἄναξ ἧμιν Ἰεσσαΐδης.

Αὐτὰρ ἐγὼν Αἴγλῃ ἐρατεινῇ τήνδε μογήσας,
Τῆς Μεταφράσηος ἐστεφάνωσα λίαν.

Παράφρασις.

Ὦ Κήρυξ Θεοῦ σὺ Ἱερὲ Ἀθανάσιε Βαροῦχα χαῖρε, Καλλωπιστὴς νῦν γενόμενος τῶν τοῦ Δαβὶδ Ψαλμῶν δυσχερέσι καμάτοις, καὶ ἐπισημόνως πᾶσι τοῖς Πιστοῖς Ἕλλησι λέγε, δεῦτε ὁμοθυμαδὸν πάντες οἱ φιλόχριστοι, καὶ τὰ τῶν ὀρθοφρόνων Πλήθη περιχαρῶς σπεύσατε, καὶ ἀπολαύσατε ἄρτι τῆς Πνευματικῆς ταύτης Τραπέζης. ἣν ἐνώπιον ἡμῶν ἡτοίμασε μὲν ὁ Βασιλεὺς ὁ Υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ, κἀγὼ δὲ λίαν πονήσας ταύτην ἐστεφάνωσα τῇ ἐπιθυμητῇ Λαμπρότητι τῆς Μεταφράσεως.

ΨΑΛ-

Ἄγγελος Κυ.
ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος
ὁ Δαβίδ ὁ βασιλεύς

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ,

Νεωστὶ ἐξηγηθὲν παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ Τζαγγαρόπουλου.

ΨΑΛΜΟΣ, Α'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ δὲν ἔχει ἀπανωγραφὴν σιμὰ εἰς τοὺς Ἑβραίους.

Ὑπόθεσις τοῦ ψαλμοῦ.

Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς, ἐπαινᾷ τοὺς καλοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ Μοναχοὺς, Βασιλεῖς, Κριτὰς, Προεστοὺς, καὶ ὅλους τοὺς θεοφόβους. Καὶ ψέγει τοὺς κακούς. τὸν ὁποῖον ψαλμὸν, ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ διὰ τὸν Χουσὶ, ὁποῦ ἐμπόδισε τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ. (β'. Βασιλ. κεφ'. ιζ'.) καὶ καλοτυχίζει τοὺς φίλους του, καὶ κατηγορᾷ τοὺς ἐχθρούς του, προμηνῶντας τὸν χαλασμόν τους. Καὶ προφητεύει τὴν δόξαν, καὶ μακαριότητα τοῦ Χῦ, καὶ τῶν Ἁγίων του, καὶ τὸν ἀφανισμὸν τῶν ἐχθρῶν του. Ἐξηγήθη τώρα εἰς μέρος προσευχῆς.

Κείμενον.

α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη.

Ἐξήγησις.

α'. Καλότυχος εἶναι (Κύριέ μου) ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁποῦ δὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν συμβουλὴν καὶ μάζωξιν τῶν ἀπίστων καὶ αἱρετικῶν.

β'. Οὐδὲ ἐστάθη εἰς τὴν στράταν, ἤγουν εἰς τὴν κακογνωμίαν τῶν ἁμαρτωλῶν.

γ'. Καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθησεν.

γ'. Μηδὲ ἐκάθησεν εἰς τὸ θρονὶ, ἤγουν εἰς τὸ Κριτήριον τῶν πονηρῶν καὶ ἀδίκων. (νὰ κοληθῇ τὴν κακοσυνήντους:)

δ'. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ.

δ'. Παρὰ μόνον ὁποῦ εἶναι ὅλος του ὁ νοῦς, καὶ ἡ θέλησις εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου μας.

ε'. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

ε'. Νὰ τὸν ἀναγνώθῃ, καὶ νὰ τὸν λογιάζῃ ἡμέρα καὶ νύκτα (ὡς τὸ τέλος του, νὰ ποτίζεται ἀπ' αὐτὸν ἡ καρδία του:)

ϛ'. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων.

ϛ'. Διατὶ αὐτὸς θέλει προκόπτῃ εἰς τὸ καλὸν ὡσὰν ἕνα (μεγάλον ἥμερον, καὶ καρπερὸν δένδρον) φυτευμένον σιμὰ εἰς τὰ τρεχάμενα νερά.

ζ'. Ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

ζ'. Ὁποῦ δίδει τὸν καρπόν του εἰς τὸν καιρόν του.

η'. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται.

η'. (Τὸ ὁποῖον στέκει τρυφερὸν,) καὶ δὲ μαδοῦσι ποτὲ τὰ φύλλα του.

θ'. Καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται:

θ'. Καὶ ὅλα ὅσα καὶ ἂν λέγῃ, καὶ ἂν κάνῃ, θέλουσι τοῦ ἐπιτυχένει (μὲ μεγάλον, καὶ θαυμαστὸν διάφορον πρόσκαιρον, καὶ αἰώνιον:)

ι'. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως.

ι'. Μὰ οἱ κακοὶ, καὶ παράνομοι δὲ θέλουσιν ἔσται ἔτζι, ὄχι, (ὡς τὸ ἄνωθεν δένδρον.)

ια'. Ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

ια'. Ἀλλὰ ὡσὰν τὴν σκόνιν τῆς στράτας, ὁποῦ τὴν φυσᾷ, καὶ τὴν διασκορπᾷ ὁ ἄνεμος ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς:

ιβ'. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει.

ιβ'. Διὰ τοῦτο δὲ θέλουσιν ἀναστηθῇ οἱ ἄπιστοι εἰς τὴν δικαίαν σου κρίσιν (διὰ νὰ τιμηθοῦσιν.)

ιγ'. Οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

ιγ'. Οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἀμετανόητοι διὰ νὰ σταθοῦσιν εἰς τὴν συνοδίαν τῶν δικαίων (νὰ δοξασθοῦσιν· ἀλλὰ διὰ νὰ καταδικασθοῦσιν:)

ιδ'. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων.

ιδ'. Διατὶ ἐσὺ Κύριέ μου γνωρίζεις τὴν στράταν τῶν δικαίων, ἤγουν τὰ καλά τους ἔργα, καὶ θέλεις τοὺς ἀναπαύσῃ εἰς τὴν βασιλείαν σου.)

ιε'. Καὶ

ιε'. Καὶ

ιέ. Καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ιέ. Καὶ ἡ στράτα τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀμετανοήτων (ἤγουν ἡ πρόσκαιρήτους ευτυχία, καὶ δυνασεία) θέλει χαθῆ. (καὶ αὐτοὶ νὰ βυθησθοῦσιν αἰωνίως εἰς τὴν κόλασιν. Διατοῦτο σὲ παρακαλῶ Κέ μου ὁ ἁμαρτωλὸς, νὰ μὲ ἀξιώσῃς μὲ καλὴν μετάνοιαν, καὶ θεάρεσα ἔργα εἰς τὴν βασιλείαν σου:)

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. β'. | Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. β'.

Ὑπόθεσις τοῦ ψαλμοῦ.

Τρεῖς φοραῖς ἐχρίσθη ὁ Δαβίδ. Πρώτην, εἰς τὴν Βηθλεέμ εἰς τὸ σπίτι τοῦ πρς του (κρυφὰ τοῦ Σαοὺλ,) καὶ ἔλαβε τὸ πνα τῆς προφητείας, καὶ σημεῖον τῆς βασιλείας. (ά. βασίλ. κεφ'. ις.) Δεύτερην, εἰς τὴν Χεβρὼν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοὺλ, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ βασιλεὺς εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα. (β'. βασ. κεφ. β'.) καὶ τοῦ ἀντιστάθησαν οἱ ιά φυλαῖς νὰ τοῦ πάρουσι τὸ βασίλειον: Τρίτην φορὰν, εἰς τὰς ιβ'. φυλάς (β'. βασιλ. κεφ. έ.) Τότε ἔγραψε τοῦτον τὸν ψαλμὸν, καὶ καταδικάζει τὴν κακογνωμίαν, καὶ πόλεμον τῶν Ἀλλοφύλων, ὁποῦ ὡς ἤκουσαν πῶς ἐβασίλευσεν εἰς τὰς ιβ'. φυλὰς, ἐφοβήθησαν. Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπάνω του νὰ τὸν ἐξολοθρεύσουν, πρὸ τοῦ νὰ ἑτοιμασθῇ, καὶ νὰ καταστάθῃ καὶ νὰ στερεωθῇ. Καὶ τοὺς λέγει πῶς ἂν δὲ προσπέσουν, καὶ ὑποταχθοῦν εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦ Θῦ, θέλει τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος, ὁποῦ τὸν ἔκαμεν βασιλέα εἰς τὸν λαόν του. Τὸ αὐτὸ κατηγορᾷ καὶ ὅλους τοὺς αὐθέντας, καὶ ἐξουσιαστὰς, καὶ τοὺς λαόντους, ὁποῦ δὲ πείθουνται εἰς τὰ προστάγματα τοῦ Θῦ, μὰ καταπατοῦσι τὸν νόμον του. Καὶ προφητεύει αὐτὸ μα, καὶ τὴν μεγάλην σκληροκαρδίαν καὶ φόνον τῶν Ἰουδαίων, ὁποῦ ἐσταύρωσαν τὸν Χν. Καὶ τὸν πόλεμον τῶν ἀπίστων. Καὶ τῶν πολυπλόκων αἱρετικῶν τὸν ξεπεσμόν. Καὶ τῶν κακῶν Χριστιανῶν τὴν παρανομίαν. Καὶ προλέγει ὅλονῶν τὸν πρόσκαιρόντους χαλασμὸν, καὶ τὴν αἰώνιον κόλασιν. Καὶ τοὺς κράζει εἰς ἐπιστροφὴν, καὶ μετάνοιαν, διὰ τὸ καλόντους. Ἐξηγήθη τώρα εἰς τὸν Χν, καὶ συμβουλεύει τοὺς ἐχθρούς του νὰ μετανοήσουν νὰ τὸν προσκυνοῦσι, καὶ νὰ τοῦ ὑποτάσσουνται, διὰ νὰ μὴ πέσουν εἰς τιμωρίαις θανάσιμαις.

Κείμενον		Ἐξήγησις.	
Ἱνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη,	ά.	Ἐπειδὴ Κέ μου εἶναι χρίσις, καὶ ἀντιπρόδωσις κατὰ τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν) διατί ἐξαγριεύθησαν τὰ ἔθνη (ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ἕνα,	ὁ Δαδ. ἦν, τύπος τοῦ Χῦ.

καὶ δὲ σὲ φοβοῦνται, καὶ ἀποστάτησαν ἀπὸ τοὺς ὁρισμούς σου, καὶ μόνον εἰς τὰ κακὰ ἐδώθησαν.)

β΄. Καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

β΄. Καὶ διατὶ τόσον πλῆθος χριστιανοὶ (σοφοὶ καὶ γραμματισμένοι) σπουδάζουν καθ᾽ ἕνας ἀνωφέλευτα εἰς τὰ πρόσκαιρα, (καὶ ἀρνήθησαν τὰ αἰώνια;)

γ΄. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.

γ΄. (Καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν μὲ μίαν γνώμην κακὴν) φθάνουσιν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.

δ΄. Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό,

δ΄. Καὶ οἱ Κριτάδες (καὶ ὅλοι οἱ Πρωτοὶ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοί, (μιλῶ διὰ τοὺς κακοὺς) μαζώνουνται διὰ τοῦτο τὸ κακόγνωμον ἔργον;

ε΄. κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

ε΄. (Καὶ συμβουλεύουνται) ἐναντίον σου θέμου, ὦ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

διάψαλμα ς΄. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν.

ς΄. (Καὶ λέγουσιν ἀλλήλως τους) ἂς χαλάσωμεν ὁλότελα τοὺς νόμους τους.

ζ΄. Καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

ζ΄. Καὶ ἂς ρίξωμεν ἀπὸ πάνω μας τὸν ζυγόν, καὶ τὰ βάρη τους (καὶ ἂς κάνωμεν κατὰ τὴν θέλησιν τῆς καρδίας μας. Διατὶ ἐμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ φυλάσωμεν τὰ προστάγματά τους ὡσὰν τοὺς παλαιούς:)

η΄. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, ἐκγελάσεται αὐτούς.

η΄. (Ἀλλὰ ἐσὺ ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς) ὁποῦ κατοικᾷς εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ βασιλεύεις ὅλον τὸν κόσμον, θέλεις τοὺς ἀναγελάση:)

θ΄. Καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

θ΄. Καὶ ἐσὺ ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ τοὺς ἐνεμπαίξῃς (καὶ νὰ τοὺς δώσῃς κατὰ τὰ ἔργα τους.)

ι΄. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ.

ι΄. (Πότε; τώρα μέρος, καὶ τότε τὴν ὁλότελην ὅταν καθίσῃς εἰς τὸ φοβερόν σου κριτήριον, νὰ) εἰπῇς πρὸς αὐτοὺς μὲ μεγάλην ὀργὴν (πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι, καὶ τὰ λοιπά.)

ια΄. Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

ια΄. Καὶ παρευθὺς μὲ τὸν θυμόν σου θέλεις τοὺς ταράξῃ (εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας:)

ιβ΄. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐπὶ σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ιβ΄. (Διατὶ δὲ σου ἀκούουσι Χριστέ μου, ὁποῦ λέγεις) ἐγὼ ἐκατεστάθηκα βασιλεὺς ἀπ᾽ αὐτὸν (τὸν οὐρανὸν πατέρα μου) εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἤγουν εἰς τὸν ἅγιον, καὶ ὑψηλὸν θρόνον τῆς ἐκκλησίας του.

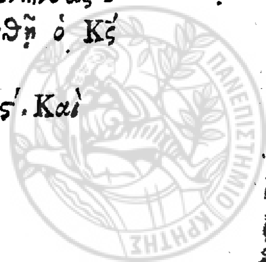
ιγ΄. Διαγγέλλων τὸ πρόσταγ-

ιγ΄. Διδάσκοντας (καὶ φανερόνοντας μὲ τὰ λόγια καὶ

σταγμα Κυρίου.	καὶ ἔργα) ὅλα του τὰ προστάγματα (εἰς τὸν κόσμον, ὡσὰν ὁποῦ εἶμαι υἱός, καὶ κληρονόμος του:)	
ιδ'. Κύριος εἶπε πρός με. υἱός μου εἶ σύ.	ιδ'. Καθὼς ὁ πατήρ μου μὲ ἐμαρτύρησεν (ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς εἰς τὸν Ἰορδάνην, λέγοντας πρὸς ἐμένα, ἐσὺ εἶσαι ὁ ἠγαπημένος μου υἱός.	ματ. γ'. μαρ. ά. Ἰωάν. ιβ'.
ιε'. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.	ιε'. (Καὶ τὸ ὁμολογῶ σήμερον ὁποῦ βαπτίζεσαι,) πῶς ἐγὼ σὲ ἐγέννησα (ἀπὸ παντοτινὰ κατὰ τὴν θεότητα, καθὼς ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας του, καὶ ὕστερα τόσους χρόνους ἔγινες ἄνθρωπος διὰ νὰ σώσῃς τὸν ἄνθρωπον.)	πέρ δόξασόν σου τὸ ὄνομα ά. πετρου ά.
ιϛ'. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ.	ιϛ'. (Διατοῦτο ὡσὰν ἀληθεινὸς υἱός μου ὁποῦ εἶσαι) ζήτησέ μου (ὅτι θέλεις καὶ τάσσωσε νὰ τὸ ἔχῃς,)	
ιζ'. Καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.	ιζ'. Διατὶ ἐγὼ θέλω σοῦ δώσῃ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ κληρονομίαν σου.	
ιη'. Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.	ιη'. Καὶ νὰ ξαπλώσω τὴν ἐξουσίαν σου εἰς ὅλαις ταῖς μέσαις καὶ ἄκραις τοῦ κόσμου (νὰ σὲ πιστεύσουν Θῦτους, καὶ νὰ σὲ προσκυνοῦσι.)	
ιθ'. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ·	ιθ'. Καὶ νὰ τὰ βασιλεύῃς μὲ σιδηρὰν ῥάβδον. (ἤγουν μὲ δυνατὴν καὶ ἀθάνατον βασιλείαν,)	
κ'. Ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.	κ'. Καὶ ὅσοι δὲ σοῦ πείθουνται) νὰ τοὺς συντρίβῃς εὔκολα ὡσὰν ἀγγεῖα πήλινα τοῦ τζουκαλᾶ.	
κα'. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε.	κα'. Διατοῦτο ὦ βασιλεῖς (ἀκροασθῆτε τώρα) καὶ φέρετε τὸν νοῦν σας.	
κβ'. παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.	κβ'. Καὶ διαπαχθῆτε μὲ τοῦτα τὰ λόγια ὅλοι (οἱ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ κοσμικοὶ) Κριτάδες καὶ πρωτεσοὶ τῆς γῆς, (καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁποῦ ἐξουσιάζετε:)	
κγ'. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ,	κγ'. Καὶ δουλεύετε τοῦ Κυρίου μὲ φόβον (κατὰ τὸν νόμον του.)	
κδ'. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.	κδ'. Καὶ ἀναγαλλιᾶτε ἐμπροστά του μὲ τρόμον.	
κε'. Δράξασθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος.	κε'. Πιάσθε τὰ προστάγματά του (μὲ ὅλην σας τὴν καρδίαν,) μὴ λάχει καὶ σᾶς ὀργισθῇ ὁ Κύριος (διὰ τὴν παρακοήν σας.)	

κϛ'. Καὶ

κϛ'. Καὶ ἀπωλεῖσθε ἐξ ὁδοῦ, δικαίας·

κϛ'. Καὶ θέλετε χαθῆ (διατὶ ἐπαραστρατήσετε ἀπὸ τὴν νόμιμον) στράταν τῆς δικαιοσιύνης του:

κζ'. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

κζ'. (Καὶ νὰ παιδεύεσθε κάθε καιρὸν) ὁπῦ θέλει ἀνάψη ὁ θυμός του ἔξαφνα ἀπάνω σας.

κη'. Μακάριοι πάντων, οἱ πεποιθότων ἐπ' αὐτῷ.~

κη'. Καὶ μόνον καλότυχοι ὅσοι (πειράζονται τῶρα, καὶ κακοπαθοῦσι, καὶ ὑπομένουσι τὰ βάσανα διὰ τὴν ἀγάπην του, καὶ κάμνουσιν ἀπαρασάλευτα τὰ θελήματάτου,) καὶ ἔχουσιν ὅλην τους τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτόν. (Ἀλλὰ τοῦτα ὅλα, καὶ ὅσα ἄλλα καὶ ἂν ἀκούσωμεν δὲν τὰ ψηφοῦμεν Κέ μου οἱ ταλαίπωροι.)

Ψαλμὸς τῷ Δαδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. γ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαδ, ὅταν ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ του.

Ὑπόθεσις τοῦ ψαλμοῦ.

Τοῦτον τὸν Ψαλμὸν, τὸν ἔκαμεν ὁ Δαδ εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπῆγεν ὁ Ἀβεσαλὼμ εἰς τὴν Χεβρὼν, καὶ ἔγινε βασιλεὺς ἀπὸ λόγου του. (β βασ. κεφ. ιε.) Καὶ ἀπέκει ἐκίνησε νὰ ὑπάγῃ νὰ κόψῃ τὸν πατέρα του· καὶ αὐτὸς ἀκούωντάς το ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ἱλῆμ πρὸς τὴν ἔρημον, νὰ γλυτώσῃ· μὲ τὸν ὁποῖον Ψαλμὸν παρακαλεῖ τὸν Θν̄ νὰ τοῦ βοηθήσῃ, καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθρούς του. Τοῦτος ἁρμόζει καὶ διὰ τὸ πάθος, καὶ διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χῡ. Ἐπειδὴ ὁ Δαδ ἦτον τύπος του. Καὶ τῶρα ἐξηγήθη εἰς προσευχὴν νὰ τὴν λέγῃ ὁ ἁμαρτωλὸς εἰς τὰ κινδυνάτου νὰ λαμβάνῃ συγχώρησιν, καὶ βοήθειαν.

Κείμενον.

α'. Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

Ἐξήγησις.

α'. Κύριέ μου, τί εἶναι ἡ ἀφορμὴ (παρὰ μόνον ἡ πολλαῖς μου, καὶ θανάσιμαις * ἁμαρτίαις) καὶ ἐπληθύνασι τόσοι ἐχθροὶ, καὶ μὲ θλίβουσι;

* β'. βασιλ. ιβ'. ὀνάθαν.

β'. Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ,

β'. Καὶ διατὶ ἐσηκώθησαν τόσος λαὸς κατεπάνω μου (καὶ μὲ τυραννοῦσιν ἄδικα χωρὶς νὰ τοὺς κάμω κανένα πταίσιμον,)

γ'. Πολ-

γ'. Καὶ

γ'. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ·

γ'. Καὶ ὅλοι τους λέγουσι διὰ τὴν ζωήν μου (πῶς ἐχάθη,) καὶ δὲν εἶναι πλέα ἐλευθερία εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς μας.)

δ'. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

δ'. Ἀλλὰ (ἐγὼ δὲ βάνω εἰς τὸν νοῦν μου τὰ λόγιά τους, διατὶ γνωρίζω πῶς) ἐσὺ Κύριέ μου διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου εἶσαι πάντα ὁ βοηθός μου, καὶ ἡ τιμή μου, καὶ μὲ ὑψώνεις εἰς τὸ καλλήτερον:

ε'. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

ε'. (Ὡσὰν ὅπου τὸ ἐγνώρισα φανερὰ πολλαῖς φοραῖς) ὅπου σὲ ἐπαρακάλεσα Κύριέ μου μὲ πολλὴν πόνον τῆς καρδίας μου, καὶ μοῦ ἐπάκουσες ἀπὸ τὸ Ἅγιον ὕψος τῆς βασιλείας σου: Διάψαλμα.

ς'. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα.

ς'. Ἐγὼ ἔπεσα, καὶ ἐκοιμήθηκα· (ἤγουν ἐνθυμοῦμαι πῶς, ὅσαις φοραῖς ἔπεσα ἀπὸ τὰ μεγάλα μου κίνδυνα, καὶ παρολίγον ἀπέθανα:) Διάψαλμα.

ζ'. Ἐξηγέρθην,

ζ'. Ἀπὸ τὴν δύναμίν σου ἀνεστάθηκα,

η'. Ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου:

η'. (Καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζω πῶς ἐσὺ Κύριέ μου θέλεις μοῦ βοηθᾷ πάντα.

θ'. Οὐ φοβηθήσομαι* ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

θ'. Διατοῦτο οὐδὲ τώρα δὲ θέλω φοβηθῇ ἀπὸ ταῖς μυριάδαις τὰ φουσάτα, ὅπου μὲ ἔχουσι περιτειγυρισμένον.

* Ἀπὸ ἀμέτρους λογισμοὺς, ἐπιθυμίας, καὶ ἐχθρούς.

ι'. Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου:

ι'. Μόνον παρακαλῶ σε σηκώσου πάλιν Κύριέ μου, καὶ γλύτωσέ με Θεέ μου:

ια'. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως. Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

ια'. Διατὶ ἐσὺ ἐκτύπησες ἀμέτραις φοραῖς ὅλους μου τοὺς ἐχθροὺς, ὅπου μὲ ἐμισοῦσαν ἀδίκως, καὶ τοὺς ἀφάνισες, καὶ ἐσύντριψες τὰ δόντια τῶν κακῶν, καὶ τοὺς ἀνεμοσκόρπισες.

ιβ'. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου:~ Δόξα.

ιβ'. Εἰς τὸ χέρι σου Κύριέ μου εἶναι ἡ ζωὴ, καὶ ἡ νίκη, νὰ μᾶς τὴν δώσῃς. Διατοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου (νὰ κερδέσωμεν τὸν πόλεμον.)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις Ψαλμὸς τῷ Δαδ, δ'.	Ψαλμὸς τοῦ Δαδ, φερμένος μὲ ψαλμωδίαν εἰς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ τοῦ δίδῃ νίκην.

Ὑπόθεσις τοῦ ψαλμοῦ.

Τοῦτος εἶναι προσευχὴ τοῦ Δαδ, ὅταν ἔφευγε ἀπὸ τὸν Ἀβεσαλὼμ (τὸν ἀνάξιον τῆς ζωῆς) ϗ ἔτρεχεν εἰς τὰς ἐρήμους, ϗ ὀρηπεινασμένος, ϗ στενοχωρημένος μὲ πολλὴν κακοπάθειαν. Καὶ τινὲς ἀπὸ τοὺς φίλους του τοῦ ἐπήγασι τὰ χρειαζόμενα (Β΄. Βασιλ. κεφ. ιϛ.) Καὶ εὐχαριστᾷ τοῦ Θεοῦ, ϗ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν ξαφνικὸν πόλεμον, καὶ ἀναφέρνει τὴν ἀδικίαν τῶν ἐχθρῶν πρὸς αὐτὸν, καὶ πῶς τοὺς λέγει μὲ τὸ καλὸν νὰ ἡσυχάσουν, καὶ νὰ παύσουν τὴν κακίαν τους, ϗ νὰ κάνουσι καλὰ ἔργα, ἂν θέλουσι νὰ τιμηθοῦσι πρόσκαιρα, ϗ αἰώνια. Μὰ ἐπειδὴ ϗ δὲ θέλουσι, νὰ βάλῃ τὸ χέρι του, νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδωσιν. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐλευθέρωσε, ϗ τοῦ ὑπόταξε τοὺς ἐχθρούς, ϗ ἐστράφη πάλιν Βασιλεὺς εἰς τὸν τόπον του. Δίδοντάς μας παράδειγμα νὰ κάνωμεν ϗ ἡμεῖς εἰς τὰ κινδυνάμας τὰ ὅμοια, ἂν θέλωμεν τὴν βοήθειάν του. Καὶ ἀκόμι διδάσκει τοὺς ἀσεβεῖς, ϗ ἄφρονας, ὅπου δὲν πιστεύουν τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, ἀλλὰ μόνον τὰ πρόσκαιρα φαντάσματα, νὰ καταλάβουν τὴν τυφλότητα, ϗ ἀγνωσίαν τους, νὰ διορθωθοῦσι, διὰ νὰ μὴ λάβουσι τὴν πρεπούμενην τιμωρείαν κατὰ τὴν ἀχαριστίαν τους.

Κείμενον.	Ἐξήγησις.
ά. ἘΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.	ά. Ἐ (Ὑχαριστῶσου Κύριε μου πολυεύσπλαγχνε, ϗ δικαιοκρίτα, ὅπου) πάντα ὅπου σὲ ἐπαρακάλουν εἰς τὴν βοήθειάν μου, μοῦ ἐπάκουες Θεέ μου τὸ δίκαιόν μου.
β'. Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με:	β'. Καὶ μὲ ἐπαρηγόρας, ϗ μοῦ ἐβοήθας εἰς τὴν θλίψινμου. (Καὶ μὲ ἐγλύτωνες ἀπὸ τὰ κίνδυνα τῶν ἐχθρῶνμου:
γ'. Οἰκτείρησόν με, ϗ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	γ'. Ἔτζι σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ λυπηθῇς ϗ τῶρα, ϗ νὰ μοῦ ἐπακούσῃς τὸ ζήτημάμου:
δ'. Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι;	δ'. (Διατὶ ἐγὼ τοὺς πολεμῶ μόνον μὲ τὸ καλὸν, ϗ τοὺς λέγω.) Ὦ ἄνθρωποι ὡς πότε νὰ εἶστε σκληροκάρδιοι (εἰς ἐμένα δίχως καμίαν ἀφορμήν;)

ἐ. Ἵνα

ἐ. Καὶ

Ἱνατὶ ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;	ε'. Καὶ διατὶ θέλετε νὰ ἀγαπᾶτε διὰ καλὰ τὰ ἄκαιρα καὶ βλαβερά; καὶ νὰ ξεβέχετε τὰ ψεύτικα, καὶ προσωρινὰ πράγματα;
ς'. Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.	ς'. (Μὴ θέλετε λοιπὸν νὰ κάνετε πλέα τέτοιας λογῆς. μὰ ἀνοίξετε τ' ὀμμάτιασας) νὰ γνωρίσετε (πῶς ὅσον πειράζετε τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ,) τόσον τοὺς θαυμαστώνει ὁ Κύριος περισσότερον.
ζ'. Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.	ζ'. Αὐτὸς ὁ Κύριος μου θέλει μοῦ ἐπακούσῃ πάλιν ὡσὰν τὸν παρακαλέσω, καὶ θέλει κάμῃ δικαιοσύνην καὶ ἐκδίκησιν:
η'. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε.	η'. Διατοῦτο φοβηθεῖτε τὴν ὀργήν του, καὶ μισᾶτε τὸ κακὸν, μὴ τὸ κάνετε.
θ'. Ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,	θ'. Καὶ ἐκεῖνα τὰ κακὰ ὁποῦ λογιάζετε εἰς ταῖς καρδίαις σας τὴν ἡμέραν νὰ κάμετε,
ι'. Ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.	ι'. Ὡσὰν πέσετε τὴν νύκτα εἰς τὴν κλίνην σας, βάνετέ τα καλὰ εἰς τὸν νοῦν σας, καὶ κεντᾶτε (μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ὡσὰν πόνεμα) τὴν καρδίαν σας, νὰ τὴν ἀνοίγετε (νὰ φεύγῃ ἡ κακοσύνη της, νὰ μὴ τὰ κάνετε, διὰ νὰ μὴ παιδεύεσθε πρόσκαιρα, καὶ νὰ τυραννᾶσθε αἰώνια:)
ια'. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης,	ια'. Καὶ ἂν ἐπιθυμᾶτε τὸ καλὸν, καὶ νὰ γενῆτε φίλοι μὲ τὸν Θεὸν, νὰ σᾶς βοηθᾷ προσωρινὰ, καὶ αἰώνια,) κάνετε καλὰ καὶ δίκαια,
ιβ'. Καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.	ιβ'. Καὶ τότε ἔχετε τὴν ἐλπίδα σας εἰς τὸν Θεὸν, νὰ σᾶς δίδῃ τὰ ἀγαθά του:
ιγ'. Πολλοὶ λέγουσι,	ιγ'. Καὶ αὐτοὶ (ἀναμπαίζοντας τοὺς λόγους μου, βλασφημοῦσι καὶ) λέγουσι (τί ἀγαθά; τί ἀγαθά;)
ιδ'. Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;	ιδ'. Ποῖος δύναται νὰ μᾶς δείξῃ αὐτὰ τὰ ἀγαθά; (ὁποῦ μέλλει νὰ κερδέσωμεν κάνοντας τὰ θελήματα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλπίζοντας εἰς αὐτόν;)
ιε'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.	ιε'. (Ἀλλὰ ἐξ ἀρχῆς τοῦ κόσμου) φέγγει φανερὰ εἰς τὰ μάτιά μας τὸ φῶς τῆς εὐσπλαγχνίας σου Κύριε. (μὲ τόσαις πολλαῖς χαραῖς,

	ὁπȣ̃ μᾶς καύγς, ϗ μεγάλα καλὰ ὁπȣ̃ μᾶς χορτεύης καθ᾽ ἡμερινὰ ὅλȣς μας.)
ις΄. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μȣ.	ις΄. (Καὶ ὁμολογῶ διὰ λόγȣ μȣ, πῶς) ἐχάρησες πολλὴν χόρτασιν, καὶ εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μȣ, (ἀπὸ τὰ τόσα ἀγαθὰ ψυχικὰ, ϗ σωματικὰ ὁπȣ̃ μȣ̃ ἔδωκες:)
ιζ΄. Ἀπὸ καρπȣ̃ σίτȣ, οἴνȣ, καὶ ἐλαίȣ αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.	ιζ΄. Μὰ ἐκεῖνοι ὁπȣ̃ εἶναι γεμάτοι, ϗ πλȣσιώτατοι ἀπὸ τόσȣς καρπȣ̀ς, σάρι, κρασὶ ϗ λάδι, (δὲ σȣ̃ εὐχαριςȣ̃σιν ἀπὸ τὸ πίσματȣς οἱ ἀχόρταγοι, ȣ̓ δὲ λέγȣσι πῶς τὰ ἔχȣσιν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην σȣ, ȣ̓ δὲ πιςεύȣσι τὰ λόγια σȣ, ȣ̓ δὲ ψηφȣ̃σι τὴν βασιλείαν σȣ τȣ̃ ȣ̓ρανίȣ:
ιή. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.	ιή. (Ἀλλὰ ἐγὼ πιςεύοντας ἀπὸ τὰ περασμένα, τὰ ἐρχόμενα,) μὲ εἰρήνην ὁπȣ̃ εὑρεθῶ θέλω πάντα νὰ κοιμȣ̃μαι, (ἥσυχα ϗ ἀτάραχα.)
ιθ΄. Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας, ἐπ᾽ ἐλπίδι κατῴκισάς με.	ιθ΄. Διατὶ ἐσὺ Κε̃ μȣ, καὶ ὁλομόναχον μὲ σκέπεις, ϗ μὲ τὴν ἐλπίδα σȣ μὲ κάνεις νὰ κατοικῶ (εἰς κάθε τόπον παρηγορημένον:)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομȣ́σης, Ψαλμὸς τῷ Δαδ. έ.	Ψαλμὸς τȣ̃ Δαδ πρὸς τὸν Θν̃, διὰ νὰ δίδῃ καλὸν τέλος τῆς κληρονομίας τȣ, ϗ τȣ̃ λαȣ̃ τȣ· ϗ κακὸν τέλος τῶν ἐχθρῶν τȣ.

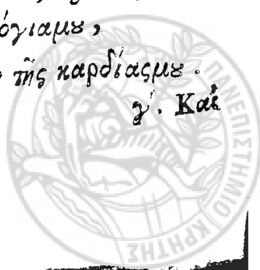
Ὑπόθεσις τȣ̃ ψαλμȣ̃.

Τȣ̃τος ὁ ψαλμὸς, παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ φυλάξῃ τὴν κληρονομίαν τȣ ψυχικὰ, ϗ σωματικὰ ἀπὸ τȣ̀ς κακȣ̀ς: ϗ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς της. καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ, ϗ νὰ χαροποιήσῃ τȣ̀ς δȣ́λȣς τȣ ὁπȣ̃ ἐλπίζȣν εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ τὸν δοξολογȣ̃σι χαιρȣ́μενοι πρόσκαιρα ϗ αἰώνια.

Κείμενον.	Ἐξήγησις.
ὁμοιάζει εἰς τὸν ά. α΄. ΤΑ ῥήματά μȣ ἐνώτισαι Κύριε,	ά. ΠΡοσκυνῶσε Κε̃ μȣ, ϗ παρακαλῶσε νὰ ἀκȣ́σῃς τὰ λόγια μȣ,
βασ. κεφ΄. ιθ΄. β΄. Σύνες τῆς κραυγῆς μȣ.	β΄. Καὶ νὰ ἰδῇς τὸν πόνον τῆς καρδίας μȣ.

γ΄. Πρό-

γ΄. Καὶ

γ'. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου:

γ'. Καὶ νὰ στοχασῇς τοὺς ἀναστεναγμοὺς, καὶ τὴν προσευχήν μου, ὡς βασιλεὺς, καὶ Θεός μου:

δ'. Ὅτι πρὸς σὲ, προσεύξομαι Κύριε,

δ'. Διὰ τοῦτο θέλω ἔρχεσθαι ὀμπροστά σου, νὰ προσεύχωμαι Κύριέ μου (μέρα νύκτα.)

έ. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,

έ. Μὰ ξεχωριστὰ στὰ ξημερώματα (ὁποῦ εἶναι καθαρὸς ὁ νοῦς μου) διὰ νὰ ἀκούῃς τὰ βάσανά μου· (καὶ νὰ μὲ γλυτώνῃς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου:)

ς'. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι,

ς'. (Διὰ τὴν ὁποῖαν ἐλεημοσύνην) τὴν αὐγὴν ὡς σηκωθῶ ἀπὸ τὸν ὕπνον, θέλω παραστέκῃ εὐθὺς μὲ τὸν νοῦν, καὶ τὸ κορμὶ ὀμπροστά σου, νὰ σὲ προσκυνῶ,

ζ'. Καὶ ἐπόψει με

ζ'. Παρακαλῶντάς σε νὰ μὲ καταδέχεσαι, καὶ νὰ μὲ βλέπῃς μὲ σπλαγχνικὸν πρόσωπον, (νὰ μὲ παρηγορᾷς εἰς τὰ κίνδυνά μου.)

ή. Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν, σὺ εἶ:

ή. Καὶ ἐπειδὴ ἐσὺ εἶσαι Θεὸς ὁποῦ δὲ θέλεις οὐδὲ στέργεις τὴν ἀδικίαν νὰ γίνεται:

θ'. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,

θ'. Διὰ τοῦτο δὲ θέλεις ἀφίσῃ νὰ κατοικήσῃ σιμά σου τινὰς πονηρὸς,

ί. Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

ί. Οὐδὲ νὰ σταθοῦσιν ὀμπροστά σου, ὅσοι παραβαίνουσι μὲ λογισμὸν, καὶ λόγον, καὶ ἔργον, τὸν νόμον σου. ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀποδιώξῃς ἀπὸ τὸν τόπον σου.

ιά. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ιά. Διατὶ ἐσὺ μισᾷς ἐξ ἀρχῆς ὅλους τοὺς παρανόμους.

ιβ'. Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

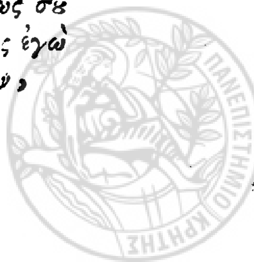
ιβ'. Καὶ ἐξολοθρεύεις ὅλους τοὺς πονηροὺς, καὶ διπροσώπους, καὶ ψεύστας:

ιγ'. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος:

ιγ'. (Καὶ ἐσὺ ὁ Κύριος ὁποῦ εἶσαι πέλαγος τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς ζωῆς,) μισᾷς τὸν φονέα, καὶ διπρόσωπον, καὶ ἐπίβουλον, καὶ προδότην, (καὶ τοὺς ἀφανίζεις ἀπὸ τὸν τόπον σου:)

ιδ'. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου,

ιδ'. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ γνωρίζω, πῶς σὲ σφαίνω περισσότερον ἀπὸ ὅλους, ὅμως ἐγὼ

πάλιν, ἀγαπῶντάσσε) & ἐλπίζωντας εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἐλεημοσιώῆς σου,

ιέ. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. | ιέ. Θέλω εἰσεβῆ (κάθα ὥρα μὲ πολλὼ εὐλάβειαν, καὶ ταπείνωσιν) εἰς τὴν ἐκκλησίανσου.

ιϛ'. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν Ἅγιόν σου ἐν φόβωσου. | ιϛ'. Νὰ σὲ προσκυνῶ εἰς τὸν ναόνσου τὸν Ἅγιον μὲ μεγάλον φόβον (καθὼς σοῦ πρέπει, καὶ νὰ κλαίω τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τοὺς πειρασμούςμου:)

ιζ'. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσιώῃσου, | ιζ'. (Ἀλλὰ παρακαλῶσε) Κύρμου λυπήσουμέ, καὶ φώτιζέμε νὰ εὑρίσκωμαι πάντα εἰς τὰ προστάγματα τῆς δικαιοσιώῆςσου.

ιή. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. | ιή. Καὶ ξεχωριςὰ διὰ τὴν μεγάλην ἀδικίαν, καὶ λύσσαν τῶν ἐχθρῶν τῆς ψυχῆς μου (ὁποῦ γυρεύουσι μὲ πολλοὺς τρόπους νὰ μὲ φονεύσουν.)

ιθ'. Κατεύθυνον ἐνώπιόνσου τὴν ὁδόνμου: | ιθ'. Ἀνέβαζε τὸν νοῦνμου πρὸς ἐσένα (νὰ ἔχω ὑπομονὴν, ὥστε νὰ γενῇ τὸ θέλημάσου νὰ ἀπεθαίνω, ἢ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰς χεῖράςτους:)

κ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια. | κ'. Διατὶ (ἐσὺ τὸ ἰξεύρεις καλλήτερα παρὰ ἐμένα, πῶς) δὲν εἶναι καλὸς λόγος εἰς τὸ στόματους, οὐδὲ εἰς τὸν νοῦντους.

κά. Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. | κά. Καὶ ἡ καρδίατους εἶναι ὅλον πλάνη, καὶ κακοσιώη γεμάτη:

κβ'. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, | κβ'. Ὁ λάρυγγάςτους στέκει ἀνοικτὸς ὡσὰν βρωμερὸς, καὶ συχαντερὸς τάφος (διὰ νὰ μὲ καταπιοῦσι συζῶντανον.)

κγ'. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. | κγ'. Καὶ δὲν ἔχουσιν ἄλλην ἔγνοιαν, παρὰ νὰ θυμώνουνται, καὶ νὰ μὲ καταμπερδεύουσι κάθε ὥρα μὲ ταῖς πονηραῖςτους γλώσσαις

κδ'. Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θς. | κδ'. Λοιπὸν κρίναιτους Θέμου (καὶ ἀνταπόδοσέτους κατὰ τὰ ἔργατους:)

κέ. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, | κέ. Καὶ κάμετους νὰ ξεπέσουν ἀπὸ ταῖς δουναμαίςτους, καὶ ἀπὸ ταῖς κακογνωμίαις τους.

κϛ'. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς. | κϛ'. Καὶ κατὰ ταῖς πολλαῖς τους ἀσεβείαις ἀποδίωξέτους ἀπὸ τὴν μέσην τῶν δούλωνσου.

κζ'. Ὅ- κζ'. Δια-

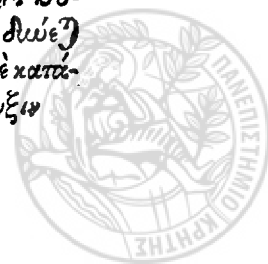
κζ'. Ὅτι παρεπίκραμάν σε Κύριε.	κζ'. Διατὶ δὲ σὲ ψηφοῦσι, ϗ καθημερούσιον σὲ σκανδαλίζουσι Κε.
κη'. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ,	κη'. Καὶ ἔτζι θέλουσιν ἀναπαυθῇ, ϗ νὰ εὐφρανθοῦσιν ὅσοι ἐλπίζουσιν εἰς τὴν βασιλείαν σου.
κθ'. Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται.	κθ'. Καὶ νὰ ἀναγαλλιοῦσιν ἀσκόλαστα.
λ'. Καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.	λ'. Καὶ νὰ κατοικᾷς εἰς αὐτοὺς (χωρὶς σύγχυσιν ϗ σκάνδαλα.)
λα'. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.	λα'. Καὶ τότε θέλουσι χαίρεσθαι οἱ ἀγαπημένοι σου ἀλλήλωστους. (ϗ νὰ διηγοῦνται ταῖς χάραις ϗ καλλοσύναις σου, ϗ νὰ τρέχουσιν ἀνεμπόδιστα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις σου, νὰ σὲ δοξολογοῦσιν ἀπὸ καρδίας τους.)
λβ'. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε.	λβ'. (Κάμε το Κε μου, σὲ παρακαλοῦμεν, διὰ νὰ γνωρίζουσιν ὅλοι, πῶς) ἐσὺ εὐλογᾷς, ϗ φυλάσσεις πάντα τὸν καλὸν ἄνθρωπον, (ϗ τὸν κακὸν καταρᾶσαι, ϗ τὸν ἀφανίζεις.)
λγ'. Ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς:~	λγ'. Καὶ καθὼς πολλαῖς φοραῖς μὲ τὸ μεγαλοδύναμον ἅρμα τῆς εὐσπλαγχνίας σου μᾶς ἔδωκες τὴν νίκην, ϗ μᾶς ἐστεφάνωσες (ἔτζι καὶ τὴν σήμερον μᾶς χάρισαι τὴν νίκην εἰς δόξαν τῆς βασιλείας σου.)

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ϛ'.	Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ μὲ ψαλμῳδίαν πρὸς τὸν Θν, νὰ τοῦ δώσῃ συγχώρησιν εἰς τὴν κρίσιν του, καὶ νίκην εἰς τοὺς ἐχθρούς του.

Ὑπόθεσις.

Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς φανερώνει τὸν φόβον τοῦ Δαβὶδ διὰ τὴν ἁμαρτίαν του, καὶ τὴν μετάνοιάν του εἰς τὸν Θν, ὅταν ἀπέθαναν εἰς γ'. ὥραις ο. χιλιάδες λαός. (β'. Βασιλ. κεφ'. κδ'.) ϗ τοῦ γυρεύει συγχώρησιν, παρακαλῶντάς τον νὰ παύσῃ τὸν θυμόν του, καὶ νὰ τοῦ βοηθήσῃ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του. Ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σβύσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Θυ, λέγοντάς τον ὁ βασανισμένος ἁμαρτωλὸς μὲ κατά-

νυξιν

νυξιν καὶ δάκρυα εἰς τὰς θλίψεις καὶ κινδυνάτου πρὸς τὸν Χν̃. Καὶ μετανοῶντας, καὶ ἐξομολογούμενος, καὶ φεύγωντας τὰς ἁμαρτίας του, τὸν ἐλευθερώνει ὁ Κς ἀπὸ τοὺς βλεπτοὺς, καὶ ἀβλέπτους ἐχθροὺς, καὶ ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Κείμενον

α'. ΚΥ'ριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

β'. Ε'λέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

γ'. Ι'ασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀςᾶ μου.

δ'. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα.

ε'. Καὶ σὺ Κε ἕως πότε;

ϛ'. Ε'πίςρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

ζ'. Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

η'. Ο'τι οὐκ ἔςιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου.

θ'. Ε'ν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

ι'. Ε'κοπίασα ἐν τῷ ςεναγμῷ μου,

ιά. Λου-

Ε'ξήγησις.

α'. ΚΥ'ριέ μου, μή με μαλόσῃς τὸν παρήκοον εἰς τὸν θυμόν σου, οὐδὲ νὰ μὲ παιδεύσῃς τὸν ἀνάξιον μὲ τὴν ὀργήν σου (διὰ τὰς ἁμαρτίας μου ὡς ἀδιόρθωτον.)

β'. Ἀ'λλὰ κάμε Θεέ μου ἔλεος εἰς ἐμένα τὸν ἄρρωςον, (καὶ κατασκοτομένον ἀπὸ ταῖς πληγαῖς τῶν ἁμαρτημάτων μου.)

γ'. Ι'άτρευσαί με Κέ, διατὶ βλέπεις πῶς ὅλαις μου ἡ δύναμαις καὶ τὰ κόκαλα ἐσωτεἰφθησαν.

δ'. Καὶ ἡ ψυχή μου εἶναι πολλὰ ταραγμένη, καὶ ἡ ζωή μου χαϊμένη.)

ε'. Καὶ ἐσὺ Θεέ μου ὡς πότε (θέλεις νὰ κάνῃς ξένον νοῦν, νὰ τυραννοῦμαι, καὶ δέ με ἰατρέυεις;)

ϛ'. Στράφου Κέ μου πρὸς ἐμένα καὶ ἐλευθέρωσε τὴν ψυχήν μου, (ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον θάνατον.)

ζ'. Καὶ γλύτωσαί με διὰ τὴν ἐλεημοσιύνην σου ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τὰς ἁμαρτίας μου; (καὶ μὴν ἀφίσῃς νὰ μὲ φονεύσουσιν ἔξαφνα.)

η'. (Καὶ τοῦτο σοῦ τὸ γυρεύω πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ τὸ τέλος μου,) διατὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου δὲν ἠμπορεῖ τινὰς εὔκολα ἀπὸ τὸ κακόν του καὶ τοὺς πόνους του νὰ σοῦ ἐνθυμᾶται, καὶ νὰ σοῦ γυρέβῃ συγχώρησιν.

θ'. Καὶ πάλιν εἰς τὸν ᾅδην τὶς δύναται νὰ σὲ παρακαλέσῃ (νὰ τοῦ βοηθήσῃς, καὶ νὰ τὸν ἀναςίσῃς ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς ἁμαρτίας, ὁποῦ ἐχάθη ὁ καιρὸς τῆς μετανοίας;)

ι'. (Διὰ τοῦτο φροντίζω) καὶ βασανίζομαι τῶρα, καὶ προσεύχομαι, νηςεύω, πικραίνομαι, καὶ ἀναςενάζω διὰ τὰς ἁμαρτίας μου,

ιά. Καὶ

ια. Λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου.	ια. Καὶ θέλω ὑγραίνῃ κάθε νύκτα τὸ πρόσωπόν μου, καὶ τὴν κλίνην μου.
ιβ'. Ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.	ιβ'. καὶ νὰ βρέχω τὸ στρῶμά μου μὲ τὰ δάκρυά μου.
ιγ'. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου,	ιγ'. Πολλὰ ἐταράχθη καὶ ἐσκοτίσθη ἀπὸ τοὺς μεγάλους πειρασμοὺς ὁ νοῦς μου, καὶ τ' ἀμμάτια μου,
ιδ'. ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.	ιδ'. καὶ ἐγέρασα παράκαιρα νὰ πολεμῶ τὸ σοὺς χρόνους ἀνάμεσα εἰς ὅλους τοὺς ἐχθρούς μου.
ιε. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.	ιε. (Ἀλλὰ δός μου Θεέ μου μεγαλοδύναμέ χάριν νὰ τοὺς νικήσω καὶ νὰ τοὺς ἀποδιώξω φωνάζοντας,) Χαθῆτε ἀπὸ ἐμένα οἱ κακοθεληтάδες μου.
ιϛ'. Ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.	ιϛ'. διατὶ ὁ Θεός μου ἐπάκουσε ταῖς φωναῖς καὶ τὰ κλαυσίματά μου.
ιζ. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.	ιζ. Ὁ Κύριός μου ἄκουσε τὴν δέησίν μου, καὶ ὁ Θεός μου ἐδέχθηκε τὴν προσευχήν μου.
ιη. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν, πάντες οἱ ἐχθροί μου.	ιη. (Ναὶ Θεέ μου δός τους εὐθὺς τόσον μεγάλον φόβον ὁποῦ) νὰ ἐντραποῦσι καὶ νὰ ταραχθοῦσιν ὅλοι μου οἱ ἐχθροὶ (κάθε φορὰ ὁποῦ θελήσουν νὰ σηκωθοῦσιν ἀπάνω μου.)
ιθ'. Ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους. .. δόξα.	ιθ'. Καὶ ἂς στραφοῦσι καταδικασμένοι καὶ καταντροπιασμένοι πολλά, τὸ γληγορώτερον: ---

---

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί. ζ'.	Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, τὸ ὁποῖον ἔψαλεν εἰς τὸν Θεόν, νὰ ἐπιτύχουν τὰ λόγια ὁποῦ ἐπαράγγειλε τοῦ Χουσὶ (τοῦ μεγάλου του φίλου) υἱοῦ τοῦ Ἰεμενεί. (νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κακογνωμίαν τοῦ Ἀβεσαλώμ.)

μέγας Βασ. ψαλ. ζ'.

Ὑπόθεσις.

Προσευχὴ τοῦ Δαβὶδ καμωμένη, ὅταν ἐσηκώθησαν ὁ Ἀβεσαλὼμ καὶ ὁ λαός του νὰ τὸν φονεύσουν. (β΄. βασιλ. κεφ. ιε. ιϛ. ιζ. ιη.) καὶ φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἱλήμ, παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν φυλάξῃ· καὶ καταρᾶται τοὺς λόγους, ἂν τοὺς πταίῃ ἢ μὲ λόγον, ἢ μὲ ἔργον, νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ πάθῃ ὅλα τὰ κακὰ, ὁποῦ σπουδάζουν νὰ τοῦ κάμουν οἱ ἐχθροί του. Ἀλλέως νὰ στραφοῦσιν ἀπάνω τους. Καὶ τὸ περισσότερον διατὶ τοὺς συμβουλεύει νὰ φοβηθοῦσι τὸν Θεὸν, νὰ στραφοῦσιν ἀπὸ τὴν κακοσύνην τους, διὰ νὰ μὴ τοὺς παιδεύσῃ ἡ δικαιοκρισία του· καὶ ἐπειδὴ δὲ τὸ στέργουσι, νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ, καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ κατὰ τὸ χρέος του· καὶ ὁ Θεὸς ὡς ἄπταιστον τὸν ἐλύτρωσε, καὶ τοῦ ὑπόταξε τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐστράφη καὶ ἐστάθη πάλιν βασιλεὺς εἰς τὸν τόπον του. Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς ἁρμόζει νὰ τὸν λέγῃ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν τὸν πειράζουν ἄδικα οἱ ἐχθροί του, δίχως νὰ πταίῃ αὐτός του. εἰδὲ μὴ, ἂς ἠξεύρῃ πῶς καταρᾶται τοὺς λόγους του, καὶ στρέφουσιν ἐκεῖναις ἡ κατάραις ἀπάνω του. Καὶ διατοῦτο καθ᾽ ἕνας ἂς βλέπεται ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις καὶ ἀδικίαις, ἂν θέλῃ νὰ τὸν φυλάξῃ καὶ νὰ τὸν ἀναπαύσῃ (ὡσὰν καὶ τὸν Δαβὶδ) ὁ Κύριος, εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὸν αἰώνιον. Καὶ μάλιστα σᾶς ἀναθυμίζομεν ὅταν διαβάζετε τοὺς ψαλμοὺς, ὁποῦ καταροῦνται, νὰ μὴ στρέφεται ὁ νοῦς σας πρὸς κανένα Χριστιανὸν ὁποῦ σᾶς πειράζει, νὰ βαρένετε ἀπάνω του, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δαίμονας, καὶ ἀπίστους, καὶ κακογνωμίαις, καὶ ἁμαρτίαις μας, ὁποῦ βλάβουσι τὴν ψυχήν μας, καὶ τὴν κολάζουσι, καὶ ὄχι εἰς ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ζημιώνουσι πρόσκαιρα, οἱ ὁποῖοι μᾶς ὠφελοῦσι μυριοπλάσια εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὰ οὐράνια.

* ματθ. λουκ. ϛ΄.

Κείμενον.

α΄. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα,

β΄. Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

γ΄. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου,

δ΄. Μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

ε΄. Κύ-

Ἐξήγησις.

α΄ Κύριε καὶ Θεέ μου εἰς ἐσένα ἔχω τὴν ἐλπίδα μου, νὰ μοῦ βοηθήσῃς,

β΄. Διατοῦτο σὲ παρακαλῶ, φύλαξαί με ἀπὸ ὅλους μου τοὺς ἐχθροὺς, ὁποῦ σπουδάζουν νὰ μὲ φονεύσουν, καὶ ἐλευθέρωσαί με ἀπ᾽ αὐτούς.

γ΄. Μὴ λάχῃ νὰ ἁρπάξῃ ὡσὰν λεοντάρι κανένας τους τὴν ψυχήν μου, νὰ τὴν καταφάγῃ.

δ΄. Μὴν ἔχοντας ὁ ξένος κανένα νὰ μὲ λυτρώσῃ καὶ νὰ μὲ φυλάξῃ (ἀπὸ τὴν ἀδικήν τους κακοσύνην.)

ε΄. Κύ-

ε'. Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου.

ε'. Κύριε καὶ Θεέ μου, ἂν ἐλόγιασα ποτέ μου νὰ τοὺς κάμω τοῦτο (ὁποῦ ξετρέχουσι νὰ μοῦ κάμουσιν,) ἢ τοὺς ἀδίκησα μὲ τὸ ἔργον εἰς κανένα πράγμα. χρυσ'. ἢ ἐπανίστην πρός. ἢ παρηνόμησα οὕτως.

ϛ'. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

ϛ'. Ἢ τοὺς ἀνταπόδωκα κακὸν εἰς τὰ κακὰ ὁποῦ μοῦ κάνουσι, νὰ μοῦ ἔλθῃ τώρα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς μου μεγάλον ξαφνικόν.

ζ'. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ καταλάβοι,

ζ'. (Λοιπὸν ἂν ἐπείραξα κανένα τους, ἐγὼ ὁ ἴδιος κάνω τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἡ βασιλεία σου δός τους τὴν ἐξουσίαν καταπάνω μου.) Νὰ μὲ ἀποδιώχνουν οἱ ἐχθροί μου, καὶ νὰ μὲ ξετρέχουν ὥστε νὰ με πιάσουν,

η'. Καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

η'. Καὶ νὰ μὲ ρίξουν κάτω νὰ μὲ καταπατήσουν.

θ'. Καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

θ'. Καὶ νὰ μὲ κατακόψουν εἰς τὴν γῆν ὡς κατάδικον.

ι'. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

ι'. (Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲ τοὺς ἔπταισα τίποτα καὶ μὲ ἀβανίζουσι ψεύματα,) σηκώσου Κύριέ μου μὲ μεγάλην ὀργήν, καὶ στάσου ἀπὸ ἄκραν, ὡς ἄκραν, ἀπάνω τῶν ἐχθρῶν σου. (καὶ κατακόψε τους, διὰ νὰ γνωρίσουν τὴν μεγάλην σου δύναμιν καὶ δικαιοκρισίαν.)

ια'. Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

ια'. Ναὶ Κύριε καὶ Θεέ μου, σηκώσου τὸ γλυγορώτερον νὰ κάμῃς τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸ πρόσταγμα ὁποῦ ὥρισες νὰ παιδεύωνται οἱ κακοί, καὶ νὰ ἐλευθερώνωνται οἱ καλοί.

ιβ'. Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

ιβ'. Καὶ τότε θέλει σὲ περιτριγυρίσῃ μεγάλη μάζωξις (καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ νὰ σὲ δοξολογᾷ καὶ νὰ σὲ εὐχαριστᾷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ μᾶς ἔκαμες.)

ιγ'. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

ιγ'. Καὶ διὰ ταύτην (τὴν σύναξιν καὶ εὐχαριστίαν τῆς βασιλείας σου, προσπέφτωμεν,) εἰς τὸ ὕψος τῆς Θεότητός σου (καὶ σὲ παρακαλοῦμεν) στράφου (καὶ ἰδὲ καὶ λυπήσου μας καὶ δυνάμωσέ μας νὰ τοὺς νικήσωμεν.)

ιδ'. Κύριος κρινεῖ λαούς.

ιδ'. (Διὰ νὰ καταλάβουν ἀπὸ τοῦτο ὅλοι, πῶς ἀληθι-

ληθινά) ὁ Κύριος ἔχει νὰ μᾶς κρίνῃ ὅλους μας, καὶ νὰ μᾶς ἀποδώσῃ κατὰ τὰ ἔργα μας προσωρινὰ καὶ αἰώνια.)

ιέ. Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

ιέ. Λοιπὸν κρῖνέ με Κύριέ μου καὶ ἐμένα κατὰ τὸ δίκαιόν μου, καὶ δός μου τὴν ἀνταπόδοσιν κατὰ τὴν καλοσύνην μου.

ις'. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον.

ις'. Καὶ κάμε ἐκδίκησιν σὲ παρακαλῶ διὰ νὰ παύσῃ ἡ πονηρία τῶν κακῶν ἀνθρώπων, καὶ τίμησε καὶ θεράπευσε τοὺς δικαίους.

ιζ'. Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ὁ Θεὸς δικαίως.

ιζ'. Ἐσὺ Θεέ μου ὁποῦ ἐξετάζεις σωστὰ καὶ καλὰ τὰς καρδίας καὶ λογισμοὺς μας ὅλωνῶν μὲ δικαιοσύνην.

ιή. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ιή. Ἂς μοῦ ἔλθῃ λοιπὸν ἡ βοήθεια ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν μεγαλοδύναμον, ὁποῦ φυλάσσει καὶ ἐλευθερώνει τοὺς καλογνώμους (νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδοσιν.)

ιθ'. Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρός, καὶ μακρόθυμος.

ιθ'. (Διατὶ ἐγὼ τοὺς λέγω, παύσετε τὴν ἀδικίαν διατὶ) ὁ Θεὸς εἶναι δικαιοκρίτης, καὶ μεγαλοδύναμος, μὰ εἶναι ὑπομονετικὸς, καὶ κάνει ξένον νοῦν.

κ'. Καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

κ'. Καὶ δὲ ῥίχνει ἀπάνω μας τὴν ὀργήν του κάθε μέρα, (νὰ μᾶς τιμωρᾷ, καὶ νὰ μᾶς θανατώνῃ παραυτας ὡς τοῦ πταίσωμεν, καὶ μᾶς δίδει καιρὸν νὰ μετανοήσωμεν.)

κά. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει.

κά. Μὰ ἀδὲν στραφῆτε πρὸς αὐτὸν μὲ καλὴν μετάνοιαν, (θέλει ξεσπαθώσῃ) τὸ σπαθὶ τῆς δικαιοσύνης του, νὰ λάμψῃ (ἔξαφνα σὰν ἀστραπὴ ἀπάνω σας.)

κβ'. Τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

κβ'. Τὸ δοξάρι του κρατεῖ γεμάτο καὶ κορδομένον, καὶ τὸ ἔχει ἕτοιμον (εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἁμαρτωλῶν.)

κγ'. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου,

κγ'. Καὶ μετ' αὐτὸ βαστᾷ ἕτοιμαις σαΐταις φαρμακεμέναις τοῦ θανάτου (νὰ ταῖς ῥίξῃ ἀπάνω τους.

κδ'. Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

κδ'. Καὶ τὰ σπαθοκόνταρά του ἔχει ξετελιωμένα διὰ τοὺς σκληρούς, ὁποῦ τοὺς πρέπει νὰ καίουν) (διατὶ ἀνάπτουσι τὸ κακὸν, καὶ καίουσι τοὺς

κέ. Ἰδοὺ

τοὺς ἄλλους μετὰ σκάνδαλα καὶ τυραννίαις τους.)

κε'. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν,

κε'. (Μὰ αὐτοὶ τοῦτα τὰ λόγια δὲ θέλουσι νὰ τὰ δεχθοῦν, οὐδὲ νὰ τὰ λογιάσουν). ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπου εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ, καὶ ἐδέχθη τὴν ἀδικίαν μέσα του (καὶ ἀναγκάζει τοὺς ἄλλους νὰ μὲ θανατώσουν,)

κϛ'. Συνέλαβε πόνον,

κϛ'. Καὶ ἐγγαστρώθη τὴν κακοσύνην (εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ μὲ ξεκάμη.)

κζ'. Καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

κζ'. Καὶ ἐγέννησε τούτην τὴν ἀνομίαν, νὰ μὲ ἀφανίση.

κη'. Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν,

κη'. Πῶς τὸν λάκκον ὅπου ἔκαμε, καὶ τὴν ξεκομπήστραν ὅπου ἐσκέπασε (διὰ ἐμένα, τὰ ἔκαμε διὰ λόγου του.)

κθ'. Καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

κθ'. Καὶ θέλει ἐγκρεμνισθῇ ἀπός του εἰς τὸν λαβύρινθον ὅπου ἔκαμε (διὰ ὄνομά μου.)

λ'. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

λ'. Καὶ θέλει στραφῇ ὁ κόπος καὶ ἡ κακή του ἐπιθυμία εἰς τὴν κεφαλήν του, καὶ νὰ κατέβη εἰς τὰ μυαλά του ἡ ἀδικία του.

λα'. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,

λα'. Καὶ ἐγὼ θέλω γλυτώσῃ, καὶ νὰ σοῦ εὐχαριστῶ Κύριέ μου εἰς τὴν δικαιοσύνην, ὅπου ἔκαμες εἰς ἐμένα, (καὶ νὰ τὴν διηγοῦμαι εἰς ὅλους,)

λβ'. Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

λβ'. Καὶ νὰ ψάλλω χαρούμενος τὸ ὄνομά σου Κύριέ μου μεγαλοδύναμε.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν. ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, η'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ διὰ τοὺς ληνούς. (ὅπου τὸν ἔψαλαν εἰς τὸ τρύγος.)

Ὑπόθεσις.

Ψαλμὸς δοξολογίας, καὶ προφητείας τοῦ Δαβίδ, ὅπου ὑψώνει τὴν μεγάλην δόξαν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ κτίσματα, καὶ πράγματα, ὅπου ἔκαμε διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἀγάπησε περισσότερον ἀπὸ ὅλα του τὰ πλάσματα. Καὶ τὸν ἐστόλισεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μὲ τόσα ἄπειρα καὶ μεγάλα χαρίσματα. Καὶ πάλιν ὡσὰν ἐξέπεσεν ἀπὸ τὴν πρώτην χάριν, ἦλθε καὶ ἐφόρεσε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ τὴν ἐκάθισεν εἰς τὸ

ὁμοῖον θρόνον τους, καὶ τὸν ἔστεσεν ἀποπάνω τῶν ἀγγέλων, καὶ ὁλονῶν τῶν κτισμάτων, καὶ ἔδωκε τοῦ ἀνθρώπου περισσότερην χάριν (εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ δαίμονος) ἀπὸ τὴν πρωτήτερην, καθὼς εἰς τὸν παρόντα Ψαλμὸν ἐξηγᾶται πλατύτερον. λοιπὸν εἰς τόσα χαρίσματα ὅπου ἐχάρησεν ὁ Θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν μεγάλην ὅπου τοῦ ἔδωκε, θαυμάζεται ὁ προφήτης, καὶ ἡ ἐκκλησία μας πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ λέγει. τί πρᾶγμα Θεέ μου εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸν ἐτίμησες καὶ τὸν ἔκαμες τόσον ὑπεράξιον εἰς ὅλα σου τὰ κτίσματα;

Κείμενον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄνωθεν, ἔταξε τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἐδῶ τὴν κάνει.

α´. ΚΎριε ὁ Κς ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

β´. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου,

γ´. Ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

δ´. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων, κατηρτίσω αἶνον.

ε´. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου.

ϛ´. Τοῦ

Ἐξήγησις.

α´. ΚΎριέ μου Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ὁλονῶν μας, ὢ πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

β´. Διατὶ τὸ σου φαίνεται ὑψηλὴ καὶ μεγάλη καὶ ἄμετρος ἡ θεϊκή σου δόξα καὶ δύναμις, (ἀπὸ τὰ κτίσματά σου, ἀπὸ τὰ θαύματά σου, ἀπὸ τὴν παλαιὰν γραφὴν ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ υἱοῦ σου, ἀπὸ τὴν ἁγίαν του ζωὴν, ἀπὸ ταῖς διδασκαλίαις του, ἀπὸ τὰ θαύματά του, ἀπὸ τὴν σταύρωσιν, ἀνάστασιν, καὶ ἀνάληψίν του, καὶ ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιόν του,)

γ´. Ὅπου περισσεύει καὶ αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς. (καὶ δὲ δύνουνται νὰ τὴν χωρέσουν, καὶ χύνεται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον σου.)

δ´. Ὅπου ὡς καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τῶν μικρῶν παιδίων ὅπου βυζάνουν, εὐγάνεις δοξολογίαν (καθὼς ἔγινε καὶ τὴν κυριακὴν τῶν βαΐων. Διατοῦτο, ὄχι μόνον οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἅγιοι, καὶ οἱ γραμματισμένοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ εὐγενικοὶ ἄνθρωποι τὴν θαυμάζουνται, καὶ ξεστένουνται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄσοφοι καὶ ἀγράμματοι δειλιοῦσι καὶ τὴν τρομάσουν, καὶ τοὺς κάνεις νὰ σὲ εὐλαβοῦνται, καὶ νὰ σὲ δοξάζουσιν.)

ε´. (Ἀλλὰ, καὶ ποῖα ἄλλα πράγματα μεγαλήτερα ἐχρειάζετο νὰ κάμῃς ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου φαίνουνται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ εἰς ταῖς ἁγίαις σου γραφαῖς,) διὰ νὰ ἀνοίξῃς τ᾽ ἀμμάτια τῶν ἐχθρῶν σου, (νὰ σὲ φοβοῦνται), καὶ νὰ φυλάσσουν τὰ προστάγματά σου.

ϛ´. Καὶ

ς'. Τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν, καὶ ἐκδικητήν.

ς'. Καὶ νὰ παύσῃς κάθε ἐχθρὸν, καὶ ἐκδικητὴν (ὁποῦ δὲν καρτερεῖ τὴν κρίσινσου, μὰ θέλει ὁ ἀδικητὴς νὰ κάνῃ μὲ τὸ χέριτου τὴν ἐκδίκησιν, ἢ δίκαια ἢ ἄδικα· νὰ ἁρπάζῃ δυναστικῶς, καὶ νὰ φονεύῃ τὸν ἀδελφόντου, ἢ τοῦ πταίει, ἢ δὲ τοῦ πταίει:)

ζ'. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου.

ζ'. Διατοῦτο, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ μεγάλασου κτίσματα, καὶ ἔργα, καὶ θαυμάσια, γνωρίζεται ἡ ἀπειρόςσου μεγαλοδυναμία, θέλω κοιτάζῃ καὶ ἐγὼ, τοὺς ἀστρομορφοπλουμισμένους οὐρανοὺς, ὁποῦ τοὺς ἐξάπλωσαν τὰ δακτυλάσου.

η'. Σελήνην, καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας:

η'. Καὶ τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἄστρα ὁποῦ τὰ ἔστεσες ὑψηλὰ νὰ γυρίζουσι μέρα νύκτα, καὶ νὰ μὴ πέφτουσι. Καὶ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ Ἁγίουςσου, καὶ τὰ ἔργατους, νὰ ξεστένωμαι:

θ'. Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ;

θ'. Καὶ νὰ λέγω, Κύριε τί πρᾶγμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος, καὶ τοῦ θυμᾶσαι (καὶ τὸν ἔχεις τόσον εἰς τὴν καρδίανσου, ὁποῦ εἶναι ἐπίβουλος, καὶ παραβάτης, καὶ ἀνυπότακτος τῆς βασιλείας σου;)

ι'. Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

ι'. Ἢ τί σοῦ εἶναι ὁ υἱόςτου, καὶ τὸν στοχάζεσαι (καὶ τὸν χαίρεσαι, καὶ ἔχεις μέρα νύκτα τὴν ἔννοιαντου ὡσὰν πρᾶστου γλυκύτατος;)

ια'. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,

ια'. Καὶ τὸν ἔκαμες κάποιοντίποτες χαμηλότερον ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους,

ιβ'. Δόξῃ, καὶ * τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

ιβ'. Καὶ τὸν ἐχαριτομορφοστόλισες μὲ τὸ σὴν δόξαν καὶ τιμήν.

* διὰ τὸ ὑποτάξαι αὐτῷ, τὰ πάντα.

ιγ'. Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

ιγ'. Καὶ τὸν ἔκαμες βασιλέα εἰς τὰ κτίσματάσου.

ιδ'. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας,

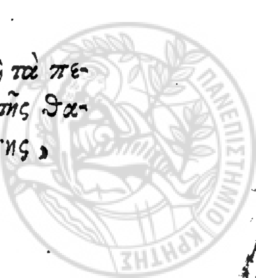
ιδ'. Καὶ τοῦ ὑπόταξες ὅλα τὰ ζῶα τοῦ ὄρους, καὶ λόγγου, ἀποκατοθιόντου, καὶ πρόβατα, καὶ βόδια,

ιε'. Ἁπάσας.

ιε'. Καὶ ὅλας τὰς φύσεις τῶν ζώων.

ις'. Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη, τοῦ πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ

ις'. Ἀκόμι καὶ τὰ ζῶα τοῦ κάμπου, καὶ τὰ πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης,

τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν:

ιζ'. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ:

Δόξα Κάθισμα...

λάσσης, ὁποῦ τρέχουν μέσα εἰς ταῖς πλάταις της. (Καὶ τὸ περισσότερον, ὁποῦ ἔγινες ἄνθρωπος διὰ λόγου του:)

ιζ'. (Διὰ τοῦτο σικώνεται ὁ νοῦς μου, καὶ ξαναλέγω,) ὦ Κύριέ μου, Κύριε ὅλωνῶν μας, ὢ πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. θ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ διὰ ταῖς ἀπόκρυφαις, καὶ ἀκαταλαβόνταις κρίσαις, καὶ ἀνταπόδοσαις τοῦ Μεσσία, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ.

Ὑπόθεσις.

Εὐχαριστᾷ ὁ Δαβὶδ τὸν Θεόν, τάσωντάστου νὰ διηγᾶται τὴν μεγάλην του ἐλεημοσύνην, καὶ δικαιοσύνην εἰς ταῖς βοήθειαις, ὁποῦ τοῦ δίδει, καὶ τὸν φυλάσσει εἰς τοὺς πολέμους, καὶ κίνδυνα τῶν ἐχθρῶντου, καὶ τὸν δυναμώνει, καὶ τοὺς νικᾷ, καὶ τοὺς ἐξουσιάζει. Καὶ εἰς ταῖς δικαιοκρισίαις ὁποῦ κάνει εἰς ὅλους τοὺς πτωχούς, καὶ ξένους, καὶ ὀρφανούς, καὶ χήρας. παρακαλῶντάστον νὰ μὴ λείπῃ, οὐδὲ νὰ ἀργῇ νὰ παιδεύῃ τοὺς κακούς, διὰ νὰ τὸν γνωρίζουν πῶς εἶναι δικαιοκρίτης, νὰ φοβοῦνται, νὰ μὴ κακοσυνέβουσι, νὰ πνήγουσι, καὶ νὰ ἀδικοῦσιν ἕνας τὸν ἄλλον. Καὶ προφητεύει τὴν νίκην τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν χαλασμὸν τοῦ διαβόλου, καὶ ὅλωνῶν τῶν ἐχθρῶντου· καὶ τὴν σωτηρίαν, καὶ ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἀκόμι παρακαλεῖ ἡ Ἐκκλησία τὸν Θεόν, νὰ βάλῃ χέρι εἰς τοὺς ἀπίστους, καὶ κακούς, ὁποῦ τὸν πολεμοῦσι, καὶ καταφρονοῦσι τὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸν νόμοντου. καὶ νὰ παιδεύσῃ τὴν μεγάλην τους ὑπερηφάνιαν, καὶ δυναστείαν, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τοὺς ἀδυνάτους, καὶ ἀδικημένους. Διὰ τοῦτο ἂς τὸν φοβηθοῦσι, καὶ ἂς παύσουν τὴν ἀδικίαν, καὶ ἂς κλαύσουν οἱ παραβάταις τῶν προσταγμάτωντου πρὸ τοῦ θανάτουτους, νὰ μὴ πέσουν εἰς τὸν θυμόντου, καὶ ἐξολοθρευθοῦσι πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια ἀπὸ τὸ πρόσωπόντου.

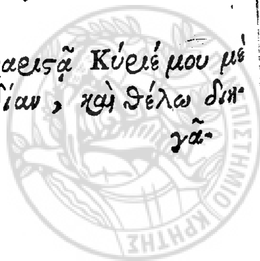
Κείμενον.

β'. Βασιλ. ε'. ἐνίκησε τοὺς ἀλ-

α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,

Ἐξήγησις.

α'. Ἐγὼ θέλω σοῦ εὐχαριστᾷ Κύριέ μου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν, καὶ θέλω διηγᾶ-

μυ, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά συ:

βʹ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὀνόματί συ ὕψιστε:

γʹ. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μυ εἰς τὰ ὀπίσω,

δʹ. Ἀσθενήσυσι, καὶ ἀπολῦνται ἀπὸ προσώπυ σου:

εʹ. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μυ, καὶ τὴν δίκην μυ,

ϛʹ. Ἐκάθησας ἐπὶ θρόνυ, ὁ κρίνων δικαιοσύνην:

ζʹ. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος:

ηʹ. Τῦ ἐχθρῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες:

θʹ. Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῦ μετ' ἤχυ,

ιʹ. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει:

ιαʹ. Ἡτοίμασας ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτῦ,

ιβʹ. Καὶ

γᾶθαι πάνταμου ὅλασου τὰ θαυμάσια: λοφύλλυς, καὶ

βʹ. Καὶ νὰ εὐφραίνωμαι, καὶ νὰ ἀναγαλλιῶ ἔμπροσθένσου, καὶ νὰ ψάλλω τὸ ὄνομάσου μεγαλοδύναμε: εὐχαριστᾶ.

γʹ. Μὰ ξεχωρισὰ βλέπωντας νὰ στραφῇ ὀπίσω (κατασκοπωμένος μὲ τὺς συνακόλυθύς του ὁ πρῶτος) ἐχθρὸς τῆς ψυχῆςμου,

δʹ. Καὶ νὰ ἀχαμνήσουν ἀπὸ τὸ πρόσωπόνσου, καὶ νὰ χαθῦσιν ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς ὀργῆς σου:

εʹ. (Τότε λέγω σὲ θέλω προσκυνᾶ) ὁπῦ ἔκαμες τὴν κρίσινμυ, καὶ τὴν ἐκδίκησίνμου,

ϛʹ. (Καὶ νὰ σὲ δοξάζω, ὁπῦ μὲ ἐλυπήθηκες) καὶ ἐκάθησες εἰς τὸν θρόνονσου ὁ ἀληθινὸς κριτὴς τῆς δικαιοσύνης (καὶ μὲ ἐγλύτωσες ἀπὸ τὰς χεῖράςτους:)

ζʹ. Ὁπῦ ἔδωκες τὴν ὀργήνσου εἰς ἐκεῖνα τὰ ἄσπλαγχνα ἔθνη, καὶ τὰ ἐξολόθρευσες, καὶ αὐτόματους ἐχάθηκε καὶ ὁ ἀσεβέστατος βασιλέαςτυς· καὶ ἀφάνησες παντάπασιν τὸ ὄνομάτυ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια:

ηʹ. Καὶ ἔκαμες, καὶ ἐχαθήκασι τὰ ἅρματα τῦ πονηρῦ ἐχθρῦ ὁλότελα, καὶ ἐχάλασες ἀπὸ τὰ θεμέλια ταῖς χώραιςτυ:

θʹ. Καὶ ἔσβυσε καὶ αὐτός, καὶ τὸ ὄνομάτυ μὲ πολλὺ φόβον, καὶ ἐντρόπιν, τόσον γλήγορα, ὡσὰν ἕνα κτύπον μεγάλον, ὁπῦ ἀφ' ὅτυ ἀκυσθῇ, χάνεται.

ιʹ. Καὶ μὲ τῦτον τὸν τρόπον μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριόςμας νὰ καταλάβωμεν, πῶς εἶναι κριτὴς αἰώνιος:

ιαʹ. Καὶ πῶς στέκει πάντα ἕτοιμος εἰς τὸν θρόνοντου διὰ νὰ κρίνῃ, καὶ νὰ διορθώνῃ τὰ ἄδικα.

ιβʹ. Καὶ

ιβ'. Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ.	ιβ'. *Καὶ πῶς αὐτὸς εἶναι ὁ ἴδιος, ὁποῦ θέλει νὰ μᾶς κρίνῃ ὅλους μας μὲ ἀληθινὴν δικαιοσύνην.*
ιγ'. Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.	ιγ'. *Καὶ θέλει ἐξετάσῃ, καὶ νὰ ἀνταποδώσῃ ὅλους τοὺς αὐτοὺς, μὲ μεγάλην ἰσότητα:*
ιδ'. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι.	ιδ'. *Καὶ ἔτζι θέλουσι γνωρίσῃ φανερὰ ὅλοι, πῶς ἐσὺ εἶσουν ἐξαρχῆς, καὶ ὡς τὸ τέλος, τὸ καταφύγιον τοῦ πτωχοῦ, καὶ βοηθός του, εἰς ταῖς χρείαις καὶ θλίψαις του:*
ιε'. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ, οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου,	ιε'. *Καὶ θέλουσιν ἐλπίζῃ εἰς ἐσένα, καὶ νὰ παρηγοροῦνται ὅσοι ἠξεύρουσι τὸ ὄνομά σου,*
ιϛ'. Ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε Κύριε.	ιϛ'. *Βλέποντας Κύριέ μου πῶς δὲ μακραίνεις (ἀλλὰ στέκεσαι σιμὰ, καὶ σκέπεις καὶ φυλάσσεις) ἐκείνους ὁποῦ σὲ γυρεύουσι μὲ ὅλην τους τὴν καρδίαν:*
ιζ'. Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιὼν,	ιζ'. *Καὶ νὰ φωνάζῃ ἕνας τοῦ ἄλλου, τρέχετε καὶ ψάλλετε τὸν Κύριον μας εἰς τὴν ἐκκλησίαν του ὁποῦ εἶναι ἡ κατοικία του,*
ιη'. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.	ιη'. *Καὶ νὰ διηγᾶσθε (εἰς ὅλους, καὶ) εἰς τὰ ἔθνη τὰ φοβερά του καμώματα:*
ιθ'. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν, ἐμνήσθη.	ιθ'. *Λέγοντάς τους, πῶς ὁ Θεὸς ὁποῦ πάντα γυρεύει λογαριασμὸν, καὶ ἐξετάζει καὶ παιδεύει ἐκείνους ὁποῦ χύνουσι τὰ αἵματα τῶν δούλων του, θυμᾶται ὅλον ἕνα τὰ κακὰ ὁποῦ τοὺς κάνουσι νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν μυριοπλάσιον*
κ'. Οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων,	κ'. *Διατὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυσμονήσῃ τοὺς ἀναστεναγμοὺς, καὶ τὰ δάκρυα, καὶ ταῖς φωναῖς τῶν ταπεινῶν του δούλων, καὶ ταῖς τυραννίαις ὁποῦ παθαίνουσι:*
κα'. Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.	κα'. *(Τὸ ἴδιον σὲ παρακαλῶ καὶ τώρα,) νὰ κάμῃς εἰς ἐμένα ἔλεος Κύριέ μου, καὶ ἰδὲ τὰ βάσανα ὁποῦ ἔχω ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου.*
κβ'. Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,	κβ'. *Διατὶ ἐσὺ δύνεσαι μόνον νὰ μὲ λυτρώσῃς ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θανάτου ὁποῦ εὑρίσκωμαι*
κγ'. Ὅ	κγ'. Διὰ

κγ'. Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας * τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

κγ'. Διὰ νὰ τρέχω χαρούμενος εἰς ταῖς πόρταις τῆς θυγατέρας σου τῆς Ἐκκλησίας, νὰ διηγοῦμαι μὲ δοξολογίαις, καὶ εὐχαριστίαις ὅλαις ταῖς * καλοσύναις σου:

* δημιουργίας. προνοίας. σοφίας. δικαιοσύνης. ἐν αἰνέσεως.

κδ'. Ἀγαλλιασώμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ᾗ ἐποίησαν.

κδ'. Καὶ θέλωμεν ἀγαλλιᾶ εἰς τὴν βοήθειάν σου (καὶ νὰ σὲ δοξάζωμεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν μας,) βλέποντας πῶς ἔπεσαν τὰ ἔθνη εἰς τὸν χαλασμόν, ὁποῦ μᾶς ἐτοιμάσασι.

κε'. Ἐν παγίδι ταύτῃ, ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν:

κε'. Καὶ εἰς τὰ βρόχια ὁποῦ ἔκρυψαν διὰ λόγου μας ἐπιάσθησαν τὰ πόδιά τους:

κς'. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός,

κς'. Καὶ τέτοιας λογῆς γνωρίζεται ὁ Θεὸς πῶς εἶναι δικαιοκρίτης, ὅταν εἰς τὰ κακὰ ἔργα τῶν χεριῶν του πιάνεται ὁ κακὸς ἄνθρωπος, καὶ ξεκομπίζεται:

κζ'. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ:

κζ'. Ναὶ Κύριέ μου ἂς στραφοῦσι ξανάστροφα οἱ ἁμαρτωλοί, καὶ ἀμετανόητοι εἰς τὸν ᾅδην, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη ὁποῦ λησμονοῦσι τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν προσταγμάτων του:

Διάψαλ.

κη'. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

κη'. Διὰ νὰ γνωρισθῇ φανερὰ εἰς ὅλους πῶς ὁ Θεὸς δὲ θέλει λησμονήσῃ ὁλότελα τοῦ πτωχοῦ, καὶ πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν τυραννισμένων, καὶ ἀδικημένων δὲ χάνεται οὐδὲ ποτέ. (ἀλλὰ πάντα φωνάζει ὀμπροστὰ τοῦ Θεοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν:)

κθ'. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος.

κθ'. Διὰ τοῦτο σηκώσου Κύριέ μου γλύγορα κάμε τὴν ἀνταπόδωσιν, διὰ νὰ μὴ τὸ πέρνῃ καθ' ἕνας σκληροκάρδιος ἀπάνω του (νὰ σὲ καταφρονᾷ, καὶ νὰ τυραννᾷ τοὺς δύλυσσου χειρότερα.)

λ'. Κρίθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

λ'. Καὶ ἂς κριθοῦσι, καὶ ἂς παιδευθοῦσι τὰ ἔθνη (ὁποῦ κάνουσι τὰ τόσα κακὰ) ὀμπροστὰς εἰς τ' ἀμμάτιά σου:

λα'. Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς,

λα'. Κατάστησε Κύριέ μου καλὸν νομοθέτην ἀπάνω τους (ἢ θεόφοβον ἄνθρωπον· ἢ καὶ τὴν τιμωρίαν σου,)

λβ'. Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσίν·	λβ'. Διὰ νὰ γνωρίσουσι τὰ ὑπερήφανα ἔθνη, πῶς εἶναι ἄνθρωποι, ὡσὰν καὶ τοὺς ἄλλους, (καὶ ἔχουσι νὰ ἀποθάνουσι, καὶ νὰ ἀναστηθοῦσι, καὶ νὰ κριθοῦσι κατὰ τὰ ἔργα τους:)
λγ'. Ἵνα τί Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν;	λγ'. Διατὶ Κύριέ μου ἐμάκρυνες ἀπὸ ἡμᾶς, (καὶ μᾶς ἀφίνεις νὰ κάνωμεν ὅτι θέλωμεν;)
λδ'. Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν;	λδ'. Καὶ κάνεις ξένον νοῦν εἰς ταῖς μεγάλαις μας χρείαις, καὶ θλίψαις τῆς καρδίας μας;
λέ. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός.	λέ. Ὁποῦ βλέπεις, πῶς μὲ τὸ νὰ ὑπερηφανεύεται ὁ ἀσεβὴς εἰς ταῖς δόξαις, καὶ τυραννίαις του, καίεται καὶ ἀνάπτει μέσα του ὁ πτωχὸς (καὶ πετοῦνται ὡσὰν καπνὸς οἱ ἀναστεναγμοὶ ἀπὸ τὸ στόμα του·)
λϛ'. Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἷς διαλογίζονται.	λϛ'. Καὶ ἔτζι οἱ πτωχοὶ ἀπὸ τὴν πίκραν τους σκοτίζουνται, καὶ μπερδεύουνται μὲ τοὺς βλάσφημους λογισμοὺς, ὁποῦ τοὺς ἔρχουνται, λέγωντας.
λζ'. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;	λζ'. Διατὶ ἀφίνει ὁ Θεὸς, καὶ ἐπαινᾶται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ χαίρεται εἰς ταῖς κακαῖς ἐπιθυμίαις τῆς καρδίας του;
λή. Καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται;	λή. Καὶ ὁ ἀδικητὴς προσκυνᾶται, καὶ καλοτυχίζεται:
λθ'. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς,	λθ'. Διὰ τοῦτο τόσαις φοραῖς σκανδαλίζει τὸν Κύριόν μας ὁ ἁμαρτωλὸς,
μ'. Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει.	μ'. Καὶ λογιάζει, πῶς δὲ θέλει γυρέψῃ ἡ Βασιλεία σου, νὰ τὸν παιδεύσῃ ἑκατονταπλάσια κατὰ τὸ πλῆθος τῆς κακοσύνης του.
μά. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.	μά. Καὶ τοῦ φαίνεται, πῶς δὲν εἶναι ὁ Θεὸς εἰς τὸν Κόσμον καὶ ὀμπροστά του.
μβ'. Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.	μβ'. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀκάθαρταις οἱ στράταις του, καὶ τὰ καμώματά του, καὶ τὰ λόγιά του, εἰς κάθε καιρὸν, καὶ τόπον, ὅλην τὴν ζωήν:
μγ'. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,	μγ'. (Καὶ μὲ μεγάλην ἀδιαντροπίαν, καὶ ὑπερηφανίαν) σηκώνει καὶ ῥίκτει τοὺς νόμους σου, καὶ τὰ κρισήματά σου ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του

μδ'. Παν- μδ'. (Καὶ

μδ'. Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει:

μδ'. (Καὶ δὲ γυρεύει, ȣ̉ δὲ ἐγνοιάζεται ἄλλο, μόνον πῶς νὰ βάλῃ ἀπὸ κάτωτȣ) ὅλȣς τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς, νὰ τȣ̀ς ἐξȣσιάζῃ (ὡσὰν σκλάβȣςτȣ, κ) νὰ τȣ̀ς χαλάσῃ ἄδικα:)

με'. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτȣ̃, ȣ̉ μὴ σαλευθῶ,

με'. (Καὶ διατὶ τὸ κάνει τȣ̃το;) Διατὶ λέγει μέσατȣ, πῶς ἐγὼ δὲ θέλω φοβηθῆ, ȣ̉ δὲ νὰ σαλευθῶ ποτὲ ἀπὸ τὴν δόξαν μȣ,

μς'. Ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακȣ̃:

μς'. Μὰ ἀπὸ παιδία ὡς παιδία θέλω περνᾶ ἐγὼ, καὶ ἡ τεκνογονίαμȣ δίχως κανένα κακὸν:

μζ'. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτȣ̃ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλȣ·

μζ. Εἰς τόσον εἶναι ὅλο θανάσιμαις κατάραις, κ) πικραῖς βλασφημίαις, κ) πονηραῖς ὑβρισίαις τὸ στόματȣ γεμάτο·

μη'. Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτȣ̃ κόπος καὶ πόνος:

μη'. Καὶ ἀπὸ τὴν γλῶσσαντȣ δὲν εὐγαίνȣσι παρὰ μόνον σκάνδαλα, καὶ ταραχαῖς:

μθ'. Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλȣσίων, ἐν ἀποκρύφοις, τȣ̃ ἀποκτεῖναι ἀθῶον:

μθ'. Καὶ ἄλλο δὲ κάνει, παρὰ νὰ κάθεται εἰς τὸ συνέδριον, καὶ καθέδραν μὲ τȣ̀ς πλȣσίȣς, νὰ συμβȣλεύεται ἀπόκρυφα, νὰ θανατώνῃ ὅποιον τȣ̃ φανεῖ, ἄδικα:

ν'. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπȣσιν.

ν'. Διὰ τȣ̃το στοχάζȣνται μόνον τ' ἀμμάτιατȣ εἰς τὸν πτωχὸν (πȣ̃ εὑρίσκεται, νὰ τὸν εὕρῃ, νὰ τὸν χαλάσῃ.)

να'. Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτȣ̃.

να'. Καὶ παραμονεύει εἰς τόπον σκοτεινὸν, κ) ἀπόκρυφον, ὡσὰν τὸ κάνει τὸ λεοντάρι εἰς τὴν κατοικίαντȣ.

νβ'. Ἐνεδρεύει τȣ̃ ἁρπάσαι πτωχόν.

νβ'. Καὶ παρακαθίζει νὰ ἁρπάξῃ τὸν πτωχόν.

νγ'. Ἁρπάσαι πτωχὸν, ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν.

νγ'. Νὰ τὸν ἁρπάξῃ τὸ γλυγορώτερον, νὰ τὸν σύρῃ (θεληματικῶς, καὶ σανίκας εἰς τὴν ὑποταγήντȣ:)

νδ'. Ἐν τῇ παγίδι αὐτȣ̃ ταπεινώσει αὐτόν.

νδ'. Καὶ νὰ τὸν πιάσῃ εἰς τὰ βρόχιατȣ, νὰ τὸν βασανίζῃ ὡς βȣ́λεται, ὥστε νὰ τὸν ξεψυχήσῃ (δίχως νὰ λογιάζῃ ȣ̉ δὲ κρίσιν, ȣ̉ δὲ παίδευσιν Θεȣ̃.

νε'. Κύψει, καὶ πεσεῖται.

νε'. Ἀλλὰ ἀλλίμονον εἰς αὐτὸν. Διατὶ θέλει γλυστρίσῃ, νὰ πέσῃ (ἔξαφνα ἀπὸ τὸν πύργον τῆς ὑπερηφανίαςτȣ εἰς πολλὰ κακὰ, καὶ εἰς πρόσκαιρον, κ) αἰώνιον θάνατον.)

νς'. Ἐν

νς'. Μὲ

μϛ'. Ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων:

μζ'. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπιλέλησται ὁ Θεὸς,

μη'. Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος:

μθ'. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

ξ'. Μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

ξα'. Ἕνεκεν τίνος παρώργησεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν;

ξβ'. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει.

ξγ'. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον, καὶ θυμὸν κατανοεῖς,

ξδ'. Τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου:

ξε'. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς,

ξϛ'. Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

ξζ'. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ πονηροῦ.

ξη'. Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

ξθ'. Κύ-

νϛ'. Μὲ τὸ νὰ σπουδάζῃ νὰ ἐξουσιάζῃ, καὶ νὰ καταχαλᾷ τοὺς πτωχούς:

νζ'. Διὰ τὴν βλασφημίαν ὁποῦ λογιάζῃ μέσα του πῶς ὁ Θεὸς ἀλισμόνησε τὰ διαβολικά του ἔργα,

νη'. Καὶ πῶς ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του, καὶ δὲ τὸν βλέπῃ ὁλότελα τί κάνει. (καὶ ἔτζι δὲ θέλει παντάπασι νὰ στοχασθῇ τὰ κρίματά του, ἐπὶ νὰ τὰ διορθώσῃ μὲ καλὴν μετάνοιαν.)

νθ'. Καὶ διὰ τούταις ταῖς ἀφορμαῖς σήκωσου γλύγορα Κύριε, καὶ Θεέ μου, καὶ σήκωσε τὸ χέρι σου ἀπάνω του, καὶ κτύπησέ του μὲ τὴν ῥάβδον σου, καὶ κατασκότωσέ τον.

ξ'. Καὶ μὴ θέλεις νὰ φαίνεσαι πῶς ἀλησμόνησες τῶν πτωχῶν ὁλότελα:

ξα'. Διατὶ διὰ ποίαν ἄλλην ἀφορμὴν σὲ σκανδαλίζει τόσαις φοραῖς ὁ ἀσεβὴς Θεέ μου;

ξβ'. Δίχως ἄλλο, μόνον διατὶ λέγει μέσα του πῶς δὲ θέλει γυρέψῃ ἡ παντοδυναμία σου νὰ κάμῃς εἰς αὐτὸν τὴν πρεπούμενην ἐκδίκησιν κατὰ τὰς ἁμαρτίας του:

ξγ'. Ἀλλὰ βλέπεις καλὰ τὴν κακοσύνην του, ἐσὺ ὁποῦ γνωρίζεις (σωστὰ, καὶ ἀλάθευτα καθ' ἑνὸς τὸν πόνον τῆς καρδίας του, καὶ τὴν ταραχὴν τῆς ψυχῆς του,)

ξδ'. Καὶ χρειάζεται νὰ τὸν βάλῃς εἰς τὰς χεῖράς σου νὰ κάμῃς τὴν ἀνταπόδωσιν:

ξε'. Εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου Κύριέ μου ἄφηκεν ὁ πτωχὸς τὸ δίκαιόν του νὰ τὸ κάμῃς,

ξϛ'. Καὶ κάμετο, διατὶ ἐσὺ μοναχὰς εἶσαι ἐξ ἀρχῆς τοῦ ὀρφανοῦ, καὶ ξένου ὁ βοηθός.

ξζ'. Διὰ τοῦτο μὴ καρτερῇς ἀλλὰ σύντριψαι τὴν δύναμιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ πονηροῦ.

ξη'. Διατὶ τότε θέλει γυρέψῃ νὰ κάμῃ τὸ κακὸν, καὶ δὲ θέλει εὕρῃ καιρὸν, καὶ δύναμιν νὰ τὸ κάμῃ.

ξθ'. Καὶ

ξθ'. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ξθ'. Καὶ τότε θέλει γνωρίση πῶς ὁ Κς μοναχός του εἶναι βασιλεὺς πάντοτε, καὶ αἰώνια (καθὼς ἦτον, καὶ πάντα, καὶ θέλουσι φοβηθῆ ὅλοι, καὶ νὰ λέγουσι το, δόξα σοι ὁ Θς.)

ό. Ἀπόλεσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

ό. (Καὶ νὰ φωνάζουσι πρὸς τοὺς σκληροκάρδους,) χαθῆτε ὅλοι οἱ ἄπιστοι, καὶ κακοὶ, καὶ παρήκοοι, καὶ ἀφανισθῆτε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ Θυ (καὶ ἀπὸ τὸ προσωπόν του, νὰ εἰρηνεύσῃ ὁ κόσμος του:

οά. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κε,

οά. (Λοιπὸν ἐπειδὴ καρδιογνῶστα πολλαῖς φοραῖς) ἤκουσας τὴν δίψαν τῶν πτωχῶν, καὶ ξένων, καὶ ἐπαίδευσες τοὺς ἐχθρούς τους.

οβ'. Τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου:

οβ'. Ἔτζι καὶ τώρα κλίνε τὸ ἀφτίσου εἰς τὸ ζήτημα τῆς καρδίας τους, καὶ ἀκροάσου τοὺς πόνους τους:

ογ'. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,

ογ'. Καὶ κάμε τὴν κρίσιν τῶν ὀρφανῶν, καὶ βασανισμένων,

οδ'. Ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς:

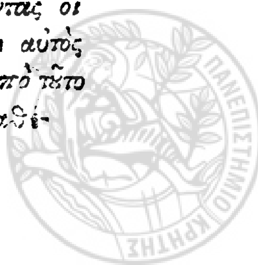
οδ'. Διὰ νὰ μὴν ἀποκοτᾷ πλέον δύσκολα καθ' ἕνας νὰ καυχᾶται, καὶ νὰ ὑπερηφανεύεται εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον, (καὶ νὰ κάνῃ ὅσα κακὰ βούλεται, καὶ διώκεται εἰς τὸν λαόν σου ἄδικα:)

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ι.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, (ὁποῦ προφητεύει διὰ τὸ τέλος τῶν καλῶν ἀνῶν, καὶ τῶν κακῶν.)

Λέγει εἰς τὴν (α. τῶν βασιλ. κεφ. κβ, καὶ κγ.) πῶς ξετρέχοντας ὁ Σαοὺλ, τὸν Δαβὶδ, νὰ τὸν φονεύσῃ ἔφυγεν ἀπὸ τὸν τόπον του μὲ τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν βασιλέα Μωὰβ, διὰ νὰ στέκεται φυλαγμένος ἀπὸ τὸ κίνδυνον τοῦ θανάτου, καὶ μὴ θέλοντας ὁ Θς νὰ κατοικᾷ, μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας, τοῦ ἐμήνισε μὲ τὸν γὰδ τὸν προφήτην νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν Ἰούδα, καὶ ὁ Δαβὶδ, ἐλπίζοντας εἰς τὸν λόγον τοῦ Θυ νὰ μὴ κακοπέσῃ, ἠθέλησε νὰ κάμῃ ὑπακοὴν, μὰ οἱ συντρόφοι του τὸν ἐμπόδιζαν λέγοντάς του νὰ μὴν ὑπάγῃ ἐκεῖ, μὰ νὰ φεύγῃ εἰς παράμερους τόπους πρὸς τὰ ὄρη τοῦ Μωὰβ. καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη πῶς ἔχει τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἔκραξε, καὶ δὲν φοβᾶται ἀπὸ κανένα ἐναντίον. Καὶ πηγένοντας τὸν ἐφύλαξεν ὁ Κς ἄβλαβον, καὶ μὲ καιρὸν φονεύοντας οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ, εἰς τὸν πόλεμον, (ά. βασιλ. κεφ'. λα.) ἐχρίσθη αὐτὸς βασιλεὺς εἰς τὴν Χεβρὼν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα (β'. βασιλ. κεφ'. β) Ἀπὸ τοῦτο

μαθέ-

μαθένωμεν, πῶς φυλάσσωντας ἡμεῖς τοῦ Θεοῦ τὰ προστάγματα, ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἔγνοιάν μας, καὶ μᾶς δυναμώνει, καὶ νικοῦμεν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ τὰ κίνδυνα, καὶ ὡς δικαιοκρίτης κάνει τὴν ἀνταπόδοσιν πρόσκαιρα καὶ αἰώνια, δίδωντας φοβεραῖς, καὶ διάφοραις τιμωρίαις ἐκείνων, ὁποῦ μᾶς πειράζουσιν ἄδικα. Καὶ ἁρμόζει νὰ τὸ λέγῃ τινὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὅταν δὲν πταίῃ τῶν ἐχθρῶν του, καὶ τὸν φοβερίζουν ἄλλοι, (ἢ καὶ οἱ λογισμοί του) νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸν τόπον του.

α'. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα,

α'. Εἰς τὸν λόγον σου Κύριέ μου ἔχω καὶ τώρα, ὡσὰν πάντα μου τὴν ἐλπίδα μου (νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ πειρασμούς μου. Καὶ λέγωντάς μου οἱ ἀγαπημένοι μου, καὶ οἱ λογισμοί μου πῶς κινδυνεύω εἰς θάνατον, καὶ νὰ φύγω εἰς μακρινὸν τόπον, νὰ κρύβωμαι, τοὺς ἀποκρίνομαι καὶ τοὺς λέγω.)

β'. Πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

β'. Πῶς μὲ ἀναγκάζετε ὦ φίλοι, καὶ λογισμοί μου, νὰ τρέχω ἀπάνω εἰς τὰ ὄρη, ὡσὰν νὰ ἤμουν πουλὶ ἄγριον;

γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν.

γ'. Καὶ αὐτοὶ μοῦ λέγουσι· διατὶ οἱ ἐχθροί σου οἱ ἄνομοι ἐγέμωσαν τὰ δοξάρια τους, καὶ ἐβάλασι ταῖς σαΐταις εἰς ταῖς θήκαις τους,

δ'. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

δ'. Διὰ νὰ σαϊτεύσουν ἀπόκρυφα, καὶ ἔξαφνα ἐκείνους, ὁποῦ τοὺς ἀγαποῦσι, καὶ κακὸν δὲν τοὺς θέλουσι.

ε'. Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον,

ε'. Ἀλλὰ βλέπεις καλὰ Θεέ μου, πῶς ἐκεῖνα, ὁποῦ ἔκτισες ἐσὺ, γυρεύουσιν ἐκεῖνοι νὰ χαλάσουσιν. (ὥρισες εἰς τὸν νόμον σου, νὰ ἀγαπᾷ καθένας τὸν πλησίον του ὡς τοῦ λόγου του, καὶ νὰ βλέπῃ νὰ μὴ φονεύσῃ κανένα, καὶ αὐτοὶ μὲ μισοῦσι, καὶ πάγουσι νύκτα καὶ ἡμέραν, νὰ μὲ φονεύσουσι.)

ς'. Ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

ς'. Καὶ τὸ μεγαλήτερον, τί τοὺς ἔκαμεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν ξετρέχουσιν ἄδικα;

ζ'. Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,

ζ'. Καθὼς τὸ βλέπει ὁ Κύριός μου, ὁποῦ κατοικᾷ εἰς τοῦτον τὸν ναόν του τὸν ἅγιον,

η'. Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

η'. Ὁ Κύριος λέγω, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ θρόνος του.

θ'. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι.

θ'. Ὁποῦ βλέπουν εἰς τὸν πτωχὸν τὰ ὀμμάτια του.

ι. Τὰ

ι. Καὶ

ι. Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῶν.

ι. Καὶ τὸ βλέμματου (ἤγουν ἡ ἄπειρος σοφία, καὶ ἡ γνῶσίς του βλέπουσι καλὰ, καὶ) ἐξετάζουν ἀλάθαστα τοὺς ἀνους, καὶ τὰ ἔργατους:

ιά. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀσεβῆ.

ιά. Ἐσὺ ὁ Κς μας ἐξετάζεις ἀσκόλαστα τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀσεβῆ (καὶ θέλεις κάμῃ δικαίαν, ἀνταπόδοσιν, κατὰ ταῖς γραφαῖς σου)

ιβ΄. Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν:

ιβ΄. Καὶ δίχως ἄλλο, ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ἀδικίαν, μισᾷ τὴν ψυχήντου, (καὶ βλάπτεται πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια:)

ιγ΄. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας.

ιγ΄. Διατὶ εἰς τὸ τέλος ἡ δικαιοκρισία σου θέλει βρέξῃ εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς (ὡσὰν εἰς τὰ Σόδομα) πολλὰ, καὶ διάφορα, καὶ ἄφευκτα κακά.

ιδ΄. Πῦρ, καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδος.

ιδ΄. φωτία, καὶ τιάφι, καὶ νὰ φυσίξῃ ἀπάνωτους ἄνεμον δυνατὸν, νὰ τοὺς κατακαύσῃ.

ιέ. Ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

ιέ. Καὶ θέλει τοὺς φθάσῃ ἄσφαλτα, καὶ γλύγορα τὸ μερτικὸν τοῦ ἄσχημου θανάτου, καὶ θρηνητικοῦ τέλους, ὁποῦ τοὺς πρέπει.

ιϛ΄. Ὅτι δίκαιος Κς, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν. εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Δόξα.

ιϛ΄. Διατὶ ὁ Θς εἶναι δίκαιος, καὶ ἀγαπᾷ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰσότητα στοχάζεται πάντα τὸ πρόσωπόντου νὰ κάνῃ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιά.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸ τέλος, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κρίσεως.

Δέησις τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θν, νὰ τὸν φυλάξῃ ἀπὸ τοὺς πονηροὺς, καὶ διπροσώπους φίλους, καὶ ἀπὸ ταῖς ἀβανίαις τῶν ἐχθρῶν του, ὁποῦ τὸν ἐπροδῶσαν τοῦ Σαοὺλ παρακαλῶντάστον νὰ γλυτώνῃ εἰς κάθε καιρὸν, καὶ τόπον, τοὺς καλοὺς, καὶ νὰ ἐξολοθρεύῃ τοὺς κακοὺς, κάνοντάς τους, νὰ ἀκούουσι, πῶς ὁ Θς (καθὼς λέγει εἰς ταῖς γραφαῖςτου) θέλει σηκωθῇ, καὶ νὰ φθάσῃ ἀπόστου ἔξαφνα, νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν, καὶ τὸ δίκαιον τῶν δούλωντου. λοιπὸν ἂς φύγῃ καθ᾽ ἕνας ἀπὸ τούτην τὴν κακίαν, ἂν θέλῃ νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Θυ εἰς τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως, καὶ παιδεύσεως.

α. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.	α. Σῶσαί με Κύριέ μου (καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ τὰ ψεύματα, καὶ ἀβανίαις τοῦ κόσμου.) διατί δὲν εὑρίσκεται καλὸς ἄνθρωπος (τὴν σήμερον εἰς ἐμᾶς τοὺς ταλαιπώρους,)
β'. Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων:	β'. Διατὶ βλέπω πῶς ἐλιγόστευσεν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐχάθη ἡ δικαιοσύνη, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μικροὺς, καὶ μεγάλους:
γ'. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,	γ'. Καὶ μόνον ψευδολογίαις, καὶ φλυαρίαις μιλεῖ καθ' ἕνας μας πρὸς τοὺς γειτόνους, καὶ ἐδικοὺς, καὶ ξένους,
δ'. Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ.	δ'. Τὰ χείλη του εἶναι ἀπὸ λόγια πονηρὰ γεμάτα ὡς κάτω εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του.
έ. Καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.	έ. Καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν του γεννᾷ ὅλο θανάσιμα σκάνδαλα:
ϛ'. Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα.	ϛ'. Ἀλλὰ ἄμποτες ὁ Κύριος μας, νὰ τὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτὰ τὰ πονηρὰ, καὶ σκανδαλοποιὰ στόματα, καὶ τὴν γλῶσσαν τὴν βλάσφημον, καὶ μεγαλόφωνον.
ζ', Τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν.	ζ'. Καὶ ἐκείνους ὁποῦ λέγουν ἐμεῖς ὁρίζομεν τὴν γλῶσσάν μας (καὶ θέλωμεν νὰ κακολογοῦμεν καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι μᾶς φαίνεται.)
ή. Τὰ χείλη ἡμῶν, παρ' ἡμῖν ἐστι, τίς ἡμῶν Κύριος ἐστίν;	ή. Τὰ χείλη μας εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας, ποῖος εἶναι ἐξουσιαστὴς (καὶ δύναται νὰ φράξῃ τὸ στόμα μας νὰ μὴ λέγωμεν ὅτι θέλωμεν;)
θ'. Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,	θ'. (Οἱ ὁποῖοι δὲ καταλαμβάνουσι πῶς λέγει εἰς ταῖς γραφαῖς σου) πῶς διὰ τὰς ὑβρισίαις καὶ βάσανα ὁποῦ κάνετε τῶν πτωχῶν, καὶ διὰ τοὺς ἀναστεναγμοὺς τῶν ὀρφανῶν, καὶ ξένων,
ί. Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος.	ί. τώρα θέλω σηκωθῇ μὲ πολλὴν θυμὸν ἀπάνω σας, ἐγὼ ὁ Κύριος τοῦ κόσμου.
ιά. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,	ιά. Καὶ θέλω φθάσει γλύγορα εἰς τὴν βοήθειάν τους,
ιβ'. Παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ:	ιβ'. Καὶ νὰ δείξω τὴν δικαιοκρισίαν μου, καὶ νὰ

φανε- | φανε-

	φανερώσω τὴν δύναμίν μου, νὰ σᾶς τιμωρήσω, καὶ νὰ λυτρώσω τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τὴν τυραννίαν σας:)
ιγ'. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά,	ιγ'. Οὐδὲ πιστεύουσι, πῶς τὰ λόγια τοῦ κυρίου μας εἶναι λόγια ἅγια, καὶ ἀληθινά, καὶ καθαρά,
ιδ'. Ἀργύριον πεπυρωμένον,	ιδ'. Περισσότερον ἀπὸ τὸ ἀσίμι, ὁποῦ εἶναι βρασμένον πολλαῖς φοραῖς εἰς τὴν φωτίαν,
ιε'. δοκίμιον τῇ γῇ.	ιε'. Καὶ συρμένον, καὶ ξεχωρισμένον ἀπὸ τὸ χῶμα.
ιϛ'. Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.	ιϛ'. Ὁποῦ εἶναι πολλὰ καθαρόν, καὶ ἄδολον, (οὐδὲ τὰ ψηφοῦσι νὰ διορθωθοῦν:)
ιζ'. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.	ιζ'. Λοιπὸν Κύριε μου φύλαξέ μας, καὶ λύτρωσέ μας ἀπὸ τοῦτο τὸ σκληρὸν γένος, τῶρα, καὶ πάντα.
ιη'. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι.	ιη'. Διατί βλέπεις πῶς καθημερούσιον περιπατοῦσιν οἱ ἀσεβεῖς τριγύρου μας (διὰ νὰ μᾶς ἐξολοθρεύσουν. διατοῦτο πρόφθασον, καὶ λύτρωσέ μας.)
ιθ'. Κατὰ τὸ ὕψος σου,	ιθ'. Καθὼς καὶ εἰς τοὺς περασμένους χρόνους ὡς μεγαλοδύναμος ἔκανες.
κ'. Ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.	κ'. Καὶ ἐφύλαξες μὲ πολλοὺς τρόπους τοὺς δούλους σου, (καὶ τοὺς ἐγλύτωνες ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους:)
Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιβ'.	Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὁποῦ παρακαλεῖ τὸν Θεόν, νὰ κάμῃ τέλος γλύγορα, νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ.

Θρῆνος, καὶ προσευχὴ τοῦ Δαβίδ, διὰ τοὺς μακροὺς πειρασμοὺς τῶν ἐχθρῶν του, καὶ δέεται τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν λυτρώσῃ, ἐλπίζωντας εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν του νὰ τὸ κάμῃ τὸ γλυγορήτερον, πρὸ τοῦ νὰ τὸν θανατώσουσι, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ, καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ πάντα τους. τὸ ἴδιον πρέπει νὰ κάνωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὑπομονὴν εἰς τοὺς πειρασμούς μας, καὶ αὐτὸς ὡς μεγαλοδύναμος θέλει μᾶς λυτρώσῃ, διὰ νὰ τὸν δοξάζωμεν, καὶ νὰ φυλάσσωμεν ὅλα του τὰ προστάγματα.

άʹ. Ἕως πότε Κε, ἐπιλήσημου εἰς τέλος;

βʹ. Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

γʹ. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου;

δʹ. Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας, καὶ νυκτός;

έʹ. Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

ςʹ. Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κε ὁ Θς μου:

ζʹ. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου,

ήʹ. Μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

θʹ. Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

ιʹ. Οἱ θλίβοντές με, ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ.

ιάʹ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

ιβʹ. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου,

ιγʹ. Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.

ιδʹ. Καὶ

άʹ. Ὥς πότε Κε μου θέλεις νὰ μοῦ ἀλησμονᾷς (καὶ μὲ ἀφίνεις νὰ χαθῶ) ὁλότελα;

βʹ. Ὥς πότε θέλεις νὰ στρέφῃς τὸ ἅγιόν σου πρόσωπον ἀπ' ἐμένα τὸν ἀνάξιον, (καὶ δὲ θέλεις νὰ μοῦ βοηθήσῃς νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τοῦτον τὸν διαβολικὸν πόλεμον;)

γʹ. Ὥς πόσον καιρὸν θέλω νὰ λογιάζω μέσα μου πῶς νὰ γλυττόσω, καὶ νὰ μὴ δύωμαι;

δʹ. Καὶ νὰ ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μου πόνους, καὶ λαχτάραις νὰ τυραννοῦμαι μέρα, καὶ νύκτα;

έʹ. Ὥς πότε ὁρίζεις νὰ ὑψώνεται ὁ ἐχθρός μου καταπάνω μου (τοῦ ταλαιπώρου, νὰ μὲ φοβερίζῃ καὶ νὰ μὲ πολεμᾷ, καὶ νὰ μὲ βασανίζῃ;)

ςʹ. Στοχάσου με πολυέλεε, (καὶ ἴδε τὰ δακρυά μου, καὶ τοὺς κινδύνους, καὶ τὸν χαλασμόν μου) καὶ ἐπάκουσόν μου Κε, καὶ Θε μου:

ζʹ. Καὶ φώτισαι τὸν νοῦν μου, καὶ ἄνοιξε τ' ἀμμάτια μου (νὰ γνωρίσω τί χρεωστῶ νὰ κάμω,)

ήʹ. Διὰ νὰ φυλαχθῶ νὰ μὴ λάχῃ, καὶ νικηθῶ, καὶ πέσω εἰς θάνατον (ἀπὸ λόγου του. ὡς ξένος, καὶ ἀδύνατος.)

θʹ. Καὶ διανὰ μὴ καυχηθῇ ὁ ἐχθρός μου νὰ λέγῃ ἐγὼ μὲ τὴν δύναμίν μου τὸν ἐνίκησα τὸν μεμολυσμένον:

ιʹ. Διατὶ ἠξεύρεις πόσην χαρὰν κάνουσιν) ἐκεῖνοι ὁποῦ μὲ πολεμοῦν νὰ μὲ πάρουσιν, ἂν με ἰδοῦσι νὰ σαλευθῶ (ἀπὸ σιμά σου νὰ χάσω τὴν βοήθειάν σου, ἢ νὰ φοβηθῶ νὰ τοὺς προσκυνήσω.)

ιάʹ. μὰ ἐγὼ ἔχω τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου (νὰ μὲ δυναμώσῃς νὰ τοὺς νικήσω:)

ιβʹ. Καὶ ἂν μοῦ δόσῃς χάριν, θέλω κερδίσῃ τὸν πόλεμον,) καὶ θέλει χαρῇ ἡ πολυπονεμένη μου καρδία εἰς τὴν βοήθειαν ὁποῦ μοῦ ἔδωκες,

ιγʹ. Καὶ θέλω δοξάζῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυ μου ὁποῦ μοῦ ἔκαμε τούτην τὴν μεγάλην καλοσύνην, καὶ μὲ ἐλευθέρωσε.

ιδʹ. Καὶ

ιδ΄. Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου:

ιδ΄. Καὶ θέλω ψάλλει πασίχαρος, καὶ νὰ εὐχαριστῶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑψηλοῦ, καὶ μεγαλοδύναμου:

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιγ΄.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, διὰ τὸ τέλος (τῶν κακῶν, καὶ τῶν καλῶν ἀνθρώπων.)

Εἰς τοῦτον τὸν ψαλμὸν φανερώνει ὁ Δαβίδ, τὴν βλασφημίαν, καὶ ἀσέβειαν, καὶ τὸ κακὸν τέλος τῶν ἀπίστων (Καὶ τῶν ἀγνώστων χριστιανῶν) ὁποῦ ἀποκοτοῦσι, καὶ λέγουσι μὲ τὸν λογισμὸν, καὶ λόγον, καὶ πράξαις τους, πῶς δὲν εἶναι Θεὸς εἰς τὸν Κόσμον νὰ τοὺς παιδεύσῃ, καὶ διὰ τοῦτο σπουδάζουσι μὲ τόσην ἀπανθρωπίαν, καὶ δυναστείαν, καὶ κάνουσι τόσα κακὰ εἰς τοὺς ἀχαμνοτέρους τους, καὶ τοὺς τυραννοῦσι μὲ διάφορα βάσανα, καὶ ἁρπαγαῖς, καὶ ἀδικίαις, πρὸς τοὺς ὁποίους λέγει πῶς ὁ Θεὸς θέλει κάμῃ φοβερὴν ἐκδίκησιν, καὶ τότε θέλουσι χαρῇ, καὶ νὰ ἀναπαυθοῦν οἱ ἀδικημένοι δοῦλοί του. Διὰ τοῦτο ἂς παρηγορῶνται, καὶ ἂς ὑπομένουν, διατὶ χωρεὶς ἄλλο θέλουσι λάβῃ τὸν μισθὸν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν μυριοπλάσιον, καὶ οἱ ἐχθροὶ τὴν τιμωρίαν πολυπλάσιον, ἐδῶ, καὶ εἰς τὸν Κόσμον τὸν αἰώνιον, Ἐξηγήθη τώρα εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπειδὴ ἀναγνώθεται κάθε κυριακὴν, ὁποῦ εἶναι ἀναστάσιμη ἡμέρα, καὶ τοῦ εὐχαριστᾶ ὁποῦ ἐνίκησε τὸν διάβολον, καὶ τὸν ἀποδίωξεν ἀπὸ τὸν Κόσμον, καὶ ἐλευθέρωσε τὸ πλάσμα του. Καὶ καταδικάζει τὴν διαβολικὴν κακογνωμίαν τῶν κακῶν χριστιανῶν, καὶ τὴν ἀσέβειαν τῶν αἱρετικῶν, καὶ ἀπίστων, καὶ ἰουδαίων, ὁποῦ δὲ πιστεύουσι τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος θέλουσι τὸν γνωρίσῃ εἰς τὸ πίσμα τους εἰς τὸ κριτήριόν του, μὲ φοβερὴν κατάκρισιν, καὶ αἰώνιον κόλασιν.

Σημιώνει καὶ τὸ πόλεμον τοῦ Σεναχηρείμ, ὁποῦ τοὺς ἐθανάτωσεν ὁ Θεὸς λαόν. ιλιάδαις ρπέ.

α΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός.

α΄. Ὁ Ἄγνωστος (λαὸς Χριστέ μου ὁποῦ δὲ σὲ πιστεύῃ Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ ξεχωριστὰ τὸ σκληροκάρδιον γένος τῶν Ἰουδαίων ὁποῦ σὲ ἐσταύρωσεν) εἶπεν εἰς τὴν καρδίαν του πῶς δὲν εἶναι Θεὸς (ὁ Χριστός:)

β΄. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν.

β΄. (Διὰ τοῦτο ὅλοι τους ὁποῦ λέγουσιν ἔτζι) ἐχάλασαν ὅλοι τους, καὶ ἐμολύνθησαν εἰς πολλῶν λογιῶν ἄπρεπα καμώματα.

γ΄. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα.

γ΄. Καὶ (μὴ πιάνωντας τὰ εὐαγγελικά σου λόγια) δὲ θέλει κανεῖς τους, νὰ σὲ προσκυνήσῃ, καὶ νὰ κάμῃ καλὸν) εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ εἰς τοὺς δούλους σου:)

δ΄. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν

δ΄. Καὶ ὁ Θεὸς ὁ πατήρ σου βλέπωντας ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς

κυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

εἰς χριστιανοὺς, καὶ εἰς ἀπίστους ἀνους, νὰ ἰδῇ ἂν εἶναι κανένας, νὰ σὲ φοβᾶται, ἢ νὰ γυρεύῃ, νὰ κάνῃ τὸ θέλημά σου, μα(δὲ βλέπει οὐδ᾽ ἕνας τους νὰ σοῦ ὑπακούῃ μὲ τόσα μεγάλα θαύματα ὁποῦ κάνῃς, νὰ σὲ δοξάζῃ Θεέ μου:)

έ. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν.

έ. Μόνον ὅλοι τους ἔκλιναν εἰς τὸ κακὸν, καὶ ἀντάμα ἔγιναν ἄχρηστοι, καὶ κακορίζικοι εἰς ὅλα τους τὰ ἔργα.

ς'. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα.

ς'. Καὶ δὲν εἶναι οὐδ᾽ ἕνας τους, νὰ κάνῃ καλὸν, νὰ σοῦ ἀρέσῃ.

ζ'. Οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

ζ'. Οὐδὲ εἶναι κανένας, νὰ τὸν ἀγαπᾷς, καὶ νὰ τὸν ἔχῃς διὰ δοῦλόν σου.

ή. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

ή. (Ἀλλὰ ὢ μεγάλη ταλαιπωρία) δὲ θέλουν νὰ τὸ γνωρίσουν ὅσοι ἔμειναν ἄπιστοι, καὶ κακόγνωμοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐργάζονται ὅλα τὰ κακὰ τοῦ κόσμου. (διατοῦτο γροικῶ, νὰ λέγῃ ὁ Πὴρ σου διὰ λόγου τους.)

θ'. Οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου.

θ'. Ἀλλίμονον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ υἱοῦ μου, ὁποῦ τοὺς παχαλοῦσι, καὶ φονεύουσι τὸν λαόν μου, μὲ τὸ νὰ τοὺς πέρνουσι τὸ πρᾶγμα τους, νὰ τὸ τρώγουσι.

ί. Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

ί. Καὶ τὸν Κύριος Ἰν Χν δὲν ἐπικαλοῦνται (νὰ τὸν προσκυνοῦσι, καὶ νὰ τοῦ πείθουνται:)

ιά. Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον,

ιά. Διατὶ ἐκεῖ (ὁποῦ ἐστέκασιν ἄφοβοι, καὶ περίχαροι, (θέλουσιν ἰδῇ ἔξαφνα διὰ τὴν ἀπιστίαν τους τόσον φόβον,

ιβ'. Οὗ οὐκ ἦν φόβος.

ιβ'. Ὁποῦ δὲν τὸν ἐλόγιαζαν ποτέ τους διὰ φόβον. (καὶ φθάνωντας τὸ κακόν τους τέλος, θέλουσι φοβηθῇ τρομερὸν φόβον εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τους, καὶ τῆς κρίσεως.)

ιγ'. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων.

ιγ'. Διατὶ, ὅτι καὶ ἂν κάνουσιν οἱ ἄνομοι, ἐσὺ Κύριέ μου εἶσαι πάντα μὲ τοὺς δικαίους, καὶ κρατεῖς τὰ δικαιώματά τους. (καὶ λέγεις τῶν ἀπίστων καὶ ἐχθρῶν τους, καὶ τῶν κακῶν χριστιανῶν, ὁποῦ χαλοῦσιν ἕνας τὸν ἄλλον:.

ιδ'. Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε,

ιδ'. Ἐσεῖς καταφρονᾶτε τοῦ πτωχοῦ τὰ λόγια (καὶ τὸν δυναστεύετε,)

ιέ. Ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ

ιέ. Μὰ ἐγὼ ὁ Χς ὁποῦ εἶμαι ἡ ἐλπίδα του (θέλω κάμῃ φανερὰ τὴν ἐκδίκησιν, καὶ ἀνταπόδοσιν

τοῦ ἐστι.

σιν εἰς τὸν καιρόντης ὡς κριτὴς δικαιότατος:)

ις'. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;

ις'. Διατὶ, τὶς ἄλλος δύναται νὰ κάμῃ τούτην τὴν χάριν, καὶ καλοσύνην ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν λαόν σου, (παρὰ ἐσὺ Κύριε ὁ ἴδιος; καὶ δίχως ἄλλο κατὰ τὰς γραφάς σου, χρεία εἶναι ἕνα καιρὸν νὰ τὸ τελειώσῃς, νὰ ξεσκλαβώσῃς τοὺς δούλους σου ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ τὰ βάρητους.)

ἡ δέκα φυλαῖς ἐσκλαβώθησαν. καὶ ἡ δύο ἔμειναν ἐλεύθεραις.

ιζ'. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ιζ'. Καὶ τότε σὰν ἐλευθερώσῃς τὸν λαόνσου (ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα βάσανα, καὶ νὰ τοὺς βάλῃς εἰς τὴν βασιλείανσου.)

ιη'. Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ:~ Δόξα.

ιη'. Θέλει χαρῇ ἡ ἐκκλησίασου, καὶ νὰ εὐφραίνεται ὁλαόςσου, (νὰ εὐχαριστοῦσι τὴν ἐλεημοσύνην σου:) Δόξα.

Ἰακὼβ εἶναι ἡ δύο φυλαὶ Ἰσραὴλ ἡ ι.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. ιδ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸ καλὸν τέλος τῶν καλῶν (ὁποῦ φυλάσσουν τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ.)

Τοῦτος ὁ ψαλμὸς, φανερώνει ποῖα ἔργα κάνουσιν ἄξιον τὸν ἄνθρωπον, νὰ κατοικᾷ πρόσκαιρα εἰς τὸν τόπον τοῦ Θεοῦ ἄφοβα· καὶ νὰ χαίρεται ἐμπροστὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἁγίωντου αἰώνια. Τὰ ὁποῖα ἂς σπουδάζῃ καθ' ἕνας, ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ τὴν ψυχήντου, νὰ τὰ κάνῃ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τὴν γήϊνον, καὶ διὰ τὴν δόξαν τὴν οὐράνιον.

α'. Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματίσου;

α'. Κύριε, τίς εἶναι ἄξιος νὰ κατοικᾷ εἰς τὴν χώρανσου, (καὶ νὰ ἐμπαίνῃ νὰ σὲ προσκυνᾷ εἰς τὴν ἐκκλησίανσου;)

Ἐρώτησις.

β'. Ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳσου;

β'. Καὶ νὰ γένῃ κληρονόμος εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείανσου;

γ'. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

γ'. Δίχως ἄλλο ἐκεῖνος μόνον, ὁποῦ εἶναι καθαρὸς ἀπὸ ὅλαις ταῖς κακοσύναις, καὶ κάνει ἔργα καλὰ, καὶ δίκαια πάντατου, καὶ δουλεύει, καὶ ζῇ μὲ τὸν ἱδρωτάτου.

Ἀπόκρισις.

δ'. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

δ'. Καὶ μιλεῖ τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸ στόματου, καὶ μὲ τὴν καρδίαντου,

ε'. Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ.

ε'. Οὐδὲ ἐκακολόγισε μὲ τὴν γλῶσσαντου:

ϛ'. Καὶ

ϛ'. Οὐ

ς'. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν,

ς'. Οὐδὲ ἔκαμε κανενὸς κακὸν,

ζ'. Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

ζ'. Οὐδὲ ἠθέλησεν ἀπόςτου νὰ εἴπῃ, οὐδὲ νὰ ἀκούσῃ ἄλλον νὰ ὑβρίσῃ τοὺς γειτόνους του, (ἢ ἄλλους ἀνθρώπους διὰ χαράν του ἀπὸ τὴν κακοσύνην του:)

η'. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον, δοξάζει.

η'. Ἐκεῖνος ὅπου δὲ ψηφᾷ τοὺς πονηροὺς, καὶ τοὺς φεύγει, καὶ τοὺς θεοφόβους τιμᾷ, καὶ τοὺς σιμώνει:

θ'. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν.

θ'. Ὅπου τάσῃ (ἢ καὶ ἀπὸ βίαν ὀμόσει ἀλλουνοῦ,) καὶ στέκεται ἀπαρασάλευτα εἰς τὸν λόγον του καὶ δὲν τὸν γελᾷ:

ι'. Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν.

ι'. Ὅπου δὲ δίδῃ τὰ ἄσπρα του εἰς διάφορον, μὴ δὲ πέρνει χαρίσματα διὰ νὰ κάμῃ ἀδικίαν εἰς τοὺς καλοὺς, καὶ ἀπταίστους:

ια'. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα:~

ια'. Ὅποιος τὰ κάνει τοῦτα (καὶ τὰ λοιπὰ καλὰ ἔργα, τὸν ἀξιώνει ὁ Θεὸς νὰ κατοικᾷ σιμά του πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια.) δίχως νὰ φοβηθῇ, καὶ νὰ σαλευθῇ ἀπὸ τὰ γονικά του, καὶ ἀπὸ τὴν πεῖδά του:--

---

Στηλογραφία τοῦ Δαδ. ιέ.

Παντοτινὴ ἐνθύμησις, τῆς ἐλπίδος, καὶ ὑπομονῆς τοῦ Δαβίδ.

Ὁ Δαβὶδ ζητᾷ βοήθειαν, καὶ φύλαξιν ἀπὸ τὸν Θεὸν, εἰς τοὺς πολέμους καὶ κινδύνους τῶν ἐχθρῶν του, καθὼς ἔχει εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα του. καὶ στέκει βέβαιος εἰς τὴν δύναμίν του, καὶ τοῦ τάσει νὰ εὑρίσκεται πάντα εἰς τὴν θέλησίν του, καρτερῶντας κάθε καλὸν ἀπὸ τὸν Θεόν του πάντα. καὶ τοῦ εὐχαριστᾷ πασίχαρος εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ εἰς τὴν φύλαξίν του ψυχικὰ, καὶ σωματικά. Καὶ σημαδεύει εἰς τὸν ἑαυτόν του τὰ ἅγια πάθη τοῦ Χριστοῦ. καὶ τὴν νίκην τοῦ θανάτου, καὶ τὴν δοξασμένην του ἀνάστασιν, καὶ σωτηρίαν τῶν δούλων του. Ἐξηγήθη τώρα εἰς τρόπον προσευχῆς πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν παρακαλεῖ διὰ τοὺς ἀδικουμένους, καὶ ἐξορισμένους, καὶ σκλαβωμένους. παρηγορῶντας τους νὰ στέκουνται μὲ ὑπομονήν. καὶ πῶς μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν θέλουσιν ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ ἀναπαυθοῦσιν εἰς τοὺς τόπους τοῦ Χριστοῦ χαρούμενοι ἀτελεύτητα.

ά. Φύ-

α'. Φύλαξόν με Κε', ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα,

β'. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σύ.

γ'. Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

δ'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,

ε'. Πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς:

ς'. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν,

ζ'. Μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν:

η'. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων,

θ'. Οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

ι'. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου.

ια'. Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

ιβ'. Σχοι-

α'. Φύλαξαί με Κέ μου (ἀπὸ τὰ ἄμετρα κακὰ τῶν ἐχθρῶν μου) διατὶ εἰς ἐσένα μόνον ἔχω ὁ παλαίπωρος τὴν ἐλπίδα μου,

β'. Καὶ ὁμολογῶ Κέ μου πῶς ἐσὺ εἶσαι παντοτινὸς βασιλέας μου (καὶ θέλω κρίνει ἀπαρασάλευτα τοὺς ὁρισμούς σου:)

γ'. Ἀγκαλὰ, καὶ νὰ μὴν ἔχῃς καμίαν χρείαν ἀπὸ τὰ ἀγαθά μου πρὸς βοήθειαν ἐδικήν σου. (ὅμως ἐγὼ Χέ μου θέλω κάνει τὸ χρέος μου κατὰ τὸ δυνατόν μου εἰς τὴν βασιλείαν σου ὡσὰν ξαγορασμένος δοῦλός σου μὲ τὸ αἷμά σου:)

δ'. Διατὶ βλέπω πῶς ὁ Κς μας διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του ἔκαμε πολλὰ θαυμαστοὺς τοὺς Ἁγίους δούλους του,

ε'. (Διατὶ τὸ εἶχαν πάντα εἰς τὴν καρδίαν τους· καὶ ἐκάνασιν) ὅλα τους τὰ θελήματα μὲ τὴν θέλησίν τους:

ς'. Καὶ ἐπάθασι πολλὰ κακὰ διὰ τὴν ἀγάπην του, μὰ μὲ τὴν βοήθειάν του ἄλλοι ἐλευθερώθησαν,

ζ'. Καὶ ἄλλοι ἐδιάβησαν τὸ γλυγορήτερον (ἀπὸ τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον.)

η'. Ἀλλὰ ἀκούω σου Κέ μου νὰ λέγῃς εἰς ταῖς γραφαῖς σου, πῶς ἐγὼ) δὲ θέλω ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν κακὸν θάνατον, ὅσους ἐμαζώνουνταν, καὶ ἐτυραννοῦσαν, καὶ ἐφόνευαν τοὺς δούλους μου,

θ'. Οὐδὲ θέλω θυμηθῇ τὸ ὄνομά τους νὰ τὸ ἀναφέρω μὲ τὸ στόμα μου:

ι'. (Εἰς τόσον εἰς ἐσένα ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν ἐλπίδα μου) διατὶ ἐσὺ ὁ Κς τοῦ κόσμου εἶσαι τὸ μερτικὸν τῆς κληρονομίας μου, τὸ θάρρος μου, καὶ ἡ ἀπανδοχὴ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου μου (καθὼς στέκουνται ὅλα εἰς τὴν ἐξουσίαν σου.)

ια'. Ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ δύνεσαι νὰ μοῦ ξαναγυρίσῃς ὀπίσω μὲ πολλὴν διάφορον τὴν κληρονομίαν μου (καὶ ὅσα μὲ ἀδικήσουσιν οἱ ἐχθροί μου:)

ιβ'. Καὶ

ιβ'. Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου,

ιβ'. Καὶ αὖ μοῦ ἐπῆρασι τὸν τόπον μου οἱ δυνατώτεροί μου, καὶ νὰ τὸν χοινομειράσουσι, (δὲν ἤθελα τὸ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν μου,)

ιγ'. Καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν:

ιγ'. Διατὶ δίχως ἐναντιώτητα ἐσὺ ὁποῦ εἶσαι ἡ κληρονομία μου, εἶσαι καλίτερη μερίδα (ἀπὸ ἐκείνην ὁποῦ μοῦ εἴχασι πάρῃ:)

ιδ'. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με,

ιδ'. Καὶ ἐγὼ θέλω σὲ εὐχαριστᾷ Κύριέ μου, ὁποῦ μοῦ ἔδωκες φώτισιν, νὰ ἔχω τούτην τὴν καλὴν γνώμην,

ιε'. Ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με * οἱ νεφροί μου.

* Ἀπὸ τὰ νεφρὰ κινοῦνται οἱ λογισμοί.

ιε'. (Καὶ θέλω σὲ δοξάζῃ, διότι ὄχι μόνον ὁλημέρα, ἀλλὰ) ἀκόμι ὡς καὶ τὰ μεσάνυκτα, ὁποῦ δὲν ἠμπόρουν νὰ κοιμηθῶ ἀπὸ τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὴν θλίψιν μου, (μοῦ ἑρμήνευαν τὰ λόγιά σου, νὰ ἔχω εἰς ἐσένα τὸ θάῤῥος μου:)

ις'. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ:

ις'. Καὶ μοῦ ἐφαίνετον νὰ βλέπω τὸν Κύριον ἐμπροστά μου ὅλον ἕνα, νὰ στέκῃ δεξιά μου, καὶ νὰ μοῦ λέγῃ· μὴ φοβᾶσαι. καὶ μὲ ἐπαρηγόρα διὰ νὰ μὴ φοβηθῶ, νὰ σαλεύσω (ἀπὸ τὸν νοῦν μου, καὶ ἀπὸ τὸν τόπον μου, ἀπὸ τὸν μεγάλον πόλεμον τῶν ἐχθρῶν μου:)

ιζ'. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου. ἔτι δὲ, καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι:

ιζ'. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τὴν παρηγορίαν σου εὐφραίνετον ἡ καρδία μου, καὶ ἐχαίρετον ἡ γλῶσσά μου καὶ ἀκόμι, καὶ τὸ κορμί μου ἐστέκετον μὲ καλὴν ἐλπίδα εἰς τὸν τόπον του.

ιη'. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν:

ιη'. Πιστεύοντας, πῶς δὲ θέλεις ἀφήσῃ τὴν ζωήν μου νὰ πέσῃ εἰς τὸν ᾅδην. οὐδὲ ἤθελες τὸ δώσῃ, νὰ ἴδῃ ὁ δοῦλός σου κακὸν θάνατον:

ιθ'. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος:~

ιθ'. Μὰ ἤθελες μοῦ φανερώσῃ πολλαῖς στράταις, καὶ εὔκολαις, νὰ γλυτώσω ὡσὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς, καὶ νὰ μὲ χορτάσῃς μεγάλην χαρὰν μὲ τὴν λάμψιν τοῦ προσώπου σου· ἐπειδὴ πᾶσα χαρὰ, καὶ καλὸν, εἶναι πάντα εἰς τὴν δυνάμιν σου προσωρινὰ, καὶ αἰώνια.

Προ- Παρα-

Προσευχὴ τῷ Δαβίδ. ις'.	Παρακάλεσις τοῦ Δαβὶδ μὲ τὸ στόμα, (χωρὶς ψαλμωδίαν, καὶ ὄργανον.

Προσευχὴ τοῦ Δαδ, ὁποῦ ἐπαρακάλιε τὸν Θεὸν ὡσὰν ὁποῦ ἦτον ἄπταιστος νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν ἄδικον Σαοὺλ· καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ἐχθροὺς ὁποῦ ἐπιθυμοῦσαν τὸν θάνατόν του. καὶ παρηγορᾶται εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν ἐλπίδα· καὶ ἐκδέχεται νὰ λάβῃ τὴν χάριν κατὰ τὸν πόθον του. τούτη ἡ προσευχὴ εἶναι καλὴ νὰ τὴν λέγῃ κάθε ἄπταιστος πρὸς τὸν δεσπότην Χριστόν, διὰ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ κορμιοῦ του.

ἐδῶ δέεται ὁ Δαδ νὰ γλυτώσῃ· καὶ εἰς τοὺς ιζ. εὐχαριστᾷ.

α'. Εἰσάκουσον Κέ δικαιοσύνης μου. πρόσχες τῇ δεήσει μου.	α'. Ἄκουσαι Κέ τὸ δίκαιόν μου καὶ τὸν πόνον μου, καὶ ὡς δικαιοκρίτης στοχάσου τὴν παρακάλεσίν μου.
β'. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.	β'. Καὶ ἀκρόασε τὴν προσευχήν μου, διατὶ δὲν εἶναι μὲ δολομένα λόγια. (ἀλλὰ μὲ ἀληθεινὰ καθὼς τὸ ἠξεύρεις.)
γ'. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.	γ'. Διὰ τοῦτο κάμε νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὴν θεότητά σου φανερὰ ἡ δικαιοκρισία μου, καὶ ἂς ἰδοῦσι τ' ἀμμάτιά μου (ἐμένα καὶ ὅλονῶν τὴν ἐκδίκησιν σήμερον,) καὶ δεῖξε τὴν καθαρότητά μου.
δ'. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,	δ'. (Καθὼς πολλαῖς φοραῖς) ἐδοκίμασες τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐγνώρισες τὴν γνώμην μου,
ε'. Ἐπεσκέψω νυκτός.	ε'. Καὶ ξεχωρισὰ τὴν νύκτα ὁποῦ μὲ εἶδες (πῶς ἔκαπτεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ τὴν λύπην μου καὶ ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς καὶ διωγμοὺς τῶν ἐχθρῶν μου.)
ς'. Ἐπύρωσάς με,	ς'. Καὶ ἄφηκες καὶ ἔβραζεν ἡ καρδία μου ἀπὸ τὸ κίνδυνον τῶν φονιάδων μου,
ζ'. Καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.	ζ'. (Καὶ ἠμπορῶντας νὰ θανατώσω τὸν ἐχθρόν μου) δὲν εὑρέθη τέτοια κακοσύνη μέσα μου νὰ βουληθῶ νὰ τὸ κάμω.
η'. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.	η'. Ἔσωντας ὁποῦ δὲν ἠθέλησα ποτέ μου (οὐδὲ καν νὰ λογιάζω) οὐδὲ νὰ διηγοῦμαι τὰ κακὰ τῶν κακῶν ἀνθρώπων ὁποῦ μου κάνουσι καθημερέσιον.
θ'. Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων-	θ'. Καὶ διὰ τὰ ἅγιά σου λόγια, ἐφυλάχθηκα

F νὰ

λέωμσου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

νὰ μὴ περιπατῶ εἰς ταῖς κακαῖς στράταις (τῆς μνησικακίας, καὶ σκληροκαρδίας.)

ι'. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου.

ι'. (Διὰ τοῦτο διόρθωσε τὰ νοήματά μου) καὶ δυνάμονε ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπρὸς τοὺς πόδας μου νὰ περιπατοῦν εἰς τοὺς δρόμους σου;

ια'. Ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου:

ια'. Διὰ νὰ μὴ λάχῃ καὶ παραστρατήσουν τὰ πατήματά μου ἀπὸ τὸν ὁρισμόν σου (καὶ χα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου:)

ιβ'. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός.

ιβ'. Ἐγὼ σὲ ἐπαρακάλεσα (ἀπὸ καρδίας μου καὶ τῶρα νὰ μοῦ βοηθήσῃς) διατὶ καὶ ἄλλ φοραῖς μοῦ ἐπάκουσες Θεέ μου.

ιγ'. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου:

ιγ'. Ἔτζι πάλιν κλῖνε τὸ ἀφτί σου, καὶ ἄκου τὰ λόγιά μου:

ιδ'. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

ιδ'. Καὶ δεῖξον ταῖς θαυμασταῖς σου ἐλεημοσύναις εἰς ἐμένα, ἐσὺ ὁποῦ φυλάσσεις ἀβλαβοὺς ὅσους ἐλπίζουν, καὶ τρέχουν εἰς τὸ θάρρος σου.

ιε'. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ:

ιε'. (Ναὶ Κύριέ μου μεγαλοδύναμε) ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἀντιστέκουνται εἰς τὴν δύναμίν σου φύλαξαί με Θεέ μου ὡς κόρην τοῦ ὀμματίου:

ις'. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν.

ις'. Μὲ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου σκέπασέ με (ὡσὰν μικρὸ πουλάκι.) ἀπὸ τὰ θυμωμένα πρόσωπα τῶν ἀσεβῶν ἐχθρῶν (ὁποῦ δὲ σὲ βάνουν εἰς τὸν νοῦν τους.)

ιζ'. Τῶν ταλαιπωρησάντων με:

ιζ'. Καὶ μοῦ κάνουσι τόσα κακὰ τοῦ δυστυχισμένου (νὰ φεύγω καὶ νὰ τυραννοῦμαι ἡμέρα καὶ νύκτα:)

ιη'. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

ιη'. Βλέπεις Θεέ μου πῶς οἱ ἐχθροί μου μὲ ἐ- περιτειγύρησαν νὰ μὲ φονεύσουν οἱ ἄσπλαγχνοι.

ιθ'. Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,

(τὸ στέαρ. δηλοῖ τὴν καρδίαν, καὶ σπλάγχνα.)

ιθ'. Καὶ ἔκλεισαν μέσα τους τὸ πάχος τῆς κακοσύνης τους, (καὶ ὡς καὶ τὸ φαγὶ δὲν ἀφίνουν νὰ μοῦ φέρουσι.)

κ'. Τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

κ'. Καὶ τὸ στόμα τους φλιαρεῖ ὑπερήφανα (καὶ βλάσφημα φοβερίσματα, καὶ καμώματα:)

κα'. Ἐκβαλλόντες με, νυνὶ πε-

κα'. Καὶ βγάνοντάς με ἀπὸ τὸν τόπον μου, καὶ ἀπὸ

περιεκύκλωσάν με.

ἀπὸ τὰ καλάμου, ἐδράμασι πάλιν κ̀ μὲ ἐπεριεκύκλωσαν (θυμομένοι νὰ μὲ ἁρπάξουσι.)

κβ΄. Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐμ τῇ γῇ:

κβ΄. Καὶ πέφτωντας εἰς τὴν γῆν κατάχαμα Βιγλίζουσι μετ' ἀμμάτιατους νὰ μὲ ξανίξουσι:

κγ΄. Ὑπελαβόμμε * ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, * Καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις:

κγ΄. Καὶ σπουδάζουσι νὰ χυθοῦσιν ἀπαίνωμου νὰ μὲ ἁρπάξουν κ̀ νὰ μὲ ξεσχίσουν, * ὡσὰν τὸ μεγάλον λεονταρι ὁποῦ στέκει ἕτοιμον εἰς τὸ κυνήγι. * Καὶ τὸ λεονταρόπουλον ὁποῦ φυλάγει εἰς τόπους ἀπόκρυφους:

* οἱ μεγάλοι.

* οἱ μικροί.

κδ΄. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

κδ΄. (Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριέμου μὴ τοὺς ἀφίσῃς) μάσικώσου γλύγορα πρόφθασέτους, κ̀ καταπάτησέτους.

κε΄. Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίας σου, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου:

κε΄. Καὶ γλύτωσε τὴν ζωήν μου ἀπὸ τὸν ἄπιστον ὁποῦ δὲν φοβᾶται τὴν ὀργὴν τοῦ σπαθιοῦ σου, κ̀ ἐλευθέρωσαίμε ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ὁποῦ δὲν βομάσουν τὴν τιμωρίαν τῆς χειρός σου:

κς΄. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

κς΄. Ὦ Κύριέμου διασκόρπισέτους (ἀπάνω κ̀ κάτω) ἀπὸ ὀλίγους ἀνθρώπους νὰ χαθοῦσιν εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς προτοῦ νὰ ἀποθάνουσι.

κζ΄. Καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν:

κζ΄. (Καὶ ἂς χορτάσῃ ἡ καρδίατους) ἀπὸ ταῖς κρυφαῖς τιμωρίαις ὁποῦ τοὺς φυλάγεις διὰ τὰ κακάτους ἔργα) Καθὼς ἐχόρτασε καλὰ ἡ κοιλίατους (ἀπὸ τὰ ἀκαθαρτάτους θελήματα. ὁποῦ λογιάζουν πῶς εἶναι κρυμένα ἀπὸ τ' ἀμμάτιασου, καὶ δὲν τὰ βλέπεις, κ̀ διὰτοῦτο δὲν τοὺς παιδεύεις τὸ γλυγορώτερον:)

κη΄. Ἐχορτάσθησαν ὑῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν:

κη΄. Καὶ χαίρουνται πῶς ἐπλήθυναν τὰ τέκνατους, κ̀ τὰ ἀφήνουν εἰς τὸ ποδάριτους κληρονόμους εἰς τὸ πρᾶγμα, κ̀ εἰς ταῖς ἀδικίαις τους. (νὰ κάνουσι τὰ κακὰ ὁποῦ δὲν ἔφθασαν αὐτοὶ νὰ κάμουσι, διὰ νὰ κολάζονται αἰωνίως ἀντάματους.)

κθ΄. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ, ὀφ-

κθ΄. Ἀλλὰ ἐγὼ περνῶντας μὲ δικαιοσύνην τὴν ζωή-

ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου.

λ'. Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου:—

Δόξα. Κάθισμα, β'.

ζωοῦμεν δίχως νὰ τὰς βλάψω, θέλω φαίνεσθαι εἰς τὸ πρόσωπόν σου (μὲ τὰ δάκρυα εἰς τ' ἀμμάτια:)

λ'. Καὶ ἔτζι ἐλπίζω πῶς θέλω χορτάσει βλέποντας τὴν βασιλείαν σου νὰ κάνῃς κατὰ τὴν ἐλπίδα μου τὴν ἀνταπόδωσιν γλύγορα:—

Δόξα, Κάθισμα. β'.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαβίδ, ὃς ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ. καὶ εἶπεν.

Ψαλ. ιζ'.

Εὐχαριστία τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Δαβίδ, εἰς τὸ γερατιόντον, ὁ ὁποῖος εἶπεν εἰς τὸν Θεὸν τὰ ψαλτικὰ λόγια τοῦτα, εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσεν ὁ Κς ἀπὸ τὸν πόλεμον ὅλων τῶν ἐχθρῶν του, καὶ ἀπὸ τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν. (Ἀγαπήσωσε Κέ.)

εἰς τὰς ις' παρακαλεῖ, καὶ ἐδῶ εὐχαριστᾷ τὴν χάριν.

Γράφει (εἰς τὴν β'. τῶν βασιλ'. κεφ'. κβ'.) πῶς ἔγραψεν ὁ Δαβὶδ τούτην τὴν δοξολογίαν πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, καὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θν ἐξ ὅλης καρδίας, διὰ ταῖς μεγάλαις χάραις ὁποῦ τοῦ ἔκαμε, καὶ τὸν ἐγλύτωσεν ἀπὸ ὅλους του τοὺς ἐχθρούς, μὲ τρόπους ἀξιοθαύμαστους καὶ φοβερούς, καὶ τοὺς ἐνίκησεν ὅλους. Καθὼς αὐτὸς ὁ πολυέλεος διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του τὸν ἐδιάλεξε καὶ τὸν ἔχρισε βασιλέα εἰς τὸν λαόν του. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ζῶντας, καὶ μετὰ θάνατον, τὸ δοξάζει μὲ χαρὰν ἀκατάπαυστον εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ δίδει παράδειγμα καλὸν εἰς καθ' ἕνα, τὸν ἑαυτόν του, νὰ κάνῃ ἄξια κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θῦ, καὶ νὰ ὑποφέρῃ τὰ ἐνάντια, καὶ νὰ τὸ προσκυνᾷ πάντα καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ νὰ τὸν παρακαλεῖ εἰς ταῖς χρείαις καὶ κίνδυνα, καὶ θέλει τοῦ βοηθᾷ. Καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστᾷ (μὲ πεείφημαις καὶ θεάρεσαις ἀκολουθίαις καὶ ἑορταῖς καὶ καλὰ ἔργα πάντοτε,) τὴν χάριν ὁποῦ τὸν ἀξίωσεν ὁ Κς. Καὶ προφητεύει, καὶ τὸν πόλεμον καὶ νίκην τοῦ Χῦ. καὶ τὴν θεϊκήν του δύναμιν, καὶ τὴν ὑποταγὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν Ἰουδαίων. Διὰ τὸ ὁποῖον χριστιανοί μου ἂς τὸ διαβάζωμεν καὶ ἂς τὸν ἀκούωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκκλησιαστικοί, καὶ λαοικοὶ μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν, καὶ ἂς εὐχαριστοῦμεν τὸν ἀναστάντα Χν ὁποῦ ἔπαθε τόσα διὰ τὴν ἀγάπην μας, ἀθέλωμεν, νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ καὶ νὰ μᾶς σκέπῃ καὶ αὐτός, καὶ νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν βασιλείαν του. Ἐξηγήθη τώρα εἰς προσευχήν, διὰ νὰ τὴν λέγῃ ὁ προσευχόμενος εἰς τὰ κίνδυνα, καὶ νὰ

εὐχαριστᾶ εἰς τὴν ἀλήθειαν, διηγούμενος εἰς ὅλους τὴν Θεϊκὴν βοήθειαν.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

α'. Ἐγὼ θέλω νὰ σὲ ἀγαπῶ (ἀπὸ ὅλην μου τὴν καρδίαν πάντα μου) Κύριέ μου, διατὶ ἐσὺ εἶσαι ἡ δύναμίς μου.

β'. Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

β'. Ἐσὺ ὁ Κύριός μου εἶσαι ἡ στερέωσίς μου· ἡ φύλαξίς μου, καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου.

γ'. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

γ'. Ἐσὺ ὁ Θεός μου εἶσαι ὁ βοηθός μου, διὰ τοῦτο θέλω ἔχει ὅλην μου τὴν ἐλπίδα εἰς ἐσένα.

δ'. Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

δ'. Ἐπειδὴ βλέπω φανερὰ πῶς ἐσὺ εἶσαι ὁ παραστάτης μου, ἡ ἀνδρεία τῆς ψυχῆς μου. Καὶ ὁ σκεπαστὴς τῆς ζωῆς μου (εἰς ὅλους τοὺς πειρασμούς, καὶ ταῖς θλῖψαις μου.)

ε'. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

ε'. Διὰ τοῦτο δοξολογῶντάς σε (εἰς τὰ περασμένα) θέλω σὲ παρακαλῇ Κύριέ μου, (καὶ εἰς τὰ ἐρχόμενα κίνδυνα) καὶ ἔτζι θέλω γλυτώνη ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου.

ϛ'. Περιέσχομέ με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

ϛ'. Διατὶ μὲ ἐπεριπλάκωσαν τὸν περασμένον καιρὸν πολλὰ μεγάλοι πόνοι τοῦ θανάτου, καὶ χειμονικοὶ ποταμοὶ τῆς ἀδικίας μὲ ἀνατάραξαν,

ζ'. Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

ζ'. Καὶ κίνδυνοι τοῦ ᾅδου μὲ ἐπεριέφραξαν, καὶ μοῦ ἐσυναπάντησαν λάκκοι καὶ θηλεία τοῦ θανάτου.

η'. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα.

η'. Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς θλῖψαις, ἐπικαλέσθηκα τὸν Κύριον νὰ μοῦ βοηθήσῃ. Καὶ ἐφώναξα πρὸς τὸν Θεόν μου μὲ δακρυαδιὰ νὰ μὲ σώσῃ.

θ'. Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου. Καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

θ'. Καὶ αὐτὸς ὡς πολυεύσπλαγχνος ἄκουσεν ἀπὸ τὸν ναόν του τὸν γήινον, καὶ τὸν οὐράνιον τὸ παρακάλιόν μου, καὶ ἡ φωναῖς τῆς καρδίας μου ἀνέβησαν ὀμπρός του, καὶ ἐμπῆκαν εἰς τὰ ἀφτιά του (καὶ μὲ ἐλυπήθη, καὶ ἐθυμώθη.)

ια'. Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταρά-

ια'. (Καὶ ἀπὸ τὸν μεγάλον της φόβον) ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐτρόμαξε, καὶ τὰ θεμέλια ὅπου ἔστεκαν τὰ ὄρη ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν.

χθη- ιβ'. Ση-

χθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν.	
ιβ΄. Ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.	ιβ΄. Σημαδεύοντας πῶς ὠργίσθηκεν εἰς τοὺς ἐχθρούς μου καταπολλὰ ὁ Θεός.
ιγ΄. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,	ιγ΄. (Καὶ ὡσὰν νὰ ἦτον ἄνθρωπος θυμομένος ὁποῦ ἀνεβαίνῃ καὶ εὐγένει καπνὸς ἀπὸ τὴν μύτην του καὶ ἀπὸ τ' ἀρθουνιά του, καὶ κοκινίζεισαν κάρβουνα τὸ πρόσωπόν του) Ἀνέβηκε καπνὸς εἰς τὴν ὀργήν του,)
ιδ΄. Καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγήσεται. Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.	ιδ΄. Καὶ εὔγενε φλόγα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του. καὶ ἀπ' αὐτὸ σοῦ φαίνεται νὰ ἀνάψασι κάρβουνα
ιε΄. Καὶ ἔκλινεν οὐρανούς, καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.	ιε΄. Καὶ ἄνοιξε γλύγορα τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐκατέβη, καὶ ἦτον μεγάλον σύννεφον ἀποκάτω τῶν ποδῶν του καὶ δὲν ἐφαίνετο.
ις΄. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβίμ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων	ις΄. Καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ χερουβὶμ καὶ ἐπέτασε, καὶ ἔτρεχε γλύγορα ἀπάνω εἰς τὸ φύσημα τῶν ἀνέμων.
ιζ΄. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ,	ιζ΄. Καὶ ἦτον σκότος μεγάλον ὀμπρός του, καὶ τὸν ἐσκέπαζε,
ιη΄. Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ. σκοτεινὸν ὕδωρ, ἐν νεφέλαις ἀέρων.	ιη΄. Καὶ ἦτον τριγύρου του ὡσὰν τέντα ξαπλωμένη γεμάτο νερὸν μαῦρον, φερμένον μετὰ νέφαλα τῶν ἀνέμων, (καὶ αὐτὸς δὲν ἐφαίνετο.)
ιθ΄. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα, καὶ ἄνθρακες πυρός.	ιθ΄. Διατὶ ἔμπροσα ἀπὸ τὴν ἀκτινόμορφόν του λάμψιν ἐπέρασαν τὰ νέφη καὶ τὴν ἐπεριτριγύρισαν, γεμάτα χαλάζι καὶ κάρβουνα ἀναμένα.
κ΄. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κς, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.	κ΄. Καὶ ἐβρόντισεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁ Κς, καὶ ἔκαμε κτύπους φοβεροὺς ὁ μεγαλοδύναμος,
κα΄. Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς.	κα΄. Καὶ ἔριξε σαΐταις, ἤγουν πολλὰ ἀστροπελέκια καὶ τοὺς ἐκατάκαυσε καὶ τοὺς ἐσκόρπισε.
κβ΄. Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.	κβ΄. Καὶ ἐπλήθυνε τόσαις ἀστραπαῖς καὶ τοὺς ἔκαμε καὶ ἔχασαν τὸν νοῦν καὶ τὴν ἀνδρείαν τους (Καὶ ἔκαμε τέτοιον μεγάλον θαῦμα ὡσὰν εἰς
κγ΄. Καὶ	τὸν

κγ'. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης.
κδ'. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνς ὀργῆς σου.
κε'. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με,
κς'. Προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
κζ'. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
κη'. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου,
κθ'. Καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου, καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν.
λ'. Ῥύσεταί με ὅτι ἠθέλησέ με.
λα'. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

λβ'. Ὅτι

τὸν καιρὸν τοῦ μωϋσέως ὁποῦ ἔσχισε τὴν θάλασσαν.)
κγ'. Καὶ ἐφάνησαν ξεροὶ καὶ στεγνοὶ, οἱ βαθύτατοι τόποι ὁποῦ ἐσκεπάζασι τὰ νερὰ, καὶ ἐξεσκεπάσθησαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
κδ'. Ἔτζι καὶ τώρα ἔγινεν ἀπὸ τὸ πρόσαγμά σου Κύριε, καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς σου. Καὶ ἐδιασκόρπισες καὶ ἀφάνησες τοὺς ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς μου.
κε'. Καὶ ἐξάπλωσεν ἀπὸ τὸ οὐράνιον ὕψος τὸ χέριτου ὁ μεγαλοδύναμος δεσπότης μου, καὶ μὲ ἄρπαξεν ἀπὸ τὴν μέσην τους,
κς'. Καὶ μὲ ἐπῆρεν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ πολλὰ νερὰ (ἤγουν ἀπ' ἐκείνους τοὺς πολλοὺς ἐχθροὺς, ὡσὰν καὶ τοὺς ἑβραίους ἀπὸ τὸν φαραὼν τὸν παλαιὸν καιρόν.)
κζ'. Καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τούτους τοὺς δυνατοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἐμισοῦσαν ἄδικα. διατὶ τοὺς εἶδε πῶς ἦσαν πολλὰ δυνατοὶ καὶ κακοσυνεμένοι καὶ ἐχθρεμένοι ἀπάνω μου (καὶ ἠθέλασι νὰ μὲ χαλάσουν παντάπασι.)
κη'. Καὶ βλέποντάς τους πῶς μὲ ἐπλάκωσαν ἔξαφνα, μοῦ ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ χαλασμοῦ μου,
κθ'. Καὶ ἀληθινὰ αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ ἐστερέωσε καὶ τοὺς ἀντιστάθηκε, καὶ μὲ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν εἰς πλατύχωρον τόπον καὶ μοῦ ἐχάρισε τὴν νίκην.
λ'. Καὶ ἔτζι πάντα θέλει μὲ λυτρώνη, διατὶ γνωρίζω πῶς μὲ ἀγαπᾷ.
λα'. Καὶ θέλει μοῦ κάνη τὴν ἀνταπόδωσιν κατὰ τὸ δίκαιόν μου, καὶ δίχως ἄλλο κατὰ τὴν καθαρωσύνην τῶν ἔργων μου θέλει μοῦ κάνη καὶ τὴν ἀνταμοιβήν.
λβ'. Βλέποντάς με πῶς μὲ σπουδὴν μεγάλην

ἐφυ-

	ἐφύλαξα ἕως τῶρα τὰ προστάγματα τοῦ Κυ μου, οὐδὲ ἐπαραμέρισα ἀπὸ τὸν Θν μου, νὰ τὸν ἀρνηθῶ (, καὶ νὰ προσκυνήσω ἄλλον Θν εἰς τὰ βασανά μου.)
λβ΄. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυ, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.	
λγ΄. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,	λγ΄. Διατὶ ὅλαις τοῦ ταῖς κρίσαις ταῖς ἔχω πάντα ὀμπροστά μου, νὰ ταῖς διαβάζω, καὶ νὰ ταῖς λογιάζω,
λδ΄. Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ.	λδ΄. Καὶ τὰ δικαιώματα ὁποῦ τοῦ χρεοστῶ νὰ κάνω δὲν ἀφίνω νὰ φύγουν ἀπὸ τὸν νοῦν μου, καὶ ἀπὸ τὴν πράξιν μου.
λέ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.	λέ. (Καὶ ἀγκαλὰ, καὶ νὰ τοῦ ἔσφαλα πολλαῖς φοραῖς, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπρὸς μὲ τὴν χάριν του) θέλω σπουδάζῃ νὰ περνῶ μετ᾽ αὐτὸν καλήτερα παρὰ πρῶτα, καὶ νὰ φυλάσσωμαι ἀπὸ τὰ περασμένα μου κρίματα.
λϛ΄. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου.	λϛ΄. Καὶ αὐτὸς ὁ δικαιοκρίτης) θέλει κάμῃ τὴν ἀνταποδοσίν μου κατὰ τὸ δίκαιόν μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρωσύνην, καὶ ἔργα τῶν χεριῶν μου.
λζ΄. Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.	λζ΄. Τὰ ὁποῖα εἶναι φανερὰ ὀμπρός εἰς τ᾽ ἀμμάτια του.
λή. Μετὰ ὁσίου, ὅσιος ἔσῃ.	λή. Διατὶ ἀληθινὰ καθενὸς ἀποδίδεις κατὰ ταῖς γνώμαις καὶ ταῖς πράξαις του. Καὶ μὲ τὸ καλὸν καὶ ἅγιον, εἶσαι καλὸς καὶ ἅγιος αὐθέντης, καὶ τὸν τιμᾶς.
λθ΄. Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου, ἀθῶος ἔσῃ.	λθ΄. Καὶ μὲ τὸν καθαρὸν ἄνθρωπον, καθαρὸς, καὶ δὲν τὸν παιδεύεις.
μ΄. Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ, ἐκλεκτὸς ἔσῃ.	μ΄. Καὶ μὲ τὸν ἐκλεκτὸν, εἶσαι ἐκλεκτὸς, καὶ τοῦ δίδεις ἐκλεκτὰ χαρίσματα.
μά. Καὶ μετὰ στρεβλοῦ, διαστρέψεις.	μά. Καὶ μὲ τὸν διεστραμένον, διαστρέφεις, (καὶ γυρίζεις τὴν καλοσύνην εἰς θυμὸν τιμωρίας, καὶ τὸν καίεις μὲ τὴν παίδευσιν, καὶ τὸν ἰσάζεις ὡσὰν ἡ φωτία τὰ στραβόξυλα.)
μβ΄. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις,	μβ΄. Ἐπειδὴ ἐσὺ ἔχεις συνήθειαν, νὰ φυλάσσῃς τὸν ταπεινὸν λαὸν ὁποῦ σοῦ ὑποτάσσεται (καὶ νὰ τὸν ὑψώνῃς μὲ μεγάλην τιμήν.)

μγ'. Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

μγ'. Καὶ τὰ ὀμμάτια τῶν ὑπερηφάνων ταπεινώνεις, καὶ τοὺς κάνεις νὰ σο[...]ζουνται χαμηλά.

μδ'. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ Θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

μδ'. (Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ταπεινώνομε εἰς τὴν θεόστηπάσου) διατὶ ἐσὺ ἀνάπτεις τὸν λύχνον μου Κύριε, ἤγουν φωτίζεις τὸν νοῦν μου, καὶ ἐσὺ Θεέ μου φέγγεις καὶ διώχνεις τὸ σκότος μου (καὶ ταῖς θλίψαις μου.)

μέ. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου.

μέ. Καὶ γνωρίζω πῶς μὲ τὴν βοήθειάν σου θέλω ἐλευθερώνεσθαι ἀπὸ κάθεμου πειρασμόν.

μς'. Καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος:

μς'. Καὶ μὲ τὴν δυνάμίν σου θέλω πιδᾶ τὸ ὑψηλότερον τεῖχος (ἤγουν δυσκολίαν, καὶ νὰ φεύγω ἄβλαβος:)

μζ'. Ὁ Θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,

μζ'. Ὦ Θεέ μου ἡ στράτα σου ἐσένα εἶναι εὐθεῖα, καὶ καθαρὴ ἀπὸ σκοντάματα, καὶ καλότυχος ὁπού τὴν περιπατεῖ,

μή. Τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα.

μή. Καὶ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου εἶναι ἀληθινὰ, καὶ ἄδολα.

μθ'. Ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

μθ'. (Καὶ καθὼς πάσης) ἔτζι εἶσαι καὶ βοηθὸς ὅλονῶν ὁπού ἐλπίζουν εἰς ἐσένα.

ν'. Ὅτι τίς Θεὸς πάρεξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ν'. Διὰ τὶ ποῖος εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς παρὰ ὁ Κύριός μας; ἢ ποῖος ἄλλος εἶναι ὁ Θεὸς (ὁπού ὁρίζῃ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὲ ἀθάνατον ἐξουσίαν) ἔξω ἀπὸ τὸν Θεόν μας;

νά. Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

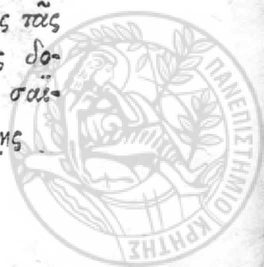
νά. Αὐτὸς ὁ Θεὸς εἶσαι ὁπού μὲ ἀρματώνεις τὴν δύναμιν, καὶ καθαρίζεις τὴν στράταν μου (καὶ μὲ φυλάσσεις μὲ τοὺς ἀγγέλους σου νὰ διαβαίνω ἄφοβα.)

νβ'. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.

νβ'. Ὁπού κάνῃς ἐλαφρὰ τὰ πόδιά μου σὰν τῆς ἐλάφου (νὰ καταπατῶ ὥσαν αὐτὴ τοὺς φαρμακεροὺς ὄφεις, τὰ φαρμακερὰ θηρία τοὺς ἐχθρούς μου.) καὶ νὰ σέκωμαι ὑψηλὰ ἀποπάνωτους.

νγ'. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίο

νγ'. Ἐσὺ εἶσαι δίχως ἄλλο ὁπού ὁδηγᾶς τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔκαμες δοξάρι σιδηροῦν τὰ μπράτζα μου (νὰ σαΐ-

χίονάς μου:

μδ'. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου.

με'. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος.

μϛ'. Καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

μζ'. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.

μη'. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς,

μθ'. Καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

ξ'. Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

ξα'. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον,

ξβ'. Συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

ξγ'. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

ξδ'. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον,

σδύης τοὺς ἐχθρούς μου,)

νδ'. Καὶ μοῦ ἔδωκες ἀρματωσιὰν καλήν, καὶ φοβερήν, διὰ νὰ φυλάσσωμαι ἄβλαβος· καὶ ἡ δεξιά σου εἶναι, ὅπου μὲ κρατεῖ (καὶ δὲ πέφτω εἰς τὸν πόλεμον.)

νε'. Καὶ ἡ παίδευσίς σου αὖ πέσω, μὲ ξανασηκώνει εἰς περισσότερον ὕψος.

νϛ'. Καὶ ἡ μάθησίς σου μὲ διδάσκει τὰ χρειαζόμενα, καὶ ὠφέλιμα.

νζ'. Καὶ εἰς τὴν στενοχωρίαν μου, μοῦ ἔκανες πλατεῖαν, καὶ ἴσιαν τὴν στράταν, καὶ δὲν ἐκουράζονταν τὰ πόδιά μου.

νη'. Καὶ τέτοιας λογῆς μὲ τὴν δύναμίν σου ἐλπίζω πάντα) νὰ ξετρέχω καὶ νὰ ἀποδιώχνω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ νὰ τοὺς φθάνω,

νθ'. Καὶ νὰ μὴ στρέφωμαι ὀπίσω, ὥς τε νὰ ἀφανισθοῦσι.

ξ'. Καὶ νὰ εὐγάλω τὴν ψυχήν τους, νὰ μὴ δύνουνται πλέα νὰ σταθοῦσιν εἰς τὰ ζάλα τους, ἤγουν εἰς τὴν πρωτέραν τους στάσιν, ἀλλὰ νὰ πέσουσι καὶ στανικῶς ἀποκάτω εἰς τοὺς πόδας μου, νὰ τοὺς καταπατῶ.

ξα'. (Καὶ καθὼς εἰς τοὺς περασμένους χρόνους) μὲ ἀρμάτωσες μὲ τόσην φοβερὴν δύναμιν εἰς τὸν πόλεμον,

ξβ'. Καὶ ἐπεδούκλωσες ὅσους καὶ ἀνεσηκώθησαν ἀπάνω μου καὶ τοὺς ἔριξες ἀποκάτω μου, καὶ τοὺς ἔκαμες νὰ φεύγουν ἀπὸ τὸν φόβον τους.

ξγ'. Καὶ μοῦ ἔδωκες τὴν ῥάχιν τῶν ἐχθρῶν μου, νὰ τοὺς διώχνω, καὶ νὰ τοὺς δέρνω, καὶ ὅσους μὲ μισοῦσι τοὺς ἐξωλόθρευσες παντάπασι.

ξδ'. Καὶ ἐφώναξαν πρὸς τοὺς φίλους, καὶ κανεὶς δὲν ἔφθασε νὰ τοὺς βοηθήσῃ· Ἐπαρακάλεσαν τὸν Θεὸν, καὶ δὲ τοὺς ἐπάκουσε.

ξε'. Ε-

ριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

ξε'. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς, ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

ξε'. Ἔτζι (τώρα θέλεις μοῦ δίδει δύναμιν) νὰ τοὺς συντρίβω, καὶ νὰ τοὺς διασκορπίζω ὡσὰν τὴν σκόνιν τῆς γῆς, ὁποῦ σκορπᾶται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνέμου, καὶ ὡσὰν τὴν λάσπιν τῆς στράτας νὰ τοὺς καταπατῶ.

ξϛ'. Ῥύσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.

ξϛ'. Κάμε το Κύριέ μου, καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ τὰ σκάνδαλα καὶ ἀντιλογίας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τέτοιας λογῆς θέλεις με καταστένῃ ἐξουσιαστὴν καὶ τῶν ἐθνῶν.

διὰ τὴν ἀντιλογίαν τοῦ ιά φυλ. β'. βασ. β'.

ξζ'. Λαὸς, ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτὶ ὑπήκουσέ μου.

ξζ'. Καὶ ἔτζι ὁ λαὸς, ὁποῦ δὲν ἐγνώριζα, μοῦ θέλει δουλεύσῃ, καὶ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον μου, νὰ τρομάσῃ.

β'. βασ. η'. διὰ τὰ ἔθνη ὁποῦ ἐνίκησε γενόμενος βασιλεύς.

ξη'. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,

ξη'. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ υἱοὶ τοῦ γένους μου, ὁποῦ εἶναι ἐχθροί μου, καὶ ἐφαίνουνταν μὲ ψευδωλογίαις φίλοι μου (μοῦ ὑποτάχθησαν ἀπὸ τὸν φόβον τους ὕστερα.)

ξθ'. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

ξθ'. Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ γένους μου, ὁποῦ ἦσαν ἐχθροί μου, ἀδυνάμησαν, καὶ ἐκουτζάθησαν, ἤγουν ἔπαισαν ἀπὸ ταῖς κακαῖς τους στράταις, (ἤγουν ἀπὸ τοὺς περασμένους πολέμους, καὶ μὴ δυνάμενοι πλέα νὰ μοῦ ἀντισταθοῦσι, ἐπαραδόθησαν, διὰ νὰ μὴ φονευθοῦσι.)

ο'. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ο'. Ἂς εἶναι καλὰ αἰωνίως ὁ Κύριος, καὶ νὰ εἶναι δοξολογημένος, καὶ ἂς πληθένῃ ἡ δόξα σου Θεὲ τῆς σωτηρίας μου.

ὁ Θεός. Ἰδὲ τὸ τρισυπόσατον τοῦ Θεοῦ.

οα'. Ὁ Θεὸς, ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

οα'. Αὐτὸς Θεέ μου, ὁποῦ μοῦ δίδεις τὴν δύναμιν νὰ κάνω τέτοιαις ἐκδικήσαις, ὁποῦ ὑπόταξες τόσους λαοὺς ὑποκάτω μου.

οβ'. Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων, ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με.

οβ'. Ὁποῦ μὲ ἐλευθέρωσες ἀπὸ τόσους ἀγρίους ἐχθρούς. Τὸ ὅμοιον σὲ παρακαλῶ πάλιν νὰ μὲ ὑψώνῃς ἀπὸ πάνω ἐκεινῶν, ὁποῦ σηκώνουνται ἄδικα καταπάνω μου.

ογ'. Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

ογ'. Καὶ νὰ μὲ λυτρώνῃς ἀπὸ κάθε ἄνθρωπον ἀδικητήν.

οδ'.	Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ:	Διὰ τὸ ὁποῖον, καὶ ἐγὼ σὲ θέλω εὐχαριστῶ Κύριέ μου μὲ ὅλα τὰ ἔθνη ὁποῦ σὲ θέλουσι πιστεύσῃ, καὶ νὰ ψάλλω εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τὸ Ἅγιόν σου ὄνομα:
οε'.	Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως,	Ὁποῦ πληθένεις, καὶ μεγαλόνεις μετὰ θεϊκάσου θαύματα ταῖς βοήθειαις, καὶ νίκαις τοῦ βασιλέως τοῦ λαοῦ σου,
ος'.	Καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαβίδ.	Καὶ ὁποῦ τάσσεις νὰ κάνῃς κάθε καιρὸν ταῖς αὐταῖς ἐλεημοσύναις εἰς τὸν Ἅγιο μυρισμένον σου δοῦλον τὸν Δαβίδ,
οζ'.	Καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος:~	Καὶ εἰς τὸ σπέρματου αἰώνια, (ὥστε νὰ κάνουν τὸ θέλημάσου:)

Τοῦτο χροικᾶται διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σύνακολουθοῦς του.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ιη'. — Ψαλ. τοῦ Δαβίδ, ὁποῦ μᾶς δείχνῃ ἀπὸ τὰ κτίσματα, νὰ ἀνεβαίνωμεν εἰς τὸ καλόνμας τέλος τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τοῦτον τὸν Ψαλ. μᾶς λέγει ὁ Δαβίδ, πῶς δείχνωντας ὁ Θεὸς φανερὰ καὶ παντοτινὰ τὴν δύναμίντου καὶ τὴν δόξαντου, ἀπὸ τὴν μεγαλώτητα καὶ κάλλος τῶν κτισμάτων του. Καὶ τὴν δικαιοσύνηντου ἀπὸ τοὺς νόμουςτου, δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ εὑρίσκεται τόσον πισματάρης, καὶ ζῶον τυφλὸν καὶ ἀνόητον, νὰ μὴ στοχάζεται τὰ κτίσματα τοῦ Θεοῦ, τοὺς νόμους, τὴν δύναμιν, τὴν ἀνταπόδωσιν, τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν ἀθανασίαντου. Ἀλλὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸν νοῦντου νὰ γνωρίσῃ τὸν πλάστηντου. καὶ πέρνωντας ἀπὸ τὰ κτίσματάτου παράδειγμα, νὰ τὸν δοξάζῃ, καὶ νὰ τοῦ ὑπακούῃ σὰν καὶ ἐκεῖνα. Καὶ νὰ σπουδάζῃ ὅλον ἕνα, καὶ νὰ κοπιᾷ κάθε ὥρα εἰς τὰ προστάγματάτου, κατὰ τὴν τάξιντου, ἂν θέλῃ νὰ γενῇ ἄξιος νὰ λαμβάνῃ τὰ θαυμαστάτου χαρίσματα, νὰ χαίρεται πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

* τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.	α'.	Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται * δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα:	(Θέλωντας Κύριέ μου νὰ δοξάζεται τὸ Ἅγιόνσου ὄνομα, καὶ νὰ γίνεται ὁ ὁρισμόσσου πάντοτε, θέλω φέρνῃ παράδειγμα εἰς ὅλους τὰ κτίσματάσου, νὰ λέγω. ὢ ἄνοι βλέπωμεν μέρα νύκτα πῶς,) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ξάπλωμα, καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ οὐρανοῦ, φανερώνει τὴν ἐργασίαν τῶν χειρῶντου:
τὴν δύναμίντου.	β'.	Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,	Καὶ κάθα ἡμέρα, μὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν, μᾶς διδάσκει πόσην δύναμιν ἔχει ὁ λόγοςτου,
τὴν σοφίαντου.	γ'.	Καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέ-	Καὶ πᾶσα νύκτα, μὲ τὴν ἄλλην νύκτα, μᾶς ἐρ-

γέλει γνῶσιν:

ἑρμηνεύει τὴν σοφίαν του. (Ὁποῦ ἔκαμε τὴν ἡμέραν νὰ δουλεύῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ νὰ βλέπῃ τὸν κόσμον νὰ χαίρεται· καὶ τὴν νύκτα νὰ θεωρῇ τὸν οὐρανὸν ἀστρομορφοσολισμένον νὰ θαυμάζεται, καὶ νὰ θέτῃ νὰ ξεκουράζεται. καὶ μᾶς καταδικάζουν ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ. ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ νύκτα· καὶ ὅλα τὰ κτίσματα ὁποῦ στέκουνται εἰς τὴν τάξιν τους τόσους χρόνους ἀπαρασάλευτα· ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

δ΄. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

δ΄. Τὰ ὁποῖα ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἔχουσι στόμα, οὐδὲ λόγια νὰ μιλοῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι φωναῖς νὰ ἀκούουνται.

ε΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

ε΄. Ὅμως μὲ τὴν μεγαλώτητά τους, μὲ τὴν κατάστασίν τους, μὲ τὸν στολισμόν τους, μὲ τὴν τάξιν τους, μὲ τὴν εὐμορφίαν τους, καὶ τὴν καθημερινήν τους ἐνέργειαν, σὰν νὰ εἶχασι στόμα νὰ φωνάζουν) εὐγῆκεν ἡ φωνή τους εἰς ὅλην τὴν γῆν.

μεγαλώτητα κατάστασιν. στολισμὸν τάξιν. εὐμορφίαν. ἐνέργειαν.

ϛ΄. Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν:

ϛ΄. Καὶ τὰ λόγιά τους στέκουνται ξαπλωμένα εἰς ὅλαις ταῖς ἄκραις τοῦ κόσμου, (καὶ μᾶς κράζουν εἰς εὐχαριστίαν καὶ ὑπακοὴν τοῦ Θεοῦ ὅλους μας.)

ζ΄. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

ζ΄. (Καὶ αὐτὸς ὁποῦ τὰ ἔκαμεν ὅλα) ἔβαλεν εἰς τοῦτον τὸν πολύφωτον ἥλιον τὴν κατοικίαν του· ἤγουν δείχνει μας πῶς ὁ Θεὸς, καὶ ἡ κατοικία του εἶναι ἕνα ἄπειρον, καὶ ἀστραπόμορφον, καὶ ἀόρατον φῶς, ὁποῦ δὲ δύνουνται νὰ τὸν κοιτάξουν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι.

μὲ τὸν ἥλιον δείχνει τὴν λάμψιν τοῦ Θεοῦ.

η΄. Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ:

η΄. Καὶ καθὼς τοῦτος ὁ ἥλιος εὐγαίνει σὰν ἕνας νέος στολισμένος, καὶ λαμπροφορεμένος νυμφίος ἀπὸ τὴν νυμφικήν του κάμεραν ὅταν ξημερώσῃ:

θ΄. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν,

θ΄. Καὶ χαίρεται ὡσὰν μέγας ἀνδρειωμένος, καὶ κάνει τόσον μεγάλον δρόμον καθ᾽ ἡμέραν,

ι΄. Ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.

ι΄. Καὶ εὐγαίνει ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταντᾷ εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ φωτίζει καὶ θερμαίνει τὸν κόσμον.

ια΄. Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀπο

κρυ·

ια΄. Καὶ δὲ δύνεται τινὰς νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὸ φῶς, καὶ

τὴν

κρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ:

τὴν θέρμην του (ἔτζι καὶ ὁ Θεὸς διέρχεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον μέρα νύκτα, καὶ διορθώνει μὲ μεγάλην εὐκολίαν, δίχως κόπον καὶ ἄργητα ὅλα τὰ κτίσματα, καὶ οὐδένα παραμικρὸν πρᾶγμα, καὶ νόημα, δὲν δύναται νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὴν δύναμίν του:)

ἐνέργεια τοῦ νόμου. ιβ'. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς.

ιβ'. Καὶ καθὼς ὁ Θεὸς εἶναι ἅγιος, τὸ ὅμοιον καὶ ὁ νόμος του εἶναι ἄδολος καὶ νόστιμος. (καὶ δύναται μὲ τὴν χάριν του) καὶ ἐπιστρέφει τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν Θεόν.

μαρτυρεία. ιγ'. Ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια.

ιγ'. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ μαρτυρεία του εἶναι ἀληθινή, καὶ σοφίζει τοὺς ἀμαθεῖς.

δικαιώματα. ιδ'. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν.

ιδ'. Καὶ ἡ ἀπόφασαίς του εἶναι ἴσιαις, ὅπου εὐφραίνουσι πᾶσαν καρδίαν νὰ ταῖς ἀκούῃ, καὶ νὰ ταῖς κάνῃ.

ἐντολή. ιε'. Ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

ιε'. Καὶ ἡ πρόσαξίς του ἀκτινοβολᾷ, καὶ φωτίζει τ'ἀμμάτια (καὶ τὴν ἀγνωσίαν τῶν ἀνοήτων, νὰ τὴν βλέπουσι, καὶ νὰ τὴν φυλάσσουσι.)

φόβος. ις'. Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

ις'. Καὶ ὁ φόβος του εἶναι ἅγιος, (καὶ ὅποιος τὸν ἔχει μέσα του) διέρχεται καθαρὸς πάντα του.

κρισίματα. ιζ'. Τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,

ιζ'. Καὶ τὰ κρισίματά του εἶναι ἀληθινά, καὶ δίκαια ὅλα,

ιη'. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον πολύν.

ιη'. Καὶ πλέα ἐπιθυμητὰ εἰς τοὺς καλούς, παρὰ τὸ χρυσάφι, καὶ ταῖς πολύτιμαις πέτραις.

ιθ'. Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον.

ιθ'. Καὶ γλυκύτερα ἀπὸ τὴν εὔμορφην κερίθραν καὶ μελόπιτα· (ἀγκαλὰ καὶ οἱ κακοὶ νὰ μὴ θέλουσι νὰ τὰ φυλάσσουσι.)

κ'. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά.

κ'. Διὰ τοῦτο Χέμου (ἐπειδὴ εἶναι τόσον ἀκριβὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα, καὶ Ἅγια τὰ λόγιά σου) θέλω τὰ φυλάσσῃ καὶ ἐγώ, καὶ κάθε ἄλλος δοῦλός σου.

κα'. Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτά, ἀνταπόδοσις πολλή.

κα'. Διατὶ μὲ τὸ νὰ τὰ φυλάσσῃ τινάς, εἶναι ἡ ἀνταμοιβή του μεγάλη.

κβ'. Πα-

κβ'. (Μά

κβ'. Παραπτώματα τίς συνήσει;	κβ'. (Μὰ τὶς δύνεται νὰ τὰ φυλάσῃ σωστά; καὶ νὰ γνωρίζῃ ὅλα του τὰ σφάλματα; οὐδένας.
κγ'. Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.	κγ'. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ, νὰ μὲ καθαρίσῃς, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ μὲ λανθάνουσι, καὶ τὰ κάνω, (δίδωντάς μου χάριν νὰ τὰ σκολάσω.)
κδ'. Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου.	κδ'. Καὶ ἐλευθέρωσαί με τὸν δοῦλόν σου, καὶ ἀπὸ τὰ πλέα παραμικρότερα πταίσματα, καὶ νοήματα, ὁποῦ μὲ χωρίζουσιν ἀπὸ τὴν ἀγάπην σου.
κε'. Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι,	κε'. Διατὶ ἂν δὲν με κυριεύσουσι, καὶ νὰ μὲ καταπλακώσουσι τὰ μικρὰ πρῶτα,
κς'. Τότε ἄμωμος ἔσομαι.	κς'. Τότε θέλω σταθῇ καθαρὸς καὶ ἀπὸ μέσα, καὶ ἀπ' ἔξω,
κζ'. Καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.	κζ'. Καὶ καθαρὸς καὶ ἀπὸ ταῖς μεγάλαις ἁμαρτίαις.
κη'. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου,	κη'. Καὶ θέλουσι σοῦ ἀρέσῃ τὰ λόγιά μου,
κθ'. Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός.	κθ'. Καὶ νὰ εἶναι ὁ νοῦς, καὶ ἡ ἀγάπη, καὶ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας μου εἰς ἐσένα ἀσκόλαστα.
λ'. Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.	λ'. Ναὶ Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτή μου. (δός μου τὴν χάριν ἐτούτην, διὰ νὰ σὲ δοξάζω πάντα μου:)

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιθ.	Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ εἰς τὸν Θεὸν (διὰ νὰ δώσῃ καλὴν νίκην τοῦ βασιλέως, ἢ τοῦ πρώτου εἰς τὸν πόλεμον.)

Φαίνεται καταλεπτῶς τοῦτος ὁ Ψαλμὸς νὰ εἶναι μία δέησις διὰ τὸν βασιλέα Δαβίδ, ὁποῦ ἔκαμεν ἡ ἐκκλησία πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, νὰ τὸν κατευοδώσῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν μεγάλον πόλεμον, ὁποῦ ἔμελλε νὰ γένῃ ἀντίπερα τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὴν Ἐλάμ, μὲ τὸν Ἐδραζάρ, καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλεῖς τοὺς συναπολουθέντας. Καὶ τοὺς ἐνίκησε, καὶ ἐθανάτωσε πολλοὺς, καὶ ὑπόταξε τοὺς ἐχθρούς του. β' Βασιλ. ί. Τούτην τὴν προσευχὴν λέγουσι πῶς νὰ ἔψαλασιν οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας εἰς τὸν Ναὸν, παρηγορῶντας τὸν βασιλέα τους Ἐζεκίαν, ὁποῦ ἐφοβήθη τὸ μεγάλον φουσάτον τοῦ Σενναχειρείμ.

χειρείμ. Ὁποῦ ἔπεμψε μὲ τὸν Ῥαψάκην τὸ πρῶτόν τους, καὶ ἀποκλείσε τὴν Ἰλὴμ. Καὶ ἐβλασφήμα τὸν Θεὸν, καὶ τὸν λαὸν μὲ μεγάλαις ὑβρισίαις. Καὶ τὸν ἐβαρέθη ὁ Κς, καὶ τοὺς ἐπάκουσε τὴν δέησιν. καὶ ἔπεμψε τὸν ἄγγελόν του τὴν νύκτα, καὶ ἐθανάτωσεν ρπε. χιλιάδες λαόν. δ'. Βασιλ. ιη'. καὶ ιθ'. Καὶ οἱ λοιποὶ ἐσικώθησαν τὸ ταχὺ ἀπὸ τὸν φόβον τους καὶ ἔφυγαν· διὰ τὸ ὁποῖον εἰς τὸν ἄλλον, κ'. Ψαλμὸν (Κε ἐν τῇ δυνάμει σου) κάνει τὴν εὐχαριστίαν. Τοῦτος φαίνεται πῶς παρακαλεῖ διὰ βασιλεῖς, ἀρχιερεῖς, καὶ διὰ κάθε ἄλλον θεόφοβον ἄνθρωπον, εἰς πολέμους, καὶ κίνδυνα, καὶ τοὺς παρηγορᾷ εἰς τὴν πίκραν τους. καὶ τοὺς κάνει νὰ στέκουνται ἀνδρεῖοι νὰ μὴ χάνουνται ἀπὸ τὸν φόβον τους. μόνον νὰ ἔχουν εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα τους. καὶ νὰ παύσουν τὰς ἁμαρτίας τους. καὶ νὰ κάνουν προσευχαῖς, ἐλεημοσύναις, λειτουργίαις, καὶ ἄλλα θεάρεστα. Διατὶ θέλουσι λαμβάνη τὴν βοήθειάν τους, νὰ νικοῦσι τοὺς ἐναντίους τους.

α'. Ἐπακούσαι σου Κς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ:

α'. (Μὴ θλίβεσαι ἢ βασιλεὺς εἶσαι, ἢ ἀρχιερεὺς, ἢ πρωεστὼς, ἢ δοῦλος, ὅταν ἐσὺ ἐξουσιάζῃς τὰ πάθη σου, καὶ κάνεις τὰ χρεωστούμενά σου. Οὐδὲ νὰ λυπᾶσαι εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ κινδύνους σου.) διατὶ ὁ Κς θέλει σοῦ ἐπακούσῃ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς σου, καὶ νὰ σὲ δυναμώνῃ τὸ ὄνομα (τοῦ Ιυ Χυ υἱοῦ τοῦ Θυ)(σὰν ἐβοήθησε καὶ) τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ:

β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου:

β'. Καὶ νὰ σοῦ στείλῃ τὴν βοήθειάν του ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, καὶ νὰ σοῦ δώσῃ ἀνδρειωμένην καρδίαν ἀπὸ τὰς προσευχὰς τῶν ἱερέων του:

γ'. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ * τὸ ὁλοκαύτωμά σου * πιανάτω:

γ'. Καὶ νὰ θυμᾶται ὅλας σου τὰ λειτουργίας νὰ εὐφραίνεται, καὶ τὰ κηρολίβανα, καὶ λάδια ὁποῦ φέρνης μὲ τὴν ὄρεξίν σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ καίουνται, * νὰ τοῦ νοστιμίζῃ ἡ μυρωδία τους (καὶ νὰ τὴν θεραπεύουσιν ἡ ἐλεημοσύναις σου, καὶ ἄλλα ὅμοια καλὰ ὁποῦ κάνεις, νὰ τὰ δέχεται μὲ πολλὴν γλυκύτητα:)

* Ὁλοκαυτώματα εἶναι, ὅσα καίουνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

δ'. Δώσοι σοι Κς κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι:

δ'. Καὶ νὰ σοῦ δίδῃ ὁ Κς καθὼς ἐπεθυμᾷ ἡ καρδίας σου, καὶ νὰ τελειώσῃ ὅλην τὴν θεάρεστον γνώμην σου:

έ. Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,

έ. Διὰ νὰ χαιρώμεθεν καὶ ἐμεῖς οἱ ἀγαπημένοι σου τὸ καλόν σου, καὶ τὴν νίκην σου,

ς'. Καὶ ἐν ὀνόματι Κυ Θεοῦ

ς'. Καὶ νὰ μείνωμεν ἐλεύθεροι, καὶ ξάκουστοι μὲ τὴν

Θῦ μεγαλυνθησόμεθα.	τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας.
ζ'. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου:	ζ'. Αὐτὸς ὁ Κς νὰ σοῦ χαρίσῃ ὅλα σου τὰ ζητήματα:
η'. Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κς τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.	η'. Καὶ νὰ δώσῃ νὰ γνωρίσωμεν, καὶ τώρα, καὶ εἰς πᾶσαν σου χρείαν, καὶ πόλεμον, πῶς αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἐγλύτωσε τὸν δοῦλον, καὶ ὑπηρέτην του, (καὶ ἐμᾶς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ τοὺς ἐνικήσαμεν.)
θ'. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ:	θ'. Καὶ δίχως ἄλλο κατὰ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἐλπίδα του θέλει τοῦ ἐπακούσῃ, ἀπὸ τὸν θρόνον του τὸν Ἅγιον, νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους:
ι'. Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ,	ι'. Διατὶ μὲ δυνάμαις μεγάλαις (καὶ θαυμασταῖς, καὶ ἔργα φοβερὰ γίνεται) ἡ νίκη ὁποῦ βούλη τὴν χεῖρα του,
ια'. Οὗτοι ἐν ἅρμασι.	ια'. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ τοῦτοι οἱ ἐχθροί μας νὰ θαῤῥοῦσιν εἰς τὰ πολλά τους ἁμάξια.
ιβ'. Καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις.	ιβ'. Καὶ ὑπερηφανεύονται, καὶ καυχοῦνται εἰς τὰ ἄλογα, καὶ πλῆθος τοῦ φουσσάτου τους.
ιγ'. Ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα:	ιγ'. Ἀλλὰ ἐμεῖς ἐλπίζοντας μοναχὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ τὸν Θῦ μας, τὸν ἐπικαλούμεθεν (νὰ φθάσῃ, ὡσὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς, νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ μὲ τὴν θεϊκήν του δύναμιν:)
ιδ'. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον.	ιδ'. Καὶ ἔχωμεν θάῤῥος νὰ τοὺς ἴδουμεν πεδουκλωμένους, καὶ ξαπλωμένους ὀμπροστά μας.
ιε'. Ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν:	ιε'. Καὶ ἐμεῖς ὁποῦ μᾶς ἔχουσι διαχαϊμένους, νὰ ἀναστηθοῦμεν, (καὶ νὰ σταθοῦμεν ἀπάνω τους νὰ τοὺς ἀφανίσωμεν:)
ιϛ'. Κε σῶσον τὸν βασιλέα,	ιϛ'. Ναὶ Κέ μου σῶσαι τὸν βασιλέα, καὶ ἀρχιερέα, (καὶ ὅλλον σου τὸν λαὸν ἀπὸ τὰ κινδυνάτους.)
ιζ'. Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.~	ιζ'. Καὶ ἐπάκουσέ μας σήμερον καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν ὁποῦ νὰ σὲ ἐπικαλεσθοῦμεν ἀπὸ καρδίας μας:--

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κ'. | Ψαλ. τοῦ Δαβίδ. κ'.

Ὁ ἄνωθεν Ψαλ. παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ βοηθᾷ τοῦ Δαδ νὰ νικήσῃ τὸν πόλεμον: Καὶ τοῦτος τοῦ εὐχαριστᾷ ὁποῦ τοῦ ἔδωκε δύναμιν, καὶ ἐνίκησε τοὺς ἐχθρούς. Καὶ

ἀναφέρνει τάχα, καὶ τὸν πόλεμον ὁποῦ γράφει β'. Βασιλ. ιβ'. πῶς ἐνίκησε τὴν Ῥαββαθ'. καὶ ἔλαβε τὸ πολύτιμον στέφανον τοῦ βασιλέως Μολχὸμ ἀπὸ τὴν κεφαλήν του καὶ τὸ ἐφόρεσε, καὶ ἐπῆρε πολλὰ κρυσὴ ἀπ' ἐκεῖ, καὶ τοὺς Ἀμανίτας ἐθανάτωσε, καὶ δοξολογᾷ τὸν Θεὸν εἰς ταῖς πολλαῖς χάραις καὶ μεγάλαις νίκαις καὶ δόξαις ὁποῦ τὸν ἐστόλισε, καὶ τὸν ἐκατάστεσε βασιλέα εἰς τὸν λαόν του. Παρακαλῶντάς τον νὰ βάνῃ πάντα τὸ χέρι του ἀπάνω τῶν ἐχθρῶν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, νὰ τοὺς καίῃ καὶ νὰ τοὺς ἀφανίζῃ. Ἁρμόζει καὶ διὰ τοὺς νικητὰς νὰ τὸν ψάλουσιν εἰς δόξαν Θεοῦ. εὐχαριστῶντας εἰς τὰ περασμένα, καὶ παρακαλῶντας νὰ γίνεται τὸ ὅμοιον καὶ εἰς τὰ ἐρχόμενα. Γροικᾶται καὶ διὰ τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν. Ἠσαΐας κεφ. λη'.

α'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς. Καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος.

δ'. Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

ε'. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

ς'. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

ζ'. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ

α'. Κύριε εἰς τὴν δύναμίν σου θέλει εὐφραίνεσθαι κάθε πιστὸς βασιλεύς, καὶ ἀρχιερεύς, καὶ ἀγαπημένος δοῦλός σου. Καὶ νὰ χαίρεται πολλὰ εἰς τὰ καλὰ ὁποῦ τοῦ κάνεις.

β'. Καθὼς ἔκαμες καὶ εἰς τὸν Δαβὶδ πολλαῖς φοραῖς καὶ τοῦ ἔδωκες τὴν καλὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του, καὶ δὲν τοῦ ἐκράτησες τὸ ζήτημα τοῦ στόματός του.

γ'. Καὶ τὸ μεγαλήτερον ὁποῦ καὶ πρὶν τοῦ νὰ σοῦ ζητήσῃ τὴν χάριν, ἐπρόφθασες, καὶ τὸν ἐστόλισες μὲ μεγάλαις εὐλογίαις τῆς καλοσύνης σου.

δ'. Ἔβαλες εἰς τὴν κεφαλήν του τὸν βασιλικὸν στέφανον, φτιασμένον ἀπὸ πολύτιμαις πέτραις.

ε'. Ἐζήτηξέ σου ζωήν, καὶ τοῦ ἔδωκες νὰ ζήσῃ πολλοὺς χρόνους, καὶ νὰ χαίρεται πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια.

ς'. Ἀληθινὰ μεγάλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ δούλου σου μὲ τὴν βοήθειάν σου, Καὶ ἀκόμι θέλεις τὸν τιμίσῃ καὶ νὰ τὸν μεγαλώσῃς περισσότερον.

ζ'. Διατὶ θέλεις τοῦ δίδῃ πάντα ὅλον εὐλογίαις. Καὶ θέλεις τὸν εὐφραίνῃ νὰ στέκεται μὲ χαρὰν ἔμπροσθέν σου νὰ σὲ δοξάζῃ.

η'. Καὶ

τοῦ προσώπου σου.

η'. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

θ'. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

ι'. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου,

ια'. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

ιβ'. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς.

ιγ'. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

ιδ'. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά.

ιε'. Διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ις'. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον.

ιζ'. Ἐν τοῖς περιλοίποις σου.

ιη'. Ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

ιθ'. Ὑ-

η'. Καὶ τοῦτο θέλεις τὸ κάνῃ βλέποντας πῶς ὡς ἀγαπημένος σου ἔχει τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς ἄνθρωπον. Καὶ μὲ τὴν ἐλεημοσύνην σου μεγαλοδύναμε δὲν θέλει φοβηθῇ, οὐδὲ νὰ σαλευθῇ ἀπὸ τὸν τόπον του.

θ'. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν νὰ φανῇ ἡ φοβερή σου χεῖρα ἀπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου, Καὶ ἂς τοὺς εὕρῃ ἡ δύναμίς σου ὅλους ἐκείνους ὁποῦ σὲ μισοῦσι.

ι'. Διατὶ (ὅταν θελήσῃς νὰ δείξῃς εἰς αὐτοὺς τὴν δικαιοκρισίαν σου) τοὺς θέλεις βάλῃ σὰν ξερὰ ἀγκάθια εἰς τὸν ἄσβυστον φοῦρνον τοῦ θυμοῦ σου νὰ κατακαίουνται,

ια'. Δίχως ἄλλο τότε ὁ Κύριος μὲ τὴν ὀργήν του θέλει τοὺς ταράξῃ ὅλους, καὶ θέλει τοὺς φλογίζει ἡ κόλασις αἰωνίως.

ιβ'. Καὶ θέλεις ἀφανίσῃ ἀπὸ τὴν γῆν τὰ ἔργα τους.

ιγ'. Καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃς τὸ σπέρμα τους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

ιδ'. Διατὶ ἔδωκαν εἰς ἐσένα, (καὶ εἰς τὸν λαόν σου, πολλαῖς βλασφημίαις) καὶ μεγάλα κακά.

ιε'. Καὶ περιπλέκουσιν ἄδικαις βουλαῖς, ὁποῦ δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ σταθοῦσιν εἰς ἐκείναις.

ις'. Ἐπειδὴ θέλεις τοὺς κάμῃ νὰ γυρίσουν ὀπίσω τὴν ράχιν τους (ἤγουν νὰ μὴ δύνωνται ἀπὸ τὸν φόβον τους νὰ ἀκούσουν, οὐδὲ νὰ ἰδοῦσι τὸν πόλεμον, ἀλλὰ νὰ φεύγουν νὰ τοὺς διώχνουν καὶ νὰ τοὺς κατακόπτουν οἱ ἐχθροί τους.)

ιζ'. (Καὶ τοὺς ἐπίλοιπους ὁποῦ ἀφήσῃς ζωντανοὺς νὰ σκλαβώσῃς.)

ιη'. Νὰ στέσῃς τὸ πρόσωπόν τους (εἰς πτύσματα, ῥαπίσματα, ἐντροπήν, καταφρόνεσιν, ῥαβδισμόν, καὶ τρόμον τῆς καρδίας τους, νὰ βλέπουσι τ' ἀμμάτια τους ὅσα κακὰ δὲν ἐλογίαζαν.)

ιθ΄. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου,	ιθ΄. Ναὶ Κύριε μου κάμετο ϗ ὕψωσε τὸ ὄνομά σου μὲ ταῖς θαυματουργίαις σου,
κ΄. Ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου:~ Δόξα.	κ΄. Καὶ μένοντας ἐλεύθεροι θέλωμεν σὲ δοξολογεῖ (καὶ νὰ σὲ ἑορτάζωμεν ϗ ἐμεῖς) ϗ νὰ ψάλλωμεν ταῖς μεγάλαις σου δυνάμαις. Δόξα.

ἑωθινῆς - γλύγορης.	Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. κα.	Ψαλ. τοῦ Δαβίδ, διὰ νὰ μᾶς βοηθᾷ ὁ Θεὸς γλύγορα ϗ ἔξαφνα εἰς τὰ κίνδυνάμας νὰ νικοῦμεν (καθὼς γίνεται πολλαῖς φοραῖς εἰς τὸν πόλεμον συνάυγα, ϗ πιδᾷ τὸ ἕνα μέρος τὸ ἄλλο εἰς τοὺς ὕπνουτου, ϗ τὸ νικᾷ εὔκολα.)

ἁρμόζει καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι

Τοῦτος ὁ ψαλμὸς, Ὁμοιάζει ἀπὸ τὰ λόγιά του νὰ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ εἰς πόλεμον μεγάλον ϗ κίνδυνον. Καὶ φανερώνει τοῦ Θεοῦ, τὴν καταφρόνεσιν καὶ θυμὸν τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τέτοια ἄγρια θηρία, λέγωντας πῶς ἐχάθη ἀπὸ τὰ πολλά του κακὰ ἡ ζωή του, ϗ νὰ τοῦ βοηθίσῃ, ϗ θέλει δηγᾶται τὴν χάριν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὀμπροστὰ εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ϗ νὰ τοὺς παρακινᾷ εἰς εὐχαριστίαν του. Καὶ νὰ κάνῃ θυσίαις ϗ ἑορταῖς μεγάλαις, καὶ ἐλεημοσύναις νὰ τρώγουν οἱ πτωχοὶ χορταστικὰ, καὶ οἱ εὑρισκόμενοι, νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν μὲ ὅλην τους τὴν καρδίαν, ϗ νὰ τὸ διηγοῦνται παντοτινὰ εἰς τὸ γένος τους. Τοῦτος γράφεται περισσότερον εἰς τὸν Χριστὸν ὁποῦ τὰ ἔπαθε μετὸ ἔργον ταῦτα ὁποῦ γράφῃ ὁ ψαλμὸς (παρὰ εἰς τὸν Δαβὶδ ὁποῦ δὲ τὰ ἔπαθεν) ἐπειδὴ προφητεύει τὰ πάθη ϗ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὴν πίστιν τῶν ἐθνῶν, καὶ πῶς θέλουσι κοινωνᾷ τὴν ἁγίαν του σάρκα ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν, νὰ θεραπεύουνται. Καὶ νὰ δοξάζουν πασίχαροι τὴν ἁγίαν του ἀνάστασιν τὴν λαμπρὴν, ϗ τὰς κυριακὰς ὅλου τοῦ χρόνου. Τοῦτος ἐξηγήθη τῶρα εἰς τὸν Δαβὶδ, διατὶ εἶναι πολοὶ οἱ βασανισμένοι νὰ τὸν λέγουν εἰς τὴν ἀνάγκην τους νὰ εὑρίσκουσι βοήθειαν. Καὶ ὡσὰν ἐλευθερωθοῦσι νὰ διηγοῦνται τὴν χάριν, ϗ νὰ κάνουν τὰς ἑορτάς τους εἰς δόξαν Θεοῦ χαρούμενοι κατὰ τὸ τάσιμόν τους. Καὶ ἀδύνουνται ἂς ξοδιάζουν ϗ περισσότερον, διὰ νὰ ἔχουσι τὸν Θεὸν, ἢ τὸν ἅγιον ὁποῦ ἐπικαλέσθησαν, ἀγαπημένον, νὰ τοὺς φυλάσσῃ πρόσκαιρα, ϗ νὰ τοὺς τιμήσῃ αἰώνια κατὰ τὴν καλογνωμίαν τους.

α΄. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;	α΄. Ὦ Θεέ μου Θεέ μου στοχάσου με σὲ παρακαλῶ, ϗ εἰπέ μου διὰ ποῖαν ἀφορμὴν μὲ ἐπαρέτησες εἰς τόσα βάσανα;
β΄. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου.	β΄. Καὶ ἐξεμάκρυνες ἀπὸ τὴν βοήθειάν μου.

γ΄. Οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

δ΄. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ,

ε΄. Καὶ νυκτός,

ς΄. Καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

ζ΄. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰηλ.

η΄. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν,

θ΄. ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

ι΄. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν.

ια΄. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.

ιβ΄. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

ιγ΄. Ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

ιδ΄. Πάντες οἱ θεωροῦντές με, ἐξεμυκτήρισάν με,

ιε΄. Ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.

ις΄. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν,

ιζ΄ Σω-

γ΄. Δίχως ἄλλο δὲν εἶναι ἄλλο, παραμόνον ἡ ἀφορμαῖς τῶν πταισμάτων μου.

δ΄. Ὦ Θεέ μου τί ἄλλο εἶναι τοῦτο, καὶ φωνάζω ὁλημερινῶς νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ δὲ μοῦ ἀκούῃς.

ε΄. Καὶ κλαίω ὁλονυκτίς, καὶ δὲ μοῦ ἐπακούῃς νὰ μὲ γλυτώσῃς.

ς΄. Ἀλλὰ μὴ βαρεθῇς τὴν ἀγνωσίαν μου καὶ τὰς φωναὶς καὶ ἁμαρτίας μου, ὁποῦ σὲ σκανδαλίζουν καθημερούσιον, καὶ μὲ ὀργίζεσαι καὶ μὲ παιδεύῃς.

ζ΄. Ἀλλὰ ἐσὺ ὁποῦ κατοικᾷς εἰς τοῦτον τὸν ἅγιον ναὸν, καὶ εἰς τὸν οὐράνιον, ὁποῦ εἶσαι τὸ ἔπαινος καὶ ἡ τιμὴ τοῦ λαοῦ σου. (δός μου τὴν χρειαζόμενην βοήθειαν.)

η΄. Διατὶ ἠξεύρω πῶς ἔχοντας εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐλπίδα τους οἱ πατέρες μας εἰς τοὺς κινδύνους τους τοὺς ἐβοήθας,

θ΄. Καὶ καθὼς ἤλπιζαν καὶ σὲ ἐπαρακαλοῦσαν τοὺς ἐλύτρωνες.

ι΄. Πρὸς ἐσένα ἐφώναζαν μὲ πόνον καρδίας, καὶ ἐγλύτωναν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τους.

ια΄. Εἰς ἐσένα εἶχασιν ὅλον τὸ θάρρος τους, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐκαταφρονέθησαν.

ιβ΄. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ αὐτοὶ ἦσαν καλοί σου δοῦλοι) μὰ ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλὸς καὶ βρωμερὸν σκουλίκι, καὶ ὄχι ἄνθρωπος.

ιγ΄. Καὶ ἐντροπὴ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναγέλιον τοῦ λαοῦ.

ιδ΄. Καὶ διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν ὅσοι μὲ βλέπουσι μὲ συχαίνουνται καὶ μὲ ἐμπαίζουσι μετὰ σχήματα τοῦ προσώπου τους,

ιε΄. Καὶ μιλοῦσι μὲ τὸ στόμα τους ἀσχημολογίαις καὶ βλασφημίαις, καὶ σείουσι τὴν κεφαλήν τους καὶ μὲ περιγελοῦσι λέγοντες.

ις΄. Ἐπειδὴ ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον ἂς τὸν λυτρώσῃ τώρα,

ιζ΄. Καὶ

ιζ'. Σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

ιη'. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός,

ιθ'. * Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μρς μου.

κ'. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας.

κα'. Ἀπὸ γαστρὸς μρς μου Θεός μου εἶ σύ.

κβ'. μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς. ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.

κγ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί,

κδ'. ταῦροι πίονες περιέσχον με.

κε'. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν.

κϛ'. Ὡς λέων ἁρπάζων ὠρυόμενος.

κζ'. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου.

κη'. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος, ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

κθ'. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου,

λ'. Καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου.

λα'. Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατή-

ιζ'. Καὶ ἂς τὸν φυλάξῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς μας, ὁποῦ λέγει πῶς εἶναι αὐθέντης του καὶ τὸν ἀγαπᾷ:

ιη'. Ὅμως ἐγὼ ὁμολογῶ πῶς ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ μὲ ἀνάσπασες καὶ μὲ ἔβγαλες ζωντανὸν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάννας μου,

ιθ'. Καὶ ἐσὺ εἶσαι ἡ ἐλπίδα μου ἀπὸ τὸ βυζὶ τῆς μητέρας μου.

κ'. Καὶ εἰς ἐσένα ἐπαραδώθηκα ἀπὸ τὴν μήτραν της.

κα'. Καὶ πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῶ ἀπὸ τὴν κοιλίαν της ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.

κβ'. Διὰ τοῦτο καὶ τώρα μὴ μακρίνεις ἀπ' ἐμένα, διατὶ θλίψις, καὶ φόβος θανάτου μοῦ ἐσίμωσε, καὶ δὲν ἔχω τινὰ νὰ μοῦ βοηθήσῃ.

κγ'. Καὶ μὲ ἐπερικύκλωσαν οἱ ἐχθροί μου σὰν ἀγελιομούσχαρα πολλά,

κδ'. Καὶ ὡς παχοὶ ταῦροι μὲ ἐπεριτριγύρισαν.

κε'. Καὶ ἀνοίξασιν ἀπάνω μου τὸ στόμα τους, καὶ χάσκουσι νὰ μὲ καταπιοῦσι.

κϛ'. Σὰν τὸ φοβερὸν λεοντάρι ὁποῦ ἁρπάζει τὸ κυνήγι καὶ τὸ ξεσκίζει μὲ ἄγριον βρυχισμόν.

κζ'. Καὶ ἀπὸ τὸν ἄμετρόν μου φόβον ἐχύθη ὡσὰν νερὸν ἡ δύναμίς μου, καὶ ἐξεκλείδωσαν καὶ ἐδιασκορπίσθησαν τὰ κόκαλά μου.

κη'. Καὶ ἔγινεν ἡ καρδία μου ὡσὰν ἀναλιμένον κερί, εἰς τὴν μέσιν τῆς κοιλίας μου.

κθ'. Καὶ ἐξηράνθηκεν ὡς βίσαλον, καὶ ξηρὸ κεράμιδον ἡ δύναμίς μου,

λ'. Καὶ ἡ γλῶσσά μου ἐκόλλησεν εἰς τὸν λάρυγγά μου.

λα'. Καὶ εἰς ὀλιγαλογία εἰς τὸ χῶμα τοῦ θανάτου

κατήγαγές με.

λβ'. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

λγ'. Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου,

λδ'. Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου.

λε'. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν,

λς'. Καὶ ἐπεῖδόν με.

λζ'. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς.

λη'. Καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

λθ'. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ,

μ'. Εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

μα'. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου,

μβ'. Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

μγ'. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων, τὴν ταπείνωσίν μου.

μδ'. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

με'. Οἱ

του μὲ ἐκατέβασες.

λβ'. Διατὶ βλέπω πῶς μὲ ἐπερικύκλωσαν θηριόσκυλοι πολλοί, καὶ μὲ ἀποκλείσασι διαβολικὰ φουσάτα.

λγ'. Καὶ μὲ ἅρπαξαν καὶ μοῦ ἐκάρφωσαν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας μου,

λδ'. (Καὶ ἀπὸ τὸ κορδισμὸν καὶ τέντωμα τοῦ κορμίου μου ἐξεφιλιάσθησαν) καὶ μετροῦνται τὰ κόκαλά μου

λε'. Καὶ βλέποντάς με ἔτζι ἐκεῖνοι.

λς'. Λογιάζωντας τοὺς πόνους μου χαίρουνται καὶ γελοῦσιν (εἰς τὸν ἄσχημόν μου θάνατον.)

λζ'. Καὶ ἐδιαμοιράσθησαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσά τους.

λη'. Καὶ ἐβάλασι λαχνὸν εἰς τὸ ὑποκάμισόν μου τίς νὰ τὸ πάρῃ. (πράγματα ὁποῦ δίνουνται νὰ σοῦ δώσουν μεγάλην λύπην.)

λθ'. Λοιπὸν καὶ ἐσὺ Κύριέ μου (μὴ τὸ βαστάξῃς ἀλλὰ σπλαγχνίσου με, καὶ) μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμένα,

μ'. Καὶ πρόφθασε νὰ μὲ λυτρώσῃς νὰ μὴ χαθῶ.

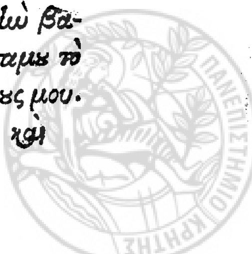
μα'. Καὶ ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὸ σπαθὶ τοῦ διαβόλου τὴν ψυχήν μου,

μβ'. Καὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ μιαροῦ σκύλου τὴν ὁλομόναχήν μου ζωήν.

μγ'. Φύλαξαί με σὲ παρακαλῶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λεονταρίου, καὶ ἐλευθέρωσε τὴν ὥραν ἐτούτην ἀπὸ τὰ δυνατὰ καὶ θανάσιμα κέρατα τῶν μονοκερώτων θηρίων, τὴν ταλαιπωρίαν μου.

μδ'. Καὶ μὴ δυνάμενος ὁ πτωχὸς καὶ ἀδύνατος νὰ κάμω ἄλλην ἀνταμοιβὴν εἰς τὴν βασιλείαν σου) θέλω διηγᾶσθαι πάντα μου τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ὁμοπίστους μου.

καὶ

Καὶ νὰ στέκω εἰς τὴν μέσην τῆς ἐκκλησίας νὰ σὲ δοξολογῶ, καὶ νὰ λέγω πρὸς τὸν λαόν:

με'. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν:

με'. Ὅσοι φοβᾶσθαι τὸν Θεὸν ἐπαινᾶτε, καὶ εὐχαριστᾶτέτον μὲ ὅλην σας τὴν εὐλάβειαν, καὶ ὅλον τὸ γένος τοῦ Ἰακώβ, (ἤγουν τῶν χριστιανῶν) δοξάζετέτον:

μς'. Φοβηθήτωσαν δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ,

μς'. Ἂς φοβηθῇ, καὶ ἂς θαυμάζεται ἀπὸ τὴν καλοσύνην τοῦ Θεοῦ ὅλον τὸ γένος τῶν καλῶν ἀνθρώπων.

μζ'. Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ.

μζ'. Διατὶ δὲν μὲ ἀποπῆρε· οὐδὲ ἐβαρέθη ταῖς φωναῖς, καὶ τὰ παρακάλιαμου τοῦ πτωχοῦ·

μη'. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

μη'. Οὐδὲ ἔστρεψε σκανδαλισμένος τὸ πρόσωπόν του ἀπ' ἐμένα.

μθ'. Καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου:

μθ'. Μὰ εὐθὺς ὡς τὸν ἐπαρακάλεσα τὸν πολυέλεον μοῦ ἐπάκουσε:

ν'. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου.

ν'. Καὶ πῶς ἀπὸ ἐσένα ἦτον καὶ ἐλυτρώθηκα, καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς τὸν κόσμον·

να'. Ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι.

να'. (Καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ χρέος μου) θέλω τὸ διηγᾶσθαι εἰς πᾶσαν μεγάλην συνάξιν.

νβ'. Τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν:

νβ'. Καὶ νὰ κάνω ἀπὸ καρδίας μου τὰ τάσιμά μου ὀμπρὸς εἰς τοὺς ἀγαπημένους σου. (νὰ ἑορτάζω κάθε χρόνον, καὶ νὰ πανηγυρίζω, καὶ νὰ μοιράζω τόσα πράγματα ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς πτωχοὺς διὰ τὴν ἀγάπην σου:)

Ἡσαΐ. ξα'. νγ'. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν.

νγ'. Τὰ ὁποῖα νὰ τρώγουσιν οἱ πτωχοὶ νὰ χορταίνουσι, νὰ δοξάζουσι τὸν Κύριον ὅλοι οἱ δοῦλοί του ὅπου σπουδάζουν νὰ φυλάσσουν τὰ προστάγματά του.

νδ'. Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος:

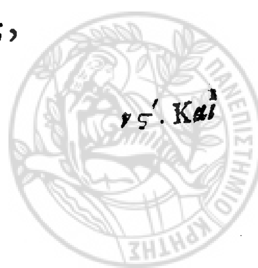
νδ'. Νὰ ζοῦσι (χαρούμενοι, καὶ νὰ εὑρίσκουνται) ἡ καρδίαις τους τότε καὶ πάντα εἰς ἐσένα:

νε'. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,

νε'. Καὶ νὰ σοῦ ἐνθυμοῦνται καὶ νὰ στρέφουσι τὸν νοῦν τους καὶ τὴν ἀγάπην τους πρὸς ἐσένα τὸν Κύριον ὅλοι οἱ τόποι καὶ ἡ ἄκραις τῆς γῆς,

νς'. Καὶ

νς'. Καὶ

μς'. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.	νς'. Καὶ νὰ προσκυνοῦν εἰς τὰς ἐκκλησίας σου ἔμπροστέν σου ὅλαις ἡ φυλαῖς τῶν ἐθνῶν.
μζ'. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία. καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν:	νζ'. Γνωρίζοντας καὶ φωνάζοντας πῶς τοῦ Κυρίου μοναχοῦ εἶναι καθολικὴ ἡ βασιλεία του. καὶ αὐτὸς ἐξουσιάζει ὅλα τὰ ἔθνη:
μη'. Ἔφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς:	νη'. (Καὶ ὅσοι τοῦ ὑποτάσσουνται καὶ τὸν ἀγαποῦσι) θέλουσι φάγῃ τὰ καλά του, καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦσιν ὅλοι οἱ εὐλαβητικοί, καὶ καλόγνωμοι τῆς γῆς:
μθ'. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν,	νθ'. (Ὁμολογῶντας πῶς) ἔμπροστά του ὑπάγουν καὶ προσκυνοῦσι, καὶ κρίνουνται κατὰ τὰ ἔργα τους ὅλοι οἱ ἀπεθαμένοι ὁποῦ θάπτονται εἰς τὴν γῆν,
ξ'. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.	ξ'. Ἔτζι καὶ ἐμένα ἡ ψυχή μου θέλει ζῇ εἰς τὴν ἀγάπην του, (καὶ νὰ λέγῃ πῶς αὐτὸς εἶναι ὁποῦ μοῦ δίδῃ τὴν ζωήν,
ξα'. Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ:	ξα'. Καὶ θέλει τοῦ δουλεύῃ ἡ κληρονομία μου (ἀκούοντας τούτην τὴν μεγάλην χάριν, καὶ ταῖς λοιπαῖς ὁποῦ μοῦ ἔκαμε:)
ξβ'. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,	ξβ'. Καὶ θέλει εὐχαριστᾷ χαρέμενη τοῦ Κυρίου καὶ νὰ διηγᾶται τὰ θαυμάσιά του εἰς ὅλους ἡ γενεὰ ὁποῦ γεννᾶται,
ξγ'. Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃ ἐποίησεν ὁ Κύριος:~	ξγ'. Καὶ αὐτοὶ πάλιν νὰ μὲ τὰ διηγοῦνται τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν καλοσύνην του εἰς τὸν λαὸν ὁποῦ γεννᾶται (νὰ τὸ ἠξεύρουσι καὶ ἐκεῖνοι τοῦτο τὸ μεγάλον πρᾶγμα) ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ὅλους μας διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του ὁ Κύριος. (νὰ τὸν δοξάζουσι καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦσι, καὶ νὰ προστρέχουσι καὶ αὐτοὶ πρὸς αὐτὸν εἰς ταῖς χρείαις τους, νὰ ἔχουσι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν βοήθειάν του:)

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. κβ'.	Ψαλ. τοῦ Δαβίδ (εἰς τὸν Θεόν, τὸν καλὸν κυβερνήτην.)

Φεύγοντας ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ, καὶ φθάνοντας ἀγανακτισμένος καὶ πεινασμένος εἰς ἕνα τόπον καλὸν, ἐστάθη καὶ ἐξανάσανε· καὶ εὑρίσκοντας τὰ χρειαζόμενα ἀνέλπιστα, ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἐχόρτασε καὶ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐδυνάμωσε τὸ κορμί-

του· καὶ κάνοντας τὸν Ψαλμὸν τοῦτον δι' χαριστᾷ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν χάριν ὅπου τοῦ ἔκαμε. καὶ πῶς ἔχει εἰς αὐτὸν πάντα τὸ θάρρος του νὰ κάνῃ εἰς τοὺς λόγους τα ὅμοια διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του. Ἀπὸ τοῦτον τὸν θεοφωτισμένον προφήτην πρέπει νὰ πέρνῃ κάθε Χριστιανὸς καλὸν παράδειγμα νὰ εὐχαριστᾷ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ ἀγαθὰ ὅπου τὸν χορταίνῃ καθημερούσιον. Καὶ ξεχωριστὰ εἰς τὸ ἅγιον σῶμα, καὶ αἷμα τοῦ Χυ καὶ Θεοῦ ὅπου κοινωνᾷ, καὶ γίνεται ἕνα μετ' αὐτόν. Καὶ νὰ ἐλπίζῃ πάντα του εἰς αὐτόν. Καὶ νὰ τρέχῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τὸν προσκυνᾷ, ἢ ὅπου ἀλλοῦ εὑρεθῇ, καὶ νὰ στέκῃ καθαρὸς, καὶ ἀμόλυντος ὡς κατοικητήριον τοῦ Χυ. διὰ νὰ τὸν ἀξιώσῃ εἰς τὴν βασιλείαν του. Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς ἐξηγήθη εἰς τὸν Δαβὶδ, ἐπειδὴ καὶ νὰ θεραπεύουνται οἱ ἄνθρωποι τώρα περισσότερον εἰς τὰ σαρκικὰ, παρὰ εἰς τὰ πνευματικὰ. καὶ νὰ χαίρουνται καλίτερα εἰς τὰ σωματικὰ, παρὰ εἰς τὰ ψυχικὰ. διὰ νὰ εὐχαριστοῦσι τὸν Θεὸν κἂν διὰ τὰ καλὰ ὅπου τοὺς χορταίνῃ καθημερινά.

ἤτον καὶ παρηγορία τῶν σκλαβωμένων εἰς Βαβυλῶνα. ἐν τῇ ἐπανόδῳ.

α΄. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

α΄. Ὁ Κς ὥσαν ὅπου εἶναι αὐθέντης μου μὲ γνιάζεται πάντα (σαν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα) καὶ μὲ ζωοτροφᾷ, καὶ μὲ χορταίνει ὅλα ἕνα τὰ ἀγαθάτου, καὶ δὲν ἀφίνει κάθε καιρὸν νὰ μοῦ λείψῃ πᾶσα καλόν.

β΄. Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν:

β΄. Καθὼς καὶ τώρα μὲ ἐκατοίκησεν εἰς τοῦτον τὸν πράσινον καὶ τρυφερὸν καὶ εὔμορφον τόπον (νὰ στέκω νὰ ἀναπαυθῶ καὶ να ξαναστάνω:)

γ΄. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ἐξέθρεψέ με.

γ΄. Καὶ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τούτου τοῦ εὐγενικοῦ νεροῦ παρα πολλὰ μὲ ἐθεράπευσε, καὶ μὲ ἐκαλοκάρδισε.

δ΄. Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν:

δ΄. Καὶ μοῦ ἔστρεψε τὴν ζωήν μου, (ὅπου ἤμουν ψυχισμένος ἀπὸ τὴν πολλὴν στενοχωρίαν καὶ κακοπάθειαν:)

ε΄. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ:

ε΄. Καὶ μὲ ὡδήγησε διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του εἰς καλαῖς καὶ παρηγορητικαῖς στράταις, ὡς δεῖξαν τῆς βασιλείας του:

ς΄. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ,

ς΄. Διὰ τοῦτο Θεέ μου ἂν ἤτον (καὶ νὰ φθάσω εἰς τὴν μέσιν τῶν ἐχθρῶν μου) καὶ νὰ βλέπω τὴν ἴσκιον τοῦ θανάτου ἀπὸ πάνω μου, δὲ θέλω φοβηθῶ ὅλα τὰ κακὰ τοῦ κόσμου. διατὶ ἐσὺ εἶσαι μετ' ἐμένα καὶ μὲ φυλάσσεις:

ζ΄. Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου· αὗταί με παρεκάλεσαν:

ζ΄. Ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος σου (ὅπου κτυπᾷ τοὺς ἐχθρούς μου καὶ τοὺς ρίχτει κάτω) καὶ ἡ βέργα σου ὅπου μὲ δίδῃς ἐμένα καὶ ἀκουμπίζω καὶ δὲ πέφτω) αὐταὶς μὲ παρηγοροῦσι:

η΄. Ἡ

η΄. Διὰ

η'. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με:

η'. Διὰ τοῦτο, ὡς καθὼς καὶ τῶρα μοῦ ἐτοίμασες βασιλικὴν τράπεζαν, ἀντίκειτα τῶν κυνηγῶν μου τῶν διαβόλων. (καὶ μὲ ἔθρεψες μετὰ ἅγιά σου μυστήρια:)

θ'. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου,

θ'. Καὶ ἐπάχυνες μετὰ λιπαρά σου φαγιτὰ τὴν κεφαλήν μου,

ι'. Καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον·

ι'. Καὶ τὸ κρασί σου σὰν ὁποῦ εἶναι ἄδολον καὶ ἄκρατον μὲ ἐμέθησεν ὅλον χαρά, (καὶ ἐξέβγαλε ταῖς πολλαῖς μου πίκραις:)

ια'. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

ια'. Ἔτζι δίχως ἄλλο καὶ ἡ ἐλεημοσύνη σου θέλει μοῦ ἀκολουθᾷ νὰ μὲ φυλάσσῃ ὅλην μου τὴν ζωήν, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.

ιβ'. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κῦ,

ιβ'. (Καὶ θέλει μοῦ δώσῃ τὴν χάριν εἰς τὸ πεῖσμα τῶν ἐχθρῶν μου) νὰ κατοικῶ εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ Κῦ μου,

ιγ'. Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ιγ'. Νὰ τὸν δοξάζω ὅλην μου τὴν ζωὴν προσωρινὰ καὶ αἰώνια:--

Ψαλμὸς τῷ Δαδ τῆς μιᾶς Σαββάτων. κγ'.

Ψαλ. τοῦ Δαδ. ἢ εἰς τὴν κατάπαυσιν. (ἢ εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἤγουν τὴν κυριακήν.)

Διηγᾶται εἰς τὴν γ'. τῶν Βασιλ. κεφ'. η'. πῶς ὁ βασιλεὺς Σολομὼν τελειώνοντας ἐκεῖνον τὸν θαυμαστὸν ναὸν τῆς Ἱλήμ, ἐσήκωσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν μὲ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ· καὶ τὴν ἐφέρνασι νὰ τὴν θέσουν μέσα εἰς τὸν τόπον της. καὶ λέγουσιν οἱ Ἑβραῖοι (μὰ ὄχι ἡ θεία γραφή) πῶς φθάνοντας εἰς ταῖς πόρταις ἐκλήθησαν μοναχαῖς τους· καὶ πῶς ἔψαλασιν ἄλλοι ἱερεῖς τοῦτον τὸν Ψαλμόν. καὶ ἄλλοι τὸ ρλά. Μνήσθητι Κέ τοῦ Δαδ. καὶ ὅταν ἔλεγαν ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χυ σου. καὶ τὸ ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. καὶ τὰ λοιπά. ἀνοίχθησαν ἀπὸ λόγου τους, καὶ ἐσέβησαν, καὶ ἐπροσκυνήσαν· κάνοντας θαυμαστὴν ἑορτὴν μὲ μεγάλαις θυσίαις δοξολογῶντας τὸν Κν. καὶ φιλεύοντας τὸν λαὸν μὲ βασιλαῖς τράπεζαις, ζ. ἡμέραις. Τοῦτος φανερώνει πῶς εἶναι τοῦ Θεοῦ ὅλος ὁ κόσμος· καὶ πῶς χρεωστεῖ νὰ εἶναι καθαρός, καὶ γεμάτος καλὰ ἔργα ὅποιος θέλει νὰ κατοικᾷ σιμὰ τοῦ καθαροῦ Θεοῦ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια. Τοῦτος προφητεύει τὴν καθαρότητα, καὶ δόξαν τοῦ Χυ· διατὶ αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ἀθῶος χερσί, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰ λοιπά. διὰ τοῦτο ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὸν πατέρα βασιλεὺς

αἰώνιος (κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα) εἰς τὸν θρόνον τῆς θεότητος. Καὶ μαρτυρᾷ τὴν κατέβασίντου εἰς τὸν ᾅδην· καὶ τὴν ἀνάληψίντου εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὅταν λέγει, τὸ ἄρατε πύλας. Καὶ ἀκόμι μᾶς παρακινᾷ νὰ ἀνοίξωμεν τὴν σκληροκαρδίανμας διὰ τὸ καλόνμας· νὰ ἀγαποῦμεν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν γειτονάμας, καὶ κάθε ἄλλον ἄνθρωπον· καὶ νὰ δεχώμεθεν εἰς τὴν καρδίανμας (ὡς καλὴ γῆ) τοῦ Θεοῦ τὰ προσάγματα. Καὶ νὰ τὰ ἐργάζεται μὲ προθυμίαν καθ' ἕνας ὁποῦ ἐπιθυμᾷ νὰ ἀκούσῃ τὴν εὐλογημένην φωνὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ἀξιωθῇ εἰς τὴν βασιλείαντου. Ἀλλέως θέλει ξεπέσῃ εἰς βάσανα προσωρινὰ, καὶ παντοτινὰ (ὡς παρήκοος, καὶ ἀδιόρθωτος) κατὰ τὴν παροῦσαν ἐξήγησιν.

α. ΤΟῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

α. (Μεγάλος καὶ φοβερὸς εἶσαι Θεέμου καθὼς τὸ φανερώνει τοῦτος ὁ Ψαλ. καὶ λέγει) Τοῦ Κυρίου εἶναι ὅλη ἡ γῆ, καὶ ὅσα βαστᾷ ἀπάνωτης.

β'. Ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

β'. Καὶ ὅλος ὁ κόσμος, καὶ ὅλοι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς αὐτόν.

γ'. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

γ'. Διατὶ αὐτὸς (μὲ τὴν μεγάλην του σοφίαν, καὶ ἀκατανόητον δύναμιν) τὴν ἐθεμέλιωσεν τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἔσμιξε μετοὺς ποταμούς:

δ'. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

δ'. (Λοιπὸν ἐπειδὴ εἶναι τόσον φοβερὸς, καὶ μεγάλος καθὼς τὸ φανερώνουσι τὰ μεγάλα του κτίσματα) ἂς ἰδοῦμεν ποῖος εἶναι τάχα ἄξιος ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄρος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ (νὰ τὸν προσκυνήσῃ ἄξια;) ἢ ποῖος δύναται νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸν τόπον του τὸν ἅγιον. τὸν γήϊνον, καὶ οὐράνιον; (νὰ χαίρεται τὴν δόξαντου;)

ε. Ἀθῷος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ.

ε. Χωρὶς ἄλλο ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει καθαρὰ τὰ χέριατου ἀπὸ κακαῖς πράξαις, καὶ ἀμόλυντον ἀπὸ κακογνωμίαις τὴν καρδίαντου.

ς'. Ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

ς'. Ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέρασεν ἄκαιρα τὴν ζωήντου (μὲ ὀκνηρίαν, καὶ κακὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ μὲ καλαῖς γνώμαις, καὶ ἔργα θεάρεστα.)

ζ'. Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

ζ'. Καὶ δὲν ἔκαμε μὲ πονηρίαν ψευματινὸν ὅρκον κανενὸς διὰ νὰ τὸν γελάσῃ:

η'. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν

η'. Τοῦτος θέλει πάρῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν ἐλεη-

γίαν παρὰ Κυ, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σρς αὐτοῦ:

ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὸν Χν τὸν λυτρωτήν του. (νὰ κατοικᾷ χαρούμενος εἰς τὸν γήϊνον ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν οὐράνιον:)

θ'. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον. ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ * Ἰακώβ:

θ'. Ἐκείνη ἡ γενεὰ ὁποῦ κάνει ἔτζι, εἶναι ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ γυρεύουσι τὸν Κν· καὶ ἀγαποῦσι νὰ βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Χυ, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἁγίων του:

* τοῦ Ἰακὼβ ἀναφέρει συχνὰ ὡς πρᾶ τῶν ιβ'. φυλῶν.

ι'. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,

ι'. Λοιπὸν ἀνοίξετε ταῖς σκληραῖς πόρταις τῆς καρδίας σας ἐσεῖς οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ (καὶ οἱ λοιποὶ παράνομοι, καὶ φιλόσαρκοι.

ια'. Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,

ια'. Καὶ ξεθεμελιώσετε ἀπὸ τὸ πίσμα, καὶ πολυκαιρισμέναις κακογνωμίαις τὴν ψυχήν σας.

ιβ'. Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ιβ'. Διὰ νὰ περάσῃ μέσα σας ὁ μέγας βασιλεὺς ὁ δοξασμένος καὶ οὐράνιος (νὰ καθαρίσῃ τὴν καρδίαν σας, καὶ νὰ παστρέψῃ τὰς κακοπραξίας σας, καὶ νὰ λαμπρύνῃ τὴν ψυχήν σας ἀπὸ τὴν κακοσύνην της.)

ιγ'. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;

ιγ'. Καὶ ἂν ἐρωτᾶτε ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ Βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ δοξασμένος;

ιδ'. Κς κραταιὸς καὶ δυνατός.

ιδ'. Μάθετε πῶς τοῦτος εἶναι ὁ Κς ὁ στερεὸς καὶ δυνατός, καὶ οὐράνιος.

ιε'. Κς δυνατὸς ἐν πολέμῳ:

ιε'. Ὁ δεσπότης μας ὁ Χς ὁποῦ εἶναι πάντα μεγαλοδύναμος, καὶ νικητὴς εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἐχθρῶν του:

ις'. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,

ις'. (Καὶ πάλιν σᾶς τὸ ξαναλέγω) ἀνοίξετε ταῖς σιδεραῖς πόρταις τῆς καρδίας σας ἐσεῖς οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ (καὶ οἱ λοιποὶ παρήκοοι,)

ιζ'. Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι.

ιζ'. Καὶ ξεριζωθῆτε οἱ ἀχόρταγοι ἀπὸ ταῖς πολυχρονισμέναις ἐπιθυμίαις.

ιη'. Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ιη'. Διὰ νὰ περάσῃ μέσα σας ὁ βασιλεὺς τῆς θείου, καὶ αἰωνίου δόξης. (νὰ ἁγιάσῃ, καὶ νὰ δυναμώσῃ τὴν ψυχήν σας.)

ιθ'. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;

ιθ'. Καὶ ἂν ξαναρωτᾶτε ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας; ξανακούσετέ το.

κ'. Κς τῶν δυνάμεων,

κ'. Τοῦτος εἶναι ὁ Κς (Ἰς Χς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰώ-

κα'. Αὐ-

νιος

νιος ἐξουσιαστὴς) ὅλον ὧν τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἀνῶν.

κά. Αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης:~
Δόξα. Κάθισ. γ΄.

κά. Τοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ βασιλεὺς ὁ δοξασμένος, καὶ ἀθάνατος. (Καὶ ἀποδεχθῆτε τον καὶ κάνετε τὸ θέλημά του, διὰ νὰ μὴ φοβηθῆτε ὡσὰν τοὺς δαίμονας ὅταν ἐκατέβηκεν εἰς τὸν ᾅδην, ἀλλὰ νὰ χαρῆτε ὡς τοὺς Ἀγγέλους εἰς τὴν ἀνάληψίν του καὶ νὰ κατοικήσετε αἰωνίως εἰς τὴν βασιλείαν του.) Δόξα.

Ψαλ. τῷ Δαβίδ. κδ΄. Ψαλ. τοῦ Δαβίδ. κδ΄.

Εἰς τὴν β΄. Βασιλ. κεφ. β΄. γράφει πῶς ὡσὰν ἐσκοτώθη ὁ Σαοὺλ εἶπεν ὁ Θεὸς τὸν Δαβίδ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Χεβρών, καὶ ἐχρίσθη βασιλεὺς εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα. καὶ οἱ ιά. φυλαῖς δὲν τὸν ἠθέλασι, καὶ ἐκάμασι βασιλέα εἰς τὸν τόπον τοῦ Σαοὺλ, τὸν υἱόν του τὸν Ἰεβοσθέ· καὶ αὐταῖς οἱ ἕνδεκα φυλαῖς ἐκάμασι μεγάλους πολέμους μὲ τὴν μίαν τοῦ Ἰούδα· καὶ λέγει κάποιος ἐξηγητὴς, νὰ τὸν ἔκαμε τότε. Καὶ ὕστερα ὡς φαίνεται εἰς τὴν β΄. βασιλ. κεφ. δ΄. ἐφονεύθη ὁ Ἰεβοσθὲ καὶ ἐπήγασιν οἱ ιά. φυλαῖς, εἰς τὴν Χεβρὼν, καὶ τὸν ἔκαμαν βασιλέα τους μὲ συμφωνίαν ὅλοι τους β΄. βασ. κεφ. έ. Καὶ πάλιν λέγει β΄. βασ. κεφ. ιέ. πῶς ἔγινε κρυφὰ τοῦ Δαβὶδ, ὁ Ἀβεσαλὼμ βασιλεὺς εἰς τὴν Χεβρών· ἀπέκει ἐσηκώθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱλὴμ, νὰ κόψῃ τὸν πρᾶτον νὰ καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του. Καὶ ὁ Δαβὶδ ἀκούοντάς το ἔφυγε διὰ νὰ μὴ τὸν ἀποκλείσῃ εἰς τὴν χώραν νὰ σκοτώνουνται ὁ λαὸς ἀλλήλως τους ἄδικα. Καὶ ἀναβαίνοντας πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν εἶπε τοῦ Σαδὼκ τοῦ ἱερέως, καὶ τῶν λοιπῶν νὰ στρέψουν τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον της. Καὶ ὁμοιάζει πῶς τότε νὰ τὸν ἔκαμε τοῦτον τὸν Ψαλμὸν εἰς τὸ γῆρας του ἀπὸ τοῦτο ὁποῦ λέγῃ, ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· μὰ ἄλλοι λέγουσι πῶς ὁ Δαβὶδ νὰ τὸν ἔγραψεν εἰς καιρὸν μεγάλου πολέμου· καὶ νὰ τὸν ἔλεγεν εἰς τοὺς μεγάλους του πειρασμοὺς καὶ μάχαις καὶ κινδύνους.

Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης καρδίας νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ κατὰ τὴν ἐλπίδα του νὰ γένῃ παιγνίδι τῶν ἐχθρῶν· μὰ νὰ τοῦ φανερώσῃ τρόπον καὶ στράταν νὰ γλυτώσῃ, καὶ νὰ μὴ θυμηθῇ ταῖς ἁμαρτίαις του ἀλλὰ νὰ ἰδῇ μὲ τὴν εὐσπλαγχνίαν του τὰ βάσανα καὶ τὴν στενοχωρίαν του· καὶ νὰ λυτρώσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ ταῖς θλίψαις καὶ ταλαιπωρίαις του. Τοῦτος ἁρμόζει εἰς πᾶσαν πειρασμὸν καὶ μάχην καὶ σαρκικὸν πόλεμον, ψάλλοντας, ἢ λέγοντάς τον μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν ὡσὰν καὶ τὸν Δαβίδ. Καὶ τότε ὡσὰν καὶ ἐκεῖνον θέλει νικήσῃ τὰ πάθη καὶ τοὺς ἐχθρούς του νὰ στεφανωθῇ εἰς τὰ οὐράνια· ὁποῦ εἶναι μεγαλήτερον ἀπὸ ὅλα τὰ πρόσκαιρα βασίλεια.

α'. Πρόσσε Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

β'. Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

γ'. Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.

δ'. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

ε'. Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι,

ς'. Καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

ζ'. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου.

η'. Καὶ δίδαξόν με,

θ'. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα * ὅλην τὴν ἡμέραν.

ι'. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

ια'. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς.

ιβ'. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθη-

θη·

α'. Πρὸς ἐσένα Κύριέ μου ὕψωσα τὴν ψυχήν μου, ὦ Θεέ μου εἰς ἐσένα ἔχω τὸ θάῤῥος μου, νὰ μή με ἀφίσῃς νὰ ἀτιμαθῶ καὶ ναλυπηθῶ ποτέ.

β'. Μὴ δὲ νὰ παραχωρέσῃς νὰ μὲ νικήσουν καὶ νὰ μὲ ἀναμπέξουσιν οἱ ἐχθροί μου (ὡς ἀδύνατον ὡς ἀχαμνὸν καὶ ἄχρηστον.)

γ'. Διατὶ ἠξεύρω πῶς ὅσοι σὲ καρτεροῦσι (νὰ τοὺς βοηθήσῃς) δὲ θέλουσι νικηθῆ καὶ νὰ ἀτιμασθοῦσι.

δ'. Μόνον ἐκεῖνοι θέλουσι καταντροπιαθῆ ὁποὺ (δὲν ἔχουσι τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐλπίδα τους εἰς ἐσένα νὰ τοὺς βοηθήσῃς) μὰ ἁμαρτάνουσι ἀντίρρητα ὡς τοὺς φανῆ δίχως λογαργιασμὸν καὶ ὠφέλειαν (μόνον διὰ κόλασίν τους.)

ε'. (Ἀλλὰ διανὰ μὴ πάθω καὶ ἐγὼ σὰν καὶ ἐκείνους τὰ ὅμοια.) Σὲ παρακαλῶ Κύριέ μου νὰ μοῦ φανερώσῃς ταῖς στράταις σου,

ς'. Καὶ νὰ μὲ διδάξῃς τὰ προστάγματά σου.

ζ'. Καὶ νὰ μὲ ὠδηγίσῃς νὰ περιπατῶ εἰς τὴν ἀληθοσύνην σου (διὰ νὰ μὴ γελοῦμαι εἰς τὴν πλάνην τοῦ κόσμου καὶ τοῦ διαβόλου.)

η'. Καὶ δεῖξαί μου ποῖον εἶναι τὸ καλὸν νὰ τὸ κάνω, καὶ ποῖον τὸ κακὸν νὰ τὸ φεύγω.

θ'. Διὰ τί ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεὸς καὶ λυτρωτής μου, καὶ διὰ τοῦτο ἐλπίζοντας εἰς ἐσένα σὲ καρτερῶ ὁλημερνῆς νὰ μοῦ βοηθήσῃς.

ι'. Θυμήσου Κύριέ μου πῶς ἡ καλοσύναις καὶ ἐλεημοσύναις σου, εἶναι παντοτινὰ εἰς ὅλους μας.

ια'. Καὶ μὴ θυμηθῇς ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις τῆς νεότητος καὶ ἀγνωσίας μου.

ιβ'. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου ἐνθυμή-

σου·

ἀθητίμȣ σύ.

ιγ'. Ε῞νεκεν τῆς χρηςότητός σȣ Κέ.

ιδ'. Χρηςὸς καὶ εὐθὺς Κύριος.

ιε'. Διὰ τȣ̃το νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

ις'. Ο'δηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει.

ιζ'. Διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτȣ̃.

ιη'. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυ῍ ἔλεος ϗ ἀλήθεια.

ιθ'. Τοῖς ἐκζητȣ̃σι τ̀ διαθήκην αὐτȣ̃, ϗ τὰ μαρτύρια αὐτȣ̃.

κ'. Ε῞νεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ Κέ, ϗ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μȣ. * πολλὴ γάρ ἐςί.

κα'. Τίς ἐςὶν ἄνος ὁ φοβȣ́μενος τὸν Κύριον νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ἡρετήσατο.

κβ'. Η'ψυχὴ αὐτȣ̃ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,

κγ'. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτȣ̃ κλη-

Τȣ̃το γροικᾶται διὰ ταῖς σκολασμέναις, ϗ μετανονημέναις ἁμαρτίαις.

σȣμȣ Χέ μου (ὡς τȣ̃ λῃςȣ̃ εἰς τ̀ ςρ̀ν.)

ιγ'. Καὶ συγχώρεσέ μȣ διὰ τὴν καλοσύνην σȣ Κέ μȣ. (καθὼς ἔχεις συνήθειαν νὰ κάνῃς εἰς τȣ̀ς μετανοημένȣς δȣ́λȣ́ς σȣ.)

ιδ'. Διατὶ ἐσὺ Κέ μȣ (καθὼς τὸ φωνάζȣν τὰ καμώματά σȣ ϗ ἡ γραφαῖς σȣ) εἶσαι καλὰ ϗ ἴσιος καὶ γλυκομίλητος (καὶ ἀγαπᾷς νὰ σωθȣ̃σιν ὅλοι.)

ιε'. Διὰ τȣ̃το νομοθετᾷς τȣ̀ς ἁμαρτωλȣ̀ς νὰ τρέχȣν εἰς τ̀ μετάνοιαν.

ις'. Καὶ σȣ̃ ἀρέσῃ νὰ ὁδηγᾷς τȣ̀ς ἥμερȣς καὶ ὑπηκόȣς ἀπὸ λόγȣ τȣς εἰς τὸ πρόσκαιρον Κριτήριον (τῆς ἐξομολογήσεως νὰ καταδικάζȣν τȣ̀ς ϗ νὰ συγχωρȣ̃ν τȣ̀ς.)

ιζ'. Καὶ διὰ τȣ́την τὴν ἀφορμὴν διδάσκεις τȣ̀ς ταπεινȣ̀ς τ̀ τρόπον τῆς σρίας.

ιη'. Καὶ ἀληθινὰ ὅλαις ἡ ςράταις τȣ̃ Κυ῍ εἶναι ὅλον ἐλεημοσύνη ϗ ἀληθοσύνη (γεμάταις χωρὶς καμίαν πλάνην.)

ιθ'. Καθὼς τὸ γνωρίζȣν ὅσοι καλὰ νωμοι διαβάζȣσι ϗ ἀκȣ́ȣσι τὰς γραφὰς ϗ τȣ̀ς νόμȣς σου ϗ τȣ̀ς φυλάσσȣσι.

κ'. (Διὰ τȣ̃το ἀγκαλὰ ϗ ἐγὼ νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος ἁμαρτωλὸς τȣ̃ κόσμȣ) Κάμε διὰ τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον, ϗ συγχώρεσαί μȣ τὰς ἁμαρτίας μȣ, διατὶ εἶναι πολλαῖς ϗ μεγάλαις.

κα'. Ε'πειδὴ ἠξεύρω πῶς ὅποιος καὶ ἂν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνος ὁπȣ̃ φοβᾶται τ̀ Κν῍, (καὶ μετανοᾷ ϗ σκολάζει τὰ κρίματά τȣ.) θέλει τȣ̃ δώσῃ νόμον ϗ τρόπον νὰ περιπατίσῃ καλὰ ϗ εὔκολα εἰς τὴν ςράταν, ὁπȣ̃ ἐδιάλεξε διὰ νὰ σωθῇ.

κβ'. Καὶ θέλει ἀναπαυθῆ ἡ ψυχή τȣ εἰς πολλὰ ἀγαθά,

κγ'. Καὶ θέλει κληρονομίσῃ ἡ τεκνογονία τȣ τὸν

κληρονομήσει γῆν.	τὸ τόπον τὸν γήϊνον καὶ τὸ οὐράνιον.
κδ'. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτῶν.	κδ'. Διατὶ αὐτὸς ὁ Κς εἶναι στερέωμα καὶ δυνάμωμα καὶ φώτισις τῶν ἀγαπημένων δούλων του.
κέ. Καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτῆς.	κέ. Καὶ ἡ ἁγία του γραφὴ θέλει τοὺς φανερώνει ὅλα του τὰ θελήματα.
κς'. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον.	κς'. Διὰ τοῦτο θέλουσι κοιτάζη τ' ἀμμάτιά μου καὶ ἐμένα ὅλον ἕνα τὸν Κύριον νὰ μοῦ βοηθήσῃ.
κζ'. Ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.	κζ'. Διατὶ αὐτὸς ὡς μεγαλοδύναμος θέλει ἀνασπάσῃ ἀπὸ πᾶσαν παγίδαν, ἤγουν πονηρίαν διαβολικὴν τὰ πόδιά μου.
κή. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.	κή. Λοιπὸν παρακαλῶ σε στοχάσου με τὸν ταλαίπωρον καὶ ἐλέησαί με. Διατὶ τὸ βλέπεις πῶς ἐγὼ εἶμαι ξένος καὶ πτωχώτατος.
κθ'. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν.	κθ'. Καὶ βλέπεις πῶς ἐπληθύνασιν ἡ ἀβάσταχταις θλίψαις τῆς καρδίας μου.
λ'. Ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.	λ'. Διὰ τοῦτο πρόφθασε καὶ ἐλευθέρωσαί με (ἀπὸ τέτοια θανάσιμα κίνδυνα.
λά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.	λά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὴν καταδίκην μου, καὶ λυπήσου με καὶ συγχώρεσαί μου ὅλας τὰς ἁμαρτίας μου.
λβ'. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.	λβ'. Καὶ ἀπάνω σὲ ὅλα ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου πῶς ἐπληθύνασι, καὶ μὲ ἐμίσησαν ἄδικα (δίχως νὰ τοὺς πταίσω ἐκείνων, παρὰ μόνον τῆς βασιλείας σου, καὶ τῆς ψυχῆς μου.)
λγ'. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην.	λγ'. Καὶ φύλαξαι τὴν ψυχήν μου καὶ λύτρωσαί με, καὶ μή με ἀφήσῃς νὰ [illegible] καὶ νὰ κολασῶ.
λδ'. Ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ, ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι.	λδ'. Διατὶ ὅλην μου τὴν ἐλπίδα ἔχω εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι ἄκακοι καὶ καλοὶ σου δοῦλοι οἱ σύντροφοί μου, ὁποῦ εὑρίσκουνται ἀντάμα μου.
λέ. Ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.	λέ. (Καὶ κάμε νὰ μᾶς γλυτώσῃς,) διατὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι μας ἔχομεν τὴν ὑπομονὴν εἰς τὴν χάριν σου Κύριε.

λς'. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

λς'. Διὰ τοῦτο Θεέ μου λύτρωσαι τὸν λαόν σου, ἀπὸ ὅλα του τὰ φοβερὰ βάσανα, (εἰς δόξαν ἢ εὐχαριστίαν σου.)

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, κέ. | Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Τοῦτον λέγουσι νὰ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, εἰς τὸν διωγμὸν τοῦ Σαοὺλ, καὶ συκοφαντί[αις] τῶν ἐχθρῶν του. Ὅταν ἐκινδύνευεν εἰς θάνατον, καὶ ἀναγκάσθη ἀπὸ τὸν φό-βον του νὰ ὑπάγῃ νὰ κατοικήσῃ μετοὺς ἀλλοφύλους σανικῶς του. Καὶ ἐσυχάσθη[ν] πίστιν καὶ τὰ ἔργα του, καὶ ἐβαρέθη τὴν συνοδίαν τους, καὶ βάνει τὸν Θεὸν κριτὴν [καὶ] μάρτυρα τῆς ἀκακίας του, καὶ παρακαλεῖ τὴν εὐσπλαγχνίαν του νὰ τὸν λυπηθῇ [νὰ] φθάσῃ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν καταδίκην τους καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ νὰ χαθῇ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, μὰ νὰ κάμῃ ὡς δικαιοκριτὴς τέλος καὶ ἀνταπόδωσιν εἰς τὴν κα[κο]σίν του. Τοῦτος ἁρμόζει νὰ τὸν λέγῃ κάθε ἄπταιστος καὶ ἀδικημένος, καὶ τεθλιμμέ-νος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, καὶ νὰ ἐλπίζῃ εἰς τὸν Θεὸν τὸν μεγαλοδύναμον καὶ ἀλάθευ-στον κριτὴν, καὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ δικαιοκρισίαν τὸ γληγορώτερον.

α'. Κρῖνόν με Κύριε.

α'. Κρῖναι Κύριέ μου τὴν κρίσιν μου (καὶ κά[με] με δικαιοσύνην εἰς ἐμένα, καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς μου.)

β'. Ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην.

β'. Διατὶ ἠξεύρεις πῶς ἐγὼ ἐπεριπάτουν χω[ρὶς] εἰς κακοσύνην μετ' αὐτούς (ὡς τώρα, δίχως νὰ τοὺς δίδω παραμικρὴν ἀφορμήν.)

γ'. Καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

γ'. Καὶ διὰ τοῦτο ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριόν μου πῶς δὲ θέλει μὲ ἀφήσῃ νὰ ἀχαμνήσω. (νὰ [μὴ] πέσω εἰς τὰς χεῖράς τους.)

δ'. Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με.

δ'. (Ἂ δὲν εἶναι ἔτζι ἡ ἀλήθεια, καὶ ὁρίζ[εις] ξαναδοκίμασαί με Κύριέ μου καὶ πείραξόν με (μόνον δίδε μου ὑπομονὴν σὰν καὶ τώρα.)

ε'. Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

ε'. Καὶ κάψε μὲ περισσότερα βάσανα τοὺς λο-γισμούς καὶ τὴν καρδίαν μου, (καὶ πάσωστε νὰ τὰ βαστάξω ὅλα μὲ τὴν βοήθειάν σου.)

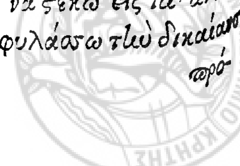
ς'. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί.

ς'. (Διατὶ ὅσα κακὰ καὶ ἂν ἔπαθα ὡς τὸ σήμε-ρον βλέπω πῶς εὑρίσκετον πάντα ἡ ἐλεη-μοσύνη σου ὀμπροστὰ τῶν ὀμματιῶν μου, (καὶ μὲ ἐδυνάμωνε νὰ τὰ βαστῶ καὶ νὰ μὴ τὰ λογιάζω)

ζ'. Καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

ζ'. Καὶ ἐγύρευα μόνον νὰ στέκω εἰς τὰ ἀληθι-νά σου λόγια (καὶ νὰ φυλάσσω τὴν δικαιοσύνην προ-

ή. Οὐκ

προσαξιν, νὰ μὴν ἀποδώσω κακὸν, ἀντὶ κα-
κοῦ, ἐπειδὴ ἡ δικαιοκρισίασου πάσει νὰ κάμη
τὴν ἀνταπόδωσιν καὶ τὴν ἐκδίκησιν :)

η. Οὐκ ἐκάθησα μὲ τὰ συ-
νεδρίου ματαιότητος,

η. Διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ καθίσω ὡσὰν ἐκεί-
νους μὲ τὸ ἄδικον συνέδριον,

θ. καὶ μὲ τὰ παρανομούντων
οὐ μὴ εἰσέλθω.

θ. Οὐδὲ νὰ ἔμπω ἐκεῖ ὅπου αἱματώνουνται οἱ
παράνομοι.

ι. ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονη-
ρευομένων. καὶ μετὰ ἀσε-
βῶν οὐ μὴ καθίσω:

ι. Διατὶ ἐμίσησα τὴν μάζωξιν τῶν πονηρῶν· καὶ
μετ' αὐτοὺς τοὺς ἀσεβεῖς δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ κα-
θίσω:

ια. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς
χεῖράς μου.

ια. (Μόνον θέλω γυρεύη τὴν ἔγνοιάν μου) καὶ νὰ
πλύνω μὲ τοὺς καλόγνωμους δούλουςσου, καὶ ὑπη-
ρέτας τῆς ἐκκλησίαςσου τὰς χεῖράς μου (νὰ
τὰς καθαρίζω Ὄχι μόνον μὲ τὸ νερὸν, ἀλλὰ
καὶ μὲ τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν, κατὰ τὴν δικαιω-
σύνηνσου.)

ιβ. Καὶ κυκλώσω τὸ θυ-
σιαστήριόνσου Κέ.

ιβ. Καὶ νὰ στέκω μετ' αὐτοὺς τριγύρου εἰς τὴν τρά-
πεζάνσου Χέμου μὲ ὅλην μου τὴν εὐλάβειαν.

ιγ. τοῦ ἀκοῦσαίμε φωνῆς αἰ-
νέσεώςσου.

ιγ. νὰ ἀκούω τὰς χαράςσου, καὶ τὴν δοξολο-
γίανσου.

ιδ. Καὶ διηγήσασθαι πάν-
τα τὰ θαυμασιάσου:

ιδ. Καὶ νὰ διηγοῦμαι ὅλασου τὰ θαύματα, (ξε-
χωριστὰ ἐκεῖνα ὅπου κάνῃς κάθε καιρὸν εἰς
ἐμένα:)

ιε. Κὲ ἠγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκουσου, καὶ τόπον σκηνώ-
ματος δόξηςσου.

ιε. Κέμου ἀλάθασε ἐξαίρειςτοπῶς ἀγαπῶ
πάνταμου νὰ βλέπω τὴν εὐμορφίαν τῆς ἐκκλη-
σίαςσου, καὶ τὸν τόπον ὅπου κατοικᾷ ἡ δόξασου.

ιϛ. μὴ συναπολέσῃς * μὲ
τὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήνμου.

ιϛ. διὰ τοῦτο μὴ θέλεις νὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ χαθῇ
ἡ ζωήμου ἀντάμα μὲ τοὺς ἀθεΐσας.

ιζ. καὶ μὲ τὰ ἀνδρῶν αἱμά-
των τὴν ζωήνμου, Ὧν ἐν
χερσὶν αἱ ἀνομίαι.

ιζ. Οὐδὲ νὰ κολασθῇ ἡ ψυχήμου μὲ τοὺς φονεῖς,
καὶ αἱματοφάδες, Ὅπου εἶναι τὰ χέρια τους ὅ-
λον ἀνομίαις γεμάτα.

ιζ. ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη
δώρων:

ιζ. καὶ ἡ δεξιάτους στέκει πάντα ἀνοικτὴ νὰ πέρνῃ
ἀργύρια (καὶ νὰ κάνῃ, καὶ νὰ γράφῃ ἀδικοκρι-
σίας:)

ιη. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳμου ἐ-
πο-

ιη. (Ἀλλὰ βλέπεις τὴν γνώμηνμου) πῶς ἐγὼ
περι-

* ἤγουν μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας ὅπου εὐείσκομαι ἀπὸ τὸν φόβον μου. ἀλλὰ ἀξίωσαί με γλύγορα εἰς τὴν πείδαμου.

πορεύθην, λύτρωσαί με Κύριε.

περιπατῶ μὲ ἀκακίαν εἰς τὸ θέλημάσου, ἔτζι καὶ ἐσὺ μὲ λύτρωσαι Κύριέμου·

ιθ'. Καὶ ἐλέησόν με.

ιθ'. καὶ κάμε ἐλεημοσιύνην εἰς ἐμένα (καὶ μή με ἀφίσῃς νὰ πέσω εἰς ταῖς κακοσιύναιςτους.)

κ'. ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι:

κ'. καὶ δόσμου χάριν νὰ στέκω ἴσια, καὶ καλὰ εἰς τὰ προστάγματάσου:

κα'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε:~

κα'. (Διὰ νὰ τρέχω πάντα) εἰς τὰς ἐκκλησίας σου, νὰ σὲ δοξολογῶ Κύριέμου χαρούμενος:--

---

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κϛ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ πρὸ τοῦ νὰ χρισθῇ τὴν β'. φοράν.

Τρεῖς φοραῖς ἐχρίσθη ὁ Δαδ. καὶ πρὸ τοῦ νὰ χρισθῇ τὴν β'. φορὰν, τὸν ἔκαμε τοῦτον τὸν Ψαλ.

Σὰν ἐχρίσθη ὁ Δαδ τὴν α'. φορὰν ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ εἰς τὴν Βηθλεὲμ εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός του κρυφὰ. α'. Βασιλ. κεφ. ιϛ'. Ἔλαβε μεγάλην ἀνδρείαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἐφόνευσε τὸν Γολιάθ'. α'. βασ. κεφ. ιζ'. Καὶ ἔκαμε, καὶ ἄλλους πολλοὺς πολέμους μὲ τοὺς ἀλλοφύλους· εἰς ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἔκαμε τοῦτον τὸν Ψαλμὸν, τριγυρίζοντάς τον ὁ Σαοὺλ εἰς τὴν ἔρημον Μαὼν, εἰς ἕνα ὄρος ὀνομασμένον πέτρα. α'. βασ. κεφ. κγ', καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐγλύτωσε. Διὰ τοῦτο εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν καὶ στέκει στερεὸς, καὶ ἄφοβος μὲ ὅλην του τὴν πίστιν εἰς τὴν ἐλπίδα του. Παρακαλῶντας τον νὰ τοῦ βοηθᾷ, καὶ νὰ τὸν δυναμώνῃ εἰς ὅλαις ταῖς μάχαις τῶν ἐχθρῶν του. καὶ νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ κατοικᾷ εἰς τὸν ναόν του νὰ τὸν δοξολογᾷ ὡσὰν ὁποῦ τὸν ἐδιάλεξε (ἀνέλπισα τῶν γονέων του) καὶ τὸν ἔχρισε βασιλέα τοῦ λαοῦ του. καὶ νὰ τὸν ὁδηγᾷ εἰς στράταν θεάρεστον. καὶ νὰ τὸν λυτρώνῃ ἀπὸ ταῖς συκοφαντίαις, καὶ ψεύματα τῶν ἐχθρῶν του. Τοῦτος βοηθᾷ νὰ τὸν λέγουσιν εἰς τοὺς πειρασμοὺς, καὶ κίνδυνα μὲ εὐλάβειαν, ὅσοι πειράζονται ἄδικα.

α'. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;

α'. Ἐσὺ ὁ Κύριέμου εἶσαι ὁ φωτισμόςμου, καὶ ὁ ἐλευθερωτήςμου (καὶ μὲ φωτίζεις τί νὰ κάμω καὶ πῶς νὰ νικήσω τοὺς ἐχθρούςμου) καὶ ποῖον ἔχω νὰ φοβηθῶ;

β'. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

β'. Ἐσὺ Κύριέμου εἶσαι ὁ σκεπαστὴς τῆς ζωῆςμου, ἀπὸ ποῖον θέλω νὰ δειλιάσω;

γ'. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.

γ'. (Καθὼς πολλαῖς φοραῖς τὸ εἶδα μετ' ἀμματιάμου) πῶς τὴν ὥραν ὁποῦ μοῦ ἐσίμωσαν οἱ πολεμάρχοι μου κακοσιυνεμένοι σὰν ἄγρια θηρία,

δ'. Οἱ

θηρεία, νὰ μὲ ξεσκίσουν καὶ νὰ φάγουνταις σάρκασμου.

δ'. Οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν, καὶ ἔπεσον:

δ'. Αὐτοὶ οἱ τύραννοι καὶ ἐχθροί μου ἀχάμνησαν ἀπολόγουτους, καὶ ἔπεσαν ξεροὶ καὶ ἄπρακτοι:

έ. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.

έ. Διὰ τοῦτο ἂν ἦτον καὶ νὰ ξαπλωθῇ τριγύρου μου μεγάλον φουσάτον, δὲν θέλει φοβηθῇ ἡ καρδία μου.

ϛ'. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω:

ϛ'. Καὶ ἂν σταθῇ ἀπάνωμου ὁ πόλεμός του, ἐγὼ εἰς τὴν δύναμίν σου Χέ μου ἔχω τὴν ἐλπίδαμου νὰ μὲ γλυτώσῃ· (καὶ δὲν βάνω εἰς τὸν νοῦν μου οὐδὲ σκλαβίαν οὐδὲ θάνατον· καὶ σοῦ εὐχαριστῶ εἰς τοῦτο ὁποῦ μὲ δυναμώνῃς:)

ζ'. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω:

ζ'. Μόνον μίαν χάριν ἐζήτουν πάντα μου νὰ ἔχω ἀπὸ τὸν Κύριόν μου, καὶ ἐκείνην πάλιν τὴν ζητῶ·

η'. τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

η'. ποίαν; νὰ μὲ ἀξιώσῃ νὰ κατοικῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου μου ὅλην μου τὴν ζωήν.

θ'. τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου,

θ'. νὰ βλέπω τὴν δόξαν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου μου,

ι'. καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν Ἅγιον αὐτοῦ:

ι'. καὶ νὰ στοχάζωμαι μετ' ἀμμάτια μου, καὶ μὲ τὸν νοῦν μου τὸν ναόν του τὸν Ἅγιον, τὸν γήινον, καὶ οὐράνιον. (καὶ νὰ κάνω μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν κατὰ τὸ δυνατόν μου ὅλα τὰ χρειαζόμενα:)

ια'. Ὅτι ἔκρυψέ με * ἐν σκηνῇ αὐτοῦ.

ια'. (Καὶ νὰ τὸν προσκυνῶ εἰς τὰ παλάτιατου) διατὶ μὲ θέλει κρύβῃ σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου μὲ τὴν σκέπην του τὴν μεγαλοδύναμον·

* σκηνῇ. σκέπῃ.

ιβ'. Ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ:

ιβ'. Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῶν κακῶν μου θέλει μὲ φυλάσσῃ εἰς τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῆς κατοικίας του:

ιγ'. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

ιγ'. Καὶ θέλει μὲ στήσῃ ὑψηλὰ εἰς τὴν πέτραν τῆς ἀφοβίας, καὶ ἐλπίδος. α'. Βασ. κγ'.

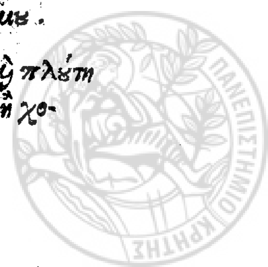
ιδ'. Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου:

ιδ'. καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ὁποῦ ἤθελεν ὑψώσῃ τὴν δύναμίν μου ἀπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς μου.

ιε'. Ἐκύκλωσα,

ιε'. (Ἐγὼ δὲν ἤθελα γυρέψῃ δόξαις καὶ πλοῦτη

ιϛ'. καὶ   ἢ χο-

ιϛ'. Καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ *θυσίαν αἰνέσεως,

*ἣν ἔπηξεν ὁμωούσης.

ιζ'. καὶ ἀλαλαγμοῦ.

ιη'. Ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ:

ιθ'. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα.

κ'. Ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.

κα'. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου Κύριον ζητήσω.

κβ'. Ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου.

κγ'. Τὸ *πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω:

*τὸ σκέπος σου.

κδ'. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου·

κε'. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με· καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου:

κϛ'. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ Κς προσελάβετό με:

κζ'. Νο-

ἢ χοροὺς, καὶ παιγνίδια, ἢ τραγούδια, καὶ ἀσωτείαις.) Ἀλλὰ ἤθελα περιτρυγυρίσῃ μὲ τὸν λαὸν μέσα, καὶ ἔξω τὴν ἐκκλησίαν,

ιϛ'. νὰ βάλω τὸν ἱερέα νὰ λειτουργίσῃ εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν λειτουργίαν εὐχαριστίας,

ιζ'. καὶ νὰ κάμω δοξολογίαν τῆς νίκης, (καὶ θαυμαστὴν χαρὰν εἰς τὸν Θεὸν, ὁποῦ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ κίνδυνα καὶ ταῖς λύπαις μου.)

ιη'. Καὶ νὰ ψάλλω καὶ νὰ εὐχαριστῶ μὲ ὅλους ἀπὸ καρδίας τὸν Κύριον μας.

ιθ'. Ἐπάκουσαι Κύριε ταῖς φωναῖς καὶ τοὺς πόνους τῆς καρδίας μου, ὁποῦ φωνάζω, (καὶ σὲ κράζω τούτην τὴν ὥραν εἰς τὴν βοήθειάν μου.)

κ'. καὶ ἐλέησέ με καὶ ἀκρόασου τὸ ζήτημά μου.

κα'. Καὶ τάσσει σου ἡ καρδία μου, καὶ λέγει πῶς ἐγὼ διατούτην τὴν χάριν θέλω ἐπιθυμᾶ Κύμε περισσότερον (καὶ νὰ τρέχω μὲ ὅλην μου τὴν ὄρεξιν νὰ τὸν προσκυνῶ, καὶ νὰ εὑρίσκωμαι εἰς τὰ θελήματά του πάντα μου.)

κβ'. Καὶ καθὼς εἰς τὸν περασμένον καιρὸν σὲ ἐγύρευεν ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ πρόσωπόν μου.

κγ'. Ἔτζι καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς θέλω γυρεύῃ Κέ μου τὸ πρόσωπόν σου.

κδ'. Διατοῦτο μὴ στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμένα· καὶ μὴ φύγῃς μὲ θυμὸν ἀπὸ τὸν δοῦλόν σου (καὶ ἀπὸ τὸν λαόν σου, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.)

κε'. Ἀλλὰ βοήθησέ με μὲ τὸ ἔργον, καὶ μή με ἀποδιώξῃς· καὶ μὴ μὲ παρετήσῃς ὦ Θεὲ καὶ λυτρωτά μου:

κϛ'. Καὶ θυμήσου πῶς ὁ πατέρας μου, καὶ ἡ μητέρα μου δέν με ἐλόγιασεν ἄξιον νὰ σταθῶ εἰς τὴν τάξιν ὁποῦ εὑρίσκωμαι· ἀλλὰ ἐσὺ Κέ μου μὲ ἐδιάλεξες ἀπὸ λόγου σου (καὶ μὲ ἔκαμες δοῦλον τῆς βασιλείας σου:)

κζ'. Λοι-

κζ'. Νομοθέτησόμμε Κέ ἐμ τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόμμε ἐμ τρίβῳ εὐθεία.	κζ'. Λοιπὸν δόσμου νόμον καὶ φώτισιν νὰ περιπατῶ εἰς τὸ δρόμονσου, καὶ ὁδηγησαίμε εἰς τὴν ἴσιαν καὶ ἁγίαν στράταν τῆς βουλῆς σου. (διὰ νὰ μὴ κακοπέσω εἰς τὸ ὕστερον.)
κή. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,	κή. (Καὶ κάμετο διὰ τὴν καλοσιώνησου) καὶ διὰ τὴν φαρμακερὴν κακοσιώνην τῶν ἐχθρῶν μου,
κθ'. Μὴ παραδῷς με εἰς * ψυχὰς θλιβόντωμμε.	κθ'. Καὶ μὴ με παραδώσῃς εἰς τὴν ἐξουσίαντους νὰ μὲ τυραννοῦν, καὶ νὰ μὲ θλίβουν (διατὶ βλέπεις πῶς οὐδὲ μὲ λόγον οὐδὲ μὲ ἔργον δὲ τοὺς ἀδίκησα.)
λ'. Ὅτι ἐπανέστησαμ μοι μάρτυρες ἄδικοι,	λ'. Και αὐτοὶ ἐσηκώθησαν τόσοι ψευδομάρτυρες κατα πάνω μου,
λά. Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.	λά. Καὶ ἐψευδομαρτύρησεν ὅσα ἐβουλήθη μέσατους ἡ ἄδικήτους καρδία.
λβ'. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖμ τὰ ἀγαθὰ Κυ ἐμ γῇ ζώντωμ.	λβ'. Καὶ διὰ τοῦτο πιστεύω (βέβαια εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου πῶς θέλει μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ ταῖς πολυτεχνίαις τους) καὶ νὰ μοῦ δώσῃ χάριν) νὰ ἰδῶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου (πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια, καὶ νὰ στέκω πάντα χαρούμενος) εἰς τὸν τόπον τῶν ζωντανῶν (καὶ καλῶν νὰ τὸν δοξάζω.)
λγ'. Ὑπόμεινομ τὸν Κύριομ ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδίασου.	λγ'. (Λοιπὸν καρτερῶντας τὴν ἐλευθερίαν μου κατὰ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐλπίδα μου θέλω λέγη τοῦ ἐμαυτοῦ μου, καὶ καθενὸς βασανισμένου) ὑπόμενε τὸν Κύριον, ἀνδρεύου καὶ ἂς δυναμώνεται ἡ καρδίασου.
λδ'. Καὶ ὑπόμεινομ τὸμ Κυριομ. Δόξα.	λδ'. Καὶ ἔχε τὴν ὑπομονήν σου εἰς τὸν [illegible], καὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ τὴν [illegible] γλυγορήτερον.) Δόξα.

* εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Σαοὺλ. λέγοντες πῶς ἤθελα νὰ φονεύσω τὸν Σαοὺλ.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. κς. 1Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Τοῦτον τὸν ἐσιώθεσεν ὁ Δαδ εἰς τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σαοὺλ, ὅταν ἠθέλησαν νὰ τὸν προδώσουν οἱ ψευδοφίλοιτου, καὶ τὸν ἐκατέβαλαν πρὸς αὐτὸν οἱ ἄτυχοι, καὶ αὐτὸς παρακαλεῖ τὸν Θν νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιβουλήντους, καὶ νὰ φυλάξῃ τὸν λαόντου ἀπὸ τὰ σκάνδαλα. Εἰς τὰ κίνδυνα εἶναι ὠφέλημος, καὶ ἐτοῦτος νὰ λέγεται.

ά. Πρὸς

α. ΠΡός σὲ Κύριε κεκράξομαι,

β. Ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

γ. Μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

δ'. Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ε. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,

ς'. ἐν τῷ δεέσθαί με πρὸς σέ.

ζ'. Ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

η. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν.

θ'. Καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με.

ι. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν.

ια. Κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

ιβ'. Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

ιγ'. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς.

ιδ'. Ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

ιε. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα

τῶν

α. ΠΡὸς ἐσένα Κύριέ μου φωνάζω (μὲ πολὺν πόνον καὶ ἀναστεναγμὸν τῆς καρδίας μου,)

β'. Ὦ Θεέ μου μὴ κάμῃς ξένον νουν ἀπ' ἐμένα.

γ'. Καὶ μὴ παραμερίσῃς ὁλότελα ἀπ' ὀλίγου μου.

δ'. Διατὶ εὐθὺς γίνομαι ὅμοιος τῶν τεθαμμένων εἰς τὸν τάφον.

ε. Ἐπάκουσε Κύριε τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν δέησίν μου.

ς'. Τούτην τὴν ὥραν, ὁποῦ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ βοηθήσῃς.

ζ'. Καὶ ἔχω σηκωμένα τὰς χεῖράς μου καὶ τὸν νοῦν μου εὐλαβητικά, μέσα εἰς τὸν ναόν σου τὸ ἅγιον.

η. Μή με ἀφίσῃς νὰ συρθῶ καὶ νὰ λάβω κακὸν θάνατον μετοὺς κακογνώμους, οὐδὲ νὰ φονευθῶ ἔξαφνα ἀπὸ τὰς χεῖράς τους.

θ'. Καὶ μὴν ἀποφασίσῃς νὰ χαθῶ μὲ ἐκείνους ὁποῦ ἐργάζουνται μέρα νύκτα τὰ ἄδικα, ἀλλὰ ἐλευθέρωσαί με ἀπ' αὐτούς.

ι. Καὶ Ἐκείνων ὁποῦ μιλοῦσι μὲ δολομένην καλοσύνην, καὶ διπροσωπίαν μὲ τοὺς γειτόνους τους.

ια. Ἔπειτα θρέφουσι τὰ κακὰ (ὡσὰν θηρία μέσα) εἰς τὰς καρδίας τους.

ιβ'. Δός τους κατὰ τὰ ἔργα τους, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν καὶ ταῖς τέχναις τους.

ιγ'. Καὶ δός τους τὴν τιμωρίαν κατὰ τὰ καμώματά τους.

ιδ'. Καὶ ἀνταπόδωσέ τους τὴν πλερωμὴν ὁποῦ μὲ δικαιοσύνην τοὺς πρέπει.

ιε. Καὶ ἐπειδὴ δὲ θέλουσι νὰ βάλουσι τὸν νοῦν τους εἰς τοὺς ὁρισμούς σου, καὶ εἰς τὰ περάσματά σου

τῶν χειρῶν αὐτῶν.

νασου ἔργα, (νὰ φοβηθοῦσι τὴν δικαιοκρισίαν σου νὰ παύσουσι τὰς παρανομίας καὶ ἀδικίας τους)

ις'. Καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσῃς αὐτούς.

ις'. Θέλεις τοὺς χαλάσῃ (ὡσὰν ἀνοικτὸν τοῖχον) καὶ νὰ μὴ τοὺς ξανακτίσῃς πλέον.

ιζ'. Εὐλογητὸς Κς ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

ιζ'. (Καὶ τότες ἐγὼ ξεγνοιάζοντας ἀπὸ τοὺς πολέμους τους θέλω ψάλλῃ χαρούμενος) Νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κς ὁποῦ ἐπάκουσε τὸν πόνον μου καὶ τὴν δέησίν μου.

ιη'. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου.

ιη', (Καὶ νὰ φωνάζω εἰς ὅλους, πῶς) ὁ Κς ἦτον ὁ βοηθός μου καὶ ὁ σκεπαστής μου (καὶ μὲ ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὸν ἄδικον θάνατον.)

ιθ'. Ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην.

ιθ'. Καὶ πῶς εἰς αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβα τὴν βοήθειάν του.

κ'. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου. Καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

κ'. Καὶ ἐπαρηγορήθηκα τόσον ὁποῦ ἐξανανέωσε τὸ κορμί μου, (καὶ ἔγινε δυνατώτερον,) διὰ τοῦτο μὲ ὅλην μου τὴν ὄρεξιν θέλω τοῦ εὐχαριστᾷ.

κα'. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ Χῦ αὐτοῦ ἐστί.

κα'. Καὶ νὰ διηγοῦμαι εἰς ὅλους πῶς ὁ Κς εἶναι ἡ στερέωσις καὶ δύναμις τοῦ λαοῦ του, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ βοηθὸς εἰς ὅλαις ταῖς νίκαις τοῦ ἁγιομυρισμένου δούλου του.

κβ'. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

κβ'. (Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἔτζι ἡ ἀλήθεια) σκέπασε καὶ τώρα τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγεισαι τὴν κληρονομίαν σου (νὰ νικήσουσι τοὺς ἐχθροὺς τους.)

κγ'. Καὶ ποίμανον αὐτούς. Καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

κγ'. Καὶ φύλασσέ τους (σὰν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα,) καὶ ὕψωνε καὶ δυνάμονέ τους ὅλην τους τὴν ζωὴν) εἰς ψυχικοὺς καὶ σωματικοὺς πολέμους ὁποῦ τοὺς ἔρχονται, καὶ εἰς τὸ τέλος τοὺς ἀξίωσε καὶ εἰς τὴν βασιλείαν σου.)

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐξοδίου σκηνῆς. κη'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, εἰς τὴν εὐγαλσίαν τῆς κιβωτοῦ.

Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἡλεὶ τοῦ Ἱερέως, καὶ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. πολεμῶντας οἱ ἀλλόφυλοι μὲ τοὺς Ἑβραίους τοὺς ἐνίκησαν. ϗ εἰς ἐκείνην τὴν μάχην ἐσκοτώθησαν λδ΄. χιλιάδες Ἑβραῖοι. καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἠλεί, Ὀφνεί, καὶ Φινεές. ά. βασιλ. δ΄. Καὶ ἐπήρασι τὴν κιβωτὸν ϗ τὴν ἐπῆγαν εἰς τὴν ἄζωτον, ϗ ἐστάθη ἐκεῖ μῆνας ζ΄. καὶ τοὺς ἔκαμε πολλὰ κακά, ϗ ἐτρόμαξαν παραπολλά. Καὶ ἐμίνησαν εἰς τὴν Καριαθιαρεὶμ καὶ ἐπῆγαν καὶ τὴν ἐπῆραν, ϗ τὴν ἔθεσαν εἰς τοῦ Ἀμιναδὰβ τὸ σπίτι ϗ ἔκαμεν ἐκεῖ χρόνους κ΄. (ά. βασ. ζ΄.) Ἀπέκει ἔγινεν ὁ Σαοὺλ βασιλεύς, ϗ μετὰ τὸν θάνατόν του ἐβασίλευσεν ὁ Δαβίδ. ϗ ἐπῆγε ϗ τὴν ἐπῆρε ἀπὸ τοῦ Ἀμιναδάβ, ϗ σύρνοντάς την τὸ ἁμάξι ἔγυρε νὰ πέσῃ ϗ ἀπλώνωντας ὁ Ζανὰ νὰ τὴν πιάσῃ ἐθανατώθη ἀπὸ Θῦ. ϗ ἐφοβήθη ὁ Δαβίδ, ϗ τὴν ἐπῆγεν εἰς τοῦ Ἀβεδδαρὰ τὸ σπίτι. Καὶ εἰς γ΄, μῆνες ἐπῆγε μὲ ὅλον τὸ πλῆθος ϗ τὴν ἐπῆρεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεδδαρά, ϗ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Ἱλῆμ. β΄. βασ. ς΄. ϗ εἰς τῶν παραλειπομένων ά. ιδ΄. λέγει πῶς ἐψάλασι τότε, τὸν ρδ΄. ψαλμούς. Τό, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῳ ϗ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ, Καὶ μέρος ἀπὸ τοὺς ϟέ. Ἄσατε τῷ Κῳ ᾆσμα καινόν, Ἄσατε τῷ Κῳ πᾶσα ἡ γῆ. Καὶ δύο τρεῖς στίχους ἀπὸ τὸ Ἐνέγκατε τῷ Κῳ υἱοὶ Θῦ. Τότε ὁ μοιάζει νὰ τὸν ἔκαμε τοῦτον τὸν ψαλ. ὁ Δαβίδ, παρακινῶντας τοὺς ὅλους νὰ φέρνουν λιπαραῖς θυσίαις, ϗ νὰ κάνουσιν μεγάλαις δοξολογίαις καὶ εὐχαριστείαις εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ἀκόμι φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀπανωγραφήν του νὰ ἐψάλετον ὅταν εὐγάνασι τὴν κιβωτὸν εἰς θλίψιν, ἢ χαρὰν μεγάλην. Τοῦτον ἔψαλε ϗ ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας εἰς τὴν νίκην τοῦ Σεναχηρεὶμ, ἀναγκάζωντας τὸν λαὸν εἰς εὐχαριστείαν μεγάλην πρὸς τὸν Θν, ὅπου τοῦ ἐθανάτωσεν. ρπέ. χιλιάδες λαὸν μίαν νύκτα. δ. βασ. ιή. ϗ ιθ΄. Τοῦτος δείχνει πῶς ὁ Θς εἶναι φοβερὸς καὶ μέγας ἀπὸ ταῖς ἀστραπαῖς ϗ βρονταῖς καὶ ἀστροπελέκια ὅπου ῥίκτῃ, καὶ ἀπὸ ταῖς βροχαῖς ϗ κατακλυσμοὺς ὅπου κάνῃ ὄχι μόνον τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ καὶ τὸ καλοκαίρι εἰς παίδευσιν τῶν ἐχθρῶν του. Σὰν εἰς τὸν κατακλησμὸν τοῦ νῶε. γεν. ς΄. ζ΄. καὶ ή. Σὰν εἰς τὰ σόδωμα γεν. ιθ΄. Σὰν εἰς τὸν φαραώ. Ἐξοδ΄. θ΄. ἢ εἰς φόβον τῶν ἀνῶν, ὡς εἰς τὸ σινάιον. Ἔξοδ. ιθ΄. ἢ ὡσὰν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ προφήτου Σαμουήλ. ά. Βασιλ. ιβ΄. καὶ εἰς ἄλλους καιροὺς ϗ τόπους. Καὶ πρέπει νὰ τὸν δοξάζωμεν μὲ τρόμον ϗ κατάνυξιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του ὅπου τὴν εὐλογᾷ ϗ τὴν ἁγιάζῃ ϗ θαυματουργᾷ εἰς αὐτήν· καὶ κάνει τὰ μυστήριά του, καὶ διδάσκει τὰ λόγιά του, διὰ νὰ τρέχωμεν ἐκεῖ πάντα εἰς τὴν χαρὰν ϗ εἰς τὴν θλίψιν μας, νὰ τὸν δοξάζωμεν καθ' ἕνας κατὰ τὴν τάξιν του. Τοῦτος παρακινᾷ τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, καὶ μεγάλους τοῦ κόσμου, ϗ ὅλους μας, νὰ δοξολογοῦμεν τὸν δεσπότην μὲ εὐλαβητικαῖς ψαλμωδίαις, φέρνοντας εἰς τὸν ναόν του ἄξια δῶρα, καὶ λαμπάδας καὶ λειτουργίας εἰς τὰς ἑορτάς του, ϗ τῶν ἁγίων του· σφάζωντας ζῶα καὶ διαμερίζωντας εἰς τὸν λαόν, ϗ φαγιτὰ ϗ πιοτὰ κατὰ τὸ δυνατὸν ϗ πάσι μόν του πᾶς ἕνας εἰς δόξαν τῆς βασιλείας του. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πλάστης μας, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑγεία, ἡ τροφὴ καὶ ἡ χαρά μας, Καὶ πάλιν ὅσα κάμει καθένας, τοῦ τὰ ἀνταποδίδει ἑκατὸν τὰ πλάσια διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του.

ά. Φέρε-

α'. ἘΝέγκατε τῷ Κῳ υἱοὶ Θεοῦ,	α'. ΦΕ'ρετε τοῦ Κῦ ὢ ὑιοὶ τοῦ Θεοῦ· (ὅλα τὰ χρεοςούμενα πράγματα ἀπὸ καρδίας σας. πίςιν, ἐλπίδα, ἀγάπην, ϗ τὰ λοιπὰ καλὰ ἔργα κατὰ τὸ νόμον του.	ψαλ. γέ
β'. Ἐνέγκατε τῷ Κῳ υἱοὺς κριῶν.	β'. Φέρετε τοῦ Κῦ (κάθε πράγμα ὁπου νὰ ἐτάξετε.) ἢ κριοὺς, ἢ ἄλλα ζῶα νὰ τὰ σφάζετε εἰς τὰς ἑορτήν του, ἢ τῶν ἁγίων σου.	
γ'. Ἐνέγκατε τῷ Κῳ * δόξαν ϗ τιμήν:	γ'. Φέρετε τοῦ Κῦ δόξαν ϗ τιμὴν (καθὼς καὶ αὐτὸς μᾶς ἐδόξασε, ϗ μᾶς ἐτίμησε) καὶ μᾶς φροντίζει, ϗ μᾶς χορταίνει τὰ καλά του καθημερούσιον:)	* ψάλ. ή ςιγ. ι β'.
δ'. Ἐνέγκατε τῷ Κῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ:	δ'. Φέρετε τοῦ Κῦ τὴν πρεπούμενην δόξαν εἰς τὴν θεότητά του. (καθὼς ϗ αὐτὸς ἔχει γραμμένα τὰ ὀνόματάμας εἰς τὸ βιβλίον τῆς βασιλείας του, ϗ βάθος τῆς καρδίας του:)	
έ. Προσκυνήσατε τῷ Κῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ:	έ. Προσκυνήσετε μεταπείνωσιν τὸν Κῦ ὅλος ὁ λαός του εἰς τὴν ἁγίαν του ἐκκλησίαν (τὴν γήϊνον ϗ οὐράνιον. Διατὶ εἶναι μέγας ϗ φοβερὸς Κς, ὁπου ἔκαμεν ὅλα τὰ κτίσματα· ϗ τὰ ἐξουσιάζει αἰώνια:)	
ς'. Φωνὴ * Κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.	ς'. Ἡ φωνὴ τοῦ Κῦ ἐνεργᾷ εἰς τὰ νερὰ (ϗ ὅταν θέλῃ βρέχει ϗ ποτίζει τὴν γῆν ϗ καρπίζει. αὐτὸς φωνάζει ϗ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀνῶν. πῶς ἔτζι ἐνεργᾷ ϗ ὁ λόγος του εἰς ὅσους τὸν ἀκούουσι μὲ εὐλάβειαν:)	ά. * τὸ νόημα.
ζ'. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.	ζ'. Ὁ Θεὸς ὁ μεγαλόδοξος ρίκτει δυναταῖς βρονταῖς (ϗ φοβεραῖς ἀςραπαῖς, ϗ μεγάλαις βροχαῖς, καὶ τρέμει ὅλος ὁ τόπος· καὶ σκορποῦνται τὰ φουσάτα τῶν ἐχθρῶν, ϗ χάνουνται ἀπὸ τὸν φόβον τους.)	ά. βασ. ζ'. ϗ ιβ'. β βασ. έ δ'. βασιλ. ζ.
ή. Κς ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν:	ή. Ὁ Κς ἔχει εἰς ὅλα τὰ νερὰ, (οὐράνια γήϊνα ϗ θαλασσινὰ· τὴν ἐξουσίαν ὁλοχρονικὰ χειμῶνα ϗ καλοκαίρι. ἔτζι μᾶς ὁρίζει ϗ ἐμᾶς ἐκκλησιαςικοὺς, ϗ καλογέρους, ϗ λαϊκούς· ϗ μᾶς κρίζει ὅλουςμας νὰ τὸν προσκυνοῦμεν μὲ ὑπακοὴν καλὴν ϗ ταπείνωσιν:)	
θ'. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ.	θ'. Ἡ φωνὴ τοῦ Κῦ μὲ τὴν θεϊκήν του δύναμιν (τελειώνει παντοτινὰ ὅσα θέλει ϗ βούλεται.)	β'. ἡ ἐξουσία.

γ'. ἡ βουλή. *β. παραλ. ή. δ'. ἡ θέλησις.

ι. Φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ:

ι. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου πρέπει νὰ τιμᾶται μὲ ἐγκαρδιακὴν δόξαν (διατὶ μὲ τὴν καθολικήν του μεγαλοδυναμίαν* φυλάσσει τοὺς φίλους του, καὶ ἐξολοθρεύει τοὺς ἐχθρούς του:)

ια. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους.

ια. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου συντρίβει τοὺς κέδρους. (ἤγουν τοὺς μεγάλους βασιλεῖς καὶ αὐθέντας, καὶ ὅσους ὑπερυψώνουνται ὡς τοὺς κέδρους τοῦ λιβάνου, καὶ δὲν τὸν προσκυνοῦσι.)

ὁ λίβανος εἶναι ὄρος ὑψηλόν, καὶ πλατύχωρον, καὶ πολὺ δένδρον. καὶ ἦτον εἰδωλικὰς ἐκκλησίας γεμάτο.

ιβ'. Καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου:

ιβ'. Καὶ αὐτὸς θέλει συντρίψῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ τοὺς κέδρους τοῦ λιβάνου. (ἤγουν τὰ δένδρα του, καὶ τοὺς ναούς του· καὶ ὅλους τοὺς ὑπερηφάνους ἐχθρούς του. καὶ ὅλην τοῦ διαβόλου τὴν δύναμιν καὶ τῶν ὑπηρετῶν του:)

ιγ'. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν λίβανον.

ιγ'. Καὶ θέλει κάμῃ στάκτη τοὺς θεούς του ὡς τὸν μόσχον ὁποῦ ἐσύντριψε, καὶ ἀφάνισεν ὁ μωυσῆς εἰς τὸ χωρήβ.

ιδ'. Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων:

ιδ'. Καὶ ὁ ἠγαπημένος του λαὸς ὁ πιστὸς θέλει στέκῃ δυνατὸς ὡς τὸ μονόκερον ζῶον (ὁποῦ ἔχῃ εἰς τὸ κέρατόν του τὴν δύναμίν του:)

ιε'. *Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

ιε'. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου διαμερίζει τὴν φλόγα τῆς φωτιᾶς (καθὼς ἔκαμεν εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας· καὶ εἰς τοὺς βαβυλωνίους. καὶ δίδει τὸ φῶς εἰς τοὺς δούλους του, καὶ τὴν φλόγα εἰς τοὺς ἐχθρούς του:)

ε'. *ἡ ἀπόφασις. ς'. ὁ ὁρισμός. ζ'. τὸ πρόσταγμα.

ις'. Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον.

ις'. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου θέλει σύσῃ τὴν ἔρημον. (ἤγουν τὸν λαὸν τὸν παράνομον καὶ ἔρημον ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα.)

ιζ'. Καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης:

ιζ'. Καὶ θέλει ταράξῃ ὁ Κύριος τὴν ἔρημον τῆς Κάδης. (ἤγουν τοὺς ἀπίστους καὶ αἱρετικοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς σὰν ἐτάραξε καὶ τὴν ἔρημον τῆς Κάδης εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μωϋσῆ:)

ιη'. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους.

ιη'. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κάνει τὰ λάφια νὰ πιδοῦσι τοὺς ἐγκρεμνοὺς (καὶ νὰ ἀνασύρνουν μὲ τὸν ρουφισμόν, ἤγουν μὲ τὸν ἀνασασμὸν τοῦ στόματός τους τοὺς φαρμακεροὺς ὄφεις ἀπὸ τὰς τρύπας τους νὰ τοὺς καταπατοῦν καὶ νὰ τοὺς τρώγουσι) Καὶ τοὺς δικαίους ἂν εἶναι καὶ ἀχαμνοί, νὰ νικοῦσι τὰ κίνδυνα, καὶ τοὺς ἐχθρούς τους εὔκολα.

ιθ'. Καὶ

ιθ'. Καὶ

ιθ'. Καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς:	ιθ'. Καὶ θέλει ξεσκεπάσῃ τοὺς τόπους ὁποῦ ἔχουσι τοὺς λόγγους. (ἤγουν θέλει ξεριζώσῃ τοὺς ἀπίστους καὶ παρανόμους σὰν ἀγριόξυλα τοῦ δάσου ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας καὶ χώρας του:)	
κ'. Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.	κ'. (τότε θέλει νὰ ἔχῃ ὁ λαὸς ἀνεμπόδιστα) εἰς τὴν ἐκκλησίαν του· νὰ εὐχαριστᾷ καθ' ἕνας τὴν δόξαν του μὲ εὐλάβειαν καὶ δάκρυα.	
κα'. Κύριος * τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ,	κα'. Ὁ Κύριος λοιπὸν μετὰ τὸν καταποντισμὸν τῶν ἐχθρῶν του θέλει κατοικήσῃ (μὲ τοὺς δούλους του, εἰς τὸν τόπον του ἀτάραχα·)	*σὰν ἀφανίσῃ τοὺς ἐχθρούς.
κβ'. Καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα:	κβ'. Καὶ νὰ καθίσῃ ὁ Κύριος βασιλεὺς δοξασμένος εἰς τὸν κόσμον του αἰώνια:	
κγ'. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.	κγ'. Ὁ Κύριος θέλει δόσῃ δύναμιν καὶ στερέωσιν τοῦ λαοῦ του, (νὰ νικᾷ τοὺς ἐναντίους του.)	
κδ'. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.~	κδ'. Ὁ Κύριος θέλει εὐλογᾷ τὸν λαόν του (κάνωντας τὸ θέλημά του) νὰ εὑρίσκεται μὲ ἡσυχίαν καὶ καλοσύνην εἰς τὴν πατρίδα του :--	

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς ᾠδῆς, τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαβὶδ κθ.	Εἰς τέλος νίκης, ψαλμῳδία. ἢ διὰ τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ σπιτίου τοῦ Δαβὶδ, ἢ τοῦ ναοῦ Σολομῶντος.	ὁ μέγας Βασίλ. ψαλ. κθ'. ὁμοιάζει νὰ μιλῇ διὰ τὸν ναὸν Σολομῶντος.

Τοῦτος ὁμοιάζει νὰ ἔγινεν ὅταν ὁ Δαβὶδ ἁγίασε τὸ καινούργιόν του παλάτι ὁποῦ ἔκτισεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ κατοικήσῃ· κατὰ πῶς γράφει ἡ ά. παραλειπομένων. ιδ'. Καὶ λέγει. καὶ ἐπέστρεψε Δαβὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ κατῴκησε Δαβὶδ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ἢ νὰ ἔγινε μετὰ τὸν πόλεμον, καὶ φονευμὸν τοῦ Ἀβεσαλώμ· στρεφόμενος ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸ σπίτι του. καὶ ἁγιάζοντάς το ἀπὸ τοὺς μολυσμοὺς τοῦ μολυσμένου τέκνου, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσε καὶ ἀπὸ τὸν ἀκόλουθον πόλεμον τοῦ Σαβεέ, ὁποῦ ἦτον μὲ τὸν Ἀβεσαλὼμ εἰς τὸν πόλεμον, ἐχθρὸς τοῦ Δαβὶδ θανατήσιμος· καὶ ἐγύρευε νὰ στρέψῃ τὸ φουσσάτον τοῦ Ἀβεσαλὼμ ὀπίσω, διὰ νὰ κάμῃ πόλεμον, καὶ ἐκδίκησιν εἰς τὸν θάνατον τοῦ παρανόμου τέκνου. Διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ αὐτὸς κακὸν θάνατον. β'. βασ. κ. Καὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τόσους πολέμους καὶ κινδύνους ὁποῦ ἔπαθεν ὡς τότε. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν φυλάσσῃ καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον· καὶ παρακινᾷ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικούς, νὰ τὸν δοξάζουν ἀντάμα του. ὁποῦ τοὺς ἀξίωσε νὰ ἰδοῦσι τὴν σειράν του καὶ τὴν εἰρήνην κατὰ τὸν πόθον τους. Τοῦτος ἁρμόζει νὰ λέγεται εἰς νίκην πολέμου· ἢ εἰς ὑγείαν ἀρρωστίας· ἢ ἐλευθερίαν σκλαβίας,

καὶ ἐπι-

καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πεῖδα. ἢ ἄλλης ἀδικίας ὁποῦ νὰ ἤθελε τύχῃ τινὸς νὰ χάσῃ κανένα πρᾶγμα, νὰ τὸ ξαναλάβῃ ἀνέλπιστα εἰς τὴν ἐξουσίαν του. ἢ νὰ μετανοήσῃ τὰς ἁμαρτίας του, νὰ σταθῇ καλὰ, καὶ ἄξια ὡς τὸ τέλος του.

α'. Ὑψώσω σε Κύριε ὅτι ὑπέλαβές με.

α'. Ἐγὼ Κύριέ μου θέλω σὲ ὑψώνῃ καὶ νὰ σὲ δοξολογῶ ὡς εἰς τὸν αἰῶνα, ὁποῦ μὲ ἅρπαξες ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς ἁμαρτίας.

β'. Καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ:

β'. Καὶ δὲν ἄφηκες τοὺς ἐχθρούς μου νὰ χαροῦσι τὸν θάνατον τῆς ψυχῆς μου:

β'. βασ. κδ'.

γ'. Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

γ'. Δοξάζω σε Κύριε καὶ Θεέ μου ὁποῦ σὰν σὲ ἐπαρακάλεσα μοῦ ἀπάκουσες ὡς πολυέλεος, καὶ μὲ ἰάτρευσες.

δ'. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου.

δ'. Προσκυνῶ σε Κύριέ μου γλύγορε, καὶ καλὲ ἰατρὲ, ὁποῦ μ' ἔβγαλες ἀπὸ τὸν ᾅδην τὴν ψυχήν μου, καὶ ἀπὸ τὸν τάφον τὸ κορμί μου.

ε'. Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον:

ε'. Καὶ ἐλύτρωσές με ἀπὸ τὴν μέσιν τῶν θαμμένων εἰς τὸν τάφον:

ς'. Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ.

ς'. (Διὰ τοῦτο δὲ θέλω παύσῃ νὰ τοὺς παρακινῶ ὅλους νὰ τοὺς λέγω) ψάλλατε τὸν Κύριόν μας ὅλοι τοῦ οἱ ἅγιοι.

ζ'. Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ:

ζ'. Καὶ εὐχαριστᾶτε τῆς μεγάλης του ἁγιωσύνης εἰς τὴν καλήν ἐνθύμησιν ὁποῦ μᾶς ἔχει, (καὶ δὲ μᾶς ἄφηκε νὰ χαθοῦμεν, καὶ ἂς τὸν καλοκρατοῦμεν διὰ νὰ μᾶς ἀγαπᾷ, καὶ νὰ μὴ μᾶς μισᾷ διὰ τὴν ἀχαριστίαν μας:)

η'. Ὅτι ὀργὴ ἐμ τῷ θυμῷ αὐτοῦ. καὶ ζωὴ ἐμ τῷ θελήματι αὐτοῦ:

η'. Διατὶ δίχως ἄλλον ὀργὴ θανάσιμη εἶναι νὰ πέσωμεν εἰς τὸν θυμόν του. καὶ ζωὴ εὐλογημένη νὰ στέκωμεν εἰς τὴν καλοσύνην, καὶ ὑπακοήν του:

θ'. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός.

θ'. (Καὶ τόσον γλύγορα ἔρχεται τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο κατὰ τὸ θέλημά του εἰς ἐμᾶς,) ὁποῦ τὸ βράδυ φθάνει τὸ κλαύσιμον καὶ μένει (εἰς τὸ σπίτι μας διὰ τὴν ἁμαρτίαν μας.)

ι'. Καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις:

ι'. Καὶ ὡς τὸ ξημέρωμα ἀποσώνει ἡ παρηγορεία καὶ ἀγαλλίασις, διὰ τὴν καλήν μας μετάνοιαν:

ια'. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐμ τῇ εὐθηνίᾳ.

ια'. Μὰ ἐγὼ ἐλόγιασα εἰς τὸν καιρὸν τῆς ὑγείας καὶ κα-

θυσίαμου.

καὶ καλῆς μου καρδίας, (ὁποῦ ἤμουν ἐλεύθερος ἀπὸ ἐχθροὺς καὶ πολέμους.)

ιβ΄. Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

ιβ΄. Πῶς δὲ θέλω ταραχθῇ οὐδὲ νὰ λυπηθῶ ποτέ. (ἀλλὰ νὰ στέκω χαρούμενος εἰς τὴν δόξαν μου. βάνοντας εἰς τὸν νοῦν μου πῶς τὴν ἔχω τούτην τὴν χάριν ὄχι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀλλὰ ἀπὸ λόγου μου.)

ιγ΄. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

ιγ΄. (Ἀλλὰ τώρα γνωρίζω) Κύριέ μου, πῶς εἰς τὴν θέλησίν σου ἦτον καὶ μοῦ ἐχάριζες διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου, ἀντάμα μετὸ σωματικὸν κάλλος, τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὑγείαν, καὶ δύναμιν.

ιδ΄. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

ιδ΄. Μὰ ἀποστρέφωντας διὰ τὰς ἁμαρτίας μου τὴν καλοσύνην σου, τὰ ἔχασα τοῦτα τὰ χαρίσματα, καὶ ἔμεινα ταραγμένος (καὶ ἀχαμνισμένος, καὶ χαϊμένος ἀπὸ τὸν φόβον μου.)

ιε΄. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

ιε΄. Διὰ τοῦτο ὅλον ἕνα θέλω φωνάζῃ ὀμπροστά σου Κυριέ μου, καὶ νὰ σὲ παρακαλῶ Θεέ μου, (νὰ μὲ ἐλευθεραίνῃς ἀπὸ τὸν κακὸν θάνατον τῆς ὀργῆς σου ὁποῦ μοῦ πρέπει διὰ τὰς ἁμαρτίας μου)

ις΄. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου;

ις΄. Διατὶ τὶ ὄφελος εἶναι τῆς ἐλεημοσύνης σου μὲ τὸ νὰ χύσουν οἱ ἐχθροί μου τὸ αἷμά μου;

ιζ΄. Ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

ιζ΄. (Νὰ λάβω κακὸν θάνατον,) νὰ πέσω εἰς τὴν γῆν νὰ βρωμεύσω καὶ νὰ χονδευθῶ;

ιη΄. Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

ιη΄. Τάχα δύναται νὰ σοῦ εὐχαριστᾷ τὸ σκορπισμένον μου χῶμα; ἢ νὰ σοῦ ἀναφέρνῃ τὰ ἀληθινὰ λόγια τῆς γραφῆς σου πῶς εἶσαι πολυέλεος, (καὶ νὰ σοῦ ἐνθυμίζῃ τὰς εὐεργεσίας καὶ θαύματα τῆς εὐσπλαγχνίας σου; νὰ σοῦ γυρεύῃ ζωὴν καὶ συγχώρεσιν. καὶ νὰ παρακινᾷ τοὺς ἄλλους εἰς τὴν μετάνοιαν;)

ιθ΄. Ἤκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί.

ιθ΄. λοιπὸν καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς ἄκουσεν ὁ Κύριος τὰ παρακάλιά μου καὶ μὲ ἐλυπήθη καὶ μὲ ἠλέησε, καὶ μοῦ ἐβοήθησεν ὁ Κύριός μου. Καὶ ἐγύρισες τὸν θρῆνόν μου εἰς μεγαλίτερην χαρὰν ἀπὸ τὴν θλῖψίν μου.

κ΄. Διέρ-

κ΄. Καὶ

κ'. Διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

κ'. Καὶ μοῦ ἐξέσκισες τὸ τριχόσακκον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἔῤῥιξες ἀπὸ πάνω μου, καὶ μὲ ἔνδυσες καὶ μὲ ἔζωσες τὴν ὑγείαν καὶ ἐλευθερίαν, (ἔτζι νὰ κάνης πάντα τὴν ἐλεημοσύνην σου εἰς ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν δοῦλόν σου.)

ὁ μέγας Βασίλ. * τὸ πνεῦμά μου.

κα'. Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι * ἡ δόξα μου. Καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

κα'. Διατὶ μετοῦτην τὴν ἀφορμὴν δύναται νὰ σὲ ψάλλῃ ἐλεύθερα καὶ πασίχαρα ὁ λογισμός καὶ ἡ γλῶσσά μου, καὶ πάσωσου πῶς δὲ θέλω παύσῃ νὰ τὸ κάνω χαρούμενος.

κβ'. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. Δόξα.

κβ'. Ναὶ Κύριε καὶ Θεέ μου πάντα μου θέλω σοῦ εὐχαριστᾷ εἰς τὰ μεγάλα σου θαυμάσια. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, * ἐκστάσεως. λ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τοῦ βοηθήσῃ εἰς τὰ μεγάλα του καὶ θανάσιμα κίνδυνα.

*ζάλης μεγάλης ἀπὸ τὸν φόβον. β'. Βασ. ιέ. καὶ ις'. καὶ ιζ'.

Τοῦτον τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ὅταν τὸν ἐδίωχνεν ὁ Σαοὺλ εἰς τὴν ἔρημον Μαών. α'. βασ. κγ'. ὁποῦ τὸν ἐπερικύκλωσεν εἰς τὸ βουνόν. Ἢ εἰς τοῦ Ἀβεσαλὼμ τὸν πόλεμον, ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὴν χώραν Μαναεὶμ. β'. βασ. ιζ'. Καὶ φανερώνει πρὸς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα του. Καὶ καταρᾶται μὲ τρομεραῖς κατάραις τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ εὔχεται τὸν φίλον του. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν φυλάξῃ ὡς ἄπταιστον ἀπὸ ὅλα του τὰ θανάσιμα κίνδυνα, διὰ νὰ ἔχῃ ἄδειαν καὶ ἀφορμὴν νὰ τὸν δοξάζῃ χαρούμενος, καὶ ἐλευθερομένος ἀπὸ τοὺς φόβους, θλίψαις, στενοχωρίαις, κακοπάθειαις, καὶ προδοσίαις ὁποῦ τοῦ ἔκαναν οἱ ἐχθροί του οἱ ψευδόφιλοι μὲ λόγια καὶ ἔργα. Καὶ βλέποντας τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἔξαφνα εἰς τὰ παρακάλια του, δοξολογᾷ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. παρακαλῶντας τοὺς καλοὺς νὰ ἀγαποῦσι τὸν Θεόν, καὶ νὰ στέκουνται μὲ καλὴν ἐλπίδα εἰς ὅλα τους τὰ βάσανα. Καὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ τὴν ἀνταπόδοσιν κατὰ τὸ δίκαιον.

α'. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα,

α'. Εἰς ἐσένα Κύριέ μου ἔχω τὴν ἐλπίδα μου ὁ ἁμαρτωλὸς νὰ μή με ἀφήσῃς νὰ καταφρονεθῶ ποτέ,

β'. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

β'. Καὶ διὰ τοῦτο ἔδραμα εἰς τὴν δικαιοσύνην σου νὰ μὲ λυτρώσῃς καὶ νὰ μὲ εὐγάλῃς ἀπὸ τὰ μεγάλα μου καὶ πολλὰ κίνδυνα.

γ'. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

γ'. Σπλαγχνίσου με καὶ ἀπάκουσέ μου, καὶ πρόφθασε νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς (ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου πρὸ τοῦ νὰ μὲ χαλάσουσι.)

δ'. Γε-

δ'. Καὶ

δ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

δ'. Καὶ νὰ γένῃς σὰν ὁποῦ εἶσαι Θεός μου βοηθός μου, καὶ βασιλεικὸν κάστρον καὶ πύργος νὰ μὲ φυλάσσῃς ἄβλαβον ὡς δοῦλόν σου.

ε. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ,

ε'. Διατὶ ἐσὺ εἶσαι ἡ στερέωσις καὶ φύλαξίς μου,

ς. Καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

ς'. Καὶ θέλεις τὸ κάμῃ διὰ τὸ ὄνομάσου τὸ ἅγιον νὰ μὲ ὁδηγήσῃς εἰς τούτην τὴν ἐρημίαν, καὶ νὰ μὲ κυβερνήσῃς εἰς τὴν ἀνάγκην μου.

ζ. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

ζ'. Καὶ νὰ μὲ εὐγάλῃς μὲ τὸ καλὸν ἀπὸ τὰ πονηρὰ βρόχια, ὁποῦ μοῦ ἔκρυψαν οἱ ἐχθροί μου διανὰ μὲ πιάσουν, διατὶ ἐσὺ μοναχὰς εἶσαι ἡ βοήθεια καὶ τὸ σκέπος μου Κύριέ μου.

η. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.

η'. Διὰ τοῦτο εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὴν ψυχήν μου νὰ μὲ γλυτώσῃς (καθὼς καὶ ἄλλαις πολλαῖς φοραῖς.)

θ. Ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. *

θ'. Μὲ ἐλύτρωσες Κύριέ μου καὶ Θεὲ ἀληθινέ.

* ἀπὸ τὸν γολιάθ' καὶ Σαούλ. καὶ ἑτέρων.

ι. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

ι'. Διατὶ ἀπὸ παντοτινὰ (σὰν ἔκαμες εἰς τὸν Κάϊν) μισᾷς καὶ παιδεύεις τοὺς φονεῖς ὁποῦ φυλάσσουσι καιρὸν ἀπὸ τὴν κακοσύνην τους νὰ φονεύσουσι κανένα ἄδικα.

ια. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

ια'. (Ἀλλὰ ἐγὼ φεύγω τὰς πονηρίας τους καὶ δὲ θέλω νὰ κάμω τὴν ἐκδίκησιν μὲ τὴν χεῖράν μου) Καὶ μόνον εἰς ἐσένα ἔχω τὴν ἐλπίδα μου.

ιβ. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

ιβ'. Καὶ διὰ τοῦτο θέλω χαρῆ, καὶ νὰ εὐφρανθῶ καὶ τώρα εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου, (καὶ εἰς τὴν ἀνταπόδωσίν σου, νὰ σὲ δοξάζω ἀπὸ καρδίας μου.)

ιγ. Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

ιγ'. Ὁποῦ ἐσοχάσθης εἰς τὴν ἀτιμίαν καὶ πειρασμούς μου, καὶ ἔσωσες ἀπὸ τόσα κίνδυνα τὴν ζωήν μου.

ιδ. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

ιδ'. Καὶ δὲ μὲ ἀπόκλεισες εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου, (ἀμὴ μὲ ἐδυνάμωσες καὶ τοὺς ἔφυγα καὶ ἐπαραμέρισα,) καὶ ἔστεσες εἰς πλατύχωρον τόπον τοὺς πόδας μου.

ιέ. Ελέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι.

ις'. Εταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου.

ιζ'. Η ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

ιή. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

ιθ'. Ησθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

κ'. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα. Καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

κά. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

κβ'. Επελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

κγ'. Εγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.

κδ'. Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν, παροικούντων κυκλόθεν.

κέ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

κς'. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα.

κζ'. Εἰ-

ιέ. Ναὶ Κύριέ μου κάμε πάλιν τὴν ἐλεημοσιώνην σου εἰς ἐμένα, διατὶ στενοχωροῦμαι (ἀπαρηγόρητος ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου. Καὶ ἐσκοτίσθη ἀπὸ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς σου ὄνους μου.)

ις'. Καὶ ἐσκοτίσθη ἀπὸ τὸν θυμὸν τὰ ὀμμάτιά μου,

ιζ'. (Καὶ ἔχουσι πόνους μεγάλους) ἡ ψυχή μου καὶ τὰ ἐντόσθιά μου.

ιή. Καὶ γροικῶ πῶς ἐχάθη ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ φόβους ἡ ζωή μου, καὶ ἐλείψασιν οἱ χρόνοι μου ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀναστεναγμούς.

ιθ'. Καὶ ἀφανίσθη εἰς τόσα βάσανα καὶ πτωχίαν ἡ δύναμίς μου, καὶ τὰ κόκαλά μου ἐκατακόπησαν καὶ ἀχάμνησαν.

κ'. Καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐχθρούς μου ἐγίνηκα περίγελασμα, καὶ εἰς τοὺς γειτόνους μου πολλὺ ὄνειδισμός. Καὶ μέγας φόβος εἰς τοὺς γνωρίμους μου (καὶ δὲν μοῦ συμόνουσι διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσουσιν ἀπὸ τὰς δυνάστας τοὺς ἐχθρούς μου.)

κά. Καὶ ἀπὸ τὸν τρόμον τους ὡς μὲ ξανίξουσιν ἔξω, φεύγουσι μακρὰ ἀπ' ἐμένα.

κβ'. Καὶ ἐξαλισμονίθηκα σὰν νὰ ἤμουν νεκρὸς, ἀπὸ τὴν καρδίαν τους.

κγ'. Καὶ ἐγίνηκα σὰν ἕνα ἀγγεῖον σαπιμένον καὶ ἄχρηστον ὁποῦ δὲν ἔχει ψῆφος, καὶ ἀφανίσθηκα ἀπὸ τὴν λύπην μου)

κδ'. Διατὶ ἀκούω τὰς ὕβρισίας καὶ πονηρίας ὁλονῶν, ὁποῦ μὲ περικυκλώνουν καὶ μὲ παραμονεύουν.

κέ. Καὶ ἐβουλήθησαν νὰ μαζωχθοῦσιν ὅλοι τους ἀντάμα ἀπάνω μου, νὰ πάρουσι τὴν ζωήν καὶ τὴν ψυχήν μου.

κς'. Ἀλλὰ ἐγὼ (μὴν ἠμπορῶντας νὰ κάμω ἄλλο πρᾶγμα) ἐλπίζω μοναχὰς εἰς ἐσένα Κύριέ μου νὰ μὲ ἐκδικήσῃς.

κζ'. Καὶ

κζ'. Εἶπα σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ * κλῆροί μου.

κζ'. Καὶ ὁμολογῶ πῶς ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου, καὶ πῶς εἰς τὰς χεῖράς σου στέκεται ἡ ζωή μου, καὶ ὁ θάνατός μου.

* κλῆρος. λαχνός.

κη'. Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

κη'. Διὰ τοῦτο λύτρωσαί με ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου (ὁποῦ κάνουσι τὰ συμβούλια εἰς τὸ κακόν μου,) καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ξετρέχουν νὰ μὲ πιάσουν. καὶ νὰ μὲ θανατώσουν.

κθ'. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

κθ'. Λοιπὸν φανέρωσε τὴν εὐσπλαγχνίαν σου εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ σῶσαί με διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου.

λ'. Κύριε, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

λ'. Θεέ μου, μή με ἀφήσῃς νὰ καταντροπιασθῶ, ἀλλὰ βοήθησέ μου ἐπειδὴ σὲ ἐπικαλέσθηκα.

λα'. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

λα'. Ἂς ἐντροπιασθοῦν οἱ ἀσεβεῖς (ἀπὸ τὰ καμώματά τους) καὶ ἂς κατέβουσι συζώντανοι εἰς τὸν ᾅδην (κατὰ τὴν κακογνωμίαν τους.)

λβ'. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

λβ'. Ἂς βουβαθοῦσι τὰ στόματα τὰ πονηρά, ὁποῦ μιλοῦσιν ἐνάντια τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου τὰ κακὰ λόγια, μὲ μεγάλην ὑπερηφάνιαν καὶ πολλὴν καταφρόνεσιν.

λγ'. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε,

λγ'. Καὶ ὡσὰν ὁποῦ εἶναι πολὺ τὸ πλῆθος τῆς καλοσύνης σου Κύριε,

λδ'. Ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

λδ'. τὴν ὁποίαν φυλάσσῃς (νὰ δείξῃς τὴν αἰώνιον ζωὴν τῶν δούλων σου ὁποῦ σὲ φοβοῦνται καὶ σὲ ἀγαποῦσι καὶ φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου,)

λε'. Ἐξειργάσω.

λε'. Ἐτζὶ σὰν τὴν ἔδειξες πολλάκις (κάμε νὰ τὴν φανερώσῃς καὶ σήμερον.)

λϛ'. Τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ.

λϛ'. Εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐλπίζουν εἰς τὴν βοήθειάν σου καὶ εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου.

λζ'. Ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

λζ'. Ναὶ δείξαί την ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, (νὰ τὴν βλέπουν οἱ καλοὶ νὰ παρηγοροῦνται καὶ νὰ στερεώνωνται, καὶ νὰ τρομάσουν οἱ κακοὶ νὰ

διορθώνουν.)

λη'. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου.

λη'. Καὶ κρύψεις μὲ τὴν δύναμίν σου εἰς τόπον ἀπόκρυφον ὅπου ἀρέσῃ τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

λθ'. Ἀπὸ ταραχῆς ἀνῶν,

λθ'. Νὰ τοὺς γλυτώσῃς ἀπὸ τὴν ταραχὴν τῶν ἀνῶν,

μ'. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

μ'. Καὶ νὰ τοὺς σκεπάσῃς μὲ τὸ οὐράνιον σκέπος σου ἀπὸ ταῖς κακολογίαις ὅπου γίνονται ἀπὸ ταῖς κακαῖς γλώσσαις.

μα'. Εὐλογητὸς Κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

μα'. (Διὰ νὰ φωνάζωμεν μὲ μίαν φωνὴν χαρμόσυνην ὅλοι μας νὰ λέγωμεν.) Δοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Κς ὅπου ἐθαυμάστωσε τὴν ἐλεημοσύνην του εἰς ἐμᾶς.

μβ'. Ἐν πόλει περιοχῆς.

μβ'. (Καὶ μᾶς ἐφύλαξε κολοκαρδισμένους σὰν νὰ εὑρισκώμεθεν, μέσα) εἰς μίαν χώραν βασιλικὴν ὑψηλὰ περιτειχισμένην καὶ ἀνίκητον.

μγ'. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

μγ'. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ ἐγὼ ἀπελπίσθηκα) καὶ εἶπα εἰς τοὺς μεγάλους μου φόβους, πῶς ἀποδιώχθηκα ἀπὸ τὸ προσωπόν σου καὶ ἀπὸ τ' ἀμμάτιά σου διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μου.

μδ'. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

μδ'. Ἀλλὰ πάλιν (βλέποντας τὰ δάκρυά μου καὶ τὴν ταπείνωσίν μου μὲ ἐλυπήθηκες) καὶ ἐπάκουσες ταῖς φωναῖς καὶ τὰ παρακάλιά μου εὐθὺς ὅπου σὲ ἐπικαλέσθηκα.

με'. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ.

με'. (Καὶ διὰ τοῦτο χρεοστῶ νὰ φωνάζω καὶ νὰ λέγω εἰς ὅλους) ἀγαπήσετε τὸν Κύριον ἀπὸ καρδίας σας ὅλοι οἱ καλοί του δοῦλοι,

μϛ'. Ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κς.

μϛ'. Διατὶ ὅλον ταῖς ἀλήθειαις γυρεύει ὁ Θεὸς νὰ λέγῃ καὶ νὰ κάνῃ.

μζ'. Καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

μζ'. Καὶ αὐτὸς καθεκαιρὸν ἀνταποδίδει μὲ φοβεραῖς τιμωρίαις τοὺς δυνάστας (ὅπου κάνουσι τὰ ἀβάστακτα κακὰ) διατὴν μεγάλην τους ὑπερηφάνιαν.

μη'. Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, παν-

μη'. (Καὶ νὰ λέγω πρὸς ἐκείνους ὅπου βασανί-

τὲς

ζουν)

τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον·

ζουται ἄδικα) ἀνδρείζεσθε καὶ ἂς δυναμόνεται ἡ καρδίασας εἰς τὴν θλίψινσας, ὅλοι ὅσοι ἔχετε τὴν ἐλπίδασας εἰς τὸν Κύριον τὸν αὐθέντευμας, (καὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ τὸ δίκαιόνσας ἄσφαλτα.)

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, συνέσεως. λά.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ διὰ κατάνυξιν.

Μεγάλον καὶ ἀκριβὸν πρᾶγμα εἶναι χριστιανοί μου νὰ γλυτώσῃ ἕνας πταίστης ἀποφασισμένος ἀπὸ τὸν κριτὴν εἰς θάνατον. Διὰ τοῦτο πρωτήτερα γίνουνται μεγάλα παρακάλια, καὶ πολλαῖς μεσιτείαις εἰς τοὺς κριτὰς διὰ λόγου του. Καὶ δίδουνται πολλὰ ἀργύρια καὶ χαρίσματα, μόνον διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον θάνατον. Ἀλλὰ μεγαλίτερον καὶ ἀκριβώτερον πρᾶγμα εἶναι ἡ συγχώρησις τῆς ἁμαρτωλῆς ψυχῆς, ὁποῦ λαβάνῃ μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν, καὶ ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον τῆς κολάσεως. Διὰ τοῦτο τοῦτος ὁ ψαλμὸς ἐπαινεῖ καὶ καλοτυχᾶ ὅσους συγχωροῦνται ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον ταὶς ἁμαρτίαις τους. καὶ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Οὐρίου, καὶ δείχνει πῶς εἶναι μακάριοι ὅσοι βαπτίζουνται, καὶ ὅσοι ἐξομολογοῦνται, μὲ καθαρὰν καρδίαν τὰ σφάλματά τους, καὶ τὰ συγχωροῦνται, καὶ σπουδάζουσι νὰ φυλάττουνται καθαροὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, καὶ νὰ εὑρίσκουνται μὲ ὅλην τους τὴν προθυμίαν εἰς τὰ Θεϊκὰ προστάγματα. Καὶ παρακινᾶ μετὸ παράδειγμα τῆς καλῆς του μετανοίας καθα ἕνα νὰ μὴν ἀργῇ, ἀλλὰ νὰ τρέχῃ συχνὰ νὰ ἐξομολογᾶται τὴν ἁμαρτίαν του, διανὰ μὴ ξεπεύτῃ εἰς τὸ κακὸν χειρότερα, νὰ κάνῃ τὸν Θεὸν νὰ θυμώνεται νὰ τὸν παιδεύῃ βαρύτερα. πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια, λοιπὸν καθ' ἕνας ὅταν διαβάζῃ, ἢ ἀκούῃ τοῦτον τὸν ψαλμὸν, ἂς τὸν ἀκροάζεται μὲ ὅλην του τὴν εὐλάβειαν, καὶ ἂς θυμᾶται ταὶς ἁμαρτίαις του, καὶ τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. καὶ ἂς συσφίγγεται νὰ μὴν ἁμαρτάνῃ, καὶ ἂς ἐξομολογᾶται συχνότερα νὰ πέρνῃ τὴν συγχώρησιν. ὁποῦ εἶναι ἀκριβώτερη ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα, ὡς τὸ εἴπαμεν ἄνωθεν.

ά. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

ά. (Μακάριοι Κύριέ μου ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐβαπτίσθησαν) Καὶ καλότυχοι λέγω οἱ ἁμαρτωλοὶ ὁποῦ (ἐσπούδασαν πρὸ τοῦ θανάτου τους μὲ προσευχαῖς, καὶ καλὰ ἔργα, καὶ ἐξομολόγησιν, καὶ) ἐσυγχωρέθησαν ἡ ἀνομίαις τους.

β'. καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

β'. καὶ ὁποῦ ἐσκεπάθησαν (ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον μετὴν καλὴν διόρθωσιν) ἡ ἁμαρτίαις τους.

γ'. Μα-

γ'. Μα-

γ'. Μακάριος ἀνὴρ,

γ'. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁπου ἐλύθη (με τὴν καλὴν μετάνοιαν ἀπὸ τὴν πνευματικὴν κρίσιν (τὸ πταίσιμόν του,

δ'. ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.

δ'. διατὶ ἐκείνου δὲ θέλει του λογαργιάσῃ ὁ Θεὸς πλέον εἰς τὴν κρίσιν του τὴν ἁμαρτίαν του (Καὶ καλότυχος ὁπου ἐφύλαξε τὰ προσαγμένα εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του.)

ε'. οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ* δόλος.

* ψεῦδος.

ε'. οὐδὲ εἰς ὅσα ἔπαξε του Θεοῦ μὲ τὸ στόμα του δὲν ἐψευμάτευσε.

ς'. Ὅτι ἐσίγησα,

ς'. (Μὰ ἐλήμονον εἰς ἐμένα) ἐπειδὴ διὰ νὰ σιωπήσω τὴν ἁμαρτίαν μου (καὶ νὰ μὴ τὴν φανερώσω του καλοῦ ἰατροῦ, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ μου τὴν συγχωρέσῃ.)

ζ'. Ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου.

ζ'. Ἐχαλάθησαν ἡ σάρκα καὶ τὰ κόκαλά μου.

η'. Ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

η'. Καὶ τῶρα ἀπὸ τοὺς πόνους δὲ παύγω νὰ φωνάζω ὁλημερνῆς τὸ, ὤϊμὲ ὤϊμὲ.

θ'. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς. Ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου.

θ'. Διατὶ ἁμαρτεύωντας μέρα νύκτα, καὶ μὴ μετανοῶντας. Ἐβάρυνεν ἀπάνω μου ἡ χέρα σου, (καὶ δὲ δύνομαι νὰ ὑποφέρω τοὺς δαρμοὺς καὶ τὰς πληγὰς τῶν ἁμαρτιῶν μου.

ι'. Ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν.

ι'. Καὶ ἐστράφηκα καὶ ἔπεσα εἰς θανάσιμην ἀσθένειαν, (μὰ δὲ τὸ ἔβανα εἰς τὸν νοῦν μου φροντὴτερα.)

ια'. Ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

ια'. Μόνον ὡσὰν μου ἐμπίχθηκε μέσα μου σὰν ἀγκάθι ἡ παίδευσις τῆς ἁμαρτίας μου.

ιβ'. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα. καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

ιβ'. Τότε γνώρισα τὴν ἀνομίαν μου, καὶ πλέον δὲν ἔκρυψα σὰν πρῶτα τὴν ἁμαρτίαν μου.

ιγ'. Εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ.

ιγ'. Καὶ διὰ τοῦτο εἶπα νὰ καταδικάσω τὸν ἐμαυτόν μου· καὶ νὰ ἐξαγορευθῶ καὶ νὰ κλαύσω τὸ σφάλμα μου εἰς ἐσένα τὸν δεσπότην μου.

ιδ'. Καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου:

ιδ'. Καὶ ἐσὺ θέλεις μου συγχωρέσῃ μὲ ὀλιγοτέραν παίδευσιν πᾶσαν ἀδικίαν τῆς καρδίας μου.

ιε'. Υ-

ιε'. Διὰ

ιε΄. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς * ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ:

ιε΄. Διὰ τὴν ὁποῖαν θέλεις νὰ σὲ παρακαλῇ καθε φρόνιμος εἰς καιρὸν ἐπιτήδιον, ἤγουν νὰ σὲ παρακαλῇ νὰ τὸν φυλάσῃς πρὸ τοῦ νὰ σφάλῃ εἰδὲ καὶ σφάλῃ, παρευθὺς νὰ σκολάσῃ, νὰ ἐξομολογηθῇ, καὶ νὰ διορθώσῃ τὴν ἁμαρτίαν του πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ, διατὶ τότε εἶναι καλὸς καιρὸς νὰ συγχωρεθῇ; θεοσεβής.

ιϛ΄. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν,

ιϛ΄. Τότε βέβαια δὲ θέλει φοβιθῇ οὐδὲ εἰς μεγάλον κατακλυσμὸν πολλῶν νερῶν (ἤγουν οὐδὲ εἰς πλῆθος καὶ ταραχὴν πολλῶν ἐχθρῶν.

ιζ΄. Πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι:

ζ΄. Διατὶ δὲ θέλουσι δυνηθῇ) νὰ τοῦ σιμώσουσι καὶ νὰ τὸν βλάψουσι:

ιη΄. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με.

η΄. (Μόνον νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα του εἰς ἐσένα, νὰ λέγει) ἐσὺ θέ μου εἶσαι τὸ καταφύγι μου καὶ ἡ φύλαξίς μου (ὁποῦ δύνεσαι νὰ μὲ γλυτώσῃς) ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν ὁποῦ εἶναι τριγύρου μου. καταφυγή. κάστρον πῦργος

ιθ΄. Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με:

ιθ΄. Ὦ ἀναγάλλιασις τῆς ψυχῆς μου λύτρωσαί με τὸ γλυγορώτερον ἀπὸ τοὺς ἀθεΐστας ὁποῦ μὲ ἐπερικύκλωσαν:

κ΄. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ.

κ΄. (Καὶ καθὼς λέγεις εἰς τὰς γραφάς σου τοῦ ἁμαρτωλοῦ πῶς ἀθέλῃς νὰ κάμῃς καλὴν μετάνοιαν, θέλω στέκει αὐτάμα σου) νὰ σὲ συμβουλεύω καὶ νὰ σὲ ὁδηγῶ εἰς ἐκείνην τὴν στράταν ὁποῦ χρειάζεσαι νὰ περιπατῇς νὰ γλυτώσῃς, καὶ νὰ σωθῇς. διάψ.

κα΄. Ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου:

κα΄. Καὶ νὰ ἔχω ἀπάνω σου ἀνοικτὰ τ' ἀμμάτια μου (πάντα νὰ σὲ βλέπω, καὶ νὰ σὲ φυλάσσω καὶ νὰ σὲ θεραπεύω· ἔτζι κάμε καὶ ἐσὺ εἰς ἐμένα:)

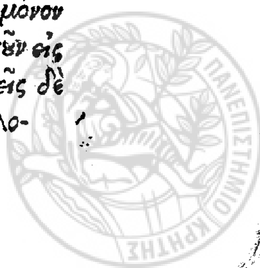
κβ΄. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος.

κβ΄. (Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀκούω νὰ λέγῃς εἰς τὰ βιβλία σου, ἐσεῖς ὁποῦ μοῦ γυρεύετε νὰ λάβετε τούτην τὴν χάριν.) Μὴ θέλετε νὰ γίνεσθε ὡσὰν ἀνόητα ἄλογα, καὶ μουλάρια.

κγ΄. Οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

κγ΄. Ὁποῦ δὲν ἔχουσιν ἄλλην γνῶσιν (μόνον νὰ τρώγουν καὶ νὰ πίνουσι. καὶ νὰ ἀκολουθοῦν εἰς ταῖς γνώμαις τους ἀχόρταγα, καὶ ἐμεῖς δὲ θέλο-

κδ΄.

θέλομεν νὰ τὸ κάμωμεν.)

κδ'. ἐμκημῷ, | κδ'. (σοῦ λέγω πάλιν, νακαὔης· σὰν κάνει ὁ καβελάρεις τῶν ἀλόγων ὁποῦ δὲ τοῦ πείθονται νὰ καβαλικεύῃ. σείρνε καὶ ξεμασέλιζε,

κε'. καὶ χαλιμῷ τὰς σιαγῶμας αὐτῶν * ἄγξαις, | κε'. καὶ μὲ τὸ χαλινάει τὸ τιμωριτικὸν ἀνοίγε τὰ μάγελα, πνύγε καὶ πέτα τὴν γλῶσσαν, ἐκεινῶν.

κς'. Τῶμ μὴ ἐγγιζόμπωμ πρὸς σέ: | κς'. Ὁποῦ δὲ σοῦ πείθουνται νὰ σοῦ σιμώνουν μὲ τὸ θέλημάτους νὰ τοὺς ἐξουσιάζῃς:

κζ'. Πολλαὶ αἱμάςιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. | κζ'. (Ὢ ἀλήμονον Κύριε μου εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δὲ σοῦ σιμώνῃ, καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὴν παιδεῦσίν σου νὰ διορθώνεται.) Διατὶ θέλουσιν εἶσαι πολλαῖς καὶ ἀνεμπόδισαις ἡ τιμωρίαις κάθε ἁμαρτωλοῦ ὁποῦ δὲν ἐπιςρέφῃ.

κη'. Τὸμ δὲ ἐλπίζομτα ἐπὶ Κύριομ ἔλεος κυκλώσει: | κη'. Μὰ ἐκεῖνον ὁποῦ ὡς πταίσῃ μετανοᾷ, καὶ ἐπιςρέφει εὐθὺς μὲ καλὴν ἐλπίδα εἰς Κύριον μας, πάραυτα θέλει τὸν ἀγκαλιάσῃ· καὶ νὰ τὸν σκέπῃ καὶ νὰ τὸν φυλάσσῃ ἡ ἐλεημοσύνη του (καὶ ἔτζι γίνεται δίχως ἄλλο, καθὼς τὸ μαρτυροῦσι τὰ λόγια, καὶ τὰ ἔργα σου.)

κθ'. Εὐφράμθητε ἐπὶ Κύριῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. | κθ'. (Καὶ λέγουσιν, ὅσοι κάνετε τὸ καλὸν ἀπαιδεύεσθε καὶ πρόσωρινά) εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Κύριον σας, καὶ ἀναγαλλιᾶτε δίκαιοι.

λ'. Καὶ καυχᾶσθε πάμτες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:~ Δόξα. καθ. δ'. | λ'. Καὶ χαίρεσθε ὅλοι ὁποῦ κάνετε τὸ θέλημάτου ἀπὸ καρδίας πάντασας· (διὰ τὰ ἀκριβὰ χαρίσματα ὁποῦ λαμβάνετε πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.)

Δόξα. καθ. δ'.

ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ αμὲπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. λβ'. | Ψαλ. τοῦ Δαδ, ὁποῦ δὲν ἔχει ἀπανωγραφὴν εἰς τοὺς Ἑβραίους.

Τοῦτος ὁ ψαλμὸς παρακινᾷ τοὺς δικαίους νὰ εὐχαριςοῦσι τὸν Θεόν· καὶ νὰ τὸν ἑορτάζουσι χαρούμενοι, καὶ νὰ κάνουσι καλὰ εἰς δόξαν τῆς βασιλείας του. διατὰ ἅγιά του λό-

λόγια· διὰ τὴν ἄπειρόν τε ἐλεημοσιώην. διὰ τὴν ἀκαταινόητόν τε δύναμιν. διὰ τὰ μεγάλα τε κτίσματα· διὰ τὴν κυβέρνησίν τες ὅπε τὰ κρατῆ εἰς τὴν τάξιν τες. διὰ τὴν φύλαξιν ὅπε φυλάσσῃ τὲς δέλες τε, καὶ ἐξολοθρεύει τὲς ἐχθρὲς τε. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μᾶς δίδῃ τὴν ἐλεημοσιώην τε, διατὶ δὲν ἔχομεν ἄλλην ἐλπίδα νὰ γλυτώσωμεν καὶ νὰ σωθῶμεν, παρὰ μόνον τὴν βοήθειάν τε.

α'. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ.

α'. Δὲ θέλω λείψῃ Κὲ με νὰ παρηγορῶ τὲς δέλεςσε, καὶ νὰ τὲς λέγω πάντα με) Ἀναγαλλιᾶτε δίκαιοι εἰς τὸν δεσπότην μας (τόσον εἰς χαρὰν, τόσον εἰς τὴν θλίψιν σας.)

β'. τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις:~

β'. διατὶ ὅσοι τὸν ἀγαπῆσι χρεοςῆσι νὰ τὸν δοξάζεσι χαρέμενοι· (διὰ νὰ ἐπαινεθῆσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ ὕςερον μεθαυμαςὰ χαείςματα·) *

γ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῷ * ἐν κιθάρᾳ,

γ'. Διὰ τῆτο εὐχαεισᾶτε τὸν Κύειον μὲ τὴν κιθάραν τῆς καρδίας σας,

δ'. ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλλατε αὐτῷ.

δ'. Καὶ ψάλλετέτον μὲ ταῖς δέκα διώαμαις καὶ ἐνέργειαις τῆς ψυχῆς καὶ τῆ κορμίετας (φυλάσσοντας τὰς δέκα ἐντολὰς καὶ τὰ λοιπά τε προςάγματα.)

ε'. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν:~

ε'. (Καὶ καθὼς αὐτὸς κάθε ὥρα σᾶς ξανακαινεργόνῃ ταῖς χάραις) ἔτζι καὶ ἐσεῖς πᾶσαν ἡμέραν ξανακαινεριόνετε εἰς αὐτὸν γλυκύτατα ψάλματα (ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρκαρδίας σας.)

ϛ'. Καλῶς ψάλλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ:

ϛ'. Καλὰ καὶ πακτικὰ καὶ εὔμορφα τὸν ψάλλετε μὲ πολλὴν χαρὰν (καὶ εὐλάβειαν, καὶ δάκρυα εἰς τ' ἐμμάτια, διαπαῖς κάποθεν αἰτίαις.)

ζ'. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τῆ Κυρίε, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν πίςει:

ζ'. Διατὶ τὰ λόγια τῆ Κῦ εἶναι ἀληθινὰ, καὶ ὅλα τε τὰ ἔργα εἶναι ςαθερά. (καὶ χρεοςῆτε νὰ τὰ θαυμάζετε μὲ μεγάλην πίςιν καὶ φόβον.)

η'. Ἀγαπᾶ ἐλεημοσιώην καὶ κρίσιν ὁ Κς.

η'. Διατὶ ἀγαπᾶ τὴν ἐλεημοσιώην καὶ τὴν κρίσιν (διὰ τῆτο λυπᾶται τὲς ἀδικεμένες, καὶ κάνει κρίσιν καὶ παιδεύει τὲς ἀδίκες) ὁ Κς ἀπόδος τῆ Κόσμε.

θ'. τῆ ἐλέες Κυρίε πλήρης ἡ γῆ.

θ'. (τὸ ὁποῖον εἶναι φανερὸν) ἐπειδὴ ἀπὸ ταῖς παλαιαῖς καὶ καθημεριναῖς ἐλεημοσύναις καὶ κρίσαις τῆ Κῦ εἶναι γεμάτη ἡ γῆ.

* πρώτερον κιθαρῳδεῖ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κῷ. τετέςι τὰς διὰ τοῦ σώματος ἐνεργείας ἀποδοῦναι ἐναρμονίως. οἷον ἐλοιδώρησας; εὐλόγησον. ἐπλεονέκτησας; ἀπόδος. ἐφόνευσας; μαρτύρησον. μέγ. βα.

ι. Τῷ.   N   ι. Δια-

ι'. Τῷ λόγῳ Κυ οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

ι'. (Διατὶ εἶναι μεγάλη ἡ σοφία του καὶ ἡ δύναμίς του, μὲ τὴν ὁποῖαν ἔκαμε τέτοια ἀκατανόητα ἔργα καὶ πράγματα·) καὶ μὲ τὸν λόγον του ἐφάνησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἐξαπλώθησαν στερεὰ καὶ ἀπαρασάλευτα.

γ'. τρίτον.

ια'. Καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν:

ια'. Καὶ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ στόματός του, στέκεται ὅλη ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια ὅλονῶν τῶν κτισμάτων του:

ἔξοδ. ιδ'. δ'. τέταρτον.

ιβ'. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης.

ιβ'. (Διατὶ αὐτὸς ὁ τρισυπόστατος Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον) εἶναι ὁποῦ συμμαζώνει, σὰν εἰς ἀσκὶ μέσα, τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης.

ιγ'. τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους·

ιγ'. καὶ ἔβαλεν εἰς τὰ βάθη της τόσα ἄπειρα πέλαγα (κλεισμένα μὲ ὀλίγην ἄμμον καὶ δὲν ἔχει λύζουσιν ἔξω εἰς τὴν γῆν νὰ τὴν σκεπάσουσι, Καὶ ἀφίνω τὰ ἐπίλοιπα κτίσματα, καὶ δὲν τὰ διηγοῦμαι ξεχωριστὰ ἕνα ἕνα διὰ τὸ μάκρος:)

ε'. πέμπτον

ιδ'. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ,

ιδ'. (Καὶ μόνον σᾶς λέγω τοῦτο πῶς εἶναι φοβερὸς) καὶ διὰ τοῦτο τυχαίνει νὰ φοβᾶται τὸν Κύριόν μας ὅλη ἡ γῆ,

ιε'. ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

ιε'. καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του νὰ τρέμουσιν ὅλοι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὸν κόσμον του.

ιϛ'. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν:

ιϛ'. Διατὶ (τοῦτα ὅλα τὰ μεγάλα καὶ ἀξιοθαύμαστα πράγματα ὁποῦ βλέπωμεν, καὶ τὰ χαιρώμεσθεν) αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ὥρισε καὶ ἐκτίσθησαν (καὶ ἐστάθησαν εἰς τὸν τόπον τους:)

ϛ'. ἕκτον

ιζ'. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν.

ιζ'. Διατὶ ὁρίζει μοναχός του νὰ κάνῃ ὅτι θέλει. Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μόνον μὲ τὸ νόημά του βάνει ἄνω κάτω ὅλα τὰ βασίλεια· καὶ διασκορπᾶ ταῖς κακογνωμίαις ὅλονῶν τῶν ἐθνῶν, (καὶ δὲν τὰ ἀφίνη νὰ τελειώσουν ταῖς πονηρίαις τους.)

ιη'. ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν.

ιη'. Αὐτὸς χαλᾷ τοὺς λογισμοὺς τῶν φυσάτων.

ιθ'. καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων:

ιθ'. Καὶ ἐντροπιάζει τὰς βουλὰς τῶν αὐθεντάδων τους:

κ'. Ἡ δὲ

κ'. Καὶ

κ'. Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

κ'. Καὶ μόνον ἡ βουλὴ τοῦ Κυ στέκει παντοτινὰ εἰς τὸν τόπον της.

κα'. Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:

κα'. Καὶ οἱ λογισμοὶ τῆς καρδίας του (κάνουσιν ἀνεμπόδιστα εἰς ὅλους μας) ἀπὸ παιδία, ὡς παιδία (ὅσα ἀποφασίσουσι:)

κβ'. Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κς ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

κβ'. Καὶ μακάριον τὸ ἔθνος ὁποῦ εἶναι τοῦτος ὁ Κς, Θεός του, (καὶ βοηθός του, καὶ τὸν προσκυνᾷ καὶ τοῦ ὑποτάσσεται:)

κγ'. Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ:

κγ'. Καὶ καλότυχος ὁ λαὸς ὁποῦ ἐδιάλεξεν ἡ βασιλεία του διὰ κληρονομίαν του. (διατὶ τοῦ βοηθᾷ, καὶ τὸν κάνει περίφημον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν:)

κδ'. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κς. εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

κδ'. (Διατὶ εἶναι ὑψηλὸς καὶ μέγας καὶ κατοικᾷ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω) καὶ ἀπ' ἐκεῖ βλέπει μέρα νύκτα ὁ Κς μας ὅλους τοὺς αὐτοὺς καὶ τὰ νοήματά τους. ζ'. ἕβδο-

κε'. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν:

κε'. Καὶ ἀπὸ τὸν δοξασμένον του θρόνον στοχάζεται ἀσκόλαστα ὅλους ὁποῦ βρίσκονται εἰς τὴν γῆν (καὶ θάλασσαν. Καὶ κυβερνᾷ μὲ δικαιοσύνην ὅλα τὰ πράγματα.)

κϛ'. Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν.

κϛ'. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἔπλασε μοναχός του τὰς καρδίας τους. η'. ὄγδοον.

κζ'. Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν:

κζ'. Καὶ γνωρίζει ταῖς γνώμαις (καὶ τὴν σπουδὴν ὁποῦ ἔχουσιν) εἰς ὅλα τους τὰ καλά, καὶ τὰ κακὰ ἔργα (καὶ κάνει τὴν ἀνταπόδοσιν:)

κη'. Οὐ σῴζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν.

κη'. Διὰ τοῦτο οὐδ' ἕνας βασιλεὺς δύναται νὰ φυλάξῃ μὲ τὸν πολλύν του λαὸν καὶ δύναμιν τὸν τόπον καὶ τὴν βασιλείαν του,

κθ'. καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

κθ'. οὐδὲ ὁ πλέα μεγαλόκορμος ἄνδρας δὲ θέλει γλυτώσῃ μὲ τὴν μεγάλην του ἀνδρείαν.

λ'. ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,

λ'. Ψεύτικον εἶναι τὸ φανήσιμον ἄλογον νὰ γλυτώσῃ τὸν καβαλάρην εἰς τὸν πόλεμον.

λα'. ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται:

λα'. διατὶ ἂν ὁ Θς δὲ θέλῃ) κανεὶς μὲ τὴν πολλήν του δύναμιν δὲ γλυτώνει:

λβ'. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους, αὐ-

λβ'. (Καὶ μοναχός του δύναται καὶ φυλάσσει τοὺς δούλους του) Διατὶ κάθε καιρὸν βλέπουσι τ' ἀμ- θ'. ἔνατον.

τοὺς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	μάτιατου ἐκείνους ὅπου τὸν φοβοῦνται (καὶ τὸν παρακαλοῦσι μεθάρρος) καὶ ἐλπίζουσιν εἰς τὴν ἐλεημοσιώνηντου.
λγ'. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ:	λγ'. Καὶ ἐλευθερώνει ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἀπὸ τὴν κόλασιν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ψυχήντους· καὶ τοὺς κυβερνᾷ χορταστικὰ εἰς τὴν πείναντους:
ι. δέκατον. λδ'. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ.	λδ'. (Διὰ τοῦτο ὅλοιμας χρεοστοῦμεν διὰ τὰ τόσα καλὰ νὰ τοῦ δουλεύωμεν μὲ μεγάλους κόπους) καὶ νὰ ὑπομενῇ ἡ ψυχήμας εἰς τοῦ Κυρίου τὰ προστάγματα.
λε'. ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.	λε'. διατὶ αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ σκεπαστήςμας πάντα εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα.
λϛ'. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν,	λϛ'. Διατὶ καρτερῶντας εἰς αὐτὸν θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸ ὕστερον ἡ καρδίαμας.
λζ'. καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν:	λζ'. καὶ νὰ ἀναπαυθῇ καθὼς εἰς τὸ ὄνομάτου τὸ ἅγιον ἐλπίζομεν. (καὶ θέλομεν ἰδῇ νὰ τὸν λειοθοῦσι χωρὶς ἄλλο μὲ τὸ ἔργον ὅσαμας ἔταξε:)
λη'. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.~	λη'. Ναὶ Κύριέμου ἃς γένῃ ἡ ἐλεημοσιώνησου εἰς ἐμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν εἰς τὴν βασιλείανσου.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθε. λγ'.	Ψαλ. τοῦ Δαδ, ὅταν ἄλλαξε τὸ πρόσωπόντου ἐμπροστὰ τοῦ βασιλέως Ἀβιμέλεχ· καὶ αὐτὸς τὸν ἀπόδιωξε, καὶ ἐμίσευσεν ἄβλαβος.

Εἰς τὴν α'. βασ. κεφ. κα'. ἀναφέρνει πῶς φεύγωντας ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Νομβά. καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ Ἀβιμέλεχ ὁ ἐρεὺς διὰ τὴν χρείαντου τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Γολιάθ. καὶ εὐθὺς ἐδιάβη εἰς τὴν γέθ. εἰς τὸν τόπον τῶν ἀλλοφύλων διὰ νὰ φυλαχθῇ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ τὸν ἐχθρόντου. Καὶ γνωρίζοντάςτον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων τὸν ἐπήγασιν ὀμπροστὰ εἰς τὸν βασιλέατους, ὀνομαζόμενον Ἀγχοὺς καὶ Ἀβιμέλεχ. Καὶ τοῦ εἴπασι πῶς αὐτὸς ἦτον ὁ περίφημος στρατηγὸς τοῦ Σαοὺλ, ὅπου ἐσκότωσε τὸν ἐξάκουστον Γολιάθ. Καὶ ἀκούωντας τὰ λόγιατους ὁ Δα-

Δαβὶδ ἐφοβήθη τόσον, ὁποῦ μὴν ἠμπορῶντας νὰ κάμη ἄλλην τέχνην νὰ γλυτώση, ἄλλαξε τὸ πρόσωπόν του διὰ νὰ μὴ γνωρισθῇ. Καὶ ἐκαμόνετο πῶς ἦτον μωρὸς καὶ ἔξω τοῦ νοῦ του παντάπασις, κάνοντας διάφορα σχήματα ἄσχημα μὲ τὸ πρόσωπόν του. Καὶ ἐκτύπα τὰ χέριατου καὶ τὴν κεφαλήν του ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς ταῖς πόρταις καὶ τοίχους, καὶ ἔβγεχαν τὰ σάλιατου εἰς τὰ γένιατου. καὶ μετοῦτον τὸν τρόπον τὸν ἐσκέπασεν ὁ Θεὸς, καὶ δὲν ἔπιασεν ὁ βασιλεὺς τὰ λόγιατους, Καὶ τοὺς ἀποπῆρε λέγοντας, τί ἠθέλετε νὰ φέρετε τέτοιον λωλὸν καὶ παραλογισμένον εἰς τὸ πρόσωπόνμου; διώξετέτον ἀπ' ὀμπροσάμου γλήγορα. Καὶ τὸν ἐδίωξαν καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ σπήλαιον ὀδολάμ. καὶ μαθένοντάςτο οἱ ἐδικοί καὶ φίλοι ἐπῆγαν καὶ τὸν ἀντάμωσαν. Τότε ἔκαμε α. βασ. τὴν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεὸν εἰς ἐνθύμησιν ἐκείνης τῆς μεγάλης καλοσύνης ὁποῦ τὸν κ β'. ἐλύτρωσεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μεγαλώτατον κίνδυνον. καὶ τοὺς παρακαλεῖ ὅλους νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν ἀντάματου, ὁποῦ τοῦ ἐπάκουσε καὶ τὸν ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον. Διηγούμενος εἰς αὐτοὺς τὸ κακὸν ὁποῦ ἔπαθεν εἰς τοὺς ἀλλοφύλους. Καὶ τοὺς παρακινᾷ νὰ ἔχουν εἰς τὸν Θεὸν τὰς ἐλπίδαςτους. καὶ νὰ κάνουσι καλὰ, καὶ νὰ ὑπομένουν τὰ κακὰ ὁποῦ τοὺς συμβαίνουσιν ἄδικα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς. Διατὶ ὁ Θεὸς κρατεῖ πάντα τὰ δικαιώματα τῶν δούλωντου, καὶ θέλει κάμη εἰς τὸ ὕστερον καὶ εἰς τὰ δύο μέρη, τὴν πρεπούμενην ἀνταπόδωσιν. Λαμβάνεται τοῦτος ὁ Ψαλ. καὶ εἰς τὸν Χν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀνότητα εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν καὶ πρα εἰς τὰ ἅγια πάθη ὁποῦ ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίανμας. καὶ διὰ τὴν δοξασμένην νίκην καὶ ἀνάστασιν. καὶ παραγγέλνει τοὺς μαθητάς του νὰ τὸν ἔχουσι τύπον καὶ παράδειγμα τῶν ἔργων καὶ τῆς ὑπομονῆς, ὑπομένοντας ὅλα τὰ βάρη ὁποῦ μᾶς ἔρχουνται δικαίως, ἢ ἀδίκως: διὰ τὸ χάρισμα ὁποῦ κερδένωμεν ἀπ' ἐκεῖνα εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὰ οὐράνια. Προλέγει ἀκόμι καὶ τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν ἰουδαίων ὁποῦ τὸν ἐσταύρωσαν· καὶ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίαςτου. Διὰ τοῦτο εἰς ἐνθύμησιν τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυ, καὶ τῆς νίκης του, καὶ παρηγορίαν καὶ ὑπομονήνμας, λέγεται τοῦτος ὁ ψαλ. εἰς τὴν λειτουργείαν.

α. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	α. Ἐγὼ θέλω σὲ εὐχαριστᾷ Κέμου (εἰς τὴν θλίψινμου, καὶ εἰς τὴν χαράνμου) εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον.
β. διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματίμου.	β'. καὶ ὅλον ἕνα θέλει εἶσαι ἡ δοξολογίασου καὶ τὸ ἔπαινόςσου εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὸ στόμαμου.
γ. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχήμου:	γ'. (Διατὶ δοξάζοντάςτον) θέλει εἶσαι καλὴ καὶ τιμημένη ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ζωήμου καὶ ἡ ψυχήμου (καθὼς πολλαῖς φοραῖς τὸ ἐδοκίμασα καὶ τὸ ἐγνώρισα μὲ τὸ ἔργον. (καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι:)
δ'. Ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.	δ'. (Καὶ δὲ θέλω παύσῃ νὰ παρακαλῶ καὶ τοὺς καλογνώμους καὶ ἡμέρους) νὰ ἀκούουσι τὰ θαυμαστάσου νὰ εὐφρανθοῦσι.

ε. Με- ε. Καὶ

εʹ. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί.

εʹ. *Καὶ νὰ τοὺς λέγω, ἐλᾶτε νὰ δοξάσετε τὸν Θεὸν αὐτάμαμου.*

ϛʹ. καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό:

ϛʹ. *καὶ νὰ δοξολογήσωμεν τὸ ὑψηλόντου ὄνομα ὅλοιμας εἰς τὴν ἐκκλησίαντου. (καὶ νὰ τὸν θεραπεύωμεν μὲ λόγια καὶ ἔργα καλὰ καὶ ἅγια:)*

ζʹ. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου. καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐῤῥύσατό με:

ζʹ. *Διατὶ τὸν ἐπικαλέσθηκα (μὲ καθαρὰν πίστιν εἰς τὴν φοβερήνμου χρείαν) καὶ μοῦ ἐπάκουσε· καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ὅλαις μου ταῖς θλίψαις*

ηʹ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ:

ηʹ. *Καὶ σιμώσετε καὶ ἐσεῖς πρὸς αὐτὸν μὲ πολλὴν πίστιν νὰ σᾶς φωτίσῃ πῶς νὰ κάμετε εἰς ταῖς χρείαις σας. Καὶ δὲ θέλουσιν ἐντραπῇ τὰ πρόσωπάσας, ἀλλὰ νὰ λαμπρυνθοῦν ἀπὸ τὴν χάριντου:*

θʹ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ. καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν:

θʹ. *Διατὶ τοῦτος ὁ πτωχὸς (ὁποῦ σᾶς μιλῇ τώρα) ἐπαρακάλεσε τὸν Κύριον πολλαῖς φοραῖς, καὶ ἀπάκουσε. καὶ τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ὅλαις ταῖς θλίψαις:*

ιʹ. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

ιʹ. *Καὶ ἀπὸ τοῦτο κάνει χρεία νὰ πιστεύετε πῶς ἄγγελος Κυρίου παραστέκει τριγύρου τὴν ἀγαπημένωντου, καὶ τοὺς φυλάσσει καὶ τοὺς λυτρώνει ἀπὸ τὰ κινδυνάτους. (μαρτυροῦσι τοῦτο ὅλοι οἱ δίκαιοι οἱ πρὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ:)*

ιαʹ. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν.

ιαʹ. *Καὶ διὰ νὰ βεβαιωθῆτε δοκιμάσετε τὰ λόγιαμου καὶ θέλετε ἰδῇ πῶς εἶναι καλὸς ὁ Κύριος. καὶ μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁποῦ ἐλπίζῃ εἰς αὐτόν:*

ιβʹ. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

ιβʹ. *Λοιπὸν ἐλπίζετε καὶ ἐσεῖς εἰς τὸν Κύριον καὶ φοβᾶστετον ὅλοιτου οἱ ἅγιοι. διατὶ ὅσοι τὸν φοβοῦνται καὶ τὸν εὐλαβοῦνται δὲ θέλει τοὺς λείψῃ ποτὲ ἡ βοήθειάτου (οὐδὲ κανένα πρᾶγμα ὁποῦ νὰ τὸ χρειάζουνται:)*

ιγʹ. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν,

ιγʹ. *(Καὶ μὴν ἔχετε τὸ θάῤῥος εἰς τὸ πλοῦτος καὶ δύναμαις τοῦ κόσμου. διατὶ εἶδα ἐγὼ καὶ ἀκούσαμεν πῶς) πολλοὶ πλούσιοι ἐπτωχάνασι καὶ ἐπεινάσασι, καὶ ἐδιακονιστήκασι.*

ιδʹ. οἱ δὲ

ιδʹ. μαὶ

ιδ'. οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.	ιδ'. μὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀγαποῦσι τὸν Κύριον καὶ τὸν γυρεύουσι καὶ τοῦ δουλεύουσι, δὲ θέλουσι ξεπέσῃ ἀπὸ πᾶσα καλὸν, καὶ ὠφέλημον.
ιέ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.	ιέ. Ἐλάτε λοιπὸν τέκνα τοῦ Θεοῦ ἀγαπημένα ἀκροασθῆτέ μου, νὰ σᾶς διδάξω τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, (καὶ ἄλλα ὠφέλημα πράγματα.
ιϛ'. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς.	ιϛ'. Καὶ σᾶς λέγω πῶς) ὅποιος εἶσαι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ θέλῃς νὰ περάσῃς χαρούμενην ζωὴν πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια, καὶ ἀγαπᾶς νὰ βλέπῃς καλὰς ἡμέρας (καὶ νὰ εἶσαι ἀγαπημένος μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.)
ιζ'. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.	ιζ'. Πᾶυσαι σὲ παρακαλῶ τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα σου νὰ μὴ μιλῇ δόλια καὶ πονηρὰ λόγια.
ιή. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.	ιή. Φεῦγε ἀπὸ τὸ κακὸν, διὰ νὰ μὴ κολασθῇς. καὶ κάνε τὸ καλὸν διὰ νὰ τιμηθῇς. Καὶ ἀκολοῦθα τῆς εἰρήνης σπουδαντικὰ μὲ τὴν ὄρεξίν σου, ἂ θέλῃς νὰ μὴ σοῦ φύγῃ.
ιθ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους. Καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.	ιθ'. (Καὶ κράτει τὴν δικαιοσύνην ἀπαράστάλευτα) Διατὶ τ' ἀμμάτια τοῦ Κυρίου βλέπουσι σπλαχνικὰ εἰς τοὺς δικαίους. Καὶ τὰ ἀφτιάτου εἶναι ἀνοικτὰ εἰς τὴν δέησίν τους νὰ τοὺς φυλάσσουσι.
κ'. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.	κ'. Μὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου στραβοκοιτάζει τοὺς ἁμαρτωλοὺς μὲ μεγάλον θυμὸν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸ ὄνομάτους ἀπὸ τὴν γῆν, (καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν.)
κά. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν, τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.	κά. Καὶ ὅσαις φοραῖς τὸν ἐπαρακάλεσαν οἱ δίκαιοι τοὺς ἐπάκουσεν ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ὅλαις τους ταῖς πίκραις.
κβ'. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν.	κβ'. Καὶ ξεχωριστὰ εἶναι σιμὰ ὁ Κύριος μετ' ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἐπικαλοῦνται μὲ πονεμένην καρδίαν εἰς τὰ κίνδυνάτους.
κγ'. Καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.	κγ'. Καὶ ὅσον ταπεινόνουνται μετὴν θέλησίν τους (διατὴν ἀγάπην τους εἰς τὰ βάσανάτους, καὶ δὲ κακολογοῦσιν. ἀλλὰ δοξολογοῦσι.) θέλει τοὺς σώσῃ.
κδ'. Πολ-	κδ'. Βέ-

κδ'. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

κδ'. Βέβαια πολλαῖς εἶναι οἱ θλίψαις τῶν δικαίων, (σὰν καὶ τοῦ Χριστοῦ) ἀλλὰ ἀπὸ ὅλαις θέλει τοὺς ἐλευθερώσῃ ὁ Κύριος.

κε'. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

κε'. Καὶ θέλει φυλάσσῃ ὅλατους τὰ μέλη καὶ κόκαλα, καὶ κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει βλαφθῇ (καὶ ἂν καμίαν φορὰν ἀφήσῃ νὰ βασανίζουνται καὶ νὰ θανατώνουνται ἀδίκως οἱ δοῦλοι του. τὸ κάνει διανὰ τοὺς στεφανώσῃ, ὡσὰν τὸν ἀδικοφονευμένον Ἄβελ.)

κϛ'. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

κϛ'. Μὰ ὁ θάνατος τῶν ἁμαρτωλῶν) ἀδὲ φονευθοῦσι κιόλα) εἶναι κακὸς καὶ κολασμένος καὶ ὅσοι μισοῦσι τὸν δίκαιον σφαίνουσι καὶ κακοπαθοῦσι. σὰν τὸ ἔπαθεν ὁ Κάϊν.

κζ'. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ. καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα.

κζ'. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ οἱ κακοὶ νὰ πειράζουσι τοὺς καλοὺς) γλήγορα θέλει λυτρώσῃ ὁ Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δούλων του ἀπὸ τὰς χεῖράς των (Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἔτζι) δὲν θέλουσι γελασθῇ, ὅσοι ἐλπίζουσιν εἰς αὐτὸν (καὶ φυλάσσουσι τὰ προστάγματά του. Διατὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ εἰς τὸ ὕστερον ἑκατονταπλάσια καὶ εἰς τὰ δύο μέρη τὴν ἀνταπόδωσιν.)

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λδ'. | Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

κατὰ τοῦ Σαούλ. α'. Βασ. κβ'.

Προσευχὴ τοῦ Δαβὶδ ὁποῦ παρακινᾷ τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ φοβερὴν ἐκδίκησιν εἰς τὰς ἀδικίας τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ τοὺς δίδει μεγάλαις κατάραις. Καὶ τὸν παρακαλεῖ διὰ τοὺς φίλους του νὰ τοὺς δίδῃ τὴν βοήθειάν του καὶ τὰ ἀγαθά του, διανὰ τὸν δοξάζουσιν ἀντάμα του, καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν δικαιοκρισίαν του νὰ τοῦ εὐχαριστοῦσι. Καὶ προφητεύει ταῖς κατάραις ὁποῦ ἔπαθαν οἱ Ἰουδαῖοι ὁποῦ ἐσταύρωσαν τὸν Χριστὸν καὶ τὸν ἐξολοθρευμόντους. Καὶ τὴν εὐλογίαν τῶν χριστιανῶν ὁποῦ πιστεύουν εἰς αὐτόν.

καταρᾶται καὶ ἡ ἐκκλησία τῶν ἐχθρῶν της. καὶ κάθε ἀδικημένος.

α'. Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με. πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

α'. Κάμε Κύριε δικαιοσύνην τὸ γλυγορώτερον εἰς ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἀδικοῦσι, καὶ πολέμησε ὅσους μὲ πολεμοῦσιν.

β'. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ

β'. Ἅρπαξε τὸ σπαθὶ καὶ τὸ σκουτάρι σου καὶ σηκώσου

ρεῦ, ϛ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

γ΄. ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με.

δ΄. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου* σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

έ. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

ϛ΄. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, ϛ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

ζ΄. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

η΄. Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

θ΄. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος, καὶ ὀλίσθημα,

ι΄. καὶ ἄγγελος Κυ καταδιώκων αὐτούς.

ια΄. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν. μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

ιβ΄. Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς ἣν οὐ γινώσκει,

ιγ΄. Καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε συλλαβέτω αὐτόν.

ιδ΄. Καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται.

κώσου νὰ μοῦ βοηθήσῃς.

γ΄. ξεσπάθωσε τὴν μάχαιράν σου καὶ χύσου καταπάνω τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπόκλεισε καὶ κατάκοψέ τους.

δ΄. (Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲ χρειάζεσαι ἄρματα σὰν ἐμᾶς νὰ παιδεύῃς τοὺς κακούς, ϛ νὰ τοὺς θανατώνῃς, ἀλλὰ μοναχὸς ὁ λόγος σου φθάνει διὰ ὅλα) εἰπὲ τῆς ψυχῆς μου μὴ φοβᾶσαι, διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἡ σωτηρία σου.

* νοερᾷ σου φωνῇ, ἤγουν δγαλέ μου τὸ φόβον.

έ. Καὶ πρόσαξε μόνον νὰ ἀλαξοπροσωπήσουν ἀπὸ τὸ φόβον τους, καὶ νὰ ἐντραποῦσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ γυρεύουσι νὰ πάρουσι τὴν ψυχήν μου.

ϛ΄. Νὰ στραφοῦσι ξανάστροφα εἰς τὰ ὀπίσω νικημένοι ϛ περιγελασμένοι, καὶ νὰ καταντροπιασθοῦσιν ὅσοι λογιάζουσι νὰ μὲ ἀφανίσουσι μὲ πολλὰ κακά.

ζ΄. Καὶ νὰ σκορπισθοῦσιν ὡς τὴν σκόνην εἰς τὸν ἄνεμον.

η΄. Καὶ ἄγγελος Κυ νὰ τοὺς θλίβῃ μὲ πολλὰ καὶ θανάσιμα βάσανα.

θ΄. Καὶ νὰ γένῃ ἡ στράτα τους ὁλοσκότινη, καὶ σκουντάματα γεμάτη νὰ ἐγκρεμνίζουνται,

ι΄. καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυ νὰ τοὺς ἀποδιώχνῃ περισσότερον.

ια΄. Διατὶ δίχως ἀφορμὴν μοῦ ἔκρυψαν βρόχια τοῦ θανάτου, ϛ ἄδικα μὲ συκοφαντοῦν καὶ μὲ ὑβρίζουν, καὶ γυρεύουσι νὰ πάρουσι τὴν ζωήν μου.

ιβ΄. Διὰ τοῦτο ἂς ἔλθῃ εἰς τὸν πρῶτόν μου ἐχθρόν, καὶ εἰς τὸ φουσάτον του ξαφνικὸν κακὸν ὁποῦ νὰ μὴ τὸ λογιάζῃ,

ιγ΄. Καὶ τὸ θηρίον ὁποῦ ἔκρυψε (διὰ νὰ μὲ ξεσκίσῃ ἐμένα) νὰ τὸν ἁρπάξῃ ἐκεῖνον.

ιδ΄. Καὶ νὰ πέσῃ ὁ ἀδικητὴς εἰς αὐτὴν τὴν παγί-

σεῖται ἐν αὐτῇ·

ιε'. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

ιϛ'. * Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι Κύριε, Κύριε τίς ὅμοιός σοι;

ιζ'. Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

ιη'. καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτῶν·

ιθ'. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι,

κ'. ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με·

κα'. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, * καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου:

κβ'. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτούς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον·

κγ'. Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.

κδ'. Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

κε'. Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ οὕτως εὐηρέστουν.

*ἐκβάθους καρδίας διὰ χαρείσιαν δηλοῖ καὶ ὅλα τὰ σπλάγχνα.

*διὰ τὴν νίκην τοῦ γολιὰθ καὶ τῶν ἀλλοφύλων.

παγίδα (ὁποῦ ἔστησε κρυφὰ διὰ λόγου μου, νὰ φονευθῇ μὲ τοὺς συντρόφους του.)

ιε'. Τότες ἡ ψυχή μου θέλει ἀναγαλλιᾶ εἰς τὸν Κύριον, καὶ νὰ καλοκαρδίζῃ εἰς τὴν βοήθειάν του.

ιϛ'. Καὶ ὅλοι μου οἱ ἀγαπημένοι καὶ σύντροφοι θέλουσι φωνάζῃ, Κύριέ μου, Κύριε ὅλου τοῦ Κόσμου, ποῖος εἶναι ὅμοιός σου;

ιζ'. Ὁποῦ λυτρώνῃς τὸν πτωχὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν μεγαλιτέρων του.

ιη'. καὶ τὸν ἀδύνατον καὶ ξένον ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ τοῦ ἁρποῦσι τὰ ἔχη του ἄδικα.

ιθ'. Μὰ τοῦτο μὲ καίει περισσότερον, ὁποῦ ἐσηκώθησαν ἀπάνω μου τόσοι ψευδομάρτυραις ἄδικοι,

κ'. (καὶ μὲ ἐγκαλοῦσαν οἱ ἄνομοι, καὶ μὲ ἀνερωτοῦσαν) καὶ μὲ ἐξέταζαν εἰς τὰ ὅσα δὲν ἤξευρα, (οὐδὲ καὶ τὰ ἐλογίασα:)

κα'. Καὶ μοῦ ἀνταποδίδασι κακὰ, ἀντὶς τὰ καλὰ ὁποῦ τοὺς ἔκαμα· καὶ ἐσπούδαζαν τὸν ξανεσμὸν τῆς ζωῆς μου νὰ μὴ τεκνογονήσω:

κβ'. Καὶ ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος ταράσσοντάς με ἐκεῖνοι μὲ τόσα κακὰ, ἐφόρουν τριχόσακκον (καὶ παλιόρουχα ἀπὸ τὴν θλίψιν μου)

κγ'. Καὶ ἐτιμώρουν μὲ τὴν νηστείαν τὴν ψυχήν μου. (καὶ σοῦ ἐδέουμουν, καὶ τοὺς ἐπαρακάλουν καὶ αὐτοὺς μὲ τὸ καλὸν, νὰ παύσουν,)

κδ'. Καὶ ἡ παρακάλεσίς μου (δὲν ἐδυνέτονε νὰ κάμῃ ἐνέργειαν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν σκληρότητά τους) μὰ ἐστρέφετον ἄπρακτη εἰς ἐμένα:

κε'. Καὶ ἐγὼ τοὺς ἐσίμωνα καὶ τοὺς ἐδούλευα, τῇ ἐμπιστευμένα, σὰν νὰ ἦσαν γειτόνοι καλοὶ καὶ ἀδελφοί μου.

κϛ'. κϛ'.

κϛʹ. Ὡς πενθῶν ϗ σκυθρωπάζων,

κζʹ. οὕτως ἐταπεινούμην.

κηʹ. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν,

κθʹ. καὶ συνήχθησαν.

λʹ. συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, ϗ οὐκ ἔγνων.

λαʹ. Διεσχίσθησαν.

λβʹ. καὶ οὐ κατενύγησαν.

λγʹ. Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ.

λδʹ. Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

λεʹ. Κύριε πότε ἐπόψῃ;

λϛʹ. ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν.

λζʹ. ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

ληʹ. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

λθʹ. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως,

μʹ. Οἱ

κϛʹ. Καὶ ὡσὰν ἐκεῖνον ὁποῦ κλαίῃ τὸν θάνατον τοῦ ἐδικοῦ του, ὁποῦ χάνῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὄψιν του ἀπὸ τὴν θλίψιν του.

κζʹ. τέτοιας λογῆς ϗ ἐγὼ ἐταπεινόνουμου (εἰς τοὺς πόδας τους ϗ τοὺς ἐμπροσκυνοῦν ζητῶντας τους συγχώρησιν ϗ ἀγάπην.)

κηʹ. (Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐκαταδέχουνταν νὰ μὲ κοιτάζουν ϗ τὸ ἔπερναν ἀπαυτῶς) ϗ εὐφραίνουνταν εἰς τὸ κακόν μου,

κθʹ. καὶ ἐσυνάσουνταν ϗ ἐχαίρουνταν.

λʹ. καὶ ἐσυμάζοξαν ϗ ἔφεραν ἀπάνωμου τόσαις τέχναις καὶ βάσανα ἔξαφνα, ϗ ἐγὼ δὲν ἤξευρω τί τοὺς ἔκαμα.

λαʹ. Καὶ (μὴ δυνάμενοι νὰ μὲ πιάσουν, ἢ νὰ μὲ βλάψουσιν) ἐδιασκορπίσθησαν ἐντροπιασμένοι.

λβʹ. καὶ πάλιν δὲν ἐλόγιασαν τὸ κρίματους, οὐδὲ ἔπαυσαν τὴν σκληροκαρδίαντους.)

λγʹ. Μὰ ἐξαναδοκίμασαν νὰ μὲ πιάσουν, ϗ μὲ ἐξετζιπόθηκαν μὲ ἄγριον πρόσωπον, ϗ μὲ λόγια ἀναμπεκτικὰ ϗ ἄσχημα.

λδʹ. Καὶ ἐτριζοκοποῦσαν ἀπάνωμου τ' ἀδόντιατους.

λεʹ. Ἀλλὰ ὦ Κύριέ μου πότε θέλεις νὰ φανῇς νὰ μὲ ἐκδικήσῃς τὸν καταδικασμένον;

λϛʹ. φθάσε θέ μου καὶ γλύτωσε τὴν ζωήν μου ἀπὸ τὴν πονηρίαντους.

λζʹ. καὶ λύτρωσαι ἀπὸ τὰ λεοντάρια τὴν ὁλομόναχήν μου ψυχήν.

ληʹ. Καὶ ἐγὼ θέλω σοῦ εὐχαριστᾷ εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ϗ μάζωξαις τῶν μεγάλαις ἑορταῖς. ϗ νὰ σὲ εὐφημίζω εἰς ὅλον τὸ πλῆθος.

λθʹ. Ναὶ Κύριέ μου μὴν ἀφήσῃς νὰ χαροῦσιν εἰς ἐμένα ὅσοι μὲ ἐχθρεύουνται ἄδικα,

μ'. οἱ μισοῦντές με δωρεάν,	μ'. ὁποῦ μὲ μισοῦσιν χωρὶς ἀφορμήν,
μα'. καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.	μα'. καὶ δείχνουσιν οἱ διπρόσωποι μετ' ἀμμάτια καὶ πρόσωπον ἄλλα, καὶ ἄλλα ἔχουσιν εἰς τὴν καρδίαν.
μβ'. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν.	μβ'. Διατὶ κάποιαις φοραῖς ἐκαμόνουνταν πῶς μοῦ ἐμιλοῦσαν εἰρηνικά.
μγ'. καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο:	μγ'. (καὶ ἀπέκει ἐστέκουνταν σκληροὶ) εἰς τὴν κακοσύνην τους, καὶ ἐλόγιαζαν ὅλον πονηρίαις ἀπὸ μέσα τους διὰ λόγου μου.
μδ'. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,	μδ'. Καὶ βλέποντάς με νὰ κακοπέσω ἄνοιγαν καταπάνω μου τὸ στόμα τους,
με'. εἶπον εὖγε εὖγε,	με'. καὶ ἀναγελῶντάς με ἐφώναζαν, καλὰ καλά, καλὰ σὲ ἐκαταντήσαμεν,
μς'. εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.	μς'. καὶ εἴδασι τ' ἀμμάτιά μας (ἐκεῖνα ὁποῦ ἐπεθύμα ἡ ψυχή μας.)
μζ'. Εἶδες Κύριε μὴ παρασιωπήσῃς,	μζ'. (Καὶ εἰς ὀλίγα λόγια) εἶδες Κύριε τὴν κακοσύνην τους καὶ μὴ τὴν ἀπομείνῃς,
μη'. κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.	μη'. κύριέ μου μὴ μακρύνῃς διὰ τὰς ἁμαρτίας μου ἀπ' ἐμένα.
μθ'. ἐξεγέρθητι Κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου.	μθ'. ἀλλὰ σηκώσου Κύριέ μου καὶ στοχάσου τὴν κρίσιν μου.
ν'. ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου:	ν'. καὶ ἐσὺ Θεὲ καὶ Κύριέ μου (ἀπόδειξε) εἰς τὴν δίκησίν μου.
να'. Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.	να'. Κρῖνέ με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοκρισίαν σου, ναὶ Κύριε ὁ Θεέ μου καὶ μὴ τοὺς ἀφήσῃς νὰ χαροῦν εἰς τὸ κακόν μου.
νβ'. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν.	νβ'. Μὴ δὲ νὰ εἰποῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους χαρά, χαρὰ σὲ μᾶς ὁποῦ τὸν ἐπιάσαμεν.
νγ'. Μηδὲ εἴποιεν κατεπίομεν αὐτόν.	νγ'. Μὴ δὲ νὰ καυχηθοῦσι λέγοντας, ἐκαταπιάσαμέν τον συζῶντανον, νὰ εὐφραίνουνται.
νδ'. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπείησαν,	νδ'. Ἀλλὰ ἂς ἐντραποῦν ἀπὸ τὰ λόγιά τους, καὶ ἂς καταντροπιασθοῦν ἀπὸ τὰ ἔργα τους,
νε'. ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου.	νε'. ἀντάμα ὅσοι χαίρουνται τὰ κακά μου.

νς'. νς'.

μϛ'. Ἐν δυσάθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορημονούντων ἐπ' ἐμέ:

νϛ'. Καὶ ἂς ἐνδυθοῦσιν θλίψιν, καὶ ἂς γεμώσουσιν ἐντροπὴν ὅσοι τρέχουσι μὲ μεγάλην καύχησιν καὶ ὑβρεισίαις καταπάνω μου:

μζ'. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου.

νζ'. Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ἂς ἀναγαλλιάσουν καὶ ἂς εὐφρανθοῦν ὅσοι ἀγαποῦσι νὰ ἰδοῦσι τὸ δίκαιόν μου.

μη'. Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,

νη'. Καὶ ἀξιωσέτους νὰ λέγουσιν ὅλον ἔνα τό, δόξασοι ὁ Θεός,

μθ'. οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ:

νθ'. Καὶ νὰ χαίρουνται ὅσοι ἀγαποῦσι νὰ βλέπουσι τὸ καλὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ δούλου σου:

ξ'. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου,

ξ'. (Καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος λαμβάνοντας τούτην τὴν χάριν) θέλει διηγᾶται ἡ γλῶσσά μου ὅλο ἔνα τὴν δικαιοκρισίαν σου,

ξα'. ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου:~

ξα'. καὶ νὰ φανερώνῃ μέρα νύκτα τὰ θαύματά σου εἰς δόξαν τῆς βασιλείας σου:--

---

α'. βασ. ιθ'. μέγ. Ἀθανάσ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κύ τῷ Δαβίδ. λέ.

Παρακάλεσις εἰς τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ καλὸν τέλος εἰς τὸν Δαδ τὸν δούλοντου.

Τοῦτον τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ εἰς τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σαοὺλ, καὶ φαίνεται μεγάλη ἡ ὑπομονήτου. διατὶ δυνάμενος πολλαῖς φοραῖς νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν νὰ τὸν θανατώσῃ δὲν ἠθέλησε. μόνον διηγᾶται τὴν μεγάλην παρανομίαν τῶν ἐχθρῶντου. καὶ στρέφεται πρὸς τὸν δικαιοκρίτην Θεόν, καὶ θαυμάζεται τὴν μεγάλην του εὐσπλαγχνίαν ὁποῦ ἔχει εἰς τὸν κόσμοντου. Παρακαλῶντάστον νὰ ἐνεργᾷ τὴν συνηθισμένηντου εὐσπλαγχνίαν εἰς τοὺς δούλουςτου νὰ τοὺς λυτρώνῃ. καὶ τὴν δικαιοσύνηντου εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ τοὺς ἐξολοθρεύῃ.

Κοιμώμενος ὁ Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον, ἐσηκώθη τὴν νύκτα ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ ποδιαύτου. καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, τοῦ τὴν ἔδειξε.

α'. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ.

α'. Πάντα τοῦ λέγει ὁ παράνομος καὶ ἀσεβὴς εἰς τὸν ἑαυτόν του νὰ ἁμαρτάνῃ (ὅλην του τὴν ζωὴν κατὰ τὴν κακογνωμίαν του.)

β'. οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ:

β'. καὶ δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ εἰς τὸν νοῦντου, οὐδὲ εἰς τ' ἀμμάτιάτου:

γ'. Ὅτι

γ'. Καὶ

γ'. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ.	γ'. Καὶ γελᾶται καὶ δὲ βλέπει τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ὀμπροστάτου.
δ'. τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι:	δ'. νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ φύγῃ τὴν ἀνομίαν του, καὶ νὰ τὴν μισήσῃ. (μὰ γυρεύει μόνον νὰ πλανᾷ τὸν κόσμον, καὶ νὰ κάνῃ σὰν τοῦ φαίνεται:)
ε'. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος.	ε'. Διατοῦτο ὅλα του τὰ λόγια εἶναι ἄνομα καὶ δολομένα.
ς'. οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι,	ς'. καὶ δὲν ἠθέλησε ποτέ του νὰ τὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του,
ζ'. τοῦ ἀγαθῦναι:	ζ'. νὰ κάμῃ ἀγάπην μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὰ διορθώσῃ:
η'. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ.	η'. (Μόνον ἐνοῦστου ὅλον ἕνα) ὡς καὶ εἰς τὴν κλίνην του, λογιάζει νὰ κάνῃ τὰ ἄνομα.
θ'. Παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ.	θ'. Καὶ στέκει ἀσκόλαστα ὄχι εἰς τὴν καλὴν στράταν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν κακήν.
ι'. κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε:	ι'. καὶ δὲ συχένεται οὐδὲ βαρεῖται νὰ στέκεται εἰς τὰ κακά:
σημάδια τῆς μεγάλης ἐλεημοσύνης, καὶ ἀληθοσύνης. ια'. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.	ια'. Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριε (διὰ τὴν ἄπειρόν σου εὐσπλαγχνίαν μᾶς βαστᾷς ὅλους) διατὶ ἡ ἐλεημοσύνη σου εἶναι μεγάλη καὶ φθάνει ὑψηλὰ ἀπὸ τὴν γῆν ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, (καὶ λάμπει εἰς ὅλα σου τὰ κτίσματα.)
ιβ'. Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.	ιβ'. Καὶ ἡ ἀληθοσύνη σου σώνει ἀπὸ τὴν γῆν ὡς τὰ νέφαλα. (μετὰ ὁποῖα ποτίζεις τὸν κόσμον σου.)
δικαιοσύνης. ιγ'. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ.	ιγ'. Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου στέκει εἰς τὸ ὕψος στερεά, σὰν τὰ ὄρη ὁποῦ ἔστησες Θεέ μου (ἀμετακίνητα εἰς τὸν τόπον τους.)
καὶ κρίσεως τοῦ Θεοῦ. ιδ'. Τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή:	ιδ'. Καὶ τὰ κρισίματά σου εἶναι ἄβυσσος πολλὴ καὶ ἀκατανόητη. (καὶ δὲ δύνεται τινὰς νὰ τὴν ἀπεικάσῃ:)
ιε'. Ἀνθρώπους,	ιε'. Διατοῦτο ζῇς τοὺς ἀνθρώπους καλοὺς, καὶ κακούς,
ις'. Καὶ κτήνη σώσεις Κύριε.	ις'. Καὶ τὰ ζῶα τὰ ἥμερα, καὶ τὰ ἄγρια,
ιζ'. ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός:	ιζ'. (καὶ τοὺς ζωοτροφᾷς) καθὼς εἶναι ἐξ ἀρχῆς πλῆθος ἄπειρον ἡ ἐλεημοσύνη σου Θεέ μου:
ιη'. Οἱ	ιη'. (Διὰ

ιη'. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

ιη'. (Διατοῦτο τὴν ἀφορμὴν) ὅλοι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ἐλπίζουν εἰς τὴν σκέπην τῆς δυνάμεώς σου, νὰ τοὺς φυλάσσῃς ψυχικὰ καὶ σωματικά:)

ιθ'. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου. Καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς φυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς:

ιθ'. Οἱ ὁποῖοι θέλουν χορταίνῃ παντοτινὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ καλὰ τοῦ παλατίου σου. Καὶ ἀπὸ τὸν μεγάλον ποταμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χαρᾶς σου, θέλεις τοὺς ποτίζῃ καὶ νὰ τοὺς εὐφραίνῃς:

κ'. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς:

κ'. Διατὶ ἀπ᾽ ἐσένα τρέχει ἡ βρύσις τῆς ζωῆς μας, Καὶ ἀπὸ τὴν φώτισίν σου βλέπομεν ἐσένα τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν:

κα'. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε,

κα'. (Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην σου ἔχομεν ὅλα τὰ ἀγαθά, παρακαλοῦμέν σε καθὼς ξαπλώνεις τὴν βροχήν σου εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν ποτίζεις) νὰ ξαπλώσῃς καὶ τώρα τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ νὰ βρέξῃς τὴν ἐλεημοσύνην σου εἰς τοὺς ἀγαπημένους δούλους σου,

κβ'. Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ;

κβ'. Καὶ δεῖξαι τὴν δικαίαν σου βοήθειαν εἰς τοὺς καλοὺς (ὁποῦ βασανίζουν) ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἄδικα. καὶ κάμε τὴν ἀνταπόδωσιν τὸ γλυγορήτερον:)

κγ'. Μὴ ἐλθέτω μοι ποῦς ὑπερηφανίας.

κγ'. Καὶ μὴν ἀφίσῃς νὰ ἔλθῃ ἀπάνω μας πόδι ὑπερηφάνου νὰ καταπατήσῃ καὶ ἐμᾶς καὶ τὸν νόμον σου καὶ νὰ μᾶς τὸν ἀλάξῃ.)

κδ'. Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με:

κδ'. Οὐδὲ χεῖρα καὶ δύναμις ἁμαρτωλοῦ μὴ μᾶς σαλεύσῃ ἀπὸ τὸ θέλημά σου, (νὰ μᾶς ῥίξῃ εἰς τὸν βυθὸν τῆς παρανομίας του.)

κε'. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

κε'. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεσαν ὅσοι ἐργάζουνται τὴν ἀδικίαν.

κϛ'. Ἐξώθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Δόξα.

κϛ'. Καὶ ἐξωθήσαν ἀπὸ τὴν ταπείνωσιν, καὶ δὲ δύνουνται πλέα νὰ σταθοῦσιν εἰς τοῦ Θεοῦ τὰ προστάγματα, (μηδὲ εἰς τὸν τόπον τῶν δικαίων, πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια.) Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λϛ'. Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Γνωρίζοντας ὁ Δαδ μὲ τὸ ἔργον τῆς ὑπομονῆς καὶ καρτερείας τὸ ὄφελος, καὶ τῆς ἀνυπομονησίας καὶ λιγοψυχίας τὸ βλάβος (ὁπȣ ἔγινεν εἰς πολλȣς.) μᾶς συμβȣλδύει εἰς τȣτον τὸν Ψαλμὸν ὅλȣς μας, νὰ μὴ ζηλδύωμεν τῶν πονηρῶν ἀνῶν εἰς τὴν ἄδικον δόξαν καὶ φαντασίαν ὁπȣ ἔχȣσι, καὶ εἰς τὰς δυναστείας καὶ παρανομίας ὁπȣ κάνȣσιν. Οὐδὲ νὰ θέλωμεν νὰ τȣς ὁμοιάζωμεν εἰς τὴν κακίαν, μὴ δὲ νὰ ἀνταποδίδωμεν κακὸν, ἀντὶ κακȣ. Μὰ ζῶντας θεάρεστα νὰ ὑπομένωμεν τὰ βάσανα, καὶ νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ αὐτὸς δίχως ἄλλο. Θέλει κάμη τὴν ἀνταπόδωσιν. Διατὶ ἡ εὐτυχία καὶ χαρὰ τῶν ἁμαρτωλῶν εἶναι κοντὴ καὶ ψεύτικη, καὶ τὸ τέλος τȣς δυστυχισμένον καὶ καταραμένον. Μὰ ἡ εὐτυχία καὶ δόξα τῶν δικαίων εἶναι μακρὰ καὶ ἀληθινὴ, καὶ τὸ τέλος τȣς εἶναι καρπερὸν καὶ εὐλογημένον ἀπὸ Θεὸν. Καὶ περίφημον εἰς τὸν κόσμον τὸ ὄνομα τȣς. διὰ τὰ κακὰ ὁπȣ παθαίνȣσι καὶ τὴν ὑπομονὴν ὁπȣ ἔχȣσι, καὶ τὰ καλὰ ἔργα ὁπȣ κάνȣσιν.

α'. ΜΗ' παραζήλου ἐν πονηρευομένοις. μὴ δὲ ζήλȣ τȣς ποιȣντας τὴν ἀνομίαν·

α'. ΜΗ' παράστανισε ταπεινὲ ἄνε εἰς τὰ ἔργα τῶν πονηρῶν. καὶ μὴ ζηλεύῃς εἰς τὸ πλȣτος καὶ δόξαν ἐκεινῶν ὁπȣ κάνȣσι τὰ ἄνομα:

β'. Ο'τι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται. Καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης, ταχὺ ἀποπεσȣνται·

β'. Διατὶ ὡσὰν τὸ χορτάρι θέλουσι ξηρανθῆ γλύγορα (αὐτοὶ, καὶ ὅλοι τȣς ἡ δόξα ἡ πρόσκαιρος.) Καὶ ὡς τὰ χλωρὰ λάχανα θέλȣσι μαρανθῆ εὔκολα, καὶ νὰ πέσȣσιν ἔξαφνα εἰς τὸν θάνατον:

γ'. Ε'λπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα.

γ'. Μόνον ἔχε εἰς τὸν Κν τὴν ἐλπίδα σȣ, καὶ κάνε καλὰ ἔργα κατὰ τὸ δυνατόν σȣ (καὶ ἄφισε ταῖς ἁρπαγαῖς καὶ ἀδικίαις καὶ μάχαις.)

δ'. Καὶ κατασκήνȣ τὴν γῆν,

δ'. Καὶ κατοίκα εἰς τὴν γλῶσȣ (καὶ δȣλεῦε νὰ ζῇς μὲ τὸν ἵδρωτα τȣ προσώπȣ σȣ.)

ε'. καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλȣτῳ αὐτῆς·

ε'. καὶ θέλεις χορταίνῃ ἀπὸ τὰ πολλά της καλὰ (καὶ νὰ σώσῃς καὶ τὴν ψυχήν σȣ:)

ϛ'. Καταφύφησον τȣ Κυρίȣ,

ϛ'. (Βάλε ὅλην σȣ τὴν καρδίαν εἰς τὸν Θεὸν) καὶ κάνε τὸ θέλημα πρόθυμα τȣ Κυσȣ. (Καὶ δόξαζέ τον εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν θλίψιν σȣ πάντα σȣ.)

ζ'. Καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σȣ.

ζ'. καὶ αὐτὸς σȣ θέλει δώσῃ τὰ ὠφέλημα ζητήματα τῆς καρδίας σȣ.

η'. Α'ποκάλυψον πρὸς Κν τὴν ὁδόν σȣ.

η'. Καὶ φανέρωνε πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ἔργον ὁπȣ θέλῃς νὰ κάμῃς (παρακαλῶντας τον ἂν τȣ ἀρέσῃ νὰ

θ'. Καὶ

νὰ σὲ ἀφίσῃ, καὶ νὰ σὲ φωτίσῃ νὰ τὸ τελειώσῃς κατὰ τὴν γνώμην του.)

θʹ. Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν,

θʹ. Καὶ πότε ἔχε τὴν ἐλπίδα σου εἰς αὐτόν.

ιʹ. καὶ αὐτὸς ποιήσει:

ιʹ. καὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ ὅλα τὰ χρειαζόμενα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς σου:

ιαʹ. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου.

ιαʹ. (Καὶ μὴ γυρεύῃς νὰ κάμῃς ἐκδίκησιν ποτέ σου με τὸ χέρι σου, ἤδικαιον ἔχῃς, ἢ ἄδικον, καὶ αὐτὸς θέλει κάμῃ τὴν ἀνταπόδωσιν,) Νὰ φέξῃ ὡς λαμπρὸν φεγγάρι τὴν νύκτα, τὸ δίκαιόν σου.

ιβʹ. καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

ιβʹ. καὶ νὰ φανερώσῃ τὴν κρίσιν σου καὶ τὴν καλοσύνην σου, σὰν φωτερὸν ἥλιον τὸ μεσημέρι.

ιγʹ. Ὑποτάγηθι τῷ Κῷ. καὶ ἱκέτευσον αὐτόν:

ιγʹ. (Πίασαι σοῦ λέγω τὰ λόγια τῆς γραφῆς,) καὶ ὑποτάσσου τοῦ Κῦ ἀπαρασάλευτα. Καὶ παρακάλιε τον εἰς ὅλα σου τὰ βάσανα (καὶ αὐτὸς θέλει σοῦ βοηθᾶ διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του, καὶ τὴν ἐλπίδα σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου:)

ιδʹ. Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,

ιδʹ. Μὴ θέλεις σοῦ εἶπα νὰ σκανδαλίζεσαι ἄκαιρα βλέποντας κανένα νὰ προκόπτῃ καὶ νὰ πλουτένῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον,

ιεʹ. ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.

ιεʹ. καὶ μὴν ἔχῃς νὰ κάμῃς μετ' ἐκεῖνον τὸν μισάνθρωπον εἰς ταῖς παρανομίαις καὶ ἀδικίαις ὁποῦ κάνῃ.

ιϛʹ. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν.

ιϛʹ. (Ἀλλὰ ἂν σὲ πειράζῃ καὶ ἐσένα τὸν ἴδιον,) παῦσαι ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὁποῦ σὲ ἀναταράσσῃ καὶ φεῦγε τὸν θυμόν.

ιζʹ. μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι:

ιζʹ. καὶ μὴ θέλῃς νὰ συνερίζεσαι μὲ τὴν ἀφορμήν του, νὰ γίνεσαι πονηρός:

ιηʹ. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται.

ιηʹ. Διατὶ οἱ πονηροὶ (ὅσον καὶ ἂν μεγαλόσουσιν, εἰς τὸ ὕστερον) θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ.

ιθʹ. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύ, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

ιθʹ. Καὶ ὅσοι πάλιν ἔχουσι τὴν ὑπομονὴν καὶ τὸ θάρρος τους εἰς τὸν Θν̄, αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσῃ τὴν γῆν, καὶ τὸν αἰῶνον.

κʹ. Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός.

κʹ. Καὶ καρτέρισαι ἀκόμι ὀλίγον (καὶ θέλεις ἰδῆ, πῶς θέλει χαθῆ ὁ κακὸς ἄνος,) καὶ πλέα νὰ μὴν εὑρεθῇ.

καʹ. Καὶ ζητήσῃς τὸν τόπον αὐ-

καʹ. Καὶ θέλεις γυρέψῃ τὸν τόπον του, καὶ νὰ μὴ τὸν

αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

τοῦ εὕρῃς σὰν ἦτον. (ἀλλὰ ἀφανισμένον καὶ ἀγνώριστον. ἢ ἀπὸ ἄλλον κληρονομισμένον:)

κβ'. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν.

κβ'. Μὰ οἱ καλοὶ θέλουσι κληρονομήσῃ τὸν τόπον τους.

κγ'. καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

κγ'. καὶ νὰ χορταίνουσι μὲ πολλὴν εἰρήνην καὶ καλοσύνην τοὺς τόπους τους (εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον, καὶ εἰς τὸν αἰώνιον:)

κδ'. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,

κδ'. Καὶ ἄγκαλα καὶ νὰ βλέπῃς νὰ παραφυλάσσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,

κε'. καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

κε'. καὶ νὰ τριζοκοπᾷ ἀπάνω του τ' ἀδόντιά του, (καὶ νὰ ξετρέχῃ τὸν θάνατόν του.)

κϛ'. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν,

κϛ'. Ἀλλὰ ὁ Κύριος τὸν περιγελᾷ εἰς τὴν κακοσύνην του,

κζ'. ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

κζ'. διατὶ βλέπει πῶς γλύγορα ἔχει νὰ ἔλθῃ ἡ κακή του ἡμέρα (νὰ λάβῃ τὴν ἀνταπόδωσιν.)

κη'. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί,

κη'. Καὶ ἂν ἰδῇς πῶς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξεσπάθωσαν τὸ σπαθί τους,

κθ'. ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα.

κθ'. καὶ κρατοῦσι γεμάτον καὶ κορδομένον τὸ δοξάρι τους νὰ ῥίξουσι κάτω τὸν πτωχὸν καὶ ξένον.

λ'. τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

λ'. Καὶ νὰ σφάξουσιν ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς καμίαν κακοσύνην εἰς τὴν καρδίαν τους.

λα'. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθῃ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν. καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

λα'. Ἀλλὰ τὰ σπαθιάτους τὰ ἴδια θέλουσι καρφωθῇ εἰς τὴν καρδίαν τους (νὰ τοὺς σφάξουσι.) καὶ τὰ δοξάριά τους θέλουσι τζακισθῇ (ἀπάνω τους ἀπὸ τοὺς ἀντιδίκους τους.)

λβ'. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

λβ'. (Μὴ θέλῃς ἀκόμι νὰ ζηλεύῃς εἰς τὰ πλούτη τους,) διατὶ καλίτερον εἶναι τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου καὶ ἡ πτωχιά του, παρὰ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα πλούτη τῶν ἁμαρτωλῶν.

λγ'. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαί-

λγ'. Διατὶ ὅλαις ἡ δυνάμαις τῶν ἁμαρτωλῶν θέλουσι συντριφθῇ ἀπὸ Θεοῦ. μὰ τοὺς δικαίους τοὺς ἀντιστιλώνει καὶ τοὺς δυναμόνει ὁ Κύριος, καὶ δὲ τοὺς ἀφίνῃ (ἂν κακοπαθήσουσι κιόλα χαθοῦ-

ȣς ὁ Κύριος.

λδ'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

λέ. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ. καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

λς'. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται.

λζ'. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι,

λή. ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

λθ'. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει.

μ'. ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδωσιν.

μά. Ὅτι * οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν.

μβ'. Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

μγ'. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται. καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

μδ'. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται. ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

μέ. Νεώ-

χαθοῦσιν.)

κδ'. Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἠξεύρει καλὰ τὰ ἅγια ἔργα τῶν καλῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τὴν καλοσύνην τους θέλει τοὺς δώσῃ χάριν νὰ στέκεται ἡ κληρονομία τους αἰώνια.

λέ. Οὐδὲ θέλουσι λυπηθῇ εἰς τὸν προσωρινὸν, καὶ παντοτινὸν καιρὸν τῆς ἀστοχίας. ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις τοῦ λιμοῦ θέλουσι χορταίνῃ (σὰν ὁ Ἠλίας, καὶ ἄλλοι.)

λς'. Διατὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τότε κατὰ τὸ δίκαιον χάνουνται ἀπὸ τὴν πεῖναν.

λζ'. Καὶ ὅσοι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἀντάμα ὁποῦ νὰ δοξαθοῦσι καὶ νὰ ὑψωθοῦσι ἀπὸ τὰ πλοῦτη τους,

λή. θέλουσι λείψῃ σὰν τὸν καπνὸν, νὰ χαθοῦσι.

λθ'. Δανείζεται ὁ ἀδιάκριτος ἁμαρτωλὸς, καὶ δὲ θέλει νὰ στρέψῃ ὀπίσω τὸ χρέος του ὁ ἄδικος.) οὐδὲ νὰ κάμῃ ἐλεημοσύνην ὁ ἄσπλαγχνος.)

μ'. μὰ ὁ σπλαγχνικὸς δίκαιος λυπᾶται πάντα τους, καὶ δίδει τὸ δανεικὸν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην.

μά. Καὶ ἀκόμι ὅσοι συγχωροῦσι τοῦ καλόγνωμου καὶ λέγουσι καλὸν δι' αὐτὸν, κληρονομοῦσι τὰ γονικά τους. * γεν. ιβ'.

μβ'. μὰ ὅσοι τὸν καταροῦν] καὶ τὸν κακολογοῦσι θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ.

κγ'. Διατὶ ἀπὸ τὸν Κύριον κατευοδόνουνται καὶ πετυχένουσι τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου ἡ γνώμαις ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ ἀγαθόν. Καὶ ὁποῖος τρέχει μὲ ὅλην του τὴν θέλησιν εἰς τὴν στράταν τοῦ Θεοῦ δὲ θέλει βλαφθῇ.

μδ'. Ἐπειδὴ ὁ δίκαιος ὅταν λάχῃ νὰ πέσῃ δὲ θέλει κατασκοτωθῇ. διατὶ ὁ Θεὸς τὸν κρατεῖ καὶ τὸν ἀναβαστᾷ μὲ τὴν χεῖρά του (σὰν ἡ μρᾶ τὸ παιδί.)

με'. Νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον.

με'. Καὶ τὸ μαρτυρῶ διατὶ ἐγὼ ἤμουν νέος καὶ ἐγέρασα, καὶ δὲν εἶδα κανένα καλὸν ἄνθρωπον νὰ τὸν ἀφήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὴν χρείαν του ἀβοήθητον.

μϛ'. οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

μϛ'. οὐδὲ καὶ τὰ παιδιά του νὰ πεινοῦσι καὶ νὰ διψοῦσι καὶ νὰ ζητοῦν ἐλεμοσιώνην.

μζ'. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, * καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

* χρήματα, καὶ λόγους ὠφελείας.

μζ'. Διατὶ καθὼς ὁλημερνῆς σπλαγχνᾶται καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, ἔτζι καὶ ἡ σπορά του καὶ ἡ ἐσωδία του εἶναι εὐλογημένη, καὶ γίνεται περισσότερη.

μη'. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

μη'. (Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἔτζι) φεῦγε ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ κάνε τὸ καλόν. Καὶ τότε κατοίκα παντοτινὰ εἰς τὸν τόπον σου ξέγνιασα καὶ ἄφοβα.

μθ'. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

μθ'. Διατὶ ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τὴν δικαιοκρισίαν, καὶ δὲ θέλει ἀφήσῃ τοὺς δούλους του νὰ τοὺς παιδεύουν οἱ ἄδικοι.

μ'. εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

ν'. ἀλλὰ θέλουσι στέκει κάθε καιρὸν ἀπὸ τὴν δύναμίν του φυλαγμένοι.

μα'. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

να'. Μὰ οἱ ἄνομοι θέλουσιν ἀποδιωχθῆ, καὶ τὸ σπέρμα τῶν ἀσεβῶν θέλει ἐξολοθρευθῆ.

μβ'. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

νβ'. Καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσῃ τὴν γῆν τους, νὰ κατοικήσουσιν ὅλην τους τὴν ζωὴν ἀναπαυτικοὶ εἰς αὐτήν· (καὶ αἰωνίως εἰς τὸν οὐρανόν.)

μγ'. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

νγ'. Τὸ στόμα τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου μιλεῖ πάντα γνωστικὰ λόγια, καὶ ἡ γλῶσσά του διηγᾶται τὸν θάνατόν μας καὶ τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Χριστοῦ.

μδ'. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, * καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

* οὐκ ἐμποδισθείσεται ἐκ τοῦ καλοῦ.

νδ'. Καὶ ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ θέλει εἶσαι γραμμένος εἰς τὴν καρδίαν του (νὰ τὸν θυμᾶται ἀσκόλαστα), καὶ διὰ τοῦτο δὲ θέλουσι ξεπέσῃ εἰς τὸ κακὸν τὰ πατήματά του:

με'. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θα-

νε'. Πάντα του κατανοᾷ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ γυρεύει νὰ τὸν θανατώσῃ,

νατῶ-

μϛ'.

ματῶσαι αὐτ̃,

μϛʹ. Ὁ δὲ Κς̃ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτ̃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

μζʹ. οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτ̃, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

μηʹ. Ὑπόμενον τ̃ Κῦ, καὶ φύλαξον τ̃ ὁδὸν αὐτοῦ.

μθʹ. Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν.

ξʹ. Ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.

ξαʹ. Εἶδον * τ̃ ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους * τοῦ λιβάνου.

ξβʹ. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτ̃ καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

ξγʹ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα.

ξδʹ. ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ:

ξεʹ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό.

ξϛʹ.

νϛʹ. Ἀλλὰ ὁ Κς̃ δὲ θέλει τὸν ἀφήσῃ νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖράς του.

νζʹ. οὐδὲ θέλει τὸν καταδικάσῃ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅταν κρίνεται μετ' αὐτ̃, (νὰ ἐξετάξῃ τὰ ἔργα του.)

νηʹ. Λοιπὸν (ἐσὺ ὁποῦ διαβάζεις καὶ ὁποῦ ἀκούεις τὸ τέλος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ) ἔχε ὅλην σου τ̃ ὑπομονὴν εἰς τ̃ Θεόν, καὶ φύλασσε τὰ προστάγματά του, καὶ ἔπερνε εἰς σὲ καλὸν τ̃ γνώμην του.

νθʹ. Καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ὑψώσῃ γλήγορα (καὶ νὰ σὲ τιμήσῃ· καὶ νὰ σὲ κάμῃ περίφημον, καὶ ἄξιον) νὰ κληρονομήσῃς τ̃ γήινον τόπον, καὶ τὸν οὐράνιον.

ξʹ. Εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐξολοθρεύονται οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλεις τὰ ἰδῆ μετ' ἀμμάτιά σου (τοῦτα ὁποῦ σοῦ λέγω, νὰ ξομάξῃς, καὶ νὰ θαυμάξῃς.)

ξαʹ. Διατὶ ἐγὼ εἶδα τὸν ἀσεβῆ νὰ ὑπερυψώνεται καὶ νὰ τρέχῃ ὅλον ἕνα ὁ νοῦς του καὶ ἡ καρδιά του εἰς τὸ ὕψος ὡς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἄκαρπα δένδρα τοῦ δάσου) ὁποῦ κόπτουνται καὶ καίουνται καὶ χάνουνται.)

* τ̃ γολιὰθ Σαοὺλ. καὶ ἄλλους.

ξβʹ. Καὶ ξαναπερνῶντας ἐσοχάσθηκα καὶ δὲν τ̃ εἶδα εἰς τ̃ τόπον του· καὶ τ̃ ἐγύρεψα, καὶ κἂν ὁ τόπος του δὲν εὑρέθηκε (ὡς τοῦ ξερριζόμενου δένδρου τ̃ τόπον ὁποῦ χάνεται.)

* λίβανος, ὄρος ὑψηλὸν συρίας. μαζόνεται τὸ λιβάνι.

ξγʹ. Λοιπὸν ἔπαρε καλὸν παράδειγμα ἀπὸ τοῦτα, καὶ φύλασσε τ̃ ἀκακίαν, καὶ κοίταζε νὰ περιπατῇς ἴσια κατὰ τὰς γραφάς.

ξδʹ Διατὶ ὁ εἰρηνικὸς καὶ καλὸς ἄνθρωπος ἔχει κληρονομίαν πρόσκαιρον, καὶ αἰώνιον.

ξεʹ. Μὰ οἱ παράνομοι θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ εἰς ἕνα καιρὸν αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοι του.

ξϛʹ.

ἀσεβεῖς νόει, τὰς πονηρὰς.

ξς'. Τὰ ἐγκαταλήμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται:

ξς'. Καὶ ὅσα μεγάλα πλούτη καὶ ἂν ἀφήσουν ὀπίσωτους εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον οἱ ἀσεβεῖς, θέλουσι χαθῆ. (ὡς τὰ λουλούδια τοῦ καλοκαιρίου.)

ξζ'. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου,

ξζ'. Μὰ ἡ σωτηρία τῶν δικαίων (θέλει ἔρχεθαι δίχως ἄλλο εἰς αὐτοὺς ἐδῶ, καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν) ἀπὸ τὸν Κύριον,

ξη'. Καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

ξη'. Καὶ αὐτὸς θέλει εἶσαι ὁ βοηθόςτους νὰ τοὺς σκέπῃ καὶ νὰ τοὺς παρηγορᾷ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πειρασμοῦ καὶ τοῦ πόνουτους.

ξθ'. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν.

ξθ'. Καὶ νὰ τοὺς βοηθᾷ ὁ Κύριος, καὶ νὰ τοὺς φυλάσῃ, καὶ νὰ τοὺς λυτρώνῃ ἀπὸ τοὺς κακούς.

ό. Καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καθ. έ.

ό. Καὶ θέλει τοὺς σώσει (καὶ νὰ τοὺς ἀναπαύῃ καὶ ἐδῶ, καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν) διατὶ εἶχαν ὅληντους τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτὸν) νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδωσιν.

Δόξα, καθ'. έ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου. λζ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τοῦ θυμᾶται (καὶ νὰ τὸν λυπηθῇ εἰς τὰ βάσανάτου) καὶ νὰ μὴ τὸν κολάσῃ εἰς τὴν κρίσιντου.

Τοῦτον τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Οὐρίου καὶ ὁμοιάζει μὲ τὸν, ς'. καὶ φαίνεται νὰ ἔκαμε καὶ ἄλλους ψαλμοὺς σὰν ἐτοῦτον, καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τοῦ συγχωρέσῃ· μὰ εἰς τοῦτον διηγᾶται ταῖς μεγάλαις παίδευσαις ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ταῖς ἄσχημαις καὶ βρωμισμέναις πληγαῖς τῶν ἁμαρτιῶντου. καὶ μετανοᾷ ἀπὸ καρδίαςτου, καὶ τοῦ γυρεύει βοήθειαν νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούςτου. Διδάσκοντας καὶ ἐμᾶς νὰ κάνωμεν ἐγκαρδιακὴν μετάνοιαν, καὶ νὰ φεύγωμεν τὴν ἁμαρτίαν ὡς ἐχθρόνμας θανάσιμον. προσωρινὸν, καὶ αἰώνιον.

λυπητερὴ προσευχὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀξία σωτηρίας.

ά. ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

ά. Κύριέμου, μήμε μαλώσῃς εἰς τὸν θυμόνσου κατὰ τὸ δίκαιον· καὶ μήμε παιδεύσῃς μὲ τὴν ὀργήνσου καθὼς μοῦ πρέπει (διὰ ταῖς πολλαῖς καὶ μεγάλαις μου ἁμαρτίαις, ὅθεν νά με κολάσῃς αἰώνια.)

β'. Ο'τι

β. Δια-

β. Ὅτι τὰ βέλησου ἐμεπάγησαμμοι. καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖράσου:

γ. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκίμου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆσου.

δ. οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοισμου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶνμου;

έ. Ὅτι αἱ ἀνομίαιμου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήνμου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ:

ϛ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπέςμου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνηςμου.

ζ. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην,

ή. ἕως τέλους,

θ΄. ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ί. Ὅτι αἱ ψόαιμου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκίμου.

ια. Ἐκακώθην, καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίαςμου:

ιβ΄. Κύριε ἐναντίονσου πᾶσα ἡ ἐπιθυμίαμου, καὶ ὁ στεναγ-

β΄. Διατὶ οἱ σαΐταισου καὶ ὁ φόβοσσου ἐκαρφώσασι μέσα εἰς τὴν καρδίανμου (καὶ μὲ σφάζουσι·) καὶ ἐβάρυνες δυνατὰ ἀπάνωμου τὴν χεῖρανσου (μὲ δικαιοσύνην διὰ τὰ κρίματάμου.)

γ΄. Καὶ δὲν εἶναι καμία ὑγεία εἰς τὴν ψυχήν καὶ εἰς τὸ κορμίμου ἀπὸ τὸ φοβερὸν πλῆθος τῆς ὀργῆσου.

δ΄. καὶ δὲν εἶναι ἀνάπαυσις εἰς τὰ κοκαλάμου ἀπὸ τὸ βρωμερὸν πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτωνμου.

έ. Διατὶ ἡ πολυχρόνιαίςμου ἀδικίαις ὑπὲρ ἐπερίσσευσαν τὴν κεφαλήνμου, καὶ σὰν φόρτομα βαρὺ ἐβάρυναν ἀπάνωμου καὶ μὲ ἐκαταπλακώσαν.

ϛ΄. Καὶ ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν ἐβρώμησαν καὶ ἐσαπήθησαν ἡ πληγαῖς ὁποῦ ἔκαμα εἰς τὴν ψυχήν ἀπὸ τὴν πολλήνμου ἀγνωσίαν (δίχως νὰ στραφῶ εἰς τὴν μετάνοιαν.)

ζ΄. Καὶ μένοντας ἀγιάτρευτος ἔπεσα εἰς μεγάλην ταλαιπωρίαν, (καὶ λύπην ἄμετρον,)

ή. καὶ ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τοῦ θανάτου.

θ΄. Καὶ χάνομαι ὁλημερνῆς ἀπὸ τοὺς πόνουςμου καὶ τρέχω (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· καὶ φωνάζω ἀπὸ τὴν λιγομάραιςμου.)

ί. Διατὶ τὰ μέλημου ὅλα καὶ τὰ λαγκόνιαμου εἶναι γεμάτα πορνικαῖς καὶ συχασεραῖς πανοῦκλαις, καὶ δὲν εὑρίσκεται ἰατρεία εἰς τὴν ψυχήν καὶ εἰς τὸ κορμίμου.

ιά. Καὶ ἐγίνηκα πολλὰ κακά, καὶ τυραννοῦμαι παρὰ μεγάλα. Καὶ ὠργίουμαι, ἢ γουρυάζομαι ἀπὸ στεναγμοὺς δρυμύτατους τῆς καρδίαςμου· (καὶ τινὰς δὲν εἶναι νὰ μοῦ βοηθήσῃ εἰς τοὺς πόνουςμου, καὶ νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον.)

ιβ΄. Διὰ τοῦτο ἐστράφη εἰς ἐσένα Κύριέμου τώρα ὅλημου ἡ ἐπιθυμία, καὶ ὁ ἀναστεναγμόςμου δὲ

πληγαὶ τῆς ἁμαρτίας εἶναι φοβεραῖς.

πόνοι τῆς τιμωρίας δρυμύτατοι.

μαγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη:	δὲ παραμερίζει ἀπὸ τὴν ἐλεημοσιώλυσου καὶ βοήθησέ με.
ιγ'. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη,	ιγ'. Διατὶ βλέπεις πῶς ἡ καρδία μου εἶναι ἀναταραγμένη ἀπὸ τὸ ζόμονμου,
ιδ'. ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου.	ιδ'. καὶ ἔφυγεν ἡ δύναμίς μου.
ιε'. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου:	ιε'. καὶ ἐσκοτίσθη τὸ φῶς τῶν ἀμματιῶν μου καὶ τῆς ψυχῆς μου.
ις'. καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.	ις'. καὶ ἐχάθη καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο καὶ δὲν εἶναι μετ' ἐμένα.
ιζ'. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου,	ιζ'. Καὶ τὸ χειρότερον οἱ φίλοι καὶ συντρόφοι καὶ γειτόνοι μου (ὁποῦ εἶχα εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλπίδα μου, ἐκακοσυνέψαν.)
ιη'. ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν.	ιη'. καὶ ἐσίμωσαν καὶ ἐστάθησαν καταπάνω μου, καὶ μὲ πολεμοῦσι.
ιθ'. Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν:	ιθ'. Καὶ οἱ ἐδικοί μου ἀπὸ τὸν φόβον τους, ἔφυγαν μακρὰ ἀπὸ ἐμένα (καὶ μὲ ἀποχωρισθῆσαν· δίχως νὰ μοῦ δώσουν καμίαν βοήθειαν:)
κ'. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου,	κ'. (Καὶ βλέποντάς με οἱ ἐχθροί μου ἔρημον καὶ ξένον) σπουδάζουν παρὰ πολλὰ νὰ πάρουσι τὴν ψυχήν μου,
κα'. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας.	κα'. Καὶ οἱ κακοθελητάδες μου μιλοῦσι φλυαρίαις.
κβ'. Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν:	κβ'. καὶ διηγοῦνται ἀβανίαις καὶ πονηρίαις ὁλημερνῆς διαλογοῦμου. (καὶ μὲ βλασφημοῦν καὶ μὲ κατακρίνουσι:)
κγ'. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον,	κγ'. Μὰ ἐγὼ σὰ νὰ ἤμουν κουφὸς καμόνομαι πῶς δὲν ἀκούω,
κδ'. καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.	κδ'. καὶ κάνω ὡς τὸν βουβὸν ὁποῦ δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του.
κε'. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων.	κε'. Καὶ γίνομαι σὰν ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν ἀκούει.
κς'. Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς:	κς'. καὶ ὁποῦ δὲν ἔχει γλῶσσαν εἰς τὸ στόμα του νὰ μιλήσῃ. (καὶ νὰ τοὺς περάξῃ μὲ τὰ λόγια καὶ ταῖς φωναῖς του:)
κζ'. Ὅτι	κζ'. Καὶ

Margin notes: τὸν ἀχιτόφελ λέγει, καὶ τοὺς λοιπούς. οἱ περὶ Ἀβεσαλώμ.

κζ΄. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,

κζ΄. Καὶ τοῦτο τὸ κάνω διατὶ ἔχω εἰς ἐσένα Κύριε μου τὴν ἐλπίδα μου,

κη΄. σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

κη΄. καὶ ἐσὺ Κύριε καὶ Θεέ μου θέλεις μοῦ ἀπακούσῃ:

κθ΄. ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου.

κθ΄. νὰ κάμῃς ἐκεῖνο ὁποῦ σὲ ἐπαρακάλεσα (νὰ μὴ μὲ ἀφήσῃς νὰ κακοπέσω) διὰ νὰ μὴ χαροῦσιν οἱ ἐχθροί μου.

λ΄. Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου,

λ΄. Διατὶ μὲ τὸ νὰ μὲ ἰδοῦσι νὰ παραμερίσω νὰ δόσω τόπον τῆς ὀργῆς κατὰ τὸ πρόσταγμά σου,

λα΄. ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν:

λα΄. τότε καυχοῦνται καὶ χαίρουνται πῶς τοὺς ἐφοβήθηκα τάχα καὶ ἔφυγα:

λβ΄. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος.

λβ΄. (Λοιπὸν βοήθησέ μου Κύριε μου) διατὶ βλέπεις πῶς στέκω εἰς τὰ κακάτους ἕτοιμος (νὰ παιδεύωμαι καὶ νὰ κακοπαθῶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.)

λγ΄. Καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός:

λς΄. Καὶ ὁ πόνος καὶ ἡ λύπη τους στέκει εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὰ ἀμμάτιά μου ὅλον ἕνα (καὶ τρώγει τὰ σπλάγχνα μου.)

λδ΄. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ,

λδ΄. Καὶ πῶς ἐγὼ τρομάσω κάθε ὥρα τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὴν ἐξομολογοῦμαι καὶ κατηγοροῦμαι ἀτός μου,

λε΄. Καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου:

λε΄. καὶ μεριμνῶ ἀσκόλαστα διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου (νὰ τὴν ἰατρεύσω μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν, νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τὰς πληγάς της καὶ τὴν τιμωρίαν τὴν αἰώνιον:)

λς΄. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι,

λς΄. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί μου (τὸ πέρνουν ἀπάνω τους) καὶ ζοῦσι χαρούμενοι,

λζ΄. Καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ.

λζ΄. καὶ δυναμόνουνται καλίτερα κατὰ πάνω μου:

λη΄. καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως:

λη΄. καὶ ἐπληθύνασι περισσότερον οἱ ἀντίδικοί μου ἄδικα:

λθ΄. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

λθ΄. (Ἀλλὰ τοῦτο μὲ λυπίζει χειρότερα διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦσαν φίλοι μου.) Μοῦ ἀνταποδίδουσι τοῦτα τὰ πολλὰ κακὰ, ἀντὶς τὰ καλὰ ὁποῦ τοὺς ἔκανα.

τῆς Ἀβεσαλώμ. καὶ τοὺς λοιποὺς.

μ΄. ἐνδιέβαλλόν με,

μ΄. (καὶ ὡσὰ νὰ ἤμουν ἐχθρός τους) μὲ καταβάνουσι καὶ μὲ προδίδουσιν εἰς τόσα βάσανα,

μα'. ἐπεικατεδίωκον ἀγαθοσύνην:

μα'. (καὶ ἡ ἀφορμή τους εἶναι διατὶ δὲ συμφωνῶ μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν κακογνωμίαν τους) ἐπειδὴ ἐγὼ γυρεύω νὰ φυλάσσω τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην (καὶ καλοσύνην ὁποῦ προστάσσουν τὰ βιβλία σου:)

μβ'. Μὴ ἐγκαταλείπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

μβ'. Διὰ τοῦτο μὴ με παρετήσῃς τὸν ταλαίπωρον εἰς τὴν ἐξουσίαν τους Κύριε καὶ Θεέ μου, καὶ μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμένα.

μγ'. πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου:~

μγ'. ἀλλὰ στοχάσου νὰ φθάσῃς εἰς τὴν βοήθειάν μου γλύγορα, Κύριε τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς μου, (νὰ μὲ λυτρώσῃς ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον, καὶ αἰώνιον θάνατον:)

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ, ᾠδὴ τῷ Δαβίδ. λη'.

Ψαλτικὸν τοῦ Δαβὶδ καὶ τὸ ἔδωκε τοῦ Ἰδιθοὺμ. καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν, νὰ τοῦ δώσῃ καλὸ τέλος διὰ τὴν σιωπήν του.

Εἰς τὴν β'. βασ. ις'. διηγᾶται πῶς φεύγοντας ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν ἔρημον νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν Ἀβεσαλώμ. εἶδε τὸν Σεμεΐ ἔξαφνα ἀπὸ πάνω του καὶ τὸν ἐλιθοβόλα καὶ τὸν ὕβριζε. καὶ ὁ Δαβὶδ δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ κάμῃ κακὸν, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ Κύριος τὴν μεγάλην του ὑπομονὴν νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ υἱοῦ του. Τότε λέγουσι νὰ ἔκαμε τὸν Ψαλμὸν τοῦτον. Καὶ τὸν ἔδωκε τοῦ Ἰδιθοὺμ τοῦ πρωτοψάλτου νὰ τὸν ψάλλῃ. Καὶ γνωρίζοντας πῶς ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του παιδεύεται, παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τοῦ συγχωρέσῃ. Καὶ νὰ τοῦ δίδῃ ὑπομονὴν, καὶ ἐλευθερίαν εἰς τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν του, ὥστε νὰ τελειώσῃ τὴν ἐξορίαν του. Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἀπάκουσε τὸ ζήτημά του. Τοῦτος ὠφελᾷ καθ' ἕνα νὰ τὸν λέγῃ εἰς τοὺς πειρασμούς του μὲ εὐλάβειαν. Καὶ περιπλέον τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὁποῦ τὸν διαβάζουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ κατάνυξιν.

α'. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου,

α'. Ἐγὼ ἀποφάσισα Κύριέ μου θέλοντας νὰ φυλάξω (ἀπὸ τὸ κακὸν) τοὺς δρόμους μου;

β'. τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου:

β'. νὰ βλέπωμαι ὁλοπρῶτον νὰ μὴ κακολογῶ μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν γλῶσσαν μου:

γ'. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν * ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

γ'. Διὰ τοῦτο ἔβαλα κλειδονιὰν εἰς τὸ στόμα μου τὴν ὥραν ὁποῦ ἐστάθηκεν ὁ κακὸς ἄνθρωπος μὲ ὑβρισίαις καταπάνω μου.

* τὸν Σεμεΐ λέγει.

δ'. Ε'-

δ'. Καὶ

δ'. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην,	δ'. Καὶ ἔκαμα τὸν κωφὸν καὶ ἐταπεινώθηκα,
ε'. καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν:	ε'. καὶ καταπίνοντας τὸ πίκρανμου, ἐσιώπησα καὶ ἀπὸ τὰ καλὰ λόγια (ὅπου ἐγνώριζα πῶς ἦσαν ὠφέλημα καὶ δὲν ἐμίλησα οὐδὲ καλὸν οὐδὲ κακὸν, διατὶ ἐθυμήθηκα πῶς ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου βασανίζομαι:)
ϛ'. Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.	ϛ'. (Μόνον ὅπου μὲ ἀγγέλωσεν ὁ πόνοςμου βαθύτερα,) καὶ ἐξανακαινουργιώθη ἡ πληγήμου χειρότερα.
ζ'. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί.	ζ'. Καὶ ἐπύρωσεν ἡ καρδίαμου μέσαμου.
η'. καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.	η'. καὶ ἄναψε φωτία μεγάλη εἰς τὸν λογισμόνμου (ἀπὸ τὴν δρυμήτητα τῶν βασάνωνμου, καὶ τὴν λύπην τῶν σφαλμάτωνμου:)
θ'. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,	θ'. (Διὰ τοῦτο ἀφίνοντας τοὺς ἐχθροὺς) Φωνάζω πρὸς ἐσένα μὲ τὴν γλῶσσάνμου,
ι'. γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν;	ι'. καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ φανερώσῃς Κύριέμου τὶ λογῆς θέλει εἶσθαι τὸ τέλοςμου. καὶ τὸ μέτρος τῶν ἡμερῶνμου πόσον εἶναι;
ια'. ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ:	ια'. διὰ νὰ γνωρίσω τὶ μοῦ λείπεται ἀκόμι νὰ πάθω (διὰ νὰ παρηγοροῦμαι μαθένοντας τὴν ἐλευθερίανμου:)
ιβ'. Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου,	ιβ'. Διατὶ ἠξεύρω πῶς ἐσὺ ὁ πλάστηςμου ἔχεις μὲ τὴν πιθαμήνσου ξεμετρημένας ταῖς ἡμέραςμου,
ιγ'. καὶ ἡ ὑπόστασίς μου, ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου:	ιγ'. καὶ ἐγὼ καὶ ἡ πρόσκαιρήμου ζωὴ, εἶναι σὰν οὐδὲ τίποτα ὀμπροστάσσου:
ιδ'. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης,	ιδ'. Καὶ ἀληθινὰ καθὼς ὅλα τὰ γήϊνα καὶ πρόσκαιρα (ἔξω ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα) εἶναι δὲν ἀγαθὰ καὶ ἀνωφέλευτα,
ιε'. πᾶς ἄνθρωπος ζῶν:	ιε'. Ἔτζι καὶ κάθε ἄνθρωπος ζωντανὸς (ὅσον καὶ ἂν εἶναι εὐγενικὸς, πλούσιος καὶ μεγάλος, καὶ νὰ περάσῃ ὅλην του τὴν ζωὴν κατὰ τὸν πόθοντου, δὲ πέρνει ἀπὸ τοῦτα εἰς τὸν θάνατόντου οὐδὲ ἓνα διάφορον:)

ιϛʹ. Μέμτοιγε ἐμ εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος;

ιϛʹ. καὶ εἰς ὀλίγα λόγια ὡς μίαν εἰκόνα (ὅπου καπνίζεται), καὶ παλιόνει καὶ λυόνει γλύγορα) διαβαίνει ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον εἰς τὸν ἄλλον πολυβασανισμένος ὁ ἄνθρωπος.

εἰκόνα τοῦ προσκαίρου ζωῆς.

ιζʹ. πλὴμ μάτην ταράσσεται θησαυρίζει.

ιζʹ. Μ' ὅλον ἐτοῦτο (δὲ τὸ βάνει κάτω ὁ δεύασμας) μὰ ταράσσεται ἄκαιρα καὶ θησαυρίζει ἄδικα (μὲ μεγάλους κόπους καὶ κίνδυνα τῆς ζωῆς του, καὶ κόλασιν τῆς ψυχῆς του.)

ιηʹ. Καὶ οὐ γιγνώσκει τίνι συνάξει αὐτά:

ιηʹ. Καὶ δὲν ἠξεύρει διὰ ποῖον τὰ μαζόνει (καὶ τίς ἔχει νὰ τὰ παραλάβῃ νὰ τὰ χαίρεται, καὶ αὐτὸς ὁ ἀδικητὴς νὰ κολάζεται:)

ιθʹ. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ Κύριος;

ιθʹ. (Καὶ λοιπὸν ἐπειδὴ τοῦτα ὅλα εἶναι ἀνωφέλευτα) τώρα ποῖος ἄλλος εἶναι ἡ ὑπομονή μου, (καὶ ἡ παρηγορεία καὶ ἐλευθερεία τῶν κακῶν μου;) δὲν εἶσαι μοναχὰς ἐσὺ Κύριέ μου;

κʹ. Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστίν:

κʹ. ναὶ ἐσὺ εἶσαι, καθὼς καὶ ἡ πλάσις καὶ ἡ φανέρωσίς μου εἶναι ἀπὸ τὴν θεότητά σου:

καʹ. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με:

καʹ. (Διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ὅλα εἶναι εἰς τὸ χέρι σου συγχώρεσαί μου) καὶ ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ ὅλαις μου ταῖς ἀνομίαις, διὰ ταῖς ὁποίαις μὲ ἔδωκες νὰ γίνωμαι παιγνίδι εἰς κάθε ἄγνωστον:

κβʹ. Ἐκωφώθην, καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου,

κβʹ. Διὰ τοῦτο ἐκουφάθηκα εἰς τὰ λόγια τους, καὶ δὲν ἄνοιξα τὸ στόμα μου (νὰ τοὺς ἀποκριθῶ κατὰ τὴν κακοσύνην του,)

κγʹ. ὅτι σὺ ἐποίησας.

κγʹ. γνωρίζοντας πῶς ἐσὺ τὸ ἔκαμες διὰ τὰ κρίματά μου.

κδʹ. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου.

κδʹ. (Μόνον ὅπου σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ συγχωρέσῃς) καὶ νὰ σηκώσῃς ἀπὸ πάνω μου ταῖς δυναταῖς ῥαβδαῖς τῆς δικαιοσύνης σου. (καὶ νὰ βάλῃς εἰς τὰς πληγάς μου τὰ βότανα τῆς ἐλεημοσύνης σου.)

κεʹ. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον:

κεʹ. Διατὶ ἀπὸ τὴν δυνατὴν τιμωρίαν τῆς χειρός σου ἐχάθηκα:

κϛʹ. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον,

κϛʹ. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ βλέπομεν ὡς τὴν σήμερον) πῶς μὲ πολλῶν λογιῶν παίδευσαις ἐκατάχαλασες διὰ τὴν ἁμαρτίαν του τὸν παραβάτην ἄνθρωπον,

κζʹ. καὶ

κζʹ. καὶ

κζ'. καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.	κζ'. καὶ ἐξέσχισες ὡς ἀράχνην τὴν ζωήν του.
κη'. πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος:	κη'. ὅμως πάλιν ὅλον ἕνα πλανᾶται κάθε ἄνθρωπος (καὶ δὲν ἔχει εἰς τὸ καλὸν ξέγνιασος:)
κθ'. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι.	κθ'. (Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ βοήθησέ μου νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰ κακὰ τοῦ κόσμου) Ναὶ ἐπάκουσαι τὴν προσευχήν μου Κύριέ μου, καὶ ἀκρόασου τὸ ζήτημά μου.
λ'. τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς:	λ'. καὶ μὴ κάμῃς ξένον νοῦν πλέον εἰς τὰ δάκρυά μου:
λα'. Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοί,	λα'. Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἕνας ξένος εἰς τὸν τόπον σου,
λβ'. καὶ παρεπίδημος.	λβ'. καὶ ἐξορισμένος διαβάτης εἰς τὸν κόσμον σου.
λγ'. καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου:	λγ'. ὁποῦ ἔχω νὰ ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ γονεῖς μου, καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι:
λδ'. Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν.	λδ'. (Λοιπὸν λυπήσου με τὸν ταλαίπωρον) καὶ ἀλάφρωσαί με ἀπὸ τὰ πολλά μου βάσανα, νὰ ξανασάνω προτοῦ νὰ μισεύσω ἀπὸ τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον, (καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν αἰώνιον.
λε'. Καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ ὑπάρξω.--	λε'. Διατὶ σὰν κλείσω τ' ἀμμάτιά μου δὲν θέλω δυνηθῇ πλέα νὰ στρέψω ὀπίσω, καὶ νὰ διεισκῶμαι εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον νὰ τοῦ γυρέψω, καὶ νὰ λάβω συγχώρησιν :--

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λθ'.	Ψαλ. τοῦ Δαδ πρὸς τὸν Θεόν, νὰ τὸν ἀξιώσῃ εἰς καλὸν τέλος διὰ τὴν ὑπομονήν του.

Ἔσοντας καὶ νὰ ἀξιωθῇ ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄνωθεν ψαλμοῦ εὐχαριστᾷ τοῦ Θεοῦ εἰς τοῦτον τὸν ψαλμὸν τὴν μεγάλην χάριν ὁποῦ τοῦ ἔκαμε. καὶ τάσσει νὰ διηγᾶται πάντα τὴν ἐλεημοσύνην του. Καὶ ἂν εἶναι χρεία, ἢ ὁρισμός του, νὰ ἀποθάνῃ καὶ διὰ τὴν ἀγάπην του. Καὶ καταρᾶται τῶν ἐχθρῶν του, καὶ παρακαλεῖ διὰ τὴν βοήθειάν του καὶ νὰ ἔχῃ λύπην εἰς αὐτόν, καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ τοῦ βοηθᾷ ὡς τὸ τέλος του, εἰς τὰ κίνδυνα καὶ χειμῶνάς του, προτοῦ νὰ τὸν θανατώσουσιν οἱ ἐχθροί του. Προφητεύει καὶ τὸν θεληματικὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασίν του, μὲ τὴν ὁποίαν ἐλευθέρωσε τοὺς προπάτορας καὶ ἐμᾶς, ἀπὸ τὸν λάκκον καὶ κόλασιν τῆς ἁμαρτίας.

d. Ὑπο-

ὁ Δαδ. τύπος τ̃ Χῦ εἰς τὸ πάθος. κ̀ τ̃ ἀνάστασιν.

α'. Υ'Πομένων ὑπέμεινα τ̃ Κύριον,

β'. καὶ προσέσχεμοι. καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου:

γ'. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας. καὶ ἀπὸ πηλοῦ ὕλύος:

Ἱερεμ. καὶ δανιήλ.

δ'. Καὶ ἔςησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ε'. καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου:

ς'. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ σόμα μου ᾆσμα καινὸν,

ζ'. ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν:

η'. ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσι ἐπὶ Κύριον.

θ'. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐςὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ.

ι'. Καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, καὶ μανίας ψευδεῖς:

ια'. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου.

ιβ'. καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου,

ιγ'. οὐκ ἔςι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι.

ιδ'. ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα.

ιε'. ἐπλή-

α'. Υ'Πομένοντας μὲ πολλὴν ὑπομονὴν τὰ βάσανα τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ καρτερῶντας τὸν Κύριόν μου (νὰ μοῦ βοηθήσῃ, μὲ ἐλυπήθη,)

β'. Καὶ μὲ ἐσοχάθη. καὶ ἐπάκουσε τὴν δέησίν μου.

γ'. Καὶ μὲ ἔβγαλεν ἀπὸ τ̃ σκοτινὸν λάκκον τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας. καὶ ἀπὸ τ̃ βρωμερὸν πηλὸν καὶ λάσπην τοῦ τάφου τῆς ἀσωτείας.

δ'. Καὶ ἔςεσεν ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν τῆς σερεᾶς τὰ πόδιά μου.

ε'. καὶ ἐδυνάμωσε τὰ πατήματά μου (νὰ τρέχω εἰς τὸ πλάτος τῆς γῆς νὰ χαίρωμαι:)

ς'. Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ σόμα μου ἐμένα καὶ τῶν ἀλλονῶν καινούριον ψάλμα.

ζ'. καὶ διὰ χαρισίαν τοῦ Θεοῦ μας (διὰ τ̃ καινούριαν ἐλεημοσιώνην ὁπου μᾶς ἔκαμε:)

η'. τὴν ὁποῖαν βλέποντάς την πολλοὶ θέλουν φοβηθῆ (καὶ νὰ διλαβηθοῦσι, καὶ νὰ διχαρισοῦν, καὶ νὰ παρηγορηθοῦσιν εἰς τὰ βάσανά τους) καὶ νὰ ἐλπίζουσιν εἰς τ̃ Θεόν.

θ'. Καὶ νὰ λέγουσι μακάριος ὁ ἄνος ἐκεῖνος ὁπου εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐλπίδα του (καὶ τὸ συχνοκράζει εἰς τὸ σόμα του.)

ι'. Καὶ δὲ κοιτάζει (οὐ δὲ ἐλπίζει εἰς ταύταις ταῖς φαντασίαις καὶ τρελάδαις, καὶ ψεύτικαις ἐπιθυμίαις (καὶ δόξαις καὶ πλοῦτη τοῦ πλανεμένου κόσμου:)

ια'. Πολλὰ καὶ μεγάλα θαύματα ἔκαμες Κύριε καὶ Θεέ μου εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς ἐμένα.

ιβ'. (τὰ ὁποῖα φανερώνουσι πῶς) εἰς ἐκεῖνα ὁπου λογιάζῃς καὶ κάνῃς καθημερούσιον,

ιγ'. δὲν εἶναι κανένας καλὸς καὶ ἄξιος νὰ σοῦ ὁμοιάσῃ (οὐ δὲ νὰ καταλάβῃ τὸ βάθος τῶν νοημάτων σου.)

ιδ'. τὰ

	ιδ'. Τὰ ὁποῖα διηγοῦμαι παντοτινὰ καὶ τὰ μιλῶ (μὰ δὲ δύνομαι σωστὰ νὰ τὰ φανερώσω.)
ιέ. ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν:	ιέ. διατὶ εἶναι παραπολλὰ καὶ περισσεύουσι κάθεμέρος. (καὶ δὲν ἠμπορῶ ἀπὸ κάθε μύρια να εἰπῶ ἕνα, μόνον ὁποῦ τὰ ἀναφέρνω κατὰ τὸ δυνατόν μου, καὶ εὐχαριστῶ τὴν μεγαλοδυναμίαν σου:)
ις'. * Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας.	ις'. Καὶ ἀνίσως καὶ διὰ τοῦτα δὲ καταδέχεσαι προσκυνήματα, ἢ λειτουργίας, ἢ χαρίσματα, ἢ δούλευσες. * ἑβρ. ί.
ιζ'. σῶμα δὲ κατηρτίσωμοι:	ιζ'. παρὰ μόνον τὸ κορμὶ τοῦτο ὁποῦ μοῦ ἔπλασες (νὰ σοῦ τὸ θυσιάσω εἰς ταῖς ἄμετραις χάραις ὁποῦ μοῦ ἔκαμες, σέργωτο:)
ιή. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.	ιή. Καὶ ἂν διὰ τὰς ἁμαρτίας μου δὲ ζητᾷς λάδι καὶ κηρολίβανα νὰ καίουνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου (οὐδὲ θέλεις ἄλλους κόπους νηστείαις καὶ κακοπάθειαις, παρὰ τὴν ἰδίαν μου ζωὴν νὰ τὴν δώσω διὰ ὄνομάσου εἰς θάνατον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου.)
ιθ'. Τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω.	ιθ'. Τότε μετὰ χαρᾶς σοῦ λέγω (πῶς μὲ πολλὴν ὑπακοὴν καὶ μεγάλην ὄρεξιν) θέλω ἔλθη εἰς τὸ πρόσαγμάσου.
κ'. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.	κ'. Νὰ τελειόσω ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχης γραμμένον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίσου, (ἤγουν, τῆς βουλῆςσου) διὰ λόγου μου.
κά. Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημάσου ὁ Θεός μου ἠβουλήθην.	κά. Διατὶ ἐγὼ ἔστερξα Θεέ μου, (ἢ ζωὴ εἶναι, ἢ θάνατος) νὰ κάμω τὸ θέλημάσου.
κβ. Καὶ τὸν νόμονσου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίαςμου:	κ β'. (Καὶ τάσσωσου νὰ σοῦ ὑπακούω πάντα μου) καὶ νὰ ἔχω τὸν νόμονσου ὡς γλυπτοπελεκιμένον μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου:
κ γ'. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ,	κγ'. Καὶ νὰ διηγοῦμαι τὴν δικαιοσύνησου εἰς ἐκκλησίαν μεγάλην καὶ πολὺν λαόν,
κδ'. Ἰδοὺ τὰ χείλημου οὐ μὴ κωλύσω.	κδ'. Καὶ καθὼς τὸ βλέπεις δὲ θέλει παύσῃ τὸ στόμαμου νὰ φωνάζῃ εἰς ὅλους τὴν καλοσύνησου.
κέ. Κύριε σὺ ἔγνως:	κέ. Ὡς καθὼς Κύριέ μου τὸ γνωρίζεις πῶς λέγω τὴν ἀλήθειαν:
κς'. Τὴν	κς'. (Ὡς

κς'. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.	κς'. (Ὡσὰν πῶς καὶ ὡς τὴν σήμερον διηγοῦμαι) τὴν δικαιοκρισίαν σου καὶ δὲ τὴν ἔκρυψα μέσα μου νὰ μὴ τὴν φανερώσω εἰς δόξαν σου.
κζ'. τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα:	κζ'. καὶ πάντα μου φωνάζω τὴν ἀληθοσύνην καὶ τὴν βοήθειάν σου:
κη'. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς:	κη'. Ἀλλὰ καθὼς ἐγὼ δὲν ἐσιώπησα οὐδὲ ἔκρυψα τὴν ἐλεημοσύνην, καὶ τὴν ἀληθοσύνην σου ἀπὸ ὅλους. καὶ ἀπὸ μεγάλην σύναξιν (νὰ μὴ τὴν μεγαλοφωνάζω:)
κθ'. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ.	κθ'. Ἔτζι καὶ ἐσὺ Κύριέ μου μὴ μακρύνῃς (τώρα καὶ κάθε καιρὸν) ταῖς ἐλεημοσύναις σου ἀπ' ἐμένα τὸν ἀνάξιον.
λ'. Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου:	λ'. ἀλλὰ ἡ ἐλεημοσύνη σου καὶ ἡ ἀληθοσύνη σου ἄς μου βοηθοῦσι μέρα νύκτα:
λα'. Ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.	λα'. Διατὶ βλέπεις πῶς μὲ ἐπεριτριγύρησαν πολλὰ κακὰ ὁποῦ δὲν ἔχουσι μέτρος.
λβ'. κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,	λβ'. καὶ γνωρίζω πῶς μὲ ἐπλάκωσαν ἡ ἁμαρτίαις μου,
λγ'. καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν:	λγ'. καὶ δὲ δύνομαι νὰ βλέπω τὸ πλῆθος καὶ τὸ βάρος καὶ τὴν κακοσύνην τους:
λδ'. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου.	λδ'. Διατὶ εἶναι περισσότεραις παρὰ ταῖς τρίχαις τῆς κεφαλῆς μου.
λε'. καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με:	λε'. (καὶ τόσον φοβεραῖς,) ὁποῦ ἔφυγεν ἀπ' ἐμένα ἀπὸ τὸν φόβον καὶ πόνον ἡ καρδία μου:
λς'. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες:	λς'. (Λοιπὸν σπλαγχνίσου με) Κύριε καὶ θέλησον νὰ μὲ λυτρώσῃς. Κύριέ μου σπούδαξε γλήγορα νὰ μου βοηθήσῃς:
λζ'. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν:	λζ'. Καὶ κάμε νὰ καταντροπιασθοῦσι καὶ νὰ ἐντραποῦσιν ἀντάμα ὅλοι ὁποῦ γυρεύουσι νὰ πάρουσι τὴν ζωήν μου, καὶ νὰ ἁρπάξουσι τὴν ψυχήν μου:
λη'. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθεί-	λη'. Ἂς ἀποστραφοῦσι ξανάστραφα ὀπίσω μὲ πολλὴν κακὸν, καὶ ἂς καταγελασθοῦσιν καὶ νὰ ἐμπε-

μθείησαμ οἱ θέλοντές μοι κακά:	ἐμπεχθῦσιν οἱ κακοθελιτάδες μυ:
λθ'. Κομισάθωσαμ παραχρῆμα αἰσχύνημ αὐτῶμ, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε:	λθ'. Καὶ ἂς πάρυσιν εὐθὺς τὴν ἐντροπὴν καὶ καταδίκην ὁπῦ τὺς πρέπῃ, ὅσοι μὲ ἀναγελῦσι λέγωντας, καλὰ καλὰ, (ἐνι κήσαμένσε ταλαίπωρε:)
μ'. Ἀγαλλιάθωσαμ καὶ εὐφραμθήτωσαμ ἐπὶ σοὶ, πάντες οἱ ζητῦντές σε Κύριε.	μ'. (Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος) ἂς ἀναγαλλιῦσι καὶ ἂς εὐφραίνυνται εἰς τὴν δυνάμινσυ, ὅσοι γυρεύυσι τὴν βοήθειανσυ Κύριε.
μά. Καὶ εἰπάτωσαμ διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος. οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόνσυ:	μά. καὶ ἀξίωσέτυς νὰ λέγυσιν ὅλον ἕνα τὸ, δόξασοι ὁ Θεὸς, ὅσοι ἀγαπῦσι νὰ ἰδῦσι τὴν σωτηρίαν συ εἰς ἐμένα:
μβ'. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μυ	μβ'. (Διατὶ τότε καθ' ἕναςτυς εἰς τὰ βάσανάτυ θέλει παρηγορᾶται ἀπὸ λόγυ μυ νὰ λέγῃ.) Ἀγκαλὰ καὶ ἐγὼ εἶμαι πτωχὸς καὶ ξένος, ὁ Κύριος θέλει ἔχῃ καὶ ἐμένα τὴν ἔγνοιαν μου νὰ μὲ γλυτώσῃ:
μγ'. Βοηθός μυ καὶ ὑπερασπιςής μυ εἶσύ.	μγ'. Διὰ τῦτο ἐσὺ ὁπῦ εἶσαι βοηθός μυ καὶ σκεπαςής μυ, (ὁ μεγαλοδύναμος εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἐχθρῶνμυ.)
μδ'. ὁ Θεός μυ μὴ χρονίσῃς.	μδ'. ἐσὺ Θεέ μυ μὴν ἀργήσῃς (νὰ μὲ λυτρώσῃς, εἰς δόξαν τῆς βασιλείας συ:)
Δόξα.	Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. μα'.	Ψαλ. τῦ Δαβίδ, εἰς τὸ καλὸν τέλος (ὁπῦ δίδῃ ἡ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν ἄνδρα ὁπῦ τὴν κάνῃ.)

Ὁ Δαβὶδ εἰς τῦτον τὸν ψαλμὸν καλοτυχίζει ἐκεῖνον ὁπῦ κάνῃ καλὸν, ἢ μὲ λόγον, ἢ μὲ ἔργον εἰς τὸν πτωχὸν καὶ ξένον καὶ ἀδικημένον. Διατὶ διαυτὴν τὴν καλοσύνην θέλει τὸν φυλάσῃ ὁ Κύριος εἰς τὰ κίνδυνάτυ, καὶ νὰ τὸν κυβερνᾷ· καὶ νὰ τὸν λυτρώνῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶντυ. Καὶ νὰ τῦ βοηθᾷ εἰς τὴν ἀρρωςίαντυ. Μὰ ἐκεῖνοι ὁπῦ τὸν πειράζυσι καὶ τὸν ἀδικῦσι, θέλυσι πάθη ἐκεῖνα τὰ κακὰ ὁπῦ τῦ κάνυσι μυριοπλάσια. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἐλεήσῃ εἰς δόξαντυ· καὶ νὰ τῦ δώσῃ δύναμιν νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ βάσανα τῶν ἐχθρῶντυ, καὶ νὰ κάμῃ εἰς αὐ-

τοὺς τὴν πρεπούμενην ἀνταπόδωσιν, διανὰ τὸν εὐχαριστᾷ ἀπὸ καρδίας του. Τοῦτος χροικᾶται καὶ διὰ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ διατὴν παρανομίαν καὶ προδωσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ διατὴν ἀνάστασιν τοῦ δεσπότου· καὶ τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐχθρῶν του. Τοῦτος παρακινᾷ καθ᾽ ἕνα νὰ κάνῃ τὸ καλὸν διὰ τὸν Θεὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους εἰς ὀρφανὰ καὶ χήραις· εἰς ἀῤῥωστημένους καὶ γέροντας καὶ σκλάβους, διὰ νὰ λάβῃ ἑκατονταπλάσια τὸν μισθὸν ἀπὸ τὸν Χριστὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. διατὸ ὁποῖον καθ᾽ ἕνας ἂς σπουδάζῃ νὰ κάνῃ τὸ καλὸν κατὰ τὸ δυνατόν του, Διὰ τὸ καλόν του.

ὁ Δαδ ἐδῶ τύπος τοῦ Χριστοῦ.

α΄. ΜΑκάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.	α΄. ΜΑκάριος εἶναι θέ μου ἐκεῖνος ὁποῦ ἐγνοιάζεται νὰ βοηθᾷ (καὶ νὰ κάνῃ καλὸν διὰ τὴν ἀγάπησου εἰς ὅλους, μὰ ξεχωρισὰ) εἰς τὸν πτωχὸν καὶ πεινασμένον καὶ ἀδικημένον.
β΄. ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.	β΄. διατὶ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ του θέλει φθάσῃ νὰ τὸν λυτρώσῃ ὁ Κύριος μας.
γ΄. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτόν.	γ΄. Ὁ Κύριος μας θέλει τὸν σκεπάζει (καὶ νὰ τὸν παρηγορᾷ εἰς τὰ κίνδυνά του καὶ εἰς τὴν θλίψιν του)
δ΄. καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ.	δ΄. καὶ νὰ τὸν πολυχρονᾷ· καὶ νὰ τὸν κάμῃ μακάριον εἰς τὸν Κόσμον τὸν πρόσκαιρον καὶ εἰς τὸν αἰώνιον.
ε΄. Καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.	ε΄. Καὶ νὰ μὴ τὸν παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἐχθρῶν του.
ϛ΄. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ.	ϛ΄. Ὁ Κύριος μας θέλει τοῦ βοηθᾷ (ὄχι μόνον εἰς τὴν ὑγείαν) ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς κλίνης του νὰ ἀλαφραίνῃ τοὺς πόνους του.
ζ΄. ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ,	ζ΄. καὶ ὅλον τὸν καιρὸν ὁποῦ κοίτεται κατάκοιτος εἰς τὸ κρεβάτι του θέλει τὸν παρηγορᾷ,
η΄. ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.	η΄. καὶ νὰ γυρίζῃ εἰς χαρὰν τὴν θλίψιν του εἰς τὴν ἀῤῥωστίαν του.
θ΄. Ἐγὼ εἶπα Κύριε ἐλέησόν με.	θ΄. (Ἔτζι εἶναι καὶ ὁ Κύριος μας δοξασμένος καὶ περίφημος εἰς ὅλον τὸν Κόσμον εἰς ταῖς ἀπειραῖς του ἐλεημοσύναις ὁποῦ κάνῃ καθημερούσιον) Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ καὶ ἐγὼ Κύριε μου νὰ κάμῃς ἐλεημοσύνην εἰς ἐμένα εἰς δόξαν τῆς βασιλείας σου,
ι΄. ἴασαι τὴν ψυχήν μου· ὅτι	ι΄. νὰ ἰατρεύσῃς τὴν ἀῤῥωστημένην μου ψυχὴν δια-

τι ἡμαρτόμσοι.

ιά. Οἱ ἐχθροί μυ εἶπον κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῦ;

ιβ'. Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν μάτλω ἐλάλει ἡ καρδία αὐτῦ.

ιγ'. συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ·

ιδ'. Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

ιέ. Κατ' ἐμῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μυ.

ιϛ'. Κατ' ἐμῦ ἐλογίζοντο κακά μοι:

ιζ'. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῦ.

ιή. μὴ ὁ κοιμώμϑρος ὐχὶ προσθήσῃ τῦ ἀνασῆναι;

ιθ'. Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μυ, ἐφ' ὃν ἤλπισα·

κ'. ὁ ἐσθίων ἄρτυς μυ ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

κά. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με· καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς:

διατὶ ὁμολογῶ πῶς σῦ ἔπταισα ἄμετρα.

ιά. Καὶ ἠξεύρης πῶς οἱ ἐχθροί μυ εἴπασι νὰ μῦ κάμυσι πολλὰ κακά· καὶ λέγυσι διὰ λόγυ μυ πότε νὰ ἀποθάνῃ νὰ χαθῇ τὸ ὄνομάτυ;

ιβ'. Καὶ ἂν κανένας ἔμπαινε νὰ μὲ ἰδῇ (πάχα σαν φίλος μυ, μῦ ἐμίλιε λόγια καλὰ μὲ τὸ σόματυ) μὰ ἡ καρδίατυ ἔλεγε κακά.

ιγ'. Καὶ ἐσυμμάζονε μὲ κακοσιώίω τὰ λόγια μυ μέσατυ, (διανὰ εὕρῃ ἀφορμὴν νὰ μὲ καταδώσῃ.)

ιδ'. Καὶ ἀπέκει εὔγενεν ἔξω καὶ τὰ ἐμίλιε εἰς τὸ πονηρὸν συμβύλιον.

ιέ. Καὶ ἀκύοντάς τα οἱ ἐχθροί μυ ἐκρυφομιλῦσαν (καὶ ἐλιασῦσαν ὅλοι τυς ἀπάνω μυ.)

ιϛ'. Καὶ ἐλογαργιάζασι νὰ μῦ κάμυσι πολλὰ κακά.

ιζ'. Καὶ ἔκαμαν ἀπόφασιν παράνομον καταπάνω μυ (νὰ μὲ φονεύσυν νὰ ξεγνιάσυν ἀπὸ λόγυ μυ.)

ιή. ἀλλὰ τάχα Θέμυ ἕνας ὁπῦ κοιμᾶται, δὲ σηκώνεται πάλιν νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸν ὕπνον; ναὶ δύναται. ἔτζι καὶ ἐγὼ μὲ τὴν δυναμίν συ δύνομαι νὰ ἀνασηθῶ μυριάδαις φοραῖς ἀπὸ τὸν θάνατον. προφητία.

ιθ'. (Καὶ τὸ περισσότερον λυπῦμαι) ἐπειδὴ ἕνας ἄνθρωπος πολλὰ ἠγαπημένος μυ, ὁπῦ εἶχα τὴν ἐλπίδα μυ εἰς αὐτὸν πάντα μυ.

κ'. ὁπῦ ἔτρωγε τὸ ψωμί μυ ἔκαμε μεγάλην ἐπιβυλὴν εἰς ἐμένα (καὶ ἔγινε προδότης μυ.)

κά. Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριέ μυ λυπήσυμε, καὶ ἀνάστησέ με ἀπὸ τὸν ἀποφασισμένον μυ θάνατον· καὶ δυνάμωσέ με νὰ τὺς τὸ ἀνταποδόσω εἰς καλὸν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν συ.

κβ'. Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με· ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

κβ'. Καὶ μὲ τοῦτο θέλω γνωρίσει πῶς μὲ ἀγαπᾶς· σὰν ἰδῶ πῶς ὁ ἐχθρός μου δὲ δύεται νὰ χαρῇ κατὰ τὴν γνώμην του ἀπάνω μου.

κγ'. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου.

κγ'. Καὶ νὰ παρηγορηθῶ πῶς ἐμένα μοῦ ἐβοήθησες διὰ τὴν καθαρωσύνην μου.

κδ'. Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

κδ'. καὶ μὲ ἔστησες ἄφοβον ὀμπροστά σου νὰ σὲ προσκυνῶ αἰώνια.

κέ. Εὐλογητὸς Κς, ὁ Θεὸς Ἰηλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

κέ. (Νὰ φωνάζω ὀμπροστὰ 's ὅλους των,) νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κς, ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν τώρα· καὶ παντοτινὰ ἀμὴν, ναὶ, ἀμήν.

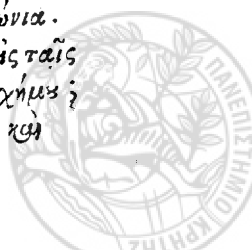
Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ. μα.

Εἰς τὸ καλὸν τέλος καὶ πόθον ὅπου εἶχαν οἱ υἱοὶ τοῦ Κορὲ πρὸς τὸν Θεόν.

Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς δείχνει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπου εἶχε κάθε καλὸς καὶ εὐλαβητικὸς Ἰουδαῖος, ὅταν ἦτον φευγάτος· ἢ ξορισμένος· ἢ εἰς πόλεμον· ἢ σκλαβωμένος· καὶ δὲν εὑρίσκετον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θυ καὶ εἰς τὴν Κιβωτόν του νὰ προσκυνᾷ καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ μὲ προσευχαῖς καὶ θυσίαις κατὰ τὴν Ἑβραϊκὴν τάξιν. σὰν ἦτον ὁ Δαβὶδ εἰς τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σαοὺλ· ἢ τοῦ Ἀβεσαλώμ· ἢ ἀλλονῶν ἐχθρῶν. Ὡς τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν Βαβυλωνίαν· τοὺς Μακαβαίους εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀντιόχου· καὶ εἰς ἄλλους διαφόρους πολέμους καὶ κινδύνους. Καὶ θέλοντας νὰ φανερώσουν τὸν πόθον ὅπου εἴχασι νὰ στραφοῦσιν εἰς τὴν πατρίδα ἐλεύθεροι καὶ εἰρηνευμένοι ὡσὰν πρῶτα, ἐφέρνασι πρὸς τὸν Θεὸν παράδειγμα (διανὰ τοὺς λυπηθῇ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν χάριν) τὸ διψασμένον ἐλάφι, τὸ ὁποῖον σὰν φάγῃ τὸν ὄφιν ἀνάφτει φλόγα δρυμία μέσα του ἀπὸ τὸ φαρμάκι, καὶ ἂν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ νερὸν νὰ πίῃ νὰ σβύσῃ τὴν δίψαν του πέφτει καὶ θανατώνεται. Τοῦτος φανερώνει καὶ τὴν λιγοψυχίαν τοῦ καλοῦ Χριστιανοῦ ὅπου ἔχει ὅλον ἕνα νὰ εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ ἐσταυρωμένου Χυ, κατὰ τὸ δυνατόν του. καὶ τὸν βιάζει νὰ τὸν λέγῃ μὲ πόνον καρδίας καὶ δάκρυα. Καὶ ἀνοίγει τ' ἀμμάτια τοῦ ἁμαρτωλοῦ νὰ μετανοᾷ καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν μετάνοιαν· καὶ νὰ ἀνάπτῃ μέσα εἰς τὴν ψυχήν του ὁ φόβος τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ νὰ τρέχῃ εἰς τὴν ἐξομολόγησιν. Διὰ τοῦτο καθ' ἕνας εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν θλίψιν του ἂς τρέχῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὡς τὴν ἔλαφον νὰ τὸν διαβάζῃ· καὶ ἂς ἔχῃ ἐλπίδαις καλαῖς εἰς αὐτόν, πῶς θέλει τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια βάσανα· καὶ ἂς παρηγορᾶται ἀπὸ τὰ περασμένα θαύματα τοῦ Θεοῦ, στέκοντας μὲ ὑπομονὴν ὥστε νὰ ἔλθῃ τοῦ Κυ τὸ θέλημα.

α. ΟΝτρόπομ ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πη-
γὰς τῶμ ὑδάτωμ.
β. Οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυ-
χή μου πρὸς σὲ ὁ Θς.
γ. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου
πρὸς τὸμ Θεὸμ τὸν ἰσχυρὸμ
τὸν ζῶντα.
δ. Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσο-
μαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θῦ;
ε. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου
ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκ-
τός.
ς. ἐμ τῷ λέγεσθαί μοι κα-
θεκάστην ἡμέραμ ποῦ ἐστὶν
ὁ Θεός σου;
ζ. Ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέ-
χεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου.
η. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τό-
πῳ * σκηνῆς θαυμαστῆς.
θ. ἕως τοῦ * οἴκου τοῦ Θῦ ἐμ
φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐ-
ξομολογήσεως ἤχου,
ι. ἑορτάζοντος.
ια. Ἵνα τί περίλυπος εἶ
ἡ ψυ-

α. Καθὼς ἐπιθυμᾷ τὸ διψασμένον ἐλάφι
νὰ εὑρίσκεται εἰς ταῖς βρύσαις καὶ εἰς
τὰ τρεχάμενα νερὰ νὰ πίνῃ εἰς τὴν δίψαν του.
(μὰ περισσότερον σὰν φάγῃ τὸν φαρμακερὸν
ὄφιν, νὰ σβύσῃ τὸ φαρμάκι του νὰ μὴ σκάσῃ.)
β. Ἔτζι ἐπιθυμᾷ καὶ ἐμένα ἡ ψυχή μου Κέ μου
(ἀπὸ τὴν ἀγάπην σου καὶ ἀπὸ τὰ βάσανά μου) νὰ
εὑρίσκεται μετ' ἐσένα τὴν ἀληθινὴν βρύσιν
τῆς ζωῆς (νὰ σβύσῃ τὴν δίψαν της καὶ τὴν φλόγα
τῆς ἐπιθυμίας της, καὶ τοὺς πειρασμούς της, καὶ
τὸ φαρμάκι τῆς ἁμαρτίας της:)
γ. Ἀληθινὰ πολλὴν δίψαν ἔχει ἡ ψυχή μου νὰ
φθάσῃ εἰς ἐσένα τὸν Θν τὸν μεγαλοδύναμον τὸν
ζωντανὸν καὶ αἰώνιον.
δ. Καὶ τάχα Κέ μου πότε νὰ ἔλθῃ ἐκείνη ἡ εὐλο-
γημένη ὥρα νὰ ἔλθω νὰ ἰδῶ τὸ πρόσωπον
τοῦ Θῦ μου;
ε. (Διατὶ ἐβαρέθηκα τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τῆς
πρόσκαιρου ζωῆς τὰς δυστυχίας καὶ βάσανα.)
Καὶ ἔγιναν τὰ δάκρυά μου φαγί μου καὶ πιοτόν-
μου μέρα νύκτα.
ς. (καὶ κλαίω καὶ ἀναστενάζω βλέποντας τοὺς ἐχ-
θρούς μου νὰ μὲ τυραννοῦν καθημερινά) καὶ νὰ
μοῦ φωνάζουν ποῦ εἶναι ὁ Θεός σου, (καὶ δὲ σοῦ
βοηθᾷ;
ζ. Καὶ τοῦτα τὰ θυμοῦμαι ὅλον ἕνα καὶ λιγοψυ-
χᾷ μέσα μου νὰ πεταχθῇ ἡ ψυχή μου.
η. (Μὰ πάλιν παρηγοροῦμαι πιστεύοντας πῶς * ὁ ναὸς
θέλω ἐλευθερωθῇ γλύγορα) νὰ περάσω σολο-
εἰς τὸν θαυμαστὸν τόπον τῆς σκηνῆς βασι- μῶν τος.
λείας σου.
θ. νὰ φθάσω εἰς τὸ παλάτι σου εἰς ἐκείνην τὴν * τὸ βῆ-
μεγάλην ἀναγαλλίασιν καὶ εὐχαριστίαν καὶ με- μα.
λωδίαν,
ι. ἐκείνου τοῦ πλήθους ὁποῦ σὲ ἑορτάζει αἰώνια.
ια. (Διατοῦτο λέγω πρὸς τὸν ἐμαυτόν μου εἰς ταῖς
θλίψαις μου) διατὶ θλίβεσαι ὦ ψυχή μου;
καὶ

ἡ ψυχή μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν μὲ ἀναταράσσεις;

ιβ'. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,

ιβ'. Ἔχε εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα σου, (καὶ ἔχω θάῤῥος νὰ φθάσωμεν γλύγορα εἰς τὴν χώραν του) νὰ τὸν εὐχαριστήσωμεν.

ιγ'. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου:

ιγ'. (διατὶ αὐτὸς χωρὶς ἄλλον) εἶναι ὁ σωσμὸς καὶ ἡ χαρὰ τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου καὶ ὁ λυτρωτής μου:

ιδ'. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη.

ιδ'. (Ἀλλὰ δὲ δύνουν) μοναχὰ τοῦτα τὰ λόγια δίχως τὴν ἐλευθερίαν, νὰ μοῦ δώσουν σωστὴν παρηγορίαν. Καὶ ὅσον περνᾶ ὁ καιρὸς, τόσον) γροικῶ μέσα μου καὶ ταράσσεται ἡ ψυχή μου περισσότερον.

ιέ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς * ἰορδάνου, καὶ ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ:

ιέ. Διατοῦτο θέλω σοῦ θυμᾶσθαι εὑρισκόμενος μακρὰν ἀπὸ τὸν ἰορδάνην ποταμὸν, καὶ ἀπὸ τὸ μικρὸν βουνὸν τοῦ ἑρμονιείμ. (καὶ νὰ κλαίω ἔμπροσθέν σου ἀπὸ τούτην τὴν γῆν μὲ πολὺν πόνον, ὅσον στέκω μακρὰ ἀπὸ τὸ οὐράνιον πατρίδα μου, καὶ αἰώνιον κατοικίαν μου:)

ις'. * Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται,

ις'. (Βλέποντας πῶς μεγαλίτερα πληθαίνει ἡ ὀργή σου καὶ τὰ κακὰ ἀπάνω μου, καὶ μὲ θανατώνουσι) Καὶ τὸ ἕνα πλῆθος τῶν ἐχθρῶν καὶ βασάνων, Κράζει ἄλλο φουσάτον κακῶν περισσότερον.

ιζ'. εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου.

ιζ'. νὰ τρέχῃ ἀκόλουθα εἰς τὸν βροντισμὸν ὁποῦ κατεβαίνει ἀπὸ ταῖς πόρταις τοῦ οὐρανοῦ (ἀπὸ τὸ θυμόν σου. σὰν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ κατακλυσμοῦ:)

ιή. πάντων οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον:

ιή. Καὶ ὅλαις σου ἡ φουρτοῦνες καὶ τὰ κύματα τῆς ὀργῆς σου ἤλθασιν ἀπάνω μου μὲ δικαιοσύνην νὰ μὲ πνίξουν. (ἀλλὰ παρακαλῶ σε συγχώρεσαί μου καὶ ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς καὶ τὰς ἁμαρτίας μου:)

ιθ'. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιθ'. Καὶ πάσωσου πῶς τὴν ἡμέραν ὁποῦ πέμψῃς Κύριέ μου αὐτὴν τὴν ἐλεημοσύνην σου εἰς ἐμένα.

κ'. καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί.

κ'. (εὐθὺς δὲ θέλω γυρέψῃ νὰ τραγουδῶ, καὶ νὰ κάνω χοροὺς καὶ παιγνίδια, καὶ ἄλλας ἀπαξίας) ἀλλὰ νυκτερινὰς ψαλμωδίας.

* Μετὸν ἰορδάνην, καὶ ἑρμονιείμ. σημαδεύει τὸν ναὸν, καὶ ὅλον τὸν τόπον τῶν ἰουδαίων.

* ἄβυσσος ἄβυσσον. δηλεῖ τὰ φουσάτα τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βασάνων.

κά. Προ- κά. καὶ

κα'. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου·	κα'. Καὶ εὐχαριστείας πάντα μου, εἰς ἐσένα τὸν Θεὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας μου·
κβ'. Ἐρῶ τῷ Θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπελάθου;	κβ'. (Ἀλλὰ ὥστε νὰ ἀργῇ νὰ γένῃ τοῦτο,) θέλω φωνάζῃ νὰ λέγω. ἐσὺ Θεέ μου ὁποῦ εἶσαι πάντα ὁ λυτρωτής μου, διατὶ μοῦ ἐλησμόνησες τῶρα τόσους καιρούς;
κγ'. Καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι.	κγ'. Καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν μὲ ἀφίνης τὸν ἁμαρτωλὸν. νὰ γυρίζω ἔξω τοῦ νοός μου σκοτισμένος καὶ χαιμένος.
κδ'. ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;	κδ'. μετὸ νὰ μοῦ κάνῃ τόσα κακὰ ὁ ἐχθρός μου, (μὲ μεγάλην ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν ὡς βούλεται;)
κε'. Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου.	κε'. (Ποῖαν παρηγορείαν ἠμπορῶ πλέα νὰ ἔχω) βλέποντας νὰ μοῦ τζακίζουν τὰ κόκαλά μου, ἐμένα καὶ τῶν συντρόφων μου.
κϛ'. ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.	κϛ'. καὶ νὰ μὲ ὑβρίζουν καὶ νὰ μὲ φτιοῦσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὸ πρόσωπον.
κζ'. ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθεκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;	κζ'. Καὶ νὰ μοῦ λέγουσι κάθε μέρα, σκυλὶ ποῦ εἶναι ὁ Θεός σου, καὶ δὲ σοῦ βοηθᾷ;
κη'. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;	κη'. (Καὶ ἐγὼ στέκοντας εἰς τὸ θάρρος σου παρηγορῶ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ λέγω) Διατὶ ὦ ψυχή μου ἔχεις τόσην μεγάλην λύπην;
κθ'. Καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;	κθ'. καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν (ἀναμένοντας μίαν ἡμέραν νὰ ἰδοῦμεν τὴν ἐλευθερίαν μας) μοῦ δίδης τόσον πόνον θανάσιμον;
λ'. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν,	λ'. Ἔχε σοῦ λέγω τὴν ἐλπίδα σου καὶ τῶρα (σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς) εἰς τὸν Θεὸν,
λα'. ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.	λα'. διατὶ θέλει ἔλθῃ καιρὸς (νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν τόπον μας ἐλεύθεροι) νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν.
λβ'. Σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου:~	λβ'. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ παρηγορία καὶ ἡ χαρὰ τοῦ προσώπου μου, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πλάστης καὶ ὁ Θεός μου καὶ λυτρωτής μου:--

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. μβ'.	Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ, ὁποῦ δὲν ἔχει ἀπανωγραφὴν ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους.

Τοῦτος λέγεται ἕνας μὲ τὸ παραίνω, καὶ παρακαλεῖ ὁ εὐλαβητικὸς λαὸς, καὶ καθεαυτὸς, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς πειρασμοὺς, πολέμους, καὶ κίνδυνα, νὰ τὸν λυπηθῇ καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ εἰς δόξαν του, ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του· διὰ νὰ τὸν δοξολογᾷ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ μὲ ὅλον τὸ πλῆθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του. παρηγορημένος μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπομονὴν, πῶς θέλει γένῃ τὸ ζήτημάτου.

α'. Κρῖνόν με ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου.	α'. Κρῖναί με θέ μου, καὶ κάμε δικαιοσύνην εἰς τὴν κρίσιν μου.
β'. ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου.	β'. καὶ γλύτωσαί με ἀπὸ τὸ κακὸν γένος τῶν ἐχθρῶν μου, (καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου.)
γ'. Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.	γ'. καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ τὸν ἄδικον αὐτὸν καὶ πονηρὸν καὶ διπρόσωπον:
δ'. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου.	δ'. Διατὶ ἐσὺ εἶσαι θέ μου τὸ θεμέλιον καὶ τὸ χέρι ὁποῦ μὲ κρατῇς εἰς τὴν ζωήν.
ε'. ἵνα τί ἀπώσωμαι;	ε'. καὶ διατὶ μὲ ἀποδίωξες (τώρα εἰς τὸν θάνατον, καὶ ψυχομαχῶ ἀπὸ ταῖς τόσαις κακοπάθειαις καὶ θλίψαις;)
ς'. Καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι;	ς'. Καὶ διατὶ νὰ γυρίζω σὰν ἀπεθαμένος ἀπὸ τὴν πίκραν μου;
ζ'. ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;	ζ'. μὲ τὸ νὰ βλέπω τὸν ἐχθρόν μου νὰ μὲ τυραννᾷ ἄσπλαγχνα καὶ ἀβάστακτα;
η'. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου.	η'. Πέμψε σὲ παρακαλῶ τὴν ὥραν ἐτούτην τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου νὰ μὲ φωτίσῃ, καὶ τὴν ἀληθινήν σου δύναμιν νὰ μὲ ἐλευθερώσῃ.
θ'. Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου,	θ'. Διατὶ αὐτὰ δύνουνται νὰ μὲ ὁδηγήσουν καὶ νὰ μὲ φέρουν εἰς τὸ ἅγιόν σου ὄρος εἰς τὴν βασιλικὴν χώραν τῆς ἐξουσίας σου,
ι'. καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.	ι'. καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ αἰώνιον ἐκκλησίαν σου:
ια'. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ,	ια'. Καὶ τότε θέλω ἔμπῃ μέσα εἰς τὸ παλάτι τοῦ Θεοῦ,
ιβ'. πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου.	ιβ'. νὰ προσκυνήσω ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁποῦ μὲ εὐφραίνῃ καὶ μὲ ξανανεόνῃ.
ιγ'. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου.	ιγ'. Καὶ θέλω σοῦ εὐχαριστᾷ τὴν χάριν μὲ τὴν εὐλαβητικὴν κιθάραν τῆς καρδίας μου καὶ μετὰ καλὰ ἔργα τῶν δακτύλων μου θέ μου, καὶ Χριστέ μου:
ιδ'. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυ-	ιδ'. (Καὶ ἐγὼ στέκοντας βέβαιος εἰς ταύτην τὴν ἐλπί-

ἡ ψυχή μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με.

ιε'. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.~

ις'. Σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα.

ἐλπίδα παρηγοροῦμαι καὶ λέγω, ἐπειδὴ ἔχουσι νὰ γένουσι τοῦτα τὰ πράγματα) Διατὶ ὦ ψυχή μου εἶσαι τόσον περίλυπη, καὶ μὲ ἀνακατώνεις θανάσιμα;

ιε'. Ἔχε σοῦ λέγω τὴν ἐλπίδα σου εἰς τὸν Θεόν, διατὶ ἔρχεται καιρὸς νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν μητρόπολίν του ἐλεύθεροι, νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν περιχαροι.

ις'. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ δόξα τοῦ προσώπου μας, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πλάστης καὶ ὁ Θεὸς ὁ λυτρωτής μας.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν. μγ'.

Διὰ τὸ κακὸν τέλος καὶ σκλαβίαν τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶναι τῶν υἱῶν τοῦ κορὲ, καὶ ἔχει πολλὴν κατάνυξιν.

Τοῦτος ὁ ψαλμὸς ἔγινε διὰ πολέμους καὶ κινδύνους καὶ σκλαβίαις, ὁποῦ ἐπαθένασιν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὰς ἁμαρτίας τους. Καὶ ἀναθυμήζουσι τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην του ἐλεημοσύνην ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὸ γένος τους· καὶ ἐξεσκλάβωσε τοὺς προπάτοράς τους ἀπὸ τὴν αἴγυπτον, καὶ τοὺς ἐκατοίκησεν εἰς τοὺς τόπους ὁποῦ ἔταξε τοῦ Ἀβραάμ. καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ δείξῃ πάλιν καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλεημοσύνην του νὰ τοὺς λυτρώσῃ, Σὰν ὁποῦ δὲ τὸν ἀρνήθησαν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα τους βάσανα. Καὶ νὰ τὸ κάμῃ διὰ τὸ ἅγιόν του ὄνομα, διανὰ τὸν δοξάζουσι μὲ ἐλευθερίαν εἰς τὴν πατρίδα τους. Τοῦτος ἁρμόζει νὰ τὸν λέγομεν πρὸς τὸν Θεὸν εἰς πολέμους, καὶ κινδύνους, καὶ σκλαβωμοὺς, καὶ διαβολικοὺς πειρασμούς. Καὶ ἐπετυχένοντας τὸ ζήτημά μας νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν μὲ δοξολογίαις καὶ ἅγια ἔργα. Καὶ ὄχι μὲ μέθαις καὶ χοροὺς καὶ παιγνίδια, καὶ δαιμονικὰ λόγια καὶ καμώματα κατὰ τὴν καμένην μας συνήθειαν. Τὰ ὁποῖα μισᾷ ὁ Θεὸς πάντοτε καὶ τὰ συχαίνεται. καὶ διὰ τοῦτα μᾶς ἀφίνει καὶ πέφτωμεν εἰς ἄπειρα καὶ διάφορα βάσανα, πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια.

α'. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν.

β'. Ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

α'. Ὦ Θεέ μου μετὰ αὐτιά μας ἀκούσαμεν νὰ τὸ λέγουν οἱ πατέρες μας, καὶ νὰ μᾶς ἀφίσουν γραμμένα ἕνα ἕνα πολυθαύμαστον ἔργον, ὁποῦ ἔκαμες εἰς τὸν καιρόν τους ἐκείνων. μακαβαίων κατὰ τοῦ ἀντιόχου.

β'. Καὶ εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῶν προγόνων μας· (ὁποῦ τοὺς ἐξεσκλάβωσες ἀπὸ τὴν αἴγυπτον,

γυπτον, ϗ τοὺς ἔφερες εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἔταξες τῶν προπατόρων μας, τοῦ Ἀβραὰμ, ϗ τῶν λοιπῶν.)

γʹ. Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, ϗ κατεφύτευσας αὐτούς·

γʹ. Καὶ μᾶς εἴπασι πῶς ἡ μεγάλη σου δύναμις ἐξωλόθρευσε πολλὰ ἔθνη, ϗ τοὺς ἐκατοίκησες ἐκείνους.

δʹ. ἐκάκωσας λαοὺς ϗ ἐξέβαλες αὐτούς·

δʹ. ϗ ἔκαμες πολλὰ κακὰ τοῦ φαραὼ, ϗ τοὺς ἐλευθέρωσες (ϗ τῶν ἐθνῶν ϗ τὰ ἐχάλασες.)

εʹ. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν.

εʹ. Διατὶ ἐκεῖνοι δὲν ἦσαν καλοὶ μὲ τὸ σπαθί τους νὰ ἠθέλασι κληρονομίσῃ τὴν ξένην γῆν.

ϛʹ. καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς:

ϛʹ. οὐδὲ ἡ δύναμίς τους δὲ τοὺς ἐγλύτωσεν ἀπὸ τοῦ φαραὼ, ϗ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

ζʹ. Ἀλλ' ἡ δεξιά σου ϗ ὁ βραχίων σου, ϗ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου· ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς:

ζʹ. Παρὰ μόνον ἡ μεγάλη σου δύναμις, ϗ ἑρμηνεία ϗ ὁδηγία τοῦ προσώπου σου· ϗ τὸ ἔκαμες διατὶ τοὺς ἀγάπησες ϗ ἦσουν μετ' αὐτούς.

ηʹ. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου ϗ ὁ Θεός μου· Ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

ηʹ. Λοιπὸν ὡς καθὼς ἐσὺ εἶσαι αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου ϗ ὁ Θεός μου ϗ ἐμένα τοῦ δούλου σου ϗ τοῦ λαοῦ σου (σὰν ἦσουν ϗ ἐκεινῶν.) Ὁποὺ ἔταξες τόσαις φοραῖς νὰ βοηθᾷς τοῦ Ἰακὼβ καὶ τῆς τεκνογονίας του.

θʹ. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν·

θʹ. (Καὶ τοὺς εἶπες πῶς φυλάσσοντας τὰ προστάγματά σου) ἠμποροῦμεν μὲ τὴν βοήθειάν σου νὰ σφάζωμεν καὶ νὰ θανατόνωμεν τοὺς ἐχθρούς μας.

κράζοντας τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, νικοῦνται οἱ ἐχθροί.

ιʹ. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

ιʹ. ϗ μὲ τὸ ὄνομά σου θέλομεν ῥίκτη κάτω, ϗ νὰ καταπατοῦμεν ὅσους σηκόνουνται ἀπάνω μας.

ιαʹ. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ.

ιαʹ. (Ἔτζι σὲ παρακαλοῦμεν νὰ τὸ κάμῃς καὶ τὴν σήμερον.) Διατὶ ἐμεῖς δὲν ἐλπίζομεν εἰς τὰ δοξάρια μας νὰ μᾶς φυλάξουν.

ιβʹ. Καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

ιβʹ. Οὐδὲ δύνουνται τὰ ἅρματά μας νὰ μᾶς γλυτόσουν, παρὰ μόνον ἡ δύναμίς σου.

ιγʹ. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς.

ιγʹ. Διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ μᾶς ἔσωσες ἀμέτραις φοραῖς (ϗ ἐμᾶς ϗ τοὺς προπάτοράς μας) ἀπὸ τοὺς τυράννους ὁποῦ μᾶς ἐβασάνιζαν.

ιδ'. Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

ιε'. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.

ις'. Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

ιζ'. Νυνὶ δὲ ἀπώσω, καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς.

ιη'. Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

ιθ'. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

κ'. Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

κα'. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως· καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

κβ'. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς.

κγ'. Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀνταλάγμασιν ἡμῶν.

κδ'. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,

κε'. Μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

κς'.

ιδ'. Καὶ ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ἐμισοῦσαν ἐκαταντρόπιασες.

ιε'. Καὶ ἐμεῖς γνωρίζοντάς το θέλομεν δίδη εἰς ἐσένα Θεέ μου τὸ ἔπαινος καὶ τὴν δόξαν ὁλημερνῆς.

ις'. Καὶ νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸ ὄνομά σου πάντα μας.

ιζ'. Ἀλλὰ τώρα μᾶς ἀποδίωξες ἀπὸ κοντά σου, καὶ μᾶς ἄφηκες νὰ εἴμεσθεν καταντροπιασμένοι εἰς τοὺς ἐναντίους μας.

ιη'. (Καὶ βλέποντας τὴν σκλαβίαν μας καὶ τὸν χαλασμόν μας) δὲν εὐγένεις πλέα εἰς τὸν πόλεμον μετὰ φουσάτα μας.

ιθ'. Καὶ μᾶς ἐπαρέτησες ἔρημους) καὶ μᾶς ἀποδιώχνουν καὶ μᾶς στρέφουν ὀπίσω μὲ μεγάλην δύναμιν οἱ ἐχθροί μας.

κ'. Καὶ οἱ κακοθελητάδες μας ἁρπᾶσι τὰ πράγματά μας, καὶ τὰ διαμοιράζουνται ἀλλήλως τους· καὶ μᾶς κάνουσι καὶ ἐμᾶς σκλάβους τους.

κα'. Καὶ μᾶς ἐπαράδωκες εἰς τὴν ἐξουσίαν τους ὡς πρόβατα τοῦ μακελιοῦ· καὶ μᾶς ἐδιασκόρπισες ἀπὸ τόσους χρόνους εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς μας.

κβ'. Καὶ ἔδωκες χάριτα τὸν λαόν σου εἰς τὰς χεῖρας τους δίχως καμίαν πλερωμὴν (μόνον διὰ τὰς ἀνομίας μου.)

κγ'. Καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας δὲν ἐγύρεψες τίποτα πολὺ (ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ὀλίγον) νὰ μᾶς ἀλλάξῃς καὶ νὰ μᾶς πουλίσῃς.

κδ'. Καὶ μᾶς ἔκαμες καταφρονεμένους εἰς τοὺς ἀλλόπιστους γειτόνους μας,

κε'. Καὶ ἀνάγελιον καὶ παίγνιον εἰς τοὺς περιτειγύρους μας (καὶ μᾶς ἁρπᾶσι πασίχαροι χωρὶς πόλεμον.)

κς'. Καὶ ἔστεσές μας μίαν ἐντροπιασμένην διή-

κς'. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι· κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

γνωσιν καὶ τραγοῦδι εἰς τὰ ἔθνη· καὶ κούνισιν καὶ σείσμα κεφαλῆς εἰς ὅλα τὰ πλήθη.

κζ'. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἐστι,

κζ'. Καὶ ὁλημερνὴς ἡ ἐντροπή μου στέκεται ὀμπροστά μου,

κη'. Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

κη'. καὶ ἡ τόση μεγάλη καταδίκη ὁποῦ καίουν τοῦ προσώπου μου μὲ ἔχει σκεπασμένον.

κθ'. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος.

κθ'. Καὶ ἐβαρέθηκα ἀπὸ τὲς φωναῖς καὶ βλασφημίαις καὶ κατάκρισαῖς τους.

λ'. ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

λ'. καὶ ξομάσω καὶ φεύγω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ ὁποῦ μὲ ἀποδιώχνῃ (ὡς βρωμησμένον σκυλὶ κάθε ὥρα· καὶ ἔχασα τὸν νοῦν καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ψυχήν μου ὁ ἀνυπομόνητος.)

λα'. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου.

λα'. Τοῦτα ὅλα τὰ κακὰ (καὶ ἄλλα ἀδιήγητα καὶ ἀνονόμαστα) μᾶς ἐπλάκωσαν, καὶ πάλιν δὲ σοῦ ἐξελισμονήσαμεν.

λβ'. καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

λβ'. Καὶ δὲν ἐκαταφρονέσαμεν τοὺς νόμους σου·

λγ'. καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν.

λγ'. Καὶ δὲν ἐστράφηκεν ὀπίσω εἰς τὴν ἀπιστίαν τῶν ἐχθρῶν ἡ καρδία μας.

λδ'. καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

λδ'. Καὶ διὰ τὰ σφάλματά μας ἡ δικαιοκρισία σου μᾶς ἐπαρέτησε νὰ περιπατοῦμεν ἔξω ἀπὸ τὴν στράταν σου (καὶ ἀπὸ τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας σου· ἀνεμοσκορπισμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ οἱ ταλαίπωροι.)

λε'. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,

λε'. Καὶ μᾶς ἄφηκες νὰ παθένωμεν εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον τόσα κακὰ,

λς'. καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

λς'. καὶ μᾶς ἔχει σκεπασμένους ἀπὸ τὲς τυραννίαις καὶ τὰ βάσανα ὁ φαρμακερὸς ἴσκιος τοῦ θανάτου.

λζ'. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

λζ'. Ἀνίσως καὶ ἐλισμονήσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας,

λη'. καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον.

λη'. καὶ ἂν ἐξαπλώσαμεν τὰ χέριά μας καὶ ἐπροσκυνήσαμεν ἄλλον Θεὸν ἐθνικὸν, (καὶ σεαρνηθή-

λθ'.

λθ'. οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα.

μ'. αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας:

μα'. Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·

μβ'. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

μγ'. Ἐξεγέρθητι,

μδ'. ἵνα τί ὑπνοῖς Κε;

με'. Ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος:

μς'. Ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

μζ'. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

μη'. ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

μθ'. Ἀνάστα Κε βοήθησον ἡμῖν,

ν'. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς.

μα'.

νηθήκαμεν ἐσένα· ἢ με τὴν γνώμην, ἢ μὲ τὸν λόγον, ἢ τὴν πράξιν μας.)

λθ' μὴ θελήσῃς νὰ γυρέψῃς θέμου πολυέλεε νὰ τὰ ἀνταποδώσῃς ἐτοῦτα ὁποῦ παθαίνωμεν διὰ τὴν ἀγάπην σου καὶ τὰ ὑπομένομεν·

μ'. (ὁποῦ δὲν κάνει χρεία Κέμου νὰ τὰ μάθῃς ἀπὸ κανένα) διατὶ ἐσὺ εἶσαι ἀλάθαστος καὶ ἠξεύρεις ὅλα τὰ ἀπόκρυφα τῆς καρδίας μας (καὶ τὰ νοήματά μας καλίτερα παρὰ ἐμᾶς:)

μα'. (Καὶ βλέπεις πῶς ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἴμεσθεν πολλὰ ἁμαρτωλοὶ) ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην σου, καὶ διὰ νὰ φυλάξωμεν τὴν πίστιν μας θανατονόμεσθεν ὁλημερνὶς (ἀπὸ τοὺς ραβδισμοὺς καὶ κόπους καὶ κακοπάθειαις.)

μβ'. καὶ λογαργιαζόμεσθεν ὡς πρόβατα τοῦ μαχαιρίου, καὶ μακελλιοῦ:

μγ'. Λοιπὸν παρακαλοῦμέν σε νὰ σηκωθῇς πολυέλεε νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς,

μδ'. διατὶ καμώνεσαι Κέμου (σὰν νὰ ἦσουν ἄνος) πῶς κοιμᾶσαι (καὶ δὲν ἀκούῃς τὰ λόγιά μας, οὐδὲ βλέπεις τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τὰ πάθημας;)

με'. Σηκώσου, σηκώσου μεγαλοδύναμε, καὶ μὴ μᾶς ἀφήσῃς νὰ χαθοῦμεν ὁλότελα.

μς'. Διατὶ πολυεύσπλαγχνε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμᾶς (καὶ δὲ μᾶς πονῇς οὐδὲ μᾶς ἔχεις διὰ παιδιά σου;) καὶ ξελησμονᾶς τὴν πτωχείαν, καὶ τὴν θλίψιν μας;

μζ'. (Ἀλλὰ ἰδὲ πῶς ἐχάθη ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας ἡ ψυχή μας) Καὶ ἡ ζωή μας ἐκατασκοτώθη εἰς τοὺς κόπους καὶ χόματα καὶ κοπρίαις καὶ κουβαλίματα.

μη'. καὶ κυλιούμεσθεν κατάχαμα:

μθ'. Καὶ σηκώσου Κε βοήθησέ μας,

ν'. καὶ λύτρωσαί μας (ἀπὸ τὰς τυραννίας τῶν ἐχθρῶν τῆς ψυχῆς μας.)

να'.

μα'. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.	να'. μόνον διὰ νὰ δοξάζεται τὸ ἅγιόν σου ὄνομα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς σύνεσιν. ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδ'.	Εἰς τὴν καλὴν δόξαν τῶν μεγάλων πραγμάτων ὁποῦ εἴχασι νὰ ἀλλαχθοῦσι. καὶ εἶναι τῶν υἱῶν τοῦ Κορέ· καὶ ἔχει θαυμαστὴν κατανόησιν· καὶ εἶναι ψαλμῳδία διὰ τὸν ἀγαπημένον μεσία.

Τύπος ὁ ψαλ. εἶναι προφητία φανερὴ εἰς τὸν μεσίαν. καὶ ὄχι εἰς ἄλλον βασιλέα πρόσκαιρον. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸν Χν̄ τὸν ἐξηγήσαμεν τῶρα. Ἐπειδὴ τὰ ὅσα γράφει δὲν ἁρμόζουσιν εἰς πρόσκαιρον βασιλέα. Καθὼς δύνεται νὰ τὸ καταλάβῃ καθ' ἕνας ἀπὸ τὰ κάτωθεν προφητευμένα πράγματα.

α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν:	α'. Ἀπὸ τὴν προφητικὴν χάριν τοῦ παναγίου πνεύματος ἐγέννησεν ἡ καρδία μου μίαν βουλὴν θεϊκὴν (διατὸν μεσίαν Χν̄ ὁποῦ θέλῃ νὰ ἔλθῃ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον:)
β'. Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.	β'. Καὶ τῶρα κάνοντας ἀρχὴν λέγω ἐγὼ (ὁ προφήτης τοῦ Θῦ,) τὰ πράγματα ὁποῦ ἔγραψεν ὁ Κς εἰς τὸν νοῦν μου διὰ ἐσένα τὸν μεσίαν τὸν βασιλέα τοῦ κόσμου καὶ ἐδικόν μου:
γ'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.	γ'. Καὶ ἡ γλῶσσά μου κινημένη μὲ τὴν χάριν σου, θέλει γένῃ κονδύλι καὶ πένα γλύγορου καλλιγράφου (νὰ γράψω κάποιον μέρος ἀπὸ ταῖς θεϊκαῖς χάραις καὶ δόξαις σου.)
δ'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνων.	δ'. Καὶ λέγω πῶς εἶσαι λαμπρότατος εἰς τὸ κορμὴ καὶ κάλλος τῶν χαρισμάτων ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
ε'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου,	ε'. (Καὶ ὥσαν μεγάλος ποταμὸς) ἐξεχείλησεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ στόμα σου ἡ χάρις τῆς διδασκαλίας καὶ δύναμις τῶν θαυμάτων σου.
ϛ'. διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.	ϛ'. διὰ τοῦτο ἐπειδὴ σὲ εὐλόγησεν ὁ Θς καὶ σὲ ἐχειροτόνησεν αἰώνιον βασιλέα τοῦ κόσμου.
ζ'. περίζωσε τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.	ζ'. ζῶσε τὴν ὁπλιόν σου μάχαιραν εἰς τὴν μέσιν σου μεγαλοδύναμε.

η'. Τῇ | η'. Καὶ

η΄. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου.

η΄. Καὶ φέγγεσαι τὸν ἥλιον μὲ τὴν λάμψιν καὶ κάλλος τοῦ προσώπου σου καὶ τῶν ἔργων σου.

θ΄. καὶ ἔντεινε,

θ΄. καὶ ἀνδρίζου καὶ ξάπλονε τὸ φουσάτον σου,

ι΄. καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

ι΄. καὶ προκόπτε εἰς ταῖς νίκαις, καὶ βασίλευε τοὺς τόπους σου.

ια΄. Ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης.

ια΄. καὶ σπούδαζε νὰ στέσῃς τὸ ἀληθινόν σου εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἡμερότητα, καὶ δικαιοσύνην.

ιβ΄. καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

ιβ΄. καὶ εἰς ὅλα σου τὰ ἔργα θέλει σὲ ὁδηγᾶ μὲ θαυμαστὸν τρόπον ἡ μεγάλη σου καὶ θεϊκὴ δύναμις.

ιγ΄. * Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ,

ιγ΄. Τὰ λόγιά σου καὶ θαυμάσιά σου παντοδύναμε θέλουσιν εἶσθαι σαΐταις ἀκονισμέναις (τῆς ἀγάπης νὰ καρφόνουν) εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀπίστων,)

ιδ΄. λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

ιδ΄. νὰ πέσουσιν ἀποκάτω σου τὰ πλήθη (νὰ φιλοῦσι τοὺς πόδας σου, καὶ νὰ πιστεύουν εἰς ἐσένα καὶ νὰ γίνουνται φίλοι καὶ δοῦλοί σου.

ιε΄. ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

ιε΄. καὶ ὅσοι δὲ σὲ προσκυνοῦσι) νὰ τοὺς σφάζουν εἰς τὴν καρδίαν (νὰ τοὺς θανατώνουν, καθὼς τοὺς πρέπει) ὡσὰν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως τους.

ις΄. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,

ις΄. Ὁ θρόνος σου μεσία Θεέ μου θέλει στέκει πάντα καὶ παντοτινά,

ιζ΄. Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

ιζ΄. καὶ ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου, θέλει εἶσθαι ῥαβδὶ ἰσότητος, (ἤγουν ἡ ἐξουσία καὶ κρίσις τῆς θεότητός σου θέλει μᾶς ἐξουσιάζῃ, καὶ νὰ μᾶς κρίνῃ ἴσια καὶ σωστὰ ὅλους μας.)

ιη΄. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

ιη΄. Καὶ διατὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἀγαπᾷς τὴν δικαιοσύνην, καὶ μισᾷς τὴν ἀδικίαν.

ιθ΄. διὰ τοῦτο * ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου.

ιθ΄. διὰ τοῦτο ὡς ὑπέραξιον σὲ ἔχρισε Θεέ μου, ὁ Θεός σου. (κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ σὲ ἔκαμε βασιλέα αἰώνιον.)

κ΄. ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου:

κ΄. καὶ χύνοντας εἰς τὴν κεφαλήν σου ὅλον τὸ οὐράνιον μῦρον τῆς χαρᾶς, καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ τῶν χαρισμάτων του (σὲ ἐγέμωσε ὡς μίαν θάλασσαν ἐσένα) * ξέχωρα ἀπὸ τοὺς ἁγίους σου, (ὁποῦ ἔχουσι νὰ λάβουσι τὴν χάριν ἀπὸ λόγου σου

κα΄. Σμύρ-

διὰ ψαλ.
* τούταις ἡ σαγίταις ἐκάμασι τόσους μάρτυρας καὶ ἀσκητὰς, καὶ καλοὺς ἄνδρας καὶ ἁγίασαν καὶ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐμετανόησαν.

* ὁ Θεὸς εἶναι πήρ. τοῦ Χυ κατὰ τὴν θεότητα. καὶ Θεὸς του κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

σου σαν βρύσαις να ποτίσουσι τὸν κόσμον να σὲ πιςεύσουν.)

τὸ, ἔχρισέ σε, σημαδεύει τὴν ἐνέργειαν. Καὶ τὸ ἔλαιον ἀγαλιάσεως τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνς.

κά. Σμύρνα καὶ ςακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν * ἱματίων σου.

κά. Μύρα καὶ ῥοδοςάματα καὶ μόσχοι θέλουν εὐγένη ἀπὸ τὰ φορέματά σου να εὐφραίνουσι τοὺς φίλους σου,

κβ'. ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων.

κβ'. Καὶ ἡ κατοικιάσου θέλει εἶσαι ἀπὸ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ παλάτια, φτιασμένα ἀπὸ μέσα μὲ εὔμορφα κόκαλα τῶν λεοφάντων (καὶ ἀκριβοσολισμένα μὲ θαυμαςὴν τέχνην καὶ βασιλικὰ πράγματα.)

κγ'. Ἐξ ὧν εὔφρανάν σε.

κγ'. ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλουσι σὲ εὐφραίνῃ μὲ ταῖς δοξολογίαιςτους ἡ καλαῖς ψυχαῖς τῶν δικαίων,

κδ'. Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου·

κδ'. καὶ ἀκόμι καὶ ἡ θυγατέραις τῶν βασιλέων ὁπου θέλουσι ςέκει ἐκεῖ, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν σου.

* τὰ ἰάματα. οἷον τῆς αἱμοῤῥούσης. ματθ'. θ'.

κέ. Παρέςη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

κέ. Καὶ θέλει ςαθῇ εἰς τὰ δεξιάσου ἡ βασίλισσα τοῦ κόσμου, μὲ φορέματα ὁλόχρυσα. ἐνδυμένη (καὶ ἀντάμα της ὅλη σου ἡ ἐκκλησία, ἀπόςολοι, ἀρχιερεῖς, μάρτυρες, ἀσκηταὶ, καὶ δίκαιοι, λαμπροφορεμένοι μὲ μεγάλαις καὶ πολύτιμαις καὶ ἅγιαις ἀρεταῖς καὶ χαρίσματα.)

κς'. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε,

κς'. (Οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ ἔργα τους θέλουσι φωνάζῃ τοῦ λαοῦ λέγοντας) ἄκουσε ὦ καλὴ θυγατέρα (νέα ἐκκλησία) καὶ ἰδὲ τὸν βασιλέα σου,

κζ'. καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου,

κζ'. καὶ κλῖνε τὴν ἀκοήν σου, καὶ κάμε ὑπακοὴν,

κή. καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρς σου.

κή. καὶ λησμόνησε (τὰ παλαιάσου, καὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὰ κακὰ ἔργα τῆς πλάνης σου) καὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ γονέωνσου, (καὶ πίςευσε εἰς τὸν Ιν τὸν υἱὸν τοῦ Θῦ τὸν λαμπρότατον νυμφίον σου. καὶ κάνε τὰ προςάγματάτου.)

κθ'. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου,

κθ'. Καὶ τότε θέλει ἐπιθυμήσῃ ὁ βασιλεὺς Χς νὰ βλέπῃ τὸ κάλλος σου.

λ'. ὅτι αὐτός ἐςὶ Κς σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.

λ'. καὶ κάμε το διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Κς σου, καὶ ἐσὺ θέλεις τὸν προσκυνᾶ διὰ τὸ καλὸν καὶ σωτηρίαν σου.

λά. Καὶ

λά. Καὶ

λα'. Καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις,	λα'. Καὶ ἀκόμι Κὲ μου, ἡ χώραις τῆς τύρου (ὁποῦ εἶναι βυθισμέναις εἰς τὴν μεγάλην ἀπιστίαν, καὶ φοβερὴν κακίαν, θέλουσι πιστεύση εἰς ἐσένα) καὶ νὰ ἔρχουντε μὲ πλούσια καὶ ἄξιο θαύμαστα χαρίσματα εἰς τὴν Ἱλὴμ νὰ σὲ προσκυνοῦν,
λβ'. τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ:	λβ'. Καὶ νὰ ψάλλουν τὸ πρόσωπόν σου οἱ πλούσιοι (καὶ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις σου.)
λγ'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν,	λγ'. Ὅλη ἡ στολὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἱερέων σου Χὲ βασιλεῦ ἡ ἀπομέσα καὶ ἡ ἀπ' ἔξω θέλει εἶσαι ἀκριβὴ καὶ πολύτιμη.)
λδ'. ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.	λδ'. μὲ κομπία καὶ κροῦσα ὁλόχρυσα καμωμένη, καὶ εὔμορφοστολισμένη (νὰ σὲ ὑπηρετοῦσι, καὶ νὰ διδάσκουσι τὸν λαόν σου.)
λέ. ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι* ὀπίσω αὐτῆς.	λέ. καὶ αὐτὴ θέλει φέρνη μετὴν διδαχήν της εἰς ἐσένα τὸν βασιλέα Χὲ πολλαῖς ψυχαῖς καθαραῖς* νὰ τῆς ἀκολουθοῦν ὀξοπίσω της.
λϛ'. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.	λϛ'. Διατὶ ὅσοι σιμώνουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν (καὶ ἀκούουσι τὰ λόγια, καὶ τὰ ἔργα, καὶ τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου) θέλουσιν ἔλθη ἀπὸ γνώμην τους.
λζ'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,	λζ'. θέλουσιν ἔρχεσθαι εἰς τὴν προσκύνησίν σου μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ ἀναγάλλιασιν,
λή. ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.	λή. νὰ ἐμπαίνουσιν εἰς τὸν νέον ναὸν τῆς βασιλείας σου νὰ σὲ δοξολογοῦσι.
λθ'. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου,	λθ'. Καὶ ἀντὶς τῶν προπατόρων σου (καὶ προφητῶν καὶ δικαίων ὁποῦ ἦσαν πρωτήτερα εἰς τὰ προστάγματα τοῦ Θῦ καὶ πρὸς σου)
μ'. ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου.	μ'. θέλουσι γεννηθῆ υἱοί σου (οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ λοιποὶ ἅγιοι.)
μά. καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:	μά. καὶ θέλεις τοὺς καταστήση ζῶντας καὶ ἀποθανόντας τους ἄρχοντας εἰς ὅλους τοὺς τόπους τῆς γῆς:
μβ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου,	μβ'. (Μὲ τοὺς ὁποίους καὶ ἐγὼ ἀντάμα) θέλω θυμᾶσθαι τὸ ὄνομά σου,
μγ'. ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.	μγ'. καὶ νὰ σὲ δοξολογῶ μὲ τοὺς πρὰς καὶ τὰ παιδιά-

μδ'. Διὰ

T

διάτους (ὁποῦ θέλουσιν ἀναγνώθη τοὺς ψαλμοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου.)

μδ'. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα,

μδ'. Διὰ τοῦτο ὁ λαὸς ἀκούοντάς τους θέλουσι σοῦ εὐχαριστᾷ καὶ νὰ σὲ δοξολογοῦν ὅλον ἕνα,

μέ. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ αἰῶνος.

μέ. εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον αἰώνια:

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ. ψαλμὸς τῷ Δαδ. μέ.

Ψαλ. τοῦ Δαδ. εἰς τὴν θαυματουργείαν ὁποῦ ἔγινεν ἀπὸ ταῖς βαθύταταις κρίσαις τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Κορὲ (καὶ δὲ τοὺς ἐκατάπιεν ἡ γῆ μετὸν πρᾶτους καὶ τοὺς συντρόφους τους.)

Τοῦτος φαίνεται τάχα πῶς κάνει ἀναθύμησιν εἰς τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἄνοιξε τὴν γῆν καὶ ἐκατέπιε τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἀριθ. ις'. ιζ'. καὶ κς'. καὶ διηγᾶται τὸ μέγα θαῦμα καὶ τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἔγινεν εἰς τοὺς υἱοὺς Κορὲ καὶ δὲν ἐκαταποντίσθησαν, ὡσὰν καὶ τὸν πρᾶτους. Τοῦτος φανερώνει πῶς ὁ Θεὸς εἶναι πολυέλεος καὶ μεγαλοδύναμος καὶ βοηθᾷ τοὺς δούλους του, εἰς ὅλαις τους ταῖς θλίψαις καὶ μάχαις ὁποῦ τοὺς ἔλθουσι, καὶ διὰ τοῦτο νὰ μὴ φοβοῦνται, βλέποντας τὴν γῆν νὰ ταράσσεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους Βασιλεῖς καὶ πολεμάρχους ὁποῦ νὰ ἔλθουν ἀπάνω τους νὰ τοὺς ἀποκλίσουσιν, ἀλλὰ νὰ ἔχουσιν εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα τους. διατὶ ὁ Θεὸς δύναται νὰ τοὺς φυλάξῃ, καὶ τοὺς ἐχθροὺς νὰ ἀφανίσῃ (κακῶς ἔχοντας) ἀπὸ τὸν τόπον του. Καὶ δείχνει τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμίν του· καὶ κράζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ στοχάζουνται τὰ θαύματά του καὶ τὰ φοβεράτου καμώματα· Καὶ νὰ ἰδοῦσι πῶς ὡς τώρα ἀφάνισε τόσαις χώραις καὶ βασίλεια καὶ ἐξωλόθρευσε φουσᾶτα ἄπειρα καὶ τοὺς παραγγέλνει νὰ μὴ βάνουσι χέρι νὰ μάχουνται εἰς τοὺς τόπους του, καὶ νὰ στέκουνται εἰς τὰ ἐδικάτους, καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦσιν ἀπὸ μακρὰ, νὰ μὴ δοκιμάσουν τὴν ὀργήν του. Καὶ ὁδηγᾷ τοὺς ἁμαρτωλοὺς νὰ πείθουνται εἰς τὰ προστάγματά του, καὶ νὰ ὑποτάσσουνται διὰ νὰ μὴ χαθοῦσι τὸ γληγορώτερον ὡς παρήκοοι ἀπὸ τὸν θυμόν του· καὶ νὰ τὸ μεταγνώσουν χωρὶς ὄφελος εἰς τὸ ὕστερον, δίχως νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἰδοῦσι τὴν ἐλεημοσύνην του, ὁποῦ τὴν ἐκαταφρονοῦσαν ζῶντας τους.

α'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.

α'. (Τρέχοντας θέμου τόσοι ἐχθροὶ καταπάνω μας, καὶ πολεμῶντας μας τόσα κακὰ κάθε ὥρα νὰ μᾶς χαλάσουσι, δὲ βάνομεν κανένα φόβον εἰς τὸν νοῦν μας, μὰ στέκοντας μὲ μεγάλην ἐλπίδα καὶ ἀνδρείαν τοὺς λέ-

β'. Βοη-

λέγομεν. Ὁ Θεός μας ὁ μεγαλοδύναμος ἦτον πάντα τὸ κάστρον μας καὶ ἡ δύναμίς μας.

β'. Βοηθὸς ἐμ θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς * σφόδρα:

β'. Καὶ ὁ πολλὰ βοηθός μας εἰς * ταῖς φοβεραῖς θλίψαις ὁποῦ μᾶς εὑρήκασιν (ὡς τὴν σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας μας)

γ'. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐμ τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν.

γ'. Διὰ τοῦτο δὲ θέλομεν φοβηθῆ ἂν ἐβλέπαμεν καὶ τὴν γῆν νὰ ταράσσεται δυνατὰ ἀποσισμοὺς (ἤγουν ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν πολεμάρχων.

δ'. Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐμ καρδίαις θαλασσῶν:

δ'. Καὶ νὰ μεταθέτουνται τὰ ὄρη εἰς ταῖς βαθύταταις θάλασσαις (ἤγουν ἂν ἔρχουνταν καὶ ὅλα τὰ φουσάτα τῶν ἀπίστων ἀφθεντάδων μέσα εἰς τοὺς τόπους μας, καὶ τριγύρου εἰς τὴν χώραις μας:)

ε'. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν.

ε'. Διατὶ ἂν εἴχασι ταραχθῆ τὰ θαλάσσια νερὰ καθὼς ἔπευταν εἰς αὐταῖς τὰ ὄρη (ἤγουν ἂν εἴχασι φοβηθῆ οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τοὺς τόπους μας καθὼς ἔρχουνταν ἀπάνωτους τὰ ἄπιστα ἔθνη.)

ϛ'. Ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐμ τῇ κραταιότητι αὐτοῦ:

ϛ'. Ἀλλὰ πάλιν αὐτὰ τὰ ὄρη ἠθέλασι ταραχθῆ ἀπὸ τὴν δύναμίν του νὰ βουλήσουν, ἢ νὰ στραφοῦσιν ὀπίσω (ἤγουν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ἐχθροὶ ἠθέλασι ξομάξῃ καὶ νὰ φονευθοῦσιν εἰς τὸν τόπον. ἢ νὰ στραφοῦσιν ὀπίσω νικημένοι καὶ κατασκοτωμένοι:)

ζ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα,

ζ'. Διατὶ τὰ μεγάλα τρεξίματα τοῦ ποταμοῦ (ἤγουν τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα καλὰ καὶ θαυμασαῖς νίκαις τῆς ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δυνάμεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ κάνη καθημερούσιον εἰς ἐμᾶς.)

η'. εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

η'. εὐφραίνουσι καὶ δυναμόνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

θ'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

θ'. Καὶ ξεχωριστὰ διατὶ ἁγίασε τὴν ἐκκλησίαν του ὁ μεγαλοδύναμος καὶ τὴν σκέπει καὶ δὲ τοὺς ἀφίνει νὰ τὴν μολύνουν καὶ νὰ τὴν χαλάσουν.

ι'. Ὁ Θεὸς ἐμμέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται:

ι'. (Καὶ γνωρίζομεν ἀπὸ τὰ περασμένα του θαύματα πῶς αὐτὸς) ὁ Θεὸς κατοικᾷ καὶ σήμερον εἰς τὴν μέσην τῆς χώρας του καὶ δὲ τὴν ἀφίνει νὰ σαλευθῆ.

ιά. Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.	ιά. ἀλλὰ τὴν θέλει βοηθήσῃ τὸ πλέα γλυγορήτερον ἔξαφνα (καθὼς συμβαίνει καὶ γίνεται τὸ ταχὺ συνάυγα εἰς τοὺς πολέμους. καὶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς κακοσυνήλωσας ἄπιστοι:)
ιβ'. Ἐταράχθησαν ἔθνη.	ιβ'. (Σὰν τὸ ἔκαμε καὶ εἰς τοὺς περασμένους καιροὺς) καὶ ἐταράχθησαν τὰ ἄπιστα ἔθνη ὅπου ἦλθασι νὰ τὴν πολεμήσουν, καὶ ἐκατασκοτώθησαν.
ιγ'. ἔκλιναν βασιλεῖαι.	ιγ'. καὶ ἔφυγαν νικημένοι οἱ Βασιλεῖς καὶ ἀφεντάδες.
ιδ'. ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος,	ιδ'. διατὶ ὡς ἔδωκε τὴν ἀπόφασίν του ὁ ὑψηλὸς Θεὸς,
ιέ. ἐσαλεύθη ἡ γῆ:	ιέ. (τοὺς ἐφάνη ἀπὸ τὸν φόβον τους πῶς) ἐσαλεύθη ἡ γῆ (νὰ τοὺς καταπίῃ. καὶ ἐτρόμαξαν μὲ ὅλα τους τὰ φουσάτα, καὶ ἐδιασκορπίσθησαν καὶ ἀφανίσθησαν κατὰ πληγομένοι καὶ καταχαλασμένοι:)
ις'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν. ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.	ις'. Αὐτὸς ὁ Θεὸς τῶν ἀγγέλων εἶναι πάλιν μετ' ἐμᾶς. καὶ εἶναι βοηθόςμας ὁ ἴδιος Θεὸς ὅπου ἐλευθέρωσε τὸν Ἰακὼβ (ἀπὸ τὸν Ἠσαῦ τὸν ἀδελφόντου, καὶ ἀπὸ τὸν Λάβαν, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐχθρούς·)
ιζ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.	ιζ'. (Καὶ ἀδὲ τὸ πιστεύετε ὅσοι εἶστε ἐχθρόνμας) ἐλᾶτε, καὶ θέλετε ἰδῇ καὶ μετ' ἀμμάτιασας τὰ θαυμαστὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.
ιή. ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς:	ιή. καὶ τὰ θεϊκὰ καὶ φοβερὰ σημάδια ὅπου ἔκαμε πολλαῖς καὶ διάφοραις φοραῖς εἰς τὴν γῆν ἐτούτην (ὅπου μᾶς ἐχάρισε. τὰ ὁποῖα περισσεύουν ὅλαις ταῖς νόησαις τῶν ἀνθρώπων:)
ιθ' Ἀνταναιρῶν πολέμους.	ιθ'. Αὐτὸς εἶναι ὅπου χαλᾷ τοὺς πολέμους (ἐπὶ τὰ κακὰ ὅπου ἔρχουνται ἀπάνωμας.
κ'. μέχρι * τῶν περάτων τῆς γῆς:	κ. καὶ διώχνει τοὺς ἐχθρούςμας, ὡς γνέφη ἀπὸ δυνατὸν ἄνεμον * ὡς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου:
κά. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον.	κά. Αὐτὸς θέλει συντρίψῃ καὶ ἐσᾶς (ἂν ἔλθητε) τὰ δοξάριασας, καὶ νὰ κατατζακίσῃ τὰ ἅρματάσας.
κβ. Καὶ θυρεοὺς κατακαύ-	κβ'. Καὶ νὰ καύσῃ εἰς τὴν φωτιὰν τὰ σκουτάρια-

σει ἐμπυρί:

σας (καὶ νὰ χαλάσῃ ὅλαις ταῖς τέχναις σας:)

κγ΄. Σχολάσετε,

κγ΄. (Διὰ τοῦτο σᾶς λέγει ἡ βασιλεία του) παύσετε τὸν πόλεμόν σας μετ᾽ ἐμένα.

κδ΄. Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός.

κδ΄. καὶ γνωρίσετε ἀπὸ τὰ περασμένα, πῶς ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀληθινὸς καὶ μοναχὸς Θεός.

κε΄. ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

κε΄. καὶ θέλω φανῇ ὑψηλὸς καὶ εἰς ἐσᾶς τὰ ἔθνη νὰ καταλάβετε τὴν μεγάλην μου δύναμιν,

κϛ΄. ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ:

κϛ΄. καὶ τότε νὰ δοξασθῶ εἰς ὅλην τὴν γῆν:

κζ΄. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν.

κζ΄. (Τοῦτα λέγει πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἀπίστους,) ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν φουσάτων ὁποῦ εἶναι βασιλέας μας.

κη΄. ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ:~

κη΄. (καὶ ἠξεύρετέ το πῶς αὐτὸς) εἶναι βοηθός μας ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ αἰώνια:~

Δόξα. Καθ. ϛ΄.

Δόξα. Καθ. ϛ΄.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ. Ψαλμὸς. μϛ΄.

Ψαλ. χαρᾶς εἰς τὸν νικητὴν Θεὸν (καὶ μιλεῖ) διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Κορέ.

Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς φαίνεται νὰ ἔκραζε τὸν ἑβραϊκὸν λαὸν νὰ ἑορτάζῃ τὸν Θεὸν ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ μὲ μεγάλαις δοξολογίαις καὶ θυσίαις εἰς ταῖς παλαιαῖς χάραις, καὶ διάφοραις νίκαις ὁποῦ τοὺς ἔδωκεν (εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως. τοῦ Ἰησοῦ. τῶν Κριτῶν καὶ Βασιλέων.) καὶ ἐξολόθρευσε τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἐκατοίκησεν εἰς τοὺς τόπους τους. Καὶ ἀκόμι προφητεύει ταῖς διδαχαῖς καὶ τὰ θαύματα καὶ νίκαις καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. καὶ ξεχωριστὰ τὴν ἀνάληψίν του εἰς τοὺς οὐρανούς. Τοῦτος δείχνει πῶς μιλοῦν οἱ ἀπόστολοι ἢ ἡ ἐκκλησία πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν νὰ εὐχαριστοῦσι καὶ νὰ δοξολογοῦσι τὴν βασιλείαν του καὶ τὴν θεϊκήν του δύναμιν, μὲ ἑορταῖς, λειτουργείαις, καὶ ἐλεημοσύναις, καὶ ἄλλα ὅμοια· ὁποῦ ὑπόταξε τόσα ἔθνη εἰς τὴν ἀληθινήν του πίστιν. καὶ διὰ τὰ τόσα καλὰ ὁποῦ ἔκαμε καὶ κάνει διὰ λόγου μας. Διὰ τοῦτο τὸν ἐξηγήσαμεν τώρα εἰς τὸν Χριστόν, διὰ νὰ τοῦ θυμούμεθεν νὰ τὸν ἀγαποῦμεν, καὶ νὰ ὑποφέρωμεν ὅσα καὶ ἂν πάθωμεν διὰ τὴν ἀγάπην του, καθὼς καὶ αὐτὸς ἔπαθε διὰ λόγου μας.

α΄. ΠΑντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,

α΄. (ΑΚούομεν τῶν Ἀποστόλων σου Κύριέ μου ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ νὰ μᾶς λέγουσιν.) Ἐσεῖς ὅλα τὰ ἔθνη ὁποῦ ἐπιστεύσετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν σηκώσετε χαρούμενοι τὰς χεῖράς σας, ἁρμόζει β΄. Βασ. ϛ΄.

β΄. ἀλα-

β΄. καὶ

β'. ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

β'. καὶ ἀναγαλλιάσετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ δοξάζετέτον μὲ χαρμόσυνον φωνὴν οἱ ἱερεῖς του.

γ'. ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:

γ'. Διατὶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι Κύριος ὑψηλὸς, φοβερὸς, καὶ βασιλεὺς μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον:

δ'. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

πράξ. β. χιλιάδες γ'. καὶ πράξ. δ. ε:

δ'. (Καὶ αὐτὸς μᾶς ἔδωκε τὴν δύναμιν καὶ ἐδιδάξαμεν τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλους τοὺς τόπους, καὶ ἐκάμαμεν τόσα θαύματα μὲ τὸ ὄνομάτου, μετὰ ὁποῖα) ὑπόταξεν εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν τόσους λαοὺς. καὶ ἔβαλε τόσα ἔθνη ἀπὸ κάτω εἰς τοὺς πόδασμας.

έ. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ.

έ. (Καὶ ἠθέλησε νὰ κατοικᾷ εἰς ἐμᾶς) τὴν νέαν κληρονομίαν ὁποῦ ἐδιάλεξε διὰ λόγουτου.

ϛ'. τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ. ἣν ἠγάπησεν.

ϛ'. (ἀφίνοντας) τὴν παλαιὰν γενεὰν τοῦ Ἰακὼβ, ὁποῦ ἀγάπα (πρωτήτερα καὶ τῆς ἔκαμε μεγάλαις καὶ ἄμετραις καλοσύναις, καὶ αὐτὴ ἀπιστη τὸν ἐσρῶσε. καὶ αὐτὸς εἰς τὸ πίσματης ἀνεστη, καὶ αὐτὴ ἔγινεν ἔρημος:)

ζ'. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,

ζ'. Καὶ ἀνελήφθη ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς μὲ μεγάλην βοὴν τῶν ἀγγέλων,

ή. Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

ή. καὶ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὁ μεγαλοδύναμος Κύριος μὲ γλυκυτάτην φωνὴν τῶν οὐρανίων ὀργάνων.

θ'. ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλλατε.

θ'. (διὰ τοῦτο σᾶς παραγγέλνομεν καὶ σᾶς λέγομεν) ψάλλετε ὦ ἐκκλησιαστικοὶ, καὶ μοναχοὶ κατὰ τὸ χρέοςσας τὸν Θεόνμας, καὶ δοξολογάτετον.

ί. ψάλλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλλατε:

ί. ψάλλετε τὸν βασιλέαμας (ὅλοι οἱ χριστιανοὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι) καὶ εὐχαριστᾶτέτον:

ιά. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός. ψάλλατε συνετῶς:

ιά. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι ὁ αἰώνιος Θεὸς καὶ βασιλεὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Ψάλλετέτον μὲ ὅλονσας τὸν νοῦν καὶ τὴν εὐλάβειαν, λέγοντας:

ιβ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη.

ιβ'. Ὁ Θεὸς ἔκαμε βασιλέα (τὸν Κύνμας Ἰησοῦν Χριστὸν αἰωνίως) εἰς τὰ ἔθνη ὁποῦ τὸν ἐπίστευσαν.

ιγ. ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ:

ιγ'. καὶ τώρα σὰν υἱόςτου καὶ Θεὸς ἀληθινὸς κάθεται μὲ τὸν πατέρα του εἰς τὸν θρόνοντου τὸν Ἅγιον.

ιδ'. Ἀρ-

ιδ'. (Καὶ

ιδ'. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ.

ιδ'. (Καὶ βλέποντας τὰ θαύματα καὶ ἀκούοντας τὴν διδαχήν μας ἐμᾶς τῶν Ἀποστόλων) οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν ἐμαζόχθησαν καὶ ἐστάθησαν μὲ τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, (καὶ ἔγιναν δοῦλοί του ἀληθινοί.)

ιε'. Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν :~

ιε'. Θωρῶντας πῶς οἱ καλοὶ καὶ ἀνδρειωμένοι στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ (ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν μετὰ θαυμάσια ὁποῦ ἐκάνασι μὲ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν γῆν) ὑψώθησαν καὶ ἐδοξάσθησαν κατὰ πολλὰ (ζῶντας καὶ ἀποθανόντας τους. Καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν παραγγελίαν του καὶ ἐμεῖς οἱ πιστοί, εὐχαριστοῦμεν τὴν ἐλεημοσύνην σου.)

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ, δευτέρα Σαββάτου. μζ'.

Ψαλτικὸν τῶν υἱῶν τοῦ Κορὲ εἰς τὴν δεύτερην κατάπαυσιν τοῦ λαοῦ. (Ἡ πρώτη κατάπαυσις ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Καὶ ἡ δεύτερη εἰς τοῦ Σολομῶντος.)

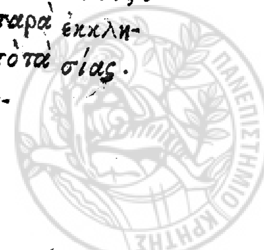
Τοῦτος μαρτυρᾷ τὴν μεγάλην βοήθειαν ὁποῦ ἔδιδεν ὁ Θεὸς παλαιὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἔκαμε μητρόπολιν εἰς ὅλαις του ταῖς χώραις, καὶ τὴν ἐτίμησεν ἀπὸ ὅλον του τὸν τόπον περισσότερον, καὶ τὴν ἔστησεν εἰς χαρὰν μεγάλην ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ διηγᾶται τὴν δύναμίν του εἰς τοὺς πολέμους καὶ νίκαις ὁποῦ ἔκανεν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Καὶ ξεχωριστὰ τὸν εἰρηνικὸν τρόπον ὁποῦ τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν Βαβυλωνίαν ὁποῦ ἐστάθησαν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις τους σκλάβοι χρόνους ο'. Καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν πατρίδα τους εὐχαριστοῦσαν καὶ ἐδοξολογοῦσαν τὸν Κύριον ὅλοι τους, ὁποῦ τοὺς ἔσκεπε κάθε καιρὸν μὲ τὴν μεγάλην του δύναμιν. Καὶ φυλάσσοντας τὰ προστάγματά του τοὺς ἐβοήθα καὶ ἐξολόθρευε τοὺς ἐχθρούς. Καὶ ἀκόμι φανερώνει τὴν ἄπειρον ἀγάπην ὁποῦ ἔχει ὁ υἱός του ὁ δεσπότης μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν νέαν του ἐκκλησίαν. διὰ τὴν ὁποίαν ἐσηκώθη καὶ τὴν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν διαβολικὴν πλάνην, καὶ σκλαβίαν αἰώνιον μὲ τὸ ἅγιόν του αἷμα. Καὶ τὴν φυλάσσει νὰ στέκεται ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐχθροὺς στερεὰ (μὲ τόσα μεγάλα βάσανα) εἰς τὴν πίστιν του. Καὶ κράζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ σιμώσουν εἰς αὐτήν, καὶ νὰ ἀκούσουσι τὰ μυστήρια καὶ θαύματά του. καὶ νὰ γνωρίσουσι τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ καλοσύνην του, νὰ τὸν δοξάζουσι χαρούμενοι. διὰ εὐτυχίαν τους πρόσκαιρον, καὶ δόξαν τους αἰώνιον.

εὐχαριστία τῶν ἐκ Βαβυλῶνος ἐλευθερωθέντων.

ἡ Ἱερουσαλὴμ τύπος τῆς ἐκκλησίας.

α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ

α'. Μέγας εἶσαι Θεέ μου καὶ ἐπαινετὸς παρὰ πολλὰ (εἰς ὅλον τὸν κόσμον σου ἀπὸ τὰ με-

τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

μεγάλα σου ἔργα. Μὰ ξεχωριστὰ) εἰς τὴν πόλιν σου Θεέ μου τὴν Ἱερουσαλήμ.

β΄. ἐν ὄρει Ἁγίῳ αὐτοῦ.

β΄. (ὁποῦ δείχνης τὴν δόξαν σου) εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου. (ὁποῦ ὥρισες καὶ ἐκτίσθηκεν ὁ παλαιὸς ναός σου ὁποῦ ἐχάλασε. Καὶ ὁ νέος ὁποῦ εἶναι ὁ Ἅγιος τάφος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου.)

γ΄. Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.

γ΄. (Τὸν ὁποῖον ἐτίμησες καὶ τὸν ἔκαμες ὑπέρθαύμαστον καὶ περίφημον,) καὶ τὸν ἐστερέωσες εἰς ἐγκαρδιακὴν χαράν, καὶ ψυχικὴν ἀγαλλίασιν ὅλου τοῦ κόσμου. (καὶ τὸν ἔχουσιν οἱ Χριστιανοὶ καὶ προσκυνοῦσι μὲ πᾶσαν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν.)

δ΄. Ὄρη Σιών,

δ΄. Καὶ τὰ ὄρη καὶ χώραις τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁποῦ φυλάσσουνται ἀπὸ τὴν βοήθειάν σου,

ε΄. τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ,

ε΄. καὶ τὰ πλάγια μέρη τοῦ βορρᾶ (ὁποῦ νικοῦνται καὶ ἐξολοθρεύονται ἀπὸ τὴν δύναμίν σου.)

ϛ΄. ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου:

ϛ΄. ἐγνωρίσασι πῶς αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι ἐδικά τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου:

ζ΄. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,

ζ΄. Καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὰ εὐγενικά της καὶ ὑψηλὰ κτήρια γνωρίζεται πῶς εἶναι μεγαλοδύναμος,

η΄. ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς:

η΄. μὰ περισσότερον ὅταν τῆς βοηθᾷ (καὶ τὴν γλυτώνει ἀπὸ τὰ φοβερὰ φουσάτα ὁποῦ τὴν περιτριγυρίσουν διὰ νὰ τὴν ἀφανίσουσι:)

δ΄. βασ. ιθ΄. β΄. παραλ. η΄.

θ΄. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διῆλθοσαν ἐπὶ * τὸ αὐτό.

θ΄. Καθὼς βλέπομεν γραμμένον πῶς πολλοὶ βασιλεῖς καὶ ἀφθεντάδες τοῦ Κόσμου ἐμαζώχθησαν, καὶ ἤλθασιν ἐπιταυτοῦ * αὐτάμα ὅλοι τους (διὰ νὰ τὴν πολεμίσουν καὶ νὰ τὴν χαλάσουσι.)

ι΄. αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν.

ι΄. Καὶ αὐτοὶ ξανοίγοντας τέτοιαν ἀξιοθαύμαστην χώραν, καὶ βλέποντας τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Θεοῦ, τέτοιας λογῆς ἐξεστάθησαν.

ια΄. ἐταράχθησαν.

ια΄. ὁποῦ ἐταράχθησαν τὰ ἐντόσθιά τους.

ιβ΄. ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν:

ιβ΄. Ἐσαλεύθησαν ἡ καρδίαις τους, καὶ τρομάρα μεγάλη τοὺς ἔπιασε νὰ φύγουν τὸ γληγορήτερον:

ιγ΄. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

ιγ΄. Καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκτύπησαν τόσοι πόνοι μεγάλοι σὰν ἐκείνην ὁποῦ θέλει νὰ γεννήσῃ.

ιδ΄. Ἐν

ιδ΄. Καὶ

ιδ. Ἐμ πνὶ βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς:

ιδ. Καὶ καθὼς μὲ τὸν δυνατὸν ἄνεμον ἐσύντριψες τὰς ἐχθρούς μας τοὺς Θαρσεῖς καὶ τὸ ἁρμάδα τους (ἔτζι τοὺς ἐξωλόθρευσες μὲ τὸν δικαιόνσου θυμὸν καὶ ἐκείνους:) ἰδὲ τί κάνει, τὸ παρανόμων ἀσεβῶν ἢ συμφωνία. β'. παραλ. ὴ.

ιέ. Καθάπερ ἠκούσαμεν.

ιέ. (Τὸ ὅμοιον ὡς καθὼς μᾶς ἔταξες, κάνεις κάθε καιρὸν ὁποῦ νὰ φυλάσσωμεν ὅλα τὰ προστάγματάσου, καὶ τότε μένοντας ἐμεῖς ἐλεύθεροι καὶ πασίχαροι θέλομεν φωνάζη νὰ λέγωμεν, δοξασμένος νὰ εἶσαι Κύριε) ὁποῦ Καθὼς ἠκούσαμεν (πῶς ἐστάθη πολλαῖς φοραῖς εἰς τοὺς προτινούς μας.)

ις'. οὕτω καὶ εἴδομεν ἐμ πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐμ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ις'. ἔτζι εἴδαμεν καὶ Ἔγινε καὶ τῶρα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Κυρίου τοῦ μεγαλοδυνάμου εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Θεοῦ μας.

ιζ. ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

ιζ. καὶ γνωρίζομεν πῶς ὁ Θεὸς ὁποῦ τὴν ἐθεμέλιωσε τὴν θέλει φυλάση πάντα (μόνον νὰ σπουδάζωμεν καὶ ἐμεῖς εἰς τὴν ἀγάπην του καὶ εἰς τὰ θελήματάτου:)

ιή. Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεόςσου,

ιή. Διὰ νὰ ξαναλέγωμεν ἐγνωρίσαμεν θέμου καὶ τῶρα τὴν ἐλεημοσύνησου,

ιθ'. ἐμ μέσῳ τοῦ λαοῦσου.

ιθ'. διὰ τὴν ὁποῖαν κατοικᾶς εἰς τὴν μέσην τοῦ λαοῦσου, νὰ τὸν φυλάσῃς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του:

κ'. Κατὰ τὸ ὄνομάσου ὁ Θεὸς,

κ'. Διὰ τοῦτο καθὼς εἶναι θέμου τὸ ὄνομάσου μεγάλον,

κά. οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίςσου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς.

κά. ἔτζι χρεωστεῖ νὰ γίνεται καὶ ἡ εὐχαριστίασου (καὶ νὰ ξαπλώνη ἡ φήμησου) εἰς τὰ ἄκραις τοῦ Κόσμου.

κβ. δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιάσου.

κβ'. διὰ νὰ γνωρίζουσιν ὅλοι πῶς ὅλον δικαιοσύνη εἶναι τὸ χέρισου γεμάτο, (νὰ σὲ φοβοῦνται καὶ νὰ σὲ δοξάζουσι:)

κγ'. Εὐφρανθήτω ὄρος σιὼν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας Ἕνεκεν τῶν κριμάτωνσου Κύριε:

κγ'. Λοιπὸν ἂς εὐφραίνεται ὁ ὑψηλὸς τόπος τῆς Ἰλὴμ, καὶ ἂς ἀναγαλλιοῦσιν ὅλαις ἡ ἐκκλησίαις καὶ χώραις τοῦ Χριστοῦ Διὰ ταῖς δικαιοκρισίαιςσου Κύριε:

κδ'. Κυκλώσατε σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν.

κδ'. (Καὶ ἂς κράζουσι μὲ καμπάναις καὶ μὲ τὸ στόμα τῶν ὅλας τὸ ἄλλον οἱ χριστιανοὶ λέγοντας

	τας) Περιτειχυρίσετε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν, μέσα καὶ ἔξω (καθὼς γίνεται εἰς τὰ πανηγύρια.)
κέ. διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.	κέ. καὶ φανερὰ εἰς ὅλους διηγᾶσθε τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ πάνω ἀπὸ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ πύργους της
κϛ'. θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς.	κϛ'. Καὶ βάλετε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σας εἰς τὴν θεϊκὴν δύναμιν ὁποῦ τὴν βασιλεύει
κζ'. καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς,	κζ'. καὶ κτίσετε ὑψηλὰ παλάτια καὶ μεγάλαις ἐκκλησίαις καὶ ἄμβωνας,
κή. ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.	κή. διὰ νὰ ἀνεβαίνετε οἱ ἱερωμένοι νὰ διηγᾶσθε εἰς ὅλους καὶ εἰς τοὺς ὀξοπίσω, ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.
κθ'. ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.	κθ'. πῶς τοῦτος εἶναι ὁ Θεὸς μας πάντα, καὶ τώρα καὶ παντοτινά (καὶ ὁ υἱός του ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τέτοιας λογῆς εἶναι τὰ ἔργα του, καὶ τὰ προστάγματά του καὶ ἡ ἀνταπόδοσίς του.)
λ'. αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.	λ'. καὶ κάνοντας ἐμεῖς τὰ θελήματά του) θέλει μᾶς φυλάσσησαν καὶ πρῶτα αἰώνια.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός. μή.	Ψαλ. τῶν υἱῶν Κορὲ (καὶ μιλεῖ διὰ τὸ τέλος τοῦ θανάτου.)

Τοῦτος ὁ ψαλμὸς μιλεῖ διὰ τὸν φοβερὸν θάνατον καὶ τὴν ἐξέτασίν του, καὶ διὰ τὸν ἅδην καὶ κράζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πλουσίους καὶ πτωχοὺς νὰ σιμώσουν, νὰ ἀκούσουν πόσον κάνει χρεία νὰ τὸν στομάσῃ ὁ ἄνθρωπος. Διατί; διατὶ τότε σὰν ἄγριοι θηρία θέλουσι περιστιγυρίσῃ καθ' ἕνα ἡ ἁμαρτίαις του Καὶ νὰ μάθουσι πῶς οὐδὲ πλοῦτος οὐδὲ συγγενὴς δὲ θέλει δυνηθῇ μὲ οὐδένα τρόπον νὰ ἐξαγοράσῃ κανένα ἀπὸ τὴν κόλασιν, τὸ νὰ ἀποθάνῃ ἀμετανόητος καὶ ἀδιόρθωτος. Καὶ πῶς ἁρπῶντας ὅποιος φθάσῃ τὰ πλοῦτη του καὶ τὰ καλά του, θέλουσι βαλθῇ εἰς τὸν ἅδην νὰ τυραννοῦνται διὰ τὰς ἀδικοπραξίας του, δίχως νὰ ἔχουσιν ἀπ' αὐτοὺς οὐδένα ὄφελος ἀπ' ἐκεῖνα. Ἐπειδὴ ἐκάμασιν ὅλαις τους ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἐχόρτασασι καλὰ τὴν ὄρεξίν τους εἰς τὸν πρόσκαιρον Κόσμον. καὶ θέλουσι σέρνεσθαι τυραννισμένοι μὲ τοὺς πρωτίτερους καὶ ὁμοιούς τους εἰς τὸ σκότος Καὶ πῶς τότε θέλουσι πάθη μὲ δικαιοσύνην, διατὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσουν τὸν νόμον τοῦ παντοδυνάμου νὰ τὸν φοβηθοῦσι νὰ τὸν φυλάξουσι νὰ σωθοῦσι. Μόνον ἐδιάλεξαν νὰ ἀνακατωθοῦσι με

σι με τοὺς κακοὺς καὶ ἀπίστους νὰ καίουσιν ὅτι τοὺς φαίνεται, καὶ ἀσχολασθοῦσι. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ δικαιοκρίτης τοὺς δίδει μὲ δικαιοσύνην τὴν πρεπούμενην ἀνταπόδοσιν ὅπου ἐσέρξασι νὰ πάθουσι.

α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

α'. (Τρομάσω Κύριε καὶ χάνομαι ἀκούοντας τὰ φοβερὰ λόγια ἐτοῦτου τοῦ ψαλμοῦ ὅπου λέγει) ἀκούσετε τοῦτα τὰ ὠφέλιμα λόγια ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἀκροασθῆτε τα ὅλοι ὅπου κατοικᾶτε εἰς ὅλον τὸν Κόσμον,

β'. οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

β'. καὶ εἶστε πλασμένοι ἀπὸ τὸ χῶμα, καὶ γεννημένοι ἀπὸ τοὺς ἀνθοῦς.

γ'. ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

γ'. καὶ λογιάσετέ τα καλὰ ἀντάμα πλούσιοι καὶ πτωχοί:

δ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

δ'. Διατὶ τὸ στόμα μου θέλει νὰ μιλήσῃ λόγια ἅγια καὶ φοβερά, καὶ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας μου εἶναι γεμάτος ὅλον προφητικὴν γνῶσιν:

ε'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου.

ε'. Καὶ θέλω κλίνει τὸν νοῦν μου εἰς τὰ πράγματα ὅπου μοῦ ἔδειξεν ὁ Θεὸς διὰ τὴν κρίσιν του.

ς'. ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

ς'. καὶ θέλω σᾶς φανερώσῃ μὲ κλαυθμερὴν φωνὴν τὴν διήγησίν μου, (καὶ μὲ τὸ ἀλίμονον εἰς ἐμένα, καὶ ὅσους εἶναι σὰν ἐμένα.)

ζ'. Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ;

ζ'. Ἀλλὰ ἀκούωσας νὰ μοῦ λέτε διατὶ φοβοῦμαι τόσον εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην; καὶ διατὶ τὴν λέγω πονηράν;

η'. Ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

η'. διατὶ τότε θέλουσι σταθῆ ἡ ἁμαρτίαις μου τριγύρου τῆς πτέρνας μου νὰ γριγίζουνται καὶ νὰ γαυγίζουν σὰν θηρία καὶ σκυλιὰ καὶ νὰ φωνάζουν δικαιοσύνην καταπάνω μου.)

θ'. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν,

θ'. (Διὰ τοῦτο ἂς ἀκούσουν ὅσοι παραβαίνουσι τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ) οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ θάρρος τους εἰς τὴν δυναμίν τους,

ι'. καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

ι'. καὶ καυχοῦνται εἰς τὰ πολλά τους πλούτη. (νὰ μάθουσι πῶς ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς κρίσεως δὲν δύνουνται ἡ δόξαις καὶ τὰ μεγαλεῖα τοῦ κόσμου νὰ βοηθήσουσιν, ἀλλὰ νὰ κατακρίνουσι.)

ια'. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώ-

ια'. Διατὶ ἐκεῖ δὲν λυτρώνει ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ τάχα λυτρώνει ἄνθρωπος ἄλλον ἄνθρωπον; (σᾶς λέγω

διδασκαλία.

ψαλ. οζ'. Κλίνοντας τὸ στομὶ εἰς τὴν βρύσιν γεμώνει καὶ ὁ προφήτης τὸν νοῦν του εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διηγᾶται.

λυτρώσεται ἄνος;

ιβ'. ου δώσει τῷ Θῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.

ιγ'. καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ:

ιδ'. Καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ ζήσεται εἰς τέλος.

ιε'. Οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

ιϛ'. ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας:

ἄφρων. ὁ ἄπιστος: ἄνους. ὁ πιστὸς, μὰ φιλόσαρκος.

ιζ'. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων ϗ ἄνους ἀπολοῦνται:

ιη'. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

ιθ'. καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα:

κ'. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν ϗ γενεάν.

κα'. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν:

κβ'. Καὶ ἄνος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε,

κγ'. πα-

λέγω ὄχι.)

ιβ'. οὐδὲ θέλει δυνηθῇ ποτὲ νὰ δώσῃ ὁ ἀμετανόητος κανένα πρᾶγμα εἰς βοήθειαν καὶ λύτρωσιν τοῦ ἑαυτοῦ του.

ιγ'. καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς ξαγορᾶς τῆς ψυχῆς του νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ:

ιδ'. Καὶ θέλει τυραννᾶται εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ϗ νὰ ζῇ παντοτινὰ ἔτζι ὅλον ἕνα.

ιε'. Καὶ δὲ θέλει ἀποθάνῃ ποτέ του.

ιϛ'. (μὰ δὲν εἶναι τόσον παράξενον νὰ βλέπῃ τινὰς τοὺς ἀνήξευρους ϗ χοντρικοὺς νὰ τελειώνουσι κακὰ ϗ ἀδιόρθωτα τὴν ζωήν τους) ὡσὰν ὁποῦ βλέπῃ τοὺς γνωστικοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς ἀνους νὰ ἀποθαίνουν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ϗ ἀδικίαν ἀδιόρθωτοι:

ιζ'. Καὶ νὰ δίδουσι κακὸν τέλος ϗ ἐκεῖνοι) καὶ ὅμοια σὰν ἕνας ἄπιστος, ἢ ἄγνωστος ϗ ἀνόητος νὰ κολάζουνται:

ιη'. Οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀφήσῃ εἰς ἄλλους τὰ ἀσπίτια ϗ τὸν πλοῦτον τους νὰ τὰ χαίρουνται (καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ψυχάς τους νὰ τιμωροῦνται.)

ιθ'. καὶ θέλουσιν εἶσαι οἱ τάφοι τους ἀσπίτια τους παντοτινά:

κ'. Καὶ κατοικητήριά τους ἀπὸ παιδία ὡς παιδία, ἂν τὶς τὰ πλούσιά τους παλάτια.)

κα'. (ϗ ἐφάνησαν πολλὰ ἀνόητοι, ἐπειδὴ δὲν ἐκέρδεσαν ἄλλο ἀπὸ τὴν προσωρινὴν ζωὴν ὁποῦ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θς νὰ δουλεύσουν διὰ τὴν ψυχήν τους) μόνον πῶς ἐκράχθησαν τὰ ὀνόματά τους ὀλίγον καιρὸν εἰς τὰ ποτὲ γήινά τους ἀσπίτια ϗ στεκάμενα.

κβ'. (Καὶ τοῦτο εἶναι ἕνα μεγάλον πρᾶγμα νὰ τὸ λογιάσῃ καθ' ἕνας ϗ νὰ φοβηθῇ) πῶς ὁ ἄνος τὸ χαριτομένον πλάσμα, ὁποῦ γεννάθη διὰ

διὰ τὴν οὐράνιον κ(αὶ) αἰώνιον χαρὰν (δὲ θέλει ἀπὸ τὸ πίσμα καὶ τὴν ἀπιςίαν του νὰ τὸ λογιάσῃ ἢ δὲ νὰ τὸ ἀκούσῃ.)

κγ'. παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις.

κγ'. μόνον ἔςερξε νὰ συνορίζεται μετὰ ἀνόητα ζῶα κ(αὶ) νὰ τεργιάζῃ μετ' αὐτά.

κδ'. Καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς·

κδ'. κ(αὶ) νὰ γένῃ διὰ τὸν χαλασμόν του ὅμοιος μετ' ἐκεῖνα.

κέ. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς.

κέ. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ κακήτους ςράτα θέλει εἶσαι μεγάλον τους σκάνδαλον (προσωρινὰ, καὶ αἰώνια.)

κϛ'. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν·

κϛ'. κ(αὶ) μετὰ τὸν θάνατόν τους (θέλουσι τὸ μεταγνώθη ἀνωφέλευτα, καὶ ναφωνάζουν) μὲ τὸ ςόμα τους (τὰς ἁμαρτίας τους, κ(αὶ) τὴν παρακοήν τους) λέγοντας, καλὰ ἐπάθαμεν:

κζ'. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθετο, * θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς:

κζ'. Ἡ ὁποία τότε σὰν πρόβατα τοῦ μακελιοῦ θέλει τοὺς κατεβάσῃ εἰς τὸν ᾅδην, νὰ τοὺς ἐξουσιάζῃ ὁ θάνατος (κ(αὶ) νὰ τοὺς τυραννᾷ εἰς τὴν κόλασιν:) * ἡτιμωρία.

κή. * Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τῷ πρωΐ.

κή. Καὶ νὰ τοὺς ἐξουσιάσουν οἱ καλοὶ (ὅπου ἐπείραζαν ζῶντας τους) εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀναςάσεως (κ(αὶ) νὰ πάρουν εὐθὺς ἀπὸ τὸν Θεὸν τὰ δικαιώματά τους.) *ὡς ἰωσήφ, ἐξουσίασε τὴν αἴγυπτον, κ(αὶ) τῆς κυράν του.

κθ'. Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ.

κθ'. διατὶ ὅλη τους ἡ πονηρία κ(αὶ) δυναςεία καὶ βοήθεια θέλει παλιώσῃ κ(αὶ) νὰ ἀδυνατήσῃ εἰς τὸν ᾅδην.

λ. ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν:

λ'. ἐπειδὴ ἐξωρίσθησαν ἀπὸ τὴν πρόσκαιρόν τους δόξαν, κ(αὶ) τὴν ἔχασαν διὰ τὰς ἁμαρτίας τους ἀντάμα μὲ τὴν βασιλείαν τὴν αἰώνιον:

λά. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου,

λά. Εἰς τόσον (κάνοντας καλὰ ζῶντας μου) ὁ Θεὸς θέλει λυτρώσῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τοῦ ᾅδου,

λβ'. ὅταν λαμβάνῃ με:

λβ'. ὅταν θελήσῃ νὰ μὲ πάρῃ. (εἰδὲ μή, θέλει μὲ κολάσῃ αἰωνίως, ἂν μείνω εἰς τὰ κακὰ ἀμετανόητος:)

λγ'. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος,

λγ'. Ἀλλὰ μὴ θέλεις νὰ φοβᾶσαι (ἐσὺ ὅπου τὰ γροικᾶς τοῦτα τὰ πράγματα) ἢ νὰ ταράσσεσαι κ(αὶ) νὰ λιγοψυχᾶς σὰν ἴδῃς νὰ πλουτίνῃ

	ὁ κακὸς ἄνος,
λδ΄. ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.	λδ΄. ἢ ὡσὰν πληθυνῇ ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη τοῦ σπιτιοῦ του.
λε΄. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα.	λε΄. Διατὶ εἰς τὸν θάνατόν του δὲ θέλει δυνηθῇ νὰ τὰ πάρῃ ἐκεῖνα ὅλα (οὐ δὲ καὶ παραμικρὸν τίποτες καθὼς τὸ βλέπομεν,)
λϛ΄. οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.	λϛ΄. οὐδὲ συγκατεβαίνῃ μετ' αὐτὸν ἡ δόξα του (καὶ τὸ μεγαλεῖόν του εἰς τὸν τάφον, καὶ εἰς τὸν ᾅδην νὰ τὸν θεραπεύουσι.)
Λουκ. ιβ΄. καὶ ιϛ΄. λζ΄. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται:	λζ΄. Διατὶ ἡ ψυχή του μόνον εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν θέλει ἔχῃ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν κατὰ τὴν κακογνωμίαν του, (μὰ εἰς τὴν ἄλλην κατακρίνεται:)
λη΄. Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ:	λη΄. Ὁ ὁποῖος σὲ εὐχαριστᾷ πτωχὲ τώρα, ὅταν τὸν προσκυνᾷς καὶ τοῦ δουλεύῃς σὰν σκλάβος καὶ κάνεις ὅτι θέλει (ἀλλέως σὲ παιδεύει καὶ ὑβρίζει ὡς βούλεται, καὶ διατοῦτο εἰς τὸ τέλος κολάζεται:)
λθ΄. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πρῶν αὐτοῦ. ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς:	λθ΄. Καὶ θέλει ἔμπῃ μέσα ὡς ἐκεῖ εἰς τὸ σκότος ὁποῦ εἶναι ἡ γενεὰ τῶν πρώντου (καὶ ποτέ του ὥσε νὰ στέκῃ ἡ παντοτινή του ζωὴ) δὲ θέλει ἰδῇ φῶς.
* ξαναπλαίει τὴν τυφλάγρα τοῦ ἀνου. μ΄. * Καὶ ἄνος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε.	μ΄. (Ἀλλὰ ἀλλίμονον εἰς ἐμένα) ὁποῦ ἔσοντας καὶ νὰ γεννᾶται ὁ ἄνος διὰ νὰ σταθῇ εἰς τὴν δόξαν αἰώνιον, δὲ θέλει νὰ γνωρίσῃ (καὶ νὰ τιμήσῃ τὴν πλάσιν του, καὶ νὰ λογιάσῃ τὸ καλόν του οὐδὲ νὰ τὸ ἀκούσῃ.)
μα΄. παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις.	μα΄. μὰ ἠθέλησε νὰ σμίξῃ μετὰ ἀνόητα ζῶα, (καὶ νὰ τεργιάσῃ μετ' αὐτά.)
μβ΄. καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.	μβ΄. καὶ νὰ γένῃ (εἰς τὸν ἐξολοθρευμόν του) ὅμοιος μετ' ἐκεῖνα.
Δόξα.	Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. μθ΄.	Ψαλ. τοῦ Ἀσάφ. (διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ.)

Ὁ ἄνωθεν ψαλμὸς διηγᾶται διὰ τὸν θάνατον, πόσον εἶναι φοβερός. καὶ πῶς τὸ τέλος τῶν ἁμαρτωλῶν θέλει εἶσαι αἰώνιος κόλασις. Μὰ τοῦτος μαρτυρᾷ τὴν μεγάλην

γάλην καὶ τρομερὴν κρίσιν ὁποῦ μέλλει νὰ γένῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ὁποῦ θέλῃ φορέσῃ πᾶσα ψυχὴ τὸ κορμί της ἀθάνατον, νὰ συνδοξασθῇ μετ' αὐτὸ, ἢ νὰ συγκολασθῇ αἰωνίως. Καὶ λέγει διὰ ταῖς ἰουδαϊκαῖς θυσίαις πῶς δὲ ταῖς ἐδέχετον ὁ Θεὸς νὰ ταῖς κάνουσι. διατὶ κάνοντας χιλιάδαις κακὰ τοὺς ἐφαίνετο πῶς μετ' ἐκείναις μόνον νὰ ἐσυγχωροῦνταν. Καὶ τοὺς διδάσκει πῶς ὁ Θεὸς δὲ χρειάζεται νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ σὰν ἐμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο νὰ ταῖς θέλῃ. Ἀλλὰ βλέποντας πῶς μὲ ὅλους τοὺς τρόπους ἠθέλασι νὰ θυσιάζουν εἰς τὰ εἴδωλα, τοὺς ἐπρόσταξε νὰ θυσιάζουν εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ μὴν εἰδωλολατροῦσι. Καὶ καταδικάζει τοὺς κακοὺς ἱερεῖς καὶ νομοδιδασκάλους, ὁποῦ διαβάζουν τὸν νόμον καὶ διατάσσουσι τὸν λαὸν, ἀπέκει κάνουν αὐτοὶ χειρότερα· καὶ τοῦτα ὅλα λέγει πῶς θέλει νὰ τὰ φέρῃ ὁ Θεὸς ὀμπροστά τους, καὶ νὰ μαλώσῃ, καὶ νὰ ἀποδώσῃ καθ' ἕνα κατὰ τὰς ἀνομίας του, καὶ τοὺς παρακινᾷ ὅλους νὰ φοβηθοῦσι νὰ διορθώσουν τὴν κακογνωμίαν τους, καὶ νὰ φυλάσσουν ἀπαρασάλευτα τὸν νόμον του. καὶ νὰ κάνουσι μὲ καθαρὰν καὶ εὐλαβητικὴν καρδίαν χωρὶς μάχαις καὶ κακολογίαις τὴν δοξολογίαν του. Τοῦτος μᾶς φωνάζει καὶ ἐμᾶς τῶν χριστιανῶν (μετοῦτο τὸ παράδειγμα τῶν ἰουδαίων) πῶς χρεωστοῦμεν νὰ φεύγωμεν ὅλοι μας ἐκκλησιαστικοὶ καὶ κοσμικοὶ ἀπὸ ὅλαις τῆς ἁμαρτίαις ἁρπαγαῖς καὶ ἀδικίαις. καὶ νὰ κάνωμεν ταῖς λειτουργίαις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλεημοσύναις ἀπὸ τὸν ἱδρῶτά μας, ἀθέλωμεν νὰ ταῖς δέχεται. Καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας μὲ καθημεριναῖς δοξολογίαις. Ἀλλέως χρεία νὰ πάθωμεν χειρότερα ἀπὸ τοὺς ἰουδαίους, διὰ ταῖς μεγαλίτεραις χάραις καὶ καλοσύναις, ὁποῦ ἔχομεν εἰς ἐμᾶς, παρὰ εἰς ἐκείνους.* Διατὶ ἐκεινῶν ἐμίλησε μόνον. μὰ ἐμᾶς ἦλθε καὶ ἐφόρεσε τὴν σάρκα μας, καὶ ἐσταυρώθη κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα διὰ λόγου μας.* Αὐτοὺς ἐξεσκλάβωσεν ἀπὸ τοῦ φαραὼ, καὶ ἐμᾶς ἀπὸ τὸν διάβολον.* Ἐκεινῶν ἔδωκε τὸν τόπον τῶν ἀπίστων. καὶ ἐμᾶς τὸν οὐράνιον παράδεισον, ὁποῦ ἐξέπεσαν οἱ ὑπερήφανοι δαίμονες. Ἀφήνω τὸ λοιπὰ διατὶ δὲ μοῦ τὰ δίδει ὁ καιρὸς, καὶ λέγω μόνον ἐτοῦτο, νὰ φοβηθοῦμεν ὅλοι μας τὰ γραφόμενα τῆς ἐκκλησίας καθ' ἕνας κατὰ τὴν τάξιν του. Καὶ νὰ πάρωμεν παράδειγμα τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τοὺς πεφασμένους ἁγίους. Καὶ τῆς κακίας ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ τὴν ἀνταπόδοσίν τους. νὰ ἀφήσωμεν τὰ κακὰ, καὶ νὰ σπουδάζωμεν τὰ θεάρεστα. νὰ κάμωμεν φίλον τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ, καὶ νὰ μᾶς στέσῃ εἰς τὴν κρίσιν του δεξιά του, καὶ νὰ μᾶς κάμῃ κληρονόμους τῆς βασιλείας του. Ἀλλὰ ξεσένεται ὁ νοῦς μου Κύριε, καὶ τρέμει ἡ καρδία μου. καὶ ξεραίνεται τὸ αἷμά μου. καὶ δένεται ἡ γλῶσσά μου. καὶ χάνομαι ὅλος ἀπὸ τὸν μεγάλον καὶ φοβερὸν βροντισμὸν ὁποῦ φωνάζει τοῦτος ὁ ψαλμὸς διὰ τὴν δικαιοκρισίαν σου, λέγοντας.

* α'. πρῶτον
* β'. δεύτερον
* γ'. τρίτον

α' Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε.

β'. καὶ

α'. Ὁ Θεὸς ὁ ἀληθινὸς καὶ ἐξουσιαστὴς καὶ ἐξολοθρευτὴς τῶν ψευματινῶν Θεῶν (καὶ τῶν μεγάλων ὑπερηφάνων· λέγει εἰς ταῖς γραφαῖς του,)

β'. πῶς

β'. Καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

β'. πῶς μίαν ἡμέραν θέλει κράξῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸ κριτήριόν του, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ὡς τὴν δύσιν.

γ'. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

γ'. καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ (θέλει λάμψῃ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον) ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου του εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

δ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει ὁ Θεὸς ἡμῶν.

δ'. Βέβαια αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς θέλει ἔλθῃ φανερὰ (εἰς τὸ τέλος τοῦ Κόσμου,) αὐτὸς ὁ Χριστὸς μας ὁ δικαιοκρίτης.

ε'. Καὶ οὐ παρασιωπήσεται:

ε'. καὶ δὲ θέλει κάμῃ ξένον νοῦν οὐδὲ νὰ σιωπήσῃ (ἀλλὰ θέλει μᾶς κρίνῃ ὅλους κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν του, καὶ νὰ ἀνταποδώσῃ καθ' ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του:

ς'. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται.

ς'. (Καὶ θέλει εἶσαι τόσον φοβερὸς) ὁποῦ θέλει εὐγένῃ φλόγα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του (καὶ νὰ βρέχῃ ποταμὸς φωτινὸς ὀμπροστά του.)

ζ'. Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά:

ζ'. Καὶ τριγύρου του θέλει γένῃ ταραχὴ δυνατή.

δευτερ. λβ'. Ἡσαΐα α'.

η'. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν.

η'. Καὶ θέλει κράξῃ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν (ὁποῦ τοὺς ἔβαλαν μάρτυρας οἱ προφῆται) καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

θ'. τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

θ'. νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν του (καὶ νὰ χωρίσῃ τοὺς δικαίους ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλούς.)

ἴδε τὸ εἰς τὸν χορὸν ψαλμ. μθ'.

ι'. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,

ι'. Καὶ θέλει εἰπῇ τῶν ἀγγέλων του νὰ τοῦ φέρουν ὀμπροστά του τοὺς ἀναξίους τῆς ἱερωσύνης,

ια'. τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

ια'. ὁποῦ γυρεύουσι μόνον τὰ δῶρα τῆς ἐκκλησίας, ἀργύρια, λειτουργείας, καὶ τὰ λοιπά (Ἀπέκει δὲ τοὺς μέλλει νὰ διδάσκουσι τὸν λαόν, καὶ νὰ τοῦ ἑρμηνεύουσι τοῦ Θεοῦ τὰ προστάγματα. Τὸ αὐτὸ καὶ τοὺς λαϊκοὺς ὁποῦ φέρνουσι τὰ δῶρα χωρὶς νὰ θέλουσι νὰ ἀκούσουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ τὸν φυλάσσουσι:)

ιβ'. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

ιβ'. Καὶ θέλουσι διηγηθοῦν οἱ οὐράνιοι ἄγγελοι (ὁποῦ μᾶς φυλάσσουσι τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων) καὶ τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Θεοῦ:

ιγ'. ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι.

ιγ'. καὶ τότε νὰ γνωρίσουν ὅλοι πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἀλάθασος καὶ δικαιοκρίτης:

ιδ'. Ἄκουσον λαός μου καὶ λα-

ιδ'. (Διὰ τοῦτο διὰ νὰ μὴ πέσετε εἰς τὴν ὀργήν του σας

λήσω-

λήσω σοι Ἰηλ,

σᾶς λέγει ὁ Θεὸς τὴν σήμερον) ἀκούσετέ μου ὁ λαός μου καὶ θέλω σᾶς παραγγέλη,

ιέ. Καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

ιέ. (ἀκροασθῆτε ὅσοι θέλετε νὰ εἶστε ἐδικοί μου) νὰ σᾶς φανερώσω τὴν γνώμην μου.

ις΄. ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

ις΄. Χρειάνα ἠξεύρετε πῶς) ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Κόσμου, καὶ ὁ Κύριος ὅλον ὧν καὶ νομοθέτης σας.

ιζ΄. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,

ιζ΄. Καὶ ἐγὼ δὲ θέλω σᾶς μαλόση ἐσᾶς τοὺς λαϊκοὺς τόσον διὰ ταῖς λειτουργίαις σας (πῶς δὲ κάνετε πολλαῖς,)

ιή. τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

ιή. διατὶ τὰ κηρολίβανα καὶ λάδια ὁποῦ καίουνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν (καὶ ὅσα ἄλλα φέρετε, καὶ κάνετε·) τὰ βλέπω ὅλον ἕνα:

ιθ΄. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους,

ιθ΄. (Μὰ κοιτάζοντάς σας νὰ καταπατῆτε κάθε ὥρα τοὺς νόμους μου, καὶ τοὺς ὁρισμούς μου καὶ νὰ κάνετε τόσαις ἀδικίαις) δὲ θέλω δεχθῆ ἀπὸ τὸ σπίτι σας μοσχάρια,

κ΄. οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χειμάρρους.

κ΄. οὐδὲ ἀπὸ τὰ κοπάδια σας ἀρνόριφα. (διατὶ ἐγὼ δὲ χρειάζομαι νὰ θραφῶ ἀπ' ἐκεῖνα.)

κά. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.

κά. Ἐπειδὴ ἐμένα εἶναι ἐδικά μου ὅλα τὰ ζῶα τῆς γῆς, καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόδια ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ ὄρη.

θηρία τοῦ ἀγροῦ· τὰ καθαρὰ τετράποδα λέγει.

κβ΄. ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

κβ΄. Καὶ ἠξεύρω ποῦ κοιτάζουν τὰ πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ.

κγ΄ Καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν:

κγ΄. Καὶ τὰ δένδρα καὶ ἄνθη, καὶ ἡ μυρωδία καὶ εὐμορφία τοῦ κάμπου καὶ οἱ καρποί του εἶναι ἔμπροσθέν μου καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν μου.

ὡραιότης ἀγροῦ, οἱ καρποὶ τῆς γῆς.

κδ΄. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω.

κδ΄. Καὶ ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ πεινάσω, δὲν ἤθελα σᾶς εἰπῇ νὰ μοῦ φέρετε ἀπ' ἐκεῖνα.

κέ. Ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

κέ. Διατὶ ἐμένα εἶναι ἐδικός μου ὅλος ὁ Κόσμος καὶ τὰ πράγματά του (καὶ ἤθελα ἁπλόσῃ νὰ πάρω ὅτι ἤθελα καὶ δίχως σας.)

κς΄. Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

κς΄. Ἀλλὰ τί σᾶς φαίνεται· τάχα δύομαι ἐγὼ νὰ φάγω κρέα ταύρων ἢ νὰ πίω αἷμα τράγων;

κζ΄. Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέ-

κζ΄. Λοιπὸν κάνετε μέρα νύκτα εἰς ἐμένα τὴν θυσίας (πρεπούμενην θυσίαν, ἤγουν ὑπακοὴν, καὶ

αἴνεσις θυσία.	αἰνέσεως.	καὶ δοξολογίαν, καὶ εὐχαριστίαν, (μὲ ὅλην σας τὴν προθυμίαν κατὰ τὴν τάξιν σας.)
ψαλ ν'. λγ'.	κη'. *Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.	κη'. καὶ φέρνετε εὐθὺς εἰς τὸν ὑψηλὸν Θεὸν τὰ ταξίματα καὶ χρεοστουμενάσας.
*ἐκκλησίας. ἑ.	κθ'. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.	κθ'. Καὶ τότες ἐπικαλεσθῆτέ με εἰς τὴν ἡμέραν τῆς χρείας σας.
ψαλ. οε'. κγ'.	λ'. Καὶ ἐξελοῦμαί σε,	λ'. καὶ θέλω σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς πειρασμούς σας,
	λα'. καὶ δοξάσεις με:	λα'. καὶ ἐσεῖς πάλιν νὰ μοῦ γνωρίζετε τὴν χάριν νὰ μὲ δοξάζετε:
ἱερεμ. β. χρυσ. εἰς τοὺς μθ'. ψαλ.	λβ'. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός,	λβ'. Καὶ τοῦ κακοῦ (ἱερωμένου ὁποῦ καταπατῇ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ,) εἶπεν ὁ Θεὸς μὲ πολλὴν παραπόνεσιν,
	λγ'. ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου.	λγ'. διατί ἐσὺ πονηρὲ δοῦλε διηγᾶσαι τὰ δικαιώματά μου.
	λδ'. καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου:	λδ'. καὶ ἀναγνώθεις τὰ βιβλία μου μὲ τὸ στόμα σου εἰς τοὺς ἄλλους:
	λε'. Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδίαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω;	λε'. Καὶ ἐσὺ ἄγνωστε τὴν ἴδιαν ὥραν μισᾶς τὰ διατάγματά μου, καὶ εὐγάνεις τὰ λόγιά μου ἀπὸ τὸν νοῦν σου καὶ τὰ ῥίχτεις ὀπίσω σου;
	λς'. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ.	λς'. Καὶ μόνον ἂν ἔβλεπες κανένα κλέπτην ἔτρεχες μετ' αὐτὸν νὰ κλέπτῃς.
	λζ'. καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθης;	λζ'. Καὶ ἐσυντροφιάζεσουν μὲ τὸν πόρνον καὶ μοιχὸν εἰς τὴν ἁμαρτίαν;
	λη'. τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν.	λη'. καὶ τὸ στόμα σου ἐπλήθενε ταῖς κακολογίαις.
	λθ'. καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας:	λθ'. καὶ ἡ γλῶσσά σου ἐπεριέπλεκε δύκτια τῆς πονηρίας καὶ ἀσωτείας:
	μ'. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον:	μ'. Καὶ καθίζοντας μὲ τοὺς κακογλώσσους ἐκατάκρινες τὸν ἀδελφόν σου καὶ συντροφόν σου. καὶ κατὰ πάνω τοὺς υἱοὺς τῆς μητρός σου ἔβανες σκάνδαλα:
	μα'. Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα.	μα'. Τοῦτα καὶ ἄλλα περισσότερα κακὰ κάνεις, καὶ πασιοπῶ.

μβ'. ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος.

μβ'. (μὰ τοῦτην τὴν ἄθεον καὶ φοβερὴν ἀνομίαν δὲ δύνομαι νὰ βαστάξω) ὁποῦ λογιάζῃς πῶς θέλω εἶσαι ὅμοιόσου καὶ μοῦ ἀρέσουν ἡ πράξαισου, (καὶ διὰ τοῦτο δὲ θέλω ἐξετάσῃ ταὶς παρανομίαισου· ὄχι ὄχι, παραπολλὰ σφαίνεις καὶ μετάθεσαι τὴν γνώμηνσου. διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀλάθαστος καὶ δικαιοκρίτης.

μγ'. Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου:

μγ'. καὶ θέλω σὲ ἀναρωτήξῃ σὲ ὅλα εἰς τὴν φοβερὴν ὥραν, καὶ νὰ παραστέσω φανερὰ κατὰ πρόσωπάσου ὅλαις ταὶς ἁμαρτίαισου (καὶ τότε νὰ σὲ παιδεύσω ἄσπλαγχνα ἀπ' ἄνου:)

μδ'. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ.

μδ'. (Ἀκούετε ἀδελφοί μου ταὶς παραγγελίαις τοῦ Θεοῦ;) λοιπὸν (παρακαλῶ σας διὰ τὴν ἀγάπην του) νὰ πιβάλετε καλὰ τοῦτα τὰ πράγματα εἰς τὸν νοῦν σας ἐσεῖς ὁποῦ λησμονᾶτε τοῦ Θεοῦ, (καὶ δὲ θέλετε νὰ ἀκροαθῆτε οὐδὲ νὰ ὑπακούσετε εἰς τοὺς ὁρισμούς του, καὶ μετανοήσετε τῶρα πρεπούμενα, ἂν ἐπιθυμᾶτε τὸ καλὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν σας.)

μέ. Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος:

μέ. Μὴ λάχῃ καὶ ἁρπαχθῇ καθ' ἕνας ἀπὸ τὸν θάνατον ἀμετανόητος, καὶ δὲ θέλει εὑρεθῇ τινὰς νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν κόλασιν:

μϛ'. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με.

μϛ'. (Διατοῦτο μᾶς λέγει ὁ Θεὸς καθὼς ἀκούσετε παραπάνω πῶς) τὸ ἔργον τῆς δοξολογίας ὁποῦ γίνεται ἀπὸ καρδίας τοῦ δούλου μου μὲ θεραπεύει καὶ μὲ δοξάζει.

μζ'. Καὶ * ἐκεῖ ὁδὸς,

μζ'. Καὶ * εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν εὑρίσκεται ἡ ἀφορμή,

μή. ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:~

μή. ὁποῦ μὲ κάνει νὰ τὸν ἀγαπῶ καὶ νὰ τοῦ δείχνω πάντα τὴν βοήθειάν μου:--

---

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην. ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου. ν'.

Εἰς τὴν καλὴν μετάνοιαν τοῦ Δαβὶδ εἶναι τοῦτος ὁ Ψαλμός. ὅταν ἦλθεν εἰς αὐτὸν ὁ Νάθαν ὁ προφήτης. Τότε ὁποῦ τοῦ εἶπε πῶς ἔπεσε μὲ τὴν Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου.

Εἰς τὴν β΄. τῶν βασιλ. ιβ΄. λέγει πῶς ὁ Θεὸς ἔπεψε τὸν Νάθαν τὸν προφήτην νὰ καταδικάσῃ τὸν Δαβὶδ διὰ τὴν μοιχίαν, καὶ φόνον τοῦ Οὐρίου. Καὶ αὐτὸς εὐθὺς γνωρίζοντας πῶς εἶναι τὸ σφάλμα του μεγαλώτατον, ἐπρόσπεσεν εἰς τὸν Θεὸν μὲ μεγάλην κατάνυξιν, καὶ πολλὰ δάκρυα. παρακαλῶντάς του νὰ τοῦ συγχωρέσῃ διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του. καὶ νὰ τὸν ξεπλύνῃ καλὰ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν του, διὰ νὰ εὑρεθῇ καθαρὸς εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. καὶ νὰ τοῦ δώσῃ παρηγορείαν καὶ θάρρος πῶς συγχωρᾶται, νὰ μὴ θανατωθῇ ἀπὸ τὴν λύπην του. Καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ὅλους καλοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς, καὶ λαϊκοὺς κατὰ τὸ θέλημά του. διὰ νὰ τὸν δοξολογοῦσι μὲ πρεπούμεναις θυσίαις καὶ εὐχαριστίαις εἰς τὴν ἐκκλησίαν του. Τοῦτον τὸν προφήτην καὶ χρεία νὰ ἔχωμεν (σὰν ἁμαρτωλοὶ) παράδειγμα νὰ μὴν ἀπελπιζόμεθεν, ἀλλὰ νὰ βλεπώμεθεν καλὰ πρὸ τοῦ νὰ σφάλωμεν. Καὶ ἂν λάχῃ καὶ ξεπέσωμεν, νὰ τὸ ἔχωμεν εὐθὺς μὲ μεγάλην λύπην καὶ προθυμίαν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὸν πνικόν μας, παρακαλῶντας νὰ μᾶς δώσῃ τὴν συγχώρεσιν. Κάνοντας μὲ σωστὴν ὑπακοὴν τὰ προσταγμένα, καὶ τὸν κανόνα τῆς ἁμαρτίας μας, καὶ ἂν εἶναι δυνατόν μας καὶ περισσότερον. διὰ νὰ θεραπεύσωμεν τὸν Θεὸν μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν, νὰ μᾶς ἰατρεύσῃ ὡς πολυέλεος τὸ γληγορώτερον, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὡς τὸν Δάδ, εἰς τὴν βασιλείαν του. Τοῦτον τὸν ἅγιον ψαλμὸν χρεωστεῖ κάθε χριστιανὸς ὅταν τὸν διαβάζῃ νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν του καλὰ εἰς τὴν κάτωθεν ἐξήγησιν διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βοήθειάν του κατὰ τὸν πόθον του. καὶ ἐπειδὴ πταίει καθημερούσιον, ἂς βιάζῃ τὴν σκληροκαρδίαν του, λέγοντας μὲ τὸν προφήτην.

α΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

β΄. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

γ΄. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός:

δ΄. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,

α΄. Ἐλέησόν με Θεέ μου κατὰ τὴν μεγάλην σου ἐλεημοσύνην. καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγάπης σου ἀφάνισε ταῖς ἀνομίαις μου.

β΄. Πλῦνέ με σὲ παρακαλῶ καλὰ καλὰ ἀπὸ ταῖς ἀνομίαις μου· καὶ καθάρισέ με ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου:

γ΄. Διατὶ ἐγὼ γνωρίζω καλὰ ταῖς πολλαῖς μου ἀνομίαις, καὶ ἡ ἁμαρτίαις μου εὑρίσκονται ὀμπροστά μου ὅλον ἕνα καὶ μὲ φοβερίζουσι.

δ΄. (Διὰ τοῦτο μὲ μεγάλην ἐντροπὴν σοῦ ἐξομολογοῦμαι τοῦ μόνου ἀναμαρτήτου, καὶ μοναχοῦ Θεοῦ)

ε. καὶ

Θεῦ) πῶς σοῦ σφαίνω παρὰ μεγάλα,

έ. Ϗ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα:

έ. Ϗ πῶς ἔκαμα πολλὰ κακὰ δίχως φόβον ὡς τὴν σήμερον ἐμπροςάσου.

ϛ'. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου.

ϛ'. Ἀλλὰ διανὰ φανῇς πολυέλεος Ϗ δικαιοκρίτης εἰς τὰ λόγιασου, (συγχώρεσαίμου, κατὰ τοὺς νόμους ὁποῦ ἔκαμες διὰ τοὺς μετανοημένους.)

ζ'. Καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαίσε.

ζ'. Καὶ διὰ νὰ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσινσου (μὲ τοῦτον τὸν τρόπον τοὺς δαίμονας) νὰ μὲ κερδέσῃς, (ὁποῦ ἔχουσι νὰ μὲ ἐγκαλοῦσιν εἰς τὸ κριτήριόνσου· πῶς εἶμαι σκλάβοςτους διὰ ταῖς πολλαῖςμου ἁμαρτίαις.)

ή. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην.

ή. Διὰ τοῦτο σοχάσου Ϗ ἰδὲ πῶς ἀπὸ ἁμαρτωλοὺς γονεῖς ἐσαρκώθηκα Ϗ ἐσαρκώθηκα.

θ'. Ϗ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσση σέμε ἡ μήτηρ μου:

θ'. καὶ μὲ ἁμαρτωλὴν σάρκα μὲ ἐγέννησεν ἡ μάνα μου:

ί. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας.

ί. Καὶ διὰ τοῦτο καθὼς βλέπω καὶ ἀγάπησες νὰ γνωρίζω τὴν ἀληθινὴν σου βουλήν.

ιά. Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ιά. (Καὶ μοῦ ἔκαμες τόσην μεγάλην χάριν) Ϗ μοῦ ἐφανέρωσες τὰ ἀπόκρυφα βάθη τῆς σοφίας σου:

ιβ'. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι.

ιβ'. Ἔτζι σὲ παρακαλῶ νὰ ῥαντίσῃς τὴν καρδίαν μου μὲ τὸν * ὕσσωπον (ὁποῦ ἐποτίσθη ὁ υἱός σου ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ ξίδι μὲ τὴν χολήν, νὰ μοῦ ξανοςήσουν τὰ κρίματά μου νὰ τὰ σκολάσω) νὰ καθαρισθῶ ἀπὸ τὴν μολυσμόν τους.

*χόρτον θαλάσσιον ἰαματικόν.

ιγ'. Πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

ιγ'. Καὶ πλύναι με (μὲ τὸ αἷμα του ὁποῦ ἔχυσεν εἰς τὸν σταυρὸν ἀπάνω) Ϗ θέλω ἀσπρίσῃ περισσότερον ἀπὸ τὸ χιόνι:

ιδ'. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν Ϗ εὐφροσύνην.

ιδ'. Κάμε με σὲ παρακαλῶ νὰ ἀκούσω (τῶρα μὲ τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ τότε εἰς τὸ φοβερόν σου κριτήριον) τούτην τὴν πολυπόθητόν μου θεράπευσιν τὴν συγχώρησιν τῆς ψυχῆς μου.

ιέ. ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα:

ιέ. (διὰ νὰ παύσουν οἱ φόβοι) καὶ νὰ ξεπονέσουν τὰ κόκαλά μου (καὶ νὰ παρηγορηθῇ ὁ νοῦς μου:)

ιϛ'. ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν-

ιϛ'. Ναὶ Χριστέ μου στρέψαι τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ

πόν- τὰς

πόμου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου. | τὰς ἁμαρτίας μου (νὰ μὴ τὲς βλέπῃς πλέα.

ιζ'. Καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον: | ιζ'. καὶ ξέσκισε ὅλας τὰς ἀνομίας μου (νὰ μὴ τὰς θυμᾶσαι ὁλότελα νὰ μοῦ ὀργίζεσαι. Ἀλλὰ θέλοντας νὰ κάμῃς τοῦτο τὸ καλὸν εἰς ἐμένα κανεῖ χρεία νὰ στρέψω καὶ ἐγὼ τὸν νοῦν μου ἀπὸ τὰ κακά μου πρὸς ἐσένα.)

ιη'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός. | ιη'. Κάμε θέμου καθαρὸν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς ἀπὸ τὲς κακογνωμίαις μου.

ιθ'. Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου: | ιθ'. καὶ ἀνανέωσε μίαν ἁγίαν ὄρεξιν καὶ κίνησιν μέσα μου (νὰ βρίσκωμαι ὅλον ἕνα ἀπαρασάλευτα εἰς τὰ προστάγματά σου.)

κ'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· | κ'. Μή με ἀποδιώξῃς τὸν ἀνάξιον ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀπὸ τὸ θάρρος σου, διὰ νὰ μὴ σὲ χωρισθῶ.

κα'. Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ: | κα'. καὶ μὴ πάρῃς τὴν ἁγίαν σου χάριν ἀπ' ἐμένα διὰ νὰ μὴ κολασθῶ.

χρυσ. τομ. ς'. φυλ. 734. * κβ'. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου. | κβ'. Ἀλλὰ δός μου πάλιν Κύριέ μου διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου, καὶ τὰ παρακάλιά μου· τὴν ἀναγάλλιασιν τῆς πρώτης σου βοηθείας.

κγ'.* καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. | κγ'. καὶ μὲ τὴν ἐξουσιαστικήν σου δύναμιν μὲ στερέωσαι εἰς τὰ θελήματά σου, καὶ ἀξίωσαί με νὰ μὴ πταίσω πλέον τῆς βασιλείας σου.

κδ'. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου. | κδ'. καὶ δυνάμονέμαι νὰ διδάσκω (μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὸν λόγον) τοὺς ἀνόμους τὸν νόμον σου καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου (πῶς δέχεσαι τοὺς μετανοοῦντας.)

κε'. Καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι: | κε'. καὶ ἀκούοντάς το οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄνομοι θέλουσιν ἐπιστρέφῃ εἰς ἐσένα νὰ μετανοοῦσι:

κς'. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. | κς'. Καὶ ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ τὰ πολλά μου καὶ θανάσιμα κρίματα ὦ Θεὲ τῆς ἐλεημοσύνης, ὦ Θεὲ τῆς σωτηρίας μου.

κζ'. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου. | κζ'. καὶ τότε λαμβάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, σὰν ὁ κατάδικος ἐλευθερόμενος ἀπὸ τὸν θάνατον ἐνθυμούμενος τὴν χάριν) θέλει ἀγαλλιᾶ (ἡ ψυχή μου καὶ νὰ φωνάζῃ) ἡ γλῶσσά μου μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια,

κη'. τιὼ δικαιοσιωίωσȣ:	κη'. τιὼ σπλαγχνικιὼσȣ χεῖσιν (ὁπȣ̃ μὲ ἐδέχθη μὲ τ̃ μετάνοιαν:)
κθ'. Κε̃ τὰ χείλημȣ ἀνοίξεις, ϗ τὸ ςόμαμȣ ἀναγγελεῖ τιὼ αἴνεσίνσȣ.	κθ'. Κάμετο Κε̃μȣ καὶ ἔτζι θέλεις ἀνοίξῃ τὰ χείλημȣ, ϗ τὸ ςόμαμȣ (ὁπȣ̃ τὸ ἔκλεισαν ἡ ἁμαρτίαιςμȣ) νὰ διηγᾶται μὲ λακταρισμένην ϗ πονεμένην καρδίαν ϗ δάκρυα ϗ δοξολογίαις τ̃ καλοσιωίωνσȣ. (Ἐπειδὴ δὲ δύνομαι νὰ κάμω ἄλλον πρᾶγμα εἰς εὐχαριςίανσȣ:)
λ'. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν,	λ'. Διατὶ ἂν ἀγάπας λειτȣργείαις μοναχὰς,
λα'. ἔδωκα ἄν.	λα'. ἤθελα δόση κατὰ τὸ δυνατόνμȣ τ̃ ἱερέων νὰ λειτȣργȣ̃σι.
λβ'. ὁλοκαυτώματα ȣ̓κ εὐδοκήσεις.	λβ'. μὰ δὲ χαίρεσαι μόνον εἰς αὐταῖς, καὶ εἰς τὰ λάδια ϗ κηρολίβανα ὁπȣ̃ καίȣνται εἰς τ̃ ἐκκλησίαιςσȣ (παρὰ νὰ ἔχωμεν ϗ τ̃ συντριβὴν ϗ τ̃ ταπείνωσιν ϗ τ̃ ἀποχὴν τ̃ κακίας:)
λγ'. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον.	λγ'. Διατὶ τȣ́τη ἡ λειτȣργεία σȣ̃ ἀρέσῃ θέμου (πλέα παρὰ ὅλα) νὰ εἶναι ἡ ψυχὴ κατασκομένη ἀπὸ τ̃ πίκραν ϗ ἐντροπὴν καὶ ταπείνωσιν τ̃ ἁμαρτίας. ψαλμ. μη'. κζ'.
λδ'. καρδίαν συντετριμμένην ϗ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς ȣ̓κ ἐξȣδενώσει.	λδ'. ἐπειδὴ πᾶσαν καρδίαν κατατζακισμένην ϗ ταπεινωμένην δὲ σȣ̃ ἀρέσει Κε̃μȣ νὰ τ̃ συχαθῇς ϗ νὰ τ̃ ἀποδιώξῃς (ἀλλὰ τ̃ ἀποδέχεσαι χαρȣ́μενος σὰν πλάσημάσȣ ἔτζι κάμε ϗ εἰς ἐμένα, ϗ μὴ θελήσῃς διὰ τὰ κρίματάμȣ τὰ πολλὰ ϗ μεγάλα νὰ χαλάσῃς τ̃ κόσμονσȣ.)
λε'. Ἀγάθυνον Κε̃ ἐν τῇ εὐδοκίᾳσȣ τ̃ Σιών.	λε'. Μὰ κάμετȣς Κε̃μȣ καλȣ̀ς ἐκκλησιαςικοὺς ϗ λαϊκȣ̀ς εἰς τὰ θελήματάσȣ. (Καὶ ἐλευθέρωσε τ̃ λαόνσȣ ἀπὸ τȣ̀ς ἀπίςȣς.)
λς'. καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱλη̃μ.	λς'. Καὶ κάμε νὰ φτιάσȣσι τὰ τειχιὰ τ̃ Ἱλη̃μ (ὑψηλὰ ϗ δυνατὰ ϗ βάλε ἀπάνω τȣ̀ς ἀγγέλȣςσȣ νὰ τ̃ φυλάσσȣσιν αὐτ̃, ϗ ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις ϗ χώραιςσȣ, διανὰ εὑρίσκȣνται πάντα εἰς τȣ̀ς ὁρισμȣ́ςσȣ:)
λζ'. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν ϗ ὁλοκαυτώματα.	λζ'. Τότε θέλεις χαίρεσαι εἰς τ̃ λειτȣργίαις ἐλεημο- καὶ ἐλεημοσιωίαις τ̃ δικαιοσιωίης, ϗ εἰς τὰ σιωίω τισίματα, ϗ λαμπάδες, ϗ θυμιάσματα εἰς τȣ̀ς ὁπȣ̃ πτωχȣ̀ς

λη'.

ὁποῦ σοῦ φέρνουσιν ἀπὸ τὰ καλά τους ἔργα.

λή. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Δόξα.

λή. Καὶ τὸ μεγαλίτερον τότε θέλουσιν θέτη ἀπάνω εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἀντὶς τὰ παλαιὰ μοσχάρια, τὸ πολύτιμον καὶ ἅγιον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου. Καὶ νὰ ἀνεβάζουσιν οἱ ἄγγελοι τὲς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, νὰ σὲ προσκυνοῦν εἰς τὸν οὐράνιον θρόνον σου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Εἰς τὸν δικαιοκριτὴν Θεὸν, ψαλμῳδία ἐλευθερίη τοῦ Δαβίδ· ὅταν ἦλθεν ὁ Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος, καὶ ἐδιηγήθη τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ εἶπε. πῶς ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν Νομβὰ εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἀβιμέλεχ τοῦ Ἀρχιερέως. ψαλ. νά.

Τοῦτος ὁ ψαλ. ἀκολουθᾷ τοῦ λγ΄. ψαλμοῦ. διατὶ ἐκεῖ εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον ὁποῦ τοῦ ἐσυνέβη εἰς τὴν Γεθ εἰς τὸν Ἀγχοῦς βασιλέα τῶν ἀλλοφύλων. ά. βασιλ. κά. Καὶ ἐδῶ κατηγορᾷ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν δωὴκ διὰ τὸν φόνον τῶν, τέ. ἱερέων τῆς Νομβᾶ. καὶ διὰ τὴν ἐξωλόθρευσιν ὅλης τῆς χώρας ά. βασιλ. κβ. καὶ λυπούμενος παρὰ πολλὰ εἰς τούτην τὴν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἔγραψε τὸν ψαλμὸν τοῦτον, καὶ τοὺς κατακρίνει εἰς τὴν μεγάλην τους σκληροκαρδίαν καὶ διαβολικὴν παρανομίαν. Προλέγοντας τὴν ἐξολόθρευσίν τους ἐκείνων, καὶ τῶν ὁμοίων τους. Καὶ παρακινῶντας τοὺς ἀδικουμένους εἰς ὑπομονήν. λέγοντάς τους νὰ παρηγοροῦνται καὶ νὰ ἐλπίζουν εἰς τὸν Θεὸν· διὰ τὸ καλὸν τέλος καὶ τὴν χαρὰν ὁποῦ λαμβάνουσι, καὶ κερδένουσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν διὰ τὰ πρόσκαιρα βάσανα καὶ θανάτους ὁποῦ παθένουσιν ἄδικα ἀπὸ τοὺς διώκτας· καὶ τάσει νὰ εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν μὲ τοὺς ὁμοίους του. Τοῦτος γροικᾶται καὶ διὰ τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ Ἰούδα, καὶ τῶν Ἑβραίων ὁποῦ ἐσρώσαν τὸν Χριστὸν· καὶ διὰ τοὺς ἀπίστους καὶ παραβάτας τοῦ εὐαγγελίου· καὶ τὴν ἀφανισμόν τους τὸν πρόσκαιρον, καὶ αἰώνιον, ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. διατὴν ἀπιστίαν καὶ κακοπραξίαν τους.

ά. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.

ά. (Πολλὰ σοῦ κακοφαίνεται Κύριε μου ἡ καύχησις καὶ ἡ κακία μας, διὰ τὴν ὁποίαν μὲ πολλοὺς τρόπους μᾶς ἐξολοθρεύεις, καθὼς τὸ φανερώνει τοῦτος ὁ ψαλμὸς καὶ λέγει.) Τί

καυ-

καυχᾶσαι εἰπέ μου εἰς τὴν κακοσύνησου ὦ δυνάστα ἄνθρωπε;

β. Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν;
β΄. Καὶ χαίρεσαι εἰς τὴν ἀνομίαν ὁποῦ κάνεις ὁλημερνὴς ἀπ' ἄνθρωπε;

γ. ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου.
γ΄. καὶ δίχως φόβον Θεοῦ λογιάζει ὁ νοῦς σου ὅλον ἕνα, καὶ διηγᾶται ἡ γλῶσσά σου μόνον ἀβανίαις καὶ ἀδικίαις.

δ. ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον, ἐποίησας δόλον.
δ΄. διὰ τοῦτο ὡσὰν πῶς κόπτει τὸ ξυράφι τὸ ἀκονισμένον τὰς τρίχας, ἔτζι καὶ ἐσὺ κάνεις τοὺς δόλους καὶ τὰ φονικὰ μετὰ πονηράσου λόγια:

ε. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην.
ε΄. Καὶ ἀγαπᾷς καλλίτερα τὴν κακοσύνην, παρὰ τὴν καλοσύνην.

ς. ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην·
ς΄. καὶ ὀρέγεσαι νὰ φωνάζῃς τὴν ἀδικίαν, παρὰ νὰ μιλῇς τὴν δικαιοσύνην.

ζ. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα * καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν.
ζ΄. Καὶ χαίρεσαι νὰ διηγᾶσαι μὲ τοὺς ὁμοιούς σου ὅλον λόγια τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ νὰ ἔχῃς γλῶσσαν δολομένην καὶ καταραμένην:

* ἀθρόως πᾶσαν τὴν πόλιν κατεπόντισε τοῖς ῥήμασι. Χρυσ.

η. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθελοῖ σε εἰς τέλος.
η΄. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς (ὁ δικαιοκριτὴς σὰν ἄγριον καὶ ἀκανθερὸν καὶ ἄκαρπον δένδρον) θέλει σὲ ἐξολοθρεύσῃ παντάπασις ἀθεῖσα.

θ. ἐκτίλαισε, καὶ μεταναστεύσαισε ἀποσκηνώματος σου.
θ΄. καὶ θέλει σὲ ἀνασπάσῃ, καὶ νὰ σὲ μετατοπίσῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν σου διάβολε.

ι. καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.
ι΄. Καὶ νὰ σὲ ξεριζώσῃ ἐσένα καὶ τὴν ῥίζαν σου μὲ κακὸν τέλος ἀπὸ τὴν γῆν τῶν ζωντανῶν ἀνθρώπων: διάψαλ.

ια. Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται.
ια΄. Καὶ τότε θέλουσιν ἰδῇ οἱ δίκαιοι τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Θεοῦ νὰ τρομάξουσι καὶ νὰ τὸν δοξάσουσι.

ιβ. καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν.
ιβ΄. καὶ εἰς ἐσένα ἀσεβέστατε νὰ γελοῦσι καὶ νὰ λέγουσιν ἀλλήλως τους,

ιγ. ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ.
ιγ΄. νά τε ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν ἔψηφα τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἔχῃ βοηθόντα.

ιδ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ.
ιδ΄. Μὰ ἤλπισεν ὁ ἀφρονέστατος εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου.

ιε. καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ μα-
ιε΄. καὶ ἐκρατεῖτο καὶ ἀνδρίζετον εἰς τὴν ἀκαιροφαν-

ματαιότητι αὐτοῦ.

πασον πλάνην τῆς καρδίας του (διὰ τοῦτο μὲ δικαιοσύνην ἐχάθηκε κατὰ τὰ ἔργα του.)

ιϛ΄. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

ιϛ΄. Διατοῦτο ἐγὼ (ὁ ἀνάξιος διὰ νὰ μὴ πάθω τὰ ὅμοια) θέλω δ᾽ εἴσκεσθαι σὰν ἐλαία καρπερὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

ιζ΄. Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ιζ΄. νὰ ἀκούω καὶ νὰ κάνω τοὺς λόγους του,) καὶ νὰ ἐλπίζω εἰς τὸ ἔλεός του (πάντα, πῶς θέλει μὲ ἀναπαύσῃ) πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

ιη΄. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας.

ιη΄. Καὶ νὰ σοῦ δ᾽χαρισῶ θέμου πάντα εἰς τὸ καλὸν ὁποῦ μοῦ ἔκαμες (καὶ νὰ δοξάζω μέρα νύκτα εἰς τὴν ὑποταγήν καὶ ἀγάπην σου.)

ιθ΄. Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου,

ιθ΄. καὶ νὰ ὑπομένω (καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι εἰς τὰ βάσανά μου) τὸ ἅγιόν σου ὄνομα.

κ΄. ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

κ΄. διατὶ εἶναι πολλὰ γλυκὺ καὶ καλὸν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὸ στόμα τῶν δούλων σου (κράζοντάς το ἀποκαρδίας τους.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελέθ, συνέσεως τῷ Δαβίδ. νβ΄.

Θλιβερὴ παρηγορία τοῦ Δαβὶδ εἰς τὸ κακὸν τέλος τῶν ἀσεβῶν, ὁποῦ τρέχουσι χορδόντας εἰς τὴν ἀδικίαν.

κατὰ τοῦ σενναχηρὶμ ψάλλεται. καὶ αὐτιόχου. Τοῦτος μιλεῖ ὅμοια μὲ τὸν ιγ΄. καὶ κατακρίνει τοὺς ἀγνώστους καὶ πονηροὺς δυνάστας ὁποῦ συμφωνοῦν εἰς τὴν ἀδικίαν, καὶ καταχαλοῦσι τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ μὲ πολέμους καὶ φόνους καὶ διάφοραις τυραννίαις, ἁρπαγαῖς καὶ σκλαβίαις, καὶ πέρνουσι καὶ τὸ πράγμα καὶ τὴν ζωήν τους, σὰν νὰ μὴν ἦτον κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις. Διὰ τοῦτο τοὺς φοβερίζει πῶς ὁ Θεὸς θέλει κάμῃ τρομερὴν ἐκδίκησιν· καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ, καὶ νὰ καλοκαρδίσῃ, καὶ νὰ ἀναπαύσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ ταῖς τυραννίαις τους. Σημαδεύει ἀκόμι καὶ τὴν ἀφροσύνην καὶ πλάνην τοῦ διαβόλου, ὁποῦ παρακινᾷ τοὺς ὁμοίους του νὰ τοῦ ἀ[illegible]ωθοῦσι εἰς τὰ διαβολικὰ ἔργα ὁποῦ τοὺς κολάζουσι· χωρὶς νὰ βάνουν τὸν Θεὸν εἰς τὸν νοῦν τους ὁλότελα.

α΄. βασ. α΄. κβ΄.

α΄. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός.

α΄. Θέεμου κάθε ἄγνωστος καὶ πονηρὸς λέγει μὲ τὸν λογισμόν του μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, πῶς δὲν εἶναι Θεός, (οὐδὲ κρίσις, οὐδὲ ἀνταπόδοσις:)

β΄. Διεφθάρησαν,

β΄. Διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ ἄφρονες καταπατῶντας τὸν νόμον σου χαλοῦνται,

γ'. Καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις·	γ'. Καὶ μολύνονται μὲ ταῖς διαβολικαῖς τους πράξαις.
δ'. οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν:	δ'. καὶ κανεῖς τους δὲ θέλει νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ κάμῃ καλὸν διὰ τὴν ψυχήν του:
έ. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,	έ. (Καὶ εἰς ὀλίγα λόγια, τόσον κακὸν γίνεται εἰς τὸν καιρόν μας, ὁποῦ) ὁ Θεὸς στοχάζεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἀνθρώπους,
ς'. τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν,	ς'. νὰ ἰδῇ ἂν εἶναι τινὰς γνωστικός, ὁποῦ νὰ λογιάζῃ τὸν Θεόν,
ζ'. ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν:	ζ'. ἢ νὰ γυρεύῃ νὰ κάνῃ τὰ προστάγματά του:
ή. Πάντες ἐξέκλιναν;	ή. Καὶ βλέπει πῶς ὅλοι ἐξέπεσαν ἀπὸ τὸ καλόν. (καὶ ἐβυθήθησαν εἰς πολλὰς παρανομίας.)
θ'. ἅμα ἠχρειώθησαν.	θ'. καὶ ἐγίνησαν αὐτάμα ἄχειστοι· καὶ μὲ ταῖς κακογνωμίαις τους τὸν ἀρνήθησαν.
ί. οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.	ί. Καὶ κανένας δὲ θέλει τὸ καλὸν νὰ τὸ κάμῃ.
ιά. οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός:	ιά. Καὶ δὲν εὑρίσκεται ἕνας μοναχὸς (νὰ θέλῃ μὲ τὴν ὄρεξίν του νὰ [illegible]σῃ:)
ιβ'. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.	ιβ'. Οὐδὲ θέλουσι νὰ τὸ γνωρίσουσιν ὅλοι ὅσοι κάνουσι τὰ κακὰ ἔργα.
ιγ'. οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου:	ιγ'. (διὰ τοὺς ὁποίους λέγεις Θεέ μου) ὅσοι ἀδικοῦσι τὸν λαόν μου καὶ πέρνουσι τὸ ψωμί τους καὶ τοὺς δέρνουσιν, ἀλλήμονον εἰς αὐτούς:
ιδ'. Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.	ιδ'. (Διατὶ Θεὸν δὲν ὀνομάζουσι) καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπικαλοῦνται τὸν Θεὸν καὶ νὰ τοῦ ὑπακούουσι.
ιέ. ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον,	ιέ. (διὰ τοῦτο ἐκεῖ ὁποῦ στέκουνται ξέγνιαστοι, καὶ χαρούμενοι,) θέλουσι πάρῃ τόσον φόβον, καὶ νὰ πάθουσι τόσα κακά,
ις'. οὗ οὐκ ἦν φόβος:	ις'. ὁποῦ ποτέ τους δὲ τὰ ἐλόγιαζαν:
ιζ'. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων.	ιζ'. Διατὶ ἐσὺ Θεέ μου θέλεις διασκορπίσῃ ταῖς δυνάμαις καὶ τὸ πεῖσμα ἐκεινῶν ὁποῦ θέλουσι νὰ ἀρέσουν τῆς κακογνωμίας τους· καὶ τῶν κακῶν ἀνθρώπων, καὶ ὄχι τοῦ Θεοῦ.
ιή. Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.	ιή. Καὶ θέλουσιν ἐντροπιασθῇ, διατὶ ὁ Θεὸς θέλει τοὺς καταφρονέσῃ μυριοπλάσια (καθὼς καὶ ἐκεῖνοι δὲ τὸν ἐφοβήθησαν καὶ ἐκαταπα-
ιθ'. Τίς	Υ 2 τοῦ

τῦ σαν τὺς νόμυςτυ' καὶ ἐβασάνιζαν τὺς δούλυςτυ :)

ιθ'. Τίς δώσει ἐκσιὼμ τὸ σωτήριομ τῦ Ἰ'ηλ ; | ιθ'. Διατὶ ποῖος ἄλλος δυϋέται νὰ δώσῃ ἀπὸ τὴν Ἰλὴμ τὴν ἐλδυθερίαν τῦ λαῦσυ, (παρὰ ἐσὺ ὁ Θεόςμας ἀπὸ τὴν ναόνσυ τὴν Α'γιον ;)

κ'. Ε'μ τῷ ἐπιςρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαμ τῦ λαοῦ αὐτῦ. | κ'. διὰ τῦτο μὲ τὸ νὰ φέρῃς ὀπίσω ἐλδυθέρυς τὺς σκλαβομένυς δύλυςσυ, εἰς τὰς ἀγκάλαςσυ.

κά. ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφραμθήσεται Ἰσ-ραήλ. | κά. θέλει ἀναγαλιᾶ ἡ ἐκκλησία τῦ Χῦ, Καὶ νὰ εὐφραίνεται ὁ λαόςσυ (νὰ σὲ δοξολογᾶ ὁπῦ τὸν ἐξεσκλάβωσες καὶ τὸν ἐπαρηγόρησες διὰ τὴν εὐσπλαγχνίανσυ.)

Εἰς τὸ τέλος ἐμ ὕμμοις συνέσεως τῷ Δαβίδ. ἐμ τῷ ἐλθεῖμ τὺς ζηφαίυς καὶ εἰπεῖμ τῷ Σαὺλ, ὐκ ἰδὺ Δαβίδ κέκρυπται παρ' ἡμῖμ ; μγ'. | Εἰς ἐξολοθρεμὸν προδότων, ψαλμῳδία ποιητικὴ τῦ Δαβίδ. ὅταν ἦλθαν οἱ ζηφαῖοι καὶ εἴπασι τῦ Σαὺλ, δὲ τὸ ἠξεύρεις πῶς ὁ Δαβίδ κρύπτεται σιμάμας ;

Εἰς τὴν ά. τῶν βασιλ. κς'. λέγει πῶς φεύγονται ὁ Δαβίδ ἀπὸ τὸν Σαὺλ μὲ τὺς συντρόφυςτυ, (ἔχοντας θάρρος εἰς τὺς ζειφαίυς ὁπῦ ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τὴν φυλὴν τῦ Ἰύδα) ἐκρύφθησαν εἰς τὸ ὄρος ζείφ. καὶ αὐτοὶ οἱ παράνομοι τὸν ἐμινήτευσαν τῦ Σαὺλ, καὶ παγαίνοντας νὰ τὸν πιάσῃ, δὲν ἐδυνήθη. Καὶ τότε ἔκαμε τὸν παρόντα ψαλμὸν, καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν φυλάξῃ διατὸ ὄνομάτυ, καὶ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὺς ἐχθρύςτυ. καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν, καθὼς ἔχει εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδατυ, πέσοντάςτυ νὰ τὸν δοξολογᾶ, καὶ νὰ τὸν εὐχαριςᾶ ἀπὸ καρδίαςτυ. Τῦτος ἁρμόζει νὰ τὸν λέγῃ πρὸς τὸν Θεὸν μὲ καλὴν ἐλπίδα κάθα ςενοχωρημένος ἀπὸ πάθη, καὶ διαβολικὺς, καὶ ἀνίνυς πειρασμὺς. νὰ λαμβάνῃ βοήθειαν.

ά. Ο' Θεὸς ἐμ τῷ ὀνόματίσυ σῶσομμε. * καὶ ἐμ τῇ δυνάμειςσυ κρινεῖςμε : | ά. Ω' Θέμυ σῶσαιμε διὰ τὸ ὄνομάσυ τὸ Α'γιον τῦτην τὴν ὥραν· καὶ μὲ τὴν δυνάμινσυ κάμε τὴν κρίσινμυ καὶ τὴν ἐκδίκησίνμυ :

* διότι ὀνομάζεσαι σωτὴρ καὶ δίκαιος.

β'. Ο' Θεὸς εἰσάκυσομ τῆς προσευχῆςμυ. ἐμώτισε τὰ ῥήματα τῦ ςόματοςμυ. | β'. Ω' Θέμυ κριτὴ ἀληθινὲ ἀπάκυσαι τὴν προσευχήνμυ· καὶ ἀκροάσυ τὰ λόγιαμυ.

γ'. Ο'τι | γ'. Διατὶ

γ'. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ.	γ'. Διατὶ θωρεῖς πῶς ἀλλόπιστοι (καὶ ξένοι ἀπὸ τὸν νόμονσου καὶ ἀπὸ τὴν χάρινσου) ἐσηκώθησαν χωρὶς αἰτίαν ἀπάνωμου.
δ'. Καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήνμου.	δ'. Καὶ δυνατοὶ ἐχθροὶ γυρεύουσι νὰ πάρουσι τὴν ψυχήνμου.
έ. Καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν:	έ. καὶ δὲ βάνουσι τὸν Θεὸν εἰς τὸν νοῦντους:
ς'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖμοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆςμου:	ς'. (Ἀλλὰ ἐγὼ δὲ τοὺς λογιάζω διὰ τίποτα) Διατὶ βλέπω πῶς ὁ Θεὸς μοῦ βοηθᾷ πάντα. καὶ ὁ Κύριος εἶναι σκεπαστὴς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆςμου:
ζ'. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖςμου.	ζ'. Καὶ θέλει στρέψει τὰ κακὰ ὁποῦ λογιάζουν οἱ ἐχθροίμου νὰ μοῦ κάμουν, ἀπάνωτους.
ή. ἐν τῇ ἀληθείᾳσου ἐξολόθρευσον αὐτούς:	ή. καὶ διὰ τὰ ἀληθινὰ λόγια τῆς γραφῆςσου (ὁποῦ λέγουν πῶς ἐσὺ παιδεύεις τοὺς δυνάστας καὶ ἐλευθερώνης τοὺς βασανισμένους) ἐξολόθρευσε ἢ τὴν κακογνωμίαντους, ἢ τὴν ζωήντους:
θ'. Ἑκουσίως θύσωσοι.	θ'. (Καὶ τότε μένοντας ἐγὼ ἐλεύθερος ἀπὸ τοὺς πειρασμούςτους) θέλω σὲ ἑορτάζη.
ί. ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματίσου Κύριε,	ί. καὶ νὰ εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίανμου τὸ ὄνομάσου Κύριε,
ιά. ὅτι ἀγαθόν:	ιά. καὶ νὰ λέγω εἰς ὅλους πῶς εἶναι πολλὰ καλὸν ὅταν τὸ κράζομεν μὲ ὅλωμας τὴν εὐλάβειαν:
ιβ'. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσωμε.	ιβ'. (Καὶ θέλω σὲ δοξολογᾷ κάθε καιρὸν) διατὶ μὲ ἐλευθέρωσες ἀπὸ ὅλαις μου ταῖς θλίψαις.
ιγ'. καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖςμου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμόςμου.	ιγ'. καὶ μὲ ἀξίωσες νὰ ἰδῶ χαρούμενος εἰς τοὺς ἐχθρούςμου, ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπεθύμα ἡ καρδιάμου:--

ἀλλότριοι οἱ φίλοι Σαοὺλ, καὶ ἐχθροὶ τοῦ Δαβίδ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβίδ. νδ'.	Εἰς ἀφανισμὸν τῶν ἐναντίων, ψαλμῳδία κατανικτικὴ τοῦ Δαβίδ.

Φεύγοντας ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν ἔρημον νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ, ἔκαμε τὸν Ψαλ. τοῦτον. καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ συγχίσῃ ταῖς ἐπιβουλαῖς καὶ προδοσίαις τῶν ψευδοφίλωντου. καὶ διηγᾶται ταῖς παρανομίαις καὶ ἀδικίαις τους,

τους, διὰ νὰ τοὺς βαρεθῇ νὰ τοὺς δώσῃ τὸν πρεπούμενον θάνατον. διανὰ τὸν δοξάζῃ καὶ νὰ διηγᾶται εἰς ὅλους τὴν ἐλεημοσύνην του. Καὶ παρηγορᾷ τὸν ἑαυτόντου, καὶ κάθε ἄπταιστον καὶ καλὸν ἄνθρωπον νὰ τρέχῃ εἰς τὸν Θεὸν εἰς ὅλαις του ταῖς χρείαις, ὅπου εἶναι προστάτης τῶν καλῶν, καὶ ἐκδικητὴς καὶ παιδευτὴς τῶν κακῶν.

κατὰ τοῦ Σαούλ.

α. ἘΝώτισε ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου,

β. καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

γ. πρόσχω μαι καὶ εἰσάκουσόν μου:

δ. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου,

ε. καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ.

ς'. καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ:

ζ'. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν,

η. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

θ. ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ:

ι. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθον ἐπ' ἐμέ. καὶ ἐκάλυψέ με σκότος:

ια. Καὶ εἶπα,

ιβ'. τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς,

ιδ'. καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω:

ιε. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων,

ις'. Καὶ

α. ἌΚρασου Θεέ μου τὴν προσευχήν μου,

β'. καὶ μὴ κάμῃς ξένον νοῦν εἰς τὴν δέησίν μου.

γ'. ἀλλὰ στοχάσου με καὶ ἐπάκουσέ με:

δ'. Διατὶ εἶμαι πολλὰ λυπημένος ἀπὸ τοὺς λογισμούς μου καὶ τὴν ἔγνοιάν μου καὶ τὰ κακά μου,

ε. καὶ ἐταράχθηκα περισσῶς ἀπὸ ταῖς ἄγριαις φωναῖς τῶν ἐχθρῶν μου.

ς'. καὶ ἀπὸ ταῖς θλίψαις τῶν κυνηγῶν μου:

ζ'. Διατὶ ἔφερασιν ἀπάνω μου πολλὰ κακά,

η. καὶ μὲ μεγάλην ὀργὴν μοῦ ὀργίζουνται, καὶ γυρεύουσι νὰ μὲ θανατώσουν.

θ'. καὶ ἡ καρδία μου ταράσσεται μέσα μου, καὶ ἡ δειλία τοῦ θανάτου ἔπεσεν ἀπάνω μου:

ι. Καὶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν εἰς τὴν ψυχήν μου. καὶ ἐσκέπασέ με τὸ σκότος τοῦ θανάτου:

ια. (Καὶ καρτερῶντας τὸν θάνατον) εἶπα εἰς τὸν ἑαυτόν μου,

ιβ'. ὢ καὶ τίς νὰ ἐδύνετο νὰ μοῦ δώσῃ πτερούγες σὰν τῆς περιστερᾶς,

ιδ'. νὰ πετάξω εἰς τόπον μακρυνὸν νὰ ἀναπαυθῶ ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ κίνδυνα:

ιε. Καὶ τώρα νὰ ὅπου ἐμάκρυνα φεύγοντας ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ἀδιάβατον,

ις'. κα-

ιϛ'. Ϛ ηυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.	ιϛ'. κατοικῶντας εἰς τὴν ἔρημον καὶ εἰς τὰ σπίλαια.
ιζ'. προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με,	ιζ'. καὶ ἐκδέχομαι μόνον τὸν Θεὸν ὁπῦ δύνεται νὰ μὲ σώσῃ,
ιη'. ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.	ιη'. καὶ νὰ μὲ λυτρώσῃ ἀπὸ ταῖς λιγοψυχίαις ὁπῦ μῦ ἔρχονται ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς καὶ κίνδυνα καὶ τρομάραις τοῦ θανάτου.
ιθ'. Καταπόντισον Κύριε	ιθ'. (Μὰ ἐκεῖνοι ὅσον φεύγω ἐγὼ, καὶ ὅσον δὲ τοὺς πειράζω, τόσον σπουδάζουν αὐτοὶ χειρότερα μὲ λόγια καὶ καμώματα νὰ μὲ φονεύσουν διὰ τοῦτο καταπόντισέ τους Κύριε,
κ'. Ϛ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν,	κ'. καὶ δός τους νὰ μασίσουν τὰς γλώσσας τους,
κα'. ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.	κα'. διατὶ εἶδα ὅλον ἀνομίας καὶ ἀντιλογίας εἰς τὴν χώραν τους
κβ'. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς.	κβ'. Καὶ ἡμέρα καὶ νύκτα τὴν ἔχουσι τριγυρισμένη ὅλα τὰ κακὰ τοῦ Κόσμου ὡς ἀπάνω εἰς τὰ τειχιά της.
κγ'. Ϛ ἀνομία Ϛ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς Ϛ ἀδικία:	κγ'. καὶ μόνον ἡ ἀνομίαις καὶ τυρανίαις περισσεύουσι κάθε ὥρα μέσα της, καὶ γίνεται μία ἄμετρος ἀδικία εἰς ὅλους τους:
κδ'. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος:	κδ'. Καὶ δὲ λίπουσιν ἀπὸ τοὺς φόρους της καὶ παζάρια ἡ ζοῦρα καὶ ἡ ἁρπαγὴ καὶ ἡ πονηρία. (καὶ ξεύρ' ἔχουν ποῖος νὰ γελάσῃ μὲ ταῖς ψευδολογίαις του τὸν ἄλλον.)
κε'. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.	κε'. (Μὰ τοῦτα ὁπῦ μοῦ κάνουσιν ἐμένα εἶναι χειρότερα καὶ βαρύτερα, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ βαστάξω) Διατὶ ἂν ἴσως καὶ ἤτον ἐχθρός μου ἐκεῖνος ὁπῦ μοῦ τὰ ἔκανε τοῦτα, ἤθελα τὰ ὑπομένη.
κϛ'. Ϛ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν,	κϛ'. καὶ ἂν ἐκεῖνος ὁπῦ μὲ μισᾷ καὶ μὲ βλασφημᾷ καὶ μὲ γλωσσοτρώγῃ (ἤθελεν εἶσαι μακρὰ καὶ ξένος ἀπ' ἐδῶ νὰ μὴν ἠξεύρῃ τοὺς τόπους ὁποῦ γυρίζω.)
κζ'. ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.	κζ'. ἤθελα κρυφθῆ εὔκολα ἀπὸ λόγου του.
κη'. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου Ϛ γνωστέ μου.	κη'. (Μὰ τοῦτος ὁπῦ μὲ πειράζῃ μὲ ἠξεύρει καλὰ θέμου, καὶ τοῦ εἶπα πολλαῖς φοραῖς, ὁπάγει καλὰ) ἐσὺ ὢ ἄνε σύμβουλέ μου καὶ πρῶτε-
κθ'.	

μου καὶ γνώριμέ μου.

κθ'. Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα.

κθ'. Ὁποῦ αὐτάμα ἐφάγαμεν καὶ ἔπιαμεν τόσαις φοραῖς σὰν ἀγαπημένοι φίλοι.

λ'. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ:

λ'. καὶ ἐπηγαίναμεν μὲ μίαν ὁμόνοιαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπροσκυνοῦσαμεν (νὰ κάνῃς ἔτζι; καὶ δὲ φοβᾶσαι τὸν Θν νὰ θέλῃς νὰ μὲ θανατώσῃς ἄδικα, ἀλλ' αὐτὸς δὲ θέλει ποτέ του νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του, νὰ σὲ φοβηθῇ νὰ παύσῃ τὴν κακογνωμίαν του:)

λα'. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες.

λα'. λοιπὸν Κύριέ μου δικαιοκρίτα ἂς ἔλθη θάνατος εἰς αὐτοὺς, καὶ ἂς κατέβουσιν εἰς τὸν ᾅδην συζώντανοι,

λβ'. ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν:

λβ'. διατὶ ὅλον πονηρία κατοικᾷ εἰς τὰ σπίτια τους καὶ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους (καὶ γυρεύουσι ποῖος νὰ γελάσῃ καὶ νὰ κυριεύσῃ καὶ νὰ βλάψῃ τὸν ἄλλον:)

λγ'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κς εἰσήκουσέ μου.

λγ'. Καὶ ἐγὼ καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς ἐφώναξα πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὰ βάσανά μου, καὶ ὁ Κς μοῦ ἐπάκουσεν,

λδ'. ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας, διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

λδ'. ἔτζι θέλω κάνει καὶ τώρα νὰ προσδέχωμαι βράδυ, καὶ τὴν αὐγὴν, καὶ τὸ μεσημέρι, νὰ τοῦ διηγοῦμαι καὶ νὰ τοῦ φανερόνω τοὺς πειρασμούς μου καὶ αὐτὸς θέλει ἀκούῃ ταῖς φωναῖς καὶ τοὺς πόνους μου:

λε'. λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν * ἐγγιζόντων μοι,

λε'. Καὶ θέλει ἐλευθερώσῃ μὲ τὸ καλὸν τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ μοῦ σιμώνουν διὰ νὰ μὲ θανατώσουν,

λς'. ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

λς'. διατὶ εἰς πολλοὺς καιροὺς ἐφαίνουνταν φίλοι μετ' ἐμένα, (καὶ τώρα ἐφάνησαν θανάσιμοι ἐχθροί μου.)

λζ'. εἰσακούσεται ὁ Θς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων:

λζ'. καὶ δίχως ἄλλο θέλει μοῦ εἰπακούσῃ ὁ Θς ὁποῦ δὲν ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τέλος, καὶ θέλει τοὺς ταπεινώσῃ καὶ αὐτοὺς, μὲ πολλὰ κακὰ καὶ ἄσχημον θάνατον:

λη'. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα.

λη'. Διατὶ βέβαια διὰ τὴν σκληροκαρδίαν τους, δὲ θέλει τοὺς ἔλθη ἄλλο πρᾶγμα κατὰ τοὺς νόμους, (ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ γυρεύουσι νὰ κάμουσιν εἰς ἐμένα·)

λθ'.

λθ'.

λθ'. ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν,

λθ'. ἐπειδὴ δὲν ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν,

μ'. ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

μ'. διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς θέλει ξαπλώσῃ τὴν χεῖρα του νὰ κάμῃ τὴν πρεπούμενην ἀνταπόδοσιν:

μα'. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

μα'. Αὐτοὶ ἐκαταφρόνεσαν τὸν νόμον του (ὁποῦ λέγει ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν, καὶ κάνουσι τὸ ἐναντίον καὶ μὲ μισοῦσι.)

μβ'. διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

μβ'. διὰ τοῦτο θέλουσι διαμερισθῆ καὶ νὰ σκορπισθῆ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ προσώπου του.

μγ'. καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

μγ'. (ἄγκαλα καὶ τότε πάλιν μετὰ τὴν παίδευσιν τοῦ Θεοῦ, ὅσοι μείνουσι δὲν ἠθέλασι μετανοήσῃ) καὶ ἠθέλασι μοῦ σιμώνῃ γεμάταις ἡ καρδίαις τους κακοσύνην.

μδ'. ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον,

μδ'. (Σὰν τὸ ἐκάμασι καὶ ἄλλαις φοραῖς ὁποῦ ἔδειχναν τὰ λόγια τους μαλακώτερα καὶ νοσιμώτερα ἀπὸ τὸ λάδι εἰς τὴν ἀλοιφὴν καὶ εἰς τὸ φαγί,

με'. καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

με'. καὶ αὐτοὶ ἦσαν μέσα τους σαγίτες (ἀκονισμένες καταπαντῶμου:)

μς'. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου.

μς'. (Ἀλλὰ ἀκούω σου Κέμου νὰ λέγῃς εἰς τὰ β. παρ.
βάσανά σου,) ἄφες τὴν φροντίδα σου εἰς τὸν Θεόν, ε. ματθ.
(καὶ κάνε τὸ θέλημά του καὶ μὴ φοβᾶσαι,) ς. λουκ.

μζ'. καὶ αὐτός σε διαθρέψει.

μζ'. καὶ αὐτὸς θέλει σὲ φυλάξῃ καὶ νὰ σὲ κυβερ- ιβ.
νήσῃ καὶ νὰ σὲ δυναμώνῃ νὰ τὰ νικήσῃς ὅλα.

μη'. οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ:

μη'. καὶ δὲ θέλει δόσῃ κανένα κακὸν εἰς ἐσένα ἂν εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος.

μθ'. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

μθ'. Ἀλλὰ ἐσὺ Θεέ μου (καθὼς λέγεις, πιστεύω ἀληθινὰ) πῶς θέλεις τοὺς κατεβάσῃ γλήγορα εἰς τὸ πηγάδι τοῦ θανάτου.

ν'. ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος,

ν'. διατὶ ὅλοι οἱ φονεῖς ὁποῦ χύνουσι τὰ αἵματα τῶν ἀνθρώπων ἄδικα, καὶ κάνουσι τόσα πονηρὰ ἔργα,

να'. οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

να'. δὲ θέλουσι φθάσῃ καθὼς τὸ βλέπομεν νὰ μεσοκοπήσουν ταῖς ἡμέραις τους. (ἀλλὰ θέλει τοὺς ἀγκυροκάψῃ ὁ Θεὸς τὸ γληγορώτερον, ἢ μὲ καλόν, ἢ μὲ κακὸν θάνατον. καὶ τὰ τοὺς κολάσῃ αἰώνια.)

μβ'. Ἐγὼ δὲ Κε ἐλπιῶ ἐπισέ.

Δόξα. καθ. ζ'.

νβ'. καὶ ἐγὼ ἔχω Κέ μου τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου νὰ κάμῃς τὴν ἀνταπόδοσιν, καὶ νὰ μὲ πολυχρονίσῃς, καὶ νὰ μὲ καλογεράσῃς καὶ νὰ μὲ ἀξιώσῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

Δόξα καθ. ζ'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ. μέ.

Εἰς χαλασμὸν τῶν ἐχθρῶν. καὶ ἐλευθερωμοῦ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἦτον μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ σκλαβωμένος εἰς τὴν Βαβυλῶνα. ψαλ. τοῦ Δαδ, καὶ διὰ παντοτινὴν ἐνθύμησιν πρὸς τὸν Θεὸν, ὁποῦ τὸν ἐγλύτωσε μὲ τρόπον παράξενον. Ὅταν τὸν ἔπιασαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς τὴν Γὲθ τὴν χώραν τους διὰ νὰ τὸν χαλάσουν.

Ἀναθυμήζει εἰς τὴν ά. τῶν βασ. ιβ. κά. πῶς φεύγοντας ὁ Δαβὶδ τὸν Σαοὺλ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γὲθ εἰς τὸν βασιλέα τῶν ἀλλοφύλων· καὶ τὸν εἴδασιν οἱ ἀνοῖτοι καὶ τὸν ἐγνώρισαν, καὶ τὸν ἔπιασαν, καὶ ἔλαβε μεγάλον φόβον νὰ μὴ τὸν θανατώσουν. καὶ τότε ἔκαμε τὴν τὴν θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ πολλὰ δάκρυα, διανὰ τὸν λυπηθῇ νὰ τὸν λυτρώσῃ, ἔχοντας εἰς αὐτὸν ὅλον του τὸ θάρρος νὰ τὸ κάμῃ· καὶ εἶναι τοῦτος πρῶτος ἀπὸ τοὺς λγ'. ψαλμοὺς· καὶ ἐκεῖνος ἀκόλουθος. Καὶ ἐδῶ εἰς τοῦτον ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ τὸν λυτρώσῃ· καὶ εἰς ἐκεῖνον κάνει τὴν εὐχαριστίαν τῆς ἐλευθερίας του. Καὶ φανερώνει πόσον εἶναι μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη καὶ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἀποτύφλωσε τὸν βασιλέα, καὶ τὸν ἀποδίωξεν ὡς μωρὸν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του. Καὶ ἄλλην φορὰν ἐπῆγε φανερὰ καὶ τὸν ἐπροσκύνησε μὲ ἑξακόσια παλικάρια· καὶ τοὺς ἔδωκε τὴν Σικελάγ, καὶ ἐστάθησαν ἐκεῖ. Καὶ παρακινᾷ καθε ἕνα νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὰ κινδυνά του, νὰ ἐπιτυχένῃ εἰς τὸ ζήτημά του.

ά. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος,

ά. Λυπήσου με ὦ Θεέ μου (καὶ κάμε ἔλεος εἰς ἐμένα τὸν ταλαίπωρον) διατὶ μὲ ἐκαταπάτησε πολλὰ ἕνας κακὸς ἄνθρωπος, ἐχθρός μου θανάσιμος,

β'. ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

β'. καὶ ὀλημερνῆς πολεμῶντάς με μὲ θλίβει καὶ μὲ στενοχωρᾷ παρὰ πολλά.

γ'. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

γ'. Τὸ ὅμοιον μὲ καταπατοῦσι καὶ οἱ συνακόλουθοί του οἱ φανεροί μου ἐχθροὶ ὅλον ἕνα.

δ'. ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦν-

δ'. Καὶ εἶναι πολλοὶ ὁποῦ μὲ πολεμοῦσι (μὲ μεγάλην

τέςμε

τέςμε ἀπὸ ὕψȣς.

έ. Ἡμέρας ȣ̓ φοβηθήσομαι·

ς'. ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ:

ζ'. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τὰς λόγȣς μȣ.

ή. Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ȣ̓ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

ή. Ὅλην τὴν ἡμέραν τὰς λόγȣς μȣ ἐβδελύσσοντο.

θ'. κατ' ἐμȣ̃ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

ί. Παροικήσȣσι καὶ κατακρύψȣσιν.

ιά. αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξȣσι,

ιβ'. καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μȣ.

ιγ'. Ὑπὲρ τȣ̃ μηθενὸς σώσεις αὐτȣ́ς.

ιδ'. ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.

ιέ. Ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μȣ ἐξήγγειλάσοι,

ις'. ἔθȣ τὰ δάκρυά μȣ ἐνώπιόν σȣ.

ιζ'. ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σȣ,

ιή. ἐπιστρέψȣσιν οἱ ἐχθροί μȣ εἰς τὰ ὀπίσω.

ιθ'.

γάλην δύναμιν καὶ ὑπερηφανίαν) ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον:

έ. Ἀμὴ ἐγὼ ὅσαις ἡμέραις καὶ ἂν μὲ πολεμȣ̃σι δὲ θέλω τὰς φοβηθῆ,

ς'. (διατὶ αὐτοὶ ἐλπίζȣν εἰς τὴν σφαλερήν τους δύναμιν νὰ μὲ νικήσȣν) καὶ ἐγὼ ἐλπίζω εἰς τὴν παντοδυναμίαν σȣ (νὰ στρέψῃ τὸ κακὸν ἀπάνωτȣς νὰ τὰς ἐξολοθρεύσῃς.)

ζ'. Καὶ ἔχω θάρρος εἰς ἐσένα Θεέ μȣ νὰ πιάσȣν τὰ παρακάλιαμȣ.

ή. καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἐλπίζω, καὶ δὲ φοβȣ̃μαι νὰ μȣ̃ κάμῃ τίποτα βλάβος ὁ δυνατώτερος, ἢ κακώτερος ἄνθρωπος:

ή. Καὶ παρακαλῶντας τȣς καθ' ἡμερήσιον (νὰ καλοσιωσȣ̃σιν) μὲ συχαίνȣνται ἐμένα καὶ τὰ λόγιαμȣ.

θ'. καὶ μόνον ὅπȣ εἶναι καταπάνω μȣ ὅλοι τȣς οἱ λογισμοὶ καὶ ἡ ἔγνοια εἰς τὸ κακόν.

ί. Καὶ μὲ παραμονεύȣν ἀπόκρυφα ἀπὸ τόπον εἰς τόπον.

ιά. ἀλλὰ καθὼς αὐτοὶ φυλάσσȣν τὰ ἴχνημȣ νὰ μὲ φονεύσȣν,

ιβ'. καὶ ὡσὰν πῶς καρτερȣ̃ν νὰ πάρȣν τὴν ψυχήν μȣ.

ιγ'. Ἔτζι σὰν ὅπȣ δὲν εἶναι τίποτας ὀμπροσάσȣ ἄμποσέτȣς.

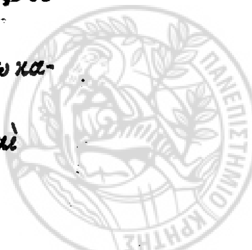
ιδ'. καὶ μὲ τὴν ὀργήν σȣ ὅλον τȣς τὸ πλῆθος κατέβασέτȣς εἰς τὸν ᾅδην.

ιέ. Ὦ Θεέ μȣ ἐφανέρωσάσȣ τὴν τυραννισμένην μȣ ζωήν,

ις'. καὶ βλέπεις τὰ δάκρυά μȣ ὀμπροσάσȣ.

ιζ'. διὰ τȣ̃το καθὼς γράφῃς εἰς τὰς γραφάς σου (νὰ φυλάσσῃς τὰς δȣ́λȣς σȣ)

ιή. κάμε νὰ στραφȣ̃σιν οἱ ἐχθροί μȣ ὀπίσω καταδικασμένοι.

ιθ'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε,

ιθ'. Καὶ ὥσαν πῶς καὶ ἄλλαις φοραῖς εἰς τὴν ἡμέραν ὁποῦ σὲ ἐπικαλέσθηκα,

κ'. ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

κ'. ἐγνώρισα φανερὰ καὶ μοῦ ἐβοήθησες, διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.

ἦδε τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας τριάδος

κα'. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα,

κα'. Τὸ ὅμοιον καὶ τώρα ἔχω τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὴν θεότητά σου νὰ πιάσῃ τὸ ζήτημά μου,

κβ'. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

κβ'. Εἰς τὸν Κύριόν μου θαῤῥῶ νὰ καταδεχθῇ τὸν λόγον μου.

κγ'. Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσοι ἄνθρωπος.

κγ'. Εἰς τὸν Θεὸν ἔχω ὅλην μου τὴν ἀπανδοχήν, καὶ δὲ θέλω φοβηθῇ ὅτι καὶ ἄν μου κάμῃ ὁ κακὸς ἄνθρωπος.

κδ'. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

κδ'. Ἐπάκουσέ μου Θεέ μου καὶ τάσσω σου νὰ θυμοῦμαι καλὰ τὰ τασίματα ὁποῦ σοῦ ἔταξα, νὰ τὰ ἀνταποδίδω πάντα μου διὰ ἔπαινος τῆς βασιλείας σου:

ψαλ. ριδ'. ε'.

κε'. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου.

κε'. Καὶ νὰ σὲ εὐχαριστῶ ὁποῦ ἐλευθέρωσες τὴν ζωήν μου ἀπὸ τὸν θάνατον.

κς'. Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων.

κς'. Τ' ἀμμάτιά μου ἀπὸ τὰ δάκρυα.

κζ'. Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

κζ'. καὶ τὰ πόδιά μου ἀπὸ τὴν ἐρημίας τὰ σκοντάματα (καὶ μὲ ἀνάστεσες, καὶ μὲ ἐλευθέρωσες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὸν θάνατον:)

κη'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου,

κη'. (Καὶ δίχως ἄλλο διὰ τούταις ταῖς μεγάλαις χάραις) θέλω στέκει ὀμπροστὰ τοῦ Κυρίου μου, (νὰ τοῦ δουλεύω ἐμπιστευμένα.)

κθ'. ἐν φωτὶ ζώντων.

κθ'. ὥστε ὁποῦ εὑρίσκωμαι εἰς τὸ φῶς τοῦ κόσμου) καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ζωντανῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπίλαιον. μς'.

Μὴν ἀφίσῃς Κύριέ μου τὸν Δαβὶδ νὰ φονεύσῃ, ἢ νὰ φονευθῇ μὲ κακὸν θάνατον. εἰς παντοτινὴν ἐνθύμησιν τῆς ἐλεημοσύνης σου, ὁποῦ τὸν ἐφύλαξες, ὅταν ἔφευγεν ἀπὸ τὸν Σαούλ, καὶ ἦτον μέσα εἰς τὸ σπίλαιον.

Εἰς

Εἰς τὴν α'. τῶν βασ. κδ'. γράφει πῶς ἐπῆγεν ὁ Σαοὺλ μὲ τρεῖς χιλιάδες λαὸν νὰ ξετρέχῃ τὸν Δαβίδ, καὶ αὐτὸς ἦτον μέσα εἰς ἕνα σπήλαιον μὲ τετρακόσια παλικάρια. Καὶ ὁ Σαοὺλ ἐστάθη εἰς τὸ ἀπέξω σπήλαιον, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ φύγῃ, κινδυνεύοντας εἰς θάνατον ἔκαμε τὴν παροῦσαν προσευχήν. Καὶ πεύτοντας ὁ Σαοὺλ νὰ κοιμηθῇ, βιάζοντας τὸν Δαβὶδ οἱ συντρόφοι του νὰ τὸν φονεύσῃ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ κάμῃ. Μόνον ἐβγῆκε καὶ τοῦ ἔκοψε κομάτι ἀπὸ τὴν ποδίαν τοῦ ῥούχου του. Καὶ ὡσὰν ἐσηκώθη καὶ ἐμάκρυνεν ὁ Σαοὺλ, τοῦ ἐφώναξεν ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦ τὸ ἔδειξε. καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φοβηθῇ, καὶ νὰ γνωρίσῃ μὲ ἐκεῖνο τὸ πράγμα πῶς δὲ τοῦ θέλει κακόν. διατὶ ἂν τοῦ ἤθελε ἠμπόρειε νὰ τὸν σκοτώσῃ τὴν ὥραν ἐκείνην ὁποῦ τοῦ ἔκοψε καὶ τὸ ῥοῦχον του. Τοῦτος ὁ μεγαλόψυχος μᾶς δείχνει τῆς ὑπομονῆς, καὶ προσευχῆς, τὸ μεγαλώτατον διάφορον. καὶ ὁποῖος τὴν ἔχῃ τοῦ βοηθᾷ ὁ Θεὸς, καὶ νικᾷ ὅλα τὰ ἐναντία καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ, ὁποῦ τὸν ἔκαμεν εἰς τὸ ὕστερον βασιλέα τοῦ λαοῦ του. Διὰ τοῦτο κάθε καλὸς καὶ θεόφοβος χριστιανὸς ἂς τὴν ἔχῃ παράδειγμα νὰ κάνῃ τὰ ὅμοια, νὰ ὑποφέρῃ τοὺς πειρασμοὺς καὶ νὰ προσεύχεται. Καὶ περνῶντας τὰ βάσανα, νὰ δοξάζῃ τὸν Θεὸν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ καθὼς ἔταξεν εἰς τὴν ἀνάγκην του, καὶ τότε νὰ τὸν τιμήσῃ καὶ αὐτὸν ὁ Θεὸς πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

α'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου.

β'. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ:

γ'. Ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία,

δ'. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον. τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με:

ε'. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με:

ς'. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

ζ'. καὶ

α'. Ἐλέησαί με Θεέ μου ἐλέησαί με, διατὶ εἰς ἐσένα ἔχει ὅλην της τὴν ἐλπίδα ἡ ψυχή μου.

β'. Καὶ εἰς τὸ σκέπος τῶν πτερύγων σου ἔχω τὸ θάῤῥος μου νὰ γλυτώσω:

γ'. Καὶ νὰ φυλαχθῶ ἄβλαβος ὥστε νὰ περάσῃ τούτη ἡ ἄνομη μάχη ἀποπάνω μου,

δ'. καὶ τότε θέλω κράζει καὶ νὰ εὐχαριστᾷ μὲ δάκρυα τὸν Θεόν μου τὸν ὑψηλὸν καὶ μεγαλοδύναμον. τὸν Θεὸν τὸν ἀγαπημένον καὶ καλοθελητήν μου:

ε'. Ὁποῦ ἔπεμψεν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς τὴν δύναμίν του καὶ μὲ ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὰ κίνδυνα. καὶ ὁποῦ ἐκαταντρόπιασε τοὺς προδότας καὶ φονεῖς μου:

ς'. (Καὶ νὰ φωνάζω πῶς ὁ Θεὸς σὰν πολυεύσπλαγχνος καὶ ἀληθινὸς εἰς τὰ λόγιά του,) ἔπεμψεν εἰς ἐμένα τὴν ἐλεημοσύνην του, καὶ ἔδειξε μὲ τὸ ἔργον τὴν ἀληθοσύνην του.

ζ'. καὶ

ζ΄. Ϛ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων.
η΄. ἐκοιμήθην τεταραγμένος:
θ΄. Υἱοὶ ἀνθρώπων;
ι΄. οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη.
ια΄. Ϛ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα:
ιβ΄. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.
ιγ΄. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
ιδ΄. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, Ϛ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου.
ιε΄. Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν:
ιϛ΄. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός,
ιζ΄. ἑτοίμη ἡ καρδία μου.
ιη΄. ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου:
ιθ΄. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου,
κ΄. ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα.
κα΄. Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου,
κβ΄. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε.

κγ΄. ψα-

ζ΄. καὶ ἐλύτρωσε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὴν μέσην τῶν ἀγρίων λεονταρίων.
η΄. ὁποῦ ἐκοίτουμουν ταραγμένος καὶ ἐγδέχουμουν τὸν θάνατον:
θ΄. (Ὦ ἡμένα θέμου τί κακὸν ὁποῦ εἶναι, οἱ φονιάδες ἄνθρωποι;
ι΄. Τὰ δόντια τους εἶναι ἄρματα κοπτερά, καὶ σαγίτες φαρμακεραῖς.
ια΄. καὶ ἡ γλῶσσα τους σπαθὶ δίστομον ἀκονισμένον, ὁποῦ σφάζουν καὶ θανατόνουν τοὺς ἀνθρώπους:
ιβ΄. (Ἀλλὰ κάμε δικαιοκρίτα τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς ἐκείνους καὶ εἰς ἐμένα.) Καὶ θέλεις ὑψωθῆ καὶ νὰ δοξολογιθῇς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἁγίους εἰς τοὺς οὐρανούς.
ιγ΄. καὶ νὰ ξαπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡ φήμη καὶ ἡ δόξα σου.
ιδ΄. Διατὶ βλέπεις τὰ δύκτια ὁποῦ ἐξάπλωσαν εἰς τοὺς πόδας μου νὰ ἁρπάξουν τὴν ψυχήν μου.
ιε΄. Καὶ τὸν βαθύτατον λάκκον ὁποῦ ἔκαμαν ὀμπροστά μου, καὶ ἔχω θάρρος νὰ πέσουν ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι εἰς αὐτόν:
ιϛ΄. Καὶ θέλει σ'ἔχει διὰ τοῦτο τὴν χάριν ἑτοιμασμένη πάντα ἡ καρδία μου Θεέ μου,
ιζ΄. Καὶ θέλει δ'εὑρίσκεται ἄγρυπνη ἡ ψυχή μου.
ιη΄. Νὰ ἐπαινῶ τὴν χάριν, καὶ νὰ ψάλλω μὲ ὅλην μου τὴν ὄρεξιν εἰς ἐσένα τὴν αἰώνιον δόξαν μου.
ιθ΄. (Καὶ νὰ βιάζω τὸν ἑαυτόν μου λέγοντας) σηκώσου ὅλη μου ἡ προθυμία,
κ΄. σηκώσου ὅλη μου ἡ ψυχὴ καὶ τὸ κορμὶ νὰ δοξάσωμεν τὸν δεσπότην μας.
κα΄. Καὶ ἔτζι θέλω σηκόνεσθαι πᾶσαν αὐγήν, νὰ σὲ δοξολογῶ κατὰ τὸ δυνατόν μου,
κβ΄. καὶ νὰ σὲ εὐχαριστῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ Κύριέ μου.

κγ΄. καὶ

κγ΄. ψαλῶσοι ἐν ἔθνεσιν:	κγ΄. κ᾽ ἀκόμι θέλω σὲ ψάλη κ᾽ μὲ τὰ ἔθνη (ὁπȣ̃ θέλȣσι σὲ πισεύση:)
κδ΄. Ὅτι ἐμεγαλυνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,	κδ΄. (Καὶ νὰ διηγȣ̃μαι εἰς ὅλȣς) πῶς ἔκαμες εἰς ἐμένα τόσω μεγάλω ἐλεημοσιωύω ὡς εἰς τ᾽ οὐρανόν,
κέ. Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθειάσου:	κ έ. κ᾽ πῶς ἔδειξες τόσω θαυμασιὼ ἀληθοσύνιω ὡς εἰς τὰ νέφη:
κς΄. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξασου:~	κ ς΄. Κάμετο Χέμȣ νὰ ὑψωθῇς κ᾽ νὰ δοξαθῇς καὶ τῶρα (σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς) ὡς εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω Θέμȣ. κ᾽ νὰ ξαπλωθῇ εἰς ὅλȣς τοὺς ἀνȣ̃ς ἡ δόξασȣ:~

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν. νζ΄.	Μὴ ὣ ἀφίσῃς Θέμȣ τ᾽ Δαβὶδ νὰ χαθῇ μὲ κακὸν τέλος. εἰς παντοτινὼ ἐνθύμησιν τ᾽ δοξολογίασȣ, κ᾽ αἰώνιον κατηγορίαν τ᾽ ἐχθρῶνσȣ.

Τȣ̃τος ὁ Ψαλ. ἀκολȣθᾷ τȣ̃ ἄνωθεν, καὶ καταδικάζει τὼ διπροσωπίαν τοῦ Σαȣ̃λ κ᾽ τῶν ὁμοιώντȣ (ὁπȣ̃ ἔταξε τȣ̃ Δαβὶδ καθὼς φαίνεται ά. βασ. κ δ΄. κ᾽ κ ς΄. νὰ μὴ τὸν πειράζει. Ἀπέκει δὲν ἔπαυγε νὰ τ᾽ κυνηγᾷ εἰς τὼ ἔρημον ἀπὸ τόπον εἰς τόπον.) Καὶ τȣ̃ς λέγει ανίσως ὦ ἄνθρωποι μιλεῖτε δίκαια, κ᾽ πάσετε ἀληθινά. διατὶ κρίνετε καὶ κάνετε τὰ δικαιολογȣ̃μενα, κ᾽ ὄχι τὰ παράνομα. Καὶ θέλετε νὰ εἶστε καλίτερα χωρισμένοι ἀπὸ τ᾽ Θεὸν, κ᾽ νὰ μὴ παύσετε τ᾽ σκληροκαρδίανσας, κ᾽ διατȣ̃το ψευδολογᾶτε καὶ κάνετε χειρότερα. Καὶ παγαίνει λέγοντας τὼ ἀδικίαν κ᾽ ἀπανίαν κ᾽ κακοπραξίαντους. Παρακαλῶντας τὸν Θεὸν νὰ τȣ̃ς ἐξολοθρεύσῃ μὲ πολλὰ κακὰ γλύγορα, διὰ νὰ ἰδȣ̃σιν οἱ κακοὶ νὰ φοβηθȣ̃σι, κ᾽ οἱ καλοὶ ὁπȣ̃ τ᾽ παρακαλȣ̃σι νὰ χαρȣ̃σι καὶ νὰ τ᾽ δοξολογȣ̃σι. Τὸ ὁποῖον ἔγινε, ά. βασ. κ ή. κ θ΄. λ΄. λ ά. Λοιπὸν ἔπαρε παράδειγμα ἐσὺ ὁπȣ̃ τὸν διαβάζῃς ἢ τ᾽ ἀκȣ́ῃς τȣ̃τον τ᾽ Ψαλμὸν, νὰ σέκεσαι ἀληθινὸς εἰς τὰ λόγιασου. Καὶ τότε κ᾽ ὁ Θεὸς ἀληθινὰ θέλει σȣ̃ βοηθᾷ εἰς ταῖς χρείαισσȣ, κ᾽ νὰ σὲ γλυτώνῃ εἰς τὰ κινδιωάσȣ.

ά. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσιωύω λαλεῖτε.	ά. (Μεγάλον εἶναι Κέμȣ τὸ κακὸν τῆς διπροσωπίας καὶ σȣ̃ κακοφαίνεται πολλὰ, καὶ τὸ τιμωρᾷς αὐστηρὰ, καθὼς τὸ καταδικάζει κ᾽ τȣ̃τος ὁ ψαλ. κ᾽ λέγει) Ἀνίσως ἀληθινὰ (ὦ διπρόσωποι κ᾽ ἔχετε καλιὼ γνώμιω κατὰ Θεὸν, καθὼς πάσετε) κ᾽

β΄. εὐ-

ἀγα-

ἀγαπᾶτε τὴν δικαιοσύνην καὶ καλοσύνην μιλεῖτε καλά,

β'. εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

β'. καὶ κρίνετε (κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ) καὶ κάνετε δίκαια ὦ καλοὶ ἄνθρωποι. (σὰν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι,

γ'. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ.

γ'. (Ἀλλὰ ὡς φαίνεται δὲν εἶναι ἔτζι) καὶ διατοῦτο ἔχετε εἰς τὴν καρδίαν τόσην φοβερὴν κακοσύνην καὶ κάνετε τόσα κακὰ εἰς τὸν Κόσμον,

δ'. ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

δ'. καὶ ὅλον ἀδικίαις περιπλέκουσι τὰ χέρια σας.

έ. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,

έ. (Καὶ ὅσοι κάνουσι τὸ κακὸν ὥστε νὰ γεράσουν δύναται τινὰς νὰ εἰπῇ πῶς) ἔγιναν ξένοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς μάνας τους,

ς'. ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ.

ς'. καὶ ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τους, καὶ μιλοῦσιν ὅλο ψεύματα.

ζ'. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως.

ζ'. καὶ ἡ κακοσύνη τους εἶναι πολυπόνηρος ὅμοια τοῦ πολυπλούμιστου ὄφι (ὁποῦ ἐπλάνεσε τὸν Ἀδὰμ καὶ τοῦ ἔφερε τὸν θάνατον καὶ ὁποῦ μὲ τὸ δάγκαμά του θανατόνει τὸν ἄνθρωπον.)

ή. Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς, ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων.

ή. (Καὶ ἡ κεφάλαιά τους εἶναι) σὰν τῆς κουφῆς ἀσπίδος ὁποῦ σβουλίζουν τὰ ἀφτία της, καὶ δὲν ἀκούει ξεκάθαρα τὴν φωνὴν πόθεν ἔρχεται. (Καὶ διατοῦτο οἱ κυνηγοὶ κάνουσι δύο λάκκους μακρὰν ὅσον νὰ ἀκούεται οἱ φωνήτους καὶ ἐμπαίνουσι, καὶ φωνάζοντας ὁ ἕνας ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, καθὼς σιμώνει, αὐτὴ εἰς τὴν φωνήν, φωνάζει ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος, καὶ αὐτὴ πάλιν στρέφεται ὀπίσω. Καὶ πάλιν φωνάζει ὁ ἄλλος. Καὶ αὐτὴ σὰν βαρεθῇ θυμώνεται εἰς τοῦ λόγου της πῶς δὲν ἀκούει, καὶ βάνει τὴν οὐράν της μέσα εἰς τὸ αὐτί της καὶ τὸ δακάνει καὶ πληγόνεται, καὶ θανατώνεται ἡ ταλαίπωρη ἀπατή της.)

θ'. Φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ.

θ'. Καὶ ἔτζι φαρμακεύετε ἀπὸ τὸν σοφὸν κυνηγὸν καὶ ψοφᾶ· τὸ ὅμοιον παθαίνουσι καὶ ἐκεῖνοι οἱ πονηρόγνωμοι.

ί. Ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στό-

ί. διατὶ ἔτζι ὁ Θεὸς ὁ ὑπέρσοφος θέλει συντρίψῃ τ' ἀδόντια τους μὲ ὅλον τὸ στόμα τους,

ια΄. τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κς:

ια΄. καὶ θέλει κατατζακίσῃ ὁ Κς τοὺς σαπεζίτας τῶν κουφῶν λεονταν θρώπων εἰς τὸ ὕστερον.

ιβ΄. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον,

ιβ΄. καὶ θέλουν καταπατηθῆ καὶ νὰ χαθῆ σὰν τὸ νερὸν ὁποῦ δὲν ἔχει εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ πίνει καὶ χάνεται,

ιγ΄. Ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν·

ιγ΄. Καὶ θέλει κρατῆ γεμάτον τὸ δοξάρι του νὰ τοὺς σαϊτεύῃ ὥστε νὰ ἀχαμνίσουν θανάσιμα. (νὰ πέσουν εἰς τὴν κλίνην μὲ πόνους ἀβάσαχτους ἀῤῥωστημένοι νὰ κοιλιοῦνται καὶ νὰ κράζουν τὸν θάνατον:)

ιδ΄. Ὡσεὶ κηρὸς τακείς,

ιδ΄. Καὶ τέτοιας λογῆς θέλουσι λιώσῃ ὡς τὸ κερὶ εἰς τὴν φωτίαν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν,

ιε΄. ἀνταναιρεθήσονται.

ιε΄. (καὶ τότε νὰ δώσουν κακὸν τέλος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς τους.)

ις΄. ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς,

ις΄. Καὶ θέλει πέσῃ φωτία θεϊκὴ ἀπάνω τους νὰ τοὺς κατακαύσῃ,

ιζ΄. Οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

ιζ΄. νὰ μὴν ἴδουσι πλέα τὸν ἥλιον (οὐδὲ τοῦ Θεοῦ τὸ πρόσωπον.)

ιη΄. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον,

ιη΄. (Καὶ τοῦτο θέλει γενῆ) πρὸ τοῦ νὰ εὔγουν καὶ διάψαλ
νὰ μεστώσουν καὶ νὰ μὲ κεντίσουν ἡ ἄκανθαις τῆς κακίας τους (ὁποῦ εἶναι ὡσὰν τὸ ἄραμνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὅλον ἀκάνθαις γεμάτος τριγύρου ἀπὸ τὴν ῥίζαν ὡς τὴν κορυφήν.)

ιθ΄. Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς:

ιθ΄. Καὶ ἔτζι συζῶντανους μὲ μεγάλην ὀργὴν θέλει τοὺς καταπίῃ ὁ ᾅδης.

κ΄. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν.

κ΄. Καὶ τότε θέλει εὐφρανθῆ ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὁ ἀδικημένος, ὡσὰν ἰδῆ εἰς αὐτοὺς τὴν θεϊκὴν ἐκδίκησιν (καὶ νὰ εὐχαριστᾶ καὶ νὰ δοξάζῃ τὸν Κύριον.

κα΄. Τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

κα΄. Καὶ θέλει κρατῆ πλυμένα καὶ καθαρὰ τὰ χέρια του ἀπὸ τὸ ἄδικον, πλυνόντας τα μετὰ αἷμα τοῦ ἁμαρτωλοῦ (ἤγουν με τὸ κακὸν τέλος ὁποῦ βλέπει καὶ δίδει ὁ Θς τοῦ ἁμαρτωλοῦ, φεύγει τὴν ἀδικίαν καὶ δὲν τὴν κάνει.

κβ΄. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ.

κβ΄. Καὶ τότε θέλει εἰπῆ κάθε ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ὁ δίκαιος δίδει καλὸν τέλος (καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς κακόν.)

κγ'. Ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

κγ'. Λοιπὸν εἶναι Θεὸς δικαιοκρίτης εἰς τὸν Κόσμον ὁποῦ τοὺς κρίνει καὶ ἀποδίδει καθενὸς κατὰ τὰ ἔργα του.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν. ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. νη.

Μὴν ἀφήσῃς Κύριε τὸν Δαβὶδ νὰ ἀφανισθῇ εἰς τὴν κακογνωμίαν τῶν ἐχθρῶν του, διὰ δοξολογίαν σου αἰώνιον· καὶ παντοτινὴν κατηγορίαν τῶν ἐχθρῶν του. (ἔτζι ἐπροσεύχετον ὁ Δαβὶδ) ὅταν ἔπεψεν ὁ Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε βράδυ τὸ σπίτι του, διὰ νὰ τὸν πιάσῃ νὰ τὸν θανατώσῃ.

Γράφει εἰς τὴν ά. τῶν βασιλ. ιθ'. πῶς ὁ φθονερὸς Σαοὺλ ἔπεψε μίαν νύκτα εἰς τὸ σπίτι τοῦ Δαβίδ, καὶ ἐφυλάγασι κρυφὰ νὰ τὸν πιάσουν ἔξαφνα εἰς τὰ ξημερώματα νὰ τοῦ τὸν ὑπάγουσι νὰ τὸν φονεύσῃ. Καὶ ἡ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ καὶ γυναῖκα τοῦ Δαβὶδ τοὺς εἶδε· καὶ εἶπε τοῦ ἀνδρός της νὰ φύγῃ γλύγορα νὰ μὴ τὸν πιάσουν καὶ τὸν θανατώσουν ἄδικον. καὶ τὸν ἐκατέβασεν ἀπὸ τὸ παρεθύρι καὶ ἔφυγε. καὶ τότε αὐτὴ ἐτύλιξε ροῦχα καὶ τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἔβαλε καὶ ἕνα ποκάμαλι αἰγὸς εἰς τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὰ ἐσκέπασε καὶ ἦσαν κουφτὰ σὰν νὰ ἐκοίτετον αὐτὸς ἀπὸ μέσα, καὶ τὸ ἔκαμε διὰ νὰ ἐνεμπέξῃ τοὺς ἐχθρούς. καὶ θέλοντας νὰ τὸν πιάσουν ξημερόνοντας, τοὺς εἶπε πῶς ἦτον ἄρρωστος εἰς τὸ κρεβάτι καὶ νὰ τὸν ἀφήσουν. Καὶ μηνῶντάς το τοῦ Σαοὺλ εἶπε, νὰ τοῦ τὸν φέρουσι διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ. Καὶ τρέχοντας οἱ στρατιῶτες κατὰ τὸ πρόσταγμα χαρούμενοι εἰς τὴν κλίνην νὰ τὸν ἁρπάξουν, ἀνασκεπάζοντάς την ἐξεστάθησαν εἰς τὴν σοφίαν της. Τότε εἰς ἐκεῖνο τὸ μεγάλον του κίνδυνον ἔκαμε τὸν κάτωθεν ψαλμόν. καὶ δίδει διάφοραις κατάραις τῶν ἐχθρῶν, παρακαλῶντας τὸν Θεὸν σὰν ὁποῦ δὲν τοὺς ἔπταισε νὰ μὴν ἤθελεν ἀφήσῃ νὰ τὸν θανατώσουν κατὰ τὴν μισανθρωπίαν τους, καὶ θέλει τὸν δοξάζει. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐγλύτωσε. Τοῦτος ἀκόμι προφητεύει τὴν λύσσαν ὁποῦ εἶχαν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν φύλαξιν τοῦ τάφου του· καὶ πῶς ἀνεστήθη καὶ ἀνελήφθη εἰς τὸ πισματους, καὶ ἔγινε βασιλεὺς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον αἰώνιος. Ὁ Δαβὶδ σημαδεύει τὸν Χριστόν. τὸ σπίτι του, τὸν τάφον του. ὁ Σαοὺλ τὸν Πιλάτον, ὁποῦ ἔπεψε τοὺς στρατιῶτας νὰ φυλάγουσι νὰ μὴ τὸν κλέψουσι. Ἡ μελχὸλ τὴν θεϊκήν του δύναμιν ὁποῦ εἶναι ἀντάμα του καὶ τὴν ἀνάστησεν. Τὰ ροῦχα ὁποῦ ἐσκέπασεν εἰς τὴν κλίνην, τὰ σάβανα τοῦ Χριστοῦ ἔφκαιρα. Ἔτζι καὶ ὁ διάβολος ταλαίπωρε ἀνθρωπε φυλάσσει καιρὸν νὰ σὲ ἁρπάξῃ, μὰ περισσότερον ὅταν κοιμᾶσαι εἰς τὸν τάφον τῆς ἁμαρτίας ἀμετανόητος. Διὰ τοῦτο φεῦγε γλύγορα ἀπὸ τὴν ἀνομίαν, καὶ κάμε καλὴν καὶ σωστὴν μετάνοιαν, διὰ νὰ γλυτώσῃς (ὡσὰν τὸν Δαβὶδ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ) ἀπὸ τὰ βρόχια τοῦ δαίμονος· καὶ νὰ κατοικήσῃς εἰς βασιλείαν οὐράνιον.

ά. Ε'

α. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με:
β. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με:
γ. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου,
δ. ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί.
ε. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε.
ϛ. Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα.
ζ. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου,
η. καὶ ἴδε·
θ. καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ:
ι. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη.
ια. μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν:
ιβ. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν,
ιγ. καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων.
ιδ. καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

ιε.

α. Ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς μου Θεέ μου, καὶ λύτρωσαί με ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐσηκώθησαν δίχως ἀφορμὴν ἀπάνω μου:
β. Εὐγάλαί με μετὸ καλὸν ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐργάζουνται τὰ ἄνομα, καὶ γλύτωσαί με ἀπὸ τοὺς φονεῖς ὁποῦ γυρεύουν νὰ μὲ θανατώσουν ἄδικα:
γ. Διατὶ βλέπεις πῶς μὲ ἐτριγύρησαν ὡς θηρία νὰ πάρουσι τὴν ψυχήν μου,
δ. καὶ ἔπεσαν ἀπάνω μου οἱ δυνατώτεροί μου.
ε. Καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἔκαμε οὐδὲ ἡ ἀνομία μου, οὐδὲ ἡ ἁμαρτία μου Κύριε.
ϛ. (Διατὶ δίχως νὰ λογιάσω ἐγὼ νὰ τοὺς κακοποιήσω) ἔτρεχα εἰς τὴν στράταν μου· καὶ ἐγνοιάζουμου τὰ χρειαζόμενά μου:
ζ. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ σηκώσου εἰς τὴν συναπάντησίν μου (νὰ μὲ ἁρπάξῃς ἀπὸ λόγου τους.)
η. καὶ ἴδε τὰ κακά μου τοῦ ξένου καὶ τὴν θλῖψίν μου καὶ λυπήσου με καὶ φύλαξαί με.
θ. καὶ ἐσὺ Κύριε καὶ Θεὲ τῶν ἀγγέλων, ὁ Θεὸς ὅλου τοῦ Κόσμου καὶ τῶν δικαίων:
ι. Στοχάσου καὶ ἐξέτασε ὅλους τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους.
ια. καὶ μὴ σπλαγχνισθῇς κανένα ἀπ' ἐκείνους ὅλους ὁποῦ θέλουσι νὰ κάνουσι τὰ κακὰ ὅλον ἔνα.
ιβ. (Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ ἄνομοι σπουδάζουν μέρα νύκτα εἰς τὰ φονικὰ, δός τους τόσον φόβον νὰ κρύβουνται ὅλη μέρα) καὶ νὰ γυρίζουσι τὴν νύκτα εἰς τὸ σκότος ἀπὸ τόπον εἰς τόπον νὰ βασανίζουνται,
ιγ. καὶ νὰ λιμάσουν ἀπὸ πεῖναν καὶ δίψαν μεγάλην σὰν τὸ σκυλί·
ιδ. καὶ νὰ τρέχουσιν ὅλην τὴν χώραν (νὰ διακονίζουνται καὶ νὰ μὴν εὑρίσκουσι νὰ χορτάσουν.)

ιέ. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

ιέ. Διατὶ βλέπεις (ἀλάθαστε δικαιοκρίτα τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς βλασφημίας) ὁποῦ κάνουσι μετὸ στόματους,

ιϛ'. Καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν·

ιϛ'. Ὁποῦ καθολικὰ σπαθὶ δίστομον εὐγαίνει ἀπὸ τὰ χείλη τους.

ιζ'. ὅτι τίς ἤκουσε;

ιζ'. (καὶ κάνει τόσα σκάνδαλα) ὁποῦ ποῖος δύναται νὰ ἀκούσῃ χειρότερα;

ιή. Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς,

ιή. Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριέ μου θέλεις τοὺς κάμῃ γέλιον τοῦ Κόσμου,

ιθ'. ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη:

ιθ'. νὰ τοὺς καταδικάσῃς καὶ αὐτοὺς καὶ ὅλα τὰ ἔθνη (ὁποῦ μὲ πολεμοῦσι νὰ μὲ ἀφανίσουν.)

κ'. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

κ'. Διατὶ μοναχὰς μὲ τὴν δύναμίν σου δυνόμαι νὰ φυλάξω τὴν ζωὴν καὶ τὴν ψυχήν μου, διατὶ ἐσὺ Θεέ μου εἶσαι ὁ βοηθός μου.

κά. ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με:

κά. λοιπὸν ὦ Θεέ μου ἡ ἐλεημοσύνη σου ἂς προφθάσῃ εἰς ἐμένα νὰ μοῦ βοηθήσῃ.

κβ'. Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

κβ'. Ἐσὺ Θεέ μου δεῖξαί μου νὰ ἰδῶ εἰς τοὺς ἐχθρούς μου τὴν ἐπιθυμίαν μου.

κγ'. μὴ ἀποκτίνῃς αὐτούς.

κγ'. μὰ μὴ τοὺς θανατώσῃς εὐθύς, διὰ νὰ βασανισθοῦσι πρῶτον (ὡς τὸν Κάϊν.)

κδ'. Μήποτε ἐπιλάθονται τοῦ νόμου σου.

κδ'. Καὶ διὰ νὰ μὴ λισμονήσουσι τὸν νόμον σου (ἀλλὰ νὰ θυμηθοῦσι καὶ αὐτοί, καὶ ἄλλοι ἀπὸ λόγου τους, πῶς εἶναι ἀληθινὰ τὰ λόγιά σου, Νὰ καίεται ἡ καρδία τους μετὰ βάσανα διὰ τὴν παρακοήν τους:)

κέ. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου.

κέ. Μόνον διασκόρπισέ τους μὲ τὴν μεγάλην σου δύναμιν ἀπὸ τὴν πεῖδά τους.

κϛ'. Καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

κϛ'. Καὶ κατέβασέ τους (ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν τους εἰς τὴν πρεπούμενην παίδευσιν) Κύριε καὶ Θεέ μου βοηθέ μου.

κζ'. Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν λόγος χειλέων αὐτῶν,

κζ'. (Διὰ νὰ στραφῇ ἀπάνω τους) ἡ ἁμαρτία τοῦ στόματός τους καὶ τὰ λόγια τῆς γλώσσας τους (νὰ τοὺς ρίξουν εἰς τὰ κακὰ ὁποῦ ἐσυλλογίζονταν καὶ ἐπεθυμοῦσαν νὰ μοῦ κάμουσι.)

κή. Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν.

κή. Καὶ ἂς πιασθοῦσι διὰ τὴν μεγάλην τους ὑπερηφάνειαν (εἰς τοὺς ἐχθρούς τους νὰ ταπεινωθοῦσι.)

κθ'. κθ'. Καὶ

κθ'. καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ,	κθ'. καὶ ἀπὸ τὲς καταραις καὶ ταῖς ψευδολογίαις τους ἂς πεμφθοῦσιν εἰς καταδίκην, καὶ ὀργὴν σκλαβομοῦ ἀλευθέρωτου,
λ'. ἐν ὀργῇ συντελείας.	λ'. νὰ τυραννοῦνται εἰς τὸν θυμὸν τοῦ ἐχθρῶντους.
λα'. καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι.	λα'. καὶ ποτὲ δὲ θέλουσι δυνηθῇ πλέα νὰ σαθοῦσιν εἰς τοὺς τόπουντους, καὶ εἰς τὲς δυναστείαντους νὰ κάνουσι τὰ πρῶτατους.)
λβ'. Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ,	λβ'. Καὶ τότε θέλουσι γνωρίσῃ καὶ φανικῶστους πῶς ὁ Θεὸς εἶναι δεσπότης τοῦ λαοῦ του,
λγ'. καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.	λγ'. καὶ ἐξουσιαστὴς ὅλουνοῦ τοῦ κόσμου ἀπὸ ἄκραν ὡς ἄκραν τῆς γῆς.
λδ'. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν,	λδ'. (Διὰ τοῦτο πάλιν τὸ ξαναλέγω, κάμετο) καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψῃ εἰς ὁλοσκότινην νύκτα νὰ ταλαιπωροῦνται,
λε'. καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων	λε'. καὶ νὰ λιμάτουν (ἀπὸ πτωχίαν καὶ πίναν καὶ δίψαν φοβερὴν) ὡς τὸ σκύλον.
λϛ'. καὶ κυκλώσουσι πόλιν.	λϛ' Νὰ γυρίζουσι τόπους καὶ χώραις καταφρονεμένοι καὶ σκλαβομένοι·
λζ'. αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν,	λζ'. καὶ αὐτοὶ οἱ μεγάλοι νὰ τρέχουσι διασκορπισμένοι ἀπάνω καὶ κάτω νὰ γυρεύουσι φαγί,
λη'. ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι καὶ γογγίσουσιν:	λη'. καὶ ἂν δὲ δυνηθοῦν νὰ εὕρουν νὰ χορτάσουν νὰ κακολογοῦσι (καθὼς τὸ κάνουσι πάντατους, καὶ τρώγουν καὶ δὲ χορταίνουν, καὶ γογγίζουν πῶς δὲν ἔχουσι τὶ φάγῃ.)
λθ'. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου,	λθ'. Μὰ ἐγὼ (καὶ χορτασμένος καὶ πεινασμένος) θέλω ψάλῃ αὐγὴ καὶ βράδυ τὴν δυνάμινσου,
μ'. καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου.	μ'. καὶ νὰ ἀναγαλιῶ ὡς ξυπνήσω κάθε αὐγὴ νὰ δοξάζω καὶ νὰ εὐχαριστῶ τὴν ἐλεημοσύνηνσου (ὁποῦ μὲ ἔφυλαξες τὴν νύκτα, καὶ μὲ ἐλευθέρωσες εἰς τὰ ξημερώματα ἀπὸ τ' ἀνύχιατους.)
μα'. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.	μα'. Ὁποῦ εὑρίσκεσαι πάντα βοηθόςμου καὶ καταφύγιμου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ κινδύνουμου.
μβ'. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ	μβ'. Καὶ ἐπειδὴ ἐσὺ εἶσαι βοηθόςμου, θέλω σὲ ψάλῃ καὶ ἐγώ.
μγ'. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ,	μγ'. Διατὶ γνωρίζω πῶς ἐσὺ ὁ Θεόςμου εἶσαι σκεπαστήςμου,
μδ'.	μδ'.

καταραῖ ἢ ἐκείνων ὁποῦ μένουσι ζωντανοί.

μδ'. Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου. | μδ'. Ἐσὺ Θέμου εἶσαι ὅλον μου τὸ καλὸν, καὶ ἡ ἐλεημοσιώνη μου (ὁποῦ μὲ σπλαγχνᾶσαι καὶ μὲ θεραπεύης μέρα νύκτα μὲ τὰ ἀγαθά σου.)

ὁ μέγας βασίλ. ψαλ. νθ'. β'. βασ. ή. καὶ ί.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαβὶδ, εἰς διδαχὴν. ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν μεσοποταμίαν συρίας. Καὶ τὴν συρίαν σοβάλ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. νθ'.

Εἰς τὸν νικητὴν Θεὸν ἀναφέρνεται τοῦτος ὁ Ψαλ. διὰ τὰ μελλόμενα πράγματα ὁποῦ εἴχασι νὰ ἀλλαχθοῦσι εἰς τὸν πόλεμον. εἰς παντοτινὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ φήμην τοῦ Δαβίδ. (νὰ ἀκουσθοῦσι παντοῦ ἡ μεγάλαις του νίκαις ὁποῦ ἔκαμε) ὅταν ἔκαψε τὴν μεσοποταμίαν τῆς συρίας. Καὶ τὴν συρίαν σοβάλ. Καὶ ὁ Ἰωὰβ ἐστράφη καὶ ἐκτύπησε τὸν λαὸν τῶν ἰδουμαίων εἰς τὸ φαράγγι ὁποῦ ἦσαν ἡ ἁλυκαῖς. καὶ ἐσκότωσε χιλιάδες δώδεκα.

Ἐπειδὴ ἄλλαις φοραῖς εἰς τὸν καιρὸν τῶν Κριτῶν, καὶ τοῦ Σαοὺλ, διὰ ταῖς πολλαῖς παρανομίαις τῶν Ἰουδαίων τοὺς ἐνικοῦσαν τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἐσκλαβῶναν καὶ τοὺς ἐφόνευαν, καὶ τοὺς ἔπερναν τοὺς τόπους τους. Καὶ μὲ καιρὸν διὰ τὰ πολλά τους δάκρυα, καὶ τὴν μετάνοιάν τους τοὺς ἐλευθέρωνε. Ἔτζι σὰν ἐφονεύθη ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐπῆρεν ὁ Δαβὶδ τὸ βασίλειον, (β'. βασιλ. ή. καὶ ά. παραλ. ιέ.) πασχίζοντας νὰ ἀντιπολεμίσῃ τοὺς ἐχθροὺς, ὁποῦ τοὺς εἴχασι πολλοὺς τόπους ἐπαρμένους. καὶ ἀκόμι τοὺς ἐκυνηγοῦσαν ὅλον ἕνα, ἔκαμε τὴν προσευχὴν τούτην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ κάμῃ τὴν συνηθισμένην του ἐλεημοσιώνην καὶ εἰς τὸν καιρόν του, νὰ σβίσῃ τὸν θυμὸν τῆς δικαιοσύνης του. καὶ νὰ ξεσκλαβώσῃ τοὺς κάτωθεν τόπους ὁποῦ τοὺς ἐπῆρασι. καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ φουσάτον νὰ τοὺς γλυτώσῃ καθὼς τοὺς ἔταξε. Καὶ βάνει τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεὸν πῶς θέλει τὸ κάμη, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ὑπάγη ἄφοβα ἀπάνω τους νὰ τοὺς πολεμίσῃ. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐδυνάμωσε καὶ ἔκαυσε ταῖς συρίαις κατὰ τὴν ἀπανωγραφήν. Τοῦτος ἁρμόζει καὶ εἰς ἐμᾶς νὰ τὸν λέγωμεν πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς πολέμους καὶ κίνδυνα ψυχικὰ καὶ σωματικά. Τὸ ὅμοιον παρακαλεῖ καὶ ἡ ἐκκλησία τὸν Χριστὸν νὰ μᾶς βοηθᾷ καθὼς μᾶς ἔταξε. καὶ νὰ μᾶς στερεώνῃ εἰς τὴν πίστιν του, καὶ εἰς τὰ ἅγιά του προστάγματα. καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ νικήσωμεν, νὰ κερδέσωμεν τὰ ἀγαθά του τὰ γήινα καὶ τὰ οὐράνια.

ά. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, | ά. Θεέ μου (διάφοραις φοραῖς διὰ ταῖς πολλαῖς μας ἁμαρτίας) μᾶς ἀποδίωξες ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου,

β'. Καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.	β'. καὶ μᾶς ἐκαταχάλασες καὶ μᾶς ἐσκλάβωσες:
γ'. Ὠργίσθης.	γ'. Ὠργίσθης (μὲ δικαιοσύνην ἀπάνω μας κάποιον καιρὸν.
δ'. καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς:	δ'. καὶ πάλιν σὰν ἐμετανοήσαμεν μᾶς ἐυσπλαγχνίσθης καὶ μᾶς ἐλευθέρωσες.
ε'. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν.	ε'. Ἔτζι καὶ τώρα ἔσεισες τὴν γῆν σου, καὶ ὅλην αὐτάμα τὴν ἐτάραξες.
ϛ'. Ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς.	ϛ'. λοιπὸν ἰάτρευσε κιόλα ταῖς πληγαῖς της καὶ ἀνάπαυσέ την.
ζ'. ὅτι ἐσαλεύθη:	ζ'. διατὶ ἐπαρασαλεύθη ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς πολέμους τῆς ὀργῆς σου:
η'. Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά.	η'. (Βλέπομεν πῶς διὰ ταῖς παρανομίαις μας) ἔδωκες τοῦ λαοῦ σου τὰ φοβερὰ κακά.
θ'. ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως:	θ'. καὶ μᾶς ἐπότισες τὸ κρασὶ τοῦ θυμοῦ σου διὰ νὰ μετανοήσωμεν, (καὶ μᾶς ἐσκότισες. καὶ δὲν ἠξεύρομεν τὶ νὰ γένουμεν, καὶ πῶς νὰ γλυτώσωμεν:)
ι'. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.	ι'. (Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς) ἔδωκες εἰς τοὺς μετανοημένους δούλους σου σημάδι θεϊκὸν, νὰ φύγουσιν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ δοξαρίου (ἤγουν τοῦ ἐχθροῦ.)
ια'. ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου:	ια'. (ἔτζι τώρα κάμε μεγαλοδύναμε τὰ ὅμοια εἰς ἐμᾶς τοὺς ταλαπώρους δούλους σου) διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ ἀγαπημένοι σου (ἀπὸ τὴν μάχην τῶν ἐχθρῶν σου:)
ιβ'. Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.	ιβ'. (Σῶσαι τὸ γληγορώτερον μὲ τὸ δυνατόν σου χέρι, καὶ ἐπάκουσε τὰ παρακάλιά μας:
ιγ'. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι.	ιγ'. Ἐσὺ Θεέ μου εἶπες μὲ τὸ ἅγιόν σου στόμα (πῶς θέλω κερδέσῃ) καὶ νὰ ἀναγαλλιάσω (εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον.)
ιδ'. Καὶ διαμεριῶ σίκημα,	ιδ'. καὶ νὰ διαμοιράσω τοῦ λαοῦ τὰ σίκημα,
ιε'. Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω:	ιε'. καὶ νὰ τοῦ σκοινομετρήσω τὴν λαγκάδα τῶν καλύβων (ὁποῦ εἶναι τόπος πολὺς καὶ καλός:)
ιϛ'. Ἐμός ἐστι γαλαάδ.	ιϛ'. Καὶ πῶς εἶναι ἐδικόσμου ὁ τόπος τοῦ γαλαάδ.
ιζ'. Καὶ ἐμός ἐστι μαννασῆς.	ιζ'. καὶ ἐδικόσμου ὁ τόπος τοῦ μαννασῆ.

ιη'. καὶ ιη'. καὶ

δάτ. λγ'.	ιη'. καὶ ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου:	ιη'. καὶ ὁ τόπος τοῦ Ε'φραὶμ κλειδὶ καὶ δύναμις τῆς ἀρχῆς μου (ὁποῦ ἐμποδίζη τοὺς ἐχθρούς μου, διατὶ εἶναι πολλὴ καὶ δυνατὴ φυλή:)
	ιθ'. Ι'ούδας βασιλεύς μου,	ιθ'. Η' Ι'λὴμ νὰ εἶναι τόπος τοῦ θρόνου μου καὶ τῆς βασιλείας μου,
β. βασ. η'.	κ'. μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.	κ'. καὶ νὰ ἐλπίζω πῶς ὁ τόπος τοῦ μωὰβ (ὁποῦ εἶναι βάρβαρος νὰ εἶναι λεκάνη, νὰ μοῦ πλύνη τοὺς πόδας καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς ταῖς δουλευσαίς μου, καὶ νὰ εἶναι νεροφέροι καὶ ξυλοφόροι μου.)
β'. βασ. η'.	κα'. Ε'πὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν:	κα'. Καὶ νὰ πατήσουν εἰς τὴν ἰδουμαίαν τὰ πατήματά μου. Καὶ πῶς ἀκόμι οἱ ἀλλόφυλοι ἤθελαν μοῦ ὑποταχθῇ:)
διάψαλ	κβ'. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;	κβ'. Α'λλὰ ποῖος ἄλλος δύνεται νὰ μὲ φέρῃ εἰς τέτοιαις δυναταῖς χώραις;
	κγ'. ἤ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας; οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;	κγ'. καὶ νὰ μὲ ὑπάγῃ ὡς εἰς τὴν ἰδουμαίαν; καὶ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν νίκην; Δὲν εἶσαι ἐσὺ Θέ μου ὁποῦ μᾶς ἀποδίωξες (μὲ δικαιοσύνην ἀπὸ τὴν χάριν σου;)
	κδ'. Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;	κδ'. Καὶ δὲ θέλεις νὰ εὔγῃς εἰς τὸν πόλεμον μὲ τὰ φουσάτα μας (νὰ μᾶς δυναμόσῃς νὰ νικήσωμεν τοὺς ἐχθρούς μας; Ναὶ ἐσὺ εἶσαι:)
	κε'. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ἐκ θλίψεως.	κε'. Λοιπὸν δός μας σὲ παρακαλοῦμεν τὴν βοήθειάν σου, (καὶ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ) ταῖς θλίψαις μας.
	κς'. καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου:	κς'. διατὶ ὁ λογῶν τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια (χωρὶς τὴν ἐδικήν σου) εἶναι ψευματινὴ καὶ ἀνενέργητη:
	κζ'. Ε'ν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν.	κζ'. Καὶ τότε μὲ τὴν βοήθειάν σου Θέ μου, θέλομεν βάλῃ καὶ ἐμεῖς ὅλην μας τὴν προθυμίαν καὶ δύναμιν.
	κη'. καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.~	κη'. καὶ ἐσὺ ὡς μεγαλοδύναμος θέλεις καταξοπιάσῃ, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃς τοὺς ἐχθρούς μας:--

Ε'ις τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαβίδ. Ψαλμός, ξ'.	Τοῦτος ὁ Ψαλ. εἶναι ἀπὸ ταῖς δοξολογίαις τοῦ Δαβίδ. (καὶ ζητᾷ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν εἰς τὰ κίνδυνά του.)

Φεύγοντας ὁ Δαβὶδ εἰς μακρὰς ἐξορίας καὶ ἐρημίας ἀπὸ τὸν Σαοὺλ, ά. βασ. κζ'. ἢ ἀπὸ τὸν Ἀβεσαλὼμ, β'. βασ. ιζ'. ἔκαμε τὸν Ψαλ. τοῦτον. παρακαλῶντας τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἀξιώσῃ πάλιν νὰ σταθῇ ἀσκανδάλιστα εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὴν πατρίδα του, νὰ τοῦ εὐχαριστᾷ καὶ νὰ κάνῃ καθημέρα ὅσα τοῦ ἔταξε. Τοῦτος σημαδεύει καὶ τὸν θρῆνον τῶν σκλαβωμένων εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ὁποῦ ἦσαν μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ ὁποῖοι ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τους. Καὶ ὡσὰν ἐξεσκλαβώθησαν ἐζητοῦσαν πολυχρονίαν τοῦ βασιλέως τους, διὰ νὰ τὸν δοξολογοῦσι καθὼς ἐτάξασι. Ἁρμόζει καὶ εἰς κάθε σκλαβωμένον, καὶ ξεμακρεμένον ἀπὸ τὸν τόπον του. Καὶ εἰς κάθε ἁμαρτωλὸν ἐξορισμένον ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ ταῖς ἀνομίαις του, ὁποῦ θέλῃ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεὸν μὲ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἐξομολόγησιν. νὰ στέκῃ σταθερὸς ἀπ᾽ ἐκεῖ καὶ ὀμπρὸς εἰς τὰ εὐαγγελικὰ προστάγματα ὡς τὸ τέλος του, καθὼς ἔταξεν εἰς τὸ βάπτισμα. καὶ εἰς τὴν ἐξομολόγησιν.

ά. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου:

ά. Ἐπάκουσε Θεέ μου τὴν δέησίν μου, καὶ στράφου νὰ ἀκούσῃς τὴν προσευχήν μου. (καὶ τὴν λύπην μου:)

β'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα,

β'. (Πολλαῖς φοραῖς σὲ ἐπαρακάλεσα Κύριέ μου) ἀπὸ ταῖς ἄκραις τῆς γῆς (ἤγουν εὑρισκόμενος μακρὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου σκλαβωμένος νὰ μὲ γλυτώσῃς,)

πέρατα γῆς ἡ Βαβυλῶνα.

γ'. Ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου,

γ'. Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἀπόκαμεν (ἀπὸ ταῖς πολλαῖς θλίψαις) ἡ καρδία μου,

δ'. ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με:

δ'. νὰ ἤθελες μὲ λυπηθῇ καὶ νὰ μὲ ὑψώνῃς πάντα εἰς τὴν στερεὰν πέτραν (τῆς ὑπομονῆς καὶ παρηγορίας σου.)

έ. Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου.

έ. Καὶ νὰ μὲ ὁδηγήσῃς (νὰ φθάσω κατευόδιον εἰς τὸν τόπον τῆς ἐλευθερίας μου) διατὶ καὶ ἄλλαις φοραῖς ἔγινες ἐλπίδα μου.

ς'. Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ:

ς'. Καὶ ἐστάθης πύργος δυνατὸς καὶ μὲ ἐφύλαξες ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ ἄβλαβον:

ζ'. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας,

ζ'. Καὶ νὰ μὲ ἀξιώσῃς νὰ κατοικήσω κοντὰ εἰς τὸν ναόν σου (χωρὶς φόβον νὰ σὲ δοξάζω) ἀπ᾽ ἐκεῖ καὶ ὀμπρός.

ή. σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου:

ή. καὶ νὰ μὲ σκεπάζῃς (ὡς μικρὸν πουλάκι) μὲ τὸ σκέπος τῶν πτερύγων σου:

θ'. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου·

θ'. (Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐτελίωσες τὸ ζήτημάμου θέλω τὸ ὁμολογᾶ) πῶς ἐσὺ Θεέ μου ἐπάκουσες τὲς προσευχαῖς, καὶ τὰ τασιματάμου·

ι'. ἔδωκας κληρονομίαν, τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομάσου.

ι'. καὶ μοῦ ἐξανάδωκες πάλιν τὴν κληρονομίαν μου, (καθὼς ἔταξες τοὺς πρῶνμας) νὰ κάνῃς εἰς ἐκείνους ὁποῦ σὲ φοβοῦνται καὶ κράζουσι τὸ ὄνομάσου.

περὶ τοῦ Ζοροβάβελ. ὃς ἦν τύπος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐλευθέρωσε τοὺς Ἑβραίους. καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς χριστιανούς.

ια'. ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις,

ια'. Παρακαλῶντάσσε νὰ βάνῃς ἀπάνω εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως ἄλλαις ἡμέραις,

ιβ'. τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

ιβ'. νὰ πληθένῃς τοὺς χρόνουςτου νὰ ἰδῇ παιδία καὶ ἐγγόνια:

ιγ'. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

ιγ'. (Καὶ ἐλπίζομεν πῶς θέλεις τὸ κάμῃ) διὰ νὰ στέκῃ πάντα καὶ αὐτὸς εἰς τὰ θελήματάσου Θέμου·

ιδ'. ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

ιδ'. Διατὶ ὅποιος γυρέψῃ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν ἀληθοσύνησου, (θέλει τὴν ἔχῃ, καθὼς τάσῃς εἰς τὰς γραφάσου τοῦ δούλουσου:)

ιε'. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματίσου εἰς τοὺς αἰῶνας,

ιε'. (Καὶ ἐγὼ ὁ λαόςσου λαμβάνοντας τέτοιαις θαυμασταῖς χάραις) θέλω ψάλῃ τὸ ὄνομάσου πάντα,

ις'. τοῦ ἀποδοῦναίμε τὰς εὐχάςμου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Δόξα.

ις'. καὶ νὰ ἀποδίδω τὰ τάματα καὶ προσευχαῖς μου ἀσκόλαστα κάθε μέρα, (σὰν ὁποῦ πρέπῃ τῆς θεότητόσου.) Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἰδιθοὺμ· ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ξα'.

Ψαλ τοῦ Δαβὶδ εἰς τελείαν ὑποταγὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τὸν ψάλῃ ὁ ἰδιθούμ·

Τοῦτος εἶναι ψαλμὸς τῆς ὑπομονῆς, καὶ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦτον εἰς τοὺς μεγάλουςτου πειρασμοὺς καὶ κινδύνους· καὶ παρακινᾷ τὴν ψυχήντου νὰ στέκεται ἀνδρεία εἰς τὴν πίστιν, νὰ μὴ πλανεθῇ νὰ ὑποταχθῇ εἰς καμίαν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν, μόνον εἰς τὸν Θεόν. Καὶ διδάσκει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ κάνουσι τὸ ὅμοιον· ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν αἰώνιον, καὶ ἂν δὲ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τὴν μίαν ἡμέραν, τὴν κάνει τὴν ἄλλην. Καὶ καταδικάζει ὅσους πλανοῦνται εἰς τὰ πρόσκαιρα, καὶ ποτέτους δὲ χορταίνουν τὲς πονηραῖςτους ὄρεξαις καὶ ἐπιθυμίαις· καὶ πνίγει ἕνας τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἀδικεῖ, καὶ ἀκόμι τὸν θανατόνει διανὰ πάρῃ τὸ πράγματου καὶ τὰ ἔχητου· καὶ γένουνται ἐχθροὶ τοῦ

Κύ

Κὺ εἰς τ͂ ψυχὴν, κ̇ ζωὴν τους· ὁ ὁποῖος εἰς τ͂ φοβερὰν κρίσιν θέλει ἀποδόσῃ καθ᾽ ἕνα κατὰ τὰ ἔργατου. Καὶ παρακινᾷ τοὺς δούλους τοῦ Θῦ νὰ στέκουνται ἄφοβοι εἰς βασιλεῖς κ̇ τυράννους νὰ ὁμολογοῦσι τὴν πίστιντους· κ̇ νὰ ἀντιστέκουνται τῶν παθῶν κ̇ τῶν δαιμόνων εἰς τ͂ κακαῖς ἐπιθυμίαις, ἢ πειρασμοὺς, καὶ θλίψαις, κ̇ ταραχαῖς ὁπου τοὺς ἔρχουνται. Καὶ νὰ εὐχαριστοῦσι τ͂ Θῦ, εἰς ὅλα τὰ ἐναντία ὁπου τοὺς συμβαίνουσι, διατὸ μεγάλον κέρδος ὁπου λαμβάνουσι εἰς τὸ τέλος. Καὶ αὐτοὶ (μόνον νὰ ἔχουσι τ͂ ὑπομονὴν) τοὺς δυναμόνει εἰς ὅλατους τὰ βάσανα νὰ τὰ βαστάξουν· κ̇ ἡ βασιλείατου θέλει κάμῃ τὴν ἀνταπόδωσιν κ̇ εἰς τὰ δυόμέρη μυριοπλάσιον, κ̇ εἰς τ͂ πρόσκαιρον κόσμον, κ̇ εἰς τ͂ αἰώνιον.

ά. Οὐχὶ τῷ Θῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχήμου,	ά. (Ἐγὼ θέμου λέγω τῶν ἐχθρῶν ὁπου γυρεύουν νὰ μὲ χωρίσουν ἀπὸ τ͂ ὑποταγὴν σου, ἢ ἀπὸ τ͂ νόμονσου) Πῶς δὲ θέλει ὑποταχθῇ ποτὲ ἡ ψυχήμου (εἰς τ͂ πλέα ἄπιστον τύραννον μὲ ὅλαις ταῖς τυρανίαις του) παρὰ μόνον εἰς τ͂ ἀληθινὸν Θῦ ὁπου πιστεύω.
β΄. Παρ᾽αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου:	β΄. Διατὶ ἀπ᾽αὐτὸν μοῦ ἔρχεται ἡ ζωὴ (κ̇ ὁ θάνατος, κ̇ ὅλαις ἡ βοήθειαις καὶ τὰ καλὰ τοῦ κόσμου:)
γ΄. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεόμου καὶ σωτήρ μου.	γ΄. Καὶ διατὶ αὐτὸς εἶναι πάντα Θεόμου κ̇ φυλαξίσμου.
δ΄. ἀντιλήπτωρμου οὐ μὴ σαλευθῶ * ἐπὶ πλεῖον.	δ΄. κ̇ βοηθόςμου κ̇ δὲ θέλει μὲ ἀφίσῃ νὰ φοβηθῶ κ̇ νὰ πειραχθῶ * παρὰ πολλὰ, κατὰ τ͂ κακοσυνήθωσας.
έ. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ᾽ἄνθρωπον;	έ. Λοιπὸν ὡς πότε τρέχετε ἀπάνω εἰς ἕνα ἀδύνατον ἀνθρωπον σὰν ἐμένα νὰ μὲ φοβερίζετε;
ς΄. φονεύετε πάντες ὑμεῖς,	ς΄. κ̇ γυρεύετε ὅλοις σας νὰ μὲ φονεύσετε, κ̇ νὰ μὲ ρίξετε εἰς τὰ χώματα.
ζ΄. ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ,	ζ΄. ὥσὰ νὰ ἤμουν παλαιὸς τοῖχος ἀνοιγμένος ἢ γερμένος νὰ πέσω εὔκολα.
ή. καὶ φραγμῷ,	ή. ἢ ὡσὰν ξεροτρόχαλος κοιλιασμένος, ἤγουν λιθία ἐγγαστρωμένη (ὁπου στέκεται νὰ χαλάσῃ ἀπὸ λόγουτης.)
θ΄. ὠσμένῳ;	θ΄. καὶ ἀμπόθοντάςτην ὀλίγον πέφτει κάτω.
ί. Πλὴν τ͂ τιμήνμου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι,	ί. (Ἀλλὰ αὐτοὶ δὲ ψηφοῦσι τὰ λόγιαμου) μόνον ἐσυμβουλεύθησαν νὰ μοῦ σηκώσουν τ͂ τιμημένην ψυχὴν ἢ πίστιν ὁπου μοῦ ἐχάρισες καὶ νὰ μὲ ξεμακρύνουν ἀπὸ τὸ πρόσωπόνσου.

ια. Ἔδραμον ἐν δίψῃ·

ιβ. τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν,

ιγ. καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

ιδ. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου,

ιε. ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου·

ις. ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου ἀντιλήπτωρ μου,

ιζ. οὐ μὴ μεταναστεύσω:

ιη. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου,

ιθ. ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου·

κ. καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ:

κα. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν,

κβ. ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν·

κγ. ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ὑμῶν.

κδ. Πλὴν μάταιοι υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·

κε. ψευδεῖς υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·

ια. Διατοῦτο ἐδράμασι πολλαῖς φοραῖς μὲ μεγάλην δίψαν (καὶ μὲ ἐκαλοπιάνασι διανὰ μὴ τοὺς φύγω.)

ιβ. καὶ μὲ τὸ στόμα μου ἐκαλομιλοῦσαν φανερὰ καὶ μὲ ἐγελοῦσαν,

ιγ. μὰ μὲ τὴν καρδίαν μὲ ἐκαταροῦνταν ἀπόκρυφα:

ιδ. Ὅμως (ἐγὼ δὲ κάνω ἄλλο παρὰ ὅπου λέγω εἰς τὸν ἑαυτόν μου) ὦ ψυχή μου ὑποτάσσου εἰς τὸν Θεόν,

ιε. διατὶ εἰς αὐτὸν θέλω νὰ ἔχω τὴν ὑπομονήν μου, (καὶ αὐτὸς ἔχει τὴν ἔγνοιάν μου νὰ μὲ λυτρώσῃ.)

ις. διατὶ αὐτὸς εἶναι Θεὸς καὶ φυλακτής μου καὶ βοηθός μου,

ιζ. καὶ δὲ θέλει μὲ ἀφίσῃ νὰ νικηθῶ, καὶ νὰ μετατεθῶ ἀπὸ τὸν τόπον μου, καὶ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας του.

ιη. Διατὶ εἰς τὸν Θεὸν στέκεται ὁ σωσμὸς καὶ ἡ τιμή μου,

ιθ. διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου.

κ. καὶ ἡ ἐλπίδα μου στέκει εἰς αὐτόν:

κα. (Τὸ ἴδιον λέγω καὶ πρὸς τοὺς ἀγαπημένους σου Θέμου) ἐλπίζετε εἰς τὸν Θεὸν ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε,

κβ. καὶ ἀνάψετε τὰς καρδίας σας μὲ προσευχαῖς καὶ δάκρυα πρὸς αὐτόν.

κγ. διατὶ τότε ὁ Θεὸς εἶναι πάντα βοηθός σας (εἰς ὅλας σας τὰ βάσανα καὶ χρείαις:)

κδ. (Καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ἀχόρταγους καὶ ἀδίκους ἅρπαγας καὶ δυνάστας ὅπου ὑπερηφανεύουνται εἰς τὰ πλούτη καὶ ταῖς δόξαις τους λέγω) ἀληθινὰ αὐτοὶ μωροὶ εἶστε·

κε. Πλανεμένοι αὐτοὶ εἶστε, ὅσοι γυρεύετε μετὰ ζύγια καὶ μέτρα νὰ ἀδικᾶτε (ἀλλήλους σας διανὰ πλουτένετε περισσότερον.)

κς'. Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.	κς'. Καὶ ἐσεῖς ὁποῦ γίνεσθε ἀπὸ τὴν πλάνησας ἀχόρταγοι εἰς τοῦτο, (καὶ συνορίζεσθε τίποτα δὲ κερδαίνετε, ἀλλὰ βλάβεσθε, διατὶ ὁ Θεὸς σᾶς ἀντιστέκεται.)
κζ'. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε.	κζ'. (Διατοῦτο ὅσον καὶ ἂν πλουτήσετε καὶ νὰ ὑψωθῆτε) μὴν ἐλπίζετε ποτέσας εἰς αὐτὴν τὴν ἀδικίαν ὁποῦ κάνετε τῶν πτωχῶν, καὶ μὴν ἔχετε εἰς τὴν ἁρπαγὴν τὴν πόθον σας.
κη'. Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.	κη'. καὶ ἂν ἤτον καὶ νὰ τρέχῃ τὸ πλοῦτος πλῆθος πολὺ (σὰν μεγάλος ποταμὸς εἰς τὸ σπίτισας,) μὴ βάνετε ἐκεῖ τὴν καρδίαν καὶ τὸ θάρρος σας. (διατὶ καθὼς ὁ χειμονιακὸς ποταμὸς ξεραίνεται τὸ καλοκαίρι καὶ χάνεται ἔτζι καὶ τὰ ἄδικα πλοῦτη ὁποῦ μαζώνετε. καὶ δὲ θέλετε κερδέσῃ ἄλλο παρὰ τὴν κόλασιν τῆς ψυχῆς σας.)
κθ'. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα.	κθ'. (Καὶ τοὺς φωνάζω ὦ αὐτοὺς) ἐσεῖς βέβαια τὸ ἠξεύρετε πῶς ὁ Θεὸς ὁρίζει (εἰς τὸν νόμον του καὶ εἰς τὸ εὐαγγέλιόν του) τοῦτα τὰ δύο πράγματα, ὁποῦ τὰ ἤκουσα (καὶ ἐγὼ καὶ ἐσεῖς πολλαῖς φοραῖς.
λ'. ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος.	λ'. πῶς) εἶναι ἐδικήσου ἡ ἐξουσία Θεέ μου, ἤγουν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐδικήσου καὶ ἡ ἐλεημοσύνη, αἰώνια. (Καὶ ὡς ἐλεήμων λυπᾶσαι τὸν ἀδικημένον καὶ κάνεις τὸ δίκαιόν του· Καὶ σὰν δίκαιος ὀργίζεσαι τοῦ ἀδικητοῦ καὶ τὸν παιδεύεις.)
λα'. ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.	λα'. Καὶ ἐσὺ θέλεις ἀποδώσῃ καθ' ἑνὸς κατὰ τὰ ἔργα του.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας. ξβ'.	Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ, καὶ τὸν ἔκαμεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας.

Φεύγοντας ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ πολλαῖς φοραῖς εἰς κακόβολους τόπους α. βασ. κγ'. κδ'. κς'. ἐπέρνα μὲ μεγάλαις στενοχωρίαις καὶ θανάσιμα κίνδυνα· καὶ ἐκρύβετο τὴν μίαν ἐδῶ, καὶ τὴν ἄλλην ἐκεῖ. Ὅμως εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας ἔκαμε τὸν κάτωθεν ψαλμὸν, καὶ δείχνει τὴν μεγάλην του θλίψιν, καὶ τὸν πολλώτατον πόθον ὁποῦ εἶχε νὰ ἤθελεν εἶσται εἰς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν προσκυνήσῃ ἀπὸ καρδίας του· μὰ μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι μετὸ κορμὶ, εὑρίσκετο μετὸν νοῦν καὶ τὸν πόθον

θον ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον. Καὶ ἐπροσεύχετο μὲ δάκρυα καὶ κατάνυξιν πρὸς τὸν Θεὸν, σὰν νὰ ἦτον καὶ μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, γυρεύοντας τὴν βοήθειάν του. Τάσοντάς του νὰ τὸν δοξάζῃ πασίχαρος σὰν του δώσῃ τὴν χάριν νὰ στραφῇ με τὸ καλὸν εἰς τὸν τόπον του· Καὶ νὰ εὐφραίνεται περισσότερον εἰς τὴν προσευχήν του, παρὰ νὰ εἶχεν ὅλα τὰ φαγιὰ καὶ τὰ καλὰ τοῦ κόσμου εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Καὶ παρηγορᾶται εἰς τὴν ἐλπίδα του· καὶ προφητεύει τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐχθρῶν του. Τοῦτον διαβάζει καὶ ἡ ἐκκλησία μας, καὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν, καὶ παρακαλεῖ τὸν Χριστὸν νὰ τὴν σκέπῃ, καὶ νὰ ἐξολοθρεύῃ τοὺς ἐχθρούς της βλεπτοὺς καὶ ἀβλέπτους, ὁποῦ δὲ πείθουνται εἰς τοὺς λόγους της, μὰ τῆς ἐναντιόνουνται καταφρονῶντας τὴν διδασκαλίαν καὶ τοὺς νόμους της. Καὶ καθ' ἕνας ἠμπορεῖ νὰ τὸν λέγῃ εἰς τὰ βάσανά του μὲ καλὴν ἐλπίδα, διὰ νὰ λαμβάνῃ οὐράνιον βοήθειαν.

α'. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

β'. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·

γ'. Ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

δ'. οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι,

ε'. τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου·

ς'. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου,

ζ'. ὑπὲρ ζωάς.

η'. Τὰ

α'. Ὦ Θεέ μου Θεέ μου (πάντα μου λαχταρίζω νὰ εὑρίσκωμαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου νὰ σὲ προσκυνῶ καὶ νὰ σὲ δοξάζω) καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα καὶ τώρα τὴν νύκτα καὶ προσεύχομαι.

β'. Διατὶ σὲ διψᾷ πολλὰ ἡ ψυχή μου αὐτάμα μὲ τὸ κορμί μου.

γ'. (Καὶ δὲ κουράζουνται νὰ σὲ προσκυνοῦν διὰ τὴν παρηγορίαν καὶ βοήθειαν ὁποῦ λαμβάνουν) εἰς τοῦτην τὴν γῆν τὴν ἔρημον, καὶ ἄβατον, καὶ ἄνυδρον, (καὶ τυραννισμένην ζωήν.)

δ'. ἔτζι κατὰ τὸν πόθον μου ἐφάνηκα καὶ τώρα ἔμπροστα εἰς τὴν ἄπειρόν σου ἁγιωσύνην,

ε'. νὰ ἰδῶ καὶ νὰ προσκυνήσω τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ τὴν δόξαν σου (ὁποῦ μὲ ἐλυπήθης καὶ μὲ ἐλευθέρωσες πολλάκις ἀπὸ τὸν πόλεμον τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπὸ τὸν πρεπούμενον θάνατον τῶν ἁμαρτιῶν μου.)

ς'. Καὶ τοῦτο τὸ κάνω διατὶ ἔχω καλίτερον (νὰ στέκω εἰς τὸν ναόν σου καὶ νὰ εὐχαριστῶ) τὴν ἐλεημοσύνην σου (εἰς τὰ καλὰ ὁποῦ κάνεις καθημερούσιον εἰς ἐμένα,

ζ'. παρὰ νὰ εὑρίσκωμαι (εἰς τὰ πλέα βασιλικαῖς καὶ χαρούμεναις τράπεζαις) καὶ ζωαῖς (καὶ πλοῦτη καὶ δόξαις ὁποῦ νὰ εὑρίσκουνται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον·)

η'. Διὰ

η'. Τὰ χείλημου ἐπαινέσουσίσε.	η'. Διὰ τοῦτο πάντα ἡ καρδία καὶ τὸ στόμαμου θέλουσι σὲ ἐπαινοῦν μὲ κατανυκτικαῖς δοξολογίαις.
θ'. οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.	θ'. ἔτζι σὰν καὶ τώρα, θέλω σὲ εὐχαριστᾷ εἰς ὅλην μου τὴν ζωήν καὶ νὰ σηκόνω τὰ χέριαμου νὰ προσκυνῶ τὸ μεγάλονσου ὄνομα.
ι'. Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου.	ι'. (Καὶ ἀπὸ τοῦτο) σὰν ἀπὸ καλὸ φαγιὰ καὶ πιοτὰ θέλει χορταίνη ἀπὸ τὴν χάρινσου ἡ ψυχήμου.
ια'. καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμαμου.	ια'. νὰ σὲ ἐπαινοῦσιν ὅλον ἕνα μὲ ἀγαλλίασιν τὰ χείλημου καὶ τὸ στόμαμου.
ιβ'. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·	ιβ'. Μὰ ἀνίσως καὶ σοῦ θυμοῦμαι εἰς τὸ κρεβάτιμου, καὶ σὲ λογιάζω καὶ σηκόνομαι ταῖς νύκταις νὰ σὲ δοξολογῶ (δὲ τὸ κάνω Κέμου πολυέλεε δωρεανὰ καὶ ἀπὸ καλοσύνημου)
ιγ'. ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου.	ιγ'. ἀλλὰ διατὶ σὲ εὑρίσκω πάντα βοηθόνμου:
ιδ'. Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι:	ιδ'. (Διὰ τοῦτο στέκοντας) ἀπὸ κάτω εἰς τὸ σκέπος τῶν πτερύγωνσου (καὶ τῆς ἀγάπης καὶ βοηθείαςσου) θεραπεύομαι ὁ ταλαίπωρος.
ιε'. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·	ιε'. Διατὶ ἐγνώρισα πῶς ὅταν εἶναι κολλημένη ἡ ψυχήμου ὀπίσωσου (καὶ σοῦ ἀκολουθᾷ εἰς τὰ θελήματάσου καὶ σὲ δοξάζει.)
ιϛ'. ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.	ιϛ'. εὐθὺς τὴν ὥραν ἐκείνην βλέπω καὶ μοῦ βοηθᾷ (εἰς τὰ φοβεράμου κίνδυνα) ἡ μεγάλη σου δύναμις.
ιζ'. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου,	ιζ'. Διὰ τοῦτο ἔχω θάρρος πῶς αὐτοὶ ὁποῦ γυρεύουν νὰ πάρουσι τὴν ζωήμου ἄδικα,
ιη'. εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.	ιη'. ἄλλοι θέλουν ἔμπη ἀπὸ τὸν φόβοντους εἰς βαθύτατους καὶ σκοτινοὺς τόπους τῆς γῆς.
ιθ'. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας,	ιθ'. Ἄλλοι θέλουν παραδοθῇ εἰς χέρια ξεσπαθομένα νὰ τοὺς θανατώσουν, καὶ νὰ μείνουσιν ἄταφοι (καθὼς συμβαίνει εἰς τοὺς πολέμους.)
κ'. μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.	κ'. νὰ γενοῦσι μερίδες τῶν ἀλουπέδων (καὶ θηρίων νὰ τοὺς ξεσχίσουν καὶ νὰ τοὺς καταφάγουν.)
κα'. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ.	κα'. Καὶ ἐγὼ μένοντας βασιλεὺς τῆς νίκης θέλω εὐφραίνεσθαι (ὄχι εἰς τὴν ἀνδρείανμου,) ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμίνσου Θέμου.
κβ'. Ἐπαινεθήσεται πᾶς	κβ'. (Καὶ ἔτζι θέλουσι γνωρίση ὅλοι πῶς)
ὁ ὀμ-	θέλει

ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ.	θέλει τιμηθῆ καὶ νὰ ἐπαινεθῆ ὅποιος σὲ παρακαλεῖ ἀπὸ καρδίας, καὶ σοῦ μνέγει νὰ τὸν γλυτώσῃς διὰ τὸ ἅγιόν σου ὄνομα.
κγ'. Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.	κγ'. (Καὶ θέλουσι σὲ δοξάζει βλέποντας) πῶς ἐβουβάθησαν τὰ στόματα ἐκείνων ὅπου μιλοῦσι καὶ κάνουσι τὰ σκάνδαλα, καὶ τὰ ἔργα τὰ παράνομα.

εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ξγ'.	ψαλ. τοῦ Δαβὶδ εἰς τὸν Θεὸν (νὰ τοῦ βοηθήσῃ εἰς τὰ κίνδυνά του.)

Τοῦτος ἀκολουθᾷ τοῦ ἄνωθεν, καὶ διηγᾶται ὁ Δαβὶδ τοῦ Σαοὺλ καὶ τῶν συμβούλων του τὴν κακοσύνην. καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν φυλάξῃ ἀπὸ τὰς πονηρίας καὶ ἀβανίας καὶ ἐπιβουλὰς καὶ σκάνδαλα καὶ τὴν προδοσίαν τους. καὶ κατακρίνει τὴν πλάνην καὶ μισάνιαν καὶ δυναστείαν τους· καὶ τὸ κακόν τους τέλος. Προλέγοντάς τους τὸν θυμόν, τὴν κρίσιν, καὶ ἐκδίκησιν τοῦ Θεοῦ καταπάνω τους. Τοῦτος ὁ ψαλ. ἀναθυμήζει τὸν Θεὸν νὰ παιδεύσῃ τοὺς πονηροὺς καὶ σικοφάντας καὶ κακόγνωμους καὶ προδότας. Καὶ τοὺς ἀπαίστους δούλους του νὰ φυλάξῃ ἄβλαβους διανὰ τὸν δοξάζουσι.

α'. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δεέσθαί με πρός σε· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.	α'. Ἀπάκουσε Κύριε τὴν φωνήν μου καὶ τὸν πόνον μου τούτην τὴν ὥραν ὅπου σὲ παρακαλῶ· καὶ ἐλευθέρωσε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ θανάσιμα κίνδυνα τῶν ἐχθρῶν μου.
β'. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.	β'. Καὶ σκέπασαί με ἀπὸ τὸ μάζωμα ἐτούτων τῶν πονηρῶν διαβόλων καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τούτων τῶν ἀδικητάδων.
γ'. Οἵτινες ἠκόνησαν * ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν,	γ'. Οἱ ὁποῖοι ἀκόνησαν σὰν σπαθὶ δύστομον τὰς γλῶσσας τους,
δ'. ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν.	δ'. καὶ ἐγέμισαν τὸ δοξάρι τους καὶ ἐβάλασι πρᾶγμα φαρμακερὸν εἰς ταῖς σαγίταις τους.
ε'. τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον.	ε'. νὰ φονεύσουν ἀπόκρυφα ἐκεῖνον ὅπου δὲ τοὺς ἔπταισε.
ϛ'. ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐ-	ϛ'. (Καὶ κάνοντας τὴν ἀπόφασιν ἐπίδησαν) ἔξα-

* διὰ τοὺς κοντά.

* διὰ τοὺς μακρά.

αὐτοῦ, καὶ οὐ φοβηθήσονται.	ἔξαφνα καταπαύωτε νὰ τ͂ δοξεύσουν κατάκαρδα, δίχως κανένα φόβον Θεοῦ.
ζ'. ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν.	ζ'. καὶ ἐστερέωσαν ἀναμεσόντους τ͂ λόγοντους τ͂ καταραμένον νὰ μὲ φονεύσουν οἱ διαβολόγνωμοι.
η'. Διηγήσαντο τ͂ κρύψαι παγίδα· εἶπον τίς ὄψεται αὐτούς;	η'. Καὶ εἴπασιν ἀλλήλωςτους νὰ μοῦ δόσουσι κρυφὰ κακὸν θάνατον· λέγοντας ποῖος θέλει τοὺς ἴδῃ καὶ νὰ τοὺς ἐγκαλέσῃ; (λογιάζοντας πῶς δὲ τοὺς βλέπεις θέμου, οὐδὲ πῶς δὲ θέλεις βάλῃ κάθε καιρὸν τὸ χέρισου καὶ τὴν τιμωρίανσου ἀπάνωτους, νὰ τοὺς παιδεύσῃς μεγάλα διὰ τὴν κακοσύνηντους.
θ'. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν.	θ'. Καὶ γυρεύοντας (κατὰ πολλὰ νὰ κάμουσι κρυφὰ, ἢ καὶ φανερὰ) τὴν παρανομίαντους.
ι'. ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις.	ι'. θέλουσι χαθῆ καθὼς ἐξετρέχασι τέτοιαις καταραμέναις ἐξέτασαις.
ια'. Προσελεύσεται ἄνθρωπος,	ια'. Καὶ σιμόνοντας καθ' ἕνας προδότηςμου (μου ἔλεγε φανερὰ λόγια φιλίας,)
ιβ'. καὶ καρδία βαθεῖα·	ιβ'. μὰ ἡ καρδίατου ἦτον κρυφὰ ὅλον φαρμάκι γεμάτη·
ιγ'. Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.	ιγ'. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς (κάνοντας τὴν ἀνταπόδωσιν εἰς τὴν πονηρίαντους) θέλει ὑψωθῆ καὶ νὰ δοξαθῆ.
ιδ'. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.	ιδ'. (Διὰ τοῦτο θέλει κάμῃ ὁ Κύριος) νὰ γένουσιν ἡ συμβουλαῖς καὶ ἡ πληγαῖςτους, σαγίταις τῶν μωρῶν παιδίων (ὁποῦ πεύτουν, καὶ δὲ δύνουνται νὰ λαβώσουν καὶ νὰ βλάψουν.)
ιε'. Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν.	ιε'. καὶ θέλουσι μείνει παράλιταις εἰς τὰ στόματάτους ἡ γλώσσαιςτους.
ιϛ'. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,	ιϛ'. Καὶ τότε θέλουσι ταραχθῆ ἀπὸ τ͂ φόβοντους ὅλοι ὁποῦ τοὺς βλέπουσι νικημένους,
ιζ'. καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος.	ιζ'. καὶ νὰ θαυμάζῃ κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ νὰ ἀκούσῃ τὴν θεϊκήν ἐκδίκησιν.
ιη'. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,	ιη'. Καὶ θέλουσι φωνάζῃ καὶ νὰ διηγοῦνται ὅλοι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
ιθ'. καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν:	ιθ'. καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν δικαιοκρισίαντου.

κ΄. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

κ΄. Καὶ νὰ λέγουσι, δίχως ἄλλο κάθε δίκαιος ὁποῦ νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεὸν θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸ ὕστερον.

κα΄. καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
δόξα. καθ. η΄.

κα΄. καὶ θέλουσιν ἐπαινεθῆ ὅλοι ὁποῦ ἔχῃ ὀρθὰ καὶ ἴσια πρὸς τὸν Θεὸν ἡ καρδία τους.
Δόξα. καθ. η΄.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ. ᾠδὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ΄.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ μὲ ὄργανα καὶ φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν τὸν τελειωτήν. καὶ ψαλμωδία μελωδικὴ τοῦ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ξενιτευμένου εἰς τὴν Βαβυλῶνα. ὅταν ἤθελαν νὰ μισεύσουν ἀπὸ τὴν σκλαβίαν.

Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δαβὶδ δὲν ἔβρεξε τρεῖς χρόνους· β΄. βασ. κα΄. Καὶ ἐρωτῶντας τὸν Θεὸν νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν, ἤκουσε πῶς διατὶ ἐφόνευσεν ὁποτὲ Σαοὺλ τοὺς Γαβαωνίτας ἀδίκως. Οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐκαταροῦνταν κατάραις μεγάλαις· καὶ ἂν δὲ γενῇ ἡ ἐκδίκησίς τους δὲ βρέχει. καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ Δαβίδ, ζ΄. ἐγκόνους τοῦ Σαοὺλ καὶ τοὺς ἐθανάτωσαν. Καὶ εἶναι γνώμη τάχα πῶς τότε νὰ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ τοῦτον τὸν ψαλ. Καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τὰ ἔθνη, νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πεῖνά του. Καὶ νὰ βρέξῃ νὰ καρποφορίσῃ ἡ γῆ νὰ ζωοξοφηθοῦν ζῶα καὶ αὐτοί, καὶ ἔβρεξε. Τοῦτος φαίνεται νὰ μιλῇ καὶ ἀπὸ μέρος τῶν σκλαβωμένων ἰουδαίων εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ὁποῦ ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς ξεσκλαβώσῃ. Καὶ τοὺς ἐλευθέρωσεν ὁ Κῦρος ὁ βασιλεύς, καὶ ἐστράφησαν. Καὶ εὐχαριστοῦσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τους. καὶ διὰ τὰ πρόσκαιρα καλὰ ὁποῦ χορταίνῃ ὅλον τὸν κόσμον καθημερούσιον. Παρακαλεῖ καὶ ἡ ἐκκλησία τὸν Θεὸν νὰ ἐλευθερώνῃ τοὺς αὐτοὺς κάθε καιρὸν ἀπὸ σκλαβίαις καὶ κίνδυνα, καὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ τοὺς ποτίζῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ χαφῆστου νὰ καρποφοροῦσι καλὰ ἔργα νὰ τὸν δοξολογοῦσι. Καὶ νὰ βρέχῃ νὰ ποτίζῃ τὸν κόσμον του νὰ δίδῃ ὁλοχρονικὰ τοὺς καρποὺς του νὰ χορταίνουσι ζῶα καὶ αὐτοί· νὰ σπουδάζουν μὲ λόγια καλὰ καὶ ἔργα, νὰ τὸν θεραπεύουσι.

α΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

α΄. Ἐσένα πρέπει Θεέ μου νὰ γίνεται μεγάλη δοξολογία καθημερούσιον εἰς ταῖς ἐκκλησίαις σου.

β΄. Καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐ

β΄. καὶ καθ' ἕνας χρεοσεῖ νὰ σοῦ φέρνῃ τὸ τάσιμόν τους.

χὴ ἐμ ἰλὴμ. | τυ εἰς τὴν Ἰλὴμ. (ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐκκλησίαν τῆς βασιλείας σου κατὰ τὸ τάσιμόντυ:)

γ'. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου. | γ'. Λοιπὸν διὰ τοῦτο ἐγὼ ἡ ἐκκλησία σου σὲ παρακαλῶ νὰ ἀκούσης τὴν προσευχήν μου, νὰ ἐλευθερώσης τοὺς δούλους σου ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους.

δ'. πρὸς σὲ πᾶσα σάρξ ἥξει: | δ'. νὰ ἔρχουνται νὰ σὲ προσκυνοῦν χαρούμενοι κατὰ τὸ τάμα καὶ τὸ λόγοντυς:

ε'. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς. | ε'. Βλέπεις Χέμου πῶς τὰ λόγια καὶ τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν σου ἐπερίσσευσαν κατὰ πολλὰ καταπάνωμας διὰ τὰς ἀνομίας μας.

ς'. Ἐ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ: | ς'. ὅμως ἐσὺ εἶσαι (ὁποῦ μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν, καὶ τὰ παρακάλιαμας μᾶς λυπᾶσαι) καὶ μᾶς συγχωρᾶς καὶ μᾶς λυτρώνης ἀπὸ λόγουτυς:

ζ'. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, | ζ'. Ὢ πόσον εἶναι μακάριος ἐκεῖνος ὁποῦ ἐδιάλεξες (νὰ τὸν ἐλευθερώσης ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, καὶ νὰ τὸν κάμης δοῦλόν σου.)

η'. Ἐ προσελάβου. κατασκηνώσει ἐμ ταῖς αὐλαῖς σου. | η'. καὶ νὰ τὸν πάρης σιμά σου. νὰ κατοικᾷ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ μοναστήριά σου, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. (Τὸ ὁποῖον σὲ παρακαλοῦμεν νὰ κάμης καὶ εἰς ἐμᾶς.)

θ'. Πλησθησόμεθα ἐμ τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. | θ'. Διατὶ ὅσοι ἀξιωθοῦμεν θέλομεν χορταίνει ὅλοιμας ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ παλατιοῦ σου νὰ σὲ δοξάζωμεν.

ι'. Ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐμ δικαιοσύνῃ: | ι'. Διατὶ χωρὶς ἄλλον ἅγιος εἶναι ὁ ναός σου, θαυμαστὸς, καὶ ἀκριβοστολισμένος μὲ δικαιοσύνην (ἤγουν μὲ τὰ μυστήρια καὶ χαρίσματα καὶ ἐλεημοσύναις καὶ δικαιοκρισίαις καὶ διδασκαλίαις καὶ θαύματα ὁποῦ κάνης εἰς αὐτὸν καθημερούσιον:)

ια'. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, | ια'. Ἐπάκουσέ μας Θεέ μου διατὶ ἐσὺ εἶσαι μοναχὸς ὁποῦ δύνεσαι νὰ μᾶς σώσης,

ιβ'. ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς. | ιβ'. ὁποῦ εἶσαι ἡ ἐλπίδα ὅλου τοῦ κόσμου ἀπὸ ἄκραν ὡς ἄκραν τῆς γῆς.

ιγ'. καὶ τῶν ἐμ θαλάσσῃ μακράν: | ιγ'. καὶ ἐκείνων ὁποῦ διέρχουνται εἰς τὴν θάλασσαν, μακρὰ ἀπὸ τὴν γῆν:

ιδ΄. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,	ιδ΄. Ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ κρατεῖς μὲ τὸν ὁρισμόν σου τὰ ὄρη στερεὰ εἰς τὸν τόπον τους,
ιέ. περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.	ιέ. Ὁποῦ εἶσαι μὲ πόσην φυσικὴν καὶ ἀκατανόητον δύναμιν ἁρματωμένος.
ις΄. ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης.	ις΄. ὁποῦ ταράσσῃς αὐτάμα καὶ ἡμερώνης ὅλον τὸ βάθος καὶ πλάτος τῆς θαλάσσης.
ιζ΄. ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;	ιζ΄. καὶ ποῖος δύνεται νὰ σταθῇ ὀμπροστὰ εἰς τοὺς κτύπους τῶν κυμάτων της;
ιή. Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη,	ιή. (Ἐσὺ μεγαλοδύναμε Κύριε ὁποῦ ὁρίζῃς ὅλα τὰ κτίσματα καὶ κάνεις τόσα ἐξαίσια πράγματα) Κάμε νὰ ταραχθοῦσι τὰ ἄπιστα ἔθνη,
ιθ. Καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου.	ιθ΄. Καὶ νὰ φοβηθοῦν ὅλοι ὁποῦ κατοικοῦν εἰς ὅλαις ταῖς ἄκραις τοῦ κόσμου ἀπὸ ταῖς παλαιαῖς καὶ νέαις σου θαυματουργίαις.
κ. Ἐξόδους πρωΐας,	κ΄. Διατὶ ἐσὺ δύνεσαι νὰ φέρῃς τὸ ταχὺ καὶ εἰς τὰ ξημερώματα εἰς κάθε τόπον πολλὰ ξόδια καὶ θριάμβους,
κά. Καὶ ἑσπέρας τέρψεις:	κά. Καὶ ὡς τὸ βράδυ μεγάλαις χαραῖς καὶ ψάλματα:
κβ΄. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν.	κβ΄. Ἐστοχάσθης νὰ ποτίσῃς τὴν γῆν, καὶ ἀδιάθυσέ την ἐχόρτασες συχναῖς βροχαῖς.
κγ΄. Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.	κγ΄. Καὶ πληθαίνεις (τὰ νεράτης τὸν χειμῶνα. διανὰ τὴν στολίσῃς πρασινάδα τὸ καλοκαίρι) καὶ νὰ τὴν πλουτίσῃς (καρποὺς ὁλοχρονικοὺς εἰς δόξαν σου καὶ ζωοτροφίαν μας.)
κδ΄. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ* ἐπληρώθη ὑδάτων.	κδ΄. Καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ ἡ βρύσαις σου Θεέ μου πληθαίνουσιν ἀποταβρόχινα νερὰ (καὶ ποτίζουσι κήπους καὶ περιβόλια τὸ καλοκαίρι,
κέ. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν.	κέ. Καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον ὀρδινιάζεις τὴν γῆν, (νὰ γεννᾷ καὶ νὰ μεστώνῃ τὰ σπαρμένα) διὰ κυβέρνησιν ζώων καὶ ἀνθρώπων.
κς΄. Ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία:	κς΄. Διατὶ ἔτζι εἶναι ἐξ ἀρχῆς τὸ πρόσταγμα τῆς βασιλείας σου νὰ γίνεται:
κζ΄. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον,	κζ΄. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν χόρταινε νερὸν τὰ αὐλάκια της εἰς τὴν χώραν της (καὶ μὴν τὴν ἀφίνῃς νὰ διψᾷ καὶ νὰ ξηραίνεται.)
κή. πλήθυνον τὰ γεννήματα	κή. καὶ πλήθυνε καὶ μεγάλονε τὰ σπαρμένα της.

*γει. ιγ΄. ὁ Ἰορδάνης ποτίζει τὰ περίχωρα τῆς ἰουδαίας.

ματα κθ΄. Δια-

ματα αὐτῆς.

κθ'. Ἐν ταῖς σταγῶσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα:

κθ'. Διατὶ μὲ ταῖς συγκερασαῖς βροχαῖς ὅπου τῆς δίδῃς θέλει εὐφραίνεσθαι καὶ νὰ χλομαινῇ καὶ νὰ καρπίζῃ:

λ'. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου.

λ'. Καὶ ὡς εὔσπλαγχνος πρᾶς θέλεις εὐλογήσῃ ὅλους τοὺς μῆνες τοῦ χρόνου ἀπὸ τὴν καλοσύνην σου.

λα'. Καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται ποιότητος:

λα'. καὶ τότες ἡ πεδιάδες σου καὶ τὰ χωράφια σου θέλουσι γεμόνῃ ἀπὸ πολλοὺς καρποὺς νὰ χορταίνουσιν οἱ ἄνθρωποι.

λβ'. Πιανθήσονται,

λβ'. Καὶ νὰ γεμώνουν χόρτα, καὶ ἄγροιους καρποὺς εἰς τοὺς καιρόντους, — ψαλ. ογ'. λθ'.

λγ'. τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

λγ'. οἱ ὑψηλοὶ καὶ εὔμορφοι τόποι καὶ πλάτη τῆς ἐρήμου.

λδ'. Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται:

λδ'. καὶ νὰ σκεπασθοῦν ἀναγάλλιασιν τὰ βουνὰ (στολισμένα μὲ πρασινάδα καὶ ἄνθη διάφορα. νὰ βόσκουνται τὰ ζῶα νὰ παχύνουσι:)

λε'. Ἐνεδύσαντο* οἱ κριοὶ τῶν προβάτων.

λε'. Καὶ νὰ περιτριγυρίζουνται οἱ ἐμπροστάροι (τῶν κοπαδίων) μὲ πλῆθος προβάτων (ἐνδυμένα μὲ φυσικὴν παχύτητα καὶ εὐμορφίαν.)

* δηλοῖ καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα ὅπου βόσκουν ἐκεῖ.

λς'. Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον.

λς'. Καὶ τὰ γεωργημένα λαγκάδια θέλουσι πληθύνῃ τοὺς καρπόντους.

λζ'. Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.~

λζ'. (Καὶ ἔτζι θέλουσι χαίρεσθαι ὅλα τοῦ τὰ κτίσματα. Καὶ νὰ θεραπεύουνται ὅλοι) νὰ φωνάζουν τὸ δόξασοι ὁ Θεός. εἰς ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ εἰς τὰ σπίτιατους:~

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ Ψαλμοῦ ἀναστάσεως. ξέ.

Εἰς τὸ τέλος (τῶν ὁ. χρονῶν, ὅπου ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα οἱ σκλαβομένοι ἑβραῖοι καὶ ἐμίσευσαν.) Ψαλμὸς μὲ φωνὴν καὶ ὄργανα εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τοῦτος ὁ Ψαλ. παρακινᾷ τοὺς κινδυνευμένους, καὶ σκλαβομένους, καὶ ἐλευθερουμένους αὐτούς. Καὶ τοὺς μετανοημένους ἁμαρτωλούς, καὶ ὅσους ἐλάβασι χάραις ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ τὰ παρακάλιατους, νὰ φωνάζουν εἰς ὅλους τὰ παλαιὰ καὶ νέα φοβερὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Θεοῦ. ὁποῦ τοὺς ἔδωκεν ἀνέλπιστα δίχως ἀντίνου δύναμιν, τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, δαίμονας, καὶ ἀνθρώπους. Καὶ τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ μεγάλα κίνδυνα καὶ ἄμετρα βάσανα, καὶ τοὺς ἀνάπαυσεν εἰς τοὺς τόπους τους. Καὶ νὰ θυμοῦνται νὰ φεύγουσι τὰς ἁμαρτίας. καὶ νὰ κάνουν καλὰ ἔργα καθὼς ἔπασαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν σκλαβίαν, καὶ μετανοιαύτους. διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐπανέβουσι πάλιν διὰ τὴν ἀχαριστίαν τους ἄλλα κακὰ χειρότερα καὶ βαρύτερα. Καὶ κολασθοῦσι καὶ εἰς τὸ ὕστερον αἰωνίως εἰς τὴν κόλασιν.

εὐχαριστία τῶν ἐλευθερωθέντων ἐκ Βαβυλῶνος.

α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

α'. (Ἐπειδὴ ἔχομεν χρέος νὰ παρακινοῦμεν εἰς τὴν ἐλπίδα σου καὶ εἰς τὴν δοξολογίαν σου Κύριέ μου ἕνας τὸν ἄλλον, διὰ τοῦτο θέλω λέγει καὶ ἐγὼ εἰς ὅλους τοὺς πικραμένους, ἢ χαρούμενους. ἢ σκλάβους, ἢ ἐλευθέρους δούλους σου.) Φωνάζετε χαρούμενοι καὶ εὐχαριστᾶτε τὸν Κύριόν μας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς.

β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀμόματι αὐτοῦ.

β'. Ψάλλετε σᾶς παρακαλῶ τὸ ὄνομά του τὸ Ἅγιον.

γ'. Δότε δόξαμ ἐμ αἰμέσει αὐτοῦ.

γ'. Κάμετε δοξολογίαις καὶ ἀνάγνωσαις εἰς ἔπαινόν του.

δ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου:

δ'. Καὶ εἰπέτε πρὸς τὸν Θεόν μας, ὢ πόσον εἶναι φοβερὰ τὰ καθημερινά σου ἔργα Κύριέ μου μεγαλοδύναμε; (μὲ τὰ ὁποῖα ἐλευθέρωσες τοὺς προγονούς μας, καὶ ἐμᾶς, ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας.)

ψαλ. ιζ'. λδ'. ψαλ. οζ'. λα'. ψαλ. ή. ιγ'.

έ. Ἐμ τῷ πλήθει τῆς δυμάμεώς σου, ψεύσομταί σε οἱ ἐχθροί σου.

έ. (Βέβαια τόσον εἶναι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ) ὁποῦ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῆς μεγάλης σου δυνάμεως (ὁποῦ τὰ κάνει, φοβοῦνται) καὶ καμώνονται οἱ ἐχθροί σου πῶς σὲ τιμοῦσι, καὶ δὲ μᾶς πειράζουσι. (καὶ ἄλλοι σὲ εὐλαβοῦνται καὶ σὲ πιστεύουσιν.)

ς'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάμ σοι καὶ ψαλλάτωσάμ σοι.

ς'. Ὅμως ὅλος ὁ κόσμος (σὰν ἀληθινὸν καὶ φανερὸν καὶ μόνον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς) χρεωστοῦν νὰ σὲ πιστεύουν καὶ νὰ σὲ προσκυνοῦν καὶ νὰ σὲ ψάλλουν.

ζ'. Ψαλλάτωσαμ δὴ τῷ ὀμόματί σου ὕψιστε:

ζ'. (Ναὶ Κύριέ μου, διὰ τοῦτο δός τους χάριν ὅλων νὰ σὲ γνωρίσουν) καὶ νὰ δοξολογοῦν τὸ ὄνομά σου ὑψηλότατε δέσποτα:

ή. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα

ή. (Καὶ νὰ φωνάζουν ἕνας τοῦ ἄλλου) ἐλᾶτε καὶ ἴδετε

γα τοῦ Θεοῦ.

θ'. ὡς φοβερὸς ἐμ βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων:

ι'. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν,

ια'. Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί:

ιβ'. Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,

ιγ'. τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ, τοῦ αἰῶνος:

ιδ'. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν.

ιε'. Οἱ παραπικραίνοντες,

ιϛ'. μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς:

ιζ'. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ:

ιη'. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν. καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου:

ιθ'. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός. * Ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον:

κ'. Εἰ-

πε τὰ μεγαλώτατα ἔργα τοῦ Θεοῦ,

θ'. νὰ γνωρίσετε πόσον εἶναι φανερὸς καὶ σοφώτατος εἰς ταῖς βουλαῖς καὶ δυνάμαις ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους:

ι'. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁποῦ μεταβάνει τὴν θάλασσαν καὶ τὴν κάνει ξερὴν (σὰν ἔκαμεν εἰς τὴν κόκκι- ἔξοδ. ιδ'.
νην θάλασσαν, καὶ εἰς τὸν Ἰορδάνην.)

ια'. καὶ ἐπέρασεν ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν στέγνην μὲ τὰ πόδιατους. (ὁποῦ δὲν ἠμποροῦσαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου νὰ τὸ κάμουσι:)

ιβ'. (Ἔτζι μᾶς ἀξίωσε πάλιν νὰ σταθοῦμεν ἐλεύθεροι εἰς τὴν γῆϊνον, καὶ ὅμοιον πρίδαμας) Νὰ εὐφραινώμεθεν ἐκεῖ ψυχικά, μὲ ψαλμῳδίαις εἰς τὴν ἐκκλησίανσου,

ιγ'. ἐσένα ὁποῦ ἐξουσιάζῃς μὲ τὴν μοναχήνσου δύναμιν τὰ κτίσματα ὅλα, παντοτινά:

ιδ'. (Κάμετο Κύριέ μου διατὶ (ἡ εὐσπλαγχνίασου βλέπει (τὰ κακὰ ὁποῦ παθαίνωμεν) εἰς τοῦτα τὰ ἀλλόφυλα ἔθνη (ὁποῦ μᾶς πολεμοῦσιν ἀσκόλαστα, καὶ μᾶς βασανίζουσι διὰ τὴν πίστινσου.

ιε'. Καὶ ἐμεῖς τοὺς λέγομεν ἐσεῖς ὁποῦ σκανδαλίζετε τὸν Θεὸν (μὲ τὰ κακὰ ὁποῦ μᾶς κάνετε,)

ιϛ'. μὴ τὸ κρατεῖτε ἀπαίνωσας νὰ ὑπερηφανεύεσθε (διατὶ θέλετε καταφρονεθῆ καὶ ἐσεῖς εἰς τὸ ὕστερον μυριοπλάσια:)

ιζ'. Δοξάσετε ὦ ἔθνη τὸν Θεόνμας, καὶ κάμετε νὰ ἀκουσθοῦσι τὰ λόγια τῆς δοξολογίαστου (κατὰ τὸ ὄνομάτου καὶ τὰ καμωματάτου μὲ ἐπαινέματα ἄξια καὶ γλυκήτατα καθὼς τοῦ πρέπει:)

ιη'. Ὁ ὁποῖος γλυτόνει τὴν ψυχήνμας ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ τὴν στρέφει εἰς τὴν ζωήν. καὶ δὲν ἀφίνη νὰ νικήσῃ ὁ φόβοσσας τὴν γνώμηνμας νὰ παραστρατήσῃ ἀπὸ τὴν πίστινμας.

ιθ'. Ναὶ Θεέ μου φανερὸν εἶναι καθὼς τόσαις φο- * διὰ τοὺς
ραῖς μᾶς ἐδοκίμασες. καὶ μᾶς ἄφικες καὶ μᾶς γ'. παῖ-
ἔκαψαν μὲ τόσα βάσανα, σὰν λιώνει καὶ καθα- δας.
ρίζη τὸ ἀσίμι εἰς τὴν φωτιάν.

κ'. Καὶ

* διὰ τὸν Δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
* διὰ τὸν λαόν.
ἠσαΐ. μγ'.

κ'. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα,

κ'. Καὶ μᾶς ἔμπασες εἰς τὴν σκλαβίαν διὰ τὰς ἁμαρτίαςμας,

κα'. ἔθου * θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

κα'. Καὶ ἔδωκες τόσαις ῥαβδαῖς καὶ σικώματα εἰς τὴν πλάτηνμας.

κβ'. ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

κβ'. καὶ ἔβαλες ἀδίκους ἀνθρώπους ἀπάνω εἰς τὰ κεφαλαῖςμας (νὰ πατοῦσι τὸν λεμόνμας, νὰ μᾶς σείζουν καὶ νὰ μᾶς τυραννοῦν τοὺς ἐλεεινοὺς κατὰ τὴν ἀπαντίαντος.)

κγ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

κγ'. Καὶ μὲ τὴν δύναμίν σου ἐπεράσαμεν (ἀπὸ διάφοραις καὶ ἄμετραις τυραννίαις) καὶ ἀπὸ φωτίαις καὶ νερὰ καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν θάνατον, καὶ πάλιν μᾶς ἐξανάστεσες:

εὐχαριστίας.

κδ'. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν.

κδ'. (Διὰ τοῦτο ἐλευθερωμένος ἀπὸ τοῦτα τὰ βάσανα ἐγὼ ὁ λαός σου) θέλω σεβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου μὲ λαμπάδες, καὶ λιβάνια καὶ λάδια, νὰ καίουνται εἰς δόξαν σου.

κε'. ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου,

κε'. νὰ σοῦ φέρνω εἰς τοὺς καιρούς τους τὰ τασίματά μου.

κϛ'. ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου.

κϛ'. ὁποῦ σοῦ ἐδιαχώρισα μετὰ χείλημου εἰς τὴν προσευχήν μου.

κζ'. καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

κζ'. καὶ σοῦ ἔταξε τὸ στόμαμου εἰς τοὺς μεγάλους φόβους καὶ θλίψαις ὁποῦ ἐπαιδεύουμου.

λευϊτ. γ'.

κη'. ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι.

κη'. θέλω σοῦ φέρνει λάδι κερὶ καὶ θυμιάματα καλὰ καὶ προσφοραῖς εἰς τὴν ἑορτήν σου.

κθ'. μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν. ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

κθ'. καὶ νὰ σφάζω ζῶα παχιὰ καὶ διαλεκτὰ κριούς, καὶ βόδια, καὶ ἐρίφους (εἰς τὰ πανηγύριά σου νὰ τὰ γένουνται χάριτα ὅλοι εἰς δόξαν σου.)

λ'. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

λ'. (Καὶ νὰ φωνάζω πασίχαρος εἰς ὅλους λέγοντας) ἐλᾶτε ὅλοι οἱ θεόφοβοι νὰ μοῦ ἀκούσετε καὶ θέλω σᾶς διηγηθῆ, ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ψυχήνμου (καὶ τὴν ἐγλύτωσεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τὰ βάσανάτης.)

λα'. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα,

λα'. Διατὶ ἔτζι ἐφώναζα πρὸς αὐτὸν μὲ τὸ στόμα (καὶ πόνον τῆς καρδίαςμου, (καὶ τὸν ἐπαρακάλουν νὰ μὲ λυπηθῇ καὶ νὰ μοῦ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνάγκαιςμου.

λβ'. καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

λβ', πάσεντάστε νὰ τὸν εὐχαριστῶ καὶ νὰ τὸν δοξάζω:

σάν μου. | ζω, καὶ νὰ διηγοῦμαι τὴν ἐλεημοσύνην του ἀπὸ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς μου:

λγ'. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου. | λγ'. Παρακαλῶντάς τον αὐτίσως καὶ εἶχα κακὴν γνώμην εἰς τὴν καρδίαν μου (νὰ ψευθῶ εἰς τὰ τασιματά μου.

λδ'. μὴ εἰσακουσάτω μου Κς. | λδ'. Καὶ νὰ κάνω πάλιν τὰ πρῶτά μου κακὰ, ὁποῦ ἔπασα νὰ σκολάσω) νὰ μὴ μοῦ ἀκούσῃ ὁ Κς νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν μου.

λε'. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θς, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. | λε'. ἀλλὰ διατὶ εἶχα καλὴν γνώμην μου ἐπάκουσεν ὁ Θς, καὶ ἐστοχάσθηκεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ παρακάλιου μου, (καὶ μοῦ ἐχάρισε τὸ ζήτημά μου:)

λϛ'. Εὐλογητὸς ὁ Θς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου. | λϛ'. Λοιπὸν ἂς λέγει ὅλος ὁ λαὸς μὲ μίαν φωνὴν καὶ καρδίαν αὐτάμα) νὰ εἶναι δοξασμένος παντοτινὰ ὁ Κς ὁποῦ δὲν ἀποδίωξε τὴν προσευχήν μου.

λζ'. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. | λζ'. καὶ ὁποῦ δὲν ἐκράτησε τὴν ἐλεημοσύνην του ἀπὸ λόγου μου (μὰ μοῦ ἔδωκε τὴν ἐλευθερίαν διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του:)

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ. ξϛ'. | ψαλ. τοῦ Δαδ ψαλλόμενος μὲ φωνὴν καὶ ὄργανα εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐλευθερίας.

Εἰς τοῦτον τὸν ψαλ. ἐπαρακάλει ἡ παλαιὰ ἐκκλησία τῶν ἰουδαίων, τὸν Θεὸν ἀριθ. ϛ'. νὰ φωτίζῃ τὸν λαόν του, καὶ νὰ τοῦ δίδῃ τὴν βοήθειαν καὶ ἐλεημοσύνην του· καὶ νὰ τὸν ὁδηγᾷ εἰς τὴν καλὴν στράταν καὶ νὰ φανερώνῃ τὴν δύναμίν του εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Καὶ νὰ κάμῃ τοὺς αὐτοὺς ὅλους νὰ τὸν γνωρίσουν, καὶ νὰ τὸν πιστεύσουν. Καὶ νὰ δίδῃ καρποφορίαν εἰς τὸν κόσμον του. διὰ νὰ δοξάζουν τὴν εὐσπλαγχνίαν του, καὶ νὰ εὐχαριστοῦν τὴν πρ[illegible]ήν του κυβέρνησιν. Καὶ προλέγει τὸν ἐρχομὸν τοῦ Χῦ, καὶ τὴν πίστιν τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν εὐλογίαν ὁποῦ ἔχουν νὰ πάρουν ὅσοι τὸν προσκυνοῦσι. καὶ πῶς ἔχει νὰ ξαπλωθῇ τὸ ὄνομά του καὶ τὸ εὐαγγέλιόν του εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὰ προστάγματά του. Τὸ ὅμοιον παρακαλεῖ καὶ τώρα τὸν δεσπότην Χν ἡ νέα ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν νὰ τὴν βοηθᾷ καὶ νὰ τὴν ὁδηγᾷ εἰς τὰ θελήματά του· καὶ νὰ δείχνῃ εἰς ὅλους τὴν μεγαλοδυναμίαν του, νὰ τὴν φυλάσσῃ ἀπὸ ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθρούς. Καὶ νὰ δίδῃ τὴν συνηθισμένην εὐλογίαν εἰς τὸν λαόν του ὡς πολυέλεος, νὰ τὸν δοξάζουν οἱ δοῦλοί του. καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστοῦσι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀπὸ καρδίας τους.

ἀριθ. ϛ'.	α. Ὁ Θεὸς οἰκτηρῆσαι ἡμᾶς,	α. Θεέ μου παρακαλοῦμέν σε νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇς (καὶ τοῦτον τὸν χρόνον σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς.)
	β'. Καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.	β'. καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσῃς ἐμᾶς καὶ τὴν γῆν σου νὰ καρπίσῃ.
	γ'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.	γ'. Ναὶ παρακαλοῦμέν σε νὰ μᾶς δείξῃς πάλιν τὴν δύναμιν καὶ καλοσύνην σου, καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσῃς:
	δ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.	δ'. Καὶ νὰ μᾶς φωτίζῃς νὰ γνωρίζωμεν εἰς τούτην τὴν ἐξορίαν μας ποῖον εἶναι τὸ θέλημά σου νὰ τὸ κάνωμεν.
	ε. ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.	ε. καὶ ἐξολόθρευε τοὺς ἐχθρούς μας) διανὰ ἀκούεται εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἡ μεγάλη σου δύναμις καὶ ἡ βοήθεια ὁποῦ μᾶς δίδῃς, νὰ ξεστένευται.
	ϛ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.	ϛ'. (Κάμε το Κύριέ μου πάλιν διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου) διὰ νὰ σὲ εὐχαριστοῦν ὅλα τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ σου·
	ζ'. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.	ζ'. κάμε το καὶ θέλουν σοῦ εὐχαριστᾶ ὅλοι οἱ λαοί, καὶ νὰ τὸ διηγοῦνται οἱ ἄπιστοι.)
ἠσα. β'.	η. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη,	η. Καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ καὶ νὰ ἀναγαλλιάσουν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ πιστεύσουν εἰς ἐσένα καὶ νὰ σὲ δοξάζουσι,
	θ'. ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.	θ'. (καὶ νὰ διηγοῦν) πῶς εἶναι ὀνόμα σου ἅγιος) καὶ πῶς μᾶς κρίνῃς ὅλους μὲ ἀληθινὴν ἰσότητα.
	ι. Καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.	ι. καὶ ἔτζι καὶ τὰ ἄπιστα ἔθνη θέλεις ὁδηγήσῃ νὰ σὲ εὐλαβοῦνται καὶ νὰ σὲ προσκυνοῦν εἰς τοὺς τόπους τους.
ψαλ. ιά. ιή.	ια. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός,	ια. (Κάμε μας τούτην τὴν χάριν ὦ μεγαλοδύναμε,) διὰ νὰ σὲ δοξάζουν ὅλα τὰ φουσάτα τοῦ οὐρανοῦ,
	ιβ'. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.	ιβ'. (Κάμε μας τούτην τὴν χάριν) διὰ νὰ σὲ προσκυνοῦσιν ὅλα τὰ πλήθη τῆς γῆς.
ἀριθ. ϛ'.	ιγ'. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς,	ιγ'. (Καὶ ξεχωριστὰ νὰ σοῦ εὐχαριστοῦμεν) διατὶ ἐκάρπησεν ἡ γῆ (μὲ τὴν εὐλογίαν σου, καὶ μᾶς ἔδωκεν ὅλον τὸν χρόνον ἄμετρα καλὰ νὰ χορταίνωμεν.)
ψαλ. πδ' ί.	ιδ'. εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός,	ιδ'. Ναὶ εὐλόγησαί μας Θεέ μου, Θεὲ ὅλου τοῦ

ὁ

κόσ-

ὁ Θς ἡμῶν.
ιέ. εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θς.

ις'. Καὶ φοβηθήτωσαν * αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Δόξα.

κόσμου. τῶν ἁγίων
ιέ. εὐλογησέμας ὅλους αὐτάμα θέμου· (ξεχω- συντροφιάδα.
ρισὰ κάθε ἕναμας, νὰ καθόμεθεν εἰς τὸν τό-
πονσου· καὶ νὰ στέχωμεν εἰς τὸ θέλημάσου· καὶ
νὰ χαιρώμεθεν τὰ ἀγαθάσου.)
ις. Καὶ ἔτζι θέλεις κάμη νὰ σὲ φοβοῦνται ὅλοι * τὸ σύν-
ἀπὸ ἄκρων ὡς ἄκρων τῆς γῆς, νὰ σὲ δοξάζουν κὸν τῆς
ὡς παντοδύναμον. θεότητος
Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς, ψαλμὸς τῷ Δαδ. ξζ'.

Ψαλμωδία τοῦ Δαβὶδ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐλευθερίας.

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς κεφ. ι. λέγει πῶς ὅταν ἠθέλασι νὰ σηκώσουν οἱ Ἑβραῖοι τὴν κιβωτὸν ἀπὸ τόπον εἰς τόπον· ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ψαλμοῦ. Ἐξεγέρθητι Κέ καὶ διασκορπιθήτωσαν οἱ ἐχθροίσου, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντέςσε. καὶ ἐκάνασι μεγάλαις δοξολογίαις εἰς τὸν Θεὸν μὲ πολλὴν εὐλάβειαν, ὁποῦ ἐμίλιε καὶ ἐθαυματούργα ἀπ' αὐτὴν, καὶ ἐφύλασε τὸν λαόντου. καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐξολόθρευεν, καὶ ἔκαμε καὶ ἐτρόμασαν ὅλοι. Καὶ ἀποθέτοντάςτην καὶ προσκυνῶντάςτην, ἔλεγεν. Ἐπίστρεψον Κέ χιλιάδας καὶ μυριάδας ἐν τῷ ἰηλ· ἤγουν στράφου Κέ καὶ εὐλόγεισαι τὸν λαόνσου νὰ πληθένη νὰ γίνουνται χιλιάδες καὶ μυριάδες. Μὰ ὁ Δαδ β. βασ.
σὰν ἔγινε βασιλεὺς ἀπὸ ὅλαις ταῖς φυλαῖς τοῦ ἔκαμε τοῦτον τὸν ψαλ. νὰ ψάλλεται εἰς ε.
τὸν ναὸν. ἢ ὅταν θέλουσι νὰ σηκώσουν τὴν κιβωτὴν ἀπὸ τόπον, ἢ διὰ πόλεμον, ἢ διὰ ἄλλην χρείαν μεγάλην. παρακαλῶντας τὸν Θν νὰ ἐλευθερώνῃ τὸν λαόντου πάντα ἀπὸ τοὺς ἐχθρούςτου· καθὼς καὶ τοὺς περασμένους χρόνους. Καὶ ἀρχίζοντας τὴν ἀρχὴντου ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως τὸν ἄνωθεν λόγον, λέγει· Ἀναστήτω ὁ Θς καὶ διασκορπιθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. καὶ κατεβαίνει διηγούμενος τὰ παλαιὰ θαυμάσια τοῦ Θῦ. καὶ δείχνει πῶς ὅταν εὔγαναν τὴν κιβωτὸν, ἦτον ἐκεῖ καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμὶν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκατέβαινε καὶ ὁ Σαοὺλ ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁποῦ ἔκαμεν ἀπὸ τὸν φθόνοντου πολλὰ κακὰ τοῦ Δαδ, σπουδάζοντας νὰ τὸν θανατώσῃ, διὰ νὰ μὴ βασιλεύσῃ. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ αὐτὴ ἡ φυλὴ νὰ ἦτον πρῶτα τόσον ἐναντία τοῦ Δαβὶδ περισσότερον ἀπὸ ταῖς ἄλλαις· ἀλλὰ τότε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ υἱοῦ του τοῦ Ἰεβοθὲ ἦσαν καὶ οἱ ι β'. συμφωνησμέναις, καὶ θεληματικῶς τοὺς ὑποταγμέναις εἰς τὸν Δαβίδ. Ἐκεῖ ἦσαν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα· καὶ τοῦ Ζαβουλὼν· καὶ τοῦ Νεφθαλείμ· σὰν ὁποῦ ἦσαν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰλήμ· Καὶ παρακινᾷ ὁ Δαβὶδ μὲ τοῦτον τὸν ψαλ. τὸν λαὸν νὰ δοξολογοῦσι τὸν Θεὸν ὡς παντοδύναμον ὁποῦ τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν αἴγυπτον καὶ τοὺς ἐπέρασεν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ τοὺς

ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐνίκησαν τοὺς ἐχθρούς τους, καὶ τοὺς ἐκατοίκησεν εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τοὺς εἶχε τάξει· καὶ τοὺς εὐλόγησε καὶ τοὺς ἐπλήθυνε, καὶ τοὺς ἐστερέωσε· καὶ ἠθέλησε νὰ τοῦ κτίσουν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἰλῆμ νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτὴν νὰ τοὺς βασιλεύῃ καὶ νὰ τοὺς φυλάσσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς (ὥστε ὁποῦ φυλάσσουν καὶ αὐτοὶ τὰ θεϊκά του προστάγματα). Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ παιδεύσῃ τοὺς ἀπίστους, καὶ νὰ τοὺς ὑποτάξῃ εἰς τὴν βασιλείαν του. καὶ νὰ κάμῃ νὰ τὸν δοξάζουν συμφώνως ὅλοι τους. Ἀκόμι τοῦτος ὁ ψαλ. προφητεύει τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ ἐξέσιά του θαύματα καὶ διδάγματα· καὶ τῶν ἀποστόλων. καὶ ἁγίων του. καὶ κράζει ὅλους τοὺς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀληθινήν μας πίστιν. Καὶ ἡ ἐκκλησία ὡς μητέρα τοῦ λαοῦ καταρᾶται τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ παρηγορᾷ τοὺς καλλοὺς μετὰ παλαιὰ καὶ νέα θαύματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ τοὺς διηγᾶται. Καὶ πῶς αὐτὸς θέλει τοὺς δόσῃ δύναμιν νὰ νικήσουν τὰ πάθη, καὶ διαβολικοὺς πειρασμούς, καὶ τοὺς ἐχθρούς τους. Διανὰ τὸν εὐχαριστοῦν καὶ νὰ στέκουνται εἰς τοὺς ὁρισμούς του ἀπαρασάλευτα ὡς τὸ τέλος. Καὶ τότε θέλει τοὺς ἀναπαύσῃ καὶ αἰωνίως εἰς τὴν βασιλείαν του.

α. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

α. Σηκώσου Θεέ μου σὲ παρακαλοῦμεν καὶ σκόρπισε τοὺς ἐχθρούς σου.

β. Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

β. καὶ ἂς φύγουν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου ὅσοι σὲ μισοῦσι, (καὶ δὲ σοῦ ὑπακούουσι:)

γ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν.

γ. Καὶ καθὼς χάνεται ὁ καπνὸς ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἂς χαθοῦσιν ἀπὸ τὸν θυμόν σου.

δ. ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

δ. καὶ ὡς λιόνει τὸ κερὶ ἀπὸ τὴν φωτίαν, ἔτζι ἂς ἀφανισθοῦσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὴν ὀργήν σου θεέ μου:

ε. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ:

ε. Καὶ τότε οἱ δίκαιοι (μένοντας ἐλεύθεροι ἀπὸ τοὺς πειρασμούς τους) θέλουσιν εὐφραίνεσθαι. Καὶ νὰ ἀγαλλιοῦσιν ὀμπροστὰ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ χαίρουνται μὲ πολλὴν εὐφροσύνην.

ς. Ἄσατε τῷ Θεῷ,

ς. (Ἀλλὰ διὰ νὰ γενῇ τοῦτο χριστιανοί μου) δοξολογᾶτε τὸν Θεὸν (ὅσοι θέλετε νὰ εἶστε δοῦλοι του ἀληθινοί,)

ζ. ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ζ. καὶ ψάλλετε τὸ ὄνομά του.

ή. ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβη-
κότι ἐπὶ δυσμῶν:

ή. καὶ καθαρίζετε τὴν στράταις τῆς καρδίας σας ἐ-
κείνου ὁποῦ κάθεται (εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ
φθάνει) εἰς τὴν δύσιν (ἀθέλετε νὰ περάσῃ νὰ
κατοικᾷ εἰς τὴν ψυχήν σας:)

δυτικὴ τῆς Ἰλὴμ ἦτον ὁ ναὸς τῶν ἰουδαίων.

θ'. Κύριος ὄνομα αὐτῷ,

θ'. (Διατὶ μοναχός του εἶναι Θεὸς) καὶ ὀνομάζεται
μέγας Κύριος (ὅλου τοῦ κόσμου,)

ί. καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον
αὐτοῦ.

ί. καὶ ἀναγαλλιᾶτε μὲ πολλὴν εὐλάβειαν ἔμ-
προσθέν του (εἰς ταῖς ἀκολουθίαις καὶ προσευχαῖς
σας.)

ιά. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ,

ιά. Λέγοντας κάμε νὰ ταραχθοῦσι Θεέ μου οἱ ἄ-
δικοι ἐχθροὶ ἀπὸ ταῖς φοβεραῖς σου παιδείαις,

ιβ'. * τοῦ πρὸς τῶν ὀρφανῶν·
καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

ιβ'. διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν· * καὶ ὁ
κριτὴς τῶν χηράδων (νὰ τοὺς βοηθᾷς καὶ νὰ κά-
νῃς τὴν ἀνταπόδωσιν· διὰ τοῦτο ἐκδίκησαι τὸ
αἷμα τῶν φονευμένων δούλων σου, καὶ δόσε νὰ
πάθουσιν ἡ γυναῖκαις καὶ τὰ παιδία τῶν ἐχ-
θρῶν, τὰ ὅμοια ὁποῦ μᾶς ἐκάμασι.)

ψαλ. ρμέ. θ'.

ιγ'. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ
αὐτοῦ,

ιγ'. Κύριέ μου Θεὲ ἀληθινὲ ὁποῦ κατοικᾷς εἰς τὸν οὐρα-
νὸν καὶ εἰς ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις.

δευτ. ί.

ιδ'. Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονο-
τρόπους ἐν οἴκῳ.

ιδ'. Καὶ ὁποῦ δύνεσαι νὰ κατοικήσῃς πάλιν τοὺς
δούλους σου μονολόγους εἰς τὰς χώρας σου καὶ εἰς
τὰ σπίτιά τους.

ιέ. Ἐξάγων πεπεδημένους
ἐν ἀνδρείᾳ,

ιέ. Καὶ ὁποῦ ἠμπορῇς καὶ ἐλευθερώνεις τοὺς σιδε-
ροδεμένους δούλους σου μὲ τὴν ἀμέτρητόν σου δύνα-
μιν,

ψαλμ. ρς'. ζ'.

ις'. Ὁμοίως τοὺς παραπι-
κραίνοντας * τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν τάφοις.

ις'. καθὼς ἔκαμες εἰς τοὺς θλιμμένους ὁποῦ ἐκα-
τοικοῦσαν (εἰς τὴν αἴγυπτον κρατημένοι εἰς τὴν
σκλαβίαν) * σὰν τοὺς νεκροὺς εἰς τὰ μνήμα-
τα, (καὶ δὲν ἐδύνουνταν ἀπὸ λόγου τους νὰ ἐλευ-
θερωθοῦσι χωρὶς τὴν βοήθειάν σου, ξεχώρι-
σέ μας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς
μας:)

οἱ ἰουδαῖοι ὡς ἐντάφω ὤκουν ἐν αἰγύπτῳ.

ιζ'. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύε-
σθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου.

ιζ'. Ὦ Θεέ μου καθὼς ἔκαμες πηγαίνοντας ὀμ-
προστὰ τοῦ λαοῦ σου (ὅταν τὸν ἐξεσκλάβωσες ἀπὸ
τοῦ φαραὼ μετὰ μεγάλα θαύματα,)

ἐξοδ. ιδ.

ιή. Ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν
τῇ ἐρήμῳ γῆ ἐσείσθη.

ιή. Καὶ διαβαίνοντας εἰς ἐκείνην τὴν μεγάλην ἔ-
ρημον (μὲ τὴν ἁγίαν σου κιβωτὸν) ἐσείσθησαν

οἱ τόποι ἐκεῖνοι (ἀπὸ τὰ φοβερὰ πράγματα ὁποῦ ἔκανες.)

ἐξοδ. ιθ. κριτ. έ. ιθ'. Καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ σινᾶ.

ιθ'. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ οὐρανοὶ τοὺς ἔβρεχαν (μ'. χρόνους τὸ μάννα) ἀπὸ τὸν ὁρισμόν σου ἐσένα τοῦ μεγάλου Θεοῦ ὁποῦ ἐφάνηκες εἰς τὸ σινᾶ τοῦ Μωϋσῆ (καὶ τοῦ ἔδωκες τὸν νόμον.

κ'. Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

κ'. Τοῦτα, καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὅλα ἐγίνουνταν) ἀπὸ τὴν δύναμίν σου ἐσένα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ (καὶ ὅλου τοῦ κόσμου:)

δευτ. ιά. κα'. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου,

κα'. Ἔτζι καὶ τώρα θέλεις δόσῃ βροχὴν ἐλεημοσύνης (ἤγουν καλοχρονίαν, καὶ στερεὰν καλοθεσίαν) εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας σου,

κβ'. Καὶ ἠσθένησε.

κβ'. (Διατὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας της) ἀχάμνησε καὶ ἐρημώθη (ἀπὸ τοὺς πολέμους τῶν ἐχθρῶν της)

κγ'. Σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

κγ'. ἀλλὰ καθὼς ἐσὺ τὴν ἐκατάστεσες πρῶτα μὲ τάξιν καλὴν καὶ βασίλειον· δύνεσαι τώρα πάλιν νὰ τὴν κυβερνήσῃς καὶ νὰ τὴν διορθώσῃς.)

κδ'. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ.

κδ'. Σὰν ὁποῦ κατοικοῦσι τὰ πρόβατά σου εἰς αὐτήν.

κέ. Ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός.

κέ. Καὶ τὴν ἐπῆρες καὶ τὴν ἔδωκες διὰ τὴν καλοσύνην σου τοῦ ξένου καὶ πτωχοῦ λαοῦ σου θέμου. (νὰ τὴν κληρονομίσῃ, τὸν ὁποῖον ἐξεσκλάβωσες ἀπὸ τὴν αἴγυπτον τὴν σκοτεινὴν ἁμαρτίαν, ὤ μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη σου Κέμου καὶ τίς δύνεται νὰ διηγηθῇ τὰ ὅσα ἔκαμες παλαιὰ καὶ νέα εἰς τὸν λαόν σου.)

ἐξοδ. ι'. κς'. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις,

κς'. (Ἐσὺ θέμου κάμε πάλιν καὶ εἰς ἐμᾶς τὰ ὅμοια) διὰ νὰ δώσῃς Κέμου ἀφορμαῖς ἐκείνων ὁποῦ θέλουσι νὰ τὰ διηγοῦνται,

κζ'. δυνάμει πολλῇ.

κζ'. καὶ νὰ τὰ φωνάζουν χαρούμενοι μὲ δύναμιν μεγάλην εἰς ὅλους.

κή. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων, τοῦ ἀγαπητοῦ.

κή. Ἐσὺ καὶ τώρα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν φουσάτων, δόσε διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ.

κθ'. Τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

κθ'. Καὶ διὰ τὸν στολισμὸν τῆς ἐκκλησίας, νὰ διαμειραθοῦσι τὰ πράγματα τῶν ἐχθρῶν τους (κα-

λ'.

(καθὼς ὅπ8 τὸ ἐκάμασι καὶ ἐκεῖνοι εἰς ἐμᾶς τὰς ταλαίπωρας.)

λ'. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,

λ'. (Ἀλλὰ ἀκέω θέμ8 νὰ μᾶς λέγῃς) ἀθέλετε νὰ ἀναπαυθῆτε ἐλεύθεροι εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ πρώτην σας κατάστασιν (παύσετε τὴν περασμένην σας κακίαν. καὶ ὑποτάσεσθε εἰς τὰ προσάγματά μ8, καὶ ὑπομένετε τὰ βάσανα· καὶ ὥσαν θελήσω ἐγὼ νὰ τὸ κάμω κατὰ τὸν χρισμόν.)

λα'. πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι.

λα'. θέλετε κάμη πτερῦγες ἄχολης περιστέρας ἀσημωμέναις πρὸς ταῖς ἄκραις. — ἰδὲ τὸ λεξικὸν εἰς τὸ π'.

λβ'. Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

λβ'. καὶ χρυσωμέναις εἰς τὰς νόμας καὶ πλάταις μὲ λαμπρότατον χρυσάφι. (ἤγ8ν θέλετε περνᾶ εὐγενικὰ καὶ πλ8σια, δίχως πίκραις καὶ βάσανα.)

λγ'. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς.

λγ'. Καὶ πέμποντας ὁ 8ράνιος βασιλεὺς θεόφοβ8ς πάλιν εἰς αὐτήν. — κριτ. θ'.

λδ'. χιονωθήσονται ἐν σελμών.

λδ'. θέλ8σιν ἀσπρίσῃ ὡς τὸ χιόνι· (ἤγ8ν θέλ8σι καλοπεράσῃ ὅσοι κατοικ8σιν εἰς τὴν ἱλῆμ (καὶ εἰς ὅλαις τ8 ταῖς χώραις:)

λε'. Ὄρος τοῦ Θεοῦ,

λε'. (Καὶ τ8το θέλει γενῆ διατὶ) τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, ἤγ8ν τὰ β8νὰ τῆς ἱλῆμ εἶναι ὄρη λιπαρὰ, διατὶ ἔχ8σι καλὴν βοσκὴν διατὰ κοπάδια. εἶν' ... ὄρη ὅπ8 κάν8σι πολὺ καὶ καλὸν τυρί. εἶναι ὄρη μὲ πολλ8ς καὶ νόσιμ8ς καρπ8ς. (εἶναι καὶ ὀνομάζ8νται ἅγιοι τόποι. διατὶ ἔχ8σι τὸν θεῖον τάφον τοῦ Χριστοῦ. θαυμασταῖς ἐκκλησίαις. ἅγια λείψανα καὶ ἄλλα ἀκριβὰ καὶ πολύτιμα πράγματα.) — εἶναι μητρόπολις

λϛ'. Ὄρος πῖον.

λϛ'. Τόπος λιπαρὸς (διατὶ ἐκεῖ ἐκατέβη τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἔδωκε τὰ χαρίσματα τῶν ἀποστόλων.) — λιπαρὸν διὰ ζῶα κάνει πολὺ τυρί.

λζ'. Ὄρος τετυρωμένον.

λζ'. στερεὸν καὶ δυνατὸν, (διατὶ ἀπ' ἐκεῖ ἄρχησεν ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐστερεώθη· καὶ ἀπ' αὐτὸ ἔδραμεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.) — πολύκαρπον.

λη'. ὄρος πῖον:

λη'. χαριτωμένον, (Διατὶ ἐκεῖ θέλ8σι νὰ ἀκ8σ8ν

λθ'.

κύσυν οἱ δίκαιοι, τὸ Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι

λθ΄. Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;

λθ΄. (Καὶ τότε νὰ λέγετε πρὸς τοὺς ἐναντίους σας) διατὶ ἐκαυχᾶσθε ὡς τὴν σήμερον ἀλλόπιστα ἔθνη σκληρὰ καὶ ὑπερήφανα εἰς τὴν ψευματινὴν σας δύναμιν πῶς θέλετε ἐξουσιάσῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ παντοτινά;

β΄. β΄. ς΄. μ΄. Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ
* δευτ. Θεὸς * κατοικεῖν ἐν αὐτῷ.
λγ΄. μα΄. Καὶ * γὰρ ὁ Κύριος κατασ
*δαν. η΄. κηνώσει εἰς τέλος.
* ἡ κιβωτός. μβ΄. Τὸ * ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον,
ἡ θκός.
ὁ σρὸς τοῦ
Χυ̃ ὁ τάφος του. ἡ
ἐκκλησία καὶ
ἕτερα.

μ΄. Ἡ ὁποῖα εἶναι τὸ ὄρος ὁποῦ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύεται εἰς αὐτό.

μα΄ Καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐλευθέρωσε νὰ κατοικᾷ εἰς αὐτὴν πάντα.

μβ΄. (Καὶ ἔχετε νὰ ἠξεύρετε πῶς) τὸ ἁμάξι τοῦ μεγαλοδυνάμου Θεοῦ εἶναι μυριάδες φοραῖς μεγαλίτερον καὶ δυνατώτερον καὶ θαυμασιώτερον ἀπὸ τὰ ἐδικά σας (καθὼς φαίνεται εἰς τὴν παλαιὰν καὶ νέαν γραφήν.)

μγ΄. χιλιάδες εὐθηνούντων.

μγ΄. καὶ τὸ κυβερνοῦσι χιλιάδες ὑπηρέταις καὶ λαοί.

μδ. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν σινὰ ἐν τῷ ἁγίῳ.

μδ΄. μὲ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Κύριος ὁποῦ ἐφάνη εἰς τὸ ἅγιον σινάιον τοῦ Μωϋσῆ

ἐφεσ. δ΄. με΄. Ἀνέβης εἰς ὕψος,

με΄. Ναὶ Κύριέ μου κάμετο καθὼς καὶ ἐπότες ὁποῦ ἀνέβης εἰς αὐτὸ τὸ ὑψηλὸν ὄρος δοξασμένος.

μς΄. ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

μς΄. σύρνοντας τοὺς σκλάβους ὁποῦ ἐξεσκλάβωσες ἀπὸ τοῦ Φαραώ.

μζ΄. ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

μζ΄. καὶ ἀκόμι ἔλαβες (τὰ ἀσιμοχρύσαφα καὶ σολίδια καὶ πράγματα τῶν αἰγυπτίων) καὶ τὰ ἔδωκες τῶν ἀνθρώπων σου.

μη΄. Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι,

μη΄. καὶ ἄγκαλα καὶ δὲ σοῦ ἐπείθουνταν ἔστερξες νὰ κατοικήσῃς μετ᾽ αὐτούς.

μθ΄. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός.

μθ΄. (Διὰ τοῦτο ἐνθυμούμενοι τὰ μεγαλεῖα σου σοῦ εὐχαριστοῦμεν λέγοντας) Νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ὅλονῶν.

ν΄. Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν.

ν΄. Νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριός μας τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν (διὰ ταῖς καθημεριναῖς χάραις ὁποῦ μᾶς κάνῃ.)

να΄. Κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

να΄. Καὶ παρακαλοῦμέν σε νὰ κατευοδόνῃς τὴν στράτα μας εἰς τὰ προστάγματά σου Θεὲ τῆς σωτηρίας μας.

μβ΄. μβ΄.

μβ'. ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

νβ'. Διατὶ ἐσὺ ὁ Θεός μας εἶσαι Θεὸς τῆς ζωῆς μας.

μγ'. Καὶ τοῦ Κυρίου,

νγ'. Καὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἐξουσία ὅτι θέλει νὰ μᾶς κάμῃ,

μδ'. κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου:

νδ'. διατὶ τοῦ Κυρίου εἶναι οἱ διάφοροι τρόποι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ὁποῦ μᾶς ἔρχουνται.

με'. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ.

νε'. Διὰ τοῦτο βέβαια ὁ Θεὸς θέλει συντρίψῃ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἐχθρῶν του (καθὼς ἔκαμε καὶ εἰς τοὺς περασμένους.)

μς'. Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

νς'. Καὶ νὰ ἀνασπάσῃ τὸ μαλὶ τῆς κορυφῆς τους ἐκείνων ὁποῦ περιπατοῦσιν ὅλον ἐμπρὸς εἰς ταῖς στράταις τῆς ἁμαρτίας.

μζ'. Εἶπε Κύριος ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω.

νζ'. Καὶ ἂς γενῇ καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος, πῶς θέλω στραφῇ μὲ τὸ φουσάτον μου νὰ ἐλευθερώσω μὲ φοβερὸν πάθη) ἀπὸ τὴν Βασὰν τὸν λαόν μου.

μη'. Ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

νη'. καὶ νὰ τὸν στρέψω καὶ νὰ τὸν περάσω ἀπὸ τὸν βυθὸν τῶν αἱμάτων της (σὰν ἔπνιξα καὶ τὸν Φαραὼ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

μθ'. Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι.

νθ'. Καὶ θέλω κάμῃ νὰ πέσουν οἱ ἐχθροί σου φονευμένοι νὰ τοὺς καταπατῇς νὰ βάφουνται τὰ πόδιά σου εἰς τὸ αἷμά τους.

ξ'. ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

ξ'. καὶ νὰ κοκκινίζῃ ἡ γλῶσσα τῶν σκυλιῶν σου (καταξεσκίζοντας ταῖς σάρκας τους τὸ ὁποῖον ἔγινε πολλαῖς φοραῖς.)

ξα'. * Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεός.

ξα'. Ὅταν ἐφαίνουνταν γεμάταις ἀπὸ τὰ φοβερά σου ἔργα ἡ στράταις ὁποῦ ἐπέρασες Θεέ μου, ἀπὸ τὴν αἴγυπτον ὡς τὴν ἱερουσαλήμ.

ξβ'. * αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως.

ξβ'. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν πολλαῖς φοραῖς ἡ στράταις τοῦ Θεοῦ τοῦ βασιλέως μας (ἐδείξασι τὴν δύναμιν καὶ μεγαλωσύνην, μετὰ θαύματα ὁποῦ ἔκανεν ἐκεῖ ὁποῦ ἐπέρνα μὲ τὴν ἁγίαν του κιβωτόν.)

ξγ'. τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων.

ξγ'. εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν τάξιν ἐπάγεναν ἐμπροστὰ οἱ μεγάλοι ἀφεντάδες, κοντὰ τῶν ψαλτάδων.

ξδ'. ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν:

ξδ'. καὶ ἀνάμεσα τῶν κορασίδων ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν καὶ ἔπαιζαν τὰ τύμπανα (καὶ ἐψάλασι λέγοντας.)

ψαλμ. ρθ'. ή.

* ά. βασ. δ'. έ. καὶ ς'. ὅταν τὴν ἐπῆραν τὴν κιβωτὸν οἱ ἀλλόφυλοι. * καὶ β'. βασ. ς'. ά. παραλ. ι β'. ὅταν τὴν ἔφερεν ὁ Δαβὶδ εἰς ἱερουσαλὴμ ἐξοδ. ιδ'. ιέ.

ἀοὶ ψάλτες. β'. οἱ ἄρχοντες. γ'. ἡ κορασίδες

ξέ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν. Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

ξς'. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει.

ξζ'. ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

ξή. ἄρχοντες ζαβουλὼν.

ξθ'. ἄρχοντες νεφθαλείμ.

ό. Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου,

οά. δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο ὃ κατηργάσω ἐν ἡμῖν,

οβ'. ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

ογ'. σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα:

ψαλ. κά. κ'δ'. οδ'. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου,

οέ. ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν,

ος'. τοῦ ἐγκλεισθῆναι.

οζ'. τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀρ-

ξέ. Ὅλον τὸ πλῆθος ὁποῦ εὑρίσκεσθε ἐδῶ σήμερον δοξάζετε τὸν Θεὸν. καὶ προσκυνᾶτε τὸν Κύριον ἡ δώδεκα φυλαῖς τοῦ Ἰακώβ.

ξς'. Ἐκεῖ ἦτον ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμὶν ὁποῦ ἦτον ὁ μικρότερος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ. καὶ ἐβλέπασι καὶ ἐξεστήκουνταν.

ξζ'. καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα οἱ ἀφεντάδες τους.

ξή. οἱ ἄρχοντες τῆς φυλῆς τοῦ ζαβουλὼν.

ξθ'. καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς φυλῆς τοῦ νεφθαλείμ.

ό. Ἔτζι Κύριε μου κάμε καὶ τῶρα, καὶ ὄρισε Θεέ μου νὰ γένουσι τὰ ὅμοια θαύματα μὲ τὴν δύναμίν σου.

οά. δὸς δύναμιν Κύριε μου νὰ γενῇ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔκαμες παλαιὰ καὶ νέα εἰς τοὺς δούλους σου (καὶ σὰν ἐσυμφώνησες ταῖς φυλαῖς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δαβίδ, ἔτζι καὶ τῶρα εἰς τὸν καιρόν μας ὅλους τοὺς χριστιανοὺς,

οβ'. καὶ ἂς φέξῃ σὰν ἄλλος ἥλιος ἡ δόξα σου εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τὸν ναόν σου ὁποῦ ἔχεις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ (καὶ ἐλευθέρωσέτον καὶ κάμετον πάλιν περίφημον εἰς ὅλαις ταῖς χώραις σὰν καὶ πρῶτα)

ογ'. τότε θέλουσι σοῦ φέρνει οἱ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες ἀπὸ ὅλους τοὺς τόπους ἀκριβὰ χαρίσματα:

οδ'. Ῥίξε τὴν ὀργήν σου εἰς τὰ ἀνθρωπόμορφα θηρία τοῦ καλαμίου καὶ δάσου, ὁποῦ χαλοῦσι τὸν τόπον σου.

οέ βλέπεις πῶς τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν μὲ ταῖς ἄγροιαις δάμαλαις. (Τῶν λαῶν τῶν ἀπίστων,

ος'. Τρέχουν καὶ ἀποκλείουσιν εἰς φυλακαῖς τοὺς τυραννισμένους δούλους σου (ὁποῦ ἐκατακάυθησαν τόσους χρόνους διὰ τὴν πίστιν τους εἰς τὴν φλόγα τῶν βασάνων, καὶ ἐγίνησαν ὁλόπτωχοι.)

οζ'. καὶ καθαρισμένοι ἡ ψυχή τους ὅμοια μὲ τὸ ἀσίμι

ἀργυρίῳ:	σίμι (καὶ δίχως λύπην τοὺς θανατώνουσι:)
οη'. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα,	οη'. Καὶ διασκόρπισε τὰ ἔθνη ὅπου θέλουσι νὰ μᾶς πολεμοῦσι,
οθ'. ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αἰγύπτου.	κθ'. τότε θέλουσιν ἔλθη ἀπεσαλμένοι οἱ πρῶτοι τῆς αἰγύπτου νὰ σὲ προσκυνήσουν.
π'. αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.	π'. καὶ ἡ αἰθιοπία θέλει σπουδάξει νὰ φθάσῃ (μὲ δῶρα) καὶ ἀνοικταῖς ἀγκάλαις νὰ σὲ δοξάζῃ Κύριέ μου.
πα'. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ,	πα'. Καὶ νὰ παρακινοῦσιν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς (ἕνας τὸν ἄλλον λέγοντας) δοξάζετε τὸν Θεὸν,
πβ'. ψάλλατε τῷ Κυρίῳ.	πβ'. καὶ ψάλλετε τὸν Κύριον.
πγ'. τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς:	κγ'. ὅπου κάθεται ἀπάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς οὐρανοὺς (καὶ προσκυνᾶτέτον) ἀνατολικά:
πδ'. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.	πδ'. (Διατὶ ἀδὲ τὸ κάμετε) ἠξεύρετε πῶς θέλει δώσει ἀπ' ἐκεῖ μὲ μίαν του φωνὴν ἕνα κτύπον δυνατὸν (σὰν ἀστροπελέκι εἰς τὰ πρωτοβρόχια, νὰ χαθοῦμεν ἀπὸ τὸν τρόμον μας.)
πε'. δότε δόξαν τῷ Θεῷ:	πε'. Διὰ τοῦτο δοξάσετέτον (μὲ πίστιν καὶ καθαρὰν καρδίαν, καὶ λόγια καλὰ καὶ ἔργα:)
πς'. Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ,	πς'. (Ἡ μεγαλωτητάτου φαίνεται εἰς τὰ κτίσματάτου,) εἰς τὸν λαόντου, (καὶ εἰς ταῖς χαραῖστου,)
πζ'. Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις:	πζ'. Καὶ ἡ δύναμίςτου ἡ θαυμαστόπλουτος εἶναι γνωριστὴ εἰς τὰ νέφαλα (μὲ τὰ ὁποῖα ἂν βουληθῇ κάνει κατακλυσμὸν νὰ πνίξῃ τὸν κόσμον. Καὶ ἂν θελήσῃ βρέχει εἰς τὴν γῆν καὶ γίνουνται χίλια καλὰ καὶ χορταίνομεν, μὰ ἀδὲ βρέξῃ ξεραίνουνται ὅλα, καὶ ἐμεῖς ἀποθένομεν:)
πη'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,	πη'. (Καὶ μάθετε ἀπὸ τὰ περασμένα πῶς) ὁ Θεὸς εἶναι θαυμαστὸς εἰς τοὺς ἠγαπημένουςτου καὶ εἰς ταῖς ἁγίαιςτου ἐκκλησίαις,
πθ'. ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.	πθ'. ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ὅλου τοῦ κόσμου (διὰ τοῦτο ἂς κάνωμεν ἀπαρασάλευτα τὸ θέλημάτου.)
ϙ'. αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κρα-	ϙ'. Καὶ τότε αὐτὸς ὁ μεγαλοδύναμος θέλει δί-

κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

λέ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός:~ Δόξα.

δεῖ δύναμιν καὶ στερέωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του καὶ εἰς τὸν λαόν του.

λέ. (Διὰ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ πάντα καὶ νὰ λέγῃ) δοξάζωσε καὶ προσκυνῶσε Θεέ μου, (διὰ ταῖς καλοσύναις ὁποῦ κάμνῃς εἰς ἐμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων. Ψαλ. τῷ Δαβίδ. ξή.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ παρακαλῶντας τὸν Θεὸν νὰ ἀλλάξῃ τὰ μεγαλώτατα βάρη τῶν σκλαβωμένων, καὶ τυραννισμένων, καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ γλίγορα.

Εἶχον οἱ ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτοι ἐπανελθεῖν καὶ οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱλήμ.

ὁ Δαδ τύπος τοῦ Χυ.

Τοῦτος ὁ Ψαλμὸς σημαδεύει πολέμους καὶ κίνδυνα μεγάλα καὶ θανάσιμα, σκλαβωμένων, παρακάλια καὶ δάκρυα. Καὶ διηγᾶται τὴν σκληροκαρδίαν τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὰ βάσανα, καὶ ὑβρισίαις, καὶ τυραννίαις, καὶ πείναις, καὶ δείψαις, καὶ γυμνότητες, καὶ στενοχωρίαις, καὶ κακοπάθειαις, ὁποῦ γίνονται εἰς τοὺς πολέμους καὶ σκλαβίαις. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ καταχαλάσῃ τοὺς ἐχθρούς. καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀφίσῃ νὰ ἀποθάνουν εἰς ἐκεῖνα τὰ πάθη. Ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν κακοσύνην καὶ βλασφημίαν τῶν ἐχθρῶν νὰ τοὺς λυτρώσῃ, διὰ νὰ τὸν δοξάζουσι καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦσι. Καὶ νὰ ἰδοῦσιν οἱ δοῦλοι του οἱ τυραννισμένοι τὴν ἐλεημοσύνην του νὰ εὐφρανθοῦσι. νὰ τὸν δοξολογοῦσιν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι, καὶ ὅλα τὰ κτίσματα οὐρανοῦ, γῆς, καὶ θαλάσσης. Καὶ νὰ κατοικήσουν κατὰ τὸν πόθον τους χαρούμενοι οἱ ἀγαπημένοι του εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τους. Τοῦτος προφητεύει καὶ τὰ φοβερὰ πάθη τοῦ Χυ, καθὼς φαίνεται εἰς τὰ ιέ. κεφ. τοῦ Ἰωάννου. πῶς ἐξηγᾷ ὁ δεσπότης εἰς τοὺς λόγους του, (τὸ ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν) καὶ λέγει, ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Δείχνοντας ἀπὸ τοῦτα τὰ λόγια πῶς τοῦτος ὁ ψαλμὸς, φωνάζει τὰ πάθη του. καὶ καταρᾶται τῶν ἰουδαίων, κατὰ τὸν παῦλον, ῥωμ. κεφ. ιά. λέγοντας, γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδωσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. καὶ τὰ λοιπὰ. τὰ ὁποῖα χρεωστοῦνται διὰ τὸν Χν, καὶ διὰ τοὺς δούλους του. ὁποῦ ὑποφέρουν διὰ τὸ χρέος καὶ τὴν ἀγάπην του τὰ βάσανα, καὶ ὅσους πειρασμοὺς, στενοχωρίαις, ὑβρισίαις. ἀδικίαις, κόπους, συκοφαντίαις, κίνδυνα, τυραννίαις, καὶ θανάτους ὁποῦ τοὺς ἔλθουσιν εἰς τούτην τὴν ζωὴν, ἢ ἀπὸ δαίμονας, καὶ ἀνοῦς. δίκαια ἢ ἄδικα, καὶ τὸν δοξάζουσι. Καὶ καταρᾶται μυρίαις κατάραις τῶν ἐχθρῶν του. ἡ ὁποῖαις βλέπομεν πῶς πιάνουσι διὰ τὴν ἀπιστίαν τους ἀπάνω τους. Παρακαλεῖ καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ καλὴ ψυχὴ τὸν Χν νὰ τὴν φυλάξῃ ἀπὸ ἀδίκους, καὶ αἱρετικοὺς, καὶ ἐχθρούς της ὁποῦ εἶναι πάντα ἐναντίοι νὰ τὴν πολεμοῦσι νὰ τὴν χαλάσουν

...ειν, καὶ νὰ τὸ πειράζουν καὶ νὰ τῆς παρακούουσι. Καὶ καταρᾶται τὴν κακῶν ὁποῦ δίχως φόβον Θεοῦ καὶ διάκρισιν τὴν πολεμοῦσι. Καὶ δὲ πείθουνται εἰς τὰ προστάγματά της. Ἔχοντας τὴν ἐλπίδα της μὲ μεγάλην ὑπομονὴν εἰς τὸν δικαιοκρίτην νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδωσιν, διὰ δοξολογίαν του πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον.

α΄. Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου:	α΄. Γλύτωσαί με Κύριέ μου τὸν σκλαβωμένον λαόν σου, διατὶ ἔφθασαν τὰ νερὰ τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀπάνω μου καὶ κινδυνεύει νὰ μὲ πνίξουν νὰ πάρουσι τὴν ζωήν μου:
β΄. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.	β΄. Καὶ ἐκάρφωσα εἰς τὴν λάσπην τοῦ βυθοῦ τους, καὶ δὲν εἶναι ἀποκάτω μου τόπος στερεὸς νὰ πατήσω νὰ ἄγω: (εἰς καιρὸν πολυβροχίας οἱ ς΄. στιγμαῖς.)
γ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,	γ΄. Καὶ ἐσύρθηκα ἀπὸ τόσα νερὰ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
δ΄. καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.	δ΄. καὶ πέφτοντας ἀπάνω μου δυνατὴ ἀνεμοταραχὴ μὲ ἐκαταπόντισε νὰ μὲ πνίξῃ.
ε΄. Ἐκοπίασα κράζων,	ε΄. καὶ ἀπόκαμα νὰ φωνάζω καὶ νὰ κλαίω,
ς΄. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου:	ς΄. καὶ ἐβράχνιασεν ὁ λάρυγγάς μου.
ζ΄. ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου,	ζ΄. καὶ ἐθαμπώθησαν τ᾽ ἀμμάτια μου,
η΄. ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου:	η΄. ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ εἶχα καὶ ἐκοίταζα εἰς ἐσένα τὸν Θεόν μου νὰ μοῦ βοηθήσῃς:
θ΄. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.	θ΄. Καὶ ἐσὺ ἄφηκες καὶ ἐπληθύνασι περισσότερον ἀπὸ ταῖς τρίχαις τῆς κεφαλῆς μου ἐκεῖνοι ὁποῦ μὲ μισοῦν χωρὶς ἀφορμήν.
ι΄. ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως.	ι΄. καὶ ἐδυναμώθησαν οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου ὁποῦ μὲ ξετρέχουν νὰ μὲ φονεύσουν ἄδικα.
ια΄. ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον.	ια΄. καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲ τοὺς ἔπερνα καὶ ὁποῦ δὲ τοὺς ἐχρωστοῦν μοῦ ἐγύρευαν, καὶ τοὺς τὰ ἔπλερωνα (ἀπὸ τὸν φόβον μου διὰ νὰ λείψω ἀπὸ τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς πόλεμούς τους:)
ιβ΄. Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου.	ιβ΄. Θεέ μου ἐσὺ γνωρίζεις καλήτερα παρὰ ἐμένα τὴν καταφρόνεσιν ὁποῦ μοῦ κάνουσι, δίχως νὰ τοὺς πειράζω καὶ νὰ τοὺς ἀποκρίνωμαι.)
ιγ΄. καὶ	ιγ΄. καὶ

ιγ'. Ϗ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν:	ιγ'. Ϗ τὸ βλέπεις καθὼς τὰ σφάλματά μου δὲ δύνουνται νὰ κρυφθοῦσιν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου:
ιδ'. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κέ, Κέ τῶν δυνάμεων.	ιδ'. Διατοῦτο σὲ παρακαλῶ Κέ, Κέ τῶν ἀγγέλων νὰ μὴ λυπηθοῦσι διάλογου μου ἐκεῖνοι ὁποῦ σὲ παρακαλοῦσι καὶ καρτεροῦσι νὰ μοῦ βοηθήσῃς.
ιέ. Μὴ δὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θς τοῦ Ἰηλ:	ιέ. Μὴ δὲ νὰ ἐντραποῦσι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου ἐκεῖνοι ὁποῦ σοῦ ζητοῦσι τέτην τὴν χάριν νὰ τὴν δώσῃς εἰς ἐμένα Θὲ τοῦ κόσμου:
ις'. Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν.	ις'. Καὶ τὸ περισσότερον διατὶ διὰ τὴν ἀγάπην σου Κέ μου ὑπομένω πολλοὺς ὑβρισμοὺς πῶς εἶμαι χριστιανὸς (Ϗ μὲ ἐνεμπαίζουν πῶς δὲ δύνεσαι νὰ μοῦ βοηθήσῃς)
ιζ'. Ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου:	ιζ'. Καὶ σκεπάζει πολλὴ ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου:
ιή. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, Ϗ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μρς μου:	ιή. Καὶ ἐχωρίσθηκα εἰς τὴν σκλαβίαν μου τοὺς ἐδικούς μου, καὶ ἐγίνηκα ξένος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου. (καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ βλέπωμεν ἀλλήλους μας, ἐπειδὴ ἐδιαμερισθήκαμεν εἰς πολλοὺς ἀφεντάδες:)
ιθ'. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.	ιθ'. Καὶ τὸ χειρότερον διατὶ ἡ χαρὰ τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ τὴν ἐχωρίσθηκα μὲ ἔκαψε κατάψυχα.
κ'. Ϗ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ:	κ'. Ϗ ἡ καταφρόνεσες ἐκεινῶν τῶν ἀπίστων ὁποῦ σὲ καταφρονοῦσι ἐπέσασιν ὡς πέτραις μεγάλαις ἀπάνω μου. (Ϗ μὲ ἐκατασκοτώσασι Ϗ λαμβάνω πόνον ἄμετρον:)
κά. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,	κά Καὶ ἐσκέπασα μὲ τὴν ὄψιν τῆς πολλῆς νηστείας Ϗ ταλαιπωρίας τὴν ζωήν μου,
κβ'. Ϗ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.	κβ'. Ϗ αὐτοὶ ὅλον ἕνα μὲ ἐνεμπαίζουν.
κγ'. καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον.	κγ'. Ϗ ἐκαταστάθηκα νὰ φορῶ τριχόσακα καὶ παλιόρουχα,
κδ'. Ϗ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν:	κδ'. Ϗ μὲ ἀναγελοῦσι μὲ ἀσχημολογίαις καὶ ἐγίνηκα παιγνίδι τους καὶ περιγέλασμα εἰς αὐτούς:

κέ. Κατ' — κέ. Καὶ

κέ. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις,	κέ. Καὶ καθήζοντας εἰς ταῖς πόρταις τους ἐκακολογοῦσαν καταπαύωμου,
κϛ'. Καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον:	κϛ'. Καὶ πίνοντας καὶ μεθύοντας μὲ ἐτραγουδοῦσαν ἐμένα (τὸν πεινασμένον καὶ διψασμένον καὶ τυραννισμένον:)
κζ'. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε,	κζ'. ἀλλὰ ἐγὼ (μὴν ἔχοντας ἄλλην παρηγορίαν εἰς τὰ πολλάμου βάσανα· τρέχω) μὲ τὴν προσευχήνμου (εἰς τὴν χρείανμου τὴν μεγάλην) εἰς τὴν βασιλείανσου Κύριέμου,
κή. καιρὸς εὐδοκίας:	κή. παρακαλῶντάςσε· ἂν εἶναι) καιρὸς καὶ ὁρισμόςσου (νὰ μὲ λυπηθῇς:
κθ'. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου.	κθ'. Ὦ Θεέμου διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλεημοσύνης σου ἐπάκουσαίμου,
λ'. ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου σῶσόν με.	λ. καὶ λύτρωσαίμου μὲ τὴν ἀληθινήνσου βοήθειαν.
λά. ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ:	λά. καὶ ἀνάστασαίμου ἀπὸ τοῦτον τὸν πηλὸν, διανὰ μὴ καρφόσω βαθύτερα:
λβ'. Ρυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων:	λβ'. Καὶ κάμε νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τοὺς ἀντιδίκους μου, καὶ ἀπὸ τὰ βαθέα νερὰ καὶ κίνδυνα ὁποῦ εὑρίσκωμαι:
λγ'. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,	λγ'. Καὶ μὴν ἀφίσῃς νὰ μὲ καταποντίσῃ ἡ φουρτοῦνα τοῦ μεγάλου κατακλυσμοῦ,
λδ'. μηδὲ καταπιέτω με βυθός.	λδ'. μηδὲ νὰ μὲ καταπίῃ ὁ φοβερὸς βυθὸς τῶν βασάνων:
λέ. Μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ:	λέ. Μηδὲ νὰ κλίσῃ τὸ πηγάδι τῆς ἁμαρτίας τὸ στόματου ἀπάνωμου, (νὰ μὲ πνίξῃ μέσατου:)
λϛ'. Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου,	λϛ'. (Μὴ μοῦ ὀργίζεσαι Θεέμου κατὰ τὰς πολλάσμου ἁμαρτίας) ἀλλὰ ἐπάκουσέμου εἰς τὴν θλῖψινμου, διατὶ εἶναι πολλὰ καλὴ ἡ ἐλεημοσύνησου,
λζ'. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.	λζ'. λοιπὸν καθὼς εἶναι πλῆθος πολὺ ἡ καλοσύναις σου κοίταξαίμου καὶ ἰδὲ πάλιν τὴν ταλαιπωρίανμου.
λή. Μὴ	λή. Καὶ

λη΄. Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόνσου ἀπὸ τοῦ παιδόςσου,

λθ΄. ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόνμου.

μ΄. πρόσχες τῇ ψυχῇμου καὶ λύτρωσαι αὐτήν·

μα΄. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαίμε,

μβ΄. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόνμου.

μγ΄. καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου·

μδ΄. Ἐναντίονσου πάντες οἱ θλίβοντές με.

με΄. ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχήμου καὶ ταλαιπωρίαν·

μϛ΄. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε,

μζ΄. καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον.

μη΄. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμάμου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψανμου ἐπότισάν με ὄξος·

* δαν. ὅρασις ϛ΄. ϛ ζ΄. μθ΄. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,

ν΄. καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

δ΄. βασ. ϛ΄. να΄. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέ-

λη΄. Καὶ μὴ γυρίσης ξανάστροφα τὸ πρόσωπόνσου ἀπὸ τὸν δοῦλονσου,

λθ΄. καὶ βλέποντας πῶς τυραννοῦμαι ἄμετρα ἐπάκουσέμου τὸ γλυγορώτερον.

μ΄. στοχάσου εἰς τὴν πολυβασανισμένηνμου ψυχὴν καὶ κάμε τέλους λύτρωσαίτην διατὴν σπλαγχνίανσου·

μα΄. Λυπήσουμε καὶ ἐλευθέρωσαίμε διατὶ ἐβαρέθηκα τὰς βλασφημίας τῶν ἐχθρῶνμου,

μβ΄. διατὶ ἐσὺ γνωρίζεις τὰς ὑβρισίας ὁποῦ μοῦ κάνουσιν ἄδικα.

μγ΄. τὴν λύπην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν ὁποῦ πέρνω (καὶ τοὺς κάνω ξένον νομοῦ ὁ ξένος·)

μδ΄. Ἐπειδὴ ὀμπροστάσου εἶναι οἱ ἀντίδικοίμου,

με΄. (καὶ τοὺς βλέπεις καὶ τοὺς ἀκούεις) ὁποῦ μόνον καταφρόνησιν καὶ τυραννίαν ἐγδέχεται νὰ λαμβάνη ἡ ψυχήμου πᾶσα μέρα καὶ τρομάραν ἡ καρδίανμου·

μϛ΄. Καὶ ἐκαρτέρουν νὰ ἰδῶ κανένα νὰ μὲ λυπηθῇ νὰ μοῦ βοηθήση καὶ δὲν εὑρέθη,

μζ΄. οὐδὲ τινὰς δὲν ἐφάνη νὰ μὲ παρηγορήση καὶν μὲ λόγον.

μη΄. Καὶ μοῦ ἔδιδαν μόνον νὰ φάγω ἀντὶς φαγὶ χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψανμου μὲ ἐπότιζαν ξίδι (ἤγουν μοῦ ἐκάνασι πολλὰ κακὰ περισσότερα καὶ χειρότερα·)

μθ΄. (Διὰ τοῦτο καταποῦ μοῦ κάνουσιν) ἂς γενῇ ἡ τράπεζα ὁποῦ ἔχουν ὀμπροστάτους δίκτι νὰ τοὺς πιάση,

ν΄. καὶ νὰ τοὺς κάμη τὴν ἀνταπόδοσιν, καὶ νὰ τοὺς δώση μεγάλον σκάνδαλον (νὰ τοὺς εὔγη ἀνάλεμα, ἤγουν νὰ τοὺς πλακώσουν οἱ ἐχθροὶ ἀπάνω εἰς τὴν χαράντους, ὡς τὸν βαλτάσαρ.

να΄. Ἂς σκοτισθοῦσι τ᾽ ἀμμάτιατους νὰ μὴ βλέπουσι,

ϛβ'. Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.	νβ'. Καὶ καμπούρωσε τὴν ράχιν τους ὅλους τῆς ζωῆς.
μγ'. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς:	νγ'. Χύσαι ἀπάνωτους τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς κατάρας σου νὰ τοὺς καταπλακώσῃ (βαρύτατα καὶ ἀβάσακτα:)
μδ'. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν:	νδ'. Καὶ νὰ γενῇ ἡ χώρα τους ἔρημη, καὶ νὰ μὴ δυνηθῇ πλέα κανένας τους νὰ κατοικήσῃ εἰς τὰ σπίτια τους καὶ εἰς τοὺς τόπους τους.
με'. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας.	νε'. Διατὶ τὸν λαὸν ὁποῦ ἠθέλησες δικαιοκρίτα νὰ παιδεύσῃς διὰ τὰς ἁμαρτίας του (καὶ νὰ τὸν ταπεινώσῃς καὶ νὰ τὸν ὑποτάξῃς εἰς τὴν βουλήν σου.)
μϛ'. αὐτοὶ κατεδίωξαν.	νϛ'. αὐτοὶ οἱ ἀπάνοι τὸν διώχνουσι (κάθεμέρα μὲ τὸ ῥαβδὶ καὶ τὸν τυραννοῦσι.)
μζ'. Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.	νζ'. Καὶ ἀπάνω εἰς τὸν πόνον τῶν πληγῶν μου μοῦ κάνουσιν ἄλλαις μεγαλίτεραις καὶ περισσότεραις:
μη'. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν,	νη'. (Διὰ τοῦτο καθὼς δὲ μετανοοῦσι νὰ σὲ προσκυνήσουν καὶ νὰ παύσουν, ἔτζι καὶ ἡ δικαιοσύνη σου περίσσευσε τὴν τιμωρίαν εἰς τὴν ἀνομίαν τους,
μθ'. καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.	νθ'. (καὶ νὰ μὴ δυνηθοῦσιν εἰς τὴν θλίψιν τους) νὰ ἔλθουσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου (νὰ εὕρουσι βοήθειαν, ἀλλὰ καταδίκην κατὰ τὰ ἔργα τους.)
ξ'. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν:	ξ'. Ἀς λιωσοῦσιν ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ζωντανῶν ἀνθρώπων, καὶ μὴ γραφοῦσι μὲ τοὺς δικαίους δούλους σου.
ξα'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ, ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντελάβοιτό μου.	ξα'. Βλέπεις Κύριε μου πῶς εἶμαι πτωχὸς καὶ πικραμένος, διὰ τοῦτο ἡ δύναμίς σου Θεέ μου ἄς με βοηθήσῃ καὶ ἄς με γλυτώσῃ.
ξβ'. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς,	ξβ'. Καὶ ἐγὼ θέλω ἐπαινᾶ τὸ ὄνομά σου Θεέ μου μὲ ψαλμῳδίαις,

ξγ'. Ff ξγ'.

ξγ'. μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.	ξγ'. Θέλω σὲ ὑψώνῃ μὲ δοξολογίαις εὐλαβητικαῖς,
ξδ'. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς:	ξδ'. ταῖς ὁποίαις ὀρέγεσαι καὶ σοῦ ἀρέσουν καλήτερα παρὰ τὰ νέα καὶ παχέα μοσχάρια (ὁποῦ σοῦ ἐθυσίαζαν παλαιά,) ὅταν ἦσαν τρυφερὰ καὶ ἐφύτρωνασι τὰ κέρατα καὶ τ' ἀνύχιά τους.
ξέ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.	ξέ. Ἂς ἰδοῦσι τὴν χάριν ἐτούτην οἱ πτωχοὶ καὶ ταλαίπωροι δοῦλοί σου διὰ νὰ εὐφρανθοῦσι καὶ νὰ λισμονήσουν τῆς σκλαβίας τὰ βάσανα.
ξς'. ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν:	ξς'. (καὶ νὰ διδάσκουν ἕνας τὸν ἄλλον ἀπ' ἐκεῖ καὶ ὀμπρὸς λέγοντας) γυρεύσετε ἀπὸ καρδίας σας τὸν Θεὸν· καὶ θέλει γλυτώσῃ ἡ ψυχὴ καὶ ζωήσας.
ξζ'. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν:	ξζ'. Διατὶ αὐτὸς καὶ ἄλλαις φοραῖς ἐπάκουσε τῶν βασανισμένων δούλων του ταῖς φωναῖς, καὶ δὲν ἐκαταφρόνεσε τοὺς σκλαβοδεμένους του (ἀλλὰ τοὺς ἐλευθέρωσε· καὶ θέλει κάμῃ καὶ εἰς ἐμᾶς τὰ ὅμοια.)
ξή. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ:	ξή. (Καὶ τότε ὅλοι τους μὲ μίαν χαρμολυπημένην καρδίαν καὶ δάκρυα θέλουσι φωνάζῃ) ἂς τὸν ἐπαινοῦσιν αὐτὸν τὸν δεσπότην μας (ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσεν) ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ ὅσα σύρνουνται εἰς αὐτήν.
ξθ'. ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.	ξθ'. Καὶ ἂς χαίρουνται διατὶ ὁ Θεὸς θέλει φυλάσσῃ τὴν ἐκκλησίαν του εἰς κάθα καιρὸν καὶ τόπον, καὶ θέλουσι κτισθῆ ἡ χώραις τῆς χριστιανοσύνης.
ό. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.	ό. Καὶ θέλουσι κατοικήσειν ἐκεῖ οἱ δοῦλοί του νὰ κληρονομήσουν τὴν πατρίδα τους ἐλεύθεροι σὰν καὶ πρῶτα.
οά. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν.	οά. καὶ τὰ παιδία τῶν δούλων σου Κύριέ μου γλυκύτατε θέλουσι τὴν ἐξουσιάσῃ.
οβ'. Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.	οβ'. Καὶ ὅσοι ἀγαποῦσι τὸ ὄνομά σου θέλουσι κατοικήσειν εἰς αὐτήν, νὰ δοξολογοῦσι τὴν βασιλείαν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με Κύριε. ξθ'.	Εἰς τὸν Θεὸν τὸν γλήγορον βοηθὸν λέγει ὁ Δαβίδ, θυμήσου με καὶ γλύτωσέ με Κύριε.

Φει-

φεύγοντας ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τὸν Ἀβεσαλὼμ, καὶ κινδυνεύοντας εἰς θάνατον καθὼς γράφει, β'. βασιλ. ιέ. Ἔκαμε τὸν ψαλ. τοῦτον. Παρακαλῶντας ἐξόλης ψυχῆς τὸν Θεὸν νὰ προφθάσῃ γλύγορα νὰ τοῦ βοηθήσῃ, νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θυμὸν τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ νὰ καταχαλάσῃ ὅσους χαίρουνται τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὸν χαλασμόν του. Καὶ νὰ καλοκαρδίσῃ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους καὶ φίλους ὁποῦ ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοῦ χαρίσῃ ὁ Θεὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν, ὁποῦ ἐσπουδάζαν οἱ παράνομοι νὰ τοῦ πάρουσι νὰ χαίρουνται κατὰ τὴν κακογνωμίαν τους. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀδικίαν τους ἐλάβασιν ἀνέλπιστα οἱ διαβολόγνωμοι τὸ ἐναντίον, καὶ ἀφανίσθησαν μὲ κακὸν θάνατον. Τοῦτη ἡ προσευχὴ εἶναι ἁρμόδιος διὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ διὰ κάθε ἄνθρωπον· νὰ τὴν λέγῃ ὅταν εὑρίσκεται εἰς πολέμους καὶ κίνδυνα ψυχικὰ ἢ σωματικά, νὰ εὑρίσκῃ τὸ γλυγορότερον βοήθειαν, νὰ γλυτώνῃ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ δαίμονας.

α'. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

α'. Ὦ Θεέ μου στοχάσου νὰ δράμῃς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριέ μου σπούδαξε νὰ μὲ γλυτώσῃς. ψαλμ. λθ'. στιχ. λς'.

β'. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

β'. Κάμε νὰ λυπηθοῦσι καὶ νὰ ἐντραποῦσι τὸ γλυγορώτερον ἐκεῖνοι ὁποῦ γυρεύουσι νὰ πάρουσι τὴν ζωήν μου ἢ τὴν ψυχήν μου νὰ τὴν κολάσουσιν.

γ'. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

γ'. Ἂς στραφοῦσι ξανάστροφα ὀπίσω ἀνενέργητοι, καὶ ἂς καταντροπιαθοῦν οἱ κακοθελητάδες τῆς ψυχῆς μου.

δ'. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.

δ'. Ἂς στραφοῦσι λέγω παραυτα μὲ πολὺν φόβον ἐντροπιασμένοι καὶ θανατωμένοι ἐκεῖνοι ὁποῦ μὲ ἐνεμπέζουν καὶ λέγουν, χαῖρε χαῖρε. (διατὶ καλὰ σὲ ἔχομεν καταντημένον.)

έ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί. πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός.

έ. (Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος) ἂς ἀγαλλιοῦσι καὶ ἂς εὐφραίνουνται καὶ τώρα, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν σου· ὅλοι ὁποῦ σὲ ἀγαποῦν (καὶ μὲ παρηγοροῦν, καὶ σὲ παρακαλοῦν διὰ ὄνομά μου.)

ς'. καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,

ς'. καὶ ἀξίωσέ τους νὰ λέγουν πασίχαροι πάντα· τὸ δόξα σοι ὁ Θεός,

ζ'. οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

ζ'. ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἰδοῦν εἰς ἐμένα τὴν βοήθειάν σου, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μου.)

ή. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης,

ή. Λοιπὸν βλέπεις Κύριέ μου πῶς ἐγὼ εἶμαι πτωχὸς καὶ ξένος, (μὰ μὴ κάμῃς διὰ ἐμένα τὸν ἀ-

θ'. Ff 2 μά-

νάξιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἁγίους ἐκείνους ὁποῦ σὲ παρακαλοῦσι διὰ λόγου μου.)

θ'. ὁ Θεὸς βοηθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ.
ι'. Κύριε μὴ χρονίσῃς.
Δόξα. καθ. θ'.

θ'. ὦ Θεέ μου βοήθησέ μου· διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ βοηθός μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου.
ι'. Διὰ τοῦτο Κύριέ μου μὴν ἀργήσῃς νὰ μὲ λυτρώσῃς.
Δόξα. καθ. θ'.

Τῷ Δαδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ό.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰωναδάβ, καὶ ἐκείνων ὁποῦ ἐσκλαβώθησαν πρωτήτερά τους· Δὲν ἔχει ἀπανώγραμμα εἰς τὸ ἑβραϊκόν.

τῆ ἐν Βαβυλῶνι δέησις ἐλευθερίας.

Τοῦτος ὁ ψαλ. ἀκολουθᾷ τοῦ ἄνωθεν, καὶ ζητᾷ ἐκεῖ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ γλυτώσῃ, καὶ ἐδὼ τοῦ φανερώνει πῶς ἔχει τὴν ἐλπίδα του εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν παρακαλεῖ καθὼς τὸν ἐφύλασσεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ τὴν γέννησίν του ἄβλαβον· ἔτζι νὰ τὸν φυλάσσῃ καὶ ὡς τὸ γεράτιόν του, καὶ ὥστε νὰ πάρῃ τὸ πνεῦμά του. Καὶ ἔχοντας ὅλον του τὸ θάρρος νὰ λάβῃ τὴν χάριν κατὰ τὸν πόθον του, καὶ νὰ ἴδῃ τοὺς ἐχθρούς του καταντροπιασμένους, τάσσει τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν ἑορτάζῃ μὲ μεγάλαις δοξολογίαις χαρούμενος. Διηγᾶται εἰς τὸ β'. βασιλ. ιε'. πῶς ὁ Δαδ ἐκινδύνευσεν εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Ἀβεσαλὼμ· καὶ β'. βασιλ. κά. εἰς τὴν μάχην τῶν ἀλλοφύλων (ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ γήρας του) καὶ ἴσως νὰ λέγῃ διὰ τούτους τοὺς πολέμους. Ἁρμόζει πῶς νὰ ἐπαρακάλιε καὶ ὁ λαὸς ὁ σκλαβωμένος τὸν Θεὸν νὰ τοὺς βοηθήσῃ· νὰ χαλάσῃ τοὺς ἐχθροὺς, νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰ βάσανά τους, νὰ σταθοῦσιν χαρούμενοι εἰς τὴν πατρίδα τους νὰ τὸν δοξάζουσι. Ἀκόμι καὶ ἡ ἐκκλησία φαίνεται νὰ παρακαλῇ διὰ τοὺς χριστιανοὺς ὁποῦ βασανίζουνται ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας τους εἰς τοὺς ἀπίστους, καὶ τυραννοῦνται ἀπὸ τὰ πάθη τους ἀπὸ τοὺς δαίμονας, καὶ κινδυνεύει νὰ κολάζουνται αἰωνίως εἰς τὴν κόλασιν. Καὶ ἀκόμι καθ' ἕνας ἠμπορεῖ νὰ παρακαλῇ τὸν Θεὸν διὰ λόγου του νὰ τὸν φυλάσσῃ νέον καὶ γέροντα ἀπὸ ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς, ὥστε νὰ τοῦ παραδώσῃ τὴν ψυχήν του.

α'. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,
β'. μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

γ'.

α'. Εἰς ἐσένα Κύριέ μου μεγαλοδύναμε ἐλπίζω πάντα μου νὰ σωθῶ,
β'. καὶ μὴ μὲ ἀφίσῃς σὲ παρακαλῶ νὰ καταντροπιασθῶ ποτὲ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου.

γ'.

γ'. ἐμ τῇ δικαιοσύνῃ σου, ῥύσαιμε καὶ ἐξελοῦμαι.	γ'. (ἀλλὰ διανὰ σὲ εὐχαριστῶ) εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου, λυτρώσαιμε καὶ ἐλευθέρωσαιμε τὸ γλυγορήτερον ἀπὸ τὴν κακοσύνην τους:
δ'. Κλῖμομ πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόμμε.	δ'. Κλῖναι τὴν θέλησίν σου εἰς τὴν προσευχήν μου τοῦ ἀναξίου, καὶ γλύτωσαίμε (πολυεύσπλαγχνε ἀπὸ τὴν ἀσπλαγχνίαν τους:)
ε'. Γενοῦμοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαιμε.	ε'. Καὶ ἂς εἶσαι πάντα ὡς Θεός μου βοηθός μου, καὶ τόπος δυνατὸς νὰ μὲ φυλάσσῃς ἄβλαβον εἰς τὰ κίνδυνά μου.
ς'. ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ·	ς'. διατὶ ἐσὺ μοναχὰς εἶσαι τὸ κάστρον μου καὶ τὸ καταφύγιμου, (καὶ δύνεσαι νὰ μὲ γλυτώσῃς μὲ πολλοὺς τρόπους ὡς βούλεσαι:)
ζ'. Ὁ Θεός μου ῥύσαιμε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.	ζ'. Ὦ Θεέ μου ξεμπέρδεσαίμε ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ σκληρόκαρδου, καὶ ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ παρανόμου καὶ ἀδίκου τυράννου:
η'. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κέ, Κέ ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.	η'. Διατὶ ἐσὺ εἶσαι ἡ παρηγορία μου Κέ, Κέ μου ἐσὺ εἶσαι ἡ ἐλπίδα μου ἀπὸ μικροῦ.
θ'. Ἐπὶ * σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός,	θ'. Ἀληθινὰ εἰς τὴν δύναμίν σου ἔστεκα ἀκουμπισμένος (καὶ ἐσὺ μὲ ἐκράτιες ζωντανὸν καὶ ὑγιειον) ἀπὸ στενεσπάρθηκα ἀπὸ τὴν πρᾶμου,
ι'. Ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής.	ι'. Καὶ ἀπὸ σὰν ἐγεννήθηκα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου ἐσὺ εἶσαι ὁ σκεπαστής μου.
ια'. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός:	ια'. Διὰ τοῦτο ὁ νοῦς μου καὶ ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ δοξολογία μου εἶναι εἰς ἐσένα ὅλον ἕνα (ὅπου μὲ φυλάσσῃς εἰς τὰ πολλά μου βάσανα:)
ιβ'. Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς,	ιβ'. Καὶ ἐφαίνουμου παράξενον θέαμα εἰς ὅλους πῶς δὲν ἐχάνουμου,
ιγ'. καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός:	ιγ'. (ἀλλὰ ὅσον ἐπλύθεναν τὰ κακά μου τόσον) καὶ ἐσὺ ἦσουν βοηθός μου δυνατώτερος (καὶ μὲ ἐφύλασσες καλίτερα:)
ιδ'. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου.	ιδ'. Ἔτζι ἂς γεμόνῃ καὶ ἀπὸ τὴν χάριν σου τὸ στόμα μου λόγια εὐχαριστίας, διανὰ δοξολογῶ τὴν δόξαν σου.

* σημαίνει τὴν ἀρχὴν τῆς φρονήσεως.

ιέ. ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου:

ις΄. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως,

ιζ΄. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με:

ιή. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ,

ιθ΄. Καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο, ἐπὶ τὸ αὐτό.

κ΄. Λέγοντες ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτόν.

κά. καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος:

κβ΄. Ὁ Θεός μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

κγ΄. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου,

κδ΄. περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι:

κέ. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ,

κς΄. καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

κζ΄. Τὸ στόμα μου ἀπαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου:

κή. Ὅτι

ιέ. καὶ νὰ προσκυνῶ πᾶσα ὥρα τὴν θεϊκήν καὶ μεγάλην σου καλοσύνην:

ις΄. Μή με ἀποδιώξῃς ἀπὸ κοντάσου σὲ παρακαλῶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ γερατειοῦ μου,

ιζ΄. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀδυναμίας μου μὴ μὲ ἀφήσῃς (ἔρημον ἀπὸ τὴν βοήθειάν σου. νὰ χαθῶ ἀμετανόητος ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου:)

ιή. Διατὶ οἱ ἐχθροί μου λέγουσι πολλὰ κακὰ διὰ λόγου μου,

ιθ΄. καὶ ὅσοι μὲ παραμονεύουν νὰ πάρουσι τὴν ψυχήν μου ἐσυμβουλεύθησαν ὅλοι τους, νὰ πέσουν αὐτάμα ἀπάνω μου.

κ΄. Λέγοντας ἀναμεσόν τους, ὁ Θεός του τὸν ἄφηκε καὶ δὲν τοῦ βοηθᾷ πλέα,

κά. διὰ τοῦτο καταδράμετε καὶ ἁρπάξετε τοῦτον, καὶ φονεύσετε τοῦτον, διατὶ δὲν ἔχει τὶς τοῦ βοηθήσῃ καὶ νὰ τὸν λυτρώσῃ:

κβ΄. Ὦ Θεέ μου ἰδὲ τὴν στενοχωρίαν μου καὶ μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμένα (καθὼς λογιάζουσιν ἐκεῖνοι) ὦ Θεέ μου δράμε γλήγορα νὰ μοῦ βοηθήσῃς.

κγ΄. Ἂς ἐντραποῦν καὶ ἂς χαθοῦσιν ἀπὸ τὸν κόσμον ὅσοι μὲ καταβαίνουσι νὰ πάρουσι τὴν ψυχήν μου,

κδ΄. ἂς ἐνδυθοῦν λύπην καὶ ἐντροπὴν ὅσοι γυρεύουσι νὰ μὲ βλάψουσι:

κέ. Μὰ ἐγὼ (δὲν ἀπελπίζομαι ὅτι καὶ ἂν κάνουσιν ἐκεῖνοι. ἀλλὰ) ὅλον ἔνα ἔχω τὸ θάρρος μου εἰς ἐσένα,

κς΄. Καὶ θέλω πληθύνει εἰς πᾶσαν χάριν τὴν δοξολογίαν σου:

κζ΄. Τὸ στόμα μου (θέλει εἶσαι ἐδικόν σου) νὰ διηγᾶται τὴν δικαιοσύνην σου. (καὶ νὰ φωνάζω ἀκόπιαστα ὁλημέρα τὴν νέαν σωτηρίαν (ὁποῦ ἔκαμες εἰς ἐμένα:)

κή. Καὶ

κη'. Ὅτι ἐκ ἔγνων γραμματείας,	κη'. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἶμαι ἄσοφος καὶ ἀγράμματος (καὶ δὲν δύνομαι σωστὰ καὶ πρεπούμενα νὰ φανερόσω ταῖς καλοσυνάισου ἂν εἶχα καὶ ὅλα τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων.)
κθ'. εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου.	κθ'. ὅμως θέλω ἐμπαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου ἐλπίζοντας εἰς τὴν μεγάλην σου δύναμιν Κύριέ μου (νὰ μὲ φωτίζῃ, καὶ νὰ μὲ διδάσκῃ τὴν δοξολογίαν σου.)
λ'. Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου:	λ'. Κύριέ μου (ὅσον καὶ ἂν εἶμαι ἀνόητος καὶ παλαίπωρος) θέλω θυμᾶσθαι ὅλον ἕνα ταῖς δικαιοσύναις καὶ ἐλεημοσύναις σου ἐσένα τοῦ μοναχοῦ Θεοῦ, (νὰ σοῦ εὐχαριστῶ κατὰ τὸ δυνατόν μου πάντα μου.)
λα'. Ὁ Θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου,	λα'. Ὦ Θεέ μου ἐκεῖνα τὰ θεϊκὰ πράγματα ὁποῦ μὲ ἐδίδαξες καὶ ἔμαθα καὶ ἐγνώρισα ἀπὸ μικρὸς θέλω τὰ θυμᾶσθαι.
λβ'. καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου:	λβ'. Καὶ ὡς τὸ τέλος μου θέλω διηγᾶσθαι τὰ θαυμαστά σου ἔργα (ὁποῦ ἔκαμες εἰς ἐμένα τὸν ἀνάξιον:)
λγ'. Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με,	λγ'. Ἔτζι καὶ ἐσὺ ὡς τὸ γερατιόν μου καὶ ὡς εἰς τὸν θάνατόν μου μή με ἀφίσῃς νὰ τὰ σιωπήσω,
λδ'. Ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ:	λδ'. Ἀλλὰ δός μου χάριν ὡς ζωῆς μου νὰ διηγοῦμαι τὴν δύναμίν σου εἰς ὅλους τοὺς ὀξωπίσω μου (καὶ μὲ τὸ στόμα καὶ μὲ τὸ γράμμα μου:)
λε'. Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων,	λε'. Καὶ νὰ φωνάζω τὴν θεϊκήν σου δύναμιν καὶ δικαιοσύνην Θεέ μου ὁποῦ φθάνῃ ὡς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ εἶναι παρὰ μεγάλη,
λϛ'. Ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα.	λϛ'. Καὶ νὰ φανερόνω ἐκεῖ νὰ τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καλά, ὁποῦ μοῦ ἔκαμες (καὶ νὰ τὰ συνοῦμαι νὰ τὰ ψάλλω.)
λζ'. Ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;	λζ'. Ὦ Θεέ μου δοξασμένε ποῖος εἶναι ὅμοιός σου (εἰς ταῖς δυνάμαις καὶ καλοσυνάις;)
λη'. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς,	λη'. Ὦ πόσαις θλίψαις πολλαῖς καὶ κακαῖς τοῦ θανάτου μοῦ ἔδειξες,
λθ'. καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με.	λθ'. καὶ στρέφοντάς ταις εἰς χαρὰν μοῦ ἐχάρισες τὴν ζωήν.

μ'. Ϛ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγέ με:

μ'. καὶ ἀνέβασέ με ἀπὸ τὴν ἄβυσσον τῆς γῆς:

μα'. Ἐπλεόνασας, ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλοσύνην σου.

μα'. (Ἔτζι νὰ κάνῃς καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου) νὰ ἤθελες πληθύνῃ εἰς ἐμένα τὴν μεγαλώτητα τῆς ἐλεημοσύνης σου.

μβ'. Ϛ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με.

μβ'. Ϛ γυρίζοντας ἀπὸ τὸν θυμόν σου νὰ μὲ παρηγορᾷς.

μγ'. Ϛ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με:

μγ'. καὶ νὰ μὲ εὐγάνῃς πάλιν ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν ἅδην τῆς ἁμαρτίας (ὅπου βυθίζομαι καθὼς κάστων ὁ κακόγνωμος:)

μδ'. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε,

μδ'. Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ θέλω σοῦ εὐχαριστᾷ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα καλὰ εἰς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ Κύριέ μου,

* σκεύη ψαλμοῦ, τὰ ὄργανα τῆς φωνῆς. στόμα, χείλη, γλῶσσα, ἐντόσθια. Κιθάρα, ἡ καρδ. πλῆκτρον, ὁ νοῦς. κιθαριστὴς ἡ ψυχή.

μέ. Ἐν * σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός.

μέ. Καὶ μὲ ὅλαις ταῖς ἐνέργειαις τῆς ψυχῆς μου νὰ ψάλω μὲ τέχνην τῆς μουσικῆς τὴν ἀληθοσύνην ὅπου ἔχῃς Θεέ μου (καὶ στέκεις ἀπαρασάλευτα εἰς τὰ λόγιά σου Κύριέ μου.)

μϛ'. Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ:

μϛ'. Καὶ θέλω σοῦ ψάλλῃ μὲ τὴν κιθάραν τῆς καρδιᾶς μου ὢ ἅγιε ἁγίων (ὅπου δίδῃς τόσα χαρίσματα τοῦ λαοῦ σου ὅπου νοῦς δὲ δύναται νὰ τὰ καταλάβῃ:)

μζ'. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλλωσί σοι,

μζ'. Καὶ θέλουν ἀγαλλιᾷ τὰ χείλη μου ὅταν στέκω νὰ ψάλλω τὰς δοξολογίας σου.

μη'. καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

μη'. καὶ νὰ πετᾷ ἡ ψυχή μου πρὸς τὰς ἀγκάλας σου ὅπου τὴν ἐλύτρωσες (πολλαῖς φοραῖς ἀνέλπιστα ἀπὸ τὸν θάνατον.)

μθ'. Ἔτι δὲ Ϛ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου.

μθ'. Καὶ ἀκόμι καὶ ἡ γλῶσσά μου ὁλημερνῆς θέλει ἐξηγᾶται τὴν δικαιοσύνην σου κατὰ τὸ δυνατόν μου.

ν'. Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ν. Καὶ ξεχωριστὰ ὅταν μείνουσι λυπημένοι καὶ ἐντροπιασμένοι ὅσοι γυρεύουσι μὲ μεγάλον θυμὸν νὰ μὲ βλάψουσι. (Διατὶ τότε μένω ἐλεύθερος καὶ ἀνεμπόδιστος Κύριέ μου ὁ δοῦλός σου, νὰ σὲ λογιάζω καὶ νὰ σὲ δοξάζω κατὰ τὸν πόθον μου.)

Εἰς

Εἰς Σολομὼν Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. οα.

Ψαλ, τοῦ Δαβὶ διὰ τὸν Σολομῶντα, ἤγουν διὰ τὸν Μεσίαν.

Ἡ ἀπανωγραφὴ λέγει πῶς νὰ μιλῇ τοῦτος ὁ Ψαλ. διὰ τὸν Σολομῶντα. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι ὁμολογοῦσι πῶς ἔχῃ νὰ ἔλθῃ ἕνας μεσίας νὰ διορθώσῃ μὲ δικαιοσύνην ὅλον τὸν κόσμον, καὶ πῶς ὁ Σολομὼν δὲν ἦτον αὐτὸς ὁ μεσίας ὁποῦ ἐγδέχουνται, ἀλλὰ ἄλλος. Φανερὸν εἶναι πῶς ἡ προφητία τοῦτη νὰ μιλῇ διὰ τὸν μεσίαν ὁποῦ εἶχε νὰ εἶναι ἀπὸ πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς προφήτας, καὶ ἀπὸ τὸν Σολομῶντα. διατὶ ἂν ἤθελε νὰ εἶναι ἕνας ἀπ' ἐκείνους, καὶ ἴσος μετ' ἐκείνους, τί ἐμπόδιζε τοὺς προφήτας τοὺς περασμένους νὰ κάμουσιν ἐκεῖνο, ὁποῦ ἔκαμεν ἐκεῖνος; Διὰ τοῦτο δίχως πε[ρ]ισσολογίαις ὁ Ψαλ. τοῦτος μιλεῖ διὰ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἦλθε καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος, σὰν ὁποῦ εἶναι καὶ τέλειος Θεός. διὰ τοῦτο λέγεται καὶ θεάνθρωπος καὶ ὀνομάζεται Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ ἔτζι μὲ τοῦτον τὸν τρόπον τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἔγινεν ἀληθινὸς μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ἐσυγχώρεσε τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου. Καὶ ὁ Ψαλ. δὲν πιάνει ὁλότελα εἰς τὸν Σολομῶντα, διατὶ ἐκεῖνος δὲν ἦτον ἀπὸ τὸν ἥλιον προτήτερος. οὐδὲ ἐστέκεται ἡ βασιλεία του ὥστε νὰ τελειόσῃ ὁ κόσμος, καὶ νὰ χαλάσῃ τὸ φεγγάρι. οὐδὲ ἐδίδαξεν, οὐδὲ ἐθαυματούργησεν, οὐδὲ ἐξουσίασεν ὅλον τὸν κόσμον σὰν τὸν Χριστόν. οὐδὲ εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομά του εἰς τοὺς αἰῶνας ὥσὰν τοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ εὐλογήθησαν ἀπ' αὐτὸν ὅλα τὰ ἔθνη. Λοιπὸν ἡ ἀπανωγραφὴ θέλει νὰ εἶναι ἀπὸ κανένα ἀγράμματον γραμμένη, καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Δαβίδ. Καὶ διὰ τοῦτο ἂς ἠξεύρῃ καθ' ἕνας πῶς μιλεῖ διὰ τὸν δεσπότην μας τὸν Χριστόν, καὶ ἂς ἀφίσῃ ταῖς πολυλογίαις ἐκεῖ ὁποῦ λάμπῃ φανερὰ ἡ ἀλήθεια μὲ τὰ λόγια καὶ μετὰ ἔργα. (Καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὁποῦ ἐλάβαμεν τὴν εὐλογίαν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, γεν. κ β'. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.) μὴ γινόμεθεν ἀχάριστοι. ἀλλὰ καθὼς ἐλάβαμεν τὴν χάριν καὶ ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν δεσπότην Χριστόν, ἔτζι ὁλοψύχως ἂς φυλάσσωμεν καὶ τὰ προστάγματά του ἀπαρασάλευτα, καὶ μὴ θέλομεν νὰ τὸν ξανασταυρώνωμεν (σὰν τοὺς ἰουδαίους) μὲ ταῖς διαβολικαῖς μας πράξαις, διὰ νὰ μὴ βασανιζόμεθεν προσωρινά, καὶ νὰ κολαζόμεθεν παντοτινά. Παρακαλῶντας τον νὰ μᾶς βοηθᾷ νὰ κάνωμεν τὰ θελήματά του κατὰ τοὺς νόμους του. καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ μὲ καλὴν μετάνοιαν καὶ θεάρεστα ἔργα εἰς τὴν βασιλείαν του.

α. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμασου τῷ βασιλεῖ δός.

α. ΝΑ' εἶσαι δοξασμένος Θέμου, διατὶ πολλὴ καὶ μεγάλη φαίνεται Κύριε μου ἀπὸ τὰ κτίσματάσου καὶ τὰ ἔργασου ἡ ἀγάπη ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸν ἄνον, μὰ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὁποῦ ἔλαβεν ὁ υἱόςσου ἀπὸ τὴν ἁγίαν παρθένον καθὼς τὸ προφητικὸν στόμα σὲ ἐπαρακάλεσε νὰ τὸ κάμῃς γλύγορα λέγοντας.) Ὦ Θέμου δὸς τὴν κρίσινσου εἰς τὴν βασιλέα ὁποῦ ἐπροώρισες νὰ σώσῃς τὸν κόσμον.

β'. Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως:

β'. Καὶ παράδωσε τοὺς νόμουςσου καὶ τὴν δικαιοσύνηνσου εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ἤγουν τοῦ μεσσία, ὁποῦ ἔχει νὰ γεννηθῇ μὲ χρόνους ἀπὸ τὸ σπέρμαμας, τοῦ Κύμας Ιῦ Χῦ λέγω τοῦ αἰωνίου καὶ οὐρανίου βασιλέως:)

γ'. Κρίνειν τὸν λαόνσου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούςσου ἐν κρίσει:

γ'. Διανὰ κρίνῃ τὸν κόσμονσου μὲ δικαιοσύνην, καὶ τοὺς πτωχοὺς δούλουςσου μὲ δικαιοκρισίαν:

δ'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,

δ'. (Κάμετο Κύριε) διανὰ ἐνδυθοῦσι τὰ ὄρη (ἤγουν οἱ μεγάλοι ὁποῦ στέκουνται ἀπάνω εἰς σὲ ὅλους) τὴν καλοσύνην νὰ εἰρηνεύουσι μὲ τὸν λαόν,

ε. Καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην·

ε. Καὶ οἱ κριτάδες (ὁποῦ στέκουν σὰν τὰ βουνὰ παρακάτωτους) νὰ κάνουσι δικαιοσύνην,

ς'. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ,

ς'. καὶ αὐτὸς θέλει κρίνῃ (μετὸ εὐαγγέλιόντου δίκαια καὶ σπλαγχνικὰ) τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ,

ζ'. Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκοφάντην:

ζ'. καὶ νὰ φυλάσσῃ τοὺς ξένους ἀπὸ τοὺς δυνάστας δαίμονας καὶ ἀνους. καὶ νὰ ταπεινώσῃ κάθε ἀβάνην καὶ ἀδικητήν:

η. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ.

η. Καὶ θέλει μακρείνῃ ἡ βασιλεία του ἡ πρόςκαιρος ἴσια μὲ τὸν ἥλιον.

θ'. Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

θ'. Καὶ πρωτοῦ νὰ παύσῃ τὸ φεγγάρι, προτήτερα ἀπὸ πολλαῖς γενεαῖς καὶ χρόνους.

ι. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον:

ι. Θέλει κατεβῇ (μὲ θαυμαστὸν τρόπον κατὰ τὴν θεότητα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς παρθένου νὰ σαρκωθῇ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς ἐκατέβη ἡ δροσία (κατὰ τὴν προσευχὴν τοῦ γε-

δεὼν

ιά. Καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τῆς γῆς:

ιβ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη,

ιγ'. Καὶ πλῆθος εἰρήνης.

ιδ'. ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ * ἡ σελήνη:

ιέ. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης.

ιϛ'. καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

ιζ'. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίοπες.

ιή. Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

ιθ'. Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι.

κ'. Βασιλεῖς ἀράβων καὶ σαβὰ δῶρα προσάξουσι:

κά. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

κβ'. Ὅτι

δεῶν τὴν πρώτην νύκτα ἥσυχα, μόνον) εἰς τὸ ποκάρι τὸ μαλὶ (ὅπου ἐξάπλωσεν εἰς τὸ ἁλώνι. καὶ ὡσὰν ἔξη μέρωσεν, ἐστράγγιξε μίαν λεκάνην νερὸν γεμάτην:)

ιά. Καὶ πάλιν ὡσὰν πῶς (τὴν δεύτερην νύκτα κατὰ τὴν δέησίν του) ἔβρεξε μόνον εἰς ὅλην τὴν γῆν, (δίχως νὰ βρέξῃ εἰς τὸ μαλί. Καὶ ἀκόμι σὰν κατεβαίνει ἡ βροχὴ ἀπὸ Θεοῦ καὶ ποτίζει τὴν γῆν καὶ καρπίζει καὶ δὲ βλάπτει), ἔτζι θέλει γενῆ ἀπὸ Θεοῦ καὶ τοῦτο, δίχως σπορὰν ἀνδρὸς μὲ παντοτινὴν παρθενίαν τῆς μητρός του:)

ιβ'. (Καὶ αὐτὸς ὁ δοξασμένος μεσίας σὰν ἅγιος καὶ σαρκοφόρος Θεὸς ὅπου εἶναι) θέλει φέξει εἰς τὰς ἡμέρας του ἡ δικαιοσύνη,

ιγ'. καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῆς καλοσύνης καὶ διδασκαλίας του.

ιδ'. (καὶ νὰ στέκουν οἱ νόμοι του) ὥστε νὰ τελειώσῃ ὁ κόσμος, καὶ νὰ χαλάσῃ τὸ φεγγάρι: *ματθ. κδ'.

ιέ. Καὶ θέλει ἐξουσιάσῃ (μὲ μεγάλην δύναμιν τὸν κόσμον ὅλον) ἀπὸ θάλασσαν ὡς θάλασσαν (τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως.) γ'. βασ. δ'. ἐξοδ. κγ'. ἀριθ. λδ'. ἠσαΐ. μθ'.

ιϛ'. καὶ ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς ὡς ὅλαις ταῖς ἄκραις τοῦ κόσμου.

ιζ'. (Καὶ ἀπὸ ταῖς διδαχαῖς καὶ τὰ θαύματά του ἐκείνου καὶ τῶν ἀποστόλων του) θέλουσιν ἔλθει εἰς τὴν πίστιν του, νὰ προσπέσουν οἱ ἀράπιδες τῆς αἰθιοπίας.

ιή. Καὶ νὰ τρέχουσιν οἱ ἐχθροί του νὰ φιλοῦσι τὸ χῶμα τῶν ποδῶν του (ἐκείνου καὶ τῶν ἀποστόλων του.) θαρσεῖς ἢ καρχιδόνα.

ιθ'. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς ταρσὸς καὶ τὰ νησία θέλουσι τοῦ φέρνῃ ἀκριβὰ τὰ σίματα.

κ'. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀράβων καὶ τῆς σαβὰ νὰ τοῦ φέρνουσι βασιλικὰ χαρίσματα. σαβά. πόλις ἰνδίας.

κά. Καὶ εἰς ὀλιγολογίαν θέλουσι τὸν προσκυνᾷ (ὡς Θεὸν ἀληθινὸν) ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. καὶ ὅλα τὰ ἔθνη θέλουσι τὸν λειτουργᾷ καὶ νὰ τὸν ὑπηρετοῦσι καὶ νὰ τοῦ δουλεύουσι.

κβ'. Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου,

κβ'. (Διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁποῦ θέλει ἐλευθερώσει τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ τοὺς τυράννους δαίμονας.) Καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τοὺς δυνάστας αὐτοὺς ὁποῦ τοὺς πνίγουσι.

κγ'. Καὶ πένητα ᾧ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός.

κγ'. Καὶ νὰ ἐκδικήσῃ τοὺς ξένους καὶ ὀρφανοὺς ὁποῦ δὲν ἔχουν βοηθόν.

κδ'. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσῃ:

κδ'. Καὶ θέλει λυπᾶται τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους καὶ νὰ γλυτώσῃ τὴν ψυχήν καὶ τὴν ζωήν τους (ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον θάνατον τῶν αὐτῶν, καὶ τὸν αἰώνιον τῆς κολάσεως:)

κε'. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν:

κε'. Καὶ ἀπὸ ζούραις καὶ ἀδικίαις θέλει τοὺς λυτρώσῃ ψυχικὰ καὶ σωματικά:

κϛ'. Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν:

κϛ'. Καὶ ὅλοι θέλουσι ἔχει τὸ ὄνομάτου εἰς τιμὴν μεγάλην (καὶ νὰ τὸ ἔχουσιν εἰς τὸν νοῦν καὶ καρδίαν τους:)

κζ'. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας.

ἀραβίας τὸ χρυσίον πολὺ καὶ κάλλιστον.

κζ'. Καὶ θέλει περάσῃ ζωὴν ἁγίαν καὶ θαυμαστήν, καὶ εἰς τὴν γέννησίντου θέλουσι τοῦ φέρῃ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ τὸ χρυσάφι τῆς ἀραβίας νὰ τὸν προσκυνήσουν.

κη'. καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός.

κη'. καὶ θέλουσι προσδέχεσθαι ἐξ ἐγκύρου τοῦ πάντοτινὰ ὅσοι τὸν πιστεύουσι.

κθ'. ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν:

κθ'. Καὶ ὁλημερνῆς θέλουσι τὸν δοξολογᾷ οἱ ἀγαπημένοιτου:

λ'. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων:

λ'. Καὶ αὐτὸς θέλει σταθῇ εἰς τὸ μέσιν τῆς γῆς ἕνας πύργος μέγας καὶ ὑψηλὸς νὰ περισσεύῃ ὅλα τὰ ὄρη καὶ ταῖς κορυφαῖς τους, (καὶ νὰ φθάνῃ καὶ παραπάνω ἀπὸ τοὺς οὐρανούς:)

λα'. Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ:

λα'. Καὶ θέλει ὑψωθῇ παράνω ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν ὄρος τὸν λίβανον, ἡ ἐνέργεια καὶ ὁ καρπὸς τ διδασκαλίαςτου:

λβ'. Καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

λβ'. Καὶ θέλουσι γεννηθῇ ἀπὸ ταῖς χώραις πολύκαρποι ἅγιοι σὰν τὰ καλὰ σπαρμένα τῆς γῆς:

λγ'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας,

λγ'. (Καὶ δίχως περισσότερα) θέλει εἶσαι τὸ ὄνομάτου δοξασμένον αἰώνια,

λδ'. προ-

λδ'. καὶ

λδ'. * πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.	λδ'. καὶ νὰ ἠξεύρετε πῶς πρὶν τοῦ νὰ γένῃ ὁ ἥλιος εἶναι τὸ ὄνομάτου παντοτινὸν κατὰ τὴν θεότητα, (μὰ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὕστερον.)
λέ. Καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,	λέ. (Καὶ ὡσὰν θεάνθρωπος ὁποῦ εἶναι θέλουσι τὸν πιστεύσῃ) καὶ νὰ λάβουσιν εὐλογίαν αἰώνιον ὅλαις ἡ φυλαῖς τῆς γῆς, (καθὼς τὸ ἔταξεν ὁ Θεός, τοῦ Ἀβραὰμ, γενέσ. κβ'.)
λς'. πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν:	λς'. καὶ ὅλα τὰ ἔθνη θέλουσι τὸν δοξάζῃ λέγοντας.
λζ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,	λζ'. Δοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ὁποῦ κάνη τέτοια θαυμαστὰ ἔργα ἀτόςτου καὶ μοναχόςτου,
λή. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ αἰῶνος:	λή. Καὶ νὰ εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς μεγάληςτου βασιλείας τῶρα, καὶ πάντα, καὶ αἰώνια.
λθ'. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.	λθ'. Καὶ θέλει γεμόσῃ ἀπὸ ταῖς δοξολογίαις του ὅλη ἡ γῆ.
μ'. γένοιτο,	μ'. Ναὶ Κύριε (δόσμας τὴν χάριν νὰ τὸ κάνωμεν, ἐμεῖς ὁποῦ τὸν ἐπιστεύσαμεν, καὶ σὲ ὁμολογοῦμεν Κύριον καὶ ἰσυπόστατον πατέρα, υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ἕνα Θεὸν ἀληθινὸν,)
μά. γένοιτο.	μά. Ναὶ ἀμὴν Χέρου.
Δόξα.	Δόξα.

Margin: * πλεῖον τοῦ ἡλίου. ὁ ἥλιος ἐν τῇ συντελείᾳ πίπτει. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, οὐδέποτε. φυλαί. γενεαί.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ υἱοῦ Ἰεσσαὶ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ᾠδὴ πρὸς τὸν ἀσσύριον. οβ'.	Ἐπελειώθησαν οἱ ψαλμοὶ ὁποῦ ἔψαλεν ὁ Δαβὶδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί. καὶ τοῦτος εἶναι ψαλ. τοῦ Ἀσάφ· καὶ θρηνιτικὴ ψαλμῳδία τῶν Ἑβραίων, ὁποῦ ἐσκλάβωσεν ὁ ἀσσύριος.

Ὁ Χρυσόστομος λέγει εἰς τὸν ά. τόμον, ψαλ. ριέ. πῶς ὁ παρὼν ψαλ. δὲ μιλεῖ διὰ τὴν ὡς ἐκ Δαβὶδ, οὐδὲ διὰ ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἔκαμεν. Ἀλλὰ διηγᾶται τὰ πάθη καὶ ὀλιγοπιστίαν προσώ- καὶ ἀγνωσίαν τῶν ὀλιγοψύχων καὶ αὐστηρῶν καὶ ἀνυπομονήτων καὶ ἀδιακρίτων ὁποῦ λο- πουαὶ χ- γιάζουσιν ἄδικαις τὴν κρίσαις τοῦ Θεοῦ, χωρὶς καμίαν φρόνεψιν. Καὶ δὲ στέκουνται μαλωστεροὶ νὰ ὑποφέρουσιν εἰς δόξαν Θεοῦ (σὰν τοὺς καλοὺςτου δούλους) τὰ βάσανα καὶ πει- τωνδυσρασμοὺς καὶ κίνδυνα καὶ τὸν θάνατον εἰς δόξαν τῆς βασιλείαςτου. Ἀλλὰ ζηλεύουσι σὰν φορύν-

σκλα- των.

σκλαβοθοῦσι τῶν ἀπίστων. Καὶ ὡσὰν ἐλευθερωθοῦσι, τῶν κακῶν ἀνθρώπων· καὶ βλέποντας τὴν ἐξουσίαν, τὸ πλοῦτος, τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἀνάπαυσίν τους παράσκυνται καὶ βλασφημοῦσι καὶ ἀλαξοπιστίζουν καὶ κάνουσι κακὰ χειρότερα ἀπ' ἐκείνους, καὶ κολάζουνται οἱ τρισάθλιοι· διατοῦτο πρὸς διορθωσίν τους ἀρχίζει καὶ λέγει. ὢ πόσον εἶναι ἀγαθὸς ὁ Θεὸς εἰς τὸν λαόν του ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὰ θελήματά του· καὶ κατεβαίνοντας διηγᾶται πῶς εἶναι στερεὰ καὶ ἀπαρασάλευτη ἡ καλοσύνη του εἰς τοὺς καλούς του δούλους. καὶ πῶς σφαίνει ὅποιος σκανδαλίζεται εἰς τὴν ψευματινὴν εὐτυχίαν τῶν ἀπίστων, καὶ κακῶν ἀνθρώπων. Καὶ πῶς κάνοντας τόσα κακά, ἔχουσι καθ' ἡμέρα τόσα καλά. καὶ στέκεται εἰς ἀπιστίαν πῶς ὁ Θεὸς δὲ θέλει ξεσκλαβώσει τὸν λαόν του, οὐδὲ νὰ τὸν ἀναπαύσῃ ἀπὸ τὰ βάσανά του καθὼς πρέπει. Καὶ τοῦ λέγει νὰ στραφῇ νὰ ἐξομολογηθῇ τοῦ Θεοῦ τὸ σφάλα του νὰ συγχωρεθῇ. Καὶ νὰ ὁμολογήσῃ πῶς ὁ Θεὸς ὡς ἀληθινὰς καὶ δικαιοκρίτης θέλει κάμῃ τέλος κατὰ τὰς γροφάς του, καὶ νὰ ἀνταποδόσῃ ὕστερον κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του. Καὶ λοιπὸν νὰ μὴ πλανᾶται καθ' ἕνας εἰς τὴν κακίαν νὰ χάσῃ τὴν ψυχήν του. Ἀλλὰ νὰ ἐργάζεται τὴν ἀρετὴν μὲ ὑπομονὴν μεγάλην καὶ κακοπάθειαν, σκλάβος καὶ ἐλεύθερος· διὰ νὰ κερδέσῃ τὸν Θεὸν τὸν πλάστην του. Καὶ παρακινᾶ τὸν ἄνθρωπον νὰ στέκῃ σιμὰ τοῦ Θεοῦ πάντα, καὶ νὰ μὴ ξετρέχῃ ἄλλο παρὰ τὸν Χριστόν, καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστᾷ τόσον εἰς τὰ βάσανα ὡσὰν καὶ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν. καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ χαίρεται εἰς τὰ πρόσκαιρα καλά, οὐδὲ νὰ θλιβᾶται εἰς τὰ καθημερινὰ κακά· διατὶ τελειόνουσι καὶ τὰ δύο, μόνον νὰ ἐργάζεται τὸ καλόν· καὶ διὰ τὴν κακοπάθειάν του, θέλει χαίρεσθαι εἰς τὴν δόξαν τὴν οὐράνιον καὶ αἰώνιον.

α'. ὩΣ ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ:

β'. Ἐμοῦ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες,

γ'. παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

δ'. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις,

ε'. Εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

ς'.

α'. Ὢ πόσον εἶσαι πολλὰ καλὸς Θεέ μου εἰς τὸν λαόν σου, εἰς ἐκείνους λέγω τοὺς καλούς σου δούλους ὅπου τρέχουσιν ὀρθὰ καὶ ἴσια πρὸς ἐσένα μὲ τὴν καρδίαν τους.

β'. Μὰ ἐμένα τὸν ταλαίπωρον (ἀδέμου ἐβοήθας) ἀπὸ ὀλίγον ἠθέλασι σαλεύσῃ ὁνοῦσμου καὶ τὰ πόδιαμου ἀπὸ τὸν ὁρισμόν σου,

γ'. καὶ παραλίγον ἀδέμου ἐκράτιες ἐκινδύνευα νὰ παραστρατήσω τὰ πατήματάμου καὶ τὰ ἔργαμου ἀπὸ τὸν νόμον σου.

δ'. Διατὶ ἐζήλευσα εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνόμους (ὅπου κάνουν τόσα μεγάλα ἄδικα,)

ε'. Καὶ συγχίζομαι βλέποντας (πῶς δίδεις ἐκείνων) τῶν ἁμαρτωλῶν τόσην εἰρήνην καὶ ἀνάπαυσιν. (καὶ ἔχουσι μοναχὰς χαραῖς καὶ δόξαις ὅλην τους τὴν ζωήν, καὶ ὄχι κακοπάθειαν.)

ς'.

ς'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν,

ς'. (Διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχουσι καμίαν ἔννοιαν) οὐδὲ βάνουσιν εἰς τὸν νοῦντους τὸν θανατόντους (νὰ φοβηθοῦσι νὰ στραφοῦσιν εἰς τὴν μετάνοιαν)

ζ'. καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

ζ'. κοιτάζοντας ἀκόμι πῶς δὲ στέκουνται πολλὺν καιρὸν νὰ παιδεύουνται εἰς τὰ ἐναντία ὁποῦ τοὺς ἔρχουνται, διατὶ ἔχουσι καὶ ἐξοδιάζουσιν εἰς ταῖς χρείαιςτους:)

η'. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται:

η'. Καὶ δὲν εὑρίσκουνται εἰς κόπους καὶ στενοχωρίαις τῶν ἀνθρώπων, καὶ πῶς σὰν τοὺς ἄλλους αὐτοὺς δὲ βασανίζουνται.

θ'. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος,

θ'. Διὰ τοῦτο ἐστάθηκεν εἰς αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανιάτους παραμεγάλη,

ι'. περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν:

ι'. καὶ ἐνδυθήκασι τὴν ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν (καὶ χαίρουνται εἰς αὐτὴν περισσότερον παρὰ εἰς τὰ ἀρχοντικάτους φορέματα· καὶ δὲν βάνουσι ποτέτους οὐδὲ τὸν Θεὸν εἰς τὸν νοῦντους οἱ ἄνομοι:)

ια'. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν,

ια'. (Καὶ ἀπὸ τὸ πολὺν πλοῦτος, καὶ τὴν πολυφαγίαν καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ τὸ σαρκικὸν πάχος) γεννᾶται καὶ τρέφεται χειρότερα ἡ ἀδικίατους καὶ τὰ κακάτους,

ιβ'. Διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

ιβ'. Καὶ ἐπεράσασιν εἰς μίαν διαβολικὴν συνήθειαν τῆς καρδίαςτους (ὁποῦ γυρεύουσι νὰ κάνουσι μόνον τὰ συχασεράτους θελήματα:)

ιγ'. Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,

ιγ'. Καὶ εἰς ὅλους λογιάζουν κακὰ καὶ φωνάζουν μὲ μεγάλην κακοσύνην καὶ τοὺς παράσουν,

ιδ'. Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

ιδ'. Καὶ ἄλλην ἀδικίαν μεγαλήτερην κάνουσιν εἰς τὸν ὑψηλὸν Θεὸν (καὶ τὸν ἀτιμάζουσι καὶ κάνουσι σὰν [illegible]ους φαίνεται.

ιε'. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν.

ιε'. Καὶ ἀνοίγουν τὸ στόματους) καὶ ἐγγίζουν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ἀπάνω μέρος (καὶ ὑβρίζουσι τὸν Θεὸν μας καὶ τὸν λέγουν ἀδύνατον·

ις'. Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς:

ις'. Καὶ τὸ κάτω εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ γλῶσσατους περνᾶ σταῖς ἄκραις τοῦ κόσμου (καὶ βλασφημοῦσι τοὺς ἰουδαία ἀνέστου:)

ιζ'. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐν * ταῦθα:

ιζ'. (Διὰ τοῦτο τοὺς ἐβαρέθη ὁ Θεὸς καὶ λέγει ἀπὸ τοὺς προφήταςτου πῶς ἐγὼ θέλω τοὺς ἐξολο-

* ἐν τῇ ὧν ὁ Δαβὶδ ἔγραψε τὸν ψαλμόν.

ιη'.

θρού-

θρούσῃ) καὶ πῶς ὁ λαός μου θέλει στραφῇ ἐδῶ εἰς τὰ πείδατα τῆς χώρας μου ἐλεύθερος.

ιή. Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς,

ιή. καὶ θέλουσι πληθύνει ἡ ἡμέραις καὶ οἱ χρόνοι τους καὶ ἡ ἀνάπαυσίς τους.

ιθ'. Καὶ εἶπον πῶς ἔγνω ὁ Θεός;

ιθ'. Μὰ οἱ ὀλιγόπιστοι καὶ κακόγνωμοι λέγουσι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ ὁ Θεὸς τὰ κακὰ ὁποῦ μᾶς κάνουσιν οἱ ἄνομοι (ἀπέκει ὡς δικαιοκρίτης δὲ τοὺς ἀφανίζει;)

κ'. Καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

κ'. Καὶ αὐτὰ ἐγνώριζε τοῦτα ὁ ὑψηλὸς αὐθέντης (πῶς τὰ βαστᾶ τόσον καιρὸν καὶ δὲ κάνει τὴν ἐκδίκησιν; καὶ ἐπειδὴ δὲ τὴν ἔκαμεν ὡς τώρα, οὐδὲ θέλει τὴν κάμῃ πλέα.)

κά. Ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα.

κά. Καὶ μάλιστα διατὶ βλέπω πῶς τοῦτοι οἱ ἄδικοι (αὐτὶς τὰ κακὰ ὁποῦ τοὺς πρέπουσιν) ἔχουσι τόσα καλὰ καθημερούσια.

κβ'. κατέσχον πλούτου.

κβ'. καὶ δόξαις καὶ πλούτη. (καὶ χαίρουνται ὡς θέλουσι, καὶ κανένα κακὸν δὲν ἔχουσι λοιπὸν δὲ γίνουνται ἐκεῖνα ὁποῦ μᾶς τάσῃ:)

κγ'. Καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου;

κγ'. Διὰ τοῦτο ἐσκανδαλίστηκα καὶ εἶπα, εἰς τόσον εὔκαιρα ἐγὼ βιάζω τὴν καρδίαν μου νὰ λογιάζῃ δίκαια;

κδ'. Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου;

κδ'. Καὶ νὰ ξεπλύνω τὰς χεῖράς μου μὲ τοὺς καθαρούς; (ἤγουν νὰ θέλω νὰ εὑρίσκωμαι μὲ τοὺς καλοὺς· καὶ ὄχι μὲ τοὺς κακούς;)

κέ. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν;

κέ. Καὶ νὰ δέρνωμαι ὁλημερνῆς;

κϛ'. καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας;

κϛ'. καὶ νὰ ὑβρίζωμαι μέρα νύκτα ἀποστεξημερώσῃ ὡς τὸ βράδυ;

κζ'. Εἰ ἔλεγον διηγήσομαι οὕτως.

κζ'. (Ὅμως λογιάζοντας ἔτζι, ὁμολογῶ πῶς ἔσφαλα καὶ ἐσυγχήζουμουν ἄγνωστα ἀπὸ τὰ λόγια τους) Μὰ ἀνίσως καὶ ἤθελα στέρξει τὴν γνώμην τους πῶς τὸ λογιάζουν καλά.

κή. Ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκας.

κή. (Νὰ πῶς ἐτύχενε νὰ εἰπῶ πῶς) ἐσὺ θέ μου ἐχάλασες τὸ τάσιμον ὁποῦ ἔκαμες τῶν υἱῶν σου (νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃς, καὶ τοὺς ἐγέλασες:)

κθ'. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐ-

κθ'. (Διὰ τοῦτο πάλιν ἐστάθηκα) καὶ ἐλόγιασα πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἶναι δύσκολον, καὶ κό-

μώ- ... πος

Margin: οἱ ἀνυπομόνητοι γογγίζουσιν

Margin: ἐδῶ μιλεῖ σὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν καλῶν, πῶς τοὺς ἐσκανδάλισαν τὰ λόγια τῶν κακῶν ὁποῦ ἦσαν σκλαβωμένοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα. ψαλμ. οϛ'. ί.

μώπιόμμου.

πος πολὺς εἰς τὸν νοῦνμου (νὰ τὸ γνωρίσω τῶρα μετ' ἀμμάτιαμου παρὰ μόνον μὲ τὴν πίστιν.)

λ'. ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. * καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

λ'. ὥστε ὁποῦ νὰ δόσῃ ὁ Θεὸς νὰ φθάσω ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐκκλησίαντου νὰ τὸν προσκυνήσω· καὶ τότε θέλω ἰδῆ μὲ τὸ πρόσωπόνμου τὸ κακόντους τέλος.

λα'. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά.

λα'. Διατὶ βέβαια διὰ τὴν πονηρίαις καὶ ἀδικίαις τους θέλεις τοὺς βάλη εἰς πολλὰ κακά.

λβ'. κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

λβ'. καὶ θέλεις τοὺς ἐγκρεμνίσῃ εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ στέκουνται ἀπάνω εἰς τὸ ὑψηλοκόρυφον δένδρον τῆς ὑπερηφανίας.

λγ'. πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν,

λς'. (Νὰ τοὺς θωρῇ καθ' ἕνας νὰ θαυμάζεται λέγοντας) ἀλήμονον πῶς ἐγίνησαν εἰς ὀλίγην ὥραν ἔρημοι ἀπὸ τὴν μεγάλην τους δύναμιν,

λδ'. ἐξάπινα ἐξέλιπον,

λδ'. καὶ ἐχάθησαν ἔξαφνα,

λέ. ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

λέ. δίχως ἄλλο διὰ τὴν ἀνομίαντους ἀφανίθησαν.

λς'. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου.

λς'. Διὰ τοῦτο σὰν ὁποῦ χάνεται τοῦ σκλάβου τὸ ὄνειρον ὁποῦ εἶδεν εἰς τὸν ὕπνοντου (πῶς εἶτον μέγας καὶ πλούσιος, καὶ ἐξυπνῶντας εὑρίσκεται πτωχώτατος εἰς τὰ σίδερα.)

λζ'. Κε ἐν τῇ πόλεισου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις:

λζ'. ἔτζι Κέμου κάμε (νὰ χάσουσι τὴν δύναμίντους) καὶ νὰ σύρνουνται εἰς τὴν πόλιν τῆς βασιλείασου σκλάβοι, καὶ ἐκεῖ νὰ καταφρονέσῃς τὰ πρόσωπάτους.

λή. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδίαμου,

λή. Διατὶ ἀπὸ τὰ κακάτους ἄναψε καὶ ἐφλογίθη ἡ καρδίαμου,

λθ'. Καὶ οἱ νεφροίμου ἠλλοιώθησαν.

λθ'. καὶ οἱ λογισμοίμου ἄλλαξαν (καὶ δὲν ἠξεύρω ποῦ εὑρίσκωμαι.)

μ'. κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων:

μ'. καὶ ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος εἶμαι μέρα νύκτα καταφρονεμένος καὶ δὲν ἠξεύρω (τί τοὺς κάνω.οὐδὲ πῶς νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὴν τυραννίαντους.)

μα'. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί.

μα'. (Διὰ τοῦτο μὴ γνωρίζοντας τὰ ἀπόκρυφα τῆς δικαιοσύνησσου) ἠθέλησα νὰ γένω ἕνα ζῶον ἀνόητον σιμάσου.

μβ'. κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ.

μβ'. καὶ νὰ εὑρίσκωμαι πάντα μὲ μεγάλην ὑπο-

πομονήν αὐτάμασου (ἢ νὰ ξομάσω τὰ λόγιασου.)

μγ'. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιάς μου,

μγ'. (Καὶ ἐσὺ χωρὶς ἄλλο βλέποντας τὰ βάσανα καὶ τὴν ὑπομονήν μου) ἤθελες μὲ λυπηθῆ νὰ μὲ πιάσῃς ἀπὸ τὴν δεξιὰν χεῖραν,

μδ'. Καὶ ἐμ τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με.

μδ'. καὶ νὰ μὲ ὁδηγήσῃς εἰς τὴν βουλήσου.

με'. Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

με'. καὶ νὰ μὲ φέρῃς μὲ τιμὴν ὀμπροστάσου.

μϛ'. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐμ τῷ οὐρανῷ;

μϛ'. Διατὶ τί ἄλλο θαυμαστώτερον μοῦ χρειάζεται νὰ ἐπεθυμῶ εἰς τὸν οὐρανόν; οὐδένα.

μζ'. Καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

μζ'. καὶ τί ἄλλο νὰ ξεξέχω εἰς τὴν γῆν ἀκριβώτερον ἀπ' ἐσένα (ὁποῦ εἶσαι περισσότερος ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς; οὐδὲ τίποτα. (διὰ τοῦτο θέλω σπουδάζει μὲ τὴν βοήθειάσου νὰ εὑρίσκωμαι ἀχώριστα ἀπαμόνος μετ' ἐσένα μὲ ὅλον μου τὸν νοῦν καὶ πόθον καὶ προσευχὴν πάντοτε.)

μη'. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου·

μη'. (λοιπὸν διὰ τὴν ἀγάπησου) λιγοψυχᾷ ἡ καρδίαμου καὶ ξηραίνετε τὸ κορμίμου, καθὼς τὸ ἠξεύρεις ἐσὺ ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου.

μθ'. Καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸμ αἰῶνα.

μθ'. καὶ ἐσὺ θέλω νὰ εἶσαι Χέμου ἡ μερίδαμου καὶ μερτικόνμου αἰώνιον, καὶ ὄχι ἄλλο πρᾶγμα.

ν'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται.

ν'. Διατὶ βλέπω πῶς ὅσοι μακρένουσι τοὺς ἑαυτούς τους ἀπὸ ἐσένα χάνουνται (καὶ παιδεύουνται προσωρινὰ καὶ αἰώνια (καθὼς τὸ μαρτυροῦσιν ἡ γραφαίσσου, καὶ ἡ ἀνταπόδοσαίσου.)

να'. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸμ πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

να'. Ὁποῦ ἐξωλόθρευσες τόσους καὶ τόσους ὁποῦ μὲ τὰς ἁμαρτίας καὶ πορνείαστους ἐχώρησαν ἀπ' ἐσένα.

νβ'. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι.

νβ'. Καὶ γνωρίζω καλὰ ὁ ἁμαρτωλὸς πῶς νὰ σοῦ σιμόνω καὶ νὰ εὑρίσκωμαι ὅλον ἕνα κοντάσου θέμου (μὲ λόγια καὶ ἔργα καλὰ) εἶναι πολύμου καλόν.

νγ'. τίθεσθαι ἐμ τῷ Κυρίῳ τὴν

νγ'. καὶ νὰ θέτω πάνταμου εἰς ἐσένα Κύριέμου

τὴν

τὴν

τὴν ἐλπίδα μου.

μδ'. τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών:~

τὴν ἐλπίδα μου.

ν δ'. καὶ νὰ διηγοῦμαι ὅλα τὰ θαυμάσιά σου ἀσκόλασα εἰς ταῖς πόρταις τῆς θυγατρός σου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας:--

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. ογ'.

Κλαυθμερὸς στοχασμὸς τοῦ Ἀσάφ, εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ Θεοῦ.

Κλαυθμερὴ προσευχὴ ὁποῦ ἔκλαιεν ἡ παλαιὰ ἐκκλησία τῶν Ἑβραίων πρὸς τὸν Θεὸν διὰ νὰ τοὺς λυπηθῇ εἰς τοὺς πολέμους, καὶ σκλαβίαις, καὶ χαλασμοὺς τῆς χώρας καὶ τοῦ ναοῦ, νὰ τοὺς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ Ναυχοδονόσωρ, καὶ Ἀντιόχου· ὡσὰν τὸ ἔκανε καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς τοὺς προγόνους τους. Καὶ αὐτὸς ὡς πολυέλεος τοὺς ἐλευθέρωνε. Μὰ τώρα θρηνοῦνται τόσους χρόνους τὸν χαλασμὸν τοῦ τίτου· καὶ τὴν καθολικήν τους σκλαβίαν καὶ ταλαιπωρίαν καὶ καταφρόνεσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ δὲ βλέπουσι καμίαν ἐλεημοσύνην εἰς τὸ γένος τους· διατὶ ἐσρώσαν οἱ ἄνομοι τὸν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν μεσία. Τοῦτον πρέπει καὶ ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία, καὶ θεόφοβη ψυχὴ λέγοντάς τον νὰ χύνῃ πολλὰ δάκρυα, διὰ τὰ κίνδυνα, καὶ τοὺς μεγάλους χαλασμοὺς ὁποῦ τῆς ἔρχουνται καθημερινῶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίας τὰ σκάνδαλα. Καὶ νὰ στρέφεται πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν νυμφίον της μὲ μεγάλην ταπείνωσιν καὶ ντροπὴν (ὁποῦ εἶναι θυμωμένος ἀπάνω της) νὰ τοῦ δείχνῃ τὴν ἀγριωτάτην ὀργὴν τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ τὰς βλασφημίας καὶ τὰς πληγάς της. Καὶ τὸν ἐρημασμὸν ὁποῦ τῆς κάνουσι· νὰ κλαίῃ πρὸς αὐτὸν, διατὶ ἐπῆρεν ἀπ' αὐτὴν τὴν χάριν τὴν πρώτην, καὶ τὴν ἀγάπην ὁποῦ τὴν εἶχε παλαιὰ καὶ τὴν ἔσκεπε καὶ τὴν ἐπαρηγόρα εἰς τὰ κίνδυνα καὶ φόβους της μὲ τὰ μεγάλα του θαύματα. Καὶ τῆς ἔδιδε φανερὰ πολλαῖς βοήθειαις, καὶ τὴν ἐγλύτωνεν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ τὴν ἐκυβέρνα καὶ τὴν ἐφύλαγε μέρα νύκτα. Καὶ νὰ τοῦ ἐνθυμίζῃ τὴν πρώτην εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγάπην καὶ βοήθειαν. Καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ τὴν λυπηθῇ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθρούς της, εἰς δόξαν αἰώνιον τῆς βασιλείας του.

α'. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου,

α'. Διατὶ Θεέ μου μᾶς ἀποδίωξες ὁλότελα ἀπὸ γεν.
τὸ πρόσωπόν σου; καὶ ὠργίσθη τόσον μθ. δευτ
πολλὰ ὁ θυμός σου εἰς τὰ πρόβατα τῆς μάν- λβ'.
δρας σου; (δίχως ἄλλο διὰ ταῖς πολλαῖς μας
παρανομίαις τὸ ἔκαμες:)

β'. Ἀλλὰ θυμήσου Κύριέ μου πάλιν σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς τοῦ χριστιανικοῦ του λαοῦ,

γ'. ἧς ἐκτήσω ἀπαρχῆς.

γ'. ὁπȣ̃ ἀπόκτησες ἀπὸ τ̃ ἀρχὴν μὲ τ̃ ἁγίαν σȣ σρῶσιν (θέλοντας νὰ τ̃ ἔχῃς ἐδικόν σȣ νὰ τὸν βασιλϵύῃς κ̣ νὰ τ̃ ἐξȣσιάζῃς αἰώνια.)

δ'. Ε'λυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σȣ:

δ'. κ̣ λυπήσȣ τὸ γένος τῆς κληρονομίας σȣ (ὁπȣ̃ τὸ ἐλϵυθέρωσες μὲ τὸ αἷμά σȣ:)

έ. Ο'ρος σιὼν τȣ̃το, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ:

έ. Καὶ τὸ ἔφερες εἰς τὸ ὄρος τȣ̃το τῆς Ιλ̃ημ, ὁπȣ̃ ἐτάφης κ̣ ἀνέστης καὶ ἐκατοίκησες εἰς αὐτὸ (νὰ τȣ̀ς ὁδηγᾷς κ̣ νὰ τȣ̀ς διορθώνῃς ὡς Βασιλεὺς καὶ πράγτης:)

ς'. Ε'παρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος.

ς'. Στοχάσȣ κ̣ ἰδὲ τὴν καταφρόνεσιν ὁπȣ̃ κάνȣν οἱ ἐχθροί σȣ εἰς ἐσένα, καὶ τ̃ χαλασμὸν τοῦ λαȣ̃ σȣ) κ̣ σίκωσε τὰς ἁγίας σȣ χεῖρας κ̣ κτύπησέ τȣς εἰς τ̃ ὑπερήφανον κεφαλὴν κ̣ ἀφάνισέ τȣς παντάπασι (ἀπὸ τὸν τόπον σȣ νὰ μᾶς ἐλϵυθερώσῃς:)

ζ'. Ο'σα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σȣ.

ζ'. Διατὶ θωρεῖς πόσα κακὰ ἐπονηρϵύθη ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔκαμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ χώρας σȣ.

ή. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισȣ̃ντές σε ἐν μέσῳ τ̃ ἑορτῆς σȣ:

ή. κ̣ πῶς ἐκαυχȣ̃νταν κ̣ ἐχαίρȣνταν οἱ παράνομοι, Πῶς ἀνάμεσα εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς σȣ ἐνικήσασι:

θ'. Ε'θεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

θ'. Καὶ ἔστεσαν ταῖς παντιέραις κ̣ ἅρμαις τȣς, διὰ σημάδια τῆς νίκης τȣς (εἰς τόπȣς ὑψηλȣ̀ς τῆς χώρας.

ί. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν,

ί. διὰ νὰ τὰ βλέπȣσιν) ὅσοι δὲ τὰ ἠξεύρασι.

ιά. ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω:

ιά. Τὸ ὅμοιον ἐκάμασι καὶ ἀπὸ πάνω εἰς ταῖς πόρταις της (διὰ χαρὰν ἐδικήν τȣς, κ̣ θλῖψιν τ̃ δȣ́λων σȣ ὁπȣ̃ ἐμπένασι καὶ ἐβγένασι.)

ά. βασιλ. ς'. ιβ'. Ω'ς ἐν δρυμῷ ξύλων,

ιβ'. (Καὶ μετόσην καταφρόνεσιν) σὰν ὁπȣ̃ κόπτȣν εἰς τὸ δάσος τὰ ξύλα,

δ'. βασ. κέ. ιγ'. ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ.

ιγ'. Μὲ τζεκȣ́ραις ἐκατατζάκισαν ὅλαις ταῖς πόρταις κ̣ παράθυρα τῆς ἐκκλησίας κ̣ ὅλα της τὰ ξύλα.

ιδ'. Ε'ν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.

ιδ'. Καὶ μὲ πελέκια κ̣ σκαρπέλα καὶ μπίκȣς τ̃ ἔριξαν κάτω κ̣ τ̃ ἐχάλασαν.

ιέ. Ε'νεπύρισαν ἐν πυρὶ

ιέ. Καὶ ἔκαψαν μὲ φωτίαν τὰ ἅγιά της.

τὸ

ις'. κ̣

τὸ ἁγιαστήριόν σου,

ις'. εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου:

ις'. καὶ ὡς εἰς τὴν γῆν ἐμόλυναν τὸ κατοικητήριον τῆς βασιλείας σου, (ἀλλὰ εἰς τόσα μεγάλα κακὰ δὲν εἴδαμεν σὰν ἄλλαις φοραῖς νὰ κάμῃς τίποτα σημάδι πῶς εἶσαι μετ' ἐμᾶς:)

ιζ'. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό,

ιζ'. Καὶ διὰ τοῦτο εἴπασιν οἱ ἐχθροί μας μὲ ὅλω τους τὴν κακογνωμίαν καὶ ὅλα τους τὰ γένη ἀντάμα,

ιη'. Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

ιη'. Ἐλᾶτε (νὰ χαλάσωμεν καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς γραφάς τους,) καὶ νὰ σβύσωμεν ὅλας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ τους ἀπὸ τὴν γῆν.

ιθ'. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν:

ιθ'. Διατὶ τώρα τὰ σημάδια τοῦ Θεοῦ ἔπαυσαν καὶ δὲν τὰ βλέπομεν νὰ τοὺς βοηθοῦσι:

κ'. Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης.

κ'. (Ὢ ἀλλήμονον εἰς ἐμᾶς Κύριε διατὶ καθὼς λέγουν καὶ ἐκεῖνοι) δὲν εἶναι πλέα προφήτης ἅγιος δοῦλός σου (νὰ σὲ παρακαλῇ διὰ λόγου μας, καὶ νὰ μᾶς παρηγορείσῃ εἰς τὰ βάσανά μας.)

κα'. Καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

κα'. Καὶ οὐδὲ ἠξεύρει νὰ μᾶς προλέγῃ τί ἔχωμεν νὰ πάθωμεν ἀκόμι (καὶ πῶς ἔχωμεν νὰ κάμωμεν νὰ γλυτώσωμεν.)

κβ'. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός;

κβ'. Λοιπὸν ὡς πότε Θεέ μου θέλεις νὰ μᾶς ἐνεμπαίζῃ ὁ ἐχθρός, καὶ νὰ μᾶς χαλᾷ,

κγ'. παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

κγ'. καὶ νὰ καταφρονᾷ ὁ ἄπιστος τὸ ὄνομά σου ὀλότελα (χωρὶς καμίαν ἐντήρησιν;)

κδ'. Ἵνα τί ἀποστρέφῃς τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

κδ'. Καὶ διατὶ κρατεῖς ὀπίσω τὴν χεῖρά σου, καὶ δὲν θέλεις νὰ εὐγάλῃς ὀλότελα τὴν δεξιάν σου ἀπὸ τὸν κόρφον σου (σὰν τὸ κάνει ὁ ὀκνηρὸς καὶ ἀδύνατος; νὰ τοὺς κτυπήσῃς ὡς μεγαλοδύναμος νὰ τοὺς θανατώσῃς νὰ μᾶς λυτρώσῃς ἀπὸ τὴν διαβολικήν τους τυραννίαν;)

διηγοῦνται τὰ παλαιὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τοὺς λυπηθῇ.

κε'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

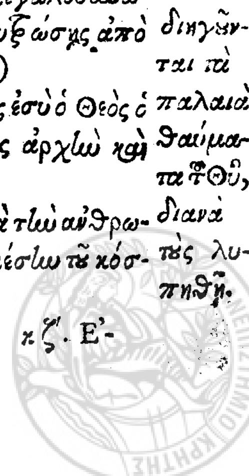
κε'. Ἐπειδὴ ἠξεύρωμεν καλὰ πῶς ἐσὺ ὁ Θεὸς ὁ βασιλεύς μας ὁποῦ εἶσαι δίχως ἀρχὴν καὶ τέλος.

κς'. εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς:

κς'. ἐσαρκώθης, καὶ ἐστρώθης (κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα) διὰ τὴν σωτηρίαν μας εἰς τὴν μέσην τοῦ κόσμου βοήθησέ μας καὶ τώρα:

κζ'. Σὺ

κζ'. Ε-

κζ΄. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμεισȣ τ̃ θάλασσαν,

κζ΄. Ἐσὺ ἔστεσες μὲ τὴν δυνάμινσȣ τὴν θάλασσαν εἰς ἕνα μέρος ϗ ἄλλον (εἰς τὸν καιρὸν τȣ̃ μωϋσῆ) ϗ ἐπέρασες τὸν λαόνσȣ,

κη΄. Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τȣ̃ ὕδατος.

κη΄. Ἐσὺ ἐκατατζάκησες ταῖς κεφαλαῖς τ̃ δρακόντων ἐκεινῶν μέσα εἰς τὰ νερὰ ὁπȣ̃ τȣ̀ς ἔπνηξες.

κθ΄. Σὺ συνέθλασας τ̃ κεφαλὴν τȣ̃ δράκοντος:

κθ΄. Ἐσὺ ἔσυντριψες τὴν κεφαλὴν τȣ̃ δράκοντος τȣ̃ φαραὼ ϗ τ̃ ἐθανάτωσες (ϗ τ̃ λαόντȣ τ̃ ἐπίλοπον ἀχάμνισες:)

λ΄. Ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι:

λ΄. Καὶ τὸν ἔδωκες φαγὶ εἰς τȣ̀ς αἰθίοπας τȣ̀ς γειτόνȣςτȣ (νὰ τȣ̀ς καταπατȣ̃σιν ϗ νὰ πάρȣν τὰ ἔχη ϗ τ̃ χώραντȣς ϗ νὰ τȣ̀ς κόψȣσι:)

Ἔξοδ. ιζ΄. ἀριθ. κ΄.

λα΄. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς ϗ χειμάῤῥȣς,

λα΄. Ἐσὺ ἔσχησες τ̃ ξερὴν πέτραν καὶ ἔβγαλε βρύσαις ϗ ἐστέκασιν εἰς ἐκείνȣς τȣ̀ς ἀνύδρȣς τόπȣς σὰν χειμονικὰ ποτάμια,

Ἠθὰμ τόπος σιμὰ τῆς ἐλῆ.

λβ΄. Σὺ ἐξήρανας ποταμȣ̀ς Ἠθάμ:

λβ΄. Ἐσὺ ἐξήρανες τȣ̀ς ποταμȣ̀ς τῶν σοδόμων (ϗ τ̃ ἰορδάνην, ὁπȣ̃ τ̃ ἐπέρασαν ὁ λαός σȣ δίχως νὰ βραχȣ̃σι τὰ πόδιατȣς:)

λγ΄. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, ϗ σή ἐστιν ἡ νύξ,

λγ΄. Ἐσένα εἶναι ἡ ἡμέρα, ϗ ἐδικήσȣ εἶναι ϗ ἡ νύκτα,

λδ΄. σὺ κατηρτίσω φαῦσιν ϗ ἥλιον.

λδ΄. Ἐσὺ ξημερώνῃς ϗ ἐβγάνῃς τ̃ ἥλιον.

λε΄. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς.

λε΄. Ἐσὺ ἔκαμες ὅλα τὰ καλὰ ϗ ἔμορφα πράγματα τοῦ οὐρανȣ̃ ϗ τῆς γῆς.

λϛ΄. Θέρος.

λϛ΄. Καὶ ἔκαμες τὸ θέρος διανὰ σωδιάζωνται οἱ καρποὶ τῆς γῆς.

ὡραῖα τ̃ γῆς οἱ καρποὶ ὁπȣ̃ γίνȣνται τὴν ἄνοιξιν. τὸ θέρος τὸ ψιμοκαίρι. ϗ τ̃ χειμῶνα.

λζ΄. ϗ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

λζ΄ ϗ τὴν ἄνοιξιν τȣ̃ χρόνȣ (νὰ ξαναγίνȣνται τὰ ἀγαθάσȣ νὰ θεραπεύȣνται τὰ ζῶα καὶ οἱ ἄνοι.)

λη΄. μνήσθητι ταύτης:

λη΄. Θυμήσȣ λοιπὸν ὡς εὔσπλαγχνος ϗ τώρα τῆς ταλαιπωρίας τȣ̃ λαȣ̃σȣ:

λθ΄. Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον.

λθ΄. Καὶ πάλιν σȣ̃ λέγω στράφȣ ϗ ἴδε πῶς ὁ βρωμερὸς ἐχθρὸς σὲ ἐκαταφρόνεσε ἐσένα τὸν μεγαλοδύναμον Κύ.)

μ΄. ϗ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομάσȣ:

μ΄. ϗ πῶς ὁ μιαρόςτȣ λαὸς ὁ ἀσεβέστατος ἐσκάνδαλισε μεταῖς βλασφημίαις ϗ πράξαιςτȣ

τὸ

μα΄. Μὴ

τὸ ἅγιόν σου ὄνομα:

μα'. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι.

μα'. Μὴν ἀφήσῃς σὲ παρακαλοῦμεν παραδομένην εἰς τὰ διαβολικὰ θηρία τὴν ψυχὴν ὁποῦ ὁμολογᾷ πῶς σοῦ ἔσφαλε καὶ σὲ παρακαλεῖ νὰ τῆς συγχωρέσῃς διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

μβ'. τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος:

μβ'. μὴ στέρξῃς νὰ λυσμονήσῃς παντάπασις τὰ βάσανα τῶν ψυχῶν τῶν βασανισμένων δούλων σου:

μγ'. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου.

μγ'. Μὰ στοχάσου πάλιν εἰς τὸ τάσιμον ὁποῦ μᾶς κάνῃς εἰς ταῖς γραφαῖς σου (καὶ λέγεις πῶς μᾶς δέχεσαι μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν.)

μδ'. ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν:

μδ'. καὶ ἰδὲ πῶς οἱ σκοτινιασμένοι φιλόσαρκοι τῆς γῆς ἐγέμωσαν ἀπὸ τὰ ἀσίτιαμας τὰ ἐδικάτους ὅλον ἀνομίας καὶ ἀδικίας:

με'. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχημένος.

με'. Μὴν ἀφίσῃς νὰ στραφῇ καταδικασμένος καὶ ἀπελπισμένος ὁ πτωχὸς καὶ ξενιτευμένος λαὸς (ὁποῦ προσπέφτει καὶ σὲ παρακαλεῖ τόσον καιρὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ τον)

μϛ'. πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου:

μϛ'. διατὶ πλούσιοι καὶ πτωχοὶ θέλουσιν ἐπαινᾷ πάντα, καὶ νὰ εὐχαριστοῦσι τὸ ἅγιόν σου ὄνομα:

μζ'. Ἀνάστα ὁ Θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου,

μζ'. Σηκώσου Θεέ μου κρίνε καὶ ἀποφάσισε καὶ κάμε τὴν ἐκδίκησίν σου,

μη'. μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν:

μη'. καὶ θυμήσου ταῖς ὑβρισίαις ὁποῦ σοῦ κάνουν οἱ ἄπιστοι ὁλημερνῆς. καὶ δείξέ τους μετὸ ἔργον πῶς εἶσαι δυνατὸς κάθε καιρὸν νὰ παιδεύῃς ὡς θέλεις τοὺς ἐχθρούς σου:)

μθ'. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου

μθ'. (Καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον) μὴ λυσμονήσῃς τὰς φωνὰς τῶν δούλων σου καὶ τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τὰ δάκρυα, ἀλλὰ δεῖξαί μας πάλιν τὴν ἐλεημοσύνην σου.

ν'. ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός. Δόξα.

ν'. διατὶ βλέπεις πῶς ἡ ὑπερηφανία τῶν ἐχθρῶν σου ἀνεβαίνει ὅλον εἰς τὸ χειρότερον (βλέποντας πῶς δὲ τοὺς παιδεύῃς:) Δόξα.

Παρα-

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθήρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ. οδ'.

Παρακαλεῖ ὁ Ἀσὰφ μετὸ ὄργανον καὶ τὴν φωνὴν καὶ λέγει. μὴν ἀφίσῃς Θεέ μου τὸν λαόν σου νὰ χαθῇ, διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Παλαιὰ εὐχαριστεῖ ἡ ἐκκλησία τὸν Θεὸν. καὶ τώρα τὸν δοξολογᾷ καὶ τὸν ἑορτάζει ἡ νέα τῶν χριστιανῶν εἰς ταῖς μεγάλαις του καλοσύναις καὶ πολλόταταις καὶ θαυμασταῖς χάραις. καὶ λέγει πῶς θέλει τὸν ἐπικαλιέσθαι πάντα εἰς τὴν βοήθειάν της, καὶ νὰ παρηγορᾶται εἰς τὰ βάσανά της. ἀκούοντας τοῦ Θεοῦ νὰ λέγῃ εἰς τὰς γραφάς του πῶς αὐτὸς ὁρίζει ὅλον τὸν κόσμον σὰν ὅπου τὸν ἐφανέρωσε. καὶ ὡς κριτὴς ἀληθινὸς καὶ ἀλάθαστος καὶ μεγαλοδύναμος θέλει κάμῃ ὅταν εἶναι ὁ καιρὸς τὴν ἐκδίκησιν, καὶ ἀνταπόδοσιν. νὰ ἀναπαύσῃ τοὺς ἀδικημένους καὶ σκλαβωμένους καὶ τυραννισμένους δούλους του. καὶ φοβερίζει τοὺς παρανόμους καὶ ἁμαρτωλοὺς νὰ μὴν ἐλπίζουν εἰς τὴν δύναμίν τους, ἀλλὰ νὰ ταπεινώνουνται καὶ νὰ μετανοοῦν πρὸς αὐτὸν θεληματικῶς τους. Καὶ νὰ μὴ βουληθοῦσι νὰ τοῦ ἀντιστέκουνται, διὰ νὰ μὴ δοκιμάσουν τὸ βάρος τῆς ὀργῆς του. Καὶ φέρνει τὸ παράδειγμα τοῦ ποτηρίου καὶ εἰς τὰ δύο μέρη. καὶ τοὺς μαρτυρᾷ πῶς αὐτὸς ὡς πλουσιόδωρος τιμᾷ καὶ καλοκαρδίζει τοὺς φίλους του, δίδοντάς τους μεγάλα χαρίσματα κατὰ τὰ βάσανα καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τοὺς κόπους τους. Καὶ ὡς μεγαλοδύναμος ταπεινώνει τοὺς ἐχθροὺς μὲ τιμωρίαις φοβερώταταις. Τοῦτος ἁρμόζει νὰ τὸν λέγῃ καθένας πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τοῦ εὐχαριστᾷ μὲ εὐλάβειαν, καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ ὡς πατέρα του, καὶ νὰ τὸν τρέμῃ ὡς βασιλέα του, καὶ νὰ πείθεται εἰς τοὺς ὁρισμούς του, διὰ νὰ ἔχῃ τὸ σκέπος καὶ τὴν ἀγάπην του πάντοτε:

α'. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός,

α'. Ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου θέλομεν σὲ εὐχαριστᾷ Θεέ μου,

β'. Ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.

β'. θέλομεν σὲ δοξάζει καὶ νὰ ἐπικαλούμεθεν πάντα τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν βοήθειάν μας.

γ'. διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

γ'. καὶ νὰ διηγούμεθεν ὅλον ἕνα ταῖς περασμέναις σου δικαιοκρισίαις καὶ θαύματα ὅπου ἔκαμες εἰς τὸ γένος μας.

δ'. Ὅταν λάβω καιρὸν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ:

δ'. (Μὰ περισσότερον ὅταν μᾶς δώσῃς τὴν ἐλευθερίαν μας, διὰ τὸ ὁποῖον παρηγορούμεθεν εἰς τὰ πολλά μας βάσανα, διατὶ ἀκούομεν νὰ λέγῃς εἰς τὰ βιβλία σου νὰ ἔχωμεν ὑπομονήν) Καὶ σὰν ἔλθῃ ὁ καιρός, ἐγὼ ὁ Θεὸς ὁ δε-

ε. Ε'- πότη-

ε'. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντων οἱ κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ.

ς'. Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς,

ζ'. εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομῆτε.

η'. Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.

θ'. μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ἡμῶν,

ι'. καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν:

ια'. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀποδυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων.

ιβ'. ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστί.

ιγ'. Τοῦτον ταπεινοῖ. καὶ τοῦτον ὑψοῖ:

ιδ'. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου,

ιε'. πλήρες κεράσματος,

ς'.

ἀπότησας θέλω κάμη καλὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνταπόδωσιν.

ε'. (Καὶ ἐγὼ ὁποῦ εἶμαι κριτὴς ζωντανῶν καὶ ἀπεθαμένων σᾶς λέγω πῶς ἔρχεται ἡμέρα ὁποῦ νὰ σεισθῇ) Καὶ νὰ ἀναλιγώσῃ ἡ γῆ ἀπὸ τὸν φόβον της· καὶ νὰ τρομάξουσιν ὅλοι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς αὐτήν:

ς'. Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁποῦ τὴν ἐστερέωσα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τὰ θεμέλιά της νὰ στέκεται ἀκίνητη (καὶ δύναμαι καὶ ὅταν θέλω νὰ τὴν σαλεύσω καὶ νὰ τὴν χαλάσω.)

ζ'. Διατοῦτο εἶπα (πολλαῖς φοραῖς μὲ τὸ στόμα μου καὶ μεταῖς γραφαῖς μου) τῶν παρανόμων, ἀφῆτε ταῖς παρανομίαις μὴ ταῖς κάνετε.

η'. καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν μὴν ὑψώνεται τὴν δυναμένσας καὶ ἐξουσίαν σας.

θ'. καὶ μὴ θέλετε νὰ σηκόνετε ὑψηλότερα τὴν ὑπερηφάνιαν καὶ κακογνωμίαν σας,

ι'. καὶ μὴν ἀποκοτᾶτε νὰ μιλεῖτε ἐνάντια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ νόμου του λόγια βλάσφημα καὶ ἄδικα. (ἀλλὰ ταπεινωθῆτε εἰς τὰ προσάγματά του:)

ια'. (Διατὶ δὲ θέλει δυνηθῇ οὐδένας σας νὰ φύγῃ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν παίδευσίν του) οὐδὲ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, οὐδὲ ἀπὸ τὴν δύσιν, μὴ δὲ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ τὸν νότον.

ιβ'. διατὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς εἶναι ἐξουσιαστὴς ὅλον τῶν, καὶ κριτὴς ἀλάθαστος καὶ δίκαιος. καὶ δυνατὸς καὶ ἀποδίδει καθ' ἑνὸς κατὰ ταῖς γνώμαις καὶ πράξαις του:)

ιγ'. Δια τοῦτο βλέπομεν πῶς ὡσὰν βαρεθῇ τὸν ὑπερήφανον, τὸν ταπεινώνει· καὶ τὸν ταπεινὸν ὑψώνει:

ιδ'. λοιπὸν τάξε πῶς βλέπεις εἰς τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἕνα ποτήρι μεγάλον (καθὼς εἶναι καὶ αὐτὸς μεγάλος καὶ δὲν τὸν χωρεῖ ὅλος ὁ Κόσμος)

ιε'. καὶ εἶναι γεμάτον κρασὶ ἄκρατον (ἤγουν φοβερὴν δικαιοκρισίαν καὶ ἀνταπόδοσιν.)

ις'. Καὶ ἔκλιμεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο.	ις'. Καὶ θέλει γύρῃ ὅλον τὸ καθαρὸν ὁποῦ εὐφραίνῃ τὴν καρδίαν εἰς τὸ μέρος τῶν δικαίων νὰ τοὺς ποτίσῃ νὰ δροσισοῦσι.
ιζ'. πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.	ιζ'. μα ἡ λάσπη ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν πάτον δὲν ἀδιάζει εἰς τοὺς καλοὺς.
ιή. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.	ιή. Καὶ ἀπ' αὐτὴν θέλουσι πιῇ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς (εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως νὰ ζεματιθοῦσιν.)
ιθ'. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα.	ιθ'. Ἔτζι ἐγὼ ὁ βασανισμένος λαός σου θέλω ἐλευθερωθῇ ἕνα καιρὸν ἀπὸ τὴν σκλαβιάν μου, νὰ χαίρωμαι πάντα εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.
κ'. ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.	κ'. καὶ νὰ σὲ ψάλλω θεὲ τοῦ Ἰακὼβ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.
κά. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω.	κά. Καὶ χωρὶς ἄλλον ἐλπίζω εἰς τὴν δύναμίν σου πῶς θέλω τζακίσῃ ὅλην τὴν δύναμιν καὶ τὰ ἅρματα τῶν ἁμαρτωλῶν.
λ'. Καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.	λ'. Καὶ τότε θέλει ὑψωθῇ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τῶν δικαίων δούλων σου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον. * οέ.	ψαλ. τοῦ Ἀσάφ εἰς τὸν φοβερὸν Θεὸν· καὶ θριαμβευτικὴ ψαλμῳδία πρὸς τὸν σκληροκάρδιον βασιλέα τῆς ἀσυρίας Σεναχειρίμ.

* δ. βασ ιθ'.

Τοῦτος ὁ ψαλ. μιλεῖ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως λέγοντάς τους πῶς ὁ Θεὸς εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν χώραις του, καὶ μεγάλος εἰς ταῖς ἐκκλησίαις του, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ νὰ μὴν ἀποκοτοῦσι καὶ νὰ πολεμοῦσι τοὺς τόπους του· διατὶ ὅταν θέλει ἐκεῖνος νὰ στέκῃ εἰρηνεμένος ὁ λαός του, καὶ ὁ κόσμος του, ἂν τοὺς φανῇ νὰ ἔλθουν, θέλει συντρίψῃ ὅλα τους τὰ ἅρματα· καὶ νὰ χαλάσῃ ὅλαις τους ταῖς δυνάμαις, καὶ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καθὼς ἠμποροῦσι νὰ τὸ γνωρίσουν ἀπὸ τοὺς περασμένους πολέμους ὁποῦ τοὺς ἔκαμε καὶ τοὺς ἀφάνισεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκατοίκησε τὸν λαόν του. Καὶ τοὺς δείχνει πόσον εἶναι φοβερὸς καὶ μεγαλοδύναμος ἀπὸ τὰ ἔργα του. Καὶ παρακινᾷ τὸν λαόν του νὰ φυλάσσῃ ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἔταξαν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ κινδύνους τους, διὰ νὰ μὴ τοὺς παιδεύσῃ ὡς ψεύστας μὲ τὴν χεῖρα του· καὶ τοὺς σικώσῃ τὴν ζωὴν, καὶ πάρῃ καὶ τὴν ψυχήν τους νὰ τὴν βάλῃ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. Τοῦτος ὁ ψαλ. λέγεται καὶ ἀπὸ μέρος τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἐναντία τῶν ἐχθρῶν

θρῶντης, δείχνωντας τὴν δύναμιν τοῦ Χυ πόσα θαύματα ἐνήργησε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐνίκησεν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἐχάλασε τὰ εἴδωλάτους, καὶ ἐδίωξε τοὺς δαίμονας ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν εἰς αὐτὰ, καὶ ὑπόταξε τόσους αὐτοὺς εἰς τὴν πίστιντου. Καὶ ἀναθυμήζει τοῦ διαβόλου τὸ κακὸν ὁποῦ ἔπαθεν εἰς τὴν σρῶσιν, καὶ ἀνάστασιν τοῦ Χυ, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλη πάθη μὲ ὅλους τοὺς ἐδικούςτου δαίμονας, καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν κόλασιν. Ἀκόμι καὶ κάθε καλὸς χριστιανὸς ὁποῦ νὰ κάνη ἔργα θεάρεστα κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. διαβάζοντάςτον μὲ εὐλάβειαν πέρνει θάῤῥος μὲ τοῦ Θυ τὴν βοήθειαν νὰ ἀντιστέκεται καὶ νὰ νικᾷ τὰ πάθητου καὶ τοὺς πειρασμούςτου καὶ νὰ ἀφανίζη τοὺς δαίμονας. καὶ νὰ ὑποφέρη τοὺς ἐχθροὺς εἰς ὅσα καὶ ἂν τοῦ κάμουσιν, ἔχοντας εἰς τὸν Θν τὴν ἐλπίδατου πῶς ἐκεῖνος ἔχει πάντα τὴν ἔγνοιάντου νὰ τοῦ βοηθᾷ ὡς τὸ τέλος εἰς ὅλαιςτου ταῖς χρείαις καὶ κίνδυνα· καὶ νὰ κάνη τὴν ἀνταπόδοσιν, καθὼς ἔκανε καὶ εἰς τοὺς περασμένους καιροὺς εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλουςτου.

α. ΓΝωςὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.	α. ΓΝωριςὸς εἶσαι Κύριε εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν ἰουδαίαν (ἀπὸ τὰ ἔργασου καὶ τὰ θαύματάσου πῶς εἶσαι Θς ἀληθινὸς καὶ μεγάλος.
β. ἐν τῷ ἰηλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ:	β. μαξεχωριςὰ εἰς τὴν ἰλὴμ, καὶ εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαιςσου, καὶ εἰς τοὺς πιςοὺς δούλουςσου εἶναι μεγάλον τὸ ὄνομάσου.
γ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ,	γ. (Διατὶ πολλαῖς φοραῖς μὲ τὴν δύναμίνσου ἐθανάτωσες τοὺς ἐχθρούςσου) καὶ εἰρήνευσε καὶ ἀναπαύθη ὁ τόποςσου,
δ. καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών:	δ. καὶ ἡ κατοικία τῆς βασιλείαςσου ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν ἰλὴμ (καὶ εἰς ὅλαις τὰς ἐκκλησίαις καὶ χώραιςσου:)
ε. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, * ὅπλον, καὶ ῥομφαίαν.	ε. Καὶ καθὼς εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους εἰς διαφόρους καιροὺς (ἐσύντριψεν ἡ ἐξουσίασου τὰ δυνατὰ (παλικάρια, καὶ δοξάρια, καὶ ἄρματα, καὶ σπαθία.
ϛ. καὶ πόλεμον.	ϛ. καὶ τὸν πόλεμον τῶν ἐχθρῶν, καὶ τοὺς σφάνισες.
ζ. Φωτίζεις σὺ θαυμαςῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.	ζ. Ἔτζι πάλιν δύνεσαι καὶ τῶρα, νὰ φέξης ἀπὸ τὰ ὕψη τὰ βουνὰ μὲ θαυμαςὸν τρόπον τὴν θεϊκήνσου δύναμιν. νὰ παραχθοῦσιν ὅλοι οἱ ἄπιςοι.
η. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.	η. Καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς ἐταράχθησαν ὅλοι οἱ ἄγνωςοι βαθέα εἰς τὴν καρδίαν,
θ. ὕπνωσαν * ὕπνον αὐτῶν.	θ. καὶ ἐκοιμήθησαν τὸν κακὸν ὕπνον τοῦ θανάτου

* ὅπλα λέγουν τὰ σκεπάρια καὶ ὅλα τὰ φυλακτικὰ ἄρματα: ῥομφαία τὰ κοπτερὰ ὁποῦ λαβώνουν, καὶ θανατώνουσι.

* δ. βασ. θ'. ρπέ. ί. Καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν,

τοῦσνα. ιά. πάντες οἱ ἄνδρες,

χειρίμ. ιβ'. τοῦ πλούτου τ̃ χερσὶν αὐτ̃:

ἐξοδ. ιδ. ιγ'. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακὼβ,

* ἐξοδ. ιδ'. ιδ'. ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

ιέ. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι

ιϛ'. Ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου,

ιζ'. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν.

ιή. Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν.

ιθ'. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τ̃ Θεόν,

κ'. Τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς:

κά. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι.

κβ'. Καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι:

κγ'. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

τοῦ ὁποῦ τοὺς ἔπρεπε.

ί. Καὶ δὲν εὕρηκαν κανένα πρᾶγμα νὰ ἁρπάξουσιν,

ιά. ὅλοι οἱ δυνατοὶ ἄνδρες ἐκεῖνοι,

ιβ. ἀπὸ τὸν πολὺν πλοῦτον (τῆς Ἱλὴμ ὁποῦ ἐλογιάζασασι πρὸ τοῦ νὰ πάρουσι τ̃ χώραν) πῶς τ̃ ἐκρατοῦσαν εἰς τὰ χέριατους, (ἀλλὰ καὶ τὸ ἐδικόντους καὶ τὴν ζωήντους ἔχασαν.)

ιγ'. Καὶ ἀπὸ τὴν προσαξίνσου Θεὲ τοῦ Ἰακὼβ (καὶ ὁλονῶνμας,)

ιδ'. ἐθανατώθησαν (σὰν καὶ τοὺς αἰγυπτίους *) οἱ δυνατοὶ καβαλάροι καὶ πολεμάρχοι.

ιέ. Ἐσὺ Κύριε εἶσαι φοβερὸς Θεός, καὶ τίς δύνεται νὰ σοῦ ἐναντιωθῇ; (ἢ νὰ φανῇ ὀμπρόστάσου;)

ιϛ'. Τότε εἰς ἐκείνους τοὺς πολέμους (ἐφάνη πόσον εἶναι φοβερὴ) ἡ ὀργήσου,

ιζ'. καὶ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω ἔκαμες καὶ ἀκούσθη ἡ δικαιοκρισίανσου (εἰς ὅλην τ̃ γῆν, καὶ φημίζεται ἡ νίκησου ὡς τὸ τέλος τοῦ κόσμου.)

ιή. (Καὶ τὸ διηγοῦνται ὡς τ̃ σήμερον πῶς ἔκαμες) καὶ ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ ἐτρόμαξαν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἡσύχασαν εἰς τοὺς τόπουςτους.

ιθ'. Ἀκούοντας πῶς ἐσηκώθης θυμωμένος εἰς τ̃ κρίσινσου Θεέ μου, καὶ ἔκαμες ἐκδίκησιν.

κ'. Καὶ ἔσωσες ὅλους τοὺς καλούς σου δούλους ὁποῦ εὑρίσκουνται εἰς τ̃ ἀγάπηνσου καὶ εἰς τὰ προστάγματάσου.

κά. Διατοῦτο πρέπει ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἀνθρώπου (νὰ θυμᾶται πάντα τ̃ καλά σου χάραις καὶ ἐλεημοσύναις,) καὶ νὰ σοῦ εὐχαριστᾷ ἀπὸ καρδίας.

κβ'. καὶ τὸ τέλος τῆς ἐνθυμήσεώς του (εἶναι νὰ σὲ ἀγαπᾷ, καὶ νὰ σὲ τιμᾷ) καὶ νὰ σὲ ἑορτάζῃ κατὰ τὸ χρέος του.

κγ'. (Καθὼς καὶ ἡ γραφαῖς σου μᾶς λέγουσι πῶς) ἐκεῖνα ὁποῦ τάζετε νὰ φυλάσσετε (εἰς τὸ βάπτισμα, ἢ εἰς ἱερωσύνην, ἢ καλογερικὴν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην ἀφορμὴν,) χρέος ἦτο νὰ τὰ κά-

νετε εἰς τοὺς καιρόντους ἀπαρασάλευτα εἰς τὸν Χν τὸν Θν μας.

κδ'. Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φοβερῷ,

κδ'. Διατοῦτο ὅλοι οἱ περιτριγύρου σου θέλουσι φέρνει (κατὰ τὴν τάξιν τους τὴν πρεπούμενην εὐχαριστίαν καὶ) ὅσα σοῦ ἔταξαν Θεέ μου φοβερέ.

κε'. Τῷ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων.

κε'. ὁποῦ σικώνεις τὴν ζωὴν τῶν βασιλέων καὶ ἀρχόντων καὶ ὁλονῶνμας (καὶ παίρνεις τὴν ψυχὴν καὶ τὴν βάνεις εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τῆς πρέπει κατὰ τὰ ἔργατης.)

κς'. Φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

κς'. Ὁποῦ εἶσαι φοβερὸς ὀμπροστὰ εἰς ὅλους τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας ὅλου τοῦ κόσμου.

τῶν αἰγυπτίων, καὶ ἀλλονῶν τῶν ἀφεντῶν.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ. ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ος'.

Εἰς τὸν παρηγορητὴν Θν ψαλ. τοῦ Ἀσάφ, νὰ τὸν ψάλῃ διὰ τὸν Ἰδιθοὺμ, ὁποῦ τὸν ἔψαλλε πρῶτος.

Τοῦτος εἶναι ψαλ. θρηνολογίας, ὁποῦ φανερώνει σκλαβίαις, τυραννίαις, στενοχωρίαις, καὶ βάσανα διάφορα ὁποῦ παθαίνομεν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας. Καὶ μαρτυρᾷ πῶς οὐδένα πρᾶγμα τοῦ κόσμου δὲν δύναται νὰ παρηγορήσῃ τὸν θλιμμένον καὶ ταλαιπωρημένον ἄνθρωπον τοῦ Θῦ, σὰν νὰ θυμᾶται τοῦ Θῦ· νὰ συνηθήσῃ νὰ τὸν προσκυνᾷ καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ τόσον εἰς τὴν χαράν του, τόσον εἰς τὴν πίκραν του. Καὶ λογιάζοντας μέρα νύκτα τὰ περασμένα θαυμάσια τοῦ Θῦ νὰ τὸν δοξάζῃ, φυλάσσοντας σπουδακτικὰ τοὺς ὁρισμούς του· καὶ ὑπομένοντας κάθε καιρὸν τοὺς πειρασμούς. Καὶ φέρνει εἰς παράδειγμα τοὺς σκλαβωμένους ἑβραίους τόσους χρόνους εἰς τὴν αἴγυπτον, καὶ τὸν ἐξολοθρεμὸν τοῦ Φαραώ· καὶ δείχνει πῶς μετὰ τόσα βάσανα τοὺς ἐξεσκλάβωσε, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐκεῖνον τὸν σκληροκάρδιον ἐπαίδευσε ἑκατονταπλάσια. Τοῦτον τὸν ψαλ. καὶ ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία ἂν τὸν ἀναγνώσῃ μὲ εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν εὑρίσκει βοήθειαν εἰς τοὺς διαβολικοὺς πειρασμοὺς, καὶ εἰς ὅλα τὰ κίνδυνα τῶν ἐχθρῶντης, ἐνθυμουμένη τὰ πάθη τοῦ Χῦ καὶ τῶν ἁγίωντου, καὶ τὴν δόξαν καὶ τὰ χαρίσματα ὁποῦ ἀξιώθησαν πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια· μετὰ ὁποῖα (ἂν τὰ λογιάζῃ μὲ ἀληθινὴν πίστιν) ἠμπορεῖ νὰ στερεώνεται εἰς τὰ ἐδικάτης, στέκοντας πάντα μὲ ἐλπίδα νὰ γένουν καὶ εἰς αὐτὴν τὰ ὅμοια. Τὸ ἴδιον καὶ κάθε ἄλλος ἐνάρετος προσδεχόμενος εἰς ταῖς θλίψαιςτου, διώχνει τὸ σκότος τοῦ νοῦτου, καὶ σκορπᾷ τὸ φαρμάκι τῆς καρδίαςτου· καὶ ἐλευθερώνεται ἀπὸ τοὺς κακοὺς λογισμοὺς τῶν δαιμόνων, καὶ ταραχαῖς τῶν ἀπίστων καὶ κακῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀξιώνεται νὰ εἶναι φίλος Θῦ, καὶ νὰ θεραπεύεται μὲ τὸν καιρὸν κατὰ τὴν ἐλπίδατου, βλέποντας μετ' ἀμμάτιατου τὴν ἀληθοσύνην τῆς γραφῆς πῶς ποτέτης δὲν λέγει ψέμματα.

τοῦτος ὁ ψαλ. ἀποκρίνεται πρὸς τὸν ο β'. ψαλ. ὅτι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι καλὴ παρηγορία τῶν σκλαβωμένων καὶ βασανισμένων.

τα. Καὶ πῶς ὁ Θεὸς ἔχει τὴν ἔγνοιάν μας πλέα παρὰ ἐμᾶς εἰς τὰ ὠφέλημα πράγματα νὰ μᾶς τὰ δίδῃ, καὶ νὰ μᾶς θεραπεύῃ περισσότερον ἀπὸ ὅσον ἐλογιάζαμεν.

ὁ ξεσλαβωμένος λαὸς ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα ἐπροσεύχετο λέγοντας.

α. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.
α. Με πολλὺν πόνον τῆς καρδίας μου ἐφώναξα ἐγὼ ὁ λαός σου πρὸς ἐσένα Κύριέ μου εἰς τὰ κινδυνά μου.

β'. Φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ προσέσχε μοι:
β'. καὶ μὲ μεγάλην λαχτάραν τῆς ψυχῆς μου σὲ ἐπαρακάλεσα Θεέ μου καὶ μου ἐπάκουσες καὶ μὲ ἐπαρηγόρησες δεσπότη μου:

γ'. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.
γ'. Διὰ τοῦτο πάντα μου εἰς τὴν ἡμέραν τῆς πίκρας μου Θεέ μου σὲ ἐγύρευα νὰ μου βοηθήσῃς.

δ'. Ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ.
δ'. Καὶ ἔστεκα μὲ ξαπλωτὰ χέρια τὴν νύκτα ὀμπροστά σου.

ε. Καὶ οὐκ ἠπατήθην:
ε. καὶ δὲν ἐγελάστηκα εἰς τὴν ἐλπίδα μου (ἤγουν δὲν ἐμίσευγα ἄκαιρος καὶ λυπημένος, ἀλλὰ μὲ πολλὴν καρπὸν θαραπαιμένος. διὰ τοῦτο θέλω σὲ δοξάζῃ μέρα νύκτα καθημερούσιον εἰς τὴν χαράν καὶ εἰς τὴν θλίψιν μου:)

ς'. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου,
ς'. (Διατὶ βλέπω πῶς κανένα πρᾶγμα τοῦ κόσμου δὲ δύναται ποτὲ νὰ μου εὐγάλῃ τοὺς πόνους καὶ νὰ μὲ παρηγορείσῃ παρὰ μόνον ἡ χάρις σου) Διὰ τοῦτο ἀπαρνήθηκε πᾶσαν ἄλλην παρηγορείαν ἡ ψυχή μου ὡς ἄκαρπην καὶ ἀνωφελευτήν,

ζ. ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην.
ζ. διατὶ ἐγνώρισα πῶς εὐθὺς ὡς ἤθελα σοῦ θυμηθῇ Θεέ μου νὰ σὲ παρακαλέσω ἡμέρωνε καὶ εὐφραίνετο μὲ πολλὴν γλυκύτητα ἡ καρδία μου.

η. Ἠδολέσχησα,
η. (Μὰ τὴν σήμερον λογιάζοντας τὰ περασμένα καὶ ἐρχόμενα βάσανα) ἦλθα εἰς μεγάλους λογισμοὺς ὁ ἀνυπομόνητος,

θ'. Καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου:
θ'. καὶ ἐλιγοψύχησεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ τὴν δρυμήτητα καὶ τὸ βάρος τους:

φυλακαὶ τῆς νυκτὸς δ' ἀπὸ γ'. ὥρας κάθα μία.

ι. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου.
ι. Καὶ στέκοντας ἀπὸ μίαν ὥραν ὡς ἄλλην ὁλόνυκτα ἀνοικτὰ τ' ἀμμάτια μου. (καὶ καρτερόντας νὰ κοιμηθῶ. δὲν ἐδύνεμου ἀπὸ τὴν θλίψιν μου.)

ια. Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα:
ια. Καὶ ἐταράσσου μου δυνατὰ μέσα μου εἰς τὰ κακά μου μὰ δὲν ἐμίλουν. (διατὶ δὲν ἤξευρα τί

ιβ'. Διε-

τα

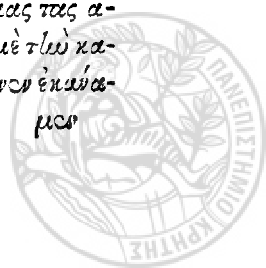

ιβ΄. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας,
ιγ΄. Καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην.
ιδ΄. Καὶ ἐμελέτησα νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου.
ιε΄. Ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου:
ις΄. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος;
ιζ΄. καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
ιη΄. ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει;
ιθ΄. συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
κ΄. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός;
κα΄. ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ;
κβ΄. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου;

κγ΄. Ε-

να εἰπῶ εἰς τόσαις ταλαιπωρίαις τῆς σκλαβιάς μου, βλέποντας πῶς δὲ μὲ λυπᾶσαι καὶ να μὲ ἐλευθερώσης.)
ιβ΄. Μόνον ἐσυλλογίζουμουν ταῖς περασμέναις ἡμέραις,
ιγ΄. Καὶ ἐθυμήθηκα τοὺς παλαιοὺς χρόνους (πόσα θαύματα καὶ ἐλεημοσύναις ἔκαμες εἰς τοὺς προτινούς μας.)
ιδ΄. Καὶ τὸ ἐλόγιαζα τὴν νύκτα μὲ τὸν νοῦν μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
ιε΄. Καὶ ἐξέταζα καὶ ἐγύρευεν ὁ λογισμός μου (να μάθη διατὶ δὲ μᾶς λυπᾶσαι καὶ τώρα ἰὰ μᾶς γλυτώσης ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἔλεγα:)
ις΄. Τάχα να μᾶς ἀποδιώχνη ὁ Θεὸς ἔτζι πάντα ἀπὸ τὴν βοήθειάν του;
ιζ΄. καὶ δὲ θέλει βουληθῆ να μᾶς λυπηθῆ πλέα;
ιη΄. Ἢ να ἔκοψε τὴν ἐλεημοσύνην του παντάπασις ἀπ' ἐμᾶς;
ιθ΄. καὶ ἐτελείωσεν ὁ λόγος του ὅπου μᾶς ἔταξε να εἶναι μὲ τὸ γένος μας ἀπὸ παιδία ὡς παιδία;
κ΄. Τάχα εἶναι δυνατὸν να λησμονήση τοῦ θυμοῦ του ὁ Θεὸς να μᾶς σπλαγχνισθῆ;
κα΄. ἢ να κρατίξη ἀπὸ τὴν ὀργήν του ταῖς ἐλεημοσύναις του;
κβ΄. Καὶ πάλιν ἔλεγα εἰς τὸν ἑαυτόν μου ἂς ἀρχίσω (τώρα να ἰδῶ) διατὶ τούτη ἡ βαρέα καὶ πολυχρόνιος παίδευσις τῆς σπλαγχνικῆς χεῖρας τοῦ μεγαλοδυνάμου (δὲ μᾶς λυπᾶται καὶ μᾶς ἀφίνει τόσους καιροὺς καὶ τυραννούμεθεν ἀσκόλαστα; καὶ ἐγνώρισα βέβαια πῶς δὲν εἶναι ἀπὸ ἀσπλαγχνίαν, ἢ ἀδυναμίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μόνον διατὶ δὲ σκολάζωμεν ποτέ μας τὰς ἁμαρτίας μας. Ε να διορθωθοῦμεν μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν· καὶ ἀμᾶς ἐλευθέρωνεν ἐκάνα-

μεν

	μου περισσότερα καὶ χειρότερα. καθὼς τὰ ἐκάναμεν καὶ πρὸ τῆς σκλαβίας μας:)
κγ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.	κγ'. (Ἀλλὰ διανὰ στερεωθῶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι εἰς τούτην τὴν ἀλήθειαν νὰ μὴ κολαζόμεθεν) ἐθυμήθηκα τὰ μεγάλα ἔργα τοῦ Κῦμας.
κδ'. ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.	κδ'. καὶ δὲ θέλω παύσει νὰ θυμοῦμαι ἕνα ἕνα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου τὰ θαύματά σου νὰ σὲ δοξάζω.
κε'. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,	κε'. Καὶ νὰ λογιάζω τὰ ἔργα σου νὰ παρηγοροῦμαι,
κς'. Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω:	κς'. καὶ νὰ σπουδάζω νὰ κατανοῶ τὰ καμώματά σου νὰ τὰ διηγοῦμαι:
κζ'. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου,	κζ'. Καὶ νὰ λέγω θέ μου πῶς ἡ στράτα τῆς δικαιοσύνης σου ἐσένα περιπατεῖ ὅλον εἰς τὴν ἁγιωσύνην καὶ ἰσότητα,
κη'. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;	κη'. Διατὶ ποῖος Θεὸς εἶναι μέγας καὶ ἀληθινὸς καὶ δίκαιος σὰν ἐσὺ ὁ Θεός μας;
κθ'. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια:	κθ'. ἐσὺ βέβαια εἶσαι θέ μου μοναχὸς Θεὸς ὁποῦ κάνεις τόσα θαύματα:
λ'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.	λ'. Ἐσὺ εἶσαι (ἀφίνω τὰ λοιπὰ ὡς ἀναρίθμητα) ὁποῦ ἐφανέρωσες εἰς τοὺς αἰγυπτίους τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν ὀργήν σου.
λα'. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ:	λα'. καὶ ἐλύτρωσες μὲ τὰ θεϊκά σου θαύματα, καὶ παίδευσες, τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακὼβ καὶ τοῦ Ἰωσὴφ (ὁποῦ τοὺς εἶχαν τόσους χρόνους σκλάβους:)
λβ'. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.	λβ'. (Καὶ τότε ὁποῦ ἤθελες νὰ τοὺς περάσῃς ἐκ τὴν θάλασσαν) σὲ εἴδασι τὰ νερά της θεέ μου, Εἴδασί σε τὰ νερά της καὶ εὐθὺς ἐφοβήθησαν καὶ ἐσχίσθησαν:
λγ'. Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι,	λγ'. Καὶ ἐταράχθησαν οἱ κρυφοί της τόποι,
λδ'. πλῆθος ἤχους ὑδάτων.	λδ'. ὁποῦ εἴχασι τόσον πλῆθος νερὰ ὁποῦ ἐκάνασι μεγάλους κτύπους καὶ κύματα φοβερὰ, καὶ πρῶτα, καὶ εἰς τὸν χωρισμόν, καὶ εἰς τὴν σμίξιν της, καὶ τὴν σήμερον.)
λε'. Φω-	λε'. Καὶ

λε'. Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι,	λε'. Καὶ τὰ νέφη ἐβρόντησαν δυνατὰ (καὶ ἐφοβήθησαν οἱ αἰγύπτιοι,
λς'. καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται:	λς'. διατὶ ἡ σαΐταις τῆς ὀργῆς σου, τὰ ἀστροπελέκιά σου, καὶ τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης) ἔπεφταν καταπάνω τους καὶ τοὺς ἐπλάκωναν.
λζ'. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ.	λζ'. Καὶ ὁ φοβερὸς κτύπος τῆς βροντῆς σου καὶ ὁ ὁρισμός σου ἐκτύπα εἰς τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν τους καὶ τὰ ἐκαταμπέρδευε.
λη'. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ. ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ:	λη'. Καὶ ἔφεγγαν ἡ ἀστραπαῖς σου εἰς τὸ πλάτος τοῦ κόσμου καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἐξόμαξεν ἡ γῆ:
λθ'. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς.	λθ'. Καὶ ἐφάνησαν εἰς τὴν θάλασσαν ἡ στράταις σου, καὶ τὰ μονοπάτιά σου εἰς ἐκεῖνα τὰ πολλὰ καὶ βαθέα νερά.
μ'. καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.	μ'. μὰ ἐδιάβενες ἀβλέπητα καὶ δὲν ἐφαίνονταν τὰ πατήματά σου. (καὶ μὲ τὴν μεγάλην σου δύναμιν ἔπνιξες τοὺς ἐχθρούς, καὶ ἐδοξάσθης καὶ τότε, καὶ τώρα εἰς ὅλον τὸν κόσμον.)
μα'. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ μωϋσῆ, καὶ ἀαρών:- Δόξα. καθ. Ι'.	μα'. Καὶ * ὡδήγησες ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, διδοντάς τον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ μωϋσῆ, καὶ ἀαρών:-- (* ἐξοδ. ιδ'.)

Ἁρμονίης ἱερῆς μελιηδέα ἄσματα Δαβίδ. Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. οζ'.	Τῆς ἐκκλησιαστικῆς ψαλμῳδίας τοῦ Δαβὶδ γλυκύτατα ψάλματα. δοσμένα τοῦ Ἀσὰφ νὰ ψάλλονται, διὰ διάταγμα. καὶ ἀκρόασιν, καὶ διόρθωσιν τοῦ λαοῦ.

Τοῦτος εἶναι μία μεγάλη διδαχὴ ὁποῦ μιλῇ πρὸς τὸν λαὸν νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν του καλὰ εἰς τὰ λεγόμενα. Καὶ τὸν διδάσκει νὰ ἀκροάζεται εὐλαβητικὰ τὰ μεγάλα πράγματα ὁποῦ γράφει πῶς ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς προπάτορας τὸν παλαιὸν καιρόν, καὶ νὰ τὰ διηγοῦνται διὰ νὰ μὴ λησμονηθοῦσι ποτὲ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς διὰ νὰ τὸν δοξάζουσι, καὶ νὰ ἔχουσι τὴν ἐλπίδα τους εἰς αὐτόν. Καὶ νὰ μὴ γίνουνται σκληροκάρδιοι καὶ ἀχάριστοι ὡσὰν, περασμένους ὀλιγόπιστους ἐβραίους, ὁποῦ τοὺς ἐλευθέρωσε μετόσα θαύματα ἀπὸ τὴν αἴγυπτον, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐκαταπόντισε. Καὶ ἐξωλόθρευσε τόσα ἔθνη

κὶ τοὺς ἐκατοίκησε. κὶ τοῦ ἀναφέρνει τὴν φοβερὰν παίδευσιν ὁποῦ τοὺς ἔδωκε διὰ τὰς ἁμαρτίας τους εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἠλὶ τοῦ ἱερέως, ὁποῦ τοὺς ἐπήρασιν οἱ ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐφόνευσαν κὶ λδ΄. χιλιάδας ἑβραίους εἰς ἐκεῖνον τὸν πόλεμον, ά. βασιλ. δ΄. Καὶ ἐσκανδαλίση δυνατὰ ὁ Θς, κὶ ἐσίκωσε τὴν κιβωτὸν ἀπὸ τὴν Σιλωμ· κὶ ἔφυγεν ἀπὸ τὸν ἐφραιμ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκατοίκησεν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα εἰς τὴν Ἰλὴμ, κὶ ἔστεσε τὸν Δαδ. βασιλέα εἰς τὸν λαόν του. Τοῦτα διαβάζοντας κὶ ἀκούοντάς τα χριστιανοί μου, ἂς βάνωμεν εἰς τὸν νοῦν μας τὰ γραφόμενα. κὶ ἂς λογιάζωμεν πόσον καλὸν εἶναι νὰ πείθεται καθ᾽ ἕνας τοῦ Θυ καὶ νὰ τὸν ἔχῃ βοηθόν του. Καὶ νὰ λογιάζωμεν πῶς μεγαλήτερα πράγματα ἔκαμεν ὁ ὑιὸς τοῦ Θυ εἰς ἐμᾶς τὰ ἔλθῃ νὰ πάθῃ κὶ νὰ σρωθῇ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου, παρ᾽ ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ἐκείνους. διατὶ ἐκείνους δίχως νὰ κακοπαθίσῃ ὁ Θς τοὺς ἐλευθέρωσε, κὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν τόπον τῶν ἐθνῶν. μὰ ἐμᾶς μὲ μεγάλους κόπους κὶ κακοπάθειαις, νηστείαις κὶ προσευχαῖς, πάθη κὶ σρῶσιν ὁποῦ ἔλαβεν ὁ Χς ὁ ὑιός του εἰς τὴν σάρκα του μᾶς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν κόλασιν, καὶ μᾶς ἀνέβασεν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐνῶν, εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐχθρῶν μας τῶν δαιμόνων· καὶ ὅσον εἶναι ὁ οὐνὸς μεγαλίτερος ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἡ ψυχὴ ἀκριβώτερη ἀπὸ τὸ κορμί· τόσον εἶναι κὶ ἐμᾶς τὸ χρέος μας μεγαλίτερον πρὸς τὸν Χν τὸν ὑιὸν τοῦ Θυ. Καὶ διὰ τοῦτο ὁποὺ τὰ παλαιὰ, (μὰ περισσότερον ἀπὸ τὰ νέα) ἂς γνωρίζωμεν κὶ ἡμεῖς μὲ διάκρισιν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θυ. κὶ τὰ χρέη μας νὰ τὰ ἀνταποδίδωμεν· διανὰ μᾶς ἀξιώσῃ εἰς τὴν βασιλείαν του. διὰ τὸ ὁποῖον γίνουνται τόσα πράγματα εἰς ἐμᾶς, κὶ διδασκαλίαις, κὶ παίδευσαις. διὰ νὰ δυνηθοῦμεν νὰ τὴν κερδέσωμεν.

α΄. Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.

β΄. κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου:

γ΄. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,

δ΄. φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς:

έ. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

ϛ΄. οὐκ

α΄. παραλιπ. ἀδελφοί μου κὶ λαός μου.

α΄. (Ὁ Προφήτης στοῦ κέρ μου μᾶς διδάσκει εἰς τοῦτον τὸν ψαλ. κὶ μᾶς λέγει.) Ἔχετε τὸν νοῦν σας καλὰ ἐσεῖς ὁ λαὸς (τοῦ Θυ) κὶ ἐδικός μου εἰς τὸν νόμον τοῦ Θυ, κὶ εἰς τὰ προσταξίμου.

β΄. κὶ κλίνετε τὴν ἀκοήν σας εἰς τὰ λόγια μου (ὁποῦ θέλω νὰ σᾶς ἀναθυμήσω ὡς πρωεστὸς καὶ ἐξουσιαστής σας:)

γ΄. Καὶ ἐγὼ θέλω ἀνοίξῃ μὲ διάφορα παραδείγματα τὸ στόμα μου,

δ΄. κὶ θέλω σᾶς διηγηθῇ πράγματα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν (ὁποῦ ἐξεσκλάβωσε τὰ γένος μας ἀπὸ τὴν αἴγυπτον:)

έ. (Καὶ θέλωμεν σᾶς φανερώσῃ μὲ ἀληθοσύνην) ἐκεῖνα ὁποῦ ἠκούσαμεν κὶ ἐμάθαμαν, τὰ ὁποῖα

ϛ'. οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἑτέραν·

ζ'. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου,

η'. Καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ.

θ'. Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

ι'. Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ·

ια'. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

ιβ'. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα,

ιγ'. υἱοὶ τεχθησόμενοι καὶ ἀναστήσονται.

ιδ'. Καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

ιε'. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν,

ιϛ'. Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ.

ιζ'. Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

ιη'. Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιά, καὶ παραπικραίνουσα·

ιθ'. Γε

ὁποῖα μᾶς ἐδιηγήθησαν οἱ γονεῖς μας, καὶ μᾶς τὰ ἔγραψαν κατὰ τὸ θεϊκὸν πρόσταγμα, διανὰ τὰ ἠξεύρωμεν νὰ διδάσκωμεν πάντα μας, νὰ τὰ μαθένωμεν ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον μας.)

ϛ'. Διανὰ μὴν ἤθελασι λησμονηθῇ ἀπὸ τὰ τέκνα τους, νὰ τὰ παραδίδουσιν εἰς τὴν τεκνογονίαν τους.

ζ'. Νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν καὶ νὰ διηγοῦνται καὶ νὰ ψάλλουν τὰ ἐπαινέματα τοῦ Κυρίου,

η'. καὶ τὰ φοβερὰ ἔργα τῆς δυνάμεώς του.

θ'. καὶ τὰ θαυμαστὰ πράγματα ὁποῦ ἔκαμε·

ι'. Καὶ ἔστεσε συμφωνίαν μετοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἔδωκε τὸν θεογραμμένον νόμον τοῦ λαοῦ του (νὰ τὸν ἔχουσιν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ νὰ τὸν σώζουν·) — ἐξοδ. ιϛ'. ἐξοδ. κέ. δευτ. δ'.

ια'. Καὶ αὐτὸς ἔγραψε ὅσα ἐπαράγγειλε τῶν πρώτων μας (νὰ τὰ κάνουσι καὶ αὐτοί τους,) καὶ νὰ τὰ ἑρμηνεύουσι καὶ τῶν παιδιῶν τους·

ιβ'. Διανὰ τὰ γνωρίζῃ κάθε γενεὰ ὁποῦ γεννᾶται ὀξοπίσω,

ιγ'. καὶ οἱ υἱοὶ ὁποῦ θέλουσι γεννηθῇ καὶ μεγαλώσῃ.

ιδ'. νὰ τὰ λέγουσι καὶ αὐτοὶ τῶν υἱῶν τους·

ιε'. (Διὰ νὰ θυμοῦνται νὰ κάνουσι καλὰ πάντα καὶ τότε) νὰ ἔχουσιν εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα τους,

ιϛ'. καὶ νὰ μὴ λησμονοῦσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

ιζ'. Καὶ νὰ σπουδάζουσι νὰ μαθένουσι καὶ νὰ φυλάσσουσιν ἀπαρασάλευτα τὰ προστάγματά του·

ιη'. Καὶ νὰ μὴ γίνουνται σὰν οἱ γονεῖς τους γένος πονηρὸν (καὶ σκανδαλοποιόν, νὰ τρέχουσιν εἰς τὸ κακὸν) νὰ σκανδαλίζουσι τὸν Θεὸν (νὰ παιδεύουνται καὶ νὰ ἐξολοθρεύουνται ὡς ἐκεῖνοι·)

ιθ'. Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς. καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα, αὐτῆς:

ιθ'. Οἱ ὁποῖοι ἦσαν μία κακὴ γενεά, ὁποῦ δὲν ἠθέλησε νὰ ἰσιάσῃ τὴν καρδίαν της, εἰς τὸ καλόν· οὐδὲ ἤθελε νὰ στερεώσῃ τὴν γνώμην της, νὰ εἶναι μετὸν Θεὸν ἡ ψυχή της:

ά. βασ. δ'. κ'. Υἱοὶ ἐφραΐμ, ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις:

κ'. Ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦσαν καὶ ἡ φυλὴ τοῦ ἐφραΐμ (ὁποῦ ἦσαν δυνατὰ παλικάρια) καὶ γεμόνοντας τὰ δοξάριά τους καὶ δοξεύγοντας τοὺς ἐχθρούς τους (τοὺς ὀργίσθη ὁ Κς καὶ ἐνικήθησαν διατὶ εἰδωλολάτρησαν καὶ ἐπροσκυνήσαν ταῖς δάμαλαις ὁποῦ ἐστέσασι, καὶ ἐκάμασι καὶ ταῖς θ'. φυλαῖς καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν παρανομίαν τους:)

κά. Ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου,

κά Διατοῦτο ἐστράφησαν ὀπίσω εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου (καταντροπιασμένοι καὶ νικημένοι,

κβ'. οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι:

κβ'. καὶ τὸ ἐπάθασι) διατὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ. οὐδὲ ἠθέλησαν νὰ περιπατοῦσιν εἰς τὸν νόμον του:

κγ'. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ,

κγ'. Καὶ ἐλυσμόνησαν ταῖς μεγάλαις του χάραις (καὶ τὰ θεϊκά του ἔργα ὁποῦ ἔκαμεν εἰς αὐτούς, ποῖα;)

κδ'. καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς (ἐναντίον τῶν πρων αὐτ.)

κδ'. τὰ θαύματα τὰ φοβερὰ ὁποῦ ἔδειξεν ἐμπροστὰ τῶν πρώντους

κέ. ἃ ἐποίησε θαυμάσια ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐν παιδίῳ τάνεως:

κέ. τὰ ὁποῖα θαύματα ἔκαμεν εἰς τὴν αἴγυπτον εἰς τὴν πεδιάδα· τῆς βασιλεικῆς χώρας τῆς τάνεως. (καὶ ἐπαίδευσε τοὺς αἰγυπτίους, καὶ αὐτοὺς ἐφύλαξεν ἄβλαβους:

ἐξοδ. ιδ'. κς' Διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν:

κς'. Ὁποῦ ἔσκισε τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς ἐπέρασε. καὶ ἔστεσε τὰ νερὰ εἰς ἕνα μέρος καὶ ἄλλον ἀσάλευτα σὰ νὰ τὰ εἶχεν εἰς τὸ ἀσκὶ νὰ μὴ δύνουνται νὰ σαλεύσουνι:

κζ'. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.

κζ. Καὶ τοὺς ὡδήγα μετὸ νέφαλον τὴν ἡμέραν καὶ τοὺς ἔσκεπε νὰ μὴ τοὺς καίῃ ὁ ἥλιος·

κή. καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισ-

κή. καὶ πάλιν ὅλην τὴν νύκτα τοὺς ἐφώτιζε μετὸ στύλον

τισμῷ πυρός:	σύλον τῆς φωτίας καὶ τοὺς ἐξέσενε:
κθ'. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ,	κθ'. Καὶ ἄνοιξε τὴν πέτραν μετὰ ῥάβδον τοῦ μωϋσῆ εἰς τὴν ἔρημον ῥαφιδεῖν, ἔξοδ. ιζ'.
λ'. Καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.	λ'. Καὶ δὲν γαλετόσα πολλὰ νερὰ καὶ τοὺς ἐπότιζεν ὅλους σὰ νὰ δὲν γένασιν ἀπὸ μεγάλην ἄβυσσον. ψαλ. ρδ'. λβ'.
λα'. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα:	λα'. καὶ ἐκατέβασε τόσα νερὰ ἀπ' ἐκείνην τὴν πέτραν, ὁποῦ ἔτρεχαν ὡς μεγάλοι ποταμοὶ τὰ νεράτους καὶ ἐπινετόσον πλῆθος. (Τὸ ὅμοιον ἔκαμε καὶ εἰς τῆς κάδης τὴν πέτραν:) ἀριθ. κ'. ψαλ. ρδ'. λβ'.
λβ'. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ.	λβ'. (Καὶ ἀντὶς τὴν εὐχαριστίαν ὁποῦ τοὺς ἔπρεπε νὰ κάνουσι) ἐπλυθένασι περισσότερον τὰς ἁμαρτίας τους εἰς τὸν Θεόν.
λγ'. παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ:	λγ'. καὶ ἐσκανδάλιζαν χειρότερα τὸν μεγαλοδύναμον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἴδιον τόπον τὸν ἄνυδρον (ὁποῦ ἔκαμε τὸ θαυμάσιον καὶ τὸ ἔβλεπαν μετ' ἀμμάτιατους.)
λδ'. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.	λδ'. Καὶ ἐξαναπείραξαν τὸν Θεὸν λέγοντας μέσα εἰς ταῖς καρδίαιςτους.
λε'. τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν:	λε'. νὰ ζητήσουσι διάφορα φαγία καὶ κρέατα νὰ χορτάσουν ταῖς ὀρέξαίςτους (σὰν ὅταν ἦσαν εἰς τὴν αἴγυπτον:)
λϛ'. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ,	λϛ'. (Καὶ δὲν ἐκάμασι δέησιν μὲ ταπείνωσιν νὰ λάβουσι τὴν χάριν) ἀλλὰ ἐκαταλαλοῦσαν τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ (μὴ πιστεύοντας πῶς δύνεται νὰ τὸ κάμῃ,) ἀριθ. ια'.
λζ'. καὶ εἶπον, μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;	λζ'. καὶ διατοῦτο ἐλέγασι, τάχα δύνεται ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἑτοιμάσῃ τράπεζαν ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον νὰ τρῶμεν νὰ χορταίνωμεν;
λη'. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν,	λη'. Ἐπειδὴ ἐκτύπησεν ἡ ῥάβδος τὴν πέτραν καὶ δὲν γήκασι τόσα νερὰ, καὶ τρέχουσι ποτάμια μεγάλα,
λθ'. μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι; ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ:	λθ'. δύνεται τάχα νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ψωμί; ἢ νὰ ὀρδινιάσῃ τράπεζαν εἰς τὸν λαόντου (στολισμένην μὲ ἄπειρα φαγιὰ νὰ θεραπεύσωμεν τὴν κοιλίανμας;) λογιάζοντας πῶς τὸ νερὸν
μ'. Διὰ	

ρὸν ἦτον δύσκολον τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς τὸ δώσῃ-διατὶ εὑρίσκεται παντοῦ. μὰ τὸ φαγί, ὄχι:)

ἐξοδ. ιϛ. μ'. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος,

μ'. (Διὰ τοῦτο λέγοντας ἐκεῖνοι ἔτζι) ἄκουσεν ὁ Κύριος τὰς βλασφημίας τους καὶ τοὺς ἐβαρέθηκε,

μα'. καὶ ἀνεβάλετο,

μα'. καὶ ἔστρεψε τὴν σπλαγχνίαν του ὀπίσω,

μβ'. καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ.

μβ'. καὶ ἄναψεν ὁ θυμός του ὡς φωτία ἀπάνω εἰς τὸν Ἰακώβ.

μγ'. καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

μγ'. καὶ ἡ ὀργή του ἀνέβηκεν εἰς τὸν ἄπιστον ἐκεῖνον λαὸν καὶ τὸν ἐνέμπεξε.

μδ'. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ.

μδ'. Διὰ τὴν ἀφορμὴν ὁποῦ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεὸν (πῶς δύναται νὰ κάμῃ κάθε πρᾶγμα.)

με'. οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ:

με'. οὐδὲ ἐλπίζασιν εἰς τὴν βοήθειάν του τὴν μεγάλην (ὁποῦ τὴν ἐδοκίμασαν πολλότατες φοραῖς:)

ἐξοδ. ιϛ. μϛ'. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε. καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν:

μϛ'. Καὶ ἐπρόσταξε τὰ νέφαλα νὰ ἔλθουν ἀπὸ πάνω, καὶ ἄνοιξε ταῖς πόρταις τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἔβρεξε τὸ μάννα νὰ τρώγουν νὰ χορταίνουσι:

ἀριθ. ιά. ἰω. ϛ'. μζ'. Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος:

μζ'. Καὶ τοὺς ἔδωκε φαγὶ ἀπὸ τὰ οὐράνια νέφη καὶ ἐτρώγασιν ἀπὸ τὸ ψωμὶ τῶν ἀγγέλων. (καὶ τὸ ὀνομάζει ἔτζι διατὶ δὲν ἦτον ἀπὸ στάρι γήινον καμωμένον, ἀλλ᾽ ἀπὸ τὸ ὕψος κατεβασμένον:

μη'. Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν:

μη'. Καὶ τὸ σιτοσοφὴν τοὺς ἔπεψεν ὁποῦ τὸ ἔτρωγαν χορταστικὰ καθ᾽ ἡμέραν:

ἀριθ. ιά. μθ'. Ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα.

μθ'. Καὶ τότε ἐστίκωσε τὸν ἄνεμον τὸν νότον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ μὴ φυσᾷ, καὶ ἔφερε μὲ τὴν δύναμίν του τὸν γαρμπῆ.

μ'. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά:

ν'. Καὶ ἔβρεξεν ἀπάνω τους σὰν τὰ χώματα τῆς γῆς κρέατα, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πετούμενα πουλία:

μά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,

να'. Καὶ ἔπεσαν ἕνα πλῆθος πολὺ μέσα εἰς τὸ φουσάτον ὁποῦ εἶχαν ταῖς τένταις τους (διανὰ τὰ μα-

νβ'. κύ-

	μαζώνυν ἀκόπιαςα,
μβ'. κύκλῳ τῶ σκηνωμάτων αὐτῶν:	νβ'. καὶ ἐκρατῦσαν μακρὰ τριγύρυ τῦ τόπυ ὁπῦ ἐςέκυνταν (μίας ἡμέρας ςράτταν. καὶ ἐπετῦσαν χαμιλὰ καὶ τὰ ἐπιανάσιν δύκολα:)
μγ'. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,	νγ'. Καὶ ἐφάγανι καὶ ἐχορτάσαν παρὰ πολλὰ, ἀριθ. ιά.
μδ'. Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.	νδ'. καὶ τὺς ἔφερε καὶ ἐθεραπεύσασι καλὰ τὴν ἐπιθυμίαν τυς.
με'. ὐκ ἐςερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.	νέ. καὶ δὲ τὺς ἐκράτησε τὸ ζήτημά τυς:
μς'. Ἔτι τῆς βρώσεως ὔσης ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τῦ Θεῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτύς.	νς'. (Καὶ τότε σὰν τὺς ἔδειξε τὴν δύναμίν τυ) ἔχοντας ἀκόμι τὸ φαγὶ εἰς τὸ ςόμα τυς, νὰ καὶ ἡ ὀργὴ τῦ Θεῦ καὶ ἐκατέβη ἀπάνω τυς.
μζ'. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν. καὶ τὺς ἐκλεκτὺς τῦ Ἰσλ συνεπόδισεν:	νζ'. Καὶ ἔδωκε θάνατον ξαφνικὸν εἰς τὺς περιασότερυς. καὶ ἔρριξε κάτω τὺς μεγαλήτερυς καὶ διαλεκτώτερος, (καὶ δὲν ἔσωσαν νὰ ὑπάγυν εἰς τὴν Ἱλήμ. ὁπῦ ἦσαν παλικάρια τῦ πολέμυ:)
μή. Ἐν πᾶσι τύτοις ἥμαρτον ἔτι,	νή. Καὶ πάλιν ἀπάνω εἰς τῦτα ὅλα δὲν ἔπαυσαν ἀλλὰ ἡμαρτάνασι χειρότερα,
μθ'. Καὶ ὐκ ἐπίςευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτῦ.	νθ'. Καὶ δὲν ἐπίςευσαν εἰς τὰ θαυμαςάτου ἔργα τὰ περισσμένα. (πῶς δύναται νὰ τὺς δώσῃ, καὶ τὺς τόπυς ὁπῦ τὺς ἐπρόςαξε νὰ ὑπάγυσι, μὲ ἐπιςεύασι τὸ, ἤ. καταπατητὸ ὁπῦ τὺς εἶπε τι πῶς δὲ δύνυνται νὰ νικήσυν τὰ ἔθνη καὶ τὰ κάςρη τυς, διατὶ εἶναι πολλὰ δυνατά. καὶ τῦ Ἰῦ καὶ τῦ χάλεβ δὲν ἐπίςευαν ὁπῦ τὺς ἔλεγαν νὰ ὑπάγυσι καὶ ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς τῦ Θεῦ τὴν δύναμιν, διὰ τῦτο διὰ τὴν ἀπιςίαν τυς τὺς ἔςρεψεν ὁ Θεὸς ὀπίσω.)
ξ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν.	ξ'. Καὶ ἐπερνῦσαν ἡ ἡμέραις τυς ἀδιαφόρετα εἰς τὴν ἔρημον μὲ πολλὴν κακοπάθειαν.
ξα'. Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπυδῆς:	ξά. Καὶ ὀλιγόςεψαν οἱ χρόνοι τυς (καὶ ὥςτε νὰ φθάσυν μ. χρόνοι ἐδιάβηκον ἡ ζῶντες καὶ ἀπέθαναν ὅσοι ἐπαρήκυσαν:)
ξβ'. Ὁ	ξβ'. (Καὶ

ξβ'. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν,

ξγ'. Καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

ξδ'. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστί.

ξε'. Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστί:

ξϛ'. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

ξζ'. Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

ξη'. ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ.

ξθ'. οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ:

ο'. Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν. καὶ οὐ διαφθερεῖ:

οα'. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ

οβ'. καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ:

ογ'. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι. πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον:

οδ'. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

οε'.

ξβ'. (Καὶ δὲν ἤθελαν νὰ βάλουν τὸν Θεὸν εἰς τὸν νοῦν τους καθὼς ἔπρεπε.) Μόνον ὅταν τοὺς ἐθανάτωνε τότε τὸν ἐγύρευαν,

ξγ'. Καὶ ἐπιστρέφασι (καὶ τοῦ ἐτάσασι νὰ ἀφήσουν τὸ κακὸν καὶ τοῦ ἐπρόσσευταν) καὶ ἀγρυπνοῦσαν τὴν νύκτα πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοὺς συγχωρέσῃ.

ξδ'. Καὶ ἐνθυμοῦνταν πῶς πάντα ὅταν ἐκάνασι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἦτον βοηθός τους.

ξε'. Καὶ πῶς ὁ Θεὸς ὁ μεγαλοδύναμος εἶναι καλὸς μοναχός του νὰ τοὺς λυτρώνῃ (ἀπὸ πολλὰ κίνδυνα. μόνον νὰ τοῦ ὑπακούσι:)

ξϛ'. Καὶ ἔλεγασι μὲ τὸ στόμα τους πῶς τὸν ἀγαποῦσαν,

ξζ'. Καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν τους ἐψεύδουνταν (λέγοντάς του πῶς θέλουσι τοῦ πείθεσθαι.)

ξη'. μὰ ἡ καρδία τους δὲν ἦτον ὀρθὴ καὶ ἴσια πρὸς αὐτόν.

ξθ'. οὐδὲ εἴχασι πίστιν στερεὰν εἰς τὴν διαθήκην του (πῶς θέλει τοὺς φυλάσῃ σὰν τοὺς ἔταξε. Ἂν ἐφυλάσσαν καὶ αὐτοὶ τὰ προστάγματά του:)

ο'. Ἀλλ' αὐτὸς εἶναι πάντα του πολυέλεος, καὶ συγχωρᾷ τὰς ἁμαρτίας τῶν αὐτῶν (ἀναμένοντας τὴν ἐπιστροφήν τους.) καὶ δὲ θέλει νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ:

οα'. Καὶ θέλει νὰ πληθύνῃ τὴν εὐσπλαγχνίαν του διὰ νὰ στρέφῃ ὀπίσω τὸν θυμόν του.

οβ'. καὶ δὲν ἀνάπτει ὅλην του τὴν ὀργὴν νὰ τοὺς ἀφανίσῃ:

ογ'. Καὶ θυμᾶται πῶς οἱ ἄνθρωποι εἶναι σάρκα (καὶ πηλὸς ἀχαμνός. καὶ ἡ γνώμη τους) ἕνας ἄνεμος ὁποῦ ἐξέχῃ ὀμπρὸς καὶ δὲ γυρίζει ὀπίσω:

οδ'. Ὢ καὶ πόσαις φοραῖς τὸν ἐπίκραναν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ τὸν ἐσκανδάλισαν μὲ τοὺς γογγυσμούς τους εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν διὰ τὸ νερόν.

οε'. Καὶ

οέ. Καὶ ἐπέστρεψαν, | οέ. Καὶ ἐγύρισαν τὴν γνώμην τους νὰ στραφοῦσιν εἰς τὴν αἴγυπτον. — ἀριθ. ιδ. ψαλ. ρέ. δ'.

ος'. Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν. | ος'. καὶ ἐπειράζασι τὸν Θεὸν μὲ πολλοὺς τρόπους ὅλοιτους.

οζ'. Καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. | οζ'. μὰ ξεχωριστὰ τὸν ἐσκανδάλισαν αὐτὸν τὸν καλὸν μας πρᾶα (ὅσοι ἐξέβγαν διωχτικὰ τὴν ἱερωσύνην, οἱ ὁποῖοι μὲ φοβερὸν θάνατον ἀφανίθησαν:*) — * ἀριθ. ις'. καὶ ιζ'.

οή. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ. | οή. Καὶ δὲν ἐθυμήθησαν οἱ ἀχάριστοι τὴν δυνάμιν του τὴν θεϊκὴν καὶ μεγάλην.

οθ'. ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος: | οθ'. καὶ τὴν ἡμέραν ὁποῦ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν σκλαβίαν τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ τοὺς ἔκανε τόσα βαρύτατα κακά: — ἔξοδ. ζ.

π'. Ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ τάνεως. | π'. Ὁποῦ ἔδειξεν εἰς τὴν αἴγυπτον τόσα θεϊκὰ θαύματα, καὶ τοῦ ἔδωκε τόσαις φοβεραῖς παιδεύσαις εἰς τὴν πεδιάδα τῆς τάνεως (καθὼς προείπαμεν. χώραν ὁποῦ ἦσαν τοῦ φαραὼ τὰ βασίλεια:)

πά. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, | πά. Ἤγουν ἔκαμεν αἷμα τοὺς ποταμούς τους,) — ἔξοδ. ή.

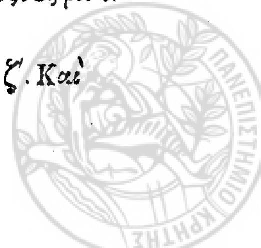
πβ'. καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν: | πβ'. καὶ πηγάδια καὶ στέρναις καὶ ὅλα τους τὰ νερὰ διανὰ μὴ πίνουσι. (νὰ ξερανθοῦσιν ἀπὸ τὴν δίψαν, νὰ βαρεθοῦσι καὶ νὰ φοβηθοῦσι νὰ ἐλευθερώσουν τὸν λαόν του:)

πγ'. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς. | πγ'. Ἔπεψέ τους σκυλόμυγαν καὶ τοὺς ἐδάγκανε φοβερὰ καὶ τοὺς ἐκαταπλήγονε. — ἔξοδ. ή.

πδ'. Καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. | πδ'. καὶ βορθακοὺς (εἰς τὰ σπίτια εἰς στρώματα, εἰς φαγιά, καὶ πιοτὰ) καὶ τοὺς ἐχαλοῦσαν μὲ πολλοὺς πειρασμοὺς (καὶ ψοφῶντας τοὺς ἐφαρμάκωναν ἀπὸ τοὺς βρώμους.)

πέ. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν. | πέ. Καὶ ἔκαψε μὲ τὸ σύρκον καὶ κάμπα τοὺς καρπούς τους. — ἔξοδ. ι.

πς'. Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι: | πς'. Καὶ ἐζημίωσεν ὅλους τοὺς κόπους τους μὲ τὴν ἀκρίδα:

ἐξοδ. θ'. ψαλ. ρδ'. κε'.	πζ'. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν.	πζ'. Καὶ ἐτζάκισε μὲ μεγάλην χάλαζαν τ' ἀμπέλια τους.
* μυρ-γιαῖς σκαμ-νιαῖς μορατ-ζίδιαις	πη'. Καὶ τὰς * συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.	πη'. Καὶ ταῖς συκαῖς καὶ δένδρη, καὶ τὰ ἐξέρανε μὲ τὴν φαρμακερὴν πάχνην.
	πθ'. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν.	πθ'. Καὶ ἐσκότωσε τὰ ζῶα τους μὲ τὴν χάλαζαν.
	ϙ'. Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί:	ϙ'. Καὶ ὅτι καὶ ἂν εἶχαν εἰς τὴν γλῶττας τὰ ἔκαψε μὲ τὰ ἀστροπελέκια:
	ϙα'. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ. θυμόν, καὶ ὀργήν, καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν:	ϙα'. Καὶ ἔστειλεν ἀπάνω τους τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ του (μὲ πολλαῖς τιμωρίαις) καὶ τοὺς ἔδωκε θυμόν, καὶ ὀργήν, καὶ θλίψιν μεγάλην, μὲ ἀσπλαγχνους, καὶ κακοὺς ἀγγέλους (ὁποῦ τοὺς ἐβασάνιζαν θανάσιμα:)
	ϙβ'. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ:	ϙβ'. Καὶ ἄνοιξεν τὴν στράταν τῆς ὀργῆς του νὰ ἔβγῃ ἀπάνω τους νὰ τοὺς παιδεύῃ.
ἐξοδ. ιβ	ϙγ'. Καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν.	ϙγ'. Καὶ δὲ τοὺς ἐλυπήθηκε νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον τὴν ζωήν τους.
	ϙδ'. Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.	ϙδ'. Καὶ τὰ ζῶα τους ἐπαράδωκεν εἰς θάνατον.
	ϙε'. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,	ϙε'. Καὶ ἐξωλόθρευσεν ὅλα τὰ πρωτογέννητα ὅλης τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου,
	ϙϛ'. ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.	ϙϛ'. καὶ χάνοντας ἔξαφνα τὰ σπλάγχνα τους τὴν ὁλοπρώτην τους χαράν,
		ϙϛ'. καὶ ἀνάφτοντας μέσα τους τοῦτος ὁ μεγαλίτερος πόνος καὶ κόπος ἀπὸ ὅλους τοὺς πόνους καὶ κόπους τους.
	ϙζ'. ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ:	ϙζ'. ἐπέσασιν εἰς μεγαλώτατον τρόμον καὶ λύπην καὶ θρῆνον ἀβάστακτον) εἰς ὅλον τὸν τόπον καὶ σπίτια τῆς Αἰγύπτου (καὶ τοὺς ἐπαρετήσασι:)
ἐξοδ. ιδ.	ϙη'. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ,	ϙη'. Καὶ τότε εἰς τὸ πεῖσμά τους ἐσήκωσεν ἀπ' ἐκεῖ ὁ μεγαλοδύναμος (σὰν πρόβατα) τὸν λαόν του,
	ϙθ'. Καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.	ϙθ'. καὶ τοὺς ἀνέβασε σὰν κοπάδι εἰς τὴν ἔρημον.
	ρ'. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ'	ρ'. Καὶ τοὺς ὡδήγα (ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὅλον τὸν δρό-

ἐπ' ἐλπίδι,

δρόμον, καὶ τοὺς ἐπαρηγόρα μετὰ λόγια καὶ τὰ ἔργατου νὰ στέκουνται) εἰς τὴν ἐλπίδατου καὶ νὰ μὴ φοβοῦνται,

ρα'. Καὶ οὐκ ἐδειλίασαν.

ρα'. καὶ τοὺς ἐπέρασε τὴν θάλασσαν καὶ δὲ τοὺς ἄφηκε νὰ δειλιάσουν.

ρβ'. Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα:

ρβ'. Καὶ τοὺς ἐχθρούςτους ἐσκέπασεν ἡ θάλασσα καὶ τοὺς ἔπνιξε.

ργ'. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς * εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ. ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ:

ργ'. Καὶ τοὺς ἐβοήθα καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ ὄροςτου τὸ ἡγιασμένον· εἰς τοῦτο τὸ ὄρος ὁποῦ ἀπόκτησεν ἡ δύναμίςτου. *ἀκούε) διὰ τὴν Ἱλῆμ.

ρδ'. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη. Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς, ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας:

ρδ'. Καὶ ἐξεῤῥίζωσεν ἀπὸ τὸ πρόσωπόντους τὰ Ἰῦ. ς'.
ἔθνη ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸ διάβατους· καὶ τοὺς ἐδια- Ἰῦ. ιγ'.
μοίρασε τοὺς τόπουςτους, μὲ τὸ σκοινὶ ὁποῦ μοιράζουν τὰ χωράφια οἱ κληρονόμοι.

ρε'. Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, τὰς φυλὰς τοῦ Ἰῆλ:

ρε'. Καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ταῖς κατοικίαις τῶν ἀπίστων, τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ λαοῦ του.

ρς'. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,

ρς'. Καὶ μ' ὅλον ἐτοῦτο πάλιν ἀφ' οὗ τοὺς ἀνάπαυσεν, ἐπειράζασι καὶ ἐπικραίνασι τὸν Θεὸν τὸν μεγαλοδύναμον,

ρζ'. Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

ρζ'. καὶ δὲν ἠθέλασι νὰ φυλάξουν τοὺς νόμουςτου.

ρη'. Καὶ ἀπέστρεψαν,

ρη'. Καὶ ἐστράφησαν ὀπίσω οἱ κακόγνωμοι,

ρθ'. Καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν:

ρθ'. καὶ δ' ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν λόγοντους καθὼς τὸ ἔκαμαν καὶ οἱ γονεῖςτους, καὶ ἐγύρισαν καὶ ἐστρείφωσαν ὡς τὸ δοξάρι τὸ στραβοπίστραβον (ὁποῦ δὲμπέζει ἴσια εἰς τὸ σιμάδι.)

ρι'. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν. Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν:

ρι'. Καὶ τὸν ἐσκανδάλισαν εἰς τὰς σμαΐδας ὁποῦ ἔκαναν εἰς τὰ βουνά· καὶ τὸν ἄναψαν εἰς θυμὸν περισσότερον διὰ τὰ εἴδωλα ὁποῦ ἔστεσαν ἐκεῖ καὶ τὰ ἐπροσκυνοῦσαν καὶ τὰ ἐθυσίαζαν.

ρια'. Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε.

ρια'. Καὶ ἄκουσεν ὁ Θεὸς ταῖς δοξολογίαις τῶν εἰδώλων καὶ δὲ τοὺς ἐψήφισε.

ριβ'. καὶ ἐξουδένωσε σφό-

ριβ'. καὶ ἐκαταφρόνεσε πολλὰ εἰς τοὺς ἐχθρούςτου

δρα τὸν Ἰηλ:

α΄. βασ. δ΄. & έ.

ριγ. Καὶ ἀπώσατο τ͂ σκηνὴν σιλὼμ,

ριδ΄. σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

ριέ. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τ͂ ἰσχὺν αὐτῶν,

ριϛ΄. & τὴν καλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν:

ριζ΄. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τ͂ λαὸν αὐτ͂. & τὴν κληρονομίαν αὐτ͂ ὑπερεῖδε:

Καὶ ὄντας οἱ ἐχθροὶ σπίτια καὶ χώρας, ἐκαύθησαν οἱ μέσα.

ριή. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ. Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν:

ριθ΄. Οἱ ἱερεῖς αὐτ͂ ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, & αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται:

α΄. βασ. δ΄.

ρκ΄. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κς,

α΄. βασ. έ. ϗ ϛ΄.

ρκά. ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

ρκβ΄. & ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτ͂ εἰς τὰ ὀπίσω.

ρκγ΄.

τ͂ ἀρνησόθεον ἐκεῖνον λαόν.

ριγ΄. Καὶ ἐβαρέθηκε τὴν κατοικίαν του ὁπ͂ εἶχεν εἰς τ͂ σιλὼμ,

ριδ΄. ϗ ἐπαρέτησε τὴν κατοικίαν ὁπ͂ ἐκατοίκαν ἡ χάριςτου εἰς αὐτὴν μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

ριέ. Καὶ ἐπαράδωκεν εἰς τ͂ θάνατον ϗ εἰς τὴν σκλαβίαν τὸ φουσάτοντου.

ριϛ΄. καὶ ἀκόμι ϗ τ͂ κιβωτόντου ὁπ͂ ἦτον ἡ δόξα ϗ ἡ δύναμίςτους (τὴν ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶντους τ͂ ἀλλοφύλων. ϗ φονεύοντας λδ΄. χιλιάδες λαὸν τ͂ ἐπῆραν ϗ τὴν ἔβαλαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ δαγὼν τοῦ Θεοῦτους, χαρούμενοι διὰ τὴν νίκην.)

ριζ΄. Εἰς αὐτὸν τ͂ πόλεμον ἀπόκλεισεν (ὢ οἴμέ) εἰς τὸ σπαθὶ τ͂ ποτὲ ἠγαπημένοντου λαὸν τ͂ παράνομον καὶ δὲν ἐψήφισε διὰ οὐδετίποτα τὴν κληρονομίαντου (& ἄφηκε τοὺς ἐχθροὺς ϗ τοὺς ἐνίκησαν.)

ριή. Καὶ τὰ παλικάριατους ἔκαψεν ὁ θυμὸς τοῦ Θῦ & ἡ φωτιὰ τοῦ πολέμου. Καὶ ἡ νέαις & θυγατέρεςτους δὲν ἐκλαύθησαν (μὲ θρήνους κατὰ τ͂ συνήθειάντους· ἀπὸ τ͂ ἐξωλοθρευμὸν ϗ ἀφανισμόντους.)

ριθ΄. Καὶ ὀφνὶ ϗ ὀφινεὲς οἱ ἱερεῖςτους, οἱ υἱοὶ τοῦ ἠλὶ τοῦ ἱερέως ἔπεσαν θανατομένοι μὲ τὸ σπαθὶ· καὶ ἡ χήραις γυναῖκες ἀπὸ τοὺς πόνουςτους δὲν εἴχασι καιρὸν οὐδὲ νοῦν νὰ κλαίουσι τοὺς ἄνδραςτους τοὺς φονευμένους.

ρκ΄. (Καὶ ὥσὰν ἔγιναν τόσα κακὰ ϗ ἐξολόθρευσις εἰς τοὺς ἑβραίους διὰ τὰς παρανομίαςτους) Τότες ἠθέλησε ϗ ἐσηκώθη ὁ πολυέλεος Κς ἀπὸ τ͂ κιβωτὸν, σὰν ἕνας φοβερὸς βασιλεὺς ὁποῦ κοιμᾶται & ξυπνᾷ.

ρκά. ἢ ὡσὰν ἕνας ἀνδρειομένος κρασισμένος, ξεμεθυσμένος ἀπὸ τὸ κρασὶ ϗ ἀπὸ τ͂ ὕπνον·

ρκβ΄. καὶ ἐκτύπησε τοὺς ἐχθρούςτου ἀπὸ κάτω εἰς τ͂ πάτον, ϗ τοὺς ἔδωκε φοβερὸν ϗ ἐντροπιασμένον θάνατον.

ρκγ΄. Μὲ

ρκγ'. Ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς:	ρκγ'. Μὲ τὸ ὁποῖον τοὺς ἔκαμε ἀναγέλοιον καὶ παιγνίδι παντοτινὸν τοῦ κόσμου.
ρκδ'. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ.	ρκδ'. Καὶ ἐπαρέτησε τὴν κατοικίαν του ὁποῦ εἶχεν εἰς τὸν τόπον τῶν υἱῶν τοῦ ἰωσήφ,
ρκε'. Καὶ τὴν φυλὴν ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο:	ρκε'. καὶ δὲν ἠθέλησε πλέα νὰ κατοικᾶ εἰς τὴν φυλὴν τοῦ ἐφραὶμ (οὐδὲ νὰ γίνεται πλέον βασιλεὺς ἀπὸ τὸ γένος του.)
ρκς'. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα.	ρκς'. Μὰ ἐδιάλεξε τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα νὰ κάνῃ ἀπ' αὐτὴν βασιλέα. γ'. βασ. ε. ξς'.
ρκζ'. τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὃ ἠγάπησε:	ρκζ'. καὶ νὰ κατοικᾶ εἰς τὸ ὄρος τῆς ἱλὴμ (ὁποῦ ἀγάπησε νὰ κτισθῇ ὁ ναός του ὁ παλαιός. Καὶ ὕστερα ὁ νέος, ὁ ἅγιος τάφος τοῦ Χριστοῦ ὁ μεγαλόδοξος καὶ περίφημος.)
ρκη'. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ:	ρκη'. Καὶ ἐκεῖ ἔκτισεν ὡς μόνος μεγαλοδύναμος τὸν ναὸν τοῦ σολομῶντος.
ρκθ'. Ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα:	ρκθ'. (Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἔστερξε νὰ βασιλεύῃ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα πάντα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κατεβαίνει καὶ ὁ Χριστός.) καὶ ἐκεῖ ἐθεμέλιωσε καὶ τὴν νέαν του ἐκκλησίαν, νὰ εἶναι μητρόπολις καὶ βασιλεύοντα εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις αἰωνίως.)
ρλ'. Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ,	ρλ'. Καὶ διὰ τοῦτο ἐδιάλεξε τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλον του (ἀπ' αὐτὴν τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα καὶ τὸν ἔκαμε βασιλέα.)
ρλα'. Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.	ρλα'. Καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ πρόβατα τοῦ πρωτου. α'. βασ. ις'.
ρλβ'. ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν.	ρλβ'. καὶ τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὰ ἐγγαστρωμένα πρόβατα ὁποῦ τῶν ἀκολούθα καὶ τὰ ἐφύλαγε.
ρλγ'. * Ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ:	ρλγ'. διὰ νὰ διορθώνῃ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακὼβ τοῦ δούλου του, καὶ τὸν λαόν του τοὺς κληρονόμους του. (καὶ νὰ τοὺς φυλάσῃ καλὰ σὰν ὁ βοσκὸς τὰ ἑτιμόγενα πρόβατα, καὶ τοῦτο ἔγινεν εἰς τὸν Δαβὶδ πρόσκαιρα· μὰ εἰς τὸν Χριστὸν πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.) * β'. βασιλ. ε.
ρλδ'. Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν	ρλδ'. (Καὶ αὐτὸς ὁ θεοφωτισμένος προφήτης καὶ β'. βασ. ε.

ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ:

ρλέ. Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς:~

Δόξα.

καὶ βασιλεὺς) τοὺς ἐκυβέρνα μὲ πολλὴν δικαιοσύνην καὶ καθαρότητα τῆς καρδίας του.

ρλέ. καὶ μετὰ φρόνιμα ἔργα καὶ νόμους τῶν χειρῶν του τοὺς ὡδήγα καλὰ εἰς τοῦ Θεοῦ τὰ προστάγματα ὡς τὸ τέλος του (καὶ τώρα βασιλεύει αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν σου Κύριε μου πρᾶτου, κατὰ τὸν ὁρισμόν σου.)

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. οή.

ψαλ. τοῦ Ἀσάφ (εἰς χαλασμὸν καὶ ἐρημασμὸν τοῦ τόπου ἀπὸ τοὺς ἀπίστους.)

Ἔχοντας πολλοὺς φόβους καὶ πολέμους καὶ κίνδυνα ἡ ἑβραϊκὴ ἐκκλησία εἰς διάφορους καιροὺς ὁποῦ ἐπολεμοῦσαν ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἔκαμε τούτην τὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Θεὸν φανερώνοντάς του πῶς ἤλθασιν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν του, καὶ μὲ πόσους δυνατοὺς πολέμους καὶ σκλαβωμοὺς καὶ ἐρημασμοὺς ἐκαταχάλασαν ταῖς χώραις του καὶ τὸν λαόν του. Καὶ τοῦ ἀναθυμήζει ἕνα ἕνα τὰ πάθη της καὶ τὸν χαλασμόν της διανὰ τοὺς λυπηθῇ εἰς τόσα κακὰ καὶ εἰς τὸν ἀφανισμόν τους· καὶ νὰ μὴ θυμηθῇ τὰ πολλά τους ἁμαρτήματα, ἀλλὰ νὰ τοὺς συγχωρέσῃ καὶ νὰ προφθάσῃ γλήγορα νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Διανὰ μὴ τοὺς βλασφημοῦσι τὰ ἔθνη, καὶ νὰ λέγουσι ποῦ εἶναι ὁ Θεός τους καὶ δὲ τοὺς βοηθᾷ; καὶ νὰ δείξῃ τὴν δύναμίν του νὰ κάμῃ πολυπλάσιον τὴν ἐκδίκησιν διανὰ τοῦ δὲ χαρίζουσι καὶ αὐτοὶ, καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν καλοσύνην ὁποῦ τοὺς ἔκαμε. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς διαβάζοντας καὶ ἀκούοντας τὸν παρόντα ψαλμὸν πρέπει νὰ ἀναστενάζωμεν ἐκ βάθους καρδίας, καὶ νὰ κλαίωμεν τοὺς χαλασμοὺς καὶ τὰ καθημερινὰ κίνδυνα ὁποῦ μᾶς ἀπανεβαίνουσιν ἀπὸ τόσους καιροὺς διὰ ταῖς πολλαῖς καὶ μεγάλαις μας ἁμαρτίας: βλέποντας πῶς εἶναι χαλασμέναις καὶ ἐρημασμέναις τόσαις ἐκκλησίαις καὶ χώραις καὶ μοναστήρια καὶ τόσοι σκλαβωμένοι καὶ τυραννισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, καὶ πολλοὶ ἀλλαξοπιστισμένοι ἀπὸ τὰ βάσανα· Καὶ νὰ γνωρίζωμεν πῶς τοῦτα ὅλα τὰ παθαίνωμεν δικαίως ἐπειδὴ κάνομεν χειρότερα κακὰ ἀπὸ τὰ ἄπιστα ἔθνη, καὶ νὰ κλαίωμεν καὶ νὰ μετανοοῦμεν καὶ νὰ τὸν παρετήσωμεν, διανὰ ἤθελε κάμῃ ὁ δεσπότης μας ὁ Χριστὸς διὰ τοὺς ἁγίους του ἐλεημοσύνην (σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς) νὰ λυτρώσῃ τοὺς τόπους καὶ χώραις του καὶ τὸν λαόν του. Καὶ ἀκόμη καὶ ταῖς ψυχάς μας τὰ κατοικητήριά του, ἀπὸ τοὺς πονηροὺς δαίμονας, καὶ τοὺς κακοσύναις μας, ὁποῦ μᾶς ἐκυριεύσασι μὲ ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ μᾶς ἐκάμασι σκλάβους τῆς αἰωνίου κολάσεως· Διανὰ ἤθελε μᾶς λυπηθῇ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ διορθω-

θωθοῦμεν μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν. Καὶ νὰ σκολάσωμεν διὰ νὰ λυξωθοῦμεν ἀπὸ τὴν αἰώνιον τυραννίαν της.

α. Ο᾿ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου,
α. Ω᾿ Θεέ μου βλέπεις πῶς ἤλθασι τόσα ἄπιςα ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐκυρίευσαν. α. μακ. ζ. ψαλ. ογ. ζ.

β. ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
β. καὶ ἐμόλυναν τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον.

γ. ἔθεντο Ι᾿λὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον·
γ. καὶ ἐχάλασαν καὶ ἐρήμαξαν τὴν ἱλὴμ (τὴν πόλιν σου τὴν διαλεκτὴν) σὰν μίαν καλύβαν κήπου ἢ ἀμπελιοῦ.

δ. Ε῎θεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου,
δ. Καὶ ἐρίξασι (διὰ μεγαλίτερην καταφρόνεσιν εἰς ταῖς ςράταις καὶ κοπραῖς καὶ χωράφια) τὰ λείψανα τῶν φονευμένων δούλων σου.

ε. βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.
ε. νὰ τὰ τρώγουν τὰ σαρκοφάγα πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ.

ς. τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·
ς. καὶ ἐσκόρπισαν τὰ κομάτια καὶ σάρκας τῶν ἠγαπημένων σου νὰ τὰ ξεσκίζουν οἱ σκύλοι καὶ θηρία τῆς γῆς·

ζ. Ε᾿ξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ι᾿λήμ.
ζ. (Καὶ ἔκοψαν τόσον πλῆθος) καὶ ἔχυσαν τόσον αἷμα ὁποῦ ἐξεχέσαν ποτάμι τριγύρου τῆς Ι᾿λὴμ.

η. καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων·
η. καὶ κανεὶς δὲν ἦτον, οὐδὲ ἀποκότα ἀπὸ τὸν φόβον του νὰ τοὺς θάψῃ· διατὶ ἄλλοι ἔφυγαν, ἄλλοι ἐσκλαβώθησαν, καὶ ἀφανίθησαν.

θ. Ε᾿γενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
θ. Καὶ ἐγενήκαμεν πολλὴ καταφρόνεσις εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς γειτόνους μας. Καὶ μεγάλον παιγνίδι καὶ περιγέλασμα εἰς τοὺς περιτριγύρους μας·

ι. Ε῞ως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος;
ι. Α᾿λλὰ ὡς πότε Κύριέ μου θέλεις νὰ μᾶς ὀργίζεσαι ὅλον ἀσκόλαστα;

ια. Ε᾿κκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου.
ια. (Λυπήσου μας σὲ παρακαλοῦμεν εἰς τὰ ἀβάσταχτά μας βάσανα) καὶ ἂς ἀνάψῃ ὡς φωτία ὁποῖος καὶ ἡ ἀγάπη σου ὁποῦ εἶχες εἰς ἐμᾶς.

ιβ. ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε.
ιβ. καὶ ςρέψε τὴν ὀργήν σου εἰς τὰ ἄπιςα ἔθνη ὁποῦ δὲ σὲ γνωρίζουν.

ιγ΄. καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομάσου οὐκ ἐπεκαλέσαντο:	ιγ΄. καὶ εἰς ταῖς βασιλείαις (ὁποῦ δὲ σὲ βάνουν εἰς τὸν νοῦντους) οὐδὲ σὲ ὀνομάζουσι Θεὸν, (ἀλλὰ σὲ ὑβρίζουσι καὶ καταπατοῦσι τὴν ἐκκλησίανσου καὶ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ βιβλίασου:)
ιδ΄. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ. καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν:	ιδ΄. Διατὶ ἐκατάφαγαν τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου. καὶ ἐρημάξασι τὸν τόπονσου ἀπὸ τοὺς καθημερινοὺς πολέμους:
ἡσα. ξδ. ιε΄. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων,	ιε΄. Καὶ μὴ θυμηθῇς τὰς περασμένας μας ἁμαρτίας,
ις΄. ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε.	ις΄. (ἀλλὰ προτοῦ νὰ ἐξολοθρευθοῦμεν παντάπασις) ἂς στρέψουν γλήγορα εἰς ἐμᾶς ἡ ἐλεημοσύναις σου Κύριε.
ιζ΄. ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα:	ιζ΄. διατὶ θωρεῖς πῶς ἐπτωχύναμεν καὶ ἐκαταδικαθήκαμεν τόσον πολλὰ (ὁποῦ δὲν βολῇ χειρότερα:)
ιη΄. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,	ιη΄. Λοιπὸν βοήθησέ μας διὰ τὴν ἀμέτρητόνσου εὐσπλαγχνίαν θέμου καὶ λυτρωτή μας,
ιθ΄. ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς.	ιθ΄. μόνον διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματόςσου Κύριε λύτρωσαί μας.
κ΄. καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματόςσου:	κ΄. καὶ συγχώρεσαί μας τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας σου:
κα΄. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;	κα΄. Διὰ νὰ μὴ βλασφημοῦσιν οἱ ἄπιστοι νὰ λέγουν ποῦ εἶναι ὁ Θεόςτους τώρα καὶ ἡ δύναμίς του καὶ δὲν τοὺς βοηθᾷ;
κβ΄. Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν,	κβ΄. Καὶ κάμε νὰ γνωρισθῇ εἰς τὰ ἔθνη καὶ ὄμπροστὰ τὴν ὀμματιῶν μας,
κγ΄. ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.	κγ΄. ἡ ἐκδίκησις τῶν αἱμάτων τῶν φονευμένων δούλων σου ὁποῦ ἐχύθη (διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.)
κδ΄. εἰσελθέτω ἐνώπιόνσου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων:	κδ΄. καὶ ἂς ἀνέβη σὲ παρακαλοῦμεν ὄμπροσθεν εἰς τὸν θρόνονσου ὁ ἀναστεναγμὸς τῶν σιδεροσκλαβομένων τέκνωνσου:
κε. Κα-	κε. Ναὶ

κέ. Κατὰ τὴν μεγαλοσύνην τοῦ βραχίονός σου,	κέ. Ναὶ Κέ μου κατὰ τὴν μεγαλωσύνην ϗ τὴν δύναμιν τῆς χειρός σου βοήθησέ μας,
κϛ'. περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων:	κϛ'. ϗ ἐλευθέρωσε τοὺς υἱοὺς τῶν φονευμένων ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους:
κδ'. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν.	κδ'. Καὶ ἀνταπόδωσε εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γειτόνων τῶν ἐχθρῶν μας.
κέ. ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν.	κέ. δεκαπλάσια τὰ κακὰ καὶ τὰς ἀτιμίας.
κϛ'. ὃν ὠνείδισάν σε Κέ:	κϛ'. ὁποῦ μᾶς ὑβρίζουν, (καὶ μᾶς βλασφημοῦν ϗ ἐμᾶς) ϗ ἐσένα Κέ μου:
κζ'. Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου,	κζ'. Καὶ τότε ἐμεῖς ὁ λαός σου καὶ τὰ πρόβατα τοῦ τόπου σου ϗ τῆς τροφῆς σου.
κή. Ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ Θς εἰς τὸν αἰῶνα.	κή. (μένοντας ἐλεύθεροι μὲ τὸν νοῦν μας,) θέλωμεν σοῦ εὐχαριστᾷ Θέ μου πάντα μας.
κθ'. εἰς γενεὰν ϗ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.	κθ'. ϗ νὰ διηγούμεθεν ἀπὸ καιρὸν ὡς καιρὸν εἰς τὰ παιδόγγονά μας τὴν ἐλεημοσύνην σου. (ϗ νὰ κάνωμεν ἀπὸ τὴν χαράν μας μετὰ δάκρυα εἰς τ' ἀμμάτια τὴν δοξολογίαν σου:)

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ Ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου. οθ'.	Ψαλ. τοῦ Ἀσάφ (διὰ τὸν ἀσύριον Ναβουχοδονόσορ) ὁποῦ μαρτυρᾷ τὰ κακὰ ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θῦ αὐτὸς ὁ ἀσεβὴς. ϗ τὸν παρακαλεῖ νὰ κάμη τέλος νὰ ἀλάξη τὴν σκλαβίαν, εἰς ἐλευθερίαν.

Προσευχὴ καμωμένη πρὸς τὸν Θν̄ μὲ πόνον πολὺν ϗ κατάνυξιν ϗ τὸν παρακαλεῖ νὰ κοιτάξη τὰ βάσανα τοῦ λαοῦ του ϗ νὰ γλυτώση τοὺς τόπους του ἀπὸ τὰ πολύπλοκα κακὰ ὁποῦ γράφη ὁ ἄνωθεν ψαλμὸς ϗ ἐτοῦτος. ϗ νὰ φανῆ εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἁγίαν του κιβωτὸν ὁποῦ κάθεται εἰς τὰ χερουβὶμ νὰ τοὺς λυτρώση σὰν ϗ ἄλλαις φοραῖς, ϗ νὰ τοὺς δείξη τὴν ἐλεημοσύνην του. ϗ νὰ μὴ τοὺς ὀργίζεται νὰ ἀποδιώχνη τὰ παρακάλια ϗ τὰ δάκρυά τους. Καὶ τοῦ φέρνουν παράδειγμα πῶς εἶναι σὰν ἕνα ἀμπέλι ἐρημασμένον ὁ λόξερον καὶ ξερριζωμένον. Καὶ νὰ τὸ λυπηθῆ αὐτὸς ὁποῦ ἐγεώργησε τὸν τόπον ϗ τὸ ἐφύτευσε. μετὰ τοῦτο νὰ σέκουνται πάντα εἰς τὰ προστάγματά του. Τὸ ὅμοιον πρέπει νὰ παρακαλῆ ἡ ἐκκλησίαμας. Καὶ κάθε καλὴ ψυχὴ (κατὰ τοὺς τρόπους ὁποῦ γράφη εἰς τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν) νὰ μᾶς βοηθήση ὁ Θς

νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὲς ψυχικὲς ϗ σωματικὲς ἐχθρές. ϗ νὰ κάνωμεν μετὰ ταῦτα τὸ θέλημάτου κ̀ νὰ τὸν θεραπεύωμεν.

ἐξοδ. κέ. ά. Βασ. δ'. Ψαλ. ξή. α' ὁ ἐφραὶμ κ̀ μανασῆς ἦσαν ὑοὶ τοῦ ἰωσήφ. κ̀ ὁ βενιαμὶν ἀδελφός του. ϗ ὥριζαν τότε οἱ τρεῖς τους. κ̀ ἐπαρακάλιεν ὁ λαὸς μεταυτὲς, διὰ τὲς ἐχθρές τους.

ά. Ὁ Ποιμαίνων τὸν Ἰσλ. πρόσχες.

ά. Ὦ Βασιλεῦ τοῦ κόσμου μεγαλοδύναμε) ὁποῦ φυλάσσῃς τὸν ἀγαπημένον σου λαὸν ἀπὸ τὲς ἐχθρές του, στοχάσου κ̀ ἀκρόασου

β'. ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν ἰωσήφ:

β'. ἐσὺ ὁποῦ ὁδηγᾶς (σὰν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα) τὲς ὑὲς τοῦ Ιυ Χυ, τὲς χριστιανές:

γ'. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ,

γ'. Ὁ ποῦ κάθεσαι εἰς τὴν ἁγίαν σου ἐκκλησίαν, Καθὼς εἰς τὰ χερουβὶμ παλαιὰ εἰς τὴν κιβωτόν, (καὶ πολλαῖς φοραῖς ἐμίλησες καὶ ἔδειξες ἀπ' αὐτὴν τὴν δύναμίν σου ὀμπροστὰ εἰς σὲ ὅλους:)

δ'. ἐμφάνηθι ἐναντίον ἐφραὶμ, ϗ βενιαμὶν, καὶ μανασσῆ:

δ'. κάμε νὰ φανῇς πάλιν εἰς ἐμᾶς τοὺς παλαιπορημένους δούλους σου ἱερωμένους, μοναχούς, κ̀ λαϊκούς, νὰ μᾶς βοηθήσῃς:

έ. Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, ϗ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς:

έ. Εἰκῶσε σὲ παρακαλοῦμεν τὴν θεϊκήν σου δύναμιν, καὶ ἔλα νὰ μᾶς γλυτώσῃς ἀπὸ τὰ βάσανάμας:

ς'. Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ϗ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,

ς'. Ὦ Θέμου στράφου πρὸς ἐμᾶς διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, κ̀ φανερωσέμας τὸ πολυπόθητόν σου πρόσωπον,

ζ'. καὶ σωθησόμεθα:

ζ'. καὶ τοῦτο μόνον μᾶς φθάνει νὰ χαθοῦσιν οἱ ἐχθροί μας) νὰ λυτρωθοῦμεν:

ή. Κε ὁ Θς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου;

ή. Ὦ Κε κ̀ Θε τῶν ἀγγέλων κ̀ ὅλων ὧν μας ὡς πότε θέλεις νὰ ὀργίζεσαι εἰς τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου (νὰ τὴν μισᾷς, κ̀ νὰ τὴν ἀποστρέφῃς ὀπίσω ἄπρακτην διὰ τὰς ἁμαρτίας μας;)

θ'. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων. ϗ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ:

θ'. Καὶ μᾶς κάνεις νὰ τρώγωμεν τὸ φαγὶ βρεμένον ἀπὸ δάκρυα κ̀ νὰ πίνωμεν τὸ πιοτὸν σμιμένον ἰσόμετρον μετὰ δάκρυα:

ί. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. ϗ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς:

ί. Καὶ μᾶς ἔβαλες εἰς τόσα σκάνδαλα κ̀ μάχαις μὲ τούτους τοὺς κακοὺς γειτόνους κ̀ αὐτοὶ ὡσὰν κακοὶ ἐχθροὶ μᾶς ὑβρίζουν κ̀ μᾶς ἐνεμπέζουν:

ιά. Κε

ιά. Κε

ια'. Κὲ ὁ Θς τῶμ δυυάμεωμ ἐπίςρεψομ ἡμᾶς.

ια'. Κὲ ἡ Θεὸ ὁπῦ κρατῆς ὅλαις ταῖς δυνάμαις ϛ ἐξυσίαις τῦ κόσμυ εἰς τὸ χέρισυ (ἡ κάνεις κάθε καιρὸν ὅτι θέλεις) ςράφυ εἰς ἐμᾶς.

ιβ'. Ϛ ἐπίφαμομ τὸ πρόσωπόμσυ, Ϛ σωθησόμεθα:

ιβ'. ἡ φανέροσέ μας τὸ εὐλογημένονσυ πρόσωπον, καὶ εὐθὺς θέλομεν γλυτώση μετὴν βοήθειάνσυ:

ιγ'. Ἄμπελομ ἐξ αἰγύπτυ μετῆρας.

ιγ'. (Ὦ μεγαλοδύναμε ἡ βασιλεία συ εἶσαι) ὁπῦ ἀνάσπασες τῦτην τ̃ ἐρημασμένην ἄμπελον τὴν κληρονομίανσυ ἀπὸ τὴν αἴγυπτον, ἡ ἀπὸ τ̃ σκοτινὴν ἁμαρτίαν.

ιδ'. ἐξέβαλες ἔθμη Ϛ κατεφύτευσας αὐτὴν.

ιδ'. ἡ ἐξεῤῥίζωσες (σὰν ἀκάνθας) τὰ ἔθνη, ἡ τὰ εἴδωλα ἡ τ̃ ἐφύτευσες.

ιε'. ὡδοποίησας ἔμπροσθεμ, αὐτῆς.

ιε'. ἡ ἐπεριπάτησες μὲ τὸν ςύλον τῆς φωτίας ὀμπροςάτης, (ἡ τῆς ἔφεγγες, ἡ μετὸ νέφαλον τ̃ ἐσκέπαζες:)

ιϛ'. καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,

ιϛ'. καὶ ἐφύτευσες τὰς ῥίζαςτης (τὺς προπατωράςμας)

ιζ'. καὶ ἐπλήρωσε τ̃ γῆν:

ιζ'. ἡ ἐγέμωσεν ὁ λαός συ μετὰ παιδόγγονάτυ τ̃ γῆν ὁπῦ τῦ ἔταξες:

ιη'. Ἐκάλυψεμ ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, Ϛ αἱ ἀμαδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρυς τῦ Θεῦ.

ιη'. Καὶ ἐσκέπασε τὰ ὄρη ὁ ἴσκιοςτης, καὶ ἡ κλιματζίδαιςτης ἀνέβησαν εἰς τὰ ὑψηλὰ δένδρη ἡ κέδρυς ἀγρίους.

ιθ'. ἐξέτειμε ἕως θαλάσσης.

ιθ'. ἡ ἐξάπλωσε τὰ κλήματάτης ὡς τὴν θάλασσαν τ̃ αἰγύπτυ, ἡ ὡς τὸν ποταμὸν τὸν εὐφράτην ταῖς καταβολάδαιςτης.

κ'. Ϛ ἕως ποταμῶμ τὰς παραφυάδας αὐτῆς:

κ'. (ὡς τ̃ τόπον ὁπῦ τὺς ἔταξες νὰ κληρονομήσυσι:*)

κα'. Ἵνα τί καθεῖλες τὸμ φραγμὸμ αὐτῆς, ϛ τρυγῶσιμ αὐτ̃ πάμτες * οἱ παραπορευόμεμοι τ̃ ὁδὸμ;

κα'. Καὶ τῶρα διατὶ πολυέλεε ἐχάλασες τὸν τράφοντης, καὶ τὴν τρυγῦσιν οἱ διαβάτες ὁπῦ περνοδιαβαίνυσι ἡ τ̃ ἐρήμαξαν;

κβ'. Ἐλυμήνατο αὐτὴμ ὗς ἐκδρυμῦ Ϛ μομιὸς ἄγριος κατεμεμήσατο αὐτὴν:

κβ'. Καὶ τ̃ ἐζημίωσεν ἕνας βαρβαρόχοιρος τῦ δάσυ. ἡ ἕνα ἀγριώτατον δαιμονοθηρίον τὴν ἐξεκλάδησε ϛ τὴν ἐκοκάλησε; (δίχως ἄλλο διαταῖς παρακοαῖς ἡ κρίματάμας:)

ὄρη. τὰ ἔθνη: ἡ σκιά. ἡ ἐξυσία: ἀναδενδράδες. οἱ ἄρχοντες τῶν ἰυδαίων: κέδροι. οἱ πρῶτοι τῶν ἐθνῶν:

*γεν. ιέ. τὸ ἐπαξεν ὁ Θς τῦ Ἀβραάμ.

*πάσιμαὲθνη.

Σεναχειρείμ. Ναβου-

κγ'. Ὁ κγ'. Ὦ

χοδονόσορ.

κγ'. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε.

κγ'. Ὦ Θεὲ μεγαλοδύναμε στράφου σὲ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ κίταξε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ.

Δρυμὸς ἡ βαβυλών.

κδ'. καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην,

κδ'. Καὶ στοχάσου το τοῦτο τὸ ἀμπέλι μελύπην ἐγκάρδιον,

κε'. καὶ κατάρτισαι αὐτὴν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου.

κε'. καὶ φτιάσετο σαν οἰκοκύρις καθὼς ὅπου τὸ ἐφύτευσεν ἡ δύναμίς σου.

κς'. καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ:

κς'. Καὶ δόστο ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου ὅπου στέργεις καὶ εἶναι καλὸς διὰ λόγου σου (διὰ νὰ τὸ ὑποτάσσῃ εἰς τὸ θέλημάσου:)

κζ'. Ἐμπεπυρισμένη πυρί,

κζ'. Ἴδετο πῶς ἀνάπτῃ καὶ καίεται μὲ τὴν καθημερινὴν φωτίαν, (καὶ εἶναι ἄκλαδον, ἄσκαφον, ἔρημον, καὶ βαθία ξεριζομένον)

κη'. καὶ ἀνεσκαμμένη.

κη'. καὶ ὅλον λάκκους γεμάτον ἀπὸ ἄκραν ὡς ἄκραν (ὅπου μαρένῃ πᾶσαν καρδίαν νὰ τὸ βλέπῃ.)

κθ'. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

κθ'. Καὶ μόνον ἀπὸ ἕνα λόγον τοῦ προσώπου σου χάνουνται εὐθὺς ὅλοι τους οἱ ἀντίδικοι:

διὰ βασιλέα παρακαλεῖ διὰ τὸν ζοροβαβήλ.

λ'. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου,

λ'. Ἂς φθάσῃ λοιπὸν ἡ δύναμίς σου εἰς ἐκεῖνον τὸν στρατηγὸν ὅπου εἶναι τῆς γνώμης σου νὰ τὸ γλυπώσῃ,

λα'. καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ:

λα'. καὶ δόστο ἡ βασιλείασου ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου ὅπου νὰ εἶναι ἄξιος διὰ τὴν ὑπακοήνσου:

λβ'. καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς.

λβ'. Καὶ ἐμεῖς πλεὰ νὰ μὴ μακρείνωμεν ἀπὸ σιμάσου καὶ ἀπὸ τὰ προστάγματάσου, ἀνάζησέμας καὶ τῶρα διατὶ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας ἐνεκρώθημεν.

λγ'. καὶ τὸ ὄνομάσου ἐπικαλεσόμεθα.

λγ'. καὶ θέλωμεν σὲ ἐπικαλιέσθαι καὶ νὰ σὲ δοξάζωμεν πάντα.

λδ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς,

λδ'. Ὦ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν ἀγγέλων στράφου εἰς ἐμᾶς τοὺς ἀναξίους,

λε'. καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα:

λε'. καὶ φανέρωσέμας μόνον τὸ πρόσωπόνσου καὶ θέλωμεν ἐλευθερωθῆ (καὶ νὰ ἔχωμεν καθεκαλὸν ἄν τις τὰ κακὰ ὅπου ἐπάθαμεν μὲ δικαιοσύνην ὡς τὴν σήμερον διὰ τὰ παίσματάμας:)

Εἰς

Ψαλ.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. π΄.

Ψαλ. τοῦ Ἀσὰφ ὁποῦ ἐψάλετον εἰς τοὺς ληνοὺς, (ἤγουν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐσωδίας. εἰς τὰ πατιτήρια.)

Τοῦτος ὁ Ψαλ. εἶναι μία δοξολογία ὁποῦ ἦσαν προσαγμένοι οἱ ἰουδαῖοι νὰ τὴν ψάλλουσι μὲ μεγάλαις χαραῖς καὶ ὄργανα εἰς ταῖς χαρμόσυναις ἡμέραις καὶ ἑορταῖς καὶ ἀρχημηνίαις. ἀριθ. ι. Καὶ ἀκόμι καὶ τὸν σεπτεμβ. μῆνα, λευιτ. κγ΄. νὰ δοξολογοῦσι τὸν Κύριον εἰς τοὺς καρποὺς καὶ ἐσωδίαν ὅλου τοῦ χρόνου ὁποῦ τοὺς ἔδιδε. Καὶ διατὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν αἴγυπτον μετόσα θαύματα. Καὶ τοὺς ἔδωκε τὸν νόμον εἰς τὸ σινᾶιον. Καὶ τοὺς ἐκατοίκησεν εἰς τοὺς τόπους ὁποῦ τοὺς ἔταξε. Καὶ τοὺς ἀναθυμήζει τὰ καλὰ ὁποῦ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεὸς, καὶ ταῖς παρακοαῖς τους. Καὶ τὸ μεγαλίτερον ὁποῦ τοὺς εἶπε νὰ μὴ προσκυνήσουν ἄλλον Θεὸν, καὶ αὐτὸς νὰ τοὺς δίδῃ ὅλα τους τὰ ζητήματα καὶ χρειαζόμενα. Καὶ αὐτοὶ εἰδωλολατροῦσαν, καὶ τοὺς παραπονεῖται εἰς τὴν ἀχαρισίαν τους, πῶς δὲν ἐσάθησαν εἰς τοὺς ὁρισμούς του καθὼς τοῦ ἔταξαν. Διὰ τοῦτο τοὺς ἄφηκε καὶ ἔπεσαν εἰς πολέμους καὶ βάσανα. Μὲ τοῦτον τὸν ψαλμὸν διδάσκει ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τὸν λαόντου, νὰ ξαργῇ ὅλας τὰς κυριακὰς τοῦ χρόνου. καὶ δὲ ἀποτικὰς ἑορτὰς. Καὶ μεγάλων ἁγίων μνήμας. Καὶ νὰ δοξολογᾷ τὸν Χριστὸν (κατὰ τὴν τάξιν καὶ παράδοσιν τῶν ἁγίων πρῶν) ὁποῦ μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν σκοτινὸν ᾅδην τῆς ἀπιστίας, καὶ μᾶς ἔβαλεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του. Καὶ μᾶς ἀναθυμήζει ταῖς χάραις τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῖς ἀχαρισίαις μας, ὁποῦ ἐκαταπατήσαμεν παντάπασις τὸ εὐαγγέλιόντου, καὶ δὲ φυλάσσωμεν ὅσα τοῦ τάσωμεν εἰς τὸ βάπτισμα, ἱερωσύνην, καλογερικὴν, καὶ ἐξομολόγησιν. Διατοῦτο μᾶς ἀφίνει καὶ μᾶς πλακόνουσι πολλαῖς ταλαιπωρίαις καὶ σκάνδαλα, διατὶ μᾶς χορταίνει τόσα σωματικὰ καὶ ψυχικὰ καλὰ. Καὶ μᾶς ἐλευθερώνει ἀπὸ τὰ βάσανα, καὶ καμίαν χάριν δὲ τοῦ γνωρίζομεν, μὰ τὸν καταφρονοῦμεν καὶ τὸν παράσομεν χειρότερα. Τοῦτος παρακινᾷ κάθε ἕναμας νὰ χαίρεται εἰς τοῦ Θεοῦ τὰ χαρίσματα. Καὶ νὰ σπουδάζῃ νὰ φεύγῃ τὰ πάθη καὶ κακοσυναίστου, καὶ τοὺς δαιμονικοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς ἁμαρτίαστου. Διανὰ μὴ πάθῃ βαρύτερα κακὰ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. παρὰ ὅσα παθένουσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον.

α. Ἀγαλ-

Εὐχαριστία τῶν ἐλευθερομένων ἀπὸ κίνδυνα.

α'. ἈΓαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

β'. ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ:

γ'. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον,

δ'. ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας:

λευϊτ. κγ'. ἀριθ. ι'. ἐξοδ. ιδ'.

ε'. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι,

ς'. ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν:

ζ'. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ:

ἐξοδ. ιδ'. η'. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ.

θ'. ἔθετο αὐτὸ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου:

ἐξοδ. ιθ'. καὶ κ'. δευτ. δ'. καὶ ε'.

ι'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν:

ια'. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ.

ιβ'. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφί-

α'. ἈΝαγαλλιᾶτε χριστιανοί μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν βοηθόν μας.

β'. Καὶ ψάλλετε μὲ χαρεμένην φωνὴν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακὼβ, (καὶ τώρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὁποῦ ἐλευθέρωσε τὸν παλαιὸν καιρὸν τὸν λαόν του ἀπὸ τοῦ φαραώ. καὶ ἐμᾶς ἀπὸ τὴν αἰώνιον σκλαβίαν τοῦ διαβόλου:)

γ'. Ἀρχήσετε τὴν ψαλμωδίαν καὶ κτυπήσετε μὲ τὴν κατάνοιξιν τὴν καρδίαν νὰ ἀνάψη ἀπὸ τὴν ἀγάπην,

δ'. καὶ σικόσετε μίαν μελωδίαν νόστιμον καὶ γλυκυτάτην μὲ τὴν γλῶσσαν σας:

ε'. Καὶ σημαίνετε ταῖς μεγάλαις καμπάναις καὶ σημαντήρια οἱ ἐκκλησιαστικοὶ (ὄχι εἰς τὴν ἀρχημηνίαν κατὰ τὸ παλαιὸν, ἀλλὰ κατὰ τὸ νέον) τὴν ἁγίαν λαμπρήν.

ς'. (καὶ πᾶσαν κυριακήν. καὶ ἑορτὰς ὅλου τοῦ χρόνου διὰ νὰ περιμαζόνεται ὁ λαὸς νὰ τὸν δοξολογοῦμεν ἀπὸ καρδίας αὐτάμα ὅλοι μας:)

ζ'. Διατὶ τοῦτο εἶναι πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν λαόν του νὰ γίνεται. καὶ κρίσιμον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ νὰ στέκεται πάντα:

η'. Εἰς μαρτυρίαν καὶ ἀναθύμησιν τῆς ἐλευθερίας ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰακὼβ καὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τῶν χριστιανῶν.

θ'. καὶ μᾶς τὸ ἔδωκε σὰν μᾶς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀπὸ τὸν σκοτινὸν ᾅδην. (καὶ μᾶς ὥρισε νὰ τὸ κρατοῦμεν ὅλοι μας αἰώνια:)

ι'. (Καὶ διὰ νὰ διαλαλίεται εἰς ὅλους ὅτι πῶς ἤκουσεν αὐτὸς ὁ παλαιὸς λαὸς εἰς τὸ ὄρος σινᾶ τὴν φοβερὴν φωνὴν καὶ λαλιὰν τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νέος τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ὁποῦ δὲν τὴν ἤξευραν:)

ια'. Ὁποῦ ἐξεφόρτωσεν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ βαρέα φορτώματα τοὺς ὤμους τους.

ιβ'. καὶ ἐξεκούρασε τὰ χέρια τους ὁποῦ ἐκουβαλοῦσαν

μὲ

φίνῳ ἐδούλευσαν:

μὲ τὰ κοφίνια τὸ χῶμα,) καὶ μετὰ πινάκια τὸν πηλὸν καὶ ἐδουλεύασι, καὶ ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ ταῖς τιμωρίαις τῆς κολάσεως:)

ιγ'. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε.

ιγ'. (Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς ἐκείνους. καὶ λέγει καὶ πρὸς ἐμᾶς, θυμᾶσθε κάθε καιρὸν) πῶς εἰς τὴν μεγάλην σας θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν μὲ ἐπαρακαλέσετε καὶ σᾶς ἐλευθέρωσα.

ιδ'. ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος:

ιδ'. καὶ σᾶς ἐπάκουσα καὶ ἔσεκα ἀπόκρυφα εἰς τὰ μεγάλα σας βάσανα καὶ σᾶς ἐφύλαγα (καὶ σᾶς ἐπαρηγόρουν μὲ τὰ θαύματα. καὶ τὸν φαραώ, καὶ τὸν διάβολον ἐπαίδευσα βαρύτατα:)

ιε'. Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας:

ιε'. Ἐδοκίμασά σας (καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐγνώρισα τὴν κακογνωμίαν σας καὶ τὸν γογγισμόν σας) εἰς τὸ νερὸν τῆς ἀντιλογίας (καὶ εἰς τὰ βάσανά σας ὁποῦ δὲ μὲ ἐπαρακαλέσετε ταπεινὰ εἰς τὴν δίψαν σας καὶ εἰς τὰ χρειαζόμενά σας. ἀλλὰ μὲ ἐσκανδαλίσετε μὲ τὴν ἀχαριστίαν καὶ ἀπιστίαν σας:)

ιϛ'. Ἄκουσον λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

ιϛ'. (Λοιπὸν κἂν τώρα) ἄκουσε ἐσὺ ὁ λαός μου ἐξοδ.κ'. ὁ νέος τῆς βουλιῶμου, καὶ θέλω σοῦ φανερώσῃ ψαλ. (ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μεγάλη σου ὠφέλεια ἂν τὰ μθ'. ιδ'. φυλάσσῃς. (ἐπειδὴ ἐδοκίμασες πολλαῖς φοραῖς τὴν δύναμίν μου καὶ ηὗρες ἀληθινὰ τὰ λόγιά μου, δέξου καὶ φύλασσε τὰ προστάγματά μου διὰ τὸ πολύ του καλόν:)

ιζ'. Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου,

ιζ'. Ὦ γένος χριστιανικὸν (λέγω σου σὰν σοῦ εἶπα καὶ ἄλλαις φοραῖς, πῶς) ἀθέλης νὰ ἀκούσῃς τὸν ὁρισμόν μου, καὶ νὰ μὲ ἔχῃς ἀληθινὸν Θεόν σου,

ιη'. Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος,

ιη'. Νὰ μὴ θελήσῃς πλέα νὰ ἔχῃς εἰς τὸν νοῦν σου, καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου, οὐδὲ ὀμπροστά σου ἄλλον νέον ψευδόθεον, ἤγουν τὸν διάβολον καὶ τὰ ἔργα του,

ιθ'. οὐδὲ προσκυνήσῃς Θεῷ ἀλλοτρίῳ.

ιθ'. οὐδὲ νὰ τὸν προσκυνᾷς καὶ νὰ τὸν θυσιάζῃς μὲ ταῖς καθημεριναῖς σου ἁμαρτίαις.

κ'. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰ-

κ'. Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς καὶ πλάστης σου ὁποῦ σὲ ἔβγαλα μὲ τὴν μεγάλην μου δύναμιν (σὰν

αἰγύπτου.

(σὰν τοὺς ἑβραίους ἀπὸ τὴν αἴγυπτον, ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς αἰωνίου κολάσεως. διατὶ σὲ ἐξουσιάζω καὶ νὰ σὲ ὁρίζω καὶ νὰ σοῦ βοηθῶ καὶ νὰ σὲ σκέπω.)

κα'. Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρόσω αὐτό:

κα'. Καὶ κάνε τὸ θέλημάμου καὶ ἀπέκει λογιάσαι μὲ τὸν νοῦν σου) καὶ ἄνοιξε τὸ στόμα σου καὶ ζήτησαί μου ὅτι πρᾶγμα εἶναι διὰ καλόν σου, καὶ εὐθὺς ἐγὼ νὰ τὸ τελειόσω:

κβ'. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

κβ'. Καὶ ὁ λαός μου κάνει τὸ ἐναντίον καὶ δὲ θέλει νὰ μοῦ ἀκούσῃ τὸν λόγον μου, οὐδὲ νὰ στοχασθῇ σὰν ἐδικός μου δοῦλος τοὺς νόμους μου.

ματθ. κε'. κγ'. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν.

κγ'. (Διὰ τοῦτο ἐγὼ ὡς ἀνυποτάκτους καὶ παρηκόους τοὺς ἀποδιώχνω ἀπὸ σιμάμου) καὶ τοὺς πέμπω κατὰ ταῖς κακογνωμίαις τῆς καρδίας τους εἰς τὸν ἀφορισμόν μου.

κδ'. πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν:

κδ'. καὶ τοὺς ἀφίνω νὰ περιπατοῦν καὶ νὰ κακοτελιόνουν κατὰ τὰ ἔργα τους:

βαρουχ. γ'. κε'. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη.

κε'. (Διατὶ δίχως ἄλλον) ἂν ἤθελε μοῦ ἀκούσῃ ὁ λαός μου, καὶ νὰ ἤθελε περιπατῇ σὰν πιστωμένος δοῦλος εἰς ταῖς στράταις μου.

κς'. ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα.

κς'. σὰν οὐδὲ τίποτα (δίχως κόπον ἐδικόν τους) ἤθελα ταπεινώνῃ καὶ νὰ ὑποτάσσω τοὺς ἐχθρούς τους ἀπὸ κάτω τους.

κζ'. Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου:

κζ'. καὶ νὰ βάνω τὴν χεῖρά μου ἀπάνω εἰς ἐκείνους ὁποῦ τοὺς ἐπειράζασι νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσω:

κη'. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ.

κη'. (Ἀλλὰ λέγοντας ἐγὼ τέτοιαις παραγγελίαις δὲ ταῖς ἔπιασαν) καὶ ἐστάθησαν ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου καὶ ψεύδονται πάντα, (καὶ δὲ στέκουνται εἰς τὸν λόγον τους, καὶ δὲ θέλουσι νὰ λογιάσουν τὸν χαλασμόν τους.)

κθ'. Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα:

κθ'. Καὶ πῶς ὅλος τους ὁ καιρὸς στέκεται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Θεοῦ αἰώνια. (καὶ θέλει τοὺς τιμωρᾷ κατὰ τὴν κακοσυνήθειάν τους ἀσκόλαστα:)

λ'. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ.

λ'. (Καὶ πῶς ἂν ἐστέκουνταν εἰς τὴν θέλησίν του) ἤθελε τοὺς ταΐζῃ καὶ νὰ τοὺς χορταίνῃ καλὰ

λα'. Καὶ ψω-

ψωμία ἄσπρα σίτινα (κ̀ πολλὰ φαΐτα εἰς τ̃ τόπον ὁπ̃ τ̀ς ἔδωκε.

λα'. Καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεμ αὐτούς:- Δόξα.

λα'. (Καὶ ἤθελεν ἐβγαίνη ἂν ἔκανε χρεία) κ̀ ἀπὸ τ̃ ξερὴν πέτραν νερὸν, ἐβγενικὸν καὶ νόστιμον νὰ τ̀ς ποτίζῃ (καθὼς τὸ ἔκαμε κ̀ τ̃ παλαιὸν καιρὸν εἰς τὴν ἔρημον.)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. πα'.

Ψαλμὸς τ̃ Ἀσάφ (διὰ τ̀ς Κριτάδες.)

Βλέποντας ὁ ψαλμῳδὸς πῶς κάνουσι τόσας ἀδικίας οἱ κακοὶ Κριτάδες ἐξωτερικοὶ, καὶ ἐσωτερικοὶ. τῆς ἀφεντίας, κ̀ τῆς ἐκκλησίας. διʼ ἀγάπην, ἢ διὰ μίσος, ἢ δόσιμον, ἢ παρακάλεσιν, ἢ φόβον, ἔγραψε τ̃ Ψαλ. τ̃τον κατὰ πάνωτους. Ἀναθυμήζοντάςτους πῶς ὁ Θεὸς εἶναι Κριτὴς φοβερὸς, καὶ ἐξεταστὴς ἀλάθαστος εἰς τ̃ μέσιντους. περισσότερον παρὸπ̃ εἶναι αὐτοὶ εἰς τ̀ς ἄλλους. Καὶ τ̀ς καταδικάζει τ̃ σκληροκαρδίαν κ̀ παρακοήντους. Καὶ τ̀ς κτυπᾷ διὰ τὴν ὑπερηφάνιάντους πῶς δὲ φοβοῦνται νὰ ὑποτάσσουνται εἰς τ̃ Θεὸν, καθὼς θέλουσι καὶ αὐτοὶ νὰ τ̀ς ὑποτάσσεται ὁ λαός. Ἀλλὰ ὡς καθὼς ἐκεῖνοι παιδεύουσιν αὐστηρὰ τ̀ς ἀπιθεῖς, παιδεύει καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὸ τέλος ἐκείνους τ̀ς κακ̀ς Κριτάς. Καὶ τ̀ς ἀναφέρνει πῶς ἔχουσι νὰ ἀποθάνουσι. Καὶ παρακαλεῖ τ̃ Θεὸν νὰ βάλῃ τὸ χέριτου ἀπάνωτους. Καὶ ὡς βασιλεὺς δικαιώτατος νὰ πιάσῃ τὸ ζύγι τῆς ἀληθοσιωύνης, καὶ τὸ τιμόνι τ̃ δικαιοσιωύνης, νὰ κυβερνήσῃ τὸ καράβι ὁπ̃ πνίγεται εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀδικίας. Τ̃τος ὁ ψαλμὸς χρειάζεται διὰ ὅλους τ̀ς ἀδίκους ἐξουσιαστάς, προεστ̀ς, οἰκοδεσπότας, κ̀ γονεῖς ὁπ̃ δὲ διορθώνουσι καλὰ τ̀ς ἀνοῦςτους κ̀ τ̃ φαμελιάντους, κ̀ ἀδικοῦσι τ̀ς μικρότερούςτους. Ἀκόμαι κ̀ διὰ παιδία ἀνυπότακτα κ̀ δούλους κ̀ διὰ καθ' ἕνα ὁπ̃ δὲ θέλει νὰ διορθώνεται νόμιμα μὲ δικαιοσιωύνην κ̀ καλοσιωύνην κατὰ τ̃ τάξιν καὶ τ̃ τόποντου. Διατὶ ὅλοι θέλουσι δώσῃ ἀπόκρισιν τοῦ Θε̃ εἰς ὅσα ἀδικοῦσι (τόσον μεγάλοι, τόσον μικροὶ) ἕνας τ̃ ἄλλοντους. κ̀ νὰ παιδευθοῦσιν εἰς τὸ ὕστερον κατὰ τὸ δίκαιον ἀνελεημόνητα.

α'. Ο' Θεὸς ἔστη ἐμ συναγωγῇ θεῶμ,

α'. (Τοῦτος ὁ Ψαλ. κ' ἐμοῦ μαρτυρᾷ) πῶς ἡ βασιλείασου στέκει ἀβλέπητα εἰς ὅλαις ταῖς συνόδαις κ̀ συμβούλια καὶ κρισίματα ὁλονῶν τῶν ἀφεντάδων (καὶ Κριτάδων ἐκκλησιαστικῶν κ̀ λαϊκῶν,)

β'. Ε'μ μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ:

β'. Καὶ ἔσοντας καὶ νὰ εὑρίσκεται παντοτινὰ εἰς τὸ μέσοντους, Ἐξετάζει καλὰ τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργατους. (Καὶ φαίνεται πῶς δὲ τ̃ ἀρέσουν

γ'. Ε'ως

σου τὰ καμώματα τῶν κακῶν καὶ παρανόμων ἐξουσιαστῶν, καὶ διὰ τοῦτο λέγει πρὸς αὐτούς :)

γ'. Ε῞ως πότε κρίνετε ἀδικίαν.

γ'. Ὡς πότε ὦ ἄδικοι Κριτάδες κρίνετε καὶ στέργετε τὴν ἀδικίαν νὰ γίνεται.

δ'. Καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

δ'. Καὶ κάνετε διὰ τὰ πονηρὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων καὶ φίλους σας; (καὶ καταπατεῖτε διὰ δῶρα τοὺς νόμους μου, οἱ ὁποῖοι προστάσσουν δικαιοσύνην;)

ε'. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ,

ε'. (Παύσετε λοιπὸν καὶ ἀκροάζεσθε) καὶ κρίνετε τὰ δικαιώματα τοῦ ὀρφανοῦ καὶ πτωχοῦ,

ϛ'. ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

ϛ'. καὶ δίχως ἄσπρα κάνετε τὸ δίκαιον τοῦ βασανισμένου καὶ ξένου.

ζ'. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν,

ζ'. Καὶ ἐβγάλετε τὸν ἀδύνατον καὶ ἀδικημένον πτωχὸν (καὶ χήραν τὸ γληγορώτερον ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τους,)

η'. ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

η'. καὶ ἐλευθερώσετέ τους ἀπὸ τὴν χεῖραν καὶ τυραννίαν τοῦ κακοῦ δυνάστου, (καὶ κάνετε τὴν ἐκδίκησιν.)

θ'. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν.

θ'. (Ἀλλὰ σὰν δείχνουσι τὰ ἔργα τους) δὲν τὸ γνωρίζουν διὰ θέλους, μηδὲ σὲ βάνουν εἰς τὸν νοῦν τους.

ι'. ἐν σκότει διαπορεύονται.

ι'. οὐδὲ λογιάζουν τὸν χαλασμόν τους διατὶ περιπατοῦσιν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀδικίας.

ια'. Σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς·

ια'. (Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐπειδὴ δὲ σαλεύονται ἡ καρδίαις τους ἀπὸ τὸν φόβον σου θέλουν νὰ κάμουσι δικαιοσύνην) ἂς σαλευθοῦσιν ὅλα τὰ θεμέλια τῆς γῆς νὰ τοὺς καταποντίσουν (νὰ κάμουσιν ἐκδίκησιν εἰς τὴν ἀσέβειάν τους.)

ιβ'. Ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε,

ιβ'. (Ὢ μεγάλη ἀδικία (λέγει ὁ Θεὸς) ἐγὼ σᾶς ἐτίμησα καὶ εἶπα νὰ εἶστε θεοὶ εἰς τὸ ποδάρι μου,

ιγ'. καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.

ιγ'. καὶ νὰ κάνετε ὅλοι σας ὡς καλοὶ καὶ ἐμπιστευμένοι υἱοὶ τοῦ μεγαλοδυνάμου.

ιδ'. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε·

ιδ'. Καὶ νὰ βάνετε πάντα σας εἰς τὸν νοῦν σας πῶς σὰν αὐτοὶ ἔχετε σήμερον, ἢ αὔριον νὰ ἀποθάνετε:

ιε'. Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων,

ιε'. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἶστε μεγάλοι (καὶ σᾶς ἀπὸ

των, πίπτετε:

πὸ τοὺς πρώτους αὐθέντας) ὅμως διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ ἀδικοκρισίαν σας θέλετε πέση μὲ τοὺς δαίμονας εἰς τὸν ᾅδην:

ις'. Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν.

ις'. (Διατὶ φωνάζει ὁ κόσμος πρὸς τὸν Θεὸν μέρα νύκτα μὲ ἀναστεναγμοὺς καὶ δάκρυα τὰς ἀδικίας σας, καὶ σᾶς ἀποθέτουν εἰς τὸ κριτήριόν του. λέγοντας, ἐπειδὴ Κύριέ μου ἐπερίσσευσεν ἡ ἀδικία, καὶ ἐχάθη ἡ δικαιοσύνη, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν τὸ δίκαιόν μας) Σηκώσου Κύριέ μου καὶ κρίνε τοὺς κακοὺς καὶ φιλαργύρους Κριτὰς (καὶ δός τους τὴν πρεπούμενην ἀνταπόδοσιν.)

ιζ'. Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ιζ. ἐσὺ ὁποῦ εἶσαι ἐξουσιαστὴς καθολικὸς καὶ βασιλεὺς αἰώνιος εἰς ὅλα τὰ ἔθνη (καὶ δὲν ἠμποροῦσι νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν κρίσιν σου.)

Ὠδὴ Ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ. πβ'.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. ἐψάλετο μὲ φωνὴν καὶ ὄργανον.

Ὁ Ψαλμὸς οὗτος εἶναι μία προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ παιδεύῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως. Καὶ ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐσήκωσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Λὼτ (ὁ Μωὰβ, καὶ Ἀμμὼν) τὰ ἔθνη τὰ σιμά τους. Καὶ τοὺς ἀσεβεῖς ὁποῦ ἦσαν μακρά τους, καὶ ἐπήγασι καὶ ἐπολέμησαν τοὺς Ἑβραίους, καὶ τοὺς ἐπῆρασι πολλαῖς χώραις. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν σὰν ὁποῦ εἶναι μέγας καὶ φοβερὸς, νὰ μὴ κάμῃ ξένον νοῦν, ἀλλὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν νὰ τοὺς ἀφανίσῃ ὁλότελα. καθὼς ἤλθασι καὶ αὐτοὶ νὰ ἀφανίσουν τοὺς τόπους του καὶ τὸν λαόν του παντάπασις. Καὶ νὰ μὴ τοὺς βαστάξῃ, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ, Ὡσὰν πῶς ἔκαμεν εἰς τοὺς Χαναναίους εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βαρὰκ καὶ Δεβόρας ὁποῦ ἐξωλόθρευσε τὸν Σισάρα τὸν στρατηγὸν τοῦ βασιλέως Ἰαβεὶμ, καὶ ὅλον τους τὸ φουσάτον. Καὶ ἄλλην φορὰν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Γεδεὼν, ὁποῦ ἀφάνισε τοὺς Μαδιανίτας. Καὶ καταρᾶται τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ νὰ στρέφουνται ἀπὸ τὸν φόβον τους εἰς τὸν πόλεμον ὡς τὸν τροχόν. Καὶ νὰ τρέμουσι σὰν τὸ καλάμι. Καὶ νὰ ἀφανισθοῦσιν ὡς τὰ δένδρα τοῦ δάσου καὶ φρύγανα τῆς ἐρήμου ἀπὸ τὴν φωτιὰν, διὰ νὰ γνωρίζουσιν ὅλοι πῶς αὐτὸς μοναχός του ἐξουσιάζει ὅλον τὸν κόσμον. καὶ Καταρᾶται καὶ ἐκείνων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ὁποῦ πολεμοῦσι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν του, καὶ σπουδάζουν νὰ τὴν ἐξολοθρεύσουν καὶ νὰ τὴν χαλάσουν. Παρακαλῶντας τὸν Χριστὸν νὰ παιδεύῃ κάθε καιρὸν τοὺς ἐχθρούς της κατὰ τοὺς ἄνωθεν τρόπους, διὰ νὰ γνωρίζεται ἡ θεϊκή του δύναμις καὶ ἡ δικαιοκρισία του, νὰ τὸ ἠξεύρουσι πῶς αὐτὸς εἶναι κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Καὶ νὰ μὴ πειράζουσι καὶ νὰ καταχαλοῦσι τοὺς τόπους του καὶ τὴν ἐκκλησίαν του.

βʹ. παραλ. ηʹ. καὶ ιδʹ. Ἠσαΐ. λϛʹ.

αʹ. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;

βʹ. Μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

γʹ. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν.

δʹ. Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν·

εʹ. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην.

ϛʹ. καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου:

ζʹ. Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους. καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

ηʹ. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό,

θʹ. κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο * τὰ σκηνώματα * τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται.

ιʹ. Μωὰβ καὶ οἱ * Ἀγαρινοί, Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ. ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

ιαʹ. καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν,

ιβʹ. ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ:

* ἡ πόλις.
* υἱοὶ τοῦ Ἠσαῦ.
* υἱοὶ τῆς Ἄγαρ.

ιγʹ. Ποίη-

αʹ. Ὦ Θεέ μου ποῖος ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ὅμοιός σου: (εἰς τὴν σοφίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ τὰ λοιπά, φανερὸν πῶς οὐδὲ ὅλος ὁ κόσμος.)

βʹ. Λοιπὸν μὴ θελήσῃς νὰ σιωπήσῃς μηδὲ νὰ κάμῃς πλέα ξένον νοῦν νὰ ὑπομένῃς Θεὲ τοῦ κόσμου τὸν χαλασμόν μας.

γʹ. Διατὶ βλέπεις πῶς οἱ ἐχθροί σου φωνάζουσι μὲ μεγάλην καύχησιν.

δʹ. Καὶ οἱ ἀντίδικοί σου ἐσήκωσαν πολλὰ τὴν κεφαλήν τους:

εʹ. Καὶ ἀπάνω εἰς τὸν λαόν σου καὶ εἰς τὸν τόπον σου ἐβάλασιν οἱ ἄνομοι πονηρὰν γνώμην εἰς τὸν νοῦν τους.

ϛʹ. καὶ ἐσυμβουλεύθησαν νὰ χαλάσουν παντελῶς τοὺς ἁγίους σου τόπους καὶ ἐμᾶς τοὺς δούλους σου.

ζʹ. Καὶ εἶπαν, ἐλᾶτε νὰ ἐξολοθρεύσωμεν ὅλους τους τὸ ἔθνος ἀπὸ μικροὺς ὡς μεγάλους. νὰ μὴν ἀπομείνῃ πλέα ρίζα καὶ ὄνομα εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ λόγου τους:

ηʹ. Καὶ θωρεῖς πῶς ἐσυμβουλεύθησαν οἱ ἀσεβεῖς μὲ μίαν στερεὰν συμφωνίαν ὅλοι τους,

θʹ. καὶ ἐκάμασιν ἀπόφασιν τὰ φουσάτα τῶν Ἰδουμαίων καὶ Ἰσμαηλιτῶν ἐναντία τοῦ ναοῦ σου καὶ τῶν δούλων σου:

ιʹ. Ἡ φυλὴ τοῦ Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρινοί, ὁ Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ ὁ Ἀμαλήκ. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι μετ' ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὴν Τύρον.

ιαʹ. καὶ ἀκόμι καὶ οἱ Ἀσύριοι ὁποῦ ἦσαν μακρίπερα ἔφθασαν μετ' αὐτούς,

ιβʹ. καὶ ἐμαζώχθησαν νὰ βοηθήσουν τῶν υἱῶν τοῦ Λὼτ (τοῦ Μωάβ, καὶ Ἀμμών) (νὰ μᾶς πολεμήσουν, καὶ νὰ μᾶς κατακόψουν, καὶ νὰ μᾶς ἀφανίσουν ἀπὸ τὸν τόπον σου:)

ιγʹ. (Ἀλ-

ιγ΄. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ.

ιγ΄. (Ἀλλὰ ἐσὺ Κέ μου μὴ τοὺς βαστάξῃς) μὰ κάμε εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπίστους (καθὼς ἔκαμες ἕνα καιρὸν εἰς τοὺς χαναναίους.) καὶ ἄλλην φορὰν εἰς τοὺς Μαδιανίτας.

ιδ΄. Καὶ τῷ σισάρα ὡς τῷ Ἰαβεὶμ, ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν.

ιδ΄. (Καὶ δόστους τὴν ὀργήνσου ὡς καθὼς ἔκαμες εἰς τοὺς Χαναναίους) εἰς τὸν καιρὸν τοῦ στρατηγοῦ Σισάρα καὶ τοῦ φουσάτου του καὶ τοῦ βασιλέως τους Ἰαβεὶμ, εἰς τὸν ποταμὸν κισσῶν,

ιε΄. ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ.

ιε΄. ὅπου ἐξωλοθρεύθησαν (κατὰ τὸ θεϊκόνσου πρόσταγμα ἀπὸ τὸν Βαρὰκ καὶ Δεβόραν) εἰς τόπον κρασμένον Ἀενδώρ.

ιϛ΄. ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

ιϛ΄. (καὶ μένοντας ἄταφοι οἱ μιαροὶ ἀπὸ τὰ πλήθη) ἔγιναν βρωμερὴ κοπρία εἰς τὴν γῆν ἐκείνην.

ιζ΄. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν,

ιζ΄. Ἀφάνισε τοὺς ἀφεντάδες τους καὶ ἐτούτους,

ιη΄. ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰν,

ιη΄. καθὼς ἔκαμες ἄλλον καιρὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Μαδιανιτῶν τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανᾶν,

ιθ΄. πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

ιθ΄. καὶ ὅλους τους τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸ φουσάτον τους (ὅπου τοὺς ἐθανάτωσεν ὁ Γεδεὼν μὲ τὴν βοήθειάν σου.)

κ΄. Οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ·

κ΄. Οἱ ὁποῖοι εἴπασιν ἂς ἐξολοθρεύσωμεν τὸν λαὸν τοῦτον νὰ κληρονομήσωμεν διὰ λόγου μας τὸν τόπον καὶ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ:

κα΄. Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν.

κα΄. (Καὶ ἐπειδὴ σπουδάζουσιν νὰ τὸ κάμουσι τὸ γλυγορώτερον, πρόφθασε Θεέ μου δόστους νὰ σκοτισθοῦσι καὶ νὰ τυφλωθοῦσι νὰ γυρίζουν ὡς τὸν τροχὸν (καὶ πτερωτὴν τοῦ μύλου μὲ μεγάλην βίαν, νὰ μὴν ἠξεύρουν ἀπὸ τὸν φόβον τους ποῦ νὰ κρυφθοῦσι. Καὶ νὰ τρέμουσι σὰν καλάμι.)

κβ΄. ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου:

κβ΄. καὶ νὰ χαθοῦσι σὰν καλαμία καὶ ἄχερα ὀμπροστὰς τοῦ δυνατοῦ ἀνέμου:

κγ΄. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν,

κγ΄. (Καὶ νὰ καυθῇ ἡ καρδίατους καὶ νὰ πέσουν ἀπὸ τὴν λύπην τους) σὰν ὅπου καίῃ ἡ φωτιὰ τὰ ξύλα τοῦ δάσου καὶ ταρίκτη κάτω,

κδ΄. Ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσῃ ὄρη.

κδ΄. Καὶ νὰ χονευθοῦσιν ὅλα κόλα σὰν ὅπου χονεύῃ ἡ φλόγα τὰ φρύγανα εἰς τὰ ὄρη.

κε΄. Οὐ-

κε΄. Ἔτ-

κριτῶν. ζ. καὶ η.

ὠρὴβ, καὶ ζὴβ. στρατηγοί: Ζεβεὲ, καὶ Σαλμανᾶς. βασιλεῖς:

κέ. Οὕτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου.	κέ. Ἔτζι θέλεις τοὺς ἀποδιώξῃ μὲ τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ θυμοῦ σου.
κϛ'. Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς:	κϛ'. καὶ νὰ τοὺς ταράξῃς ὅλους ἀντάμα εἰς μίαν στιγμὴν μὲ τὴν ὀργήν σου (νὰ χάσουσι σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς τὴν δύναμιν καὶ πονηρίαν τους:)
κζ'. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας,	κζ'. Καὶ γέμωσε τὰ πρόσωπά τους ἐντροπὴν καὶ ἀσχημίαν νὰ μὴ δύνωνται νὰ ἴδουσι κανένα.
κή. Καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.	κή. (καὶ τότε νὰ γνωρίσουν ποῖος εἶσαι) καὶ νὰ γυρεύουσι νὰ προσκυνοῦσιν ἀπὸ μακρὰ τὸ ὄνομά σου Κύριε (καὶ νὰ κάμουν ἀγάπην μὲ τὸν λαόν σου.
κθ'. αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.	κθ'. ναὶ Θεέ μου κατὰ τὴν κακοσύνην τους) ἃς λυπηθοῦν θανάσιμα. καὶ ἃς ταραχθοῦσι τώρα καὶ πάντα.
λ'. Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.	λ. Καὶ ἃς ἐντροπιασθοῦν καὶ ἃς χαθοῦν (μὲ πολλαῖς καὶ διάφοραις τιμωρίαις:)
λά. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.	λά. Καὶ κάμε τους νὰ γνωρίσουν πῶς εἶσαι καὶ ὀνομάζεσαι Κύριος.
λβ'. Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:	λβ'. καὶ πῶς ἐσὺ μοναχὸς εἶσαι ὑψηλὸς καὶ μεγαλοδύναμος Θεὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον (καὶ κάνεις εὐθὺς ὅσα πράγματα βούλεσαι:)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. πγ'.	Ψαλ. τῶν υἱῶν Κορὲ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τοὺς ληνούς.

Εἰς τοῦτον τὸν Ψαλ. μᾶς φανερώνει ὁ ψαλμῳδὸς τὸν πόθον ὁποῦ πρέπῃ νὰ ἔχῃ ὁ καλὸς ἄνθρωπος (ἢ σιμὰ εἶναι, ἢ μακρά, ἢ σκλαβωμένος, ἢ ἐξορισμένος ἀπὸ τὴν πατρίδα του) νὰ εὑρίσκεται μέρα νύκτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀκούῃ τὰ λόγιά του νὰ τὸν δοξάζῃ. Εἰς τὸ ὁποῖον φέρνει παράδειγμα τὰ πετούμενα ὁποῦ ἔχουσι μεγάλην λαχτάραν νὰ εὑρίσκουνται εἰς τὴν φωλιὰν καὶ εἰς τὰ πουλιά τους. Καὶ καλοτυχίζει τοὺς ἀξίους δούλους τοῦ Θεοῦ ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὸν ναόν του καὶ τὸν δοξολογοῦσι μέρα νύκτα, διὰ ταῖς εὐλογίαις καὶ τὰ χαρίσματα ὁποῦ πέρνουσι παντοτινὰ ἀπὸ τὸν Θεόν. Καὶ παρακαλεῖ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν χάριν νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ κατοικητήριόν του νὰ τὸν δοξάζῃ. καὶ παρηγορᾶται μὲ τὴν πίστιν πῶς θέλει τὸ λάβῃ κατὰ τὸν πόθον του.

Καὶ

Καὶ ἀκόμι ἀναθυμήζει τὴ ψυχήν νὰ καταφρονᾶ τὰ πρόσκαιρα καὶ νὰ ἐπεθυμᾶ τὸ Θεὸν καὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν δόξαν τὴν αἰώνιον, καὶ νὰ ἀνεβάζη ὅλοντης τὸν νοῦν καὶ τὴ θέλησιν εἰς ἐκεῖνα. καὶ νὰ σπουδάζη νὰ στέκη εἰς τὰ θεϊκὰ προστάγματα. Τὰ ὁποῖα εἰς τὸ τέλος δύνονται (ὡς πτέρυγες χρυσαῖς) καὶ τὴν ἀνεβάζουν εἰς τὸν πλάστηντης:

α'. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

α'. Πόσον εἶναι ἀγαπητερὰ εἰς τοὺς δούλουςσου τὰ γήϊνα καὶ οὐράνια κατοικητήριάσου Κύριε τῶν ἀγγέλων καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

β'. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου:

β'. Διὰ τοῦτο ἔχει πολλὴν πόθον καὶ λακταρίζει ἡ ψυχήμου νὰ εὑρίσκωμαι εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου μου:

γ'. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα:

γ'. Καὶ ὅλημου ἡ ψυχὴ καὶ τὸ κορμὶ ἀναγαλλιᾶ νὰ στέκω ὀμπροστάσου νὰ σὲ προσκυνῶ Θεὲ τῆς ζωῆς αἰωνίου καὶ ἀθανάτου:

δ'. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν,

δ'. (Καὶ ὅταν δὲ δύνομαι λυποῦμαι) διατὶ καθὼς τὰ πετούμενα τοῦ ἀέρος εὑρίσκουσι διάλογοντους κατοικίαν καὶ ἀναπαύουνται,

ε'. Καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ. οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

ε'. καὶ ἡ τρυγῶνα κάνει τὴν φολιάντης καὶ ἐκεῖ θέτει τὰ αὐγάτης καὶ τὰ ξεπουλιάζει, καὶ εἰς αὐτὰ ἔχει ὅλον τὸ πόθον καὶ τὴ ἀγάπηντης.

ϛ'. Τὰ θυσιαστήριάσου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου:

ϛ'. ἔτζι καὶ ἐγὼ λιγοψυχῶ νὰ κατοικῶ) εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ μοναστήριάσου Κύριε τῶν ἀγγέλων, βασιλεῦμου καὶ Θεέμου νὰ σὲ δοξάζω:

ζ'. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσίσε:

ζ'. Διατὶ ἀληθινὰ καλότυχοι εἶναι ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὸν ναόνσου καὶ σὲ προσκυνοῦν ὅλην τους τὴ ζωήν (διατὶ θέλουσι κατοικήση καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ σὲ δοξάζουν αἰώνια:)

η'. Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί.

η'. Καὶ καλότυχος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχη τὴν βοήθειανσου νὰ κατοικᾶ ἀντάμασου.

θ'. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο:

θ'. καὶ σπουδάζει νὰ κάνη σκάλαις παντοτινὰ εἰς τὴν καρδιάντου (μὲ τὴν προσευχήντου καὶ τὰ καλάτου ἔργα) νὰ ἀνεβένη εἰς τὰς ἀγκάλαςσου:

ιʹ. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος,

ιʹ. Ὥστε ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τούτην τὴν ἀγρίαν λαγγάδα τῶν δακρύων,

ιαʹ. εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο,

ιαʹ. καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς τυραννίας ὁποῦ ἐγεννήθηκε,

ιβʹ. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

ιβʹ. (Καὶ χαρὰ εἰς ἐκεῖνον) διατὶ ὁ νομοθέτης Θεὸς θέλει δόσῃ (καθὼς τάσει) μεγάλαις εὐλογίαις καὶ χαρίσματα (τῶρα καὶ εἰς τὸν παράδεισον. διὰ τὴν ὑπακοὴν καὶ κακοπάθειαν καὶ ὑπομονήν τους.)

ιγʹ. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν:

ιγʹ. ἐκείνων ὁποῦ βιάζουνται καὶ περιπατοῦσι καὶ ἀνεβαίνουσιν ἀπὸ κόπον, εἰς κόπον περισσότερον (καὶ ἀπὸ τὸ καλὸν ἔργον εἰς τὸ καλήτερον διὰ τὴν ἀγάπην του:)

ιδʹ. Ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν * ἐν Σιών:

ιδʹ. Καὶ θέλει φαίνεσθαι πάντα εἰς τὴν βοήθειάν τους ὁ Θεὸς ὁποῦ μᾶς ὁρίζει ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους, (ὅταν ἔρχουνται καὶ τὸν προσκυνοῦσιν) εἰς * τὴν ἐκκλησίαν του:

ιεʹ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ιεʹ. Κύριε καὶ Θεὲ τοῦ κόσμου ἐπάκουσε τὴν προσευχήν μου,

ιςʹ. ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ιςʹ. ἀκροάσου τοῦ λαοῦ σου Θεὲ τοῦ Ἰακώβ.

ιζʹ. ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου:

ιζʹ. ἐσὺ βοηθὲ τοῦ γένους μας ἰδὲ πάλιν καὶ στοχάσου Χριστέ μου εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βαπτισμένου καὶ μυρωμένου δούλου σου: (καὶ δός μου τὸ ζήτημά μου διὰ νὰ εὑρίσκωμαι εἰς τὴν δοξολογίαν σου:)

ιηʹ. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας:

ιηʹ. Διατὶ περισσότερον καὶ καλήτερον διάφορον καὶ χαρὰν μοῦ κάνει μία ἡμέρα νὰ κατοικῶ εἰς τὸν ναόν σου. παρὰ χιλιάδες χρόνους πλούτη, καὶ τραπέζαις καὶ χαραῖς, καὶ βασίλεια πρόσκαιρα:)

ιθʹ. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον,

ιθʹ. Διὰ τοῦτο ἐδιάλεξα καλίτερα νὰ πινῶ καὶ νὰ κακοπαθῶ καὶ νὰ καταφρονοῦμαι εἰς τὸν ναόν σου Θεέ μου,

κʹ. ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν:

κʹ. παρὰ νὰ κατοικῶ εἰς τὰ ἀρχοντικὰ καὶ πλούσια παλάτια τῶν κακῶν, καὶ ἀπίστων (νὰ τιμοῦμαι καὶ νὰ δοξάζωμαι:)

καʹ. Ὅ-

καʹ. Καὶ

κα΄. Ὅτι ἔλεος, καὶ ἀλήθειαν, ἀγαπᾷ Κς,

κα΄. Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν ἀληθοσύνην ἀγαπᾷ καὶ στέργει ὁ Κς,

κβ΄. ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσῃ.

κβ΄. ὁ Θεὸς ὁ πολυέλεος (ὁποῦ ἐπακούει τὴν προσευχὴν τῶν δούλων του, καθὼς τὸ μαρτυροῦν τὰ ἔργα καὶ ἡ χαραφαίστου) θέλει μοῦ δώσῃ τούτην τὴν ψυχικὴν χάριν κατὰ τὸν πόθον μου.

κγ΄. Κς οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ:

κγ΄. (ὡς καθὼς ἔχει συνήθειαν) ὁ Κς μου, νὰ μὴ κρατῇ ποτέ του τὰ καλά του ἐκείνων ὁποῦ περιπατοῦσι μὲ ἄδολην καρδίαν εἰς τὰ προστάγματά του:

κδ΄. Κε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ:~

κδ΄. Κε ὁ Θεὸς τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνων. δίχως ἄλλο πολλὰ καλότυχος εἶναι (ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν) ὁ ἀνος ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ὅλην του τὴν ἐλπίδα εἰς ἐσένα:--

---

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμός. πδ΄.

Ψαλ. τῶν υἱῶν Κορὲ πρὸς τὸν Θεὸν (νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πρόσωπόν του μὲ σπλάγχνος εἰς τὸν λαόν του.)

Τοῦτος παρακαλεῖ τὸν Θεόν, καὶ λέγει πῶς πολλαῖς φοραῖς ἐλευθέρωσε τὸν τόπον του. καὶ ἐγύρισε τοὺς σκλαβωμένους εἰς τὴν πατρίδα τους, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν ἀγάπην του. Καὶ τὸν παρακινᾷ πάλιν νὰ κάμῃ τὰ ὅμοια, νὰ παύσῃ τὸν θυμόν του ἀπ' ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ μᾶς ὀργίζεται αἰώνια. Ἀλλὰ νὰ στραφῇ διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του, καὶ διὰ τὴν καλήν μας μετάνοιαν, καὶ τὴν παρακάλιάν μας, νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς βλεπητούς, καὶ ἀβλέπητους ἐχθρούς, καὶ ἀπὸ τὸν χαλασμόν τους. Μετὰ τοῦτο λέγει πῶς τοῦ πάσωμεν καὶ ἐμεῖς νὰ ἀκούωμεν πάντα τοὺς ὁρισμούς του, διατὶ εἶναι καλοὶ καὶ ἅγιοι καὶ ὠφέλιμοι. Καὶ τότε θέλει μᾶς δίδῃ τὰ ἀγαθά του τὰ πρόσκαιρα. Καὶ νὰ μᾶς τιμήσῃ καὶ νὰ μᾶς ἀναπαύσῃ εἰς τὸ τέλος μας εἰς τὰ οὐράνια.

α΄. Εὐδόκησας Κε τὴν γῆν σου.

α΄. Πολλαῖς φοραῖς ἐλυπήθηκες καὶ ἐσπλαγχνίσθηκες Κύριέ μου τὸν τόπον σου καὶ τὸν λαόν σου.

β΄. ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

β΄. καὶ ἐξεσκλάβωσες τὸ γένος τοῦ Ἰακὼβ καὶ τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους.

γ΄. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου. ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν:

γ΄. Καὶ ἐσυγχώρησες τὰ πταίσματα τοῦ λαοῦ σου. Καὶ ἐσκέπασες ὅλαις του ταῖς ἁμαρτίαις:

δ'. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου. ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου:	δ'. Καὶ ἔπαυσες ὅλην σου τὴν ὀργήν. καὶ ἐστράφης ἀπὸ τὴν δικαίαν σου ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν σου (εἰς ἄμετρον καλοσύνην. καὶ τοῦ ἔδωκες ἐλευθερίαν καὶ μεγάλην καὶ θαυμαστὴν δόξαν καὶ ἀνάπαυσιν:)
ε'. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς,	ε'. (Ἔτζι πάλιν σὲ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς λυπηθῇς καὶ τῶρα τοὺς ἁμαρτωλοὺς δούλους σου) νὰ μᾶς στρέψῃς εἰς τὴν πρώτην μας ἐλευθερίαν,
ϛ'. ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.	ϛ'. Θεὲ τῆς βοηθείας καὶ ὅλων ὧν τῶν καλῶν μας.
ζ'. καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν:	ζ'. Καὶ στρέψε διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου τὸν θυμόν σου ἀπὸ πάνω μας:
η'. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν,	η'. Καὶ μὴ θέλῃς νὰ μᾶς ὀργίζεσαι ὅλον ἕνα ἀσκόλαστα,
θ'. ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.	θ'. μὴ δὲ νὰ ξαπλώνῃς τὴν ὀργήν σου εἰς ἐμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα μας.
ι'. Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς,	ι'. Ὦ Θεὲ τοῦ κόσμου στράφου πρὸς ἐμᾶς (καὶ ἰδὲ τὰ πάθημας καὶ τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τὰ δάκρυά μας) καὶ γλύτωσέ μας ἀπὸ τοὺς ἀντιδίκους μας,
ια'. καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.	ια'. Καὶ θέλει σοῦ εὐχαριστᾷ καὶ νὰ εὐφραίνεται ὁ λαός σου εἰς τὴν βασιλείαν σου καὶ εἰς τὴν χάριν σου.
ιβ'. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν:	ιβ'. Δεῖξέ μας πάλιν Χέρμου σαν καὶ ἄλλαις πολλαῖς φοραῖς τὴν ἐλεημοσύνην σου, καὶ δός μας τὴν βοήθειάν σου:
ιγ'. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός,	ιγ'. (Καὶ ἐπειδὴ ὁ λαός σου διὰ ταῖς πολλαῖς καὶ μεγάλαις του παρακοαῖς σὲ ἐσκανδάλισε, καὶ ἐσκλαβώθη. μετανοᾷ καὶ λέγει, δός μου τῶρα τὴν ἐλευθερίαν.) Καὶ ἐγὼ θέλω ἀκούω ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ προστάγματά σου Κύριε καὶ θέμου (καὶ τοῦτο θέλεις τὸ κάμῃ.)
ιδ'. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.	ιδ'. διατὶ εἶναι ἴδιόν σου νὰ ἀποδέχεσαι, νὰ μιλῇς, καὶ νὰ δίδῃς εἰρήνην καὶ καλοσύνην πάντας σου εἰς τὸν λαόν σου.
ιε'. Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν:	ιε'. Καὶ εἰς τοὺς δούλους σου, καὶ εἰς ὅσους ἐπιστρέφουν τὴν καρδίαν καὶ τὴν γνώμην τους εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου:
ιϛ'. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων	ιϛ'. Διατὶ γνωρίζωμεν βέβαια πῶς εἶναι σιμά

μένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ.	μὰ εἰς ἐκείνους ὅπου σὲ εὐλαβοῦνται καὶ σὲ ἐπικαλοῦνται, ἡ βοήθειάσου.	
ιζ'. Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν:	ιζ'. (Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εὐλογήσῃς) νὰ κατοικήσῃ ἡ πρώτη * δόξα ὅπου μᾶς ἔδωκες εἰς τὸν τόπονμας καὶ εἰς τὴν ψυχὴνμας. * (τὴν ὁποῖαν ἐχαλάσαμεν διὰ τὰς ἁμαρτίαςμας:)	
ιή. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.	ιή. (Καὶ τότε θέλει εὑρίσκεται εἰς ἐμᾶς πᾶσα καλοσύνη.) Καὶ νὰ συναπαντᾶ ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ ἀληθοσύνη. ἤγουν νὰ ἀνταμόνουνται οἱ ἄνοι μὲ μεγάλην εὐσπλαγχνίαν καὶ πολλὴν ἐμπιστοσύνην.	
ιθ'. * Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν:	ιθ'. Καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρήνη νὰ γλυκοφιλοῦνται, ἤγουν ὅλοι μὲ δικαίαν καὶ καθαρὰν ἀγάπην νὰ χαίρουνται καὶ νὰ εὐφραίνουνται:	* ψαλ. οά. γ'.
κ'. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε:	κ'. Καὶ ἡ ἀλήθεια νὰ βλασαίνῃ ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἡ δικαιοσύνη. (νὰ εἶναι οἱ ἄνοι ἀληθινοί, καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ Κριτάδες δίκαιοι:)	ἀλήθεια ἡ Θκός. δικαιοσύνη ὁ Χς.
κά. Καὶ γὰρ ὁ Κς δώσει χρηστότητα.	κά. (Καὶ τότε θέλομεν χαίρεσθαι τὴν ἐλευθερίανμας) διατὶ ὁ Κς θέλει μᾶς δίδῃ τὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαντου.	
κβ'. Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.	κβ'. καὶ ἡ γῆμας θέλει μᾶς δίδῃ τὸν καρπόντης νὰ χορταίνωμεν.	
κγ'. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται.	κγ'. Καὶ θέλει παγένῃ ὀμπροστὰ τοῦ λαοῦ σου ἡ δικαιοσύνησου θέμου.	
κδ'. Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ:~ Δόξα.	κδ'. νὰ τὸν ὁδηγᾶ καὶ νὰ τὸν διορθώνῃ νὰ περιπατῇ τὴν ἁγίαν καὶ καθαρὰν στράταν τῶν προσαγμάτωνσου:~ Δόξα. καθ. ιά.	

Προσευχὴ τῷ Δαβίδ. πέ. | Δέησις τοῦ Δαβίδ.

Προσευχὴ τοῦ Δαβὶδ καμωμένη εἰς τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σαοὺλ. καὶ δέεται τοῦ Θεοῦ νὰ τοῦ βοηθήσῃ, καὶ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήντου ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶντου ὡς πολυεύσπλαγχνος καὶ μεγαλοδύναμος. λέγοντας πῶς καὶ τὰ ἔθνη θέλουσι τὸν πιστεύσῃ διὰ τὰ

μεγάλα του παλαιὰ καὶ νέα θαύματα. Καὶ τὸν τάσει νὰ τὸν εὐχαριστᾷ καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον. Προφητεύει ἀκόμι τὴν προσευχὴν καὶ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασίν του. καὶ τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν Ἰουδαίων. Τούτη ἡ προσευχὴ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ φυλάσσῃ κάθε ἕνα ἀπὸ ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς, καὶ κακοὺς λογισμοὺς καὶ ἁμαρτίας. Καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώνῃ ὡς πολυέλεος μὲ ἔργον θεϊκὸν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπὸ τὰ σκάνδαλα καὶ κίνδυνα καὶ σκλαβίας. καὶ νὰ τοῦ δείχνῃ στράταν ἐλευθερίας, νὰ γλυτώσῃ τὴν ζωήν του. καὶ νὰ σώσῃ τὴν ψυχήν του.

α. βασ. ιθ'. ἁρμόζει.

α.	Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου. ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ:	α.	Συγκατέβα Κύριέ μου καὶ ἐπάκουσε τὴν προσευχήν μου. διατὶ βλέπεις πῶς ἐγὼ εἶμαι πτωχὸς καὶ ξένος ἀπὸ ἀνθρωπίνην βοήθειαν:
β'.	Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ:	β'.	Καὶ φύλαξαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὸν θάνατον, διατὶ εἶμαι ἄνθρωπος ἐδικός σου. γλύτωσαί με τὸν δοῦλόν σου θέ μου ὁποῦ ἐλπίζω μόνον εἰς τὴν βοήθειάν σου:
γ'.	Ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν,	γ'.	Σπλαγχνίσου με Κύριέ μου σὰν ὁποῦ σὲ παρακαλῶ ὁλημερνῆς,
δ'.	εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.	δ'.	καὶ ἀλάφρωσε τὴν θλίψιν μου καὶ παρηγόρησε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.
ε.	ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου:	ε.	διατὶ μόνον εἰς ἐσένα ὕψωσα τὸν νοῦν μου καὶ τὸν πόθον μου ὁ ταλαίπωρος:
ς'.	Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε:	ς'.	Διατὶ ἠξεύρω πῶς ἐσὺ Κύριέ μου εἶσαι καλὸς καὶ ἥμερος καὶ πολυέλεος εἰς ὅσους σὲ ἐπικαλοῦν μὲ ὅλην τους τὴν εὐλάβειαν:
ζ'.	Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.	ζ'.	Ἀκρόασε καλὰ Κύριέ μου τὴν προσευχήν μου, καὶ ἐξέταξε τὸν πόνον μου καὶ τὴν δέησίν μου.
η.	ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,	η.	καὶ παρακαλῶ σε (νὰ μοῦ βοηθήσῃς καὶ τώρα) εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ,
θ'.	ὅτι ἐπήκουσάς μου:	θ'.	καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς σὲ ἐπαρακάλεσα καὶ μοῦ ἐπάκουσες:
ι.	Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε.	ι.	(Διατὶ ὁμολογῶ πῶς) δὲν εἶναι οὐδὲ ἕνας ὅμοιός σου εἰς οὐδένα πρᾶγμα ἀπὸ ὅλους τοὺς ψευδο-

ια. καὶ

δοθεὺς, κὴ μεγάλυς τῦ κόσμυ.

ιά. Ϛ οὐκ ἔςι κατὰ τὰ ἔργασου:	ιά. κὴ δὲν εἶναι δίχως ἄλλο καθὼς τὸ φωνάζειν τὰ ἔργασυ:
ιβ'. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξυσι,	ιβ'. (Διὰ τῦτο εἰς ὅλον τὸ ὕςερον) ὅλα τὰ ἔθνη ὁπῦ ἔκαμες εἰς τ̃ κόσμον θέλυν ἔλθει εἰς τὴν πίςινσυ,
ιγ'. Ϛ προσκυνήσυσιν ἐνώπιόνσυ Κε, καὶ δοξάσυσι τὸ ὄνομάσυ.	ιγ'. κὴ νὰ προσκυνῦσιν ὀμπροςάσυ Κέμυ, κὴ νὰ δοξάζουσι τὸ ὄνομάσυ.
ιδ'. Ὅτι μέγας εἶ σὺ Ϛ ποιῶν θαυμάσια.	ιδ'. Διατὶ ἐσὺ μοναχὸς εἶσαι μεγάλος Ϛ κάνεις (ἀνεμπόδιςα) θαυμαςὰ καὶ ἐξαίσια πράγματα (εἰς ὅλον τὸν κόσμον καθὼς βούλεσαι.)
ιέ. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος:	ιέ. Τὰ ὁποῖα δείχνυσι φανερὰ πῶς ἐσὺ εἶσαι Θς̃ ἀληθινὸς κὴ ἀθάνατος ὁλομόναχος: (Καὶ τὺς ἔχεις ἀποκάτωσυ ὅλυς σαν ὐδὲ τίποτα:)
ις'. Ὁδήγησόνμε Κε ἐν τῇ ὁδῷσυ. Ϛ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳσυ:	ις'. Ὁδήγησαίμε Κέμου εἰς τὸ θέλημάσου. κὴ δυνάμοσαίμε νὰ περιπατῶ μὲ ὑπομονὴν πολλὴν εἰς τὰ ἀληθινάσυ κὴ ἄσφαλτα προςάγματα (ὁπῦ ποτὲ δὲν ἀλάσυν ὐδὲ παρέρχουνται:)
ιζ'. Εὐφρανθήτω ἡ καρδίαμου.	ιζ'. Κάμε νὰ ταπεινωθῇ ἡ γνώμημου κὴ νὰ ἡμερώσῃ ἡ καρδίαμου μὲ τὰ λόγιασου Ϛ τ̃ ἐνέργειάνσου.
ιή. τῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομάσου:	ιή. νὰ φοβᾶται μόνον τὸ ὄνομάσου τὸ φοβερὸν (κὴ ὄχι τῶ ἐχθρῶν μου τὰ κίνδυνα κὴ τ̃ θάνατον:)
ιθ'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κε ὁ Θςμυ ἐν ὅλῃ καρδίᾳμυ, Ϛ δοξάσω τὸ ὄνομάσου εἰς τὸν αἰῶνα.	ιθ'. Καὶ τότες ἐγὼ μένοντας ἐλεύθερος θέλω σῦ εὐχαριςᾶ Κε Ϛ θέμου μὲ ὅλημου τ̃ καρδίαν, κὴ νὰ δοξάζω τὸ ὄνομάσυ αἰώνια.
κ'. Ὅτι τὸ ἔλεόςσυ μέγα ἐπ' ἐμὲ,	κ'. Ὁπῦ ἐφάνη πάλιν μὲ τὸ ἔργον μεγάλη ἡ ἐλεημοσιώνησου εἰς ἐμένα,
κά. Ϛ ἐῤῥύσω τ̃ ψυχήνμου ἐξ ᾅδυ κατωτάτυ:	κά. κὴ ἐλύτρωσε τ̃ ψυχήνμου ἀπὸ τ̃ βαθύτατον ᾅδην (τῆς ἀδικίας ὁπῦ εὑρίσκετο:)
κβ'. Ὁ Θς̃ παράνομοι ἐπανέ-	κβ'. Ὦ θέμου βλέπεις πῶς τόσον πλῆθος παρανό-

Margin: περὶ πίςεως ἐθνῶν, ἦλθασι. προσκυνῦσι. δοξάζυσι.

μέστησάν ἐπ' ἐμέ,

ραν ὁμοῦ οἱ ἐσηκώθησαν ἀπάνω μου,

κγʹ. Καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου.

κγʹ. καὶ φουσάτα τῶν δυνατῶν μου ἐχθρῶν γυρεύουν μὲ ἄναψιν μεγάλην τῆς καρδίας τους νὰ πάρουσι τὴν ψυχήν μου.

κδʹ. καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν:

κδʹ. δίχως νὰ σὲ βάνουν (οὐδὲ ἐσένα οὐδὲ τὴν δικαιοκρισίαν σου παντάπασις) εἰς τὸν νοῦν τους:

κεʹ. Καὶ σὺ Κε ὁ Θς μου οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

κεʹ. Ἀλλὰ ἐσὺ Κε μου ὡς πονετικός, καὶ σπλαγχνικός, καὶ ὑπομονητικός, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινὸς εἰς τὰ λόγιά σου.

κϛʹ. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με:

κϛʹ. κοίταξε (τὰ βάσανά μου καὶ τὸν χαλασμόν μου καὶ κάμε ἔλεος) εἰς ἐμένα.

κζʹ. Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου:

κζʹ. Καὶ δός μου δύναμιν τοῦ δούλου σου, καὶ φύλαξαι ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον θάνατον τὸν υἱὸν (τῆς μητρός μου) τῆς σκλάβας σου:

ὡς τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου εἰς τὴν αἴγυπτον. ἔξοδ. ιβʹ: ἢ τοῦ σταυροῦ μὲ ἀστρατοῦ βασιλ. κωνσταντίνου.

κηʹ. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,

κηʹ. Κάμε σὲ παρακαλῶ νὰ γένῃ εἰς ἐμένα τοῦτο τὸ σημάδι τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ προσευχὴ εἰς καλὸν ἔργον καὶ νίκην,

κθʹ. καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν.

κθʹ. νὰ τὸ ἰδοῦσιν οἱ ἐχθροί μου νὰ λυπηθοῦσι θανάσιμα.

λʹ. Ὅτι σὺ Κε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με:

λʹ. (Καὶ νὰ γνωρίσουν ἐκεῖνοι καὶ ὅλος ὁ κόσμος) πῶς ἐσὺ εἶσαι Κε μου μοναχὰς ὁποῦ μοῦ ἐβοήθησες καὶ μὲ ἐπαρηγόρησες (καὶ μὲ ἐγλύτωσες ἔξαφνα ἀπὸ τὰ διαβολικά τους ὀδόντια:

Τοῖς υἱοῖς κορέ, ψαλμὸς ᾠδῆς. πϛʹ.

Ψαλμωδία τῶν υἱῶν κορέ. μὲ ὄργανον καὶ φωνήν.

Τοῦτος ὁ Ψαλ. διηγᾶται ταῖς χάραις καὶ καλοσύναις ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τῆς Ἱλμ. Καὶ προφητεύει τὰ θαυμαστὰ χαρίσματα καὶ ταῖς μεγάλαις δόξαις τῆς νέας ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου τάφου τοῦ Χυ, καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ὁμολογᾷ πῶς ὁ προφητευμένος μεσίας ὁ Χς ὁποῦ ἔμελε νὰ γεννηθῇ εἰς αὐτήν, εἶναι ὁ ὑψηλότατος Θς ὁποῦ τὴν ἐθεμελίωσε. Καὶ θέλουν τρέχῃ οἱ χριστιανοὶ εἰς τὸν ἅγιον τάφον νὰ προσκυνοῦν μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ κατάνυξιν. καὶ νὰ βλέπουσι τοὺς ἁγίους τόπους ὁποῦ ἐπεριπάτησε, καὶ ἁγίασε. νὰ τὸν δοξάζουσιν. Ἀκόμη

μας

μᾶς ἀνεβάζη εἰς τὴ ἀπάνω ἱλὴμ, εἰς τὴ ἀθάνατον λέγω καὶ θεοφώτισον πρὶ δα-
μας. καὶ μᾶς ἀνοίγει τὴ νοῦμας νὰ λογιάζωμεν πρὸ τοῦ θανάτουμας τοὺς προπά-
τορας, προφήτας, ἀποςόλους, ἀρχιερεῖς, διδασκάλους, μάρτυρες, ἀσκητὰς,
δικαίους, τὰ φουσάτα τῶν ἀγγέλων, καὶ τὴ τρισυπόςατον καὶ παντοκρατορικὴν θεό-
τητα πρς, υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνς. καὶ τὰ ὄμοια ἀγαθὰ, νὰ παρηγορούμεθεν πρὸ τοῦ νὰ
φθάσωμεν ἐκεῖ νὰ ἴδουμεν τέτοια ἀξιοθαύμαςα πράγματα. Παρακινῶντας-
μας νὰ κοπιοῦμεν μέρα νύκτα ἀσκόλαςα, διανὰ κερδέσωμεν ἐκείνην τὴν ὑπερ-
θαύμαςον δόξαν καὶ χαρὰν καὶ τὰ κάλλη της, νὰ εὐφραινώμεθεν ξέγνιαςα καὶ ἀ-
κόπιαςα, αἰώνια καὶ ἀθάνατα:

α. ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις,

α. ΚΑθὼς ἐσὺ Κύριε ἔβαλες τὰ θεμέλια τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας εἰς τὰ ὄρη τὰ ἅγια τῆς ἱλὴμ, (ἔτζι καὶ ὁ υἱός σου ὁ δεσπότης μας ὁ Χς ἐθεμέλιωσε καὶ ἔκτισεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τὴ νέαν ἐκκλησίαν μὲ τοὺς λόγους τῶ προφητῶν καὶ ἀποςόλων του. καὶ τόσαις ἄλλαις εἰς ὅλον τὸν κόσμον,)

β. ἀγαπᾷ Κς τὰς πύλας σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ:

β. ταῖς ὁποῖαις ἀγαπᾷ ὁ Κς περισσότερον ἀπὸ ὅλαις ταῖς παλαιαῖς κατοικιαῖς τοῦ ἰακώβ. (καὶ παρὰ τὰ παλάτια καὶ κάςρη καὶ πύργους τῶ λαϊκῶν:

γ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θῦ:

γ. Πολλὰ καὶ θαυμαςὰ πράγματα εἴπασιν οἱ προφῆται καὶ οἱ ἀπόςολοι καὶ διδάσκαλοι διὰ λόγου σου χαριτωμένη πόλις τοῦ Θῦ (νέα ἱλὴμ γήϊνε, καὶ ἐπουράνιε:)

δ. Μνησθήσομαι ῥαὰβ,

δ. (Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θς λέγει πρὸς ἐσένα) ἐγὼ θέλω σοῦ θυμᾶσθαι πάντα, (καὶ νὰ σὲ τιμίσω παραπολλὰ· καὶ νὰ σὲ κάμω μητρόπολιν εἰς ὅλαις μου ταῖς χώραις καὶ θέλω πέμψη τὰ τέκνα σου τοὺς ἀποςόλους νὰ κράξω εἰς τὴν πίςιν καὶ βασιλείαν μου ὅλα τὰ ἔθνη ὁποῦ ἦσαν μεγάλοι μου ἐχθροὶ νὰ τοὺς κάμω ἐγκαρδιακοὺς φίλους. καὶ νὰ τοὺς ὁδηγῶ εἰς τὰ θελήματά μου,) Ῥαὰβ. αἴγυπτος.

ε. καὶ βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με,

ε. Καὶ ἀκόμι τὴ αἴγυπτον, καὶ τὴν βαβυλῶνα ταῖς ῥίζαις τῆς κακίας ὁποῦ ἐγνώρισαν τὴν δύναμίν μου (εἰς ταῖς τιμωρίαις ὁποῦ τοὺς ἔδωκα πολλαῖς φοραῖς· καὶ ἐξεσκλάβωσα καὶ ἐφύλαξα ἄβλαβον τὴ λαόν μου,)

ϛ. Καὶ

ϛ. Καὶ

ϛ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ τύρος, καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ:

ϛ'. Καὶ ἤξευρε πῶς ἀκόμι καὶ οἱ ἀλλόφυλοι καὶ οἱ τύριοι, καὶ ἡ αἰθιοπία, (καὶ ὅλοι ἀπὸ ἄκραν ὡς ἄκραν τοῦ κόσμου θέλουσι δράμη εἰς ἐσένα νὰ βαπτιθοῦσι) καὶ νὰ γενοῦσιν ἕνα κορμὶ μὲ τὴν πίστιν, (ὡσὰν νὰ ἦσαν εἰς μίαν χῶραν ἀναθρεμένοι:)

ζ'. Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος-

ζ'. καὶ τότε κάθε χριστιανὸς νὰ σὲ ὀνομάζῃ μητέρα καὶ νέαν ἐκκλησίαν.

προφητεύει τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

η'. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

η'. Διατὶ ἕνας ἄνθρωπος θέλει γεννηθῇ εἰς τὸν τόπον σου (κατὰ τοὺς προφήτας, νὰ διδάξῃ, νὰ θαυματουργίσῃ, νὰ σταυρωθῇ, καὶ νὰ ταφῇ εἰς ἐσένα, νὰ ἀνασταθῇ καὶ νὰ ἀναληφθῇ εἰς τοὺς οὐρανούς.)

θ'. Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος:

θ'. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ὕψιλος Θεὸς ὁποῦ σὲ ἐθεμελίωσε, (καὶ θέλει εἶσθαι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος· καὶ βασιλεὺς αἰώνιος. καὶ κριτὴς ὅλον τοῦ κόσμου:)

λουκ. δ. ἡσαΐ ξά. πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ.

ι'. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων,

ι'. Αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει διδάξει μὲ (τὸ στόματου. μὲ τοὺς ἀποστόλουςτου, καὶ ἱερεῖς καὶ διδασκάλους καὶ) γραφαῖςτου τοὺς λαοὺς καὶ ἄρχοντας, (ὁποῦ θέλουν πιστεύσῃ εἰς αὐτόν,)

ια'. τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ:

ια'. τὰ μεγάλατου θαυμάσια τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νέα ὁποῦ ἔγιναν εἰς ἐσένα. (Νὰ τρέχουσι μὲ μεγάλον πόθον νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν, καὶ νὰ προσκυνοῦσι τὸν ἅγιον τάφον τοῦ Χριστοῦ:)

ιβ'. Ὡς εὐφραινομένων, πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί:

ιβ'. Ὢ πόσον θέλουσιν εἶσθαι χαρούμενα καὶ καλορίζικα τὰ σπίτια τῶν χριστιανῶν ὁποῦ κατοικοῦν εἰς ἐσένα (καὶ ἀκούουσι καὶ διηγοῦνται ταῖς δόξαις σου. καὶ τὰ χαρίσματα ὁποῦ σὲ ἐστόλισεν ἐξαρχῆς ὁ μεγαλοδύναμος Κύριος:)

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ, τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον, συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰληΐτῃ. πζ'.

Ψαλμῳδία θλιβερὴ μὲ φωνὴν καὶ ὄργανον τῶν υἱῶν κορέ. εἰς κίνδυνον θανάσιμον. μεχόρδυμα τῶν πατουχῶντους, ἐκεῖ ὁποῦ ἐστέκασι. διατὶ καθὼς ἐψάλασι μὲ τὴν φωνὴν καὶ ὄργανον. ἀποκρίνουνταν καὶ μετὸ χόρδυμα κατὰ τὴν σύνθεσιντου αἰθὰμ τοῦ πρωτοψάλτου τοῦ Ἰλήτου ὁποῦ ἔπαιζε τὸ ὄργανον.

Προ-

Προσευχὴ θρηνητική, ὁποῦ προσφέρνει ὁ θλιμμένος πρὸς τὸν Θεὸν τὰ φοβερά του καὶ θανάσιμα κίνδυνα. καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ βοηθήσῃ καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κορμίου καὶ τῆς ψυχῆς του, ὁποῦ τὸν ἔχουσι κοντὰ νὰ τὸν βάλουσιν εἰς τὸν σκοτεινὸν λάκκον τοῦ τάφου καὶ τῆς κολάσεως. Καὶ κλαίει πῶς ἐφύγασιν οἱ ἐδικοί καὶ φίλοι του καὶ τὸν ἀπαρνήθησαν. καὶ τοῦ γυρεύει τρόπον νὰ γλυτώσῃ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ κακὰ ὁποῦ τὸν ἔχουσι περιτριγυρισμένον (σὰν βαθύτατον πέλαγος) νὰ τὸν πνίξουσι τὸ γληγορώτερον. Προφητεύει καὶ τὰ δεσποτικὰ πάθη, καὶ τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πῶς ἔμεινεν ὁλομόναχος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰουδαίων καὶ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ τὸν ἐφύλαγαν εἰς τὸν τάφον. ἀλλὰ εἰς τὸ πεῖσμά τους καὶ εἰς τὸν χαλασμόν τους ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐδοξάσθη· καὶ αὐτοὶ ἐμείνασι καταδικασμένοι ζῶντας καὶ μετὰ θάνατον.

προφητεύει τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ.

Δέεται καὶ ἡ ἐκκλησία νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπίστους. καὶ νὰ τῆς βοηθᾷ ὁ Χριστὸς εἰς τὰ κίνδυνά της νὰ μὴ χαλάσῃ, ἀλλὰ νὰ τὴν φυλάσσῃ μετὴν θεϊκήν του δύναμιν ἄβλαβην μὲ τὸν λαόν του εἰς δόξαν του. Ἁρμόζει ἀκόμι νὰ λέγεται εἰς ὅλα τὰ κίνδυνα, σκλαβίαις, τυραννίαις, ἀδικίαις, ἀῤῥωστίαις, δαιμονισμούς, καὶ ἄλλα βάσανα ὁποῦ συμβαίνουσι τοῦ ἀνθρώπου, νὰ εὑρίσκῃ βοήθειαν ἀπὸ Θεοῦ εἰς τὰ δικαιολογούμενα πράγματα. Παρακινᾷ ἀκόμι καὶ τὸν ἁμαρτωλὸν βλέποντας τὰς ἀνομίας του μὲ τὸν νοῦν του, νὰ τὸν ἔχουσι περιτριγυρισμένον ὡς ἄγρια λεοντάρια νὰ τὸν καταξεσκίσουν. νὰ φωνάζῃ πρὸς τὸν Θεὸν μὲ θλιβερὴν ψυχήν, καὶ πονεμένην καρδίαν, καὶ νὰ μετανοᾷ καὶ νὰ ἐξομολογᾶται τὰς ἁμαρτίας του. παρακαλῶντας τον μέρα νύκτα νὰ δεχθῇ τὴν προσευχήν του νὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον τῆς κολάσεως. Καὶ νὰ λογαργιάζῃ τὴν ψυχήν του ὁμοίαν τοῦ βρωμεροῦ καὶ ἀσχήμου λειψάνου ὁποῦ κείτεται εἰς τὸν σκοτεινὸν τάφον. ἐπειδὴ καθὼς ἐκεῖνο χωρισμένον ἀπὸ τὴν ψυχὴν ἔχασε τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον, ἔτζι καὶ αὐτὴ χωρισμένη μὲ τὴν ἁμαρτίαν ἀπὸ τὸν Θεόν, ἔχασε τὴν αἰώνιον. Καὶ νὰ τοῦ φαίνεται πῶς τὴν ἅρπαξαν οἱ δαίμονες καὶ τὴν ἐκατέβασαν εἰς τὸν ἄχαρον ᾅδην. Καὶ πῶς ἀνάπτει ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ ἀπάνω της ὅλον ἕνα καὶ τὴν παιδεύει βαρύτατα. καὶ πῶς ἐπρόσαξε τοὺς γνωρίμους ἁγίους, καὶ βοηθοὺς ἀγγέλους, νὰ μὴ τὴν παρακαλέσουν διὰ λόγου της. οὐδὲ νὰ κατέβουν εἰς τὸν ᾅδην νὰ τῆς βοηθήσουν. Διατοῦτο νὰ λογιάζῃ πῶς τὴν ἐσυχάθησαν καὶ τὴν ἐμίσησαν ὅλοι (σὰν ἐχθρὸν τοῦ Θεοῦ) καὶ στέκουνται κατάπάνω της. καὶ δὲν δύναται πλέα νὰ βαστᾷ ταῖς αἰώνιαις τιμωρίαις, καὶ θρηνολογᾶται τὴν στενοχωρίαν τῶν ἁμαρτιῶν της. Καὶ διὰ τοῦτο νὰ βιάζῃ τὸν Θεὸν πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ θάνατος νὰ τὰ πάθῃ ἐτοῦτα, καὶ προτοῦ νὰ δοκιμάσῃ τοῦ ᾅδου τὰ βάσανα, νὰ τῆς συγχωρήσῃ καὶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ· διατὶ ἂν δὲ παύσῃ τὰς ἁμαρτίας της καὶ νὰ συγχωρεθῇ ἀπ' ἐδῶ, θέλει μακρύνῃ ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ ὁλότελα ἀπ' αὐτήν, καὶ ὅλοι οἱ ἄνωθεν ἐδικοὶ καὶ φίλοι της, νὰ στέκεται κολασμένη κατὰ τὰς γραφὰς αἰώνια καὶ ἀτελεύτητα:

α. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.	α. Κύριε καὶ Θεὲ τῆς σωτηρίας μου μέρα νύκτα φωνάζω ἀπὸ τοὺς μεγάλους μου πόνους ὀμπροστά σου.
β. εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου:	β. καὶ ἂς ἔλθῃ σε ἐμπρὸς παρακαλῶ ἡ προσευχή μου εἰς τὸ πρόσωπον τῆς εὐσπλαγχνίας σου.
γ. Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου,	γ. Καὶ κλῖναι τὴν ἀκρόασίν σου εἰς τὴν δέησίν μου καὶ βοήθησέ με εἰς τὴν χρείαν μου,
δ. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου· καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε:	δ. διατὶ ἐγέμωσε πολλὰ κακὰ ἡ ψυχή μου· καὶ ἡ ζωή μου ἐσίμωσεν εἰς τὸν ᾅδην:
ε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον,	ε. (Καὶ κρατῶντας τὸ διάβα μου οἱ ἐχθροί μου δὲ δύνομαι νὰ τοὺς φύγω) καὶ λογαργιάζομαι μὲ τοὺς ἀπεθαμένους ὁποῦ καταβαίνουσιν εἰς τὸν τάφον,
ϛ. ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος.	ϛ. καὶ ἐγίνηκα σὰν ἕνας ὁλομόναχος (εἰς τὴν μέσην τοῦ πολέμου δίχως δύναμιν ἐδικιώσου) καὶ βοήθειαν.
ζ. ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος:	ζ. καὶ εὑρίσκομαι θαμένος μὲ τοὺς νεκροὺς συζώντανος:
η. Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι.	η. Ὅμοιος σὰν τὰ φονεμένα λείψανα ὁποῦ κεῖτονται εἰς τὸ μνῆμα, ὁποῦ δὲ τὰ θυμᾶσαι πλέα νὰ τὰ κυβερνᾷς.
θ. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν:	θ. (διατὶ αὐτὰ εἶναι θανατομένα καὶ δὲ χρειάζονται καμίαν βοήθειαν νὰ φυλαχθοῦσιν ἀπὸ ἐχθροὺς οὐδὲ χρειάζονται κυβέρνησιν νὰ ζήσουσι) ἐπειδὴ αὐτὰ ἐξωρίσθησαν κατὰ τὴν ἀπόφασίν σου ἀπὸ τὴν ζωὴν εἰς τὸν θάνατον:
ι. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,	ι. Καὶ ἐβάλασί με οἱ ἐχθροί μου εἰς λάκκον βαθύτατον.
ια. ἐν σκοτεινοῖς.	ια καὶ κρύβομαι ἀπὸ τὸν φόβον μου εἰς ἄγριους καὶ σκοτινοὺς τόπους.
ιβ. καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου:	ιβ. καὶ εἰς τὸν ἴσκιον τοῦ ἀδίκου θανάτου ὁποῦ καρτερῶ νὰ λάβω.
ιγ. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου.	ιγ. (Καὶ τοῦτο τὸ ἔπαθα πρεπούμενα διὰ τὰς μεγάλας μου ἁμαρτίας,) καὶ ἐστάθη βαρὺς καὶ ἀμετάστατος ὁ θυμός σου ἀπάνω μου.

προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ πάθος του.

ιδ.

ιδ.

ιδ'. καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ:

ιδ'. καὶ ἔφερες ὅλαις σου τὲς φουρτούναις καὶ ἀνεμοταραχαῖς καὶ ἀστροπελέκια εἰς τὴν κεφαλήν μου.

ιε'. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ.

ιε'. Ἀπέκει ἔκαμες τοὺς γνωρίμους μου καὶ φίλους μου καὶ ἔφυγαν ἀπ' ἐμένα (καὶ μ' ἀφῆκαν ὁλομόναχον,)

ις'. ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς:

ις'. καὶ μὲ ἔκαμαν παίγνιον οἱ ἐχθροί μου ἀνάμεσά τους κατὰ τὸν πόθον τους:

ιζ'. Παρεδόθην,

ιζ'. Καὶ ἐπαραδόθηκα (ἀπὸ τὰ κρίματά μου κατὰ τὴν ἀπόφασίν σου εἰς τὴν ἐξουσίαν τους,)

ιη'. καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

ιη'. καὶ δὲ δύνομαι νὰ τοὺς φύγω νὰ γλυτώσω.

ιθ'. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας:

ιθ'. καὶ τ' ἀμμάτιά μου ἐτυφλώθησαν ἀπὸ ταῖς ἀγρυπνίαις καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πτωχίαν καὶ μοναξίαν μου.

κ'. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν.

κ'. (Διατοῦτο μὴν εὑρίσκοντας ἄλλην βοήθειαν) φωνάζω Κύριέ μου μπροστά σου ὁλημερνῆς.

κα'. διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου:

κα'. καὶ σηκώνω τὰς χεῖράς μου καὶ ἐπικαλιοῦμαι τὴν βοήθειάν σου (νὰ προφθάσῃ γλύγορα πρὸ τοῦ νὰ λάβω μὲ τὸ ἔργον τὸν θάνατον νὰ μὲ φυλάξῃ ἄβλαβον.)

κβ'. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια,

κβ'. Διατὶ ἐδὰ Κύριέ μου εἰς τοὺς νεκροὺς κανεὶς θαύματα (νὰ κάμῃς καὶ εἰς ἐμένα; (ὄχι δὲ θέλεις οὐδὲ τοὺς ἀγγιάζεσαι πλέα.)

κγ'. Ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

κγ'. Ἢ δύνουνται ὅλοι οἱ ἰατροὶ τοῦ κόσμου νὰ τοὺς σηκώσουν ἀπὸ τὸν θάνατον νὰ λάβουσι τὴν ζωήν τους νὰ σοῦ εὐχαριστοῦσιν; ὄχι:

κδ'. Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

κδ'. Ἢ τάχα δύνεται κανεὶς σὰν πέσῃ εἰς τὸν τάφον (καὶ νὰ χαθῇ ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν) νὰ σοῦ κλαίῃ πῶς εἶσαι ἐλεήμων καὶ ἀληθινὸς καὶ νὰ τοῦ βοηθήσῃς (καθὼς πάσχης εἰς ταῖς χαραῖς σου νὰ κάνῃς εἰς τοὺς μετανοημένους ἀπὸ καρδίας;)

κε'. Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου;

κε'. Ἢ τάχα εἶναι βολετὸν νὰ φανοῦν εἰς τὸν σκοτεινὸν ᾅδην τὰ θαυμαστά σου;

κς'. καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κς'. καὶ νὰ γνωρισθῇ ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸ σκορπισμένον χῶμα τῆς γῆς τὸ ξελησμονησμένον καὶ βρωμισμένον; (νὰ κάμῃς ἐλεημοσύνην τὰ

ἀνασήσῃ τὸ φονευμένον; ὄχι. (μόνον εἰς τοὺς ζῶντας θαυματουργᾶς εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα, καὶ τοὺς ἐλεημονᾶς εἰς ὅλα τὰ πράγματα:)

κζ'. Κ'ἀγὼ πρὸς σὲ Κε ἐκέκραξα.

κζ'. Διατοῦτο καὶ ἐγὼ (σαν καὶ ἄλλαις φοραῖς) σὲ ἐπαρακάλεσα μὲ ἄμετρον πόνον τῆς καρδίας μου, καὶ μοῦ ἐβοήθησες.

κη'. Καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

κη'. ἔτζι καὶ τώρα πρὸ τοῦ θανάτου μου ἂς προφθάσῃ τούτην τὴν ὥραν ἡ νυκτερινή μου προσευχὴ εἰς τὴν μεγαλοδυναμίαν σου νὰ μὲ γλυτώσῃς τὸ γληγορώτερον:

κθ'. Ἱνατί Κε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,

κθ'. Ἀλλὰ διὰ ποίαν ἀφορμὴν Κε ἀποδιώχνεις τὴν ψυχήν μου καὶ τὴν πέμπεις εἰς τὸν θάνατον,

λ'. ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

λ'. καὶ ἀποστρέφεις τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἀπ' ἐμένα; (φανερὸν πῶς μὲ δικαιοσύνην διὰ ταῖς παρακοαῖς καὶ παρανομίαις μου.)

λα'. Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

λα'. Ἀλλὰ ἰδὲ πῶς εἶμαι πτωχὸς καὶ ξένος, καὶ εἰς πολλοὺς κόπους πολέμους καὶ κινδύνους ἀπὸ μικρὸς, (καὶ εἶμαι χαλασμένος καὶ ξεψυχησμένος.)

λβ'. Ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην,

λβ'. Ἀλλὰ τοῦτα ὅλα τὰ ἔπαθα διατὶ ὑπερηφανεύθηκα (καὶ ἐκαταπάτουν τὸν νόμον σου καὶ τώρα πέφτοντας ἀπὸ κάτω τῶν ἐχθρῶν μου) ἐταπεινώθηκα.

λγ'. Καὶ ἐξηπορήθην.

λγ'. καὶ ἔχασα τὸν νοῦν μου (καὶ τὴν τιμήν μου καὶ τὴν ἀγάπην σου καὶ τὸ σκέπος σου:)

λδ'. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου,

λδ'. Καὶ ἦλθαν ἀπάνω μου ὁ θυμός σου καὶ ἡ ὀργή σου,

λε'. οἱ φοβερισμοί σου ἐξεταράξαν με.

λε'. καὶ οἱ φοβερισμοί σου μὲ ἀνατάραξαν καὶ μὲ ἐπαραλόγισαν.

λς'. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ.

λς'. Καὶ μὲ ἐπεριεγύρισαν ὡς μέγας ποταμὸς καὶ κατακλυσμὸς οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου.

λζ'. Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα,

λζ'. Καὶ ὁλημερνῆς μὲ ἔχουν ἀποκλεισμένον (καὶ χάσκουσιν αὐτάμα ὅλοι τους σὰν ἄγρια θηρία νὰ μὲ ἁρπάξουν καὶ νὰ μὲ θανατώσουν)

λη'. ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον,

λη'. καὶ ἔκαμες καὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ τὸν φόβον τους ἀπὸ μένα φίλοι καὶ γείτονες,

λθ'. Καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ τα-

λθ'. καὶ γνώριμοι ἀπὸ ταῖς ταλαιπωρίαις (καὶ

τα- τὰ

ταλαιπωρίας. Δόξα.	τὰ κίνδυνα ὁποῦ βλέπουσι πῶς πάσχω καθημερούσιον.) Δόξα.

Συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰλήτῃ πη΄.	Τοῦ αἰθὰμ τοῦ ἰλήτου, διὰ κρόασιν καὶ κατάνυξιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

Εἰς τὴν β΄. βασιλ. ζ΄. καὶ παραλειπομένων, ά. ιδ΄. φαίνεται πῶς ἤθελεν ὁ Δαβὶδ νὰ κτίσῃ ναὸν τοῦ Θεοῦ μέγαν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν κτίσῃ αὐτός, ἀλλὰ ὁ σολομὼν ὁ ὑιόςτου, καὶ τάσσει τοῦ Δαβὶδ πῶς καθὼς ἦτον μετ᾽ αὐτοῦ καὶ τὸν ἔκαμε περίφημον εἰς ὅλους· ἔτζι ἤθελεν εἶσαι καὶ μὲ τοὺς κληρονόμουςτου, νὰ εἶναι πρὰς τους παντοτινὰ νὰ τοὺς ἔχῃ ὡς τέκνατου, καὶ νὰ τοὺς στερεώνῃ εἰς τὸν θρόνοντου. Καὶ νὰ φυλάσῃ τὸν λαόντου ὁποῦ ἐξεσκλάβωσε μετόσα θαυμάσια ἀπὸ τὴν αἴγυπτον καὶ τὸν ἐκατοίκησεν εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τοὺς ἔταξε. Καὶ ἂν τοῦ πταίσουσι κιόλα, νὰ μὴ τοὺς ἀφήσῃ νὰ χαθοῦσιν, ἀλλὰ νὰ τοὺς παιδεύῃ μὲ εὐσπλαγχνίαν καὶ μέτρος κατὰ τὰς ἁμαρτίαςτους· καὶ μετανοῶντας τὰ πταίσματάτους, νὰ τοὺς συγχωρᾷ πάλιν καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώνῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούςτους. Ἀλλὰ ἔσοντας καὶ ὁ σολομών, καὶ οἱ μετα- γ΄. βασ. ιά.
γενέστεροι βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς νὰ ἐκάνουσι πολλαῖς παρανομίαις καὶ μεγάλαις ἀσεβείαις, καὶ νὰ ἀρνοῦνται ἀπὸ γνώμηςτους τὸν Θεὸν· καὶ νὰ ἐπροσκυνοῦσαν τὰ εἴδωλα. καὶ νὰ ἐφόνευαν τοὺς προφήτας τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἐπαίδευεν ὁ Θεὸς μὲ πολλὰ κακὰ πολέμους, σκλαβωμοὺς, καὶ βάσανα, ὁποῦ τοὺς ἔδιδε. Καὶ τότε μὴ δυνάμενοι νὰ τὰ ὑποφέρουσιν, ἐκάνασι μετάνοιαν καὶ στανικῶςτους, καὶ τοὺς ἐλευθέρωνε. Καὶ πάλιν εἰς ὀλίγον ἐστρέφασιν εἰς χειρότερα· καὶ πάλιν μετανοῶντας ἐπρόσπευταν εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαντου καὶ ἔλεγαν τοῦτον τὸν ψαλμόν· καὶ ἐπαινοῦσαν τὴν ἐλεημοσύνην καὶ εὐσπλαγχνίαντου, παρακαλῶντάςτον νὰ κάμῃ τὴν συνηθισμένηντου καλοσύνην εἰς αὐτοὺς καθὼς ἔταξε τοῦ Δαβὶδ, καὶ τῶν κληρονόμωντου, καὶ τοῦ λαοῦτου. Καὶ τὸν ὁμολογοῦσι πῶς εἶναι μοναχὸς Θεὸς καὶ βασιλεὺς μεγαλοδύναμος εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον νὰ κάνῃ μὲ τὸν λόγοντου ὅτι θέλει, καὶ ἀπέκει διατὶ νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὸ τάσιμόντου νὰ τοὺς ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπόντου; νὰ πέφτουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐχθρῶντους, νὰ τοὺς φονεύουν καὶ νὰ τοὺς σκλαβώνουν, καὶ νὰ χάνουν τοὺς τόπουςτους καὶ ταῖς χώραιςτους; καὶ ὡς πότε δὲ θέλει νὰ στραφῇ νὰ τοὺς ἰδῇ, καὶ νὰ τοὺς λυπηθῇ εἰς τὰ βάσανα καὶ εἰς τὸν χαλασμὸν καὶ ἀναστεναγμοὺς καὶ τὰ δάκρυατους; καὶ ποῦ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνητου ὁποῦ ἔταξε τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλουτου, καὶ ἀφήκε τοὺς κληρονόμουςτου, καὶ τὸν λαόντου καὶ τυραννᾶται εἰς τέτοια φοβερὰ βάσανα, καὶ νὰ τοὺς λυτρώσῃ κατὰ τὸν λόγοντου νὰ τὸν δοξάζουσι πάντοτε. Ἀλλὰ τὸ τάσιμον τοῦ Δαβὶδ γροικᾶται διὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν ὁποῦ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸν Δαβὶδ, καὶ βασιλεύει εἰς ὅλον

ὅλον τὸν κόσμον· καὶ ὄχι διὰ τοὺς ἰουδαίους ὁποῦ διὰ τὰς παρανομίας τους, καὶ διὰ νὰ σταυρώσουν τὸν Χριστὸν ἔχασαν τὸ βασίλειον, καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἐκεῖνον τὸν θαυμαστὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ εὑρίσκουνται κατασκορπισμένοι καὶ ὑβρυσμένοι παντοῦ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ δὲ θέλουσι νὰ βάλουν εἰς τὸν νοῦν τους τὴν ἀφορμὴν τοῦ χαλασμοῦ τους, νὰ λογιάσουν πῶς δὲν ἔχουσι μέρος μὲ τὸν Θεὸν καθὼς τὸ εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ Σολομῶν (γ'. βασιλ. θ'.) πῶς ἁγίασα τὸν ναὸν τοῦτον καὶ θέλω κάμη καθὼς μὲ ἐπαρακάλεσες νὰ τὸν φυλάσσω μετ' ἐσᾶς· μὰ ἂν μοῦ παρακούσετε καὶ δὲ φυλάσσετε τὰ προστάγματά μου, θέλει χαλάση καὶ τοῦτος, καὶ νὰ ἀφανισθῆτε καὶ ἐσεῖς. Νὰ γνωρισθῇ φανερὰ εἰς ὅλους, πῶς διὰ νὰ ἀρνηθῆτε τὸν Θεόν σας καὶ νὰ καταπατήσετε τοὺς νόμους του τὸ ἐπάθετε. Ἀλλὰ τί νὰ σᾶς λέγω ἐγὼ χριστιανοί μου; ἡ ἄνωθεν χάρις ὁποῦ ἔχασαν ἐκεῖνοι ἀπὸ τόσους χρόνους καὶ τὴν ἐστερήθησαν μὲ μεγάλον τους χαλασμὸν ὁποῦ δὲν ἐβόλιε χειρότερος τὴν ἔδωκεν ὁ Θεός, τῶν προγόνων μας καὶ ἐμᾶς μυριοπλάσια περισσότερην καὶ μεγαλίτερην· ἐπειδὴ μᾶς ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του, τοὺς ἀποστόλους του, τὴν ἱερωσύνην, τὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸ βασίλειον. Καὶ ὥστε ὁποῦ ἐφυλάσσουνταν τὰ προστάγματά του μᾶς ἔσκεπε, καὶ εἴχαμεν ὅλα τὰ χαρίσματα τὰ νέα, ὁποῦ ἦσαν περισσότερα καὶ μεγαλήτερα παρὰ τὰ παλαιά. Καὶ ἐμεῖς καταφρονῶντάς τα, καὶ ξανασταυρώνοντάς τον καθημερούσιον μὲ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας μας ἁμαρτίας, μᾶς ἔκαμε μὲ δικαιοσύνην παρὰ λίγον τὰ ὅμοια. Λοιπὸν διαβάζοντας καὶ ἀκούοντας τοῦτον τὸν ψαλ. ἂς μετανοήσωμεν καὶ ἂς πιάσωμεν τὴν βουλήν του καὶ τὰ προστάγματά του, διὰ νὰ μὴ μᾶς πάρη (ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ ὁρίση) καὶ τὴν οὐράνιον βασιλείαν του, καὶ νὰ μᾶς καταδικάση καὶ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. μετ' αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ τὸν ἐσταύρωσαν. καὶ μὲ τὸ δίκαιον. διατὶ ἐκεῖνοι τὸν ἐσταύρωσαν μίαν, καὶ ἐγὼ κάθα ὥραν καὶ στιγμήν.

α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.	α'. Τὰς ἐλεημοσύνας σου Κύριέ μου (ὁποῦ κάνεις καθημερινὰ εἰς ἐμᾶς τὸν λαόν σου θέλομεν εὐχαριστᾷ) καὶ νὰ ταῖς ψάλλωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου πάντα μας.
β'. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.	β'. Καὶ νὰ διηγούμεθεν μὲ τὸ στόμα μας ἀπὸ παιδία τὴν ἀληθοσύνην σου:
γ'. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.	γ'. Παρακαλῶντάς σε νὰ στερεώνης πάντα εἰς ἐμᾶς τοὺς δούλους σου τὴν ἐλεημοσύνην σου ὁποῦ εἶπες τῶν προγόνων μας.
δ'. ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου:	δ'. καὶ νὰ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἑτοιμασμένη ἡ ἀληθοσύνη σου (ὁποῦ μᾶς ἔταξες νὰ εἶσαι κάθε καιρὸν μετ' ἐμᾶς εἰς τὴν βοήθειάν μας:)
ε'. Διε-	ε'. (Κα-

ε'. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, *

ε'. (Καθὼς εἰς διαφόρους τόπους τῆς γραφῆς μᾶς τάσσεις καὶ λέγεις) ἔκαμα διαθήκην εἰς τοὺς δούλους μου τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν τεκνογονίαν του,

* ἀβραὰμ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ.

ς'. Ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου, ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου.

ς'. Καὶ ξεχωριστὰ ἔμνωξα τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, καὶ τοῦ ἔταξα πῶς παντοτινὰ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου νὰ στέκεται αἰώνια.

ζ'. Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου:

ζ'. Καὶ νὰ στερεώσω ἀπὸ παιδία ὡς παιδία εἰς τοὺς ἀπογόνους σου τὸν θρόνον σου:

η'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

η'. (Τὸ ὁποῖον θέλεις κάμει κατὰ τὸν λόγον σου) διατὶ θέλουσι σὲ εὐχαριστᾷ οἱ οὐράνιοι ἄγγελοι καὶ νὰ διηγοῦνται οἱ ἄνθρωποι τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

θ'. καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων:

θ'. Καὶ νὰ δοξάζουν τὴν ἀληθοσύνην σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ μαζόνονται οἱ ἀγαπημένοι σου καὶ ὁ λαός σου:

ι'. * Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;

ι'. (Καὶ ἀκούοντας καθ' ἕνας τὰ ἔργα σου θέλει θαυμάζεται τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην σου καὶ νὰ λέγουσιν ὅλοι μὲ ἕνα στόμα, δίκαιον εἶναι νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν) * διατὶ ποῖος εἶναι καλὸς ἂν ἔφθανεν καὶ ὡς ἀπάνω εἰς τὰ νέφαλα νὰ γένη ἴσος μὲ τὸν Θεόν;

ια'. Ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

ια'. Ἢ ποῖος δύναται νὰ φανῇ ὅμοιός του ἀπὸ τοὺς ἁγίους του ὅσαις ἁγιωσύναις καὶ ἂν ἔχῃ;

ιβ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας.

ιβ'. Ὁ Θεὸς ὁποῦ δοξάζεται (σὰν μέγας βασιλεὺς) εἰς ὅλην τὴν μάζωξιν τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἁγίων, εἶναι μέγας (ὡς ὁ ἥλιος εἰς τὰ ἄστρα.)

ιγ'. Καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περὶ κύκλῳ αὐτοῦ:

ιγ'. Καὶ φοβερὸς εἰς ὅλους ὁποῦ παραστέκουνται τριγύρου του:

ιδ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι;

ιδ'. Διατὶ Κύριε καὶ Θεὲ τοῦ κόσμου ποῖος δύναται νὰ εἶναι ὅμοιός σου εἰς τὴν παντοτινὴν δύναμιν καὶ ἀληθοσύνην;

ιε'. Δυνατὸς εἶ Κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου:

ιε'. Ἐσὺ εἶσαι μεγαλοδύναμος Κύριέ μου, καθὼς καὶ ἡ ἀληθινή σου δύναμις φαίνεται εἰς ὅλα σου τὰ κτίσματα ὁποῦ σὰν ὑπηρέταις, σὲ περιτριγυρίζουσιν:

ἔξοδ. ιδ. ιϛ΄. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης. τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις:

ιζ΄. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον.

ιη΄. Ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

γεν. α. ιθ΄. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σοί ἐστιν ἡ γῆ.

κ΄. τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας:

κα΄. Τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας:

κριτ. δ΄. κβ΄. Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

ταῦτα εἶναι ὄρη, καὶ συνόρα τοῦ τόπου τῶν ἑβραίων καὶ ἀσυρίων.

κγ΄. Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας:

κδ΄. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου,

κε΄. ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

κϛ΄. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου,

κζ΄. ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου:

κη΄. Μα-

ιϛ΄. Ἐσὺ θέμου ἐξουσιάζεις ὅλην τὴν δύναμιν τῆς θαλάσσης. καὶ ἐσὺ μὲ τὸ νεῦμά σου μερώνεις τὰ ἔργιθης καὶ μεγαλώτατα κύματα:

ιζ΄. (Ὡς καθὼς ἔπνιξες εἰς τὴν θάλασσαν τόσον εὔκολα σὰν ἕνα φονεμένον λείψανον τὸν ὑπερήφανον Φαραὼ μὲ ὅλαν του τὸ φουσάτον.)

ιη΄. Καὶ μὲ τὴν χεῖρά σου τὴν δυνατὴν ἐδιασκόρπισες τοὺς ἐχθρούς σου θανατομένους εἰς τὰ περιγιάλια της:

ιθ΄. Καὶ βέβαια ἐσὲ νὰ εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ λοιπὰ κτίσματα (καὶ διὰ τοῦτο κάνουσιν ἀπαρασάλευτα ὅσα καὶ αὐτὰ προστάξῃς:)

κ΄. διατὶ ἐσὺ ἐθεμελίωσες καὶ ἔστησες ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὅτι καὶ ἀνέχῃ (καὶ τὴν κρατῇς εἰς τὴν ἐξουσίαν σου αἰώνια:)

κα΄. Ἐσὺ ἔκτισες τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὸν νότον καὶ ὁρίζεις τοὺς βαβυλωνίους (σὰν καὶ τοὺς αἰγυπτίους) νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃς:

κβ΄. (Καὶ φυλάσσοντάς μας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἀσυρίους) θέλουσι χαίρεσθαι εἰς τὸ ὄνομά σου ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦν εἰς τὰ συνόρατους τὸ μέρος τοῦ θαβὼρ καὶ τοῦ ἑρμὼν, καὶ νὰ σὲ δοξάζουσι πάσιχαροι.

κγ΄. Βλέποντας πῶς τὸ χέρι σου μὲ τὴν μεγάλην καὶ φοβερὴν δύναμιν τοὺς φυλάσσει, (καὶ ὅταν θέλῃς φέρνεις τὸν πόλεμον ἀπάνω μας. καὶ ὅταν θέλῃς τὸν ἀφανίζεις:)

κδ΄. Λοιπὸν πάντα ἂς εἶναι δυνατὸν τὸ χέρι σου,

κε΄. καὶ ὑψηλὴ καὶ ἀνίκητη ἡ ἐνέργειά σου εἰς τοὺς ἐχθρούς σου (νὰ τοὺς κτυπᾷ καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώνῃ ἀπὸ τὴν ἀγριοσύνην τους.)

κϛ΄. Διὰ νὰ γνωρίζουσιν ὅλοι πῶς ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀνταπόδωσις παραστέκουνται ἕτοιμαις εἰς τὸν θρόνον σου,

κζ΄. καὶ ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἀληθοσύνη πηγαίνουσι πάντα ἔμπροσθέν σου:

κη΄. Καὶ

κή. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν,

κή. Καὶ νὰ λέγουσι συναλλήλως τους καλότυχος ὁ λαὸς ὅπου τοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς τούτην τὴν ἐπιθυμητὴν χάριν τῆς ἐλευθερίας νὰ τὴν γνωρίσῃ καὶ νὰ τὴν χαίρεται,

κθ'. Κέ ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.

κβ'. Τότε Κέ μου θέλουσι περιπατῇ οἱ δοῦλοί σου εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου χαρούμενοι νὰ κάνουσι τὰ θελήματά σου.

λ'. Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

λ'. Καὶ νὰ ἀναγαλλιοῦσιν ὁλημερνὶς εἰς τὸ ὄνομά σου νὰ σὲ δοξολογοῦσι.

λά. Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

λά. Καὶ νὰ ὑψώνουν τὴν εὐχαριστίαν εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου.

λβ'. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ:

λβ'. (Καὶ νὰ τὸ πέρνουν ἀπάνωτους νὰ μὴ ψηφοῦσι τοὺς ἐχθρούς τους λέγοντας) πῶς ἐσὺ εἶσαι πάντα ἡ καύχησις καὶ ἡ δύναμίς τους:

λγ'. Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

λγ'. Καὶ εἰς τὴν θέλησίν σου στέκεται νὰ ὑψωθῇ καὶ νὰ τιμηθῇ τὸ βασίλειόν μας.

λδ'. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις,

λδ'. Διατὶ καθὼς ἐγνωρίσθη πολλαῖς φοραῖς, τοῦ Κυρίου μας μοναχοῦ εἶναι ἡ βοήθεια νὰ τὴν δώσῃ,

λέ. Καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν:

λέ. καὶ ἐσένα τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου βασιλέως μας εἶναι ἡ δύναμις νὰ φυλάξῃς τὸν λαόν σου: ψαλ. οζ'.

λϛ'. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου,

λϛ'. Καθὼς τότε τὸν περασμένον καιρὸν τὸ ἔταξες μὲ τοὺς προφήτας εἰς ἐμᾶς τοὺς υἱούς σου, στιγμὰς λέ.

λζ'. καὶ εἶπας ἔθεμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν.

λζ'. καὶ εἶπες πῶς ἔδωκα τὴν βοήθειάν μου εἰς ἕνα ἀνδρειωμένον.

λή. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

λή. Καὶ ὕψωσα ἕνα διαλεκτὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν λαόν μου.

λθ'. Εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν:

λθ'. Λοιπὸν εὑρίσκοντας τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου (καὶ τὸν υἱόν μου τὸν μεσίαν ὅπου κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸ σπέρματου) νὰ εἶναι κατὰ τὴν θέλησίν μου τὸν ἔχρισα μὲ τὸ ἁγιόλαδόν μου βασιλέα τοῦ λαοῦ μου. α'. βασ. ιϛ'. β'. βασ. β'.

μ'. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

μ'. Καὶ διατοῦτο θέλει τοῦ βοηθᾷ τὸ χέρι μου κάθε καιρόν, καὶ νὰ τὸν δυναμώνῃ ἡ δύναμίς μου. β'. βασ. έ.

μα'. οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ.

μα'. κ̀ δὲ θέλει κάμῃ ὄφελος εἰς τὸν ἑαυτόν του οὐδένας ἐχθρὸς ὅπου νὰ σικωθῇ ἀπάνωτου.

μβ'. Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

μβ'. Οὐδὲ κανεὶς ἄνομος δὲ θέλει δυνηθῇ νὰ τὸν βλάψῃ:

μγ'. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ,

μγ'. Καὶ θέλω κατακόψῃ κ̀ νὰ ἀφανίσω ἀπ' ὀμπροστάτου τοὺς ἐχθρούς του,

μδ'. Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

μδ'. Καὶ νὰ νικήσω τοὺς ἀντιδίκους του.

με'. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ.

με'. καὶ ἡ ἀληθοσύνη μου καὶ ἡ ἐλεημοσύνη μου θέλει εἶσαι πάντα μετ' αὐτόν.

μϛ'. Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ:

μϛ'. Καὶ μὲ τὸ νὰ κράζῃ τὸ ὄνομά μου θέλει ὑψώνετε ἡ βασιλεία του περισσότερον:

ἔξοδ. κγ'. ἀριθ. λδ'.

μζ'. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

μζ'. Καὶ θέλω θέσει ἀπὸ θάλασσαν ὡς θάλασσαν τὴν χεῖρα του, κ̀ ἀπὸ ποταμὸν ὡς ποταμὸν τὴν ἐξουσίαν του (νὰ ὁρίζῃ γῆν καὶ θάλασσαν κ̀ νησία.)

μη'. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με πατήρ μου εἶ σύ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

μη'. Αὐτὸς θέλει μὲ ἐπικαλίεται νὰ μοῦ λέγῃ σὺ εἶσαι πατέρας μου, κ̀ Θεός μου, κ̀ βοηθὸς καὶ λυτρωτής μου.

μθ'. Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς:

μθ'. Καὶ ἐγὼ τὸν θέλω στήσῃ ὁλοπρῶτον κ̀ ὑψηλότερον ἀπάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς:

ν'. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

ν'. Καὶ πάντα θέλω φυλάσσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐλεημοσύνην μου, καὶ ἡ διαθήκη μου θέλει στέκῃ ἀληθινὴ εἰς τοὺς λόγους του:

μα'. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ. καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ:

να'. Καὶ θέλω στερεώνει πάντα ὅλον ἕνα τὸ σπέρματου εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ νὰ στέσω τὸν θρόνον του ὥστε νὰ στέκῃ ὁ οὐρανός:

μβ'. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

νβ'. Καὶ ἀνίσως κ̀ ἤθελαν παρατήσῃ οἱ υἱοί του τὸν νόμον μου, κ̀ νὰ μὴ περιπατοῦσιν εἰς τὰ κρίσιματά μου.

νγ'.

νγ'. Καὶ

λγ'. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.	νγ'. Καὶ ἀνκαταπατήσουσι τὰ δικαιώματά μου καὶ δὲ φυλάξουσι τὰ παραγγέλματά μου (καὶ νὰ ἔχουσιν εἰς ταῖς κακαῖς τους ἐπιθυμίαις.
λδ'. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν:	νδ'. διὰ τὴν ἀγάπην τους δὲ θέλω σοχαθῇ νὰ κάμω τελείαν ἐξολόθρευσιν ἀλλὰ μόνον θέλω κιτάξῃ μὲ τὴν ῥάβδον μου νὰ τοὺς παιδεύσω εἰς τὰς παρανομίας τους καὶ νὰ ἐκδικήσω μὲ πολλαῖς πληγαῖς τὰς ἀδικίας τους νὰ τοὺς διορθώσω: Διὰ ταῖς σκλαβίαις τους τὸ λέγει.
λε'. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν. οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.	νε'. Μὰ δὲ θέλω χαλάσῃ τὸ πάσιμον τῆς ἐλεημοσύνης ὅπου τοὺς ἔταξα ἂν μετανοήσουσιν. Οὐδὲ νὰ φανῶ ψεύστης ἢ ἄδικος εἰς τὴν ἀληθοσύνην μου ἂν ἐπιστρέψουσιν.
λϛ'. Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.	νϛ'. Οὐδὲ θέλω παρέβῃ τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ λόγια ὅπου εἶπα μὲ τὸ στόμα μου δὲ θέλω τὰ ἀρνηθῇ (μόνον νὰ σταθοῦσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ὑπακοήν μου.)
λζ'. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι.	νζ'. Βέβαια σὰν ὤμοσα εἰς τὸ ἅγιόν μου ὄνομα ἔτζι δὲ θέλω ψεματεύσῃ τοῦ Δαβὶδ (καὶ τοῦ μεσσία) εἰς τὰ λόγιά μου.
λη'. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ,	νη'. Ἀλλὰ καθὼς εἶπα, τὸ σπέρμα του θέλει μένῃ πάντα,
λθ'. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.	νθ'. Καὶ ὁ θρόνος του θέλει στέκῃ νὰ ἀκτινοβολᾷ ἔμπροσθέν μου σὰν ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν. β'. βασ. ζ'.
ξ'. Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα.	ξ' Καὶ νὰ φέγγῃ πάντα σὰν τὸ ὁλολάκαιρον φεγγάρι τὴν νύκτα.
ξα'. Καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός:	ξα'. Καὶ ἐσὺ ὅπου τὰ μαρτυρᾷς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοῦτα τὰ πράγματα εἶσαι πάντα πιστὸς καὶ ἀληθινός:
ξβ'. Σὺ δὲ ἀπώσω, καὶ ἐξουδένωσας.	ξβ'. Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριέ μου (ὅπου τὰ ἔταξες τοῦτα τοῦ λαοῦ σου) μᾶς ἀποδίωξες τώρα μακρὰ (καὶ μᾶς ἔκαμες διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καταφρόνεσιν εἰς τὰ ἔθνη.)
ξγ'. Ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.	ξγ'. Καὶ κανεὶς ξένον νοῦν καὶ δὲ ψηφᾷς τὸ γένος τοῦ βασιλέως ὅπου ἔχρισες.
ξδ'. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην	ξδ'. Καὶ ἐκαταπάτησες τὴν συμφωνίαν τοῦ Δαβὶδ

κλω τοῦ θάλασσου.

ξε'. ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.*

ξϛ'. Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ,

ξζ'. ἔθου τὰ * ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

ξη'. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ * διοδεύοντες ὁδόν.

ξθ'. Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

ο'. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν * θλιβόντων αὐτόν,

οα'. Εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

οβ'. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ.

ογ'. καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ:

οδ'. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ.

οε'. Τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέραξας.

οϛ'. ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην:

οζ'. ἕως πότε Κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

οη'. Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις.

οθ'. μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάν-

*ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος.

*τὰ τειχιὰ καὶ ὁ νόμος.

*φορτία κάστροι.

*τὰ ἔθνη τὰ σιμά

*βαβυλωνίων

τοῦ θάλασσου (καὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ ὕστερον.

ξε'. Καὶ ἐκαταχάλασες ὡς τὰ θεμέλια τῆς γῆς τοὺς ναούς σου) καὶ τοὺς ἐμόλυναν οἱ ἐχθροί σου:

ξϛ'. Καὶ ἐχάλασες ὅλα τους τὰ τειχιὰ καὶ πύργους καὶ σπίτια (ὁποῦ ἦσαν εἰς ταῖς χώραις τους.)

ξζ'. καὶ τοὺς ἔδωκες μεγάλον φόβον εἰς ὅλα τὰ κάστρη τους.

ξη'. Καὶ τοὺς κουρσεύουσιν ὅλοι οἱ διαβάτες ὁποῦ περνοῦσι τὴν στράταν.

ξθ'. Καὶ ἔγινεν ὁ λαός σου ἀνάγελιον καὶ παίγνιον εἰς τοὺς γειτόνους τους:

ο'. Καὶ ἐσήκωσες τὴν χεῖραν τῶν ἀπίσων νὰ τὴν δέρνουσι καὶ νὰ τὸν τυραννοῦσι,

οα'. Καὶ εὔφρανας ὅλους τους τοὺς ἐχθρούς.

οβ'. Καὶ ἔστρεψες ὀπίσω τὴν δύναμιν τοῦ σπαθιοῦ του.

ογ'. Καὶ δὲ τοῦ βοηθᾶς εἰς τὸν πόλεμον, σὰν πρῶτας:

οδ'. Καὶ ἔπαυσες ἐκεῖνα ὁποῦ τὴν ἐκαθάριζαν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του (διατὶ δὲ δύνεται νὰ τὰ κάνῃ εἰς τὴν σκλαβίαν.)

οε'. Ἐχάλασες τὴν θρόνον του καὶ τὸν ἔρριξας καταχαμα εἰς τὴν γῆν.

οϛ'. ἐκόντυνες τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας του. καὶ ἔχυσες ἀπάνω του σὰν μεγάλους ποταμοὺς ὅλαις ταῖς ἐντροπαῖς τοῦ κόσμου.

οζ'. λοιπὸν ὡς πότε Κύριέ μου θέλεις νὰ θυμώνεσαι νὰ στρέφῃς ὅλον ἕνα ὀπίσω τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμᾶς; καὶ νὰ ἀνάπτῃ σὰν φωτία ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον ἡ ὀργή σου ἀπάνω μας;

οη'. Θυμήσου ποῖος εἶναι ὁ πλάστης μας, καὶ τὸ πηλὸν ὁποῦ ἐπλάσθημεν.

οθ'. τάχα διὰ τοῦτο μᾶς ἔπλασες ὅλους μας διὰ

νὰ

πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;

νὰ χανώμεθεν κάθε ὥρα μὲ τόσους φόβους καὶ τυραννίαις; ὄχι· (Ἀλλὰ διανὰ ζοῦμεν εἰς τὴν χάριν σου, καὶ νὰ σὲ δοξάζωμεν.)

π΄. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον;

π΄. Καὶ τώρα τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ λόγου μας ὁποῦ ζῇ καὶ δὲν βλέπει κάθε ἡμέρα τὸν θάνατόν του; (ἀποπνιγώτου ἀπὸ τὰ τόσα μεγάλα βάσανα πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα μας νὰ ἀποθάνωμεν;)

πα΄. ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου;

πα΄. Καὶ ποῖος δύναται νὰ λυτρώσῃ τὴν ζωήν του ἀπὸ τὴν χεῖραν τοῦ θανάτου, (ὁποῦ κινδυνεύωμεν ψυχικὰ καὶ σωματικά, ἂν δὲν παύσῃς τὴν ὀργήν σου νὰ μᾶς συγχωρήσῃς τὸ γληγορώτερον τὰς ἁμαρτίας μας;)

πβ΄. Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

πβ΄. Εἰς τόσον εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ποῦ εἶναι, ποῦ εἶναι ἡ περασμέναις σου ἐλεημοσύναις Κύριέ μου ὁποῦ ὤμοσες εἰς τὴν ἀληθοσύνην σου τοῦ Δαβίδ, νὰ φυλάξῃς;

β΄. Βασ. ζ΄.

πγ΄. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου,

πγ΄. Θυμήσου Κύριέ μου τὴν καταδίκην καὶ τυραννίαν τῶν δούλων σου.

πδ΄. οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

πδ΄. ὁποῦ μᾶς ἔταξες νὰ μᾶς ὑποτάξῃς εἰς τὴν ἐξουσίαν μας πολλὰ ἔθνη.

πε΄. οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε.

πε΄. ὁποῦ τώρα μᾶς ἐσκλάβωσαν, καὶ μᾶς ὑβρίζουν οἱ ἐχθροί σου Κύριε· (ἀντὶς νὰ τοὺς σκλαβώσωμεν ἐμεῖς ἐκείνους.)

πϛ΄. οὗ ὠνείδισαν * τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

πϛ΄. ὁποῦ μᾶς ἀνεμπαίζουσι διὰ τὴν πολύκλαυστον * ἀλλαξίαν τοῦ ἁγιομυρισμένου βασιλέως μας (βλέποντας πῶς τὸν ἔκαμες ἀπὸ βασιλέα σκλάβον τους ἀντάμα μας· καὶ μᾶς ἀντάλαξες εἰς τὴν ἐξουσίαν τους δίχως νὰ πάρῃς καλὸν λόγον, ἢ παραμικρὸν τίποτα μόνον σὲ ἀτιμάζουν οἱ ἄθεοι, καὶ βλασφημοῦν καὶ ἐμᾶς καὶ τὴν πίστιν μας διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.)

* ἀντάλλαγμα τοῦ Δαβὶδ εἶναι οἱ βασιλεῖς, ἰωακεὶμ ἰεχονίας καὶ σεδεκίας ὁποῦ ἐσκλαβώθησαν.

πζ΄ Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο. Δόξα.

πζ΄. Ἀλλὰ νὰ εἶσαι Κύριέ μου δοξασμένος αἰώνια (ὁποῦ δύνεσαι πάλιν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς κατὰ τὴν ἐλπίδα μας μὲ τὸ μοναχόν σου πρόσταγμα) Ναὶ Κύριέ μου, Ναὶ Κύριέ μου (ἂς γένῃ

Προ-

τὸ

τὸ θέλημάσε· κ̀ ἂς εἶναι δοξασμένον τὸ ὄνομάσε:)

Δόξα.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. π θ'. | Προσευχὴ τοῦ προφήτου Μωϋσῆ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ἔξοδ. ιζ' Κέμου καταφυγήμου. ἰδὲ ἔξοδ ιζ. ἠλά. ὁπου ἐπροσκυνησαντο μοχάρι

Τοῦτη εἶναι μία προσευχὴ τοῦ Μωϋσέως ὁποῦ διηγᾶται πρὸς τὸν Θεὸν, πῶς αὐτὸς εἶναι ὁ βοηθὸς κ̀ τὸ σκέποσμας. κ̀ πῶς εἶναι φυσικὰ αἰώνιος. Καὶ πῶς διὰ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν ἐκαταράθη τοῦ ἀνθρώπου τόσα βάσανα. γεν. γ'. καὶ νὰ ζῇ ζωὴν ταλαιπωρημένην κ̀ πολυκοπιασμένην καὶ νὰ λαμβάνῃ θάνατον. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ θελήσῃ πάλιν (σὰν πλάσης, κ̀ ἐξουσιασὴς τῆς ζωῆς κ̀ τοῦ θανάτου. Καὶ τῆς εὐλογίας κ̀ τῆς κατάρας) νὰ τοῦ δίδῃ χρόνους καλοὺς καὶ ὑγείαν, κ̀ νὰ τὸν ἀλαφρένῃ ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς κ̀ τὰ κίνδυνα, κ̀ τὴν πολλὴν κακοπάθειαν. Καὶ νὰ τοῦ συγκατεβαίνῃ διὰ τὴν ἀχαμνὴν τοῦ πλάσιν εἰς τὰ σφάλματάτου. κ̀ νὰ τὸν εὐλογᾷ, καὶ νὰ τὸν ὁδηγᾷ εἰς τὸ καλόν· διανὰ τοῦ εὐχαριστᾷ κ̀ νὰ τὸν δοξάζῃ ὡς Κύριον καὶ εὐεργέτην, εἰς ταῖς καλοσυνάιςτου.

α'. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ: | α'. Κύριε ἐξ ἀρχῆς (ὁποῦ ἔκαμες τὸν κόσμον) εἶσαι τὸ καταφύγι (κ̀ ἡ φύλαξις τῆς ζωῆς κ̀ τῆς ψυχῆςμας) ἀπὸ παιδία ὡς παιδία (ἤγουν τόσον τῶν περασμένων, σὰν κ̀ ἐμᾶς καὶ τῶν ὀξοπίσωμας:)

ψαλμ. ρα. κ'. β'. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. | β'. Διατὶ πρὸ τοῦ νὰ γενοῦσι τὰ ὄρη, κ̀ νὰ φανῇ ἡ γῆ, κ̀ νὰ σαθῇ ὁ κόσμος κ̀ ὅλα του τὰ κτίσματα.

γ'. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ: | γ'. εἶσαι ἐσὺ Θεὸς ἀπὸ παντοτινά, ὡς παντοτινά (δίχως ἀρχὴν καὶ τέλος. Καὶ καθὼς ἔκαμες τὰ οὐράνια, κ̀ τὰ γήϊνα καὶ τὰ καταχθόνια· ἔτζι τὰ ὁρίζεις κ̀ ὅλα, κ̀ ἐνεργοῦσι κάθε ὥρα ὡς βούλεσαι:)

δ'. * Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν. | δ'. (Ἡ βασιλείασου ἔδωκες τῶν πρωτοπλάστων τὴν ἀθανασίαν, κ̀ διὰ τὴν παράβασίντους τοὺς ἔδωκες ἐκεινῶν κ̀ τοῦ γένουςτους ὅλου τὸν θάνατον· κ̀ ἐπειδὴ μετὰ τὸν μοναχόν σου λόγον ταμεταβάνῃς ὅλα τὰ καλὰ κ̀ τὰ κακὰ χωρὶς κα-

νὰ ἐμπόδιον.) * Σὲ παρακαλοῦμεν νὰ μὴν ἀφίνης τὸ πλάσμασου νὰ πέσῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας του εἰς πλειωτότερα βάσανα, (νὰ ἀποθάνῃ ἀποκεῖνα πρὸ τοῦ καιροῦ του.)

εʹ. * Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

εʹ. καὶ καθὼς εἶπες εἰς πολλοὺς τόπους τῆς γραφῆς, στραφῆτε ὦ αὐτοὶ πρὸς ἐμένα· καὶ θέλω στραφῆ καὶ ἐγὼ πρὸς ἐσᾶς (ἔτζι ἀποδέξου τώρα τῶν καπεδίκων τὴν ἐπιστροφὴν μας καὶ εὐθὺς θέλουσι μᾶς ἔλθῃ κατὰ τὸ πρόσταγμάσου καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ πολυχρονία τῆς ζωῆς μας.)

ϛʹ. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου Κύριε, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε· καὶ * φυλακὴ ἐν νυκτί.

ϛʹ. (Διατὶ ἐσὺ ἔχεις τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ καλὰ καὶ εἰς τοὺς χρόνους νὰ μᾶς τὰ χαρίζης) ἐπειδὴ χίλιοι χρόνοι λογαργιάζουνται ὀμπροστὰς εἰς τὸ αἰώνιον μάκρος τὸ ἐδικόνσου, σὰν τὴν περασμένην ἡμέραν ὁποῦ ἐδιάβηκε, ἢ νὰ εἰπῶ καλίτερα ὡσὰν μία φύλαξις εἰς τὴν σκοτεινὴν νύκτα (ἤγουν σὰν τρεῖς ὥραις τῆς νυκτὸς ὁποῦ χάνεται γλίγορα.) καὶ ὅλη μας ἡ ζωή, νεότης, μεσότης, καὶ γερατίον, διαβαίνει καὶ χάνεται σὰν νὰ μὴν εἴμεσθεν γεννημένοι.)

ζʹ. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται,

ζʹ. Καὶ ὅλοι οἱ χρόνοι τῶν αὐτῶν βλέπομεν πῶς εἶναι καταφρονεμένοι, (κοντοί, στενοχορεμένοι, καὶ τυραννισμένοι μετόσους ἀμετρήτους πόνους καὶ κακοπάθειαις διατὰ κρίματάμας,)

ηʹ. Τὸ πρωῒ ὡσεὶ * χλόη παρέλθοι.

ηʹ. Καὶ διαβαίνει ἡ ζωήμας σὰν τὸ χορτάρι ὁποῦ πρασινήζῃ τὴν αὐγήν.

θʹ. Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι,

θʹ. (Τὸ ὁποῖον εὑγένοντας ὁ ἥλιος) τὸ ταχὺ ἀνθεῖ καὶ λουλουδίζει καὶ εἰς ὀλίγον χάνεται ἡ εὐμορφία του.

ιʹ. Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη:

ιʹ. Καὶ ὡς τὸ βράδυ πέφτει καὶ ψύγεται καὶ ξηραίνεται. (ἔτζι καὶ ὁ αὐτὸς εἶναι τρυφερὸς εἰς τὴν νεότητα, καὶ αὐθῇ εἰς τὴν μεσότητα· καὶ εἰς τὸ γερατίον μαραίνεται τὸ κάλλος καὶ ἡ δόξατου. καὶ πέφτει ξερὸς καὶ βρωμισμένος εἰς τὸν τάφον καὶ ἀφανίζεται:)

ιαʹ. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου,

ιαʹ. Καὶ τὸ γνωρίζομεν πῶς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ τὰ κρίματας χανόμεσθεν μὲ τὴν δικαίαν σου ὀργήν,

*φθάνει μόνον νὰ εἴπῃς, ὦ αὐτοὶ εὐγᾶτε ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ ἀναπαυθῆτε.

* Τέσσερεις φυλακαῖς εἶναι ἡ νύκτα ἀπὸ τρεῖς ὥραις ἡ φυλακὴ καὶ καθα στρατιώτης φυλάσσει μίαν φυλακήν. ἤγουν γʹ. ὥραις κάνει φύλαξιν

ιβ'. Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

ιβ'. Καὶ πέφτομεν ἀπὸ τὸν θυμόν σου εἰς διάφορα καὶ ἀνέλπιστα κακὰ καὶ ταρασσόμεθεν ἀβάστακτα.

ιγ'. ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου.

ιγ'. (καὶ τὸ παθαίνομεν πρέπουμενα.) Διατὶ βλέπεις ὀμπροστά σου ταῖς παντοτιναῖς ἁμαρτίαις ὁποῦ κάνωμεν κρυφὰ καὶ φανερὰ ὅλοι μας.

ιδ'. Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου·

ιδ'. Ἐπειδὴ ὅλος ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς μας στέκει εἰς τὴν λάμψιν τοῦ προσώπου σου.

ιε'. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον.

ιε'. Καὶ ἔτζι ὅλαις μας ἡ ἡμέραις χάνουνται (μὲ τόσα βάσανα καὶ κόπους καὶ δούλευσαις καὶ σκλαβίαις πολυχρόνιαις.)

ιϛ'. Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν·

ιϛ'. καὶ ἀπὸ τὴν ὀργήν σου λαμβάνομεν καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ μας τὸν θάνατον·

ιζ'. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων,

ιζ'. Διατοῦτο λογαργιάζομεν τοὺς χρόνους μας ὡς τὴν ἀράχνην ὁποῦ ξεσκίζεται τόσον εὔκολα,

ιη'. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς.

ιη'. (Καὶ χάνουνται μὲ διάφορα βάσανα (ἡ ἡμέραις μας καὶ οἱ χρόνοι μας καὶ ἡ ταλαίπωρή μας ζωή.

ιθ'. ἑβδομήκοντα ἔτη.

ιθ'. (φθάνει μὲ πολλὰ κίνδυνα καὶ δισκολιαῖς) ὡς τοὺς ἑβδομήντα χρόνους.

κ'. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη.

κ'. Καὶ ἂν λάχῃ δυνατῆς φύσεως ὁ αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ μὲ πολλὴν κακοπάθειαν καὶ ὡς τοὺς ὀγδοήντα χρόνους.

κα'. Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·

κα'. καὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ τούτους τοὺς χρόνους εἶναι ὅλον κόπος καὶ πόνος (εἰς τὸν γερασμένον αὐτὸν, καὶ διὰ τοῦτο δὲ τυχαίνει νὰ ὀνομάζεται ζωὴ, ἀλλὰ θάνατος:)

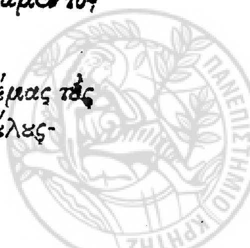
κβ'. Ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης ἐφ' ἡμᾶς.

κβ'. (Λοιπὸν τὰ βλέπομεν πῶς ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ ὁποῦ δὲν ἐπταίσαμεν ἐμεῖς) ἦλθεν ἀπάνω μας ἡ ἀρχῆς σου ἥμερη παίδευσις συγγερασμένη μὲ τὴν καλοσύνην σου προσδιόρθωσιν.

κγ'. καὶ παιδευθησόμεθα·

κγ'. (Καὶ πάλιν παθαίνομεν τόσον βαρὺ κακὸν) καὶ παιδευόμεθεν (μὲ ἄμετραις στενοχωρίαις καὶ κακοπάθειαις ὅλην μας τὴν ζωὴν καὶ πολλαῖς φοραῖς βαρυνόμεθεν τόσον ὁποῦ κράζωμεν καὶ τὸν θάνατον:)

κδ'. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου;	κδ'. Τίς ἠμπορεῖ νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ βαστάξῃ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου; οὐδένας.
κε'. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;	κε'. Μὰ ἀπὸ τὸν ὀλίγον φόβον ἐτοῦτον, (καὶ προσωρινὴν καὶ ἀβάστακτην παίδευσιν. ἂς λογιάσωμεν) ποῖος δύνεται νὰ μετρίσῃ ὅλον τὸν φοβερὸν θυμὸν τοῦ κριτηρίου σου καὶ νὰ τὸν βαστάξῃ;
κϛ'. Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι,	κϛ'. (Ἀλλὰ παρακαλοῦμέν σε νὰ ἀλλάξῃς τὸν θυμόν σου εἰς καλοσύνην) καὶ νὰ μᾶς φανερώσῃς τὴν συνηθισμένην σου ἐλεημοσύνην,
κζ'. καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.	κζ'. Καὶ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι δεμένοι ἀπὸ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας τους (καὶ δὲ πείθουνται εἰς τὰ προστάγματά σου ὑποταξαί τους καὶ στανικῶς τους πρὸς τοὺς λόγους σου) μὲ τὴν σοφίαν (καὶ δύναμιν καὶ καλοσύνην σου, καθὼς ὁποῦ γνωρίζῃς καὶ γίνεται,)
κη'. Ἐπίστρεψον Κέ,	κη'. Στράψου Κέ μου πρὸς ἐμᾶς (τοὺς σκλαβομένους καὶ τυραννησμένους καὶ λυπήσου μας εἰς ταῖς πολλαῖς μας λύπαις καὶ μεγάλαις τυραννίαις καὶ κακοπάθειαις,)
κθ'. ἕως πότε;	κθ'. ὡς πότε (θέλεις νὰ στέκῃς μὲ δικαιοσύνην θυμωμένος καταπάνω μας;
λ'. καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου:	λ'. κάμε πάλιν ἐλεημοσύνην) καὶ παρηγόρησέ μας τοὺς δούλους σου τούτην τὴν ὥραν:
λα'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου Κέ,	λα'. Καὶ κάμε νὰ ἠθέλαμεν χορτάσῃ καὶ τὴν σήμερον σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς τὴν ἐλεημοσύνην σου Κέ μου,
λβ'. καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.	λβ'. καὶ νὰ ἠθέλαμεν χαρῇ καὶ νὰ εὐφραινώμεθεν ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μας.
λγ'. εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς.	λγ'. καὶ νὰ θεραπευώμεθεν ἀντὶς ταῖς περασμέναις ἡμέραις τῆς σκλαβίας μας.
λδ'. ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά:	λδ'. διατοὺς τόσους χρόνους ὁποῦ ἐπαθέναμεν τόσα κακὰ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας:
λε'. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου,	λε'. Σπλαγχνίσου μας πολυέλεε καὶ ἴδε μας τοὺς

σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου.	δούλους σου, καὶ στοχάσου τὸ πλάσμα σου.
λϛ'. καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν:	λϛ'. καὶ ὁδήγησέ μας καὶ ἐμᾶς καὶ τὰ τέκνα μας (μὲ καλὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν καθολικήν μας πρίδα τὴν πρόσκαιρον, καὶ αἰώνιον:)
λζ'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυ τοῦ Θῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,	λζ'. Καὶ ἂς φέξῃ ἡ λάμψις τοῦ Κυ μας ἀπάνω μας, (ὡς τὸν ἥλιον εἰς τὰ ξημερόματα,)
λη'. Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.	λη'. Καὶ κατευόδοσε ὅλον ὧν μας εἰς τὸ καλὸν τὰ ἔργα μας.
λθ'. Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον:	λθ'. Καὶ ἀκόμι διόρθωνε καὶ ξέχωρα τὸ ἔργον τοῦ καθ' ἑνός μας (νὰ γίνεται κατὰ τὸ θέλημά σου, διὰ νὰ κερδέσωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν βασιλείαν σου οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου:)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϙ'.	Παρηγορητικὴ ψαλμῳδία τοῦ Δαβὶδ (πρὸς τὸν καλὸν ἄνθρωπον.) δὲν τὸ ἔχουν ἀπανωγραφὴν οἱ ἰουδαῖοι.

Τοῦτος ὁ ψαλ. μαρτυρᾷ πῶς ὅποιος κάνει καλὰ, καὶ κρατεῖ τὸν νόμον τοῦ Θῦ ἀπαρασάλευτα, τὸν φυλάσσει ὁ Θς καὶ τὸν σκέπει ἀπὸ τὰ κίνδυνα καὶ τοὺς πειρασμοὺς τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ τὸν δυναμόνει νὰ νικᾷ αὐτοὺς καὶ δαίμονες καὶ νὰ τοὺς ἀφανίζῃ νὰ χάνωνται σὰν σκόνι ἀπὸ τὸν ἄνεμον. Καὶ νὰ καταπατῇ τὰ θηρία τοὺς κακοὺς λογισμοὺς καὶ διαβολικὰ σκάνδαλα, καὶ νὰ τὰ θανατώνῃ δίχως νὰ βλάβεται. Καὶ πῶς τούτην τὴν χάριν μᾶς τὴν δίδῃ ὁ Θς διὰ τὴν καλὴν ἐλπίδα καὶ ὑπομονὴν ὁποῦ ἔχωμεν εἰς αὐτὸν. Καὶ πῶς μᾶς σκεπάζει καὶ μᾶς ἀκούει τὰ παρακάλιά μας, Καὶ θέλει εἶσαι μετ' ἐμᾶς εἰς ταῖς θλίψαις μας νὰ μᾶς ἐλευθερώνῃ, καὶ νὰ μᾶς πολυχρονᾷ, καὶ νὰ μᾶς εὐφραίνῃ μὲ ταῖς καλαῖς καλοσύναις του. Διατοῦτο ἐπειδὴ τούτη ἡ προσευχὴ ἔχει μεγάλην δύναμιν, ἂς τὸν διαβάζωμεν μὲ καλὴν ἀκρόασιν καὶ εὐλάβειαν ταπεινὰ πρὸς τὸν Θν διὰ νὰ μᾶς δυναμόνῃ καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερόνῃ ἀπὸ τὰ ἐναντία. καὶ νὰ παραλάβῃ τὴν ψυχήν μας εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μας καὶ νὰ τὴν ἀναπαύσῃ εἰς τὴν βασιλείαν του: Καὶ προφητεύει καὶ τὴν νίκην τοῦ Χῦ κατὰ τοῦ διαβόλου:--

α'. Ὁ Κατοικῶν,	α'. Π(Αρηγοροῦμαι πολλὰ Κέ μου ἀκούοντας πῶς, ὅποιος κατοικᾷ μὲ καλοσύνην καὶ

β'. Ἐν-

καὶ ὑπομονὴν καὶ ἔργα θεάρεστα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, καὶ φυλάσσει νομίμως τὰ πάξιν του,

β'. Ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου.

β'. Αὐτὸς μὲ τὴν βοήθειάν σου μεγαλοδύναμε θέλει νικᾶ κάθε καιρὸν ὅλους τοὺς ἐχθρούς.

γ'. Ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται:

γ'. Καὶ μετὸ σκέπος σου Θεὲ τοῦ οὐρανοῦ θέλει μένῃ φυλαμμένος (καὶ ἄβλαβος ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ ὁποῦ ἔλθουσιν ἀπάνω του:)

δ'. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ,

δ'. (Διὰ τοῦτο ὁ τέτοιος ἂς ἔχῃ ὑπομονὴν εἰς τοὺς πειρασμούς του καὶ μὴ ταράσσεται, μόνον νὰ προσεύχεται ἔμπροσθέν σου νὰ λέγῃ)

ε'. Καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου.

ε'. Ἐσὺ Κύριέ μου εἶσαι ἡ βοήθειά μου, καὶ ἐσὺ Χριστέ μου ἡ ἀπαντοχή μου.

ϛ'. Καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν:

ϛ'. Καὶ εἰς ἐσένα μοναχὰς ἔχω τὴν ἐλπίδα μου (νὰ μὲ γλυτώσῃς· καὶ ἡ βασιλεία σου κάμε ὡς θέλεις εἰς ἐμένα:)

ζ'. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν.

ζ'. (Τὸ ἴδιον κάνε καὶ ἐσὺ ψυχή μου πάντα σου.) καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἔχῃ ὅλον ἕνα ἐμπρὸς ἄσου νὰ σὲ λυτρώνῃ ἀπὸ τὰ βρόχια τῶν διαβολικῶν κυνηγῶν.

η'. Καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους:

η'. καὶ ἀπὸ ὅσα λόγια καὶ ταράμματα φοβερὰ δύνουνται νὰ σὲ ταράξουσι:

θ'. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι. Καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς:

θ'. Καὶ θέλει σὲ σκεπάσῃ μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας του (νὰ σοῦ δίδῃ καρδίαν νὰ σέκῃς ἄφοβος) ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πτερούγες του μὲ τὴν ἐλπίδα του:

ι'. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ,

ι'. Διατὶ ὡσὰν μὲ σιδερὸν ποκάμισον καὶ σκουτάρι καὶ ἄρμα δυνατὸν θέλει σὲ περιτριγυρίσῃ ἡ δύναμίς του καὶ ἡ ἀληθοσύνη του, νὰ σὲ φυλάσσῃ (καθὼς μᾶς τάσσει εἰς τὰς γραφάς του,)

ια'. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ.

ια'. Καὶ δὲ θέλει σὲ ἀφήσῃ νὰ φοβηθῇς ἀπὸ φόβους ὁποῦ λαχένουσι ἀπὸ τοὺς κακοὺς τὴν νύκτα.

ιβ'. Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

ιβ'. Οὐδὲ ἀπὸ σαγίταις καὶ κοντάρια ὁποῦ πετοῦσιν οἱ ἐχθροὶ τὴν ἡμέραν.

ιγ'. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκό-

ιγ'. Καὶ ἀπὸ κάθε κακὸν πράμμα ὁποῦ ἠμπο-

σκότει διαπορευομένου.

ιδ'. Ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ:

ιε'. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου. πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

ἢ οἱ χιλιάδες λογοῦνται δαίμονες. καὶ οἱ μυριάδες ἄγγελοι ὁποῦ διώχνουν τοὺς ἐχθρούς.

ις'. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσῃς, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν, ὄψει:

ιζ'. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

ιη'. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά,

ιθ'. καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

κ'. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου:

κα'. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου:

κατάβαλμα ζηλία. σκληρότητα. θυμός.

κβ'. Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ. καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα:

ὁ Κύριος μιλεῖ.

κγ'. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν.

κδ'. (Κε-

ρῆ νὰ ἔλθῃ ἀπόκρυφα ἀπάνωσου τὸ βράδυ.

ιδ'. Καὶ ἀπὸ πειρασμοὺς ὁποῦ συμβαίνουσιν ἀπὸ δαιμόνια ἢ πονηροὺς ἀνθρώπους τὸ μεσιμέρι:

ιε'. Καὶ ἂν ἦτον καὶ νὰ ἐπέσασι χιλιάδες ζερβάσου, καὶ μυριάδες δεξιάσου· δὲν ἤθελασι δυνηθῆ νὰ σοῦ σιμώσουν καὶ νὰ σοῦ ἐγγίξουν.

ις'. Μόνον μετ' ἀμμάτιασου θέλεις ξανίξῃ νὰ ἰδῇς, καὶ νὰ γνωρίσῃς τὸν χαλαμὸν καὶ τὴν ἀνταπόδωσιν ὁποῦ θέλουσι λάβῃ οἱ ἀντίδικοίσου:

ιζ'. (Καὶ τοῦτο τὸ καλὸν θέλει γενῆ εἰς ἐσένα) διατὶ λέγεις πρὸς τὸν Θεὸν Κύριέμου ἐσὺ εἶσαι ἡ ἐλπίδαμου, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸν τὸν ὑψηλὸν Θεὸν ἔχεις καταφύγι καὶ κάστρονσου καὶ τὸν παρακαλεῖς νὰ σοῦ βοηθήσῃ.

ιη'. (εὑρισκόμενος πάντα εἰς τὰ προστάγματά του) δὲ θέλουσι δυνηθῆ νὰ σοῦ σιμώσουν ὅλα τὰ κακὰ τοῦ κόσμου,

ιθ'. οὐδὲ καμία ζημία καὶ παίδευσις δὲ θέλει ἐγγίξῃ εἰς τὴν κατοικίαν καὶ πράγματάσου:

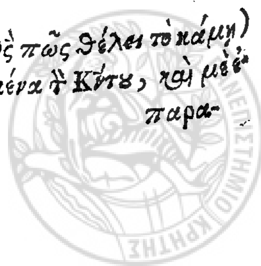
κ'. Διατὶ αὐτὸς ὁ μεγαλοδύναμος θέλει παραγγείλῃ τῶν ἀγγέλων του διὰ λόγουσου. νὰ σὲ κουντριγύρουσου νὰ σὲ φυλάσουν εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ στράταις ὁποῦ διαβαίνῃς:

κα'. Οἱ ὁποῖοι θέλουσι σὲ φυλάσῃ σὰν νὰ σὲ ἐβαστοῦσαν ἀπάνω εἰς τὰς χεῖραςτους. διὰ νὰ μὴ λάχῃ νὰ σκοντάψῃς εἰς καμίαν πέτραν τὸν πόδασου:

κβ'. Καὶ νὰ σοῦ δίδῃ δύναμιν νὰ ἀνεβαίνῃς ἄφοβα καὶ ἄβλαβα εἰς τὴν ἀσπίδα καὶ εἰς τὸν βασιλίσκον· καὶ νὰ καταπατῇς τὸ λεοντάρι καὶ τὸν δράκοντα:

κγ'. (Καὶ τοῦτο λέγει ὁ Θεὸς πῶς θέλει τὸ κάμῃ) ἐπειδὴ ἤλπισεν εἰς ἐμένα τὸν Κύριον, καὶ μὲ ἐ-

παρα-

παρακάλεσε σὰ δοῦλος καὶ ἀγαπημένος μου,) καὶ θέλω τὸν λυτρώση.

κδ'. Σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

κδ'. Καὶ νὰ τὸν σκεπάσω, διατὶ ἐγνώρισε τὸ ὄνομά μου ἀπὸ πολλοῦ καιρὸν.

κέ. Κεκράξεται πρός με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ.

κέ. Καὶ ὅσαις φοραῖς μὲ ἐπικαλεσθῇ θέλω τοῦ ὑπακούση (καὶ νὰ τοῦ βοηθῶ εἰς τὴν χρείαν του:)

κς'. Μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει. * ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν.

κς'. Καὶ νὰ εἶμαι μετ' αὐτὸν εἰς τὴν θλίψιν του. νὰ τὸν λυτρώνω καὶ νὰ τὸν τιμῶ καὶ νὰ τὸν στέσω περίφημον: *ὡς μετὰ τῶν τριῶν παίδων καὶ μαρτυρ. καὶ τῶν λοιπῶν.

κζ'. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν. καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:~

κζ'. Καὶ νὰ τὸν κάμω πολύχρονον. καὶ νὰ τοῦ δείχνω πάντα, πρόσκαιρα καὶ αἰώνια τὴν καλοσύνην καὶ τὴν βοήθειάν μου:--

Δόξα καθ. ιβ'.

Δόξα καθ. ιβ'.

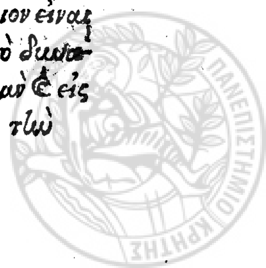
Ψαλμὸς ᾠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. ϟά.

Ψαλ. μὲ ὄργανον καὶ φωνὴν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. (Ὄνομα δὲν γράφει, διατὶ τὸν ἔψαλασιν ὅλοι αὐτάμα.)

Τοῦτος ὁ Ψαλ. μᾶς παρακινᾷ ὅλους νὰ δοξάζωμεν τὸν Κύριόν μας καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν μὲ ὅλον μας τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὄχι μόνον τὴν ἡμέραν. ἀλλὰ καὶ τὴν νύκτα. Καὶ νὰ διηγούμεθεν τὴν ἀπειρόν του δύναμιν ἀπὸ τὰ κτίσματά του, καὶ ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ ἐλεημοσύναις ὁποῦ κάνῃ καθημερούσιον εἰς ἐμᾶς διὰ νὰ ζήσωμεν τὸ κορμὶ, καὶ νὰ σώσωμεν τὴν ψυχὴν. καὶ νὰ τὸν γνωρίζωμεν Θεὸν καὶ κυβερνήτην, καὶ διδάσκαλόν μας νὰ τοῦ πειθόμεθεν. Ὅμως λέγει πῶς ἐμεῖς οἱ ἄγνωστοι δὲν τὰ βάνωμεν εἰς τὸν νοῦν μας. Ἀλλ' αὐτὸς ὡς μεγαλοδύναμος θέλει χαλάση τοὺς παραβάτας εἰς τὸ ὕστερον, καὶ νὰ διασκορπίσῃ τοὺς ἀνόμους μὲ κακὸν τέλος. Καὶ τοὺς δικαίους ὁποῦ φυλάσσουν τοὺς νόμους του θέλει δυναμόνῃ καὶ νὰ τοὺς δίδῃ πᾶσα καλὸν εἰς τὴν νεότητα καὶ εἰς τὸ γεράματός τους, διὰ νὰ διηγοῦνται εἰς ὅλους τὴν δικαιοκρισίαν του, καὶ τὴν ἀνταπόδοσίν του. Λοιπὸν χριστιανέ μου ἀθέλῃς τὸν Θεὸν φίλον, κάνε τὸ θέλημά του. ἀλλέως τὸν ἔχεις ἐχθρὸν ὅλην σου τὴν ζωὴν, εἰς τὸν θάνατόν σου. εἰς τὴν κρίσιν του. καὶ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν τῆς ψυχῆς σου. καὶ μακραίνεις παντοτινὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ἀπὸ τὴν βασιλείαν του. Τοῦτος ἁρμόζει εἰς πολέμους καὶ ἐχθρῶν νίκην.

α. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψαλ-

ά. Πολλὰ γλυκὺ καὶ ὠφέλιμον καὶ ἅγιον εἶναι νὰ σὲ εὐχαριστοῦμεν Κύριε (κατὰ τὸ δυνατόν μας τόσον εἰς τὴν θλίψιν μας, ὡσὰν καὶ εἰς τὴν

ψάλλειν τὸ ὀνόματίσου ὕψιςε.

β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεόσσου.

γ'. Καὶ τὴν ἀλήθειανσου κατὰ νύκτα:

δ'. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρα:

ἴδε τὸ εἰς δ'. τὸ τέλος τοῦ λεξικοῦ.

έ. Ὅτι εὔφρανάςμε Κε ἐν τῷ ποιήματίσου·

ς'. Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶνσου ἀγαλλιάσομαι·

ζ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργασου Κε.

ή. σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοίσου.

θ'. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται· καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα:

ί. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον,

ιά. καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

ιβ'. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

ιγ'. Σὺ δὲ ὕψιςος εἰς τὸν αἰῶνα Κε,

τῆς χαρᾶς μας, καὶ νὰ ψάλλωμεν τὸ ὄνομάσου μεγαλοδύναμε.

β'. Καὶ νὰ διηγούμεθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀλήλλωςμας τὴν αὐγὴν, καὶ τὴν ἡμέραν τὰς ἐλεημοσύνασσου.

γ'. Καὶ νὰ θαυμαζόμεθεν τὰ ἔργασου καὶ τὴν ἀληθοσύνησου πᾶσαν νύκτα:

δ'. Φυλάσσοντας καλὰ μὲ ταῖς δέκα δυνάμαις τοῦ κορμίου καὶ τῆς ψυχῆς, τὰς δέκα ἐντολάς, μὲ ὅλον τὸν πόθον τῆς καρδίασμας ἀπαρασάλευτα:

έ. (Καὶ τοῦτο τὸ ἔχομεν χρέος νὰ τὸ κάνωμεν πάντα μας) Διατὶ καὶ ἐσὺ μᾶς εὐφραίνεις Κε πάντα μὲ τὴν εὐμορφίαν τῶν κτισμάτωνσου.

ς'. Καὶ μὲ τὰ ἔργα καὶ καρποὺς τῆς δυνάμεώσσου (μᾶς κάνεις νὰ χορταίνωμεν) καὶ νὰ ἀναγαλλιοῦμεν εἰς τὴν δόξανσου:

ζ'. Διατὶ δίχως ἄλλο σὰν ὁποῦ εἶναι μεγάλα τὰ ἔργασου.

ή. δείχνουσι πῶς εἶναι βάθος ἄπειρον καὶ ἀκατανόητον ἡ σοφίασου καὶ οἱ λογισμοίσου:

θ'. (Μὰ ὅσον καὶ ἂν εἶναι τόσον θαυμαστὰ καὶ μεγάλα) Κάθε ἄγνωςος καὶ πισματάρης δὲ θέλει τὰ γνωρίση. οὐδὲ κανεὶς μωρὸς καὶ ἀνόητος δὲ θέλει νὰ τὰ κατανοήση:

ί. Καὶ βλέποντας πῶς οἱ ἁμαρτωλοι ἀνθοῦσιν ὡς τὸ χόρτον,

ιά. καὶ πῶς εἰς ὀλίγον πέφτουν καὶ μαραίνουνται ὅσοι κάνουσι τὰ κακὰ ἔργα.

ιβ'. Καὶ πῶς σέκουνται εἰς τόσον μεγάλον κίνδυνον νὰ ἐξολοθρευθοῦσιν ἀπὸ τὴν χάρινσου πρόσκαιρα καὶ αἰώνια. (δὲ τὸ βάνουσιν εἰς τὸν νοῦντους νὰ ἐγνιασθοῦσι νὰ διορθώσουν τὴν ψυχήντους:)

ιγ'. (Μὰ ἀγκαλὰ καὶ αὐτοὶ δὲ θέλουσι νὰ τὸ λογιάσουσι) ἐσὺ εἶσαι ὑψηλὸς καὶ μεγαλοδύναμος παντοτινὰ Κέμου,

ιδ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε.	ιδ'. Καὶ θωροῦμεν πῶς κάθε καιρὸν ὅσοι εἶναι ἐχθροί σου Κύριε.
ιε'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται.	ιε'. Καὶ βλέπομεν πῶς ὅσοι εἶναι ἐχθροί σου Κύριε καὶ καταπατοῦσι τὸν νόμον σου χαλοῦνται.
ις'. Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν:	ις'. Καὶ διασκορποῦνται εἰς ὀλίγον καιρὸν ὅλοι ὅπου κάνουσι τὰ παράνομα ἔργα, καὶ χάνονται:
ιζ'. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.	ιζ'. Ἀλλὰ ἐγὼ ὁ λαός σου φεύγοντας τέτοιαν φοβερὴν ἀσέβειαν καὶ κακογνωμίαν, θέλει στέκει μὲ τὴν βοήθειάν σου ὑψηλὰ ὡς τοῦ μονόκερα ἡ δύναμίς μου.
ιη'. Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι:	ιη'. (Καὶ νὰ περνῶ μὲ ἀνάπαυψιν τὴν ζωήν μου) καὶ μὲ λιπαρὰ φαγιὰ τὸ γερατιόν μου:
ιθ'. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.	ιθ'. Καὶ θέλουσιν ἰδῇ τ' ἀμμάτιά μου ἐκεῖνο ὅπου ἐπιθυμῶ εἰς τοὺς ἐχθρούς μου.
κ'. Καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου:	κ'. Καὶ διὰ ἐκείνους ὅπου ἐσηκώθησαν ἀπάνω μου νὰ μὲ ἀφανίσουν μὲ ταῖς πονηρίαις τους, θέλουσιν ἀκούσει τὰ ἀφτιά μου (νὰ φωνάζῃ ὁ κόσμος τὸ κακόν τους τέλος. Καὶ διὰ λόγου μου θέλω ἀκούσῃ νὰ ψάλλῃ ἡ ἐκκλησία λέγοντας:)
κα'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.	κα'. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος θέλει ἀνθῇ σὰν ἡ φοινικιὰ εἰς τὸ ὕψος καὶ νὰ ἀνεβαίνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μὲ τὸν νοῦν καὶ τὰ καλὰ ἔργα.
κβ'. Ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.	κβ'. Καὶ θέλει πληθύνῃ ἡ τεκνογονία του ὡς τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
κγ'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,	κγ'. Καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ θέλουσιν εἶσαι φυτευμένοι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ (ὡς ἀλογιμένα δένδρα τοῦ παραδείσου νὰ ποτίζονται ἀπὸ τὰ λόγιά του.)
κδ'. Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν:	κδ'. Καὶ νὰ μοσχομυρίζουν ἀπὸ τὰς ἀρετὰς ὅσοι κατοικοῦσιν τὰ μοναστήριά του:
κε'. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι,	κε'. Ἀκόμι θέλουσι πολυχρονίσῃ μὲ καλὸν γερατίον,
κς'. Καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.	κς'. Καὶ περνῶντας χαρούμενα τὴν ζωήν τους νὰ διηγοῦνται εἰς ὅλους.
κζ'. ὅτι	κζ'. πῶς

κζʹ. ὅτι εὐθὺς Κς ὁ Θεὸς ἡμῶν.	κζʹ. πῶς εἶναι καλὸς καὶ πολυεύσπλαγχνος ὁ Κς ὁ Θεὸς μας καὶ δικαιοκρίτης.
κηʹ. Καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ:~	κηʹ. καὶ καμία ἀδικία δὲν εὑρίσκεται εἰς αὐτὸν, οὐδὲ εἰς τὰ λόγια μὴ δὲ εἰς τὰ ἔργα του:--

---

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πρὸς σαββάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ. αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαδ. ϟβʹ.	Ἔπαινος τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεὸν ψαλμένος μὲ τὴν φωνὴν, εἰς τὴν ἡμέραν τὴν παρασκευῆς, ὁπου ἦτον ἡ γῆ κατοικημένη μὲ πολὺν λαόν.

Τοῦτος διηγᾶται πῶς ὁ Θεὸς εἶναι μέγας βασιλεὺς καὶ αἰώνιος, καὶ αὐτὸς κάνει τοὺς προσωρινοὺς βασιλεῖς εἰς τὸν κόσμον του. Καὶ προφητεύει τὴν ἐρχομὸν τοῦ Χυ, καὶ πῶς σὰν ἀνεστάθηκε καὶ ἐνδύθηκε τὴν ἀθανασίαν τὴν ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ πατέρας του (κατὰ τὸ αὐτόν) τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν καθὼς τὸ λέγει ἀπόστου ματθ. κηʹ. Καὶ πότε μὲ τὰ θαύματα καὶ διδαχαῖς τῶν ἀποστόλων του, ἔφερε τοὺς ἀπίστους εἰς τὴν πίστιν του, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ στέκουνται εἰς αὐτὴν μὲ τόσα βάσανα εἰς τοὺς τυράννους ἀνίκητοι. Καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦν καὶ νὰ τὸν δοξολογοῦν ὅλοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ λαοικοί: καὶ νὰ φωνάζουν τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγάπην ὁποῦ μᾶς ἔχει. Καὶ πῶς πρέπει τὰ τοῦ ὑπακούωμεν καὶ ἡμεῖς ἐξ ὅλης μας καρδίας. καὶ νὰ κάνωμεν ταῖς ἐντολαῖς του καὶ νὰ φυλάσσωμεν τὰ δικαιώματά του. Καὶ νὰ ὑπάγωμεν κάθα μέρα εἰς τὴν ἐκκλησίαν του νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν, καὶ νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ πιάνωμεν τὰ λόγιά του. Διατὶ μᾶς δίδει τὰ καλὰ ὁποῦ μᾶς ἔταξε, καὶ νὰ μᾶς κάμῃ κληρονόμους τοῦ παραδείσου του.

αʹ. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο:	αʹ. Ὁ Κς εἶναι βασιλεὺς (ἀπὸ παντινὰ ὡς παντοτινὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μὰ ἀφότις ἐσαρκώθη ὁ υἱός του ὁ δεσπότης μας ὁ Χς) καὶ ἐνδύθη καὶ ἐστολίσθη τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνου. ἐφανερώθη καὶ ἐγνωρίσθη περισσότερον παρὰ πρῶτας εἰς ὅλους τοὺς ἀνους:
βʹ. Ἐνεδύσατο Κς δύναμιν καὶ περιεζώσατο.	βʹ. Ἐνδύθηκε λέγω ὁ δεσπότης Χς μὲ τὴν θεϊκὴν ἀνάστασιν τὴν ἀθανασίαν καὶ ἐζώσθηκε τὴν θεϊκὴν ἐξουσίαν. (κατὰ τὸ ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς:)
γʹ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.	γʹ. (Καὶ μὲ δίκαιον τρόπον) διατὶ αὐτὸς ἐστερέωσε τὸν κόσμον ὅλον εἰς τὴν στάσιν του (καὶ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν ἀληθινήν του πίστιν καὶ τοὺς ἔκαμε μὲ ταῖς διδαχαῖς καὶ τὰ θαύματα καὶ τὸν ἐγνώ-

ματθ. κηʹ.

δʹ. Ἡ

	ἐγνώρισαν Θεὸν ἀληθινόν.
δ'. Ἥτις οὐ σαλευθήσεται.	δ'. Καὶ τόσον ἐστερέωσε δυνατὰ τὴν ἐκκλησίαν του) ὁποῦ δὲ θέλει σαλευθῇ νὰ χαλάσῃ ἀπὸ ὅσους πολέμους καὶ ἂν τῆς ἔλθουσιν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, καὶ αἱρετικούς:
ε'. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ:	ε'. (Ὦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ) ὀρδινιασμένος εἶναι ὁ θρόνος σου ἀπὸ παντοτινά (νὰ σὲ δεχθῇ καὶ μὲ τὰ τὴν σάρκωσιν) σὰν ὁποῦ εἶσαι καὶ ἐσὺ Θεὸς ἀπὸ παντοτινά (ὡς παντοτινά:)
ς'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.	ς'. Πολλὰ ὑψώθησαν οἱ ποταμοί, ἤγουν οἱ μαθηταίς σου Κύριε, ὑψώθησαν παρὰ πολλὰ ἀπὸ ταῖς διδαχαῖς καὶ τὰ θαύματα.
ζ'. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.	ζ'. Καὶ θέλουσιν ὑψωθῇ περισσότερον ἀκόμι εἰς τὰ αὐλάκιά τους εἰς τούτην καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωήν.
η'. Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν:	η'. ἀπὸ τὰ πολλὰ νερὰ (ἤγουν ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ψυχαῖς ὁποῦ θέλουσι κερδέσῃ αὐτοὶ καὶ οἱ ὀξοπίσω τους:)
θ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,	θ'. Θαυμαστὰ εἶναι τὰ μεγάλα φουσκώματα καὶ κύματα τῆς θαλάσσης (ἤγουν τῶν ἐχθρῶν ἡ κακοσύνη.)
ι'. θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.	ι'. μὰ πλέα θαυμαστότερος εἶναι ὁ Κύριος ὁποῦ κατοικᾷ εἰς τὰ ὑψηλὰ (παλάτια τοῦ οὐρανοῦ, ὁποῦ τὰ νικᾷ ὅλα.)
ια'. τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα:	ια' καὶ ὅσα εἶπαν οἱ προφῆται (διὰ τὴν ἐρχομόν σου Κύριε) ἐφάνησαν πολλὰ ἀληθινά.
ιβ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κυρίε,	ιβ'. Διὰ τοῦτο πρέπει τοῦ ναοῦ σου νὰ ἁγιάζεται (ἀπὸ τὴν χάριν σου Κύριε,
ιγ'. εἰς μακρότητα ἡμερῶν:~	ιγ'. καὶ νὰ τιμᾶται καὶ νὰ δοξολογᾶται ἀπὸ λόγου μας ὥστε νὰ στέκῃ ὁ κόσμος:--

---

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, τετράδι σαββάτου. ϟγ'.	Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν τετράδιν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος (εἰς παρηγορείαν τῶν ἀδικημένων.)

Τοῦτος φανερώνει τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τὸ γλυγορώτερον νὰ παιδεύσῃ τοὺς ὑπερηφάνους βασιλεῖς καὶ τυράννους. ὁποῦ

κάνουσι τόσους πολέμους καὶ ἀδικοκρισίαις εἰς τὸν κόσμον του διὰ τὴν ἀπονίαν καὶ δυναστείαν τους, καὶ τοὺς καταδικάζει αὐστηρά. καὶ παρηγορᾷ τοὺς ἀδικημένους νὰ ἐλπίζουν εἰς τὸν Θεόν, καὶ αὐτὸς χωρὶς ἄλλο θέλει κάμη τὴν ἀνταπόδωσιν. Καὶ ζητᾷ τοῦ Θεοῦ σὰν ὁποῦ τοὺς εἶχε τὴν ἔγνοιάν τους ἀπὸ τὴν ἀρχήν. ἔτζι καὶ ὡς τὸ τέλος νὰ τοὺς λυτρώνῃ· καὶ νὰ παιδεύῃ τοὺς κακοὺς κατὰ ταῖς πονηρίαις τους. Ἂς ἀκούσουν οἱ ἄδικοι Κριτάδες ἐσωτερικοί, καὶ ἐξωτερικοί· καὶ ὅλοι οἱ προεστοί· καὶ ἂς διορθώσουν τὰ πράγματα τῆς ἐξουσίας τους (κατὰ τὴν τάξιν τους δίκαια) διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος. Καὶ οἱ δυναστευμένοι ἂς ὑπομένουσιν εἰς δόξαν Χριστοῦ· καὶ διὰ τὴν δόξαν τους καὶ τὰ χαρίσματα τὰ αἰώνια ὁποῦ τοὺς ἀναμένουσιν.

δεύτερ. λβ'. ψαλμ. μθ'. α'. ιϛ'.

α'. Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος,

β'. Θεὸς ἐκδικήσεων * ἐπαρρησιάσατο:

γ'. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν.

δ'. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις·

έ. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε

ϛ'. ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

ζ'. φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν;

ή. λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

θ'. Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν,

ί. Καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐ-

κά-

α'. Ὦ Θεέ μου ἐσὺ ὁποῦ εἶσαι Κύριος καὶ δικαιοκρίτης ὅλου τοῦ κόσμου,

β'. ὦ Θεέ μου ὁποῦ εἶσαι φανερὸς καὶ καλὸς ἐκδικητὴς πάντα· * καθὼς ἐφάνη πολλάκις μὲ τὸ ἔργον:

γ'. (Κάμε ἐλεημοσύνην εἰς τὸν λαόν σου) καὶ δεῖξαι καὶ τώρα τὸ ὕψος τῆς βασιλείας σου ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις ἀνεμπόδιστα καὶ κυβερνᾶς μὲ δικαιοσύνην ὅλον τὸν κόσμον.

δ'. καὶ ἀνταπόδοσαι κατὰ τὰς πράξεις τους τοὺς ὑπερηφάνους (καὶ ἀνυποτάκτους, ὁποῦ δυναστεύουν τοὺς ἀδυνάτους:)

έ. Διατὶ ὡς πότε νὰ ζοῦσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ Κύριέ μου νὰ κάνουσι τόσα κακὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τους;

ϛ'. ὡς πότε οἱ κακοὶ καὶ ἄνομοι νὰ καυχοῦνται εἰς τὰ λόγια καὶ ἔργα τους;

ζ'. ὡς πότε οἱ ἅρπαγες νὰ φλυαροῦσι καὶ νὰ μιλοῦσι τὰ ἄδικα;

ή. ὡς πότε (θέλουσι νὰ καταπατοῦσι τὸν νόμον σου) καὶ νὰ βλασφημοῦσι καὶ νὰ ὑβρίζουσιν οἱ ἀσεβέστατοι (ὁποῦ σπουδάζουσι μέρα νύκτα πασίχαροι) καὶ κάνουσι μὲ μεγάλην ἀδιαντροπίαν τόσα ἄνομα:

θ'. Βλέπεις Κύριέ μου πῶς ἐπτώχειναν τὸν λαόν σου

ί. Καὶ ἐκαταχάλασαν καὶ ἐρήμαξαν τὴν κληρονομίαν σου.

ιά. Καὶ

κάκωσαν :~

ια'. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν.

ια'. Καὶ ὅπου εὕρουν χήραν καὶ ὀρφανὸν τοὺς θανατόνουν.

ιβ'. Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν :

ιβ'. Καὶ τὸν ξένον καὶ ἀδύνατον φονεύουν καὶ παίρνουσι τὰ ἔχητους :

ιγ'. Καὶ εἶπον οὐκ ὄψεται Κς.

ιγ'. Καὶ λέγουσιν οἱ παράνομοι πῶς ὁ Κύριος μας δὲ βλέπει τὰ καμώματάτους.

ιδ'. οὐδὲ συνήσει ὁ Θς τοῦ Ἰακώβ:

ιδ'. οὐδὲ τὰ γνωρίζει οὐδὲ θέλει τὰ ἐγνιασθῇ ὁ Θεὸς τοῦ κόσμου (νὰ τὰ κρίνῃ νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδοσιν:)

ιε'. Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε.

ιε'. (Ἀλλὰ γελοῦνται οἱ ταλαίπωροι κατὰ τὰς γραφὰς καὶ τὸν ψαλμὸν ἐτοῦτον ὅπου τοὺς καταδικάζῃ καὶ λέγει) Βάλετε γνῶσιν ὅλοι οἱ ἄγνωστοι τοῦ λαοῦ· καὶ ὅσοι εἶστε (ἢ ἐκκλησιαστικοὶ, ἢ λαοικοὶ) πελελοὶ, φρονεύσετε:

ις'. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει;

ις'. (Διατὶ τί σᾶς φαίνεται τάχα; λογιάζετε πῶς) ἐκεῖνος ὅπου ἐφύτευσε τὸ ἀφτὶ (εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τοῦ ἔδωκε τὴν ἐνέργειαν νὰ ἀκούῃ) δὲν ἀκούει (τάχα τὰ λόγιασας, καὶ ταῖς κατάραις ὅπου σᾶς δίδουν οἱ ἀδικημένοι ;)

ιζ'. Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

ιζ'. Ἢ ἐκεῖνος ὅπου ἔπλασε τὸ ὀμμάτι νὰ βλέπῃ) δὲ βλέπει τάχα τὰ ἔργασας;

ιη'. Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει;

ιη'. Ἢ ἐκεῖνος ὁ δικαιοκρίτης ὅπου ἐπαίδευσεν ὡς τὴν σήμερον τόσα ἄπιστα καὶ κακὰ ἔθνη (καὶ τὰ ἐχάλασε ὁλαλάκαιρα, δὲ θέλει σᾶς μαλώσῃ ἐσᾶς (καὶ νὰ φανερώσῃ καὶ νὰ παιδεύσῃ τὰς ἀδικίαςσας ;)

ιθ'. Ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

ιθ'. Ἢ ἐκεῖνος ὅπου διδασκαλεύει τὸν ἄνθρωπον τὴν γνῶσιν, (λέγετε πῶς δὲν ἠξεύρει τὰ κρυφὰ καὶ τὰ φανερὰ ὅπου κάνετε ;)

κ'. Κς γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι·

κ'. (Εἰς τόσον μὴ πλανᾶσθε νὰ κολάζεσθε ταλαίπωροι) Διατὶ ὁ Θεὸς ὡς καρδιογνώστης γνωρίζει τοὺς λογισμοὺς τῶν κακῶν ἀνθρώπων, πῶς εἶναι ἄτυχοι · (καὶ κάνει τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τὸ ὕστερον .) ψαλμ. ρλζ'. ζ'. ψαλμ. ρλη'. ὅλος.

κα'. Μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδεύσῃς Κέ· καὶ ἐκ τοῦ νό-

κα'. Καὶ καλότυχος ὁ ἄνθρωπος ὅπου διαπάσῃς Κύριε μου καὶ τὸν διδάσκεις μὲ πολλὴν ἀγάπην ἀπὸ τὸν νόμονσου:

μόμου διδάξεις αὐτόμ:	
κβ΄. Τοῦ πραῦμαι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶμ πομηρῶμ.	κβ΄. Καὶ τοῦτο τὸ κάνεις διὰ νὰ σέκῃ ἥμερος καὶ νὰ μὴ παράσεται ἀπὸ τὰ κακὰ ὁποῦ τοῦ ἔρχουνται καθημέρα νὰ βλασφημᾷ, (ἀλλὰ διὰ τὰ λόγιασου καὶ τὴν ἀγάπησου καὶ τὸ καλόντου, νὰ ἔχῃ μεγάλην ὑπομονὴν ὅλην του τὴν ζωήν.)
κγ΄. ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.	κγ΄. ὥστε ὁποῦ νὰ ἰδῇ μὲ τὸν καιρὸν νὰ ἀνοιχθῇ διὰ τὸν κακὸν ὁ βυθὸς τοῦ τάφου καὶ τῆς κακίας του νὰ τὸν καταπίῃ:
κδ΄. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸμ αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρομομίαμ αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.	κδ΄. Διατὶ ὁ Θεὸς δὲ θέλει ἀποδιώξῃ τὸν λαόν του καὶ δὲ θέλει ἀφίσῃ ἀνεκδίκητον τὴν κλερονομίαν του.
κε΄. ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιμ.	κε΄. (μὰ ὡς πολυέλεος μᾶς καρτερεῖ νὰ μετανοήσωμεν) ὥστε νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς, καὶ τότε νὰ σραφῇ ἡ δικαιοσύνη του νὰ κάμῃ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν.
κς΄. Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:	κς΄. Τὴν ὁποῖαν πιστεύουν καὶ καρτεροῦν ὅλοι οἱ καλόγνωμοι δοῦλοι του καὶ φυλάσουνται καὶ ὑπομένουσι:
κζ΄. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις;	κζ΄. Ἀλλὰ ὦ ἴμενα ποῖος νὰ ἦτον καλὸς τῶρα νὰ σικωθῇ μετ' ἐμένα μὲ θυμὸν πολὺν νὰ δράμωμεν ἀπάνω τῶν πονηρῶν;
κη΄. ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;	κη΄. ἢ ποῖος νὰ ἤθελε σαθῇ αὐτάμαμου μὲ μεγάλην δύναμιν καὶ ἀνδρείαν καταπάνωτος ἐκεινῶν ὁποῦ κάνουσι τὰς ἀνομίας νὰ κάμωμεν ἐκδίκησιν; (οὐδένας παρὰ μόνον ἐσὺ Θέμου.
κθ΄. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου:	κθ΄. Διατὶ γνωρίζω πῶς ἂν ὁ Κύριος δὲν ἤθελε μὲ βοηθᾷ ὡς τῶρα, παρολίγον ἤθελεν εἶσαι κατοικημένη εἰς τὸν ᾅδην ἡ ψυχήμου:
λ΄. Εἰ ἔλεγομ σεσάλευται ὁ πούς μου,	λ΄. Μὰ ἀνίσως καὶ ἔλεγα ἀπὸ τὰ βάσανάμου τῶρα γλυστρῶ (νὰ πέσω ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν μου,)
λα΄. Τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.	λα΄. Εὐθὺς ἡ ἐλεημοσύνησου μοῦ ἐβοήθα, (καὶ βγάνοντας τὸν φόβον μοῦ ἔδιδε τὴν ἀνδρείαν,)
λβ΄. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυ-	λβ΄. Καὶ ἐγνώρισα πῶς καθὼς ἦσαν πολλοὶ οἱ πό-

δυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου.	οἱ πόνοι μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου,
λγʹ. αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου:	λγʹ. ἔτζι ἦσαν καὶ περισσότεραις καὶ θαυμασότεραις ἡ παρηγορίαις σου, καὶ ἐθεραπεύασι τὴν ψυχήν μου:
λδʹ. Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος ἀνομίας.	λδʹ. Ἀλλὰ μὴ θελήσῃς πλέα Κύριέ μου νὰ στέκεται ὀμπροστά σου κριτὴς τῆς ἀδικίας.
λεʹ. ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα:	λεʹ. ὁποῦ κάνει εἰς τὸν λαόν σου πόνους καὶ χαλασμοὺς ἐναντίους εἰς τὸ πρόσταγμά σου. (μὲ τὸ παράνομον πρόσταγμα τὸ ἐδικόν του:)
λϛʹ. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου.	λϛʹ. (Διατὶ βλέπεις τοὺς ἀδίκους κριτὰς καὶ δυνάστας) πῶς ξετρέχουσι σὰν ἄγρια θηρία νὰ πάρουσι διὰ δῶρα τὴν ζωὴν τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου.
λζʹ. Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται:	λζʹ. καὶ καταδικάζουν καὶ χύνουσι τὸ αἷμα τοῦ καθαροῦ καὶ ἀπταίστου (καὶ τὸν θανατώνουσι διὰ νὰ ἁρπάξουν τὰ ἔχη του:)
ληʹ. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγήν.	ληʹ. (Τὸ ὁποῖον ἤθελα πάθη ἀπὸ πολὺ καὶ ἐγὼ) μὰ ὁ Κύριος μοῦ ἔγινε καταφύγι καὶ μὲ ἐφύλαξε.
λθʹ. Καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου:	λθʹ. καὶ ὁ Θεὸς ἐστάθηκε βοηθός μου διὰ τὴν καλὴν ἐλπίδα ὁποῦ εἶχα εἰς αὐτόν, καὶ μὲ ἐγλύτωσε:
μʹ. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.	μʹ. Καὶ δίχως ἄλλο θέλει τοὺς ἀποδώσῃ ὁ Κύριος τὴν ἀνομίαν τους πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.
μαʹ. Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός: Δόξα.	μαʹ. καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τους θέλει τοὺς ἀφανίσῃ Κύριος ὁ Θεὸς (σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν τυραννισμένων δούλων του:) Δόξα.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϟδʹ.	Ἔπαινος τοῦ Δαβὶδ μὲ ψαλμῳδίαν, (ὁποῦ κράζῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς δόξαν Θεοῦ) ὁποῦ δὲν ἔχει ἀπανωγραφὴν σιμὰ εἰς τοὺς Ἑβραίους.

Ψαλμὸς ὁποῦ ἔκραζε παλαιὰ τὸν ἑβραϊκὸν λαὸν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ τώρα κράζει τοὺς χριστιανοὺς πρὸς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ νὰ τὸν δοξάζουσι καὶ νὰ σπουδάζουσι μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχήν τους εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν του νὰ τὸν εὐχαριστοῦσι εἰς τὰ ὅσα μᾶς ἔκαμεν. ὁ ὁποῖος

εἶναι

εἶναι μέγας βασιλεὺς ὅλου τοῦ κόσμου ὁποῦ τὰ ἐξουσιάζῃ ὅλα. Καὶ φωνάζει νὰ τὸν προσκυνοῦσι καὶ νὰ κλαίουσιν ἐμπροσάτου, διατὶ αὐτὸς εἶναι Θεόςμας αἰώνιος· καὶ πλάστηςμας, καὶ ἀγαπημένος πρᾶμας. λέγοντάςμας νὰ μὴ σκληρύνωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς καρδίαςμας εἰς τὰ εὐαγγελικάτου λόγια· ὡς τοὺς ἑβραίους ὁποῦ δὲν ἤθελαν νὰ ἀκούσουσι τὸ πρόσταγμάτου (σὰν τοὺς ἐξεσκλάβωσεν ἀπὸ τὴν αἴγυπτον, νὰ ὑπάγουν ἀπάνω τῶν ἐθνῶν, νὰ πάρουσι μὲ τὴν βοήθειάντου τοὺς τόπουςτους, νὰ τοὺς κληρονομήσουν, καὶ νὰ ἀναπαυθοῦσιν ἐκεῖ. Οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν παρακοήντους καθὼς λέγει ἀριθ. ιδ´. τοὺς ἔστρεψεν ὀπίσω εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ ἀποθένοντας εἰς μ´. χρόνους ὅλοι οἱ σκληροκάρδιοι ἄνδρες τοῦ πολέμου (ὁποῦ ἦσαν καθὼς γράφει. ἀριθ. κεφ. α. ἀπὸ κ´. χρονῶν καὶ ἀπάνω, ἑξακόσιαις τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πενήντα) ἐπήγασιν οἱ υἱοίτους καὶ ἐκυρίευσαν τὰ ἔθνη. Καὶ μᾶς λέγει τοῦτη ἡ ἑρμηνεία πῶς καθὼς τὸ ἐπάθασι τότε οἱ ἰουδαῖοι διὰ τὴν παρακοήντους, καὶ δὲν ἐφθάσασι καθὼς τοὺς ἔταξεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἱλημ· ἔτζι ἂν τοῦ παρακούσωμεν καὶ ἐμεῖς τώρα νὰ μὴ πολεμήσωμεν νὰ νικήσωμεν τοὺς ἐχθρούςμας, ἤγουν ταῖς κακογνωμίαις μας, χάνομεν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ πηγαίνομεν (ἀλήμονον εἰς ἐμένα) εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. Διατοῦτο διαβάζοντας τὸν ψαλ. τοῦτον, ἂς κάμωμεν ὑπακοὴν εἰς τὴν ἀναθύμησιν ὁποῦ μᾶς κάνει Κὰν νὰ φυλάσωμεν τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς παραγγελίας τῆς ἐκκλησίαςτου· διὰ νὰ μὴν ὑπάγωμεν εἰς τὴν τυραννίαν τοῦ διαβόλου· ἀλλὰ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, νὰ χαιρώμεθεν τὴν δόξαντου.

α´. Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα τῷ Κυρίῳ.

α´. Δὲ θέλω παύσῃ Χέρμου ποτέμου νὰ παρακινῶ τοὺς δούλουςσου νὰ τοὺς λέγω)

β´. ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

β´. ἐλᾶτε ἀγαπημένοι νὰ χαροῦμεν αὐτάμα ὅλοιμας, μὲ ὅληνμας τὴν εὐλάβειαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίουμας· καὶ ἂς ψάλλωμεν μὲ μελωδικὴν φωνὴν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἐλευθερωτήνμας:

γ´. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

γ´. Ἂς δράμωμεν γλύγορα νὰ προσκυνήσωμεν τὸ πρόσωπόντου μὲ ἐξομολόγησιν (καὶ εὐχαριστίαν πρὸ τοῦ θανάτουμας.)

δ´. Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ:

δ´. καὶ μὲ ψαλμῳδίαις καὶ παρακάλεσαις ἂς τὸν καλοκαρδίσωμεν πρὸ τῆς φοβερᾶς κρίσεως.

ε´. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ε´. Διατὶ ὁ Θεόςμας εἶναι μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον:

ς´. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη

ς´. Διατὶ εἰς τὸ χέριτου εἶναι ὅλη ἡ γῆ καὶ ἡ ἄκραις της, καὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαντου.

ζ´. Δια-

ὕψη τ̃ ὀρέων αὐτ̃ εἰσίν.

ζ'. Ὅτι αὐτ̃ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν. Καὶ τ̃ ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτ̃ ἔπλασαν:

ζ'. Διατὶ ϗ ἡ θάλασσα ὅλη εἶναι ἐδικήτου ϗ αὐτὸς τ̃ ἔκαμε. Καθὼς ἔκαμεν ἡ δύναμίςτου καὶ τ̃ στερεάν. (Καὶ δίχως περισσότερα, δὲν εἶναι κανένα πρᾶγμα ὁπ̃ νὰ μὴ τὸ ἔκαμεν αὐτὸς, καὶ νὰ μὴ τὸ ἐξουσιάζῃ αἰώνια ϗ ἀτελεύτητα:)

η'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ,

η'. (Διὰ τ̃το ἐπειδὴ εἶναι τόσον μέγας) ἐλᾶτε νὰ τ̃ προσκυνήσωμεν ϗ νὰ προσπέσωμεν ἔμπροσθέντου μὲ ὅλην μας τ̃ προθυμίαν,

θ'. καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυ τ̃ ποιήσαντος ἡμᾶς.

θ'. καὶ νὰ κλαύσωμεν μὲ θερμὴν κατάνυξιν εἰς τὸ πρόσωπον τ̃ Κυ τ̃ πλάστημας.

ι'. Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτ̃, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτ̃.

ι'. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Θεόςμας, ϗ ἐμεῖς λαὸς τῆς τραπέζηςτου ϗ μᾶς χορταίνει τὰ ἀγαθάτου καὶ εἴμεστε πρόβατα τῆς χειρόςτου νὰ μᾶς κάμῃ ὡς θέλει:

ια'. Σήμερον ἐὰν τ̃ φωνῆς αὐτ̃ ἀκούσητε,

ια'. (Λοιπὸν ἐπειδὴ ἔναι ἔτζι) σᾶς λέ[illegible] σήμερον, ἂ θέλετε νὰ ἀκούετε (πάντασας κατὰ τὸ χρέοςσας τ̃ λόγοντου, ϗ νὰ κάνετε τοὺς ὁρισμούςτου,

ιβ'. μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν,

ιβ'. μὴ θέλετε (λέγει αὐτὸς ὁ Θεὸς) νὰ σκληρύνετε τὰς καρδίαςσας εἰς τὰ προστάγματάμου,

* ιγ'. ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

* ιγ'. κατὰ τὸ παλαιὸν σκάνδαλον ὁπ̃ ἔγινεν εἰς τ̃ φαραὼ, * ἀριθ. κεφ. ιβ'. καὶ ιγ'.

ιδ'. κατὰ τ̃ ἡμέραν τ̃ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ:

ιδ'. (ϗ τὸ πάθετε σὺν τοὺς ἰουδαίους) εἰς τ̃ ἔρημον, τ̃ ἡμέραν ὁπ̃ μὲ ἐπείραζαν (καὶ δὲν ἐπίστευαν οὐδὲ ἔπιαναν τὰ λόγιαμου:)

ιε'. οὗ ἐπειράσαντό με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

ιε'. ὁπ̃ μὲ ἐσκανδάλιζαν καθημερούσιον οἱ πατέρεςσας· ὁπ̃ μὲ ἐδοκίμασαν πολλαῖς φοραῖς ϗ ἐγνώρισαν πῶς ἦσαν τὰ λόγια ϗ τὰ ἔργαμου ἀληθινὰ καὶ φοβερά. ϗ πάλιν δὲν ἐπείθουνταν.

ις'. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ

ις'. Καὶ διὰ τ̃το μ'. χρόνους ἐβαρυκάρδιζα μὲ τ̃ κακὴν σκλήθραν ἐκείνην (ϗ ὅσον τοὺς ἐδίαπασα εἰς ταῖς παρακοαῖςτους τόσον ἐκάνασι

ιζ'.

νασι χειρότερα.)

ιζ'. Καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. | ιζ'. Μὰ ἔκανα ξενὸν νὰν λέγοντας, τὶ νὰ τοὺς κάμω ὁποῦ ἐσέζωσεν ἀπὸ τὴν ἀπισίαντες ἡ πλάνη εἰς τὴν καρδίαντες:

ιη'. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου, | ιη'. Ἀλλὰ ὅσον ἐγὼ τοὺς ὑπόμενα τόσον αὐτοὶ δὲν ἤθελαν νὰ βάλουν εἰς τὸν νοῦντες τὴν ἀληθοσιώνην μου καὶ τὴν δύναμίν μου,

ιθ'. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου. | ιθ'. Τέτοιας λογῆς καὶ ἐγὼ τοὺς ἔταξα εἰς τὸν θυμόνμου διὰ τὰ σκανδαλάτους.

κ'. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου: | κ'. καὶ εἶπα (ἂν νὰ ἰδῶ καὶ ἐγὼ) ἂν ἔμπουσιν εἰς τὴν ἀνάπαυσιν ὁποῦ τοὺς ἔταξα; (Βλέπετε χριστιανοί μου πῶς ἐκεῖνοι δὲν ἔσωσαν νὰ τὴν ἰδοῦν καὶ νὰ τὴν χαροῦσι διὰ τὸ πίσματους, λοιπὸν ἂς φεύγωμεν καὶ ἐμεῖς τὴν παρακοὴν μὴ τὸ πάθωμεν χειρότερα.)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ᾽ Ἑβραίοις. ϟε. | Ἔπαινος τοῦ Δαδ μὲ ψαλμωδίαν, ὁποῦ κράζει τοὺς ἀνθρώπους εἰς δόξαν Θεοῦ· καὶ ἐψάλθη ὅταν ὁ ναὸς ἐκτίσθη, ἀφοῦ ἐξεσκλαβώθησαν οἱ ἑβραῖοι (εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ζοροβάβελ·) ὁποῦ δὲν ἔχει ἀπανωγραφὴν ἀπὸ τοὺς ἑβραίους.

Εἰς τὸ ά. τῶν παραλειπομένων. ιϛ'. διηγᾶται πῶς ὁ Δαδ ἔφερε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν ἱλὴμ, καὶ ἐκεῖ γράφει μέρος ἀπὸ τοῦτον τὸν ψαλ. καὶ φαίνεται πῶς ἐπαρακινᾶ (εἰς τὸ ἄνωθεν) τὸν λαὸν καὶ ὅλον τὸν κόσμον νὰ δοξάζουσι μὲ μεγάλην καὶ νέαν χαρὰν τὸν ἐρχομόντης· καὶ νὰ τὸν ἑορτάζουσι κάθε χρόνον μὲ θερμὸν πόθον, καὶ μὲ καλαῖς καὶ θεάρεσαις θυσίαις κατὰ τὴν τάξιντους, διὰ τὰ νέατης θαύματα. Καὶ νὰ γνωρίζουσι τὸν Θεὸν βασιλέατους, ὁποῦ ἐνέργα ἀπ᾽ αὐτὸν τὰ φοβερὰ πράγματα. Τὸ ὅμοιον κάμνει καὶ ἡ ἐκκλησίαμας τὸ σήμερον, καὶ μᾶς διδάσκει νὰ εὐχαριστοῦμεν τὴν ἐρχομὸν τοῦ Κύμας Ἰῦ Χῦ τοῦ ἤττου, διὰ ταῖς νέαις χάραις ὁποῦ μᾶς ἔκαμε καὶ μᾶς κάνει ὅλον τὸν χρόνον, ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις εἶναι ἡ ὁλοπρώτη. Ὁποῦ ἦλθεν ἀπεσαλμένος (ἀχώρισα) ἀπὸ τὸν πρᾶτου καὶ ἐφόρεσε τὴν σάρκαμας. Καὶ ἐφανέρωσε πῶς εἶναι ἀληθινὸς Θεὸς μὲ τὰ μεγάλατου θαύματα. Ὁποῦ ἐχάλασε τὰ εἴδωλα μὲ τὴν θεϊκήντου δύναμιν καὶ ἐδίωξε τοὺς δαίμονας, καὶ ὑπόταξε τὰ ἔθνη εἰς τὴν πίστιντου. Καὶ τοὺς παρακινᾶ ὅλους νὰ δοξολογοῦσιν ἄξια καὶ πρεπούμενα κάθε χρόνον τὴν ἁγίαντου γέννησιν μὲ ὅλοντους τὸν πόθον καὶ τὴν εὐλάβειαν, σὰν νὰ ἦτον καὶ τότε ἡ ἴδια ἡμέρα ὁποῦ ἐγεννήθη νὰ τὸν ἐβλέπαμεν εἰς τὸ σπήλαιον μετ᾽ ἐκεῖνα ὅλα ὁποῦ

ἐσυνέ-

ἐσυνέβησαν τότε εἰς τὴν γέννησίν του. Τὸ ἴδιον καὶ εἰς ὅλαις του ταῖς ἑορταῖς καὶ τῶν ἁγίων του· καὶ τότε λαμβάνομεν τὴν χάριν σὰν καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦσαν εἰς τοὺς καιροὺς ἐκείνους καὶ τὸν εἴδασι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἁγίους του (καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην, κ'. Μακάριοι οἱ μὴ εἰδόντες καὶ πιστεύσαντες) Διατὶ ὡσὰν πῶς ἡ γεωργημμένη γῆ ξανακαινουργώνει κάθε χρόνον καὶ στολίζεται τοὺς καρπούς της καὶ μᾶς εὐφραίνουσιν· ἔτζι καὶ ἡ ἑορταῖς ξανακαινουριώνουνται κάθε χρόνον, καὶ ἔχουσιν τὴν αὐτὴν χάριν καὶ λαμπρότητα ὁποῦ εἴχασι τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἐγίνησαν ἀπὸ τὴν ἀρχήν. μόνον νὰ ταῖς δοξολογοῦμεν μὲ ὅλην μας τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλα τὰ χρεοζούμενα καὶ πρεπούμενα δῶρα καὶ λειτουργίας τῆς βασιλείας του (δίχως χορούς καὶ παιγνίδια καὶ τὰ ἀκόλουθα) κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἁγίων πρῶν τῆς ἐκκλησίας μας. Καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον τοῦτος ὁ ψαλ. μᾶς ξαναθυμήζει πῶς αὐτὸς ὁ Χς θέλει νὰ ἔλθῃ νὰ κρίνῃ ὅλον τὸν κόσμον μὲ τὴν ἐξουσίαν του τὴν θεϊκήν· καὶ μὲ ἀλάθαστον κρίσιν, καὶ ἀληθινὴν δικαιοσύνην· νὰ ἀποδόσῃ καθ' ἕνα) ἑκατονταπλάσια) κατὰ τὰ ἔργα του.

α'. ᾌσατε τῷ Κῷ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κῷ πᾶσα ἡ γῆ.

α'. (Καθὼς εἶναι καινούριαις ἡ χάραις τοῦ Θεοῦ εἰς ἐμᾶς τοὺς αὐτοὺς καὶ τὰ καλά του. ἔτζι ἀδελφοί μου ὅσοι εὑρέθητε σήμερον ἐδῶ,) λοιπὸν ψάλλετε τὸν δεσπότην μας τὸν Χν αὐτάμα μου μὲ ψάλματα καινούρια, ψάλλετε τὸν Κν μας πῶς ὅλος ὁ κόσμος: γ'. τῷ Κῷ. δη. τὸ τρισυπόστατον τῆς

β'. Ἄσατε τῷ Κῷ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. διαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

β'. Ἐπαινᾶτε καὶ δοξολογᾶτε τὸ ὄνομά του· καὶ διηγᾶσθε πᾶσαν ἡμέραν εἰς ὅλους τὴν καλοσύνην καὶ χάριν ὁποῦ μᾶς ἔκαμε: θεότητος. νέαν του

γ'. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

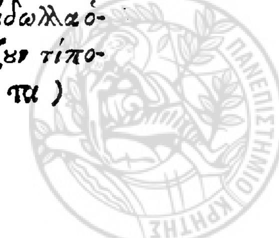
γ'. Καὶ ἐξηγᾶσθε εἰς τὰ πιστὰ (ἢ καὶ ἄπιστα) ἔθνη τὴν μεγάλην δόξαν τῆς βασιλείας του· καὶ φανερώνετε (καθὼς πρέπει) εἰς ὅλα τὰ πλήθη τὰ θεϊκά του ἔργα καὶ θαύματα:

δ'. Ὅτι μέγας Κς, καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεούς;

δ'. λέγοντας πῶς εἶναι μεγάλος ὁ Κς μας, καὶ περίφημος κατὰ πολλά· διατὶ τοῦτος εἶναι φοβερὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς Θεοὺς καὶ ἀφεντάδες τῆς γῆς:

ε'. Ὅτι πάντες οἱ Θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κς τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν:

ε'. Διατὶ ὅλοι οἱ ψευδόθεοι τῶν ἐθνῶν εἶναι δαίμονες καὶ πλάνοι. (καὶ ὡσὰν ἄψυχα εἴδωλα ὁποῦ εἶναι δὲν ἔκαμαν, οὐδὲ ἐξουσιάζουν τίποτα)

ϛ'. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ. ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ:

ζ'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ:

η'. Ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ:

θ'. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ:

ι'. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε,

ια'. καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην* ἥτις οὐ σαλευθήσεται:

ιβ'. *Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι,

ιγ'. *Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

ιδ'. *Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

ιε'. *Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς:

ιϛ'. *Τότε ἀγαλλιάσεται,

παν

ψαλ. κη'. δόξαν. ὡς Θῷ. τιμήν. ὡς πρί.

* εἰς τὴν θεογνωσίαν.
* Διὰ τὴν κατέβασιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
* Διὰ τὴν γέννησίν του.
* Διὰ τὴν βάπτισιν.

τα) μα ὁ Κύριος ὁ ἐδικός μας ἔκαμε τοὺς οὐρανοὺς καὶ ὅλα τὰ κτίσματα:

ϛ'. Διατοῦτο χρειάζεται νὰ γίνεται ἀσκόλαστα πολὺ εὐχαριστία καὶ εὔμορφη ψαλμωδία ὀμπροστά του καὶ εἰς ταῖς εἰκόνες του. καὶ νὰ εὑρίσκεται κάθε ἁγιωσύνη καὶ μεγάλη τιμὴ εἰς τὴν ἁγίαν του ἐκκλησίαν:

ζ'. Προσδράμετε καὶ φέρετε τοῦ Κυρίου ὅλαις ἡ φυλαῖς τῶν ἐθνῶν τὴν χρεοστουμένην πίστιν καὶ εὐλάβειαν, φέρετε λέγω τοῦ Κυρίου τὴν πρεπούμενην δόξαν καὶ τιμὴν μετὰ λόγια καὶ μετὰ ἔργα. Φέρετε συγχωναλέγω εἰς τοῦ Κυρίου τὸ ὄνομα μὲ ταπείνωσιν τὴν ἐγκάρδιον δόξαν:

η'. Ἐπάρετε δῶρα, τάματα, λειτουργείαις, καὶ κηρολίβανα καὶ ἄλλα χρειαζόμενα καὶ ἐμπᾶτε εἰς ταῖς ἐκκλησίαις του μὲ φόβον· καὶ προσκυνήσετέ τον μὲ τρόμον εἰς τὸ παλάτι του τὸ ἅγιον.

θ'. Ἄς σαλευθῇ ἀπὸ τὸ φοβερὸν καὶ θαυμαστόν του πρόσωπον ὅλη ἡ γῆ εἰς τὴν ἑορτήν του:

ι'. Εἰπέτε εἰς τὰ ἔθνη πῶς ὁ Κύριος εἶναι μοναχὸς (ἀπὸ τὴν ἀρχὴν) παντοτινὸς βασιλεὺς, καὶ μὲ δικαιοσύνην,

ια'. διατὶ αὐτὸς ἔκτισε καὶ ἐστερέωσε τὸν κόσμον ὅλον· καὶ δὲν θέλει σαλευθῇ κανένα κτίσμα ἀπὸ τὸν τόπον του, δίχως τὸν ὁρισμόν του:

ιβ'. Καὶ αὐτὸς θέλει μᾶς κρίνῃ ὅλους μας μὲ ἰσότητα,

ιγ'. ἂς εὐφραίνονται εἰς τὸν Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἄγγελοι. καὶ ἂς ἀναγαλλιᾶ ἡ γῆ καὶ οἱ ἄνθρωποι.

ιδ'. Ἂς πιδᾶ καλοκαρδισμένη ἡ θάλασσα καὶ ἂς παρηγοροῦνται οἱ ναύταις της καὶ τὰ ψάρια της.

ιε'. Καὶ ἂς χαίρουνται οἱ κάμποι καὶ οἱ κάτοικοι ἄνθρωποι καὶ ζῶα, καὶ ὅσα εὑρίσκουνται εἰς τὰ χωράφια:

ιϛ'. τότε εἰς τὸν καιρὸν τῆς κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως

παμ ταξύλα τοῦ δρυμοῦ,

δόσεως θέλουσιν ἀναγαλλιάσῃ ὅλα τὰ δένδρα * τοῦ δάσου (ἤγουν ὅλα τὰ ἔθνη ὁποῦ θέλουσι πιστεύσι.)

ιζʹ. ἀπὸ προσώπου Κυ * ὅτι ἔρχεται.

ιζʹ. ἀπὸ τὸ λαμπρότατον πρόσωπον τοῦ Χυ ὁποῦ ἔρχεται τῶρα διανὰ διορθώσῃ.

ιηʹ. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

ιηʹ. καὶ πάλιν ξανάρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς ἀνους τῆς γῆς:

ιθʹ. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. * καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ:

ιθʹ Καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου θέλει μᾶς κρίνῃ μὲ δικαιοσύνην ὅλους μας μεγάλους καὶ μικρούς. καὶ ὅλα τὰ πλήθη κατὰ τοὺς ἀληθινοὺς νόμους ὁποῦ μᾶς ἔδωκεν:

Ψαλμὸς τῷ Δαδ ὅτε ἡ γῆ αὐτῷ καθίςατο. ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις. ϞϚʹ.

Ψαλ. τοῦ Δαβίδ, ὅταν ἐπῆρεν ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἀπίςους, τοὺς τόπους ὁποῦ τοὺς εἶχαν ἐπαρμένους. ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τίτλον εἰς τὸ ἑβραϊκόν.

Τοῦτος ὁμοιάζει κατὰ τὴν ἀπανωγραφήν του νὰ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαδ εἰς καιρὸν πολέμου, ὁποῦ νὰ ἐνίκησε καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐπῆρεν ὀπίσω τοὺς τόπους ὁποῦ τοὺς εἴχασι προτήτερα ἐπαρμένους. Καὶ δοξολογᾷ τὸν Κυ (ὡς τοὺς ἄνωθεν δύο) καὶ κράζει χώραις καὶ νησία νὰ χαίρουνται, καὶ νὰ εὐφραίνουνται εἰς τὸν ἀόρατον Θν ὁποῦ τοὺς ἔδωκε τὴν νίκην, καὶ τοὺς τόπους τους, ὡς δικαιοκριτής. ὁποῦ καὶ ὡς φωτιὰ τοὺς ἐχθρούς του, καὶ τὰ ἀςραπόβροντα τοῦ θυμοῦ του φθάνουσι καὶ φέγγουσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὰ βλέπουσιν ὅλοι καὶ τρέμουσι, καὶ καίουνται τὰ βουνὰ ἀπὸ τὴν φλόγα του καὶ ἀπὸ τὴν δυνατὴν ὀργὴν τοῦ προσώπου του, ὁποῦ ὁρίζῃ ὅλον τὸν κόσμον. καὶ ἂς τὸν δοξολογοῦσιν οἱ ἄγγελοι εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ἐμᾶς. Καὶ ἂς προσκυνοῦσι τὴν βασιλείαν του ὅλοι οἱ ἄνοι ὁποῦ εἴδασι τὴν μεγάλην ἐξουσίαν τῆς θεότητός του, καὶ ἂς ἐντραποῦν οἱ εἰδωλολάτρες, καὶ ἂς τὸν εὐχαριςοῦσιν οἱ εὐλαβητικοὶ δοῦλοί του. Καὶ ἂς εὐφρανθῇ ἡ Ιλὴμ καὶ ἡ χώραις της, καὶ ἂς τὸν ψάλλουν ἡ ἐκκλησίαις του ὡς μεγαλοδύναμον Κν ὅλου τοῦ κόσμου, ὁποῦ ἐξουσιάζῃ ὅλαις ταῖς δυνάμαις τῶν ὑπερηφάνων δαιμόνων καὶ ἀνων. Καὶ ἂς μισοῦσι τὰ πονηρὰ οἱ ἀγαπημένοι του, καὶ μὴ φοβοῦνται διὰ τοὺς ἐχθρούς τους, διατὶ ὁ Θς τοὺς φυλάσσει καὶ τοὺς λυτρώνει, καὶ τοὺς φωτίζει εἰς τὸ καλόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἂς εὐφραίνουνται οἱ δίκαιοι, καὶ ἂς θυμοῦνται νὰ τὸν δοξολογοῦσιν ὅλον ἔνα, καθὼς μᾶς θυμᾶται καὶ ἡ μεγαλοσύνη του εἰς ὅλα τὰ καλὰ καὶ ὠφέλημα, καὶ μᾶς δίδει κάθε καιρὸν τὴν βοήθειάν του:–

* Διὰ τὸ διδαχὴν καὶ τὰ θαύματα.
* Διὰ τὸν ςαυροῦ.
* τὰς δύο παρουσίας τοῦ Χυ λέγει.
* ὡς καρδιογνώςης

	α'. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν,	α'. Ὁ Κς εἶναι παντοτινὸς βασιλεὺς (καὶ ὁ Κς μας Ἰς Χς ὁ υἱός του, καὶ θέλει κάμῃ δικαιοκρισίαν καὶ ἀνταπόδοσιν εἰς ὅλους μας,)
	β'. ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.	β'. διὰ τοῦτο ἂς ἀναγαλλιᾷ ὅλη ἡ γῆ. καὶ ἂς εὐφραίνουνται ὅλα τὰ νησία:
	γ'. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ.	γ'. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ δὲ τὸν θωροῦμεν διατὶ εἶναι νεφέλη καὶ καταχνιὰ τριγύρου του καὶ τὸν σκεπάζει (ἤγουν εἶναι ἀβλέπητος καὶ δὲ φαίνεται, σὰν καὶ τὸν ἥλιον ὅταν τὸν σκεπάζουσι τὰ γνέφη) ἀλλ' αὐτὸς στέκει πάντα ὀμπροστά μας καὶ μᾶς βλέπει σωστὰ καὶ μᾶς ἐξετάζει ἀλάθαστα.)
	δ'. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ:	δ'. Καὶ μόνον ἀληθινὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνταπόδοσις εἶναι τὸ ἔργον τοῦ θρόνου του (μὰ δὲ τὸ κατανοοῦσι τώρα οἱ κακοὶ καὶ ἄπιστοι:)
	ε'. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.	γ'. Μὰ εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως θέλουν εὐγένη ἀστροπελέκια τριγύρου ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, νὰ φλογίζουν τοὺς ἐχθροὺς ὅπου στέκουσιν εἰς τὴν ἀριστεράν του:
	ς'. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.	ς'. Τότε θέλουσι φέξῃ ἡ φοβεραῖς ἀστραπαῖς τῆς ὀργῆς του εἰς ὅλον τὸν κόσμον.
	ζ'. εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ:	ζ'. νὰ ἰδῇ καὶ νὰ σαλευθῇ ἡ γῆ καὶ νὰ τρέμῃ σὰν τὸ καλάμι καὶ τὰ φύλα τοῦ δένδρου ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον.
οἱ μικροί. οἱ μεγάλοι.	η'. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς:	η'. Καὶ τὰ ὄρη θέλουσι λιώσῃ (ὡς τὸ κερὶ εἰς τὴν φωτίαν) ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυ. καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Κυ ὅπου ὁρίζῃ ὅλον τὸν κόσμον:
	θ'. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.	θ'. Καὶ θέλουσι φωνάξῃ μὲ ταῖς τρουμπέταις οἱ ἄγγελοι πῶς ἦλθεν ἡ δικαιοσύνη του νὰ μᾶς κρίνῃ ὅλους.
	ι'. καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ:	ι'. καὶ θέλουσιν ἰδῇ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι φανερὰ τὴν δόξαν του:
λευτ. ς'. δευτ. ε'.	ια'. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς.	ια'. Καὶ θέλουσιν ἐντροπιασθῇ ὅλοι οἱ ἄπιστοι ὅπου προσκυνοῦσι τὰ γλυπτά.

ιβ'. Οἱ

ιβ'. Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν:	ιβ'. Οἱ ὁποῖοι καυχοῦνται εἰς τὰ εἴδωλα τῶν μιαρῶντους καὶ ἀψύχων θεῶν:
ιγ'. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ;	ιγ'. Λοιπὸν προσκυνᾶτετον καὶ ὑπακούετέτου ὅσοι εἶστε ὑπηρέταις καὶ δοῦλοιτου. διανὰ τιμηθῆτε αἰώνια:
ιδ'. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών,	ιδ'. Πολλαῖς φοραῖς ἄκουσε καὶ εἶδεν ἡ Ἱλῆμ τὰς δικαιοκρισίαςσου καὶ εὐφράνθη,
ιε'. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας. ἕνεκεν τῶν κριμάτωνσου Κύριε:	ιε'. καὶ ἀναγάλλιασαν ὅλαις ἡ ἐκκλησίαις καὶ χώραις τοῦ κόσμου διὰ τὰ δίκαιάσου κρισήματα (περασμένα καὶ ἐρχόμενα) Κύριέμου:
ιϛ'. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.	ιϛ'. (Καὶ εἰς τὸ ὕστερον τὸ θέλει γνωρίσῃ ὅλος ὁ κόσμος) πῶς ἐσὺ εἶσαι μοναχὸς Κύριος ὑψηλὸς καὶ μέγας εἰς ὅλην τὴν γῆν.
ιζ'. σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς:	ιζ'. καὶ παρὰ πολλὰ ὑψωμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς ψευδοθεοὺς τῶν ἐθνῶν. καὶ αὐθέντας καὶ ἄρχοντας καὶ βασιλεῖς τοῦ κόσμου:
ιη'. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισεῖτε πονηρά,	ιη'. (Διατοῦτο λέγω πρὸς τοὺς πιστοὺς δούλουςσου.) Ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸν Κύριον (καὶ τὸν υἱὸν τῆς παρθένου ὁποῦ ἐσρώθη διὰ τὰς ἁμαρτίαςμας) μισᾶτε τὰ πονηρὰ νοήματα, καὶ λόγια, καὶ ἔργα. καὶ ἐργάζεσθαι τὰ καλά,
ιθ'. Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.	ιθ'. Διατὶ ὁ Θεὸς φυλάσσει πάντα τὰς ψυχὰς τῶν δούλωντου.
κ'. Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.	κ'. Καὶ θέλει τοὺς ἐλευθερόνῃ ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθοὺς καὶ δαίμονας:
κα'. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη·	κα'. Καὶ θέλει φέγγῃ τὸ φῶςτου εἰς τοὺς δικαίους καὶ νὰ εἶναι μία μεγάλη καὶ θεϊκὴ εὐφροσύνη εἰς ὅσους τὸ ἔχουσι πρὸς αὐτὸν τῶραμὲ ἴσιαν καὶ καθαρὰν καρδίαν:
κβ'. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ. καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.	κβ'. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἔτζι εὐφραίνεσθε δίκαιοι εἰς τὸν δεσπότηνμας. καὶ εὐχαριστᾶτε εἰς τὴν καλὴν ἐνθύμησιν ὁποῦ μᾶς ἔχῃ πάντα ἡ ἁγιωσύνητου:

Side note to ιδ'–ιη': ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου τάφου εἶναι μήτρα τῶν ἐκκλησιῶν, ὅλων. ἡ ἐκκλησίες θυγατέραιςτους.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ϟζ'. | Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Σύμ-

Σύμφωνα μιλεῖ καὶ ἐτοῦτος μὲ τοὺς ἄνωθεν τρεῖς, καὶ παρακινᾷ νὰ δοξολογᾷ τὸν Θεὸν ὁ λαός του. ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσε, καὶ ἔκαμε τὴν καλοσύνην του, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐλεημοσύνην του ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν, καθὼς μᾶς ἔταξε μὲ τοὺς προφήτας του. Καὶ διὰ τοῦτο ἂς τὸν δοξολογοῦσιν ὅλοι, ὡς Θεὸν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ κριτήν του. Καὶ ἂς ἔχουν ὑπομονὴν οἱ δυναστευμένοι διατὶ γλίγορα φθάνει νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδοσιν. καὶ νὰ βάλῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν τάξιν τους, καὶ νὰ κάμῃ νὰ μὴν ἀδικοῦσι πλέα εἶνας τὸν ἄλλον τους. Τοῦτος μᾶς ἐνθυμήζει καὶ τὴν ὕστερην καὶ φοβερὴν καὶ ἀξανάκριτον κρίσιν, ὁποῦ θέλει πέμψῃ ὁ Χριστὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς μὲ τὸν διάβολον. Καὶ τοὺς δικαίους νὰ πάρῃ μετ' αὐτὸν εἰς τὴν βασιλείαν του.

α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.	α'. Ψάλετε εἰς τὸν Κύριον μας ψάλματα διαλαβητικὰ καινούργια παρακινητικὰ εἰς τὴν δοξολογίαν του.
β'. Ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος:	β'. διατὶ νέα καὶ θαυμαστὰ ἔργα ἔκαμεν εἰς τὸν λαόν του, ὁποῦ ποτὲ δὲν ἠκούσθησαν.
γ'. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ:	γ'. Καὶ τὸν ἐγλύτωσε καὶ τώρα ἀπὸ τὴν διαβολικὴν σκλαβίαν ἡ σπλαγχνία του καὶ ἡ δύναμίς του ἡ ἁγία καὶ μεγάλη:
δ'. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.	δ'. Καὶ ἐφανέρωσεν ὁ Κύριος τὴν βοήθειάν του εἰς ἐμᾶς. καὶ ἔδειξε μέσα εἰς τ' ἀμμάτια τῶν ἐθνῶν τὴν δικαιοκρισίαν του. (καὶ τὸ καλὸν ὁποῦ μᾶς ἐχάρισε:)
ε'. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ. καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ:	ε'. Καὶ τὸ ἔκαμε διατὶ ἐθυμήθη διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του τοῦ Ἰακώβ. καὶ διὰ τὴν ἀληθοσύνην του τοῦ λαοῦ ὁποῦ τὸν ἐγνώρισε Θεόν του:
ς'. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν:	ς'. Καὶ ἐπειδὴ ὅλαις ἡ μέσαις καὶ ἄκραις τῆς γῆς εἴδασι τὴν σωτηρίαν καὶ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μας:
ζ'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε:	ζ'. Φωνάξετε ὅλοι μετ' ἐμᾶς λέγοντας δοξολογᾶτε τὸν Θεὸν ὅλη ἡ γῆ μὲ χαρούμενην φωνήν. ἐπαινᾶτε καὶ ἀναγαλλιᾶτε καὶ ψάλλετε.
η'. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ. ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ:	η'. Ψάλλετε λέγω τὸν Κύριον μὲ τὴν κιθάραν τῆς καρδίας. μὲ τὴν κιθάραν τῆς ἀγάπης καὶ μελωδίας γλυκυτάτης τῆς ψαλτικῆς:
θ'. Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς,	θ'. Καθὼς χαίρουνται μὲ ταῖς χάλκιναις καὶ

καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.

ἐλάτινες τρουμπέτες. καὶ κτύπους τρουμπέταις κερατίνης εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὴν νίκην τοῦ πολέμου.

ι. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου·

ι. (Ἔτζι καὶ ἐσεῖς μὲ τὸ στόμα καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν) δοξολογᾶτε τὴν νίκην τῆς ἐλευθερίας μας ἔμπροσθα τοῦ βασιλέως τοῦ Κυρίου μας ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσεν.

ια. Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

ια. Ἄς βρυχίσῃ ἀπὸ τὴν χαράν της ἡ θάλασσα καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν.

ιβ. οἱ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·

ιβ. ἄς θαυμάζῃ ὅλη ἡ γῆ καὶ ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς αὐτήν. (Καὶ ἄς θρηνοῦσιν οἱ δαίμονες, καὶ ἄπιστοι, καὶ ἁμαρτωλοί. καὶ ἄς δοξολογοῦσιν ἱερωμένοι, καὶ μοναχοί, καὶ δίκαιοι εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια:)

ιγ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό,

ιγ. Καὶ οἱ ποταμοί, ἤγουν οἱ διδάσκαλοι μὲ τὴν διδαχήν, καὶ ὅλα τὰ πλήθη αὐτάμα ἄς κάμουσι τὴν χαρὰν μὲ τὰ χέρια τους.

ιδ. τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου ὅτι ἔρχεται.

ιδ. καὶ τὰ ὄρη ἤγουν οἱ ἅγιοι ἄς ἀναγαλλιάσουν ἀπὸ τὴν ἐρχομὸν καὶ πρόσωπον τοῦ Κυρίου διατὶ ἔρχεται γλήγορα.

ιε. Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

ιε. Διατὶ τάξε πῶς ἔφθασε νὰ κρίνῃ τὴν γῆν.

ιϛ. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ.

ιϛ. Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει ὅλον τὸν κόσμον μὲ δικαιοσύνην,

ιζ. καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ιζ. καὶ νὰ μᾶς ἀνταποδώσῃ ὅλους μὲ ἀληθινὴν κρίσιν κατὰ τὸ δίκαιον:—

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ϟη. Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Μιλεῖ ὁ παρὼν ψαλ. ὅμοια μὲ τοὺς ἄνωθεν τέσσερεις καὶ φανερώνει ὁ Δαβὶδ τὸν Θεὸν βασιλέα μεγαλοδύναμον καὶ κριτὴν φοβερὸν καθήμενον εἰς τὴν θαυμαστὴν κιβωτόν. Καὶ λέγει πῶς εἶναι μέγας Κύριος καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦσι καθὼς τοῦ πρέπει. Καὶ διατὶ εἶναι δικαιότατος κριτὴς καὶ ἐκδικητής. καὶ ἄς τὸν ἐπικαλοῦνται οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὡς τοὺς προφήτας μὲ εὐλάβειαν, καὶ ἔργα θεάρεστα. καὶ θέλει τοὺς ὑπακούη καὶ αὐτός, καθὼς καὶ ἐκείνων. διὰ τοῦτο ἄς προσκυνοῦσιν οἱ θεόφοβοι εἰς τὸ ὄρος

καὶ

κὶ τὸν τόπον τȣ τὸν ἅγιον. διατὶ εἶναι ὁ Κύριος κὶ ὁ θρόνος τȣ ἅγιος. Τȣ͂τος ὁ ψαλ. μᾶς διδάσκει νὰ προσκυνȣ͂μεν τὸν Χν̄ τ ζωντανὴν κιβωτὸν τȣ͂ Θεȣ͂, κὶ τὸν ἅγιον σρν τὸ ὑποπόδιόν τȣ. ὁπȣ͂ ἐκάρφωσαν οἱ φονεῖς ἰȣδαῖοι τὰς χεῖρας κὶ τὰς πόδας τȣ, κὶ νὰ τ ἐπικαλȣ́μεθεν (σαν τȣ̀ς ἁγίȣς πρᾶς τῆς ἐκκλησίας μας) μὲ πολλὴν ὑπακοὴν κὶ ταπείνωσιν. Καὶ νὰ φυλάσσωμεν σαν κὶ ἐκείνȣς μὲ φόβον τὰς παραγγελίας τȣ, διανὰ μᾶς βάλῃ μετ' αὐτȣ̀ς εἰς τὴν βασιλείαν τȣ νὰ χαιρώμεθεν αἰώνια.

α'. Ὁ Κς ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.	α'. Ὁ Κς Ις Χς εἶναι βασιλεὺς τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂ καὶ τῆς γῆς, κὶ ἂς τὸν φοβȣ͂νται κὶ ἂς τὸν προσκυνȣ͂σι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.
β'. ὁ καθήμενος ἐπὶ τ χερυβίμ.	β'. ὁ ὁποῖος κάθεται εἰς τὰ χερȣβίμ.
γ'. Σαλευθήτω ἡ γῆ,	γ'. Καὶ κατὰ τ μεγαλώτητά τȣ ἂς σαλευθῇ ἡ γῆ:
δ'. Κς ἐν σιὼν, μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τȣ̀ς λαȣ́ς:	δ'. Διατὶ τȣ͂τος εἶναι καθολικὸς Κς εἰς τὴν ἱλὴμ, καὶ εἰς τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς, καὶ εἰς ὅλον τ κόσμον. λοιπὸν εἶναι μέγας καὶ ὑψηλὸς κὶ βασιλεὺς φοβερὸς ἀπάνω σὲ ὅλȣς τȣ̀ς λαȣ̀ς, καὶ δικαιότατος.
ε'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σȣ τῷ μεγάλῳ. ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιον ἐστί:	ε'. Διατȣ͂το Κὲ μας χρεοσȣ͂μεν νὰ εὐχαριςȣ͂μεν τὸ μεγάλον σȣ ὄνομα. διατὶ εἶναι φοβερὸν κὶ ἅγιον (καὶ δὲν κάνει διὰ πρόσωπα μὰ κρατεῖ τὸ ζύγι τῆς δικαιοσύνης ἴσια εἰς ὅλȣς:)
ς'. Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ:	ς'. (Καὶ πρέπει νὰ σὲ τιμȣ͂μεν καὶ νὰ σὲ προσκυνȣ͂μεν ὅλοι, διὰ ὅλα σȣ τὰ καλὰ, καὶ διὰ τὴν δικαιοκρισίαν τȣ.) διατὶ ὅλη ἡ τιμὴ τȣ͂ βασιλέως εἶναι νὰ ἀγαπᾷ δικαιοσύνην κὶ νὰ κάνῃ τὸ δίκαιον:
ζ'. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας.	ζ'. (Λοιπὸν ἐσένα σȣ͂ πρέπει νὰ τιμᾶσαι) ὁπȣ͂ ἔδωκες ἐξαρχῆς ὅλον νόμȣς ἁγίȣς κὶ ἴσιȣς καὶ προςάγματα δικαιοσύνης εἰς ἐμᾶς.
η'. κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας:	η'. Καὶ κάνεις δικαιοκρισίαν εἰς ὅλȣς μας:
θ'. Ὑψȣ͂τε Κύριον τ Θεὸν ἡμῶν,	θ'. (Διὰ τȣ͂το μᾶς λέγȣν ἡ γραφαῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι.) Τιμᾶτε τὸν Κύριον κὶ Θεόν μας Ἰησȣ͂ν Χριςὸν,
ι'. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τ ποδῶν αὐτȣ͂.	ι'. κὶ προσκυνᾶτε τ σρν ὁπȣ͂ ἐκάρφωσαν τȣ̀ς πόδας τȣ,
ια'. ὅτι	ια'. (Δια-

ιαʹ. ὅτι ἅγιός ἐστι:	ιαʹ. (διατὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος εἶναι ἅγιος) (διανὰ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ αὐτὸς ἐμᾶς καὶ νὰ μᾶς ὑπακούῃ καὶ νὰ μᾶς φυλάσσῃ:)
ιβʹ. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.	ιβʹ. Καὶ ἔτζι ἐκάνασι καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν μὲ τοὺς λοιποὺς ἱερεῖς.
ιγʹ. Καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ:	ιγʹ. Καὶ ὁ Σαμουὴλ ὁ προφήτης καὶ οἱ λοιποὶ προφῆται μὲ ὅλους τοὺς δούλους του ὁποῦ τὸν ἐδόξαζαν καὶ ἔκραζαν τὸ ὄνομάτου εἰς τὴν βοήθειάντους:
ιδʹ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν.	ιδʹ. Τὸν ἐπικαλοῦνταν λέγω μὲ ὅλην τους τὴν δύναμιν καὶ εὐλάβειαν, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπάκουε πάντα εἰς τὰ καλὰ [illegible]μομενά.
ιεʹ. Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.	ιεʹ. Καὶ τοὺς ἐμίλιεν ἀπὸ τὸν στύλον τῆς νεφέλης:
ιϛʹ. ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς:	ιϛʹ. διατὶ ἐφύλασσαν καὶ ἐκεῖνοι τοὺς νόμους του, καὶ τὰ προστάγματα ὁποῦ τοὺς ἔδιδεν:
ιζʹ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν,	ιζʹ. Ναὶ Κύριε καὶ Θεέ μου ἐσὺ ἦσουν ἕτοιμος ὡς καλὸς πρᾶς καὶ τοὺς ἀπάκουες, ἐξοδ. λβʹ.
ιηʹ. Ὁ Θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς.	ιηʹ. Ἐσὺ Θεέ μου ἦσουν εἰς αὐτοὺς πολυεύσπλαγχνος. ἀριθ. κʹ.
ιθʹ. Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.	ιθʹ. Καὶ ἐκδικητὴς εἰς ὅλους τοὺς πειρασμοὺς καὶ κίνδυνα τῶν ἐχθρῶν τους:
κʹ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ.	κʹ. Λοιπὸν τιμᾶτε τὸν Κύριον καὶ Θεόν μας, καὶ προσκυνᾶτε εἰς τὸ ὄρος του τὸ ἅγιον τὴν ἐκκλησίαν.
καʹ. Ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν:~	καʹ. διατὶ εἶναι ἅγιος ὁ Χριστὸς καὶ Θεός μας, καὶ μᾶς ἁγιάζει καθημερούσιον:~

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἐξομολόγησιν. ϟθʹ:	Ψαλ. τοῦ Δαβίδ, εἰς εὐχαριστίαν Θεοῦ.

Τοῦτος ὁ ψαλ. συμβουλεύει (ὡς τοὺς ἄνωθεν πέντε) ὅλον τὸν κόσμον νὰ κάνουσιν ἅγια ἔργα, καὶ νὰ δοξάζουσι τὸν Θεόν. Καὶ νὰ τὸν γνωρίζουν πλάστην καὶ κυβερνήτην τους, καὶ

νὰ ἐξομολογοῦνται τὰς ἁμαρτίας του, καὶ νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν του· μὲ καθαρὰν ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστὸν, καὶ πρὸς τὸν πλησίον καὶ γείτονα. Καὶ νὰ κοινωνοῦσι τὴν ἁγίαν του σάρκα καὶ τὸ αἷμα του. Καὶ νὰ τοῦ ὑπακούουσι μεταχαρᾶς εἰς ὅλα, καθὼς καὶ αὐτὸς μεταχαρᾶς μᾶς τὰ δίδη ὅλα. Καὶ τὸ φοβερώτερον ὁποῦ ἔλαβε θεληματικὸν μαρτύριον διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ἠθέλησε νὰ λάβῃ καταφρονεμένον καὶ πολυτυρρανισμένον θάνατον διὰ νὰ μᾶς ἐλευθεράσῃ, καὶ νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. Διατοῦτο ἠθέλησαν διὰ τὴν ἀγάπην του καὶ ἐτυραννίσθησαν τόσοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες σὰν ἀληθινοὶ στρατιῶταις του, καὶ ἔτζι ἐδοξάσθησαν μετ᾽ αὐτὸν, καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του.

ά. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.	ά. Δοξολογᾶτε μὲ χαρὰν πνευματικὴν τὸν Θεὸν ὅλη ἡ γῆ.
β'. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,	β'. Δουλεύετε τοῦ Χριστοῦ ὅλοι του οἱ δοῦλοι μὲ τὴν ὄρεξίν σας,
γ'. εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.	γ'. καὶ ἐλᾶτε ὀμπροστά του μὲ κατάνυξιν καὶ ἀγάλλιασιν.
δ'. γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν:	δ'. Γνωρίσετε καλὰ πῶς αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεός μας (ὁποῦ μᾶς δίδη κάθε καιρὸν τὰ ἀγαθά του)
έ. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς.	έ. Αὐτὸς εἶναι ὁποῦ μᾶς ἔπλασεν ἀπὸ τὸ χῶμα, καὶ ὄχι νὰ ἐπλάσθημεν ἀπὸ λόγου μας.
ς'. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ,	ς'. διατοῦτο καὶ ἐμεῖς ὅλοι μας εἴμεσθε λαός του,
ζ'. καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ:	ζ. καὶ πρόβατα τῆς μάνδρας καὶ τοῦ βοσκοῦ του:
ή. εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·	ή. λοιπὸν ἐμπαίνετε μέρα νύκτα θαρετὰ καὶ ἀδίσταχτα εἰς ταῖς βασιλικαῖς πόρταις τῆς ἐκκλησίας του μὲ εὐχαριστίαν καὶ ἐξομολόγησιν·
θ'. Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις:	θ'. Καὶ προσκυνᾶτε τον εἰς τὰ κατοικητήριά του μὲ δοξολογίαις:
ί. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,	ί. Εὐχαριστᾶτε του εἰς ταῖς ἐλεημοσύναις καὶ χάραις του,
ιά. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὅτι χρηστὸς Κύριος.	ιά. καὶ ἐπαινᾶτε πάντας σας τὸ ὄνομά του λέγοντας πῶς εἶναι καλὸς ὁ Κύριός μας.
ιβ'. εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	ιβ'. καὶ πῶς παντοτινὰ ἐνεργᾷ ἡ ἐλεημοσύνη του εἰς ἐμᾶς.
ιγ'. Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.	ιγ'. Καὶ ἀπὸ πρᾶς ὡς παιδία στέκεται ἡ ἀληθοσύνη του ἀπαρασάλευτα εἰς τοὺς δούλους του.

ψαλ-

ψαλ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρ. · ψαλ. τοῦ Δαδ.

Τοῦτον τὸν ψαλ. ἔκαμεν ὁ Δαδ σὰν ἔγινε βασιλεύς. Ἐπειδὴ ἀπόφασισε μὲ μίαν στερεὰν γνώμην νὰ κυβερνᾷ καλὰ καὶ νόμιμα τὴν βασιλείαν. Τὸ ὁποῖον δὲν ἐδύνετο νὰ κάμῃ, παρὰ νὰ ἤθελε φυλάξῃ ταύταις ταῖς δύο μεγάλαις ἀρεταῖς. Τὴν ἐλεημοσύνην, διανὰ λυπᾶται τοὺς ἀδικημένους νὰ κάνῃ γλύγορα τὴν ἀπόφασιν νὰ τοὺς ἐλευθερόνῃ. Καὶ τὴν κρίσιν, διανὰ κάνῃ δικαιοσύνην νὰ παιδεύῃ τοὺς πταίστας, διὰ νὰ φοβοῦνται νὰ μὴν ἀδικοῦσιν ἕνας τὸν ἄλλον. Καὶ προσεύχεται πρὸς τὸν Θν, λέγοντας πῶς ἐπαινᾷ πολλὰ καὶ ἀγαπᾷ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ μετ' αὐταῖς διορθώνεται καὶ στέκεται ὁ κόσμος, καὶ ἠμποροῦσι καὶ ζοῦσιν οἱ μικροὶ μὲ τοὺς μεγάλους. Καὶ διατοῦτο θέλει ἔχῃ τὸν νοῦν του εἰς αὐταῖς, νὰ φροντίζῃ καὶ νὰ σπουδάζῃ μὲ ὅλην του τὴν προθυμίαν καὶ δύναμιν νὰ ταῖς φυλάσσῃ. Καὶ τὸν παρακαλεῖ καθὼς τὸν ἔκαμε βασιλέα εἰς τὸν τόπον του, ἔτζι νὰ τὸν ὁδηγᾷ καὶ νὰ τὸν δυναμόνῃ νὰ κυβερνᾷ τὸν ἑαυτόν του καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὰ θελήματά του· καὶ νὰ διορθώνῃ τὸν λαόν του κατὰ τὸ θεϊκόν του πρόσαγμα. Νὰ τιμᾷ τοὺς καλοὺς καὶ νὰ τοὺς ἔχῃ κοντά του· καὶ τοὺς κακοὺς νὰ παιδεύῃ καὶ νὰ τοὺς διώχνῃ ἀπ' ἔμπροσθά του· διανὰ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τοὺς τόπους καὶ χώραις τοῦ Θεοῦ ὅλους τοὺς κακοὺς καὶ παραβάτας καὶ ἀδικητάς, νὰ εἰρηνεύουσιν οἱ ἐπίλοιποι καὶ νὰ δοξάζουσι τὸν Θν μὲ μίαν ἁγίαν συμφωνίαν ὅλοι τους. Ταύταις ταῖς δύο ἀρεταῖς τῆς ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης παρακαλεῖ καὶ ἡ ἐκκλησία νὰ ἔχῃ ἀπὸ τὸν Θν, νὰ διορθώνῃ τὸν λαόν του καλὰ καὶ δίκαια· ταῖς ὁποίαις χρεωστεῖ καθεαυτὸς ἐξουσιαστὴς νὰ φυλάσσῃ σωστὰ εἰς τὸν ἑαυτόν του· καὶ εἰς τὴν φαμελίαν του· καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὁποῦ ἐξουσιάζῃ κατὰ τὴν τάξιν του· διὰ νὰ μὴ παιδευθῇ ἀπὸ τὸν Θν εἰς τὰ κακὰ ὁποῦ ἀφίνῃ καὶ γίνουνται, μὲ τὸ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐγνιάζεται νὰ ἐξετάζῃ καὶ νὰ κυβερνᾷ νόμιμα μὲ προθυμίαν τὰ πράγματα ὁποῦ στέκουνται εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

α. Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε:

β΄. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

γ΄. Πότε ἥξεις πρός με:

δ΄. Διε-

α. Τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν κρίσιν σου θέλω δοξολογᾷ Κύριέ μου (πάντα μου διατὶ διορθώνουσι τὴν κακίαν μας:)

β΄. καὶ θέλω ψάλῃ καὶ νὰ κατανοῶ (ταῖς χάραις τους κάθε μέρα, καὶ νὰ περιπατῶ ὅλον ἴσα) εἰς τὴν ἁγίαν σου στράταν.

γ΄. (Καὶ νὰ μὴ κάνω χωρὶς μεγάλην ἐξέτασιν ἔτι μου φανῇ, ἀλλὰ νὰ στέκω πάντα ἕτοιμος καὶ ὀρδινιασμένος νὰ σὲ καρτερῶ.) πότε

νὰ φθάσῃς εἰς ἐμένα (νὰ μὲ φωτίζῃς καὶ νὰ μὲ δυναμώνῃς εἰς τὸ χρειαζόμενον, καὶ νὰ μοῦ δίδῃς ὑπομονὴν προσδιόρθωσιν εἰς τὸ καλίτερον διατὶ μοναχός μου δίχως τὴν βοήθειάν σου δὲ δύναμαι νὰ τὸ κάμω :)

δ'. Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου:

δ'. (Διὰ νὰ περάσω τὴν ζωήν μου ὡς τὸ τέλος μου εἰς τὸ θέλημά σου εἰρηνικά, καθὼς ἔβαλα γνώμην καὶ ἀρχὴν) νὰ περιπατῶ μὲ μίαν καθαρὰν ἀκακίαν τῆς καρδίας μου μέσα εἰς τὸ σπίτι μου.

ε'. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον,

ε'. (Σὰν ὁποῦ τὸ ἠξεύρῃς Κέ μου πῶς διὰ τὴν ἀγάπην σου) δὲν ἤθελα ἐξ ἀρχῆς νὰ λογιάσω μὲ τὸν νοῦν μου οὐδὲ νὰ ἰδῶ ὀμπροσὰς εἰς τὰ ἀμμάτιά μου κανένα πρᾶγμα παράνομον,

ϛ'. Ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα:

ϛ'. Διατοῦτο τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου σου ἐμίσησα καὶ τοὺς φίλους σου ἠγάπησα:

ζ'. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή.

ζ'. Οὐδὲ ἄφινα νὰ μοῦ σιμώσῃ καρδία πονηρὴ καὶ κακόγνωμη.

η'. Ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον:

η'. Καὶ ἀνεχωρίζετο ἀπ' ἐμένα ὁ πονηρὸς δὲ τὸ ἔβανα εἰς τὸν νοῦν μου, ἀλλὰ ἐχαίρουμου:

θ'. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον:

θ'. Καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκατάκρινε κρυφὰ κανένα, τὸν ἀποδίωχνα εὐθὺς ἀπὸ κοντά μου (σὰ σκυλὶ ὁποῦ κρυφοδαγκάνῃ :)

φίλου ὑπερηφάνου.

ι'. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ,

ι'. Καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐσοχάζετο τοὺς ἄλλους μὲ ὑπερήφανον ὄμματι,

ια'. καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ· τούτῳ οὐ συνήσθιον:

ια'. καὶ ἅρπαζε τὰ ξένα πράγματα μὲ ἀχόρταγον καρδίαν· μετ' αὐτὸν δὲν ἤθελα νὰ φάγω εἰς μίαν τράπεζαν.

ιβ'. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

ιβ'. Μόνον τὰ ἀμμάτιά μου ἐξάνοιγαν εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἐμπιστεμένους τοῦ τόπου μου, νὰ καθίζουν αὐτάμα μου· καὶ νὰ τοὺς ἔχω παρηγορίαν μου.

ιγ'. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει.

ιγ'. Καὶ ὅποιος ἐπεριπάτιε εἰς τὴν καλὴν στράταν, τοῦτος ἤθελα νὰ εἶναι δοῦλός μου καὶ ὑπηρέτης μου.

ιδ'. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰ-

ιδ'. Καὶ μέσα εἰς τὸ σπίτι μου δὲν ἄφινα νὰ κατοι-

οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν·

ποιήσῃ ὁ ἄτακτος καὶ ἀπάνθρωπος. ὑπερηφανοῦ ὑπηρέτου

ιε΄. λαλῶν ἄδικα οὐ κατηύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου·

ιε΄. καὶ ὁ κακόγλωσσος καὶ ξετζίποτος ὁποῦ μιλῇ τὰ ἄπρεπα δὲν ἤθελα νὰ ἀντικριτήσῃ φανερὰ εἰς τ' ἀμμάτιά μου.

ιϛ΄. εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.

ιϛ΄. εἰς ὅλον τὸ ὕστερον κάθε μέρα εἰς τὰ ξημερώματα (ἤγουν καὶ θέλει εἶσαι ἡ ἔγνοιά μου) νὰ θανατόνω τοὺς κακούς μου λογισμούς. (Καὶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν μου) καὶ ὅλους τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους (ὁποῦ καταπατοῦσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὁποίους ὁρίζει νὰ θανατόνουνται.)

ιζ΄. Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Δόξα καθ. ιγ΄.

ιζ΄. Σπουδάζοντας νὰ ἀφανίσω κατὰ τὸ θεϊκὸν πρόσαγμα ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅλους τοὺς κακοποιοὺς ὁποῦ κάνουσι τὰ ἄνομα καὶ τὰ σκάνδαλα.

Δόξα καθ. ιγ΄.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου * ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα΄.

Προσευχὴ τοῦ πτωχοῦ ὅταν στενοχωρεθῇ ἀπὸ τὰ πολλὰ κακὰ καὶ λιγοψυχᾷ καὶ θέλει νὰ κλαύσῃ πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τοῦ βοηθήσῃ (μὰ ξαργῆ τοῦ τὴν ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ διαλόγου.) *προσφέρει.

Κατὰ τὴν ἀπανωγραφὴν, τοῦτη εἶναι μία προσευχὴ θρηνιτικὴ ὁποῦ παρακαλῇ ὁ πτωχὸς καὶ βασανισμένος καὶ θλιμμένος ἄνθρωπος. Ἢ καὶ ὁ σκλαβωμένος λαὸς τοῦ Θεοῦ μὲ μεγαλώτατους πόνους καὶ ἀναστεναγμοὺς νὰ τοῦ βοηθήσῃ, καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν σκλαβίαν καὶ κίνδυνα τῶν ἐχθρῶν, διατὶ ἐχάθη ἀπὸ ταῖς ὑβρυσίαις καὶ τυραννίαις τῶν ἀπίστων, καὶ ἀπὸ τὴν κακοπάθειαν καὶ στενοχωρίαν τῆς πτωχείας καὶ ταλαιπωρίας του. Καὶ ὡσὰν Θεὸς αἰώνιος καὶ ἐλεήμων νὰ τοὺς λυπηθῇ εἰς τὰ διάφορα κακὰ ὁποῦ παιδεύονται τόσον καιρὸν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις τους νὰ τοὺς λυτρώσῃ ὡς μεγαλοδύναμος διὰ νὰ δοξάζωνται εἰς τὴν προσταγήν του· νὰ ξανακτίσουν τὴν χαλασμέναις χώραις, καὶ ἐκκλησίαις του. Καὶ νὰ κάμῃ νὰ τὸν φοβηθοῦν ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἄρχοντες, καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν μεγαλοδυναμίαν του. Καὶ νὰ τὸν δοξάζουν οἱ δοῦλοί του, καὶ ὁ λαός του, καὶ ἡ τεκνογονία τους. Καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν ἐλεημοσύνην του εἰς ὅλους νὰ προσκυνοῦσι τὴν βασιλείαν του. Δέεται καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς μὲ μεγάλην λύπην διὰ τὸν ξεπεσμόν του, καὶ μετανοᾷ ἀπὸ καρδίας, παρακαλῶντας τὸν Θεὸν νὰ τὸν ξεσκλαβώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ δαιμόνου. Καὶ νὰ τὸν ἀξιώσῃ εἰς τὴν χάριν του,

καὶ εἰς

καὶ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν του· νὰ τὴν δοξάζῃ μὲ τοὺς ἁγίους του.

α'. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
β'. καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
γ'. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ:
δ'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβομαι κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου.
ε'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
ς'. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
ζ'. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος,
η'. καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου.
θ'. ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
ι'. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου.
ια'. ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
ιβ'. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,
ιγ'. Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
ιδ'. Ἠγρύπνησα,

προσδοχή· λόγος τοῦ στόματος· κραυγή· ὁ πόνος τῆς καρδίας·

ιε. καὶ

α'. Κύριε ἐπάκουσε τὴν προσευχήν μου τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου,
β'. καὶ ἡ φωνή μου ἂς φθάσῃ τούτην τὴν ὥραν ἐμπροστά σου.
γ'. Καὶ μὴ στρέψῃς ὀπίσω διὰ τὰς ἁμαρτίας μου τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμένα:
δ'. Ἀλλὰ εἰς τούτην τὴν ἡμέραν ὁποῦ στενοχωροῦμαι καὶ θλίβομαι συγκατέβα διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου καὶ ἀκρόασέ μου.
ε'. Ναὶ θέμου εἰς πᾶσαν ἡμέραν ὁποῦ σὲ ἐπικαλοῦμαι εἰς τὴν χρείαν μου παρακαλῶ σε νὰ μοῦ ἐπακούσῃς τῆς ὥρας (καὶ νὰ μοῦ δώσῃς, ἂν εἶναι ἀρεστόν σου, τὸ ζήτημά μου:)
ς'. Διατὶ θωρεῖς πῶς ἐχάθησαν ὡσὰν καπνὸς ἡ ἡμέραις μου, καὶ τὰ κόκαλά μου σὰν φρύγανον καὶ καϊμένος δαυλὸς ἐξηράνθησαν:
ζ'. Καὶ ἐπληγώθηκα σὰν τὸ δειψασμένον καὶ ἡλιοκαϊμένον καὶ καταπατημένον χορτάρι.
η'. (καὶ ἔπεσα εἰς τόσον κακὸν ἀπὸ ταῖς λύπαις μου) ὁποῦ ἐνεκρώθη ἡ καρδία μου.
θ'. καὶ δὲ μοῦ κάνει ὄρεξιν νὰ φάγω φαγί:
ι'. Καὶ δὲ παύγω μέρα νύκτα ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ φωναῖς καὶ ἀναστεναγμοὺς καὶ δάκρυα.
ια'. καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην μου κακοπάθειαν ἐκόλλησαν τὰ κόκαλά μου μὲ τὸ δερμάτι μου:
ιβ'. Καὶ ἔγινα ὅμοιος τοῦ πελεκάνου ὁποῦ κατακαίεται ἀπὸ τὸν ἥλιον εἰς τὴν ἄνυδρον ἔρημον (καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὴν δίψαν του.)
ιγ'. Καὶ ἐγίνηκα ὡς τὴν νυκτερίδα ὁποῦ μένῃ εἰς τὰ χαλέπεδα (καὶ χαλάσματα καὶ φωνάζει τὴν νύκτα εἰς τὸ σκότος.)
ιδ'. Καὶ ἀγρυπνῶ ὅλη νύκτα ἀπὸ τὸν φόβον μου

ιε. καὶ

ιε'. Καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.	ιε'. καὶ ἔγινα σὰν τὸ πουλὶ (ὁποῦ φοβᾶται νὰ σέβῃ* ᾽ς τὸ σπίτι) καὶ κοιτάζει μοναχόντου εἰς *τὸ ἀκρόδοματοῦ τοίχου (καὶ σπιτιοῦ, καὶ εἰς ἄλλους τόπους, καὶ δὲ χορταίνω τὸν ὕπνον ἀπὸ τὸν τρόμον μου:)
ις'. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.	ις'. Καὶ ὁλημερνὴς μὲ γλωσσοτρώγουν καὶ μὲ ὑβρίζουν οἱ ἐχθροί μου.
ιζ'. Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ᾽ ἐμοῦ ὤμνυον.	ιζ'. ὡς καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπέρνασι τὰ δικαιώματά μου μαρτυροῦσι μὲ ὅρκον ἐναντίαμου (πῶς εἶμαι κακὸς αὐτὸς, καὶ πῶς μοῦ πρέπει κακὸς θάνατος:)
ιη'. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον.	ιη'. (Καὶ εἰς τόσην ταλαιπωρίαν μὲ ἐκαπάντησαν τὰ φεύγω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) καὶ νὰ τρόγω τὸ φαγί μου κατάχαμα μὲ τὴν σκόνην τοῦ ἀνέμου.
ιθ'. καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.	ιθ'. καὶ νὰ πίνω τὸ πιοτόν μου τόσον καιρὸν συγκερασὸν μετὰ δάκρυά μου.
κ'. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου.	κ'. (Καὶ τοῦτα τὰ κακὰ τὰ ἔπαθα) ἀπὸ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου διὰ τὰ κρίματά μου,
κα'. ὅτι ἐπάρας, κατέῤῥαξάς με.	κα'. διατὶ ὑψώνοντάς με εἰς τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὰ ἀγαθά σου (ὑπερηφανεύθηκα καὶ ἐπαρέβενα τὰ θελήματά σου) καὶ ἐσήκωσές καὶ μὲ ἔδωκες (ὡς πήλινον ἀγγεῖον καὶ ἐκαταισκοτώθηκα τόσον:)
κβ'. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν.	κβ'. Ὁποῦ ἐδιάβησαν ἡ ἡμέραις μου ὡς τὸ ἴσκιον (ὁποῦ σαλεύγη ἔλιγον ἔλιγον ἀπὸ τὸν τόποντου καὶ χάνεται.)
κγ'. κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.	κγ'. καὶ ἐγὼ φθάνοντας μὲ τόσαις ταλαιπωρίαις εἰς τὸ τέλος ἐξεράθηκα σὰν τὸ χόρτο.
κδ'. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:	κδ'. Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριέ μου ὁποῦ στέκεσαι πάντα (σὰν ἦσουν ἀπὸ παντοτινὰ) καὶ μᾶς ἔταξες νὰ εἶναι ἡ ἐνθύμησίς σου εἰς ἐμᾶς ἀπὸ παιδία ὡς παιδία.
κε'. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν σιών,	κε'. Λυπήσου τὸν λαόν σου καὶ σηκώσου καὶ φέρετον ἐλεύθερον εἰς τὴν ἱλὴμ τὴν πρίδατους καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σου,
κς'. ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι	κς'. διατὶ εἶναι καιρὸς νὰ σπλαγχνισθῇς τὸ κα-

Margin notes: * βρουντάλε μάτζι πέτι. — χρυσ. ὁ λαὸς καὶ ὁ ναὸς ἐτιμήθη πολλὰ· καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας ἐσήκωσες καὶ μᾶς ἔδωκες. — δαν. ι.

ταχα-

σαι αὐτήν.

κζ'. ὅτι ἥκει καιρός:

κη'. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς,

κθ'. καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι:

λ'. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου. καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου:

λα'. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ:

ἡσα. ξε. λβ'. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν,

λγ'. καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

λδ'. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν. καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον:

λε'. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,

λϛ'. Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

λζ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων.

λη'. Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθα-

τὴν χαλασμένην σου ἐκκλησίαν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους:

κζ'. Διατὶ ἔφθασεν ὁ καιρός της (νὰ τὴν πονέσῃς καὶ νὰ τὴν ἀναστήσῃς:)

κη'. Διατὶ βλέποντας οἱ δοῦλοί σου μὲ τὸν νοῦν τους χαλασμέναις ταῖς πέτραις της,

κθ'. Καὶ τὰ χώματά της (νὰ κοίτωνται εἶνας σωρὸς εἰς τὴν γῆν) λυποῦνται παρὰ πολλὰ καὶ θανάσιμα:

λ'. (Νὰ θέμου μεγαλοδύναμε κάμετο) καὶ θέλουσι φοβηθῇ τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου. καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν μεγαλότητά σου:

λα'. Καὶ βλέποντας καὶ ἐμεῖς πῶς ὁ Κύριμας Ἰησοῦς Χριστὸς θέλει ξανακτίσῃ ταῖς ἐκκλησίαις του, καὶ νὰ φανῇ μὲ τὴν πρώτην του δόξαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὸν λαόν του (θέλομεν χαρῇ, καὶ αὐτοὶ νὰ θαμάξουσι:)

λβ'. Νὰ τὸν δοξολογοῦμεν ὁποῦ ἐσοχάσθηκεν εἰς τὴν προσευχὴν τῶν βασανισμένων δούλων του,

λγ'. καὶ δὲν τὴν ἐκαταφρόνεσεν οὐδὲ τὴν ἀποδιώξεν· ἀλλὰ τὴν ἀποδέχθηκεν εἰς τὰς ἀγκάλας του:

λδ'. Νὰ εἰποῦσιν ἂς γραφθῇ καὶ τούτη ἡ μεγάλη ἐλεημοσύνη τοῦ Θεοῦ νὰ δοθῇ εἰς τὴν τεκνογονίαν μας. καὶ ἀκούοντάς την ὁ λαὸς ὁποῦ γεννᾶται νὰ δοξολογᾷ τὸν Κύριον:

λε'. (Καὶ νὰ διηγοῦνται πῶς διὰ τὴν πολλήν του καλοσύνην) ἔσκυψεν ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἁγίου του θρόνου,

λϛ'. καὶ πῶς ὁ Κύριος ἐκοίταξεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν καὶ εἶδε τὸν τόπον του ἔρημον·

λζ'. Καὶ ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ θρήνους τῶν σιδεροδεμένων καὶ σκλαβωμένων.

λη'. Καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ ὀρφανὰ παι-

τεθανατωμένων.

λθ'. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου.

μ'. καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ:

μα'. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

μβ'. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ,

μγ'. Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι:

μδ'. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,

με'. ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

μς'. Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

μζ'. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις:

μθ'. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,

ν'. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις

λήπαιδία τῶν πολυτυραννισμένων καὶ θανατωμένων γονέων.

λθ'. Διὰ νὰ διηγοῦνται εἰς τὰς ἐκκλησίας του χαρούμενοι τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Κύριου μας.

μ'. καὶ νὰ τὸν δοξολογοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, (καὶ εἰς ὅλαις τους ταῖς χώραις τῶν χριστιανῶν νὰ εὐφραίνουνται:)

μα'. Καὶ νὰ συνάσουνται τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τὸν προσκυνοῦσιν αὐτάμα, καὶ οἱ βασιλεῖς τους νὰ δουλεύουν τοῦ Κύριου μας (καὶ νὰ τὸν τιμοῦσι μὲ πολὺν φόβον.)

μβ'. Καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ καθ' ἕνας μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν διὰ τὴν ζωήν του λέγοντας.

μγ'. Κἄμου κάμε τοὺς ὀλίγους μου χρόνους, πολλούς. (νὰ γεράσω καὶ νὰ χαρῶ τὴν ἐλευθερίαν μου. καὶ νὰ δοξάζω τὴν βασιλείαν σου:)

μδ'. Καὶ μὴ μὲ πάρῃς εἰς τὸν μεσοκοπισμὸν τῶν ἡμερῶν μου,

μ'. ἀλλὰ δόσε χάριν εἰς τὴν γενεάν μας. καὶ εἰς τὰς γενεὰς τὰς ὀξοπίσω μας νὰ χαιρώμεθεν μὲ πολυχρονίαν (καὶ ἐλευθερίαν τοὺς χρόνους τῆς ἐλεημοσύνης σου.) Διατὶ ὅλα τὰ πράγματα εἶναι πάντα νέα εἰς τὴν ἐξουσίαν σου σὰν ὁποῦ εἶσαι Θεὸς αἰώνιος.

μς'. (Καθὼς τὸ μαρτυρᾷ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὁποῦ δὲν γεροῦσιν, ἀλλὰ στέκουνται κατὰ τὸν ὁρισμόν σου πάντα καινούργια καὶ δὲ παλιώνουσι.) Ἐπειδὴ ἐσὺ Κύριέ μου εἶσαι ὁποῦ ἐθεμέλιωσες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου.

μζ'. Διὰ τοῦτο αὐτοὶ χαλοῦνται ὅταν θελήσῃς, μὰ ἡ βασιλεία σου στέκει παντοτινός:

μθ'. Καὶ ὅλοι (ἤγουν οἱ οὐρανοὶ καὶ τὰ φῶτα τους καὶ τὰ βλεπητὰ κτίσματα) θέλουσι παλιώσῃ σὰν τὸ ροῦχον, εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

ν'. καὶ θέλεις τυλίξει τοὺς οὐρανοὺς σὰν ξοφόρι καὶ θε-

ξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται. — θέλουσιν ἀλλάξη τὴν ὄψιν τους.

μαʹ. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν: — ναʹ. Μὰ ἐσὺ εἶσαι πάντα ὁ ἴδιος (καὶ δὲν ἔχεις ἀρχὴν οὐδὲ τέλος) οὐδὲ μεγαλώνει μηδὲ τελειώνουσιν οἱ χρόνοι σου (καὶ δύνεσαι πάλιν εὐθὺς νὰ τὰ ξανακαινουργιώσῃς καὶ νὰ τὰ κάμῃς καλίτερα καὶ ἀχάλαστα ὅλα ὡς βούλεσαι:)

μβʹ. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι. — νβʹ. (Λοιπὸν Κύριέ μου δός μας τούτην τὴν μεγάλην χάριν τῆς ἐλευθερίας μας νὰ ἀναπαυθοῦμεν ἀπὸ ταῖς τυραννίαις μας) καὶ νὰ κατοικήσουσι καὶ τὰ παιδία τῶν δούλων σου εἰς τὸν τόπον σου.

μγʹ. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται:— — νγʹ. Καὶ τὸ γένος μας ὅλον θέλει προκόβημεν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ καλίτερον:—

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρβʹ. — Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Η῾ ἄνωθεν προσευχὴ ἦτον παρακαλετικὴ πρὸς τὸν Θεὸν νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ πολλῶν λογιῶν βάσανα καὶ σκλαβίαις τῶν ἀνθρώπων, διανὰ τοῦ εὐχαριστοῦν, καὶ νὰ τὸν δοξολογοῦν μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τους, καὶ παρακινᾷ ὁ προφήτης τὸν ἑαυτόν του, καὶ καθένα, καὶ ὅλους ἀντάμα νὰ δοξάζουσι τὸν Θεόν, μὲ ὅλαις ταῖς ἐνεργείαις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. διὰ ταῖς τόσαις μεγάλαις χάραις ὁποῦ μᾶς κάνῃ παλαιὰ, καὶ νέα, καὶ καθημερούσια. Ὁ ποῦ μᾶς φανερώνῃ ἀπὸ ταῖς γραφὰς τὰ ὠφέλημα καὶ χρειαζόμενα νὰ τὰ κάνωμεν. Καὶ τὰ βλαβερὰ νὰ τὰ φεύγωμεν. Ὁ ποῦ δὲ μᾶς ἐξωλόθρευσε τόσους καιροὺς διὰ τὰ κρίματά μας. Ὁ ποῦ μᾶς σπλαγχνᾶται σὰν πατέρας, καὶ μετανοῶντας πρέπουμε να μᾶς ἀποδέχεται καὶ μᾶς συγχωρᾷ τὰ πταίσματά μας, ὡσὰν ὁποῦ γνωρίζῃ (σὰν πλάστης μας) τὴν ἀχαμνότητά μας. Καὶ πάσσοντας καὶ φυλάσσοντας τὰ προστάγματά του μᾶς ἐλευθερώνει ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῶν ἐχθρῶν μας. Εἰς ὅλον τὸ ὕστερον πρέπουμενα κράζει ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους, καὶ ὅλα τὰ θεϊκὰ κτίσματα καὶ τὴν ψυχήν του νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Κύριον ἀντάμα ὅλα τους. Τὸ ὅμοιον δοξολογᾷ καὶ ἡ ἐκκλησία τὸν δεσπότην μας τὸν Χριστὸν ὁποῦ ἐλευθέρωσε τοὺς προπάτορας, καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου καὶ μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ μᾶς ἐχάρισε τόσα θαυμαστὰ καὶ οὐράνια χαρίσματα. καὶ σμίγει τὰ παλαιὰ καὶ νέα καὶ τὸν ψάλλει ταῖς κυριακαῖς καὶ ἑορταῖς εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ κράζει ὅλα τὰ κτίσματα ἀντάμα (ὡς ἀνωθεν) εἰς εὐχαριστίαν του. Τὸ ἴδιον κάνει καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ μετανοημένος ἄνθρωπος καὶ προσκυνᾷ τὸν βασιλέα Χριστὸν, ὁποῦ τοῦ ἀπάκουσε καὶ τοῦ ἐσυγχώρησε, καὶ τὸν ἐλύτρωσεν ἀπὸ

ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὸν παράδεισον. Καὶ προσκαλεῖ καὶ αὐτὸς εἰς εὐχαριστίαν μὲ τὸν ψαλμὸν τὸν κάτωθεν.

α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κῦ, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ:

β΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κῦ, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ:

γ΄. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου

δ΄. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου,

ε΄. τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

ς΄. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,

ζ΄. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

η΄. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κς, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις:

θ΄. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ,

ι΄. τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ:

ια΄. Οἰκ-

α΄. Δόξαζε ὦ ψυχή μου τὸν Κῦ τοῦ κόσμου, καὶ ἀντάμα μὲ ὅλαις σου ταῖς μέσα δυνάμαις καὶ καλοσύναις δοξολόγα τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον:

β΄. Δόξαζε ὦ ψυχή μου τὸν Κῦ μας πάντα σου, καὶ μὴ λησμονᾷς ποτέ σου ὅλαις του ταῖς καλαῖς καὶ κακαῖς ἀνταπόδοσαις (ὁποῦ κάνει ὡς δικαιοκρίτης εἰς τοὺς φίλους του, καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς του:)

γ΄. Δόξαζέ τον ὁποῦ συγχωρᾷ μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν ὅλαις σου ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἰατρεύει ὅλαις σου ταῖς ἀρρωστείαις καὶ ἀδυναμείαις (ὅταν ἀπὸ καρδίας τὸν παρακαλέσῃς. καὶ νὰ ταῖς σχολάσῃς:)

δ΄. Προσκύνα τον ὁποῦ λυτρώνει ἀπὸ τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ κίνδυνα καὶ θανάτους τὴν ζωήν καὶ τὴν ψυχήν σου,

ε΄. καὶ δὲν παύει μέρα νύκτα νὰ σὲ ἀγαπᾷ νὰ σὲ τιμᾷ, καὶ νὰ σὲ θεραπεύῃ μὲ τόσαις θαυμασταῖς καλοσύναις:

ς΄. Τίμα τον ὁποῦ χορταίνῃ μὲ τόσα ἀγαθὰ ὅλον τὸν χρόνον τὴν ὄρεξίν σου,

ζ΄. καὶ ἔχε τὸν νοῦν σου ἀσχόλαστα εἰς αὐτὸν καὶ θέλει ξανανεώνεται σὰν τοῦ ἀετοῦ (ὅταν στοχάζεται τὸν ἥλιον) ἡ νεότης σου:

η΄. Ἀγάπα τον διατὶ αὐτὸς ὁ Κς κάνει εἰς ὅλους μας μεγάλαις ἐλεημοσύναις, καὶ ἐκδίκησες ὅλονων ἐκείνων ὁποῦ ἀδικοῦνται καὶ δυναστεύονται ἀπὸ τοὺς δυνατώτερους καὶ μεγαλίτερούς τους:

θ΄. (Καὶ ἀγαπῶντας νὰ κάνωμεν δίκαια καὶ καλὰ ὅλοι μας) ἐφανέρωσε (μὲ τὸ στόματου καὶ μετὰ γράμματά του τοὺς νόμους του) τοῦ Μωϋσῇ.

ι΄. παραγγέλνοντάς του νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν λαόν του εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους τὰ θελήματά-

χρυσ΄. μὲ τοὺς λογισμοὺς καὶ ἐνθυμήσαις καὶ πάντα τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα. ματ. θ΄.

ἔξοδ. λδ΄.

	του, νὰ τὰ φυλάουσι διὰ τὸ καλόν τους:
ιά. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,	ιά. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ δὲ τοῦ ὑπακούομεν κατὰ τὸ χρέος μας, καὶ καταπατοῦμεν τὰ προστάγματά του) ὅμως ὁ Κύριος μας εἶναι παρὰ πολλὰ πονετικὸς καὶ ἐλεημονιτὴς καὶ ὑπομονετικὸς καὶ πολυεύσπλαγχνος,
ιβ'. οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται.	ιβ'. καὶ δὲ θέλει νὰ ἀνάφτῃ ὅλην του τὴν ὀργὴν ἀπάνω μας νὰ μᾶς ξεκάμῃ.
ιγ'. Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ:	ιγ'. Οὐδὲ θέλει νὰ στέκῃ πάντα θυμωμένος νὰ μᾶς παιδεύῃ. (καὶ μόνον λέγοντας πῶς μετανοοῦμεν μᾶς ὑποφέρει:)
ιδ'. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,	ιδ'. Διὰ τοῦτο κάθε καιρὸν μᾶς βαστᾷ ὅλους μας πιστούς, καὶ ἀπίστους, καὶ ἁμαρτωλούς, καὶ δὲ μᾶς ἐξολόθρευσε τόσους χρόνους κατὰ τὰς ἀνομίας μας (ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.)
ιέ. Οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν:	ιέ. Οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας μας μᾶς ἐπαράδωκεν εἰς πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον θάνατον (μὰ αὐτὸ ἔκανε δηνέζιον οὐδυνάσμας, οὐδὲν σώνετο:)
ις'. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,	ις'. Καὶ τοῦτο τὸ κάνει διατὶ καθὼς βλέπωμεν πῶς τὸ πλατύχωρον ὕψος τοῦ οὐρανοῦ εἶναι πολλὰ ὑψηλὸ στερεωμένον ἀπὸ τὴν γῆν,
ιζ'. Ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν:	ιζ'. Ἔτζι ἐστερέωσεν ὁ Κύριος μὲ ἄμετρον πόθον τὴν ἐλεημοσύνην του εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν φοβοῦνται καὶ τοῦ ὑποτάσσουνται.
ιή. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν:	ιή. Καὶ ὅσον στέκει μακρὰ ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τὴν δύσιν, μακραίνει ὁ Θεὸς (μὲ τὴν ἀληθινὴν ἐξομολόγησιν καὶ στερεὰν μετάνοιαν) ἀπὸ ἐμᾶς τὰ κρίματά μας:
ιθ'. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς,	ιθ'. (Διατὶ τόσον πέλαγος ἄπειρον εἶναι ἡ καλοσύνη του εἰς τὸ πλάσμα του) ὅπου καθὼς σπλαγχνᾶται ὁ γονιὸς τὰ παιδία του,
κ'. ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.	κ'. τέτοιας λογῆς καὶ περισσότερον σπλαγχνᾶται ὁ Θεὸς τοὺς δούλους του ὅπου τὸν φοβοῦνται.
κά. ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν:	κά. διατὶ αὐτὸς ἠξεύρει ὡς πλάστης μας τὴν πλάσιν μας, καὶ θυμᾶται πῶς εἴμεσθεν χῶμα:

κβ'. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος,	κβ'. Καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον σὰν τὸ χορτάρι,
κγ'. αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.	κγ'. καὶ διαβαίνουν ὀγλίγορα ἡ ἡμέραις καὶ οἱ χρόνοιτου.
κδ'. Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως * ἐξανθήσει:	κδ'. Καὶ γίνεται καὶ ξεγίνεται ὡς τὰ ἄνθη καὶ λουλούδια τοῦ κάμπου (καὶ μαραίνεται ἔξαρνα· καὶ χάνεται εὔκολα σὰν καὶ ἐκεῖνα:)
κε'. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει.	κε'. (Διατὶ καθὼς ὁ ἄνεμος φυσᾷ εἰς τὸ ἄνθος καὶ πέφτει καὶ μαραίνεται καὶ δὲ δύνεται πλέα νὰ γυρίσῃ νὰ σταθῇ εἰς τὸ χόρτον καὶ δένδρον του) ἔτζι καὶ ἡ ψυχὴ ὁποῦ κατοικᾷ εἰς * τὸ κορμὶ, μισεύγει εἰς τὸν θάνατόν του, καὶ δὲν ἠμπορεῖ πλέα νὰ σταθῇ μοναχόν του ζωντανὸν, (οὐδὲ αὐτὴ νὰ στραφῇ νὰ στέκῃ αὐτάματου.)
κς'. Καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.	κς'. Καὶ δὲ θέλουσι γνωρίσῃ ἕνα τὸ ἄλλο τους, ὡς τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως καὶ κρίσεως:
κζ'. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν:	κζ'. (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ τοῦτο τὸ παθαίνομεν ὅλοι διὰ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα μ᾽ ὅλον ἐτοῦτο καὶ ἂς εἶναι) Ἡ ἐλεημοσιύνη τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπὸ παντοτινά, ὡς παντοτινὰ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια· εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν φοβοῦνται πάντα, καὶ τὸν θεραπεύουσι.
κη'. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν.	κη'. (Καὶ ἂν κακοπαθήσουν κιόλα οἱ καλοί του δοῦλοι) ἀλλὰ ἡ δικαιοσύνη του θέλει εἶσαι μετ᾽ αὐτοὺς καὶ τὰ παιδογγονάτους.
κθ'. τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.	κθ'. ἐκεινῶν ὁποῦ φυλάσσουσι τὸν νόμον του· καὶ θυμοῦνται ταῖς παραγγελιαῖς του καὶ σπουδάζουν νὰ τὲς κάνουν ἀσχόλαστα (καὶ γυρεύγει νὰ κάνῃ κάθε καιρὸν τὸ δίκαιόν τους.)
λ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ.	λ'. Τοῦτος ὁ Κύριος (ὦ ψυχή μου εἶναι παρὰ πολλὰ δυνατὸς καὶ μεγάλος καὶ φοβερὸς διατὶ δὲν ἐξουσιάζῃ μόνον ὅλην τὴν γῆν, ἢ μέρος ὡς τὲς γήινους αὐθέντας· ἀλλὰ βασιλεύει ὅλον τὸν ἀέρα καὶ ὅλην τὴν γῆν· καὶ ὅλον τὸν οὐρανὸν) καὶ ἐκεῖ ἔχει ἑτοιμασμένον τὸν θρόνον του.
λα'. Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.	λα'. Καὶ ἀπὸ τόσον ὕψος εὑρίσκεται ἡ βασιλεία του εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸν ἐξουσιάζει

ἤτα. μ'.

* λουλουδίζει.

λβ'.

(καὶ

καὶ διορθώνει ὅλα τὰ κτίσματα καὶ πράγματα εἰς τὴν τάξιν τους. καὶ χαρᾶς τους ὁποῦ κάνουσι τὸ θέλημάτου· καὶ ἀλήμονον εἰς ὅσους τὸ καταφρονοῦσι καὶ δὲ τὸ κάνουσι.)

λβ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύϊ,

λβ'. (Διὰ τοῦτο μὴ δυναμένη νὰ τὸν δοξολογᾷς ἀπὸ τὴν μεγαλότητάτου καὶ τὴν μικρότητάσου, παρακάλεσαι ταῖς οὐρανίαις τάξαις καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους ἀγγέλους εἰς φύλαξίνμας νὰ μᾶς συμβοηθήσουν εἰς τὴν ἀδυναμίανμας, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς) Δοξολογᾶτε τὸν Θεὸν καὶ πλάστωμας μετ' ἐμᾶς ὅλοιτου οἱ ἄγγελοι ὁποῦ εἶσθε ἄξιοι καὶ ἁρματωμένοι μὲ φυσικὴν καὶ μεγάλην δύναμιν,

λγ'. Ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

λγ'. Καὶ δύνεσθε καὶ κάνετε τὰ προσάγματάτου εὐθὺς ὁποῦ ἀκούσετε τὴν φωνὴν καὶ τὰ λόγιατου:

λδ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ.

λδ'. Δοξολογᾶτε λέγω τὸν Κύνμας ὅλατου τὰ οὐράνια καὶ δυνατὰ φουσάτα, οἱ χρειτομένοιτου ὑπηρέταις.

λέ. οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

λέ. ὁποῦ κάνετε (παντοτινά, γλύγορα, σωστὰ καὶ καλὰ) ὅλατου τὰ θελήματα:

λς'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

λς'. Καὶ δίχως τὰ περισσότερα. Δοξολογᾶτε τὸν δεσπότηνμας τὸν Χριστὸν ὅλατου τὰ ἔργα, ὁποῦ εὑρίσκεσθε εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς βασιλείαςτου.

λζ'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Δόξα.

λζ'. Τὸ ἴδιον καὶ ἐσὺ ψυχήμου ἀγάπα καὶ προσκύνα τὸν Κύριον (μὲ ὅλατου τὰ κτίσματα, καθὼς ἄκουσες καὶ φύλαξε τὰ προσάγματάτου ἀπαρασάλευτα κατὰ τὸ χρέοσου, διὰ νὰ λάβῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν αἰώνιον ἀνταπόδοσιν;)

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως. ργ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ (ὁποῦ δοξολογᾷ τὸν Θεὸν) ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν κτισμάτωντου.

Εἰς τὸν ἄνωθεν ψαλ. μᾶς διδάσκει ὁ προφήτης νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν ἀπὸ τὴν μεγαλοδόξαις

δόξαις καλοσύναις καὶ χάραις ὁποῦ μᾶς ἀναθυμήζη ἐκεῖ. Μὰ εἰς τοῦτον μᾶς ὁδηγᾶ νὰ τὸν δοξολογοῦμεν ἀπὸ τὴν ἀκατανόητον σοφίαν καὶ ἄπειρόντου δύναμιν, ὁποῦ τὴν βλέπωμεν φανερὰ ζωγραφισμένην μετ᾽ ἀμμάτιαμας εἰς τόσον πλῆθος καὶ κάλλος τῶν κτισμάτων. Καὶ ἀπὸ τοῦτα μᾶς δείχνει νὰ ἀναβαίνωμεν μὲ τὸν νοῦν καὶ τὸν πόθονμας εἰς τὰ ἐπουράνια καὶ ἀόρατα κάλλη τῆς βασιλείαςτου, διὰ νὰ βλέπωμεν καὶ νὰ κατανοοῦμεν χαρούμενοι κάποιον μέρος κατὰ τὸ δυνατόνμας, τὴν σοφίαν καὶ δύναμιν, εὐμορφίαν καὶ γλυκύτητα, ἀγάπην καὶ κυβέρνησιν ὁποῦ ἔχη εἰς ὅλατου τὰ κτίσματα. Διατὸ ὁποῖον χρεωστοῦμεν ὅλοιμας νὰ τὸν δοξάζωμεν μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν καὶ ταπείνωσιν καὶ προθυμίαν πάνταμας, ὡς Θεὸν καὶ πλάστην καὶ κυβερνήτην, καὶ αἰώνιον πατέραμας.

α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα:
β΄. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω:
γ΄. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον:
δ΄. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν.
ε΄. ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
ϛ΄. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν * ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων:
ζ΄. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
η΄. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

θ΄.

α΄. Ὦ ψυχή μου δοξολόγα τὸν Κύριον, καὶ λέγε· Κύριε καὶ Θεέ μου μεγάλος εἶσαι ἀμέτρητα. (καθὼς τὸ φανερώνουσι τὰ ἄπειρα καὶ θαυμαστάσου κτίσματα:)
β΄. Μεγάλην καὶ ὑπερθαύμαστον δόξαν (δείχνει ἡ ἀκατανόητόσου σοφία καὶ τὰ βασιλικάσου ἔργα πῶς) εἶσαι ἐνδυμένος:
γ΄. (Διατὶ ἐσὺ ὦ ἀληθινὸν φῶς) εἶσαι ἐνδυμένος ὡς ῥοῦχον τόσον ἀκτινόμορφον φῶς (ὁποῦ σβύνει καὶ τὸν ἥλιον. σὰν καὶ ἐτοῦτος τὰ ἄστρα:)
δ΄. Ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ ἐξάπλωσες τὸν οὐρανὸν εὐκολότερα παρὰ ὁ ἄνθρωπος τὸ δερμάτι·
ε΄. καὶ τὸν στεγόνεις καὶ τὸν σκεπάζεις μετὰ νερὰ τὰ ἀποπάνω θιῶντου:
ϛ΄. Ὁποῦ ἀναβαίνης εἰς τὰ νέφη ὡσὰν εἰς ἁμάξι ὁποῦ πετᾶς γληγορώτατα ἀπάνω τῶν ἀνέμων.
ζ΄. Ὁποῦ κάνης τοὺς ἀγγέλουςσου νὰ τρέχουσιν ὡς τὴν ἀστραπὴν εἰς τὰ προστάγματάσου. καὶ τοὺς ὑπερέταςσου φοβεροὺς νὰ ἀνάπτουσιν σὰν τῆς φωτίας τὴν φλόγα.
η΄. Ὁποῦ ἐθεμέλιωσες τὴν γῆν καὶ στέκεται στερεὰ εἰς τὴν στάσιντης· καὶ δὲν δύναται ποτὲ (δίχως τὸ θέλημάσου) νὰ γύρῃ ἢ νὰ σαλεύσῃ ἀπὸ τὸν τόποντης κατὰ τὸ πρόσταγμάσου:

γεν. α. ἐξοδ. ιθ. εἰς τὴν σκηνὴν γ΄. βασ. η. εἰς τὸν ναὸν Σολομῶντος. καὶ ματθ. ιζ΄. εἰς τὸ Θαβώρ. πραξ. α΄. ἀνάληψιν * τῷ πανταχοῦ παρεῖναι του, καὶ ἐμφαίνει.

θ. Ὁ-

τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, τοῦ στοιχείου. γεν. ζ. γεν. η.

θ'. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς.

ι. ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

ια. ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται. ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

ιβ'. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

ιγ'. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται,

ιδ'. οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ιε. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

ις'. ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ.

ιζ'. Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

ιη. ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει.

ιθ'. ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

κ'. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ,

κα. ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

κβ'. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην

τῇ

θ'. Ὁποῦ ὥρισες νὰ εἶναι ἡ πλατύχωρος θάλασσα ὡς φορεμά της νὰ τὴν σκεπάζῃ:

ι. καὶ νὰ στήκουνται εἰς τὴν φουρτούναν της ὡς βουνὰ τὰ κύματά της.

ια. ἀλλὰ ἀπὸ τὴν προσταξίν σου γυρίζουσιν ὀπίσω καὶ ἀπὸ τὴν φοβερήν σου φωνὴν δειλιοῦσι (καὶ δὲν βγένουσιν ἔξω νὰ τὴν σκεπάσουσιν.)

ιβ'. (Ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ ἐπρόσταξες) νὰ στέκουν ὑψηλὰ τὰ ὄρη, καὶ νὰ κατεβαίνουσι χαμηλὰ οἱ κάμποι εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τὰ ἐθεμέλιωσες.

ιγ'. Ὁρισμὸν ἀπαράσαλευτον τοὺς ἔδωκες ὁποῦ δὲν δύνουνται νὰ τὸν παρέβουσιν,

ιδ'. οὐδὲ ἠμποροῦσι νὰ χαλάσουσι νὰ πλακώσουσι τὴν γῆν· (καθὼς καὶ τὰ κύματα δὲν δύνουνται νὰ τὴν σκεπάσουσιν.)

ιε. Ἔπεψες βρύσες εἰς τὰ φαράγγια, νὰ τρέχουσιν ἀνάμεσα τῶν βουνῶν τὰ νεράτους.

ις'. νὰ ποτίζουνται ὅλα τὰ θηρία τῆς γῆς.

ιζ'. Καὶ νὰ πίνουσι τὰ ἄγροια καὶ ἥμερα ζῶα τῶν χοραφιῶν εἰς τὴν δείψαντους νὰ δροσίζουνται:

ιη. εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη καὶ λαγγάδια κατοικοῦσι τὰ πετούμενα τοῦ ἀέρος.

ιθ'. καὶ κελαδοῦσιν ἀπὸ ταῖς πέτραις κατὰ τὴν φωνήντους.

κ'. Ποτίζεις τὰ ὄρη καὶ ὅλην τὴν γῆν ἀπὸ τὰ ὕψη μὲ ταῖς βροχαῖς,

κα. ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν στοιχείων σου, ἡλίου, φεγγαρίου, ἀνέμου, καὶ νεροῦ, γεμόνει ἡ γῆ ἀπὸ ὅλα τὰ χρειαζόμενα.

κβ. Εὐγάνεις ἀπ' αὐτὴν χόρτα ἄγροια διὰ τὰ ζῶα· καὶ λάχανα καὶ ἀπαρμένα ἥμερα εἰς τὴν

γεωρ-

τῇ δουλίᾳ τῶν ἀνθρώπων.

γεωργίαν τῶν ἀνθρώπων νὰ πρασινήζουσι.

κγ'. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,

κγ'. Διὰ νὰ εὐγαίνουν ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ζωοτροφίαν τους νὰ χορταίνουσι,

κδ'. Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

κδ'. καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τὸ κρασὶ (τὸ ὁποῖον πίνοντάς το κατὰ τάξιν) εὐφραίνει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

κε'. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ.

κε'. Καὶ νὰ ἀρτύῃ μὲ τὸ λάδι τὰ φαγιτὰ νὰ τὰ τρώγῃ νὰ δυναμώνῃ καὶ νὰ γίνεται τρυφερὸν τὸ πρόσωπόν του.

κς'. Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

κς'. (Τοῦτα καὶ τὰ λοιπὰ τρέφουσι τὸν ἄνθρωπον, μὰ ἀπάνω εἰς ὅλα) τὸ ψωμὶ καὶ κρασεῖ στέκει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν τόπον της.

κζ'. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

κζ'. Καὶ ἔτζι κατὰ τὸν ὁρισμόν σου καρπίζουσι τὰ ἥμερα δένδρα ὅπου φυτεύουσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ ἄγρια τοῦ δάσου ὅπου εὐγαίνουσι μὲ τὸ πρόσταγμά σου.

κη'. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι,

κη'. Εἰς τὰ ὁποῖα κοιτάζουσι καὶ φωλεύουσι τὰ εὔμορφοπλούμιστα πουλιά,

κθ'. Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία, ἡγεῖται αὐτῶν.

κθ'. Καὶ τὸ περισσότερον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὅπου εἶναι τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικιὰ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ σκέπος του, (διατὶ αὐτὸ εἶναι πουλὶ σπλαγχνικὸν καὶ δυνατὸν καὶ τὰ φυλάσσῃ ἀπὸ τὰ ὄρνεα ἀπείρακτα καὶ ἄβλαβα.)

λ'. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις.

λ'. Καὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ εἶναι διὰ τὰ λάφια.

λα'. Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς:

λα'. Τὰ χαράκια καὶ πέτραις καταφύγι καὶ κοιμηθιαῖς διὰ τοὺς λαγούς.

λβ'. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς.

λβ'. Ἔκαμεν ἡ θεότης σου τὸ φεγγάρι νὰ γίνεται (καὶ νὰ ξεγίνεται) εἰς τοὺς τρόπους καὶ καιροὺς ὅπου τὸ βλέπωμεν.

λγ'. ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

λγ'. καὶ ὁ ἥλιος γνωρίζει τὸν δρόμον του καὶ τρέχει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὴν δύσιν.

λδ'. ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.

λδ'. ξαπλώνεις τὸ σκότος καὶ γίνεται νύκτα (καὶ ἀποκοιμοῦνται καὶ ξεκουράζουνται οἱ ἄνθρωποι.)

λε'. ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ:

λε'. καὶ τότε εὐγαίνουσιν ὅλα τὰ θηρία τοῦ δάσου (ἀπὸ ταῖς κατοικιαῖς τους καὶ βόσκουνται ἄφοβα.)

λς΄. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι,	λς΄. Τὰ λεοντάρια μὲ βρυχισμὸν νὰ ἁρπάξουσι,
λζ΄. καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.	λζ΄. καὶ νὰ κυνηγήσουσι τὸ φαγὶ ὁποῦ τοὺς ἐδώθηκεν ἀπὸ ἐσένα Θεέ μου νὰ ζοῦσι κατὰ τὴν φύσιν τους.
λη΄. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιταθήσονται:	λη΄. Καὶ βγένοντας ὁ ἥλιος φοβοῦνται καὶ μαζόνουνται, καὶ ἀναπαύουνται εἰς ταῖς φωλιαῖς καὶ κούρνιαις τους.
λθ΄. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.	λθ΄. Καὶ τότες ὁ ἄνθρωπος βγένει (χωρὶς κίνδυνον θηρίων) εἰς τὸ ἔργον του, καὶ εἰς τὴν τέχνην του ὡς τὸ βράδυ (ὁποῦ πέφτη καὶ ἀναπαύεται.)
μ΄. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.	μ΄. Βέβαια σὰν ὁποῦ εἶναι μεγάλα τὰ ἔργα σου Κύριε, φανερώνουσι πῶς μὲ μεγάλην καὶ θεϊκὴν σοφίαν καὶ δύναμιν τὰ ἔκαμες (καὶ τὰ κυβερνᾶς καὶ στέκουνται πάντα εἰς τὴν τάξιν τους.)
μα΄. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.	μα΄. Καὶ ἐγέμωσεν ὅλος ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ τόσα σου ἄμετρα καὶ διάφορα πράγματα.
μβ΄. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,	μβ΄. Καὶ ὄχι μόνον ἡ γῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ βαθύπλατος,
μγ΄. ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.	μγ΄. εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκουνται (ὡσὰν καὶ εἰς τὴν γῆν) τόσα ἑρπετὰ καὶ ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα ὁποῦ δὲν ἔχουσι μέτρος.
μδ΄. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται:	μδ΄. Καὶ πλέουσιν ἀπάνωτης τόσα ξύλα καὶ ἄρμενα μὲ τοὺς ναύταις εἰς τὸν δρόμον τους.
με΄. * Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.	με΄. Καὶ τρέχουσι μέσα της τὰ μεγάλα θηριόψαρα ὁποῦ ἔκαμες νὰ παίζουσι μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πέλαγος.
μς΄. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον:	μς΄. Ὅλα τοῦτα (σὰν ὁποῦ τὰ ἐφανέρωσες καὶ τὰ ἔκαμες νὰ ζοῦσι μὲ τὸ φαγὶ) ἀναμένουσιν ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου νὰ τοὺς δόσῃς τὴν ζωοτροφίαν τους ὁλοχρονικὰ εἰς τὴν χρείαν τους.
μζ΄. Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,	μζ΄. Καὶ δίδοντας εἰς τὸν κόσμον καρποφορίαν, μαζόνουσι καὶ χορταίνουσι καὶ θεραπεύουνται,
μη΄. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα	μη΄. Καὶ ἀνοίγοντας τὴν χεῖρα σου ὅλα αὐτὰ μα

* ἁρμόζει εἰς τὸν αὐτὸν ἀλληγορικῶς.

πα Χορ-

τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

μθ'. Ἀποστρέψαντος δέσου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

ν'. Ἀνταμελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

να'. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου καὶ κτισθήσονται,

νβ'. καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς:

νγ'. Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας:

νδ'. Εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

νέ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,

νς'. Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται:

νζ'. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω:

νη'. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου,

νθ'. ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ:

ξ'. Ἐ-

χορταίνουν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην σου καὶ εὐφραίνονται.

μθ'. Μὰ ἂν ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου (καὶ τὴν καλοσύνην σου ὀπίσω νὰ μὴ τὰ στοχάζεσαι καὶ νὰ τὰ κυβερνᾷς εἰς τὴν πείναν τους) θέλουσι ταραχθῆ νὰ πέσουσι νεκρά.

ν'. Καὶ θέλεις σηκώσῃ τὴν ζωήν τους, νὰ χαθοῦσιν ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ νὰ γυρίσουν εἰς τὸ χῶμά τους.

να'. Καὶ πάλιν πέμποντας τὴν δύναμίν σου θέλουσι ξανακτισθῆ παρευθύς,

νβ'. καὶ θέλεις ξανακαινουργιώσῃ καὶ νὰ στολίσῃς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καλίτερα καὶ θαυμασώτερα παρὰ πρῶτας.

νγ'. Λοιπὸν ἂς εἶναι ὁ Κύριος μας δοξασμένος αἰώνια ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ κτίσματα (φυλάσσοντας καθ' ἕνας μας κατὰ τὸν ὁρισμόν του καλὰ τὴν τάξιν μας:)

νδ'. Διανὰ εὐφραίνεται ὁ μεγαλοδύναμος αὐτάμα εἰς ὅλα τὰ πλάσματα (σὰ χαίρουν οἱ γονεῖς εἰς τὰ τέκνα τους, καὶ οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ ἔργατους:)

νέ. (Καὶ νὰ θεραπεύεται ὁ φοβερὸς Θεὸς) ὅπου μὲ τὸ βλέμα του κάνει τὴν γῆν νὰ τρέμῃ,

νς'. Ὁ ποῦ ἐγγίζῃ εἰς τὰ ὄρη καὶ ἀνάπτουσιν ὡς φωτιὰ καὶ καπνίζουσι (σὰν εἰς τὸ Σινάιον ὄρος.) ἔξοδ. ιθ.

νζ'. (Τὸ ὅμοιον καὶ ἐγὼ μετὰ λοιπὰ) θέλω σὲ δοξολογᾷ ὅλην μου τὴν ζωήν, καὶ νὰ ψάλλω θέ μου τὴν βασιλείαν σου ὥστε νὰ εἶμαι ζωντανός. ἤγουν αἰώνια.

νη'. Καὶ παρακαλῶ σε νὰ σοῦ φανῇ γλυκὺς ὁ λόγος μου καὶ ἡ δοξολογία μου,

νθ'. διατὶ καὶ ἐγὼ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνάξιος εὐφραίνομαι Κύριέ μου (νὰ σὲ δοξάζω καὶ νὰ σὲ προσκυνῶ κατὰ τὸ δυνατόν μου πάντα μου.)

ξ'. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι· ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς:

ξ'. Κάμε Κύριέ μου νὰ λείψουν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἄνομοι (ἢ ἀπὸ τῆς κακίαις τους) ἢ ἀπὸ τὸν τόπονσου (διὰ νὰ μὴ στέκουν νὰ πειράζουν καὶ νὰ σκανδαλίζουν καὶ νὰ κολάζουν τοὺς ἐπίλειπους.)

ξα'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Δόξα.

ξα'. Καὶ ἐσὺ ψυχή μου (ταλαίπωρη) στοχάζου πάντασου, εἰς ἄνωθεν, τὰ ἀξιοθαύμαστα ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ πλάσματας, καὶ δόξαζε τὸν Κύριον ἀλησμόνιστα ἀπὸ καρδίασσου. Δόξα.

ἐγράφθη τοῦτο διανὰ ἀκούεθσω σὰ τοῦτος ὁ ψαλμός εἰς τὸ ἑσπερινόν.

ξβ'. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ,

ξβ'. Καὶ λέγε, (ἐσὺ Θεέ μου ἀπειροδύναμε, ὁποῦ ἔκαμες ἐξαρχῆς μὲ τὸν λόγονσου) καὶ γνωρίζει ὁ ἥλιος τὸν τόπον του καὶ βασιλεύγει.

ξγ'. ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.

ξγ'. ὁποῦ ξαπλώνης τὸ σκότος καὶ νυκτιάζει (κάμε με καὶ ἐμένα στερεὸν καὶ πρόθυμον εἰς τὴν δοξολογίανσου.)

ξδ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργασου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

ξδ'. (Καὶ ξαναλέγε πρὸς αὐτὸν θαυμάζοντας) ἀληθινὰ σὰν ὁποῦ εἶναι μεγάλα τὰ ἔργασου Κύριε (μαρτυροῦσιν ὀμπροσᾶς εἰς τὰ μάτιαμας πῶς μὲ θεϊκὴν καὶ ὑπερθαύμαστον) σοφίαν καὶ δύναμιν τὰ ἔκαμες ὅλα.

ἐξήγησις τοῦ δόξα πατρί.

ξε'. Δόξα πατρί, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:

ξε'. Δοξάζωσε Θεέ μου, πάτερ, υἱὲ, καὶ πνεῦμα ἅγιον. Τῶρα καὶ πάντα καὶ αἰώνια ἀμήν.

α'. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός:

α'. Δοξάζωσε Θεέ μου χαρούμενος τρεῖς.

β'. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός.

β'. Δοξάζωσε Θεέ μου μὲ ὅλην μου τὴν εὐλάβειαν τρεῖς:

γ'. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

γ'. Δοξάζωσε Θεὲ τοῦ κόσμου μὲ φόβον τρεῖς (καθὼς σὲ δοξάζουσιν ἡ ἐννέα τάξαις τῶν ἀγγέλων.)

δ'. Δόξα σοι.

δ'. Νὰ εἶσαι δοξασμένος Χριστέ μου (καὶ ἡ εὐλογία σου μετ' ἐμᾶς, ἀμήν.)

Ἀλληλούϊα. ρδ'. δοξολογία Θεοῦ.

χρύσ. Εἰς τὸ α'. τῶν παραλειπομένων κεφ. ιδ'. λέγει πῶς ἔφερεν ὁ Δαβὶδ τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν Ἰλήμ·

ἰλὴμ· καὶ ἐκεῖ γράφει τοῦτον τὸν ψαλ. ὡς τὸ ἐμισόν. Ὁ ὁποῖος εἶναι μία δοξολογία ὁποῦ ἀναθηβάνῃ τὴν χάραις καὶ τὰ καλὰ ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ φίλου, ὡς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἔδωκε τὴν κληρονομίαν του τὸν τόπον ὁποῦ τοῦ ἔταξε, καὶ ἀνεπαύθη. Καὶ ἀναθυμήζει τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν εὐχαριστοῦσι· καὶ νὰ διηγοῦνται εἰς ὅλους τὰ ἔργα του· καὶ νὰ σπουδάζουν νὰ φυλάσσουν τὰ προστάγματά του, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἐφύλαξεν ὅσα ἔταξε τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ γένους του. Καὶ τὸν ἔκαμε περίφημον εἰς τὸν καιρόν του εἰς βασιλεῖς, καὶ ἄρχοντας, καὶ εἰς ὅλους. Καὶ ἐκατάστησε τὸν Ἰωσὴφ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὕστερα ἔπεψε τὸν Μωϋσῆν ἐκεῖ καὶ ἔδειξε τόσα φοβερὰ θαυμάσια· καὶ ἔδωκε μεγάλαις τιμωρίαις τοῦ Φαραώ, καὶ τοὺς ἐξεσκλάβωσε, καὶ τοὺς ἐχθρούς του ἔπνυξεν εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ νόμον τοὺς ἔδωκε καὶ τὰ ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ τοὺς ἐκατοίκησε. Παραγγέλνοντάς τους νὰ φυλάσσουσι τὰ δικαιώματά του καὶ τὸν νόμον του, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ καὶ αὐτοὺς σὰν τὰ ἔθνη ὁποῦ ἐξωλόθρευσε καὶ ἀφάνησεν ὀμπροστά τους διὰ τὰς ἁμαρτίας καὶ εἰδωλολατρείας τους, Καὶ νὰ τὰ ἔχουν παράδειγμα τοῦ χαλασμοῦ τους, διὰ νὰ θυμοῦνται νὰ ἐργάζουνται ἀπαρασάλευτα τὴν παραγγελίαις του· διὰ νὰ μὴ πάθουσι καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, ἢ καὶ χειρότερα. Τοῦτος ὁ ψαλ. μᾶς διδάσκει καὶ ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν δεσπότην Χριστόν, καὶ νὰ μὴ παραβαίνωμεν τὰ προστάγματα τῆς ἁγίας του ἐκκλησίας. Καὶ μᾶς δίδει παράδειγμα διπλόν· τοὺς ἑβραίους, καὶ τοὺς ἐθνικούς· νὰ φυλασσόμεθεν νὰ μὴ πάθωμεν φοβερώτερα, καὶ περισσότερα ἀπ' ἐκείνους· ἐδῶ, καὶ εἰς τὴν κόλασιν.

Τοῦτος εἶναι ὁ ἀ. ψαλ. ὁποῦ ἔχῃ τὸ ἀλληλούϊα. Δοκεῖμεν εἶναι αἶνοι καὶ ὕμνοι, οἱ ἔχοντες τὸ ἀλληλούϊα διὰ ψαλτῳδίας ... ὑμνοῦντες ... διὰ τοῦτο ... ὡς ... εἰς ... τὰς εὐεργεσίας περιέχοντες. ἡσα. ιβ. λέγει τὰς εὐεργεσίας.

α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

β΄. ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

γ΄. Ἄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ.

δ΄. διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

ε΄. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.

ϛ΄. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

ζ΄. ζη-

α΄. Εὐχαριστᾶτε τοῦ Θεοῦ ἀγαπημένοι, καὶ ἐπικαλιέσθε εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν θλίψιν σας τὸ ἅγιόν του ὄνομα.

β΄. καὶ μαρτυρᾶτε εἰς τὰ ἔθνη τὰ θαυμαστά του καμώματα.

γ΄. Δοξάζετέ τον, καὶ ψάλλετέ τον καθὼς τοῦ πρέπει.

δ΄. διηγᾶσθε εἰς ὅλους καὶ συναλλήλως σας ὅλα του τὰ θαύματα.

ε΄. Καὶ ἐπαινᾶσθε καὶ χαίρεσθε εἰς τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον, (λέγοντας πῶς εἶναι μέγας ὁ Κύριος μας καὶ πῶς ἔκαμε τάδε καὶ τάδε εἰς ἐμᾶς, καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς μας.)

ϛ΄. Καὶ ἀκούοντάς τα θέλει εὐφραίνεται ἡ καρδία ἐκείνων ὁποῦ ἀγαποῦσι τὸν Θεὸν (καὶ τὸν θεραπεύουσιν ὅλην τους τὴν ζωήν.)

ζ΄. (Πα-

Βαρ. καυχᾶσθε ὁποῦ σᾶς ἀξίωσε νὰ γένητε χριστιανοί.

ζʹ. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε.	ζʹ. (Παρακινᾶτετους νὰ τοῦ σιμόνουν μέρα νύκτα καὶ λέγετέτους) γυρεύετε μὲ πᾶσαν προθυμίαν τὸν Θεὸν (μὲ προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ καλὰ ἔργα) καὶ δυναμόνεσθε.
ηʹ. ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός:	ηʹ. καὶ ξετρέχετε τὸ πρόσωπόντου ὅλον ἔνα πάντασας (ἀπὸ καρδίασσας, καὶ τότε μὴ φοβᾶσθε:)
θʹ. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε.	θʹ. (Ἀλλὰ ἀθέλετε νὰ τὸ κάνετε τοῦτο εὔκολα) θυμᾶσθε ἀσκόλαστα τὰ φοβεράτου θαύματα καὶ τὰ θεϊκάτου ἔργα ὁποῦ ἔκαμεν ὡς τὴν σήμερον εἰς τὸ γένοςμας.
ιʹ. Τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ:	ιʹ. Καὶ μὴ ξελισμονᾶτε τὴν μεγάλην του δύναμιν καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ στοματότου (πόσην ἐνέργειαν κάνουσιν παντοτινὰ εἰς ὅλατου τὰ κτίσματα:)
ιαʹ. Σπέρμα ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ. υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ:	ιαʹ. Ὦ σπερματοῦ ἀβραὰμ δοῦλοιτου. καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ διαλεκτοίτου ὑπηρέται (ὁποῦ ἐπιστεύσετε εἰς τὸν Κύριμας Ἰησοῦν Χριστόν:)
ιβʹ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.	ιβʹ. Αὐτὸς ὁ Κύριος καὶ θεόςμας εἶναι ὁποῦ ἐξουσιάζει ὅλον τὸν κόσμον, καὶ φθάνουσιν εἰς ὅλην τὴν γῆν τὰ κριτήματάτου. (καὶ ἀγαπᾷ τοὺς ἐδικούςτου καὶ τοὺς φυλάσσῃ. καὶ τοὺς ἐχθρούςτου μισᾷ καὶ τοὺς ἀφανίζει:)
γεν. ιγʹ. ιέ. ιζʹ. ιγʹ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.	ιγʹ. (Καὶ σὰν ἀληθινὸς ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ λόγιατου) θυμᾶται πάντα νὰ φυλάττῃ τὰ ταξίματα τῆς γραφῆςτου.
γεν. ιβʹ. & κβʹ. ιδʹ. Λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.	ιδʹ. Καὶ τοῦ λόγου ὁποῦ εἶπε πῶς εἰς χιλιάδες ἢ ἄμετραις γενεαῖς θέλει εἶσε μετ' ἐμᾶς.
κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα. * γεν. κϛʹ. ιέ. Ὃν διέθετο τῷ ἀβραάμ, * καὶ τῷ ὅρκῳ αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ:	ιέ. τὸν ὁποῖον λόγον ἔταξε τοῦ ἀβραὰμ καὶ τοῦ ἰσαὰκ μὲ τὸν ὅρκοντου:
γεν. κηʹ. λάˑ κβʹ. ιϛʹ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα,	ιϛʹ. Καὶ τὸν ἔστεσε καὶ μὲ τὸν ἰακὼβ ὅταν τὸν ἐπρόσταξε νὰ γραφῇ ἀπὸ τὴν μεσοποταμίαν εἰς τὸν τόποντου,
ιζʹ. Καὶ τῷ ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.	ιζʹ. καὶ τὸν ὠνόμασεν Ἰσραὴλ μὲ συμφωνίαν πῶς θέλει εἶσαι μετ' αὐτὸν αἰώνια.
ιηʹ, λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναάν,	ιηʹ. λέγοντάςτου ἐσένα θέλω νὰ δώσω τούτην τὴν γῆν τοῦ χαναάν,

ιθʹ. χοί- | ιθʹ. τά

ιθ'. σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν:	ιθ'. νὰ διαμοιραθῇ μὲ τὸ σκινὶ τῆς κληρονομίας σας:	
κ'. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.	κ'. Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν εἰς τὸν καιρὸν ὅπου εἶσαν μικροὶ ἄνθρωποι, ὀλιγώτατοι καὶ ξένοι ἐδεκεῖ.	
κα'. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος.	κα'. καὶ ἄγκαλα καὶ νὰ ἐδιαβαίνασι ὡσὰν ξένοι ἀπὸ ἕνα ἔθνος εἰς ἄλλο.	
κβ'. καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον:	κβ'. καὶ ἀπὸ μίαν βασιλείαν εἰς ἄλλον λαόν:	
κγ'. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς,	κγ'. Ὡς μεγαλοδύναμος δὲν ἄφηκε κανένα νὰ τοὺς ἀδικήσῃ,	γεν. ιβ'. κ'. καὶ λά.
κδ'. καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.	κδ'. καὶ ἐπαίδευε διὰ λόγου τους τοὺς μεγάλους βασιλεῖς (ὅπου εἴχασι γνώμην κακὴν εἰς αὐτοὺς νὰ τοὺς πειράζουσι. σὰν νὰ τοὺς ἔλεγε μὲ ταῖς τιμωρίαις ἐκείναις.)	
κε'. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε:	κε'. Μὴ βάνετε χέρι νὰ πειράζετε τοὺς χρισμένους δούλους μου. καὶ μὴ λογιάζετε πονηρὰ εἰς τοὺς προφήτας μου:	
κς'. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν:	κς'. (Καὶ θέλοντας νὰ τοὺς πέψῃ εἰς τὴν αἴγυπτον) ἔκαμε λιμὸν μέγαν εἰς τὴν γῆν ζ'. χρόνους. καὶ ἀφάνισεν ὅλους τοὺς καρποὺς ὅπου θρέφεται καὶ ζῇ ὁ ἄνθρωπος:	
κζ'. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον.	κζ'. (Καὶ πρὸ τοῦ νὰ ὑπάγει εἰς τὴν αἴγυπτον ὁ Ἰακὼβ μὲ ὅλους του τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν φαμελιά του) ἔπεψε προτήτερά τους ἄνθρωπον νὰ τοὺς ἀποδεχθῇ καὶ νὰ τοὺς ἀναπαύσῃ;	γεν. λζ'.
κη'. εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ:	κη'. (τὸν ἀγαπημένον του Ἰωσὴφ) ὅπου ἐπουλήθη σκλάβος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του:	
κθ'. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ,	κθ'. (Καὶ ἐκεῖ ἐπέρασε μεγάλα κίνδυνα ἀπὸ τὴν ἀβανίαν τῆς κυρᾶς του,) καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν μὲ βαριαῖς ἅλυσαις εἰς τοὺς πόδας του* (καὶ ἐβασανίζετο ἡ ψυχή του μὲ μεγάλην στενοχωρίαν δύο χρόνους.)	γεν. λθ'. γεν. λζ'. *χρυσ. τὸν ἐπὶ τοῖς ὁράμασι τῶν δραγ-
λ'. Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.	λά. Καὶ ἐκινδύνευε κάθε μέρα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ σπαθὶ ἡ ζωή του.	
λά Μέ-	λά. Ὥστε	

μάπον, καὶ τῶν ἀστέρων. ψ'. ρδ'. τομ. α'. γεν. μ'.

λα'. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν * τὸν λόγον αὐτοῦ.

λα'. Ὥστε ὅπου ἦλθεν * ὁ ὁρισμὸς τοῦ Θεοῦ (νὰ βασιλεύσῃ κατὰ τὰ ὀνειράτα του γεν. λζ'. Καὶ τὸν ἐφώτισεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ ἐξήγησε τὰ ὄνειρα εἰς τὴν φυλακήν. καὶ ἐφάνη ἀληθινός.)

λβ'. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν:

λβ'. Καὶ ἔτζι μὲ τόσους πειρασμοὺς τὸν ἐφανέρωσεν ἐκείνη ἡ προφητία πῶς ἦτον καθαρὸς (ὡς τὸ ἄδολον χρυσάφι εἰς τὴν φωτιάν, ὅπου γίνεται λαμπρότερον:)

λγ'. Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν,

λγ'. Καὶ ἀκούοντάς το ὁ βασιλεὺς ἔπεμψε καὶ τὸν ἔλυσε,

λδ'. ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

λδ'. καὶ ὡσὰν ὅπου ἦτον αὐτὸς ἀφέντης τοῦ λαοῦ τῆς αἰγύπτου, (ἐξηγῶντάς του καὶ ἐκείνου τὰ δυσκολονόητα πράγματα ὅπου εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του) τὸν ἐλευθέρωσε, καὶ τὸν ἐτίμησε καθὼς τοῦ ἔπρεπε.

λε'. Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

λε'. Καὶ τὸν ἐκατάστεσε δεύτερόν του νὰ ὁρίζῃ τοὺς αὐλὰς τοῦ παλατίου του.

λς'. καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ:

λς'. καὶ νὰ εἶναι ἐξουσιαστὴς ὅλονῶν τῶν πραγμάτων τῆς βασιλείας του:

λζ'. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν,

λζ'. Καὶ νὰ δύναται νὰ παιδεύῃ, καὶ νὰ διορθώνῃ μὲ τὴν φρόνεψίν του ὅλους τοὺς ἄρχοντας σὰν τὸν ἴδιον βασιλέα,

λη'. καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι:

λη'. καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς γέροντας καὶ πρώτους ἐξουσιαστὰς μὲ τὴν σοφίαν του, νὰ κάνουσι φρόνιμα:

γενεσ. μς'.

λθ'. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς αἴγυπτον,

λθ'. (Καὶ τότες ἔκαμε μὲ τὴν μεγάλην πεῖναν) νὰ ἔλθουν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὴν αἴγυπτον,

μ'. καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ χάμ:

κ'. καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ πατέρας του ὁ ἰακὼβ μετ' αὐτοὺς τοὺς υἱούς του σὰν ξενοπεράτης εἰς τὴν γῆν τοῦ χάμ:

ἐξοδ. α'. μα'. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα. καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

μα'. Καὶ ἐκεῖ ἐπλήθυνεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν του κατὰ πολλά. καὶ τὸν ἔκαμε δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του τοὺς αἰγυπτίους:

ἐξοδ. α'. μβ'. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν

μβ'. Καὶ ὕστερα ἀποθαίνοντας ὁ ἰωσὴφ ἐμετάστρε-

δίαμ αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸμ αὐτοῦ.

στρέψει ὁ Κύριος τὴν καρδίαν τοῦ φαραὼ καὶ τῶν αἰγυπτίων, νὰ μισοῦσι τὸν λαόν του.

μγ΄. Τοῦ δολιοῦσθαι ἐμ τοῖς δούλοις αὐτοῦ:

μγ΄. Καὶ νὰ βασανίζουν μὲ πονηρίαις τοὺς δούλους του διὰ τὶ εἰδωλολάτρευσαν. (Διὰ νὰ τοὺς κάμνη νὰ ἐπιστρέψουσι τὸν νοῦν τους εἰς αὐτὸν νὰ παρακαλέσουν ἀπὸ καρδίας νὰ τοὺς ἐλευθερώση καθὼς ἔταξε τοῦ ἀβραάμ:)

μδ΄. Ἐξαπέστειλε μωυσῆν τὸν δοῦλομ αὐτοῦ. ἀαρὼμ ὃμ ἐξελέξατο ἑαυτῷ:

μδ΄. Διὰ τὸ ὁποῖον ἔπεψε τὸν μωυσῆν τὸν δοῦλόν του. καὶ τὸν ἀαρὼν ὁποῦ ἐδιάλεξε διὰ δραγουμάνον του: ἐξοδ. γ΄.

με΄. Ἔθετο ἐμ αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείωμ αὐτοῦ. καὶ τῶν τεράτωμ αὐτοῦ ἐμ γῇ χάμ:

με΄. Καὶ τοὺς ἔλεγε τὶ νὰ κάμουσι, καὶ τοὺς ἔδωκε δύναμιν νὰ κάνουσι μὲ τὰ λόγιά τους. ἐκεῖνα τὰ θεϊκὰ καὶ φοβερώτατα πράγματα εἰς τὴν γῆν τῆς αἰγύπτου: ἐξοδ. ζ΄.

μϛ΄. Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασεν.

μϛ΄. (Διατὶ σὰ δὲν ἐπίθουνταν νὰ ἐλευθερώσουν τὸν λαόν του μὲ τὸ καλόν.) Ἔπεψε σκότος μέγα καὶ ἐσκοτίνιασε τὸν τόπον τους. ἐξοδ. ι΄.

μζ΄. ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ:

μζ΄. βλέποντας πῶς δὲν ἐψηφοῦσαν τὰ λόγιά του νὰ κάμουσι τὸ θέλημά του.

μη΄. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα. καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

μη΄. Καὶ ἐμεταγύρισεν ὅλα τους τὰ νερὰ καὶ τὰ ἔκαμεν αἷμα, διὰ τὰ βρέφη ὁποῦ ἐπνίγασι. καὶ ἐθανάτωσε τὰ ψάρια τῆς θαλάσσης: ἐξοδ. ζ΄.

μθ΄. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶμ βατράχους ἐμ τοῖς ταμείοις τῶμ βασιλείωμ αὐτῶμ:

μθ΄. Καὶ ἔβγαλεν ἡ γῆ τους τόσους βαθρακοὺς ὁποῦ ἐγέμωσεν ὅλος ὁ τόπος ὡς μέσα εἰς ταῖς βασιλικαῖς κάμεραις τῶν παλατιῶν τους (διὰ νὰ θυμηθοῦσι τὸν ἄδικον θάνατον τῶν βρεφῶν ὁποῦ ἐπνίγασιν εἰς τὰ νερά. Καὶ ἐψοφοῦσαν σωροὶ σωροὶ καὶ τοὺς ἔριχναν ἔξω μὲ τὰ φτιάρια.) ἐξοδ. η΄.

ν΄. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐμ πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶμ.

ν΄. Εἶπε καὶ ἦλθε πλῆθος σκυλόμυγα καὶ σφῆκες εἰς ὅλα τὰ μέρη καὶ συνόρα τους: ἐξοδ. η΄.

να΄. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶμ χάλαζαμ,

να΄. Καὶ ἔκαμε μεγάλαις βροχαῖς ὅλον χάλαζα, ἐξοδ. θ΄.

νβ΄. πῦρ καταφλέγωμ ἐμ τῇ γῇ αὐτῶμ.

νβ΄. καὶ ἔρριξεν ἀστροπέλεκια ὁποῦ ἐκαίγασιν εἰς ὅλην τὴν γῆν τους ὅτι εὑρίσκασιν ἐμπροσάτους.

μγ'. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶμ, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶμ,
μδ'. καὶ συνέτριψε πᾶμ ξύλομ ὁρίου αὐτῶμ:
ἐξοδ. ι. με'. Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,
μϛ'. καὶ κατέφαγε πάντα χόρτομ ἐμ τῇ γῇ αὐτῶμ.
μζ'. Καὶ κατέφαγε πάντα τὸμ καρπὸμ τῆς γῆς αὐτῶμ:
ἐξοδ. ιβ'. ψαλ. οζ'. μγ'. μη'. Καὶ ἐπάταξε πᾶμ πρωτότοκομ ἐμ τῇ γῇ αὐτῶμ ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶμ:
ἐξοδ. ιγ'. μθ'. Καὶ ἐξήγαγεν ἐμ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ.
ξ'. καὶ οὐκ ἦν ἐμ ταῖς φυλαῖς αὐτῶμ ὁ ἀσθενῶμ:
ξα'. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐμ τῇ ἐξόδῳ αὐτῶμ, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶμ ἐπ' αὐτούς:
ἐξοδ. ιγ'. ξβ'. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς.
ψαλ. οζ'. ιε'. ξγ'. καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα:
ἐξοδ. ιϛ'. ξδ'. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα. καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς:

ξε'. Διέρ-

νγ'. Καὶ ἐχάλασε τὰ ἀμπέλια τους καὶ ταῖς συκαῖς τους:
νδ'. καὶ ἐκατατζάκισεν ὅλα τὰ δένδρα ὁποῦ ἦσαν εἰς τὰ συνοράτους:
νε'. Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίδα καὶ κάμπα ὁποῦ δὲν εἴχασι μέτρος,
νϛ'. καὶ ἔφαγεν ὅλα τὰ χόρτα ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν γῆν τους.
νζ'. Καὶ ἐκατάφαγεν ὅλα τὰ παρμένα τῶν χωραφιῶν τους:
νη'. Καὶ ἐθανάτωσεν ὅλα τὰ πρωτογέννητα παιδία ὁποῦ εὑρίσκουνταν εἰς τὴν γῆν τους. ὁποῦ ἦσαν οἱ πρῶτοι πόνοι καὶ κόποι τῆς κοιλίας καὶ τῆς ἀναστροφῆς καὶ τῆς χαρᾶς τους:
νθ'. (Καὶ μὲ τὰ τοῦτα καὶ ἄλλα περισσότερα) τοὺς ἔκαμε νὰ εὔγουσιν ὅλοι τους μὲ πολλὴν ἀσήμι καὶ χρυσάφι.
ξ'. καὶ οὐδὲ κανεὶς δὲν ἦτον εἰς τὸ γένος τους ἄρρωστος (ἢ ταλαιπωρημένος ἀπὸ τὰ τόσα κακὰ ὁποῦ ἔπαθαν οἱ αἰγύπτιοι:)
ξα'. Καὶ εὐφράνθη ἡ αἴγυπτος εἰς τὸν μισεμόν τους, διατὶ ἔπεσε τρομάρα μεγάλη ἀπάνω τους (ἀπὸ ταῖς τόσαις τιμωρίαις ὁποῦ ἐλάβασιν ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ λόγου τους:)
ξβ'. Καὶ εὐγαίνοντάς τους ἀπὸ τὰς χεῖρας τους ἐξάπλωσε τὴν ἡμέραν νέφαλον μεγάλον καὶ τοὺς ἐσκέπαζεν ἀπὸ τὸν ἥλιον.
ξγ'. καὶ φῶς μέγα νὰ τοὺς φέγγῃ τὴν νύκτα:
ξδ'. ἐζητήσασι κρέας νὰ φᾶσι καὶ τοὺς ἔπεψεν ἄπειρα ὀρτύκια· καὶ τοὺς ἔβρεχε φαγὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἐχόρταινε:

ξε'. Καὶ

ξέ. Διέρρηξε πέτραν & ἐρρύησαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί·

ξέ. Καὶ ἔσχισε τὴν πέτραν (μὲ τὴν ῥάβδον τοῦ μωϋσέως) ϗ ἐβγῆκαν πολλὰ νερὰ & ἔτρεχαν εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνύδρους τόπους σὰν ποταμοὶ μεγάλοι & ἔπινε τόσον πλῆθος. ἀριθ. κ΄.

ξϛ΄. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

ξϛ΄. Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμε διατὶ ἐθυμάτο τὸν λόγον του τὸν ἅγιον, ὁποῦ ἔταξε τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ δούλου ϗ ἀγαπημένου του. γεν. κβ΄.

ξζ΄. & ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. ϗ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

ξζ΄. Καὶ ἔβγαλε τὸν λαόν του μὲ ἀγαλλίασιν ϗ τοὺς διαλεμένους του δούλους μὲ εὐφροσύνην· ἔξοδ. ιγ΄.

ξή. ϗ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν. & πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

ξή. (Καὶ τοὺς ἐπέρασε τόσους τόπους) & τοὺς ἔδωκε τὴν χώραις τῶν ἐθνῶν ϗ ἐκατοίκησαν· ϗ ἐκληρονόμησαν τοὺς κόπους ἐκείνων τῶν ἀπίστων λαῶν. Ἰῦ. ιγ΄.

ξθ΄. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

ξθ΄. (Καὶ τοὺς ἔδωκε μεγάλαις ἀφορμαῖς νὰ τοῦ θυμοῦνται) καὶ νὰ φυλάσσουσι τὰ δικαιώματά του.

ό. Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν :~

Δόξα. καθ. ιδ΄.

ό. Καὶ νὰ γυρεύουν μὲ μεγάλην σπουδὴν νὰ φυλάσσουν ἐκεῖνοι ϗ ἡ γενεαλογία τους τὸν νόμον του διὰ τὸ καλόν τους.

Ἀλληλούϊα. ρέ. Δοξολογία Θεοῦ.

Ὁ ἄνωθεν ψαλμὸς ἐφανέρωνε ταῖς μεγάλαις καλοσύναις ϗ ὑπὲρ θαυμασταῖς χάραις ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραὰμ & εἰς τὸ σπέρμα του. Καὶ ἐτοῦτος διηγᾶται ταῖς ἁμαρτίαις ϗ ἀχαριστίαις & ἀπιστίαις τῶν ἑβραίων ϗ τοὺς κατακρίνει, καὶ τοὺς παρακινᾷ εἰς μετάνοιαν. Καὶ τοὺς ξαναλέγει νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν εἰς τὰ καλὰ ὁποῦ τοὺς ἔδωκε· καὶ νὰ γυρεύουσι μεδάκρυα τὴν ἐλεημοσύνην του διατὶ εἶναι καλὸς καὶ παντοτινὴ ἡ ἀγάπη του. Καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστοῦσιν εἰς τὰ κακὰ ϗ πολέμους ϗ σκλαβίαις ὁποῦ ἐπέσασι μὲ δικαιοσύνην διὰ ταῖς παρανομίαις τους. Καὶ νὰ τοὺς θυμηθῇ διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του νὰ τοὺς βοηθήσῃ, ϗ νὰ τοὺς ξελυτρώσῃ ἀπὸ ταῖς μεγάλαις τους στενοχωρίαις & κίνδυνα· καὶ νὰ ὁμολογοῦσι πῶς ἁμάρτουσαν ὥσαν ϗ τοὺς πράστους ὁποῦ εἴδασι τὰ θαύματα ὁποῦ ἔκαμεν ἡ δύναμίς του εἰς τὴν αἴγυπτον εἰς τοῦ λόγου τους· ϗ τὴν φοβεραῖς τιμωρίαις ὁποῦ ἐπαίδευσε τοὺς αἰγυπτίους

ϗ τοὺς ἔπνιξεν εἰς τὴν θάλασσαν· ϗ ἐκείνους ἐπέρασε κατευόδιον εἰς τὸ σιμάιον· Καὶ νόμον τοὺς ἔδωκε πῶς νὰ κάνουν νὰ τοὺς ἀγαπᾷ ϗ νὰ τοὺς βοηθᾷ εἰς ταῖς χρείαις τους· ϗ αὐτοὶ οἱ ἀχάριστοι καὶ ὀλιγόπιστοι ἐλησμόνησαν τόσον γλίγορα, τὰ ὅσα εἴδασι μετ' ἀμμάτιατους· ϗ ἀποφάσισαν (ἂν ἐδυνοῦνταν) νὰ στραφοῦσιν ὀπίσω εἰς τὴν αἴγυπτον. Καὶ τὸν ἐσκανδάλισαν ὁ Δαθὰν ϗ ἀ Βειρὼν, ϗ τοὺς ἐκατάπιεν ἡ γῆ. Καὶ ἐπροσκυνήσαν τοῦ μοσχαρίου τὸ εἴδωλον. Καὶ ἤθελε νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κς, ἂν δὲν ἤθελε τὸν παρακαλέσῃ ὁ Μωϋσῆς νὰ παύσῃ τὸν θυμόντου. Καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπάγουν νὰ πάρουν τοὺς καλοὺς τόπους ὁποῦ τοὺς ἔταξε. Καὶ ὡσὰν ἔσμιξαν μετὰ ἔθνη ἐθυσίασαν τὰ παιδίατους εἰς τὰ εἴδωλα. Καὶ ἐπορνεύσασι μὲ ταῖς ἐθνικαῖς, ϗ ἐκάνασι κάθε κακὸν ὁποῦ νὰ ἐδυνοῦνταν· ϗ τοὺς ἐσυχάθηκεν ὁ Θς ϗ τοὺς ἐμίσησε καὶ τοὺς ἐσκλάβωσεν εἰς διάφορους καιροὺς ϗ τοὺς ἐβασάνιζαν· καὶ ἔτζι πολλαῖς φοραῖς μὲ πολέμους ϗ τιμωρείαις τοὺς ἐπαίδευε, ϗ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ νὰ τοὺς γλυτώσῃ νὰ τὸν δοξάζουσι καὶ νὰ τοῦ ὑπακούουσι, καὶ πάλιν ἐκάνασι χειρότερα. Ἀλλὰ ἀλλήμονον εἰς ἐμένα καὶ τί νὰ λέγω, ὁποῦ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὁποῦ ἔχωμεν μεγαλίτερα μυστήρια ϗ χαρίσματα, κάνομεν παρὰ χειρότερα· καὶ δὲ πέρνομεν παράδειγμα καὶ ξόμπλι ἀπὸ τὰ χαρίσματα τῶν καλῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀπὸ τὰς τιμωρείας τῶν κακῶν. Καὶ ἀπὸ ταῖς ἐδικαῖςμας ταλαιπωρείαις, ὁποῦ ἐκαταχαλάσθημεν τόσους χρόνους εἰς πολέμους ϗ σκλαβίαις, ϗ ἀβάσταχταις τυραννίαις, ϗ λιμοὺς, ϗ σεισμοὺς, ϗ θανατικὰ, ϗ πτωχείαις ϗ στενοχωρείαις· ϗ δὲ λογιάζομεν νὰ μετανοήσωμεν, ϗ νὰ ἐξομολογηθοῦμεν, καὶ νὰ σκολάσωμεν τὰς ἁμαρτίαςμας, ϗ τὰς παρακοὰς ϗ παρανομίαςμας· διανὰ ἠμπορέσωμεν νὰ εὕρωμεν ἔλεος, νὰ μὴ σκλαβοθοῦμεν καὶ νὰ κολασθοῦμεν αἰωνίως μὲ τὸν διάβολον. Καὶ διανὰ μὲ γενῇ τοῦτο, διαβάζοντας τοῦτον τὸν ψαλ. ἂς βάλλωμεν καλὰ εἰς τὸν νοῦνμας πῶς ϗ οἱ ἑβραῖοι ἦσαν ἀγαπημένος λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ διατὰς ἀνομίας ϗ ἁμαρτίαςτους, ϗ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χυ, τοὺς ἐκαταχάλασε, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους ψαλ. ἐγράψαμεν. Καὶ μὴν ὑβρίζομεν καὶ νὰ ἀρνούμεσθεν τὸν Χν ϗ νὰ τὸν ξαναστρώνομεν μὲ τὰς παρανομίαςμας· ϗ ἂς τοῦ ὑποταχθοῦμεν ϗ ἂς τὸν θεραπεύωμεν μὲ δάκρυα, ϗ προσευχαῖς, ϗ νηστείαις, ϗ ἐλεημοσύναις, διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τώρα ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούςμας ὡς μεγαλοδύναμος ϗ πολυέλεος:

Διηγᾶται τὰς εὐεργεσίας ϗ ἀχαριστείας ϗ τιμωρείας.

α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κῳ, ὅτι Χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

β΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυ. ἀκουστὰς ποιήσει

σει

α΄. Εὐχαριστᾶτε τοῦ Κυ ὅλοςτου ὁ λαὸς, διατὶ εἶναι γλυκὺς ϗ καλὸς, ϗ διατὶ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνητου παντοτινὰ εἰς ἐμᾶς (ἂν δὲ τὴν ἐμποδίσωμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὰς ἁμαρτίαςμας)

β΄. Ἀλλὰ ποῖος τάχα δύναται νὰ διηγᾶται τὰς πολλαῖς ϗ μεγάλαις θαυματουργίαις τοῦ Κυ

ϗ μα

σει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

γ΄. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ·

δ΄. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου,

έ. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

ς΄. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου.

ζ΄. Τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου.

ή. Τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

θ΄. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,

ί. ἠνομήσαμεν.

ιά. ἠδικήσαμεν.

ιβ΄. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου.

ιγ΄. οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.

ιδ΄. Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

ιέ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν ὀνόματος αὐτοῦ.

ις΄.

ἢ νὰ κάμῃ νὰ ἀκουσθοῦν ὅπου πρέπουσιν εἰς δοξολογίαν του;

γ΄. Δίχως ἄλλο ὄχι ἄλλοι παραμόνον ἐκεῖνοι οἱ καλότυχοι δοῦλοι του ὅπου μὲ νοῦν, καὶ λόγον, καὶ ἔργον, φυλάσσουσι τὸν νόμον, καὶ κάνουσι δικαιοσύνην εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον.

δ΄. ὅμως καλὰ καὶ νὰ εἴμεθεν παρήκοοι καὶ ἄδικοι, θυμήσου μας Κύριέ μου διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου καὶ ἐμᾶς τοῦ λαοῦ σου,

έ. καὶ στοχάσου νὰ μᾶς γλυτώσῃς μὲ τὴν βοήθειάν σου (καθὼς ἔκανες καὶ εἰς τοὺς προτινούς μας.)

ς΄. Καὶ ἀξιωσέ μας νὰ σὲ ἰδοῦμεν νὰ μᾶς βάλῃς διὰ τὴν καλοσύνην σου εἰς τὴν τάξιν καὶ μέρος τῶν ἀγαπημένων σου.

ζ΄. Διανὰ εὐφρανθοῦμεν μὲ τὴν χαρὰν ὅπου συνηθᾶς νὰ χαρίζῃς τοῦ ἔθνους σου.

ή. Καὶ νὰ ἐπαινούμεθεν μὲ τὴν κληρονομίαν σου, (νὰ μᾶς λέγουν χαρὰ εἰς ἐσᾶς ὅπου ἔχετε Θεὸν μεγαλοδύναμον καὶ σᾶς βοηθᾷ καὶ σᾶς σκέπῃ πάντοτε:)

θ΄. Καὶ ὁμολογοῦμεν ἀληθινὰ πῶς σοῦ ἐσφάλαμεν ὅμοια μὲ τοὺς πατέρας μας,

ί. καὶ ἠνομήσαμεν (καὶ ἐκαταπατήσαμεν πολλὰ τὸν νόμον σου.)

ιά. καὶ ἐκάμαμεν ἀδικίαν μεγάλην (εἰς τὸν τόπον ὅπου μᾶς ἐκατοίκησες.)

ιβ΄. διατὶ οἱ πατέρες μας ὅπου ἦσαν εἰς τὴν αἴγυπτον καὶ τοὺς ἐξεσκλάβωσες δὲν ἐψήφησαν τὰ θαυμαστά σου.

ιγ΄. οὐδὲ ἐλόγιασαν τὸ πλῆθος τῆς ἐλεημοσύνης σου:

ιδ΄. Καὶ σὲ ἐπαρασκανδάλισαν οἱ ἀχάριστοι (πρὸ τοῦ νὰ περάσουν) καὶ ἀφοῦ ἐπέρασαν τὴν κόκινην θάλασσαν:

ιέ. Καὶ ἡ βασιλεία σου τοὺς ἐξεσκλάβωσες ὄχι διὰ τὴν καλοσύναις τους ἀλλὰ διὰ τὸ ὄνομά σου.

ἔκαμαν δέκα μεγάλα ἁμαρτήματα ἀριθ. ιγ. ά.

ις΄.

ιϛ'. Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ:

ιϛ'. Διανὰ γνωρίζουν (καὶ νὰ δοξάζουν καὶ νὰ διηγοῦνται ὅλον ὧν κάθε καιρὸν) τὴν μεγάλην σου δύναμιν.

ἐξοδ. ιδ. ιζ'. Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη.

ιζ'. Καὶ ἐπρόσταξεν ἡ χάρις σου τὴν κόκκινην θάλασσαν καὶ ἐχωρίσθη, καὶ ἐξηράνθη.

ιη'. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ* ὡς ἐν ἐρήμῳ:

ιη'. Καὶ τοὺς ὡδήγησε καὶ ἐπεριπάτησαν εἰς ἐκείνην τὴν ἄβυσσον μὲ στεγνὰ πόδια σὰν νὰ ἦσαν εἰς τὴν ξερὴν καὶ ἄνυδρον ἔρημον.

* χρύσ. τὴν δυσκολίαν δεδήλωκε.

ιθ'. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος· καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

ιθ'. Καὶ τοὺς ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀντιδίκων τους· καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰ νύχια τῶν ἐχθρῶν τους.

κ'. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη:

κ'. Καὶ τότε ἐμπροστά τους ἐγύρισε τὴν θάλασσαν εἰς τὸν τόπον της καὶ τοὺς ἐσκέπασεν ὅλους· καὶ δὲν ἐγλύτωσεν οὐδένας τους.

ἐξοδ. ιε. κα'. Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ᾖσαν* τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ:

*ᾄσωμεν τῷ Κῷ.

κα'. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ὥραν (νὰ ἐξετάσθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην θαυματουργίαν) καὶ νὰ ἐπίστευσαν πῶς εἶναι ἀληθινὰ καὶ δυνατὰ τὰ λόγιά σου· (ὁποῦ τοὺς ἔλεγεν νὰ μὴ φοβοῦνται, καὶ ἐσὺ θέλεις τοὺς φυλάξῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃς τοὺς ἐχθρούς τους)* καὶ νὰ ἔψαλασι τὴν δοξολογίαν του.

κβ'. Ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.*

κβ'. Ὅμως οἱ σκληροκάρδιοι γλήγορα ἐλησμόνησαν τὰ φοβερὰ ἔργα τοῦ Κύμας, καὶ δὲν ἐστάθησαν εἰς τὴν βουλήν του.

* Β. ἐξοδ. ιζ. κγ'. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

κγ'. Καὶ ἦλθασιν εἰς ἐπιθυμίαν μεγάλην εἰς τὴν ἔρημον νὰ χορτάσουσι κρέας, (καὶ ἐγόγγιζαν τὸν Μωϋσῆν πῶς τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ τὴν αἴγυπτον.)

κδ'. Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ:

κδ'. Καὶ ἐσκανδάλιζαν τὸν Θεὸν (πῶς δὲν εἶχαν νερὸν νὰ πιοῦσιν) εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον τὸν ἄνυδρον:

ἐξοδ. ιϛ. ἀριθ. ια. κε'. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς

κε'. Καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωκε τὸ ζήτημά τους, καὶ τοὺς ἔστειλε πολλὴν τροφὴν καὶ ἐχόρτασαν οἱ κοιλιαῖς τους καὶ ἐθεράπευσε τὴν ὄρεξίν τους.

χὰς κϛ'.

χας αὐτῶν.

κϛ'. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

κϛ'. Καὶ ἐσκανδάλισαν τὸν Μωϋσῆν (κάνοντας μεγάλην σύγχυσιν) εἰς τὸ φουσάτον.

κζ'. Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.

κζ'. καὶ πικραίνοντας τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ. (καὶ σηκόνοντας κεφάλι νὰ πάρουσι στανικῶς τοῦ Θεοῦ, τὴν ἱεροσύνην. τοῦ ἐκακοφάνη, καὶ ἐθυμώθη ἀπάνωτους:) Γ'. ἀριθ. ιβ. καὶ ιγ'.

κή. * Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε δαθάν,

κή. Καὶ ἄνοιξεν ἡ γῆ καὶ ἐκατάπιε τὸν δαθάν, * ἀριθ. ιϛ'.

κθ'. Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν ἀβειρών.

κθ'. καὶ φθάνοντας τὸ στόμα της εἰς τὸ συναγώγι τοῦ ἀβειρὼν (τὴν ἐρούφιξε καὶ τὴν ἐσκέπασε μὲ τὴν συνοδίαν του.)

λ'. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν.

λ'. Καὶ ἀκόμι ἔβγαλε φωτιὰν καὶ ἔκαψε τὸ κορὲ καὶ τοὺς συντρόφους του. ἀριθ. ιζ.

λά. Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

λά. Καὶ τοὺς ἐκατάκαυσεν ἡ φλόγα ἐκείνους ὅλους τοὺς κακοὺς (ὁποῦ δὲν ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν οἱ σκληρόψυχοι μὰ ἐπήγασιν οἱ ὑπερήφανοι μὲ θυμιάματα εἰς τὴν κιβωτὸν, νὰ τὴν θυμιάσουσι:)

λβ'. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

λβ'. (Καὶ αὐτοὶ ὁποῦ ἔπρεπε νὰ προσκυνοῦσι τὸν Θεὸν) ἐκάμασιν ἕνα μοσχάρι χρυσὸν εἰς τὸ ὄρος χωρὴβ, καὶ ἐπροσκύνησαν (διὰ Θεοὺς) ἐκεῖνο τὸ χυτὸν εἴδωλον. Δ'. ἔξοδ. λβ'.

λγ'. καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον:

λγ'. καὶ ἀλλάξασι τὴν θαυμαστὴν δόξαν καὶ τὴν φοβερὴν τιμὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἔδωκαν εἰς τὴν ὁμοιότητα τοῦ μοσχαρίου ὁποῦ τρώγει τὰ χόρτα:

λδ'. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς,

λδ'. Καὶ ἐλησμόνησαν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ τοὺς ἐφύλασσε σὰν παιδία του καὶ τοὺς ἔσκεπε,

λέ. τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ θαυμάσια ἐν γῇ χάμ.

λέ. ὁποῦ ἔκαμε (μεγάλα κακὰ εἰς τὴν αἴγυπτον τῶν ἐχθρῶν του) καὶ ἐξαίσια θαύματα εἰς τοὺς ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ χάμ.

λϛ'. Φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς:

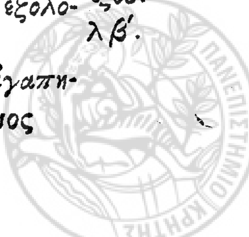
λϛ'. Καὶ ἐκεῖνα τὰ ἄλλα τὰ φοβερὰ εἰς τὴν κόκκινην θάλασσαν:

λζ'. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς,

λζ'. Καὶ διατοῦτο εἶπεν ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ, ἔξοδ. λβ'.

λή. εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς

λή. ἀνίσως καὶ ὁ μωϋσῆς ὁ ἅγιος καὶ ἀγαπημένος

τὸς αὐτῷ ἔςη ἐν τῇ θραύσῃ ἐνώπιον αὐτῷ. | μένοςτυ δῦλος δὲν ἤθελε ςαθῇ ἐμπροςάτυ (νὰ τὸν παρακαλέσῃ εἰς τὴν ὥραν ὁπῦ ἤθελε νὰ τὺς συντείψῃ ἡ ὀργήτυ.

λθ'. τῦ ἀποςρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῦ τῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὺς: | λθ'. νὰ ςρέψῃ τὸν θυμόντυ ὀπίσω νὰ μὴ τὺς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ε'. μ'. Καὶ ἐξυδένωσαν γῆν ἐπιθυμιτήν, | μ'. (Καὶ λέγοντάςτυς νὰ περάσυν εἰς τὰ ἔθνη νὰ πάρυσι μὲ τὴν βοήθειαύτυ τὺς τόπυςτυς νὰ ἀναπαυθῦσιν) ἐκαταφρόνεσαν ἐκείνην τὴν γῆν τὴν χαριτωμένην καὶ ἐπιθυμητικὴν,

αριθ.ιγ.

μα'. ὐκ ἐπίςευσαν τῷ λόγῳ αὐτῦ. | μα'. καὶ δὲν ἐπίςευσαν εἰς τὸν λόγοντυ (ὁπῦ τοὺς εἶπε νὰ ὑπάγυν καὶ νὰ μὴ φοβῦνται, διατὶ αὐτὸς εἶναι μαζίτυς νὰ τὺς δώσῃ τὴν νίκην.)

μβ'. καὶ ἐγόγγισαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. | μβ', Καὶ ἐγόγγιζαν οἱ σκληροτράχειλοι εἰς τὴν κατοικιαῖςτυς· λογιάζοντας ἀδύνατον νὰ τὸ κάμῃ.

μγ'. Οὐκ εἰσήκυσαν τῆς φωνῆς Κυ. | μγ'. Καὶ διὰ τῦτο δὲν ἔπιασαν τὸ πρόςαγμάτυ· (λέγοντας πῶς δὲν ὑπάγυν νὰ χαθῦσι καὶ αὐτοὶ, καὶ νὰ σκλαβοθῦσι καὶ οἱ γυναῖκαις καὶ τὰ παιδιάτυς καὶ δὲν ἄκυσαν τὰ λόγια τοῦ Ἰυ, καὶ τῦ χάλεβ, ἀλλὰ τῶν ἄλλονῶν δέκα καπαπατιπάδων.)

ἀριθ.ιδ. μδ'. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπ' αὐτὺς, τῦ καταβαλεῖν αὐτὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. | μδ'. Καὶ ἐσίκωσεν ὁ Κς τὴν χεῖραντυ ἀπανωτυς καὶ τὺς ἐπαίδευσε, καὶ τὺς ἐςενοχώρεσεν εἰς τὴν ἔρημον νὰ βασανίζυνται, καὶ νὰ ἀποθνήσκυσι.

με'. καὶ τῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι. | με'. Καὶ ἐδιασκόρπισε διάφοραις φοραῖς τὸ σπέρματυς εἰς τὰ ἔθνη ἀπάνω καὶ κάτω.

μς'. καὶ διασκορπῆσαι αὐτὺς ἐν ταῖς χώραις. | μς'. Καὶ τὺς ἐδιαμοίρασε σκλάβυς εἰς τὰς χώρας (τῶν ἐχθρῶντυς· νὰ τυραννῦνται διὰ τὴν παρακοήντυς. Ἀλλὰ κᾄδὲ μετὰ ταῦτα δὲ τὸ ἔβαναν εἰς τὸν νῦντυς.)

ς'. ἀριθ.κέ. μζ'. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ βεελφεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. | μζ'. Καὶ τὸ χειρότερον ἔκαμαν θυσίαν τῦ βάαλ εἰς τόπον κρασμένον γεγὼρ. καὶ ἔφαγαν τὰς θυσίας ἐκεινῶν τῶν νεκρῶν.

μη'. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. | μη'. Καὶ τὸν ἐσκανδάλισαν πολλὰ μετὰ διαβολικάτυς καμώματα καὶ τὰς πορνίας ὁπῦ ἐπόυ-

μθ'.

ξεκόλυταν μετὰς μωαβίτισας.

μθ'. Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις:

μθ'. ἐπλήθυνε τόσος θάνατος ἀπ' αὐτοὺς ὁπου ἀπέθαναν χιλιάδας κδ'.

ν'. Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο,

ν'. (καὶ βλέποντας εἰς τὸν λαὸν τέτοιον μεγάλον κακὸν) ἐστάθη ἀνδρεῖος ὁ φινεὲς (καὶ ἔσφαξε τὸν ζαμβρὶ μὲ τὴν χασβὶ τὴν μαδιανίτισαν πεσμένους αὐτάμα εἰς τὴν ἁμαρτίαν.)

ἀριθ. κε'.

να'. Καὶ ἐκόπασεν * ἡ θραῦσις.

να'. καὶ κάνοντας τούτην τὴν ἐκδίκησιν ἐσυγκατέβασε τὸν Θεὸν καὶ ἔσβυσε τὸν θυμόντου καὶ ἔπαυσε τὸ θανατικόν.

* πληγὴ θανάτου.

νβ'. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος:

νβ'. καὶ ἐφάνηκε τοῦ Θεοῦ δίκαιον νὰ τοῦ δώσῃ, διὰ χάρισμα τὴν ἱερωσύνην, ἐκείνου καὶ τὴν τεκνογονίαςτου αἰωνίως:

νγ'. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας,

νγ'. Καὶ τὸν ἐσκανδάλισαν εἰς τὸν γογγυσμὸν τοῦ νεροῦ,

Ζ'. ἀριθ. κ'.

νδ'. Καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ

νδ'. καὶ ἐβαρυκάρδισεν ὁ Μωϋσῆς διὰ λόγουτους, διατὶ ἐπίκραναν τὴν ψυχήντου.

νε'. Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ:

νε'. καὶ τὸ ἐκάμασι καὶ ἔσφαλε μὲ τὸ στόματου (καὶ τοὺς ἐκακομίλησε μὲ βάρος λέγοντάς τους ὦ ἀνυπότακτοι δυνόμεθεν ἐμεῖς νὰ σᾶς βγάλωμεν νερὸν ἀπὸ τούτην τὴν ξερὴν πέτραν;)

νϛ'. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

νϛ'. Καὶ δὲν ἐξωλόθρευσιν τὰ ἔθνη ὁπου τοὺς εἶπεν ὁ Κύριος νὰ ἀφανίσουσι. (διανὰ μὴν ἔχουσιν ἀφορμὴν νὰ κατοικοῦνται μετ' αὐτὰ νὰ μιένουνται, καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ ἐκάμασι.)

Η'. κριτ. ά.

νζ'. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

νζ'. Καὶ ἐσμίγασι μὲ τὰ ἔθνη καὶ ἐμάθασι τὰ ἔργατους.

νη'. Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν.

νη'. Καὶ ἐγίνησαν δοῦλοι τῶν εἰδώλων, καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τὰ γλυπτάτους.

νθ'. Καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον:

νθ'. καὶ τοὺς ἐβγῆκεν εἰς μεγάλον καὶ φανερὸν ξεπεσμὸν καὶ χαλασμόν:

ξ'. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν,

ξ'. Καὶ ἐθυσίαζαν τοὺς υἱούςτους, καὶ τὰς θυγατέ-

Θ'.

τῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

ξα'. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων,

ξβ'. ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς χαναάν:

ι'. ἀρθ. ιγ'. Ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου.

ξγ'. Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,

ξδ'. καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

ξε'. Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν:

ξς'. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν:

ξζ'. Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς, καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν:

ξη'. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν.

ξθ'. καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

ο'. Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλι-

τέρας τους τῶν δαιμόνων.

ξα'. καὶ ἐχύνασιν ἄδικα τὸ ἄπταις αἷμα τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τους,

ξβ'. ὁποῦ ἐθυσίαζαν εἰς τὰ εἴδωλα τῶν χαναναίων:

ξγ'. Καὶ ἐματώθη ἡ γῆ μετὰ φονικὰ αἵματα ἐκεῖνα τῆς θυσίας,

ξδ'. καὶ ἐμίαν μὲ τὰ διαβολικά τους ἔργα.

ξε'. Καὶ ἐπόρνευαν (καὶ ἐκαταφρονοῦσαν τὸν Θεὸν) μὲ πολλῶν λογιῶν ἀσεβέστατα καμώματα (κατὰ τοὺς εἰδωλολάτρας διὰ τὰ ὁποῖα ἐμάκρεναν ἀπ' αὐτόν:)

ξς'. Καὶ ἐκάμασι καὶ ὠργίσθη μὲ μεγάλον θυμὸν ὁ Κύριος εἰς τὸν λαόν του, καὶ ἐσυχάθη τὴν κληρονομίαν του. καὶ τοὺς ἐπαράδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τους.

ξζ'. Καὶ τοὺς ἐξουσίασαν οἱ αὐτὶ δηκοί τους, καὶ τοὺς ἔθλιβαν οἱ ἄπιστοι. καὶ ἐπαθαίνασι πολλὰ κακὰ καὶ καταφρόνεσαις καὶ δαρμοὺς ἀπὸ τὰ χέρια τους:

ξη'. Καὶ πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐσυγχώρεσε καὶ τοὺς ἐλευθέρωσε (τάσοντάς τους νὰ σέκουν τὰ προστάγματά του) καὶ αὐτοὶ πάλιν τὸ ἐσκανδάλισαν χειρότερα μὲ τὴν κακήν τους γνώμην.

ξθ'. καὶ πάλιν τοὺς ἐξαναταπείνωνε μὲ ὁμοίους πειρασμοὺς διὰ ταῖς παρανομίαις τους.

ο'. Καὶ μετὰ πάλιν ξαναβλέποντας ὁ Κύριος τὰ βάσανα

θλίβεσθαι αὐτοὺς,
οα΄. ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ,
οβ΄. καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ:
ογ΄. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς·
οδ΄. * Σῶσον ἡμᾶς Κε ὁ Θς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν.
οε΄. τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
ος΄. Εὐλογητὸς Κς ὁ Θς Ἰηλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
οζ΄. Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο:~
Δόξα.

σανε καὶ τοὺς θλίψιντους,
οα΄. καὶ ἀκούοντας τὰς φωνὰς καὶ τὰ παρακάλιατους τοὺς ἐλυπᾶτο, καὶ ἐθυμᾶτο τὴν διαθήκηντου,
οβ΄. καὶ ἐμετάβανε τὴν δικαιοκρισίαντου κατὰ τὸ ἄπειρον πλῆθος τῆς ἐλεημοσιώνης του.
ογ΄. Καὶ ἔδιδε γνώμην καλὴν ἐκείνων ὁποῦ τοὺς ἐσκλαβώσασι καὶ τοὺς ἐσπλαγχνεῦνταν καὶ τοὺς ἐκαλόβλεπαν, (σὰν ὁποῦ ἐφώτισε καὶ τὸν βασιλέα κύρον, καὶ δάρειον, καὶ ἀρταξέρξην καὶ τοὺς ἐλευθέρωσαν ὁποῦ ἦσαν σκλάβοι χρόνους, ό.)

ἱερ. μβ. ἔσδρ. θ΄. δαν. ιθ΄. κύρον. δάριον. ἀρταξέρξην. *ἀ. παραλ. ιδ΄.

οδ΄. Καθὼς τὸν ἐπαρακαλοῦσαν λέγοντας, γλύτωσέ μας Κε καὶ θεέ μας, καὶ περιμάζωξέ μας ἀπὸ τὰ ἔθνη.
οε΄. (καὶ φέρε μας εἰς τὸν τόπον σου) νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸ ὄνομάσου τὸ ἅγιον, καὶ νὰ χαιρόμεθεν εἰς ταῖς δοξολογίαις σου.
ος΄. Καὶ νὰ λέγουν οἱ ἱερεῖς σου νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κς ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ ἔτουτου τώρα, καὶ πάντοτε.
οζ΄. Καὶ ὁ λαὸς ὅλος νὰ φωνάζῃ ναί, ναί. νὰ εἶναι δοξασμένη ἡ εὐσπλαγχνίατου παντοτινά:~
Δόξα.

Ἀλληλούϊα, ρϛ΄. | Δοξολογία Θεοῦ.

Ὁ ρδ΄. ψαλ. γράφει τὰ τασίματα ὁποῦ ἔταξεν ὁ Θεὸς τῶν πατριαρχῶν, τὰ ὁποῖα ἐπλέρωσεν εἰς τὸ γένοςτους. Καὶ ὁ ρε΄. διηγᾶται ταῖς χάραις τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἀχαριστίαντους, καὶ ταῖς παιδεύσαις ὁποῦ τοὺς ἔδωκε. * Καὶ ἔτουτος ὁ ρϛ΄. φανερώνει τὰ κακὰ ὁποῦ τοὺς εὔγαλε, καὶ τὰ καλὰ ὁποῦ τοὺς ἔδωκε. Καὶ τοὺς διδάσκει νὰ τὸν δοξάζουσι διατὶ εἶναι καλὸς αἰώνια καὶ πολυέλεος καὶ βοηθᾷ ἐκείνων ὁποῦ τὸν ἐπικαλοῦνται ἀπὸ καρδίαςτους. Καὶ ά. τοὺς φυλάσσει ἀπὸ πολλὰ κίνδυνα καὶ κακοπαθείαις ὁποῦ πσ τοὺς

* φανερώνεται κακὰ ὁ-

εὔγαλε. τοὺς λαχόνει εἰς τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον, καὶ τοὺς δίδει τὰ χρειαζόμενα εἰς τὴν
καὶ τὰ χρείαν τους. καὶ τοὺς ἀναπαύει ἀπὸ κόπους καὶ βάσανα: β΄. τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ
καλὰ ὁ- σκλαβίαν καὶ φυλακαῖς καὶ τυραννίαις τῶν ἀπίστων: γ΄. ἀπὸ ἀῤῥωστίαις ψυχικαῖς
ποῦ τοὺς καὶ σωματικαῖς, καὶ τοὺς δίδει τὴν ὑγείαν τους: δ΄. ἀπὸ φουρτούνες καὶ πνυγμοὺς τῆς θα-
ἔδωκε. λάσσης, καὶ κουρσάρους: ε΄. διατὶ μὲ τὴν μεγάλην του κυβέρνησιν καὶ δικαιοκρισία
α΄. ἀλλάσσει τόσον εὔκολα καὶ θαυμαστὰ ταῖς δόξαις καὶ φαντασίαις τῶν ἀνων, καὶ τοὺς
β΄. βάνει ἄνω κάτω. καὶ διορθώνει ὅλα τὰ σκάνδαλα, καὶ τιμᾷ τοὺς καλοὺς. καὶ καταν-
γ΄. τροπιάζει τοὺς κακοὺς. Καὶ παρηγορᾷ τοὺς δούλους του ἔξαφνα, καὶ θλίβει τοὺς ἐχ-
δ΄. θρούς του γλήγορα καὶ ἀβάσακτα. καὶ μετοῦτο στερεώνουνται οἱ ἀγαπημένοι του, καὶ ξεθε-
ε΄. μελιώνουνται οἱ ἀντίδικοί του. Τοῦτος ὁ ψαλ. μᾶς ἀναθυμήζει πῶς χρεωστοῦμεν ἡ-
μεῖς περισσότερον νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν ἀπὸ τοὺς ἰουδαίους. διατὶ εἰς ἐμᾶς ἔκαμε
πρῶτον. πράγματα παρὰ μεγάλα, καὶ πρὸς τὰ ἐδικά τους ὁλότελα ἀπέργιασα. Διὰ τοῦτο
πρέπει καὶ ἐμεῖς νὰ τὸν δοξολογοῦμεν ἀμέτρα, καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστοῦμεν μυριοπλάσια
περισσότερον. Καὶ πρῶτον διατὶ ἐκείνους τοὺς ἐμάζωξε καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ ταῖς
τέσσερεις ἄκραις τοῦ κόσμου· ὁποῦ ἦσαν πρῶτα ὁλόπτωχοι καὶ ἐγύριζαν εἰς τόπους
ἐρήμους καὶ ἀπέθαναν πεινασμένοι καὶ διψασμένοι, καὶ παρακαλῶντάς τον τοὺς εὔ-
γαλεν ἀπὸ τόσα βάσανα. καὶ τοὺς ἐκατοίκησεν εἰς ταῖς χώραις του. καὶ ἐμᾶς ἦλθε καὶ
ἐφόρεσε τὴν σάρκα μας, καὶ μᾶς ἐλευθέρωσε καὶ μᾶς ἐπερμάζωξεν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσ-
μον, ὁποῦ εἴμεσθεν πλανεμένοι εἰς τὴν ἔρημον τῆς ἀπιστίας καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ ἐπα-
γέναμεν εἰς τὴν κόλασιν. καὶ αὐτὸς ἦλθε καὶ μᾶς ἐφώτισεν εἰς τὴν θεογνωσίαν, καὶ μᾶς
ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του καὶ μᾶς ἔβαλεν εἰς τὸν παράδεισον διὰ τὴν εὐ-
Δεύτε- σπλαγχνίαν του: Δεύτερον. διατὶ τοὺς ἐχόρτασε τὰ ἀγαθά του τὰ γήινα ὁποῦ ἦσαν
ρον. λιμασμένοι καὶ κατασκοτωμένοι, καὶ ἀῤῥωστημένοι ἀπὸ κακοπάθειαις, καὶ σκλα-
βίαις, καὶ φυλακαῖς καὶ κόπους καὶ βάσανα καὶ τοὺς ἀνάπαυσε. Καὶ ἐμᾶς μᾶς τρέφει
καὶ μᾶς εὐφραίνει ἀπὸ τὴν σάρκα καὶ τὸ αἷμά του, καὶ ἀπὸ τὰ λόγια τῆς διδασκαλίας του.
Καὶ μᾶς εὔγαλε μετὰ πάθη του καὶ τὸν θάνατόν του ἀπὸ τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν τοῦ
ᾅδου, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ τυραννίαις του, καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς ἐλευθέρους εἰς τὰ
Τρίτον. οὐράνια: Τρίτον. διατὶ ἐκείνους συντρίβοντας ταῖς σιδηραῖς πόρταις τῆς ἀχαριστίας
τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον θάνατον τῶν ἐχθρῶν τους. καὶ τοὺς ἐλύτρωσε μὲ
τὸν ὁρισμόν του ἀπὸ τὴν στενοχωρίαις τους. Καὶ ἐμᾶς ἐκατατζάκισε ταῖς σιδερένιαις
πόρταις τῆς εἰδωλολατρείας καὶ μᾶς εὔγαλε (σὰν τὸν ἰωνᾶν) ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ δαί-
μονος, καὶ δὲ μᾶς ἄφηκε νὰ χαθοῦμεν, ἀλλὰ ἠθέλησε καὶ ἔπεψε τὸν υἱόν του, καὶ μᾶς
τέταρ- ἐξαγόρασε μὲ τὸ αἷμά του: Τέταρτον. διατὶ αὐτοὺς τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ μίαν πολυ-
τον. κυματοῦσαν θάλασσαν πρόσκαιρον ὁποῦ ἐπλέγασι μὲ μεγάλαις ταραχαῖς τὰ
πνυγοῦσι καὶ ἐσκοτίζουνταν μέσα χειρότερα παρὰ μεθυσμένοι, καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ
λιμνιῶνα τῆς ἀναπαύσεως. Καὶ ἐμᾶς μᾶς ἀνάσυρεν ἀπὸ τὸ πλατὺ καὶ β…ύτατον
καὶ σκοτεινὸν πέλαγος τῆς ἐπιθυμίας καὶ ἀσωτείας, ὁποῦ εἴμεσθεν ἐξ…σμένοι καὶ
καταποντισμένοι, καὶ εἴχαμεν χαιμένον τὸν νοῦν μας, σὰν παραλ…ισμένοι. καὶ δεν
ἔγνω-

ἐγνωρίζαμεν τὸν Θεὸν καὶ πλάστην καὶ κυβερνήτην μας, καὶ ἐκινδύνευεν ἡ ψυχή μας εἰς τὰ κύματα τῶν ἁμαρτιῶν μας, καὶ αὐτὸς διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του μᾶς ἐγλύτωσε καὶ μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν τάξιν μας. καὶ μᾶς ἐχάρισε τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν βασιλείαν του: Πέμπτον. διατὶ εἰς ἐκείνους ἐμετάβαλε τὰ πράγματα ὡς Θεὸς, δίχως κόπον πολλὰ εὔκολα, καὶ ἐξολόθρευσε τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἐκατοίκησεν εἰς τὸν τόπον τους. καὶ τοὺς ἐπλήθυνεν αὐτοὺς καὶ τὰ πράγματά τους καὶ τὰ ζῶά τους. Καὶ ἐμᾶς μας ἐμεταγύρισεν ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς μεγάλους του κόπους καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν σταύρωσίν του, ἀπὸ ταῖς συνηθισμέναις μας καὶ πολυκαιρισμέναις κακογνωμίαις, καὶ ἀφάνισε τοὺς ἐχθρούς μας ταῖς ἁμαρτίαις μας, τὰ εἴδωλα, καὶ τοὺς δαίμονας, καὶ μᾶς ἐκατοίκησεν εἰς τὸν τόπον του εἰς τὰ οὐράνια. καὶ μᾶς ἐπλούτισε μὲ πολλῶν λογιῶν χαρίσματα πρόσκαιρα καὶ αἰώνια. βλέπετε χριστιανοί μου ἀγαπημένοι πῶς εἶναι μεγαλίτερα τὰ ἐδικά μας ἀπὸ τῶν ἰουδαίων; Λοιπὸν ἀνίσως καὶ ἐκεινῶν ἔλεγε νὰ τὸν δοξάζουσιν ὅπου εἴχασι χαρίσματα ὀλιγώτερα, καὶ μικρότερα, πόσον μᾶς λέγει ἐμᾶς νὰ τὸν δοξολογοῦμεν, ὅπου ἔχωμεν χαρίσματα περισσότερα, καὶ μεγαλίτερα; Διατοῦτο λέγει ὅλοι οἱ καλοὶ καὶ πιστοὶ ἂς λογιάζουσι τοῦτα τὰ πράγματα καὶ ἂς τὰ τιμοῦσι. Καὶ ἂς φράζουσιν οἱ ἄπιστοι (καὶ οἱ κακοὶ χριστιανοὶ καὶ παράνομοι καὶ παρήκοοι) τὸ στόμα τους νὰ μὴ βλασφημοῦσι καὶ νὰ καταφρονοῦσι τὴν ἀξιοτίμητον πίστιν τοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ ἄθεα λόγια καὶ ἔργα τους. διατὶ χωρὶς ἄλλο θέλουσι λάβη ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἐξολόθρευσιν καὶ πρεπούμενην κόλασιν. Καὶ ὅποιος εἶναι γνωστικὸς καὶ θεόφοβος θέλει τὰ φυλάξη κατὰ τὸ χρέος του. Καὶ νὰ τὰ διδάσκη κατὰ τὸ θεϊκὸν πρόσαγμα, νὰ τὰ ἀκοῦν οἱ γραμματισμένοι, καὶ οἱ ἀνήξευροι. νὰ δοξάζουσι τὸν Κύριον.

α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:	α'. Εὐχαριστᾶτε πάντα τὸν Κύριον ἀπὸ καρδίας σας ὅλοι οἱ δοῦλοί του, διατὶ εἶναι καλὸς, καὶ διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη του εἰς ἐμᾶς: α'. εὐχαριστία.
β'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.	β'. Ἂς εὐχαριστοῦσιν ὅσοι ἐλυτρώθησαν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας, ὅπου τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ταῖς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τους. *ἀπὸ τὴν αἴγυπτον
γ'. *Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς. ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης:	γ'. καὶ τοὺς ἐπερμάζοξε καὶ τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ τὴν ἀσεβῶν ταῖς χώραις. ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, καὶ δύσιν, καὶ βορρᾶν, καὶ νότον, καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν τόπον του: βαβυλωνίαν καὶ ἀπιστίαν.
δ'. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ	δ'. (Οἱ ὁποῖοι τὸ ἔπαθαν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις τους καὶ τοὺς προγόνους τους) ὅπου ἐγύριζαν εἰς τὸν ἔρημον καὶ ἄνυδρον τόπον μ'. χρόνους, ὅπου δὲν εὑρί-

οὐχ εὗρον.

ε΄. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἐξέλιπε:

ς΄. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς:

ζ΄. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου:

χρυσ. διακύρυ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῖς ἐδωρήσατο. β΄. εὐχαριστία.

η΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων:

θ΄. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν,

ι΄. καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

ια΄. καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,

ιβ΄. πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ:

ιγ΄. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

ιδ΄. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν:

ιε΄. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν

δὲν εὕρισκασι δρόμον νὰ περάσουν οὐδὲ χώραν νὰ κατοικήσουν.

ε΄. Καὶ ἐπείνασαν καὶ ἐδίψουσαν, καὶ ὀλιγοψυχοῦσαν ἀπὸ τὴν κακοπάθειαν, καὶ ἀπεθαίνασι

ς΄. Ὅμως εἰς τὸν καιρὸν τῆς ταλαιπωρίας τους ἐφώναζαν πρὸς τὸν Θῦ καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν· καὶ τοὺς ἐλευθέρωνεν ἀπὸ τὰ κινδυνάτους:

ζ΄. Καὶ τοὺς ἔδειχνε στράταν καλόβολην, νὰ περάσουν εἰς χώραν νὰ κατοικήσουσι.

η΄. Ἂς εὐχαριστοῦσι λέγω τοῦ Κύ εἰς τὴν ἐλεημοσύναις του, καὶ ἂς διηγοῦνται τὰς θαυματουργίας ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Χς ἔμπροσας εἰς ὅλους πιστοὺς καὶ ἀπίστους.

θ΄. ὁποῦ ἐχόρτασε πτωχευμέναις καὶ λαχταρισμέναις ψυχαῖς,

ι΄. καὶ τοὺς αὐτοὺς τοὺς πεινασμένους ἐθεράπευσεν ἀπὸ πολλὰ καλά.

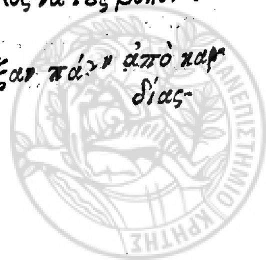
ια΄. καὶ ὁποῦ ἐλευθέρωσεν ἐκείνους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν τῆς σκλαβείας εἰς τὸν ἴσκιον τοῦ θανάτου,

ιβ΄. σιδεροδεμένοι καὶ τυραννισμένοι μὲ πολλὴν πτωχίαν καὶ κακοπάθειαν εἰς τοὺς ἐχθρούς τους;

ιγ΄. Καὶ τὸ ἔπαθαν διατὶ ἐκαταφρονοῦσαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκαταπατοῦσαν τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ μεγαλοδυνάμου.

ιδ΄. καὶ ὡσὰν ἐταπεινώθη μὲ τόσα μεγάλα βάσανα ἡ καρδία τους· καὶ ἀχαμνίσαν κατὰ πολλὰ καὶ δὲν ἦτον τινὰς καλὸς νὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ νὰ τοὺς λυτρώσῃ.

ιε΄. Ἐστράφησαν καὶ ἐφώναξαν πάντα ἀπὸ καρδίας-

ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ϗ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

διὰ τοὺς πρὸς Κύριον εἰς τὴν θλίψιν τους, ϗ τοὺς ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὰ κινδυνάτους.

ιϛʹ. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους ϗ σκιᾶς θανάτου ϗ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν:

ιϛʹ. ϗ τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ τὸ σκότος τῶν βασάνων ϗ τὸ ἴσκιον τοῦ θανάτου ϗ ἔτζάκισε τὰ σίδερα ϗ τοὺς ἐλευθέρωσε:

ιζʹ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, ϗ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

ιζʹ. Πάλιν τοὺς λέγω ἂς εὐχαριστοῦσι τοῦ Κυρίου ταῖς ἐλεημοσύναις, ϗ ἂς φωνάζουν τὰ θαυμαστά του ἔργα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. γ. εὐχαρ.

ιηʹ. ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, ϗ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.

ιηʹ. ὅπου ἐσυντριψε ταῖς πόρταις ταῖς χάλκιναις, ϗ ἐκατατζάκισε τοὺς σιδαροὺς καδενάτζους: χρύσ. πύλας ϗ μοχλούς, τὸ ἀφίατον ἐκάλεσε τῶν κακῶν

ιθʹ. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν,

ιθʹ. (Καὶ γυρίζοντας ἀπὸ τὴν στράταν τῆς ἀνομίας τους ϗ κλαίοντας) τοὺς ἐβοήθησε ϗ ἐγλύκασιν ἀπὸ τὴν φοβερὴν στράταν τῆς τυραννίας ὅπου εὑρίσκουνταν διὰ ταῖς ἀνομίαις τους,

κʹ. διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

κʹ. διατὶ διὰ ταῖς ἁμαρτίαις τους τοὺς ἄφηκε μὲ δικαιοσύνην ϗ ἐβασανίζουνταν.

καʹ. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ϗ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

καʹ. (Καὶ ἀπὸ τὰ τόσα κακὰ ὅπου τοὺς ἐκαίασι) ἐσυχάθη κάθε φαγὶ ἡ ὄρεξίς τους (σὰν τὸν ἄρρωστον) ϗ ἐσίμωσαν ὡς τὴν πόρταις καὶ στόματα τοῦ θανάτου.

κβʹ. ϗ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς· καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς:

κβʹ. ϗ πάλιν ἐπαρακάλεσαν τὸν Θεὸν ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν θλίψιν τους ϗ τοὺς ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὰ κινδυνάτους.

κγʹ. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ ϗ ἰάσατο αὐτούς,

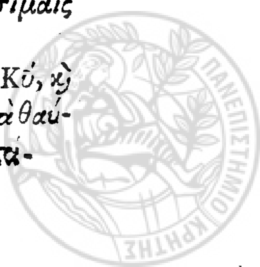
κγʹ. Καὶ ἔπεψε τὴν ἀόρατόν του δύναμιν (αὐτὸν τὸν υἱὸν ϗ λόγον του ὅπου ἐσαρκώθη διὰ λόγου μας) ϗ τοὺς ἰάτρευσεν ἀπὸ τὴν πληγαῖς τους.

κδʹ. ϗ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

κδʹ. ϗ τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ταῖς θανάσιμαις τυραννίαις τῆς ζωῆς τους.

κεʹ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, ϗ τὰ

κεʹ. Διατοῦτο ἂς εὐχαριστοῦσιν ὅλοι τους τοῦ Κυρίου, ϗ ἂς φωνάζουν ταῖς ἐλεημοσύναις του, ϗ τὰ θαυμάτα-

τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων.

δʹ. δ'χαρ. κϛʹ. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως.

κζʹ. Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

κηʹ. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

κθʹ. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ:

λʹ. Εἶπε καὶ ἔστη πνᾶ καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

λαʹ. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐνῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων.

λβʹ. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,

λγʹ. ἐταράχθησαν,

λδʹ. ἐσαλεύθησαν, ὡς ὁ μεθύων.

λεʹ. Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη:

λϛʹ. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κῦ ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐ-

ματάτου εἰς τοὺς ἀνους.

κϛʹ. Καὶ ἂς του κάνουσιν ἑορταῖς καὶ δοξολογίαις.

κζʹ. καὶ ἂς διηγοῦνται τὰ θεϊκά του ἔργα μὲ ἀγαλλίασιν καὶ εὐλάβειαν κατὰ τὸ χρέος τους:

κηʹ. Διατὶ καθὼς ἐκεῖνοι ὁποῦ πλέουσιν εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ ξύλα τους καὶ κινδυνεύουσι νὰ πνιγοῦσι, κάνουσι κόπους μεγάλους, καὶ παρακάλια πρὸς τὸν Θν̄ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ μὴ πνιγοῦσι εἰς τὰ ἄγρια κύματα τοῦ πελάγου (καὶ ἔρχουνται) εἰς τὸν ἑαυτόν τους καὶ κλαίουν τὰς ἁμαρτίας τους καὶ διορθώνουνται.)

κθʹ. Ἔτζι ἐκάνασι καὶ αὐτοὶ ὁποῦ εἴδασι τὰ φοβερὰ ἔργα τοῦ Θῦ καὶ τὰ θαυμαστά του εἰς τὸ μεγάλον βυθὸν τὸ βασανώντους, καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν τους.

λʹ. (Καὶ νὰ γνωρίζουν καὶ νὰ ὁμολογοῦν πῶς αὐτὸς ὁποῦ τὰ ὁρίζῃ ὅλα) εἶπε καὶ ἐστάθη ἐκεῖνος ὁ δυνατὸς ἄνεμος ἀπάνω τους καὶ ὕψωσε τὰ κύματα τῆς σκλαβίας τους.

λαʹ. Καὶ τὰ ἐπρόσταξε νὰ ἀνεβαίνουσιν ὡς βουνὰ ὑψηλὰ νὰ κτυποῦσιν ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ νὰ κατεβαίνουσιν ὡς τὴν ἄβυσσον νὰ τοὺς πνιγοῦσι:

λβʹ. Καὶ νὰ θυμοῦνται πῶς ἡ ψυχή τους μὲ τὰ κακὰ ἐκεῖνα ἐτήκετο καὶ ἐχάνετο,

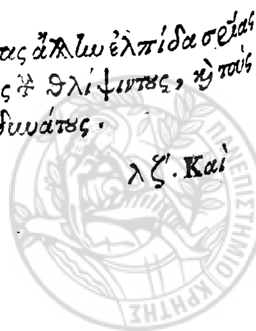
λγʹ καὶ πᾶσα μέρα ἐπειράζουνταν ἡ καρδίαις τους

λδʹ. καὶ ἐσάλευαν ἀπὸ τὸν πόνον τους, σὰν ὁ μεθυσμένος.

λεʹ. καὶ ὅλη τους ἡ σοφία καὶ τέχνη ἐβυθήθη καὶ ἀφανίθη:

λϛʹ. Καὶ πῶς μὴν ἔχοντας ἄλλην ἐλπίδα σωτηρίας ἐφώναζαν πρὸς Κν̄ εἰς τὰς θλίψεις τους, καὶ τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὰ κινδυνά τους.

λζʹ. Καὶ

αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

λζʹ. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν. καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

λζʹ. Καὶ ἐπρόσταξε τὴν φουρτούνα νὰ πέσῃ, καὶ ἐστάθη γαλήνη εἰς ἐκείνην τὴν ταραγμένην θάλασσαν καὶ ἔπαυσαν τὰ κύματά της.

ληʹ. Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ.

ληʹ. Καὶ εὐφράνθησαν πῶς ἀναπαύθησαν, καὶ τοὺς ὡδήγησε νὰ φθάσουν εἰς τὸν καλὸν λιμνιῶνα ὁποῦ ἠθέλησεν ἡ βασιλεία του:

λθʹ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

λθʹ. Λοιπὸν ἂς εὐχαριστοῦσι τοῦ Κυρίου καὶ ἂς διηγοῦνται ταῖς καλοσύναις του, καὶ τὰ θαυμαστά του ἔργα εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους παντοτινά. ἐ. εὐχαρ.

μʹ. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

μʹ. Καὶ ἂς τὸν ὑπερυψώνουσι καὶ νὰ τὸν τιμοῦσι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μάζωξιν τοῦ λαοῦ· καὶ ἂς τὸν ἐπαινοῦσιν εἰς ταῖς καθέδραις του καὶ εἰς τὴν διήγησαίς του οἱ πρωεστοὶ καὶ γέροντες:

μαʹ. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον,

μαʹ. Ὁποῦ ὅταν θέλῃ κάνει τοὺς ποταμοὺς ξεροὺς καὶ τόπον ἔρημον ἀπὸ νερά, ἦσα. λέ. καὶ μα΄.

μβʹ. καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

μβʹ. καὶ ταῖς βρύσαις ὁποῦ ἔχουσι πολλὰ νερὰ ἀποστειρώνει καὶ ταῖς κάνει ἄνυδραις, καὶ μγ΄.

μγʹ. Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

μγʹ. Καὶ μεταβάνει τὴν καρπερὴν γῆν καὶ τὴν κάνει ἀμμούδαν ἀπὸ τὴν κακοσύνην τῶν κακῶν ἀνθρώπων ὁποῦ κατοικοῦσιν ἐκεῖ. (σὰν ἔκαμεν εἰς τὰ σόδομα:)

μδʹ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων,

μδʹ. Καὶ πάλιν κάνει τὴν ἔρημον νὰ γεμόνῃ λίμναις ἀπὸ πολλὰ νερά,

μεʹ. καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

μεʹ. καὶ τὴν ἄνυδρον γῆν νὰ εὐγάνῃ βρύσαις μεγάλαις νὰ χύνουσι παντοτινὰ νερά.

μϛʹ. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

μϛʹ. (Ὁ ὁποῖος ἔβρεξε καὶ εἰς τὸν λαόν του ταῖς ἐλεημοσύναις του) καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τοὺς τόπους του τοὺς πεινασμένους· καὶ ἐκτίσασι σπίτια καὶ χώραις διὰ κατοικίαν τους:

μζʹ. Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας.

μζʹ. Καὶ ἔσπειραν χοράφια, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπέλια· καὶ ἐκάμασι πολλὺν καρπὸν ἀπὸ τὴν γεωρ-

μας· καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

μη΄. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

μθ΄. Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

ν΄. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν,

να΄. Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ·

νβ΄. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχίας.

νγ΄. Καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

νδ΄. Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται.

νε΄. καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

νϛ΄. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα.

νζ΄. Καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

Δόξα.

γεωργίαν καὶ σποράν τους.

μη΄. Καὶ τοὺς εὐχήθηκε καὶ τοὺς εὐλόγησε καὶ ἐπληθυνάσι πολλά· καὶ τὰ ζῶα τους ἐγενοβολοῦσαν καὶ δὲν ἐλιγόστευσαν:

μθ΄. Καὶ ἀναπαύθησαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐλίγαναν ἀπὸ ταῖς θλίψαις καὶ τὰ κακὰ καὶ τοὺς κόπους καὶ βάσανα:

ν΄. Εἰς τοὺς ὁποίους ἐπερίσσευσεν ἡ καταφρόνεσις (ὄχι μόνον εἰς τοὺς μικροὺς) ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ προεστοὺς διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν τους,

να΄. καὶ τὸ ἔπαθασι διατὶ τοὺς ἐπλάνεσεν ἡ ἁμαρτία τους· καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ περιπατοῦσι εἰς τὴν κακόβολην στράταν τοῦ διαβόλου· καὶ ὄχι τοῦ Θεοῦ.

νβ΄. Καὶ αὐτὸς ἔκαμεν ἔλεος καὶ ἐβοήθησε τοὺς ταλαιπωρημένους λαοὺς, καὶ τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν πτωχίαν τους.

νγ΄. Καὶ ἔφερε ταῖς φαμελιαῖς τους σὰν πρόβατα τους εἰς τὸν τόπον τους καὶ τοὺς ἀνάπαυσε:

νδ΄. Τοῦτα τὰ πράγματα κάνει χρεία νὰ τὰ λογιάζουν κάθε καιρὸν οἱ φρόνιμοι νὰ κλαίουν ἀπὸ τὴν χαράν τους.

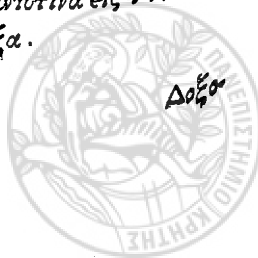
νε΄. καὶ ὅλοι οἱ ἄνομοι ἐχθροὶ νὰ τὰ ἀκούσι νὰ θλίβουνται, καὶ νὰ φράσουν τὸ στόμα τους ἀπὸ τὸν φόβον τους:

νϛ΄. (Λοιπὸν σὲ ὀλιγώτερα λόγια) ὅποιος εἶναι γνωστικὸς καὶ γραμματισμένος θέλει τὰ φυλάση τοῦτα) ὁποῦ εἶπα εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ τὰ διηγᾶται μὲ τὸ στόμα του.

νζ΄. (Καὶ ἔτζι θέλει κάμη τοὺς ἀγραμμάτους) νὰ γνωρίζουν ταῖς ἐλεημοσύναις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ κάνη παντοτινὰ εἰς τὸν λαόν του.

Δόξα.

Δόξα

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαδ ρζ'. Δοξολογία τοῦ Δαβὶδ μὲ ψαλμῳδίαν καὶ ὄργανα

Εἰς τοῦτον τὸν ψαλ. εὐχαριστᾷ ὁ Δαβὶδ τὴν καλοσύνην τοῦ Θεοῦ ὁποῦ τὸν ἔκαμε βασιλέα εἰς τὸν λαόν του, καὶ τὸν ἐδυνάμωσε καὶ ἔκαμε μεγάλαις νίκαις. Καὶ τὸν παρακαλεῖ πάλιν νὰ δείξῃ εἰς αὐτὸν τὴν θεϊκήν του δύναμιν νὰ νικήσῃ τοὺς κάτωθεν ἐχθρούς, καὶ νὰ πάρῃ τοὺς τόπους ὁποῦ τοῦ ἔταξε, διατὶ δίχως τὴν βοήθειάν του δὲν δύναται νὰ κάμῃ οὐδὲ παραμικρὸν τίποτα. Καὶ πῶς στέκεται μὲ καλὴν ἐλπίδα νὰ λάβῃ τὴν χάριντου, καὶ νὰ καταχαλάσῃ καὶ νὰ νικήσῃ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ νὰ τοὺς βάλῃ εἰς τὴν ὑποταγήν του. Μᾶς ἑρμηνεύει καὶ ἐμᾶς νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Χριστὸν εἰς ταῖς περασμέναις του βοήθειαις καὶ ἀγαθά. Καὶ νὰ τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὁδηγᾷ, καὶ νὰ μᾶς φυλάσσῃ, καὶ νὰ μᾶς δυναμώνῃ ὡς τὸ τέλος μας νὰ νικοῦμεν τὰ πάθη, καὶ ταῖς ἁμαρτίαις μας. Καὶ νὰ ἐλπίζωμεν εἰς αὐτὸν εἰς πᾶσαν μας χρείαν καὶ κίνδυνον. Καὶ νὰ σπουδάζωμεν εἰς τὰ καλὰ ἔργα, καὶ αὐτὸς θέλει ἀφανίσῃ ὅλα τὰ σκάνδαλα· καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ εἰς τὴν αἰώνιον ἐλευθερίαν νὰ τὸν δοξάζωμεν.

παρόμοιος μὲ τὸν, νς'. καὶ μετὰ τὸν, νθ'.

α'. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός,	α'. Ἑτοιμασμένη εἶναι ἡ καρδία μου ὦ Θεέ μου εἰς ὅλα σου τὰ θελήματα,
β'. ἑτοίμη ἡ καρδία μου.	β'. ἑτοίμη εἶναι ἡ ψυχή μου Κύριέ μου (μέρα νύκτα εἰς τὴν δοξολογίαν σου.)
γ'. ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐμ τῇ δόξῃ μου.	γ'. διὰ τοῦτο θέλω διαβάζῃ καὶ νὰ ψάλλω τὸ ὄνομά σου ὁποῦ εἶσαι ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα μου:
γ'. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου,	γ'. (Καὶ νὰ βιάζω τὴν δύναμίν μου λέγοντας) Σηκώσου ὅλη μου ἡ προθυμία καὶ ἡ ἀγάπη.
δ'. Ἐξεγέρθητι ψαλτήριομ καὶ κιθάρα.	δ'. Σηκωθῆτε τὸ ψαλτήριον καὶ ἡ κιθάρα μου· ἤγουν ἡ γλῶσσα καὶ τὰ χέρια μου, νὰ προσκυνήσωμεν τὴν δεσποτείαν μας.
ε'. Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου,	ε'. Καὶ ἔτζι θέλω σηκώνεσθαι κάθε νύκτα εἰς τὸν ὄρθρον νὰ ἔρχωμαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου,
ς'. ἐξομολογήσομαί σοι ἐμ λαοῖς Κύριε.	ς'. καὶ νὰ σὲ εὐχαριστῶ μὲ τοὺς λαούς.
ζ'. ψαλῶ σοι ἐμ ἔθνεσιμ.	ζ'. καὶ νὰ ψάλλω τὸ ὄνομά σου μετὰ ἔθνη ὁποῦ σὲ πιστεύουσι.
η'. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶμ οὐρανῶμ τὸ ἔλεός σου.	η'. Καὶ νὰ διηγοῦμαι εἰς ὅλους πῶς εἶναι τόση μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη σου ὁποῦ κάνεις εἰς ἐμένα ὁποῦ περισσεύγῃ καὶ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω.

χρυσ. κιθάρα, τὰ μέλη τοῦ σώματος. ψαλτήριον, αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Σημαδεύει τὴν ἄπειραν.

κὴ μεγάλαις καλοσύναις τοῦ Θεοῦ.

θ'. Ϛ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειάσου:
θ'. κὴ πῶς ἡ ἀληθοσιώνησου σέκει στερεὰ ϗ ὑψηλὰ, ὡς εἰς τὰ νέφη:

ι'. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς,
ι'. Διατοῦτο σὲ παρακαλῶ Θεέμου ὁποῦ κατοικᾶς εἰς τοὺς οὐνοὺς νὰ δείξῃς πάλιν τὴν δύναμιν ϗ τὸ ὕψοσσου,

ια'. ϗ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξασου.
ια'. κὴ ἂς ξαπλώσῃ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἡ δόξα τῆς βασιλείασσου:

ιβ'. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοίσου.
ιβ'. Καὶ κάμε νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ ἀγαπημένοισου ἀπὸ τὰ σκάνδαλα τῶν ἐχθρῶντους.

ιγ'. σῶσον τῇ δεξιᾷσου καὶ ἐπάκουσόν μου.
ιγ'. φθάσαι λέγω τὸ γληγορώτερον μὲ τὴν φοβερὰν σου δύναμιν καὶ ἀπάκουσε τὸ παρακάλιονμας.

ιδ'. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι.
ιδ'. Ἐσὺ Θεέμου μοῦ εἶπες μὲ τὴν προφητικὴν χάριν πῶς θέλω τιμηθῇ κὴ νὰ κερδέσω εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον.

ιε'. Καὶ διαμεριῶ σίκημα.
ιε'. Καὶ νὰ διαμοιράσω τοῦ λαοῦ τὰ σίκημα.

ιϛ'. Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω:
ιϛ'. Καὶ νὰ ξεμετρήσω τὴν μεγάλην λαγκάδα τῶν καλυβῶν νὰ τοὺς τὴν δώσω νὰ κατοικοῦσι:

ιζ'. Ἐμὸς ἐστὶ γαλαάδ.
ιζ'. Καὶ πῶς εἶναι ἐδικόςμου ὁ τόπος τοῦ γαλαάδ.

ιη'. ϗ ἐμός ἐστι μανασσῆς.
ιη'. κὴ ἐδικόςμου ὁ τόπος τοῦ μανασσῆ.

ιθ'. ϗ ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆςμου.
ιθ'. κὴ ὁ τόπος τοῦ ἐφραὶμ κλειδὶ ϗ δύναμις τῆς ἀρχῆςμου (ϗ ἐμπόδιον τῶν ἐχθρῶνμου διατὶ εἶναι πολλὴ κὴ δυνατὴ φυλή.

κ'. Ἰούδας βασιλεύςμου.
κ'. Ἡ Ἰουδαία ἤγουν ἡ ἰλὴμ νὰ εἶναι τόπος τοῦ θρόνουμου κὴ τῆς βασιλείαςμου.

κα'. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδοςμου.
κα'. Ὁ τόπος τοῦ μωὰβ νὰ μοῦ πλύνῃ τοὺς πόδας, καὶ νὰ εἶναι δοῦλος εἰς ὅλαις ταῖς χρείαιςμου.

χρόσ. ἰδουμαῖοι οἱ ἀπὸ τοῦ ἡσαῦ.

κβ'. Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑποδημάμου.
κβ'. Καὶ νὰ πατήσωμέσα εἰς τὴν ἰδουμαίαν τὸ πόδιμου.

κγ'. ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν:
κγ'. καὶ πῶς θέλουσι μοῦ ὑποταχθῇ οἱ ἀλλόφυλοι.

κδ'. Τίς ἀπάξειμε εἰς πόλιν περιοχῆς;
κδ'. Ἀλλὰ ποῖος ἄλλος δύναται νὰ μὲ φέρῃ εἰς τέτοιαις δυναταῖς χώραις;

κε'. ἢ τίς ὁδηγήσειμε ἕως τῆς ἰδουμαίας;
κε'. ἢ νὰ μὲ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἰδουμαίαν κὴ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν νίκην;

κϛ'.

κϛ'. χω-

κς'. * Οὐχὶ σὺ ὁ Θς ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς;

κς'. Χωρὶς ἄλλον οὐδένας, παρὰ ἐσὺ Θεέμου ὁποῦ * βλέπω καὶ μακραίνεις ἀπὸ λόγουμας;

*δὲν εἶσαι ἐσὺ Θεέμου ὁποῦ μᾶς ἐπαρένησες.

κζ'. καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

κζ'. καὶ δὲ θέλεις νὰ εὐγένῃς αὐτάμα μετὰ φουσάταμας εἰς τὸν πόλεμον νὰ μᾶς βοηθήσῃς;

κη'. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως. καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου:

κη'. Λοιπὸν δόσμας σὲ παρακαλοῦμεν τὴν βοήθειάνσου (καὶ φύλαξέμας εἰς τὴν στενοχωρίανμας) ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ θλίψαισμας. διατὶ ἡ βοήθεια ὁλονῶν τῶν ἀνθρώπων, δίχως τὴν ἐδικήνσου εἶναι ὄφκερει καὶ ἀδύνατη:

κθ'. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν.

κθ'. Διατοῦτο ἔχοντας εἰς ἐσένα τὸν μεγαλοδύναμον Θεὸν τὴν ἐλπίδαμας, θέλομεν κάμῃ τὰ δυνατάμας.

λ'. Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν:~

λ'. καὶ ἐσὺ ὡς μεγαλοδύναμος θέλεις κατακοπιάσῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃς τοὺς ἐναντίουςμας.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρή.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν. (νὰ κάμῃ γλίγορην ἐκδίκησιν.)

Εἰς τὸν παρόντα ψαλ. παρακαλεῖ ὁ Δαβὶδ τὸν Θεὸν νὰ παιδεύσῃ τοὺς ἐχθρούςτου καὶ πρῶτα τὸν Σαοὺλ, καὶ Δωὴκ τὸν σύρον διατοὺς τέ. ἱερεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς ὅλους ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ βρέφη ὁποῦ ἐθανάτωσαν εἰς τὴν νομβᾶ. καὶ ἐξολόθρευσαν καὶ ἐρήμαξαν ὅλην τὴν χώραν ὁλότελα. ά. βασιλ. κβ'. Καὶ τοὺς καταρᾶται καὶ προφητεύει τὰ κακὰ ὁποῦ παθαίνουν οἱ κακοὶ ὁποῦ πειράζουν καὶ χαλοῦσιν ἄδικα τοὺς ἄλλους. Τὰ ὁποῖα ἔπαθεν ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ ὅμοιοίτου, ά. βασιλ. λά. διὰ τὰ κακὰ ὁποῦ ἔκαμε * τοῦ Δαδ. Καὶ ἀκόμι ὁ ἰούδας καὶ οἱ ἑβραῖοι διὰ τὴν προδόσιαν καὶ σταύρωσιν τοῦ Χυ. Καὶ διατοῦτο καὶ ἡ ἐκκλησία τὸν διαβάζει νὰ τὸν ἀκούῃ καθ' ἕνας νὰ μὴν ἀποκοτᾶ νὰ καταφρονᾷ τὴν * ἱερωσύνην, οὐδὲ νὰ παραβαίνῃ τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀδικᾶ τοὺς ἄλλους, διὰ νὰ μὴ πάθῃ τὰ ὅμοια. Λοιπὸν ἂς φεύγῃ ὅποιος καὶ ἂν εἶναι τὴν ἀδικίαν, καὶ ἂς κρατῇ τὴν δικαιοσύνην. Διατὶ καθὼς βλέπομεν μετ' ἀμμάτιαμας πῶς ἐξολοθρεύονται οἱ κακοί. θέλει ἐξολοθρευθῆ καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τὰ γήινα. καὶ ἀπὸ τὰ οὐράνια. καὶ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν κόλασιν μὲ τοὺς διαβόλους τοὺς ὁμοιούςτου αἰώνια.

*χρυσ. ψαλ. ρή. δοκεῖ μὲν εἶναι ἀρὰ. προφητεία δὲ ἐστὶ δεικνύουσα πῶς παροξύνεται ὁ Θς ὅταν ἱερωσύνη ἐπιβουλεύηται.

ά.* Ὁ Θς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς.

ά. Θεέμου (δικαιοκρίτα) μὴ κάμῃς ξένον νοῦν, καὶ σιωπῆν, * εἰς (ὅσους σικώνουν ἄδικα μὲ ἀβανίαις) * τὴν τιμήνμου (ἀλλὰ δεῖξαι γλίγορα καρδιογνῶστα ἔμπροςτας ὁλο-

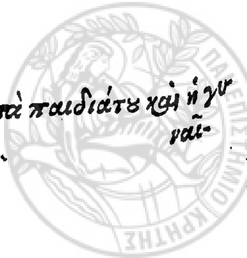
β'. ὅτι

ὁλο-

όλονῶν τὴ καθαρωσιώτω τ καρδίας μου,)

β'. ὅτι ϛόμα ἁμαρτωλοῦ, καὶ ϛόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη:	β'. διατὶ βλέπεις πῶς τὸ ϛόμα τοῦ κακοῦ, καὶ τὸ ϛόμα τοῦ πονηροῦ, ἀνοίχθησαν καταπάνωμου:
γ'. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ,	γ'. Καὶ μιλοῦσι πολλὰ λόγια καταπάνωμου μὲ δολομένην γλῶσσαν,
δ'. Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με.	δ'. καὶ μὲ φωναῖς κακοσιώνης μὲ ἐπεριτειγύρησαν καὶ μὲ βλασφημοῦσι.
έ. καὶ ἐπολέμησάν με δωρεὰν:	έ. καὶ μὲ πολεμοῦσι νὰ μὲ ξεκάμουσιν ἄδικα:
ϛ'. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με.	ϛ'. Καὶ αὐτὶς ὁποῦ ἔπρεπε νὰ μὲ ἀγαποῦσι (κατὰ τὸν νόμονσου, καὶ διὰ τὸ καλὸν ὁποῦ τοὺς κάνω) μὲ καταβαίνουσι χωρὶς ἀφορμὴν.
ζ'. ἐγὼ δὲ προσηυχόμην:	ιζ'. καὶ ἐγὼ (τοὺς συγχωρῶ, καὶ σκύφτω καὶ) τοὺς παρακαλῶ πάνταμου μὲ τὸ καλὸν (νὰ κάμουσι διὰ ὀνομάσου νὰ μήμε πειράζουν:)
ή. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ, ἀντὶ ἀγαθῶν. Καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου:	ή. Καὶ ἐκεῖνοι μοῦ καίνουσι κακὰ χειρότερα, ἀντὶς τὰ καλὰ ὁποῦ ἐχρεοςοῦσαν νὰ μοῦ κάμουν. καὶ μοῦ δίδουσι μῖσος ἀντὶς τὴν ἀγάπην ὁποῦ τοὺς ἔχω:
θ'. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν,	θ'. (Διατοῦτο ἄρχισε ἀπὸ τ πρῶτον τοῦ κακοῦ ὡς εἰς τ ὕςερον.) Καὶ βάλε ἀπάνωτου ἄλλον δυνάςην χειρότερόντου νὰ κάμῃ τ ἐκδίκησιν,
ί. Καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ:	ί. Καὶ κάμε νὰ ςέκεται ὁ προδότηςτου εἰς τὰ δεξιάτου (καθημερούσιον νὰ τ κατηγορᾷ χειρότερα παρὰ ὁποῦ μοῦ κάνῃ.)
ιά. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν:	ιά. Καὶ εἰς τὰ κρισίματάτου νὰ ἐβγένῃ πάντα καταδικασμένος καὶ χαϊμένος, καὶ τὰ παρακάλια ὁποῦ κάνῃ εἰς τοὺς κριταὶς, ἤεις ἐσένα Θέμου νὰ τοῦ κάνουν βαρύτερην τ ἁμαρτίαντου:
ιβ'. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, Καὶ τ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος:	ιβ'. Καὶ νὰ λιγαίνουσιν ἡ ἡμέραιςτου, Καὶ νὰ πάρῃ ἄλλος τ ἐξουσίαν καὶ τ τόποντου:
ιγ'. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ	ιγ'. Νὰ γενοῦσιν ὀρφανὰ τὰ παιδιάτου καὶ ἡ γυναί-

Marginal note (beside verses ί.–ιβ'.): χρύσ. ὑπὸ κατηγόροις γένοιτο πονηροῖς καὶ ἐπιβούλοις. καὶ μὴ περιγένοιτο αὐτ.

τοῦ ὀρφανοί. Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.	ναῖκά του χῆρα βασανισμένη:
ιδ'. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν.	ιδ'. Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τὴν πτωχείαν τους νὰ μετατοπίσουν οἱ υἱοί του, νὰ διακονίζουνται.
ιε'. ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν:	ιε'. καὶ νὰ ἐβγαλθοῦσι καὶ νὰ διωχθοῦσιν ἀπὸ τὰ χαλέπεδά τους κακῶς ἔχοντας:
ις'. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ,	ις'. (Καὶ νὰ φεύγῃ νὰ κρύπτεται ἀπὸ τὴν πτωχείαν καὶ τὰ χρέη του) νὰ τὸν ξετρέχῃ ὁ δανειστής του ἀπάνω καὶ κάτω νὰ τοῦ πάρῃ ὅτι καὶ ἂν ἔχῃ,
ιζ'. Καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ:	ιζ'. Καὶ νὰ τοῦ ἁρπάξουν οἱ κουρσάροι καὶ κλέπταις τοὺς κόπους του. καὶ τὰ ἀδικοπαρμένα του:
ιη'. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,	ιη'. Καὶ νὰ μὴ λάχῃ βοηθός του νὰ τοῦ βοηθήσῃ,
ιθ'. μὴ δὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.	ιθ'. μὴ δὲ νὰ σπλαγχνισθῇ τὰ ὀρφανά του.
κ'. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν,	κ'. Καὶ τὰ παιδιά του νὰ ἐξολοθρευθοῦν ἄτεκνα,
κα'. ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ:	κα'. καὶ εἰς αὐτὰ νὰ λιωθῇ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸν κόσμον:
κβ'. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου,	κβ'. Καὶ νὰ στέκῃ πάντα εἰς ἐνθύμησιν ἡ ἀνομία τῶν γονέων του ὄμπροσθας τοῦ Κυρίου,
κγ'. Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη:	κγ'. καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μάννας του νὰ μὴ λιώσῃ:
κδ'. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διὰ παντός,	κδ'. Ἀλλὰ νὰ στέκουνται ὅλα τους τὰ κρίματα ἔμπροσθα τοῦ Θεοῦ παντοτινὰ νὰ φωνάζουν ἐκδίκησιν,
κε'. Καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.	κε'. καὶ νὰ ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ἐνθύμησίς τους.
κς'. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος:	κς'. ἐπειδὴ δὲν ἐθυμήθη ποτὲ εἰς τὰ τόσα κακὰ ὅπου μᾶς ἔκαμε νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς ἐμένα:
κζ'. Καὶ	κζ'. Καὶ

κζ΄. Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν,	κζ΄. Καὶ ἐξέβγαλεν ἕνα πολυβασανισμένον ἄνθρωπον πτωχὸν,
κή. καὶ καταμεμηγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι:	κή. καὶ λυπημένον κατάκαρδα. νὰ τὸν θανατώσῃ ὁ ἄσπλαγχνος καὶ ἀπάνθρωπος:
κθ΄. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ.	κθ΄. Καὶ ἠγάπησε καλίτερα τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ νὰ τὴν πάρῃ, καὶ θέλει τοῦ ἔλθη.
λ΄. καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ:	λ΄. καὶ δὲν ἠθέλησε τὴν εὐλογίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλει στέκει πολλὰ μακρὰ ἀπὸ λόγου του πρόσκαιρα καὶ αἰώνια:
λά. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,	λά. Καὶ θέλει εἶσαι ἐνδυμένος τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων του ὡς ποκάμισον,
λβ΄. καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ. Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.	λβ΄. καὶ θέλει ἔμπη σὰν νερὸν εἰς τὰ σωθηκάτου. Καὶ ὡσὰν λάδι εἰς τὰ κόκαλάτου.
λγ΄. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται. Καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται:	λγ΄. Ἄς τοῦ γενῇ σὰν τὸ ροῦχον ὁποῦ φορῇ, καὶ ὡς τὴν ζώνην ὁποῦ ζώνεται πάντα. (νὰ τὸν καίῃ καὶ νὰ τὸν τυραννᾷ ὅλον ἕνα κατὰ τὴν κακογνωμίαν καὶ καὶ θυμὸν τῆς καρδίας του:)
λδ΄. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου,	λδ΄. Τοῦτα τὰ ἄνωθεν πράγματα καὶ ἄλλα περισσότερα καὶ χειρότερα θέλουσι πέσῃ ἀπάνω τῶν καταβαλτάδων μου ἀπὸ τὸν Κύριον γλίγορα,
λέ. καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.	λέ. καὶ ἐκεινῶν ὁλονῶν ὁποῦ μιλοῦσι κακὰ λόγια κατὰ πάνω τῆς ψυχῆς μου:
λϛ΄. Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.	λϛ΄. Καὶ ἐσὺ Χριστέ μου Κύριε τοῦ κόσμου κάμε εἰς ἐμένα ἐλεημοσύνην νὰ μὲ γλυτώσῃς διὰ τὸ ἀγαπημένον σου ὄνομα.
λζ΄. Ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, ῥῦσαί με,	λζ΄. Διατοῦτο σὰν ὁποῦ εἶναι γλυκύτατη ἡ βασιλεία σου λύτρωσαί με,
λή. ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.	λή. διατὶ βλέπεις πῶς εἶμαι πτωχὸς καὶ ἔρημος ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος.
λθ΄. καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται	λθ΄. καὶ πῶς εἶναι ἡ καρδία μου ταραγμένη καὶ πο-

ρακται ἐντός μου:	πονεμένη μέσα μου:
μ'. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν,	μ'. Καὶ σὰν ὁ ἴσκιος ὁποῦ σαλεύγη ἀπὸ τὸν τόπον του ὁλημερνῆς καὶ πρὸς τὰ βασιλέματα τοῦ ἡλίου χάνεται,
μα'. ἀνταμηρέθην.	μα'. ἔτζι καὶ ἐγὼ ἐβασίλευσεν ἡ ζωὴ καὶ ἡ δύναμίς μου καὶ ἐχάθηκα.
μβ'. ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες:	μβ'. καὶ πετῶ σὰν τὰς ἀκρίδας τοῦ χωραφίου, (καὶ φεύγω ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ κρύβομαι:)
μγ'. τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον:	μγ'. Καὶ ἐκόπισαν τὰ γόνατά μου ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὸ περιπάτημα, καὶ τὸ κορμί μου ἐχλωμνίασεν ἀπὸ τὴν ξεροφαγίαν:
μδ'. Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἴδοσάν με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν:	μδ'. Καὶ ἐγὼ ἐγίνηκα παιγνίδι τους, καὶ βλέποντας τὰ κακά μου κουνοῦσι τὴν κεφαλήν τους (καὶ μὲ ἀναγελοῦσι. διανὰ μὲ σκάσουν τὸ γλιγορώτερον:)
με'. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.	με'. Διατοῦτο βοήθησέ με Κύριε καὶ Θεέ μου, καὶ σῶσαί με κατὰ τὴν μεγάλην σου ἐλεημοσύνην. καὶ θαυματούργησαι εἰς ἐμένα.
μς'. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη.	μς'. Καὶ δός τους νὰ γνωρίσουσι πῶς εἶναι ἡ χεῖρά σου ὁποῦ μὲ ἐγλύτωσε.
μζ'. Καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν:	μζ'. καὶ πῶς ἐσὺ εἶσαι Κύριέ μου ὁποῦ ἔκαμες τούτην (τὴν ἐλεημοσύνην εἰς ἐμένα. καὶ μοῦ ἐλύτρωσες τὴν ζωήν μου:)
μη'. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις.	μη'. Αὐτοὶ μὲ καταροῦνται, ἀλλὰ ἐσὺ μὲ εὐλόγησε.
μθ'. Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν.	μθ'. Καὶ ὅσοι ἐσηκώθησαν κατὰ πάνω μου, ἂς μείνουσιν ἐντροπιασμένοι.
ν'. ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται:	ν'. καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλός σου νὰ εὐφρανθῶ (καὶ νὰ χαρῶ μὲ τοὺς ἀγαπημένους σου εἰς τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἔκαμες εἰς δόξαν τῆς βασιλείας σου:
να'. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν,	να'. Λοιπὸν ἂς ἐνδυθοῦσιν οἱ ἀντίδικοί μου ἐντροπὴν καὶ κατὰ δίκην ὡς ἄνωθεν,
νβ'. Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς	νβ'. καὶ ἂς σκεπασθοῦσιν (σὰν ξοφόρι) μὲ τὸ δι-

πλωίδα αἰσχύνίω αὐτῶν.

μγ'. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κῷ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου.

μδ'. Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

με'. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Δόξα. καθ. ιέ.

πλωὺ τ τιμωρείαν ὁπῦ τοὺς πρέπη.

μγ'. Καὶ ἐγὼ μένοντας ἐλεύθερος θέλω δόξα εἰς τ Κύ κατὰ πολλὰ μὲ τ καρδίαν καὶ μὲ τὸ στόμα μου.

μδ'. καὶ ἀνάμεσα εἰς ὅλους νὰ τ ἐπαινῶ κατὰ τὸ χρέος μου.

με'. Ὁπῦ ἔφθασε καὶ ἐστάθη εἰς τ βοήθειάν μου τῦ πτωχοῦ, μόνον διὰ νὰ ἐλευθερώση ἀπὸ τοὺς διαβολικοὺς κυνηγοὺς τ ψυχίω μου.

Δόξα καθ. ιέ.

ψαλμὸς τῷ Δαδ. ρθ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Προφητέυει ὁ Δαβὶδ ἐδῶ, πῶς ὁ Χς ὁ μεσίας μετὰ τὴν ἀνάληψίν του εἰς τοὺς οὐρανοὺς θέλει καθήση κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα (σὰν εἶναι κατὰ τ θεότητα) εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ πρς του. Καὶ πῶς θέλει βάλη ὁ πήρ του τοὺς ἐχθρούς του ἀποκατωθιόν του. Καὶ νὰ ἐξουσιάση τὰ ἔθνη. πῶς θέλει γνωρισθῆ ὑὸς Θῦ. ἱερεὺς αἰώνιος. Καὶ κριτὴς ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ νὰ χαλάση τὴν διαβολικὴν δύναμιν, καὶ ἐξουσίαν τῶν ἁμαρτωλῶν. Καὶ πῶς διὰ τὴν μεγάλην του ταπείνωσιν θέλει ὑπερυψωθῆ κατὰ τὴν ἀνθρώποτητα ἀπάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀνοὺς (καθὼς εἶναι καὶ κατὰ τὴν θεότητα) καὶ νὰ εἶναι βασιλεὺς παντοτινὸς καὶ ἀθάνατος κατὰ τὰς γραφὰς καὶ λόγους τῶν ὀρθοδόξων διδασκάλων.

ματ. κβ'. πραξ. β'. α'. ΕἾπεν ὁ Κς τῷ Κῷ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου:

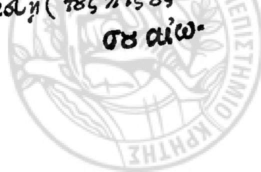
β'. Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τ ποδῶν σου:

ἡσα. β'. μιχ. δ'. λουκ. κδ'. γ'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κς ἐκ Σιὼν καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου:

α'. ΕἾπεν ὁ Κς, τοῦ Κυρίου μου τοῦ ὑοῦ του τοῦ μεσίου (ἤγουν σὰν ἀναστήθη ἀθάνατος, καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐνοὺς) κάθου εἰς τὰ δεξιά μου.

β'. Ὥστε ὁπῦ νὰ φθάση ὁ καιρὸς (νὰ φανερώσω τ μεγαλώτητα ϛ ἐξουσίαν σου εἰς ὅλους) καὶ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ κάτω τῶν ποδιῶν σου νὰ τοὺς κυριεύης ὡς βούλεσαι.

γ'. Καὶ ὁ Κς θέλει πέμψη ὡς τόσον ἀπὸ τ Σιὼν (διὰ λόγου σου, εἰς ὅλον τ κόσμον μὲ τοὺς ἀποστόλους σου) τ ῥάβδον του τ δυνατὴν, καὶ μεγάλην καὶ θέλεις κυριεύη (τοὺς πιστοὺς δούλους

σου αἰωνίως στέκοντας) εἰς τὸ μέσον τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν σου.

δ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου.

δ'. Καὶ τότε σὰν ἔλθη ὁ καιρὸς θέλει εἶσαι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου ἡ ἀρχὴ ὅλη καὶ ἡ βασιλεία ὅλου τοῦ κόσμου εἰς τὴν ἡμέραν ὅπου ἔχει νὰ φανῇ ἡ θεϊκή σου δύναμις.

ε'. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου:

ε'. Νὰ ἀκτινοβολᾷ τὸ ἅγιόν σου πρόσωπον (σὰν ὁ ἥλιος εἰς ταῖς πολύτιμαις πέτραις) εἰς τὰ λαμπρὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα πρόσωπα τῶν ἁγίων σου.

ς'. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

ς'. Τότε θέλουσι τὸ πιστεύσῃ ὅλοι πῶς ἐγὼ εἶμαι πατέρας του κατὰ τὴν θεότητα ὅπου σὲ γεννῶ ἀπὸ παντοτινὰ ἀπὸ μέσα μου (σὰν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας του:)

ζ'. Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

ζ'. Καὶ τοῦτα ὅπου τοῦ ἔταξεν ὁ Κύριος θέλει τὰ κάμῃ ἀπαρασάλευτα δίχως νὰ στρέψῃ ποτὲ τὴν γνώμην του.

η'. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ:

η'. καὶ τοῦ εἶπεν ἀκόμη ἐσὺ θέλεις εἶσαι ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς παντοτινὰ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ: ἑβρ. ε. ς'. ζ'.

θ'. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς:

θ'. Καὶ ὁ Κύριος θέλει στέκει εἰς τὴν δεξιάν σου, νὰ συντρίβῃ τοὺς ἐχθρούς σου (καθὼς καὶ ὡς τὴν σήμερον) εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς του ἀφανίσει τόσους ἀπίστους καὶ ἀνυποτάκτους βασιλεῖς:

ι'. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι,

ι'. Καὶ θέλει διατάσσῃ καὶ νὰ κρίνῃ μὲ τὸν λόγον σου τὰ ἔθνη,

ια'. πληρώσει πτώματα.

ια'. καὶ θέλει παιδεύῃ τοὺς παραβάτας εἰς τὰ κρίματά τους.

ιβ'. συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

ιβ'. καὶ νὰ τζακίσῃ ἐκείνων ὅπου κάνουσι τὰ ἄδικα εἰς τὸν κόσμον τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξουσίαν ὡς δικαιοκρίτης (καὶ εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως νὰ τοὺς κολάσῃ αἰωνίως:)

ιγ'. Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν:

ιγ'. (Καὶ αὐτὸς ὁ Μεσσίας εἰς τὴν πρόσκαιρόν του ζωὴν θέλει περνᾷ μὲ τόσην μεγάλην κακοσύνην καὶ ταπείνωσιν) ὅπου νὰ σκύπτῃ νὰ πίνῃ τὸ νερὸν μὲ τὸ στόματου ἀπὸ τὸ ποτάμι, διατοῦτο θέλει ὑψωθῆ παρὰ πολλὰ ἡ βασιλεία του αἰωνίως εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Σημαδεύει τὴν μεγάλην ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ. Χρύσ. τὸ ταπεινὸν τῆς διαίτης καὶ λιτοῦ βίου· ἡ τράπεζα ἄρτοι κρίθινοι, τὸ ποτὸν ὕδωρ ἀπὸ χειμάρρου.

Α'λληλούϊα, ρί.

Δοξολογία Θεοῦ.

Εὐχαριστία πρὸς τὸν Θν̄ διὰ τὰ μεγάλα του κτίσματα καὶ ἔργα θαυμαστὰ ὁποῦ περισσεύουσι πᾶσαν νόησιν καὶ γνῶσιν. Καὶ παρακινᾶ κάθε ἕνα νὰ τὸν δοξολογᾷ ἀπὸ καρδίας διὰ τὰ ἀγαθὰ ὁποῦ μᾶς δίδη καθημερούσιον. Καὶ διὰ τὴν λύτρωσιν τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἐλευθερίαν τῶν ἐχθρῶν μας· καὶ μᾶς διδάσκει νὰ δοξολογοῦμεν μὲ φόβον καὶ γνῶσιν τὸ φοβερὸν καὶ ἅγιόν του ὄνομα καθὼς του πρέπει. Διὰ νὰ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ νὰ μᾶς φυλάσσῃ καὶ ἡ βασιλεία του· καὶ νὰ μᾶς θεραπεύῃ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ:

β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κῡ,

γ'. ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ.

ε'. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ϛ'. Μνείαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κς̄.

ζ'. τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν,

α'. Ἐγὼ θέλω σοῦ εὐχαριστᾷ Κύριέ μου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον καὶ ξεχωριστὰ εἰς τὴν ἀντάμωσιν τῶν δούλων σου καὶ ἐκκλησιαστικὴν μάζωξιν.

β'. Καὶ νὰ λέγω πῶς εἶναι μεγάλα ὅλα τὰ κτίσματα τοῦ Κῡ, καὶ ἄξια νὰ μαρτυροῦσι τὴν δύναμίν του.

γ'. καὶ ἐξετάζοντάς τα καθ' ἕνας (ὦ μεγάλον καὶ φοβερὸν θαυμάσιον) θέλει τὰ ἰδῇ νὰ εὑρίσκουνται παντοτινὰ μέρα νύκτα εἰς ὅλα του τὰ θελήματα.

δ'. Καὶ βέβαια ἡ διήγησις καὶ μεγαλότητα ὁποῦ ἔχῃ κάθε του ἔργον (παρακινᾷ κάθε ἕνα νὰ θαυμάζεται καὶ νὰ ξεστένεται.)

ε'. καὶ τὸ μεγαλίτερον ὁποῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη του (ἀχώριστα ἀντάμα του καὶ ἡ ἀπόφασίς του) στέκει ἀπαρασάλευτα πρόσκαιρα καὶ αἰώνια εἰς τὸν τόπον της:

ϛ'. Καὶ πάντα του θυμᾶται νὰ κάνῃ κάθε καιρὸν τὰ θαυμαστά του ἔργα ὁ ἐλεημονητὴς καὶ πολυεύσπλαγχνος Κς̄:

ζ'. καὶ νὰ δίδῃ τὴν ζοφίαν του (καὶ τὰ χαρίσματά του εἰς ὅλους μας, μὰ περισσότερον) εἰς τοὺς ἀγαπημένους του:

χρύσ. δυνάμεως ἔργα. ἐξοδ. ιδ'. ἀριθ. ις'. ἰωνᾶ β'. καὶ γ'. δαν. γ'. καὶ ϛ'. χρύσ. τιμορίας ἔργα ἀμώς. δ'. μιχ. ϛ'. παροιμ. γ'.

η'. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,

η'. Καὶ θέλει θυμᾶται πάντα τὴν διαθήκην καὶ σύβασιν ὁποῦ μᾶς ἔκαμε νὰ μᾶς βοηθᾷ, χρυσ.

θ'. * ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ.

θ'. καθὼς πολλαῖς φοραῖς ἔδειξε τὴν δύναμιν καὶ ἀληθοσύνην του ἀπὸ τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰς χαραφάς του εἰς τὸν λαόν του. * Ἰῦ. ϛ'. κριτ. δ'.

ι'. τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

ι'. καὶ τοὺς ἔδωκε τὴν κληρονομίαν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκατοίκησαν:

ια'. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις,

ια'. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔργα του ὅλα ὁποῦ πάσχει νὰ κάμῃ εἶναι ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη γεμάτα μὲ σωστὴν ἐξέτασιν, χρυσ. γεν. ιε. διὰ τὴν σκλαβίαν τῆς τεκνογονίας τοῦ Ἀβρ καὶ τὴν ἐλευθερίαν της.

ιβ'. πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ιβ'. καὶ ἀξιόπισταις ὅλαις του ἡ παραγγελίαις καὶ στερεωμέναις προσωρινά, καὶ παντοτινά.

ιγ'. πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

ιγ'. διατὶ εἶναι καμωμέναις μὲ ἀληθοσύνην καὶ ἰσότητα:

ιδ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,

ιδ'. (Διατοῦτο καθὼς ἔταξε τοῦ Ἀβραὰμ νὰ κάμῃ εἰς τὸ σπέρμα του) ἔδωκε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ του.

ιε'. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ.

ιε'. καὶ τοὺς ἔταξε νὰ φυλάσσῃ αἰώνια τὴν διαθήκην του μετ' αὐτοὺς (μόνον νὰ τὴν φυλάττουσι καὶ ἐκεῖνοι:)

ιϛ'. Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

ιϛ'. (Καὶ διὰ τοῦτο χρεωστοῦμεν ὅλοι μας νὰ τὸ κάνωμεν ἀμετάστατα μὲ εὐλάβειαν καὶ φόβον) Διατὶ εἶναι ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομά του, καὶ πρέπει νὰ τὸ τιμοῦμεν καὶ νὰ τὸ σέβωμεν. α'. βασ. ιζ'.

ιζ'. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,

ιζ'. Διατὶ ἡ ἀρχὴ τῆς σοφίας καὶ τὸ θεμέλιον τῆς ἀρετῆς εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν ἔχῃ τινὰς πάντα μέσα του,

ιη'. σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν.

ιη'. Καὶ αὐτὴ εἶναι μία γνῶσις μεγάλη (καὶ χρειαζομένη ἀπὸ ὅλαις ταῖς γνώσαις τοῦ κόσμου, καὶ εὐγενική) καὶ ἀκριβὴ εἰς ὅσους θέλουσι μὲ τὴν ὄρεξίν τους νὰ τὴν φυλάττουσι.

ιθ'. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ιθ'. Καὶ ὅποιος τὸ κάνει τοῦτο στέκει τὸ ἔπαινος καὶ ἡ τιμή του εἰς τὸν πρόσκαιρον ζωὴν καὶ εἰς τὴν αἰώνιον (καὶ διατοῦτο μὴ βαρεθοῦμεν νὰ τὸ κάμωμεν:)

Ἀλληλούϊα, ρια'.

Δοξολογία Θεοῦ· (καὶ μακαρισμὸς τοῦ καλοῦ χριστιανοῦ.)

Εἰς τὸν ἄνωθεν εὐχαριστᾶ τὸν Θεὸν εἰς τὴν καλὴν κυβέρνησιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐνθύμησιν καὶ ἐλεημοσύνην ὁποῦ κάνει εἰς ἐμᾶς. Καὶ εἰς τοῦτον μαρτυρᾶ πόσον εἶναι μακάριος ὅποιος φοβᾶται τὸν Θεὸν καὶ φυλάσσει ὅλα του τὰ προστάγματα· λέγοντας πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ τεκνογονία του καὶ πολλὰ τὰ χαρίσματά του· καὶ ἀνίκητος εἰς τοὺς πειρασμούς του καὶ ἄφοβος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του· καὶ ἄβλαβος ἀπὸ τοὺς πολέμους του· καὶ μεγάλη ἡ τιμὴ καὶ ἡ φήμη του. Μὰ ὁ ἁμαρτωλὸς θέλει εἶσαι εἰς φόβους καὶ τρόμους καὶ νὰ χάσῃ ὅλαις του ταῖς καλαῖς καρδίαις, καὶ ὑπερήφαναις δόξαις. Καὶ μετὰ τοῦτα τὰ λόγια δείχνει καθαυτὸς νὰ φεύγῃ τὰ κακά, καὶ νὰ κάνῃ τὰ καλὰ διὰ νὰ δοξασθῇ, καὶ νὰ μὴ κολασθῇ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὸν ἄλλον.

α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

α'. (Καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ παραπάνω ψαλμὸς Κε μου) πολλὰ καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ φοβᾶται τὸν Θεόν,

β'. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα:

β'. καὶ εὑρίσκεται ἀσχόλαστα μὲ ὅλον του τὸν πόθον εἰς τὰ προστάγματά του;

γ'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

γ'. Διατὶ θέλει εἶσαι δυνατὴ εἰς τὴν γῆν ἡ τεκνογονία του.

δ'. γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται:

δ'. (καθὼς τὸ βλέπομεν ἀπὸ τοὺς πειρασμούς) πῶς ἡ γενεὰ τῶν καλῶν ἀνθρώπων εἶναι εὐλογημένη.

ε'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,

ε'. καὶ θέλει κατοικᾶ δόξα καὶ πλοῦτος θεϊκὸν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ σπίτι του.

ς'. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

ς'. καὶ τὰ δίκαιά του καὶ καλὰ ἔργα θέλουσι στέκει νὰ τὸν φυλάσσουν εἰς τὰ κίνδυνα καὶ νὰ τὸν τιμοῦσι πρόσκαιρα· καὶ νὰ τὸν δοξάζουν αἰώνια.

ζ'. ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

ζ'. Διατὶ ὁ Θεὸς ὁ ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος καὶ δίκαιος εὐγάνει τὸ φῶς του εἰς τὸ σκότος τῶν πειρασμῶν (καὶ παρηγορᾶ τοὺς δούλους του καὶ τοὺς φέγγει νὰ μὴ σκοτάδουν, οὐδὲ νὰ πέφτουν εἰς τὸ κακόν.)

*χρυσ. πρὸς τὸν αὐτόν. * η'. *ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος:*

η'. Καὶ καλότυχος ὅποιος εἶναι ἐλεημονιτής, καὶ δοσιματάρης καὶ δίκαιος.

θ΄. * Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων,

θ΄. Διατοῦτο ὁ καλὸς αὐτὸς ὁποῦ ἐλεημονᾷ τοὺς πτωχοὺς, καὶ κυβερνᾷ τοὺς χρειαζόμενους.

ι. καὶ κιχρῶν.

ι. καὶ τοὺς δανείζει δίχως διάφορον εἰς τὴν χρείαν καὶ ἀνάγκην τους,

ιά. οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

ιά. θέλει κάμῃ εὔκολους καὶ καλοὺς τοὺς λογαριασμούς του μὲ κέρδος μεγάλον εἰς τὴν κρίσιν ἐτούτην καὶ εἰς τὴν ἄλλην.

ιβ΄. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

ιβ΄. καὶ ὡς ἄξιος δὲ θέλει φοβηθῇ οὐδὲ νὰ σαλευθῇ ποτὲ ἀπὸ τὸν τόπον καὶ τὰ καλά του

ιγ΄. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος,

ιγ΄. Διατὶ ὁ δίκαιος κατὰ ταῖς γραφαῖς θέλει εἶσαι εἰς τὴν αἰώνιον ἐνθύμισιν τοῦ θεοῦ νὰ τὸν σκέπῃ (καὶ εἰς τὰ στόματά τους ὅλονῶν νὰ τὸν ἐπαινοῦσι καὶ νὰ τοῦ συγχωροῦσι)

ιδ΄. ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

ιδ΄. Καὶ ἀπὸ φοβερὰ λόγια καὶ καμώματα τῶν ἐχθρῶν του δὲ θέλει φοβηθῇ.

ιέ. ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύ.

ιέ. Διατὶ εἶναι ἑτοίμη πάντα ἡ καρδία του καὶ συνηθισμένη εἰς τοὺς πειρασμοὺς νὰ ἐλπίζῃ εἰς τὸν θεὸν καὶ νὰ παρηγορᾶται κατὰ πολλὰ ἀπὸ τὴν χάριν του.

ις΄. Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇ.

ις΄. Καὶ μαθαίνει καὶ στέκεται μὲ ὑπομονὴν στερεὰ καὶ ἄφοβα ἡ ψυχή του δίχως νὰ φοβηθῇ.

ιζ΄. ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ιζ΄. Ὥστε ὁποῦ νὰ ἰδῇ χαρούμενος νὰ φθάσῃ ἡ δικαιοκρισία τοῦ θεοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθρούς του (νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ καὶ νὰ τὸν θεραπαύσῃ.)

ιή. Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν.

ιή. λοιπὸν αὐτὸς ὁποῦ ἐσκόρπισεν (ὡσὰν καλὸς γεωργὸς τὰ πράγματά του) καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχούς.

ιθ΄. ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ιθ΄. στέκει ἀντάμα του ἐκείνη ἡ καλοσύνη νὰ τὴν χαίρεται πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

κ΄. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ:

κ΄. Καὶ ἡ δύναμίς του θέλει ὑψωθῇ ἐδῶ μὲ ἀνθρώπινον δόξαν (καὶ ἡ ψυχή του νὰ στεφανωθῇ εἰς τοὺς οὐρανοὺς μὲ ἀμάραντον στέφανον.)

κά. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται,

κά. Μὰ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἄσπλαγχνος καὶ φιλάργυρος θέλει βλέπῃ ἔμπροσά του ταῖς παρανομίαις του νὰ ξομάσῃ καὶ νὰ τυρανᾶται,

κβ΄. τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει,

κβ΄. καὶ νὰ τριζοκοπᾷ ἀπὸ τοὺς πόνους τὰ δόντια του, καὶ.

ἀθαν. ὁ δωρεὰν διδοὺς τοῖς ἀπόροις καὶ δανείζων τοῖς χρήζουσι λαβεῖν * ἀθαν. ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ ἐν ἀγάπῃ θεοῦ χορηγῶν.

ξει, καὶ τακήσεται.

κγ'. Ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται:~

Δόξα.

του, καὶ νὰ ξεραίνεται ἡ δυνάμιςτου.

κγ'. Καὶ τότε ὅλη ἡ μιαρὰ ἐπιθυμία τοῦ ἁμαρτωλοῦ θέλει χαθῆ καὶ στανικῶςτου ἀπὸ μέσατου.

Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριβ'. Δοξολογία Θεοῦ.

Διδαχὴ ὁποῦ παρακινᾷ ὅλους τοὺς πιστοὺς νὰ εὐχαριστοῦσιν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ προσκυνοῦσι τὴν δόξαντου, διὰ τὴν ἔννοιαν καὶ φύλαξιν ὁποῦ κάνει εἰς τοὺς πικραμένους καὶ ἀδικημένους καὶ ταλαιπωρημένους· καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ τὰ βάσανα, καὶ τοὺς τιμᾷ καθὼς καὶ τὸν φυλακωμένον Ἰωσὴφ, ὁποῦ τὸν ἔκαμε βασιλέα τῆς αἰγύπτου γεμά. Καὶ τὸν μωϋσῆν ἔκαμε πρῶτον εἰς τὸν λαόντου, ἔξοδ. γ'. Καὶ τὸν ἀποδιωγμένον Δαδ, βασιλέα εἰς ὅλους τοὺς ἑβραίους. β'. βασιλ. έ. καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἔκαμε τὰ ὅμοια. Καὶ ἀκόμι ἔκαμε καὶ στεῖρες γυναῖκαις καὶ ἐγεννήσαν, ὡς τὴν ἄνναν μητέρα τοῦ Σαμουὴλ, ά. βασιλ. ά. Καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν ἁγίαν ἄνναν, καὶ πολλαῖς ἄλλαις εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ νέους καιρούς. λοιπὸν λογιάζοντας καὶ θαυμάζοντας ταῖς ἐλεημοσύναιςτου, ἂς παρακινοῦμεν τὸν ἑαυτόνμας, καὶ ἕνας τὸν ἄλλονμας εἰς τὴν δοξολογίαντου.

ά. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου:

ά. Ἐπαινᾶτε ὦ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, τὸν Κύριόνμας, καὶ δοξολογᾶτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου λέγοντας:

β'. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

β'. Νὰ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον τώρα καὶ πάντα, καὶ αἰώνια:

σέφον. β'. μαλαχ. ά. ἠσα. μ'.

γ'. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

γ'. Ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ὡς τὴν δύσιν, νὰ εἶναι προσκυνησμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ:

δ'. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος.

δ'. Διατὶ εἶναι ὑψηλὸς καὶ μέγας ἐξουσιαστὴς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος.

έ. Ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

έ. Ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω κυριεύει αἰωνίως καὶ βασιλεύει ἡ δόξατου:

ψαλμ. ρλζ'. ζ'.

ϛ'. Τίς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ

ἐν

ϛ'. Διατὶ ποῖος εἶναι μεγάλος καὶ περίφημος εἰς

ὅλον

ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν.

ὅλον τὸν κόσμον ὡσὰν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μας ὁποῦ κατοικᾶ εἰς τὰ ὕψη τὰ οὐράνια.

ζ'. Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ:

ζ'. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ προνοᾶ καὶ στοχάζεται ὡς καὶ τὰ παρὰ μικρὰ πράγματα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ τὰ διορθώνει:

η'. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

η'. Αὐτὸς ὁ μεγαλοδύναμος σηκόνει ἀπὸ τὴν γῆν τὸν πτωχὸν, καὶ ὑψώνει ἀπὸ τὴν κοπριὰν τὸν διακονιάρην. α'. βασ. β'.

θ'. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ:

θ'. Καὶ τὸν ἀξιώνει νὰ καθήσῃ μὲ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μεγάλους αὐθεντάδες τοῦ λαοῦ:

ι'. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ.

ι'. Κάνει τὴν ὕπανδρον νὰ κάθεται στεῖρα καὶ μοναχὴ δίχως τέκνα εἰς τὸ σπίτι της. α'. βασ. α'.

ια'. Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην:~

ια'. Καὶ πάλι τὴν κάνει ὅταν θέλη μάνναν νὰ βλέπη τὰ παιδιάτης νὰ εὐφραίνεται, (καὶ νὰ δοξάζῃ τὸν Κύριον ὁποῦ τῆς τὰ ἔδωκεν.) ἡσα. ν δ.

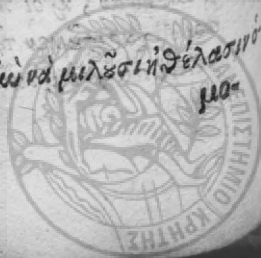
Ἀλληλούϊα. ριγ'.

Δοξολογία Θεοῦ.

Ἀναθύμισις τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ξεσκλαβωμὸν τῶν ἰουδαίων ἀπὸ τὴν αἴγυπτον, ὁποῦ ἔσχισε τὴν θάλασσαν. Καὶ τὸν ἰορδάνην καὶ τοὺς ἐπέρασε καὶ τοὺς ἔκαμε τόσα καλὰ εἰς τὸν δρόμον, καὶ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τοὺς ἐκατοίκησε. Παραλῶνταστον νὰ τοὺς βοηθᾶ πάλιν εἰς τὰ κίνδυνα καὶ στενοχωρείαιστους εἰς δόξαν τῆς βασιλείαςτου, διὰ νὰ μὴ καυχοῦνται τὰ ἔθνη εἰς τοὺς θεοὺςτους νὰ καταφρονοῦσι τὴν μεγαλότητάτου. Καὶ τοῦ λέγει πῶς στέκουνται πάντα εἰς τὴν ἐλπίδατου νὰ τοὺς βοηθᾶ καὶ νὰ τοὺς εὐλογᾶ, διανὰ τοῦ ὑπακούσι καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦσιν ἀπὸ καρδίαςτους. μὰ μὴ κάνοντας κατὰ ποῦ τοῦ ἔπταισαν τοὺς ἐξολόθρευσε. Λοιπὸν ἀναγνώθοντάςτα ἡ ἐκκλησία, μᾶς ἀνοίγει τὸν νοῦνμας νὰ λογιάζωμεν τὰ παλαιὰ καὶ νέα θαύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Χριστοῦ. ὁποῦ κάνει εἰς ἐμᾶς, καὶ νὰ τὸν δοξολογοῦμεν μέρα νύκτα κατὰ τὸ χρέοςμας. διανὰ μὴ μᾶς ὀργισθῇ ὁ Θεὸς χειρότερα. Διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐσυνέβησαν εἰς αὐτοὺς, ἦσαν προτύπωσις εἰς τοῦτα τὰ μυριοπλάσια καὶ μεγαλίτερα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ δεσπότηςμας ὁ Χριστὸς εἰς ἐμᾶς. Καὶ καθὼς ἐκεῖνοι ὅσοι τὰ ἐφύλαξαν ἐσώθησαν, καὶ οἱ παρήκοοι ἐξωλοθρεύθησαν. Ἔτζι καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὅσοι εὐχαριστοῦμεν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ὑπακούομεν, καὶ φυλάσσομεν τοὺς λόγους τοῦ εὐαγγελίου, καὶ ταῖς παραδώσαις τῆς ἁγίαςμας ἐκκλησίας, μᾶς φυλάσσῃ πάντοτε.

πότε. μὰ ὅσοι δὲ τοὺς φυλάσομεν χανόμεθεν κατὰ τὸ ἄνωθεν παράδειγμα.

ἔξοδ. ιγ.	α΄. ΕΝ ἐξόδῳ Ἰηλ ἐξ αἰγύπτου,	α΄. (Κ'είεμες ἠξεύρομεν καλὰ πῶς) εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ σου ἀπὸ τὴν αἴγυπτον,
	β΄. οἴκου Ἰακώβ.	β΄. ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ γένος τοῦ ἰακώβ.
	γ΄. ἐκ λαοῦ βαρβάρου.	γ΄. καὶ τὸν ἐλύτρωσες μὲ τόσα θαύματα ἀπ᾽ ἐκεῖνον τὸν βάρβαρον λαὸν (καὶ τὸν ἔφερες εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τοῦ ἔταξες.)
*χρυσ. κυρίως ὁ ναὸς ἐλέγετο.	δ΄. Ἐγενήθη ἰουδαία * ἁγίασμα αὐτοῦ. Ἰηλ ἐξουσία αὐτοῦ:	δ΄. Ἔγινε καὶ ἡ ἰουδαία τόπος σου ἅγιος, καὶ αὐτὴ λαὸς τῆς ἐξουσίας σου:
	ε΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν,	ε΄. Ὢ μεγάλε καὶ φοβερὲ, τότε σὲ εἶδεν ἡ θάλασσα ἔμπροσθά της καὶ ἐσχίσθη καὶ ἔφυγεν εἰς ἕνα μέρος, καὶ ἄλλο. (καὶ τὸν ἐπέρασαν οἱ δοῦλοί σου ἄβλαβοι, καὶ οἱ ἐχθροί σου ἐκαταποντίσθησαν.)
	ϛ΄. Ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.	ϛ΄. Τὸ ὅμοιον καὶ ὁ ἰορδάνης ἐστράφηκεν ὀπίσω καὶ ἐξηράνθη καὶ τὸν ἐδιάβησαν ἄβροχοι.
	ζ΄. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί.	ζ΄. Καὶ στρέφοντας τὰ νερά του ὀπίσω σοῦ ἐφαίνετο νὰ ἐπιδοῦσαν τὰ ὄρη (ἢ ἀπὸ τὸν φόβον τους ἢ ἀπὸ τὴν χαράν τους) σὰν οἱ κριοί.
	η΄. Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων:	η΄. Καὶ νὰ ἐχόρευαν τὰ βουνὰ σὰν ἀρνία βυζαστάρια τὸ καλοκαίρι (δείχνοντας μὲ τοῦτο τὸ σημάδι τὸν ἐρχομόν σου καὶ τὴν δυνάμιν σου:)
	θ΄. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.	θ΄. (Καὶ ἀληθινὰ ἂν ἀκούασι νὰ τὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς νὰ τὸν εἰπῇ.) τί ἔχεις ὦ θάλασσα καὶ ἔφυγες.
	ι΄. Καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;	ι΄. καὶ ἐσὺ ἰορδάνη καὶ ἐστράφης ὀπίσω;
	ια΄. τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί.	ια΄. καὶ ἐσεῖς τὰ ὄρη τί ἐπάθετε καὶ ἐπιδήσετε σὰν κριοί.
	ιβ΄. Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων:	ιβ΄. καὶ τὰ βουνὰ τί σᾶς ἦρθε καὶ ἐχορεύσετε σὰν τρυφερὰ ἀρνάκια;
	ιγ΄. Ἀπὸ προσώπου Κυ ἐσαλεύ-	ιγ΄. (Ἂν εἴχασι φωνὴν νὰ μιλοῦσι ἤθελαν εἰπεῖ· μα-

σαλεύθη ἡ γῆ,
ιδ΄. ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
ιε΄. * Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων.
ις΄. καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων:
ιζ΄. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν.
ιη΄. ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.
ιθ΄. μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
κ΄. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε:
κα΄. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
κβ΄. * Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
κγ΄. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται. Ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.
κδ΄. Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. Πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν.

κε΄. Οὐ-

μολογήσῃ) πῶς ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ καὶ τὰ λοιπά, Ναί,
ιδ΄. ἀπὸ τὴν δύναμιν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ.
ιε΄. Ὁποῦ ἐμετάβαλε τὴν ξερὴν πέτραν καὶ ἐγέμωσε λίμναις καὶ νερὰ τὴν ἔρημον. * ἔξοδ. ιζ΄.
ις΄. Καὶ ἄνοιξε μὲ θαυμαστὸν τρόπον ἐκείνην τὴν σιδηρὰν φύσιν νὰ τρέχῃ βρύσαις καὶ ποτάμια (διανὰ δείξῃ τὴν δύναμίν του καὶ τὴν δόξαν του.)
ιζ΄. (Ἔτζι μεγαλοδύναμε Κύριε κάμε καὶ τώρα εἰς ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ παρηκόους δούλους σου τὰ ὅμοια.) Ὄχι διὰ ἐμᾶς ὄχι διὰ νὰ μᾶς τιμήσῃς ἐμᾶς τοὺς ἀναξίους, διατὶ δὲ μᾶς πρέπει.
ιη΄. ἀλλὰ μόνον διανὰ δοξαθῇ τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, ὁποῦ στέκεσαι εἰς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ ἀληθοσύνην ὁποῦ μᾶς ἔταξες.
ιθ΄. καὶ τὸ περισσότερον διὰ νὰ μὴν εἰποῦσι τὰ ἔθνη τὰ ἄπιστα ἀναγελαστικά, ποῦ εἶναι τώρα ὁ Θεός τους καὶ δὲ τοὺς βοηθᾷ;
κ΄. Καὶ κάμε τους νὰ γνωρίσουν πῶς ὁ Θεός μας καὶ ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι παντοτινὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν ἐξουσιαστής. καὶ δύναται καὶ κάνει πάντα μὲ τὸν λόγον του ὅσα βούλεται:
κα΄. (Καὶ πῶς δὲν εἶσαι σὺ τοὺς ψευματινοὺς θεοὺς) τὰ ξερὰ εἴδωλα τῶν ἀπίστων ἐθνῶν ὁποῦ εἶναι ἀσίμι καὶ χρυσάφι καμώματα τῶν ἀνθρώπων. ψαλ. ρλδ΄. ιδ.
κβ΄. Τὰ ὁποῖα ἔχουσι στόμα καὶ δὲ μιλοῦσι. Μάτια καὶ δὲ βλέπουσι.
κγ΄. Αὐτιὰ καὶ δὲν ἀκούουσι. Μύτη καὶ δὲ μυρίζουνται.
κδ΄. Χέρια καὶ δὲ ψιλαφοῦσι. Πόδια καὶ δὲ περιπατοῦσι.

κε΄. (Καὶ

κέ. Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·

κέ. (Καὶ διὰ τοῦτο σὰν ἄψυχα) δὲν ἔχουσι φωνὴν εἰς τὴν λάρυγκά τους νὰ φωνάζουσιν. οὐδὲ καμίαν δύναμιν νὰ ἐνεργήσουσι. (Καὶ οἱ εἰδωλολάτρες, ὢ διαβολικὴ πλάνη. γελοῦνται, καὶ τὰ ἔχουσι θεοὺς καὶ τὰ προσκυνοῦσι.)

ιερεμ. ι. κς'. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ. καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

κς'. (Νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ μετανοήσουν) ἢ νὰ γένουν ὅμοιοί τους οἱ τεχνίταις ὁποῦ τὰ κάνουσι. Καὶ ὅλοι ὁποῦ ἐλπίζουν εἰς αὐτὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν, καὶ τὰ τιμοῦσι:

κζ'. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν:

κζ'. Ἀλλὰ ἐμεῖς ὁ λαός σου πιστεύοντας καλὰ καὶ ἐλπίζοντας πάντα εἰς ἐσένα τὸν ἀληθινὸν καὶ ἀθάνατον Κύριον, εἶσαι βοηθὸς καὶ σκέπος μας:

κή. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν:

κή. Τὸ ὅμοιον καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐλπίζοντας εἰς ἐσένα τὸν πολυεύσπλαγχνον Κύριον, εἶσαι βοηθὸς καὶ φύλαξίς τους:

κθ'. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον. βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστί:

κθ'. Τὸ αὐτὸ καὶ ὅσοι σὲ φοβοῦνται καὶ σὲ εὐλαβοῦνται ἐσένα τὸν φοβερὸν βασιλέα, καὶ ἐλπίζουν εἰς ἐσένα τὸν μεγαλοδύναμον Κύριον, εἶσαι πάντα βοηθὸς καὶ ἐλευθερωτής τους:

χρυσ. μυρίων ἀγαθῶν ἐνέπλησε. μάννα ἔδωκας. ὕδωρ ἐκ πέτρας. καὶ τὰ ἑξ.

λ'. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς.

λ'. (Διὰ τοῦτο δόσμας τὴν νίκην καὶ τώρα διανὰ γνωρισθῇ μετὰ τοῦτο) πῶς ὁ Κύριός μας μᾶς θυμᾶσαι ὅλον ἕνα καὶ μᾶς εὐλόγισες (καὶ μᾶς χάρισες τὰ ἄπειρά σου ἀγαθά.)

λά. εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ. εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

λά. Καὶ εὐλόγησες τὸν λαόν σου. εὐλόγησες τοὺς ἱερεῖς σου.

λβ'. εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων:

λβ'. εὐλόγησες ὅσους σὲ φοβοῦνται καὶ σὲ εὐλαβοῦνται, τοὺς μικροὺς αὐτάμα μὲ τοὺς μεγάλους.

λγ'. Προσθείη Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν.

λγ'. Καὶ πῶς θέλει δίδει τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν βοήθειαν του κάθα καιρὸν εἰς ἐμᾶς. εἰς ἐμᾶς λέγω, καὶ εἰς τὰ παιδία μας.

λδ'. εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ. τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:

λδ'. καὶ θέλομεν εἶσθε εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Κύριον ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:

λέ. Ὁ

λέ. Δια

λέ. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων:

λέ. Διατὶ οἱ οὐρανοὶ Κύριέ μου εἶναι ἐδικόν σου κατοικητήριον καὶ σὲ δοξάζουν οἱ ἄγγελοι, καὶ τὴν γῆν ἔδωκες τῶν ἀνθρώπων νὰ κατοικοῦσι νὰ σὲ προσκυνοῦν μὲ θερμὴν καρδίαν ὡς πλάσμα καὶ δοῦλοί σου.

λς'. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου:

λς'. (Λοιπὸν ἐλευθέρωνε τὸν τόπον σου ἀπὸ τοὺς ἠσα λβ.
ἐχθρούς σου νὰ μὴ τὸν χαλάσουν καὶ θανατώσουν βαρ. β'.
τὸν λαόν σου, διατὶ στέκοντας ζωντανοὶ θέλομεν σὲ προσκυνᾶ καὶ νὰ σὲ δοξάζωμεν) Ἐπειδὴ οἱ νεκροί. Καὶ οἱ ἄπιστοι δὲν δύνουνται νὰ σὲ δοξολογοῦσιν, οὐδὲ νὰ σοῦ θυμοῦνται ἐκεῖνοι ὅλοι ὁποῦ θάπτουνται εἰς τὸν τάφον, καὶ εἰς τὴν κόλασιν.

λζ'. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

λζ'. Μόνον ἐμεῖς οἱ ζωντανοὶ καὶ πιστοὶ θέλομεν σοῦ θυμᾶσθαι νὰ εὐχαριστοῦμεν τὲς θεϊκαῖς σου χάραις Κύριέ μου· καὶ νὰ διηγούμεθεν τῶρα καὶ πάντα μας ταῖς ἐλεημοσύναις ὁποῦ κάνεις εἰς τὸ γένος μας.

Ἀλληλούϊα. ριδ'. Δοξολογία Θεοῦ.

Τούτη ἡ δοξολογία φανερώνει τὸν πόθον ὁποῦ πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ καλὸς χριστιανὸς πρὸς τὸν Θεὸν νὰ προσεύχεται ἀπὸ καρδίας, βλέποντας πῶς ὁ Θεὸς τοῦ ὑπακούει πάντα εἰς ὅλαις του ταῖς χρείαις, καὶ σκλαβίαις, καὶ κίνδυνα θανάσιμα· καὶ τὸν φυλάσσει καὶ τὸν παρηγορᾷ καὶ τὸν ἐλευθερώνει, καὶ τὸν κυβερνᾷ ὡς ἡ μάνα τὸ τέκνον της. Καὶ πῶς χρεωστεῖ νὰ κάνῃ ἀπαρασάλευτα τὸ θέλημά του· καὶ νὰ ὑπομένῃ τοὺς κόπους καὶ τὰ βάσανα διὰ τὴν ἀγάπην του· ὡς τοὺς προπάτορας, προφήτας, ἀποστόλους, ἀρχιερεῖς, μάρτυρας, ἀσκητὰς, καὶ δικαίους· διὰ νὰ τὸν ἀξιώσῃ μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν βασιλείαν του.

ά. Ἠγάπησα,

ά. Ἠγάπησα (Κύριέ μου νὰ ἔρχωμαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ νὰ προσεύχωμαι ὀμπροστά σου, καὶ νὰ σὲ εὐχαριστῶ εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν θλῖψίν μου.)

β'. ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

β'. ἠξεύροντας πῶς ὁ Κύριός μου μὲ ἀποδέχεται χαρούμενος καὶ ἀκούει τὸν πόνον μου καὶ τὴν δέησίν μου.

γ'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί,

γ'. Καὶ πῶς ἔκλινε τὸ αὐτί του πολλαῖς φοραῖς καὶ

μου ἀ-

ἐμοί, ϗ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

μου ἀκροάσθη διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του, θέλω τὸν παρακαλεῖ καὶ ἐγὼ εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν νὰ μου βοηθᾷ:

δ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου,

δ'. Διατὶ πολλαῖς φοραῖς μὲ ἐπεριτριγύρησαν πόνοι τοῦ θανάτου,

έ. Κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

έ. Καὶ μὲ εὕρηκαν κίνδυνα τοῦ ᾅδου.

ϛ'. θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.

ϛ'. Καὶ ἀμέτραις θλίψαις καὶ πειρασμοὶ μου ἐσυνέβησαν.

ζ'. καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην:

ζ'. Καὶ ἐπεκαλέσθηκα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου (καὶ μὲ ἐγλύτωσε:)

ή. Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου,

ή. Ἔτζι καὶ τῶρα ὦ Κύριέ μου λύτρωσαι τὴν ψυχήν μου,

θ'. ἐλεήμων ὁ Κύριος.

θ'. διατὶ γνωρίζω πῶς εἶσαι ἐλεημονητὴς ὁ Κύριος μας πρὸς τοὺς βασανισμένους νὰ τοὺς λυτρώνῃς.

ί. καὶ δίκαιος.

ί. Καὶ δίκαιος εἰς τοὺς δυνάστας νὰ τοὺς παιδεύῃς.

ιά. Καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ:

ιά. Καὶ πάντα του συνηθᾷ ὁ Θεός μας νὰ σπλαγχνᾶται τὸν λυπημένον καὶ νὰ τὸν παρηγορᾷ:

ιβ'. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος.

ιβ'. Ὁ Κύριος φυλάσσει τοὺς ἀδυνάτους καὶ ταπεινοὺς (καθὼς πολλαῖς φοραῖς τὸ εἶδα εἰς τοῦ λόγου μου.)

ιγ'. ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με:

ιγ'. ὅπου ἔπεσα εἰς πολλὰ κακὰ καὶ τὸν ἐπαρακάλεσα μὲ μεγάλην ταπείνωσιν καὶ μὲ ἐφύλαξεν ἄβλαβον.

ψαλμ. μά. ιβ'. καὶ μβ'. ιέ.

ιδ'. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,

ιδ'. Διατοῦτο γράφου εἰς αὐτὴν καὶ τῶρα ὦ ψυχή μου (μὲ πολλὴν θάρρος, καὶ δόξαζέ τον εἰς τὰ βάσανά σου καὶ μὴ φοβᾶσαι) διατὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,

ιέ. ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

ιέ. καὶ θυμοῦ πῶς ὁ Κύριος ἔκαμε τόσαις μεγάλαις ἐλεημοσύναις ὡς τὴν σήμερον εἰς ἐσένα.

* ψαλ. νέ. κέ.

ιϛ'. * Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἀπὸ θανάτου.

ιϛ'. Καὶ ἐλευθέρωσεν ἀμέτραις φοραῖς τὴν ζωήν μου ἀπὸ τὸν θάνατον.

ιζ'. Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων. Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

ιζ'. Τ'ἀμμάτια μου ἀπὸ τὰ δάκρυα. Καὶ τὰ πόδια μου ἀπὸ τὰ σκοντάματα.

ιή. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου,

ιή. (Καὶ ἐλπίζω καὶ τῶρα πῶς μετὰ παρακάλια καὶ τὴν ὑπομονήν μου) θέλω τὸν θεραπεύσῃ (νὰ

(νὰ μοῦ δώσῃ τὴν χάριν νὰ κατοικήσω χαρούμενος) εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ιθ΄. ἐν χώρᾳ ζώντων.

ιθ΄. Εἰς τὴν χώραν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ζωντανῶν τοῦ δούλων, (νὰ τὴν δοξάζω καὶ νὰ εὐφραίνομαι αὐτάματους)

Ἀλληλούϊα, ριέ, | Δοξολογία Θεοῦ.

Τούτη ἡ δοξολογία δείχνει τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς νὰ στέκῃ στερεὰ εἰς τὴν πίστιν, καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἑαυτήν της πῶς εἶναι οὐδὲ τίποτα. Οὐδὲ εἶναι καλὴ ἀπὸ λόγου της νὰ ἔχῃ κανένα καλὸν ἀπατώτης δίχως τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν ἀλλονῶν τὴν βοήθειαν. καὶ διατοῦτο νὰ ταπεινώνεται καὶ νὰ κοπιᾷ καὶ νὰ πειράζεται διὰ τὸ καλόν της. Καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ καὶ εἰς τὴν λύπην της, καὶ εἰς τὴν χαράν της. Καὶ ἀχρειάζεται νὰ δίδῃ καὶ τὸ κορμὶ εἰς θάνατον διὰ τὸν Χριστὸν κατὰ τὸ χρέος της· καὶ νὰ τοῦ ἀποδίδῃ εἰς τοὺς καιρούς της, ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἔταξε νὰ κάνῃ κατὰ τὴν τάξιν της. Καὶ νὰ εὐχαριστᾷ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τὴν μεγάλην του χάριν ὁποῦ μᾶς ἐλύτρωσε μὲ τὴν σταύρωσίν του ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν· καὶ τὴν ἔβαλεν εἰς τὸν παράδεισον.

α΄. ἘΠίστευσα, διὸ ἐλάλησα.

α΄. ἘΠίστευσα (Κύριέ μου ἀπὸ πολλαῖς καὶ διάφοραις ἀφορμαῖς, ὁποῦ βλέπω, πῶς ὁ αὐτὸς ἀπὸ λόγου του δὲν εἶναι εἰς τοῦτον τὸν κόσμον τίποτα) διατοῦτο τὸ λέγω καὶ τὸ φωνάζω.

β΄. ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

β΄. καὶ ἔτζι καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ δίκαιον ταπεινόνωμαι πολλὰ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν μου.

γ΄. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης:

γ΄. (Καὶ στέκοντας καὶ κοιτάζοντας καλὰ τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ τὰ κίνδυνά μου) λέγω μὲ σύγχυσιν τοῦ νοῦ μου, πῶς κάθα ἄνθρωπος (φιλόκοσμος ὁποῦ τὸ κρατῆ εἰς τὸ πλοῦτος καὶ μεγάλην του δύναμιν,) εἶναι (κατὰ ταῖς γραφαῖς καὶ τὰ πράγματα) φανερὸς ψεύστης (πιστεύοντας εἰς τὰ ὄνειρα τῆς προσωρινῆς ζωῆς· διατὶ ὅτι καλὸν καὶ ἂν ἔχωμεν τὸ ἐλάβαμεν ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ἀπὸ ἄλλους· καὶ ὄχι ἀπὸ λόγου μας:)

ψαλμ. ρμγ΄. ζ. ἤσα μ΄. χρύσ. οὐδὲν ἀνόσηγου πᾶσα αἴνη δόξα ψεύδης.

δ΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

δ΄. Λοιπὸν τί ἀνταπόδοσιν νὰ κάμω τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἐκεῖνα ὅλα τὰ καλὰ ὁποῦ μοῦ ἐχάρισε διὰ τὴν καλοσύνην του; (ὁποῦ δίχως ἄλλο δὲν εἶναι οὐδὲ ὅλος ὁ κόσμος ἀντάξιος αὐτόν

ε΄. Πο-

τὴ ῥίζα νὰ τὸν ἔδιδα (διατὶ ἐ αὐτὸς δὲν ἦτον ἐδικόςμου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ;)

διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ κοινωνοῦντας.

έ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,

έ. (Διατοῦτο καὶ ἐγὼ εἰς ταῖς ἑορταῖςτου) θέλω λαμβάνῃ τὸ ποτήριον τῆς ἁγίας τραπέζης μὲ εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν νὰ τὸ πίνω εἰς δόξαν του, καὶ ἐνθύμησιν τῆς σωτηρίαςμου.

ϛ'. Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι:

ϛ'. Καὶ νὰ εὐχαριστῶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ τὸ ἐπικαλοῦμαι εἰς τὴν βοήθειάνμου:

ζ'. Τὰς εὐχάςμου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ζ'. Καὶ ἀκόμι ὅλαμου τὰ τασίματα ὁποῦ ἔταξα εἰς τὸν Κύριον θέλω τὰ ἀνταποδίδῃ μὲ τὸ ἔργον εἰς τὸν καιρόντους, ὀμπροσὰ εἰς ὅλον τὸ λαὸν, (διηγούμενος μεγαλοφώνως τὴν ἀφορμὴν ὁποῦ τὰ κάνω:)

ή. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ή. (Ἀλλὰ καὶ τὸ μαρτυρικὸν ποτήριον ὅταν ἔλθῃ τὸ θέλημάτου πάσαι νὰ τὸ πίω πασίχαρος διὰ τὴν ἀγάπηντου) Διατὶ εἶναι πολλὰ τίμιος ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ὁ θάνατος τῶν δούλων, καὶ μαρτύρωντου:

θ'. Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλοςσὸς, ἐγὼ δοῦλοςσὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκηςσου.

θ'. Ὦ Κύριε ἐγὼ ψυχὴ καὶ κορμὶ. καὶ πρᾶγμα εἶμαι δοῦλοςσου, ἐγὼ εἶμαι δοῦλοςσου καὶ υἱὸς τῆς σκλάβαςσου.

ί. Διέῤῥηξας τοὺς δεσμούςμου

ί. Διατὶ ἐσὺ ἔτζάκισες τὰ σιδεράμου δέματα καὶ μὲ ἐλευθέρωσες ἀπὸ ταῖς τυραννίαιςμου.

ιά. σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,

ιά. διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἑορτάζῃ μὲ ἐγκαρδιακαῖς λειτουργίαις καὶ δοξολογίαις.

ιβ'. Καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι:

ιβ'. Καὶ νὰ σὲ παρακαλῶ νὰ εἶσαι εἰς τὴ βοήθειάνμου.

ιγ'. Τὰς εὐχάςμου τῷ Κυρίῳ ἀποδόσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ιγ'. Καὶ νὰ εἶμαι πάντα ἕτοιμος νὰ ἀποδίδω τὰ τασίματάμου τοῦ Κύριμου ἐμπροσὰ ὅλονου τοῦ λαοῦτου ὡς ἄνωθεν.

ιδ'. ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου,

ιδ'. καὶ νὰ τὸ φωνάζω εἰς ταῖς αὐλαῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Κύριμου Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ιέ. ἐν μέσωσου Ἱερουσαλήμ.

ιέ. καὶ εἰς μέσην τῆς χώραςτου (διανὰ τὰ ἀκούσιν ὅλοι νὰ τὸν δοξάζουσι, καὶ νὰ τρέχουσιν εἰς τὸ θάῤῥοςτου:)

Δοξο-

Ἀλληλούϊα, ρις'. ¹Δοξολογία Θεοῦ.

Ἡ παροῦσα δοξολογία ἔκραζε πρὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔθνη νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν διὰ τὰ μεγάλα του θαύματα. Καὶ τώρα παρακινᾷ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς νὰ τὸν δοξολογοῦν ὡς ἄνωθεν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦσιν ὁποῦ τοὺς ἀξίωσεν εἰς τὴν ἁγίαν του πίστιν· διατὶ εἶναι ἄπειρον τὸ ἔλεός του, καὶ τὰ χαρίσματά του παντοτινὰ εἰς ἐμᾶς. Καὶ σὰν ἀληθινὸς ὁποῦ εἶναι (ἂν φυλάσωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς τὸ τέλος τὰ προστάγματά του) θέλει μᾶς ἀναπαύσῃ καὶ νὰ μᾶς τιμήσῃ καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ἀθανασίαν, καὶ αἰώνιον δόξαν του.

α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί:

α'. (Ἀκούσαμεν Κύριέ μου τοῦ ψαλμοῦ ἐτούτου νὰ μᾶς λέγει, ἐπαινᾶτε τὸν Κύριόν μας ὅλα τὰ ἔθνη ὁποῦ πιστεύετε εἰς τὸν Χριστόν. Καὶ δοξολογᾶτέ τον ὅλοι σας μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀπὸ καρδίας σας.

β'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα:

β'. Διατὶ εἶναι πολλὰ στερεὰ καὶ ἄμετρος εἰς ἐμᾶς ἡ ἐλεημοσύνη του, καὶ ἡ ἀληθοσύνη του στέκει μετ' ἐμᾶς παντοτινὰ καὶ ἀπαρασάλευτα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δίδῃς τὴν χάριν νὰ τὸ κάνωμεν.

Ἀλληλούϊα, ριζ'. ¹Δοξολογία Θεοῦ.

Ὅταν ἐστάθη ὁ Δαβὶδ βασιλεὺς εἰς τὰς ιβ'. φυλὰς ἔφερε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ θαυμαστὴν παράταξιν, α. παραλ. ιδ'. Καὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἐφύλαξεν ἀπὸ τόσους πολέμους καὶ κίνδυνα ἄβλαβον. Καὶ παρακινᾷ ἐκκλησιαστικοὺς καὶ λαϊκοὺς νὰ εὐχαριστοῦσι τὸν Θεὸν αὐτάμα τους, ὁποῦ τὸν ἐλύτρωσε καὶ τὸν ὕψωσε μὲ τρόπον θαυμάσιον· καὶ νὰ χαροῦσιν εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Καὶ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν οἱ ἱερεῖς νὰ τοὺς φυλάσσῃ καὶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ ὄμπρος· καὶ εὐλόγησαν καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἐπολυχρόνησαν, λέγοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Καὶ εὐλόγησαν καὶ τὸν λαὸν ἀπὸ μέρος τοῦ Κυρίου λέγοντας. εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. λευιτ.
Καὶ προσκυνῶντας τὴν ἁγίαν κιβωτὸν ἐψάλασι Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Πα- θ'. ἀριθ.
ραγγέλνοντάς τους ὅλους νὰ μαζώνουνται εἰς τὰ σάββατα καὶ ἑορτὰς εἰς τὴν ἐκκλη- ς'. δευτ.
σίαν νὰ κάνουσι θυσίας κατὰ τὸν νόμον τους νὰ δοξολογοῦσι τὸν Θεὸν τὸν φύλακτήν καὶ ι'.
κυβερνήτην τους. Τὸ ὅμοιον διδάσκει καὶ ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν

Θεοῦ διὰ ταῖς μεγάλαις ἐλεημοσύναις ὁποῦ κάνει καθαμέρα εἰς ὅλους, καὶ εἰς καθ' ἕναμας, καὶ μᾶς γλυτώνει ἀπὸ τὰ σκάνδαλα καὶ κίνδυνα τῶν ἐχθρῶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς μας. Καὶ ὁποῦ χαλᾷ καὶ ἀφανίζει τὸ πλῆθος τῶν ἀπίστων, καὶ αἱρετικῶν, καὶ δαιμόνων ὁποῦ μᾶς πολεμοῦσι κατὰ τὸ δυνατόντους νὰ μᾶς χωρίσουν ἀπὸ τὴν ἀγάπην του, καὶ νὰ μᾶς ξορίσουν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του. ἀλλὰ ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν ἦλθαν ἀπάνωμας τοὺς ἐδιασκόρπισε, καὶ ἔσβυσε τὴν διάσμιξην καὶ κακοσύνην τους. Λοιπὸν ἔχομεν χρέος μεγάλον εἰς αὐταῖς ταῖς θαυμασταῖς νίκαις, καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις του χάραις· νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν μὲ ἅγια ἔργα καὶ ἐγκαρδιακαῖς δοξολογίαις, παρακαλῶντας τον νὰ μᾶς φυλάξῃ ὡς τὸ τέλος ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας καὶ σκάνδαλα ἀβλαβοὺς. Καὶ νὰ μᾶς στερεώνῃ μὲ μίαν καλὴν συμφωνίαν καὶ σωστὴν πίστιν εἰς τὴν διδασκαλίαν του. Καὶ νὰ μαζονόμεθεν εἰς τὰς κυριακὰς νὰ δοξολογοῦμεν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν εἰς ὅλαις ταῖς ἑορταῖς καὶ ἀκολουθίαις, καὶ λειτουργίαις. Καὶ νὰ στιμόνομεν εἰς τὸ μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε, νὰ τὸν προσκυνοῦμεν λέγοντας. Ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμὴν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. καὶ νὰ κοινωνοῦμεν μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν. καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν ὁποῦ ἐκαταδέχθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν τράπεζαν τῆς καρδίας μας. καὶ νὰ ἀναπαυθῇ εἰς τὴν ψυχήν μας, νὰ μᾶς εὐλογίσῃ καὶ νὰ μᾶς ἁγιάσῃ ὡς κατοικητήριόν του. Καὶ νὰ εὑρισκόμεθαν πάντα εὐλαβητικοὶ καὶ πρόθυμοι νὰ δοξάζωμεν τὴν βασιλείαν του.

α. παρ. ιδ΄. α. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

α. (Μὲ προθυμίαν καλὴν θέλω παρακινῆ καὶ μου τὸν λαόν σου εἰς τὴν δοξολογίαν σου, νὰ λέγω.) Εὐχαριστᾶτε τοῦ Κυρίου ὅλοι οἱ δοῦλοι του κατὰ τὸ χρέος σας, διατὶ εἶναι πολλὰ καλὸς εἰς τοὺς ἀγαπημένους του. καὶ διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη του εἰς ὅλους μας.

β. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

β. ἂς τὸν εὐχαριστᾷ λοιπὸν ὁ λαὸς τοῦ Χριστοῦ, διατὶ εἶναι παρὰ πολλὰ ἀγαθὸς καὶ διατὶ εἶναι παντοτινὴ εἰς ἡμᾶς ἡ ἐλεημοσύνη του.

γ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

γ. καὶ ξεχωριστὰ ἂς τὸν εὐχαριστοῦν καὶ ἂς τὸν ψάλλουν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, διατὶ εἶναι περισσὰ ἀγαθὸς εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐτίμησε περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους· καὶ διατὶ εἶναι παντοτινὴ ἡ ἐλεημοσύνη του.

δ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ

δ. Καὶ δίχως περισσότερα λόγια ἂς τὸν εὐχαριστοῦσι καὶ ἂς τὸν προσκυνοῦσιν ὅσοι τὸν φοβοῦνται καὶ τὸν εὐλαβοῦνται, διατὶ εἶναι ἄπειρα ἀγαθὸς καὶ παν-

τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ε'. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν:

ς'. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

ζ'. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου:

η'. ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

θ'. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι:

ι'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς:

ια'. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

ιβ'. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις.

ιγ'. Καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς:

ιδ'. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν,

ιε'.

παντοτινὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ ἐλεημοσύνη του.

ε'. (Τὸ ὅμοιον καὶ ἐγὼ τὸν εὐχαριστῶ τὸν κύριον ὅπου μας ἐγλύτωσε ἀπὸ πειρασμούς τόσους καὶ θλίψεις ὁμοίας ...) διατὶ τὸν ἐπικαλέσθηκα καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν μεγάλην θλίψιν καὶ στενοχωρίαν μου, καὶ ἀκούοντάς μου μὲ ἔφερεν εἰς τόπον πλατύχωρον.

ς'. Καὶ ἐπειδὴ βλέπω πῶς ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου δὲ θέλω φοβηθῆ ὅτι (καὶ ἂν μοῦ ἔλθῃ, διατὶ ἐκεῖ ὅπου μὲ φυλάσσῃ ὁ Θεὸς) τί κακὸν δύνεται νὰ μοῦ κάμῃ τινὰς νὰ μὲ βλάψῃ; Ἑβρ. ιγ'.

ζ'. Καὶ θωρῶντας πῶς ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου ἔχω θάρρος νὰ ἰδῶ δίχως ἄλλο κατὰ τὸ δίκαιον, ἀφανισμένους τοὺς ἐχθρούς μου:

η'. Διὰ τὸ ὁποῖον μᾶς λέγουν ἡ γραφαῖς πῶς εἶναι καλίτερον νὰ ἐλπίζῃ καν εἷς εἰς τὸν Θεὸν, παρὰ εἰς κανένα ἄνθρωπον.

θ'. Ἀληθινὰ ὠφελιμώτερον εἶναι νὰ ἐλπίζῃ τινὰς εἰς τὸν Θεὸν παρὰ εἰς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας καὶ δυνάστας:

ι'. (Καὶ τοῦτο τὸ λέγω διατὶ πολλαῖς φοραῖς, ὢ μέγα θαῦμα) μὲ ἐπεριεκύκλωσαν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοὺς ἐκαταπόνεσα καὶ τοὺς ἐνίκησα:

ια'. Καὶ βάνοντάς με εἰς τὴν μέσιν τους πολλὰ φουσάτα ἐχθροὶ μὲ ἐπεριεγύρησαν καὶ μὲ ἀποκλεισαν, καὶ μὲ τὸ ὄνομα Κυρίου τοὺς ἐνίκησα καὶ τοὺς ἐδιασκόρπισα:

ιβ'. Ἐπεριεπλακώσασί με ὡς μέλισσαις τὴν κελίθραν, καὶ μελόπιτα, καὶ ἄναψαν ἀπάνω μου τὴν κακοσύνην τους σὰν φωτιὰν εἰς τὰς ἀκάνθας·

ιγ'. Καὶ μὲ τὸ ὄνομα Κυρίου κράζοντάς το εἰς βοήθειαν τοὺς ἐνίκησα καὶ ἔσβισα τὴν φλόγα τῆς βαρβαροσύνης τους:

ιδ'. Καὶ σκουντῶντας καὶ ἀμποδοντάς με ἐγύρισα νὰ πέσω,

ιέ. Ϛ ὁ Κς ἀντελάβετό μου.

ιέ. Καὶ ὁ Κς μὲ ἅρπαξε κ̀ μὲ ἔσεσεν εἰς τοὺς πόδας μου.

* ἔξοδ. ιέ. ιϛ'. * ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

ιϛ'. Καὶ γνωρίζω πῶς ἡ δύναμις κ̀ ἡ φήμημου εἶναι ὁ Κς Ις Χς.

ἡσα. ιβ. ιζ'. Ϛ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν:

ιζ'. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία μου ὁποῦ μὲ ἐγλύτωσεν ἀπὸ τ' ἀδόντιά τους:

ιή. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας, ἐν σκηναῖς δικαίων:

ιή. Διατοῦτο μὴ παύσῃ σᾶς παρακαλῶ νὰ γίνεται μέρα νύκτα) ἡ εὔμορφη ψαλμωδία κ̀ ἀναγάλλιασις κ̀ εὐχαριστία τῆς σωτηρίας μου, εἰς τὲς ἐκκλησίαις κ̀ κατοικιαῖς τῶν δικαίων:

ιθ'. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με.

ιθ'. Νὰ λέγῃ καθ' ἕνας ἀπὸ μέρος μου, πῶς ἡ δεξιὰ Κυ μου ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐνίκησα. ἡ χεῖρα τοῦ Κυ μὲ ὕψωσε.

κ'. δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν:

κ'. Ἡ δύναμις τοῦ Κυ μὲ ἐδυνάμωσε καὶ ἐτιμήθηκα:

κα'. Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι. Ϛ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου:

κα'. Καὶ δὲ θέλω ἀποθάνῃ μὲ τὴν βοήθειάντου ἀκόμι, ἀλλὰ νὰ ζήσω ὥστε νὰ θέλῃ ἡ χάριστου νὰ διηγοῦμαι κατὰ πλάτος ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυ μου Ιυ Χυ:

κβ'. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

κβ'. Καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστῶ λέγοντας, πῶς διαπιάσοντάς με σὰν καλὸς πρᾶγμα, μὲ ἐπαίδευσεν ὁ Κς διὰ τὸ καλόνμου.

κγ'. Ϛ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με:

κγ'. κ̀ διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαντου δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ παραδώσῃ εἰς τὸν θάνατον.

κδ'. ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς,

κδ'. (Διατούτην τὴν αἰτίαν φωνάζω τῶρα μὲ περισσὴ χαρὰν καρδίαν, κ̀ λέγω·) Ἀνοίξετέ μου τὲς πόρταις τοῦ δικαίου κριτοῦ νὰ ἔμπω μέσα εἰς τὰ παλάτιά του.

κέ. ἐξομολογήσομαι τῷ Κῳ.

κέ. νὰ εὐχαριστήσω τοῦ Κυ μου ὁποῦ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ μεγάλα μου κίνδυνα.

κϛ'. αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυ,

κϛ'. Διατὶ αὐτὴ ἡ πόρτα τοῦ Κυ μὲ ἐγλύτωσε (κ̀ ἀπ' αὐτὴν μου ἦλθεν ἡ βοήθειάμου.)

κζ'. δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

κζ'. διὰ τοῦτο κ̀ ἐγὼ κ̀ ὅσοι λάβουσι τὸ δίκαιόν τους ἀπὸ τὴν βασιλέα της χρεωστοῦμεν νὰ εἰσβαίνωμεν μέσα εἰς αὐτὴν (νὰ τὸν προσκυνοῦμεν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίαςμας λέγοντας.)

κή. Εὐ-

κή. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν:

κή. Εὐχαριστῶ σου Κύριέ μου ὁποῦ μὲ ἀπάκουσες, καὶ μὲ ἐφύλαξες ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου:

κθ'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
λ'. οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας:

κθ'. Καὶ ἐκείνην τὴν κοντὴν πέτραν ὁποῦ δὲν ἀρέσεν τῶν κτιστάδων νὰ τὴν θέσουν εἰς τὸν τοῖχον. ἡσα. κή. ματ. κά.
λ'. τὴν ἔκαμες μακρὰν καὶ ἐκτίθη ἀπάνω εἰς τὴν ἐγγονίαν τοῦ σπιτιοῦ, καὶ ἔπιασε τοὺς δύο τοίχους. λουκ. κ'. πραξ. δ'.

λά. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν:

λά. Δίχως ἄλλο μόνον ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινε τούτη ἡ θαυματουργία, καὶ εἶναι θαυμαστὴ καὶ παράξενη νὰ τὴν βλέπωμεν μὲ τ' ἀμμάτιά μας σήμερον: ρωμ. θ'. ά. πετ. β'.

λβ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος. ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ:

λβ'. Διὰ τοῦτο ψάλλετε καὶ λέγετε, Τούτη εἶναι ἡ ἡμέρα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Κς μας Ἰς Χς τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ τὴν ἐξεχώρισεν ἀπὸ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις. καὶ ἂς ἀναγαλλιάσωμεν ψυχικὰ καὶ ἂς εὐφρανθοῦμεν πνικὰ εἰς αὐτήν: λβ'. οἱ ἱερεῖς μιλοῦσι πρὸς ὅλους.

λγ'. Ὦ Κύριε σῶσον δή. Ὦ Κύριε εὐόδωσον δή:

λγ'. Παρακαλῶντας καὶ λέγοντας, ὦ Κέ φύλαξέ μας καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρός. Ὦ Κέ κατευόδωσέ μας. (ἤγουν ὦ Κέ ἀξίωσέ μας νὰ στέκωμεν μὲ ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν, καὶ ἐλευθερίαν, καὶ καλὴν συμφωνίαν πάντα εἰς τὸ προστάγματά σου. καὶ τὸ περισσότερον ὅταν μᾶς κράζει ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ μᾶς λέγει, Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε. Νὰ τὸ κάνωμεν μὲ ὅλον μας τὸν πόθον λέγοντας:) λγ'. πρὸς τὸν Θεόν.

λδ'. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,

λδ'. Ναί, Ναί, Ναί, Νὰ εἶναι δοξασμένος ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πρς του τοῦ Κύ μας (ἤγουν ὁ Κς Ἰς ὁ υἱός του, ὁποῦ μᾶς συγχωρᾷ καὶ μᾶς ἁγιάζει καὶ μᾶς δίδει τὴν ἁγίαν του σάρκα νὰ τὴν μεταλαμβάνωμεν. λδ'. πρὸς τὸν βασιλέα.

λέ. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

λέ. Καὶ εὐχαριστοῦμεν ὁποῦ ἐσυγχωρέθημεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν του καὶ ἐκοινωνήσαμεν: λέ. πρὸς τὸν λαόν.

λϛ'. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν:

λϛ'. Καὶ ὁμολογοῦμεν πῶς εἶναι Θεὸς καὶ Κς ὅλου τοῦ κόσμου ὁ αὐθέντης μας ὁ Χς. καὶ σάρκα λευιτ. θ. ἀριθ. ϛ. δευτ. ί.

κζ'. Συ-

καὶ

λς'. πρὸς τὴν κιβωτ(όν). καὶ τὸν Χ(ριστό)ν. λζ'. πρὸς τὸν λαόν.

καὶ αἵματος ἡ κοινωνία ὁποῦ μεταλαμβάνομεν:

λζ'. Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν,

κζ'. Λοιπὸν ἀγαπημένοι συμμαζώνεσθε ὅλοι πᾶσαν κυριακὴν καὶ ἑορτὴν (καὶ ἂν εἶναι δυνατὸν καὶ καθημερινὸν, εἰς τὴν προσκύνησίν του νὰ τὸν δοξάζωμεν, νὰ εἶναι σολισμένη καὶ ἀνθομυρισμένη) καὶ γεμάτη ἡ ἐκκλησία μὲ πολὺν λαόν,

λη'. Ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου:

κη'. Ἀπὸ ἄκραν ὡς ἄκραν ὡς τὰ δίστηλα τοῦ βήματος (διατὶ πέρνει μεγάλην χαρὰν ἡ βασιλεία του νὰ μᾶς βλέπῃ συχνὰ εἰς τὸν ναόν του:)

κθ'. Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεός μου εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε:

κθ'. (Καὶ νὰ μᾶς ἀκούῃ νὰ λέγει καθεὶς μας ἀπὸ καρδίας πρὸς αὐτόν) ἐσὺ Χ(ριστέ) μου ὁποῦ μου βοηθᾶς πάντα εἶσαι Θ(ε)έ μου καὶ θέλω σοῦ εὐχαριστῶ, Θ(ε)έ μου εἶσαι καὶ θέλω σὲ δοξολογῶ:

μ'. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου,

μ'. Εὐχαριστῶ σου Κ(ύρι)έ μου παντοτινὰ, ὁποῦ μου ἀπακούεις καὶ μὲ φυλάσσεις ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου τοὺς βλεπιτοὺς καὶ ἀβλέπητους,

μα'. Καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν:

μα'. καὶ κάνεις ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι διὰ καλόν μου:

μβ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός.

μβ'. (Εἰς ὅλον τὸ ὕστερον αὐτὸ ἅμα ὅλοι εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου μας, καὶ χαρὰν ἐδικήν μας εὐχαριστᾶτε τοῦ Κ(υρί)ου ὡς ἄνωθεν, διατὶ εἶναι πολλὰ γλυκὺς καὶ καλός.

μγ'. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:~

Δόξα καθ. ις'.

μγ'. Καὶ διατὶ εἶναι παντοτινὴ δίχως τέλος ἡ ἐλεημοσύνη του εἰς ὅλους μας:--

Δόξα καθ. ις'.

Ἀλληλούϊα, ριζ'. | Δοξολογία Θεοῦ.

Τοῦτος ὁ ψαλ. εἶναι μέγας θησαυρὸς καὶ πλοῦτος πνευματικὸς εἰς τὴν δοξολογίαν τοῦ Θεοῦ. καὶ ἄλλος ἥλιος ὁποῦ φέγγει μέρα νύκτα. καὶ μᾶς δείχνει τὴν καλὴν κατάστασιν τῆς ζωῆς καὶ τὰ ἔργα τῆς σωτηρίας μας. Εἶναι λέγω ἕνας καλὸς διδάσκαλος τῶν χριστιανῶν. Παράδεισος γεμάτος ἀπὸ δένδρα θεοφύτευτα καὶ πολύκαρπα. Ποταμὸς τοῦ Παναγίου Πν(εύματο)ς ὁποῦ δροσίζει καὶ εὐφραίνει τὴν καρδίαν. Φωτία ὁποῦ καίει τοὺς κακοὺς λογισμοὺς καὶ λόγια καὶ πράξαις. καὶ φωτίζει τὸν ἄνθρωπον νὰ λογιάζῃ, νὰ μιλῇ, καὶ

νὰ

νὰ κάνῃ καλά. ἀθέλη νὰ κερδέσῃ τὴν ψυχλὼ του. Διὰ τοῦτο οἱ ἅγιοι πρὲς τῆς ἐκκλησίας μας, μᾶς τὸν ἐπαράδωκαν νὰ τὸν διαβάζωμεν, ὄχι μόνον τὴν κυριακλὼ εἰς τὸν ὄρθρον (ἀλλὰ καὶ ὁλοχρονικὰ εἰς τὸ μεσονυκτικὸν) διατὶ κατὰ τὴν ὀνομασίαν του, κάνει ἀμώμους καὶ καθαροὺς ἐκείνους ὁποῦ σπουδάζουν νὰ φυλάσουν ἀπαρασάλευτα (ὅσα πάσουσι τοῦ Θεοῦ νὰ κάνουσιν) ὅταν τὸν ἀναγνώθουσι. Τοῦτος φέρνει καλὰ καὶ ἅγια διδάγματα εἰς ὅλους. Ἐπαινᾶ τοὺς καλούς, καὶ ψέγει τοὺς κακούς. καὶ δίδει εἰς καθα ἕνα ἐνθύμησιν καλλὼ, λογισμὸν, σπουδλὼ, διδασκαλίαν. πίστιν εἰς τὸν Θεὸν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπλω σπλάγχνος καὶ ἐλεημοσιώλω εἰς τὸν πλησίον καὶ γείτονα. προσευχλὼ, δοξολογίαν, εὐχαριστίαν, δάκρυα, παρηγορίαν, ἐξομολόγησιν, ἀποχλὼ τοῦ κακοῦ, ὑπομονλὼ, ὑπακολὼ, νηστείαν, ταπείνωσιν. Εὔχεται τῶν καλῶν, καὶ καταρᾶται τῶν κακῶν. Καὶ ἑρμίωεύει νὰ γίνουνται τὰ προσαγμένα τοῦ νόμου, μετὰ ὁποῖα ὑψώνεται ἡ ψυχὴ ὁποῦ τὰ φυλάσῃ εἰς τὸν Θεὸν. Τοῦτος διαμερίζεται εἰς κβ΄. στάσαις, * ἢ ὀγδωάρια, κατὰ τὰ κβ΄. γράμματα τῶν ἑβραίων. Καὶ εὑρίσκουνται εἰς κοντολογίαν εἰς κάθε στάσιν, οἱ δέκα ὀνομασίαις τούταις. Νόμοι. Ἐντολαί. Μαρτύρια. Δικαιώματα. Ὁδοί. Τρίβοι. Θαυμάσια. Λόγοι. Λόγια. Καὶ κρίματα. καὶ φαίνουνται διαφορετικαῖς τούταις ἡ ὀνομασίαις εἰς τὸ ὄνομα, μὰ φανερώνουσιν ἕνα πρᾶγμα: Καὶ καθα στάσις ἢ ὀκτωνάριον ὁποῦ διαμερίζεται εἰς ή. στιγμαῖς. Σημαδεύει τὰς ζ. ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Καὶ τὴν αἰώνιον ἡμέραν τῆς παντοτινῆς καὶ εὐλογημένης ζωῆς καὶ βασιλείας. Τοῦτον τὸν ἔκαμεν ὁ θεοφώτιστος προφήτης Δαδ. διατὶ αὐτὸς ἔτυχε εἰς πολλὰ καὶ διάφορα βάσανα, καὶ ἀλαγμοὺς πραγμάτων. Καὶ ἄλλην φορὰν ἔφευγε τοὺς ἐχθρούς, καὶ ἄλλην τοὺς ἐνίκα. Καὶ ἔβγεχεν ἀνεμπόδιστα τὴν στράταν τοῦ Θεοῦ τὴν μίαν, καὶ τλὼ ἄλλην ἐπαρέβαινε καὶ ἔπιπτε. καὶ πάλιν ἐστικόνετο καὶ τὴν ἐξέβγεχε. Καὶ τοῦτα ὅλα εἶναι μαζομένα καὶ γραμμένα εἰς τοῦτον τὸν ψαλμὸν. καὶ τὰ ἔθεσε. καὶ μᾶς τὰ ἐπαράδωκεν ὅλα, σὰν ἐκεῖνον μετὰ ἄστρα νὰ μᾶς φέγγουσιν εἰς τὸ σκότος τῆς προσωρινῆς ζωῆς, νὰ διορθώνωμεν τοὺς λογισμοὺς, τὰ λόγια, καὶ τὰ ἔργαμας. Καὶ παρακινᾶ τοὺς κακοὺς νὰ φεύγουσι τὸ κακὸν, καὶ νὰ γενοῦσι καλοί. καὶ τοὺς καλοὺς καλίτεροι. Καὶ βιάζει τοὺς κακοὺς νὰ ἀρχήσουν τὸ καλὸν, καὶ τοὺς καλοὺς νὰ τὸ περισσεύσουν. Καὶ δυναμόνει τοὺς τελείους νὰ στέκουνται στερεώτεροι. Καὶ τέλος πάντων τοῦτος ὁ ψαλ. δὲν εἶναι παραμία ὑποταγὴ καὶ σύβασις θεληματικὴ ὁποῦ τάσωμεν πρὸς τὸν Θεὸν νὰ φυλάσωμεν τὰ προσάγματά του ὅλα ἀμετάστατα. Καὶ χρεοστοῦμεν νὰ τὸ κάνωμεν κατὰ τὸ τάσιμόνμας, διανὰ γενοῦμεν μακάριοι. ἀλλέως καὶ δὲ τὰ φυλάσωμεν σὰν ὁποῦ τάσωμεν καθα μέρα ὁποῦ τὸν διαβάζωμεν. κἂν ἂς ἐντρεπώμεθεν (σὰν ψεῦσταις) τοῦ λόγουμας. καὶ ἂς φοβηθοῦμαν, νὰ πολημήσωμεν νὰ διορθωθοῦμεν τὸ γλιγορώτερον, διανὰ κερδέσωμεν τλὼ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἰδεμὴ, ἀπὸ εὐτυχεῖς, γινόμεθεν δυστυχεῖς καὶ κληρονομοῦμεν τὴν αἰώνιον κόλασιν, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. Οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς. Οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

* ἢ κεφάλαια

ά. Γνω-

ἀλλεφ. α.

α. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου:

β'. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν:

γ'. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν:

δ'. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα:

έ. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου:

ς'. Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου:

ζ'. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ με μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:

ή. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα:

μπεθ. β.

α. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου;

β'. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζη- τή-

α'. Γνωρίζω Θεέ μου πῶς εἶναι μακάριοι ὅσοι εἶναι καθαροὶ εἰς τούτην τὴν ζωήν· καὶ περιπατοῦσιν ὡς τὸ τέλος τους εἰς τὸν νόμον σου Κύριέ μου:

β'. Καλότυχοι ὅσοι ἐξετάζουσι τὰς χαράς σου καὶ κάνουν τὰ προστάγματά σου, καὶ μὲ ὅλην τους τὴν καρδίαν γυρεύουσι νὰ σὲ ἀγαποῦσι καὶ νὰ σοῦ δουλεύουσι:

γ'. Διατὶ ὅσοι ἐργάζουνται τὰ κακὰ δὲν περιπατοῦσιν εἰς τὴν στράταν σου Κύριέ μου, (ἀλλὰ εἰς τοῦ ἐχθροῦ μας τοῦ διαβόλου:)

δ'. Ἐσὺ Κύριέ μου προστάσσεις εἰς τὰ βιβλία σου νὰ φυλάσσωμεν τὰς νομοθεσίας σου δυνατὰ καὶ ἀπαρασάλευτα (διὰ νὰ μὴ κολαθοῦμεν, ἀλλὰ νὰ τιμηθοῦμεν:)

έ. Ὢ καὶ νὰ ἦτον δυνατόν μου νὰ ἐξέχων ἡ γνώμαις μου πάντα μὲ προθυμίαν ἀνεμπόδιστα εἰς τὴν βουλιώσου, νὰ τελειώνω τὰ ἀρεσκούμενά σου:

ς'. Διατὶ τότε δὲν θέλω ἐντραπῆ (οὐδὲ ἐδῶ, οὐδὲ εἰς τὸ κριτήριόν σου) μὲ τὸ νὰ περιπατῶ ὅλον ἕνα εἰς ὅλαις ταῖς προσταξαῖς σου:

ζ'. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ μὲ ὅλον τὸν πόθον τῆς καρδίας μου νὰ μὲ φωτίζῃς νὰ ταῖς γνωρίζω, διατὶ μαθένοντας ταῖς κρίσαις τῆς δικαιοσύνης σου καὶ λογιάζοντάς ταις:

ή. Τότε θέλω βιάζεσθαι νὰ φυλάσσω τὰ δικαιώματά σου, μόνον νὰ μὴ μὲ παρετᾶς μοναχὸν ὁλότελα (νὰ πέσω εἰς τὸ σκότος καὶ πλάνην τῆς ἀγνωσίας, ἀλλὰ νὰ μὲ φωτίζῃς εἰς τὴν θέλησίν σου:)

ά. Διατὶ μὲ ποῖον ἄλλον τρόπον ἤθελε δυνηθῇ νὰ περάσῃ ἕνας νέος τὴν ζωήν του τίμια καὶ καλά, παρὰ μόνον μὲ τὸ νὰ φυλάσσῃ ταῖς διδασκαλίαις σου;

β'. Διατοῦτο μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν σοῦ γυρεύω τούτην

τησάσε, μὴ ἀπώσῃς με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

γ΄. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

δ΄. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

ε΄. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

ς΄. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

ζ΄. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

η΄. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπελήσομαι τῶν λόγων σου.

α΄. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

β΄. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου:

γ΄. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου:

δ΄. Ἐ-

τούτην τὴν χάριν, καὶ μὴ μὲ ἀφήσῃς νὰ παραστρατήσω ἀπὸ τὲς παραγγελίαις σου.

γ΄. Καὶ ἐγὼ θέλω ῥιζώσῃ εἰς τὴν καρδίαν μου τὰ λόγιά σου καὶ νὰ τὰ φυλάσσω ὡς πολύτιμα μαργαριτάρια, διὰ νὰ βλέπωμαι νὰ μὴ σοῦ σφαίνω καὶ νὰ σὲ πικραίνω. ψαλμ. λς΄. κη΄.

δ΄. Ὦ Κύριέ μου μυριοδοξασμένε δίδαξαί με ποῖα εἶναι τὰ δικαιώματά σου νὰ τὰ ἠξεύρω νὰ τὰ κάνω.

ε΄. Καὶ δυνάμωνέ με νὰ διηγοῦμαι μετὰ χείλη μου ὅλα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου εἰς ὅλους. (διὰ νὰ ὠφελοῦνται ὅσοι θέλουσι νὰ τὰ ἀκροάζουνται καὶ νὰ τὰ κάνουσι.)

ς΄. Καὶ θέλω χαίρεσθαι διερχόμενος εἰς τὴν στράταν τῶν προσαγμάτων σου, περισσότερον παρὰ νὰ ἤθελα ἔχῃ ὅλα τὰ πλούτη καὶ βασίλεια τοῦ κόσμου.

ζ΄. Καὶ νὰ σπουδάζω εἰς τὴν νομοθεσίαις σου νὰ ταῖς μαθαίνω, καὶ νὰ κατανοῶ ταῖς στράταις σου:

η΄. Καὶ νὰ φροντίζω εἰς τὰ θελήματά σου, καὶ νὰ μὴ λησμονῶ τὰ λόγιά σου νὰ τὰ κάνω.

α΄. Δός μου τοῦ δούλου σου Κύριέ μου τούτην τὴν χάριν νὰ περνῶ τὴν ζωήν μου θεάρεστα, καὶ γλύτωσέ με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου νὰ φυλάσσω τὰ λόγιά σου: γιμελ. γ΄.

β΄. Ξεσκέπασε ἀπὸ τὸ σκότος καὶ πλάνην τῆς ἀγνωσίας τὸν νοῦν μου καὶ τ' ἀμμάτιά μου, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ κατανοήσω τὰ θαυμαστά σου ἔργα ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὰς γραφάς σου:

γ΄. Βλέπεις πῶς εἶμαι ὀλόξενος εἰς τοῦτον τὸν κόσμον (καὶ εἰς ὀλίγον ἔρχομαι ἔμπροσθέν σου ὡς κατάδικος γεμάτος ἁμαρτίαις νὰ κριθῶ, καὶ νὰ κολασθῶ ὡς παραβάτης τοῦ νόμου σου) διὰ τοῦτο μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμένα ταῖς προσταξαίς σου

διὰ νὰ μὴ κακοπέσω:

δ΄. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐμ παντὶ καιρῷ:

δ΄. Ἐπειδὴ ἔχει μεγάλην ὄρεξιν ἡ ψυχή μου νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ μαθαίνῃ τὸ καλὸν, διατὶ ἐπεθυμᾷ νὰ φυλάσσῃ τὰ κρίσιματά σου εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον, (καὶ νὰ σοῦ ὑποτάσσωμαι εἰς ὅλα διὰ νὰ ἔχω τὴν ἀγάπην σου, καὶ ὄχι τὴν ἔχθρητάσου:)

φαραὼ. σεναχειείμ. ναυχοδονόσορ. *δεύτερ κζ΄. ιερεμ. ιά.

έ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, *ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου:

έ. Διατὶ ἐσὺ ἐπαίδευσες πολλοὺς ὑπερηφάνους ὁποῦ δὲν ὑποτάσσουνταν εἰς τοὺς νόμους σου, καὶ καθὼς ὁρίζεις εἰς τὰς γραφάς σου γνωρίζω ποῦ εἶναι καταραμένοι καὶ κακοτελιωμένοι ὅσοι παραστρατίζουν ἀπὸ ταῖς παραγγελίαις σου.

ς΄. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα:

ς΄. Καὶ παρακαλῶ σε εὔγαλε ἀπομένα τὴν ὑπερηφανίας καὶ παρακοῆς τὴν ἀτιμίαν καὶ κόλασιν ὁποῦ θέλης νὰ δώσῃς τῶν ἐχθρῶν σου, διατὶ ἐγὼ γυρεύω νὰ σοῦ ὑπακούω εἰς ὅλα σου τὰ προστάγματα:

χρύσ. σαούλ. ἀβενήρ. ἀχιτόφελ

ζ΄. Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:

ζ΄. Διατοῦτο πολλαῖς φοραῖς ἂν ἐκάθουνταν καὶ οἱ μεγάλοι νὰ ἐμιλοῦσαν κατὰ καταπάνω μου, δὲ τὰ ἐλόγιαζεν ὁ δοῦλός σου μόνον εἶχε τὸν νοῦν του εἰς τὰ δικαιώματά σου νὰ τὰ προσκυνᾷ καὶ νὰ τὰ σέβεται:

ή. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου:

ή. Διατὶ τὰ προστάγματά σου στέκουνται ἀλισμόνιστα εἰς τὸν λογισμόν μου, καὶ ἡ συμβουλαῖς μου ἐμένα εἶναι τὰ θελήματά σου· (ὄχι τὰ λόγια τους καὶ τὰ καμώματά τους.)

δάλεθ. δ΄.

ά. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου:

ά. Θωρεῖς πῶς εἶναι πεσμένη εἰς τὰ χώματα ἡ ζωή μου, καὶ εἰς τὸν ᾅδην ἡ ψυχή μου, καὶ γλυτῶσαί με (ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας) κατὰ τὸν λόγον σου καὶ τὴν σπλαγχνίαν σου.

β΄. Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

β΄. Πολλαῖς φοραῖς σοῦ ἐφανέρωσα τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰ βάσανά μου καὶ μοῦ ἐπάκουσες καὶ μὲ ἐγλύτωσες, καὶ δίδαξαί με καὶ τῶρα τί ἔχω νὰ γενῶ, καὶ πῶς νὰ κάμω νὰ λυτρωθῶ:

γ΄. Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν

γ΄. Δεῖξαί μου τὴν στράταν τῶν προσταγμάτων σου νὰ τὴν καταλάβω, καὶ θέλω βιασθῇ νὰ φροντίζω εἰς

σω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου·

δ'. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

έ. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με·

ϛ'. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ζ'. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

ή. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

ά. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·

β'. Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

γ'. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

δ'. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν·

έ. Ἀ-

ζω εἰς τὰ θαυμαστά σου ἔργα νὰ τὰ κηνύω πασίχαρος:

δ'. Βλέπεις πῶς ἀπόκαμεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ βάρος τῶν βασάνων μου καὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ τὴν ὀκνηρίαν μου (καὶ εἶμαι χαμένος ψυχὴ καὶ κορμὶ) καὶ δυνάμωσαί με μὲ τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα σου.

έ. Μάκρυνε ἀπ' ἐμένα τὴν στράταν τῆς ἀδικίας, καὶ * ἀξίωσαί με νὰ περιπατῶ εἰς τὸν νόμον σου τὸν ἀληθινὸν· (διὰ νὰ μὲ ἐλεήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.)

ϛ'. Διατὶ ἐγὼ ἐδιάλεξα νὰ τρέχω εἰς τὴν στράταν σου τὴν καλὴν καὶ ἀληθινήν, καὶ δὲ λησμονῶ τὰ κρισίματά σου:

ζ'. Καθὼς ἐγὼ ἐκόλλησα μὲ ὅλην μου τὴν γνώμην εἰς τοὺς ὁρισμούς σου, ἔτζι καὶ ἐσὺ Κύριέ μου μή με ἀφήσῃς νὰ ξεπέσω καὶ νὰ ἐντροπιασθῶ:

ή. Τάσσοντάς σου νὰ τρέχω εἰς τὴν στράταν τῶν προσαγμάτων σου, ὅταν ἤθελες μοῦ βοηθᾷς εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ νὰ παρηγορᾷς τὴν καρδίαν μου:

ά. Γράψαι Κύριε τὸν νόμον σου εἰς τὸν νοῦν μου καὶ εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ φώτιζαί με πάντα εἰς τὴν στράταν τῶν θελημάτων σου, καὶ θέλω τὴν γυρεύει καὶ ἐγὼ νὰ τὴν περιπατῶ ὅλον ἕνα: έ.

β'. Βάλε μου γνῶσιν Κύριέ μου νὰ ἐξετάζω καὶ νὰ γροικῶ τὸν νόμον σου, καὶ θέλω τὸν φυλάσσῃ πάντα μου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν.

γ'. Ὁδήγα με τὸν ἀνόητον ἀσκόλαστα εἰς τὴν στράταν τῶν προσαγμάτων σου, διατὶ τὴν ἀγάπησα καλύτερα παρὰ ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου.

δ'. Διατοῦτο κλῖναι τὴν καρδίαν μου καὶ στερέωσέ την εἰς τὰ θελήματά σου, καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀχόρταγον καὶ ἁρπακτικὴν ἀδικίαν.

έ. Στρέ-

ε. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με:

ε. Στρέψε τὸν νοῦν μου καὶ τ' ἀμμάτιά μου νὰ μὴν εἴδουσι τὸ κακὸν οὐδὲ νὰ τὸ λογιάζουσι, καὶ δός μου χάριν νὰ ζῶ ἥσυχα καὶ καταπάξιν εἰς τὴν θέλησίν σου.

ϛ'. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου:

ϛ'. Στερέωσαι εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν ὁρισμόν σου, νὰ περιπατῶ εἰς τὸν φόβον σου (νὰ ἐργάζομαι τὸ καλὸν κατὰ τὸ θέλημά σου.)

ζ'. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπόπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά:

ζ'. Καὶ ρίξε ἀπὸ πάνω μου ἀπὸ τώρα τὴν καταδίκην καὶ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μου, διατὶ ξομάσω μὴ κολασθῶ ὁ ταλαίπωρος· καὶ τοῦτο τὸ κάνω Χέμου γνωρίζοντας πῶς εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν ἐτούτην εἶναι τὰ κρίματά σου συγκαταβατικά.

η'. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με:

η'. Καὶ ἰδὲ πόσον πόθον ἔχω νὰ φυλάξω τὰς νομοθεσίας σου, καὶ δός μου δύναμιν νὰ ζήσω εἰς τὴν ὑπακοὴν καὶ δούλευσιν τῆς δικαιοσύνης σου.

βαῦ. ϛ'. α'. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου:

α'. Καὶ ἂς φθάσῃ εἰς ἐμένα ἡ ἐλεημοσύνη σου Κύριέ μου, καὶ ἡ βοήθειά σου καταπουτάσης εἰς ταῖς γραφαῖς σου:

β'. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

β'. (Καὶ ἐγὼ θέλω κάνει ξένον νοῦν εἰς τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν μου) καὶ νὰ ἀποκρίνωμαι ἐκείνων ὁποῦ μὲ ὑβρίζουσι, πῶς ἔχω τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὰ λόγιά σου (νὰ κάμῃς τὴν ἀνταπόδοσιν:)

γ'. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα:

γ'. Καὶ μὴν ἀφίσῃς νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ στόμα μου τοῦτος ὁ ἀληθινὸς λόγος ὁλότελα, διατὶ ἐγὼ δίχως ἄλλο εἰς τὰ κρίσιμά σου ἐλπίζω πάντα μου νὰ γενῇ δικαιοσύνη εἰς ἐμένα (νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τοὺς ἐναντίους μου:)

δ'. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

δ'. Καὶ διὰ τοῦτο θέλω φυλάσῃ τοὺς νόμους σου ὅλον ἕνα, τώρα, καὶ πάντα· (καὶ νὰ μὴ γυρεύω νὰ κάμω ἐκδίκησιν εἰς αὐτοὺς μὲ τὸ ἔργον ἀπὸ λόγου μου:)

ε'. Καὶ ἐπορευόμην ἐμπλατισμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

ε'. Καὶ καθὼς ἐπεριπάτουν ὡς τὸ σήμερον θέλω περιπατῇ καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς μὲ μεγάλην παρηγορίαν, διατὶ ὡσὰν ἐγύρευα θέλω γυ-

ϛ'. Καὶ

λω γυρεύη πάλιν κατὰ τὸν πόθον μου νὰ φυλάσω ταῖς προσταξαῖς σου.

ς'. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

ς'. Καὶ νὰ μιλῶ καθὼς ἐμίλουν μὲ τὰς ἀληθιναῖς ἀπόδειξαις τῆς γραφῆς σου ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων βασιλέων, καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐντρέπωμαι οὐδὲ νὰ τοὺς ἐντυρεύμεν.

ζ'. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

ζ'. Καὶ μόνον νὰ φροντίζω εἰς ταῖς παραγγελιαῖς σου, ταῖς ὁποῖαις ἀγαπῶ πάντα μου παρὰ πολλά.

η'. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα· καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

η'. Καὶ ἐβίασα τὰς χεῖράς μου νὰ ἐργάζουνται ταῖς νομοθεσίαις σου, ὅπου ταῖς ἀγάπησα πολλὰ ἐξαρχῆς εἰς τὴν ψυχήν μου· καὶ διὰ τοῦτο ἐσπούδαζα νὰ κάνω τὰ πρεπούμενα τῆς βασιλείας σου.

α'. ΜΝήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπισάς με:

α'. ΘΥμοῦ σὲ παρακαλῶ τὰ λόγια ὅπου ἔταξες τῶν καλῶν αὐτῶν, καὶ ἐμένα τοῦ δούλου σου (εἰς ταῖς γραφαῖς σου, νὰ μᾶς βοηθᾷς πάντα μόνον νὰ κάνωμεν τὸ θέλημά σου.) Τὰ ὁποῖα μὲ ἔκαμασι νὰ ἐλπίζω εἰς τὴν βοήθειάν σου.

β'. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

β'. Τοῦτη ἡ ἐλπίδα καὶ ἐνθύμησις μὲ ἐπαρηγόρα εἰς τὰ πολλά μου βάσανα, πῶς ὁ ἀληθινός σου λόγος θέλει μὲ γλυτώσῃ (σὰν μὲ ἐλύτρωσες καὶ ἄλλαις φοραῖς.)

γ'. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

γ'. Διὰ τοῦτο ἀγκαλὰ καὶ οἱ ὑπερήφανοι νὰ μοῦ ἐκάνασι πολλαῖς πείραξαις καὶ ἐπιβουλαῖς, δὲν ἠθέλησα νὰ παραστρατήσω ἀπὸ τοῦ νόμου σου (νὰ κάμω ἐκδίκησιν.)

δ'. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

δ'. Διατὶ ἐνθυμοῦμαι πάντα τὰ δίκαιά σου κρίσιματα καὶ ταῖς τιμωρείαις ὅπου δίδης ἀπὸ τὴν ἀρχὴν Κύριέ μου εἰς τοὺς πταίσας, καὶ ἐπαρηγοροῦμου.

ε'. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

ε'. Μόνον μὲ ἐκράτιε πολλὴ λύπη ἀπὸ τὰ καμώματα τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅπου ἐκαταπατοῦσαν οἱ σκληροκάρδιοι τὸν νόμον σου:

οἱ γ'. παῖδες πρὸς ναυχ. δαν. δ'. ὁ προδρ. πρὸς ἡρώδ. μαρκ. ς'.

ζαϊν. ζ' ματ. κή'. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.

ὁ σαοὺλ. α'. βασ. ιη'. ὁ βασ. ἀμμαν. ιτ'. β'. βασ. ι'. ὁ ἀβεσαλ. β'. βασ. ιέ. οἱ ἰουδαῖοι. πραξ. δ'. καὶ ε'.

ς'. Ψαλ. ς'. Ο.

ϛ'. Ψαλτὰ ἦσαμ μοι τὰ δικαιώματάσου ἐμ τόπῳ παροικίας μȣ.

ϛ'. Ὅμως ἔψαλα καὶ δ'χαρίςȣ ταῖς δικαιοκρισίαιςσȣ εἰς τ̃ τόπον τῆς ξενιτείαςμȣ:

ζ'. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τȣ̃ ὀνόματόςσȣ Κε, καὶ ἐφύλαξα τ̃ νόμονσȣ.

ζ'. Καὶ πάλιν ἐνθυμȣ́μενος τ̃ νύκτα τὸ ὄνομάσȣ Κε ἀλαφρόνετον ἡ ψυχήμȣ, καὶ ἐδυνάμόνȣμȣ καὶ ἐφύλασα τὸν νόμονσȣ.

ή. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματάσου ἐξεζήτησα.

ή. Τȣ́τη ἡ χάρις μȣ̃ ἦλθεν ἀπὸ τ̃ βασιλείανσȣ, διατὶ ἐγύρδυα μόνον νὰ φυλάσω τὰ προςάγματάσȣ.

ἔτ. ή. αριθ'. ιή. δέλτ. ί.

ά. ΜΕρίς μȣ εἶ Κε, εἶπα τȣ̃ φυλάξασθαι τ̃ νόμονσȣ.

ά. ΚΑὶ πιςδ'ω ἀληθινὰ πῶς φθάνεις ἐσὺ Κέμȣ νὰ μȣ̃ εἶσαι ζωὴ καὶ μερίδα καὶ πλȣ̃τος, διατȣ̃το ἔςερξα νὰ φυλάσω τὸν νόμονσȣ.

β'. Ἐδεήθην τȣ̃ προσώπου σȣ ἐν ὅλῃ καρδίᾳμȣ, ἐλέησόνμε κτ̣ τὸ λόγιόνσȣ.

β'. Καὶ ἐπαρακάλεσα καὶ τώρα σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς τ̃ βασιλείανσȣ μὲ ὅλην μȣ τὴν καρδίαν, νὰ μὲ ἐλεήσῃς κατὰ πȣ̃ τάσῃς εἰς τὸ βιβλίασȣ.

γ'. Διελογισάμην τὰς ὁδȣ́ς σȣ, καὶ ἐπέςρεψα τȣ̀ς πόδας μȣ εἰς τὰ μαρτύριάσȣ.

γ'. Διατὶ ἐσυλλογίσθηκα καλὰ ταῖς ςράταις σȣ πῶς εἶναι καλίτεραις ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα, καὶ ἔςρεψα δ'θὺς (τ̃ νȣ̃νμȣ) καὶ τοὺς πόδας μȣ νὰ τρέχω εἰς ταῖς νομοθεσίαιςσȣ (παρὰ εἰς ἄλλην βοήθειαν.)

δ'. Ἡτοιμάσθην καὶ ȣ̓κ ἐταράχθην, τȣ̃ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάςσȣ.

δ'. Καὶ ἑτοιμάσθηκα νὰ ςέκω ἀτάραχος εἰς τȣ̀ς πειρασμȣ́ςμȣ, διὰ νὰ φυλάσω ταῖς ἁγίαις σȣ προςάξαις ὥς τὸ τέλοςμȣ:

τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν ὁ πȣ̃ ὑποφερε.

έ. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμȣσȣ ȣ̓κ ἐπελαθόμην.

έ. Διὰ τȣ̃το καὶ τόσα δȣ́κτια καὶ κίνδυνα τ̃ ἐναντίων μὲ ἐκαταμπερδέσασι, καὶ ἐγὼ δὲν ἐλησμόνησα τὰ προςαγμένα τȣ̃ νόμȣσȣ. (Τὰ ὁποῖα μȣ̃ ἀφάνιζαν ὅλα τὰ κίνδυνα, καὶ μȣ̃ ἔρχετο ἡ βοήθειάσȣ καὶ μὲ ἐδυνάμονε περισσότερον.)

ϛ'. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τȣ̃ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τ̃ δικαιοσύνης σȣ.

ϛ'. Καὶ μὲ ἔκανε καὶ ἐσικόνȣμȣ τὰ μεσάνυκτα χαρȣ́μενος, (ὁπȣ̃ εἶναι ὁ ὕπνος γλυκύτατος, καὶ ὁ καιρὸς διὰ τ̃ προσευχὴν ἥσυχος καὶ ἐπιτήδιος) νὰ σȣ̃ δ'χαριςῶ εἰς ταῖς θαυμαςαῖς κρίσαις τ̃ δικαιοσύνης σȣ:

ζ'. Μέ-

ζ'. Καὶ

ζ'. Μέτοχος ἐγὼ εἰμὶ πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

ζ'. Καὶ νὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ φίλος καὶ σύντροφος εἰς τὴν δοξολογίαν ὅλων ὧν ἐκείνων ὁποῦ σὲ φοβοῦνται, καὶ φυλάσσουσι ταῖς παραγγελίαις σου (ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἔχω οὐδένα καλὸν ὁ ταλαίπωρος ἀπάνωμου:)

ή. Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ή. Βλέπω Κύριέ μου πῶς ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης σου εἶναι γεμάτος ὁ κόσμος, (ἀπὸ τὸ ὁποῖον πέρνω θάρρος καὶ σὲ παρακαλῶ) νὰ μὲ διδάσκῃς διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν τὰ θελήματά σου.

ά. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

ά. Πολλαῖς καὶ μεγάλαις καλοσύναις ἔκαμες τοῦ δούλου σου ὡς τὴν σήμερον, καθὼς μᾶς τάσσῃς Κύριέ μου εἰς ταῖς γραφαῖς σου. τεθ. θ'.

β'. Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

β'. Ἔτζι καὶ τώρα δίδαξαί με νὰ ἔχω σωστὴν καλοσύνην, καὶ καλὴν διάταξιν, καὶ ἀληθινὴν γνῶσιν (διὰ νὰ ταπεινόνωμαι καὶ νὰ δουλεύσκωμαι εἰς τὰ θελήματά σου) διατὶ ἐγὼ ἔχω εἰς ταῖς νομοθεσίαις σου ὅλην μου τὴν πίστιν νὰ γλυτόσω τὴν ψυχήν μου. παροιμ. γ'. ιερεμ. ί.

γ'. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

γ'. Γνωρίζω βέβαια πῶς πρὸ τοῦ νὰ μοῦ ἔλθουσι τὰ κακὰ ὁποῦ ἔπαθα, σοῦ ἔπταισα παρὰ πολλά· διατοῦτο σὰν μὲ ἐπαίδευσες ἐγνώρισα τὸ σφάλμα μου καὶ ἀποφάσισα νὰ φυλάσσω τὰ λόγιά σου (διατὶ ὁκόπος ὁποῦ κάνῃ τινὰς νὰ τὰ φυλάσσῃ, εἶναι ὀλιγώτατος πρὸς τὴν παίδευσιν.)

δ'. Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

δ'. Πολλὰ καλὸς εἶσαι Κύριέ μου, καὶ διὰ τὴν μεγάλην σου καλοσύνην δίδαξαί με τὴν ἀνάξιον τὰ θελήματά σου.

έ. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

έ. Ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἤθελε πληθύνῃ ἡ ἀδικία τῶν ὑπερηφάνων ἀπάνω μου (νὰ μοῦ κάμουσι χίλια κακά, ἐγὼ σοῦ τάσσω νὰ μὴ τοὺς ἀποκριθῶ) μόνον νὰ γυρεύω μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν νὰ φυλάσσω ταῖς προσταξαῖς σου.

ς'. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα:

ς'. Ἠξεύρω καλὰ πῶς ὅσον καλὸν καὶ αὐτοὺς κάνω ἔπηξεν ἡ καρδία τους εἰς τὴν κακίαν (ὡς τὸ γάλα ὁποῦ γίνεται τυρὶ καὶ δὲ στρέφει πλέα νὰ

γονὴ γάλα) ἀλλὰ ἐγὼ θέλω φροντίζει μόνον τὸν νόμον σου, καθὼς καὶ ἡ βασιλεία σου ἐγνιάζεται διὰ τὸ σερίανμου.

ζ΄. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

ζ΄. Πολλὺ καλὸν γνωρίζω πῶς μοῦ ἔκαμες (μεταβάσανα ὁποῦ μοῦ ἔδωκες) διατὶ μὲ ἐταπείνωσες. καὶ ἐβγῆκαν εἰς καλίτερόν μου ἡ πείραξαις ὁποῦ μοῦ ἔκαμασι, διανὰ μάθω ἀπὸ τῶρα καὶ ὄμπρος νὰ στέκωμαι καλίτερα τὰ δικαιώματά σου:

η΄. Ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

η΄. (Διατὶ πλέα παραβέβαια) καλίτερός μου εἶναι ὁ νόμος σου νὰ τὸν φυλάσω, παρὰ χιλιάδες ἀσιμοχρύσαφα.

Δόξα.

ἰωβ. ι. * ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα.

α΄. * Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου:

α΄. Ἠξεύρεις Κύριέ μου πῶς ἡ σοφία σου καὶ ἡ δύναμίς σου μὲ ἔκαμασι καὶ μὲ ἐπλάσασι μὲ τὸ σαμέλι, διατοῦτο δίδε μου φώτισιν καὶ δύναμιν νὰ μαθαίνω, καὶ νὰ κάνω ἀμετάστατα ταῖς παραγγελίαις σου:

β΄. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα:

β΄. (Κάμε Χριστέ μου τούτην τὴν ἐλεημοσύνην εἰς ἐμένα.) Καὶ βλέποντάς με οἱ ἀγαπημένοι σου θέλουσιν εὐφραίνεσθαι, πῶς ἐπέτυχα εἰς τὰ λόγιά σου καθὼς ἤλπιζα:

γ΄. Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με:

γ΄. Γνωρίζω Κύριέ μου πῶς εἶναι ὁλοδικαιοσύνη τὰ κρισίματά σου γεμάτα, καὶ ἀληθινὰ καλὰ ἔκαμες νὰ μὲ παιδεύσῃς καὶ νὰ μὲ ταπεινώσῃς:

ἡσα. λ΄. ἱερεμ. δ.

δ΄. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου:

δ΄. λοιπὸν παρακαλῶ σε νὰ ἔλθῃ τῶρα ἡ εὐσπλαγχνία σου νὰ μὲ παρηγορήσῃ, κατὰ τὸν λόγον ὁποῦ μοῦ ἔταξες τοῦ ἀναξίου δούλου σου.

ε΄. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν:

ε΄. Καὶ ἂς φθάσουσι μὲ τὸ ἔργον ἡ καλοσύναις σου καὶ θέλω ξαναζήσῃ, καὶ τάσσωσου ἀπὸ τῶρα καὶ ὄμπρος πῶς θέλει εἶσαι ὁ νόμος σου εἰς τὸν νοῦν μου νὰ τὸν φυλάσω χαρούμενος:

ϛ΄. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν

ϛ΄. Μόνον ἂς ἐντροπιασθοῦσιν οἱ ἐχθροί μου οἱ ὑπερήφανοι, διατὶ ἄδικα μοῦ ἔκαμασι τόσα

σαν

κα-

σαν εἰς ἐμέ. ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου:

ζ΄. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

η΄. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

α΄. Κλείποι εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

β΄. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με;

γ΄. Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:

δ΄. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

ε΄. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

ς΄. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίκως κατεδίωξάν με βοήθησόν μοι.

κακά. καὶ ἐγὼ καθὼς ἔταξα θέλω ἔχει τὴν φροντίδα μου εἰς ταῖς νομοθεσίαις σου:

ζ΄. (Καὶ ἂν σοῦ σφάλω καὶ τίποτα) κάμε νὰ μὲ ἐπιστρέψουσιν εἰς τὸν φόβον σου οἱ δουλευτικοὶ δοῦλοί σου, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἠξεύρουσι τὰ πρόσταγμά σου.

η΄. καὶ ἀξιώσαί με νὰ γένῃ ἡ καρδία μου ἄδολη κάθε καιρὸν εἰς τοὺς ὁρισμούς σου, διανὰ μὴ καταντροπιασθῶ (πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.)

α΄. Καὶ λαχταρίζει εἰς τοῦτο τὸ καλόν ἡ ψυχή μου ὥστε νὰ ἰδῇ τὴν βοήθειάν σου, ἐπειδὴ ἔβαλα εἰς τὰ λόγιά σου ὅλην μου τὴν ἐλπίδα. χάφ. ια.

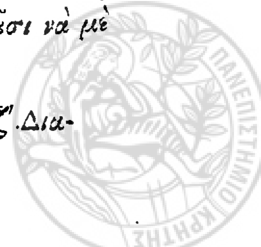
β΄. Καὶ ἐτυφλώθησαν τ᾽ ἀμμάτιά μου νὰ στοχάζονται εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ ἰδοῦσι νὰ γενοῦσι μὲ τὸ ἔργον τὰ λόγιά σου, λέγοντας (ὢ ἰμὲ) καὶ πότε νὰ μὲ παρηγορήσῃς;)

γ΄. Διατὶ ἐγὼ ἐγίνηκα σὰν τὸ φρυγανιασμένον παλιασκὶ ὁποῦ κοίτεται εἰς τὴν κοπριὰν καὶ πάγος, ὅμως τὰ προστάγματά σου δὲ τὰ λυσμονῶ.

δ΄. Ἀλλὰ εἰπέ μου πόσαις θέλουσι νὰ εἶναι ἀκόμε ἡ ἡμέραις τοῦ δούλου σου (ὁποῦ ἔχει νὰ τυραννᾶται;) καὶ πότε ἔχεις νὰ κάμῃς κρίσιν νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ δαίμονας ὁποῦ μὲ ξετρέχουσι;

ε΄. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ μοῦ ἔλεγαν ἄλλοι παράνομοι πολλὰς μωρολογίας (διὰ λόγους νὰ τοὺς ἀφανίσω νὰ γλυτόσω) ἀλλὰ σὰν ὁποῦ δὲ τὸ θέλει ὁ νόμος σου Κέ μου, δὲν ἠθέλησα νὰ τὸ ἀκούσω μόνον τοὺς ἄφηκα εἰς τὴν δικαιοκρισίαν σου.

ς΄. Διατὶ ἠξεύρω καλὰ πῶς ὅλαις σου ἡ προστάξαις εἶναι καλαῖς καὶ γεμάταις δικαιοσύνην, διὰ τοῦτο καθὼς ἄδικα μὲ κυνηγοῦσι νὰ μὲ χαλάσουσι βοήθησέ με.

ζ'. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλειπον τὰς ἐντολάς σου:

ζ. Διατὶ ἀπὸ ὀλίγον μὲ ἤθελασιν ἔχει χοσμένον εἰς τὴν γῆν κατὰ τὴν κακογνωμίαν τους, καὶ ἐγὼ δὲν ἐθυμώθηκα καταπανώτους νὰ εὔγω ἀπὸ ταῖς παραγγελίαις σου (μόνον ὅπου εἶδα τόπον τῆς ὀργῆς καὶ τοὺς ἔφυγα νὰ γλυτώσω ἀπὸ λόγου τους.

η'. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου:

η. Ἀλλὰ ἐσὺ κατὰ τὴν ἀπειρόν σου ἐλεημοσύνην χάρισαί μου τὴν ζωήν μου, καὶ θέλω φυλάσει ταῖς μαρτυρίαις τοῦ στόματός σου:

λάμ. ιβ. α'. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ:

α. Διατὶ βλέπω πῶς παντοτινὰ Κύριέ μου, ὁ λόγος σου στέκει μὲ μεγάλην δύναμιν καὶ ἐνεργᾷ τόσους χρόνους εἰς τὸν οὐρανὸν (καὶ εἰς ὅλα σου τὰ κτίσματα, καὶ τὰ κρατῇ ὅλον ἕνα εἰς τὴν τάξιν τους ἀπαρασάλευτα:)

β'. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου:

β. Ἔτζι στέκει καὶ ἡ ἀληθοσύνη σου ἀπὸ παιδία ὡς παιδία εἰς τοὺς δούλους σου:

γ'. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει, τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα· ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά:

γ. Ἐθεμελίωσες τὴν γῆν καὶ στέκει στερεὰ εἰς τὴν πρόσταξίν σου, τὸ ὅμοιον στέκει καὶ ἡ ἡμέρα ξεχωρισμένη ἀπὸ τὴν νύκτα· καὶ τοῦτο γίνεται διατὶ ὅλα τὰ πράγματα εἶναι δουλωμένα εἰς τὴν ὑποταγήν σου (καὶ σὲ φοβοῦνται), καὶ δὲν ἠμποροῦσι νὰ παρέβουν τὸ πρόσαγμά σου. λοιπὸν κάμε καὶ εἰς ἐμένα καθὼς ἔκαμες καὶ εἰς τὰ κτίσματα, καὶ στερέωσαί με εἰς τὸ θέλημά σου, νὰ μὴ χάσω τὸν νοῦν μου ἀπὸ τὰ βάσανά μου ὁ τρισάθλιος:)

δ'. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

δ. Διατὶ δίχως ἄλλον ἂν δὲν ἐλόγιαζα μέρα νύκτα τὸν νόμον σου καὶ τὴν γραφαῖς σου νὰ παρηγορῦμαι, τότε ἤθελα χαθῇ παντάπασις εἰς τὰ πολλά μου κίνδυνα:

ε'. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

ε. Ἀλλὰ ποτὲ δὲ θέλω λησμονήσει νὰ φυλάσσω τὰ θελήματά σου, διατὶ βλέποντάς με νὰ εὑρίσκωμαι εἰς αὐτὰ μοῦ δίδεις ζωὴν χαρμόσυνον:

Μέση. ϛ'. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

ϛ. Καθὼς Κύριέ μου ὁμολογῶ ἐγὼ πῶς εἶμαι δοῦλος σου, ἔτζι καὶ ἐσὺ μὴ λησμονήσῃς πῶς εἶμαι πλάσμα σου νὰ μοῦ βοηθᾷς (καὶ νὰ μὲ ἀποσώ-

ζ'. Ἐμὲ

μης

νης εἰς ταῖς χεῖραις μου) διατὶ καὶ ἐγὼ θέλω φυλάσση τὰ προστάγματά σου:

ζ΄. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα:

ζ΄. Ἄγκαλα καὶ νὰ μὲ παραμονεύουν οἱ κακοὶ νὰ μὲ χαλάσουν, ἐγνώρισα πῶς διανὰ φυλάσσω τὰ προστάγματά σου ἐγλύτωσα ἀπὸ τὸν θάνατον:

η΄. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

η΄. Πᾶσα προσκαίρου χαρᾶς καὶ θλίψεως βλέπω πῶς εἶναι γλήγορον καὶ ἐξαφνικὸν τὸ τέλος της (δίχως νὰ ἀφίνῃ ὀπίσω της σημάδι) καὶ μόνον ἡ νομοθεσία σου εἶναι πολλὰ παρηγορητικὴ καὶ δυνατή. (καὶ τὸ χάρισμά της ἄσφαλτον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἀθάνατον:)

χρύσ. πάντα τὰ ἀνθρώπινα πλοῦτος. δυναστεία. ἡγεμονία. στρατηγία. τυραννία. καὶ βασιλεία. τέλος ταχὺ ἔχουσι.

μέμ. α΄. ιγ΄. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν:

α΄. Διατοῦτο τόσον ἀγάπησα νὰ διαβάζω καὶ νὰ φυλάσσω τοὺς νόμους σου Χριστέ μου, ὁποῦ ὁλημερνῆς τοὺς λογιάζω καὶ τοὺς ἐξετάζω:

β΄. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν:

β΄. Ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλεία σου μὲ ἐφώτισες νὰ ἠξεύρω τὴν νομοθεσίαν του καλίτερα παρὰ τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τὸ ἔκαμες διατὶ βλέπεις πῶς τούτη εἶναι πᾶσα ὥρα ἡ ἔγνοιά μου:

γ΄. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν:

γ΄. Καὶ μοῦ ἔδωκες χάριν νὰ ἠξεύρω τὸ θέλημά σου περισσότερον παρὰ ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἐδιδάσκασι, καὶ τὸ ἔκαμες διατὶ τὰ προστάγματά σου εἶναι ἡ φροντίδα μου:

δ΄. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα:

δ΄. Καὶ μὲ ἀξίωσες νὰ τὰ γνωρίζω φρονιμώτερα ἀπὸ τοὺς γέροντας, καὶ τὸ ἔκαμες διατὶ ἐγύρευα ἀσκόλαστα νὰ μαθαίνω ταῖς προσταξαῖς σου:

ε΄. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου:

ε΄. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὲ τὴν βοήθειάν σου ἐπαραμέρισα ἀπὸ πᾶσαν στράταν πονηρὰν τὰ πόδιά μου, μόνον διανὰ ἠμπορέσω νὰ φυλάξω τὰ λόγιά σου:

ς΄. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με:

ς΄. Καὶ δὲν ἠθέλησα νὰ παραστρατήσω ἀπὸ τὰ ἅγιά σου κρίσιματα, ἠξεύροντας πῶς ἐσὺ ὁ φοβερὸς καὶ μέγας μὲ ἐνομοθέτησες καλὰ καὶ δίκαια:

ζ΄. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί-

ζ΄. Ὢ πόσον εἶναι θέ μου γλυκύτατα εἰς τὸν λάρυγ-

γίμου τὰ λόγιάσου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματίμου:

ρυγγάμου τὰ λόγιάσου, βέβαια (καθὼς τὸ γνωρίζεις) περισσότερον εἶναι γλυκύτερα παρὰ τὸ μέλι εἰς τὸ στόμαμου:

ή. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

ή. Ἀπὸ ταῖς παραγγελίαις σου ἐγνώρισα μεγάλην γλυκύτητα καὶ ὠφέλειαν, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν στράταν τῆς ἀδικίας:

νυῦ. ιδ'. ἡσα. κε.

ά. Λύχνος τοῖς ποσίμου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου:

ά. Διατοῦτο ἀποφάσισα νὰ εἶναι λύχνος τῶν ποδιῶν μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς μεγάλον εἰς τοὺς δρόμους μου νὰ μοῦ φέγγῃ (καὶ νὰ μοῦ δείχνῃ νὰ φεύγω ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ νὰ τρέχω εἰς τὸ καλὸν:)

β'. Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:

β'. Λοιπὸν ἔταξα καὶ ἔστερξα νὰ φυλάσσω τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου (καὶ ἐσὺ εἶσαι καλὸς καὶ μεγαλοδύναμος νὰ μοῦ βοηθήσῃς:)

γ'. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

γ'. Ἀλλὰ βλέπεις πῶς ἐξέπεσα δυνατὰ εἰς πολλὰ βάσανα Κύριέ μου, καὶ γλύτωσαί με κατὰ τὸν ἀληθινόν σου λόγον, καὶ τάσιμον:

δ'. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

δ'. Καταδέξου Θεέ μου τὰ ἐγκαρδιακὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ δίδαξαί με νὰ κατανοῶ καὶ νὰ κάνω σωστὰ τὰ κρίματά σου:

έ. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην:

έ. Γνωρίζω πῶς στέκεται ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου εἰς τὰ χέριά σου παντοτινὰ καὶ τὴν ὁρίζεις, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύνομαι νὰ λησμονήσω τὸν νόμον σου καὶ τὰς γραφάς σου:

ς'. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην:

ς'. Καὶ ἐγκαλὰ καὶ νὰ μοῦ ἔστησαν διάφορα βρόχια οἱ ἐχθροί μου διὰ νὰ μὲ πιάσουν, ὅμως ἐγὼ μὲ τὴν χάριν σου δὲν ἐγελάστηκα νὰ βγῶ ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν σου:

ζ'. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν:

ζ'. Καὶ ἔκαμα κληρονομίαν παντοτινὴν τὰ προστάγματά σου, διατὶ εἶναι μεγάλη καὶ χαριτωμένη ἀναγάλλιασις τῆς καρδίας μου:

ή. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν.

ή. Διατοῦτο ἔκλινα δυνατὰ τὴν καρδίαν μου, νὰ κάνω τὰ προστάγματά σου πάντα μου διὰ τὴν θαυμαστήν τους ἀντάμειψιν:

ά. Πα-

ά. Καὶ

α. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα:

α. Καὶ ἐμίσησα τοὺς παρανόμους ἀνθρώπους καὶ λογισμοὺς καὶ λόγια καὶ πράξαις, καὶ ἀγάπησα ὡς πολυτίμητον θησαυρὸν τὸν νόμον σου: σάμεχ. ιέ.

β΄. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα:

β΄. Καὶ γνωρίζοντας πῶς ἐσὺ εἶσαι βοηθὸς καὶ σκεπαστής μου, διὰ τοῦτο ἤλπισα καὶ ἐθάρρεψα εἰς τὰ λόγιά σου (νὰ κάμῃς εἰς ἐμένα τὸ πολυτυρανισμένον ἔλεος:)

γ΄. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου:

γ΄. Καὶ θέλω τοὺς φωνάζει φύγετε ἀπὸ κοντά μου ἐχθροὶ πονηροὶ καὶ κακόγνωμοι νὰ μὴ σᾶς ἀκούω νὰ φαρμακεύωμαι, καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ κάμω μετὰ σᾶς διατὶ θέλω νὰ ξεξέχω νὰ κάνω ταῖς πρόσταξαις τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ὄχι τὰς πονηρίας σας:

δ΄. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου:

δ΄. Λοιπὸν βοήθησέ μου κατὰ τὰ λόγια τῆς γραφῆς σου, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ζήσω, καὶ μὴ μὲ ἀφίσῃς νὰ ξεπέσω ἐντροπιασμένος ἀπὸ τὴν ἀπαντοχὴν ὁποῦ ἔχω εἰς τὴν βασιλείαν σου:

ε΄. Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

ε΄. Ἀλλὰ βοήθησέ μου νὰ γλυτόσω, καὶ τάσσω σου νὰ φροντίζω εἰς τὰ δικαιώματά σου ὅλον ἕνα:

ς΄. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν:

ς΄. Διατὶ σὲ ἐγαπῶ καὶ σὲ φοβοῦμαι, ἠξεύροντας πῶς καταδικάζῃς εἰς μεγάλαις τιμωρίαις ὅλους ἐκείνους ὁποῦ μακραίνουν ἀπὸ τὰ δικαιώματά σου, καὶ τὸ παθαίνουσιν οἱ ἄνομοι διὰ τὴν ἄδικον ἐνθύμησιν καὶ σκληρότητα καὶ ἀμεταγνωσίαν τῆς ἀπιστίας τους:

ζ΄. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διατοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

ζ΄. Καὶ ἔτζι καὶ ἐγὼ μὲ τὸ δίκαιον δὲν ψηφῶ τίποτα τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου σου καὶ τοὺς φεύγω ὅλους σὰν κακούς, καὶ ἀγάπησα τὰ προστάγματά σου, (καὶ συντροφιάζομαι μὲ τοὺς καλοὺς νὰ προσκυνοῦμεν τὴν δόξαν σου:)

η΄. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου. ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

η΄. (Τὸ ὁποῖον δὲν ἐγίνη ἀπὸ τὴν καλοσύνην μου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐντύρησίν σου.) Διατοῦτο κάρφωσε ἀπὸ τὸν φόβον σου τὰ μέλη μου νὰ στέκουνται πάντα εἰς τὴν βούλησίν σου. διατὶ ἀπὸ τὸ πα-

α. Ε'- ρακα-

ρακοὴ τῶν προσταγμάτων σου ἔπαθα πολλὰ κακά, καὶ ἐφοβήθηκα.

αἶν. ιϛ΄.

α΄. ἘΠοίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με:

α΄. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐδῶ ἐστάθηκα μὲ καλὴν διάκρισιν καὶ δικαιοσύνην εἰς τὰ θελήματά σου, μή με παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικητάς μου νὰ μὲ χαλάσουν:

β΄. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι:

β΄. Ἀλλὰ ἀποδέξου με τὸν δοῦλόν σου εἰς τὸ σκέπος σου, καὶ μὴν ἀφίσῃς νὰ μὲ νικήσουν καὶ νὰ μὲ βλάψουν μὲ ταῖς ψευδολογίαις καὶ πονηρίαις τους οἱ ὑπερήφανοι:

γ΄. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου:

γ΄. Καὶ κάμε το γληγορώτερον διατὶ τὰ ἀμμάτιά μου ἐτυφλώθησαν κλαίοντας καὶ κοιτάζοντας ὅλον ἕνα εἰς τὴν βοήθειάν σου, καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς δικαιοσύνης σου:

δ΄. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με:

δ΄. Διὰ τοῦτο κάμε εὐσπλαγχνίαν εἰς τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὴν συνηθισμένην σου ἐλεημοσύνην, καὶ δίδαξαί με νὰ κάνω τὰ θελήματά σου (καὶ νὰ φυλαχθῶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου:)

ε΄. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου:

ε΄. Λόγιασε Κύριέ μου πῶς εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας παραμικρός σου δουλευτής, καὶ φώτισαί με νὰ γνωρίσω τὴν βουλήν σου καὶ τὰ προστάγματά σου:

ϛ΄. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου:

ϛ΄. Καὶ μὴ καρτερῇς πλέα διατὶ ἔφθασεν ὁ καιρός σου Κύριέ μου νὰ κάμῃς δικαιοκρισίαν (ἀνάμεσα τῶν καλῶν, καὶ τῶν κακῶν,) ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ (ἔχασαν ὁλότελα τὸν νοῦν τους) καὶ ἐξέσχισαν καὶ ἔρριξαν καὶ ἐκαταπάτησαν ὅλον τὸν νόμον σου, ὡς παρήκοοι.

ζ΄. Διατοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον, καὶ * τοπάζιον:

ζ΄. Καὶ διὰ τοῦτο (ἐγὼ βάνοντας εἰς τὸν νοῦν μου τὸν θάνατον τῆς παρακοῆς) ἀγάπησα νὰ φυλάσσω ταῖς παραγγελίαις σου περισσότερον ἀπὸ τὸ χρυσάφι, καὶ ταῖς πολύτιμαις πέτραις.

*πέτρα ἀκριβὴ ὠφέλιμη εἰς πόνους ἀμματίων, καὶ εἰς βλαμμένον νοῦν.

η΄. Διατοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα:

η΄. Διατοῦτο εἰς ὅλαις σου ταῖς νομοθεσίαις ἔβανα ὅλην μου τὴν δύναμιν τὴν προθυμίαν, καὶ ἐμίσουν πᾶσαν ἄδικην στράταν. (διανὰ εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀγάπην καὶ βοήθειάν σου:)

α. Θαυ-

α. Δί-

ά. ΘΑυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου:

β'. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους:

γ'. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα. ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν:~

Δόξα.

ά. ΛΙχως ἄλλον ἀκριβὰ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναι τὰ προστάγματά σου, διὰ τοῦτο τὰ ξεύρει καὶ τὰ ἐξετάζει ἡ ψυχή μου. (διὰ νὰ τὰ κρατῇ καὶ νὰ τὰ φυλάσσῃ:) φέ. ιζ'.

β'. Διατὶ ἡ ἐξήγησις τῶν προσαγμάτων σου φωτίζει καὶ φρονιμεύγει τοὺς ἀνήξευρους καὶ ἀγνώστους. (τοὺς δίδει ὄρεξιν καὶ δύναμιν μεγάλην εἰς τὴν ἀρετήν:)

γ'. Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀνοίγοντας τὸν νοῦν μου νὰ λογιάζω, καὶ τὸ στόμα μου νὰ μιλῶ, γνωρίζω πῶς σύρνω μέσα μου τὴν ἁγίαν σου χάριν καὶ μὲ εὐφραίνει (καὶ τοῦτο μοῦ ἔρχεται) διατὶ ἐπεθυμῶ ἀπάνω σὲ ὅλα) νὰ ἐξετάζω ὅλον ἕνα ἀσκόλαστα ταῖς προσταξαῖς σου:--

Δόξα.

δ'. ἘΠίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

ε'. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

ς'. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

ζ'. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:

ή. Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου:

ά. Δί-

ά. ΒΛέψαι σὲ παρακαλῶ Κέ μου εἰς ἐμένα καὶ λυπήσου με, κατὰ τὴν συνηθισμένην καλοσύνην ὁποῦ ἔχεις ἐκείνων ὁποῦ ἀγαποῦσι τὸ ὄνομά σου:

ε'. Καὶ κατευόδωσαι εἰς τὸ καλὸν τὰ πατήματά μου κατὰ τὰ λόγιά σου, καὶ μὴ τὸ βαστάξῃς Κέ μου νὰ κυριεύσῃ κάθε ἄνομος τὸ πλάσμα σου:

ς'. Ἀλλὰ λύτρωσαί με σὲ παρακαλῶ ἀπὸ ταῖς κακαῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλω φυλάσσει σὰν σκλάβος σου ταῖς παραγγελίαις σου:

ζ'. Φανέρωσαι τὸ ἀκτινόμορφόν σου πρόσωπον εἰς ἐμένα τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξαί με τὰ προστάγματα τῆς ἐλευθερίας μου:

ή. (Μὴ βλέπεις μόνον θέ μου ταῖς ἁμαρτίαις μου) ἀλλὰ καὶ ταῖς βρύσαις τῶν δακρύων ὁποῦ κατεβάζουν καθημερούσιον τὰ ἀμμάτιά μου (καὶ πῶς καίουνται τὰ φύλλα τῆς καρδίας μου) ἐπειδὴ δὲν ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. (καὶ ἔχασα τὴν ἀγάπην σου, καὶ ἐξέπεσα εἰς μεγαλώτατα βάσανα:)

ά. (Ἀλ-

τζάδεκ. ιή.

α΄. ΔΙ'καιος εἶ Κύριε, ϗ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου:

α΄. (Ἀλλὰ ὁμολογῶ πῶς μὲ δικαιοσύνην τὸ ἔπαθα) καὶ δίκαιος εἶσαι Κύριέ μου, καὶ δίκαιαις ἡ κρίσαις σου:

β΄. Ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου, ϗ ἀλήθειαν σφόδρα:

β΄. Διατὶ ἡ βασιλεία σου ἐπρόσταξες νὰ φυλάσσωμεν τὴν δικαιοσύνην, ϗ τὰ προστάγματά σου, ϗ τὴν ἀλήθειαν κατὰ πολλὰ (διὰ τὸ καλόν μας, καὶ διανὰ μὴν ἴδωμεν τὸ χαλασμόν μας, ϗ ἐμεῖς δὲ θέλομεν:)

γ΄. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου:

γ΄. (Ἀλλὰ δὲ μὲ τζώγει μόνον τὸ μαχαίρι εἰς τὰ σκάνδαλα ὅπου σοῦ κάνω ἐγὼ ὁ ἄσωτος.) ἀλλὰ μὲ ἀδυνάμησε ϗ ὁ πόνος ϗ ἡ ἀγάπη σου, βλέποντας πῶς ἐλησμόνησαν παντάπασι τὰ λόγιά σου ϗ τοὺς παιδευσμούς σου οἱ ἐχθροί μου:

δ΄. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, ϗ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό:

δ΄. Διατὶ ἀνάφτει τὸ πρόσταγμά σου πολλὰ μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ ἀγαπᾷ περισσὰ ὁ δοῦλός σου:

ά. βασ. ις. ὁ Δαβὶδ ἦν μικρότερος ἀπὸ τοὺς ζ. ἀδελφούς του.

έ. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:

έ. Καὶ διατοῦτο φαίνομαι νέος ἄγνωστος εἰς τοὺς μαροὺς ϗ κακὸς ϗ καταφρονεμένος, ὅμως δὲν ἠθέλησα νὰ λησμονήσω τὰ προστάγματά σου:

ϛ΄. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ ὁ νόμος σου ἀλήθεια:

ϛ΄. Διατὶ βλέπω πῶς ἡ κρίσις σου εἶναι παντοτινὴ δικαιοσύνη, ϗ ὁ νόμος σου ἀληθοσύνη εἰς ὅσα γράφει:

ζ΄. Θλίψεις ϗ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου:

ζ΄. Καθὼς τὸ ἐγνώρισα εἰς ταῖς πολλαῖς μου θλίψαις ϗ κίνδυνα ὅπου μὲ εὕρηκασι, ϗ ἐγλύτωσα ἀπ' ἐκεῖνα κοντας εἰς τὸν νοῦν μου ἡ νομοθεσίαις σου ἐγλύτωσα ἀπ' ἐκεῖνα:

ή. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, ϗ ζήσομαι.

ή. Καὶ γνωρίζω πῶς εἶναι ὅλο δικαιοσύνη τὰ προστάγματά σου παντοτινά, μόνον δίδε μου φρόνεψιν νὰ τὰ καταλαμβάνω. διὰ νὰ περνῶ τὴν ζωήν μου χαρούμενος εἰς τὰ ἀρεσκούμενά σου.

κὸφ. ιθ΄.

ά. ἘΚέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε. τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

ά. Ἀ'Μετραις φοραῖς σὲ ἐπαρακάλεσα μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν ϗ μοῦ ἐπάκουσες, ἔτζι ϗ τώρα ἐπάκουσέ μου Κύριέ μου. ϗ ἐγὼ θέλω γυρεύειν μὲ προθυμίαν νὰ κάνω τὰ προστάγματά σου:

β΄. Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ

β΄. Διατὶ κατὰ τὴν συνήθειάν μου σὲ ἐπαρακάλεσα

καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου:

γ΄. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα. εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα:

δ΄. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου:

έ. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με

ς΄. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίαν, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρώθησαν:

ζ΄. Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια:

ή. Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

ά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην:

β΄. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με:

γ΄. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώ-

μα-

λεσα πάλιν νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ θέλω φυλάσῃ τὰ θελήματά σου:

γ΄. (Βιαζόμενος ἐδυστυχισμένος ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰ κίνδυνά μου) ἐπρόφθασα παρὰ ὥρα τὰ μεσάνυκτα καὶ σὲ ἐπαρακάλεσα ἐπειδὴ κινδυνεύω εἰς θάνατον, διατὶ δὲν ἔχω ἄλλου τὴν ἐλπίδα μου παρὰ εἰς τὰ λόγιά σου:

δ΄. Πρὶν τῆς ὥρας ἐξύπνησαν τ᾽ ἀμμάτια μου πρὸ τοῦ νὰ ξημερώσῃ καὶ ἐλόγιαζα τὰ λόγιά σου καὶ ταῖς ἐλεημοσύναις σου:

έ. Λοιπὸν ἄκουσε Κύριέ μου καὶ τώρα τὴν φωνὴν καὶ τὸν πόνον μου κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου, καὶ κατὰ τὴν δικαιοκρισίαν σου γλύτωσέ με:

ς΄. Διατὶ βλέπεις πῶς ἐσίμωσαν οἱ ἀντίδικοί μου καὶ με πολεμοῦσιν ἄδικα, οἱ ὁποῖοι ἐμακρύνασιν ὁλότελα χωρὶς κανένα φόβον ἀπὸ τὸν νόμον σου:

ζ΄. Ἀλλὰ πιστεύω πῶς ἐσὺ Κύριέ μου εἶσαι σιμώτερά μου ἀπ᾽ ἐκείνους νὰ μοῦ βοηθήσῃς, σὰν ὁποῦ εἶναι ὅλα σου τὰ λόγια ἀληθινὰ καὶ ἴσια.

ή. (Καθὼς κυβερνᾶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου μὲ ἰσότητα ὅλα τὰ κτίσματα εἰς τὴν τάξιν τους καὶ δὲν τ᾽ ἀφίνεις νὰ χαλάσουν ἕνα τὸ ἄλλο τους, ἢ νὰ πάρῃ τὸν τόπον του.) Ἔτζι ἐγνώριζα ἀπὸ τὰς γραφὰς καὶ τὰ ἔργα σου, πῶς αἰώνια στέργεις νὰ κάνῃς αὐτὰ τὰ ἴδια κρίσιματα εἰς ὅλους μας:

ρές. κ΄.

ά. Διατοῦτο ἰδὲ τὰ πάθη μου, καὶ τὴν ταπείνωσιν, καὶ τὴν καταφρόνεσίν μου καὶ λυπήσου με καὶ ἐλευθέρωσαί με, διατὶ καὶ ἐγὼ δὲ θέλω λησμονήσῃ τὸν νόμον σου:

β΄. Κρῖνε τὸ γληγορώτερον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, καὶ διὰ τὸ τάξιμόν σου γλύτωσέ με (ὡσὰν ὁποῦ προστρέχω εἰς τὰς ἀγκάλας σου)

γ΄. (Καὶ μὴ βάνῃς καιρὸν εἰς τὸ μέσον νὰ τοὺς ἀφίνῃς ζωντανοὺς) Διατὶ γνωρίζω πῶς εἶναι

ματάσου οὐκ ἐξεζήτησαν :

μακρὰ ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἡ βοήθειά σου, διατὶ δὲ γυρεύουσι νὰ φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου:

δ΄. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

δ΄. Καὶ τοῦτο σοῦ τὸ γυρεύω διατὶ εἶναι πολλαῖς ἡ ἐλεημοσύναις σου Κύριέ μου ὁποῦ κάνεις εἰς τοὺς ἄπταιστους καὶ τοὺς γλυτώνεις, ἔτζι καὶ τώρα χάρισέ μου τὴν ζωήν μου δικαιόκριτα.

έ. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα:

έ. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἐχθροὶ ὁποῦ μὲ κατατρέχουσι καὶ μὲ τυραννοῦσιν, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ παραστρατήσω ἀπὸ τὰ προστάγματά σου (νὰ κάμω μὲ τὴν χεῖράν μου τὴν ἐκδίκησιν.)

ϛ΄. Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο:

ϛ΄. Μόνον βλέποντας ἐκείνους τοὺς ἀγνώστους ἐλιώνεν ἡ καρδία μου καὶ ἐχανόμουν, θωρῶντας πῶς δὲ ψηφοῦσι τὰ λόγιά σου, οὐδὲ καὶ τὰ φυλάσσουσι.

ζ΄. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με:

ζ΄. Στοχάσου Κύριέ μου πῶς ἀγάπησα ταῖς προσταξαῖς σου, καὶ ἐλπίζοντας εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου γλύτωσέ με.

ή. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

ή. Ἀρχὴ καὶ θεμέλιον εἰς τοὺς ὁρισμούς σου εἶναι ἡ ἀλήθεια (καὶ τὰ ἔργα σου φανερώνουσι) πῶς εἶναι παντοτινὰ ζυγιασμένα ὅλα τὰ κρισίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

σὶν. κά.

ά. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

ά. Πολλοὶ δυνάσταις μὲ πολεμοῦσιν ἄδικα, μὰ ἀπὸ τὰ λόγιά σου δειλιᾷ ἡ καρδία μου· (δὲ θέλω οὐδὲ μὲ λόγον οὐδὲ μὲ ἔργον νὰ τοὺς βλάψω, διὰ νὰ σοῦ ὑπακούσω:)

β΄. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά:

β΄. Διατὶ ἐγὼ χαίρομαι εἰς τὰ λόγιά σου (σὰν ἐκεῖνον ὁποῦ νικᾷ χώραις καὶ βασίλεια) καὶ εὑρίσκει καὶ ἁρπᾷ πολλὰ καὶ ἀκριβὰ πράγματα:

γ΄. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα:

γ΄. Καὶ τοῦτο τὸ κάνω διατὶ μισῶ καὶ συχαίνομαι τὴν ἀδικίαν, καὶ ἀγαπῶ τὸν νόμον σου:

δ΄. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:

δ΄. Διατοῦτο ἑπτὰ φοραῖς καθ᾽ ἡμέραν (ἢ ἀδύνωμαι καὶ περισσότεραις) θέλω σὲ εὐχαριστῶ εἰς τοὺς νόμους καὶ κρισίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

έ. Εἰ-

έ. Δια-

έ. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον:

έ. Διατὶ κατοικᾷ μεγάλη εἰρήνη καὶ καλοσύνη εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀγαποῦσι τὸν νόμον σου, καὶ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἐγγίξῃ κανένα σκάνδαλον:

ς΄. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

ς΄. (Διατοῦτο καὶ ἐγὼ πάντα μου στέκω εἰς τὰς θλίψεις μου ἀσκανδάλιστος) Καὶ ἀναμένω τὴν βοήθειάν σου Κύριέ μου, διατὶ ἀγαπῶ νὰ φυλάσσω ταῖς παραγγελίαις σου.

ζ΄. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

ζ΄. Διὰ τοῦτο ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ προστάγματά σου, καὶ τὰ ἀγαπᾷ παρὰ πολλὰ (διὰ τὴν μεγάλην ὠφέλειαν ὁποῦ μοῦ δίδουσι.)

ή. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

ή. Καὶ βιάζομαι κατὰ τὸ δυνατόν μου νὰ φυλάσσω ταῖς νομοθεσίαις σου καὶ τὰ προστάγματά σου καθὼς τὸ βλέπεις, διατὶ ὅλα μου τὰ καμώματα εἶναι ἐμπροσθάσου (καὶ προτοῦ νὰ τὰ κάμω τὰ προγνωρίζεις.)

ά. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

ά. Εἰς ὅλον τὸ ὕστερον κάμε νὰ σιμώσῃ ἡ προσευχή μου τοῦ ἀναξίου ἐμπροσθάσου Κύριέ μου ταῦ. κβ.
νὰ σὲ προσκυνήσῃ, καὶ φώτισέ με κατὰ τὸν λόγον σου τί νὰ κάμω:

β΄. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

β΄. Καὶ ἂς παρασταθῇ εἰς τὸν θρόνον σου τὸ ζήτημά μου νὰ σὲ παρακαλέσῃ, καὶ λύτρωσαί με καθὼς μᾶς τάσσεις εἰς ταῖς γραφαῖς σου.

γ΄. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

γ΄. Διατὶ καὶ ἐγὼ δὲν θέλω γυρέψῃ ἄλλο παρὰ νὰ σὲ δοξολογῶ, καὶ ὅταν μὲ διδάξῃς τὰ προστάγματά σου θέλω τὰ κάμῃ εὐθὺς σὰν καλὸς καὶ πρόθυμος δοῦλός σου.

δ΄. Φθέγξοιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη:

δ΄. Καὶ θέλει διηγᾶται ἡ γλῶσσά μου καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὰ λόγιά σου, καὶ νὰ τοὺς λέγω πῶς ὅλαις σου ἡ πρόσταξαις εἶναι δικαιοσύνη καὶ ἁγιωσύνη γεμάταις:

έ. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

έ. Μόνον ἂς φθάσῃ ἡ χεῖρά σου γλήγορα νὰ μὲ σώσῃ, διατὶ θέλω ἀγαπᾷ καὶ ἐγὼ ταῖς παραγγελίαις σου νὰ τὰς κάνω μὲ περισσοτέραν ὄρεξιν.

ς΄. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.

ς΄. Καὶ ὅλος μου ὁ πόθος θέλει εἶσαι εἰς ἐσένα νὰ ἐγδέχωμαι νὰ ἰδῶ τὴν βοήθειάν σου εἰς ὅλαις μου ταῖς χρείαις, καὶ νὰ εἶναι ὁ νόμος σου

εἰς τὸν νοῦν μου νὰ τὸ λογιάζω καὶ νὰ τὸ θυμοῦμαι ἀσκόλαστα.

ζ΄. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

ζ΄. Καὶ ἔτζι ἐλπίζω πῶς θέλει ζήσῃ ἡ ψυχή μου μὲ τὴν βοήθειάν σου νὰ σὲ δοξολογᾷ, καὶ νὰ μοῦ βοηθοῦσιν ἡ δικαιοκρισίαις σου εἰς τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικά μου κίνδυνα:

η΄. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου. Ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα καθ. ιζ΄.

η΄. (Διατὶ ὁμολογῶ τούτην τὴν ὥραν πῶς) ἐχάθηκα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου Χριστέ μου σὰν πρόβατον λυκοπιασμένον εἰς τ' ἀδόντια τῶν ἐχθρῶν μου, ἀλλὰ γύρεψαί με εὐθὺς νὰ μὲ γλυτώσῃς τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου. (Διατὶ ἐγὼ γλυκύτατέ μου Δεσπότη ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν σοῦ σφαίνω) δὲν δύνομαι να λησμονήσω τὰ σπλαγχνικά σου παραγγέλματα ὁπου μᾶς κράζῃς ὅλους εἰς τὴν μετάνοιαν.)

Δόξα.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθ΄.

Θλιβερὴ ψαλμῳδία εἰς τὸν ἀνεβασμὸν τῶν σκαλοπατιῶν.

Ὑπόθεσις εἰς ὅλους τοὺς ιε΄. ψαλμοὺς τῶν ἀναβαθμῶν.

Τοῦτοι οἱ ιε΄. ψαλμοὶ ἔχουσι μίαν ὀνομασίαν, καὶ λέγουνται ψαλμοὶ ἀνεβασίας, διατὶ ἡ βαβυλῶνα στέκει χαμηλὰ ἀπὸ τὴν ἱλήμ: Καὶ ὀνομάζουνται καὶ ψαλμοὶ σκαλιῶν διατὶ ὁ ναὸς τοῦ σολομῶντος (ὁπου τὸν ἐξανακτίσασιν) ἦτον μακρὺς, πλατὺς, καὶ ὑψηλότατος καὶ εἶχε ιε΄. σκαλιὰ ὁπου ἀνεβαίνασιν ἀπάνω εἰς τὸ βῆμα: Καὶ ἦσαν εἰς γ΄. μέρη μερισμένα ἀπὸ πέντε, πέντε εἰς κάθα μέρος. Καὶ τὸ ἕνα σκαλὶ ἦτον μακρύτερον καμπόσον ἀπὸ τὰ τέσσερα. Καὶ ἀναβαίνοντας οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι εἰς ἕνα, ἕνα, σκαλὶ ἐψάλλασιν ἕνα ψαλμὸν, εἰς κάθε ἕνα· καὶ εἰς τὸ σκαλὶ τὸ μεγαλίτερον ἐκαρτεροῦσαν καμπόσον καὶ ἐπροσεύχουνταν. Καὶ ἀνεβαίνοντας εἰς τὰ ιε΄. ἔψαλαν καὶ ἐτελειόναν τὴν δοξολογίαν. Καὶ τὸ περισσότερον εἰς τὰς μεγάλαις σκόλαις καὶ ἑορταῖς. Καὶ ἀναφέρνασι τὰ κακὰ ὁπου ἐπαθαίνασιν εἰς τὴν σκλαβίαν τους οἱ ἰουδαῖοι· καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἐλευθερίας τους καὶ τοῦ ἐρχομοῦ τους εἰς τὴν πατρίδα τους. Καὶ εὐχαριστοῦσαν τὸν Θεὸν μὲ κατάνυξιν καὶ δάκρυα καὶ εὐφροσύνην, ὁπου τοὺς ἐπαίδευσε διὰ τὰς ἁμαρτίας τους καὶ πάλιν τοὺς ἐλευθέρωσε καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν πατρίδα τους διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του. Τούτους τοὺς ψαλμοὺς μᾶς ἐπαράδωκεν ἡ ἐκκλησία νὰ τοὺς διαβάζωμεν τὴν μεγάλην μ΄. Διὰ νὰ θυμούμεθεν πῶς ὁ Χριστὸς μὲ

πα

τὸ πάθητου μᾶς ἐξεσκλάβοσεν ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀπιστίας καὶ εἰδωλολατρείας καὶ τοῦ διαβόλου (σὰν καὶ τοὺς ἰουδαίους ἀπὸ τὴν βαβυλωνίαν,) Καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστοῦμεν, καὶ νὰ τὸν παρακαλοῦμεν ἀκόμι νὰ μᾶς συγχωρέσῃ· καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίαςμας· καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ εἰς τὴν αἰώνιον πρίδαμας.

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς, ριθ'. ψαλμοὺς.

Προσευχὴ ὁποῦ ἐπαρακάλει τὸν Θεὸν ὁ σκλαβομένος λαὸς τῶν ἰουδαίων νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα, καὶ νὰ τοὺς γλυτόσῃ ἀπὸ τὰς ἄδικαις καὶ ὑβριστικαῖς γλῶσσαις τῶν ἀπίστων· καὶ ἀπὸ ταῖς ψευδολογίαις, καὶ ἀναγελασμοὺς, βλασφημίαις, καὶ ἀβανίαιςτους, ὁποῦ τοὺς ἐκαίασι μέρα νύκτα σὰν ἀφτούμενα κάρβουνα· καθὼς εἶναι συνήθια νὰ γίνεται εἰς ἐκείνους ὁποῦ σκλαβόνονται εἰς τὰ ἄπιστα καὶ βάρβαρα ἔθνη, ὁποῦ τοὺς τυραννοῦσι μὲ πολλῶν λογιῶν λόγια ὁποῦ τοὺς λέγουσι, καὶ κακὰ ὁποῦ τοὺς κάνουσι, χωρὶς καμίαν ἀφορμὴν, μόνον ἀπὸ τὴν κακοσυνήθειάτους. Τοῦτος ἁρμόζει νὰ τὸ λέγῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὅποιος εὑρίσκεται εἰς σὲ σκλαβίαν. εἰς διαβολικὰ σκάνδαλα· εἰς ἀβανίαις καὶ κακολογίαις καὶ ἄλλα ὅμοια. νὰ εὑρίσκῃ παρηγορίαν καὶ βοήθειαν ἀπὸ τὸν Χριστὸν νὰ ἀπομένῃ ὅτι κακὰ καὶ ἂν τοῦ λαχαίνουσι διὰ τὰς ἁμαρτίαςτου. Καὶ νὰ ζητᾷ τοῦ Θεοῦ ἐλεημοσύνην μὲ κατάνυξιν καὶ δάκρυα, καθὼς τὸ ἔκαναν καὶ οἱ ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν πόνον ὁποῦ εἶχαν διατὰ ἱεροσόλημα· καὶ μετὰ παρακάλια καὶ δάκρυα καὶ μετάνοιαν, καὶ σκόλασιν τῆς ἁμαρτίας, τοὺς ἐλυπήθη καὶ τοὺς ἀπάκουσε, καὶ τοὺς ἔδωκε τὸ χάρισμα. Μὰ ἀδὲ τὰ ἐκάνασι τοῦτα, ὁ Θεὸς δὲ τοὺς ἐχάριζε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πρίδα, καὶ ἤθελαν ἀπεθάνη ὅλοιτους εἰς τὴν σκλαβίαν. Λοιπὸν ἂν κάνωμεν καὶ ἐμεῖς τὰ ὅμοια διὰ τὴν οὐράνιον βασιλείαν, κερδαίνομαν τὴν ψυχήνμας. Μὰ ἀδὲ μᾶς σύρνῃ ὁ θεϊκὸς ἔρωτας εἰς τὴν ἀπάνω ἰλῆμ καὶ καρφοθοῦμεν εἰς τὴν λάσπιν ἐτοῦνοῦ τοῦ κόσμου ὡς τὸ τέλοςμας δὲν ἀξιωνόμεθεν εἰς τὴν οὐράνιον ζωὴν, ἀλλὰ εἰς τὸν παντοτινὸν θάνατον τῆς κολάσεως νὰ τυραννούμεθεν καὶ νὰ θρηνοῦμεθεν ἄκαιρα καὶ ἀνωφέλευτα, κατὰ τὸ δίκαιον καὶ μέρος τῶν ἁμαρτημάτωνμας.

α. ΠΡὸς Κύριον τῷ θλίβεσθαίμε ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέμου.

α. ΠΑ'ντα μου ἔχοντας εἰς ἐσένα τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδαμου σὲ ἐπαρακάλουν εἰς τὴν θλίψαισμου, καὶ μοῦ ἀπάκουες καὶ μοῦ ἔδιδες τὴν βοήθειάν του.

ζητᾷ παρηγορίαν.

β'. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήνμου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

β'. Ἔτζι καὶ τώρα Κύριέμου λύτρωσαι τὴν ψυχήνμου ἀπὸ τὰ ἄδικα στόματα τῶν ἐχθρῶνμου, καὶ ἀπὸ τὴν γλῶσσαντους τὴν δολερὴν καὶ πολύπλοκον.

γ'. Τί δοθείη σοι, καὶ τί πρὸς τε-

γ'. (Καὶ ἂν μὲ ἐρωτᾷς τί κακὸν μοῦ κάνει καὶ φω-

	τε θείησοι πρὸς γλῶσσαμ δολίαμ;	φωνάζω) καὶ τί χάρισμα θέλω νὰ μοῦ δωθῇ καὶ τί κακὸν νὰ κάμῃς εἰς τὴν πονηρὰν γλῶσσαν;
	δ΄. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημμένα,	δ΄. (Σοῦ ἀποκρίνομαι πῶς) σὰν ταῖς σαγίταις τοῦ δυνατοῦ τοξότου ὁποῦ ἔχουσι τ' ἀκονισμένα ξυφάρια (σφάζουσι τὴν καρδίαν τὰ λόγια τους,
	έ. σιὺ τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς:	έ. καὶ ἀνάπτουσι τὰ σκάνδαλα εἰς τοὺς ἄλλους) καὶ φλογίζουσιν ὅμοια μετὰ ἀφτουμένα κάρβουνα τῆς ἐρήμου (ἤγουν μετακεῖνα τὰ κάρβουνα ὁποῦ καίουσιν οἱ καρβουνάροι εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ δυνατὰ ξύλα, ὁποῦ εἶναι σκληρὰ καὶ βασαγερὰ εἰς τὴν φωτιὰν, μετὰ ὁποῖα οἱ μαστόροι βράζουσι τὸ σίδερον, καὶ τὸ σφυροκοποῦσιν ὡς βούλουνται:)
	ς΄. Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρυνώθη,	ς΄. Καὶ ἀλλήμονον εἰς ἐμένα διατὶ ἐμάκρυνεν ἡ ζωή μου καὶ ἡ ξενιτία μου,
* αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι χώρα μικρὴ σιμὰ Βαβυλωνίας. καὶ κάμποι καρπεροί.	ζ΄. κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων * κηδάρ.	ζ΄. ὁποῦ ἐκατοίκησα τόσον καιρὸν ἀντάμα μὲ τοῦτο τὸ σκοτινὸν καὶ ἄπιστον καὶ σκληρὸν γένος ὁποῦ μᾶς ἐσκλάβωσε.
	ή. πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου:	ή. καὶ ἐπολυκαίρησα εἰς ταῖς τυραννίαις τους καὶ τοὺς ἐβαρέθηκεν ἡ ψυχή μου.
	θ΄. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικὸς,	θ΄. Μετ' αὐτοὺς ὁποῦ μισοῦσι τὸν Θεὸν καὶ τὴν εἰρήνην περνῶ εἰρηνικὰ ὁ ταλαίπωρος δίχως νὰ τοὺς σκανδαλίζω,
	ί. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς,	ί. Καὶ ὅσον τοὺς μιλῶ ἐγὼ μὲ τὸ καλὸν καὶ τοὺς προσκυνῶ καὶ τοὺς δουλεύω,
	ιά. ἐπολέμουν με δωρεάν.	ιά. τόσον αὐτοὶ μὲ πολεμοῦσι περισσότερον, ἄδικα (καὶ μοῦ κάνουσι χειρότερα βάσανα. Διατοῦτο δός τους τὴν ἀνταπόδωσιν εἰς τὰ λόγια καὶ ἔργα τους ἑκατονταπλάσια.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ΄. | Θλιβερὴ ψαλμωδία εἰς τὸ ἀνέβασμαν τῶν σκαλουνιῶν.

Εὑρισκόμενοι εἰς τὴν σκλαβίαν οἱ Ἰουδαῖοι τυραννισμένοι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν· εἰς ἐκεῖνα τὰ μεγάλα βάσανα τῶν ἀπίστων, μίαν ἔχοντας ἄλλην ἐλπίδα καὶ δύναμιν νὰ

νὰ γλυτώσουν· διὰ τοῦτο ἐσήκωσαν τοὺς νοῦς τους καὶ τ' ἀμμάτιά τους πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τοὺς βοηθήσῃ ὡς μεγαλοδύναμος καὶ πολυέλεος. Καὶ ἀπέκει ἐπαρηγοροῦνταν ἀπὸ τὰς προφητείας καὶ διδασκαλίας τῶν προεστώντων καὶ γερόντων πῶς θέλουσι λυτρωθῆ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Εἰς τόσον μετὰ παρακάλια καὶ δάκρυά τους ἐσυγκατέβασαν μὲ τὸν καιρὸν τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν. Ἔτζι ἂς κάνωμεν καὶ ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὰ κίνδυνα ὁποῦ τυραννούμεθεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας, νὰ μετανοοῦμεν· καὶ νὰ λέγωμεν τὸν ψαλμὸν τοῦτον πρὸς τὸν δεσπότην μας μὲ εὐλάβειαν· παρακαλῶντάς τον νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς μας· καὶ αὐτὸς ὡς πολυέλεος θέλει μᾶς λυτρώσῃ μίαν ἡμέραν (ὅταν εἶναι τὸ θέλημά του) ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα, καὶ ἀπὸ τὰ αἰώνια βάσανα, καὶ νὰ μᾶς ἀναπαύσῃ εἰς τὰ αἰώνια καὶ ἀθάνατα βασίλεια.

α΄. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου:

β΄. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:

γ΄. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου,

δ΄. μὴ δὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε:

ε΄. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει, ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ:

ϛ΄. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου.

ζ΄. ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου:

η΄. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε,

θ΄. ὁ

α΄. (Λοιπὸν μὴν ἔχοντας χέμου ἐλπίδα ἀπὸ καμίαν ἀνθρωπίνην δύναμιν νὰ γλυτώσω ἀπὸ τοὺς ἀντιδίκους μου) ἐσήκωσα τ' ἀμμάτιά μου καὶ τώρα σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὁποῦ δύνεται νὰ μοῦ ἔλθῃ θεϊκὴ δύναμις καὶ βοήθεια νὰ μὲ γλυτώσῃ: ζητᾶ βοήθειαν.

β΄. Καὶ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἔλθῃ οὐράνιος βοήθεια ἀπὸ τὸν Κύριόν μου, ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· (καὶ δύναται καὶ κάνει ὅσα βούλεται), ὅταν θέλῃ νὰ μὲ λυτρώσῃ:)

γ΄. (Καὶ στέκομαι μὲ μεγάλην καὶ στερεὰν παρηγορίαν, διατὶ γροικῶ Κέμου τὴν ἐλπίδα σου καὶ τὰ βιβλία σου νὰ μοῦ λέγουν) Μὴ φοβηθῇς νὰ παρασαλεύσῃς τὸ πόδι σου ἀπὸ τὴν καλὴν στράταν, (καὶ τὸν νοῦν σου ἀπὸ τὴν πίστιν σου,) ἤσα. ἑ.

δ΄. διατὶ ποτὲ) δὲ θέλει νυστάξῃ ὁλότελα ὁ ἄγγελος ὁποῦ σὲ φυλάσσῃ.

ε΄. Καὶ ἤξευρε πῶς δίχως ἄλλο δὲ θέλει νυστάξῃ, μὲ δὲ νὰ καμμύσῃ ποτὲ, ὁ Θεὸς ὁποῦ φυλάσσῃ τὸν λαόν του.

ϛ΄. Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει σὲ φυλάξῃ, καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει σὲ σκέπῃ.

ζ΄. καὶ νὰ στέκῃ εἰς τὴν δεξιάν σου νὰ σὲ δυναμώνῃ: Χρυσ. τοῦτο ἐγένετο ἐν τῇ ἐρήμῳ.

η΄. Καὶ δὲ θέλει δυνηθῇ τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος νὰ σὲ κατακαύσῃ (ἤγουν οἱ πειρασμοὶ τῆς ἡμέρας δὲ θέλουσι σὲ φλογίσῃ.)

θ΄. οὐδὲ

θ'. ὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα:

ι'. Κύριος φυλάξοι ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

ια'. Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:

θ'. ὐδὲ τὸ φεγγάρι τὴν νύκτα (ἤγουν ὐδὲ τὰ κίνδυνα τῆς νυκτὸς θέλουσι σὲ βλάψη ὐδὲ ἐχθρὸς φανερὸς, ἢ κρυφὸς νὰ σὲ νικήσῃ.)

ι'. (Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ μεγαλοδύναμος Κύριος ὁποῦ τὰ δύναται ὅλα εὔκολα) θέλει σὲ φυλάξῃ ἀπὸ κάθε κακὸν, αὐτὸς ἄσφαλτα θέλει φυλάξῃ τὴν ψυχήν σου ὁ πολυέλεος Κύριος.

ια'. Αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει φυλάξῃ τὴν ἐμπασίαν σου καὶ τὴν εὐγαλσίαν σου, τώρα καὶ πάντα· (ὥστε νὰ φυλάσσῃς τὰ ἅγιά του προστάγματα· καὶ νὰ σοῦ δίδῃ τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκά.

Ἀκούοντας οἱ σκλαβωμένοι ἑβραῖοι εἰς τὴν βαβυλῶνα τῶν προφητῶν καὶ προεστώντους πῶς ἔχουσι νὰ ἐλευθερωθοῦσιν ἐπαρηγοροῦνταν. Καὶ σιμώνοντας ὁ καιρὸς ἐλαχτάριζαν, καὶ ἐνθυμοῦνταν περισσότερον τῆς πατρίδος, καὶ τῆς ἐλευθερίας τους· καὶ ἐπαινοῦσαν ταῖς χάραις τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπαρακινοῦσαν ἕνας τὸν ἄλλον τους νὰ παρακαλοῦσι νὰ ἰδοῦσι τὸ γληγορώτερον τὸν ναὸν εἰς τὴν πρώτην του δόξαν, καὶ τὴν χώραν τους εἰς τὴν βασιλικήν της κατάστασιν, νὰ ἀλαφρωθοῦσιν ἀπὸ τὴν σκλαβίαν καὶ τὰ πολλά τους βάσανα νὰ χαίρουνται καὶ νὰ δοξάζουσι τὸν Θεὸν εὐφραινόμενοι: καὶ φθάνοντας ἡ ὥρα καὶ ἀκούοντας ἀπὸ τὸν κῦρον τὸν βασιλέα τὴν ἐλευθερίαν τους εὐχαριστοῦσαν τὸν Κύριον πασίχαροι εἰς τὴν χάριν ὁποῦ τοὺς ἔδωκεν. Ἀκούοντας λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ διπλοσκλαβωμένοι, τῶν ἀποστόλων καὶ διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας μας πῶς ἔχομεν νὰ ξεσκλαβωθοῦμεν ἕνα καιρὸν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, καὶ ἀπὸ τὴν πλάνην τοῦ κόσμου, καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς ἁμαρτίας, καὶ τυραννίας τοῦ σατανᾶ· ἂς παρηγορούμεθεν, κλαίοντας καὶ μετανοῶντας ταῖς ἁμαρτίαις μας διὰ ταῖς ὁποίαις ἐχάσαμεν τὴν οὐράνιον πατρίδα· καὶ ἐκολάσαμεν τὴν ψυχήν μας οἱ ταλαίπωροι. Καὶ ἂς παρακινοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον νὰ κάνωμεν καλά· καὶ νὰ παρακαλοῦμεν τὸν Χριστὸν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν χάριν νὰ γενοῦμεν ἄξιοι τῆς βασιλείας του· καὶ φθάνοντας ἡ εὐλογημένη ὥρα, καὶ ἀκούοντας ἀπὸ τὸν δεσπότην Χριστὸν τὸ δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς θέλομεν δοξολογᾶν τὸν Κύριον εἰς τὴν μεγάλην εὐεργεσίαν ὁποῦ ἐλάβαμεν εἰς τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον.

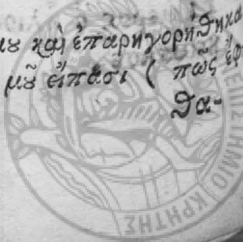
Σαν ἀκοῦσαν τὴν

α'. Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον

Κυ

α'. Εὐφράνθηκα κ' ἐμοῦ καὶ ἐπαρηγορήθηκα εἰς ἐκείνους ὁποῦ μοῦ εἴπασι (πῶς ἐφ

θα-

Κυ̃ πορευσόμεθα:

θασεν ὁ καιρὸς τώρα κατὰ τοὺς προφήτας καὶ τοῦ κύρου τοῦ βασιλέως τὸ πρόσαγμα νὰ ἐλευθερωθοῦμεν ἀπὸ τὴν σκλαβίαν τῆς Βαβυλωνίας) νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ̃ (νὰ εὐφρανθοῦμεν καὶ νὰ τὸν δοξάζωμεν χαρούμενοι καὶ καλοκαρδισμένοι:)

β΄. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱλῆμ.

β΄. Καὶ μᾶς ἐφαίνετο μὲ τὸν νοῦν μας πῶς νὰ ἐστέκουν τὰ πόδια μας εἰς ταῖς αὐλαῖς (καὶ στράταις καὶ φόρους, καὶ παλάτια σου) Ἱλῆμ (καὶ ἐλέγαμεν κλαίοντας ἀπὸ τὴν χαράν μας:)

γ΄. Ἱλῆμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις,

γ΄. Ὦ Ἱλῆμ ὁποῦ ἦσουν (μὲ βασιλικὰ κτίρια καὶ ψηλὴν τέχνην) κτισμένη καὶ ὡς μητρόπολις μὲ πολὺν λαὸν κατοικημένη.

δ΄. ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

δ΄. τὴν ὁποίαν εἶχε δυνατὸν τειχίον τριγύρου περικλεισμένην, πῶς ἐκαταστάθης ἔρημη ἔτζι;

ε΄. ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ Κυ̃.

ε΄. χαιρομένη ἦσουν διατὶ ἐκεῖ ἀνεβαίνασιν ὅλαις ἡ φυλαῖς, ἡ δώδεκα λέγω φυλαῖς τοῦ Κυρίου·

ς΄. μαρτύριον τῷ Ἰῆλ.

ς΄. νὰ προσκυνοῦσιν εἰς τὴν κιβωτὸν ὁποῦ εἶχε τὸν νόμον εἰς διόρθωσιν τοῦ λαοῦ (διὰ τὸ ὁποῖον ἐπαγαίνασιν ὅλοι κατὰ τὸ πρόσαγμα, νὰ κάνουσι τὲς τρεῖς μεγάλαις ἑορταῖς τοῦ χρόνου.)

ζ΄. Τοῦ ἐξομολογεῖσθαι τῷ ὀνόματι Κυ̃.

ζ΄. νὰ δοξολογοῦσι τὸν Κν̃ μὲ μεγάλην εὐλάβειαν.

η΄. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαδ:

η΄. Καὶ λογιάζοντας πῶς ἐκεῖ ἐκάθουνταν τὰ (τῆς ἐκκλησίας πρῶτα κριτήρια) ἀρχιερεῖς καὶ βασιλεῖς καὶ τὰ ἄρχοντες καὶ ἐκείνασι) καὶ ἦσαν οἱ θρόνοι τους βασιλείας εἰς τὰ παλάτια τοῦ Δαδ· (ἐπαρηγορούμεθον λείας πιστεύοντας πῶς θέλει κάμῃ ὁ Θς̃ καὶ εἰς ἐμᾶς τὰ ὅμοια.)

θ΄. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱλῆμ,

θ΄. (Λοιπὸν ἐπειδὴ τὸ ἐκάμετε ὦ ἀδελφοὶ ὅσοι ἐπεθυμᾶτε νὰ φθάσωμεν ἐδῶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν) Παρακαλεῖτε τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ πάλιν τὰ πράγματα ὁποῦ εἰρηνεύουσι τὴν Ἱλῆμ (λέγοντας, νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς ὑγείαν καὶ καλὴν καρδίαν καὶ πολυχρονίαν.

ι. καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

ι. καὶ τὰ ἀγαθά του εἰς τοὺς ἀγαπημένους σου Ἱερουσαλήμ.

ια. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, * καὶ εὐθηνία ἐν τοῖς πυργοβάρεσί σου.

ια. Νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς εἰρήνην εἰς τὸ φουσάτον σου, * καὶ πολλὴν καρποφορίαν εἰς τὰ κάστρη καὶ χώραις σου:

πολυκαρπίαν.

ιβ'. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου,

ιβ'. Καὶ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν νὰ τὸ κάμῃ διὰ ἀνάπαυσιν τῶν ἐδικῶν καὶ τῶν γειτόνων καὶ τοῦ γένους μας,

ιγ'. ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

ιγ'. Καθὼς ἐπαρακαλοῦσαμεν Πάντα ὦ Ἱερουσαλὴμ τὴν εἰρήνην διὰ λόγου σου.

ιδ'. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ιδ'. Μὰ περισσότερον διὰ τὴν δόξαν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας ἐπεθυμοῦμεν νὰ σοῦ δίδῃ ὅσα ἐπιθυμᾷ ἡ καρδία μας. (Λοιπὸν Κύριέ μου Ἰησοῦ Χριστὲ ἐνθυμούμενοι τὴν οὐράνιον βασιλείαν σου ἀναστενάζωμεν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ ἐμεῖς οἱ δοῦλοί σου νὰ μας ἐλευθερώσῃς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ νὰ μας ἀξιώσῃς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβ'.[1]

δέονται ναὶ δοῦσι τὴν ἐλευθερίαν τὸ γλυγορώτερον καὶ τὴν πεῖδα τες.

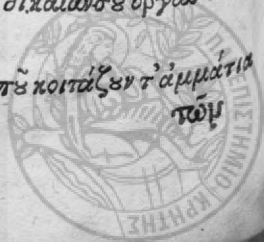
Τυρανισμένοι παρὰ πολλὰ οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὰ βάσανα τῶν ἐχθρῶν τους, στοχάζουν εἰς τὸν Θεὸν μὲ πολλοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ δάκρυα, καὶ τὸν παρακαλοῦσι κλαίοντας πρὸς αὐτὸν (σὰν οἱ δοῦλοι εἰς τοὺς αὐθέντας τους, ὅταν τοὺς δέρνουσι διὰ τὸ σφάλμα τους) νὰ τοὺς συγχωρέσῃ τὰ πταίσματα, καὶ νὰ τοὺς λυτρώσῃ τὸ γλυγορώτερον διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του· διατὶ δὲν ἠμπόρουσαν πλέον νὰ βαστοῦσι τὰς τιμωρίας τους. Τυραννισμένοι καὶ ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὰ βάσανα τῶν ἁμαρτημάτων μας, ἂς κάνωμεν τὰ ὅμοια, διὰ νὰ λυτρωθοῦμεν ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τὴν πρόσκαιρον, καὶ αἰώνιον.

α. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ:

α. Πρὸς ἐσένα Κύριέ μου ὁποῦ κατοικᾷς εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐσήκωσα καὶ τώρα σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς τ' ἀμμάτια μου (νὰ μὲ σπλαγχνισθῇς καὶ νὰ παύσῃς τὴν δικαίαν σου ὀργὴν ὁποῦ ἀνάφτῃ ἀπάνω μου:)

β'. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων

β'. Καὶ ἰδὲ πῶς ὡσὰν ὁποῦ κοιτάζουν τ' ἀμμάτια τῶν

λων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,

τῶν σκλάβων εἰς τὰς χεῖρας τῶν αὐθεντάδων τους,

γ'. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς.

γ'. Καὶ σὰν στοχάζονται τ' ἀμμάτια τῆς σκλάβας εἰς τὰ χέρια τῆς κυράστης (ὅταν τοὺς δέρνουν διὰ τὸ σφάλματους καὶ κλαίουσι μὲ ταπείνωσιν ἐμπροστάτους διανὰ τοὺς λυπηθοῦν νὰ παύσουν τὸν θυμόντους, καὶ νὰ ἀλάξουν εἰς ἡμερώτητα τὸ πρόσωπον καὶ τὴν καρδίαντους νὰ τοὺς συμπαθήσουν.)

δ'. Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,

δ'. Ἔτζι καὶ ἐμᾶς τ' ἀμμάτιαμας τῶν ἁμαρτωλῶν δούλωνσου βλέπουσιν εἰς ἐσένα τὸν Κύριον καὶ Θεόνμας ταπεινὰ μὲ πικρὰ δάκρυα,

ε'. ἕως οὗ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς:

ε'. ὥστε ὁποῦ νὰ μᾶς λυπηθῇς καὶ νὰ μᾶς σπλαγχνισθῇς (νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς ἀπὸ τὰ κακὰ τῶν ἁμαρτιῶνμας, καὶ νὰ μᾶς ἀναπαύσῃς ἀπὸ τὰ βάρη τῶν ἐχθρῶνμας:)

ϛ'. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς,

ϛ'. Λοιπὸν λυπήσουμας Κύριε καὶ ἐλέησέμας.

ζ'. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

ζ'. διατὶ κατὰ πολλὰ ἐγεμόσαμεν ὑβρυσίαις.

η'. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

η'. Καὶ παρὰ πολλὰ ἐχόρτασε καὶ ἐβαρέθη ἡ ψυχήμας (τὰ ἄμετρα βάσανα τῆς ἀσπλαγχνίαστους, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν πλέα νὰ τὰ βαστοῦμεν:)

θ'. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθυνοῦσι,

θ'. Διὰ τοῦτο πρόσταξε νὰ στραφῇ γλύγορα (ἡ καταφρόνεσίμας ἀπάνω τῶν ἀπίστων ὁποῦ χαίρονται τὴν σκλαβίανμας,)

ι'. Καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ι'. καὶ νὰ πέσουν ὅλα τὰ κακὰ ὁποῦ μᾶς κάνουν εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν ὑπερηφάνων ἐχθρῶν (ὁποῦ μᾶς τυραννοῦσιν ἄσπλαγχνα ἀπὸ τὴν κακοσύνηντους.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκγ'.[1]

Ὁμολογοῦσιν οἱ ξεσκλαβομένοι, καὶ κατασκοτομένοι, πῶς ἂν ὁ Κύριος δὲ τοὺς ἐφύλασσεν ἀπὸ τὴν μεγάλην ὀργὴν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ἤθελασιν ἔχη θανατομένους.

Καὶ διατοῦτο τοῦ εὐχαριστοῦσιν ὅπου τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ βρόχια τους, καὶ ἀπὸ τὰ μεγάλα τους κίνδυνα. Ἔτζι καὶ κάθε χριστιανὸς χρεωστεῖ νὰ ὁμολογᾷ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Χυ, ὅπου μᾶς εὔγαλεν ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὴν εἰδωλολατρίαν· καὶ μᾶς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας· καὶ νὰ δοξάζῃ τὴν ἐλεημοσύνην του.

ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἱλήμ· δοξολογοῦσι τὸν Κύ καὶ τὸν κράζουσι νὰ τοὺς φυλάσσῃ ἀπὸ τοὺς ἐναντίους.

α'. Εἰ μὴ ὅτι Κς ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

α'. (Ἂς τοῦ εὐχαριστᾷ θέμου ὁ λαός σου, καὶ ἂς λέγῃ) Ἀνίσως καὶ ὁ Κς δὲν ἦτον πάντα μετ' ἐμᾶς νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς ἐχθρούς μας.

β'. Εἰ μὴ ὅτι Κς ἦν ἐν ἡμῖν:

β'. Ἀνίσως καὶ ὁ Κς δὲν ἦτον μετ' ἐμᾶς νὰ μᾶς βοηθᾷ:

γ'. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.

γ'. Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου σηκώνουνται οἱ ἄγριοι ἐχθροὶ ἀπάνω μας θυμωμένοι, δίχως ἄλλο συζῶντανούς μας ἤθελασι καταπίῃ:

δ'. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

δ'. Καὶ εἰς ὀλίγα αὐτὸ τὸ ἔθνος εἰς τὴν ὥραν ὅπου ἄναπτεν ὁ θυμός του ἀπάνω μας,

ε'. ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατέπιεν ἡμᾶς.

ε'. ἂν δὲ μᾶς ἐφύλασσεν ὁ Κς βέβαια σὰν τὸ πολὺ καὶ βαθὺ νερὸν ἤθελε μᾶς καταποντίσῃ (ἡ παραμεγάλη τους κακοσύνη καὶ θλίψις μας:)

ψαλμ. ιζ'. γ'.

ϛ'. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,

ϛ'. (Ἡ ὁποία εἶναι τόση μεγάλη καὶ φοβερὴ ὅπου) καὶ ἀφοῦ ἤθελε περάσῃ ἡ ψυχή μας τοῦτον τὸν χειμονικὸν ξεροπόταμον,

ψαλμ. ξη'. α'. β'. γ'.

ζ'. ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον;

ζ'. ἠθέλαμεν λέγῃ εἶνας τοῦ ἀλλουμας ἀπὸ τὸν φόβον μας, τάχα ἐπέρασεν ἡ ψυχή μας τὸ βαθύτατον καὶ ἀβάστακτον καὶ χωρεὶς πάτον νερόν;

η'. Εὐλογητὸς Κς,

η'. (Ἀλλὰ ἐπειδὴ εἴδαμεν πῶς ἄλλη δύναμις δὲ μᾶς ἐλύτρωσε παραμόνον τοῦ Θυ) ἂς λέγωμεν νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κς,

θ'. ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

θ'. ὅπου δὲ μᾶς ἄφηκεν ἀκόμι εἰς τ' ἀδόντια ἐκείνων τῶν ἀπίστων (νὰ μᾶς κρατοῦσι σκλάβους καὶ νὰ μᾶς τυραννοῦσιν ὡς τὴν σήμερον.)

ι'. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων:

ι'. Καὶ ἠθέλησε νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ ψυχή μας σὰν πουλὶ ἀπὸ τὰ βρόχια τῶν κυνηγῶν.

ια'. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν:

ια'. Λοιπὸν βλέποντας πῶς ἐσυντρίφθη τὸ βρόχι τῆς σκλαβίας μας, ἐμεῖς ἐλευθερωθήκαμεν.

ιβ'. Ἡ

ιβ'. Ἂς

ιβ'. ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυ, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:~

ιβ'. (Ἂς τὸ θυμέμεθεν πάντα καὶ ἂς τὸ διηγούμεθεν) πῶς τούτη ἡ βοήθεια μᾶς ἦλθε ἀπὸ μέρους τοῦ Κύ μας ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ'.

Ὥσαν ἔφθασαν εἰς τὴν Ἱλημ οἱ ἰουδαῖοι, ἔχοντας εἰς τὸν Θν τὴν ἐλπίδα τους, νὰ τοὺς φυλάξῃ ἄβλαβους ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους. παρηγοροῦνται ἀπὸ λόγου τους καὶ λέγουσι, πῶς ὅσοι ἐλπίζουν εἰς τὸν Θν ἀπὸ καρδίας τους καὶ κάνουσι καλὰ ἔργα κατὰ τὸ θεϊκὸν πρόσταγμα, δὲ θέλουσι φοβηθῆν κίνδυνα θανάτου, οὐδὲ νὰ μετατοπίσουν ἀπὸ τὸν τόπον τους. διατὶ ὁ Θς στέκει τριγύρου τους σὰν τὰ τειχία εἰς τὴν χώραν. καὶ τοὺς φυλάσσει ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἄβλαβους, καὶ δὲν ἀφίνει τοὺς ἐχθροὺς νὰ τοὺς σιμώσουν, οὐδὲ νὰ τοὺς πειράξουσι. καὶ παρακαλεῖ τὸν Θν νὰ δίδῃ τὰ ἀγαθά του τῶν δικαίων. καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν πρεπούμενην παίδευσιν. Καὶ μᾶς ἀνοίγει τ' ἀμμάτια μας νὰ κάνωμεν καλά, καὶ τότε νὰ ἐλπίζωμεν τὴν σωτηρίαν μας.

α'. ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύ, ὡς ὄρος σιὼν:

α'. (Χαίρομαι Κέ μου ἀκούοντας τοῦ παρόντος ψαλμοῦ νὰ λέγῃ πῶς) ὅσοι ἔχουσιν εἰς τὸν Θν ὅλην τους τὴν ἐλπίδα (καὶ κάνουσι τὰ θελήματά του ἀπαρασάλευτα) στέκουνται δυνατοὶ σὰν τὸ ὑψηλὸν ὄρος τῆς σιών. (ἤγουν τὴν Ἱλημ:)

β'. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ κατοικῶν Ἱλημ.

β'. Καὶ δὲ θέλει σαλευθῆ ποτὲ (ἀπὸ κανένα φόβον) ἐκεῖνος ὁποῦ κατοικᾶ μὲ εὐλάβειαν εἰς τὴν Ἱλημ. (καὶ εἰς πᾶσαν χώραν, καὶ ἐκκλησίαν, καὶ ὑπακοὴν τοῦ Χυ:)

γ'. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κς κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:

γ'. Διατὶ καθὼς στέκουν τὰ ὄρη τριγύρου τὴν Ἱλημ, ἔτζι καὶ ὁ Κς στέκει τριγύρου τοῦ λαοῦ του, καὶ τὸν φυλάσσει τώρα καὶ πάντα:

δ'. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κς τὴν *ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων:

δ'. (Διατὶ ὡσὰν ὁποῦ κάνουσι μικροὶ καὶ μεγάλοι τὸ θέλημά του) δὲ θέλει ἀφήσῃ ὁ Κς τὴν ἐξουσίαν καὶ ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν, νὰ κυριεύσῃ τὴν κληρονομίαν τῶν δικαίων:

*χρύσ. τὴν βασιλείαν τῶν ἀπίστων καλεῖ.

ε'. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖ-

ε'. Διὰ νὰ μὴν θελελάχῃ (μετὴν ἀντάμωσιν νὰ γελαθοῦσιν οἱ δίκαιοι, ἢ νὰ φοβηθοῦσιν, ἢ μὰ

χεῖρας αὐτῶν.

να πλανεθῶσιν) νὰ ἁπλώσουν τὰς χεῖρας τους εἰς τὰς ἀνομίας τῶν ἀπίςων, (ἀλλὰ νὰ σπουδάζουσι πάντα εἰς τὰ θεάρεςά του:)

ϛ'. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ:

ϛ'. Ναὶ Κύριε μου δίδετο τοῦτο τὸ καλὸν εἰς τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ εἰς ὅσους ςέκουνται μὲ ὅλην τους τὴν καρδίαν εἰς τοὺς ὁρισμούς σου (διανὰ σὲ δοξάζουσι καὶ νὰ ἀναπαύουνται εἰς τὴν πεῖδα τους.)

ζ'. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς ςραγγαλιὰς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν:

ζ'. Καὶ πάλιν ἐκείνους ὁποῦ κλίνουσιν εἰς τὰς δυναςείας καὶ ἀδικίας (καὶ πειράζουσι τὸν λαόν του,) θέλει τοὺς βάλη ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δικαιοκρίτης, μετὰ κείνους ὁποῦ ἐργάζουνται τὰ ἄνομα, (εἰς τὰ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια βάσανα:)

η'. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ:~

η'. Καὶ τότε θέλει εἶσαι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ καλοσιώνη του εἰς τοὺς ἀγαπημένους δούλους του.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκέ.

Εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἔσδρα φαίνεται πῶς ὁ βασιλεὺς κύρος ἔδωκεν ἄδειαν τῶν ἰουδαίων ὁποῦ ἦσαν σκλαβωμένοι ἀπὸ τὸν ναυχοδονόσορ, νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν πεῖδα τους. καὶ οἱ κακογνωμοι καὶ φιλόσαρκοι ἐμείνασι μὲ τοὺς ἀπίςους· μὰ οἱ εὐλαβητικοὶ ἐσικώθησαν καὶ ἐπήγασι μετὰ χαρᾶς, καὶ εὐχαρισοῦσαν τὸν Θεὸν ὁποῦ τοὺς ἐλευθέρωσε. Καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ὁποῦ ἐμείνασι, νὰ τοὺς φωτίση καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάση καὶ αὐτοὺς νὰ ςραφοῦσιν ὀπίσω εἰς τὸν τόπον τους. νὰ ἐλευθερωθοῦσι ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἀπὸ τοὺς χαλδαίους. Τὸ ὅμοιον πρέπει νὰ κάνωμεν καὶ ἐμεῖς ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, νὰ σπουδάζωμεν νὰ φεύγωμεν τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὴν σκλαβίαν τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους ὁποῦ εὑρίσκουνται εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ διαβολικὴν ἀσωτείαν νὰ τοὺς δώση καλὴν μετάνοιαν, καὶ νὰ τοὺς λυτρώση τὸ γλυγορήτερον. Καὶ ἀκόμι νὰ τοὺς διδάσκωμεν καὶ νὰ τοὺς μιλοῦμεν καὶ ἐμεῖς κατὰ τὸ δυνατόν μας νὰ ἀφίσουσι τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν διάβολον. καὶ νὰ δράμουσι μὲ ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ καλὰ ἔργα πρὸς τὸν Θεὸν νὰ κλαίουν τὰς ἁμαρτίας τους, διανὰ δυνηθοῦσι νὰ κατοικήσουσιν εἰς τὴν οὐράνιον πατρίδα τους αἰώνια.

ά. ΕΝ τῷ ἐπιςρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν σιών.

ά. Ἔσοντας καὶ νὰ ςρέψη ὁ Κύριος μας ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα τὸν σκλαβωμένον του λαὸν νὰ ἔλθη χαρούμενος εἰς τοὺς τόπους τῆς Ἰερουσαλήμ.

β'. Ε'-

β'. Ε'-

β΄. Ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.	β΄. Ἐπαρηγορήθημεν πολλὰ (καθὼς τὸ κάνουσιν οἱ ξεσκλαβομένοι σὰν ἐλευθερωθοῦσι.)
γ΄. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.	γ΄. (Διατὶ δίχως ἄλλο) τότε (εἰς τὴν θαυμαστὴν χάριν ἐκείνην) ἐγέμοσε μεγάλην χαρὰν (ἡ καρδίαμας, καὶ χαρμόσυνα λόγια) τὸ στόμαμας. καὶ εὐχαρίστα τὸν Θεὸν ἡ γλῶσσάμας μὲ μεγάλην ἀναγάλλιασιν.
δ΄. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,	δ΄. Τότε ἐλέγασι καὶ τὰ ἔθνη ἀνάμεσόντους,
ε΄. ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν.	ε΄. Μεγάλον ἔκαμε τὸ ὄνομάτου εἰς τὸν κόσμον ὁ Κύριος, μετὸ νὰ κάμῃ εἰς ἐκείνους (τέτοιον πρᾶγμα νὰ τοὺς ξεσκλαβώσῃ δίχως πόλεμον χάριτα.)
ς΄. Ἐμεγάλυνε Κύριος,	ς΄. (Καὶ ἐμεῖς ἐφωνάζαμεν περισσότερον, λέγοντας) μεγάλον καὶ θαυμαστὸν ἔδειξεν (εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν) τὸ ὄνομάτου ὁ Κύριος,
ζ΄. τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν,	ζ΄. ἔσοντας, καὶ νὰ κάμῃ εἰς ἐμᾶς (τέτοιαν χάριν.)
η΄. ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.	η΄. ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἐγενήκαμεν πασίχαροι.
θ΄. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν,	θ΄. (Καὶ ἂς εἶναι δοξασμένη ἡ μεγάλη σου ἐλεημοσύνη Κύριέμου, μόνον σὲ παρακαλοῦμεν, ἐπίστρεψε καὶ τοὺς λοιποὺς ἐδικούς μας (ὁποῦ ἔμειναν θεληματικῶς εἰς τοὺς ἀπίστους,)
ι΄. ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ;	ι΄. (νὰ δράμουσι γλύγορα εἰς ἐμᾶς,) σὰν τρέχουσι τὰ χειμονικὰ ποτάμια εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ ταῖς βροχαῖς τοῦ νότου.
ια΄. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.	ια΄. Καὶ καθὼς οἱ γεωργοὶ ὁποῦ σπέρνουσι μὲ δάκρυα τὸν χειμόνα μὲ πολλαῖς κρυάδες, θερίζουσι χαρούμενοι τὸ καλοκαίρι.
ιβ΄. πορευόμενοι, ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.	ιβ΄. καὶ παγαίνοντας μὲ τὴν ψύχραις, καὶ κλαίοντας ἐσπέρνασι τὴν σποράντους.
ιγ΄. ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει,	ιγ΄. καὶ τὸ θέρος ἔρχονται εἰς τὰ σπίτιατους μὲ ἀναγάλλιασιν,
ιδ΄. Αἴροντες τὰ δράγμα-	ιδ΄. Βαστῶντας τὰ δεμάτια καὶ καρποὺς χαρούμε-

τῶ αὐτῶν :~

νοι εἰς τοὺς ὤμους. (τέτοιας λογῆς ϗ ἐκεῖνοι ὁπου ἐπήγασι μὲ τόσα δάκρυα καὶ φόβους καὶ ἐστάθησαν ὡς τῶρα τόσους χρόνους εἰς τὴν σκλαβίαν, κάμε νὰ στραφοῦσι μὲ τὸ θέλημάτους, νὰ ἔλθουσι χαρούμενοι εἰς τὴν πατρίδατους, νὰ δοξάζωμεν αὐτάμα τὸ ὄνομάσου.) Ἔτζι καὶ ἐμεῖς Χέμου σὲ δὲν χαριστοῦμεν εἰς ταῖς πολλαῖς ἐλεημοσιύναις ὁπου ἔκαμες ὡς τῶρα εἰς τοὺς δούλουςσου, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἐπιστρέψης ϗ ἐμᾶς ϗ ὅλον τὸ γένοςμας εἰς τὸ θέλημάσου. ϗ νὰ μᾶς κατοικήσῃς εἰς τὴν βασιλείανσου; διανὰ σὲ δοξάζωμεν κατὰ τὸ χρέοςμας.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκς´.

Εἰς τὸ δ´. τῶν βασιλ. κγ´. καὶ κδ´. φαίνεται πῶς ἐσκλάβοσεν ὁ ναυχοδονόσωρ τὴν Ἱλῆμ. καὶ περνῶντας ό. χρόνοι ἐπῆρε τὴν βασιλείαν τῆς βαβυλῶνος ὁ κύρος ϗ τοὺς ἐλευθέρωσε, ϗ ἐπῆγαν εἰς τὴν χώραντους. ϗ θέλοντας νὰ τὴν ξανακτήσουν ϗ αὐτὴν ϗ τὸν ναὸν οἱ ξεσκλαβωμένοι ἰουδαῖοι μετοὺς πρώτους τὸν ζοροβάβελ, ϗ ἔσδραν καὶ νεεμίαν τοὺς ἐμπόδιζαν οἱ σαμαρεῖται, ϗ οἱ ἄλλοι ἐχθροὶ ὁπου ἐκατοικοῦσαν εἰς τὰ περίχωρα, ϗ δὲ τοὺς ἄφιναν νὰ τελειώσουν τὸ ἔργοντους ϗ αὐτοὶ τοὺς ἀποκρένουνταν ἄφοβα, πῶς εἰς τὸ χέρι τοῦ Θυ στέκουνται ὅλα τὰ πράγματα. καὶ ἐπειδὴ ἦτον τὸ θέληματου νὰ κτισθῇ πάλιν ἡ Ἱλῆμ, δὲ θέλουσι δυνηθῇ νὰ τοὺς ἐμποδίσουσι. Καὶ ἂ δὲ θέλει ὁ Θς νὰ τοὺς παραδώσῃ τὴν χώραν, δὲν καιρὰ ἀγρυπνοῦσι ϗ πολεμοῦσι, διατὶ δὲν ἠμποροῦσι νὰ τὴν πάρουσι. Διατοῦτο ἂς σηκωθοῦσι νὰ φύγουσι, διανὰ μὴν ἰδοῦσι τὴν ὀργὴν τοῦ Θυ ἀπάνωντους ϗ τὸν κακόντους θάνατον, καὶ πῶς αὐτοὶ μετοῦ Θυ τὴν βοήθειαν ϗ δύναμιν θέλουσι τοὺς νικήσῃ νὰ τοὺς χαλάσουσι, ϗ νὰ μείνουσι τιμημένοι ϗ χαρούμενοι. καθὼς ἐγινεκιόλα. Ἔτζι ἂς σπουδάζωμεν ϗ ἐμεῖς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θυ, νὰ μᾶς δυναμόνει νὰ νικοῦμεν τὰ πάθη, ϗ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς ϗ τῆς ζωῆςμας. καὶ νὰ φεύγουσι μὲ τὴν βοήθειαντου καταισκοτωμένοι ϗ συντροπιασμένοι ἀπὸ λόγουμας. ϗ ἐμεῖς κερδεμένοι ϗ χαρούμενοι.

ἡ ἐλπίδα τοῦ Θυ κάνει δυνατὸν τὸν αὐτὸν.

α´. ΕΑν μὴ Κς οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες:

α´. (ΚΑθε ἕνας θέμου χρειάζεται εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδατου εἰς τὴν δύναμίνσου, ϗ νὰ ἀντιπολεμᾷ τοὺς ἐχθρούς ϗ νὰ λέγῃ. ὦ ἐχθροὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ φίλοι τῆς ἀδικίας ἡ ξεύρομεν καλὰ πῶς)

β´. Ἐὰν

Ἀνί-

	Α'νίσως κὴ δὲν εἶναι θέλημα κὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ κτιϑῆ αὐτὶ, ἡ χώρα. ὄφκερα κοπιοῦσιν οἱ κτιςάδες:
β'. Ε'ὰν μὴ Κς φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτlω ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.	β'. Ε'τζι ἀδὲ φυλάξῃ ὁ Κς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου κὴ μίαν πόλιν κτισμένlω, ἄκαιρα κοπιοῦσι κὴ ἀγρυπνοῦσι καὶ παιδεύονται ἐκεῖνοι ὁποῦ τὴν φυλάσσουσι:
γ'. Εἰς μάτlω ὑμῖν ἐςὶ τὸ ὀρϑρίζειν,	γ'. Τὸ ὅμοιον ἀνεργα κοπιᾶτε κὴ ἐσεῖς νὰ ἀγρυπνᾶτε τριγύρου τῆς χώρας (κὴ νὰ πολεμᾶτε δίχως τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα νὰ τlὼ πάρετε.)
δ'. Ε'γείρεσθαι μετὰ τὸ καθέσθαι. οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδυνῆς:	δ'. Καὶ σικωθῆτε εὐθὺς σὰν ἦλθετε, κὴ μισεύσετε ἄπρακτοι. ἐσεῖς ὁποῦ γυρεύετε νὰ τρώγετε τοὺς ξένους κόπους κὴ τὸ ψωμὶ τὸ ματωμένον:
ε'. Ο'ταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,	ε'. Διατὶ τῶρα ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἐμᾶς τοὺς ἀγαπημένους του τὴν ἀνάπαυσιν (δὲν εἶναι καιρὸς νὰ μᾶς πολεμᾶτε,
ς'. ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυ̃ υἱοί.	ς'. ἐπειδὴ χρεία νὰ ἠξεύρετε (πῶς τοῦτος ὁ τόπος καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ υἱοί τους εἶναι) ἡ κληρονομία τοῦ Κυρίου.
ζ'. ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαςρός:	ζ'. (καὶ διὰ τὰ πολλὰ βάσανα ὁποῦ τοὺς ἐκάμετε θέλει ὁ Θεὸς) νὰ γενοῦσι τοῦτοι παρηγορία. κὴ ἀνάπαυσις τῶν γονέων τους. (νὰ κάμουσι μυριοπλάσια τlὼ ἀνταπόδοσιν εἰς τὴν σκληροκαρδίαν σας:)
η'. Ω'σεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ,	η'. (Καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσαι ἀπὸ Θεοῦ φωτία εἰς τοὺς ἐχθρούς τους) σὰν ταῖς γλύγοραις σαΐταις ὁποῦ πετοῦνται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀνδρειομένου παλικαρίου εἰς τοὺς ἀντίδικούς του.
θ'. Οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.	θ'. Ε'τζι θέλετε γνωρίσῃ πῶς εἶναι (μὲ τοῦ Χυ̃ τὴν δύναμιν) κὴ οἱ υἱοὶ τῶν ποτὲ ἀχαμνισμένων κὴ σκλαβομένων δούλων του ἀνίκητοι, (νὰ σᾶς δίδουσι μὲ πολλαῖς θλίψαις ἄχημον θάνατον, καθὼς ὁποῦ ἐκάνετε καὶ ἐσεῖς εἰς τὸ γένος τους:)
ι'. Μακάριος ὃς πληρώσει τlὼ ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν:	ι'. Καὶ καλότυχος ὅποιος ἀπ' ἐκείνους χορτάσει τὴν ἐπιθυμίαν του ἀπὸ τὰς σάρκας σας:

ια'. Οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις:~	ια'. Καὶ ὅσοι λάβουσι τούτην τὴν χάριν ἀπὸ Θεοῦ δὲ θέλουσι διλιάσῃ οὐδὲ νὰ ἐντραποῦν ὅταν φανοῦσιν ὀμπροστὰς εἰς τοὺς ἐχθρέστους νὰ μιλοῦσιν, ἢ νὰ μαλόσουσι μετ' ἐκείνους.

Ω'δὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκζ'.

οἱ φοβούμενοι τὸν Χριστὸν χαίρουνται τοὺς κόπους τους.

Τοῦτος ὁ ἀναβαθμὸς μαρτυρᾷ πῶς εἶναι δυστυχεῖς ὅσοι δὲ φοβοῦνται τὸν Θεὸν, καθὼς τὸ ἐπάθασι τόσα ἄπιστα ἔθνη, καὶ κακοὶ ἄνθρωποι ὡς τὴν σήμερον καὶ ἐξωλοθρεύθησαν. Καὶ καλοτύχοι ὅσοι τὸν φοβοῦνται, διατὶ λαμβάνουσι μεγάλα χαρίσματα ἀπὸ τὴν βασιλείαν του. ὡς καθὼς τὸ βλέπομεν καὶ εἰς τὴν παλαιὰν καὶ νέαν γραφὴν, καὶ μετ' ἀμμάτιαμας. Καὶ ηὑρίσκομεν εἰς τοὺς προφήτας πῶς διαν μὴν ἔχουσι φόβον Θεοῦ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ἐσκλάβωσε καὶ ἄλλαις φοραῖς. Καὶ εἰς τοὶ Ναυχοδονόσωρ. Καὶ μὲ τοὺς ο. χρόνους διανὰ τὸ φοβηθοῦσι καὶ νὰ μετανοήσουσι τοὺς ἐξεσκλάβωσε. Λοιπὸν ὅποιος φοβᾶται τὸν Θεὸν καὶ τοῦ ὑποτάσσεται εἰς ὅλα του τὰ προστάγματα, χαράστονε. διατὶ γίνεται μακάριος καὶ δοξασμένος πρόσκαιρα καὶ αἰώνια κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. Διατοῦτο ὅσοι θέλουσι νὰ ἔχουσι τέτοιαν εὐτυχίαν, ἂς ἔχουσι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ φυτευμένον μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους, ἐπειδὴ μετοῦτο δύνουνται νὰ φεύγουσι τὰ κακὰ, καὶ νὰ κάνουσι τὰ καλὰ. νὰ τὸν ἔχουσι φίλον καὶ φυλακτὴν πρόσκαιρα. καὶ νὰ λάβουσι καὶ αἰώνια τὴν ἀληθινὴν μακαριότητα.

α'. ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ:	α'. ΚΑλότυχοι ὅλοι ὁποῦ φοβοῦνται τὸν Κύριον καὶ περιπατοῦσιν εἰς ταῖς στράταις του, (καὶ κάνουσι δικαιοσύνην, προσευχὴν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ὅλα του τὰ θεάρεστα:)
β'. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι,	β'. Ἐσὺ ὁποῦ κάνῃς ἔτζι θέλεις ξεχορτάσει ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τοὺς καρποὺς σου,
γ'. μακάριος εἶ. καὶ καλῶς σοι ἔσται:	γ'. καὶ νὰ εἶσαι καλοτύχος. καὶ νὰ εὕρῃς πολλὰ καλὰ. (νὰ τὰ χαίρεσαι πρόσκαιρα καὶ αἰώνια:)
δ'. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου,	δ'. Ἡ νόμιμος γυναῖκα σου θέλει εἶσαι σὰν ἀμπέλι πολύκαρπον, εἰς ὅσα κλεοῦνται εἰς ὅλον τὸ σπίτι σου,
ε'. οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν	ε'. οἱ υἱοί σου θέλουσι στέκει ὡς τρυφερὰ καὶ πολυανθισ-

λαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου:

ϛ´. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον:

ζ´. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,

η´. Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ * πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

θ´. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου.

ι´. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

θησμένα ἐλαιόφυτα τριγύρου τῆς τραπέζας σου:

ϛ´. Καὶ ἤξευρε πῶς ἔτζι θέλει εὐλογᾶται αἰωνίως κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ φοβᾶται τὸν Κύριον (καὶ φυλάσσει ὅλα του τὰ προστάγματα:)

ζ´. (Διατοῦτο καὶ ἐσὺ ὁποῦ τὸ κάνης) ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς θέλει σὲ εὐλογᾶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν του,

η´. Καὶ θέλεις βλέπη καὶ νὰ εὐφραίνεσαι τὰ καλὰ τῆς πατρίδας σου ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς σου.

θ´. Καὶ νὰ θωρῆς τὰ παιδογγονάσου νὰ χαίρεσαι.

ι´. Τέτοια χάρις καὶ καλοσυνὴ τοῦ Θεοῦ θέλει εἶσαι εἰς τοὺς δούλους του.

* εἰρήνην, πλοῦτον, νίκην: εὐθυνίαν. καὶ τὰ ἑξ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκη´.

Τοῦτον τὸν ἀναβαθμὸν ἔλεγεν ὁ λαὸς τῶν ἰουδαίων ἀφοῦ ἐξεσκλαβώθησαν καὶ τοὺς ἐμπόδιζαν οἱ ἐχθροὶ νὰ κτίζουσι. Καὶ ἐπαρηγοροῦνταν λέγοντας, πῶς καθὼς ἀπὸ πολλοὺς πολέμους τοὺς ἐγλύτωσεν ὁ Θεός, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐξωλόθρευσεν, ἤθελε τὸ κάμη καὶ τότε εἰς δόξαν του. Τοῦτος παρηγορᾶ τοὺς πιστοὺς νὰ ἔχουσιν ὑπομονὴν εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ σκλαβίαις ὁποῦ τοὺς κάνουσιν οἱ ἐχθροί της. καὶ νὰ ταπεινόνουνται καὶ νὰ παραπονοῦνται τοῦ ἑαυτοῦ τους, διατὶ παιδεύονται ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας τους, καὶ νὰ ἔχουσι καλαῖς ἐλπίδαις καὶ ἐγκάρδιον μετάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξολοθρεύση τοὺς ἐχθρούς τους, καὶ νὰ τοὺς ξεραίνη σὰν τὰ χόρτα ὁποῦ φυτρόνουσιν ἀπάνω εἰς τὰ σπίτια ὁποῦ εἶναι τὰ δώματά τους σκεπασμένα μὲ τὸ χῶμα, ὥσαν εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ κάστρο, καὶ εἰς ἄλλους τόπους (ὁποῦ δὲν βάνουσι κεραμίδια νὰ τὰ σκεπάζουν, ἀλλὰ χῶμα) καὶ διὰ τοῦτο εὐγαίνουσι πολλὰ χόρτα, μὰ ἄκαρπα. Καὶ τοὺς καταρᾶται νὰ ξεραθοῦσιν ἄκαρποι, καὶ νὰ τοὺς ῥίξουσιν εἰς τὴν στράταν νὰ τοὺς καταπατοῦσιν οἱ ἐχθροί τους σὰν καὶ ἐκεῖνα, ὁποῦ τὰ ξύουσι τὴν πρώτην τοῦ αὐγούστου καὶ τὰ ῥίκτουσι κάτω ἀπὸ τὰ δώματα, καὶ τὰ καταπατοῦσιν εἰς ταῖς στράταις. Διατὶ τέτοιας λογῆς δίδουσι κακὸν τέλος οἱ κακόγνωμοι καὶ ἄδικοι. καὶ τότες οἱ καλοὶ ἐλευθερώνουνται καὶ στεφανόνουνται καὶ ἀναπαύονται.

α´. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,

α´. Ἂς σοῦ εὐχαριστᾶ κατὰ τὸ χρέος του θέμου ὁ λαός σου, καὶ ἂς λέγη· δοξάζω σε Κύριέ μου ὁποῦ

μου, * εἰπάτω δὴ Ἰσλ.

β'. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι:

γ'. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου, ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ,

δ'. ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

ὁ Κύρος ὁ βασιλεύς.

ε'. Κς δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν:

ς'. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

ζ'. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων,

η'. ὡς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

θ'. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων.

ι'. καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

ια'. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς.

ιβ'. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνό-

ὁποῦ Πολλαῖς φοραῖς μὲ ἐπολέμησαν οἱ ἐχθροί μου ἀπὸ μικρόν. (ἤγουν ἀπ' ὅταν ἤμουν εἰς τὴν αἴγυπτον καὶ μὲ ἐλευθέρωσες μετὰ φοβερά σου καὶ μεγάλα θαυμάσια.)

β'. Πολλαῖς φοραῖς μὲ ἐπολέμησαν ἀπὸ μικρὸν, καὶ δίδοντάς μου τὴν βοήθειάν σου, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ μὲ μεταγυρίσουν ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα μου:

γ'. Καὶ ἄγκαλα καὶ μὲ φοβερὰ φορτώματα καὶ ῥαβδαῖς νὰ ἔκοψαν τὸν ὦμόν μου οἱ σκληροκάρδιοι,

δ'. καὶ ἔδειξαν πολὺν καιρὸν ὅσον ἐδύνονταν τὴν κακοσύνην τους ἀπάνω μου:

ε'. Ἀλλὰ ὁ Κς ὡς δικαιοκρίτης τοὺς ἐταπείνωσε καὶ ἔκαμε καὶ ἔκοψεν ὁ κύρος τοὺς λαιμοὺς ἐκείνων τῶν κακῶν καὶ ἀπίστων, καὶ μὲ ἐλευθέρωσε:

ς'. Ἔτζι ἂς ἐντραποῦσι καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπρὸς, καὶ ἂς στραφοῦσι νικημένοι καὶ ἀναγελασμένοι ὀπίσω, ὅσοι μισοῦσι καὶ πολεμοῦσι τὴν ἐκκλησίαν μας.

ζ'. Καὶ ἂς μείνουσιν ἀνεργοι καὶ ἄκαρποι σὰν τὰ χόρτα ὁποῦ γίνουνται εἰς τὰ σπίτια ὁποῦ εἶναι σκεπασμένα μὲ τὸ χῶμα,

η'. (ὁποῦ ἄγκαλα καὶ νὰ στέκουνται ὑψηλὰ) ὅμως πρὸ τοῦ νὰ τὰ ἀνασπάσουν ξηραίνονται ἀπὸ λόγου τους.

θ'. Ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲ γεμόνει τὴν φοῦκτα του καρπὸν ἐκεῖνος ὁποῦ τὰ θερίζει,

ι'. οὐδὲ τὸν κόρφον του ὅσα δεμάτια καὶ ἂν μαζώξη:

ια'. (Διατοῦτο δὲ τὰ ψηφοῦσι ἐκεῖνοι ὁποῦ τὰ ξίσι καὶ τὰ ῥίκτουσι κάτω ἀπὸ τὸ δῶμα) οὐδὲ οἱ διαβάτες τοὺς λέγουσι (σὰν ἐκείνων ὁποῦ θερίζουν τὰ σπαρμένα) εὐλογία Κυ εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τὸ θέρος σας.

ιβ'. (Οὐδὲ τὰ φέρνουν εἰς τ' ἁλῶνι νὰ τὰ εὐλογή-

ὀνόματι Κυ ~ Δόξα.

γήσουν οἱ ἱερεῖς λέγοντας) νὰ εἶσαι εὐλογημένοι καὶ νὰ πολὺ καρπήσουν ἀπὸ Θεοῦ τὰ χόρτασας. (Λοιπὸν παρακαλοῦμέν σε Χε μου δίδε μας ὑπομονὴν εἰς τοὺς πειρασμοὺς, καὶ ἔχε τὴν ἔγνοιαν νὰ μᾶς φυλάσσῃς, καὶ νὰ ἀφανίζῃς τὰ κακὰ, καὶ νὰ μᾶς δίδῃς τὴν ἐλευθερίαν μας.

Δόξα.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκθ'.

Ἐπαρακάλιεν ὁ σκλαβωμένος λαὸς τῶν ἰουδαίων τὸν Θεὸν, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας του νὰ τοῦ συγχωρέσῃ τὰς ἁμαρτίας του, ἡ ὁποῖαις ἦσαν ἀφορμὴ καὶ τοὺς ἀντιστέκουνταν οἱ ἐχθροὶ καὶ τοὺς ἐμπόδιζαν εἰς τὸ κτίσιμον. καὶ νὰ τοὺς δυναμώσῃ νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον τους, διατὶ ἐλπίζασιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὴν αὐγὴν ὡς τὸ βράδυ, καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὴν αὐγὴν, νὰ τοὺς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν πόλεμον ὡς μεγαλοδύναμος καὶ πολυέλεος. καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐπάκουε, διατὶ τὴν ἐπαρακαλοῦσαν μὲ ὅλην τους τὴν προθυμίαν καὶ εὐλάβειαν, καὶ ἐσπούδαζαν ἁρματωμένοι τὸ ἔργον τους. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἀφ' οὗ μᾶς ἐξεσκλάβωσεν ὁ Χς ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἀπὸ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας. πάλιν μετὰ τὸ βάπτισμα, καὶ τὴν ἐξομολόγησιν μᾶς πολεμοῦσιν οἱ ἐχθροὶ ὅσον δύνουνται νὰ χαλάσουν τὴν καλήν μας μετάνοιαν, ἂς τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπ' αὐτοὺς. καὶ νὰ μᾶς δυναμώνῃ εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ ἂς ἔχωμεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα μας μέρα νύκτα, καὶ ἂς σπουδάζωμεν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ ἀσκόλαστα μὲ ὅλην μας τὴν προθυμίαν καὶ δύναμιν ἁρματωμένοι μὲ τὴν χάριν του. Καὶ ἡ βασιλεία του ὡς ἀγαπημένος πλάστης καὶ Θεός μας θέλει μᾶς δυναμόνῃ τώρα νὰ νικοῦμεν. Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μας θέλει μᾶς ἐλευθερώσῃ παντάπασις, καὶ νὰ μᾶς ἀναπαύσῃ εἰς τὰ αἰώνια κάλλη τῆς βασιλικῆς του χώρας τῆς πεῖδας μας.

α. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κε, Κε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου:

β. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου:

γ'. Ἐὰν

α. Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου σὲ παρακαλῶ (σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς) Κέ μου νὰ ἀκούσῃς τοὺς πόνους μου, ὦ Κε τοῦ κόσμου ἀπάκουσε τὴν φωνήν μου:

β. Παρακαλῶ σε Χε μου νὰ ἀκροαθῇς τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τὸ παρακάλιον μου. (νὰ μοῦ συγχωρέσῃς τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ νὰ μοῦ δίδῃς τὴν βοήθειάν σου:)

ὁ ἐλευθερωμένος λαὸς προσεύχεται.

γ'. Δια-

γʹ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κέ.	γʹ. Διατὶ ἀνίσως καὶ θέλῃς νὰ βάλῃς ἀρχὴν νὰ στοχασθῇς καὶ νὰ ἐξετάσῃς ταῖς ἀνομίαις μας Κέ μὲ τὸν θυμόν σου,
δʹ. Κέ τίς ὑποστήσεται;	δʹ. Κέ μου πολυέλεε τίς δύναται νὰ φανῇ ὀμπροστά σου;
εʹ. ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν:	εʹ. διατὶ μόνον εἰς τὴν χεῖράν σου εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη (ἂν θέλῃς διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου νὰ μᾶς τὴν δώσῃς:)
ςʹ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὑπέμεινά σε Κέ.	ςʹ. Καὶ ἐπειδὴ ὀνομάζεσαι καὶ εἶσαι ἐλεήμων (διὰ τοῦτο δὲν ἀπελπίζομαι ποτέ μου,) καὶ ἔχω τὴν ὑπομονήν μου εἰς ἐσένα νὰ μὲ ἐλεήσῃς Κέ μου.
ζʹ. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.	ζʹ. Καὶ στέκεται μὲ ὑπομονὴν ἡ ψυχή μου ὡς τὸν λόγον σου (ὁποῦ κράζῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.)
ηʹ. Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύ:	ηʹ. Καὶ ἐλπίζει ἡ ψυχή μου εἰς τὸν αὐθέντην της νὰ τὴν βοηθήσῃ.
θʹ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς,	θʹ. (Διὰ τοῦτο μὴν ἀπελπίζεται οὐδένας.) ἀλλὰ καθ' ἡμέρα ἀπὸ ποῦ νὰ ξημερώσῃ ὡς τὸ βράδυ,
ιʹ. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον:	ιʹ. ἀπὸ τὰ ξημερώματα ὡς τὸ βράδυ ἂς ἐλπίζει ὁ λαὸς εἰς τὸν δεσπότην του:
ιαʹ. Ὅτι παρὰ τῷ Κῷ τὸ ἔλεος,	ιαʹ. Διατὶ τὰ σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅλον ἐλεημοσύνη γεμάτα,
ιβʹ. καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.	ιβʹ. καὶ ὅλη ἡ λύτρωσις στέκει εἰς τὴν ἐξουσίαν του (καὶ τὴν δίδει εὔκολα εἰς τοὺς μετανοοῦντας.)
ιγʹ. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ:~	ιγʹ. καὶ αὐτὸς θέλει λυτρώσῃ τὸν λαόν του. (μόνον νὰ ἐπιστρέψῃ) ἀπὸ ὅλαις του ταῖς ἀνομίαις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλαʹ.

Ἐπειδὴ σὰν ἦλθεν ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς ἀπὸ τὴν σκλαβίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐσπούδαζε νὰ τὴν κτίσῃ, ἐμποδισμένος ἀπὸ τοὺς τριγύρου ἐχθρούς. ἔχοντας τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσε. τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ βοηθήσῃ καὶ τότε, καὶ νὰ τὸν

γλυτώ-

γλυτώσῃ πάλιν. Διατὶ δὲν ἤθελε γυρέψῃ βοήθειαν ἀπὸ μεγάλους βασιλεῖς καὶ δυνάστας νὰ τοῦ βοηθήσουν. Καὶ τοῦ τάσει νὰ μὴν ὑπερηφανεύεται, οὐδὲ νὰ παρακούῃ πλέα, διανὰ μὴ σκλαβωθῇ χειρότερα. ἀλλὰ θέλει ταπεινώνεται πρὸς αὐτὸν τὸν μεγαλοδύναμον μὲ ὅλην του τὴν ἐλπίδα· καὶ νὰ κλαίῃ ἔμπροσθέν του, σὰν τὸ ἀποκομένον παιδὶ ἀπὸ τὸ γάλα τῆς μητρός του, ὅπου κλαίῃ καὶ τρέχει εἰς αὐτὴν, νὰ τὸ σικώσῃ καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ. Τὸ ἴδιον πρέπει νὰ κάνῃ καὶ κάθε χριστιανὸς νὰ τρέχῃ εἰς τὴν μετάνοιαν μὲ ταπείνωσιν, νὰ παρακαλεῖ τὸν Χριστὸν, νὰ τὸν λυτρώνῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τὰς ἁμαρτίας του. Καὶ νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ συγκοινωνᾷ μὲ καθαρὰν καρδίαν τὸ ἅγιον σῶμα καὶ τὸ αἷμά του. καὶ νὰ ἔχῃ εἰς αὐτὸν εἰς τὴν θλῖψιν καὶ εἰς τὴν χαράν του στερεὰν τὴν ἐλπίδα του. Καὶ αὐτὸς δίχως ἄλλο θέλει τοῦ δώσῃ τὸ ζήτημά του, ἐδῶ· καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του.

α. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου,	α. Κύριέ μου (γινώσκεις πῶς εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῶν ἀπίστων) δὲν ὑψώθηκεν εἰς κακοσύνην ἡ καρδία μου (νὰ καταφρονῶ τὴν πίστιν μου.)
β. οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου:	β. οὐδὲ ἐσικώθη ὁ νοῦς μου ἢ τ' ἀμμάτιά μου (νὰ κοιτάξω τὴν δόξαν καὶ καλοπάθειαν τῶν ἀσεβῶν νὰ λιχουδέψω:)
γ. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις,	γ. Οὐδὲ ἐπάγενα εἰς τοὺς μεγάλους του (μὲ τὴν ὄρεξίν μου νὰ χαίρωμαι μετ' ἐκείνους.)
δ. οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ:	δ. οὐδὲ ἠθέλησα νὰ ἔχω φιλίαν μὲ τοὺς θαυμαστοτέρους του ὅπου μὲ ἐξουσίαζαν (νὰ σοῦ λησμονήσω. Τὸ ὁποῖον θέλω φυλάσει καὶ τώρα εἰς τὴν ἐλευθερίαν μου.)
ε. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου,	ε. Ἀ δὲν ἐταπεινόνουμου, καὶ νὰ ταπεινώνομαι, μὰ ἀνέβαζα, ἢ ἀνεβάζω τὴν ψυχήν μου εἰς τέτοια πράγματα.
ϛ. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ.	ϛ. (Καὶ ἀ δὲν ἐπέτα, καὶ νὰ πετᾷ ὁ πόθος μου μὲ ὅλα τὰ βάσανα τῶν ἐχθρῶν μου εἰς τὰς ἀγκάλας σου καὶ εἰς τὴν βοήθειάν σου) σὰν τὸ παιδὶ ὅπου ἀποκόπτουν, ἀπὸ τὸ γάλα (ὅπου τρέχει μὲ φωναῖς καὶ δάκρυα) εἰς τὴν μητέρα του νὰ τὸ ἀγγαλιάσῃ καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ, παίδευσέ με χειρότερα.
ζ. ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου:	ζ. (ἀλλὰ καθὼς λέγω τὴν ἀλήθειαν) ἔτζι κάμε τὴν ἀνταπόδωσιν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ψυχήν μου, (καὶ λύτρωναί με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου:)
η. Ἐλ-	η. Λοι-

ή. Ἐλπισάτω ἰηλ ἐπὶ τὸν Κῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·

ἡ λοιπὸν χρεία νὰ ταπεινώνεται καὶ νὰ ἐλπίζῃ πάντα εἰς τὰ βάσανάτου ὁ λαόςσου εἰς ἐσένα Κύριέμου, καὶ νὰ σὲ δοξάζῃ τώρα, καὶ αἰώνια.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρλά.

Ἐδῶ ἀναθυμήζει ὁ λαὸς τῶν ἰουδαίων τὸν Θεὸν, νὰ θυμᾶται τοῦ Δαδ καὶ ταῖς πολλαῖς του
καλοσυνάις, ὁποῦ τὸν ἀγάπα παρὰ πολλὰ καὶ εἶχε τόσον πόθον καὶ ἔγνοιαν νὰ τοῦ
β΄. βασ. ζ΄. β΄. βασ. κδ΄ α΄. παραλ. ιέ. κτίσῃ ναὸν περίφημον εἰς τὴν ἰλὴμ νὰ κατοικήσῃ. Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἐμίνησε μὲ τὸν Νά-
θαν (β΄. βασιλ. ζ΄.) νὰ μὴ τὸν κτίσῃ αὐτὸς, ἀλλὰ ὁ ὑιόςτου ὁ Σολομὼν. Τάσον-
τάςτου νὰ στέσῃ εἰς τὸν θρόνοντου τοὺς κληρονόμουςτου· καὶ νὰ εἶναι μὲ τὸν λαόντου νὰ τοὺς
φυλάσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀναπαύῃ, ὥστε ὁποῦ στέκουνται εἰς τὰ προστάγματάτου. Καὶ τὸν ἔκ-
τισεν ὁ Σολομὼν εἰς τὸ ἀλῶνι τοῦ ὀρνᾶ κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ πρςτου. Καὶ ἔφε-
ρε τὴν κιβωτὸν μὲ μεγάλην παράταξιν. (γ΄. βασιλ. ή.) λέγουσι τινὲς πῶς θέ-
γ΄. βασ. ή. καὶ β΄. παραλ. γ΄. λοντας νὰ εἰσέβουσι μέσα ἐκλίθησαν μοναχαῖςτους ἡ πόρταις (μὰ ἡ θεία γρα-
φὴ δὲ τὸ γράφει) βλέποντας ὅλοιτους τὸ μέγα θαῦμα ἐξεστάθησαν καὶ ἐπαρακά-
λουσαν οἱ ἱερεῖς τὸν Θεὸν μεγαλοφώνως (καθὼς προεγράφη εἰς τοὺς κγ΄. ψαλμοὺς)
νὰ ταδεχθῇ διὰ ὄνομα τοῦ δούλουτου τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἔμπῃ μέσα αὐτὸς καὶ ἡ ἁγίατου
κιβωτὸς. Καὶ τότε ἀνοίγοντας οἱ πόρτες ἀπὸ λόγουτους, τὸν ἐδόξασαν· καὶ τὸν ἐπα-
ρακάλεσαν νὰ θελήσῃ νὰ τὸν στερεώσῃ καὶ νὰ τὸν πολυχρονίσῃ εἰς δόξαντου, καθὼς
ἔταξε τοῦ Δαβὶδ. Καὶ νὰ εὐλογήσῃ τὸν βασιλέα, τοὺς ἱερεῖς, καὶ ὅλον τὸν λαὸν· καὶ νὰ
τοὺς διαφυλάττῃ κάθε καιρὸν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἀβλαβοὺς, διανὰ τὸν δοξολογοῦσι
καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦσι πάντατους. Τοῦτον ἐψάλασι καὶ ὡσὰν ἐξεσκλαβώ-
θησαν ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα καὶ ἐξανάκτησαν τὸν ναὸν δεύτερον, ἐνθυμούμενοι τὰ κακὰ
ὁποῦ ἐπάθασι, καὶ εὐχαριστοῦσαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἐλευθερίαντους. Τὸ ἴδιον ἐκάνασι
καὶ εἰς τοὺς πολέμους, σκλαβομοὺς, καὶ ἐλευθερίαις· καὶ ἀναφέρνασι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν
Δαβὶδ τὸν πολυαγαπημένοντου καὶ πρόθυμον δοῦλον διανὰ τοὺς λυπᾶται, καὶ διὰ τὸ
πινομῆστου νὰ τοὺς συγκατεβαίνῃ νὰ τοὺς βοηθῇ καὶ νὰ τοὺς σκέπῃ κατὰ τὸν λόγον-
του. Καὶ ὁ Θεὸς ὡς ἀληθινὸς εἰς ὅλατου τὸ ἔκανε, ὥστε ὁποῦ ἐστέκαν εἰς τὸν νόμοντου,
καὶ ἔκαναν τὲς παραγγελιαῖςτου. μὰ μὴ θέλοντας νὰ σπουδάζουν εἰς τὰ προστάγμα-
τάτου, ἐχαλοῦσαν τὸ τάξιμον τοῦ Θῦ ἀπὸ λόγουτους, καὶ ἐπαθαίνασι τὰ κακὰ ὁποῦ
τοὺς ἐπροφήτευαν οἱ προφήταιςτους· ὥστε νὰ ἠθέλασι τυραννιστῇ εἰς τὰ μεγάλα
βάσανα νὰ κλαύσουν ἀπὸ καρδίαςτους, τάσοντάςτου νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ καὶ νὰ τοῦ
ὑποτάσσουνται· καὶ αὐτοὶ πάλιν εἰς ὀλίγον ἐκάνασι τὰ ὅμοια, καὶ ἐξαναπαιδεύουν-
ταν κατὰ τὰ ἔργατους. Βλέπετε ἀγαπημένοι πῶς οἱ ἑβραῖοι ἐφέρνασι τὸν Δα-
βὶδ εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ δὲν ὠφελοῦνταν παραμόνον ὅταν ἐκάνασι καὶ
τὰ κα-

τὰ καλὰ ἔργα; ἔτζι κὴ ἐμεῖς εἰς ὅσους ψαλμοὺς κὴ προσευχαῖς, ἀναφέρνομεν τὸν μεσίαν τ̃ δεσπότην μας πρὸς τ̃ Θεὸν κὴ πρα εἰς τὰ κινδιωάμας, δὲν ὠφελούμεθεν παρὰ νὰ κάνωμεν κὴ τὰ θελήματάτου. διατὶ καθὼς ἐκεῖνοι ὅσον ἐφύλασαν τ̃ νόμον, ἦσαν φυλαμμένοι, ἀλλέως ἦσαν παιδεμμένοι, ἔτζι τὸ παθαίνομεν καὶ ἐμεῖς. Καὶ μὴ θέλοντας (σὰν κὴ ἐκείνους) νὰ ὑπακούωμεν, λέγοντας πῶς δὲ δυνόμεθεν· πεύτομεν εἰς τόσα κακὰ κὴ τύραννα, ὁποῦ εἶναι βαρύτερα κὴ φοβερώτερα ἑκατονταπλάσια, καὶ κοπιαστικώτερα μυριοπλάσια ἀπὸ τοῦ Θῦ τὰ προστάγματα. Ἀλλὰ εἰπέτεμου τὶ βάρρος ἔχει ὁ κόπος τῆς φύλαξης, ὀμπροστὰς εἰς τὰς τιμωρίας τῆς παρακοῆς; ὁποῦ δὲ βασανιζόμεθε μόνον πρόσκαιρα, ἀλλὰ κὴ κολαζόμεθεν αἰώνια; Διὰ τοῦτο ἀθέλομεν τ̃ ἀγάπιω κὴ τιὼ βοήθειάντου ἂς κάνωμεν (δίχως ἀφορμαῖς) κὴ τὰ θελήματάτου, ἀλλέως θέλομεν τ̃ ἔχει ἐχθρὸν κάθε καιρὸν, ἢ φοβερὸν κριτιὼ καταπαύσιμας.

ά. ΜΝήσθητι Κε̃ τοῦ Δαδ̃ ϗ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.	ά. Θυμήσου Κέμου τοῦ Δαβὶδ κὴ τ̃ πολλῆστου καλοσιωύης, (κὴ ὑπομονῆς, καὶ ὑπακοῆς, ἢ πόθου ὁποῦ εἶχε νὰ κτισθῇ ὁ [illegible]σου.) * ἦσαι.
β'. Ὡς ὤμοσε τῷ Κῷ, ηὔξατο τῷ Θεῷ ἰακὼβ.	β'. Καὶ πῶς ὤμοσε τοῦ Κύμας, κὴ ἔταξε τοῦ Θῦ ξς'. τοῦ ἰακὼβ:
γ'. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκουμου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.	γ'. Καὶ εἶπε δὲ θέλω ἔμπη ξέγνιαστος νὰ φάγω ἢ νὰ πίω εἰς τὸ σπίτιμου, οὐδὲ νὰ ἀνέβω νὰ κοιμηθῶ εἰς τὸ κρεβάτιμου.
δ'. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖςμου, ϗ τοῖς βλεφάροιςμου νυσταγμὸν.	δ'. Οὐδὲ νὰ καμνήσω τ' ἀμμάτιαμου, καὶ νὰ ἀποκοιμηθῶ.
έ. Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοιςμου.	έ. Καὶ νὰ πλαγιάσω τιὼ κεφάλιωύμου εἰς τὸ προσκέφαλόνμου νὰ γλυκοκοιμηθῶ μὲ τὸν ὕπνόνμου.
ς'. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ,	ς'. Ὥστε ὁποῦ νὰ μοῦ φανερωθῇς νὰ εὕρω τόπον καλὸν κὴ ἐπιτήδιον κὴ ἀρεστὸν τοῦ Κύμου,
ζ'. σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.	ζ'. νὰ κτίσω τ̃ ναὸν τοῦ Θῦ τοῦ Ἰακὼβ (νὰ θέσω τιὼ ἁγίαντου κιβωτὸν μέσα:)
ή. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτιὼ ἐν εὐφραθᾷ,	ή. Καὶ νὰ πῶς ἀκούσαμεν ἀπ' αὐτὸν τ̃ Δαβὶδ τ̃ βουλιώσου (καθὼς τοῦ εἶπεν ὁ νάθαν *) πῶς ἠθέλησες νὰ τ̃ κτίσουν εἰς τιὼ πόλιν ἐπάνω εἰς τὸ ἁλῶνι τοῦ ὀρνᾶ,
θ'. Εὐ-	θ'. Καὶ

*β. βασ. κδ΄. καὶ α΄. παραλ. ιε΄. χρύσ. δίφραθᾶ τὴν ἰκ δα φυλῶ λέγει.

θ΄. Εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.	θ΄. Καὶ τώρα τὴν βλέπομεν κτισμένον εἰς τοὺς κάμπους τοῦ δάσου.
ι΄. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.	ι΄. Καὶ ἀγαποῦμεν νὰ ἔμπωμεν μέσα εἰς αὐτόν·
ια΄. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.	ια΄. Διὰ νὰ προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον καὶ κιβωτὸν, ὁποῦ ἐστάθησαν τὰ πόδιασου καὶ ἡ ἐνέργιάσου καὶ ἐμίλιες καὶ ἐθαυματούργας.
ιβ΄. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου:	ιβ΄. Διατοῦτο σικώσου Κύριέ μου νὰ ἔμπῃς εἰς τὴν ἀνάπαυσίνσου, ἐσὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἁγιότητόςσου (ὁποῦ κατοικᾷ ἡ βασιλείασου εἰς αὐτὴν καὶ δοξάζεται· καὶ στερεοσέτην ἀσάλευτον εἰς τοῦτον τὸν τόπον, νὰ μὴ γυρίζῃ πλέα ἀπάνω καὶ κάτω εἰς διάφορους τόπους ὥσαν πρῶτα.)
ιγ΄. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,	ιγ΄. Καὶ θέλουσι σὲ δοξολογᾷ οἱ ἱερεῖς σου νὰ εἶναι ἀκριβοσολισμένοι (τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ καλοσύνην, καὶ νὰ διδάσκουσι τὸν λαόνσου) τὴν δικαιοσύνην,
ιδ΄. Καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.	ιδ΄. Νὰ χαίρουνται οἱ δοῦλοισου εἰς τὰς ψαλμωδίας καὶ ἑορτάσου.
ιε΄. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.	ιε΄. Καὶ κάμεμας διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλουσου τούτην τὴν καλοσύνην, καὶ μὴ στρέψῃς τὸ πρόσωπόνσου ἀπὸ τὸ παρακάλιον τοῦ ἁγιομυρισμένου δούλουσου τοῦ Σολομῶν:
ιϛ΄. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.	ιϛ΄. Διατὶ ἠξεύρωμεν πῶς ὁ Κύριος ἔμνοξε τοῦ Δαβὶδ πῶς θέλει φυλάσῃ πάντα τὴν ἀλήθειαν ὁποῦ τοῦ ἔταξε, καὶ νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃ.
ιζ΄. ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.	ιζ΄. ὁποῦ τοῦ εἶπε ἀπὸ τὸ σπέρμασου θέλω καθίσῃ βασιλέα εἰς τὸν θρόνονσου:
ιη΄. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου,	ιη΄. Καὶ ἀνίσως καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοίσου τὴν διαθήκην μου,
ιθ΄. καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς.	ιθ΄. καὶ τὰ προστάγματά μου ὁποῦ τοὺς παραγγέλνω,
κ΄. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου:	κ΄. θέλουσι καθίσῃ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοί τους παντοτινὰ εἰς τὸν θρόνονσου:

κα΄. Ο

κα΄. Διὰ

κα'. Ὅτι ἐξελέξατο Κς τὴν Σιών,	κα'. Διατὶ ὁ Κς ἐδιάλεξε τὴν ἱλῆμ διὰ ἐδικήν του,
κβ'. ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.	κβ'. καὶ ἀγάπησε νὰ τὴν ἔχῃ διὰ κατοικιὰν καὶ μητρόπολιν τῆς βασιλείας του.
κγ'. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος,	κγ'. Καὶ εἶπε τούτη βέβαια εἶναι ἡ ἀνάπαυσίς μου τώρα καὶ πάντα.
κδ'. ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν:	κδ'. καὶ εἰς αὐτὴν θέλω κατοικήσῃ διατὶ τὴν ἐδιάλεξα διὰ νὰ ἀρέσκωμαι εἰς αὐτήν.
κε'. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,	κε'. Καὶ θέλω εὐλογᾶ καὶ νὰ πληθύνω τὰ ζῶα καὶ τὰ πράγματά της,
κς'. τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.	κς'. καὶ νὰ χορταίνω ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα φαγιὰ τοὺς πτωχούς της.
κζ'. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.	κζ'. Θέλω ἐνδύνῃ τοὺς ἱερεῖς της χάριν θαυμαστήν, καὶ θέλουσι χαρῆ μὲ μεγάλην ἀναγάλλιασιν οἱ καλοί της κάτοικοι.
κη'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.	κη'. Ἐκεῖ θέλω κάνῃ νὰ ἀναβλαστάνῃ πάντα ἡ βασιλικὴ δύναμις (καὶ ἡ δόξα τοῦ μεσσία) εἰς τὸν θρόνον τοῦ Δαβίδ. λουκ. α'.
κθ'. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.	κθ'. Καὶ θέλω ἑτοιμάσῃ τὸν πολύφωτον λύχνον τὸν πρόδρομον, (νὰ φέξῃ καὶ νὰ φανερώσῃ τὴν θεϊκὴν ἐξουσίαν τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ μου.) μαλαχ. γ'.
λ'. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,	λ'. Καὶ τοὺς ἐχθρούς του θέλω ἐνδύσῃ μεγάλην ἐντροπήν,
λα'. ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.	λα'. καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον θέλει ἀνθοβολᾶ ὁ νέος ναός μου καὶ ὁ λαός μου. (Λοιπὸν πὲρ ὑπὲ θυμήσου μας διὰ τὸν Χριστὸν) καὶ κάμε νὰ ξανακτισθοῦσι καὶ τώρα οἱ ἐκκλησίαις σου ὁποῦ ἐρήμαξαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς σου· καὶ ἄνοιξε ταῖς μιασμέναις ἐκκλησίαις νὰ εἰσέβῃς μέσα εἰς τὴν πρώτην σου ἀνάπαυσιν νὰ σὲ δοξάζωμεν ὅλοι μας, καὶ νὰ εὐχαριστοῦμεν μὲ τὴν πατροπαράδοταις τάξαις τὴν ἐλεημοσύνην σου.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ΄.

Εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Ῥοβοὰμ υἱοῦ σολομῶντος ἐχώρισαν ἡ δέκα φυλαῖς τῶν ἑβραίων, ἀπὸ ταῖς δύο. καὶ ὕστερα σὰν τοὺς ἐβαρέθηκεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ πολλά τους κρίματα ταῖς ἐσκλάβοσε καὶ ταῖς ιβ΄. εἰς τὸν Ναυχοδονόσορ. Καὶ ὡσὰν ταῖς ἐλευθέρωσεν ὁ Κύρος καὶ οἱ ὀξοπίσωτου, Ἀρταξέρξης, καὶ Δάρειος οἱ βασιλεῖς, καὶ ἤλθασιν εἰς τὴν πατρίδα τους. Ταῖς ἐσυμφώνησαν πάλιν εἰς μίαν ὁμόνοιαν καὶ βασιλείαν, ὁ Ζοροβάβελ, καὶ Ἔσδρας, καὶ Νεεμίας. Καὶ ἐψάλασι τὸν παρόντα ψαλμὸν, ὅπου ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ διὰ τὸν Δαβὶδ νὰ τοὺς δυναμόνῃ καὶ νὰ τοὺς στερεώνῃ εἰς τὴν βασιλείαν. Παρακινῶντας τους ὅλους νὰ στέκουν εἰρηνεμένοι καὶ ὁμόγνωμοι καὶ διορθωμένοι κατὰ τὸν νόμον πάντα τους. καὶ ἔτζι θέλει εἶσαι ὁ Θεὸς μετ' ἐκείνους ὅπου τοὺς ἐξεσκλάβωσε μὲ τρόπον θαυμαστὸν καὶ ἀνέλπιστον ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα. Λοιπὸν καὶ ἐμεῖς χριστιανοί μου, ἂς ἔχωμεν ὅλοι μας τὴν εἰρήνην καὶ συμφωνίαν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ δεσπότου μας, ὅπου μᾶς ἐξαγόρασε μὲ τὸ αἷμά του. Ἂ θέλωμεν νὰ εἶναι ὅπου αὐτὸς μετ' ἐμᾶς. καὶ νὰ μᾶς ξεσκλαβώσῃ πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια.

α΄. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν. Ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό:

α΄. (Τοῦτος ὁ ψαλμὸς μᾶς ὁδηγᾶ κέμας εἰς τὴν ὁμόνοιαν, ὅπου μᾶς λέγει,) Σποχαστῆτε καλὰ ἀδελφοί μου τί πράγμα εἶναι καλίτερον, καὶ πλέον Πασίχαρον καὶ θεάρεστον. σὰν νὰ κατοικοῦμεν ὅλοι μας οἱ χριστιανοὶ ὡς ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι μὲ θεϊκὴν ὁμόνοιαν ἀντάμα:

β΄. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα. τὸν ἀαρών:

β΄. Τοῦτο τὸ θεοχαριτωμένον πράγμα εἶναι ὡς τὸ μύρον τὸ θαυμαστὸν ὅπου ἐχύνετον εἰς τὴν κεφαλὴν, τὸ ὁποῖον ἐκατέβαινεν ἀνάμεσα εἰς τὴν μήτην, μουστάκια, καὶ γένιαν, καὶ ἔχριε τὸν ἀαρὼν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιερεῖς:

γ΄. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ:

γ΄. Ὅπου ἐκατέβαινε ὡς κάτω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἐνδυμάτος του. (καὶ τὸν ἔχριε καὶ τὸν ἐμύριζε ὅπου τὸν ἁγίαζε:)

δ΄. Ὡς δρόσος ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών:

δ΄. Καὶ ὡσὰν ἡ δρόσος ὅπου κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ ἀερμὼν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἱλὴμ καὶ τὰ ποτίζῃ, (καὶ δροσίζει τὰ σπαρμένα:)

ε΄. Ὅτι

ε΄. (Δια-

ε. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κς τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος:~

ε. (Διατοῦτο ἔχετε τὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν) Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι τοῦτη ἡ καλοσυνὴ, ἔταξεν ὁ Κς νὰ χαρίζῃ μίαν εὐλογημένην ζωὴν αἰώνια. (καὶ διατοῦτο Χριστὲ δόσμας χάριν νὰ τὴν ἔχωμεν.)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγ'.

Εἰς τὸ ἄνωθεν ἐπαρακινοῦσαν ταῖς ιβ'. φυλαῖς εἰς τὴν συμφωνίαν, καὶ εἰς τοῦτον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν εὐχαριστοῦσιν ὅλοιτους κατὰ τὸ χρέοςτους. μὰ ξεχωριστὰ καὶ ὁλοπρῶτας καὶ περισσότερον οἱ ἱερεῖς ὁποῦ ἦσαν ὑπηρέταιςτου, καὶ ἔζωοξοφοῦνταν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαντου. Καὶ νὰ εὐλογοῦσι τὸν λαόντου, καὶ νὰ τὸν διορθώνουσι. Καὶ νὰ θυμοῦνται πῶς τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν πεῖδατους. καὶ ταῖς ἐναντιώτητας καὶ τὰ κακὰ ὁποῦ τοὺς ἔκαναν τὰ ἔθνη τὰ τριγύρωτους. καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐδυνάμωσε, καὶ τὰ ἐνίκησαν. καὶ ἐτελείωσαν τὸ ἔργοντους κατὰ τὸν πόθοντους. Ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ ἐμᾶς μᾶς ἐλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὴν διαβολικὴν σκλαβίαν. ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον χειρότερη καὶ φοβερώτερη, χρεοσοῦμεν νὰ τὸν δοξολογοῦμεν μέρα νύκτα κατὰ τὴν τάξινμας, ἱερεῖς, καὶ καλόγεροι, καὶ λαοικοὶ, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δοῦλοι καὶ παιδία. καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦμεν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ τοὺς ἰουδαίους περισσότερον, διατὶ μᾶς ἔκαμε χάραις μεγαλίτεραις.

α. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντων οἱ δοῦλοι Κυρίου,

α. (Καὶ τοῦτος μᾶς παρακινᾷ Χέμου εἰς τὴν δοξολογίανσου, καὶ μᾶς λέγει.) Βάλετε εἰς τὸν νοῦνσας καλὰ πῶς πρέπει καθημερούσιον νὰ δοξολογᾶτε τὸν Κν, διὰ τὴν μεγάλαιςτου εὐεργεσίαις ὅλοι οἱ δοῦλοιτου,

β'. οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυ. ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν:

β. καὶ ξεχωριστὰ ἐσεῖς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὁποῦ εὑρίσκεσθε εἰς ταῖς ἐκκλησίαις. τοῦ Κυ καὶ μοναστήρια τοῦ Θεοῦμας:

γ'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια. καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον:

γ'. Διατοῦτο εἰς ταῖς νύκταις ὁποῦ εἶναι πλέα ἡσυχία, σικόνετε ταῖς χεῖραςσας εἰς τὰ ἅγια. καὶ εὐχαριστᾶτε τὸν Κν (καὶ παρακαλεῖτε διὰ ὅλον τὸν κόσμον:)

δ'. Εὐλογήσαισε Κύριος ἐκ σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν

δ'. Διατὶ ἐσὺ ὁποῦ τὸ κάνῃς τοῦτο θέλει σὲ εὐλογᾷ ὁ Κς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν (ὁποῦ τὸν προσκυνᾶς.

οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:~
Δόξα. καθ. ιη'.

νᾶς. καὶ νὰ σὲ σκέπῃ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς) αὐτὸς ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (λοιπὸν Χέμου δυναμονέμας νὰ τὸ κάνωμεν.)
Δόξα. καθ. ιη'.

Ἀλληλούϊα. ρλδ'. | Δοξολογᾶτε τὸν Κύ.

Ἐπειδὴ οἱ ἀναβαθμοὶ ἦσαν ψαλμοὶ σκλαβίας καὶ λύπης. εἶναι ἐτοῦτος ἐλευθερίας καὶ χαρᾶς. Καὶ παρακινᾷ τὸν λαὸν (κατὰ τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν) νὰ δοξολογοῦσιν ἀντάμα ὅλοι οἱ δοῦλοι τὸν Κύ. Καὶ κάνει ἀρχὴν καὶ κεφαλὴν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὁποῦ κρατοῦσι τὰς γραφάστου, νὰ τὸν γνωρίζουν ἀπὸ τὴν μεγαλωσύνην του, ὁποῦ δὲ τὸν χωρῇ ὅλος ὁ κόσμος. Ἀπὸ τὰ κτίσματα ὁποῦ ἔκαμε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. βλεπητὰ, καὶ ἀβλέπητα. Ἀπὸ τὰ ἔργα ὁποῦ κάνει μέρα νύκτα, καὶ τὰ κυβερνᾷ ὅλα εἰς τὴν τάξιντους. Ἀπὸ τὴν ἐξουσίαντου, ὁποῦ ὁρίζῃ ἀγγέλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ δαίμονας. Ἀπὸ τὴν δύναμίντου, ὁποῦ τὰ ὑποτάσσῃ ὅλα εἰς τὴν θέλησίντου. Ἀπὸ ταῖς χάραις τῶν φίλωντου. Καὶ τιμωρίαις τῶν ἐχθρῶντου. Ἀπὸ τὸν ἐξολοθρεμὸν τῶν ἀπίστων ἐθνῶν καὶ τῶν θεῶντους. Ἀπὸ τὸν θάνατον ὁποῦ δίδῃ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ κτίσεως κόσμου καθημερούσιον. Ἀπὸ ταῖς δικαιοκρισίαις καὶ ἐκδίκησες, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἀμέτρητα. Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μαρτυρᾶ φανερὰ πῶς εἶναι μοναχός του Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Καὶ διατοῦτο χρεωστοῦμεν διὰ ταῖς ἄπειραις καὶ μεγάλαις του χάραις νὰ τοῦ εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ νὰ τὸν εὐφραίνωμεν μὲ εὐλαβητικαῖς ἀκολουθίαις, καὶ γλυκύταταις ψαλμωδίαις κατὰ τὴν παραδομένην τάξιν τῆς ἐκκλησίας μας. Διὰ νὰ μὴ φαινόμεσθεν ἀχάριστοι εἰς τέτοια πολλὰ καὶ τόσα μεγάλα χαρίσματα τοῦ Θεοῦ, πρόσκαιρα. καὶ αἰώνια. Ὁποῦ μᾶς ἐξεσκλάβωσεν ἀπὸ τὸν σατανᾶν, καὶ μᾶς ἔκαμεν υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας του. Καὶ αὐτὸς πάλιν ὡς γλυκύς μας πρᾶος θέλει μᾶς δίδῃ μυριοπλάσιον τὸν μισθὸν σωματικὰ. Καὶ ψυχικὰ. κατὰ τὰς γραφάστου καὶ τὴν ἀληθοσύνηντου.

α. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κύ αἰνεῖτε δοῦλοι Κύ:

α'. (Ἀκούω Χέμου τοῦ παρόντος ψαλμοῦ νὰ μᾶς λέγῃ) Ἐπαινᾶτε τὸ ὄνομα Κύ, ἐπαινᾶτε οἱ δοῦλοι τὸν Κύ τοῦ κόσμου:

β'. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κύ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν:

β'. Καὶ τὸ περισσότερον ὅσοι στέκετε εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Κύ, καὶ μοναστήρια τοῦ Θῦ, καὶ δεσπότημας:

γ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλλατε

γ'. Ἐπαινᾶτε τὸν Κύ μεγάλοι καὶ μικροὶ, διατὶ εἶναι πολλὰ ἀγαθὸς ὁ Κύριόσμας Ἰησοῦς Χριστός.

λατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
δ'. ὅτι καλόν:
έ. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κς Ἰῆλ,
ς'. Εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ:
ζ'. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.
ή. Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς:
θ'. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
ί. ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ; ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις:
ιά. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν:
ιβ'. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ:
ιγ'. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους,
ιδ'. ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε.
ιέ. ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς

σὲς, καὶ ψάλλετε τὸ ὄνομάτου,
δ'. διατὶ τοῦ καλοφαίνεται καὶ μᾶς δίδει κάθε καλόν:
έ. Διατὶ αὐτὸς ὁ Κς ἐδιάλεξε τὸν προπάτοράμας Ἰακὼβ καὶ ἐμᾶς διὰ λόγουτου (καὶ μᾶς ὀνόμασε λαόντου ξεχωριστόν.)
ς'. Καὶ πράγμα ἐδικόντου νὰ τὸν ἔχῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ὑπηρεσίαντου:
ζ'. (Διὰ τοῦτο χρεοσεῖ νὰ συμμαζόνεται ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ νὰ ψάλλῃ ἡ ἐκκλησία νὰ λέγῃ ἀπὸ καρδίας δοξάζωντον καὶ προσκυνῶντον.) Ὅτι ἐγὼ ἐγνώρισα (ἀπὸ τὰ μεγάλατου κτίσματα, καὶ φοβερὰ ἔργα, καὶ θαύματα καθημερούσια, καὶ ἀπὸ τὰ βιβλίατου) πῶς εἶναι μοναχόςτου μέγας καὶ παντοτινὸς Κς.
ή. καὶ πῶς αὐτὸς ὁ Χςμας εἶναι μόνον Θς ἀληθινός, ἀπὸ ὅλους τοὺς ψευδονομασμένους Θεούς:
θ'. Διατὶ θωρῶ πῶς ὅσα βούλεται τοῦτος ὁ Κς τὰ κάνει, (μοναχὰς μὲ τὸ νόημάτου ἀνεμπόδιστα κάθε καιρόν,)
ί. εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς τὴν γῆν. Καὶ εἰς τὰ πέλαγα καὶ εἰς ὅλα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης:
ιά. Αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἀνεβάζῃ τὰ νέφαλα ἀπὸ ταῖς ἄκραις τῆς γῆς, καὶ ὁποῦ ἀστράπτῃ καὶ βρέχῃ τὸν χειμῶνα καὶ ποτίζει τὸν κόσμον: ἱερε. ί.
ιβ'. Ὁποῦ εὐγάνῃ τοὺς ἀνέμους ἀπὸ τοὺς τόπους ὁποῦ τοὺς ἔχῃ κλεισμένους καὶ φυσοῦσιν εἰς γῆν καὶ θάλασσαν:
ιγ'. Ὁ ὁποῖος ἐθανάτωσε τὰ πρωτογέννητα τῆς αἰγύπτου ἀνθρώπους καὶ ζῶα, ἔξοδ. ιβ'.
ιδ'. καὶ ἔπεψε σημάδια θεϊκὰ καὶ θαύματα μεγάλα, καὶ τιμωρίαις φοβεραῖς, εἰς τὴν μέσινσου αἴγυπτε.
ιέ. εἰς τὸν φαραὼ καὶ εἰς ὅλους τοὺς δούλουςτου καὶ τὸν
λαόν-

τοῖς δούλοις αὐτοῦ:

λαόντου, καὶ τοὺς ἐχάλασε:

ις'. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιοὺς,

ις'. Τοῦτος ὁ μεγαλοδύναμος ἐξωλόθρευσεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐθανάτωσε βασιλεῖς δυνατοὺς καὶ μεγάλους,

ἀριθ. κα'.

ιζ'. Τὸν σιὼν βασιλέα τῶν ἀμμοραίων. Καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας χαναάν:

ιζ'. Τὸν σιὼν βασιλέα τῶν ἀμμοραίων. Καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασαν. καὶ ὅλαις ταῖς βασιλείαις τῶν χαναναίων:

Ἰη. ιβ'.

ιη'. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,

ιη'. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν τους καὶ τὴν κληρονομίαν τους (ὅπου τὴν εἶχαν ἀδικοπαρμένην τῆς γενεᾶς του σήμ,)

ιθ'. κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ:

ιθ'. διακληρονομίαν τοῦ πιστοῦ του λαοῦ (ὅπου ἐκατέβαιναν ἀπὸ τοῦ σήμ) νὰ τὴν χαίρουνται:

κ'. Κύριε τὸ ὄνομάσου εἰς τὸν αἰῶνα,

κ'. Ὦ Κύριε μου φοβερὲ τὸ ὄνομάσου καὶ ἡ δόξασου ἐσένα στέκεται αἰώνια εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἀπὸ τὰ κτίσματάσου,

κα'. καὶ τὸ μνημόσυνόνσου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:

κα'. καὶ ἡ ἐνθύμησίςσου φαίνεται παντοτινὰ ἀπὸ τὰ ἔργασου ἀπὸ γονεῖς ὡς παιδία:

κβ'. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,

κβ'. Καὶ ἐσὺ εἶσαι ὅπου κρίνεις τὸν λαόνσου καὶ κάνεις τὴν παίδευσιν εἰς τοὺς ἐχθρούςσου,

κγ'. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται:

κγ'. καὶ παρηγορᾶς τοὺς δούλουςσου ὡς αἰώνιος καὶ μεγαλοδύναμος βασιλέας τους:

Ψαλ. ριγ'. ζ'.

κδ'. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

κδ'. Μὰ τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν δὲν εἶναι παρὰ μόνον ἄψυχον ἀσίμι καὶ χρυσάφι καμώματα τῶν ἀνθρώπων.

κε'. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.

κε'. Διατοῦτο ἔχουσι στόμα καὶ δὲν μιλοῦσι. Μάτια καὶ δὲν βλέπουσι. Ἀφτιὰ καὶ δὲν ἀκούουσι.

κς'. οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

κς'. ἐπειδὴ δὲν εἶναι πνοὴ οὐδὲ λόγος εἰς τὸ στόματους ὡσὰν νεκρὰ ὅπου εὑρίσκουνται:

κζ'. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο

κζ'. Λοιπὸν ἂς γενοῦσιν ὅμοιοί τους ὅσοι τὰ κάνουσι,

του οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς:

σι, καὶ ὅσοι ἐλπίζουσιν εἰς αὐτὰ) νὰ τοὺς κάμουσι καλόν. καὶ τὰ προσκυνοῦσι καὶ τὰ θεοποιοῦσιν οἱ τυφλωμένοι καὶ ἀνόητοι:) ἱερε.ἰ.

κή. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

κή. Ἀλλὰ ἐσεῖς ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ δοξάσετε τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

κθ'. Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

κθ'. Καὶ ἐσεῖς ἡ τάξις τῆς ἱεροσύνης ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, καὶ διάκονοι λειτουργᾶτε πονοῦντες καλὰ, καὶ καθαρῶς τὸν Χριστόν.

λ'. Οἶκος Λευῒ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

λ'. Ὁμοίως καὶ οἱ ἐπίλοιποι ψάλτες καὶ ὑπηρέταις δοξολογᾶτε καὶ ψάλλετε τὸν Χριστόν:

λά. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

λά. Εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ὅσοι φοβᾶσθε τὸν Θεὸν, δοξάζετε καὶ προσκυνᾶτέτον ἀπὸ καρδίασσας:

λβ'. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

λβ'. Καὶ λέγετε νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος (ἀπὸ τοὺς ἱερεῖςτου καὶ ψάλτας καὶ ὅλοντου τὸν λαὸν) ὁποῦ κατοικᾶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀλληλούϊα. ρλέ. | Εὐχαριστᾶτε τὸν Θεόν.

Τοῦτος εἶναι ψαλμὸς εὐχαριστίας ὡς τὸν ἀνώθεν, καὶ μᾶς ἀναφέρνει εἰς κάθα στίχον τὴν καλοσύνην, καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ σοφίαν, καὶ δύναμιν τοῦ Θεοῦ. καὶ ταῖς διάφοραις καὶ θαυμασταῖς ἐνεργείαις ὁποῦ κάνει εἰς τὰ κτίσματάτου. Καὶ τὸν ἐξολοθρεμὸν τῶν αἰγυπτίων, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦτου. Καὶ τὸν ἀφανισμὸν τῶν μεγάλων βασιλέων καὶ τῶν ἐθνῶν. Καὶ τὸν διαμερισμὸν τῆς γῆςτου, ὁποῦ τὴν ἔδωκε τῆς κληρονομίαςτου. Διατὰ ὁποῖα παρακινᾷ τοὺς δούλουςτου νὰ τὸν δοξολογοῦσι (ξέχωρα εἰς κάθα ἕνα) διὰ τὴν ἐλεημοσύνηντου. Τοῦτος ὁ ψαλ. δίδει μεγάλην χάριν καὶ θεραπείαν ἐκεινῶν ὁποῦ τὸν ἀναγνώθουν ἢ τὸν ψάλλουσι μὲ κατάνυξιν, καὶ τοὺς φιλεύει κατὰ πολλὰ μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνταμείβει μὲ διάφορα χαρίσματα. Διατὶ ὡσὰν ὁποῦ χαίρονται μὲ μεγάλην ἀγαλλίασιν οἱ βασιλεῖς, καὶ μεγάλοι, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ὅταν τοὺς ἐπαινοῦσιν εἰς τὴν τράπεζαν οἱ ἐδικοί καὶ φίλοιτους. ἔτζι καὶ ὁ Θεὸς τὸ χαίρεται πολλὰ ὅταν εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν τὸν δοξολογοῦσι καὶ τὸν εὐχαριστοῦσιν ἀπὸ καρδίαςτους οἱ ἀγαπημένοι δοῦλοιτου (ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ χρεία κανένα πρᾶγμα ἀπὸ λόγουμας) ὅμως σὰν πλάστης καὶ μητέραμας ἀπὸ δέχεται χαρούμενος τὰ λόγια καὶ τὰ ψάλματάμας (σὰν ἡ μητέρα τὰ τραυλίσματα τοῦ τέκνουτης) καὶ μᾶς δίδει ἀκριβὰ στέφανα καὶ χαρίσματα. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ μὴ παύσωμεν νὰ τὸν προσκυνοῦμεν ἀπὸ ὅλημας τὴν ψυχὴν πάνταμας, κατὰ ταῖς

ὁλο-

ὁλοχρονικαῖς χάραις καὶ ἐλεημοσύναις ὁποῦ λαμβάνωμεν ἀσκόλαστα ἀπὸ τὸ βασίλειόν του.

ά. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ά. (Καὶ τοῦτος ὁ ψαλμὸς διηγούμενος θέμου τὰς εὐεργεσίας του μᾶς ἀναγκάζει καὶ μᾶς λέγει.) Εὐχαριστᾶτε τοῦ Κυρίου διατὶ εἶναι πολλὰ καλὸς, καὶ διατὶ εἶναι παντοτινὰ εἰς τὸν κόσμον του ἡ εὐσπλαγχνία του.

β'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

β'. Δοξολογᾶτε τὸν μεγαλοδύναμον Θεὸν, τὸν ἀληθινὸν Κύριον ὅλονῶν τῶν ψευδοθεῶν, καὶ προσωρινῶν βασιλέων, διατὶ εἶναι παντοτινὴ καὶ δυνατὴ ἡ ἐλεημοσύνη του εἰς ὅλους μας.

γ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

γ'. Προσκυνᾶτε τὸν αὐθέντην ὅλονῶν τῶν αὐθεντάδων διατὶ εἶναι παντοτινὴ ἡ καλοσύνη του καὶ ἡ ἐξουσία του.

δ'. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

δ'. Ὁποῦ ἔκαμε μὲ τὴν μοναχήν του δύναμιν τόσα θαυμαστὰ κτίσματα, καὶ μεγαλώτατα πράγματα· διατὶ εἶναι παντοτινὸν τὸ ἔλεός του καὶ ἡ παντοδυναμία του:

γεν. ά. έ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

έ. Ὁποῦ ἔκαμε τοὺς οὐρανοὺς μὲ τὴν ἀπειρόντου σοφίαν, διατὶ εἶναι αἰώνιον τὸ ἔλεός του καὶ ἡ μεγαλοδυναμία του:

γεν. ά. ς'. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ς'. Ὁποῦ ἐστερέωσε τὴν γῆν μετὰ νερὰ εἰς τὸ χάος του ὅνου νὰ στέκουν ἀμετάστατα εἰς τὸν τόπον, καὶ τάξιν τους, διατὶ εἶναι αἰώνιον τὸ ἔλεός του καὶ ἡ μεγαλοδυναμία του:

γεν. ά. ζ'. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ζ'. Ὁποῦ ἔκαμε μοναχός του φωτίαις μεγάλαις νὰ φωτίζουσι τὸν κόσμον, διατὶ εἶναι αἰώνιον τὸ ἔλεός του καὶ ἡ μεγαλοδυναμία του.

γεν. ά. ή. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ή. Ὁποῦ ἔκαμε τὸν ἥλιον νὰ ἐξουσιάζῃ καὶ νὰ φέγγῃ τὴν ἡμέραν, διατὶ εἶναι αἰώνιον τὸ ἔλεός του καὶ ἡ μεγαλοδυναμία του:

γεν. ά. θ'. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

θ'. Ὁποῦ ἔκαμε τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἄστρα νὰ ἐξουσιάζουσι καὶ νὰ λάμπουσι τὴν νύκτα, διατὶ εἶναι αἰώνιον τὸ ἔλεός του καὶ ἡ μεγαλοδυναμία του:

ί. Τῷ

ι'. Τῷ πατάξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ι'. Ὁποῦ ἐπαίδευσε μὲ πολλαῖς καὶ διάφοραις πληγαῖς τὴν αἴγυπτον μὲ ὅλα της τὰ πρωτογέννητα ζῶα καὶ ἀνθρώπους, δίδοντάς τους εἰς τὸ ὕστερον ξαφνικὸν θάνατον, καὶ τὸ ἔκαμε διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

ἔξοδ. ιβ'.

ια'. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ια'. Ὁποῦ μὲ τόσαις φοβεραῖς τιμωρίαις ὁποῦ τοὺς ἔδωκεν ἔβγαλε τὸν λαόν του ἀπὸ τὸ μέσιν τους, καὶ τὸ ἔκαμε διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

ἔξοδ. ιγ'.

ιβ'. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιβ'. Ὁποῦ τοὺς ἐλευθέρωσε μὲ χέρι δυνατὸν καὶ ἐξουσίαν μεγάλην, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

ιγ'. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιγ'. Ὁποῦ ἐδιαμέρισε τὴν κόκκινην θάλασσαν εἰς δύο * (ἢ εἰς δώδεκα) μέρη, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

* τινὲς καὶ ὁ χρυσ. εἰς ιβ'. μέρη.

ιδ'. Καὶ διαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιδ'. Ὁποῦ τὴν ἐξέρανε καὶ ἐπέρασε τὸν λαόν του ἀπὸ τὴν μέσην δίχως νὰ βραχοῦσι τὰ πόδια του, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

ἔξοδ. ιδ'.

ιε'. Καὶ ἐκτινάξαντι φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιε'. Ὁποῦ ἐξάπλωσε πνιγμένον τὸν φαραὼ καὶ ὅλα του τὰ φουσάτα εἰς τὴν κόκκινην θάλασσαν, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

ιϛ'. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ιϛ'. Ὁποῦ ἐπέρασε τὸν λαόν του ἄβλαβον εἰς τὴν ἔρημον, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη του.

ιζ'. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιζ'. Ὁποῦ ἐκτύπησε βασιλεῖς μεγάλους καὶ τοὺς ἐξωλόθρευσε, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἀγαθοσύνη καὶ ἡ δικαιοκρισία του.

ιη'. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιη'. Ὁποῦ ἐθανάτωσε βασιλεῖς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἀφάνισε, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἀγαθοσύνη καὶ ἡ δικαιοκρισία του.

ιθ'. Τὸν σιὼν βασιλέα τῶν ἀμορ-

ιθ'. Ὁποῦ ἐκαταχάλασε τὸν σιὼν βασιλέα τῶν ἀμορ-

ἀριθ. κα.

ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ἀριθ. κα. κ'. Καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ιϑ. ιβ. κα'. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

κβ'. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

κγ'. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

κδ'. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ψαλμ. ργ. κδ'. κε'. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ψαλμ. ρμδ'. ιέ. κϛ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ἀμορραίων, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἀγαθοσύνη καὶ ἡ δικαιοκρισία του.

κ'. Καὶ ἐξεκόμπησε τὸν ὢγ τὸν βασιλέα τῆς Βασὰν, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἀγαθοσύνη καὶ ἡ δικαιοκρισία του.

κα'. Ὁποῦ ἔστρεψεν ὀπίσω διὰ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς ἁμαρτίας τους τῶν ἀδικοπαρμένων γῆν καὶ κληρονομίαν τους, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἡ δικαιοκρισία του.

κβ'. Ὁποῦ ἔδωκε τὴν πεινήντους κληρονομίαν πάλιν τῶν πιστῶν δούλων του καὶ τὴν ἐδιαμοίρασθησαν, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἡ δικαιοκρισία του:

κγ'. Ὁποῦ ἠθέλησεν εἰς τὰ μεγάλα βάσανα τῆς σκλαβίας μας νὰ μας θυμᾶται καὶ νὰ μᾶς βοηθᾷ ὁ Κύριος μας, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ἐδικαιοκρισία του:

κδ'. (Ὁποῦ μᾶς ἐλυπήθη εἰς τὰς πολλάς μας τυραννίας) καὶ μᾶς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ καλοσύνη καὶ ἡ δικαιοκρισία του:

κε'. Ὁποῦ δίδῃ τροφὴν ὁλοχρονικὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ καλοσύνη του:

κϛ'. (Λοιπὸν ὅλοι μὲ μίαν καρδίαν καὶ συμφωνίαν) εὐχαριστᾶτε τώρα καὶ πάντα τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διηγᾶσθε χαρούμενοι τὰ θαυμάτα του. διατὶ εἶναι αἰώνιος ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ μεγαλοδυναμία του καὶ τὰ χαρίσματά του.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. ρλζ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβίδ.

Διήγη-

Διήγησις τῶν ἱερέων καὶ διακόνων καὶ τῶν σκλαβομένων ἰουδαίων εἰς τὴν βαβυλῶνα, ὁ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς βαβυλῶνος θρηνολογία.

ποῦ διηγοῦνται μὲ πολλὰ δάκρυα τοὺς πόνους καὶ ταῖς θλίψαις τους, καὶ τὸν χαλασμὸν τοῦ ναοῦ, καὶ τῆς ἱλῆμ, καὶ τοῦ τόπου τους. Καὶ ἐκαίετο ἡ καρδία τους ὁποῦ ἐχάσασι ταῖς συνηθισμέναις τάξαις τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἑορτῶν τους, καὶ τὴν μεγάλην τους ἐξουσίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ βασιλείαν, καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ τῆς πατρίδος τους. Καὶ ἐθρηνοῦσαν πῶς τὰ ἔχασαν ὅλα καὶ ἐκατήντησαν εἰς τόσα μεγάλα βάσανα, καὶ ἐκλαίγασι ἐνθυμούμενοι τὰ καλὰ ὁποῦ ἔχασαν, καὶ τὰ κακὰ ὁποῦ ἀπέκτησαν, καὶ ἐλακτάριζεν ἡ ψυχή τους ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τους. Μὰ πάλιν ἐλπίζασι κατὰ τὰς προφητείας νὰ τὴν ἰδοῦσι, καὶ νὰ κατοικήσουσιν εἰς αὐτὴν ὡς πρωτήτερα ἐλεύθεροι· παρακαλῶντας τὸν Κύριον νὰ παιδεύσῃ τοὺς προδότας ἰδουμαίους, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς θανασίμους ἐχθροὺς τοὺς βαβυλωνίους. Καὶ ἦτον παράξενον πρᾶγμα, ὁποῦ ὥστε ὁποῦ εἴχασι τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνάπαυσιν ἐκαταφρονοῦσαν τὸν Θεὸν καὶ τὸν νόμον του, καὶ τὰ λοιπὰ χαρίσματα ὁποῦ ἐλάβασι καὶ τὰ ἐχαίρουνταν. Μὰ ὡσὰν τὰ ἐστερεύθησαν ὅλα· τότε ἐγνώρισαν τὸ κακὸν καὶ τὸν χαλασμὸν τῆς παρακοῆς (ὡσὰν καὶ τὸν Ἀδάμ.) καὶ ἔπεσαν εἰς μεγάλην πίκραν καὶ θρηνολογίαν (καθὼς τοὺς κλαίει ὁ Ἱερεμίας) καὶ ἐκατάλαβαν πῶς διατὶ ἐκαταφρονοῦσαν τὸν Θεὸν καὶ τὸν νόμον του, τοὺς ἔκαμε νὰ καῇ ἡ καρδία τους· καὶ τρώγοντας κάθε μέρα τὸ φαρμάκι τῆς ἁμαρτίας τους, ἐλιγοψυχοῦσαν τὸν τόπον καὶ τὴν ἐλευθερίαν τους. Τὰ ὅμοια παθαίνομεν καὶ ἐμεῖς οἱ ταλαίπωροι διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ χάνομεν τὰ καλὰ ὁποῦ ἔχωμεν, διατὶ δὲν εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ὁποῦ μᾶς τὰ ἔδωκεν, οὐδὲ τοῦ γνωρίζομεν τὴν χάριν, οὐδὲ μὲ ὅλαις του ταῖς καλοσύναις δὲ τοῦ ὑπακούομεν. Διατοῦτο μᾶς τὰ παίρνει διανὰ τὴν γνωρίσωμεν, καὶ νὰ τρέχωμεν εἰς αὐτὴν μὲ καλὴν ὄρεξιν καὶ μετάνοιαν, καὶ σταθερώτητα νὰ τὰ ξαναλαμβάνωμεν. Τοῦτον τὸν ψαλμ. τὸν ψάλλουσιν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τὴν κυριακὴν τῆς τυρινῆς μὲ πολλὴν κατάνυξιν καὶ εὐλάβειαν, ἐνθυμούμενοι τοῦ Ἀδὰμ (ὁποῦ ὡσὰν ἔχασε διὰ τὴν παρακοήν του τὸν παράδεισον) ἐκάθετο ἀντίκρυτα, καὶ ἐδέρνετο· καὶ ἔκλαιε τὴν δόξαν ὁποῦ ἔχασε, καὶ ἐθρηνᾶτο εἰς τὰ κακὰ ὁποῦ ἐσυναπάντησεν. Ἔτζι καὶ ἐμεῖς πρέπει ὅταν τὸν διαβάζομεν νὰ ἐνθυμούμεθεν τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ τὴν βασιλείαν ὁποῦ χάνωμεν, καὶ τὴν κόλασιν ὁποῦ κληρονομοῦμεν. Καὶ ἀνίσως καὶ ἡ πρόσκαιρη σκλαβία καὶ πειρασμοὶ καὶ βάσανα ἐτούτου τοῦ κόσμου εἶναι τόσον βαρύτατα καὶ πικρότατα, πόσον θέλει νὰ εἶναι μυριοπλάσια χειρότερη ἡ αἰώνιος κόλασις. Καὶ ἂν ἐτοῦτα κλαίωμεν τόσον καὶ μᾶς βαρυφαίνουνται, πόσον θέλουσι μᾶς βαρυφαίνεσθαι ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχωμεν νὰ παθαίνωμεν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας αἰώνια. Διατοῦτο χρέος νὰ κλαίωμεν τώρα τὸν χαλασμὸν τῆς ψυχῆς μας, καὶ νὰ διορθωθοῦμεν γλύγορα, καὶ νὰ παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν νὰ μᾶς συγχωρέσῃ διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον σκλαβίαν, καὶ τοῦ κόσμου τὰ βάσανα, καὶ τὴν αἰώνιον κόλασιν. καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ εἰς τὴν βασιλείαν του.

χρυσός παρὰ τοὺς ποταμοὺς ἐκάθοντο. ἅτε αἰχμάλωτοι, ἔξω τειχῶν καὶ πόλεων ηὐλίζοντο.

α'. ἘΠὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν.

α'. Εἰς τοὺς τόπους καὶ ποταμοὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν πολλαῖς φοραῖς καὶ ἐκλαύσαμεν τὴν σκλαβίανμας καὶ ἐθρηνούμεθεν.

β'. ἐν τῷ μνησθεῖναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

β'. βάνοντας εἰς τὸν νοῦνμας τὴν χαλασμένησου ἀγαπημένη Ἰλὴμ πεῖδαμας (καὶ τὴν ἐρημίαν τοῦ ναοῦ καὶ τὴν ἀνάπαυσίνσου.)

γ'. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς,

γ'. Καὶ τὸ περισσότερον διατὶ εἰς ταῖς ἐτιαῖς τῶν ποταμῶν ὁποῦ ἔτρεχαν ἀπέξω μέσα εἰς τὴν χώραν,

δ'. ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

δ'. εἴχαμεν κρεμασμένα τὰ μουσικὰ ὄργανα (ὁποῦ ἐψάλαμεν εἰς τὸν ναόνσου Θέμου· καὶ τὰ ἐβλέπαμεν καὶ ἐλογιάζαμεν τὴν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν τῆς ἐκκλησίαςμας, καὶ ἐκαίετον ἡ καρδίαμας.)

ε'. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν,

ε'. Καὶ τὸ χειρότερον, ὁποῦ μᾶς ἐπαρακινοῦσαν ἐκεῖνοι ὁποῦ μᾶς ἐσκλάβωσαν νὰ ψάλωμεν μετ' ἐκεῖνα (τάχα διὰ παιγνίδι καὶ περιδιαβασίντους.)

ϛ'. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον, ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών·

ϛ'. Καὶ μᾶς ἔλεγαν ἐκεῖνοι ὁποῦ μᾶς ἐξουσιάζαν ψάλλετέμας ψάλμα, ψάλλετέμας ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς τῆς ἐκκλησίαςσας νὰ σᾶς ἀκούσωμεν:

ζ'. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου, ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

ζ'. Καὶ ἐμεῖς τοὺς ἀποκρινόμεθεν, πῶς εἶναι δυνατόνμας νὰ ψάλωμεν τὴν δοξολογίαν τοῦ Κυρίου, εἰς τοῦτον τὸν ξένον τόπον (ὁποῦ εἶναι παράνομον, καὶ μᾶς ἐμποδίζει ὁ νόμοςμας;)

η'. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιάμου,

η'. (Καὶ τοῦτο δὲν τὸ ἐκάναμεν πῶς νὰ σοῦ ἐλισμονήσαμεν δ' ἀλογημένη πίσις καὶ πεῖδαμας) Διατὶ ἀνίσως καὶ ἠθέλαμεν σοῦ λησμονήσει ποτὲ ὦ Ἰλὴμ (νὰ παίξωμεν ἐκεῖ εἰς χαράν μας τὰ ὄργανάσου νὰ ἤθελαν κρατηθῆ τὰ χέριαμας.)

θ'. Κολληθείη ἡ γλῶσσάμου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μή σου μνησθῶ.

θ'. Καὶ ἀδὲν ἠθέλαμεν σοῦ ἐνθυμᾶσθαι καὶ ἠθέλαμεν ψάλλει διὰ νὰ χαροῦμεν, νὰ ἤθελε κολλήσει καλίτερα ἡ γλῶσσάμας εἰς τὸν λάρυγγάμας.

ι'. Ἐὰν

ι. Καὶ

ι'. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν ἰλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.	ι'. Καὶ ἂν δὲ σὲ ἐπροτιμοῦσαμεν ἀπάνω σ' ὅλα ἐσένα τὸ πολυπόθειτον ἰλὴμ σὰν πρῶτας ὁποῦ εὐφραινόμεθεν εἰς τὰ καλάσου (νὰ ἤθελε κάσμη ὁ Θεὸς νὰ μὴν ἴδουμεν ἐλευθερίαν, καὶ Θεοῦ πρόσωπον.)
ια'. Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν ἐδώμ.	ια'. (Καὶ ἀκόμι ἐλέγαμεν ἐσὺ Κύριέ μου ὁποῦ τὴν ἐπαράδοκες τῶν ἐχθρῶν μας διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, κάμε ἔλεος εἰς ἐμᾶς) καὶ θυμήσου Κύριε τῶν υἱῶν τοῦ Ἡσαῦ.
ιβ'. τὴν ἡμέραν ἰλήμ.	ιβ'. (καὶ τῶν κακῶν ὁποῦ ἐπαρακινοῦσαν τοὺς χαλδαίους νὰ κάνουσιν) εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπῆραν τὴν ἰλήμ.
ιγ'. τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.	ιγ'. ὁποῦ τοὺς ἔλεγαν ξεθεμελιώσετε· καὶ ἀνασπάσετέ την ὡς κάτω, ἀπὸ τὰ θεμέλια της:
ιδ'. Θυγάτηρ βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.	ιδ'. Ἀλλὰ ὦ βασιλεία καὶ χώραις τῆς βαβυλωνίας ταλαίπωραις καὶ ὑπερήφαναις, καλότυχος ὁ λαὸς ὁποῦ κάμη τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τὴν σκληροκαρδίαν σας, καθὼς σᾶς πρέπει κατὰ τὰ κακὰ ὁποῦ μᾶς ἐκάμετε: *ὁ χαλας μέστης ἤσα. ιγ.*
ιε'. Μακάριος ὃς κρατήσει, καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν. Δόξα.	ιε'. Καλορίζηκος ὅποιος ἀξιωθῇ νὰ σὲ καταχαλάσῃ, καὶ νὰ ἁρπάζῃ καὶ νὰ ῥίξῃ τὰ βρέφη σου εἰς τὸ πέτραις νὰ τὰ θανατώσῃ καθὼς ἔκαμες καὶ ἐσὺ εἰς τὰ ἐδικά μας. (καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμῃ γλίγορα εἰς δόξαν τῆς βασιλείας του.) Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρλζ'.	Ψαλ. τοῦ Δαβίδ, καὶ εὐχαριστία ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου.

Εἰς τοῦτον τὸν ψαλ. εὐχαριστοῦσι τὸν Θεὸν κατὰ τὸ τάσι μόντους, ὁ Δαβὶδ διατὶ τοῦ ἐβοήθησεν εἰς ταῖς θλίψαις καὶ νίκαις του. Καὶ οἱ ἰουδαῖοι ἐπειδὴ ἐλευθερώθησαν εἰς διαφόρους καιροὺς, ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα· καὶ ἀπὸ φοβεροὺς πολέμους καὶ σκλαβίαις, καὶ ἀπὸ πολλῶν λογιῶν βάσανα τῶν ἐχθρῶν τους. Εἰς τὸ ὁποῖον παρακινοῦν ὅλους τοὺς βασιλεῖς καὶ μεγάλους ὁποῦ ἀκοῦσαν τὸ ὄνομά του, καὶ ἐδοκίμασαν τὴν φοβερήν του δύναμιν νὰ τὸν ξεύρουσι· καὶ νὰ τὸν δοξάζουσι κατὰ τὴν ἄπειρόν του δόξαν καὶ μεγαλώτητα,

τητα, ὁποῦ φέγγη εἰς ὅλον τὸν κόσμον περισσότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ λέγουσι πῶς ἔχουσιν εἰς αὐτὸν πάντα τὸ θάῤῥος τους νὰ κάνῃ εἰς αὐτοὺς ἔλεος, σὰν ὁποῦ ἔκανε καὶ εἰς τοὺς περασμένους καιροὺς εἰς τὸ γένος τους, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι πλάσματα. Τὸ ἴδιον χρεωστοῦμεν νὰ κάνωμεν καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινδύνων μας νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Χριστὸν εἰς τὰ περασμένα καὶ ἐρχόμενα μὲ ἔργα καλὰ καὶ δοξολογίαις ἀπὸ καρδίας μας, εἰς τὴν καθημεριναῖς βοήθειαις καὶ χάραις ὁποῦ λαμβάνωμεν. Καὶ νὰ ἔχωμεν στερεὰν τὴν ἐλπίδα μας εἰς τὰ λόγια του εἰς ὅσα μᾶς τάσσει πρόσκαιρα καὶ αἰώνια περισσότερον παρὰ νὰ τὰ ἐβλέπαμεν πάντα μας ὀμπροστὰ εἰς τ' ἀμμάτια μας. Διατὶ μὲ τέτοιαν πίστιν γίνεται ἐκεῖνο ὁποῦ τοῦ γυρεύωμεν διὰ τὴν σωτηρίαν μας.

α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι:

β'. Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

γ'. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

δ'. Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου.

ε'. Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

ς'. Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου:

ζ'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου,

η'. Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

θ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,

ι. ὅτι

χρύσ. διὰ τῶν εὐεργεσιῶν· διὰ τῶν στοιχείων διὰ τὴν σύνεσις διὰ τὴν ἐγγῆδια τῶν κολάσεων.

α'. Ἐγὼ θέλω σοῦ εὐχαριστᾶ πάντα μου Κύριέ μου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν, καὶ νὰ στέκω ἐμπροστὰ τῶν ἱερέων σου καὶ ὑπηρετῶν σου νὰ σὲ ψάλλω μὲ ὅλον μου τὸν πόθον.

β'. Ὁποῦ ἄκουσες καὶ τώρα τὰ παρακάλιά μου καὶ μοῦ ἐβοήθησες σὰν καὶ ἄλλαις φοραῖς.

γ'. Καὶ θέλω προσκυνᾶ μὲ προθυμίαν μεγάλην εἰς τὴν ἁγίαν σου ἐκκλησίαν,

δ'. καὶ νὰ εὐχαριστῶ εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον τὸ ἅγιόν σου ὄνομα.

ε'. διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσες καὶ διὰ τὴν ἀληθοσύνην σου ὁποῦ ἐπαίδευσες τοὺς ἐχθρούς μας (καθὼς εἰς ταῖς γραφαῖς σου μᾶς ἔταξες.)

ς'. Διατὶ βλέπω πῶς ἔδειξες μεγάλην εὐσπλαγχνίαν εἰς ἐμένα εἰς κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐπικαλέσθηκα τὸ εὐλογημένον σου ὄνομα.

ζ'. (Ἔτζι σὲ παρακαλῶ καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς) εἰς ὅποιαν ἡμέραν σὲ ἐπικαλεσθῶ νὰ μοῦ ἀπακούσῃς τὸ γλυγορώτερον,

η'. Καὶ νὰ κάμῃς μεγάλην φύλαξιν εἰς τὴν ψυχήν μου μὲ τὴν θαυμαστήν σου δύναμιν.

θ'. Ναὶ Κύριέ μου κάμε το καὶ θέλουσι ξεσαθῆ καὶ νὰ σοῦ εὐχαριστοῦσιν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,

ι. Καὶ

ι'. Ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου:	ι'. καὶ ἀκούοντας ὅλα τὰ φοβερὰ ἔργα ὁποῦ κάνῃς μόνον μὲ τὸν λόγον σου νὰ θαυμάζουνται:
ια'. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς Κυ,	ια'. Καὶ νὰ τὰ ψάλουσι μὲ ταῖς πρεπούμεναις δοξολογίαις σου Κύριέ μου,
ιβ'. Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.	ιβ'. Καὶ βλέποντας πόσον εἶναι μεγάλη ἡ βασιλεία καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου μας (ἀπὸ τὴν ἐδικήν τους, νὰ σὲ γνωρίζουν βασιλέα ὅλου τοῦ κόσμου, νὰ σὲ τρέμουσι, καὶ νὰ περιπατοῦν εἰς τοὺς νόμους σου,)
ιγ'. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος,	ιγ'. Καὶ νὰ διηγοῦνται πῶς εἶναι τόσον ὑψηλὸς ὁ Κύριος καὶ κάτοικος εἰς τοὺς οὐρανούς,
ιδ'. καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ,	ιδ'. καὶ ἀπ' ἐκεῖ ὡς μεγαλοδύναμος βλέπει πάντα ὅσα καὶ ἂν γίνουνται ἐδῶ κάτω,
ιε'. καὶ τὰ ὑψηλά.	ιε'. σὰν καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ οὐράνια.
ιϛ'. ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει:	ιϛ'. καὶ τὰ προγνωρίζει ἀπὸ παντοτινὰ ὅλα, (καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τους, ἄσφαλτα:)
ιζ'. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως,	ιζ'. Διὰ τοῦτο ἔχω θάρρος εἰς κάθε θλίψιν ὁποῦ νὰ κινδυνεύω νὰ πέσω,
ιη'. ζήσεις με:	ιη'. νὰ ἔχῃς τὴν ἔγνοιαν, (καὶ προτήτερα, ἢ ὑστερότερα) νὰ μὲ γλυτώσῃς:
ιθ'. Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου.	ιθ'. (Καθὼς τὸ ἔκαμες πολλαῖς φοραῖς) ἀπάνω εἰς τὸν θυμὸν τῶν ἐχθρῶν μου.
κ'. Ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου:	κ'. Καὶ ἐξάπλωσες τὰς χεῖράς σου καὶ μὲ ἅρπαξες, καὶ μὲ ἐγλύτωσεν ἡ βοήθειά σου:
κα'. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ,	κα'. Ἔτζι καὶ πάντα ἐσὺ Κύριέ μου θέλεις κάνει τὴν ἀνταπόδωσιν διὰ λόγου μου,
κβ'. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα:	κβ'. Κύριέ μου ἡ ἐλεημοσύνη σου εἶναι πολλὴ καὶ αἰώνιος.
κγ'. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.	κγ'. Λοιπὸν μὴ κάμῃς ξόνον νοῦν νὰ χαθῇ τὸ πλάσμα σου. (καὶ ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου. Διὰ τὰ παρακάλια τῶν ἁγίων σου.)

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ. ρλή.	Πρὸς τὸν Θεὸν ψαλ. τοῦ Δαβίδ. καὶ Ζαχαρίου εἰς τὸν διασκορπισμὸν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Τοῦτον τὸν ἔψαλαν διὰ νὰ τὸν ἀκοῦν ὁ δύνασαι. σκλάβοι. πτωχοὶ. στενοχωρειμένοι. καὶ θλιμμένοι νὰ φθέγγουσι τὰ κακὰ, καὶ νὰ κάνουσι καλὰ κατὰ τὸν νόμον (διατὶ ὅσον καὶ ἂν εἶναι κρυφὰ) ὁ Θεὸς τὰ προγνωρίζει ὅλα ὡς κάποθεν, καὶ κάνει τὴν ἀνταπόδωσιν. καὶ πῶς οἱ ἄνοι τοῦ Θεοῦ χρεοστοῦσι νὰ σπουδάζουνται πεινὰ μέρα νύκτα εἰς τὸ βουλλῶτου, καὶ νὰ θαυμάζουνται κατὰ τὸ δυνατόν τους τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν του, ὁποῦ προβλέπει καὶ ἐξετάζει μὲ τὴν ὑπέρσοφον σοφίαν του ἄσφαλτα πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμὴν, ἀντάμα ὅλους τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνῶν. Καὶ πῶς σὰν θαυμαστὸς πλάστης καὶ δικαιοκρίτης ὁποῦ εἶναι ἀποδίδει καθανὸς κατὰ τὰς πράξεις του. Καὶ διδάσκει πῶς ἡ μεγαλωτητά του εἶναι τόσον ἀκατανόητη ὁποῦ μὲ μεγάλον κόπον δυνόμεθεν ἀπὸ τὰ κτίσματά του καὶ ἀπὸ τὰς γραφάς του νὰ νοήσωμεν μικρὸν πράγμα διὰ λόγου της. Διατοῦτο δὲν ἠμπορεῖ οὐδένας νὰ τὴν φύγῃ ὁποῦ καὶ ἂν ὑπάγῃ. Καὶ πῶς χρειάζεται καθένας νὰ ἀγαπᾷ τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τοὺς σέβεται, ὁποῦ τοὺς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς καὶ τοὺς τιμᾷ. καὶ νὰ φεύγῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ θεοῦ τοὺς ἀπίστους, καὶ νὰ μισᾷ τοὺς κακοὺς καὶ χωρισμένους ἀπὸ τὴν ἀγάπην του καὶ ἀπὸ τὰ προστάγματά του. Καὶ νὰ σιμώνῃ πρὸς τὸν δεσπότην μας τὸν Χν̄ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ μὲ φόβον πολὺν καὶ ταπείνωσιν διὰ τὴν ἀναξιωτητά του, σὰν ὁποῦ ὅλος ὁ κόσμος δὲ φαίνεται τίποτα ἔμπροσθα εἰς τὴν θεότητά του. Καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ τὸν ἐξετάζῃ καὶ νὰ θωρῇ ἂν εἶναι καμία κακοσύνη μέσα του νὰ τοῦ τὴν ξεριζόνῃ. καὶ νὰ τὸν σύρνῃ πάντα δεμένον εἰς τὴν στράταν τὴν οὐράνιον.

δείχνει τοῦ Θεοῦ, τὴν καθαρωτητά του, εἰς τὰς σικοφαντίας.

α. Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με,

α. Κύριέ μου πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῶ μὲ ἔχεις δοκιμασμένον καὶ μὲ ἐγνώρισες,

β. σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου:

β. ἐσὺ καρδιογνώστη προγνωρίζεις (ὅλα τὰ ἔργα τῆς ζωῆς μου) καὶ ποῦ ἔχω νὰ καθίσω, καὶ πότε ἔχω νὰ σηκωθῶ. (καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος μου εἰς ὅλα τὰ πράγματα:)

γ. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.

γ. Ἐσὺ γνωρίζεις τοὺς λογισμοὺς καὶ γνώμαις μου ἀπὸ πολὺ πρὸ τοῦ νὰ μοῦ ἔλθουσι, καὶ πρὸ τῆς γεννήσεώς μου:

δ. Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας:

δ. Ἐσὺ ἔχεις ξεμετρημέναις ταῖς στράταις μου τὸ μάκρος τους καὶ τὴν ἰσότητά μου. (καὶ πῶς δὲ θέλω οὐδενὸς κακὸν, ἀγκαλὰ καὶ δίχως ἀφορμὴν μὲ γλωσσοτρώγουν οἱ ἄδικοι:)

ε. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου:

ε. (Καὶ ἐσένα βάνω μάρτυρα εἰς τὰ ἔργα τῆς καρδίας μου) ὁποῦ προγνωρίζεις ὅλαις ταῖς πράξαις μου, καὶ πῶς δὲν εἶναι ψεῦδος εἰς τὴν γλῶσσάν μου:

ϛ'. Ἰδοὺ

ϛ'. Καὶ

ς'. Ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα,
ζ'. σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου:
η'. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσις σου.
θ'. ἐξ ἐμοῦ,
ι'. ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν:
ια'. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου;
ιβ'. Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
ιγ'. Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην πάρει:
ιδ'. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον,
ιε'. καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης.
ις'. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου:
ιζ'. Καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με,

ς'. (Καὶ φανερὸν εἶναι τοῦτο ὅπου λέγω) διατὶ ἐσὺ Κύριέ μου ἠξεύρεις ὅλα τὰ ὕστερα καὶ τὰ πρῶτα,
ζ'. ἐπειδὴ ἐσὺ μὲ ἔπλασες καὶ ἔθεκες ἀπάνωμου τὴν χέρα σου καὶ μὲ φυλάσσεις ζωντανὸν ὡς τὴν σήμερον:
η'. Καὶ ἡ γνῶσις σου καὶ ἡ δύναμίς σου εἶναι θαυμαστὴ καὶ φοβερὴ καὶ μεγάλη, — ἀπὸ τὸ κορμὶ καὶ μέλη καὶ ἐνέργειαις τοῦ ἀνθρώπου θαυμάζει ὁ πλάστης ἀμὼς. θ.
θ'. καὶ τὸ γνωρίζω ἀπὸ τὰ χαρίσματα ὅπου ἔδωκες εἰς ἐμένα τὸ πλάσμα σου (καὶ ἀπὸ ταῖς παιδεύσαις ὅπου μου δίδης διὰ τὰ κριμάτα μου.)
ι'. μὰ εἶναι τόσον δυνατὴ ὅπου δὲ δύνεται ὅλος μου ὁ νοῦς νὰ τὴν νοήσῃ καὶ νὰ τὴν καταλάβῃ.
ια'. (Διατοῦτο ἂν παρασρατήσω ἀπὸ τὸ θέλημάσου, καὶ δὲ φυλάξω τὰς ὁρισμούς σου) ποῦ ἔχω νὰ ὑπάγω νὰ κρυφθῶ ἀπὸ τὴν μεγάλην σου δύναμιν;
ιβ'. καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν θυμόν σου ποῦ ἔχω νὰ φύγω (νὰ μὴ μὲ βλέπεις, καὶ νὰ μὴ μὲ παιδεύσῃς, ὅπου δὲν εἶναι οὐδένας τόπος οὐδὲ τρόπος νὰ μὲ κρύψῃ; ἐπειδὴ παντοτινὰ εὑρίσκεσαι ἀπάνω καὶ κάτω, καὶ δὲ σὲ χωρεῖ ὅλος ὁ κόσμος;)
ιγ'. Καὶ ἂν ἦτον δυνατόν μου νὰ ἀνέβω εἰς τὸν οὐρανὸν ὅπου κατοικᾶς, ἂν ἤθελα κατέβη εἰς τὸν ἅδην ἐκεῖ σέκεις πρωτίτερα:
ιδ'. Καὶ ἂν εἶχα καὶ πτέρυγας νὰ πετάσω τὰ μὲ σάνυκτα τόσον μακρά,
ιε'. καὶ νὰ φθάσω ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ὡς τὴν δύσιν,
ις'. (καὶ ἔτζι εἶναι ἀδύνατον) διατὶ καὶ ἐκεῖ εὑρίσκεται ἡ χέρα σου καὶ σύρνει με, καὶ μὲ ὑπάγει ἡ δύναμίς σου ὅπου βούλεται:
ιζ'. Καὶ λοιπὸν ἂν ἤθελα εἰπῇ ἂς πέσῃ ἀπάνωμου ὅλον τὸ σκότος τοῦ ἅδου,

ιή. ϗ νὺξ, φωτισμὸς ἐμ τῇ τρυφῇ μου.*

ιή. ϗ νὰ γένῃ μία νύκτα ἀξημέρωτη νὰ μὲ πλακώσῃ, (τάχα διανὰ μὴ μὲ βλέπῃς θέμου ἐμένα ϗ τὰ ἐγκάρδιαμου ϗ ταῖς κακοπραξίαιςμου) φωτισμὸς μεγάλος θέλει εἶσαι ἀπὸ τὰς ἀκτῖναςσου ὁπανωμου, νὰ βλέπῃς καλίτερα μυριοπλάσια ἀπ' ἐμένα τὰς ἀτοπείαςμου.

*χρυσ. καθὼς τὸ σκότος τῶν αἰγυπτίων εἰς τὸν ἥλιω φῶς.

ιθ'. Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ.

ιθ'. Διατὶ κάθε βαθύτατον σκότος δὲν εἶναι σκοτινὸν, ἀλλὰ φωτερὸν ἀπὸ τὴν λάμψινσου.

κ'. Καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται,

κ'. Καὶ τόσον εἶναι ἡ νύκτα φωτερὴ σὰν ϗ τὴν ἡμέραν,

κά. ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτω ϗ τὸ φῶς αὐτῆς.

κά. διατὶ τόσον εἶναι ὀμπροστάσου τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, σὰν ϗ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας:

κβ'. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου.

κβ'. (Καὶ εἰς τοῦτο λέγω τὴν ἀλήθειαν πῶς ἠξεύρεις καλὰ τὰ καμώματάμου) διατὶ ἐσὺ ἔκτισες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὸν νοῦνμου, ϗ γνωρίζεις ὅλους τοὺς λογισμούςμου.

κγ'. ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου:

κγ'. ϗ μοῦ ἐβοήθας ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου νὰ πιασθῶ μέσατης ϗ νὰ γεννηθῶ ζωντανός:

κδ'. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης,

ιδ'. (Διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενος νὰ κάμω ἄλλον εἰς τοῦτα, οὐδὲ ποσῶς νὰ σοῦ τὸ ἀνταποδώσω ὁ ἀνάξιος) σοῦ εὐχαριστῶ ϗ ὁμολογῶ πῶς εἶναι φοβερὰ θαυμαστός,

κέ. θαυμάσια τὰ ἔργα σου, ϗ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα:

κέ. ϗ θαυμαστὰ τὰ ἔργασου ϗ ἡ ψυχήμου γνωρίζει καλὰ πῶς εἶναι πολλὰ μεγάλα ϗ ἀνερμήνευτα:

κϛ'. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐμ κρυφῇ.

κϛ'. (Καὶ τοῦτο τὸ λέγω καρδιογνῶστα μὲ στερεὰν πίστιν τῆς καρδίαςμου. καθὼς τὸ γνωρίζεις ἐσὺ ὁποῦ τὰ ἠξεύρῃς ὅλα) ἐπειδὴ δὲν κρύβεται οὐδὲ τὸ παραμικρόνμου κόκαλον, ὁποῦ ἐσκέπασες ἀπὸ κρυφὰ μὲ τὴν σάρκαμου.

ὑπόστασις. πρόσωπον. ψυχὴ ϗ κορμί.

κζ'. ϗ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς:

κζ'. ἔτζι δὲ κρύβομαι ϗ ἐγὼ ἂν ἐκατέβαινα ϗ εἰς τοὺς βαθυτάτους τόπους τῆς γῆς ζωντανόςμου (οὐδὲ ἡ ψυχὴ, ἢ τὸ χῶμάμου ἀποθανόντας μου:)

κή. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον

κή. Διατὶ ϗ ἀτύποτον μὲ ἔβλεπες εἰς τὴν κοιλίαν

δομ οἱ ὀφθαλμοί σου, | λίαν τὸ μέρασμα, καὶ τὸ ἀλόγιαστόν μου ἐμένα, τὸ προβλέπουν τελειωμένον τ' ἀμάρτιασου.

κθ'. καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται. | κθ'. καὶ εἰς τὸ βιβλίον σου εἶναι γραμμένοι ὅλοι (οἱ αὐτοὶ ὁποῦ μέλλη νὰ γεννηθοῦσι. ἢ οἱ λογισμοὶ καὶ τὰ ἔργα καὶ τὸ τέλος τους.)

λ'. Ἡμέραι πλασθήσονται. | λ'. Καὶ ἀκόμι καὶ ἡ ἡμέραις ὁποῦ γίνουνται εἰς τοὺς ἐρχόμενους χρόνους (ὁποῦ εἶναι ἀποκρύφαις εἰς ἐμᾶς.)

λα'. Καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς: | λα'. καὶ κανεὶς δὲν ἠξεύρει τί ἔχουσι νὰ φέρουν εἰς τὸν κόσμον, εἶναι φανεραῖς εἰς ἐσένα.

λβ'. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, | λβ'. Λοιπὸν βλέπεις καλὰ πῶς τιμοῦνται πολλὰ καὶ ἀπ' ἐμένα οἱ δοῦλοι ἢ φίλοι σου.

λγ'. λίαν * ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν: | λγ'. (διατὶ βλέπω πῶς) εἶναι παρὰ μεγάλαις δυναταῖς καὶ ἀνίκηταις ἡ ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς τῶν δούλων σου.

* χρύπτ. ἐκραταιώθησαν, τὸ πλῆθος λέγει καὶ τὸ δυνάμιν.

λδ'. Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, | λδ'. (Οἱ ὁποῖοι ἂν ὀλίγος δέσουν κίολα ἀπὸ τὸ τυραννίαις τῶν ἐχθρῶν τους) νὰ τοὺς μετρῶ εὔκολα,

λε'. Καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται. | λε'. (ἀλλὰ πάλιν ἀπὸ τὸ δυνάμινσου) δύνουνται νὰ πληθυνοῦσι περισσότερον ἀπὸ τὸ ἄμμον τῆς θαλάσσης.

λϛ'. Ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. | λϛ'. Καὶ ἀγαπῶ δ' εὐθὺς ὡς σικωθῶ ἀπὸ τὸν ὕπνον νὰ μὴ γυρεύω ἄλλο, παρὰ μόνον νὰ δρίσκομαι πάντα μετ' ἐσένα, καὶ μετ' ἐκείνους:)

λζ'. ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός, | λζ'. (καὶ ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος θωρεῖς σωστὰ πῶς φεύγω κατὰ τὸ πρόσαγμά σου τοὺς κακούς) διατὶ ἂν ἐσὺ θέμου θανατώνῃς τοὺς κακούς.

λη'. ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. | λη'. (χρεία νὰ τοὺς φωνάζω καὶ ἐγὼ λέγοντας) ὦ φονιάδες τῶν ἀνθρώπων, φεύγετε μακρὰ ἀπ' ἐμένα.

λθ'. ὅτι ἐρισταί ἐστε εἰς διαλογισμούς. | λθ'. διατὶ θέλετε μόνον νὰ φιλονικᾶτε εἰς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ, ἢ νὰ βλασφημᾶτε εἰς ταῖς κρίσαις του.

μ'. λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου: | μ'.) οἱ ὁποῖοι ἐμπαίζουν τοὺς δούλους σου καὶ τοὺς λέγουν πῶς θέλουσι κληρονομήσῃ ἔφκερα (ἤγουν εἰς τὸ ὀνειρόντας) ταῖς χώραις ὁποῦ τοὺς πέσῃς καὶ τὸ βασιλείαν σου.

μα'. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε | μα'. Δὲν ἠξεύρεις Κύριε μου πῶς μισῶ καὶ ἐγὼ ἐκεί-

Κύριε ἐμίσησα.

νους ὁποῦ σὲ μισοῦσι.

μβ΄. Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην.

μβ΄. καὶ λιώνουσι τὰ ἐντόσθιά μου εἰς τὴν καταφρόνεσιν ὁποῦ σοῦ κάνουν οἱ ἐχθροί σου.

μγ΄. τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

μγ΄. διὰ τοῦτο σωστὰ καὶ μὲ τὸν λόγον καὶ μὲ τὸ ἔργον τοὺς μισῶ, καὶ τοὺς ἔχω μεγάλους ἐχθρούς (ὥστε νὰ μὴν ἐπιστρέψουν εἰς τὸ θέλημά σου.)

μδ΄. Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου,

μδ΄. Πάλιν ἀθέλης δοκίμασέ με Χριστέ μου καὶ θέλεις γνωρίσει τὴν καρδίαν μου, ἤγουν τὴν ἀλήθειαν,

με΄. ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

με΄. ἐξέταξέ με καὶ ἰδὲ ταῖς στράταις μου ἤγουν ταῖς γνώμαις μου.

μς΄. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί.

μς΄. Καὶ ἰδὲ μήπως καὶ σφαίνω καὶ δὲν τὸ γνώθω, καὶ ἂν εἶναι κακὴ ἐπιθυμία καὶ στράτα τῆς ἀνομίας εἰς ἐμένα, εὔγαλέ με εὐθὺς ἀπ᾽ ἐκείνην.

μζ΄. Καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

μζ΄. Καὶ ὁδήγησέ με νὰ περιπατῶ εἰς τὴν στράταν ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐσένα τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρλθ΄.

ψαλ. τοῦ Δαβίδ (καὶ ζητᾷ τέλος καὶ ἐκδίκησιν.)

εἰς τοὺς ρλη΄. δείχνει τὴν καθαρωτητά του· καὶ εἰς τοῦτον παρακαλεῖ τὴν ἀνταπόδοσιν ὅμοιος μὲ τὸν νη΄. χρύσ. αὐτὸς πονηρὸς ὁ δωὴκ καὶ

Βασιλειῶν, α΄. φαίνεται εἰς διάφορα κεφ. πόσους πειρασμοὺς καὶ διωγμοὺς ἔκαμεν ὁ πονηρότατος καὶ ἀπ᾽ αὐτὸς Σαοὺλ τοῦ ἀπαίστου Δαβίδ· εἰς τοὺς ὁποίους τοῦ ἐπροξένησε μεγάλαις θλίψαις, στενοχωρίαις, καὶ κακοπάθειαις, καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν φυλάσσῃ καὶ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν κακαῖς γλώσσαις καὶ ἄδικαις ψευδολογίαις καὶ κατηγορίαις τῶν ἐχθρῶν του, καθὼς ἔχει τὴν ἐλπίδα του εἰς αὐτόν· καὶ νὰ κάμῃ δικαίαν ἐκδίκησιν ἀπάνωτους κατὰ ταῖς ἀβανίαις καὶ δυναστείαις τους. Καὶ μὲν εἶστε ρεὸς καὶ πιστὸς εἰς τὸν Θεὸν πῶς νὰ τὸ κάμῃ, καὶ θέλει τὸν δοξάζει καὶ αὐτὸς καὶ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ μὲ ὅλους τοὺς θεοφόβους δούλους του. Ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ χρεία νὰ μὴ καταρούμεθεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, καθὼς εἰς τὸν ζ΄. ψαλμὸν ἐπροεγράφη, καὶ εἰς τὸ λεξικὸν εἰς τὸ, κ΄.

α΄. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

α΄. Ἔυγανέ με Κύριε ἀπὸ τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους, καὶ λύτρωνέ με ἀπὸ τοὺς ἀδίκους ἀπανθρώπους, καὶ φιλοκάκους δαίμονας.

β΄. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν

β΄. Ὁποῦ λογιάζουσι μέρα νύκτα τὴν ἀδικίαν εἰς τὴν

κίαν ἐν καρδίᾳ, * ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους:	εἰς τὴν καρδίαν τους, καὶ ὁλημερνῆς στέκουσι ξαπλωμένοι εἰς τοὺς πολέμους ψυχικοὺς καὶ σωματικά.	ἄδικος ὁ σαοὺλ. τομ. ζ'. λέγος λή. ὅλος κατὰ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀδίκων. * ἀεὶ εἰς τὰς ἐπιβουλάς. ψαλ. ἑ. ιε. ψαλ. θ'. μέ. ψαλ. νη. ιε.
γ'. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν:	γ'. Καὶ ἀκονίζουν ταῖς γλώσσαις τους σὰν τὸ πονηρὸν ὄφιν, καὶ τρέχει τὸ φαρμάκι τῶν ἀσπίδων ἀσκόλαστα ἀπὸ τὸ στόματους.	
δ'. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με:	δ'. Φύλαξαί με Κύριε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ κακοῦ μου ἐχθροῦ ὁποῦ ὁρίζει τοὺς ἄλλους, καὶ ἐλευθερονέ με ἀπὸ τοὺς ἀδίκους συντρόφους καὶ στρατιώτας του:	
ε'. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου:	ε'. Ὁποῦ λογιάζουσι μόνον πῶς νὰ πεδουκλώσουν τὰ πόδιαμου νὰ μὲ ρίξουσι κάτω:	
ς'. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι,	ς'. Διατοῦτο ὁποῦ καὶ ἂν περιπατήσω μοῦ ἔχουσιν οἱ ὑπερήφανοι στεμένα τὰ δύκτια,	
ζ'. καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου.	ζ'. Καὶ μὲ ταῖς περιπλοκαῖς τους μοῦ ἔχουσι σὰν μεσκοινία, βροχάδαξα πλωμένην εἰς τὰ πόδιαμου.	
η'. ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι:	η'. καὶ σιμὰ τῆς στράτας ὁποῦ διαβαίνω μὲ παραμονεύουσιν οἱ ἄνομοι νὰ μὲ πιάσουν νὰ μὲ θανατώσουν:	
θ'. Εἶπα τῷ Κυρίῳ Θεός μου εἶ σύ,	θ'. (Μὰ ἐγὼ δὲ δύνομαι νὰ κάμω ἄλλο παρὰ μόνον ὁποῦ τρέχω εἰς ἐσένα Χριστέ μου) καὶ λέγω πῶς ἐσὺ εἶσαι Κύριε μου ὁ Θεός μου καὶ ὁ βοηθόςμου,	
ι'. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου Κύριε, Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου:	ι'. Ἀπάκουσε Κύριε τὸν πόνον καὶ παρακάλιον μου ὦ Κύριε, Κύριε ὁποῦ εἶσαι δύναμις τῆς ἐλευθερίαςμου:	
ια'. * Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου:	ια'. (Καθὼς πολλαῖς φοραῖς τὸ ἔδειξες) καὶ ἐσκέπασες τὴν κεφαλήν μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου, (καὶ μὲ ἐφύλαξες ἄβλαβον ἀπὸ τὰ κίνδυνάμου:	* τῶν προτέρων ἀναμυμνήσκεται αὐτὸν χρυσ.
ιβ'. Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ:	ιβ'. Ἔτζι πάλιν Κύριε μου μήμε εὐγάλῃς ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν μου, νὰ μὲ παραδώσῃς εἰς τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν ἐξουσίαν:	
ιγ'. Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ,	ιγ'. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐλόγιασαν μὲ πολλοὺς τρόπους νὰ φθάσουν καταπαύωμου νὰ μοῦ δώσουν	

σου κακὸν θάνατον, μή με παρετήσης.

ιδ'. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Μήποτε ὑψωθῶσιν·

ιδ'. (οὐδὲ νὰ τοὺς ἀφήσῃς νὰ μοῦ κάμουσι κανένα βλάβος νὰ χαροῦσι) καὶ νὰ τὸ πάρουν ἀπάνωτους νὰ ὑψωθοῦσι.

κεφάλαιον τῆς πονηρᾶς συμβουλῆς, εἶπον ὁ Δωήκ.

ιε'. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν,

ιε'. Ἀλλὰ ἐκείνη ἡ ἄδικη ἀφορμὴ ὁποῦ τοὺς ἐπεριμάζωξεν εἰς τούτην τὴν πονηρὰν συμβουλὴν τοῦ θανάτου μου,

ις'. κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψαι αὐτούς: *

ις'. καὶ τὰ κακὰ λόγια τοῦ στομάτου τους, (ὁποῦ μιλοῦσι διὰ λόγου μου νὰ πέσουν ὡς βροχὴ καταπάνωτους) νὰ τοὺς σκεπάσουσι:

* ὥστε τὸν Κάϊν. καὶ τοὺς ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς τὴν ἐκ Θεοῦ τιμωρείαν λέγει.

ιζ'. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἔμπυροι,

ιζ'. καὶ νὰ πέσουν ἀπάνωτους κάρβουνα ἀναμμένα (ἤγουν ἀστροπελέκια νὰ τοὺς κατακαύσουν.)

ιη'. καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις· καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν:

ιη'. καὶ νὰ τοὺς ῥίξῃς εἰς φοβεραῖς ταλαιπωρίαις ὁποῦ νὰ μὴ δυνηθοῦσι νὰ ταῖς βαστάξουν.

ιθ'. ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς,

ιθ'. Διατὶ χωρὶς ἄλλο κάθε ἄνθρωπος κακόγλωσσος δὲ θέλει ἰδώσῃ καλὸν τέλος εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὸν ἄλλον.

κ'. ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσῃ εἰς διαφθοράν.

κ'. καὶ τὸν θέλουσι κυνηγᾶ μέρα νύκτα τὰ κακά του ὥστε νὰ τὸν χαλάσουν πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

κα'. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων:

κα'. Διατὶ γνωρίζω καλὰ πῶς θέλει κάμῃ ὁ δεσπότης μας ὁ Χριστὸς τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὸ δίκαιον τῶν ξένων (καὶ νὰ δώσῃ πρεπούμενην ἀνταπόδωσιν:)

κβ'. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου:~ Δόξα.

κβ'. Καὶ τότες ἀληθινὰ θέλουσιν εὐχαριστᾶ οἱ δίκαιοι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ νὰ κατοικήσουν οἱ καλοὶ μὲ τὴν βασιλείαν σου, νὰ σὲ δοξάζουν αἰώνια.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. ρμ'.

[1]Ψαλ. τοῦ Δαδ.

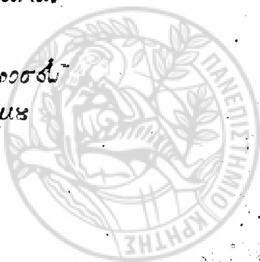
Ὁ Ἱερὸς καὶ ἅγιος χρυσόστομος λέγει εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ ρμ'. ψαλ. πῶς ὁ ναὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶχε δύο βωμοὺς, (ἤγουν τράπεζαις) Ὁ ἕνας εἶτον χρυσὸς καὶ ἔστεκε μέσα εἰς τὸ βῆμα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὁποῦ ἐσέβαινεν ὁ ἀρχιερεὺς δύο φοραῖς κάθε ἡμέρα ταχὺ

ἐξοδ. λ.

καὶ

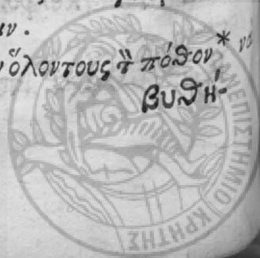
κὴ βράδυ, κὴ βάνοντας μοναχαῖς λιβάνι ἀκριβὸν εἰς αὐτὸ ἐθυμίαζαν. Ὁ ἄλλος βωμὸς ἦτον χάλκινος, κὴ τὸ εἴχασιν ἔξω τοῦ βήματος μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐθυμίαζαν κατὰ τὸν νόμον, καίοντας καθ' ἡμέρα ὁλοχρονικὰ δύο ἀρνοὺς χρονιάρικους. Τὸ ταχὺ ἕνα, καὶ ὀνομάζετο θυσία ἑωθινὴ, ἤγουν τῆς αὐγῆς. Καὶ βράδυ ἔξοδ. κθ'. ἄλλον ἕνα, κὴ ἐλέγετο θυσία ἑσπερινὴ, ἤγουν τοῦ ἑσπερινοῦ. Καὶ ἐκάνασι κὴ ἄλλαις διάφοραις θυσίαις διὰ ἁμαρτίαις, μὰ ἄλλαις ἐδέχετο ὁ Θεὸς, κὴ ἄλλαις ὄχι. ἤγουν κατὰ τὰς καρδίας ἐκεινῶν ὁποῦ ταῖς ἔφερνασι (σὰν τοῦ Ἄβελ, κὴ τοῦ Κάϊν) λοιπὸν ἐκεινῶν ὁποῦ ἦσαν εὐλαβεῖς καὶ καλόγνωμοι ἐδέχετο τὴν θυσίαν τους, μὰ τῶν ἀνευλαβῶν κὴ κακογνώμων, ὄχι. Καὶ ἐτοῦτη ἡ ἑωθινὴ κὴ ἑσπερινὴ θυσία ἦτον πάντα δεκτὴ εἰς τὸν Θεόν· κὴ διατοῦτο ὡς αὐτὴν τὴν θυσίαν παρακαλεῖ ὁ προφήτης τὸν Θεὸν νὰ δεχθῇ τὴν προσευχήν του. Τοῦτον τὸν ψαλ. τὸν ἔκαμεν ὁ Δαδ εἰς τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σαοὺλ, κὴ δέεται τοῦ Θεοῦ νὰ τοῦ βοηθᾷ καὶ νὰ τοῦ δίδῃ ὑπομονὴν μεγάλην εἰς τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ νὰ τοῦ κλειδόνῃ τὸ στόματου νὰ μὴ λάχῃ καὶ τοῦ ξεπέσῃ λόγος βλαβερὸς διὰ λόγου τους, καὶ εἰπῇ τῶν συντρόφων του ὁποῦ τὸν ἐβιάζασι, νὰ φονεύσουν ὅσους δύνουνται ἀπ' ἐκείνους, κατὰ τὰ ἔργα τους. Καὶ νὰ τὸν φωτίζῃ νὰ μὴ μιλήσῃ ποτὲ λόγον ἄπρεπον, ὁποῦ νὰ τὸν σκανδαλίσῃ, ἀλλὰ ὅσα τοῦ ἀρέσουσι μόνον νὰ γενοῦσι. Καὶ νὰ μὴν ἀφίσῃ τὴν καρδίαν του νὰ λογιάσῃ πῶς δὲν εἶναι κρίμα νὰ κάμῃ κακὸν τῶν ἀντιδίκων του ἐπειδὴ τὸν πειράζουν καὶ σπουδάζουσι νὰ τὸν φονεύσουν. Καὶ ζητᾷ τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν φυλάσῃ κὴ νὰ τὸν ξεμακραίνῃ ἀπὸ τὴν συντροφίαν τῶν κακῶν, κὴ νὰ τὸν ἀνταμείψῃ μετοὺς καλούς. Καὶ προλέγει πῶς ἔχουσι νὰ πέσουσιν οἱ ἐχθροί του (κατὰ τὴν ἐλπίδατου) εἰς τὰ κακὰ ὁποῦ τοῦ κάνουσι. Τοῦτος μᾶς διδάσκει νὰ φεύγωμεν τὰ κακὰ λόγια κὴ πονηροὺς λογισμούς· κὴ νὰ ὑπομένωμεν τοὺς πειρασμούς, καὶ νὰ μὴ θέλωμεν κακὸν τῶν ἐχθρῶν μας. μόνον νὰ κάνωμεν τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ, κὴ αὐτὸς ἔχει τὴν ἔννοιαν (περισσότερον παρὰ ἐμᾶς) ὅταν εἶναι ὁ καιρὸς νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπόδωσιν· καθὼς ἔκαμε κὴ εἰς τὸν Δαδ, κὴ εἰς τοὺς ἐχθροὺς του. καὶ εἰς ἄλλους ἀμέτρητους ὁποῦ εἴχασι τὴν ὑπομονὴν κὴ τὴν ἐλπίδατους εἰς τὴν δικαιοκρισίαντου. κὴ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν βαρύτερην παρὰ νὰ τὴν ἔκαναν ἀτίτους μὲ τὴν χέιραντους.

α. ΚΕ' ἐκέκραξα πρὸς σέ,	α'. ΚΕ' μου πολλαῖς φοραῖς σὲ ἐπαρακάλεσα (κὴ μοῦ ἀπάκουσες.)
β. εἰσάκουσόν μου.	β'. ἔτζι κὴ τώρα ἀκρόασέ μου.
γ. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.	γ'. κὴ στοχάσου τὸν πόνον καὶ τὴν δέησίν μου,
δ. ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σέ.	δ'. τούτην τὴν ὥραν ὁποῦ σὲ παρακαλῶ ὁ ταλαίπωρος.
ε. Κατευθυνθήτω ἡ προσευ-	ε. Ναὶ Χέ μου ἂς ἀνέβῃ ἀνεμπόδιστα ἡ προσευ-

σδυχήμυ ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.	χήμυ ὡς πολυμύρισον θυμίαμα ἐμπροστά σου.
ϛ'. ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,	ϛ'. καὶ ἄς γενῇ ἀρεσκούμενον τὸ σίκωμα τῶν νῦμου καὶ τῶν χειρῶν μου,
ζ'. θυσία ἑσπερινή.	ζ. καὶ ἡ ἑσπερινὴ συντριβὴ τῆς καρδίας μου. (καὶ χάρισέ μου τὰ ζητήματά μου.)
ή. Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου:	ή. (Δὲ σοῦ γυρεύω πλοῦτος δόξαις καὶ τιμαῖς καὶ ἀνάπαυψαις, καὶ τὰ ὅμοια) Μόνον νὰ βάλῃς Κύριε μου φύλαξιν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ πόρταν κλειδομένην εἰς τα χείλη μου (νὰ μὴν ἀποκρίνωμαι εἰς τὰ κακὰ ὅπου λέγουσιν οἱ ἐχθροί μου διὰ λόγου μου, ὀμπροστὰ καὶ ὀπίσω μου.)
θ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,	θ'. Μὴν ἀφίσῃς τὴν καρδίαν μου νὰ κλίνῃ εἰς πονηραῖς γνώμαις,
ί. τοῦ προφασίζεσθαι,	ί. νὰ λέγω πῶς ἔχω δίκαιον (νὰ βλάψω τοὺς ἐχθρούς μου.)
ιά. προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.	ιά. διατὶ ταύταις ἡ ἀφορμαῖς μὲ κάνουν νὰ πέσω εἰς χειρότεραις ἁμαρτίαις.
ιβ'. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,	ιβ'. (Μὴ παραχωρήσῃς νὰ μὲ ἀφίσῃς νὰ ἀνακατόνωμαι) μὲ αὐτοὺς ὅπου σπουδάζουν εἰς τὰ κακὰ ἔργα,
ιγ'. καὶ οὐ μὴ συνδιάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.	ιγ'. καὶ μήμε παρετήσῃς νὰ συμπλεχθῶ μὲ τοὺς πλέα καλίτερους τους εἰς ταῖς μιαραῖς τους ἐπιθυμίαις.
ιδ'. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με.	ιδ'. Ἄς μὲ παιδεύσῃ ὁ δίκαιος μὲ τὸ καλόν του παράδειγμα διὰ τὸ καλόν μου, καὶ ἄς μὲ μαλώσῃ διὰ ὠφέλιαν μου.
ιέ. ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου:	μὰ τὸ λάδι (ἤγουν τὰ γελαστικὰ λόγια τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἡ κακογνωμία του) μὴν ἀφίσῃς νὰ ἐγγίζουν εἰς τὴν κεφαλήν μου νὰ μολώνουσι τὸν νοῦν μου:
ιϛ'. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου.	ιϛ'. Καὶ ἀγκαλὰ (καὶ ὅσον τοὺς κάνω ἐγὼ ξένον τους) καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν, καὶ αὐτοὺς νὰ διορθωθοῦσι,
ιζ'. ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.	ιζ'. νὰ μὴ στέκουνται εἰς ταῖς κακογνωμίαις τους διὰ νὰ μὴ χαλασοῦσιν.
ιή. Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας	ιή. ὅσον ἐκεῖνοι ἔχουσιν ὅλον τους τὸν πόθον * νὰ

Margin note (beside ιδ'): δείχνει πῶς ἀγαπᾷ τὴν παίδευσιν τῶν καλῶν. καὶ μισᾷ τὰ λόγια τῶν κακῶν.

πέτρας,	βυθήζουν) εἰς τὰ συνηθισμένα τους σαν πέτραις εἰς τὴν θάλασσαν,
ιθ΄. οἱ κριταὶ αὐτῶν.	ιθ΄. αὐτοὶ καὶ οἱ αὐθεντάδες καὶ κεφαλάδαις τους:
κ΄. Ἀκούσονται τὰ ῥήματα μου ὅτι ἠδυνήθησαν,	κ΄. Ἀλλὰ τότε θέλουσιν ἀκούση πῶς ἦσαν ἀληθινὰ τὰ λόγια μου καὶ γλυκιὰ καὶ ὠφέλημα.
κά. ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς.	κά. (ὅταν τοὺς φθάση ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ νὰ ῥαγήσουν ἀπὸ τὴν δόξαν τους) σὰν τὸ παχὺ χῶμα ὁπου στέκη ὑψηλά, (καὶ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος μὲ τὴν πολυβροχίαν γίνεται σὰν χυλὸς καὶ ξεσύρνει ἀπὸ τὸν τόπον του) καὶ πέφτει κάτω εἰς τὴν γῆν.
κβ΄. διεσκορπίσθη τὰ ὀςᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.	κβ΄. καὶ νὰ διασκορπισθοῦσι τὰ κόκαλά τους εἰς τὸν ᾅδην.
κγ΄. Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπησα.	κγ΄. Καὶ ἐπειδὴ πρὸς ἐσένα Κύριε καὶ Χριστέ μου στοχάζεται ὁ νοῦς μου καὶ τὰ ἀμμάτιά μου, καὶ ἔχω ὅλην μου τὴν ἐλπίδα εἰς ἐσένα.
κδ΄. μὴ ἀνταμέλης τὴν ψυχήν μου.	κδ΄. μὴν ἀφίσης νὰ πάρη ὁ θάνατος καὶ οἱ ἐχθροί μου ἀδιόρθωτην τὴν ψυχήν μου.
κέ. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεςήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.	κέ. Μὰ φύλαξαί με ἀπὸ τὴν βροχάδα ὁπου μοῦ ἔσεσαν ἀπόκρυφα νὰ μὲ πιάσουν, καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ σκάνδαλα ὁπου ἐργάζονται μόνον τὴν ἀδικίαν.
κς΄. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήςρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί,	κς΄. Καὶ ἔτζι ἔχω τὸ θάῤῥος μου πῶς θέλουσι πέση κατὰ ταῖς κεφαλαῖς εἰς τὸ δίκτι τῆς πονηρίας τους οἱ ἁμαρτωλοί,
κζ΄. κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.	κζ΄. καὶ ἐγὼ ὁποῦ εὑρίσκωμαι μοναχὸς (καὶ ξένος θέλω γλυτώση καὶ νὰ ἀναπαυθῶ καμπόσον) ὥςε ὁποῦ νὰ μισεύσω (ἀπὸ τὴν ζωὴν τὴν πρόσκαιρον, νὰ φθάσω εἰς τὴν αἰώνιον.)

Συνέσεως τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμά.	Προσευχὴ κλαυθμερὴ τοῦ Δαβίδ, ὅταν ἦτον μέσα εἰς τὸ σπίλαιον καὶ ἐπροσεύχετο.

Περιτειχισμένος ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ εἰς τὸ σπίλαιον, ά. βασιλ. κδ΄: ἐπαρακά-

λιε τὸν Θεὸν ἀπὸ καρδίας μὲ δάκρυα νὰ τὸν φυλάξῃ ἀπὸ τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο κίνδυνον ἐπειδὴ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν γλυτώσῃ ἄλλη βοήθεια, παρὰ ἡ θεϊκή του δύναμις. Καὶ νὰ τὸ κάμῃ διανὰ παρηγορήσῃ μὲ αὐτὸν καὶ τοὺς δούλους του ὅπου τοῦ γυρεύουσι νὰ λάβουσι τὴν χάριν διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του, εἰς δόξαν τῆς μεγαλοδυναμείας του. Τοῦτος ὁ ψαλ. διδάσκει νὰ ἐλπίζῃ τινὰς κάθε καιρὸν εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ στέκεται στερεὸς εἰς αὐτὸν (μὲ ὅλην του τὴν πίστιν) εἰς τὰ μεγάλα του κίνδυνα. Καὶ αὐτὸς ὅπου δύναται καὶ κάνῃ ὅσα βούλεται, θέλει τοῦ βοηθήσῃ καὶ νὰ τὸν σκεπάσῃ, καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ὅλα του τὰ βάσανα· καθὼς ἔκαμε καὶ εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ εἰς τοὺς συντρόφους του· καὶ τοὺς ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον.

α΄. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

α΄. ΜΕ μεγάλον φόβον καὶ πόνον τῆς καρδίας μου σὲ ἐπαρακάλεσα πολλαῖς φοραῖς Κύριέ μου, καὶ μὲ τρόμον μεγάλον ἔκλαυσα ἐμπροσάσου καὶ μοῦ ἐβοήθησες Χριστέ μου:

β΄. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ:

β΄. Ἔτζι καὶ τώρα καὶ πάντα κατὰ τὴν συνήθειάν μου θέλω φωνάζῃ ὁ ἁμαρτωλὸς μὲ δάκρυα, καὶ θέλω φανερώνῃ τὴν θλῖψίν μου εἰς τὸν ἐπίγειον, καὶ οὐράνιον θρόνον σου.

γ΄. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου:

γ΄. (Παρακαλῶντάς σε νὰ προφθάσῃς τὴν ὥραν ἐκείνην) ὅπου χάνεται ἡ ψυχή μου ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ ἐσὺ ὅπου τοὺς βλέπεις πῶς ἔχουσιν ἀποκλεισμέναις ταῖς στράταις μου.

δ΄. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι:

δ΄. (Καὶ θωρεῖς πῶς ὅσον καὶ ἂν τοὺς παραμερίζω ἐκεῖνοι δὲ παύουσι) νὰ στέκουσιν εἰς τὴν στράταν ὅπου διαβαίνω νὰ κρύβουνται νὰ μὲ ἁρπάξουσι.

ε΄. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

ε΄. Καὶ ἐξάνοιξα εἰς τοὺς φίλους μου νὰ μοῦ βοηθήσουν, καὶ ἔβλεπα πῶς δὲν ἦτον κανένας ὅπου νὰ φανῇ πῶς μὲ γνωρίζῃ καὶ νὰ μοῦ βοηθήσῃ.

ς΄. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ,

ς΄. Καὶ ἐχάθηκεν (ἡ δυνάμις μου ἀπ' ἐμένα καὶ ὁ τόπος) καὶ ἡ φυγή (καὶ δὲν ἠμπορῶ ὁ δυστυχισμένος νὰ τοὺς φύγω, ἀπ' ἐδῶ μέσα ἀπὸ τὸ σαρκικὸν σπήλαιον ὅπου εἶμαι ἀποκλεισμένος.)

ζ΄. Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

ζ΄. Καὶ βλέπω πῶς δὲ δύναται κανένας νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τοῦτον τὸν θάνατον.

ή Ε-

ή Δια-

η΄. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε,

η΄. Διατοῦτο ἐφώναξα καὶ τώρα πρὸς ἐσένα Κύριέ μου (καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ βοηθήσῃς.)

θ΄. εἶπα σὺ εἶ ἐλπίς μου· μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

θ΄. καὶ σοῦ λέγω πῶς ἐσὺ μόνον εἶσαι ἡ ἐλπίδα μου καὶ ἡ ἐλευθερία μου νὰ μὲ φέρῃς ἀπὸ τὸν ἅδην εἰς τὴν γῆν τῶν ζωντανῶν.

ι΄. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

ι΄. Λοιπὸν στοχάσου τὴν στενοχωρίαν καὶ τὴν δέησίν μου, καὶ ἰδὲ πῶς ἐχάθηκα τούτην τὴν ὥραν ὁλότελα (ἀπὸ τοῦτο τὸ φοβερώτατον κίνδυνον.)

ια΄. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ·

ια΄. Καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ τοὺς ἀντιδίκους μου, διατὶ εἶναι περισσότεροι καὶ δυνατώτεροι ἀπ' ἐμένα.

ιβ΄. Ἐξάγαγε* ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

ιβ΄. Ἐλευθέρωσε ἀπὸ τούτην τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν (τῆς ἁμαρτίας) τὴν ψυχήν μου, διανὰ εὐχαριστῶ τὸ πανάγιόν σου ὄνομα.

* χρύσ. συμφορῶν περιβολήν

ιγ΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδώσῃς μοι.

ιγ΄. Καὶ διανὰ χαροῦσιν οἱ δίκαιοι ὁποῦ (λιγοψυχοῦσι τὴν σκλαβιάν μου, καὶ) στέκουνται περίλυποι, ὥστε νὰ ἰδοῦσι τὴν ἀνταπόδωσιν καὶ ἐκδίκησίν μου (νὰ παρηγορηθοῦν καὶ νὰ δοξάσουν τὴν δικαιοκρισίαν σου.)

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὁπότε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ΄.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ ὁπόταν τὸν ἐξέτρεχεν ὁ υἱός του ὁ Ἀβεσαλὼμ νὰ τὸν θανατώσῃ.

Προσευχὴ τοῦ Δαβὶδ εἰς τὸν διωγμὸν καὶ πόλεμον τοῦ υἱοῦ του, ὁποῦ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν μὲ ὅλην του τὴν εὐλάβειαν νὰ ἀκούσῃ τὴν προσευχήν του, καὶ νὰ μὴν ἤθελε στοχασθῇ τὰ κρίματά του, μὰ τὰ ἄδικα καὶ ὑβρισίαις καὶ τὰ κακὰ ὁποῦ τοῦ ἔκαμαν οἱ ἐχθροί του. Καὶ νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν ἔλεος κατὰ ταῖς παλαιαῖς του ἐλεημοσύναις, ταῖς ὁποίαις θυμᾶται καὶ παρηγορᾶται, δεόμενος νὰ συγκατεβῇ νὰ τοῦ ἀκούσῃ καὶ νὰ τοῦ βοηθήσῃ. Καὶ νὰ τὸν ὁδηγίσῃ μὲ τὸ πνεῦμα του τὸ ἅγιον πῶς νὰ κάμῃ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ σκάνδαλά του, καὶ τὸν χαλασμόν του, σὰν τὸν ὠδήγησε καὶ ἄλλαις φοραῖς, καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐναντίους του. Καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐπαρακάλει ἀπὸ καρδίας του τὸν ἐγλύτωσε· καὶ τὸν ἄδικον Ἀβεσαλὼμ ἐχάλασε. Δείχνει μας καὶ ἐτοῦτος τὸ ὄφελος τῆς προσευχῆς καὶ ὑπομονῆς. Καὶ τὸ καλὸν ὁποῦ λαμβάνουσιν οἱ δίκαιοι, καὶ τὸ κακὸν ὁποῦ παθαίνουσιν οἱ ἄδικοι. Καὶ τὸ μεγαλίτερον ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀντιστένουνται τῶν γονέων καὶ ἀρχιερέων τους τῶν προεστῶν καὶ αφεντάδων τους καὶ τῶν διδασκάλων καὶ πνευματικῶν τους. Καὶ δὲ τοὺς πείθουνται κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τοὺς ὑβρίζουν καὶ βλασφημοῦσι καὶ βαίνουσι χέρι ἀπάνω τους.

α. Κύριε

α. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου:

α. Κύριε ἐπάκουσε τὴν προσευχήν μου, καὶ ἀκροάσου τὴν δέησίν μου καθὼς μᾶς τάσης μετὰ ἀληθινά σου λόγια· καὶ ἀπάκουσέ μου διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐλεημοσύνην σου:

β΄. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν:

β΄. Καὶ μὴν ἔλθῃς εἰς κρίσιν μετ᾽ ἐμένα τὸν δοῦλόν σου εἰς τὰ πολλά μου πταισίματα, διατὶ δὲ θέλει δυνηθῇ νὰ φανῇ ἀμόνον εἰς ἐμένα, ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος.)

γ΄. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου:

γ΄. (Βοήθησέ μου μεγαλοδύναμε τούτην τὴν ὥραν διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου) Βλέποντας πῶς ξετρέχει ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου νὰ τὴν ἁρπάξῃ καὶ ἔχει ῥιμένην ἀπὸ τὰ βάσανα εἰς τὸν λάκκον, τὴν ζωήν μου.

χρόσ. τῆς αἰχμαλωσίαν αἰνείτεται.

δ΄. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου:

δ΄. Καὶ μὲ ἔκαμε νὰ κάθωμαι ἀπὸ τὸν φόβον μου εἰς τοὺς σκοτινοὺς τόπους τῆς γῆς σὰν τοὺς πολυκαιρισμένους νεκροὺς εἰς τοὺς τάφους, καὶ ἐκόπηκεν ἡ δύναμίς μου:

ε. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου:

ε. Καὶ ἐχάθηκεν ἡ πνοή μου· καὶ ἐταράχθηκε μέσα μου ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ τρόμους ἡ καρδιά μου (καὶ ἦλθα νὰ βγῶ ἀπὸ τὸν νοῦν μου:)

ϛ΄. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,

ϛ΄. Μὰ ἐθυμήθηκα τοὺς περασμένους καιρούς,

ζ΄. ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου.

ζ΄. καὶ ἐλόγιασα πόσαις ἐλεημοσύναις καὶ δικαιοκρισίαις ἔκαμες εἰς ἄλλους καὶ εἰς ἐμένα.

η. ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων:

η. καθὼς καὶ πάντα μου λογιάζω τὰ μεγάλα σου ἔργα καὶ παρηγοροῦμαι, καὶ σὲ δοξάζω:

θ΄. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι:

θ΄. Καὶ σηκώνω τὰ χέριά μου πρὸς ἐσένα, καὶ στέκει ἡ ψυχή μου εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου ὡς γῆ ἄνυδρη καὶ ὁλόξερη, νὰ τὴν βοηθήσῃς:

ι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

ι. Καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀκούσῃς τὸ γλιγορήτερον Κύριέ μου, διατὶ ἀφανίσθη ἡ δύναμίς μου καὶ ἐβγῆκεν ἡ ψυχή μου.

ια. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁ-

ια. Καὶ μὴ στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ μένα διὰ τὰ κρίματά μου, διατὶ θέλω γένῃ ὅμοιος

μαιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον·

ιβ'. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα:

ιγ'. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου·

ιδ'. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

ιε'. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου:

ις'. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ:

ιζ'. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

ιη'. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,

ιθ'. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου.

κ'. ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί:—

Δόξα. καθ. ιθ'.

τῶν θαμμένων εἰς τὸν τάφον:

ιβ'. Κάμε νὰ ἀκούσω ἐπὶ ναὶ ἰδῶ τὸ γλυκότερον (χρύσ. ταχέως) τὴν ἐλεημοσύνην σου, διατὶ εἰς ἐσένα ἔχω ὅλην μου τὴν ἐλπίδα:

ιγ'. Φανέρωσέ μου Κύριέ μου στράταν καλὴν νὰ περιπατήσω νὰ γλυτώσω, διατὶ εἰς τὰς ἀγκάλας σου παραδίδω τούτην τὴν ὥραν τὴν ψυχήν μου:

ιδ'. Ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου Κύριέ μου, ἐπειδὴ ἔδραμα εἰς τὴν βοήθειάν σου:

ιε'. Καὶ δίδαξαί με τὶ θέλεις νὰ κάμω νὰ γλυτώσω, διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου:

ις'. Ἡ χάρις σου ἡ ἁγία θέλει μὲ ὁδηγήσῃ νὰ φυλαχθῶ εἰς τὸ ποῦ ἀρεστὸν τῆς βασιλείας σου:

ιζ'. Καὶ τοῦτο θέλεις τὸ κάμῃ διὰ τὸ ὄνομά σου Κύριέ μου νὰ μὲ γλυτώσῃς, καὶ νὰ ἐλευθερώσῃς διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἀπὸ τὴν θλίψιν καὶ κίνδυνον ὅπου εὑρίσκωμαι, τὴν ζωήν μου:

ιη'. Καὶ νὰ μὲ λυπηθῇς διὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου καὶ ὡς δικαιοκρίτης νὰ ἐξολοθρεύσῃς τοὺς ἐχθρούς μου,

ιθ'. καὶ νὰ ἀφανίσῃς ὅλους τοὺς τυράννους τῆς ψυχῆς μου.

κ'. διατὶ ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου παντοτινὸς ὁ ἀνάξιος.

Δόξα. καθ. ιθ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ πρὸς τὸν γολιάθ. ρμγ'.

Ψαλ. τοῦ Δαβὶδ καὶ μιλεῖ διὰ τὸν λογιαθ'.

Τοῦτος ἁρμόζει νὰ ἔλεγετο εἰς καιρὸν πολέμου. καὶ ὁμοιάζει νὰ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβίδ, ἢ ἄλλος

ἢ ἄλλος μεταγενέστερος. Εὐχαριστῶντας τοῦ Θεοῦ εἰς τὲς περασμέναις χάραις καὶ νίκαις. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ βοηθήσῃ πάλιν τοῦ λαοῦ του εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης, καὶ νὰ ἀφανίσῃ τοὺς ἐχθρούς του. Μὰ κατὰ τὴν ἀπανωγραφὴν φαίνεται πῶς νὰ τὸν ἔκαμεν ὁ Δαβίδ, μετὰ τὴν νίκην τοῦ γολιὰθ, καὶ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἀκούσετε τὴν ὑπόθεσιν. Πολεμῶντας οἱ ἀλλόφυλοι μὲ τὸν Σαοὺλ. ά. βασ. ιζ'. ἐπῆγεν ὁ Δαβὶδ νὰ μαλώσῃ μὲ τὸν γολιὰθ, ὁποῦ ἦτον δυνατός, καὶ ὑψηλὸς ς'. πῆχες καὶ πιθαμήν. Καὶ αὐτὴ ἡ παρακίνησις δὲν ἦτον ἀπὸ λόγου τοῦ Δαβίδ, οὐδ' ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν του, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν εἶχε χρισμένον βασιλέα εἰς τὸν λαόν του (καθὼς ἐπροεγράφη εἰς τὸν β'. ψαλ.) καὶ ἤθελε νὰ δείξῃ τὴν δύναμίν του ὁ Θεός, νὰ χαλάσῃ τὸν ἀλλόφυλον ἀπὸ τὴν χεῖραν τοῦ ἀχαμνοτέρου του. Διατοῦτο σιμόνοντας νὰ κτυπηθοῦσιν οἱ δύο τους μὲ τὸν γολιὰθ, καὶ ὑβρίζοντας ἕνας τὸν ἄλλον τους, τοῦ εἶπεν ὁ Δαβίδ, ἐσὺ ἔρχεσαι ἀπάνω μου μὲ λόγχην καὶ σκουτάρι. μὰ ἐγὼ ἔρχομαι ἀπάνω σου μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ μου. καὶ αὐτὸς θέλει σὲ δώσῃ, ὡς μεγαλοδύναμος εἰς τὰς χέρας μου νὰ σοῦ κόψω τὴν κεφαλήν σου, καὶ νὰ δώσω τὸ κορμί σου ἐσένα. καὶ τῶν ἀλλοφύλων, τῶν κοράκων καὶ θηρίων τῆς γῆς, νὰ τὸ ξεσκίσουσι. Καὶ βάνοντας μίαν πέτραν εἰς τὴν σφενδόνα ἐκτίπησε τοῦ γολιὰθ εἰς τὴν κεφαλήν, καὶ πέφτοντας εὐθὺς νεκρός. Ἔφθασεν ὁ Δαβὶδ ἀπάνω του, καὶ μὴν ἔχοντας σπαθὶ ἐδικόν του νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐπῆρε τὴν μάχαιράν του καὶ τὸν ἀποκεφάλησε. Καὶ τότε τρέχοντας οἱ ἑβραῖοι ἀπάνω τῶν ἀλλοφύλων τοὺς ἐνίκησαν καὶ τοὺς ἐκατάκοψαν καὶ τοὺς ἀφάνισαν. Καὶ κάνει τὴν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν. παρακαλῶντάς τον νὰ θέλῃ νὰ ἐνεργᾷ εἰς αὐτοὺς ἐκείνην τὴν θαυμαστὴν καλοσύνην ὁποῦ ἄρχισε. Καὶ νὰ φυλάσῃ τὸν βασιλέα ὁποῦ ἔχρισε. καὶ τὸν λαὸν ὁποῦ ἐκληρονόμησε ἀπὸ τόσους χρόνους. διὰ νὰ στέκουνται στερεωμένοι ὅλοι εἰς τὴν ἀγάπην του, καὶ εἰς τὴν δούλευσιν, καὶ δόξαν, καὶ σκέπος του. Τοῦτος ὁ ψαλ. μᾶς δείχνει πῶς δὲ γίνεται ἡ νίκη ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ δύναμιν τοῦ φουσάτου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ. διατὶ ἡ νίκη στέκει εἰς τὴν χεῖραν του, καὶ τὴν δίδει κατὰ τὸ δίκαιον ὅτινος βούλεται. Καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται πῶς πολλαῖς φοραῖς ἐνίκησαν οἱ ὀλίγοι καὶ ἀχαμνοί, τοὺς πολλοὺς καὶ δυνατούς. Καὶ ἀκόμι διδάσκει τοὺς μεγάλους καὶ δυνατοὺς νὰ μὴν ὑπερηφανεύονται καὶ νὰ καυχοῦνται εἰς τὴν ἀνδρείαν τους, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Καὶ πάλιν δυναμώνει τοὺς μικροὺς καὶ ὀλίγους (ὅταν κάνουσι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) νὰ μὴ φοβοῦνται καὶ νὰ χάνουνται, ἀλλὰ νὰ τρέχουσι πρὸς τὸν Χν τὸν Θεόν. τάσσοντάς του νὰ τοῦ εὐχαριστοῦσιν εἰς τὴν νίκην ὁποῦ τοὺς θέλει χαρίσῃ, καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦσιν ὡς βασιλέα καὶ Θεόν τους, καὶ κεφαλήν τους εἰς τὸν πόλεμον. καὶ νὰ τοῦ πείθουνται ὡς ὅλα τους τὰ προστάγματα ἐξ ὅλης καρδίας τους.

ς'. πῆχες καὶ πιθαμήν.

α. Εὐλογητὸς Κς ὁ Θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν. β'. τοὺς

α. Νὰ εἶσαι δοξασμένος ὁ Χς καὶ Θεός μου ὁποῦ διατάσσεις τὰ χέρια μου εἰς τὰ ἄρματα νὰ κτυποῦσιν εἰς τὴν μάχην τῶν ἐχθρῶν μου. β'. καὶ

β'. τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον:	β'. καὶ ἰσάζεις τοὺς δακτύλους μου εἰς τὸν πόλεμον (νὰ παίζουσι τὴν σφενδόνα, καὶ νὰ πετοῦσι τὴν σαγίταν καὶ ἄλλα ὅμοια ἀπάνωτους νὰ τοὺς θανατώνουν:
γ'. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου. καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα:	γ'. Ὁποῦ εἶσαι ἐλεημοσύνη μου καὶ καταφύγιμου, βοηθός μου καὶ λυτρωτής μου, καὶ σκεπαστής μου, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐλπίζω πάντα μου εἰς ἐσένα:
δ'. Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ:	δ'. Ὁποῦ ὑποτάσσεις τὸν λαόν μου εἰς τὴν προσταγήν μου:
ε'. Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ;	ε'. Κύριέ μου μεγάλε καὶ θαυμαστὲ τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ τοῦ ἔδωκες χάριν νὰ σὲ καταννοᾷ καὶ νὰ στέκῃ ἐμπροστάσου;
ϛ'. ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;	ϛ'. καὶ τί σοῦ εἶναι ὁ παρήκοος υἱὸς τοῦ ἀδὰμ καὶ τὸν λογιάζεις διὰ μεγάλον πράγμα καὶ κάνεις τόσα καὶ τόσα διὰ λόγου του;
ζ'. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη.	ζ'. Ὁποῦ αὐτὸς εἶναι ὅμοιος εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν εἰς τὸ οὐδετίποτα. ἡσα. μ'.
η'. αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι:	η'. καὶ ἡ ἡμέραις του περνοῦσι σὰν καπνὸς καὶ ἴσκιος καὶ ὄνειρον καὶ χάνονται, οὐδὲ ἔχεις χρείαν ἀπὸ μέρος του:
η'. Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι,	η'. Ὅμως Κύριέμου (ἐπειδὴ τοῦ ἔχεις τέτοιαν μεγάλην ἔννοιαν στοχάσου τὸν λαόν σου καὶ σπλαγχνήσου τον) καὶ κατέβα νὰ μᾶς βοηθήσῃς,
θ'. ἅψαι * τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται:	θ'. καὶ ἔγγιξαι τῶν μεγάλων ἐχθρῶν ἐτούτων ὁποῦ * μᾶς ἐπλάκωσαν νὰ χαθοῦσι σὰν καπνὸς, ἀπὸ τὸν ἄνεμον τῆς ὀργῆς σου: * τῶν δυνατῶν καὶ μεγάλων.
ι'. Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς,	ι'. Ἄστραψε τ' ἀστροπελέκιασου νὰ χαθοῦσι καὶ νὰ σκορπιθοῦσι,
ια'. ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς:	ια'. ῥίξαι ἀπάνωτους ταῖς σαγίταις καὶ τὰ κοντάρια σου νὰ τοὺς ἀναταράξῃς (καὶ νὰ τοὺς σφάξῃς κατάκαρδα:)
ιβ'. ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους:	ιβ'. πέψαι τὴν χεῖράν σου ἀπὸ τὸ οὐράνιον ὕψος τῆς βασιλείας σου:
ιγ'. Ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ-	ιγ'. Καὶ ἐλευθέρωσε καὶ ἐμένα καὶ τὸν λαόν σου ἀπὸ τὰ πολλὰ νερὰ τοῦτα, καὶ λύτρωσαί μας ἀπὸ ταῖς
χειρὸς	χεῖ-

χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων:

ιδ΄. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας:

ιε΄. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.

ις΄. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι,

ιζ΄. * τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς:

ιη΄. Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,

ιθ΄. ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα.

κ΄. Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας:

κα΄. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν:

κβ΄. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλοπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ:

κγ΄. Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο:

κδ΄. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς:

κε΄. Οὐκ

ὁ χρυσ. εἰς τοῦτον τὸν στίχον λέγει τὸν τρόπον. ἰδὲ εἰς τὸ ψ. * οὐκ εἶπε τῷ λυτρωσαμένῳ διὰ τὸ διηνεκῆ δικνεὶς αὐτοῦ τὴν πρόνοιαν. χρυσ.

χεῖρας ἐκείνων τῶν ἀπίστων:

ιδ΄. Ὁποῦ φωνάζῃ μόνον τὸ στόμα τους ὅλον βλασφημίας καὶ σκάνδαλα, καὶ τὰ χέρια τους εἶναι χέρια τῆς ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας:

ιε΄. Κάμετο θέμου καὶ ἐγὼ θέλω σοῦ ψάλη κατὰ τὸ χρέος μου καινούργιαν ἑορτὴν κάθε χρόνον διὰ τούτην τὴν χάριν μὲ ταῖς δέκα δυνάμαις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κορμιοῦ μου.

ις΄. Ὢ μεγαλοδύναμε ὁποῦ δίδης τὴν σωτηρίαν καὶ νίκην εἰς τοὺς βασιλεῖς,

ιζ΄. ὁποῦ λυτρώνης καθημερούσιον τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ τὸ σπαθὶ τῶν πονηρῶν:

ιη΄. Λύτρωσαί με καὶ ἐλευθέρωσαί με καὶ τώρα ἀπὸ τὴν χεῖραν ἐτουνῶν τῶν ἀλλοπίστων,

ιθ΄. ὁποῦ μιλοῦσι μόνον ὑβρισίαις καὶ ἀδικίαις

κ΄. καὶ τὰ χέρια τους εἶναι χέρια ἀδικίας καὶ τυραννίας. (Καὶ χαίρουνται μὲ μεγάλην ὑπερηφανίαν εἰς τὰ ἔργα τους:)

κα΄. Καὶ τὸ παρακαλοῦσι βλέποντας πῶς τοὺς παραστέκουνται οἱ υἱοί τους τριγύρου ὡς νέα κυπαρίσσια ξυφερὰ καὶ μεγάλα καὶ τοὺς κάνουσι νὰ ἀγαλλιοῦσιν εἰς τὰ νέατους πρόσωπα:

κβ΄. Καὶ πῶς ἡ θυγατέρες τους εἶναι φτιασμέναις, καὶ εὔμορφο στολισμέναις ὡς χρυσοστόλιστα εἴδωλα τοῦ ναοῦ, (καὶ νέαις θεαῖς:)

κγ΄. Καὶ πῶς ἡ ἀποθήκαις τους εἶναι γεμάταις καρποὺς πολλοὺς, καὶ τοὺς μεταβαίνουσιν ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον ἀμπάρι:

κδ΄. Καὶ πῶς τὰ πρόβατά τους εἶναι πολύγεννα εἰς τὰ βουνὰ καὶ λαγκάδια, καὶ τὰ βόδιά τους εἶναι παχιὰ καὶ δυνατὰ καὶ καματερά.

κε΄. Καὶ

κέ. Οὐκ ἔςι κατάπτωμα φραγμȣ̃, ȣ̓δὲ διέξοδος.	κέ. Καὶ πῶς δὲν εἶναι χαλασμένος φράκτης, ȣ̓δὲ πόρρος, ȣ̓δὲ πέραμα, ἢ μονοπάτι εἰς τȣ̀ς πτωχȣ̀ς.
κς'. ȣ̓δὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν·	κς'. ȣ̓δὲ ἀκȣ́εται φωνὴ δυνατὴ, εἰς ταῖς ἀπέξω πλατίαις ςράταις τῶν πτωχῶν τȣς (ἀπὸ τὸν φόβον ὁπȣ̃ τȣ̀ς ἔχȣσι. μὴ λάχῃ καὶ πέσȣσιν εἰς βάσανα:)
κζ'. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐςι.	κζ'. Καὶ οἱ ἄγνωςοι ἄνθρωποι ἐπαινȣ̃ν καὶ λέγȣν, ὢ καλότυχοι οἱ ἄρχοντες καὶ μεγάλοι ὁπȣ̃ ἔχȣσι τέτοιον πλȣ̃τος καὶ δόξαν καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ ὅλοι τȣ̀ς τρομάσȣσιν.
κή. Μακάριος ὁ λαὸς,	κή. Ἀλλὰ σφαίνȣσι, διατὶ μόνον ἐκεῖνος εἶναι μακάριος λαὸς (ἂς εἶναι καὶ πτωχὸς.)
κθ'. οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ:~	κθ'. ὁπȣ̃ εἶσαι ἐσὺ Κύριε τȣ̃ κόσμȣ Θεός τȣ. (καὶ σὲ προσκυνᾷ καὶ σπȣδάζει καὶ φυλάσσει κάθε καιρὸν ἀπαρασάλευτα τὰ προςάγματά σȣ.)

Αἴνεσις τῷ Δαβίδ. ρμδ'.	Ἔπαινος τȣ̃ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν.

Ἡ γνώμη τȣ̃ προφήτȣ εἶναι εἰς τȣ̃τον τὸν ψαλ. νὰ μᾶς κάμῃ κατὰ τὸ δυνατόν μας νὰ λογιάζωμεν τὴν μεγάλην δόξαν τȣ̃ Θεȣ̃ καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τȣ. Καὶ νὰ παρακνᾷ ὅλȣς τȣ̀ς πιςȣ̀ς νὰ δοξάζȣσι μέρα νύκτα τὸν κτίςην τȣ̃ κόσμȣ καὶ πλάςην μας καὶ Θεόν μας. Διηγȣ́μενος ταῖς παρὰ μεγάλαις καὶ ὑπερθαυμάσαις χάραις καὶ καλοσύναις τȣ̃ Θεȣ̃, εἰς ὅλȣς. Καὶ ἀπὸ τὸν μεγάλον τȣ πόθον διπλασιάζει καὶ ξαναλέγει ταῖς δόξαις τȣ, καὶ δοξολογᾷ τὴν μεγάλην τȣ καὶ αἰώνιον βασιλείαν. Τὰ σοφιτά τȣ νὰ τὸν εὐχαριςᾷ καὶ νὰ διηγᾶται τὴν μεγαλότητα καὶ δύναμίν τȣ. τὴν δόξαν καὶ ἁγιώτητά τȣ, τὰ θαύματα καὶ φοβερά τȣ ἔργα. Τὴν καλοσύνην καὶ δικαιοσύνην τȣ. τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἐλεημοσύνην τȣ. τὴν ἀληθοσύνην καὶ βοήθειαν τȣ. τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀγάπην τȣ. Τὴν ὁδηγίαν καὶ φύλαξιν τῶν ἀγαπημένων τȣ. Καὶ μῖσος καὶ ἐξολόθρευσιν τῶν ἐχθρῶν τȣ. Διὰ τὰ ὁποῖα καὶ τὰ λοιπὰ, λέγει πῶς θέλει τὸν δοξολογᾷ μὲ ὅλȣς τȣ̀ς καλȣ̀ς πάντα τȣ. Λοιπὸν ἀγαπημένοι ἂς τὸν ἀγαπȣ̃μεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἂς τὸν δοξολογȣ̃μεν μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν κατὰ τὸ χρέος μας, (κατὰ τὸν κάτωθεν ψαλμὸν) μὲ τὸν προφήτην. διανὰ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ νὰ μᾶς βοηθᾷ, καὶ νὰ μᾶς τιμήσῃ καὶ ἐμᾶς μετ' αὐτὸν εἰς τὸν παράδεισον.

α'. Ὑψώσωσε ὁ Θς μου ὁ βασιλεύςμου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομάσου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ αἰῶνος:

α'. Ἐγὼ θέλω σὲ ὑψώνει Θεέμου μὲ μεγάλην εὐλάβειαν διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεύς μου, καὶ θέλω δοξολογᾶ τὸ ὄνομάσου τῶρα, καὶ πάντα, καὶ αἰώνια:

διπλασιάζει τὸν λόγον διανὰ δίξῃ τὸν πόθοντου

β'. Καθεκάστην ἡμέραν εὐλογήσωσε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομάσου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

β'. Καὶ θέλω σὲ εὐχαριστᾶ καθημερούσιον, καὶ νὰ δοξάζω τὸ ὄνομάσου τῶρα καὶ πάντα καὶ αἰώνια. (καὶ νὰ παρακινῶ καὶ τοὺς ἄλλους μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον καὶ μὲ γράμμαμου νὰ τὸ κάνουσι,)

γ'. Μέγας Κς, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας:

γ'. Λέγοντάς τους πῶς εἶναι μέγας ὁ Κς μας καὶ Κς τοῦ κόσμου, καὶ ἐπαινεμένος κατὰ πολλά, καὶ ἡ μεγαλωτητάτου δὲν ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τέλος.

δ'. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργασου, καὶ τὴν δύναμίνσου ἀπαγγελοῦσι:

δ'. Καὶ ἀκούοντας τὰ λόγιαμου θέλουσι σπουδάζει ὅλοι παιδία πρὸς παιδία νὰ σὲ δοξάζουσι καὶ νὰ ἐπαινοῦσι τὰ θεϊκάσου ἔργα, καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν μεγάλην σου δύναμιν,

ε'. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνηςσου λαλήσουσι,

ε'. Καὶ θέλουσι μιλεῖ χαρούμενοι καὶ νὰ ἐξηγοῦνται ἀλλήλως τους τὴν μεγάλην καὶ θαυμαστὴν δόξαν ὁποῦ πρέπη τῆς ἁγιώτητόςσου,

ς'. καὶ τὰ θαυμασιάσου διηγήσονται:

ς'. καὶ νὰ διηγοῦνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὰ θαύματα ὁποῦ κάνης εἰς τοὺς δούλουςσου. νὰ ξεστόμουνται:

ζ'. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλοσύνησου διηγήσονται:

ζ'. Καὶ νὰ ἀναφέρνουσι τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔργων (ὁποῦ χαλᾷς τοὺς ἐχθρούςσου. τὰ ξεστομάσουσι) καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν ἀκαταπάνοντόσου μεγαλότητα νὰ στέκουνται εἰς τὰ λογικάτους:

η'. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητόςσου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃσου ἀγαλλιάσονται:

η'. Καὶ θέλουσιν ἔχη εἰς τὸ στόματους τὴν ἐνθύμησιν τῆς πολλῆς καλοσύνης ὁποῦ ἔχης εἰς τοὺς φίλουςσου νὰ σὲ δοξάζουσι, (καὶ τὴν δικαιοσύνην ὁποῦ παιδεύης τοὺς παραβάτας) νὰ ἀναγαλιοῦσι καὶ νὰ σὲ εὐχαριστοῦσι λέγοντας:

θ'. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κς, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος:

θ'. Ἀλειθινὰ λυπητερὸς καὶ ἐλεημονητὴς εἶναι ὁ Κς μας, καὶ ὑπομονετικὸς καὶ πολυέλεος, (καὶ καρτερεῖ πάντα τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν· μὰ μένοντας ἀμετανόητος τὸν ἐξολοθρεύει:)

ι'. Χρη-

ι'. Πόλ-

θ'. Χρηςὸς Κς τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

θ'. Πολλὰ γλυκὸς εἶναι ὁ Κς εἰς ὅλους μας, καὶ διατοῦτο εἶναι διαμερισμέναις ἡ καλοσύναις του εἰς ὅλατου πατίσματα καθὼς τὸ βλέπομεν.

ιά. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε:

ιά. Καὶ χρεοςοῦσι νὰ διηγοῦνται Κύριε ὅλοι τὰ ἅγιάσου ἔργα, καὶ νὰ σὲ δοξολογοῦσιν οἱ ἱερεῖς καὶ νὰ σὲ προσκυνοῦσιν οἱ δοῦλοισου:

ιβ'. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναςείαν σου λαλήσουσι.

ιβ'. Καὶ νὰ ἐπαινοῦσι κάθε καιρὸν τὴν δόξαν τῆς βασιλείαςσου, καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν μεγάλην σου δύναμιν.

ιγ'. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνῶν τὴν δυναςείαν σου.

ιγ'. Καὶ νὰ φανερώνουσιν εἰς τοὺς ἀνοὺς ὁποῦ γενοῦνται τὴν φοβερήν σου ἐνέργειαν.

ιδ'. Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου:

ιδ'. Καὶ τὴν θαυμαςὴν δόξαν ὁποῦ πρέπει τῆς ἀθανάτου σου βασιλείας:

ιέ. Ἡ βασιλείασου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,

ιέ. Καὶ νὰ τοὺς παραγγέλνουν πῶς ἡ βασιλείασου μοναχὴ εἶναι βασιλεία ἀληθινὴ καὶ μεγάλη καὶ οὐράνιος καὶ ἀτελεύτητος,

ις'. καὶ ἡ δεσποτείασου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ:

ις'. καὶ ἡ ἐξουσίασου εἶναι παντοτινὴ εἰς ὅλους τοὺς γονεῖς καὶ παιδία, ζῶντας καὶ ἀποθανόντας τους:

ιζ'. Πιςὸς Κς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

ιζ'. Καὶ πῶς εἶναι πιςὸς ὁ Κς εἰς ὅλατου τὰ λόγια ὁποῦ μᾶς νομοθετᾷ, καὶ καλὸς εἰς ὅλατου τὰ ἔργα ὁποῦ κάνῃ:

ιή. Ὑποςηρίζει Κς πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους,

ιή. Εἰς τόσον ἐκείνους ὁποῦ κλίνουν νὰ πέσουν εἰς τὸ κακὸν τοὺς αὐτιςηλώνει νὰ μὴ πέσουν, καὶ ὅλους τοὺς πεσμένους μόνον νὰ θέλουσι νὰ διορθωθοῦσι τοὺς ἀνασικώνει ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ τοὺς ἰατρεύει.

ιθ'. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι,

ιθ'. Καὶ πῶς ἐκείνων ὅλονῶν ὁποῦ ἔχουσι τὸν νοῦντους καὶ τ'ἀμμάτιατους εἰς τὸ θάῤῥοςσου τοὺς λυπᾶσαι,

κ'. καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ:

κ'. καὶ ὡς πολυεύσπλαγχνος τοὺς δίδης τὴν ζωοτροφίαντους εὔκολα εἰς τὴν χρείαντους.

κά. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας:

κά. Καὶ ἐσὺ εἶσαι βέβαια ὁποῦ ἀνοίγῃς τὴν χεῖράν σου, καὶ χορταίνῃς ὅλα τὰ ζῶα ἀπὸ τὰ πολλά σου καὶ διάφορα ἀγαθά.

κβ'. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

κβ'. Καὶ πῶς ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος εἰς ὅλα του τὰ καμώματα, καὶ καλὸς εἰς ὅλα του τὰ ἔργα καθὼς ἐπροείπαμεν:

κγ'. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

κγ'. Καὶ πῶς στέκει σιμὰ ἐκεινῶν ὅλονῶν ὁποῦ τὸν ἐπικαλοῦνται, ἤγουν ἐκεινῶν ὅλονῶν ὁποῦ τὸν ἐπικαλοῦνται μὲ ἀληθινὴν καρδίαν. (καὶ φυλάσσουσι τοὺς ὁρισμούς του ἀπαρασάλευτα,)

κδ'. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς:

κδ'. Καὶ πῶς αὐτὸς κάνει τὸ θέλημα ἐκεινῶν ὁποῦ τὸν εὐλαβοῦνται, καὶ ὑπακούει τὴν προσευχήν τους καὶ τοὺς κυβερνᾷ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ εἰς ὅλαις τους ταῖς χρείαις:

κέ. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

κέ. Καὶ πῶς ὁ Κύριος φυλάσσῃ ὅλους τοὺς ἀγαπημένους του πρόσκαιρα καὶ αἰώνια, καὶ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύει:

κς'. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,

κς'. Διὰ τοῦτο τοῦτα ὅλα θέλει τὰ διηγᾶται εἰς δόξαν Θεοῦ τὸ στόμα μου πάντα ἀπὸ καρδίας μου,

κζ'. Καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα.

κζ'. Καὶ καὶ νὰ παρακινῶ κάθε ἕνα νὰ εὐχαριστᾷ καὶ νὰ δοξάζῃ ἀσκόλαστα (αὐτάμα μετ' ἐμένα κατὰ τὸ χρέος μας) τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον εἰς τούτην καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωήν.

Δόξα.

Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου, καὶ Ζαχαρίου. ρμέ.

Δοξολογία τοῦ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου πρὸς τὸν Θεόν.

Ψαλμὸς δοξολογίας ὁποῦ ὑψώνει τὸν Θεόν, καὶ μᾶς παρακινᾷ ὅλους νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα μας μόνον εἰς αὐτὸν τὸν πλάστην μας καὶ κυβερνήτην τοῦ κόσμου. τὸν προνοητὴν καὶ καλοθελητὴν καὶ παρηγορητὴν τῶν λυπημένων καὶ ἀπελπισμένων καὶ ὀρφανῶν καὶ χηράδων, καὶ αἰώνιον βασιλέα τῆς ἐκκλησίας. Καὶ νὰ σπουδάζωμεν κατὰ τὸ θέλημά του μὲ πολλὴν θάρρος τὸ ἔργον μας. Καὶ μᾶς ἀποδείχνει πῶς πλανοῦνται

ὅσοι

ὅσοι ἔχουσι τὴν ἐλπίδα τους εἰς τοὺς μεγάλους καὶ δυνατούς· καὶ πῶς ἐπετυχαίνουσι πάντα ὅσοι τὴν ἔχουσιν εἰς τὸν Θεόν. Καθὼς φαίνεται εἰς τὴν παλαιὰν καὶ νέαν γραφήν· καὶ τὸ βεβαιώνουν μὲ τὸ ἔργον τὰ μεγάλα καὶ φοβερὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ. Διατοῦτο καὶ ἡμεῖς ἂς κάνωμεν καλά, καὶ ἂς ἔχωμεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα μας πάντα μας ὁποῦ δύναται καὶ διορθώνει καὶ βάνει εἰς τὴν τάξιν τους ὅλα τὰ πράγματα κατὰ τὸ ἅγιόν του θέλημα:

α'. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,	α'. (Προσκυνῶντας κατὰ τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν πατέρ, υἱέ, καὶ πνεῦμα ἅγιον καὶ βιάζω τὸν ἐμαυτόν μου νὰ λέγῃ) Δόξαζε ὦ ψυχή μου τὸν Κύριον τοῦ κόσμου (τὸν δεσπότην μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ μᾶς ἐξαγόρασε μὲ τὸ ἅγιόν του αἷμα,
β'. Αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου.	β'. (καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν) ἐγὼ σὲ εὐχαριστῶ Κύριέ μου καὶ τώρα καὶ ὅλην μου τὴν ζωήν.
γ'. Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.	γ'. καὶ θέλω σὲ ψάλλῃ Θεέ μου ὥστε νὰ εἶμαι ζωντανός· (καὶ νὰ κάνω τὸ θέλημά σου καὶ νὰ ἔχω ὅλην μου τὴν ἐλπίδα εἰς ἐσένα.)
δ'. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ υἱοὺς ἀνθρώπων.	δ'. Καὶ νὰ λέγω ὅλον ὧν μὴ θαῤῥεῖτε εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ ἀνθρώπους μεγάλους καὶ δυνατοὺς (νὰ σᾶς βοηθήσουν, εἰς τὰ ἄδικα πράγματα ὁποῦ κάνετε, ἀλλὰ διορθώσετε τὴν ψυχήν σας πρὸ τοῦ θανάτου σας.)
ε'. Οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.	ε'. Διατὶ δὲν εἶναι καμία βοήθεια εἰς τὸ χέρι τους (οὐδὲ διὰ τοῦ λόγου τους, οὐδὲ διὰ τοὺς ἄλλους· εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, καὶ κρίσεως, καὶ κολάσεως.)
ς'. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.	ς'. Διατὶ εἰς καμπόσον καιρὸν θέλει εὔγῃ καὶ ἐκείνου τοῦ ἄρχοντος καὶ δυνάστου ἡ ψυχή του, καὶ θέλει στραφῇ πάλιν εἰς τὴν γῆν τὸ κορμάτου νὰ γένῃ χῶμα.
ζ'. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.	ζ'. Καὶ τότε εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλουσι χαθῇ ὅλαις τους ἡ πονηραῖς πολυξευρείαις καὶ κακοτεχνίαις.
Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.	η'. Μόνον εὐλογημένος ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ὁ Κύριος μας καὶ Θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς βοηθός του, ὁ ὁποῖος εἶναι ὅλος του ὁ νοῦς καὶ ἡ ἐλπίδα εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν του τὸν μεγαλοδύναμον καὶ αἰώνιον.
θ'. Τὸν	θ'. Ο-

συμφωνᾶ μὲ τοὺς ριζ'. καὶ μὲ τοὺς ρμγ'.

θ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν· καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

θ'. Ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν· καὶ ὅσα ἄλλα εὑρίσκουνται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

ι'. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις.

ι'. Ὁποῦ φυλάσσει πάντα ἀληθινὰ τὰ λόγιά του, καὶ κάνει τὸ δίκαιον τῶν ἀδικημένων (καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωήν.)

ια'. διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

ια'. καὶ δίδει τροφὴν τῶν πεινασμένων ὡς πολυέλεος.

ιβ'. Κς λύει πεπεδημένους,

ιβ'. Τοῦτος ὁ Κς διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του λύει ὡς μεγαλοδύναμος τοὺς σιδεροδεμένους,

ιγ'. Κς σοφοῖ τυφλούς.

ιγ'. Τοῦτος ὁ Κς σοφίζει τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνήξευρους εἰς τὰ θελήματά του.

ιδ'. Κς ἀνορθοῖ καταῤῥαγμένους.

ιδ'. Τοῦτος ὁ Κς ἀνασικώνει τοὺς ἐγκρεμνισμένους.

ιε'. Κς ἀγαπᾷ δικαίους. Κς φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

ιε'. Τοῦτος ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς δικαίους. Τοῦτος ὁ Κς φυλάσσει τοὺς ξένους.

ις'. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται,

ις'. Τοῦτος σικώνει εἰς τὰς ἀγκάλας του ὀρφανὰ καὶ χηράδες (ὡσὰν ἡ μάννα τὸ παιδί καὶ κρατεῖ τὰ δικαιώματά τους, καὶ τοὺς κυβερνᾷ καὶ τοὺς φυλάσσει.)

ιζ'. καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

ιζ'. Καὶ ἀφανίζει τὴν στράταν, ἤγουν τὴν σκληροκαρδίαν καὶ δυναστείαν τῶν ἀδικητάδων (καὶ τοὺς παιδεύει καὶ τοὺς θανατώνει μὲ διαφόρους καὶ ἀνέλπιστους τρόπους, ἢ σὰν πειράξουσιν, ἢ πρωτοῦ νὰ πειράξουσι.)

ιη'. Βασιλεύσει Κς εἰς τὸν αἰῶνα,

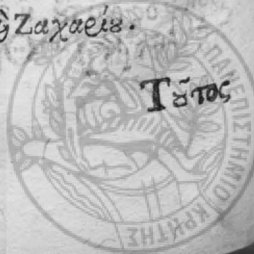
ιη'. (Καὶ τοῦτο δύναται κάθε καιρὸν νὰ τὸ κάμῃ ἀνεμπόδιστα) Διατὶ τοῦτος ὁ Κς βασιλεύει αἰώνια,

ιθ'. ὁ Θς σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ιθ'. ὁ Θεός σου ἐκκλησία τοῦ Χυ· κάνει τὴν ἀνταπόδωσιν ἀπὸ παιδία ὡς παιδία (εἰς ὅλους πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.)

Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμς'.

Δοξολογία τοῦ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Τοῦτος

Τοῦτος ὁ ψαλ. μᾶς διδάσκει πῶς τὸ νὰ δοξολογᾷ κανεὶς τὸν Θεὸν εἶναι μεγάλον ἀγαθὸν, καὶ ἀφορμὴ ὅλονῶν τῶν καλῶν, καὶ φαίνεται πῶς νὰ τὸ ἐκάμασιν οἱ Ἰουδαῖοι, σὰν τοὺς ἐλευθέρωσεν ὁ Κῦρος, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἐκτίζασι. Καὶ παρηγορᾷ τοὺς ξεσκλαβωμένους, ὁποῦ ἐθλίβουνταν διὰ τοὺς λοιποὺς ἑβραίους πῶς δὲν τοὺς ἀκολούθησαν· ἀλλὰ ἐστέκασιν ἀκόμι μὲ τοὺς χαλδαίους, πῶς σὰν ἔφερεν ὁ Θεὸς ἐτούτους, θέλει φέρῃ καὶ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς τόπους ὁποῦ εἶναι διασκορπισμένοι. Διατὶ αὐτὸς ἔχει τὴν ἔγνοιαν νὰ κυβερνᾷ ὅλατου τὰ κτίσματα, καὶ ζῶα, καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς κοράκους, καὶ ἄλλα ὅμοια ὁποῦ εἶναι ἀχρείαστα. Καὶ δείχνει πῶς ὁ Θεὸς δὲν χρειάζεται εἰς τοὺς πολέμους ἄλογα καὶ καβαλάρους δυνατοὺς νὰ πολεμᾷ τοὺς ἐχθρούς του, ἀλλὰ μόνον καλόγνωμους καὶ ἀγαπημένους δούλους· καὶ τότες αὐτὸς ὡς μεγαλοδύναμος κάνῃ τὴν νίκην μοναχός του. Καὶ ἀκόμι μᾶς παρακινᾷ σὰν νικήσωμεν ταῖς κακογνωμίαις καὶ τοὺς ἐχθρούς μας, νὰ τοῦ γνωρίζωμεν ἐκείνου τὴν χάριν, νὰ τοῦ εὐχαριστοῦμεν ἀλησμόνιστα ὁποῦ μᾶς ἔδωκε τὴν δύναμιν καὶ κάνοντας ἔτζι θέλει μᾶς βοηθᾷ περισσότερον εἰς τὸ ἐρχόμενον.

α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

α΄. (Ἄξιον καὶ δίκαιον εἶναι κᾀμεῖς νὰ βιάζωμεν ἕνας τὸν ἄλλον εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου λέγοντας.) Δοξάζετε ὅλοι τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, διατὶ ἡ δοξολογία του ἀρέσει καταπολλὰ (καὶ μετ' αὐτὴν χαίρεται μετ' ἐμᾶς, καὶ μᾶς πληθαίνει τὴν ἀγάπην καὶ τὰ χαρίσματα κατὰ τὴν προθυμίαν μας) διὰ τοῦτο κάμετε ἐξ ὅπου νὰ γίνεται πρὸς τὸν Θεὸν (ἐξ ὅλης καρδίας ἡ δοξολογία του) διὰ νὰ τοῦ ἀρέσῃ νὰ τὴν δέχεται χαρούμενος.

β΄. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος,

β΄. Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος εἶναι ὁ κτίτορας καὶ φυλακτὴς τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς χριστιανοσύνης (καὶ αὐτὸς δύναται πάλιν νὰ τὴν ξανακτίσῃ μὲ ὅλαις της ταῖς χώραις καὶ ἐκκλησίαις.)

γ΄. Τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

γ΄. Καὶ αὐτὸς θέλει περιμαζώξῃ τὸν διασκορπισμένον του λαὸν νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν πατρίδα του.

δ΄. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν,

δ΄. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἰατρεύει τὴν πονεμένην καὶ λυπημένην καρδίαν εὐθὺς μὲ τὴν καλὴν μετάνοιαν.

ε΄. Καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

ε΄. Καὶ ὁποῦ δένει τὰ τζακισμένα κόκαλα, καὶ τὰ ἰατρεύει εὔκολα (καὶ αὐτὸς τοὺς ἠξεύρει καὶ τοὺς

ζ΄. Ὁ

Qqq θέλει

θέλει φέρῃ ἀπ' ὅπου καὶ ἂν διερίσκουνται, εἰς τὸν τόπον τους.

ζ'. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων,

ζ'. Καὶ μὴ βάλετε εἰς τὸν νοῦν σας πῶς δὲ δύναται νὰ τὸ κάμῃ τοῦτο. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ὁποῦ μετρᾷ (σὰν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα.)

η'. Καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

η'. τὰ ἄπειρα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ πόσα εἶναι, καὶ πῶς ὀνομάζουνται (καὶ τοὺς ἠξεύρει καὶ αὐτοὺς ὅλους καὶ τὰ ὀνόματά τους.)

θ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

θ'. Ναὶ δίχως ἄλλο μέγας εἶναι ὁ Κύριός μας, καὶ μεγάλη ἡ δύναμίς του.

ι'. Καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

ι'. καὶ τῆς σοφίας καὶ τέχνης του δὲν εἶναι οὐδένα μέτρος.

ια'. Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

ια'. Αὐτὸς ὁ Κύριος δύναται καὶ σηκώνει ἀπὸ χάμαι τοὺς καλοὺς καὶ ἥμερους δούλους του καὶ τοὺς ὑψώνει, καὶ χαμοκυλεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ πονηροὺς κατάχαμα καὶ τοὺς θανατώνει.

ιβ'. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει,

ιβ'. Διατοῦτο βάλλετε ἀρχὴν νὰ τὸν δοξάζετε μὲ μεγάλην εὐχαριστίαν,

ιγ'. ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

ιγ'. καὶ ψάλλετε τὸν Θεόν μας μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν, μὲ τὴν ἀγάπην τῆς καρδίας μας καὶ τὰ καλὰ λόγια καὶ ἔργα.

ιδ'. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν·

ιδ'. Ὁποῦ σκεπάζῃ τὸν οὐρανὸν μετὰ νεφάλα, μετὰ ὁποῖα ὅταν θέλῃ βρέχει καὶ ποτίζει τὴν γῆν·

ιε'. Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

ιε'. Καὶ ὁποῦ εὐγαίνῃ εἰς τὰ ὄρη τὰ χόρτα διὰ τὰ ζῶα, καὶ πράσινα σπαρμένα καὶ λάχανα εἰς τὰ γεωργημένα χωράφια.

ις'. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν,

ις'. Καὶ ὁποῦ δίδῃ τῶν ζώων βοσκὴν νὰ τρέφουνται,

ιζ'. Καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

ιζ'. καὶ πέμπει τῶν ξεπουλιασμένων πουλίων τῶν κοράκων, κουνούπια, μύγαις, καὶ τὰ ὅμοια καὶ ἀναθρέφουνται· διατὶ φωνάζοντας ἀπὸ τὴν πείναντους σοῦ φαίνεται πῶς τὸν παρακαλοῦσι νὰ βοηθήσῃ νὰ μὴ ψοφήσουσι. (διατὶ τοῦ σὰν τὰ ξεπουλιάσουν οἱ γονεῖς τους βλέποντάς τα πῶς εἶναι ἄσπρα, λογιάζουν πῶς δὲν εἶναι τέκνα τους καὶ τὰ μισοῦσι, καὶ δὲ τὰ θρέφουσι ὥ-

η'. Οὐκ

σε νὰ

ςε νὰ τὰ ἰδοῦσι μὲ ταῖς ἡμέραις νὰ μαυρίσουσι· λοιπὸν ἂν εἰς τέτοια ζῶα ἄχρηστα κάνει ἔτζι πόσον θέλει κάμη περισσότερον εἰς τὸ πλάσματου;)

ι. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

ιή. Τοῦτος ὁ πολυέλεος Κς δὲ ςοχάζεται εἰς τὴν δύναμιν καὶ γλυγορώτητα τοῦ ἀλόγου νὰ χαίρεται, οὐδὲ εὐφραίνεται εἰς ταῖς ἄτζαις τοῦ μεγαλίτερου παλικαρίου. (διατὶ ὅταν θέλη, χωρὶς καβάλαν δυνατὴν, καὶ τέχναις πολεμικαῖς· φυλάσσει τοὺς τόπουςτου καὶ τὸν λαόντου, καὶ νικᾷ καὶ ἀφανίζει τοὺς ἐχθρούςτου.)

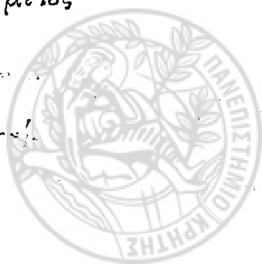
ιθ'. Εὐδοκεῖ Κς ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ιθ'. Ἀλλὰ τοῦτος ὁ Κς χαίρεται μόνον εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν φοβοῦνται καὶ τὸν εὐλαβοῦνται καὶ κάνουσι τὸ θέλημάτου, καὶ ἐλπίζουσιν εἰς τὴν ἐλεημοσύνητου (καὶ τοὺς φυλάσσει, καὶ τοὺς θεραπεύει πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.)

Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου ρμζ'.

Δοξολογία τοῦ ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Τοῦτος ὁ ψαλ. λέγεται τοῦ ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου· αὐτοὶ οἱ προφῆταις εὑρισκόμενοι σκλαβωμένοι εἰς τὴν βαβυλῶνα ἐθρηνοῦσαν τὸν χαλασμὸν τῆς πατρίδοςτους. Καὶ ἐπροφήτευσαν τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ ἐλάβασι μετὰ τοὺς ο. χρόνους καὶ ἐπαρηγοροῦσαν τοὺς ἑβραίους νὰ στέκουνται πρὸς τὸν Θν μὲ καλὴν ἐλπίδα· καὶ ὁ Θς ὁποῦ τοὺς ἐσκλάβωσε, ἔχει πάλιν νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Καὶ σὰν ἐστράφησαν καὶ ἐκαταστάθησαν εἰς τὴν ἱλὴμ, ἐπαρακινοῦσαν τὸν λαὸν νὰ δοξολογοῦσι τὸν Θν ὁποῦ τοὺς ἐδυνάμωσε καὶ τὴν ἔκτισαν, καὶ τοὺς εἰρήνευσε καὶ τοὺς ἀνάπαυσεν εἰς τὴν πατρίδατους· καὶ τοὺς χορταίνει τὰ ἀγαθάτου· καὶ πῶς εἶναι δίκαιον σὰν λαόςτου νὰ φυλάσσουν κατὰ τὸ χρέοςτους τὰ προστάγματάτου. Ἀκόμι μᾶς διδάσκει καὶ ἐμᾶς νὰ δοξάζωμεν τὸν Χριστὸν ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσε διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαντου ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ δαίμονος, καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦμεν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμεν, καὶ νὰ κλαίωμεν ὡς εἰς τὴν θανάτουμας μὲ καλὴν μετάνοιαν καὶ ταπείνωσιν τὰς ἁμαρτίαςμας, διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦμεν τότε ἀπὸ τὴν παντοτινὴν βαβυλωνίαν, καὶ θρῆνον τῆς κολάσεως. Νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν οὐράνιον ἱλὴμ τὴν θεοχαριτωμένην πατρίδαμας, νὰ χαιρώμεθεν ἀτελεύτητα μὲ τοὺς λοιποὺς χριστιανοὺς, καὶ ἁγίους τῆς ἐκκλησίαςμας.

α΄. Ἐπαίνει Ἱλῆμ τὸν Κν̃, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών·

α΄. (Οὗτος ὁ ψαλμὸς Κέμυ μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ τὸ σκέπος ὁποῦ μᾶς κάνει μᾶς λέγει.) Ἐπαίνα ὦ Ἱλῆμ τὸν Κν̃, καὶ δόξαζε τὸν Θεόν σου ἁγία ἐκκλησία:

β΄. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου. εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·

β΄. Διατὶ αὐτὸς ἔκαμε δυνατοὺς τοὺς καδινάτζους τῶν πορτῶν σου. (καὶ δὲν ἀφίνει τοὺς ἐχθρούς σου νὰ τοὺς τζακίσουν νὰ σ' ἐρημάζουν) καὶ εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου καὶ τοὺς ἐπλήθυνεν εἰς τὸν τόπον σου:

γ΄. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

γ΄. Ὁ ὁποῖος βάνει εἰς τὰ σύνορά σου τὴν εἰρήνην καὶ ἀνάπαυσιν (καὶ κάνει τοὺς ἐχθρούς καὶ σανκῶστους νὰ σὲ προσκυνοῦσι καὶ νὰ σὲ ἀγαποῦσι· καὶ ἄλλαις φοραῖς διὰ ταῖς ἁμαρτίαις σου νὰ σὲ μισοῦσι καὶ νὰ σὲ χαλοῦσι) καὶ σὲ χορταίνει ἀπὸ πολὺ στάρι καὶ ἄλλους καρπούς:

δ΄. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ:

δ΄. Ὁποῦ πέμπει τὸν ὁρισμόν του ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς ὅλην τὴν γῆν, καὶ εὐθὺς φθάνει ὁ λόγος του εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ γίνεται τὸ προσταγμάτου καὶ βρέχει καὶ ποτίζει τὴν γῆν:

ε΄. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·

ε΄. Καὶ βρέχοντας τὸ χιόνι του σκεπάζει τὴν γῆν ὡς τὸ μαλλὶ τὸ ἄσπρο τὸ πλυμένον καὶ ξαπλωμένον, καὶ πάσσει τὴν στοῦπαν σὰν στάκτην καὶ φορτώνει τὰ δένδρα:

ς΄. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς,

ς΄. Καὶ ρίκτοντας τὸν χειμῶνα (τὴν πολλὴν ψύχραν τοῦ βορέως κάνει) τὸ νερὸν καὶ γίνεται μεγάλα κομάτια κρούσταλα.

ζ΄. κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

ζ΄. (καὶ εὐγαίνουσι πόσον κρύον) ὁποῦ ποῖος δύναται νὰ στέκῃ ὀμπροστάτου;)

η΄. Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά,

η΄. Ἀλλὰ τοῦτα πάλιν πέμποντας τὸν ὁρισμόν του τὰ λιώνει ὅλα,

θ΄. πνεύσει τὸ πν̃α αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα:

θ΄. καὶ φυσᾷ ὁ ἄνεμός του καὶ βρέχουσι πολλὰ καὶ γλυκιὰ νερὰ (καὶ ἀφανίζονται. καὶ χάνεται ἡ μεγάλη κρυάδα:)

ι΄. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ.

ι΄. Αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἔδωκε παλαιὰ τοὺς νόμους του τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ.

ια΄. Δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰῆλ:

ια΄. Καὶ ταῖς παραγγελίαις καὶ κρίσαις του ποῦ λαοῦ του πῶς νὰ περνοῦσι. (Καὶ ὕστερα ἐφόρεσε

ιβ΄ Οὐκ

σεσάρκα καὶ ἔδωκε τὸ εὐαγγέλιόν του, καὶ τὴν χάριν του εἰς ὅσους τὸν ἐπίστευσαν Θεὸν ἀληθινόν :)

ιβ'. Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει,

ιβ'. Πρᾶγμα ὁποῦ δὲν τὸ ἔκαμε εἰς τὰ παλαιὰ καὶ περασμένα ἔθνη τὰ ἀβάπτιστα (μόνον εἰς ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς ὁποῦ πιστεύομεν εἰς τὸν υἱόν του τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.)

ιγ'. καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς:~ Δόξα.

ιγ'. οὐδὲ ἐφανέρωσε τὰ κρίματά του εἰς τοὺς ἀπίστους ὁποῦ δὲν τὸν ἐδέχθησαν, (σὰν ὁποῦ μᾶς τὰ ἐφανέρωσεν ἐμᾶς. Λοιπὸν ἂς εἶναι Κύριέ μου δοξασμένον τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.)

Δόξα.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμη'.

Παρακινᾷ τὰ κτίσματα εἰς ἔπαινον τοῦ Θεοῦ Ἀγγαίας καὶ Ζαχαρίας.

Ὅλον τὸν κόσμον κράζει τοῦτος ὁ ψαλ. νὰ δοξολογοῦσι τὸν Κύριον. Καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς α'.
οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ὁποῦ τὸν ὑπηρετοῦσι μὲ ὑπερθαύμασταις δοξολο- ἀγγέ-
γίαις, καὶ γλυκύταταις μελωδίαις. Οἱ ὁποῖοι μᾶς διδάσκουσι καὶ ἐμᾶς τὰ λόγιά- λοις.
του, καὶ μᾶς βοηθοῦσι νὰ πληρόνωμεν τὰ προστάγματά του. Καὶ κατεβαίνοντας εἰς
τοῦτον τὸν βλεπόμενον οὐρανὸν καλεῖ τὸν ἥλιον, τὸ φεγγάρι, τὰ ἄστρα, τὸ φῶς. καὶ τοῦ οὐρανοῦ β'.
τὰς βροχαῖς ὁποῦ ποτίζουσι τὴν γῆν καὶ βλαστάνει, καὶ κάνει τόσους διαφόρους καρποὺς ὅ- κτίσ-
λον τὸν χρόνον, καὶ τρέφουνται ζῶα καὶ ἄνθρωποι. Καὶ φθάνοντας εἰς τὴν γῆν κράζει τοὺς δρά- ματα ὁ-
κοντας τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, τὴν φωτίαν, τὴν χάλαζαν, τὰ κρύσταλλα, τὸν ἄνεμον, τὰ ὄρη, ρατὰ οὐ-
τὰ βουνά, δένδρα ἥμερα καὶ ἄγρια, θηρία, ζῶα τετράποδα, συρνάμενα, καὶ πε- ρανοῦ καὶ
τούμενα. Τοὺς βασιλεῖς μὲ τὸν λαόν τους, αὐθέντας καὶ κριτάς, νέους καὶ νέαις, γέρον- φῶτα.
τας καὶ παιδία. Καὶ τέλος πάντων τὰ συμφωνᾷ πάλιν οὐράνια καὶ γήϊνα. νὰ τὸν δο- γ'.
ξάζουσιν ἀντάμα καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ ἔδωκε παλαιὰ, καὶ τὰ γήϊ-
νέα, εἰς τὸν λαόν του. Καὶ ἀγκαλὰ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα δὲν ἔχουσι νόησιν. οὐδὲ τὰ να.
ἄψυχα κτίσματα φωνὴν νὰ τὸν δοξάζουσιν. ἀλλὰ μὲ τὴν ὄψιν καὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν δ'.
θωριάν τους (δίχως φωνὴν) μᾶς κάνουσι νὰ νοοῦμεν καὶ νὰ ξεστενώμεθεν εἰς τὴν σο- ἀνοῦς.
φίαν καὶ δύναμιν τοῦ μεγαλοδυνάμου Θεοῦ ὁποῦ (μὲ τέτοιον ὑπερθαύμαστον καὶ ἀκα- ε'.
τανόητον τρόπον) τὰ ἔκαμεν ὅλα, βλεπτὰ καὶ ἀβλέπτα, εἰς ς'. ἡμέρας. Καὶ τὰ ὅλα τὰ
κυβερνᾷ τόσους χρόνους καινούρια καὶ ἀχάλαστα, μόνον μὲ τὴν προσταγὴν ὁποῦ τοὺς κτίσ-
ἔδωκεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὁποῦ τὰ ἐφανέρωσεν. Τοῦτος ὁ ψαλ. ἐπαρακίνα τοὺς ἰουδαίους ματα.
ὁποῦ ἐλευθέρωσεν ὁ Θεὸς πολλαῖς φοραῖς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους, νὰ τὸν δοξάζουν καὶ νὰ

τὸν

τοῦ εὐχαριστοῦν ἀπὸ καρδίας. Μὰ περισσότερον μᾶς παρακινᾶ τώρα ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς νὰ τὸν δοξάζωμεν, ὁποῦ μᾶς ἔδωκε μεγαλίτερα χαρίσματα ὁ υἱόςτου ἀπὸ τὰ ἐδικάτους. διατὶ ἐφόρεσε τὴν σάρκαμας καὶ ἔγινε συγγενῆςμας. καὶ μᾶς ἐξαγόρασε μὲ τὸν θάνατόντου. καὶ μᾶς ἐλευθέρωσε μὲ τὴν ἀνάστασίντου. καὶ μᾶς δίδει καὶ κοινωνοῦμεν τὴν ἁγίαντου σάρκα καὶ τὸ αἷματου. Καὶ μᾶς ἐχάρισε τὴν ἱερωσύνην, τὸ εὐαγγέλιον, τὰ μυστήριάτου, καὶ τοὺς τόπους ὁποῦ ἔδωκεν ἐκεινῶν διὰ κληρονομίαντους. Καὶ εἰς τὸ τέλος μᾶς τάσσει νὰ μᾶς ἀναστήσῃ ἀθανάτους, καὶ νὰ μᾶς κάμῃ καὶ κληρονόμους εἰς τὴν βασιλείαντου. Μὰ δὲν φθάνει ἀγαπητοί μου πατέρες, ἀδελφοί, καὶ τέκνα. ἡ δόξα ὁποῦ γίνεται μόνον μετὰ χείλη, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ μὲ τὴν καρδίαν, καὶ μὲ τὰ καλὰ ἔργα. φεύγοντας πᾶσαν κακογνωμίαν, καὶ σπουδάζοντας πάντα εἰς τὴν καλὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν τάξινμας. Νὰ ἐξομολογούμεθεν κὰν δ΄. φοραῖς τὸν χρόνον. καὶ ἂν εἶναι δυνατόνμας καὶ συχνότερα. Φυλάσοντας καὶ τὰ προστάγματα τῆς πνευματικῆς κρίσεως, ἀλλέως δὲ μᾶς δέχεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὐ πᾶς ὁ λέγωνμοι Κύριε Κύριε (λέγει ὁ δεσπότης) εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ᾽ ὁ πᾶς ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρόςμου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

α΄. πρὸς τοὺς ἀγγέλους.	α΄. ἈΙνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸμ ἐμ τοῖς ὑψίστοις:	α΄. (Ἐπειδὴ Κύριέμου δὲν δυνόμεθεν νὰ κάμωμεν τὴν πρεπούμενην δοξολογίαν τῆς βασιλείασσου, κράζομεν ὅλασου τὰ κτίσματα νὰ μᾶς βοηθήσουν. καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ οὐράνια λέγομεν) ἐπαινᾶτε τὸν Κύριον πρῶτον ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, τιμᾶτε τὸν Κύριον εἰς τὰ ὕψη τὰ οὐράνια:
	β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ:	β΄. Ψάλλετέτον ὅλοιτου οἱ οὐράνιοι ὑπηρέται, δοξολογᾶτέτον ὅλατου τὰ ἀγγελικὰ φουσάτα:
β΄. πρὸς τὰ φῶτα. καὶ οὐρανούς.	γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς:	γ΄. Εὐφημήζετέτον εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάρι, δοξάζετέτον ὅλα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς:
	δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,	δ΄. Προσκυνᾶτέτον ὅλοι οἱ οὐρανοί,
	ε΄. καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.	ε΄. καὶ τὸ νερὸν ὁποῦ εἶναι ἀπὸ πάνω τῶν οὐρανῶν.
	ϛ΄. αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυ-	ϛ΄. καὶ ὅλα τὰ ἐπουράνια δοξολογᾶτε μετ᾽ ἐμᾶς τὸ ὄνομα

Κυρίου·

ζ΄. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν,

η΄. αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

θ΄. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα.

ι΄. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται:

ια΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς. δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

ιβ΄. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος,

ιγ΄. τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ:

ιδ΄. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα. καὶ πᾶσαι κέδροι.

ιε΄. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά:

ιϛ΄. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,

ιζ΄. ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

ιη. νεα-

ὄνομα τοῦ Κυρίου μας (δοξάζετόνε καὶ ἐσὺ ψυχή μου:)

ζ΄. Διατὶ αὐτὸς εἶπεν ἕνα λόγον καὶ ἐφάνησαν αὐτάμα ὅλα τὰ κτίσματα τὴν πρώτην ἡμέραν.

η΄. αὐτὸς ἔλεγε κάθε μέρα ἕνα λόγον ὡς τὰς ἕξη καὶ ἐχωρίσθησαν, καὶ ἐκτίσθησαν κάθε ἕνα εἰς τὸν τόπον καὶ τάξιν του.

θ΄. Καὶ τὰ ἔστεσεν ὅλα νὰ κάνουσι τὴν ἐνέργειάν τους πάντα, καὶ τώρα, καὶ αἰώνια.

ι΄. καὶ τὴν ἔδωκε πρόσταγμα καὶ δὲ δύνουνται νὰ τὸ παρέβουσι:

ια΄. (Καταβαίνοντας ἀπὸ τὰ οὐράνια. ὅμοια καὶ ἀκόλουθα μιλοῦμεν καὶ πρὸς ἐσᾶς τὰ γήινα) ἐπαινᾶτε τὸν Κύριον ἀπὸ τὴν γῆν. οἱ δράκοντες τῆς θαλάσσης καὶ ὅλα της τὰ βάθη μὲ τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα της ψάρια:

γ΄. πρὸς τὰ γήινα.

ιβ΄. Ἡ φωτία ἡ χάλαζα, τὸ χιόνι, τὸ κρούσταλον, ὁ ἄνεμος ὁ δυνατός,

ιγ΄. ὁποῦ στέκεσθε παντοτινὰ εἰς τὸν λόγον του (καὶ εἰς τὰ προσάγματά του ἀπαρασάλευτα:)

ιδ΄. Τὰ ὄρη καὶ ὅλα τὰ βουνά, ξύλα καρπερά. καὶ ὅλα τὰ ἄκαρπα καὶ οἱ κέδροι, ὁποῦ εἶστε διὰ τὸ ξιλὼ καὶ φωτίαν.

ιε΄. Τὰ θηρία καὶ ὅλα τὰ ζῶα, καὶ συρνάμενα καὶ πετούμενα:

ιϛ΄. (Τὸ περισσότερον ἐσεῖς οἱ ἄνθρωποι θυμᾶσθε καλὰ τὴν ἀγάπην του καὶ τὰς παλαιὰς καὶ νέας ἐλεημοσύνας του, καὶ ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς νόμους του) Καὶ προσκυνᾶτε τοὺς ὁρισμούς του, Ἐσεῖς οἱ προσωρινοὶ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλας τὰ πλήθη καὶ τὰ φουσάτα,

δ΄. πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

ιζ΄. οἱ ἄρχοντες οἱ μεγάλοι καὶ ὅλοι οἱ κριτάδες τῆς γῆς.

ιη. παρ-

ιή. νεανίσκοι, καὶ παρθένοι. πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων:

ιή. παρθένοι, καὶ παρθέναις. καὶ γέροντες μὲ τοὺς νέους (καὶ ἔχετέτον ὅλοι εἰς τὴν καρδίανσας:)

έ. πρὸς ὅλα τὰ κτίσματα.

ιθ'. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου,

ιθ'. (Τοῦτα ὅλα τὰ ἄνωθεν κτίσματα) ἂς δοξάζουσι μὲ μίαν καλὴν συμφωνίαν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου,

κ'. ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου:

κ'. διατὶ ἀπὸ παντινὰ εἶναι ὑψηλὸν τὸ ὄνομάτου αὐτοῦ νοῦ μοναχοῦ (ὁποῦ ὑψώθηκεν εἰς τὸν σταυρὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ ὡσὰν κτίστης, καὶ πλάστης, καὶ ξαγοραστὴς, καὶ κυβερνήτης τὰ ἔχῃ ὅλα ἀποκάτωτου:)

κα'. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,

κα'. Διατοῦτο ἀπὸ ὅλα ἂς γίνεται αὐτάμα ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ δοξολογίατου ἀσκόλαστα εἰς τὴν γῆν καθὼς γίνεται καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.

κβ'. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ:

κβ'. καὶ αὐτὸς θέλει ὑψώνῃ καὶ νὰ περισσεύῃ τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦτου:

κγ'. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ:~

κγ'. Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα ὁλονῶν τῶν καλῶντου δούλων, καὶ φίλωντου τῶν χριστιανῶν ὁποῦ εἶναι λαόστου (καὶ κάνοντας τὸ θέλημάτου (θέλει τὸ ἔχει σιμάτου, καὶ ἐδικόντου, καὶ κληρονόμοντου. πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

Ἀλληλούϊα. ρμθ'. | Δοξολογία Θεοῦ.

Τοῦτον τὸν ψαλμὸν ἔψαλεν ἡ ἐκκλησία τῶν ἰουδαίων παρακινῶντας ὅλον τὸν λαὸν ὁποῦ ἐλευθερώθη ἀπὸ διάφοραις σκλαβίαις, ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα, καὶ ἀπὸ ἄλλαις πρωτήτεραις, καὶ ὑστερώτεραις. νὰ δοξάζουν τὸν Θεὸν μὲ καινούργιαις ἑορταῖς καὶ εὐχαριστίαις εἰς ταῖς νίκαις ὁποῦ τοὺς ἔδιδε. Καὶ τοὺς ἐπαρακίνα νὰ φυλάσσουν τὸν νόμοντου, διανὰ κάνῃ πάντα τὰ ὅμοια εἰς τὸν λαόντου; Λοιπὸν ἂς τὸν δοξολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐξ ὅλης ψυχῆς διανὰ μᾶς δώσῃ τὴν χάριν νὰ νικήσωμεν καὶ ἐμεῖς τοὺς ἐχθρούςμας τοὺς δαίμονας, καὶ ταὶς ἁμαρτίαςμας, καὶ τοὺς ἐναντίους τῆς πίστεώςμας. Καὶ νὰ κερδέσωμεν πρόσκαιρα καὶ αἰώνια τὴν ἐλευθερίανμας. καὶ ἂς κάνωμεν καλὰ καὶ ἂς παρηγορούμεθεν εἰς τὰ βάσανάμας. Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινὸς, καὶ εἰς τὸ τέλος θέλει δόσῃ καθανὸς μυριοπλάσια τὴν ἀνταπόδωσιν καὶ δόξαν καὶ ἀνάπαυσιν. Μὰ ἀνίσως καὶ μόνον μὲ τὸ στόμα τὸν δοξάζομεν χωρὶς τὰ καλὰ ἔργα (γεωργοῦμεν δίχως σπόρον) καὶ τοῦτο δὲν εἶναι τιμὴ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καταφρόνεσις. οὐδὲ σωτηρίαμας, ἀλλὰ χαλασμόςμας.

Διατὶ

Διατὶ αὖ κάνῃ τινὰς τὸ χωράφι δίχως νὰ τὸ σπέρνῃ, χάνει μοναχὰς τοὺς κόπους του. διατοῦτο ἂς εἶναι καὶ τὰ δύο ἀνταμομένα, διανὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ τὸ δεσποτικὸν στόμα. Τὸ, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου. καὶ νὰ κερδέσωμεν τὴν συνοδίαν του, καὶ νὰ λάβωμεν μετὸ ἔργον τὰ ἀγαθάτου εἰς τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον.

α. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν,

α. Ψάλλετε ὅλοι οἱ ἱερεῖς καὶ ψάλτες καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁμπροστὰ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας, ψάλματα καινούργια (κατὰ τοὺς νέους καρποὺς ὁποῦ μᾶς δίδει καὶ μᾶς θρέφει ὅλον τὸν χρόνον. Καὶ κατὰ τὰ καινούργια καλὰ καὶ χάραις ὁποῦ μᾶς κάνει καθημερούσιον)

β. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων·

β. Καὶ ἂς γίνεται ἡ ἑορτὴ καὶ ἡ δοξολογία του εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν εὐλαβῶν του εἰς τὸν καιρόν της μὲ μεγάλην εὐλάβειαν:

γ. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,

γ. Καὶ ἂς εὐφραίνεται ὁ λαός του εἰς τὴν πλάστην καὶ λυτρωτήν του,

δ. καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν,

δ. καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἂς ἀγαλλιοῦσι μὲ πολλὴν κατάνυξιν καὶ εὐλάβειαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ δεσπότου μας:

ε. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ.

ε. Ἂς δοξολογοῦσι τὸ ὄνομάτου μὲ χορὸν, ἤγουν μὲ εὐλαβητικὴν καὶ χαρούμενην καρδίαν.

ς. Ἐν τυμπάνῳ.

ς. Καὶ μὲ τύμπανον (ἤγουν, μὲ φόβον καὶ κατανυκτικὴν ψυχήν)

ζ. Καὶ ψαλλάτωσαν αὐτῷ:

ζ. Καὶ μὲ ψαλτήριον (ἤγουν μὲ μελωδίαν γλυκυτάτην τῆς μουσικῆς φωνῆς) ἂς τοῦ ψάλλουσι (πασίχαροι τὴν εὐχαριστίαν εἰς ταῖς ἀκολουθίαις τους:)

ὁ χρυσ. εἰς τὸν αὐτὸν στίχον δίχνει τὸν τρόπον.

η. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ,

η. Διατὶ εἰς τέτοιαν ὥραν χαίρεται ὁ Θεὸς μὲ τὸν λαόν του καὶ τοῦ δίδει ἀκριβὰ χαρίσματα,

θ. καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ:

θ. καὶ ὑψώνει περισσότερον τοὺς καλλοὺς του δούλους μὲ μεγάλην βοήθειαν:

ι. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν,

ι. Καὶ τοὺς κάνει νὰ καυχοῦνται οἱ ἐδικοί του εἰς τὴν δόξαν τὴν μεγαλίτερην ὁποῦ τοὺς ἀξιώνει, καὶ νὰ χαίρουνται εἰς αὐτὴν εἰς ταῖς θαυμασταῖς ἀναπαύσαις ὁποῦ τοὺς δίδει.

ια. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν

ια. Καὶ διατοῦτο πρέπει νὰ εἶναι πάντα ἡ δοξο-

τῷ λάρυγγι αὐτῶν:

λογίαις τοῦ Θεοῦ μὲ μεγάλαις εὐχαριστίαις εἰς τὸ σόματους:

ιβ'. Καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

ιβ'. Διατὶ θέλει τοὺς δίδει καὶ αὐτὸς δύναμιν καὶ κοφτερὰ σπαθιὰ δίστομα εἰς τὰ χέργιατους (νὰ πληγόνουσι θανάσιματοὺς ἐχθρούςτους βλεπητοὺς καὶ ἀβλέπητους,)

ιγ'. τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

ιγ'. νὰ κάμουσι μυριοπλάσια τὴν ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἀπίστους εἰς ὅσα κακὰ τοὺς ἐκάμασι.

ιδ'. ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς:

ιδ'. νὰ μαλώνουν καὶ νὰ νικοῦν τὰ φουσάτατους νὰ τοὺς σκλαβόνουν:

ιέ. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν * ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς:

* μὲ μανίταις.

ιέ. Καὶ νὰ δένουν τοὺς βασιλεῖστους μὲ σιδερὰ δεσμὰ, καὶ τοὺς μεγάλουστους ἄρχοντας νὰ σύρουν με σιδεραῖς κλειδονιαῖς εἰς τὰ χέρια, δαρμένους καὶ καταδικασμένους:

ις'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον.

ις'. Νὰ κάμουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀποφασισμένην ἐκδίκησιν τοῦ Θεοῦ.

ιζ'. Δόξα αὕτη ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ:~

ιζ'. Καὶ τοῦτη ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα ὁποῦ εἶπα δίδεται εἰς ὅλους τοὺς καλούςτου δούλους ὁποῦ κάνει προθυμερὰ ὡς τὸ τέλοςτους τὸ θέλημάτου.

Ἀλληλούϊα. ρν'. Δοξολογία Θεοῦ.

Τοῦτος ὁ ψαλ. ἐμίλιε πρὸς τὴν παλαιὰν τάξιν τῆς ἱεροσύνης νὰ δοξολογοῦσι τὸν Θεὸν μετόσα διάφορα ὄργανα ὁποῦ εἶσαν προσαγμένοι νὰ σημαίνουσι καὶ νὰ τὰ παίζουν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἰς ἐνθύμησιν τῶν σαλπίγγων ὁποῦ ἐγροικοῦνταν εἰς τὸ σινᾶ ὄρος, ὅταν τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν νόμον. Ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔπεζαν ἄλλα δια νὰ ἀκούη ὁ λαὸς νὰ τρέχη εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ προσκυνᾶ, καὶ ἄλλα διανὰ ἀνοίγη ἡ ὄρεξίς τους ὡς φιλόκοσμοι νὰ στέκουνται με εὐλάβειαν εἰς τὰς ἑορτάςτους, καὶ νὰ καίουσι θυσίαις μεζῶα ὡς φιλόσαρκοι εἰς τὸ φαγὶ, νὰ παγαίνουσι νὰ προσκυνοῦσι. Μὰ ὁ Θεὸς δὲν εἶχε χρεία ἀπὸ τοῦτα καθὼς τὸ λέγει πρὸς τοὺς ἰουδαίους· ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, καὶ φωνῆς ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι. μόνον τότες ἐσυγχώρεσε νὰ τὰ ἔχουν εἰς τὸν ναὸν διανὰ τοὺς λυτρώση ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων. ναμὴ λιχουδεύουσιν εἰς τὰ ὄργανα καὶ θυσίαις των, νὰ τρέχουσιν εἰς ταῖς σμαίδαις τῶν εἰδώλων νὰ ξεπέφτουσι. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔπαυσαν ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ καὶ ἡ ἱεροσύνη καὶ ὅλη ἡ τάξις, καὶ ἐφθάσασι τὰ νέα· τὰ εὔγαλεν ἡ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἀρ-

ἀρχὴν. ϗ τὰ ὄργανα, ϗ τὴν θυσίαν ἐκείνην· διατὶ ὅλα ἔγιναν καινούργια κατὰ τὸν Παῦλον, ϗ τοὺς ἁγίους πατέρας· ϗ κατὰ τὸν ἱερὸν χρυσόστομον εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ ρν´. ψαλμοῦ. Ὥσπερ γὰρ οἱ ἰουδαῖοι διὰ πάντων τῶν ὀργάνων, οὕτως ἡμῖν παρακελεύεται διὰ πάντων τῶν μελῶν ἀνυμνεῖν τὸν Θεόν. δι' ὀφθαλμοῦ, γλώττης, ἀκοῆς χειρός. εἰς τοῦτον δὲ χρειάζουνται τώρα πλέα ἐκεῖνα τὰ παλαιά. Διατοῦτο σημαίνει ἡ ἐκκλησία μόνον καμπάναις ϗ σημαντήρια, διανὰ ἀκούουν οἱ χριστιανοὶ νὰ ἔρχουνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ δοξολογοῦσι τὸν Χριστὸν μὲ ταῖς ἀγγελικαῖς φωναῖς καὶ τέχνην τῆς ψαλτικῆς. καὶ τῆς ψυχῆς τὴν προθυμίαν καὶ εὐλάβειαν, ϗ μὲ ταῖς ὑπηρεσίαις ϗ θεάρεστα ἔργα τῶν χρειωντας. Λοιπὸν ὦ ἅγιοι ἱερεῖς ϗ τιμημένοι τάξεις τῆς ἐκκλησίας χρειάμενε ὅλην σας τὴν σπουδὴν ϗ ὄρεξιν νὰ θεραπεύετε τὸν δεσπότην μας εἰς ταῖς ἀκολουθίαις ϗ ἀνάγνωσαις ϗ δοξολογίαις ὁποῦ μᾶς ἐπαράδωκαν οἱ ἅγιοι πατέρες. ϗ νὰ στέφετε τὸν λαὸν πρόθυμα μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν πράξιν. κάνοντας εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ χρεοστούμενα ϗ χρειαζόμενα. Καὶ κακοπαθεῖτε διὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ πρόβατα, ὡσὰν καλοὶ ποιμένες ϗ ἐμπιστευμένοι βοσκοί, νὰ τὰ φυλάξετε ἀπὸ τοὺς κλέπτας ϗ λύκους. διανὰ λάβετε τὸν μισθὸν πολυπλάσιον ϗ ἀκριβὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως διὰ τὸν κόπον σας. ϗ νὰ χαίρεσθε τὴν ἁγίαν ἱερωσύνην (ὁποῦ σᾶς ἐστόλισεν ἡ θεία χάρις) αἰώνια, μετὴν τάξιν τῶν ἀρχιερέων ϗ ἱερέων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἀμήν.

α. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐμ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

α. (Ἐπειδὴ κατὰ τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν εἶναι ἀρεστὴ ἡ δοξολογία εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὄφελος μέγα εἰς ἐμᾶς.) Ἐπαινᾶτε τὸν Θεὸν οἱ ἅγιοι, δοῦλοι, ϗ ἀγαπημένοι του εἰς τὰ οὐράνια ϗ γήινα τοῦ κατοικητήρια.

β´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐμ στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ:

β´. Ἐπαινᾶτέ τον εἰς τὴν στερεὰν ϗ μεγάλην του δύναμιν (ὁποῦ ἐφανέρωσε ϗ ἐξουσιάζει παντοτινὰ ὅλα τὰ κτίσματα:)

γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

γ´. Ἐπαινᾶτέ τον διὰ ταῖς μεγάλαις ϗ θαυμασταῖς του δυνάμαις ϗ ἐνέργειαις.

δ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ:

δ´. (Καὶ ξεχωριστὰ ὅσοι διαβάζετε ϗ ἀκούετε τὰ λόγια του) ἐπαινᾶτέ τον κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωτητός του:

έ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐμ ἤχῳ σάλπιγγος.

έ. Ἐπαινᾶτέ τον σημαίνοντας ταῖς καμπάναις ϗ σημαντήρια νὰ συμμαζόνουνται ὅλοι.

ς´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐμ ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ:

ς´. Ἐπαινᾶτέ τον μὲ ψαλμῳδίαις μουσικαῖς καὶ ἀγάπην ταῖς καρδίαις:

ὁ χρυσ. ἐξηγᾶται τρόπον, ὡς ἄνωθεν καὶ εἰς τὸν έ.

ζ. Αἰ-

ζ. Ε-

τόμαν λόγ. σή. φύλ. φμβ'.

ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

ή. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ:

θ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.

ί. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

ιά. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον:~

ζ'. Ἐπαινᾶτετον δέρνοντας μὲ νηστείαν καὶ συντρίβων τὴν χαρμολύπην τῆς ψυχῆς σας.

ή. Ἐπαινάτετον μὲ ὅλαις ταῖς δυνάμαις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κορμίου σας:

θ'. Ἐπαινᾶτετον εἰς ταῖς ἑορταῖς σας μὲ γλῶσσαις καλόφωναις.

ί. Ἐπαινᾶτετον μὲ ἔργα θεάρεσα καὶ θεϊκὴν χαράν.

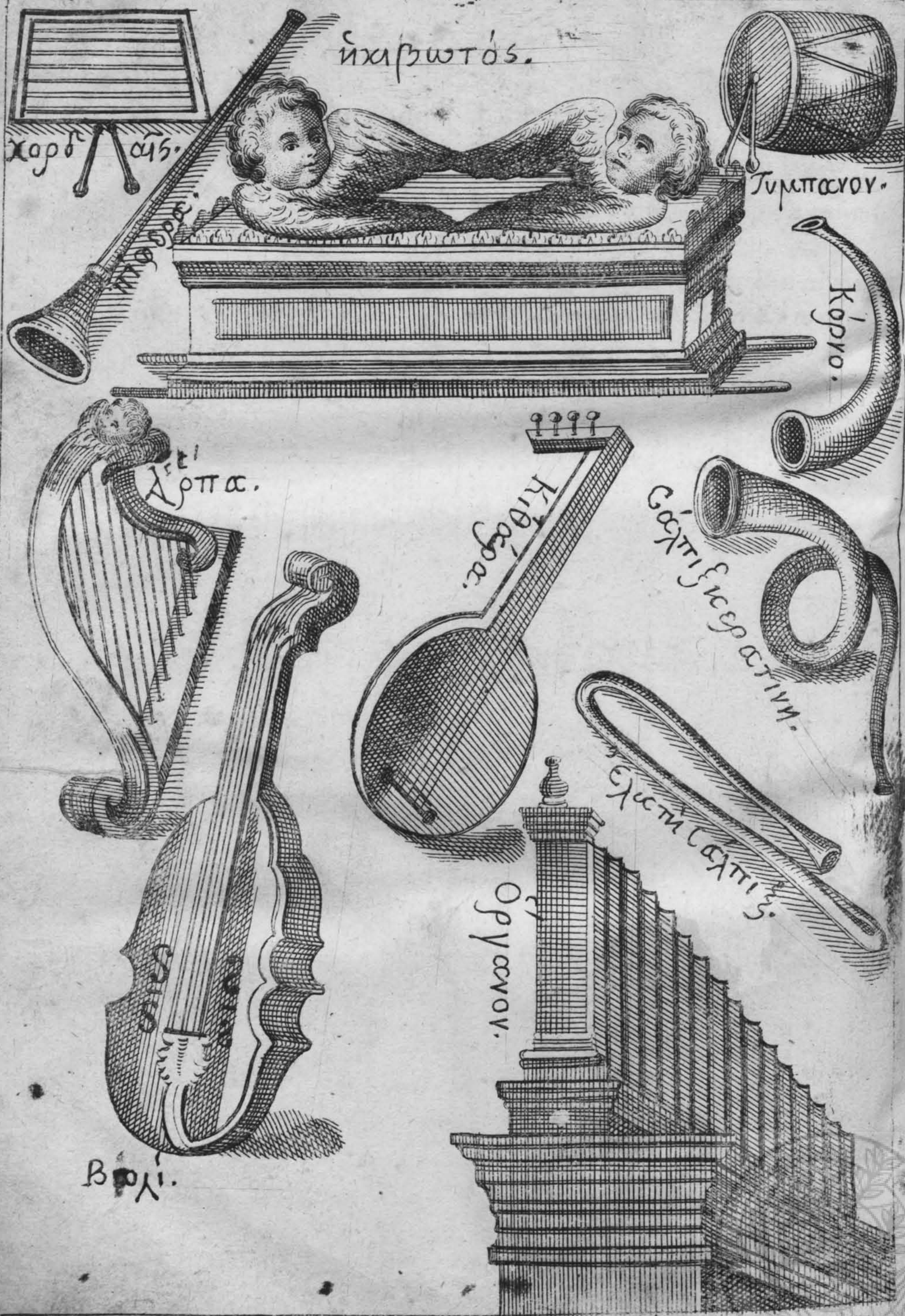
ιά. Καὶ δίχως πλειότερα: ὅλα τὰ ζωντανὰ ἄς δοξάζουσιν ὡς ἄνωθεν τὸν Κύριον τοῦ κόσμου.

Τοῦτα σημαδεύουσι πῶς πρέπει νὰ χαίρεται ἡ ψυχή μας εἰς τὴν προσευχήν. πλέα παρὰ τοὺς χορευτὰς ὁποῦ ξαγρυπνοῦν καὶ χαίρουνται, καὶ μεθοῦν.

Τέλος τῶν ρν'. ψαλμῶν, καὶ τῷ Θεῷ δόξα, Ἀμήν.~

ἡ κιβωτός.
Χορδαῖς.
Τύμπανον.
Κόρνο.
Ἅρπα.
Κιθάρα.
σάλπιγξ κερατίνη.
ἐλαστὴ σάλπιγξ.
Ὄργανον.
Βιολί.

Ὁδηγία εἰς τὸν, ρμα΄. ψαλμόν.

Οὗτος ὁ ψαλ. ἰδιόγραφος τοῦ Δαδ ἐστὶ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ρν΄. ψαλμῶν ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ:

Τοῦτος ὁ ψαλμὸς εἶναι ἴδιος τοῦ Δαβίδ, καὶ τὸν ἔγραψε μὲ τὴν χεῖρα του, καὶ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρος τῶν ρν΄. ψαλμῶν καὶ τὸν ἔκαμε ἀφοῦ ἐμάλωσε μοναχός του μὲ τὸν Γολιάθ καὶ τὸν ἐνίκησε. * (Καὶ φανερώνει πῶς ὁ Θεὸς διαλέγει τοὺς ἀξίους, καὶ τοὺς κάνει δούλους του· καὶ τοὺς δίδει δύναμιν καὶ νικοῦν τοὺς ἐχθρούς τους.) *ά. βασ. ιζ.

α΄. Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πρς μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πρς μου:

α΄. Ἐγὼ ἤμουν μικρότερος ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀδελφούς μου, καὶ ὑστερώτερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸ σπίτι τοῦ πρς μου καὶ ἐφύλαγα τὰ πρόβατα τοῦ πρς μου.

β΄. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.

β΄. Καὶ μὲ ἐφώτισεν ὁ Κς καὶ ἔκανα μὲ τὰς χεῖράς μου ὄργανα, κιθάραις, καὶ ἄλλα ὅμοια, καὶ τὰ ἐφύλιαζα καὶ τὰ ἐσώθετα μὲ κόρδαις, καὶ ταῖς ἔπαιζα μὲ τὰ δάκτυλά μου, καὶ ἔψαλα μετ' ἐκεῖνα.

γ΄. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κῳ μου; αὐτὸς Κς, αὐτὸς εἰσακούει·

γ΄. (Καὶ μοῦ ἔδωκεν ὁ Κς καὶ ἄλλην χάριν μεγαλίτερον καὶ ἀνέλπιστον, καὶ μὲ ἔχρισε βασιλέα εἰς τὸν λαόν του δίχως νὰ τὸ λογιάσω καὶ νὰ τὸ ζητήσω ἐγώ.) Καὶ ποῖος ἤθελεν ἀποκοτήσῃ νὰ νοήσῃ καὶ νὰ ἀναφέρῃ τοῦ Κῦ μου τοῦτο τὸ πρᾶγμα, διὰ ἐμένα τὸν ἀνάξιον; βέβαια ὄχι ἄλλος παρὰ μόνον αὐτὸς ὁ Κς, αὐτὸς ὁποῦ ἀκούει τὰ λόγιά μου:

δ΄. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πρς μου·

καὶ

δ΄. Αὐτὸς εἶναι μάρτυρας καλὸς πῶς χωρὶς νὰ τὸ λογιάσω ἐγώ, ἔπεψεν ἀπὸ λόγου του τὸν προφήτην Σαμουήλ. (ά. βασ. ιϛ΄.) καὶ μὲ ἐ-

πῆρεν

καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

έ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κς:

ς'. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.

ζ'. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν· καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσλ.

πῆρεν ἀπὸ τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου καὶ μὲ ἔχρισέ με τὸ ἅγιον λάδι ὅπου χρίει τοὺς ὑπηρέτας του:

έ. Οἱ ἀδελφοί μου ἦσαν καλοὶ καὶ μεγάλοι, μὰ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κς νὰ δώσῃ εἰς κανένα τους τὸ βασίλειον:

ς'. (Καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Σαοὺλ ὅπου ἦλθαν οἱ ἀλλόφυλοι νὰ μᾶς πολεμήσουν (ά. βασ. ιζ.) εὐγῆκα καὶ ἐσυναπαντήχθηκα μὲ τὸν λογιάθ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐκτυπηθήκαμεν οἱ δύο μας καὶ μοῦ ἐκαταρέθη ἀπὸ μέρος τῶν ψευδοθεῶν του:

ζ'. (Μὰ ἐγὼ ἔχοντας τὸ θάρρος μου εἰς τὸν ἀληθινόν μας Θεὸν, καὶ εἰς τὴν μεγάλην του βοήθειαν μὲ ἐδυνάμωσε καθὼς μὲ εἶχε χρισμένον βασιλέα τοῦ λαοῦ του, καὶ βάνοντας μίαν πέτραν εἰς τὴν σφενδόνα του ἐκτύπησα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἔπεσε νεκρὸς παραυτὰς) καὶ σύρνοντας τὸ σπαθί του ἀπὸ πάνω του, ἔκοψα τὴν κεφαλήν του· καὶ τὸν ἀφάνισα αὐτὸν καὶ τὰς φοβέραις καὶ ὑβρυσίαις του ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Θῦ (καὶ βλέποντας τον φονευμένον τὸ φουσάτον τῶν ἀλλοφύλων ἐξόμαξαν, καὶ τοὺς ἐνίκησαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ τοὺς ἐκαταχάλασαν καὶ ἐλευθέρωσαν τὸν τόπον τους.)

Ἐξή-

Ἐξήγησις εἰς τὴν α. ᾠδήν.

Τοῦτο εἶναι μία δοξολογία τοῦ μωϋσῆ πρὸς τὸν Θεὸν, ὅταν τὴν ἔκαμε σὰν ἐπέρασε τοὺς ἑβραίους τὴν θάλασσαν· καὶ τοὺς αἰγυπτίους ἔπνιξε. Τὴν ὁποίαν ἔψαλε καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή του μὲ τὲς γυναῖκαις. (ἔξοδ. ιε.) καὶ μαρτυρᾶ τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ κάνει κάθε καιρὸν τόσα μεγάλα καὶ φοβερὰ πράγματα εἰς γῆν καὶ θάλασσαν· καὶ βοηθᾶ καὶ ἐλευθερώνει τοὺς ἀγαπημένους του, καὶ αὐτὸς γίνεται καὶ ἐξολοθρεύει τοὺς ἐχθρούς του. Καὶ μᾶς παρακινᾶ νὰ λογιάζωμεν τὴν παλαιὰν θαυματουργίαν ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἑβραίους, καὶ τοὺς ἐξεσκλάβωσεν ἀπὸ τοῦ φαραώ. Καὶ τὴν νέαν χάριν ὁποῦ ἐτελείωσεν εἰς ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς μὲ τὸ βάπτισμα, καὶ μᾶς ἐξαγόρασε μὲ τὸ αἷμά του· καὶ μᾶς ἐλευθέροσε μὲ τὸν θάνατόν του ἀπὸ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας, καὶ ἔσχισε τὴν θάλασσαν τῆς ἁμαρτίας καὶ μᾶς εὔγαλε· καὶ τὸν διάβολον καὶ τοὺς δαίμονας ἐκαταπόντισε. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐκκλησία μας τὴν διαβάζει καθημέραν· καὶ μᾶς ἀναθυμήζει τὸ χρέος μας· καὶ μᾶς βιάζει νὰ τὸν δοξάζωμεν· καὶ νὰ ἐλπίζωμεν εἰς αὐτὸν τὸν αἰώνιον βασιλέα μας.

α.	Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.	α.	Ἂς ψάλλωμεν ἀδελφοὶ τὸν Κύριον ὅλοι μας, διατὶ μὲ δικαιοσύνην του πρέπει νὰ εἶναι δοξασμένος (κατὰ τὰ μεγάλα θαύματα καὶ φοβερὰ ἔργα ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ἐμᾶς καὶ μᾶς ἐγλύτωσε.)
β.	ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν:	β.	καὶ τοὺς ἐχθρούς μας πεζοὺς καὶ καβαλάρους ἔπνιξεν εἰς τὴν θάλασσαν:
γ.	Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,	γ.	(Καὶ μὲ ἕνα στόμα ἂς φωνάζῃ ὅλος ὁ λαὸς λέγοντας) οὗτος ὁ Κύριος ὁποῦ μᾶς ἐβοήθησε καὶ μᾶς ἐσκέπασε καὶ μᾶς ἐλύτρωσεν.
δ.	οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.	δ.	εἶναι Θεὸς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἐμένα καὶ θέλω τὸν δοξάζῃ.
ε.	Θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν:	ε.	καὶ νὰ τὸ διηγοῦμαι πῶς εἶναι Θεὸς τοῦ πατρός μου τοῦ Ἀβραὰμ (καὶ μὲ ἐλευθέρωσε καθὼς τοῦ ἐτάξε γενεσ. ιε.) καὶ θέλω τὸν προσκυνᾶ καὶ νὰ τὸν τιμῶ πάντα κατὰ τὸ χρέος μου:
ς.	Κύριος συντρίβων πολέμους.	ς.	Διατὶ οὗτος ὁ Κύριος εἶναι ὁποῦ συντρίβῃ τοὺς ἐχ-

ζ. Κύριος ... ἐχ-

ζ'. Κς ὄνομα αὐτῷ.

η'. * ἅρματα φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν:

* ἰδὲ τὴν ἑρμηνείαν εἰς τὸ α. εἰς τὸ κατὰ ἄλφαβητον.

θ'. Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ:

ἰδὲ τρισάτας εἰς τὸ τ'.

ι'. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος:

ια'. Ἡ δεξιά σου Κε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ,

ιβ'. ἡ δεξιά σου χεὶρ Κε ἔθραυσεν ἐχθρούς.

ιγ'. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

ιδ'. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην.

ιε'. Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ.

ιϛ'. Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα,

ιζ'. ἐπάγει καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

ιη'. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήψομαι,

ιθ'. μεριῶ σκῦλα· ἐμπλήσω ψυχήν μου.

κ'. ἀνε-

ἐχθρούς του εἰς τοὺς πολέμους,

ζ'. τοῦτος ὁ ἀληθινὸς Κς μὲ τὸ νὰ κράζωμεν ἐμεῖς τὸ ὄνομά του.

η'. ἐξάπλωσεν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ φαραὼ καὶ ὅλα του τὰ ἀμάξια καὶ τὸν λαόν του καὶ τὸν ἔπνυξε.

θ'. Καὶ αὐτὸς ἐκαταπόντισεν εἰς αὐτὴν τὴν κόκκινην θάλασσαν τοὺς διαλεκτούς του καβαλάρους καὶ πολεμάρχους ὅπου ἐπάγαιναν τρεῖς τρεῖς κατὰ τάξιν καὶ ἐπολεμοῦσαν.

ι'. Καὶ τοὺς ἐσκέπασε μὲ τὸ πέλαγος, καὶ ἐβούλησαν εἰς τὸν βυθόν του ὡς μεγάλη πέτρα:

ια'. Δίχως ἄλλο Κέ μου ἡ δεξιά σου εἶναι δοξασμένη καὶ τιμημένη μὲ τὴν μεγάλην της καὶ θεϊκὴν δύναμιν.

ιβ'. ἡ χεῖρά σου Κέ μου ἡ φοβερὴ ἐκτύπησε τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἐπλήγωσε.

ιγ'. καὶ μὲ τὸ πλῆθος τῆς ἐξουσίας σου ἐσύντριψες τοὺς ἀντιδίκους σου καὶ τοὺς ἀφάνισες:

ιδ'. Καὶ ἔπεψες τὴν ὀργήν σου καὶ τοὺς ἐκατάκαυσε σὰν ἡ φωτία τὸ στουπὶ καὶ καλαμίαν εἰς τὸ χωράφι.

ιε'. καὶ μὲ τὸν δυνατὸν ἄνεμον τοῦ θυμοῦ σου ἐμοιράσθη τὸ νερόν.

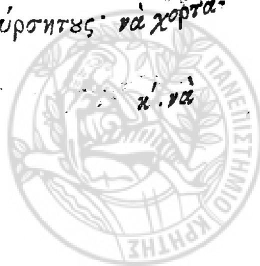
ιϛ'. Καὶ ἐστάθησαν σὰν ὑψηλὰ τειχία τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης,

ιζ'. καὶ ἐπήξασι μέσα της τὰ κύματά της (ὡς τὸ πιμένον γάλα) καὶ δὲν ἐτρέχασι:

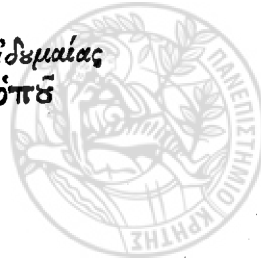
ιη'. (Καὶ βλέποντάς την ὁ ἐχθρὸς διαμερισμένην) εἶπεν ἂς τοὺς ξεδράμω νὰ τοὺς ἁρπάξω,

ιθ'. νὰ διαμοιράσω τὰ κούρσητους· νὰ χορτάσω τὴν καρδίαν μου.

κ'. νὰ

κ'. αμ'ελῶ τῇ μαχαίρα μου. κυριεύσει ἡ χείρ μου:	κ'. νὰ κατακόψω τοὺς ἀντιςάτας μὲ τὸ σπαθί μου. Καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ ἐξουσιάσῃ πάλιν ἡ δύναμίς μου:
κά. Ἀπέςειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα,	κ ά. (Ἀλλὰ ἐσὺ μεγαλοδύναμε ὁποῦ τὰ ἐχώρησες) ἔπεψες τὴν δύναμίν σου καὶ ἔστρεψες ἀπάνωτους τὴν θάλασσαν,
κβ'. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.	κ β'. καὶ ἐπλακόθησαν ὡς βαρύτατον * μολύβι εἰς τοῦτο τὸ πέλαγος τὸ βαθύτατον. * βολύμι.
κγ'. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὅμοιός σοι;	κ γ'. Λοιπὸν ποῖος εἶναι ἀπὸ τοὺς ψευδοθεοὺς, ἢ ἀπὸ τοὺς μεγάλους δυνάστας ὅμοιός σου, Κύριε τοῦ κόσμου; τίς εἶναι ὅμοιός σου; οὐδένας.
κδ'. δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστός.	κ δ'. διατὶ ἐσὺ ὁποῦ σὲ δοξάζουν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι εἶσαι θαυμαστὸς,
κέ. ἐν δόξῃ ποιῶν τέρατα:	κ έ. καὶ κάνεις μὲ μεγάλην δόξαν καὶ ἐξουσίαν τῆς παντοδυναμίας σου τέτοια καὶ τόσα ὑπερθαύμαστα ἔργα ὁποῦ περισσεύουσι τὰ νοῦμας. (καὶ ἐλευθέρωσες ἐμᾶς, καὶ ἔπνυξες τοὺς αἰγυπτίους καὶ ρίκτοντάς τους ἔξω σωροὺς ἡ θάλασσα, τοὺς ἔγδυσεν ὁ λαός σου.)
κϛ'. ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ:	κ ϛ'. καὶ ξαπλόνοντας τὴν χεῖράν σου (καὶ ἐγγίζοντάς την εἰς τὴν γῆν τὴν ἄνοιξες) καὶ ἐκατάπιε τὰ μιαρά τους καὶ θεόργιστα λείψανα:
κζ'. Ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω,	κ ζ'. (Καὶ ὡσὰν κάνει ἕνας δίκαιος βασιλεὺς ὁποῦ σὰν θανατώσῃ εἰς τὸν πόλεμον τοὺς ἐχθροὺς ἐλευθερώνει τοὺς ἐδικούς καὶ φίλους του καὶ τοὺς ὁδηγᾷ καὶ τοὺς φέρνει εἰς τὸν τόπον του) ἔτζι καὶ ἡ βασιλεία σου ὡδήγησες μὲ δικαιοσύνην τοῦτον τὸν λαόν σου ὁποῦ ἐλευθέρωσες,
κή. παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου:	κ ή. καὶ τὸν ἐπαρηγόρησες, καὶ τὸν ἐφύλαξες μὲ τὴν δύναμίν σου, καὶ τὸν ἔφερες εἰς τὸν τόπον σου τὸν ἅγιον καὶ τὸν ἐκαλοκάρδησες:
κθ'. Ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν, ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντες φιλιςιείμ.	κ θ'. Καὶ ἀκούοντας τὰ ὀπίσω καὶ τὰ ἔμπροσθεν ἔθνη τοῦτα τὰ φρικτά σου θαυμάσια θέλουσι φοβηθῆ, καὶ νὰ πιάσουσι πόνοι τῆς γαστρωμένης τοὺς φιλιςαίους.
λ'. Τότε ἔσπευσαν οἱ ἡγεμόνες	λ'. Τότε (σὰν τὰ ἀκούσουν οἱ πρῶτοι τῆς ἰδουμαίας ὁποῦ

μες ἐδώμ.

ὁποῦ εἶναι κοντάμας) θέλουσι ταραχθῆ, καὶ νὰ χάσουσι τὸν νοῦντους νὰ τρέχουσιν ἀπάνω καὶ κάτω.

λά. Ϛ' ἄρχοντες μωαβητῶν ἔλαβεν αὐτοὺς φόμος.

λά. ϗ μαθαίνοντάςτο οἱ ἀρχοντάδες τῶν μωαβητῶν θέλει τοὺς πιάση τρομάρα.

λβ'. ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν·

λβ'. ϗ γροικῶντάςτο ὅλοι οἱ χαναναῖοι (ἤγουν οἱ τόποι ὁποῦ εἶναι ἡ ἰλὴμ, ϗ οἱ παρέκει) θέλει λιγοψυχήση ἡ καρδίατους ϗ νὰ χαθῆ τὸ αἷματους.

λγ'. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος Ϛ' τρόμος,

λγ'. (Τὸ ὁποῖον σὲ παρακαλοῦμεν θέμου νὰ κάμῃς τῶρα, ϗ τότε) νὰ πέσῃ ἀπάνωτους φόβος ϗ τρόμος,

λδ'. μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν:

λδ'. Ϛ μὲ τὴν μεγάλωσου δύναμιν νὰ μείνουν παράλητοι ϗ πέτραις ἀκίνηταις νὰ μὴ δύνουνται νὰ μᾶς ἀντιςαθοῦσιν.

λέ. Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, οὗτος ὃν ἐκτήσω:

λέ. Ὥςε νὰ περάσῃ ὁ λαόςσου Κέμου, ὥςε νὰ διάβῃ ὁ λαόςσου, τοῦτος ὁποῦ ἐξεχώρισες ϗ ἀπόκτησες διὰ ἐδικόνσου.

λϛ'. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου.

λϛ'. Νὰ τοὺς φέρῃς νὰ τοὺς φυτεύσῃς εἰς τὸν ὀψηλὸν ϗ εὐγενικὸν τόπον τῆς κληρονομίαςσου, ὁποῦ ἔχῃς ἑτοιμασμένον διὰ κατοικίανσου.

λζ'. ὃ κατειργάσω Κύριε ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

λζ'. Ϛ νὰ τοὺς ἀναπαύσῃς εἰς τὸν ναόνσου τὸν ἅγιον ὁποῦ θέλει κτίσῃ ἡ δύναμίςσου νὰ σὲ δοξάζουν μέρα νύκτα οἱ δοῦλοίσου.

λή. Κς βασιλεύων τὸν αἰῶνα, Ϛ ἐπ' αἰῶνα· Ϛ ἔτι.

λή. (Τότε θέλει γνωρισθῆ καλίτερα εἰς ὅλην τὴν γῆν πῶς) ὁ Θς ἦτον βασιλεὺς αἰώνιος εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ϗ εἶναι· Ϛ θέλει εἶσαι.

λθ'. ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος φαραὼ συνάρμασι Ϛ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν:

λθ'. καθὼς ἦτον ϗ ὅταν ἐμπῆκαν οἱ καβαλάροι τοῦ φαραὼ μετ' ἄλογα ϗ ἀμάξιατους εἰς τὴν θάλασσαν.

μ'. Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

μ'. Καὶ τότε ὁ Κς ἐγύρισεν ἀπάνωτους τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης ϗ τοὺς ἐσκέπασε·

μά. Οἱ δὲ υἱοὶ ἰηλ ἐπορεύθη-

μά. μὰ οἱ ἑβραῖοι ἐπέρασαν ςεγνοὶ ἀπὸ τὸν πάτον-

θησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ θαλάσσης. | τοντης καὶ ἀπὸ τὴν μέσιντης ἄβροχοι καὶ ἄβλαβοι, καθὼς εἴπαμεν ἄνωθεν:

Ὠδὴ β΄. τοῦ μωϋσέως ἐκ τοῦ δευτερονομίου. κεφ. λβ΄.

Ὁ μωϋσῆς εἰς τοῦτο τὸ κεφάλαιον ζητᾷ τοῦ λαοῦ νὰ ἀκροαθῇ καλὰ τὰ λεγόμενα, καὶ τοῦ βάνει μάρτυρας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὁποῦ στέκουνται πάντα μπροστάμας νὰ τοὺς βλέπῃ νὰ μὴ παραβαίνει. Καὶ τότε τὸν καταδικάζει πῶς ἔλαβε τόσαις πολλαῖς καὶ μεγάλαις χάραις ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ αὐτὸς ἐστάθηκε (καὶ θέλει σταθῇ) παρὰ πολλὰ ἀχάριστος, καὶ ἀδιάκριτος, καὶ ἀρνησόθεος. Καὶ ἐπροσκυνήσε (καὶ θέλει προσκυνήσῃ) τὰ εἴδωλα. Καὶ ἐκαταπάτησε (καὶ θέλει καταπατῇ) τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ὁποῦ τὸν ἐλευθέρωσε: Καὶ τοῦ προφητεύει πῶς διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν ἔχουσι νὰ πάθουσι πολλὰ καὶ διάφορα κακὰ εἰς τὸ ὕστερον, ἐπειδὴ δὲ θέλουσι νὰ μετανοήσουσι, καὶ νὰ παύσουσι τὴν κακογνωμίαντους. Καὶ πάλιν τοὺς παρηγορᾷ πῶς σὰν πάθουσιν ἐκεῖνα τὰ ἄπειρα βάσανα, ἂν ταπεινοθοῦσι καὶ νὰ κλαύσουν τὰ κρίματάτους μὲ καλὴν μετάνοιαν, θέλει τοὺς λυπηθῇ ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἐπιστροφήντους καὶ τὰ δάκρυάτους νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ, καὶ τοὺς ἐχθρούςτου νὰ ἐξολοθρεύσῃ. Τὸ ὁποῖον γροικᾶται καὶ διὰ ἐμᾶς τοὺς ἀχαρίστους περισσότερον, ὁποῦ ἐλάβαμεν ἀπὸ τὸν δεσπότηνμας τὸν Χριστὸν τόσα μεγάλα χαρίσματα καὶ πάλιν φαινόμεθεν τόσον ἀδιάκριτοι καὶ ἀχάριστοι, καὶ μᾶς φοβερίζει μετ᾽ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔπαθαν ἐκεῖνοι, καὶ μετὰ κακὰ ὁποῦ πάσχωμεν καὶ ἐμεῖς καθημερούσιον, πῶς θέλομεν δοκιμάσῃ καὶ ἄλλα χειρότερα ἐδῶ, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν διὰ ταῖς μεγάλαιςμας παρακοαῖς καὶ ἁμαρτίαις. Καὶ μᾶς παρακινᾷ ἡ ἐκκλησία τὴν μεγάλην μ΄. ὁποῦ τὴν διαβάζωμεν τούτην τὴν λυπητερὴν ὠδὴν, νὰ θελήσωμεν ἀπὸ τὰ φοβεράτης λόγια νὰ διορθωθοῦμεν (δίχως ἄλλαις ἀφορμαῖς) πρὸ τοῦ νὰ πέσωμεν εἰς τὴν φοβερὴν ἀπόφασιν τῆς προφητείας ἐτούνης. Λοιπὸν ἂς ἐπιστρέψωμεν καὶ ἂς προσκυνήσωμεν τὸν Θεὸν, καὶ ἂς κάμωμεν ἀγάπην τὸ γλυγορίτερον μετ᾽ αὐτοῦ. Διανὰ μὴ μᾶς ἔλθῃ μεγαλίτερη τιμωρία (κατὰ τὸ δίκαιον, διὰ τὸ πίσμαμας) καὶ ὁ θάνατος ὁ πρόσκαιρος, καὶ αἰώνιος τῆς κολάσεως.

Νόμου γραφέντος, αὖθις ᾠδὴ Μωσέως.

Ἔσοντας καὶ νὰ ξαναγράψῃ ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον εἰς τὸ δευτερονόμιον μὲ κοντολογίαν. Πάλιν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ τοὺς ξαναλέγει τὰ κακὰ τῆς παρακοῆς τους.

δευτ. λβ'. ψαλ. μθ'. δ'.

α'.	Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου·	α'.	Κοίταξε ὦ οὐρανὲ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχω νὰ μιλήσω, καὶ ἀκροάσου ἡ γῆ τὰ λόγια τοῦ στόματός μου. (διὰ νὰ εἶστε μάρτυρες ἀληθινοὶ εἰς τοῦτα, τὴν ὥραν τῆς κρίσεως:)
β'.	Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου.	β'.	Καὶ ἐσὺ ὦ γῆ σὰν κατεβαίνει ἡ δυνατὴ βροχὴ ἀπάνωσου, ἔτζι ἀποδέξου ὡς βροχὴν τὸ μίλημά μου (καὶ κράτειτο μέσασου φυλαμένον καλά.)
γ'.	Καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου·	γ'.	καὶ ἂς κατέβουν εἰς τὴν καρδίαν σου σὰν συγανὴ βροχὴ τὰ διηγήματά μου:
δ'.	Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν,	δ'.	Καὶ ἂς σὲ ποτίσουν ὡσὰν ποτίζει ὁ ὄμβρος τῆς βροχῆς τὸ χόρτον ὁποῦ ὀνομάζεται ἄγρωσος, ἤγουν ἀγριάδα.
ε'.	καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.	ε'.	καὶ ἂς σε πλακώσῃ σὰν ἡ σοῦπα καὶ ἡ χιονιὰ τὰ δένδρα καὶ χορτάρια.
ϛ'.	Ὅτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.	ϛ'.	Καὶ ἐπειδὴ σᾶς ἔκραξα ἀπὸ μέρος τοῦ Κυρίου (σᾶς παρακαλῶ νὰ θυμᾶσθε τὰ λόγιά μου νὰ μαρτυρήσετε εἰς τὸν Θεὸν πῶς τοὺς τὰ εἶπα πολλαῖς φοραῖς ὅλονων. καὶ πάλιν τώρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θανάτου μου τοὺς ξαναλέγω.)
ζ'.	Δότε μεγαλοσύνην τῷ Θεῷ ὑμῶν·	ζ'.	Τιμᾶτε τὸν Θεὸν τὸν ἀφέντημας κατὰ τὴν μεγαλότητά του:
η'.	Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις.	η'.	Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινὸς, καὶ ἀληθινὰ τὰ ἔργα ὁποῦ πάσῃ νὰ κάμῃ, καὶ ὅλα του τὰ προστάγματα εἶναι κρίσις καὶ ἐξέτασις ἄσφαλτη καὶ ἄδολη.
θ'.	Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.	θ'.	Καὶ εἶναι Θεὸς ἐμπιστευμένος, καὶ καμία ἀδικία δὲν εἶναι εἰς τὴν γνώμην του νὰ κάμῃ οὐδενός.
ι'.	δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος·	ι'.	διατὶ εἶναι δίκαιος καὶ καθαρὸς ὁ Κύριος (καὶ ὅλον εἰς τὸ καλὸν δοσμένος πάντοτε:)
ια'.	Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ,	ια'.	Διατοῦτο ὅσοι τοῦ παρακούσου οὐδὲν εἶναι ἐδικοί του,

ιβ'. τέ- ιβ'. ἐπει-

ιβ'. τέκνα μωμητά.

ιβ'. ἐπειδὴ μὲ τὴν ἁμαρτίαν ἔγιναν τέκνα μεμολυσμένα τοῦ διαβόλου.

ιγ'. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.

ιγ'. ἢ γενεὰ πονηρὴ καὶ στραβόγνωμη (ὡς τὸ ξύλον τὸ στραβοπίστραβον.)

ιδ'. ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε;

ιδ'. καὶ τοὺς λέγω, τοῦτα πρέπει νὰ ἀνταποδίδετε τοῦ Κύ(ριου) μας εἰς τὰ καλὰ ὁποῦ μᾶς κάνῃ;

ιέ. Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός,

ιέ. Ἀλλὰ τοῦτος ὁ λαὸς εἶναι ἔγνωστος καὶ ὄχι φρόνιμος, καὶ κακόγνωμος ἢ ὄχι καλόγνωμος,

ις'. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ;

ις'. καὶ τοῦ εἶπα πολλαῖς φοραῖς δὲν εἶναι αὐτὸς πατέρας σου;

ιζ'. ἐκτήσατό σε,

ιζ'. ὁποῦ σὲ ἀπόκτησε μὲ τὰ μεγάλα καὶ φοβερά του ἔργα καὶ θαυμάσια,

ιή. καὶ ἐποίησέ σε ἢ ἔπλασέ σε;

ιή. ὁποῦ σὲ ἔκαμε καὶ σὲ ἔπλασεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν; (μὰ διατὶ δὲ κάνεις τὸ θέλημά του;)

ιθ'. Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος,

ιθ. Λοιπὸν θυμήσου ὅλος ὁ λαὸς πόσα ἔκαμεν εἰς ταῖς παλαιαῖς ἡμέραις.

κ'. συνέτε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν:

κ'. Καὶ βάλλετε εἰς τὸν νοῦν σας ὅλοι σας ὅσα καλὰ καὶ κακὰ ἔγιναν εἰς τόσους χρόνους εἰς ταῖς ἄμετραις γεναῖς τὲς περασμέναις:

κά. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι.

κα'. Καὶ ἂν δὲν τὰ ἠξεύρῃς ρώτησε καὶ ξαναρώτησε τὸν πατέρα σου νὰ σοῦ εἰπῇ, καὶ τοὺς γεροντοτέρους σου νὰ σοῦ διηγηθοῦσι.

κβ'. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη.

κβ'. (νὰ μάθῃς τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς ὁ μεγαλοδύναμος) ὅταν ἐδιαμείρασεν εἰς τόσαις γλῶσσαις τὰ ἔθνη.

κγ'. ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ:

κγ'. πῶς ἐδιασκόρπισε τοὺς ἁμαρτωλοὺς υἱοὺς τοῦ ἀδάμ (ἀπάνω καὶ κάτω, σὰν ἀντίθεους καὶ εἰδωλολάτρας. Καὶ πόσα ἔθνη ἐξωλόθρευσε:)

κδ'. Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,

κδ'. Καὶ ἔκαμε τόσα μερτικὰ τοὺς τόπους του κατὰ τὰς ιβ'. φυλὰς τῶν ἑβραίων.

κέ. καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυ(ρίου) λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ.

κέ. καὶ ἔγινε μερίδα τοῦ Κυ(ρίου) καὶ λαός του ἡ τεκνογονία τοῦ Ἰακώβ.

κς'. σχοίνισμα κληρονομίας αὐ-

κς'. καὶ ἐσκοινομέτρισε τοὺς τόπους του καὶ τοὺς ἔδωκε

ἀριθ. λδ'. ἢ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν

αὐτοῦ Ἰηλ: — κε τοῦ λαοῦ του διὰ κληρονομίαν τους.

αὐτῶν κληρωτὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν.

κζ'. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

κζ'. Καὶ πῶς αὐτὸς τὸν ἐκυβέρνα εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα τῆς ζωῆς του ὅταν ἦτον εἰς τὴν ἔρημον, μ'. χρόνους,

κη'. ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ.

κη'. καὶ τὸν ἐπότιζεν εἰς τὴν δίψαν του, καὶ τὸν ἐδρόσιζεν εἰς τὴν κάψαν του, εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνυδρον τόπον.

κθ'. ἐκύκλωσεν αὐτὸν. καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν,

κθ'. καὶ τὸν ἐπερικύκλωσε. καὶ τὸν ἐδιάτασε πῶς νὰ κάνῃ,

* ψαλ. ιϛ'. θ'.

λ'. * καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ:

λ'. καὶ τὸν ἐφύλασε καθὼς φυλάσσει ὁ ἄνθρωπος τὴν κόρην τοῦ ὀμματιοῦ του:

λα'. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε:

λα'. Καὶ ὡσὰν πῶς ὁ ἀετὸς σκεπάζει τὴν φωλιάν του, καὶ ἔχει ὅλον του τὸν πόθον εἰς τὰ πουλιά του (καὶ τὰ ἀναθρέφει καὶ τὰ περιχαίρεται καὶ τὰ μεγαλώνει:)

ψαλ. ιϛ'. ι'.

λβ'. Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ:

λβ'. καὶ ξαπλόνοντας τὰς πτέρυγάς του τὰ δέχεται ἀπάνω εἰς ταῖς πλάταις του. καὶ τὰ σικόνει εἰς τοὺς ὤμους του (καὶ πετᾷ καὶ τὰ περνᾷ ὅπου βούλεται μοναχός του:).

λγ'. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς,

λγ'. Ἔτζι καὶ ὁ Κύριος ὁλομόναχός του τοὺς ὁδήγα καὶ τοὺς ἔσυρνεν ὥστε νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸν τόπον ὅπου τοὺς ἔταξε,

λδ'. καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος:

λδ'. καὶ δὲν ἦτον μετ' αὐτοὺς ἄλλος ψευδόθεος ἐθνικὸς (νὰ τοὺς βοηθᾷ νὰ νικήσουσι τόσα ἔθνη νὰ τὰ κληρονομήσουσι:)

λε'. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς,

λε'. Μόνον αὐτὸς ὅπου τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὴν καλλιοκάρποιμον γῆν τῶν Ἀμορραίων.

λϛ'. ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν:

λϛ'. νὰ τοὺς τρέφῃ μὲ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς ἐτούτης ὅπου ἐπῆρασιν ὡς τώρα. καὶ ἐκείνους ὅπου θέλουσι πάρῃ;

λζ'. Ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας. καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας:

λζ'. Καὶ νὰ πίνουσι νερὸν ἐβγενικὸν τρεχάμενον ἀπὸ ταῖς βρύσαις ὅπου ἔβγενεν ἀπὸ ταῖς πέτραις γλυκὶ ὡς τὸ μέλι, ἤγουν καλὸν καὶ νόσιμον. καὶ νὰ τρώγουσι λάδι τοῦ ἀλιτρουβίου:

λη'. Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα-

λη'. Καὶ βότυρον βοδίων, καὶ γάλα προβάτων μὲ

λα-

λα προβάτων. μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν. υἱῶν ταύρων ϗ τράγων. μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ,

μὲ παχιὰ ἀρνία ϗ κριοὺς, ϗ μοσχάρια ϗ ρίφια μὲ σίτινον ψωμὶ,

λθ'. καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον:

λθ'. ϗ νὰ πίνουσιν αἷμα σταφυλῆς, ἤγουν κρασὶ κόκκινον ϗ εὔμορφον ϗ καλόν:

μ'. Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ ϗ ἐνεπλήσθη, ϗ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος:

μ'. Καὶ σὰν ἔφαγεν αὐτὴ ἡ γενεὰ τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἐχόρτασε καλὰ, ἐστράφη ὁ ἀγαπημένος λαὸς καὶ ἐκλότζησε τὸν Θεὸν ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀχάριστος:

μα'. Ἐλιπάνθη ἐπαχύνθη ἐπλατύνθη, ϗ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν. ϗ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ:

μα'. (Ὢ ἀλλοίμονον) σὰν ἔφαγε ϗ ἐθράφη καὶ ἐπάχυνε ϗ ἐπλήθυνεν. (ὢ ἀδικία μεγάλη) ἠθέλησε ϗ ἐχωρίσθηκε τὸν Θεὸν τὸν πλάστην του. ϗ ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν λυτρωτήν ϗ κυβερνήτην του. (ὢ μεγάλη παρανομία:)

μβ'. Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις.

μβ'. (Διατοῦτο παραπονᾶται ὁ Θεὸς πρὸς αὐτοὺς ϗ λέγει) πολλὰ μὲ ἐπαρασκανδάλισαν οἱ παραβάταις τοῦ νόμου μου εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ψευδοθεοὺς ὁποῦ ἐπίστευσαν.

μγ'. Ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με:

μγ'. Καὶ μὲ ἐπαραπίκραναν ἄμετρα εἰς τὰ συχασερά τους εἴδωλα:

μδ'. Ἔθυσαν δαιμονίοις ϗ οὐ Θεῷ,

μδ'. Διατὶ ἐθυσίασαν τοὺς δαίμονας καὶ ὄχι ἐμένα τὸν Θεόν τους,

με'. θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ ϗ πρόσφατοι ἥκασιν.

με'. τοὺς ψευδοθεοὺς λέγω ὁποῦ δὲν ἤξευραν μόνον ἦσαν καινουριοκαμωμένοι ϗ ἀπ' αὐτοὺς προτοφερμένοι.

μς'. οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πρές αὐτῶν:

μς'. ὁποῦ δὲ τοὺς ἐγνώρισαν οὐδὲ τοὺς ἤκουσαν οἱ πρές τους ὁλότελα:

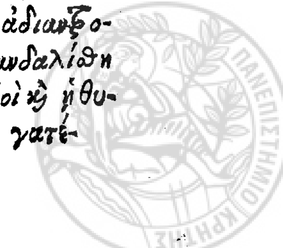
μζ'. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες; ϗ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε;

μζ'. (Ὢ ἀνόητον γένος στέκουνται καλὰ αὐτὰ ὁποῦ κάνεις;) τὸν Θεὸν ὁποῦ σὲ ἔπλασεν ἐπαραίτησες ἀσεβέσατε; ϗ ἐξελησμόνησες τοῦ Θεοῦ ὁποῦ σὲ θρέφει;

μη'. Καὶ εἶδε Κς ϗ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν ϗ θυγα- τέ-

μη'. Καὶ εἶδε Κς τέτοιαν ἀπιστίαν καὶ ἀδιαντροπίαν ϗ ἐσυζήλωσε, καὶ ἐπαρασκανδαλίσθη ἀπὸ τὸν θυμὸν ὁποῦ τοῦ ἄναψαν οἱ υἱοὶ ϗ ἡ θυ- γατέ-

ψαλ. ρέ. κς'. ἡσ. νζ. ἱερ. β. ζ. ϗ ια. ἰεζεκ. ις'. ϗ κ.

τέρων.

μθ'. Καὶ εἶπον ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,

ν'. καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων.

να'. ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν. υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς:

νβ'. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ,

νγ'. παρώργησάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

νδ'. κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει.

νε'. ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς:

νς'. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου.

νζ'. καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων:

ψαλ. ζ'. ιδ'. νη'. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς:

νθ'. Τηκόμενοι λιμῷ, καὶ βρώσει ὀρνέων.

ξ'. καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος:

ξα'. Ο-

γατέρες τοῦ ἀρνησόθεου λαοῦ:

μθ'. Καὶ εἶπε θέλω ἀποστρέψη τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὴν ἀγάπην μου ἀπ' αὐτοὺς νὰ μὴ τοὺς βλέπω οὐδὲ νὰ τοὺς βοηθῶ,

ν'. καὶ θέλω τοὺς δείξη καὶ ἐγὼ πόσα κακὰ ἔχουν νὰ πάθουν εἰς τὰ ὕστερά τους.

να'. διατὶ εἶναι μία γε[illegible] ἀναποδογυρισμένον καὶ ἄπιστον. ἄνθρωποι ὁποῦ δὲν εἶναι πίστις εἰς αὐτοὺς (οὐδὲ διάκρισις καὶ φόβος Θεοῦ:)

νβ'. Αὐτοὶ μου ἐφούσκωσαν τὴν καρδίαν εἰς ἐκείνους τοὺς ἄψυχους ὁποῦ δὲν ἦσαν θεοί,

νγ'. καὶ μὲ ἐσκανδάλησαν εἰς τὰ διαβολικά τους εἴδωλα.

νδ'. καὶ ἐγὼ θέλω τοὺς παραδόση εἰς τὸ χειρότερον ἔθνος τοῦ κόσμου ὁποῦ δὲν εἶναι ἄνθρωποι ἀλλὰ τύραννοι.

νε'. εἰς τέτοιον ἔθνος βάρβαρον θέλω τοὺς ταράξη καὶ νὰ τοὺς παιδεύω καὶ νὰ τοὺς καταχαλάσω:

νς'. Διατὶ μεγάλη φωτία θέλει ἀνάψη ἀπὸ τὸ θυμόν μου, νὰ καίη ξύλα καὶ πέτραις ὡς κάτω εἰς τὸν βαθύτατον ᾅδην.

νζ'. νὰ καταφάγη τὴν γῆν καὶ ὅλα της τὰ γεννήματα. καὶ νὰ κάψη τὰ ὄρη ἀπὸ τὰ θεμέλια:

νη'. Καὶ νὰ φέρω ἀπάνωτους ἀμέτρητα καὶ φοβερὰ κακά, καὶ νὰ ῥίξω ὅλαις μου ταῖς σαγίταις εἰς ταῖς σάρκαις τους νὰ τοὺς κατασφάξω:

νθ'. Νὰ λιμάσουν ἀπὸ τὴν μεγάλην πεῖναν (νὰ πέσουν νὰ ξεψυχοῦν εἰς ταῖς στράταις (νὰ μὴ δύνουν) νὰ τοὺς θάπτουν ἀπὸ τὸ πλῆθος) νὰ τοὺς τρώγουν τὰ ὄρνια.

ξ'. καὶ ἡ οὐρά, ἤγουν τὸ κακόν τους τέλος θέλει εἶσαι ἀγιάτρευτον (καὶ πολυστέναντον ἀπὸ ταῦτα βάσανα ὁποῦ ἔχουσι νὰ παθαίνουσι:

ξα'. Θε-

ξα'. Ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

ξα'. Θέλω πέμψη ἀπάνω τους ἄγρια θηρία μὲ ὀδόντια μεγάλα, νὰ τοὺς σύρνουν θυμωμένα νὰ τοὺς ξεσκίζουν κατάχαμα εἰς τὴν γῆν ὡς θράσιμια ψοφισμένα.

ξβ'. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος.

ξβ'. Ἀπέξω νὰ τοὺς ἐξολοθρεύη τὸ σπαθὶ, καὶ ἀπομέσα ἀπὸ ταῖς χώραις καὶ σπίτιατους νὰ εὐγένη μέγας φόβος. ἱερε. θρην. κ'. ἰεζει. ζ'.

ξγ'. Νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου·

ξγ'. νὰ τρέμουσι τὰ παλικαράκια μὲ ταῖς νέαις, καὶ τὰ βυζανάρικα μὲ τοὺς στεκάμενους καὶ γερασμένους καὶ αὔγαλτους νὰ θανατώνουν ἕνας τὸν ἄλλοντους·

ξδ'. Εἶπον, διασπερῶ αὐτοὺς, παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·

ξδ'. Εἶπα, καὶ θέλω τὸ κάμη δίχως ἄλλο νὰ τοὺς διασκορπίσω, καὶ νὰ τοὺς ἀφανίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τῶν ἀνθρώπων·

ξε'. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν,

ξε'. Μὰ ἀδὲν ἤθελα ἀφήση νὰ θανατωθοῦσιν εἰς τὸν θυμὸν τῶν ἐχθρῶντους.

ξς'. ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι.

ξς'. ἢ νὰ μὴ πολυχρονίσουν εἰς τὴν σκλαβίαν καὶ τυραννίαντους (καὶ τοὺς γλυτώσω καὶ τοὺς ἐλευθερώσω τὸ κάνω διὰ τὴν ἐλεημοσύνην μου.)

ξζ'. Καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι·

ξζ'. Καὶ διανὰ μὴ τὸ κρατοῦσι βέβαιον οἱ ἀντίδικοιτους νὰ λέγουσι πῶς αὐτοὶ εἶναι θεοὶ καὶ ὁρίζουν νὰ κάνουν ὅτι θέλουσι·

ξη'. Μὴ εἴποισαν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα·

ξη'. Καὶ διὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύονται καὶ νὰ καυχοῦνται πῶς ἡ χέιρατους ἡ δυνατὴ τὰ κάνει ὅλα, καὶ ὄχι ὁ Κύριος τοῦ κόσμου ὁποῦ ἐπαραχώρησε διὰ ταῖς ἁμαρτίαιςτους καὶ τὰ ἐπάθασι τοῦτα ὅλα·

ξθ'. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη·

ξθ'. (Ἀλλὰ δὲ θέλουσι νὰ πιστεύσουσι τὰ λόγιαμου καὶ νὰ τὰ πιάσουσι.) Διατὶ εἶναι ἔθνος ὁποῦ ἔχασε τὸν νοῦντους καὶ δὲν ἔχει γνῶσιν νὰ συμβουλευθῆ τὸ καλόντου, οὐδὲ εἶναι εἰς αὐτοὺς λογαργιασμὸς νὰ διορθωθοῦσι προτοῦ νὰ δοκιμάσουν τὴν ὀργήνμου·

ο'. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι, ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα

ο'. Καὶ δὲ θέλουσι νὰ φρονεύσουν καὶ νὰ κατανοήσουν, πῶς τοῦτα ὅλα θέλουσι τὰ ἀποδεχθῆ καὶ νὰ τὰ δοκιμάσουσι εἰς τὸν ἐρχόμενον καιρὸν τὸν

τα χρόνον:

οα΄. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους; Καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας,

* ψαλ. μγ΄. ιβ΄. οβ΄. * εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς. Καὶ ὁ Κύριος παρεδωκὲν αὐτούς.

ογ΄. Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ὑμῶν ἀνόητοι:

οδ΄. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ γομόῤῥας:

οε΄. Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς,

ος΄. βότρυς πικρίας αὐτῶν,

οζ΄. θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν.

οη΄. Καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος:

οθ΄. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου:

π΄. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω.

πα΄. ἐν καιρῷ, Ὅταν σφαλῇ

παρανομίας τους, ὡς ἄνωθεν:

οα΄. Καὶ νὰ καταλάβουσι πῶς θέλει δυνηθῇ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς νὰ ἀποδιώξῃ χιλίους ἀπὸ τούτους; Καὶ δύο ἀπ' ἐκείνους νὰ ξεξέχουσιν ἀπὸ τούτους πολλαῖς χιλιάδαις;

οβ΄. ἀνίσως καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἤθελε τοὺς πουλήσῃ διχῶς πλερωμήν. καὶ δὲν ἤθελε τοὺς παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τ[...] (διὰ τὰς ἁμαρτίας τους τούτους ὁποῦ ἦσαν τόσον δυνατοὶ πρωτήτερα καὶ ἀνίκητοι;)

ογ΄. Διατὶ δὲν εἶναι δυνατοὶ οἱ ψευδοθεοίτους ἐκεινῶν ὡσὰν ὁ Θεὸς ὁ μεγαλοδύναμος ὁ ἐδικός μας (νὰ τοὺς δίδουσι δύναμιν καὶ βοήθειαν) μὰ οἱ ἐχθροί μας εἶναι ἄγνωστοι καὶ τοὺς προσκυνοῦσι.

οδ΄. (Μόνον γίνεται ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν καὶ παρανομίαν τῶν ἰουδαίων.) Διατὶ εἶναι τὰ φυτά τους ἀπὸ τὰ ἀμπέλια τῶν σοδόμων, καὶ τὰ κλήματά τους ἀπὸ τὴν γομόῤῥαν;

οε΄. Διατοῦτο σὰν καὶ ἐκείνους κάνουσι σταφύλια ὅλον χολὴν γεμάτα,

ος΄. καὶ οἱ ῥόγες τους εἶναι ὁ λόπικραις σὰν τὴν σφάκα.

οζ΄. καὶ τὸ κρασί τους θυμὸς βραστὸς τῶν ἀγρίων δρακόντων.

οη΄. καὶ λύσσα φαρμακερὴ τῶν ἀσπίδων ἀγιάτρευτη.

οθ΄. Ἤ τάχα δὲ βλέπουσι πῶς τοῦτα τὰ κακὰ ὅλα εἶναι μαζωμένα ἐμπροστά μου, καὶ φυλαγμένα εἰς ταῖς ἀποθήκαις μου (καὶ στέκεται εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ φθάσουσιν ὅταν θέλω, καὶ νὰ κάμουσιν ὅτι θέλω;)

π΄. (λοιπὸν ἐπειδὴ στέκουνται εἰς τὴν χεῖραν μου) θέλουσι γένη εἰς τὴν ἡμέραν ὁποῦ θέλω κάμη τὴν ἐκδίκησιν καὶ νὰ ἀνταποδώσω τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου μου.

πα΄. Εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον (θέλουσι τὸ θυμηθῇ

μὰ

λῆ ὅπως αὐτῶν·

νὰ ταραχθοῦσι, νὰ κλαίουσι καὶ νὰ δέρνουνται πολλά.) Τότε ὅταν χάσουσι τὴν στράταν τὰ πόδιατους, (νὰ τρέχουσι νὰ σκοντάφτουν ἀπὸ τὸν φόβοντους εἰς τὸ σκότος, ἐγκρεμνοὺς, καὶ λαγγάδια, καὶ βουνὰ νὰ κρύβουνται ἀπὸ τὸν τρόμοντους,)

π β'. Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν,

π β'. (Διατὶ σὰν πέσουν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ παρδοῦσι τοὺς ὁρισμούς μου) θέλει εἶσαι σιμὰ ἡ ἡμέρα τοῦ χαλασμοῦτους,

π γ'. καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν:

π γ'. καὶ τὰ κακὰ θέλουσι στέκῃ ἕτοιμα νὰ δράμουσιν (ὡς ἄνωθεν) κατὰ πάνωτους:

π δ'. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,

π δ'. (Μὰ πάλιν σὰν τὰ πάθουσι τοῦτα ὅλα μὴν ἀπελπισθοῦσιν ἀλλὰ ἂς ἐπιστραφοῦσιν ἀπὸ καρδίας νὰ κάμουσιν ἀληθινὴν μετάνοιαν.) Διατὶ τότε θέλει κάμῃ ὁ Θεὸς κρίσιν διὰ τὸν λαόντου,

π έ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται:

π έ. νὰ παρηγορήσῃ τοὺς δούλουςτου.

π ς'. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους. καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους:

π ς'. Διατὶ βλέποντάςτους παραλύτους. καὶ ἀποκαμομένους εἰς τὴν σκλαβίαν ἀπὸ τὰ βάσανα, καὶ κρατημένους ἀπὸ τοὺς ῥαβδισμούς. (θέλει λυπηθῇ διὰ τὴν μετάνοιαν καὶ δάκρυάτους νὰ τοὺς ἀποσπόρῃ:)

π ζ'. Καὶ εἶπε Κύριος ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθησαν ἐπ' αὐτοῖς;

π ζ'. Καὶ νὰ τοὺς ἀναγελάσῃ νὰ τοὺς εἰπῇ ποῦ εἶναι οἱ ψευδοθεοίτους, ὁποῦ ἤλπιζαν εἰς αὐτοὺς πρὸ τοῦ νὰ σκλαβοθοῦσι, καὶ δὲ τοὺς βοηθοῦσιν;

π ή. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν.

π ή. ἐκεινῶν ὁποῦ ἐτρώγετε ταῖς παχαῖς καὶ μιαραῖς θυσίαις, καὶ ἐπίνετε τὴν στάκτηντους μὲ τὸ κρασί. — αριθ. κέ. ἱερέ. ιά.

π θ'. Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν. Καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί:

π θ'. Παρακαλέσετέτους τῶρα νὰ σηκωθοῦσι νὰ σᾶς βοηθήσουσι. Καὶ νὰ σᾶς σκεπάσουσι καὶ νὰ σᾶς γλυτώσουσιν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούςσας. — ψαλ. ρέ. κά.

ϟ. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ:

ϟ'. Ἰδέτετο ἰδέτετο κ' ἂν τῶρα μὲ τὸ ἔργον πῶς ἐγὼ εἶμαι ἀληθινὸς καὶ ὁλομόναχος Θεὸς εἰς — ψαλ. ρά. κά.

	ὅλον τὸν κόσμον, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἔξω ἀπὸ ἐμένα.
ϥά. Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω. πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι.	ϥά. λέγωντας πῶς ἐγὼ εἶμαι ὁποῦ θανατώνω, καὶ ἀνασταίνω· ὁποῦ πληγόνω καὶ ἰατρεύω.
ϥβ'. Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου:	ϥβ'. καὶ δὲν εἶναι οὐδένας καλὸς μὲ ὅσα καὶ ἂν κάνῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ ταῖς χεῖρας μου;
ϥγ'. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου.	ϥγ'. Διατὶ θέτω εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χέραν μου (ἤγουν εἰς τὸν ἑαυτόν μου) καὶ σᾶς ὀμόνω μὲ τὴν δεξιάν μου.
ϥδ'. Καὶ ἐρῶ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα:	ϥδ'. καὶ σᾶς λέγω πῶς ἐγὼ ζῶ παντοτινὰ καὶ εἶμαι ἀθάνατος καὶ ἀτελεύτητος.
ϥέ. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου,	ϥέ. Καὶ θέλω πετάξῃ ἔξαφνα σὰν ἀστραπὴν τὸ σπαθίμου,
ϥϛ'. καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου:	ϥϛ'. νὰ κτυπήσῃ νὰ κάμῃ δικαιοσύνην τὸ χέριμου:
ϥζ'. Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω:	ϥζ'. Καὶ τότε θέλω κάμῃ τὴν πρεπούμενην ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ νὰ κάμω φοβερὴν ἀνταπόδωσιν εἰς ὅσους μὲ μισοῦσιν:
ϥή. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος· καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα.	ϥή. Καὶ νὰ κάμω ὁλοκόκιναις ταῖς σαγίταις μου ἀπὸ τὸ αἷματους. καὶ νὰ φάγῃ τὸ σπαθίμου πολλὰ κρέατα:
ψαλ. ξζ'. κ'. ϥθ'. Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας.	ϥθ'. Νὰ γένῃ ὁλόβαφον ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν σκοτωμένων καὶ σκλαβωμένων.
ψαλ. ρθ'. ή. ρ'. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν;	ρ'. καὶ ἀπὸ ταῖς κεφαλαῖς τῶν πολεμάρχων τῶν ἐθνῶν καὶ ἀφεντάδων:
ρβ'. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,	ρβ'. (Εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ἐπειδὴ ἔχει νὰ γένῃ ἔτζι) Εὐφρανθῆτε ἐσεῖς οἱ οὐρανοὶ ὁποῦ σᾶς ἔκραξα μάρτυρας ἀντάμα μετ' αὐτὸν (ἤγουν μετ' ἐμένα τὸν Μωϋσῆν ὁποῦ σᾶς μιλῶ τώρα)
ργ'. καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ:	ργ'. καὶ ἂς προσκυνήσουσι τὸν Θεὸν ὅλοι του οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἅγιοι, καὶ ὁ λαός του,
ρδ'. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,	ρδ'. Καὶ εὐφρανθῆτε τὰ ἔθνη (ὁποῦ θέλετε πιστεύσῃ εἰς τὸν Θεὸν) μετὸν λαόν του.

ρέ. Ϛ ἐν ἰσχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες οἱ υἱοὶ Θεοῦ.

ρέ. καὶ εὐχαριστάτε του καὶ δυναμόνεσθε μὲ τὴν δύναμίν του ὅλοι του οἱ δοῦλοι καὶ ἀγαπημένοι του.

ρϛ'. Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῶν ἐκδικεῖται, Ϛ ἐκδικήσει.

ρϛ'. Διατὶ ἠκούσετε πῶς τὸ αἷμα τῶν υἱῶν του ἐκδικιώνεται, καὶ θέλει κάμῃ ὁ Θς τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καιρόν της.

ρζ'. Καὶ ἀνταποδώσῃ δίκην τοῖς ἐχθροῖς, Ϛ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

ρζ'. καὶ θέλει ἀνταποδώσῃ τὴν πρεπούμενην παίδευσιν μυριοπλάσια εἰς τοὺς ἐχθρούς του. καὶ νὰ δώσῃ εἰς ὅσους τὸν μισοῦσι τὸ ὁμερὴν τιμωρίαν;

ρή. Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κς τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ρή. Καὶ ἔτζι θέλει καθαρίσῃ ὁ Κς τὴν γῆν τοῦ λαοῦ του, (ἀπὸ τοὺς πολέμους καὶ ταραχαῖς τῶν ἐχθρῶν του.

Εἰς τὴν γ'. ᾠδὴν, τῆς ἄννης.

Ἡ πρώτη τῶν βασιλ. κεφ. ά. Καὶ δεκεμβρ. θ'. γράφει πῶς ἡ προφήτισα ἄννα ἐπῆρεν ἄνδρα τὸν ἐλκανὰν, καὶ μὴ κάνοντας παιδὶ μετ' αὐτὸν, βλέποντάς την πῶς ἦτον στεῖρα· ἐπῆρε τὴν ζηλιαρὴν φαινάναν, καὶ ἔκαμεν παιδία. Διατοῦτο αὐτὴ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὴν ἐκαταφρόνα πῶς ἦτον στεῖρα. Καὶ ἡ ἄννα ἐπικραίνετο διπλά. Τὸ ἕνα διατὶ ἦτον στεῖρα, καὶ τὸ ἄλλο καταφρονεμένη. Λοιπὸν ἐπῆγεν εἰς τὴν σηλὼμ εἰς τὴν ἁγίαν κιβωτὸν, καὶ ἐπαρακάλιε τὸν Θν νὰ τῆς δώσῃ τέκνον, καὶ νὰ τοῦ τὸ χαρίσῃ νὰ τοῦ δουλεύῃ ὡς ζωῆς του. Καὶ τῆς ἀπάκουσεν ὁ Θς καὶ ἐγαστράθη τὸν προφήτην Σαμουὴλ· καὶ εἰς γ'. χρόνους τὸν ἀπόκοψε, καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὴν σηλὼμ, καὶ εὐχαρίστησε τοῦ Θυ. Καὶ πάλιν ὡς μικρὸν τὸν ἐπῆρε καὶ ἐστράφη. Καὶ ὥσαν ἐμεγάλωσε τὸν ἐγύρισε καὶ τὸν ἐπαράδωκε τοῦ ἠλὶ τοῦ ἱερέως, καὶ ὑπηρέτα τὸν Θν, εὐχαριστῶντάς του ἀπὸ καρδίας εἰς τὸ ποθούμενον χάρισμα ὁποῦ τῆς ἔδωκε. Καὶ ἡ ζηλόφθονη φαινάννα διὰ τὴν ὑπερηφάνιαν καὶ κακοσύνην της ἔμεινε στεῖρα. Καὶ ἡ ἄννα ἐγέννησεν ἄλλα ϛ'. παιδία· Λοιπὸν ἔκαμε τὴν προσευχὴν τούτην πρὸς τὸν Θν λέγοντας. Τῶρα ἐστερεώθη ἡ καρδία μου εἰς τὸν Κν μου, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμίς μου ὑψώθηκεν ἀπ' αὐτὸν τὸν Θν μου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, καὶ εὐφράνθηκα εἰς τὴν μεγάλην χάριν ὁποῦ μοῦ ἔκαμεν. Ὁμολογῶντας ἀκόμι πῶς εἶναι ἅγιος μοναχός του καὶ δίκαιος, καὶ μεγαλοδύναμος εἰς ὅλα. καὶ νὰ μὴ καυχᾶται κανεὶς καὶ νὰ πολυλογᾷ ὀμπροστά του, διατὶ αὐτὸς ὁλομόναχός του κάνει ὅσα θέλει μὲ τὴν θεϊκήν του δύναμιν. Καὶ πῶς μόνον αὐτὸς εἶναι ἐξουσιαστὴς καὶ κριτὴς ὅλονῶν· καὶ αὐτὸς κάνει τοὺς βασιλεῖς, καὶ τοὺς δυναμώνει, καὶ τοὺς ὑψώνει, ὡς παντοδύναμος καὶ τοὺς φυλάσσῃ αὐτάμα μὲ τοὺς τόπους καὶ τὸν λαόν τους: Τούταις ἡ δύο γυναῖκες σιμαδεύουσι τὸν

σι τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἰουδαίων, καὶ τῶν χριστιανῶν. Ὁ ἐλκανᾶς σημαδεύει τὸν Θεόν. Ἡ ἄννα τὴν ἐθνικὴν ἐκκλησίαν, ἤγουν τὸν λαὸν ὁποῦ ἦτον πρῶτα ἄπιστος, καὶ ὕστερα ἐπίστευσε. Καὶ ἡ φαινάννα τὴν ἑβραϊκὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ ἐπίστευε. Καὶ καθὼς ἡ ἄννα ἦτον πρῶτα στεῖρα, καὶ ὕστερα ἔγινε πολύτεκνος· καὶ ἡ φαινάννα ὁποῦ ἐγέννα πρῶτα ἐστήρευσεν· Ἔτζι καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐκκλησία ὁποῦ ἦτον πρῶτα στεῖρα, ἐγέννησε πολλὰ παιδία μὲ τὸ ἅγιον βάπτισμα· καὶ ἡ ἑβραϊκὴ ἐστείρωσε, καὶ ἔχασε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ψάλλοντάς την ἡ ἐκκλησία μας κάθε νύκτα εἰς τὸν ὄρθρον, εὐχαριστᾶ τὸν Χριστὸν ὁποῦ τὴν εὔγαλεν ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν, καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὴν θεογνωσίαν. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὴν ἀξιώσῃ καὶ εἰς τὴν οὐράνιόν του βασιλείαν.

Θεὸν γεραίρει στεῖρα, τίκτουσα ξένως.

Τὸν Θεὸν δοξάζει ἡ ἄννα ὁποῦ ἦτον πρῶτα στεῖρα, καὶ ὕστερα ἐγέννησεν ἀπὸ Θεοῦ θαυματουργίας. Προσευχὴ ἄννης μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

α. βασ. β'.

α. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,

β. ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου.

γ'. ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

δ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ.

ε. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν,

ϛ'. μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν:

ζ'. Ὅ-

α. Τώρα ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ὅλη καὶ ἡ πίστις μου καλλίτερα εἰς ἐσένα τὸν Κύριόν μου,

β'. καὶ ὑψώθηκεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ καύχησίς μου ἀπὸ τὴν δύναμίν σου Θεέ μου.

γ'. καὶ ἐμεγάλωσεν ἡ γλῶσσά μου καὶ ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἀπάνω τῶν ἐχθρῶν μου ἀπὸ τὴν χάριν σου. καὶ εὐφράνθηκα εἰς τὴν θαυμαστὴν καλοσύνην ὁποῦ μοῦ ἔκαμες.

δ'. Καὶ ὁμολογῶ πῶς δὲν εἶναι οὐδένας καθαρὸς εἰς τὴν καλοσύνην σὰν ὁ Κύριός μας, οὐδὲ δίκαιος σὰν ὁ Θεός μας· οὐδὲ ἅγιος ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου:

ε. (Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ὅλους τοὺς ὑπερηφάνους ὁποῦ λογαργιάζουνται πῶς εἶναι δυνατοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ τοὺς φαίνεται πῶς δὲ ξεπέφτουν ποτὲ ἀπὸ τὴν δόξαν τους) Μὴ καυχᾶσθε οὐδὲ νὰ μιλεῖτε ὑψηλὰ καὶ μεγάλα πράγματα διὰ λόγου σας εἰς τὴν μεγαλότητά σας,

ϛ'. μὴ δὲ νὰ εὔγῃ τέτοια βλασφημία ἀπὸ τὸ στόμα σας· (ἐνθυμούμενοι τί ἔπαθεν ὁ πρωτάγγελος διάβολος:)

ζ'. Δια-

ζ΄. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κς, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ:

ζ΄. Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι καρδιογνώστης καὶ γνωρίζει ἄσφαλτα καὶ σωστὰ ταῖς γνώμαις τους ὅλωνῶν, καὶ Θεὸς παντοδύναμος καὶ ἐνεργᾷ εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ πράγματα καθὼς βούλεται ἐκεῖνος (καὶ ὄχι καθὼς θέλουσιν ἐκεῖνοι:)

η΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν:

η΄. Διὰ τοῦτο τὸ δοξάρι, ἤγουν ἡ δύναμις καὶ ἐνέργεια τῶν δυνατῶν (καθὼς τὸ ἐφανέρωσεν ἡ δύναμίς τους πολλαῖς φοραῖς) ἀχάμνησε καὶ ἐχάθηκε. καὶ οἱ ἀχαμνοὶ μὲ τὴν δύναμίν τους ἐδυναμώθησαν:

θ΄. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν. καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν:

θ΄. Οἱ χορτασμένοι ἐπτώχειναν καὶ ἔχασαν τὰ πλούτη καὶ τοὺς τόπους τους, καὶ οἱ πεινασμένοι τοὺς ἐκληρονόμησαν καὶ ἐχόρτασαν:

ι΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε:

ι΄. Διατοῦτο ἡ στεῖρα γυναῖκα μὲ τὴν χάριν του δύναται νὰ γεννήσῃ πολλὰ παιδία (καθὼς ἐγίνηκε καὶ εἰς ἐμένα.) καὶ ἡ πολλήτεκνη νὰ ἀστοχήσῃ νὰ μείνῃ στεῖρα (ὡσὰν πῶς καὶ ἡ Φαινάννα:)

ια΄. Κς θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου. καὶ ἀνάγει.

ια΄. Αὐτὸς ὁ Κύριος ἐξουσιάζει τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον καὶ θανατώνει καὶ ἀνασταίνει, κατεβάζει εἰς τὸν ᾅδην. καὶ ἀνεβάζει. (εὐκολώτερα παρὰ ὁποῦ βαίνῃ ὁ βασιλεὺς μὲ τὸν λόγον του εἰς τὴν φυλακήν, καὶ εὐγαίνῃ:)

ιβ΄. Κς πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν.

ιβ΄. Ὁ Κς πλουτένει καὶ πτωχαίνει τοὺς ἀνθρώπους, χαμηλώνει καὶ ὑψώνει ἀνασηκώνει ἀπὸ τὰ χώματα τὸν πεινασμένον. καὶ ἀνεβάζει ἀπὸ τὴν κοπρίαν τὸν καταφρονεμένον:

ιγ΄. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν:

ιγ΄. Καὶ τὸν ἀξιώνει νὰ καθίσῃ μὲ τοὺς δυνατοὺς τοῦ λαοῦ, κάνοντάς τον νὰ κληρονομήσῃ καὶ θρόνον βασιλεικὸν. νὰ δοξάζεται ὡς ζωῆς του. ὡς τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἄλλους:

ιδ΄. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου:

ιδ΄. Αὐτὸς εἶναι ὁποῦ δίδῃ τὰ ζητήματα, ἐκεινῶν ὁποῦ τὸν παρακαλοῦσι μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν καὶ τοῦ τάσσουσι τασίματα, καὶ εὐλογᾷ καὶ πληθένει τοὺς χρόνους τῶν δικαίων:

ιε΄. Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνα-

τὸς

ιε΄. Καὶ τινὰς δὲ δύναται ὅσον καὶ ἂν εἶναι δυνα-

τὸς

τὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύει αὐτοῦ,

τὸς νὰ κάμῃ μὲ τὴν δύναμίν του παρὰ μικρὸν τίποτα (χωρὶς τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα, ἢ τὴν παραχώρησιν.)

ις'. Κς ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

ις'. Διατὶ αὐτὸς ὁ Κς ἀχαμνίζῃ τὸν ἀντίδικόν του, ὁ μέγας αὐθέντης ὅλου τοῦ κόσμου ὁ ἅγιος καὶ σοφὸς καὶ μεγαλοδύναμος:

ιζ'. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ:

ιζ'. Διατοῦτο ἂς μὴ καυχᾶται ὁ σοφὸς εἰς τὴν σοφίαν του, Καὶ μὴ καυχᾶται ὁ δυνατὸς εἰς τὴν δύναμίν του. Καὶ μὴ καυχᾶται ὁ πλούσιος εἰς τὸ πλοῦτος του:

ιη'. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον:

ιη'. (Μα ὅποιος θέλει νὰ καυχᾶται καὶ νὰ χαίρεται) εἰς τοῦτο μόνον ἂς εἶναι ἡ δόξα του καὶ ὁ πόθος του, νὰ καταναοῇ καὶ νὰ γνωρίζῃ τὸν φοβερὸν καὶ πολυέλεον Κύριον μὲ μεγάλην ταπείνωσιν:

ιθ'. Καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν μέσῳ τῆς γῆς:

ιθ'. Καὶ νὰ κρίνῃ νόμιμα καὶ δίκαια (καθ' ἕνας κατὰ τὴν τάξιν του. ἢ ἱερωμένος, ἢ λαϊκὸς) εἰς πᾶσα τόπον καὶ ὀφίκιον ὅπου εὑρίσκεται:

μετὰ τὴν ἀνάληψιν ἀνέβη ὁ Χς εἰς τοὺς οὐρανούς.

κ'. Κς ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν.

κ'. Τοῦτος ὁ ἀόρατος Κύριος κατοικᾷ ἀπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ ἀπ' ἐκεῖ φωνάζει μὲ δυνατὴν φωνήν,

κα'. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς.

κα'. πῶς αὐτὸς εἶναι ὅπου κρίνῃ μὲ δικαιοσύνην καὶ διορθώνει ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἄκραν ὡς ἄκραν.

κβ'. δίκαιος ὤν:

κβ'. ὡς δικαιοκρίτης καὶ μέγας ὅπου εἶναι:

κγ'. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν,

κγ'. Καὶ αὐτὸς θέλει δίδει δύναμιν τοὺς βασιλέων μας (ὅταν τοῦ πείθουνται εἰς ὅλα του τὰ ἅγια προστάγματα.)

κδ'. Καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ:~

κδ'. καὶ θέλει ὑψώνῃ τὴν βασιλείαν του (νὰ νικοῦσι καὶ νὰ κληρονομοῦσι τοὺς ἐχθρούς του: καὶ νὰ μένουσι μὲ τὰ λαόν του ἄφοβοι καὶ ξέγνιασοι καὶ χαρούμενοι εἰς τὸν τόπον τους πρόσκαιρα, καὶ αἰώνια.)

ε. Ὠδὴ Ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου. κεφ. γ΄.

Εἰς τὸν συναξάριον δεκεμβ. β΄. γράφει πῶς ὁ προφήτης ἀββακοὺμ ἦτον ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ συμεών. καὶ τοῦ ἔδειξεν ὁ Θεὸς (πρὶν νὰ χαλάσῃ ὁ Ναυχοδονόσορ τὴν Ἱ΄λὴμ) τὸν χαλασμὸν τῆς χώρας καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τὴν σκλαβίαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὸν ἐρημασμὸν τοῦ τόπου. Ὁ ὁποῖος ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε πολλὰ εἰς τόσα κακὰ ὅπου ἄκουσε πῶς ἔχουσι νὰ γενοῦσι. Καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου ἔφυγεν εἰς τὴν ὀστρακίνην, καὶ ἐστάθη εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἰσμαὴλ. Καὶ ὥσαν ἐμίσευταν οἱ χαλδαῖοι καὶ ἐπῆγαν μὲ τοὺς σκλάβους καὶ μὲ τὰ κοῦρση εἰς τὴν βαβυλῶνα, καὶ ἐσυμμαζώχθησαν οἱ φευγάτοι τῶν ἱλήμων καὶ ἐστάθησαν εἰς τοὺς τόπους τους, ἐστράφη καὶ αὐτὸς εἰς τὰ γονικά του. Τοῦτος δὲ εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἱ΄λὴμ. (μὰ εἰς τὴν θείαν γραφὴν λέγει εἰς τὴν ἰουδαίαν) παγαίνοντας εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρρους φαγὶ εἰς τὸν λάκκον τοῦ δανιὴλ, τοῦ ἔδωκε καὶ ἔφαγε. καὶ πάλιν τὸν ἔστρεψε παρευθὺς ὀπίσω. Τοῦτος ἐγνώρισε καὶ τὸν καιρὸν ὅπου εἴχασι νὰ ξεσκλαβωθοῦσιν ἀπὸ τὴν βαβυλῶνα. καὶ δύο χρόνους πρὸ τοῦ νὰ στραφοῦσιν ἀπέθανε. δαν. ὅρασις. ιβ΄.

Ὁ λόγος τοῦ ἀββακοὺμ ἔχει γ΄. κεφ. εἰς τὴν παλαιὰν γραφήν.

Εἰς τὸ ά. κεφ. παραπονᾶται εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν μεγάλον ἀφανισμὸν τοῦ λαοῦ, πῶς κεφ. ά. θέλουσι νὰ τὸν χαλάσουν οἱ χαλδαῖοι. Ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε πῶς θέλουσι χαθῆ καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς ο΄. χρόνους ὅπου τοὺς ἐπροφήτευσεν ὁ Ἱερεμίας. Ἀπέκει θαυμάζεται τὴν ἄμετρον ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ναοῦ, ὅπου εἴχασι νὰ κάμουσι (μὲ μεγάλην ἀχορταγίαν) ὅσα κακὰ ἐδύνουνταν. καὶ ξεστένεται εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἠθέλησε νὰ τοὺς δώσῃ τόσην ἐξουσίαν νὰ ἀφανίσουν τὸν τόπον τους, καὶ νὰ σκλαβώσουν τὸν λαόν τους: Εἰς τὸ β΄. κεφ. διηγᾶται πῶς τοῦ ἐφανέρωσεν ὁ Θεὸν τὴν ἀπόκρισιν, πῶς θέλει χαλάσῃ τὴν βασιλείαν τῶν χαλδαίων διὰ ταῖς ἁρπαγαῖς φόνους καὶ ἀδικίαις καὶ εἰδωλολατρείαις τους. καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἄμετρα κακὰ ὅπου ἐκάνασι. καὶ νὰ ξεσκλαβώσῃ τὸν λαόν του: Εἰς τὸ γ΄. κεφ. προσεύχεται ὁ προφήτης καὶ λέγει, πῶς ἐφοβήθη ἀπὸ τὰ κακὰ ὅπου ἄκουσεν ἀπὸ τὸν Θεὸν πῶς εἴχασι νὰ πάθουσιν οἱ ἰουδαῖοι. Καὶ τὸν ἐξολοθρεμὸν ὅπου ἤθελε νὰ κάμῃ τῶν χαλδαίων νὰ τοὺς ξεσκλαβώσῃ. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ σκέπῃ τὸν λαόν του, καὶ νὰ τὸν φυλάσῃ εἰς ἐκεῖνα τὰ μεγάλα βάσανα τοῦ πολέμου, καὶ τῆς σκλαβίας. Καὶ νὰ τοῦ δίδῃ ὑπομονὴν νὰ τὰ βαστάξῃ. Καὶ ἀφ᾽ οὗ ἀναθύμησε πρὸς τὸν Θεὸν τὰ παλαιά του θαυμάσια ὅπου ἔκαμεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τους. Λέγει πῶς εἶναι εὐχαριστημένος καὶ παρηγορημένος ἀπόστε εἰς τὸν μεγάλον του φόβον. ἔχοντας τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸν Θεὸν νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν τους. τοῦτο τὸ γ΄. κεφ. τὸ ἐξηγοῦμεν τῶρα κατὰ τὸ γράμμα, καὶ τὴν ἱστορίαν. Μὰ ἡ ἐκκλησία τὸ ἀλληγορᾷ εἰς τὴν σάρκω-

β΄. κεφ. γ΄. κεφ.

σιν τοῦ ὑοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ ἦλθε καὶ ἐλευθέρωσε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου.

Τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν Ἀββακοὺμ φράσον.

προσευχὴ Ἀββακοὺμ, μετ' ᾠδῆς.

α'. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,

β'. Κατενόησα τὰ ἔργα σου. καὶ ἐξέστην:

γ'. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ,

δ'. Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ.

ε'. Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ:

ς'. Ἐν τῷ ταραχθῆναι, τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ,

ζ'. ἐλέους μνησθήσῃ:

η'. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

θ'. Καὶ

α'. Ὦ Κύριέ μου ἄκουσα τὸν χαλασμὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐφοβήθηκα,

β'. Κ' ἐκατανόησα τὰ ἔργα σου (ἤγουν τὰ κακὰ ὁποῦ ὥρισες νὰ πάθῃ ὁ λαός σου διὰ τὰς ἁμαρτίας μας. Καὶ τὸν χαλασμὸν τῆς Βαβυλωνίας ὁποῦ θέλει νὰ τὸν σκλαβώσῃ) καὶ ἐξεστάθηκα:

γ'. Καὶ πῶς ἀνάμεσα τῶν Χαλδαίων καὶ Ἰουδαίων εἰς τὸν καιρὸν τῶν δύο βασιλέων Δαρείου καὶ Κύρου θέλεις φανῇ,

δ'. Καὶ φθάνοντας οἱ ό. χρόνοι τῆς σκλαβίας τους θέλεις φανερωθῇ πῶς εἶσαι Θεὸς μεγαλοδύναμος.

ε'. Καὶ τελειόνοντας οἱ αὐτοὶ χρόνοι θέλεις γνωρισθῇ φανερὰ (δικαιοκρίτης εἰς τοὺς Χαλδαίους νὰ τοὺς τιμωρήσῃς, Καὶ ἐλεημονητὴς νὰ λυτρώσῃς τοὺς δούλους σου. καὶ προσκυνῶ τὴν δικαίαν σου ἀπόφασιν:)

ς'. (Μὰ σὲ παρακαλῶ νὰ λυπηθῇς τὸν λαόν σου, νὰ τὸν φυλάξῃς) εἰς τοὺς μεγάλους του φόβους καὶ ταραχαῖς καὶ ἄμετρα κακὰ ὁποῦ ἔχει νὰ παθαίνῃ εἰς τὸν θυμὸν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ νὰ τοῦ δίδῃς μεγάλην ὑπομονὴν νὰ ὑπομένῃ,

ζ'. καὶ νὰ θυμηθῇς τὴν ἐλεημοσύνην σου (νὰ τὸν ἐλευθερώσῃς εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἀποφάσισες:)

η'. Καὶ ἐσὺ ὁ Θεὸς ὁ μέγας (ὁποῦ ἔκαμες εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τὰ μεσημβρινὰ τοῦ κόσμου διὰ νὰ τοὺς ξεσκλαβώσῃς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἄπειρα καὶ μεγάλα θαύματα. καὶ περισσότερα εἰς τ σιωύαιον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν ἁγίαν σου

κιβω-

κιβωτὸν ἐθαυματούργας ὥστε ὁποῦ τοὺς ἔφερες εἰς τὰ Ἱερουσαλήμα καὶ τοὺς ἐκατοίκησας) ἐσὺ ἐλεήμων σὰν καὶ τότε, δράμε πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν μεσημβρίαν,

θ'. καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως·

θ'. καὶ ἐσὺ ὁ ἅγιος φθάσε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν τόπον σου τὸν ἅγιον ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὰ θαύματα σκεπασμένος ὡς πολύδενδρον ὄρος μὲ πολλὴν ἴσκιον (νὰ τοὺς λυτρώσῃς μὲ τὴν δυνάμιν σου καὶ νὰ τοὺς φέρῃς μὲ τρόπον θαυμασιώτατον μὲ τὸ καλὸν εἰς τὸν τόπον τους:)

ι'. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ. καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ·

ι'. Αὐτὸς ὁ Κύριος ὁποῦ ἐθάμποσε τότε τοὺς οὐρανοὺς καὶ νοὺς ἐσκέπασε μετὰ λαμπράτου καὶ θεϊκὰ θαυμάσια, καὶ ἡ γῆ ἐγέμωσεν ἀπὸ τὴν δοξολογίαν του:

ια'. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται,

ια'. Καὶ ἡ λάμψις τοῦ προσώπου του ἀκτινοβόλα τριγύρου του σὰν ἄλλος ἥλιος καὶ ἐσκοτίνιαζε τὰ μάτια καὶ δὲν ἐδυνοῦνταν νὰ τὸν ἰδοῦσι,

ιβ'. κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ.

ιβ'. καὶ κέρατα ἤγουν δυνάμες παρὰ μεγάλαις ἦσαν εἰς τὰς χεῖράς του.

ιγ'. καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ:

ιγ'. ὁποῦ ἐφανερώνασι τὴν μεγάλην του ἀγάπην εἰς τὸν λαόν του. (καὶ τὴν φοβερήν του δύναμιν εἰς τοὺς ἐχθρούς του:)

ιδ'. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος,

ιδ'. Καὶ παρεμπρὸς τοῦ προσώπου του ἔτρεχε μὲ μεγάλην ἐνέργειαν ὁ ὁρισμός του,

ιε'. καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδίαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

ιε'. καὶ εὐθὺς σὰν ὑπηρέτης ἀκολούθα καὶ ἡ παίδευσις εἰς τοὺς ἐναντίους του, καὶ τοὺς ἀφάνιζε.

ιϛ'. ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

ιϛ'. καὶ στέκοντας ἡ ἁγία κιβωτὸς (καὶ αὐτὸς εἰς αὐτὴν) ἐσάλευεν ἡ γῆ.

ιζ'. ἐπέβλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη:

ιζ'. ἐκίταζε καὶ ἐχανοῦνταν ἀπὸ τὸν φόβον τους τὰ ἔθνη τὰ ἐμπροσθέν του:

ιη'. Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ,

ιη'. Καὶ ἐσυντρίβουνταν τὰ ὄρη (ἤγουν οἱ βασιλεῖς τους) ἀπὸ τὴν φοβερὴν καὶ ἄπειρόντου δύναμιν,

ιθ'. ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι.

ιθ'. καὶ ἐχαλοῦσαν τὰ πολυκαιρίτικα βουνὰ (ἤγουν ἡ χώραις καὶ τὰ εἴδωλά τους καὶ οἱ πρῶτοί τους ὁποῦ ἦσαν εἰς τόσην δόξαν, καὶ μεγάλην φαντασίαν ἀπὸ πολλοὺς χρόνους;)

κʹ. Πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον:

κʹ. Καὶ αὐτὶς τὰς ἁμαρτίας, ϗ τοὺς πειρασμοὺς καὶ ἀδικίας ὅπου ἐκάνασιν, εἴδασι καὶ ταῖς πρόσκαιραις ϗ αἰώνιαις στράταις τοῦ θανάτου (ϗ ἐδιάβησαν μὲ ἀσκόλαστους θρήνους εἰς αὐταῖς:)

κα. Σκηνώματα αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς μαδιάμ;

κα. Ἔτζι καὶ τότε θέλουσι φοβηθῆ οἱ ἐχθροὶ ὡσὰν ὅπου ἐφοβήθησαν ϗ οἱ τόποι τῶν αἰθιόπων, ϗ οἱ κάτοικοι τῆς μαδιάμ.

κβʹ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς Κύριε,

κβʹ. Ἀλλὰ μὴ μᾶς ὀργισθῇς Κύριέ μου νὰ μᾶς ἀφίσῃς περισσότερον εἰς τούτους τοὺς ποταμοὺς νὰ κινδυνεύωμεν,

κγʹ. μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου.

κγʹ. οὐδὲ νὰ ἀνάφτῃ ἀπὸ τούτους τοὺς ἐχθροὺς ὁ θυμός σου ἀπάνω μας.

κδʹ. ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου.

κδʹ. οὐδὲ εἰς ἐκείνην τὴν θάλασσαν ἤγουν εἰς ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τῶν ἀπίστων μὴν ἀφίσῃς νὰ ἀναβράζῃ εἰς ἐμᾶς διὰ τὰ κακά μας ἡ δικαιοκρισία σου δυνατώτερα, ἀλλὰ βοήθησέ μας νὰ μὴ μᾶς πνίξουσι.

κεʹ. Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία:

κεʹ. Διατὶ ἠξεύρομεν πῶς μόνον νὰ βουληθῇς νὰ καβαλικεύσῃς τὰ ἄλογά σου, ἤγουν νὰ φθάσῃς μὲ τοὺς ἀγγέλους σου γίνεται ἡ σωτηρία μας.

κϛʹ. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα λέγει Κύριος,

κϛʹ. Καὶ σύρνοντας τὸ δοξάρι σου ϗ κτυπῶντας εἰς τὰ βασίλεια λέγεις Κύριέ μου πῶς,

κζʹ. * ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

κζʹ. Θέλει γεμώσῃ ἡ γῆ ἀπὸ ποτάμια αἵματα τῶν φονευμένων.

* ἡ γῆ θέλει ἀνοίξῃ νὰ τοὺς καταπίῃ· ἤγουν θέλουν ἀφανισθῇ τῆς ὥρας.

κηʹ. Ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί:

κηʹ. ϗ θέλουσι σὲ ἰδῆ ὅλα τὰ φουσάτα τοῦ πολέμου νὰ λιώσουν τὰ ἐντόσθιά τους ἀπὸ τὸν φόβον τους.

κθʹ. Σκορπίζων ὕδατα πορείας,

κθʹ. Ἐσὺ εἶσαι ὅπου τοὺς σκορπίζεις (σὰν τὰ νερὰ τῆς βροχῆς νὰ τρέχουσιν εἰς τὸν κακόν τους καιρὸν, νὰ φεύγουσιν ἀπάνω καὶ κάτω εἰς τοὺς ξένους τόπους νὰ χάνουνται.)

λʹ. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς· ὕψος φαντασίας αὐτῆς:

λʹ. ϗ κάνεις τόσον πλῆθος τῆς ἀπιστίας νὰ φωνάζῃ ϗ νὰ πέσῃ τὸ ὕψος τῆς φαντασίας καὶ πλάνης της, κάτω.

λα'. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς:

λα'. Τότες ἐσὺ ὁ ἀόρατος ἥλιος θέλεις γνωρισθῇ καὶ νὰ ὑψωθῇ ἡ δόξασου, καὶ νὰ σταθῇ τὸ φεγγάρι (ἤγουν ὁ λαόςσου) εἰς τὴν τάξιντου. ἤγουν εἰς τὴν ὑποταγὴν καὶ διορθωσίνσου.

λβ'. Εἰς φῶς βολίδαισσου πορεύσονται,

λβ'. Τότε ἡ σαγίταισσου θέλουσιν εὐγάνῃ φωτίαις νὰ λάμπουσι.

λγ'. εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλωνσου.

λγ'. καὶ νὰ ἀστράπτουσι τὰ ἅρματάσου ἤγουν νὰ φέγγουσι παντοῦ ἡ ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτωνσου:

λδ'. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη:

λδ'. Καὶ μὲ τὸν φοβερισμόνσου θέλεις ὀλιγοστεύσῃ ταῖς χώραις, καὶ μὲ τὸν θυμόνσου θέλεις ἐξολοθρεύσῃ τὰ ἔθνη:

λε'. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς Χριστούςσου ἐλήλυθας:

λε'. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ εὔγῃς εἰς φύλαξιν καὶ ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦσου, φθάνοντας νὰ σώσῃς τοὺς δούλουςσου.

λς'. Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον,

λς'. Βάνεις εὐθὺς εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνόμων ἐχθρῶνσου θάνατον,

λζ'. ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος:

λζ'. καὶ ἄλλους κάνεις σκλάβους μετὰ σίδερα εἰς τὸν λεμὸν ὡς ζῶστους.

λη'. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν,

λη'. Καὶ δίδοντας ἔξαφνα μεγάλην τρομάραν τῶν μεγάλων ἐπέταξες τὰς κεφαλάστους,

λθ'. σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς.

λθ'. καὶ τοὺς ἔκαμες νὰ σεισθοῦσιν ἡ καρδίαιστους καὶ νὰ ῥαγήσουσι τὰ ἐντόσθιάτους.

μ'. διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν,

μ'. καὶ νὰ ξεκλειδόσουσιν οἱ ἄδικοι τὰ χαλινάριατους (νὰ τὰ εὐγάλουσιν ἀπὸ τὸν λαόνσου ὁποῦ τὸν τυραννοῦσιν ἀσκόλαστα καὶ ἄσπλαγχνα.)

μα'. ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα:

μα'. καὶ νὰ τρώγουσι τὸ φαγίτους (ὄχι σὰν ἦσαν πρῶτα, μεγάλοι καὶ καλομαθημένοι μὲ δόξαις μεγάλαις καὶ τράπεζαις κατὰ τὴν συνήθιάντους) ἀλλὰ σὰν ὁ πτωχὸς ταπεινὰ καὶ ἀπόκρυφα:

μβ'. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππουςσου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά:

μβ'. Διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ ἀνεβάζῃς εἰς τοὺς ἀπίστους ταῖς τιμωρίαισσου (σὰν καβαλάρους) καὶ ταράσσουσιν ἄμετραις χιλιάδαις φουσάτα:

μγ'. Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδίαμου, ἀπὸ φω-

μγ'. Τοῦτα ὅλα λογιάζοντάςτα ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμαξεν ἡ καρδίαμου, καὶ ἔπαυσα ἀπὸ τὴν προσευχήνμου.

φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου.

μδ΄. Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου. Καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου:

μδ΄. Καὶ ἐμπῆκε μεγάλη τρομάρα μέσα εἰς τὰ κοκαλάμου· καὶ ἐταράχθησαν τὰ μέλημου, καὶ ἐχάθη ἡ δύναμίς μου.

με΄. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου,

με΄. (Καὶ αὐτῶρα ὅπου τὰ ἀνάφερα εἰς τὴν προσευχήν μου ἔπαθα τόσον φοβερὸν κακὸν) μὲ τί τρόπον θέλω ἀναπαυθῆ ἐγὼ εἰς τὴν θλιβερὴν ἡμέραν ἐκείνην,

μϛ΄. τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

μϛ΄. πάρεξ νὰ ἀνέβω εἰς ἄλλον λαὸν καὶ τόπον τῆς ξενιτείας νὰ σταθῶ:

μζ΄. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις:

μζ΄. (ἐπειδὴ τοῦτος ὁ τόπος θέλει μείνῃ ἔρημος παντελῶς) καὶ συκιὰ δὲ θέλει κάμῃ σῦκα καὶ εἰς τ' ἀμπέλια δὲ θέλουσι γεννῆ βλαστοί, οὐδὲ σταφύλια

μη΄. ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν:

μη΄. Καὶ θέλει χαθῆ τῆς ἐλαίας ὁ καρπὸς καὶ τὸ λάδι, καὶ οἱ κάμποι δὲ θέλουσι κάμῃ καρπὸν παρὰ χόρτα (καὶ νὰ ἀπομείνουν ἔρημοι γεμάτοι ἀγκάθια καὶ τριβόλους.)

μθ΄. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις:

μθ΄. Καὶ νὰ λείψουσιν ἀπὸ ταῖς βοσκαραῖς καὶ μάνδραις τὰ πρόβατα, καὶ νὰ μὴν εὑρίσκουνται βόδια εἰς τὰ σπίτια καὶ πάχναις καὶ κοφίναις.

ν΄. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου:

τὰ κάτωθεν ἀκούουνται διὰ ὅλον τὸν λαόν.

ν΄. Εἰς τοῦτα ὅλα παρηγοροῦμαι καὶ ἀναγαλλιῶ εἰς τὸν αὐθέντην μου, καὶ θέλω χαίρεσθαι εἰς τὸν Θεὸν τὸν φυλακτὴν καὶ ἐλευθερωτήν μου· (διατὶ τὰ κάνει ὅλα μὲ πολλὴν δικαιοκρισίαν, καὶ ἄμετρον ἐλεημοσύνην· διὰ μεγάλην μας ὠφέλειαν:)

να΄. Κς ὁ Θς μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

να΄. Καὶ αὐτὸς ὁ Κς καὶ Θς μου ὅπου εἶναι ἡ δύναμίς μου, θέλει τὸ κάμει καὶ τοῦτο νὰ μὲ βάλῃ εἰς καλὸν τέλος:

νβ΄. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με,

νβ΄. Νὰ μὲ ἀνεβάσῃ ὑψηλά,

νγ΄. τοῦ νικῆσαί με.

νγ΄. καὶ νὰ μοῦ δώσῃ χάριν νὰ νικήσω (καὶ νὰ χαρῶ καὶ νὰ τοῦ εὐχαριστῶ καὶ νὰ τὸν ἑορτάζω μὲ πόθον ἀπὸ καρδίας μου εἰς ταῖς θαυμασταῖς του

δ΄. σὺ χά-

χάραις καὶ καλοσιύναις.)

μδ'. ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ. | νδ'. μὲ ψαλμωδίαις γλυκύταταις.

Ὠδὴ. έ. Ἡσαΐου προόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Τούτη ἡ έ. ᾠδὴ τῆς ἐκκλησίας εἶναι βγαλμένη ἀπὸ τὰ κς'. κεφ. τοῦ Ἠσαΐου, καὶ εἶναι προσευχὴ καὶ προφητεία τοῦ αὐτοῦ προφήτου διὰ τὴν Ἰλὴμ καὶ λέγει πῶς θέλει δώσῃ εἰς αὐτὴν ὁ Θεὸς ἀνάπαυσιν μεγάλην. Καὶ πῶς εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν θέλουσι ψάλῃ εἰς τὴν Ἰουδαίαν νὰ λέγουσι, τούτη ἡ πόλις εἶναι δυνατὴ νὰ μᾶς φυλάσσῃ μὲ διπλὰ τειχιά· καὶ θέλουσιν ἀνοίξῃ ἡ πόρταις της νὰ ἔμπουσι νὰ κατοικήσουσι μέσα οἱ καλοὶ καὶ δίκαιοι ὁποῦ φυλάσσουν τὴν καλοσιύνην, νὰ ἔχουσι τὴν ἐλπίδα τους εἰς τὸν Θεὸν αἰωνίως. καὶ πῶς ὁ Θεὸς ὁποῦ ἐχάλασε προτήτερα τόσους τόπους ὑψηλοὺς καὶ μεγάλους τῶν ἐχθρῶν του, θέλει χαλάσῃ χώραις δυναταῖς ὡς τὰ θεμέλια· καὶ νὰ περιπατοῦσιν οἱ καλοὶ ἄφοβα· καὶ νὰ καθαρίσῃ τὴν στράταν τῶν δικαίων νὰ τρέχουσιν εὔκολα εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἐλπίζουσιν εἰς αὐτόν. Τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦνται καὶ ἐξηγοῦνται εἰς τὴν νέαν δόξαν τῆς Ἰλὴμ ὁποῦ ἔμελε νὰ ἔχῃ ἀπὸ τὸν Μεσσίαν Χριστόν, νὰ ψάλῃ καὶ αὐτὴ καὶ ὅλαις ἡ ἐκκλησίαις τὸ χαῖρε σιὼν ἁγία μήτηρ τῶν ἐκκλησιῶν Θεοῦ κατοικητήριον. Καὶ νὰ ἀνοίξῃ ταῖς πόρταις της νὰ εἰσεβαίνουσι τὰ ἔθνη ὁποῦ θέλουσι πιστεύσῃ εἰς τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος μετὰ θαύματά του ἐχάλασε ταῖς μεγάλαις σμαΐδαις τῶν ἀπίστων καὶ τὰ εἴδωλά τους, καὶ ἐδίωξε τοὺς δαίμονας ἀπὸ τὸν τόπον του, καὶ ἐκαθάρισε τὴν στράταν τῶν δικαίων, καὶ τὴν ἴσιασεν νὰ τρέχουν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰ θελήματά του. Ἀπέκει δείχνει ὁ προφήτης τὴν καθημερινήν ἐνθύμησιν, καὶ τὸν πόθον τὸν μεγάλον ὁποῦ ἔχῃ πρὸς τὸν Θεὸν νὰ σηκώνεται πᾶσαν νύκτα νὰ προσεύχεται, καὶ νὰ τὸν δοξάζῃ εἰς ταῖς μεγάλαις του καλοσιύναις, ὁποῦ κάνῃ τέτοια θαυμαστὰ πράγματα εἰς τὸν λαόν του· καὶ φαίνεται πῶς παρακινᾷ καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο μάλιστα περιπλέον τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὁποῦ τὴν ἀναγνώθουσι καθ' ἡμέραν. Καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὸν ὁδηγᾷ εἰς τὰ ἅγιά του προστάγματα. Λέγοντας πῶς ὅποιος δὲ τὰ φυλάσσει θέλει ἐξολοθρευθῇ· καὶ πῶς θέλει κατακαύσῃ τοὺς ἀπίστους φωτία θεϊκὴ εἰς τὸ ὕστερον· καὶ δέεται τοῦ Θεοῦ νὰ δώσῃ ἀνάπαυσιν εἰς τὸν λαόν του. καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς σκλαβωμένους δούλους του ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του. Καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θέλει ἀφανίσῃ τοὺς ἀπίστους καὶ τὰ τέκνα τους καὶ νὰ παιδεύῃ τοὺς δυνάστας καὶ τυράννους, διατὶ ἡ θλίψις (σὰν στρατιώτης) μᾶς φέρνῃ ὅλους ἔμπροσθέν του, καὶ εἰς τὴν ὑπακοήν του. καὶ πῶς θέλουσι σηκωθῇ (ὄχι μόνον οἱ τυραννισμένοι ἀπὸ τὰ βάσανα) ἀλλὰ νὰ ἀναστηθοῦσι καὶ οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὸν τάφον νὰ χαίρουνται ἐλεύθεροι, καὶ οἱ κακοὶ νὰ χαθοῦσι κατὰ ἔργα τους· εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται πῶς ὁ Θεὸς μᾶς παραγγέλνει νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν εἰς τοὺς πειρασμοὺς ὥστε νὰ φθάσῃ τὸ τέλος νὰ ξεσκεπαθοῦσι τὰ καμώματά μας, νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὸν δικαιοκρίτην τὴν ἀνταπόδωσιν. διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ.

Προ-

Προσευχὴ ἠσαΐου τοῦ προφήτου· ᾠδὴ έ. κεφ. κϛ'.

ά. ΕΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σὲ ὁ Θεός·	ά. (ΤΟ'σον εἰς τὴν μεγάλην θλίψιν τῶν βασάνων μου, τόσον εἰς τὴν χαράν μου) ξυπνᾷ ἡ ψυχή μου ὁποῦ σὲ ἐπεθυμᾷ, καὶ ἔχει μὲ μεγάλον πόθον ἔμπροσθέν σου θέμου.
β'. διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς·	β'. (παρακαλῶντάς σε νὰ μὲ διδάξῃς τί ἔχω νὰ κάμω νὰ σοῦ ἀρέσω, καὶ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰ κίνδυνά μου)· διατὶ τὸ προστάγματά σου εἶναι σὰν φῶς τῆς ἡμέρας ὁποῦ φωτίζῃ ὅλην τὴν γῆν.
γ'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·	γ'. (Καὶ μᾶς φωνάζουν ὢ αὐτοί, μάθετε νὰ κάνετε δικαιοσύνην, ὥστε ὁποῦ ἀ' εἴσκεσθε εἰς τὴν γῆν ζωντανοί· (διὰ τὸ καλόν σας· ἀλλὰ ἐμεῖς δὲ θέλομεν νὰ τὰ ἀκούσωμεν.)
δ'. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής,	δ'. Διατοῦτο κάθε κακὸς καὶ ἄπιστος μὴ θέλοντας νὰ κάμῃ καλὰ ἀπὸ τὴν κακογνωμίαν του ἔπαυσε τὴν καλὴν γνώμην καὶ ἔχει εἰς τὴν κακήν,
έ. Οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.	έ. Καὶ δὲ θέλει νὰ μάθῃ καμίαν δικαιοσύνην καὶ καλοσύνην εἰς τὸν κόσμον τὸν πρόσκαιρον·
ϛ'. ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ.	ϛ'. οὐδὲ θέλει νὰ κάμῃ κατὰ τὰ ἀληθινά σου προστάγματα εἰς ὅλην του τὴν ζωήν.
ζ'. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής,	ζ'. Τὰ ὁποῖα ὁρίζουσι νὰ ἀ'γάλῃ τὴν κακοσύνην του ὁ παρήκοος αὐτὸς καὶ νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰ κακά του
ή. ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.	ή. διανὰ μὴν ἴδῃ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἀπάνω του νὰ τὸν παιδεύσῃ βαρύτατα.
θ'. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων σου οὐκ ἤδεισαν.	θ'. Κύριε ὑψηλὴ καὶ μεγάλη εἶναι ἡ χέρα σου καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ τὴν γνωρίσουν μὲ τὴν καλοσύνην
ί. γνῶντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν.	ί. διατοῦτο δοκιμάζοντάς την μὲ τὴν τιμωρίαν θέλουσιν ἐντραπῇ καὶ νὰ λυπηθοῦσι.
ιά. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον,	ιά. (Διατὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον θέλει σοῦ κακοφανῇ) νὰ περιλάβῃ ὁ θυμός σου τὸν κουφὸν καὶ βάρβαρον λαόν,
ιβ'. καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.	ιβ'. καὶ τότε θέλει κατακαύσῃ (σὰν ἡ φωτία τὰ ξύλα) τοὺς ἐχθρούς καὶ ἐναντίους σου.
ιγ'. Κύ	ιγ. Κύ

ιγ'. Κέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

ιδ'. Κέ ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς,

ιέ. Κέ ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν:

ιϛ'. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι.

ιζ'. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας,

ιή. καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτόν:

ιθ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κέ, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς:

κ'. Κέ ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου,

κά. ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδία ἡμῖν.

κβ'. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν,

κγ'. καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραγεν.

κδ'. οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου:

κέ. Διὰ

ιγ'. Κέ καὶ Θεέ μου παῦσαι τοὺς πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, καὶ εἰρήνευσε καὶ ἀνάπαυσέ μας· διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁποῦ μᾶς δίδῃς ὅλα τὰ καλὰ ὁποῦ ἔχωμεν.

ιδ'. Κέ καὶ Θεὲ καὶ βασιλέα μας ἀπόκτησε πάλιν ἐλευθέρους τοὺς σκλαβωμένους δούλους σου εἰς τὸν τόπον σου (καὶ μὴν ἀφίσῃς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας νὰ μᾶς ἐξουσιάζουν οἱ ἐχθροί σου.)

ιέ. Κέ μου ἄλλον Θεὸν ἀπὸ ἐσένα δὲ γνωρίζομεν διατοῦτο κράζομεν τὸ ὄνομά σου (νὰ μᾶς βοηθήσῃς νὰ κατακόψῃς τοὺς ἐχθρούς μας.)

ιϛ'. Καὶ τότε ἐκεῖνοι οἱ κακοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ ψυχονεκροὶ δὲ θέλουσιν ἰδῇ πλέα ζωήν, οὐδὲ οἱ σοφώτεροι ἰατροὶ δὲ θέλουσι δυνηθῇ νὰ τοὺς ἀναστήσουσι.

ιζ'. Διατοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἤθελες πέψῃ εἰς αὐτοὺς τὸν θυμόν σου νὰ τοὺς συντρίψῃς,

ιή. καὶ νὰ θανατώσῃς ὅλα τους τὰ ἀρσενικὰ παιδία νὰ τοὺς ξακληρίσῃς (καθὼς ἔκαμες καὶ εἰς τοὺς αἰγυπτίους.)

ιθ'. Πλήθυναι εἰς αὐτοὺς τὰ κακὰ Κέ μου, περίσσευε τὰ κακὰ εἰς αὐτοὺς τοὺς μεγάλους καὶ σκληροὺς τυράννους τῆς γῆς.

κ'. (Διατὶ Θεέ μου βλέπεις πῶς ὅλοι μας) ὄχι μόνον εἰς ταῖς μεγάλαις θλίψαις σοῦ θυμούμεθεν,

κά. ἀλλὰ καὶ εἰς ταῖς μικραῖς καὶ συγκερασταῖς ἀρρωστίαις καὶ πειρασμοὺς γνωρίζομεν πῶς εἶναι ἡ χείρα σου καὶ ἡ δύναμίς σου ἀπάνω μας καὶ μᾶς παιδεύει διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.

κβ'. Καὶ τὸ κάνομεν σὰν ἡ γκαστρωμένη ὁποῦ τῆς ἔρχεται ἡ ὥρα της νὰ γεννήσῃ,

κγ'. καὶ φωνάζει δυνατὰ εἰς τὴν γέννα της τὸν ἀγαπημένον της νὰ τῆς βοηθήσουν

κδ'. ἔτζι καὶ ἐμεῖς τρέχομεν εἰς τὰ κίνδυνά μας καὶ φωνάζωμεν ἐσένα τὸν ἀγαπημένον μας νὰ μᾶς γλυτώσῃς:

κέ. Διὰ τὸν φόβον σου Κε̃ ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν.	κέ. Λοιπὸν μὲ τὸν φόβον σου Κε̃ λαμβάνομεν μέσα μας τὴν ὑπακοὴν, καὶ γαστρονόμεθεν τὴν ταπείνωσιν.
κς'. Καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου.	κς'. (Καὶ ἐλπίζοντας εἰς ἐσένα) γεννοῦμεν μίαν καλὴν προθυμίαν μὲ τὴν βοήθειάν σου νὰ κάνωμεν τὸ πρόσταγμά σου.
κζ'. ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.	κζ'. Τὸ ὁποῖον θέλομεν κάνει ὡς τὸν θάνατόν μας εἰς τούτην τὴν γῆν, (ἠξεύροντας πῶς ἔχομεν νὰ λάβωμεν κατὰ τὰ ἔργα μας εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.)
κή. Οὐ πεσούμεθα.	κή. (Μὰ οἱ ἄπιστοι καὶ κακοὶ λέγουσιν εἰς τὸν ἑαυτόν τους) δὲν πέφτομεν ἡμεῖς εἰς θάνατον (καὶ ἂς κάνωμεν ὡς μᾶς φαίνεται.)
κθ'. ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς:	κθ'. ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ πιστοὶ βλέπομεν μὲ τ' ἀμμάτιά μας πῶς ἀποθαίνουν ὅλοι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὴν γῆν:
λ'. Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις.	λ'. Καὶ πάλιν θέλουσιν ἀναστηθῆ οἱ νεκροὶ, καὶ νὰ σηκωθοῦσιν οἱ ἀπεθαμένοι ἀπὸ τὰ μνήματα.
λά. καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.	λά. καὶ θέλουν εὐφραίνεσθαι οἱ καλοὶ (εἰς τὸν τόπον τὸν οὐράνιον· διὰ τὰ καλὰ ἔργα ὁποῦ ἔκαμνασι ζῶντας τους) εἰς τὴν γῆν:
λβ'. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστι.	λβ'. Διατὶ ἡ ἐλεημοσύνη σου ὁποῦ βρέχη τὴν ζωὴν ἀπάνω μας (σὰν κάνη ἡ βροχὴ εἰς τὰ σπαρμένα) εἶναι ἡ ἰατρεία τους.
λγ'. ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται:	λγ'. μὰ ἡ χώραις τῶν κακῶν καὶ ἀπίστων θέλουσι πέση νὰ χαλάσουν ἀπὸ τὴν ὀργήν σου:
λδ'. Βάδιζε λαός μου,	λδ'. (Ἀλλ' ἐπειδὴ λιγοψυχοῦμεν ὡς ἀνυπομόνητοι, ἀκοῦμεν νὰ μᾶς παρηγορᾷς θέμου εἰς τὰ βάσανά μας καὶ νὰ μᾶς λέγῃς) Πέρνα μὲ ὑπομονὴν ὁ λαός μου εἰς τὰ κίνδυνά σου,
λέ. εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου.	λέ. καὶ ἔμπαινε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ κλεῖε τὴν πόρταν σου.
λς'. Ἀποκρύβηθι μικρὸν, ὅσον ὅσον.	λς'. Καὶ κρύβου ὅσον δύνεσαι ἀπὸ τὰ σκάνδαλα τῶν ἐχθρῶν σου ὀλίγον, καμπόσο καμπόσον.
λζ'. Ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυ̃.	λζ'. Ὥστε νὰ σβύσῃ ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἀνάψαν τὰ κρίματά σου ἀπάνω σου.

Ὠδὴ ϛʹ. αʹ. κεφ. Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Πέμποντας ὁ Θεὸς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν νὰ ὑπάγῃ νὰ διδάξῃ τοὺς Νινευΐτας νὰ μετανοήσουν, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦντου πῶς ὁ δὲν μετανοήσουν κιόλας, ὁ Θεὸς τοὺς ἐλυπᾶτα καὶ ἀσυν, ἔβαλεν...

Πέμποντας ὁ Θεὸς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν νὰ ὑπάγῃ νὰ διδάξῃ τοὺς Νινευΐτας νὰ μετανοήσουν, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦντου πῶς ἂν δὲν μετανοήσουν κιόλας, ὁ Θεὸς τοὺς ἐλυπᾶτα καὶ ἀσυνέναι, καὶ δὲν ἤθελε τοὺς καταποντίσῃ, καὶ ἤθελεν εὑρεθῇ ψεύστης εἰς τὰ λόγιατου· καὶ διατοῦτο ἐμπῆκεν εἰς καράβι νὰ φύγῃ εἰς ἄλλον τόπον. Καὶ ὁ Θεὸς σηκώνοντας μεγάλην φουρτοῦναν ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ τὸ καράβι, καὶ βάνοντας λαχνοὺς οἱ ναῦταις εὑρέθηκεν αἰτία ὁ Ἰωνᾶς· καὶ λέγοντάςτους πῶς δὲ γλυτώνουν παρὰ νὰ τὸν ἐρρίξουν εἰς τὴν θάλασσαν· τὸ ἐκάμασιν ἀπὸ τὸν φόβοντους καὶ στανικῶςτους, καὶ ἔπαυσεν ἡ ταραχὴ καὶ ἡσύχασεν ἡ θάλασσα. Καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόσταξεν ἕνα μεγάλον θηριόψαρον καὶ τὸν ἐκατάπιε, καὶ ἔκαμε γʹ. μερόνυκτα εἰς τὴν κοιλίαντου, καὶ μετανοῶντας, καὶ κάνοντας τὴν προσευχήντου πρὸς τὸν Θεὸν νὰ τὸν γλυτώσῃ τάσει νὰ τὸν δοξολογᾷ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστᾷ καὶ νὰ κάμῃ ὅτι τοῦ ἐπρόσταξε. Καὶ ὁ Θεὸς μὲ θαυμαστὸν τρόπον ἔκαμε καὶ τὸν ἐξέρασεν ἔξω τὸ ψάρι, τότε κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ ἔγραψε τὴν ἱστορίαν ἐκείνην καὶ τὴν κάτωθεν προσευχὴν εἰς ἐνθύμησιν ἐδικήντου, καὶ ἐδικήνμας· Ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μαθαίνομεν πόσον εἶναι κακὸν ἡ παρακοὴ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ πόσον δυνατὰ παιδεύει ὄχι μόνον τοὺς κακοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καλοὺς. Καὶ ξεχωριστὰ τοὺς ἱερωμένους ἐκείνους ὁποῦ δὲ διδάσκουσι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου κατὰ τὸ χρέοςτους. Καὶ πῶς χρεία νὰ προστρέχῃ τινὰς πρὸς τὸν Θεὸν ἐξόλης καρδίας καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν εἰς τὰ κινδυνάτου, νὰ εὑρίσκῃ τὴν σωτηρίαντου· εἰδὲ μὴ εἶναι χαμένος. Καὶ διατοῦτο διαβάζοντάςτην εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθεκάστην εἰς τὸν ὄρθρον, ἂς ἔχωμεν τὸν νοῦνμας νὰ κάνωμεν τὸ χρέοςμας· καὶ νὰ φυλασσώμεθεν ἀπὸ τὴν παρακοὴν ὁποῦ βασανίζῃ τὸν παραβάτην καὶ ἀμετανόητον πρόσκαιρα καὶ αἰώνια. Ταύτην τὴν προσευχὴν χρεία νὰ τὴν λέγωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν ἐνθυμούμενοι τὴν ἐλευθερίαντου Ἰωνᾶ. Καὶ τὴν ἐδικήνμας σωτηρίαν ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς μὲ τὴν τριημερόντου ἀνάστασιν ἀπὸ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας καὶ ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν ᾅδην· καὶ μᾶς ἀνέβασεν εἰς τὴν βασιλείαντου τὴν οὐράνιον· καὶ νὰ ἔχωμεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδαμας νὰ μᾶς βοηθᾷ καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώνῃ ἀπὸ τὰ κίνδυνα, καθὼς ἔκαμεν καὶ ὡς τὴν σήμερον.

Ὠδὴ ϛʹ. Προσευχὴ τοῦ Προφήτου Ἰωνᾶ κεφ. βʹ.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν Ἰωνᾶς λέγων. Ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ θηρίου ἐφώναξεν ὁ Ἰωνᾶς λέγοντας.

α. ἘΒόησα ἐν θλίψειμου πρὸς Κύριον τὸν Θεόνμου, καὶ εἰσήκουσέμου.

αʹ. (Εὑρισκόμενος ἐγὼ ὁ δοῦλόσσου Ἰωνᾶς εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ ψαρίου εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης) ἐφώναξα εἰς ἐκείνην τὴν θλίψινμου τὴν φοβερὴν καὶ μεγάλην πρὸς ἐσένα τὸν Κύριον τὸν Θεόνμου νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ μοῦ ἀπάκουσες διὰ τὴν εὐσπλαγχνίανσου.

βʹ. Ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου:

βʹ. Καὶ σοῦ εὐχαριστῶ ὁποῦ ἄκουσες ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ᾅδου (ἤγουν ἀπὸ τὸ θηριόψαρον μέσα) τὴν φωνήνμου. Κεδέχθηκες τὴν προσευχήνμου (καὶ ἐλύτρωσες ἀπὸ τὸν θάνατον τὴν ζωήνμου:)

γʹ. Ἀπέῤῥιψάσμε εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάνμε.

γʹ. Καὶ ὁμολογῶ πῶς διὰ τὴν παρακοήνμου μὲ ἐβύθησες εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας τῆς θαλάσσης, καὶ μὲ ἐσκέπασαν οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῶν κυμάτωντης:

δʹ. Πάντες οἱ μετεωρισμοίσου καὶ τὰ κύματάσου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον:

δʹ. Καὶ ὅλαισου ἡ ἀνεμοταραχαῖς καὶ τὰ κύματα τοῦ θυμοῦσου θέμου ἔπεσαν ἀπάνωμου καὶ μὲ ἐκαταπόντισαν:

εʹ. Κἀγὼ εἶπον ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶνσου, ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαιμε πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόνσου;

εʹ. Καὶ ἐγὼ ὁποῦ εἶπα νὰ φύγω ἀπὸ τ᾽ ἀμμάτιασου (κινδυνεύοντας εἰς ἐκεῖνο τὸ πέλαγος ἔλεγα) τάχα Κύριέμου νὰ δυνηθῶ νὰ ἰδῶ πάλιν τὸν ναόνσου τὸν ἅγιον διὰ τὴν ἐλεημοσύνηνσου;

ϛʹ. Περιεχύθημοι ὕδωρ ἕως ψυχῆςμου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέμε ἐσχάτη;

ϛʹ. Ὁποῦ μὲ ἔχει πλακωμένον τόση θάλασσα καὶ ἐχάθηκεν ἡ ζωήμου, καὶ μὲ ἐκαταπίε τούτη ἡ ἄβυσσος ἡ μεγάλη;

ζʹ. Ἔδυ ἡ κεφαλήμου εἰς σχισμὰς ὀρέων,

ζʹ. Ὁποῦ ἐβυθήθη ἡ κεφαλήμου εἰς τὰ σκίσματα ἐτούτων τῶν βουνῶν,

ηʹ. κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι:

ηʹ. καὶ ἐκατέβηκα εἰς τούτην τὴν γῆν ὁποῦ εἶναι ἡ κλειδονιαῖςτης ἀτζάκισαις καὶ αἰώνιαις, (ἤγουν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ψαρίου, ὁποῦ εἶναι ἀδύνατον σὰν καταπίῃ κανένα νὰ ἰδῇ πλέα τὸν ἀπάνω κόσμον:)

θʹ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωήμου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεόςμου:

θʹ. (Ὅμως δὲν ἀπελπίσθηκα εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δύναμίνσου ἀλλὰ τρέμοντας ἔλεγα) ἂς ἀνέβῃ μεγαλοδύναμε ἀπὸ τοῦτον τὸν θάνατον ἡ ζωήμου, καθὼς ἔχω τὸ θάῤῥοςμου εἰς ἐσένα Κύριέ καὶ Θεέμου:

ιʹ. Ἐν

ιʹ. Ναὶ

ι'. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην:

ι'. Ναὶ σὲ παρακαλῶ ἀπάνου σ' ἐμοῦ τὴν ὥραν ἐκείνην ὁποῦ λογοῦμαι ξεψυχισμένος, καὶ σοῦ θυμοῦμαι Κύριέ μου (Κύριε τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου μου:)

ια'. Καὶ ἔλθοι πρός σε ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου:

ια'. Καὶ κάμε νὰ ἔλθῃ εὐθὺς ὀμπροστά σου ἡ προσευχή μου εἰς τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον:

ιβ'. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον:

ιβ'. Διατὶ τώρα γνωρίζω πῶς οἱ ἄπιστοι καὶ ὅσοι σοῦ παρακούουσι καὶ κρατοῦσι τὴν σφαλερήν τους γνώμην καὶ πλάνην, ἐχάσασι τὴν ἀγάπην σου καὶ ἔπεσαν εἰς τὸν θυμόν σου:

ιγ'. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι:

ιγ'. (Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδέχθης τὴν μετάνοιάν μου καὶ μὲ ἐγλύτωσες) θέλω σοῦ εὐχαριστᾶ καὶ νὰ σοῦ κάνω ἑορταῖς καὶ λειτουργίαις κάθα χρόνον, (νὰ δοξολογῶ καὶ νὰ διηγοῦμαι τὴν ἐλεημοσύνην σου)

ιδ'. Ὅσα ηὐξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

ιδ'. Ναὶ χωρὶς ἄλλον ὅσα σοῦ ἔταξα θέλω, θέλω τὰ ἀνταποδίδη εἰς τὸν καιρόν τους διὰ τοῦτο τὴν παραμεγάλην καλοσύνην Κύριέ μου, ὁποῦ μοῦ ἔκαμες.

Ὠδὴ ζ'. τῶν τριῶν παίδων. ὅρασις δ'. Δανιήλ.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ιη'. χρόνους τῆς βασιλείας του ἔστησε μίαν εἰκόνα χρυσῆν τοῦ ἑαυτοῦ του εἰς τὸν Δεηρὰν, κάμπον τῆς Βαβυλωνίας. Καὶ ὥρισεν ὅποιος δὲν τὴν προσκυνήσῃ νὰ τὸν ρίκτουσιν εἰς τὴν κάμινον ὁποῦ ἄναψεν. Καὶ ὅλοι τὴν ὁπήκουσαν ἔξω ἀπὸ τοὺς τρεῖς παῖδας, ὁποῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ εἰδωλολατρήσουν, καὶ τοὺς ἔρριξαν μέσα εἰς τὴν ἀφτουμένην φλόγα, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐφύλαξεν ἀβλαβεῖς, καὶ τὸν εὐχαριστοῦσα, κράζοντας ὅλα τὰ κτίσματα εἰς δοξολογίαν του. Καὶ ὁ βασιλεὺς βλέποντας τὸ θαῦμα ἐτρόμαξε, καὶ τοὺς ἔκραξε καὶ ἤλθασιν ἔξω, καὶ ἐπροσκύνησε μπροστά τους, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὁποῦ τοὺς ἐφύλαξε. καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς περισσότερην τιμὴν ἀπὸ τὴν προτήτερην ὁποῦ εἶχασι. Τούτη ἡ κάμινος ἐσημάδευε τὴν σάρκωσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς παρθένου ὁποῦ δὲν τὴν ἔκαυσεν ἡ φωτία τῆς θεότητος. Καὶ πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθεν τὸ θαυμάσιον νὰ δοξάζωμεν τὸν δεσπότην Χριστόν, καὶ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ νὰ σπουδάζωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ὁμοιάζωμεν τῶν τριῶν παίδων, νὰ φυλάσσωμεν τοῦ Θεοῦ τὰ προστάγματα. καὶ νὰ στέκωμεν ἀπαρασάλευτα εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ κίνδυνα (ὅσον καὶ ἂν εἶναι μεγάλα) εἰς

τὴν

τὴν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ, νὰ προσευχώμεθεν μὲ ταπείνωσιν, διανὰ μὴ μᾶς βλάψουν οἱ ἐχθροὶ καὶ τὰ ἐναντία, ἀλλὰ νὰ μᾶς ὠφελήσουν πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

Αἶνος φλόγα σβεννισι τῶν τριῶν παίδων.

Ἡ Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων σβέννει τὴν φλόγα. Ὠδὴ ζ'.

προσευχή.

α'. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,	α'. (Ἀντάμα μὲ τοὺς τρεῖς παῖδας λέγομεν Κέμου) νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος Κύριε καὶ Θεὲ τῶν πατέρων μας,
β'. καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομάσου εἰς τοὺς αἰῶνας.	β'. καὶ νὰ εἶναι ἐπαινεμένον καὶ δοξασμένον τὸ ὄνομάσου αἰώνια.
γ'. ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν:	γ'. καὶ ὁμολογοῦμεν πῶς εἶσαι δίκαιος εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὁποῦ κάνης εἰς ἐμᾶς:
δ'. Καὶ πάντα τὰ ἔργασου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοίσου:	δ'. Διατὶ δίχως ἄλλον ὅλασου τὰ ἔργα εἶναι ἅγια καὶ ὠφέλημα, καὶ ἴσιοι καὶ εὐγενικοὶ οἱ τρόποισου καὶ τὰ καμώματάσου:
ε'. Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσειςσου ἀληθεῖς, καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας.	ε'. Καὶ ὅλαιςσου ἡ κρίσες εἶναι καλαῖς, καὶ τὰ κρισίματάσου ἄξια ὁποῦ ἔκαμες εἰς ἐμᾶς.
ς'. κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν:	ς'. εἰς ὅσα καὶ ἂν μᾶς ἔδωκες ἐδῶ εἰς τὴν σκλαβίανμας:
ζ'. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ:	ζ'. Καὶ εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμες εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῶν γονέωνμας, καὶ ἐχάλασες τὴν Ἱερουσαλὴμ πατρίδαμας:
η'. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν:	η'. Διατὶ μὲ ἀληθινὴν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν τὰ ἔφερες τοῦτα ὅλα τὰ κακὰ ἀπάνωμας, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλαςμας ἁμαρτίας καὶ παρανομίας:
θ'. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν, ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ.	θ'. Διατὶ ἁμαρτήσαμεν καὶ εὐγήκαμεν ἀπὸ τὸν νόμονσου, καὶ ἐμακρυνάμεν ἀπὸ τὴν κρίσινσου
ι'. καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι.	ι'. καὶ σοῦ ἐπαρασφάλαμεν εἰς ὅλα τὰ πράγματα.

σι. ϗ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν:

τα. ϗ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἀκούσωμεν τὰ προστάγματά σου:

ια'. Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν.

ια'. Οὐδὲ ἐσυλλογισθήκαμεν μὲ τὸν νοῦν μας, οὐδὲ ἐκάμαμεν σὰν ὁποῦ μᾶς ἐπαράγγελνες.

ιβ'. ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται:

ιβ'. διὰ τὸ καλόν μας, ϗ διὰ νὰ μᾶς δίδῃς Κύριε τὰ ἀγαθὰ ὁποῦ μᾶς ἔταξες:

ιγ'. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας:

ιγ'. Διὰ τοῦτο ϗ ὅλα ὅσα μᾶς ἔκαμες, ϗ ὅσα μᾶς ἔφερες ἀπάνω μας, μὲ δικαίαν κρίσιν τὰ ἔκαμες:

ιδ'. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων,

ιδ'. Καὶ μᾶς ἐπαράδωκες εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνόμων ἐχθρῶν μας,

ιε'. ἐχθίστων ἀποστατῶν.

ιε'. τῶν μιαρῶν ϗ ἀπίστων νὰ μᾶς τυραννοῦσι.

ις'. Καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ.

ις'. Καὶ μᾶς ἐσκλάβωσες εἰς ἕνα τύραννον ἄδικον ϗ πονηρότατον.

ιζ'. παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν:

ιζ'. ὁποῦ δὲν εὑρίσκεται εἰς ὅλην τὴν γῆν ὅμοιός του.

ιη'. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα,

ιη'. Καὶ τώρα δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μας νὰ τοὺς μιλήσωμεν,

ιθ'. αἰσχύνη ϗ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου ϗ τοῖς σεβομένοις σε.

ιθ'. ϗ ἐγενήκαμεν εἰς αὐτοὺς μία ἐντροπὴ ϗ καταφρόνεσις μὲ ὅλους τοὺς δούλους σου ὁποῦ σὲ προσκυνοῦσι. (ὁποῦ μᾶς λογαργιάζουν οὐδὲ διὰ σκυλιά τους:)

κ'. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον,

κ'. (Λοιπὸν γνωρίζοντας οἱ ταλαίπωρον τὸ ἄδικόν μας σοῦ προσπίπτομεν) Καὶ σὲ παρακαλοῦμεν μὴ μᾶς παραδώσῃς εἰς τέλειον ἀφανισμὸν καὶ σκλαβωμὸν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον,

κα'. ϗ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου. ϗ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν:

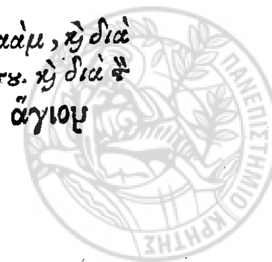
κα'. Καὶ μὴ ξεσχίσῃς τὴν διαθήκην σου. ϗ μὴ μακρύνῃς τὴν ἐλεημοσύνην σου ἀπὸ ἐμᾶς:

κβ'. Διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ

κβ'. Διὰ τὸν ἀγαπημένον σου Ἀβραάμ, ϗ διὰ τὸν Ἰσαὰκ τὸν εὐλογημένον δοῦλόν σου. ϗ διὰ τὸν

Ἰσαὰκ

ἅγιον

Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου. καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου:

κγ΄. Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

κδ΄. Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,

κε΄. καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον. διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·

κϛ΄. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης. καὶ ἡγούμενος.

κζ΄. Οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα.

κη΄. Οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εὑρεῖν ἔλεος:

κθ΄. Ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσδεχθείημεν,

λ΄. ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων.

λα΄. καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων·

λβ΄. Οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον,

λγ΄. Καὶ

ἅγιον Ἰακὼβ τὸν φίλον σου:

κγ΄. Ὁποῦ τοὺς εἶπες πῶς θέλεις πληθύνῃ τὸ σπέρματους, ὡσὰν τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡς τὴν ἄμμον ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης·

κδ΄. Διατὶ βλέπεις ἀόρατε βασιλεῦ πῶς ἐλιγάναμεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη,

κε΄. καὶ ἐκαταφρονεθήκαμεν εἰς ὅλην τὴν γῆν σήμερον. μόνον διὰ ταῖς ἀναρίθμηταις καὶ καταραμέναις μας ἁμαρτίαις καὶ ἀδικίαις:

κϛ΄. Καὶ δὲν εἶναι εἰς τὸν καιρόν μας βασιλεὺς νὰ μᾶς λυτρώσῃ, καὶ προφήτης νὰ μεσιτεύσῃ καὶ ἱερεὺς νὰ παρακαλέσῃ.

κζ΄. Οὐδὲ λαμπάδες νὰ ἀνάψῃ, οὐδὲ θυσίαν νὰ κάμῃ, οὐδὲ χαρίσματα νὰ φέρῃ, οὐδὲ θυμιάσματα νὰ καύσῃ.

κη΄. Οὐδὲ τόπος προσευχῆς νὰ λειτουργήσῃ ἔμπροσθέσου. νὰ σὲ παρακαλέσῃ τινὰς νὰ εὕρῃ ἐλεημοσύνην καὶ βοήθειαν εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν μεγάλην:

κθ΄. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ σὲ παρακαλοῦμεν μὲ ψυχὴν λυπημένην, καὶ καρδίαν πονεμένην, ἀποδέξου τὴν δέησίν μας,

λ΄. σὰν νὰ ἐφέρναμεν καὶ λαμπάδες καὶ λιβάνια κριοὺς καὶ ταύρους.

λα΄. καὶ ὡσὰν νὰ ἐρχώμεσθεν μὲ μύρια παχιὰ ἀρνία ὀμπροστάσου νὰ τὰ ἐθυσιάζαμεν εἰς εὐχαριστίαν σου κατὰ τὸν νόμον σου:

λβ΄. Ἔτζι (ἂν ὁρίζῃς νὰ ἀποθάνωμεν διὰ τὴν ἀγάπην σου τώρα) ἂς γενῇ θεάρεστον καὶ ἀκριβὸν θυμίασμα τὸ καυσιμόν μας ὀμπροστάσου σήμερον,

λγ΄. Καὶ

λγ΄. Καὶ ἐκτελείσθω ὄπισθέν σου.

λγ΄. Καὶ ἂς σοῦ ἀκολουθήσῃ ἡ ψυχή μας νὰ ἀνέβῃ εἰς τοὺς οὐρανούς.

λδ΄. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθῶσιν ἐπὶ σέ:

λδ΄. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ δὲν ἀφίνῃς καταφρονεμένους τοὺς δούλους σου ὅπου ἐλπίζουν εἰς ἐσένα μὲ τῆς ὑπακοῆς:

λέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου.

λέ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς τώρα σὲ ξεξέχομεν ἀπουδακτικὰ μὲ ὅλην μας τὴν ψυχήν, καὶ σὲ εὐλαβούμεθεν μὲ φόβον καὶ γυρεύομεν τὴν βοήθειάν σου.

λϛ΄. μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς:

λϛ΄. λοιπὸν μὴ μᾶς ἀφίσῃς λυπημένους καὶ καταδικασμένους:

λζ΄. Ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,

λζ΄. Ἀλλὰ βοήθησέ μας κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου,

λή. καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου.

λή. καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλεημοσύνης σου λύτρωσέ μας ὡς ~~παντοδύναμος κατὰ τὰ θαυ-~~ μαστά σου ἔργα ὅπου κάνῃς παντοτινά.

λθ΄. καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου Κύριε:

λθ΄. καὶ κάμε νὰ δοξασθῇ τὸ ὄνομά σου Θεὲ μεγαλοδύναμε εἰς ἐμᾶς, καὶ εἰς τὸ γένος μας, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον:

μ΄. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.

μ΄. Καὶ δόσε νὰ ἐντραποῦν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ ὅπου κακοθελοῦσι καὶ βασανίζουσι τοὺς δούλους σου.

μά. Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας:

μά. Καὶ ἂς καταντροπιασθοῦσιν καὶ ἂς ξεπέσουσιν ἀπὸ ὅλην τους τὴν δύναμιν καὶ διαβολικὴν τυραννίαν:

μβ΄. Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη,

μβ΄. Καὶ ἂς κατατζακισθῇ ὅλη τους ἡ δύναμις,

μγ΄. καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.

μγ΄. καὶ ἂς γνωρίσουσι φανερὰ πῶς εἶσαι Κύριος καὶ Θεὸς ὅλονῶν μοναχός σου.

μδ΄. καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην:

μδ΄. καὶ δοξασμένος αἰώνια εἰς ὅλον τὸν κόσμον: τέλος τῆς προσευχῆς.

Διήγησις τοῦ Δανιήλ.

μέ. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως.

μέ. (Καὶ λέγοντας τοῦτα τὰ λόγια οἱ ἅγιοι) δὲν ἐπαύγασιν ἐκεῖνοι ὅπου τοὺς ἐβάλασι μέσα οἱ ὑπηρέταις τοῦ βασιλέως.

μϛ'. Καίοντες τὴν κάμινον, νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι:

μζ'. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου, ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα:

μη'. Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων:

*πήχες μθ'. καὶ ἀπὸ τοῦτο ἐγνωρίσθη τὸ ὕψος της

μθ'. Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον,

ν'. Καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου:

να'. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον.

νβ'. Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ.

νγ'. Οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς;

νδ'. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ δοξολογία ὁποῦ ἐψάλαν οἱ τρεῖς παῖδες.

νε'. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας;

νϛ'. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνο-

μϛ'. Νὰ ἀνάφτουσι τὴν κάμινον, μὲ κατράμι, καὶ πίσσα, καὶ λινόξυλα, καὶ κλήματα:

μζ'. Καὶ ἐξεχείλιζεν ἡ φλόγα ἀπὸ τὴν κάμινον πῆχες σαράντα ἐννέα:

μη'. Καὶ ἔκλιεν ἡ φλόγα κάτω τριγύρου,* καὶ ἐκατάκαυσεν ὅσους ηὗρε τριγύρου της ἀπὸ τοὺς χαλδαίους:

μθ'. Καὶ τοῦτο ἐγίνε διατὶ ἐκατέβη ἄγγελος Κυρίου εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦσαν αὐτάμα μὲ τὸν ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον,

ν'. Καὶ ἀνατίναξεν ἔξω τὴν φλόγα τῆς φωτίας ἀπὸ μέσα τῆς καμίνου:

να'. Καὶ ἔκαμε τὴν μέσην τῆς καμίνου δροσερὴν, σὰν ὅταν τὴν φυσᾷ ἄνεμος ἥσυχος καὶ δροσερὸς εἰς τὴν μεγάλην κάψαν τοῦ καλοκαιρίου.

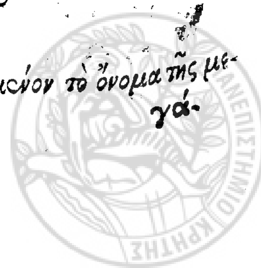
νβ'. Καὶ δὲ τοὺς ἔγγιξεν ὁλότελα ἡ φωτία.

νγ'. Οὐδὲ τοὺς ἐπόνεσεν, οὐδὲ τοὺς ἐφόβισε νὰ τοὺς ταράξῃ παντάπασις:

νδ'. Τότε οἱ τρεῖς σὰν ἀπὸ ἕνα στόμα ἐψάλασι, καὶ εὐχαριστοῦσαν, καὶ ἐδοξολογοῦσαν τὸν Θεὸν εἰς τὸ καμίνι μέσα λέγοντας:

νε'. Εὐλογημένος νὰ εἶσαι Κύριε καὶ Θεὲ τῶν πατέρων μας, καὶ ἀμέτρητα εὐχαριστημένος. καὶ ἄπειρα ὑψωμένος προσωρινὰ καὶ αἰώνια:

νϛ'. Καὶ νὰ εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς μεγά-

ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον,

γάλης σου βασιλείας τὸ ἅγιον,

μζ΄. τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας:

νζ΄. καὶ ὑπερδεδοξασμένον καὶ παραπολλὰ ὑψηλὸν εἰς τὸν γήινον κόσμον καὶ εἰς τὸν οὐράνιον αἰώνια:

μη΄. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος. καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας:

νη΄. Εὐλογημένος νὰ εἶσαι εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας σου μεγαλοσύνης, ἐσὺ ὁποῦ εἶσαι ἄμετρα δοξολογημένος. καὶ παραπολλὰ ὑπερυψωμένος ἀπὸ παντοτινὰ καὶ αἰώνια:

μθ΄. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας:

νθ΄. Δοξασμένος νὰ εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ βλέπης τὰ βάθη τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ὁποῦ κάθεσαι εἰς τὰ χερουβίμ· ὁποῦ εἶσαι ἄμετρα δοξολογημένος καὶ παραπολλὰ ὑψηλωμένος αἰώνια:

ξ΄. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος. καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας,

ξ΄. Δοξασμένος νὰ εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν ὑψηλὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου, ὁποῦ εἶναι ἄφθαστη ἡ δοξολογία σου. καὶ ἀκατανόητον τὸ ὕψος σου αἰώνια:

ξα΄. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐνοῦ,

ξα΄. Δοξασμένος νὰ εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ κατοικᾶς αἰώνια ἀπάνω τοῦ οὐνοῦ (ὁποῦ δὲ φθάνουσιν ὅλα τὰ σώματα ἀγγελικὰ καὶ ἀνθρώπινα νὰ σὲ δοξολογήσουν πρεπούμενα)

ξβ΄. ὁ ὑπερύμνητος.

ξβ΄. διατὶ ἐσὺ εἶσαι παραπολλὰ ὑψηλὸς ἀπὸ παντοτινά.

ξγ΄. Καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ξγ΄. Καὶ δὲ φθάνη καμία δοξολογία εἰς τὴν δόξαν σου.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. Ὠδὴ η΄.

α΄. ΕὐΛογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ, τὸν Κν.

α΄. (Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐμεῖς μοναχοὶ δὲ φθάνομεν νὰ σὲ δοξολογήσωμεν, κράζομεν καὶ πάντες μαζί σου καὶ λέγωμεν.) Εὐχαριστᾶτε ὅλα τὰ ἔργα Κυ, τὸν Κνμας,

β'. Ὑμνεῖτε ϗ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:	β'. Δοξολογᾶτε ϗ ὑπερτιμᾶτετον ἀπὸ καρδίας αἰώνια:
γ'. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου ὅσιοι Κυρίου, τὸν Κύριον.	γ'. Εὐχαριστᾶτε οἱ ἄγγελοι Κυρίου, ϗ οἱ ὅσιοι τοῦ Κυρίου, τὸν Κύριον μας.
δ'. ὑμνεῖτε ϗ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.	δ'. δοξολογᾶτε ϗ ὑπερυψόνετέτον αἰώνια:
ε'. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν,	ε'. Εὐχαριστᾶτε τὰ νερὰ ὅλα τὰ ἀποπανωθιόν τῶν οὐρανῶν,
ς'. πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.	ς'. Καὶ ὅλα τὰ ἀόρατα φυσάτα ϗ δυνάμαις τοῦ Κυρίου, τὸν Κύριον ὁποῦ σᾶς ἔκαμε.
ζ'. ὑμνεῖτε ϗ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.	ζ'. δοξολογᾶτετον ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια,
η'. Εὐλογεῖτε ἥλιος, ϗ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦται αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας;	η'. Εὐχαριστᾶτε ὁ ἥλιος, ϗ τὸ φεγγάρι, καὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον. δοξολογᾶτε ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια:
θ'. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος ϗ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,	θ'. Εὐχαριστᾶτε κάθε ὄμπρος ϗ δροσία, ϗ ὅλοι οἱ ἄνεμοι, τὸν Κύριον. δοξολογᾶτε ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια:
ι'. Εὐλογεῖτε πῦρ ϗ καῦμα, ψῦχος ϗ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,	ι'. Εὐχαριστᾶτε ἡ φωτία ϗ ἡ φλόγα, ἡ ψύχρα ϗ ἡ κάψα, τὸν Κύριον. δοξολογᾶτε ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια;
ια'. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι ϗ ψῦχος τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,	ια'. Εὐχαριστᾶτε δροσοῦλες ϗ κοκοσάλι, πάγος ϗ κρυάδα, τὸν Κύριον. δοξολογᾶτε ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια;
ιβ'. Εὐλογεῖτε πάχναι	ιβ'. Εὐχαριστᾶτε στοῦπαις ϗ χιονιαῖς ἀστραπαῖς

Ϛ χιόνες ἀστραπαὶ Ϛ νεφέλαι, τ̃ Κύ· ὑμνεῖτε Ϛ ὑπερυψοῦτε αὐτ̃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ιγ'. Εὐλογεῖτε φῶς Ϛ σκότος νύκτες Ϛ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε Ϛ ὑπερυψοῦτε αὐτ̃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ιδ'. Εὐλογεῖτε ἡ γῆ ὄρη καὶ βουνοὶ, Ϛ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τ̃ Κύριον· ὑμνεῖτε Ϛ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ιε'. Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ θάλασσαι Ϛ ποταμοὶ, κήτη Ϛ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τ̃ Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

ιϛ'. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐνοῦ, τὰ θηρία Ϛ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε Ϛ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

ιζ'. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τ̃ ἀνων, εὐλογήτω ἰηλ τ̃ Κύ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ιη. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυ, δοῦλοι Κυρίου, τ̃ Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ιθ'. Εὐ-

Ϗ νέφαλα, τὸν Κύ· δοξολογᾶτε Ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια.

ιγ'. Εὐχαριστᾶτε τὸ φῶς Ϗ τὸ σκότος νύκτες Ϗ ἡμέραις, τὸν Κύ· δοξολογᾶτε καὶ ὑπερυψώνετέτον μέρα νύκτα αἰώνια.

ιδ'. Εὐχαριστᾶτε ἡ γῆ τὰ ὄρη Ϗ τὰ βουνὰ Ϗ ὅσα φυτρώνουν εἰς ἐσᾶς τὸν Κύ· Ϗ δοξολογᾶτετον Ϛ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια.

ιέ. Εὐχαριστᾶτε ἡ βρύσαις ἡ θάλασσαις καὶ οἱ ποταμοὶ, τὰ θηριόψαρα Ϛ ὅλα ὁπου τρέχουσι μέσα εἰς τὰ νερὰ, τὸν Κύ· δοξολογᾶτετον Ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια:

ιϛ'. Εὐχαριστᾶτε ὅλα τὰ πετούμενα τοῦ οὐνοῦ, τὰ θηρία τὰ ἄγροια Ϗ ὅλα τὰ ζῶα τὰ ἥμερα, τ̃ Κύ· δοξολογᾶτετον Ϗ ὑπερυψώνετέτον αἰώνια:

ιζ'. Εὐχαριστᾶτετον οἱ ἀνοι, ἀς εὐχαριστᾷ ὅλος ὁ λαὸς τὸν Κύμας· δοξολογᾶτετον Ϗ ὑπερυψώνετέτον μέρα νύκτα αἰώνια.

ιη. Εὐχαριστᾶτε ξεχωριστᾶ ἐσεῖς οἱ ἱερεῖς τοῦ Κύ, Ϛ ὅλοι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπηρέταις τοῦ Θεοῦ, τ̃ Κύμας· δοξολογᾶτετον καθεκάστην ὥραν Ϗ ὑψώνετέτον (καθὼς εἶναι μεγάλος παρα-

παραμεγάλα) αἰώνια.

ιθ'. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ιθ'. Εὐχαριστᾶτε καρδίαι, καὶ ψυχαῖς τῶν δικαίων, καὶ οἱ καλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ ἐγκαρδιακοὶ φίλοι, τὸν Κύριον· δοξολογᾶτετον καὶ ὑπερυψώνετέτον προσωρινὰ καὶ αἰώνια.

κ'. Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἀζαρία, καὶ μισαὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

κ'. Εὐχαριστᾶτε ἀνανία, ἀζαρία, καὶ μισαὴλ, τὸν Κύριον· δοξολογᾶτετον καὶ ὑπερυψώνετέτον παντοτινὰ καὶ ἀσκόλαστα. *

* τέλος τῆς δοξολογίας τῶν παίδων.

κα'. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

κα'. Εὐχαριστᾶτε ἀπόστολοι, προφήταις, καὶ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, τὸν Κύριον δοξολογᾶτετον καὶ ὑπερυψώνετέτον πολλὰ καὶ μεγάλα πρόσκαιρα καὶ αἰώνια· (Ἀντάμα μὲ τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας, κατὰ τὰ μεγάλα χαρίσματα ὁποῦ σᾶς ἔδωκε καὶ σᾶς ἐτίμησε.)

* λόγια τῆς ἐκκλησίας μας.

κβ'. Εὐλογοῦμεν πατέρα, υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

κβ'. (Μὲ τοὺς ἄνωθεν ἁγίους·) καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ εὐλογοῦμεν τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, τὸν Κύριον τοῦ κόσμου· δοξολογοῦμεν καὶ ὑπερυψώνομέντον αἰώνια (διὰ ταῖς μεγάλαις τους καὶ ἄπειραις εὐεργεσίαις καὶ χάραις ὁποῦ μᾶς κάνη καθημερούσιον.)

κγ'. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

κγ'. Ναὶ ἐξόλησμας τῆς καρδίας ἐπαινοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον μας καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν· καὶ τὸν δοξολογοῦμεν καὶ τὸν ὑπερυψώνομεν μὲ ὅλην μας τὴν εὐλάβειαν αἰωνίως.

Ὠδὴ Θ'. τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. λουκ. κεφ. α'.

Αἴνεσις ἁγνῆς μητροπαρθένου κόρης. Εὐχαριστία κάνει πρὸς τὸν Θεὸν ἡ ἁγία μήτηρ τοῦ Χριστοῦ ἡ παρθένος καὶ κόρη.

Πηγαίνοντας μετὰ τὸν εὐαγγελισμὸν τοῦ ἀγγέλου ἡ παναγία εἰς τὴν ἐλισάβετ, τὴν ἐχαιρέτησεν ἡ ἐλισάβετ λέγοντάς της· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος

νος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου πρός με; Τότε εὐχαρίστησεν ἡ παρθένος τὸν Θεὸν, διὰ τὴν σάρκωσιν τοῦ υἱοῦ της. καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Καὶ εἶπε τὸ μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον: Καὶ τώρα ὁποῦ τὸ ψάλλωμεν ἐμεῖς, φαίνεται νὰ μιλῇ πρὸς ἐμᾶς ἡ ὑπεραγία· καὶ δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς τὴν χάριν ὁποῦ τῆς ἔκαμε. Καὶ ἐμεῖς πάλιν φαίνεται πῶς τὸν δοξάζωμεν, ἐσὰν ὁποῦ μὲ τὸ μέσον της διὰ νὰ γεννήσῃ τὸν Χριστὸν ἐσωθήκαμεν. Καὶ διὰ τοῦτο ἁρμόδια ἡ ἐκκλησία λέγει ἕνα στίχον ἀπὸ μέρος τῆς παναγίας, καὶ ἄλλον ἀπὸ μέρος μας· εἰς δοξολογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς βασιλείας του. Καὶ φαίνεται πῶς χαιρώμεθεν τὴν χαράν της, καὶ αὐτὴν τὴν σωτηρίαν μας. Διατοῦτο ψάλλουσι τὴν τιμιωτέραν μὲ μεγάλην εὐλάβειαν, κάνοντάς της μετάνοιαν ὡς τὴν γῆν. Εὐχαριστῶντας αὐτὴν καὶ τὸν υἱόν της εἰς ταῖς μεγάλαις χάραις ὁποῦ κάνει ὁ Θεὸς μὲ ταῖς μεσιτείαις της εἰς ἐμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους του.

α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

α΄. Μὲ μεγάλον πόθον εὐχαριστᾷ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾷ ἡ καρδία μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν πλάστην μου (ὁποῦ μοῦ ἔκαμε τόσην ὑπερθαύμαστον καὶ ἐξεσικὴν χάριν.)

β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

β΄. Μεγαλύνω τον, ὁποῦ ἐσοχάσθηκεν εἰς ἐμένα τὴν ταπεινήν του δούλην, καὶ μὲ ἔκαμε μητέρα τοῦ υἱοῦ του· διὰ τὸ ὁποῖον βλέπω πῶς ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς θέλουσι μὲ καλοτυχίζῃ ὅλαις ἡ γενεαῖς ὁποῦ θέλουσι πιστεύσῃ εἰς τὸν υἱόν καὶ Θεόν μου:

γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

γ΄. Προσκυνῶ τον, ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ἐμένα τέτοια παραμεγάλα καὶ ἅγια πράγματα ὁ μεγαλοδύναμος, διατὶ τὸ ἅγιόν του ὄνομα εἶναι πολλὰ καλόν. Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του εἶναι παντοτινὰ ἀπὸ παιδία ὡς παιδία εἰς ὅσους τὸν εὐλαβοῦνται.

δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους. Διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν:

δ΄. Δοξάζω τον, ὁποῦ ἔκαμε μεγάλα καλὰ μὲ τὴν δύναμίν του εἰς τὸ πλάσμα του, καὶ ἐδιασκόρπισε τοὺς ὑπερηφάνους ἐχθροὺς βλεπητοὺς καὶ ἀβλέπητους. Καὶ τοὺς ἀφάνισε μὲ ὅλαις ταῖς πονηρίαις τῆς καρδίας τους.

ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπει-

ε΄. Δοξολογῶ τον, ὁποῦ ἔρριξε κάτω τοὺς ἀπίστους τυράννους ἀπὸ τοὺς θρόνους τους, καὶ ἀνέβασε

μοὺς. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

τοὺς ταπεινούς. Καὶ ἐχόρτασε τοὺς πεινασμένους ἀπὸ τὰ καλάτου. Καὶ ἐκείνους τοὺς πλουσίους ἐδίωξε πτωχοὺς καὶ καταδικασμένους.

ϛ'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους· Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

γενέσ. κ β'.

ϛ'. Εὐχαριστῶντον, ὅπου ἐβοήθησε τοῦ ἀγαπημένου του λαοῦ, ἐνθυμούμενος νὰ κάμῃ ἐλεημοσύνην εἰς αὐτόν. Καθὼς ἔταξε τῶν πατέρων μας, ἤγουν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῆς τεκνογονίας του νὰ εἶναι μετ' αὐτοὺς αἰωνίως (τοῦτο νοεῖται διὰ τὸν δεσπότην Χριστόν, ὅπου κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη καὶ ἐλάβασι τὴν εὐλογίαν του:)

Προσευχὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Σὰν ἐγεννήθη ὁ πρόδρομος, καὶ ἔλαβε πάλιν ὁ Ζαχαρίας ὁ πατέρας του τὴν φωνήν του, γεμάτος ἀπὸ πνεῦμα ἅγιον ἐπροφήτευσε πρὸς τὸν υἱόν του, καὶ τοῦ εἶπε πῶς αὐτὸς θέλει ἰδῇ τὸν Χριστόν, καὶ νὰ τὸν δείξῃ εἰς τὸν λαὸν νὰ τὸν πιστεύσουν. Καὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν κόσμον μὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ υἱοῦ του, τοῦ Κύριος Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τὸν ἐλύτρωσε κατὰ τοὺς προφήτας ἀπὸ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας. Παρακινῶντας καὶ ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς νὰ εὐχαριστοῦμεν τούτην τὴν μεγάλην ἐλεημοσύνην καὶ νὰ σπουδάζωμεν μέρα νύκτα εἰς τὰ προστάγματά του κατὰ τὰ μεγάλα μας χρέη· διὰ νὰ μᾶς βάλῃ καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του.

α'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

α'. Νὰ εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, ὅπου ἠθέλησε καὶ ἐσοχάσθηκε· καὶ ἔκαμε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαόν του.

β'. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

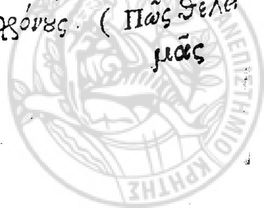
β'. Καὶ ἐσήκωσεν εἰς ἐμᾶς τὴν θαυμαστήν του δύναμιν νὰ μᾶς βοηθήσῃ (ἤγουν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·) ὅπου κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ τοῦ ἀγαπημένου δούλου του.

γ'. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν

γ'. Καθὼς τὸ ἐπροεῖπεν ἡ βασιλεία του μὲ τὸ στόμα τῶν ἁγίων του δούλων τῶν προφητῶν, ἀπὸ πολλοὺς καὶ διαφόρους χρόνους. (Πῶς θέλει

μᾶς

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν· Καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

μᾶς δώσῃ βασιλέα ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ,) νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούςμας. Καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν χέραν ὅλονῶν τῶν κακοθελητάδωνμας.

δ'. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

δ'. Καὶ τῶρα ἔφθασεν ὁ καιρὸς νὰ κάμῃ τὴν ἐλεημοσύνην ὁποῦ ἔταξε τῶν πατρῶνμας, μὲ τὸ νὰ θυμᾶται πάντα τῆς ἁγίαςτου συμφωνίας:

ε'. Ὅρκον ὃν ὤμωσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως. Καὶ ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

ε'. Καὶ ἐτελίωσε τὸν ὅρκον ὁποῦ ὤμωσε τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ πατέραμας, πῶς θέλει μᾶς δώσῃ τὸν τόπον τοῦτον νὰ τὸν κληρονομήσωμεν καὶ νὰ κατοικοῦμεν ἄφοβα. Καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶνμας.

ϛ'. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, Καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ϛ'. Διανὰ τοῦ δουλεύωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦμεν μὲ καθαρὰν καρδίαν καὶ καλὰ ἔργα, καὶ νὰ περιπατοῦμεν μὲ δικαιοσύνην ὀμπροστάτου ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆςμας.

ζ'. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

ζ'. Καὶ ἐσὺ τέκνονμου Ἰωάννη θέλεις εἶσαι καὶ νὰ ὀνομάζεσαι προφήτης τοῦ μεγαλοδυνάμου, διατὶ ἐσὺ θέλεις παγένημε τὸν λόγονσου (σὰν προετοιμαστὴς) ὀμπρόστου, νὰ διδάσκῃς καὶ νὰ καθαρίζῃς ταῖς στράταιςτου· (ἤγουν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων νὰ τὸν γνωρίσουσι.)

η'. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

η'. Καὶ νὰ δώσῃς ἴδισιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόντου πῶς ἦλθε νὰ τοὺς σώσῃ (Νὰ τὸν ἀποδεχθοῦν καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν ὡς Θεόντους) διανὰ συγχωρεθοῦσιν ἡ ἁμαρτίαιςτους. Καὶ τοῦτο θέλει γένῃ διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Θεοῦμας.

θ'. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ὑμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

θ'. Εἰς ἐμᾶς ὁποῦ ἠθέλησεν ἡ οὐράνιος ἀνατολὴ νὰ ξημερώσῃ (ἀπὸ τὸ ὕψοςτης τὸ μεγάλον) εἰς τὸ πρόσωπόνμας, Νὰ φανῇ ὁ ἀκτινοφωτερωστόλιστος ἥλιος· ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ σαρκοφόρος) νὰ φέξῃ εἰς τ' ἀμμάτιαμας ἐμᾶς ὁποῦ καθόμεσθεν εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὸ ἴσκιον τοῦ θανάτου.

i. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν, εἰς ὁδὸν εἰρήνης:

i. Τὸ ὁποῖον κάνει διανὰ διορθώσῃ ταῖς γνώμαις καὶ τὰ πόδιαμας, (Καὶ νὰ μας ὁδηγήσῃ καὶ νὰ μᾶς δυναμώσῃ νὰ τρέχωμεν) εἰς τὴν ἁγίαν στράταν τῶν προσαγμάτων του, (καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν τῆς βασιλείας του Ἀμήν.)

Τέλος, Καὶ τῷ Θεῷ Δόξα Αἰώνιος. Ἀθανάσιος ὁ κρὴς, ὁ ταῦτα πόνῳ γράψας.

Λεξι-

Λεξικὸν κατὰ ἀλφάβητον. ἀρχή.

Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ τοὺς ιβʹ. πατριάρχας. Ἀγγαῖος προφήτης, ἦτον τὸν καιρὸν τοῦ βασιλέως Δαρείου. Ἀγαρηνός. ἔθνος ἀπὸ τὴν ἄγαρ μητέρα τοῦ Ἰσμαήλ.

Ἀενδώρ. τόπος τῆς φυλῆς μανασσῆ σιμὰ εἰς τὸν ποταμὸν κισσῶν. Ἐκεῖ ἦτον καὶ ἡ μαγύτισσα ὁποῦ ἔδειξε τὸν Σαμουὴλ τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ ἐμίλησε. αʹ. βασ. κηʹ.

Ἀερμὼν τόπος ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος σιών. Ἀερμὼν ἄλλος μικρότερος εἶναι εἰς τὸν ποταμὸν κισσῶν, σιμὰ εἰς τὰ γελβοῦε. λέγεται σανιὼρ, καὶ σανίρ.

Αἰθὰμ. ὄνομα ψάλτου. καὶ ἑτέρων: αἰτὰμ. τόπος. Αἰθιοπία. τόπος τῆς ἀφρικῆς.

Αἰμάν. ὄνομα διαφόρων. Ἕνας Αἰμὰν ὑιὸς Αἰμὰν εἶχεν ὑιοὺς ιδʹ. ψάλτας.

Ἀλλόφυλοι. εἶναι οἱ φιλισταῖοι. εἶναι ὁ τόπος τους σιμὰ εἰς τὴν ἰουδαίαν, καὶ ὠνομάσθη παλαισθίνη.

Ἀμαλήκ. ἔγγονας τοῦ Ἠσαῦ. αὐτὸς ὁποῦ ἐνίκησεν ὁ Μωϋσῆς ὑψώνοντας τὰς χεῖρας του σταυροειδῶς. Ἀμαλὴκ ὠνομάσθη καὶ ὅλος ὁ τόπος, καὶ ὁ λαὸς, καὶ ἡ πόλις τῆς βασιλείας του. Ἀμπόθει, σκοντᾶ.

Ἀμωραῖος. Ὄρος ὁποῦ ἐπέρασεν ὁ Μωϋσῆς. καὶ ὄνομα τοῦ Χαναὰν ὑιοῦ Χὰμ, τοῦ ὑιοῦ τοῦ Νῶε, ὁμοίως καὶ ὁ λαός: ὁ βασιλεὺς Ἀμωραῖος ἦτον εἰς τὸν καιρὸν, τοῦ Μωϋσῆ ὀνομασμένος Σιών, καὶ ἐνικήθη ἀπὸ τοὺς Ἰσλαηλίτας. Ἰσλαὴλ ὀνομάσθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ Ἰακώβ. καὶ ἀπ᾽ αὐτὸν οἱ Ἰσλαηλῖται. καὶ οἱ Χρισιανοὶ νέοι Ἰσλαηλῖται λέγουνται.

Ἀμών. Καὶ ἀμὰν λέγουν νὰ εἶναι ὑιὸς τῆς μικρότερης θυγατέρας τοῦ Λώτ. εἰς τοὺς ψαλμοὺς λέγει Ἀμών, ἀντὶ Ἀμμωνίτας.

Ἀραβία τόπος τῆς ἀσίας. ἄραψ. ὁ λαὸς τῆς ἀραβίας.

Ἄρματα κατὰ τὴν γλῶσσαν μας, ὁποῦ γράφουνται εἰς τὴν γραφὴν ὅπλα, εἶναι ἄρματα τοῦ Θεοῦ φυλακτικά. σκουτάρι, τάργα, καὶ ἄλλα ὁποῦ φοροῦσιν οἱ δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον: Παιδευτικά. σπαθὶ, δοξάρι, σαΐταις, ῥαβδὶ, βρόχια, φωτία, διαφορὲς, πνοὰ καταιγίδος, μάστιγας, καὶ ἄλλα. σημαδεύουσι τιμωρίαις θεϊκαῖς. καὶ ὁ Θεὸς δὲ χρειάζεται αὐτῖνα ἄρματα νὰ παιδεύει καὶ νὰ θανατώνῃ, μὰ τοῦτο γροικᾶται διατὶ μετὰ τοῦτα γίνουνται οἱ πόλεμοι καὶ φόνοι καὶ χαλοῦνται τὰ φουσᾶτα καὶ ἡ χώραις, καὶ ἀκούοντάστα καὶ βλέποντάστα καθ᾽ ἕνας φοβᾶται: Καὶ ἀκόμι διατὶ ὁ Θεὸς μᾶς παιδεύει ἀπὸ τοὺς ἀπίστους ἐχθροὺς μὲ τέτοια ἄρματα διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.

Ἁρματηλάτης. ἀμαξάρης, λαλεῖ τὸ ἀμάξι, ἢ ἔχει μετ᾽ ἀμάξι, πολεμᾷ τοὺς ἐχθροὺς μετ᾽ ἀμάξι. διατὶ μετ᾽ ἀμάξια ἐμάχοντο οἱ αἰγύπτιοι, καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἕλληνες καὶ παλαιοὺς πολεμάρχους.

Ἅρματα. ἀμάξια. Ἁρμόζει, πιάνει, ὁμοιάζει, ἀκούεται.

Ἀσεβὴς. ἄπιστος, ἄθεος, ἀθεΐστας, αἱρετικὸς, ἁμαρτωλὸς, κακὸς Χριστιανὸς.

Ἀσσοὺρ. υἱὸς Σὲμ βασιλέως, Ἀσσυρίας. αὐτὸς ἔστησε τὸ βασίλειον εἰς τοὺς Ἀσσυρίους αὐτοὺς ἔκτισε καὶ τὴν νινευὶ τὴν μεγάλην.

Ἀσσύριος. ἦτον τὸ καθολικὸν ὄνομα τοῦ Νίνου, ἤγουν τοῦ Δία, καὶ αὐτὸς ὠνόμασε καὶ τὸν λαόν του Ἀσσύριον. ὁ Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἑλληνικὰ ὀνομάζονται Σύριοι, μὰ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους Ἀσσύριοι.

Βαβυλὼν. τόπος τῆς ἀσίας ὀνομασμένη καὶ ἀσσυρία ὅπου ἔκαμαν τὴν πυργοποιΐαν.

Βακτηρία, ματζοῦκι, πατερίτζα, βέργα.

Βασὰν. εἶχεν ξ΄. χώραις περιτειχησμέναις δυναταῖς. ἔξω ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς καὶ ἐβασίλευεν εἰς αὐτὴν ὁ Ὢγ, ἦτον ἡ κλίνη του σιδηρᾶ, τὸ μάκρος της πήχαις θ. καὶ τὸ πλάτος της δ΄.

Βεελφεγὼρ. εἴδωλον τῶν Μωαβιτῶν, ἐθυσίαζαν το οἱ Ἑβραῖοι εἰς τόπον Σατιμ, ὠργίσθη τους ὁ Θεὸς. καὶ ἐπρόσταξε τὸν Μωϋσῆν νὰ κρεμάσῃ ὅλους τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν ἥλιον, καὶ ἐθανατώθησαν κ δ΄. χιλιάδες αὐτοί.

Βροῦχος. ζωήφιον ὅπου βλάπτει τὰ κλήματα ὅταν ἀνοίγουσι.

Γαλαὰδ. υἱὸς Μαχὲρ. καὶ τόπος τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἕνα ὄρος. καὶ χώρα.

Γεβὰλ. ὄνομα κύριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ ὁ λαὸς λέγεται Γεβὰλ.

Γὲθ. τόπος τῶν φιλισταίων. ἀπ᾽ αὐτὴν ἦτον ὁ Γομιὰθ. ἔξη πήχαις μακρὺς καὶ πιθαμὴν εἰς αὐτὸ τὸ Γὲθ ἔφυγεν ὁ Δαδ, ὅταν ἐπῆρε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ τὸ σπαθὶ τοῦ Γολιὰθ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν Ἀγχοὺς βασιλέα τῆς Χὲτ. καὶ ὕστερα τοὺς ἐφόνευσεν ὁ Δαδ.

Γέραρα μητρόπολις τῆς παλαιστίνης.

Γῆ ραφαὶμ. γῆ τῶν γιγάντων.

Δαβὶδ. εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν σημαδεύει ὅτι ὁ Δαβὶδ τὸ ἔψαλεν αὐτὸν τὸν ψαλμόν.

Διαθήκη. διάτα, ὑστερινὴ παραγγελία. Διαφορεῖ. τιάφι, ἀπύρι.

Δικαιώματα. εἶναι τὰ ὅσα χρεοστοῦμεν τοῦ Θεοῦ νὰ κάνωμεν ἀπαρασάλευτα. σὰν ἐκείνους ὅπου δίδουν τὰ τέλη, χαράτζια, κανίσκα, πεσκέσια τῆς ἀφεντίας, καὶ βασιλείας, καὶ σὰν αὐτοὺς ὅπου ἐγκαλοῦνται, ὅπου χρειάζεται νὰ εἴπῃ καθ᾽ ἕνας τὰ δικαιώματά του.

Δόξα πρὶ. ἐξεγήθη εἰς τοὺς ρ γ΄. ψαλ. ὡς τὸ τέλος τοῦ ψαλμοῦ. Διόρθωσις. νόμος, κατάστασις.

Διπλοΐς. ἔνδυμα πενιχρὸν. ὀνομαζόμενον ἢ ιβώνιον, καὶ ῥάκος.

Δοὴκ. ὁ καταβάλτης τοῦ Δαβὶδ ὅπου ἐχάλασε τὴν Νομβὰ.

Δῶρα. θυσίας λειτουργίας χαρίσματα. κανίσκια.

Ἐγγαισμὸς τοῦ οἴκου Δαδ. α΄. παραλειπομένων ιθ΄. γράφει πῶς ὁ Δαβὶδ ἐμάζωξεν ὅλα τὰ χρειαζόμενα τοῦ ναοῦ διανὰ τὸν κτίσῃ, καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλησε. λοιπὸν κατὰ τὸ πρόσαγμα τοῦ Θεοῦ ἐπαράγγειλεν εἰς τὸν θάνατόν του τοῦ Σολομῶν, καὶ τοῦ ἔδωκε καὶ τὸν τύπον νὰ τὸν κτίσῃ. καὶ διὰ τοῦτο λέγει οἶκος τοῦ Δαδ, εἰς τοὺς κθ΄. ψαλμούς.

Ἐδὼμ. θέλει νὰ εἰπῇ πυρὸς. ἤγουν κόκκινος, ἔτζι ἐξανὰ ὀνομάσθη ὁ Ἡσαῦ διατὶ ἐπώλησε διὰ ἕνα σκουτέλι φακὴν κόκκινην τὰ πρωτίατα τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Ἰακὼβ: Ἐδὼμ ἐκράχθη ἀπὸ τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ ὁ τόπος τῆς Συρίας καὶ ἡ ἰδουμαία, καὶ ἡ ἐρημόςτης, καὶ ὁ λαὸς, καὶ ὁ βασιλεὺς.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ἤγουν διατὶ ὀνομάζεσαι πολυέλεος.

Ἐφραθὰ. ὄνομα τόπου. καὶ ἡ μάννα τοῦ Ὢρ ἡ Χαλὲπ, γυνὴ υἱοῦ ἑβρῶμ. καὶ ἡ βηθλεέμ.

Ἐφραὶμ. υἱὸς δεύτερος τοῦ Ἰωσὴφ. καὶ ὄρος κατοικούμενον ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ.

Εὖγε εὖγε, καλὰ καλὰ, γιάσου γιάσου.

Ἑωσφόρος. ἄστρον τῆς Ἀφροδίτης. ὁ Αὐγερινὸς. καὶ ὁ πρωτοξεπεσμένος ἄγγελος.

Ζεβεὲ. ἕνας ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς Μαδιὰμ τὸν ὁποῖον ἐθανάτωσεν ὁ Γεδεών.

Ζιφαῖοι. λαὸς ἀπὸ τὸ ὄρος Ζιφ, ἐπρόδοσαν τὸν Δαβὶδ εἰς τὸν Σαοὺλ, καὶ ὁ Δαδ ἀπὸ τὸν φόβον του ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον Μαὼν. ζωὴν μου, ψυχήν μου, ἐμαυτόν μου, τοῦ λόγου μου.

Ἠθὰμ. ὄνομα τόπου, ὁποῦ ἐξυράνθησαν οἱ ποταμοὶ του ἀπὸ θεϊκὸν πρόσαγμα. λέγουσι τινὲς πῶς ὁ Ἠθὰμ νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος τόπος ὁποῦ ἐξηράνθη καὶ ἐπέρασαν μὲ τὴν κιβωτὸν οἱ Ἑβραῖοι. καὶ πάλιν σὰν καὶ πρῶτας ἔβγεξεν εἰς τὸν τόπον του.

Θαβὼρ. ὄρος τῆς Γαλιλαίας, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκατέβη ὁ Βαρὰχ εἰς τὸν χείμαρον Κισσῶν καὶ ἐνίκησε τὸν Σισάραν. εἰς αὐτὸ ἔγινεν ἡ μεταμόρφωσις.

Θάρσις, ἡ θαρσὴς. ὄνομα ἀνδρὸς. καὶ ξανὰ ὀνομασία τοῦ αὐτοῦ τόπου ἀπ' αὐτόν. ἢ τὸ πελαγινὸν πέλαγος: Θεωρῶ. νοῶ. κοιτάζω. σοχάζομαι. Βλέπω.

Θυσία. ἡ παλαιὰ θυσία τῶν ἰουδαίων. ἡ λειτουργία καὶ προσευχὴ τῶν Χριστιανῶν. προσκυνήσις, εὐχαριστία, ἀγάπη, θάνατος, σφαγὴ. καὶ ἄλλα ὅμοια. Καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. νεκρῶν θεῶν θυσίας λέγουσιν οἱ ἐξηγηταὶ, μὰ μοῦ φαίνεται νὰ χρειάζεται καὶ ἀλλέως, πῶς νὰ ἔβγασιν ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα κορμία ὁποῦ ἐθυσίαζαν εἰς τὰ εἴδωλα. καθὼς ἔβγωγαν καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα.

Ἰαβεὶς. βασιλεὺς χαναὰν, ἐκατοίκα εἰς πόλιν ὀνομασμένην Ἀσὼρ, εἶχε στρατηγὸν τὸν Σισάραν. τοῦτος ὁ Ἰαβεὶς ἔκαμε μὲ τὸν Ἰν τοῦ Ναυῆ πόλεμον ἔχοντας βοηθοὺς κβ΄. βασιλεῖς, καὶ τοὺς ἐξωλόθρευσεν ὁ Ἰσόλους.

Ἰαβὶς τόπος ὁποῦ ἐθάπτη ὁ Σαοὺλ. α΄. βασιλ. λα΄.

Ἰακὼβ. εἰς τοὺς ψαλ ὁποῦ γράφη τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακὼβ, τὸ ἀναφέρνει διατὶ ἀπ' αὐτὸν κατεβαίνουσιν αἱ ιβ΄. φυλαῖς τῶν ἑβραίων. καὶ διὰ νὰ ἠξεύρωμεν πῶς κράζοντας τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακὼβ, ὁποῦ τοῦ ἐβοήθα ἐκεινοῦ εἰς τὰ κινδυνάτου, θέλει μᾶς βοηθᾷ, καὶ ἐμᾶς, κάνοντας τὸ θέλημάτου. ὁ Ἰακὼβ ἐμετ' ὠνομάσθη ἰὴλ ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ

θέλει

θέλει νὰ εἰπῇ νοῦς, ἢ ψυχὴ ὁποῦ βλέπῃ τὸν Θεὸν· ἢ πιστὸς αὐτὸς, ἢ δοῦλος Θεοῦ, αὐτὸς τοῦ Θεοῦ, καλὸς χριστιανὸς, ἢ λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἰδουμαία· τόπος κείμενος δυσικὰ τοῦ Ἰορδάνου· λέγεται ϗ Ἐδὼμ ἀπὸ τὸν Ἡσαῦ ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβ: Ἰδουμαῖος· λαὸς ἢ αὐτὸς ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν.

Ἰεζεκιὴλ· υἱὸς Βουζὶ Ἱερεὺς ϗ προφήτης· ἐσκλαβώθη εἰς τοὺς Χαλδαίους· ἦτον ὕστερα ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν. Ἐπροφήτευσε τὸν έ. χρόνον τῆς σκλαβείας τοῦ Ἰωακείμ.

Ἰεμενεῖ, υἱὸς Χουσί.

Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἦτον υἱὸς Χελκίου.

Ἱερεὺς· ἁγιασμένος ὑπερέτης Θεοῦ: Σὰν ἐξεσκλάβωσεν ὁ Θεὸς τοὺς ἑβραίους ἀπὸ τοῦ Φαραὼ ϗ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ Σινᾶ, ἐδιάλεξε τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα διὰ Ἱερεῖς καὶ ὑπερέτας ϗ δούλους τους, νὰ εἶναι εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἔδωκε τοῦ Ἀαρὼν τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν υἱῶν του τὴν ἱερωσύνην νὰ τὴν ἔχουσιν αἰωνίως αὐτοὶ ϗ οἱ κληρονόμοι τους. Καὶ ἀλλονῶν ἔδωκε νὰ εἶναι Νομοδιδάσκαλοι. Ἀλλονῶν ψάλταις· ϗ ἀλλονῶν νὰ εἶναι δουλευτάδες νὰ φυλάσσουσι τὴν Σκηνὴν, ἤγουν τὴν ξύλινην ἐκκλησίαν ὁποῦ ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν νὰ κάμῃ ὁ Βεσελεὴλ μὲ λάμαις χρυσάφι ἀπὸ ξύλα γερὰ ϗ δυνατά. Κολώναις, παύλαις, καὶ σκεπάσματα χρυσωμένα, μὲ ὅλα της τὰ συνέργα ϗ τέχναις· ϗ νὰ τὴν σοφιλιάσῃ μὲ σίδερα ἤγουν σὰν μὲ βερτζέτα, ϗ πορταδέλαις ἀρσενικαῖς καὶ θηλυκαῖς μὲ τέχνην μεγάλην, νὰ γίνεται ὅλη ἕνα κορμί· νὰ τὴν στένουν εὔκολα ϗ νὰ τὴν ἀνοίγουν, ϗ νὰ τὴν μεταθέτουν, καὶ νὰ τὴν μεταβαίνουν εἰς τοὺς τόπους ὁποῦ περνοῦσι· ϗ ἔτζι μὲ θαυμαστὴν σοφίαν ϗ φώτισιν ἀπὸ Θεοῦ, τὴν ἔφθιασε· ϗ ἔβαλε μέσα εἰς αὐτὴν
ά. μέρος. κατὰ τάξιν ἐπιτήδια ὅλα τὰ πράγματα· ϗ ἐχωρίζετο εἰς δ΄. μέρη. Εἰς τὸ ἔξω
β΄. μέρος μέρος τὸ πρῶτον ἔστεκαν ἡ γυναῖκαις: Εἰς τὸ δεύτερον τὸ ἀπομέσα οἱ ἄνδραις, ἐ-
*λευιτ. κεῖ ἦτον ϗ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, * ϗ ἄναφθε πάντα εἰς αὐτὸ φωτία ἄσβυστη διὰ τὴν θυσίαν τῶν ζώων· ϗ ἦτον ἀπὸ ξύλα γερὰ καμωμένον: έ. πήχες μάκρος: έ. πλάτος: καὶ γ΄. ὕψος τεσσαροκάντουνον μὲ περιπάργια, ἤγουν σάγ-
γ΄. μέρος κους ἢ μπουλιντουνάρια ὁποῦ τὸ ἐστήκοναν, ἐνδυμένα τοῦτα ὅλα μὲ τὸ χάλκωμα εἰς τὸ τρίτον τὸ παραμέσα ἦτον ἡ τράπεζα τῆς προθέσεως ἀπὸ ξύλα γερὰ τεσσαροκάντουνη: β΄. πήχες μάκρος: ά. πλάτος: ϗ μία ἥμισυ τὸ ὕψος μὲ περιπάργια ἐνδυμένα ὅλα μὲ λάμαν χρυσάφι· ϗ ἔθεταν ἀπάνω καθ᾽ ἡμέραν. ιβ΄. προσφοραῖς μεγάλαις μαλακαῖς διὰ τοὺς ἱερεῖς, ϗ ἐκείτετο βορεινὰ τῆς σκηνῆς. Ἡ λυχνία ἦτον ἀποκαθαρὸν χρυσάφι, τορνευτὴ μὲ ζ΄. κλῶνους καὶ εἰς τὴν κορυφὴν καθε κλῶνου εἶχε ἕνα λύχνον· ϗ ἀνάφθασι μέρα νύκτα μὲ καθαρὸν λάδι τῆς ἐλαίας. ἔστεκε ϗ αὐτὴ εἰς τὸν ἴδιον τόπον νοτικὰ κατὰ τὸ μεσημέρι, ϗ ἐκεῖ ἔψαλασι τὴν ἀκο-
δ΄. μέρος λουθίαν τους οἱ ἐκκλησιαστικοί. Εἰς τὸ δ΄. τὸ ὁλομέσα, ἤγουν τὸ βῆμα ἦτον ἡ κιβωτὸς ὁποῦ εἶχε ταῖς θεοχαραγμέναις πλάκαις· ἦτον ϗ αὐτὴ ἀπὸ γερὰ ξύλα καμωμένη τεσσαροκάντουνη, δύο ἥμισυ πήχες μάκρος· μία ἥμισυ πλάτος· καὶ μία ἥμισυ ὕψος· ἐνδυμένη ὅλη μὲ λάμα χρυσὴ καὶ αὐτὴ καὶ τὰ περιπάργιατης ὁ-

που τὴν ἐσίκοναν· καὶ ἦτον παρόμοια σὰν κασέλα ἢ σὰν τὸ ἐπιτάφιον. Ἐκεῖ μέσα ἐμπροστὰ εἰς τὴν κιβωτὸν ἦτον καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος ὁποῦ ἔμπαινεν ὁ Ἀαρὼν ταχὺ καὶ βράδυ καθημερούσιον, καὶ ἔβανε ἀκριβὸν καὶ μυρωδάτον λιβάνι καὶ ἐθύμιαζε. ἦτον τετράγκονον καὶ αὐτό. μία πήχη μάκρος. μίαν πλάτος. καὶ δύο ὕψος· καὶ εἶχε καὶ αὐτὸ κερατάργια νὰ σικόνεται· ἐνδυμένα ὅλα μὲ χρυσὴν λάμαν. Ἐκεῖ μέσα ἦτον καὶ τὸ χρυσοῦν θυμιατόν. Ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ὁποῦ ἐβλάστησε. Καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Μωϋσῆ ὁποῦ ἔκαμε τὰ μεγάλα θαύματα. Αὐτοῦ μέσα, μόνον μίαν φορὰν τὸν χρόνον εἰσέβαινεν ὁ ἀρχιερὰς μὲ αἷμα θυσίας. σημαδεύοντας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ τὸν θάνατον ὁποῦ ἐσταυρώθη μίαν φορὰν μοναχὴν διαλόγουμας, καὶ ἔφερε τὸ ἅγιόν του αἷμα εἰς τὸν πατέρα του διὰ τὴν σωτηρίαν μας: Στοχάσου εἰς τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὰ κέ. κέφ. καὶ ἀπάνω· ὁποῦ γράφει διὰ τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν Σκηνὴν καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

Ἱλὴμ· μητρόπολις τῶν Ἰουδαίων ἐκτισμένην εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβραὰμ ὁ Μελχισεδὲκ καὶ τὴν ὠνόμασε Σαλήμ. ἐβασίλευσεν εἰς αὐτὴν χρόνους ν'.

Ἰορδάνης· ποταμὸς τῆς παλαιστίνης. τελειόνει εἰς τὴν νεκρὰν θάλασσαν. πρωτοῦ νὰ καυθοῦν τὰ Σόδομα, ἐπότιζεν ὅλην τὴν παλαιστίνην.

Ἰούδας. υἱὸς δ'. τοῦ Ἰακὼβ· ἀπὸ τὸν Ἰούδαν ὠνομάσθη ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ τόπος Ἰουδαία· καὶ Ἰουδαῖοι· καὶ ἀπὸ τοῦτον κατέβαινη καὶ ὁ Δαδ καὶ ὁ Σολομών.

Ἰουδαία· λέγεται καὶ Χαναναία· καὶ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· καὶ γῆ Ἱερά. Ἰουδαία καλεῖται καὶ ὅλη ἡ γῆ τῶν ιβ'. φυλῶν· καθὼς λέγει εἰς τὸν οε'. ψαλ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰηλ· ἄλλην φορὰν λέγουνται ἡ δύο φυλαῖς τοῦ Ἰούδα, καὶ Βενιαμὴν Ἰουδαία ξεχωρίζοντάς την, ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ Σαμάρειαν καὶ ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς χώραις τῶν Ἰουδαίων. Ἡ Ἰουδαία εἶναι εἰς τὰ σύνορα τῆς Παλαιστίνης· μὰ ἡ Γαλιλαία καὶ Σαμάρεια εἰς τὰ σύνορα τῆς φοινίκης· μετὰ τὸν θάνατον Σολομῶντος· ἡ δύο φυλαῖς τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν ἐμείνασιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Δαδ· καὶ ἡ δέκα ἐχωρίσθησαν. Ἀπὸ τότε ἡ δύο μόνον ἐκράχθησαν Ἰσὴλ· καὶ βασίλειον τοῦ Ἰούδα εἰς τὴν θείαν γραφήν· καὶ ἡ δέκα, βασίλειον τοῦ Ἰηλ· καὶ οἶκος τοῦ Ἰωσήφ· καὶ μὲ ἄλλα ὀνόματα.

Ἰσμαηλῖται· ἦσαν ἐπιτήδιοι εἰς τὸ δοξάρι καὶ ἐγύριζαν πρὸς τὴν ἔρημον Κεδὼρ. ἀπ' αὐτοὺς κατέβαινουν οἱ Ἀράπιδες καὶ περιτέμνουνται δεκατριῶν χρονῶν· διατὶ καὶ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ προπάτοράς τους εἰς τόσους χρόνους ἐπεριτμήθη. Ἀπὸ τούτους λέγουσι νὰ ἐγεννήθη ὁ Μααμέτης καὶ οἱ Τοῦρκοι.

Ἰσραὴλ· ὁ πατριάρχης Ἰακὼβ, καὶ τὸ γένος του. καὶ οἱ τόποι καὶ κατοικιαῖς τους· ἄλλην φορὰν λέγει ταῖς ι'. φυλαῖς ὁποῦ ἐσύρθησαν εἰς τὸν βασιλέα ῥοβοάμ· τοῦτο τὸ ὄνομα εὑρίσκεται εἰς τὰ βιβλία ὁποῦ εἶναι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δαδ, ἤγουν βασιλεὺς Ἰούδα· καὶ βασιλεὺς Ἰηλ.

Ἰωναδὰβ. υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ τοῦ Δαδ· Ἄλλος Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχάβ.

Κάδις· ἢ κάδδης. σημαδεύει μίαν πόλιν τῆς Γαλιλαίας· τῆς ὁποίας πόλεως τὸν

βασι-

βασιλέα ἐξολόθρευσεν ὁ Ἰς τοῦ Ναυῒ καὶ τὴν ἔδωκε τῶν ἱερέων καὶ λευΐτων ἀπ' αὐ-
τὴν πόλιν ἦτον καὶ ὁ στρατηγὸς Βαρὰκ ὁποῦ ἐνίκησε τὸν Σισάρα· εἶναι καὶ ἄλλαις εἰς
τοῦτο τὸ ὄνομα γραμμέναις ἀπὸ τὸν Δαδ ὅμως σημαδεύει τὴν ἔρημον Σὶρ ὁποῦ εἶναι
ἀντίκρυτα τῆς αἰγύπτου, ὁποῦ ἐστάθηκαν οἱ ἑβραῖοι μ'. χρόνους· ἐκεῖ ὁποῦ ἐκτύπη-
σεν ὁ Μωϋσῆς τὴν πέτραν καὶ εὔγαλε τὰ νερά· ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη καὶ ἡ Μαριὰμ
ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσῆ.

Κατανύγητε· λυπηθῆτε. συντριφθῆτε. μετανοήσετε. παύσετε. διορθωθῆτε.

Κασία· κανέλα, γίνεται εἰς τὴν ἀραβίαν καὶ εἶναι φλοῦδα δένδρου καὶ μυρίζει εἰς τὸ φαγὶ
καὶ καλὴ εἰς ἰατρείαν, καὶ εἶναι πολλὰ ἐπιτήδιος.

Κατάρας· χρεία νὰ ἠξεύρετε πῶς ὅσοι ψαλ. καταροῦνται τῶν ἐχθρῶν, διαβάζοντάς
τους ἡ ἐκκλησία, καταρᾶται τῶν ἐχθρῶν της τῶν δαιμόνων, καὶ ἀπίστων καὶ αἱρετι-
κῶν ὁποῦ τὴν πολεμοῦσι. Καὶ τῶν κακῶν αὐτῶν ὁποῦ καταπατοῦσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἀδικοῦσι καὶ βασανίζουσι τοὺς ἄλλους· καὶ διατοῦτο ἂς φυλάσσεται καθ' ἕνας νὰ μὴ τὴν κα-
ταφρονᾷ καὶ νὰ μὴ κάνῃ κακὸν ἀλλονῶν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὴν κατάραν της νὰ πα-
θένῃ πολλὰ κακὰ καὶ ἐδῶ, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εὔ-
χεται τῶν καλῶν, καὶ ὅποιος θέλει τὴν εὐλογίαν ἂς κάνῃ καλά. Διατὶ ἡ ἐκκλησία
ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ Θεοῦ, ὡσὰν ἐπίσκοπος της νὰ καταρᾶται εἰς φόβον καὶ παι-
δευσιν τῶν κακῶν· καὶ εἰς παρακίνησιν καὶ εὐλογίαν τῶν καλῶν. κατὰ τὴν ἐξου-
σίαν ὁποῦ της ἔδωκεν ὁ Χς λέγοντας τῶν ἀποστόλων του. Λάβετε πνα ἅγιον ἄντι-
ἰω. κ. νων ἀφεῖτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς. Ἄντινων κρατεῖτε κεκράτηνται. Καὶ
ἐκεῖνοι ὁποῦ τοὺς διαβάζουσιν ἂς ἠξεύρουσι πῶς ἡ κακαῖς γνώμαις, καὶ λογισμοὶ καὶ
ἁμαρτίαις καὶ δαίμοναις· καὶ ὅσοι βλάβουσι τὴν ψυχὴν, εἶναι οἱ ἀληθινοί μας ἐχ-
θροί, καὶ καταπάνωτους ἂς εἶναι ὁ νοῦς μας ὅταν τὰς ἀναγνώθομεν. Μὰ τῶν χρι-
στιανῶν τῶν ἀδελφῶν μας δὲν εἶναι συγχωρεμένον κατὰ τὸ εὐαγγέλιον· ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ τὰ λοιπά. διατὶ δίχως νὰ τοὺς καταρούμεθεν, τοὺς παιδεύει
ὁ Θεὸς ὡς παραβάτας τοῦ νόμου του· καὶ ἐμᾶς ὁποῦ ἀδικούμεθεν ἂν τοὺς συγχωροῦμεν
μᾶς δίδει ὁ Θεὸς ἑκατονταπλάσια τὴν ἀνταπόδωσιν. Διατοῦτο χρεοστοῦμεν μό-
νον νὰ κάνωμεν καλὰ· καὶ νὰ ἀγαποῦμεν τοὺς ἐχθρούς μας σὰν τὸ ἔκανε καὶ ὁ Χς, καὶ
καθὼς μᾶς τὸ παραγγέλνει. Καὶ τότε λαμβάνομεν ἐμεῖς τὸ χάρισμα μυριο-
πλάσια· καὶ οἱ ἐχθροὶ τὴν παίδευσιν:

Καταφυγή· καταφύγι, σκέπασις, φύλαξις, κάστρον, πύργος,

ψαλμ. Κεδὰρ· υἱοὶ Ἰσμαὴλ, καὶ πόλις, καὶ τόπος ἀνάμεσα τῆς πόλεως Κεδὰρ, καὶ πηγῆς
ριθ'. φιάλης, καὶ ἔχει κάμπους πολλὰ καρπερούς.

Κισσῶν· ὄνομα ξεροποτάμου, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ῥίζαν τοῦ ὄρους θαβὼρ, καὶ τελειώνει
σιμὰ εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ὄρους Καρμήλου· εἰς αὐτὸν τὸν χείμαρον ἐβυθήθησαν πολοὶ
Χαναναῖοι εἰς τὴν μάχην τοῦ Βαρὰκ, ὁποῦ ἐνίκησε τὸν Σισάρα.

Κορὲ· εἶναι πολοί· Κορὲ υἱὸς Ἠσαῦ· κορὲ υἱὸς Χεβρών. Κορὲ υἱὸς Ἰεμωὰ·
Κορὲ υἱὸς Ἀσάφ. Κορὲ πρὰς τοῦ Ἀβιασάφ. Κορὲ υἱὸς Καάθ. Κορὲ υἱὸς Ἰσαὰρ υἱοῦ
Καάθ,

Καὰθ, ὁποῦ ἀντιστάθη τοῦ Μωϋσῆ. οἱ ψαλ. ὁποῦ γράφουν εἰς τὴν ἀπάνω γραφήν, ὑοὶ Κορέ· δείχνουσι πῶς ἐκεῖνοι οἱ ψαλμοὶ δίδουνται εἰς τοὺς ἀπὸ γόνους κανενὸς ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν ὀνομασμένους Κορὲ διανὰ τοὺς ψάλλουσι.

Λευΐ ὑὸς γ'. τοῦ Ἰακώβ. οἶκος Λευΐ. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Λευΐ· ἤγουν οἱ Λευΐται.

Ληνὸς. πατητήρι· νόμον εἴχασιν οἱ ἑβραῖοι, ἀφοῦ ἠθέλασι τρυγήση τὰ ἀμπέλια τὸν σετέμβριον· ὁποῦ εἶχαν μαζωμένην ὅλην τὴν ἐσωδίαν τοῦ περασμένου χρόνου· νὰ ἑορτάζουσι χαρούμενοι· καὶ ψάλλοντας τοὺς ψαλ. τῶν ληνῶν ἐκάνασι μεγάλαις εὐχαριστείαις καὶ δοξολογίαις εἰς τὸν Θεὸν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκλαβίας τους, καὶ διὰ τὴν νίκην τῶν ἐχθρῶν τους, ὁποῦ τοὺς ἀφανίσαν καὶ ἐπῆραν τοὺς τόπους τους καὶ ἐκατοίκησαν.

Λίβανος· ἐπίσημον ὄρος τῆς Φοινίκης, εἶναι τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς ἀσίας, ἀπὸ τὰ δένδρα του μαζόνεται τὸ λιβάνι· εἶναι γεμάτον ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα καὶ θαυμαστὰ δένδρα· καὶ καρπερὰ λαγκάδια· κατοικοῦσι Σύριοι, Ἀρμένιοι, Ἰακωβῖται, Γεωργιανοὶ, μαρωνῖται, Νεστοριανοὶ· καὶ Φράγγοι, καὶ Ῥωμαῖοι·

Λόγια, πολλὰ λόγια τῆς γραφῆς ὁποῦ φαίνουνται νὰ μιλοῦσι διὰ ἐνεστῶτα παρόντα καμώματα, πέρνουνται διὰ περασμένα· ὡς τὸ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν. Ὁποῦ τὸ λέγη αὐτὶς, ψαλμ.
ὁ ἐκτείνας τὸν οὐρανόν. Καὶ ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν. Καὶ ὁ μεταστρέψας τὴν θάλασσαν ργ'.
εἰς ξηράν, καὶ ἄλλα πολλά. καὶ τὰ λέγει ἀπέρασα καὶ παρόντα καὶ καθημερούσια· ψαλμ.
διανὰ δείξη τὴν ἀσκόλαστιν ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ κινᾶ τὰ κτίσματα παντοτινά. ξέ.
Διατὶ μίαν φορὰν ἐξάπλωσε τὸν οὐρανόν· καὶ ἐδῶ λέγει ξαπλώνεις. Ἐθεμελίωσε μίαν φορὰν τὴν γῆν· καὶ ἐδῶ λέγει, θεμελιώνεις. Ἐμετάβαλε μίαν φορὰν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐξέρανε· καὶ ἐδῶ λέγει, μεταβάνεις: Ἄλλα πάλιν περασμένα πέρνουνται διὰ ἐρχόμενα. ὡς τὸ ἐκεῖ ἐδηλίασαν φόβον, ὁποῦ θέλη νὰ εἰπῆ, ἐκεῖ ὁποῦ ἦσαν ξεγνίαστοι θέλουσι φοβηθῆ· καὶ λέγει τὸ περασμένον διὰ ἐρχόμενον, ψαλμ.
διατὶ εἶναι σὰν καὶ καμωμένον· ἐπειδὴ τὰ ὅσα λέγουν ἡ γραφαῖς, ἔχουσι νὰ γένουσι δίχως ἄλλο εἰς τοὺς καιρούς τους· καὶ ἄλλα ἐρχόμενα πέρνουνται διὰ περασμένα· ιγ'.
ὡς τὸ καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ* εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ (αὐτὶς* ἐμπῆκεν.) Καὶ ὡς ἐν ποταμῷ* διελεύσονται ποδὶ, ἤγουν* ἐπέρασαν τὸν ἰορδάνην μὲ στεγνὰ πόδια, ὁποῦ εἶναι ἐρχόμενα, καὶ πέρνουνται διὰ περασμένα. ἀφίνω τὰ ἐπίλοιπα διὰ τὸ μάκρος. μόνον διανὰ μὴ συγχήζεται ὁ ἀνήξευρος ἐγράφθησαν τοῦτα τὰ παραδείγματα.

Λὼτ ἐγέννησεν ἀπὸ τὴν πρώτην του θυγατέρα τὸν μωὰβ. ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι οἱ Μωαβῖται. Ἀπὸ τὴν δεύτερην τὸν Ἀμὰν, καὶ ἀπ' αὐτὸν εἶναι οἱ Ἀμανῖται.

Μαδιὰμ· ὑὸς τοῦ Ἀβραὰμ ἀπὸ τὴν Χεθοῦρα· καὶ ὁ τόπος ὁποῦ ἔφυγεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐ- ψαλμ.
φύλαγε τὰ πρόβατα τοῦ Ῥαγουὴλ· φοβούμενος ἀπὸ τὸν Φαραὼ διὰ τὸν αἰγύπτιον ὁ- πβ.
ποῦ ἐφόνευσεν. Εἰς ἄλλον καιρὸν ἐπῆγε μὲ φουσάτον ὁ Μωϋσῆς ἀπάνω τῶν μαδιανιτῶν· καὶ ἐξωλόθρευσεν ὅλους τοὺς ἄνδρας· καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιάμ. Εὐὶν,

Σὺρ, Οὔρ, Ῥόβεκ· καὶ Βαλαάμ.

Μαελέθ. πολλοὶ πιστεύουν νὰ εἶναι ὄνομα ὀργάνου μουσικοῦ· ὁ Θεοδώρητος ἀντὶ ὀργάνου μουσικοῦ, γράφει ὑπὲρ τῆς χορείας. Σύμμαχος, διὰ τοῦ χοροῦ. Ἱερόνυμος καὶ ἀκύλας ἐπιχωρεία· καὶ ὁ σχολαστής. ἀπαρχή.

Μάννα. ἔπευτεν εἰς τὴν γλῶσσαν κρύσταλον σὰν σπέρμα· ἤγουν κεχρὶ, ἀλέθασίν το εἰς τὸν μύλον. καὶ τὸ ἔτριβαν εἰς τὸ μουρτάρι· καὶ τὸ ἐμαγέρευαν εἰς τὸ τζουκάλι, καὶ τὸ ἐκάνασι πίτες, καὶ ἦτον νόσιμον σὰν μελόπιτα.

Μανασσῆς. ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ. καὶ ἄλλοι.

Ματαιότητα. πλάνη, ψεῦδος, γέλοιον, πελελάδα, μωρία, ἀγνωσία, ἀπαξία,

Μάτια, αὐτία, χεῖρας, καὶ πόδας, καὶ μέλη Θεοῦ ὅταν ἀκούῃς εἰς τὴν γραφὴν μὴ λογιάσῃς πῶς ὁ Θεὸς ἔχει αὐτὰ τὰ μέλη· καὶ διὰ τοῦτο τὸ λέγει; μὰ θέλοντας νὰ δείξῃ πῶς ὁ Θεὸς ἔχει τὴν βλεπτικὴν δύναμιν, λέγει μάτια: πῶς ἔχει δύναμιν νὰ ἀκούῃ· λέγει αὐτία: πῶς ἔχει δύναμιν, νὰ ἐνεργᾷ, λέγει χέρια: καὶ πόδας πῶς στέκει πάντα μπροστάμας· ἔτζι καὶ τὰ λοιπὰ, ἐπειδὴ ἀλλέως δὲ δύναται νὰ φανερώσῃ τοῦτα τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, παρὰ μετὰ τοῦτα τὰ ὀνόματα.

Μελχισεδέκ. βασιλεὺς χαναναίων καὶ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἦτον υἱὸς Σιδῶν βασιλέως αἰγύπτου, καὶ λιβίας. Ἔκτισεν εἰς τὸ ὄρος πόλιν καὶ τὴν ὀνόματε Σαλὴμ, καὶ ἐκάθετον εἰς αὐτήν. Λέγουσι νὰ ἀπέθανε παρθένος· καὶ Μελχισεδὲκ θέλει νὰ εἰπῇ βασιλεὺς εἰρήνης. ὕστερα ἡ Σαλὴμ ὠνομάσθη Ἰλήμ.

Μεσοποταμία· τόπος τῆς συρίας, κείτεται εἰς τὴν ἀνατολὴν ἀνάμεσα τοῦ ποταμοῦ εὐφράτου, καὶ τίγρεος.

Μήτρα· ὁ τόπος τῆς κοιλίας ὅπου πιάνεται τὸ βρέφος· καὶ στέκει θ'. μήναις, ὥστε νὰ γεννηθῇ. Μολύβι. μόλυβδος. βολίμι. Μόσχος, μοσχάρι.

Μονόκερως. λέγουσι πῶς νὰ εἶναι ὄρη εἰς τὰ βαθία μέρη τῆς Ἰνδίας τραχύτατα, πολλὰ καὶ κακόβολα, καὶ γεμάτα ἀπὸ θηρία καὶ ζῶα, Βόδια Αἴγαις καὶ πρόβατα χωρὶς βοσκοὺς· ἐκεῖ εὑρίσκεται καὶ αὐτὸς καὶ εἶναι μεγάλος σὰν ἄλογον.

Μωάβ. ὁ τόπος καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς· ἦτον υἱὸς τῆς πρώτης θυγατέρας τοῦ Λώτ, (ἐκατοικοῦσαν πρῶτα γίγαντες ἐκεῖ καὶ ἐκύρευαν καμπόσον καιρὸν τοὺς ἑβραίους, καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τὸ εἴδωλον τοῦ Χαμώς) ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Μωυσῆν νὰ μὴ δουλώσουν τοὺς Μωαβίτας, οὐδὲ νὰ τοὺς ἀφανίσουν, ἐπειδὴ ἐκατέβαινασιν ἀπὸ τὸν

κειτία. Λώτ· μὰ ὕστερα διὰ τὴν μεγάλην τους κακίαν τοὺς ἐδούλωσεν ὁ Γεδεών.

γεδεών. Νάθαν· προφήτης, ἔλεγξε τὸν Δαδ διὰ τὴν Βυρσαβεὲ καὶ τὸν Οὐρίαν, εἰς τὰς χεῖρας τούτου τοῦ ἐπαράδωσεν ὁ Δαδ τὸν Σολομῶντα νὰ τὸν ἀναθρέφῃ καὶ νὰ τὸν διορθώνῃ· καὶ αὐτὸς μὲ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα τὸν ἔχρισε Βασιλέα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Δαδ· ἦσαν καὶ ἄλλοι ἔτζι ὀνομασμένοι.

Νήπια· μωρὰ παιδία, βρέφη, ἄκακοι ἀθῶοι, ἀπονήρευτοι, ἀνήξευροι.

Νεομηνία· πρώτη ἡμέρα τοῦ φεγγαρίου, ἢ τοῦ μηνὸς κατὰ τοὺς ἑβραίους ἡ ὁποῖοι μετροῦσι

ζοῦσι τοὺς μιλῶες μὲ τὸ φεγγάρι. Ναὸς, ἐκκλησία, παλάτι, σπίτι, κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ.

Νεφθαλὴμ· ἕκτος υἱὸς τοῦ Ἰακὼβ, αὔξησε τὸ σπέρματου κατὰ πολλὰ εἰς τὴν αἴγυπτον. καὶ ἐκατοίκησαν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς ἄνω Γαλιλαίας, τὸν ποταμὸν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ μέρος τοῦ ὄρους λιβάνου, ὡς τὴν Δαμασκόν.

Νυκτοκόραξ· πουλὶ νυκτερινὸν ὁποῦ κράζῃ τὴν νύκτα παράξενα.

Ὁδὸς, στράτα, νόμος, πίστις· ἔργα καλὰ, ἢ κακὰ, ἀρετὴ, κακία.

Ὅλοι οἱ ψαλμοὶ ὁποῦ ἔχουσι τὸ Ἀλληλούϊα, εἶναι χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας.

Ὄναγροι· ὄνοι ἄγριοι· ἄγρια Γαϊδούρια· ἀγρογάδαρα· εὑρίσκουνται εἰς τὰ δάση τῆς πολονίας· εἶναι τὰ νύχια τους ἰατρικά.

Ὄργανα. συνέργα, ἐργαλεῖα, ἅρματα, ἀγγεῖα, σκεύη, καὶ ἄλλα ὅμοια, εἶναι τὰ ὅσα χρειάζεται κάθε ἄνθρωπος νὰ κάμῃ τὴν τέχνην κατὰ τὸ ἔργον του· τὰ ὄργανα ὁποῦ ἐδόξαζαν παλαιὰ τὸν Θεὸν, ἦσαν Σάλπιγγες, Ψαλτήριον, Κιθάρα τύμπανα κύμβαλα, καὶ ἄλλα. μὰ τῶρα εἶναι καθαρὰ καρδία, φωνὴ καὶ καλὰ ἔργα.

Ὁρατὸν βλέπητον· αἰσθητόν· ὅσα κόκαλα, δυνάμαις, ἐνεργείαις.

Ὄρνεα· ὄρνια, κοράκοι, καὶ ὅλα τὰ σαρκόφαγα πουλιά.

Ὅρος, νόμος, κανόνας, πρόσαγμα, ὁρισμὸς, ὀρδινιὰ, παραγγελία, σύνορον.

Ὄρος. τὸ ὑψηλὸν βουνόν: μὰ τὰ βουνὰ εἶναι χαμηλώτερα ἀπὸ τὰ ὄρη.

Παῖδες. παιδία, Νέοι, Σκλάβοι, δοῦλοι. Κοπέλια· Καὶ οἱ τρεῖς παῖδες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, ὁποῦ ἔβαλεν ὁ Ναβουχοδονόσορ εἰς τὴν κάμινον.

Παρένθεσις, σημαδεύει λόγια ὁποῦ δὲ τὰ ἔχῃ ὁ ψαλμὸς καὶ τὰ βάνῃ ὁ ἐξηγητὴς ἀπ᾽ ἔξω ἀπὸ λόγου του, διὰ χρείαν καὶ κατανόησιν καλλιτέραν τῆς ἑρμηνείας καὶ κάνει χρεία νὰ τὸ ἰξεύρῃ καθ᾽ ἕνας πῶς ταῖς ὅλαις ἡ παρένθεσαις μιλοῦσι ἄγραφα λόγια ἀπ᾽ ἔξω τοῦ ψαλμοῦ, διὰ νὰ μὴ τὰ γυρεύῃ νὰ τὰ εὕρῃ μέσα εἰς τὸ κείμενον (καὶ λόγια) τοῦ ψαλτηρίου ἀπάνω εἰς τοῦτο σημαδεύομεν κάποιαις παρένθεσαις ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν α. ψαλμὸν, τὸ μακάριος ἀνὴρ διὰ τοὺς ἀνήξευρους ὁποῦ δὲν ἠξεύρουσι τί θέλει νὰ εἰπῇ (παρένθεσις:) στιχ. α. Καλότυχος (Κέμου) ὁ ἄνθρωπος· (τὸ Κέμου) εἶναι ἡ παρένθεσις μὰ τὸ καλότυχος ὁ ἄνθρωπος εἶναι τοῦ ψαλμοῦ λόγια: παρένθεσις εἶναι ἐκείνη ὁποῦ ἔχῃ εἰς τὴν ἀρχὴν, τοῦτο τὸ σημάδι (καὶ εἰς τὸ τέλος, τοῦτο.)

Πεπυρωμένον. καθαρισμένον εἰς τὴν φωτίαν. ἄδολον. ἄκρατον. φίνον. λαμπρόν.

Πλησίον. γείτονα, ὁμόπιστον, ὁμόγνωμον.

Ποιμαίνεις. βόσκεις, ἀναθρέφης, παιδεύεις, διορθώνεις.

Πολλάκις. πλεονάκις, πολλαῖς φοραῖς.

Προκομμένος. ἄξιος, προθυμερός.

Πρὸς πρωῒ πρωΐ. ταχὺ ταχὺ στὸ ξημέρωμα· σύναυγα πρὸς τὸ ξημέρωμα· Κάποιαις φοραῖς στικόνουνται οἱ ἐχθροὶ εἰς τοὺς πολέμους σύναυγα πρὸς τὸ ξημέρωμα, καὶ

πιδοῦσιν ἔξαφνα ἀπάνω τῶν ἐναντίων τους προτοῦ νὰ ἐξυπνήσουσι, ὅπου εἶναι ζαλισμένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον, καὶ τοὺς νικοῦσιν εὔκολα καὶ τοὺς ἀφανίζουσι. Ἐκεῖνο σημαδεύει τοῦτος ὁ λόγος· πῶς κάνει ὁ Θεὸς ὅταν θέλῃ ἔξαφνα τὴν ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθρούς του. καὶ τοὺς ἀφανίζει μὲ τὴν ὀργήν του τὸ γληγορώτερον· καὶ τοὺς δούλους του ἐλευθερώνει καὶ τοὺς θεραπεύει.

Προφήτης· προορατικός· προλέγει τὰ ἐρχόμενα· λέγεται καὶ βλέπων, κατὰ αὐτωνομασίαν ἤγουν αὐτὶς τὸ ὄνομα καὶ δραγουμάνος τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ.

Πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, ψαλ. ξζ΄. στιχ. ιβ΄. γράφει κάποιος ἐξηγητής. Οἱ πάνυ πλουτοῦνταις ἐπὶ τοῦ δώματος περιστερὰν γυψίνην ἱστᾶν εἰώθησαν, εἰς σύμβολον ἄκρας εὐδαιμονίας· ἤγουν οἱ πλούσιοι καὶ μεγάλοι εἴχασι συνήθειαν νὰ στένουσιν ἀπάνω εἰς τὰ ὑψηλὰ δώματα τοῦ σπιτιοῦ τους ἕνα περιστέρι ἀπὸ γύψομ ἀργυροχρυσωμέναις πτεροῦγες· διὰ σημάδι τοῦ μεγάλου τους πλούτου καὶ καλοριζικιᾶς προσκαίρου.

Ῥαὰβ· ἡ πόρνη τῆς ἱεριχῶ· σημαίνει καὶ τὴν αἴγυπτον. ψαλ. πς΄. ῥαὰβ· ἡ αἴγυπτος.

Ῥάμνον· ἄραμνος, κλαδὶ μὲ μεγάλαις ἀκάνθαις. τούτη ἡ ῥάμνος σημαδεύει τὸν κακὸν καὶ πονηρὸν καὶ ὑπερήφανον ἄνθρωπον ὅπου γυρεύῃ νὰ γένῃ βασιλεύς, ἢ κριτής, ἢ ἐξουσιαστὴς ἢ προεστὼς ἀλλονῶν (βιαστικῶς ἀπὸ λόγου του, ἢ ἀπὸ ἄλλους) δίχως νὰ ἔχῃ γνῶσιν ἢ φόβον Θεοῦ ἀπάνω του· καὶ ὁμοιάζει τῆς παραβολῆς ὅπου λέγῃ, πῶς τὰ δένδρα ἐσυμφώνησαν νὰ κάμουσι βασιλέα· ὅμως δὲν ἠθέλησεν ἡ ἐλαία οὐδὲ ἡ συκιὰ οὐδὲ τὰ λοιπὰ δένδρα νὰ γενῆ βασιλεύς μόνον ἡ ῥάμνος ἡ ἀκανθερὴ καὶ ἄκαρπη ἐδέχθη τὸ βασίλειον· κριτῶν θ΄.

Ῥάντισον· ῥανέ· βρέξε· λαντούρησε.

Σαβὰ· υἱὸς χοῦς, ἀνεψιὸς χὰμ υἱοῦ νῶε· ἀπὸ τοῦτον ἐκράχθη Σαβὰ ἡ ἀραβία ὅπου ὀνομάζεται εὐτυχής· καὶ ἡ βασιλική της χώρα εἶναι κτισμένη εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν καὶ γεμάτον ἀπὸ δένδρα· αὐτὸς ὁ τόπος ἔχει πολὺ χρυσάφι καὶ ἀσίμι· ἀπ' αὐτὸν ἦτον καὶ ἡ βασίλεισα Σαβὰ καὶ ἔφερε τοῦ Σολομῶν ρκ΄. τάλαντα χρυσάφι· καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς Γάσπαρος καὶ οἱ ἄλλοι δύο βασιλεῖς εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦ ἔφεραν χρυσάφι καὶ λιβάνι καὶ σμύρναν.

βιβλίον Σάββατον· ἀργεῖται διὰ τὴν δημιουργίαν· καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἑβραίων ἐξ αἰγύ-
α΄. κεφ. πτου. δὲν ἐπολέμησαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀντιόχου οἱ μακαβαῖοι τὴν ἡμέραν τοῦ
β΄. λουκ. Σαββάτου. Σάββατον σημαίνει ἀκόμι καὶ τὴν ἑβδομάδαν ὅλην· κατὰ τὸ νηστεύω
ιη΄. δὶς τοῦ σαββάτου· σ΄. πήχες εἴχασι νόμον οἱ ἑβραῖοι νὰ περιπατοῦσι τὸ σάββα-
τον. θέλει νὰ εἰπῆ κατάπαυσις, σχόλη, ἑορτή· σὰν ὅπου λέγῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἔσται ὑμῖν σάββατον, ἤγουν ἑορτὴ σὰν τὸ πάσχα· ἡ πεντηκοστή· καὶ ἡ σκηνοπη-
γία· μία Σαββάτων, σημαδεύει τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος· ἢ τὸ πρῶ-
τον σάββατον τοῦ μηνός· ἢ τὴν πρώτην ἑορτὴν ἀπὸ ταῖς τρεῖς, ἢ τὴν πρώτην ἡμέραν
τῆς ἑορτῆς.

Σαλμα-

Σαλμανάν. βασιλεὺς μωαβιτῶν, τὸν ἐφόνευσεν ὁ γεδεών.

Σαμουήλ. ἔχρισε τὸν σαοὺλ βασιλέα. καὶ ἦτον ὁ ὅλο πρῶτος βασιλεὺς τῶν ἑβραίων. καὶ αὐτὸς ἦτον ὁ μεγάλος ἐχθρὸς τοῦ Δαβὶδ καὶ ἔλαβε κακὸν θάνατον, τοῦτος ἀναφέρνεται εἰς τοὺς ψαλμούς: Εἶναι καὶ ἄλλοι εἰς τὴν θείαν γραφήν.

Σελμών. ὄνομα ἀνδρός. καὶ ὄνομα ὄρους ἐφραὶμ (σιμὰ εἰς τὴν σύχην) σκεροῦ καὶ σκοτινοῦ ὄρος Θεοῦ ὄρος πίον. ἀπ' αὐτὸ ἀνέβη ὁ ἀβιμέλεχ καταπάνω τῶν σιχεμιτῶν. σελμών, ἡ ἱλὴμ ἐκαλεῖτο.

Σιλώμ ὄρος ὁ ψυλότατον ἀνάμεσα εἰς τὰ ὄρη τοῦ ἱλήμ. καὶ μία πόλις εἰς τὸ αὐτὸ ὄρος, ὅπου ἦτον πολλὴν καιρὸν ἡ κιβωτὸς, καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ὅπου ἔκαμεν ὁμοιῶς τῆς εἰς τὴν ἔρημον. καὶ τὴν ἐπῆραν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς τὸν πόλεμον πρὸ τοῦ νὰ βασιλεύσῃ ὁ Σαούλ. καὶ μὲ χρόνους τὴν ἔφερεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν ἱλήμ. ψαλ. οζ'. ά. βασ. δ.ε.ς.ζ.

Σίκημα. σαμάρεια. νεάπολις. πόλις καὶ τόπος ὅπου ἄφηκεν ὁ Ἰακὼβ τοῦ ἰωσήφ. β'. βασ. ς'.

Σινά. ἢ σιναϊ. ἦλθαν ἐκεῖ οἱ ἑβραῖοι εἰς μζ'. ἡμέρας ὅπου ἐπέρασαν τὴν θάλασσαν. ὁμοιῶς τῆς ἐστάθη εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἕνα χρόνον. καὶ δ'. ἡμέρας. ἐκεῖ ἔγινεν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου. ἐχειροτονήθησαν ἱερεῖς καὶ λευῖται. ἐδώθησαν νόμοι ἐκκλησιαστικοί, καὶ κοσμικοί. ἐμετρήθη ὁ λαὸς καὶ ἔγιναν οἱ τάξες τοῦ πολέμου.

Σμύρνα. εἶναι δάκρυον δένδρου, ὅπου γίνεται εἰς τὴν ἀραβίαν, καὶ βιωτίαν, εἶναι ἐπιτήδιον εἰς ἰατρείαν.

Σισάρα. στρατηγὸς τοῦ βασιλέως ἰαβὶν χαναναίου. κάτοικος εἰς πόλιν ἀρισωθ. κ'. χρόνους ἐπείραζε τοὺς ἑβραίους μὲ ἐννιακόσια ἁμάξια σιδηρᾶ, καὶ ἡ δεβόρα ἡ προφήτης, ἐπρόσαξε τὸν βαρὰκ καὶ πολεμῶντας τους τοὺς ἐξολόθρευσε. καὶ φεύγοντας ὁ Σισάρας εἰς τὴν αὐλὴν νὰ κρυφθῇ ἐπειδὴ εἶχαν ἀγάπην μετοὺς χαναναίους. ποτίζοντάς τον γάλα ἐκείνη ἀπεκοιμήθη, καὶ πέρνοντας ἕνα παλούκι, τὸ ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μηλιγκάτου, ὡς κάτω εἰς τὴν γῆν.

Συναγωγή. συνάξις, μάζωξις: συναγώγι τόπος ὅπου συνάσουνται οἱ ἰουδαῖοι καὶ προσκυνοῦσι καὶ ἀναγνώθουν τὸν νόμον τους.

Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ μικροὶ ἀντί, ὅταν στέκουν ἔμπροσθεν εἰς τοὺς μεγάλους νὰ μιλοῦσι μετ' αὐτοὺς ὡσὰ νὰ ἐμιλοῦσαν πρὸς ἄλλους, σὰ νὰ ἔλεγεν ἕνας στέκοντας ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. προσκυνῶ τὴν βασιλέαμου, ἀντὶς προσκυνῶ σε βασιλέα μου: καὶ τί μὲ προστάσσει ὁ Κύριός μου, ἀντὶ τί με προστάσσῃς Κύριέ μου: εὐχαριστῶ τὴν αὐθεντίαν μου, ἀντὶς εὐχαριστῶ σε ἀφέντη μου. Καὶ τοῦτο γίνεται διὰ νὰ δείξουσι πῶς μιλοῦσι μὲ πολλὴν φόβον καὶ ἐντρέπειαν καὶ μεγάλην ταπείνωσιν. Ἔτζι τὸ λέγει καὶ ὁ προφήτης εἰς τὸν δ'. ψαλ. Εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. ἀντὶς ἀπάκουσες Θεέ μου τὸ δίκαιόν μου: καὶ εἰς τοὺς ιζ' ψαλ. καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύ. καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα. ἀντὶς, καὶ εἰς τὴν θλῖψιν μου σὲ ἐπαρακάλεσα Κύριέ μου, καὶ πρὸς ἐσένα Θεέ μου ἐφώναξα. καὶ τοῦτο ἐτημαδεύθη διὰ τοὺς ἀνήξευρους. διὰ νὰ μὴ συγχίζεται ὁ νοῦς τους νὰ μὴ τὸ καταλαμβάνουσι.

Σιχ-

Σιχημὰν. σιχὲμ. μητρόπολις σαμαρείας, ἐκατοίκησεν ὁ Ἀβραὰμ καὶ Ἰακώβ. ἐχαλάσθη ἀπὸ τοὺς Συμεὼν καὶ Λευὶ διὰ τὴν δεῖνα τὴν ἀδελφήν τους. μετὰ ταῦτα τὴν ἐκατάσκαψεν ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ ἔσπειρεν ἁλάτι. καὶ τὴν ἐξανάκτισεν ὁ Ἱεροβοάμ, καὶ τὴν ὠνόμασε νεάπολιν. εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χυ ὠνομάζετο σιχάρ.

Σιών. Εἶναι ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἱλῆμ. αὐτοῦ εἶναι τὸ ἀνώγαιον ὅπου ἔγινεν ὁ δεῖπνος ὁ μυστικός. εἰς τὸ ὁποῖον ἐφάνη ὁ Χς μετὰ τὴν ἀνάστασιν, τῶν μαθητῶν του. κράζεται καὶ διὰ τὸν ἅγιον τάφον τοῦτο τὸ ὄνομα, καὶ διὰ τὴν χώραν τῆς Ἱλῆμ.

Σκηνή. τέντα παυγιόνι, καλίβα, ἐκκλησία, σπίτι.

Σοβάλ. υἱὸς σηείρ. καὶ ἕτεροι. καὶ πόλις τῆς συρίας, καὶ ἐπαρχία ὅλη. ἤγουν ὅλος ὁ τόπος μίας βασιλείας. ἢ ἀφεντίας. ἢ πατριαρχίας. ἢ ἐπισκοπῆς. Στοχάσου. ἴδε. κοίταξε.

Στράτηγος. ὁ πρῶτος τοῦ πολέμου ὅπου ὁρίζει ὅλον τὸ φουσάτον.

Σχοινία. ἐπιβουλαῖς, δίκτια περιπλέγματα, μπερδέματα, ἀβανίαις.

Σωτήρ. λυτρωτής, ἐλευθερωτής, σώστης, βοηθός, σκεπαστής.

Σωτηρία. λύτρωμα, ἐλευθέρωμα, σῶσμα, βοήθημα. σκέπασμα, τὰ ὁποῖα σημαδεύουσι κάθε καλόν, τόσον εἰς τὴν ψυχήν, τόσον εἰς τὸ κορμί. Καὶ εἶναι ὄνομα πολλὰ θαυμαστὸν καὶ ὠφέλιμον, καὶ δίδεται τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χυ, καὶ ἁγίων.

ψαλ. οζ. Τάνεως. βασίλειον τῆς αἰγύπτου ὅπου ἔκαμεν ὁ Μωυσῆς τὰ θαύματα.

Τίς. κάποιος, τινάς.

Τρίβος. τριβή, μονοπάτι.

Τριστάτας. τρεῖς στεκάμενους, στέκουσι τρεῖς νομάτος εἰς κάθε μέρος τοῦ βασιλέως.

Τρόπους. λογαργιασμούς, τέχναις, εὑρέματα. μόδους.

Ὕμνος. ὅταν λέγῃ μόνον, ἐν ὕμνοις, ἔψαλασι χωρὶς ὄργανα, ἤγουν δίχως σωνάρια, κιθάραν, καὶ ἄλλα ὅμοια. μὰ ὅταν λέγῃ ἐν ὕμνοις ψαλ. ἔψαλασι μὲ φωνήν καὶ μὲ ὄργανα.

Ὑποδήματα. παπούτζια, σιβάνια.

Ὑποπόδιον. σκαμνί, σκαλοῦνι, πάτημα ἐκείνου ὅπου κάθεται ὑψηλά.

Φάραγξ τῶν ἁλῶν. τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάλασεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν πόλεμον χιλιάδαις ιη. ἰδουμαίους. καὶ ὁ Ἰωὰβ ιβ. χιλιάδας. καὶ ὁ ἀμασίας ι. καὶ κ. χιλιάδας ἐδουμαίος. καὶ ἐγκρέμνησε καὶ ἄλλας ι. χιλιάδας ἀπὸ τὸν ἐγκρεμνόν, ἢ τὴν πέτραν γετεέλ.

Φαρέτρα. βελοθήκη.

Φίλους. χρεία νὰ λογιάζωμεν πῶς εἶναι φίλοι οἱ καλαῖς γνώμαις καὶ ἀρεταῖς. ὁ Θεός, οἱ ἄγγελοι, οἱ ἅγιοι ὅπου μᾶς βοηθοῦσι. καὶ ὅσα μᾶς ὠφελοῦσι καὶ σώνουσι τὴν ψυχήν μας. Καὶ ἐχθροὺς ταῖς κακογνωμίαις καὶ ἁμαρτίαις μας, τὸν διάβολον καὶ τοὺς δαίμονας, ἀπίστους, αἱρετικούς. καὶ ὅσα μᾶς ἐναντιώνουνται εἰς τὰ καλὰ ἔργα, καὶ μᾶς προξενοῦσι τὴν κόλασιν.

Φινεές. ἦτον υἱὸς ἐλεαζάρου, υἱοῦ Ἀαρών. τοῦτος φθάνοντας τὸ στράτευμα εἰς σατιείν πορνεύοντας ὁ λαὸς μετὰ ταῖς μωαβίτησσαις. καὶ προσκυνῶντας τὸ βεελφεγὼρ καὶ θυσία-

σιάζοντάς το, ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν μωϋσῆν νὰ κρεμάσῃ ὅλους τοὺς ἄρχοντας κατὰ τὸν ἥλιον. καὶ προστάσσοντας ὁμοίως τοὺς νὰ φονεύσουν τοὺς πταίστας. ἐφόνευσεν ὁ φινεὲς τὸν ζαμβρὶ ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου συμεὼν, ἁμαρτάνοντας με τὴν χασβὶ θυγατέρα τοῦ σοὺρ ἄρχοντος ἔθνους σομὰθ μαδιανίτου. ψαλ. ρέ. ἐστάθη ὁ φινεὲς ἀπὸ τὸν μωϋσῆν στρατηγὸς τὴν ἰλήτην κατεπάνω τῶν μωαβιτῶν καὶ τοὺς ἐνίκησε.

Φινεὲς, υἱὸς ἠλὶ τοῦ ἱερέως.

Φυλή. σημαδεύει τὸ γένος, ἢ ἐκείνων ὁποῦ κατεβαίνουν ἀπὸ ἕνα προπάτορα.

Φυλαὶ τοῦ Ἰακὼβ εἶναι ὅσοι κατεβαίνουσιν ἀπ᾽ αὐτόν. καὶ εἶναι ιβ΄. Ρουβὶμ. Σιμεὼν. λευΐ. Ἰούδα δάν. νεφθαλείμ. γάδ. ἀσήρ. ἰσάχαρ. ζαβουλών. ἰωσήφ. βενιαμίν. φυλαὶ τοῦ Ἰακὼβ ιβ΄.

Χὰμ. υἱὸς τοῦ νῶε, πατὴρ τοῦ χαναάν. ἀπὸ ἐτοῦτον τοὺς υἱοὺς ὀνομάζουνται χαναναῖοι. καὶ ὁ τόπος ὁποῦ ἐκατοίκησαν. καὶ τὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ κατὰ τὸ τάσικόν του.

Χαρὰς ἀψύχων. οἱ προφήταις ἐσυνήθησαν ὅταν θέλουσι νὰ φανερώσουν μεγάλην χαρὰν, νὰ λέγουσι τὴν ἀψύχων κτισμάτων νὰ χαίρουνται, καὶ πάλιν ὅταν θέλουν νὰ φανερώσουν μεγάλην θλίψιν νὰ θρηνοῦνται.

Χρυσμὸς. προφητεία λόγος ἀπὸ Θεοῦ μιλημένος, ἢ γραμμένος.

οἱ Ψαλμοὶ ἐγίνησαν διὰ μεγαλώταταις ἀφορμαῖς, καὶ νίκαις, καὶ χάραις τοῦ Θεοῦ. διατοῦτο πρέπει ὅταν τοὺς διαβάζωμεν, ἢ τοὺς ἀκούωμεν νὰ κατανοοῦμεν τὰ λεγόμενα, διανὰ θυμούμεθεν τοῦ Θεοῦ τὰ παλαιὰ θάυματα καὶ κρίσαις, καὶ ἀνταπόδοσαις νὰ τοὺς λέγωμεν με πολλὴν θάρρος καὶ εὐλάβειαν, ἀθέλωμεν νὰ ὠφελούμεθεν, καὶ νὰ ἐνεργοῦσιν εἰς τὰ παρακάλιαμας. διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἐγράφθησαν τὰ προοίμια, καὶ ἡ ἐξήγησαις τῆς ψαλμ. διανὰ γνωρίζεται ἡ μεγάλητους δύναμις καὶ βοήθεια. καὶ νὰ φυλάσσουνται τὰ γραφόμενα, ἔχοντας παράδειγμα τοὺς ἑβραίους, καὶ πῶς οἱ καλοὶ ἐτιμήθησαν. καὶ οἱ παρήκοοι ἐξωλοθρεύθησαν διανὰ μὴ πάθωμας ἀπ᾽ ἐκείνους χειρότερα.

οἱ Ψαλμοὶ ἔχουσι διάφορα πράγματα, εὐχαριστείας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ παρακάλια. προφητείαις, παραγγελιαῖς. διατάματα. ἐπαινέματα φοβερίσματα. παρηγορίαις. παραδείγματα. διορθώματα. εὐλογίαις εἰς τοὺς καλούς. καὶ κατάραις εἰς τοὺς κακοὺς καὶ ἀμετανοήτους.

Ψαλμὸς ἔχει διαφορὰν ἀπὸ τὴν ᾠδήν. διατὶ αὐτὸς ψάλλεται μεδιάφορα ὄργανα. ᾠδὴ, ἢ ἆσμα ἦτον ψάλμα, μόνον μετὸ στόμα χωρὶς ὄργανον ὡς τὰ ἰδιομέλα, προσόμοια, καὶ εἱρμούς.

Ψαλμὸς ᾠδῆς. ἄρχιζε πρῶτον τὸ ὄργανον καὶ ἔπαιζε καὶ ἡ φωνὴ ἀκολούθα ὁποῦ σημαδεύῃ πῶς κανεὶς χρεία νὰ κάνῃ ἔργα καλὰ ὁποῖος θέλει νὰ δοξολογᾷ τὸν Θεόν.

Ὠδὴ ψαλμοῦ. ἄρχιζε πρῶτον ἡ φωνὴ, καὶ ἀκολούθα τὸ ὄργανον. ὁποῦ σημαδεύῃ πῶς ὁποῖος θέλει νὰ προσεύχεται, χρεία νὰ κάνῃ καλὰ ἔργα, καὶ τότε νὰ εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀρέσῃ ἡ ψαλμῳδία καὶ τὸ παρακάλιον του.

Ψαλτήριον. λέγεται αὐτὸ τὸ ἴδιον βιβλίον ὁποῦ ἔχῃ τοὺς ψαλμούς.

Ψαλ-

Ψαλτήριον, ἦτον ἕνα ὄργανον ὅμοιον τῆς κιθάρας. ϗ ἔλεγάσι τὴν φωνήν του ψαλμόν.

Ψαλμῶν ποιηταὶ ἦσαν Μωϋσῆς, ϗ ἄλλοι πρὸ τοῦ Δαβίδ.

Ἄλλοι ψαλμοὶ γράφουσι τοῦ Δαβὶδ τὸ ὄνομα. ϗ ἄλλοι ἄλλονῶν. ϗ ἄλλοι εἶναι δίχως ὄνομα. ϗ ἄλλοι ἔχουσι τὸ ἀλληλούϊα, ϗ φαίνεται πῶς αὐτοὶ νὰ εἶναι καμωμένοι πρὸς δοξολογίαν Θεοῦ. διατὶ τὸ ἀλληλούϊα σημαδεύει δόξαν Θεοῦ. ἤγουν δοξάσετε τὸν Θεόν.

Ὅταν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν, γράφει ψαλμὸς τῷ Δαδ, σημαδεύει πῶς ὁ Δαδ τὸν ἔψαλεν αὐτὸν τὸν ψαλμόν. Ἔτζι ϗ τοὺς ἄλλους ψαλμοὺς ὁποῦ γράφῃ ἡ ἀπανωγραφὴ τοῦ Ἀσάφ, ἢ τοῦ Αἰμάν, ἢ τοῦ Αἰθάμ, ἢ τοῦ ἰδιθοὺμ τὸ ὄνομα. σημαίνει πῶς τὸ ἔψαλλεν αὐτὸς ὁ πρωτοψάλτης μὲ τοὺς συντρόφους τοὺς ἀκολουθοῦντας.

Ὕμνος εἶναι δοξολογία πρὸς τὸν Θεόν, μὲ φωνὴν μελῳδικὴν μὲ μεγάλα ϗ διάφορα ϗ ἀκριβὰ λόγια ὁποῦ φανερώνουσι τὴν μεγάλην ἐνέργειαν ϗ δόξαν τοῦ Θεοῦ. ὡς τὸ εὐλογητὸς εἶ Κε ὁ Θεὸς τῶν πρων ἡμῶν, ϗ ὑπερύμνητος ϗ ὑπερψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ τὸν Κν ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ τὸ δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Ὑμνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε προσκυνοῦμέν σε δοξολογοῦμέν σε εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. ϗ τὰ ὅμοια θεολογίας λόγια.

Αἶνος. ἔπαινος, ἐπειδὴ σὰν εἰποῦμεν αἰνεῖτε τὸν Κν ἐκ τῶν οὐρανῶν ϗ τὸ ᾄσατε τῷ Κῳ ᾆσμα καινόν, λέγομεν τὸ αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ϗ λέγοντας αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, ψάλλομεν ἕνα τροπάρι εἰς κάθα στίχον. διατοῦτο ὠνομάσθησαν τὰ τροπάρια αἶνοι. ἤγουν ἐπαινέματα παλαιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ σμίγωμεν μετὰ νέα τῆς ἑορτῆς ὁποῦ ψάλωμεν κατὰ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἑορτάζωμεν.

Ἐξομολόγησις εἶναι εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν διατὰ καλὰ ϗ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἔργα ὁποῦ κάνῃ εἰς ἐμᾶς. Ἢ εἶναι ὁμολογία τῶν ἁμαρτιῶν μας, ϗ τοῦ γυρεύομεν συγχώρησιν.

Εὐχή, τάξιμον πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἀνάγκην ϗ χρείαν, ἢ εὐλάβιάν μας. προσευχή, παρακάλιον, ἢ ζήτημα. δίχως ψαλμῳδίαν ϗ ὄργανα. Διάψαλμα, ἀλαγὴ τοῦ ἤχου, ἢ τοῦ νοήματος.

Οἱ ἑβραῖοι διαμερίζουσι τοὺς ψαλμοὺς εἰς ε. βιβλία. καὶ τὸ τέλος κάθα βιβλίου ἕναι εἰς τὸ γένοιτο γένοιτο. Τὸ α, βιβλίον τελειόνει εἰς τοὺς μ. ψαλμούς: Τὸ β. εἰς τὸν οα. Τὸ γ. εἰς τοὺς πη. τὸ δ. εἰς τοὺς ρε. τὸ ε. εἰς τὸν ὕστερον, ἤγουν εἰς τοὺς ρν.

Ψαλτήριον δεκάχορδον εἶναι οἱ δέκα αἰσθήσαις τοῦ ἀνου.

Ψυχή. ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνου ἔχει ε. αἰσθήσαις, ἤγουν δυνάμαις ὁποῦ ἐνεργᾶ μοναχή της μὲ σάτης ὅσα βούλεται. ϗ α. εἶναι ὅσους ὁποῦ γεννᾶται ἡ δόξα. ἡ διάνοια. ἡ φαντασία. ϗ ἡ αἴσθησις: Δόξα εἶναι τὸ νόημα, ἢ ἡ γνώμη, ἢ ἡ βουλή, ἢ τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὸ ἐξετάσῃ. ἢ διανὰ τὸ μάθῃ, ἢ διανὰ τὸ κάμῃ: Διάνοια εἶναι ὁ λογισμὸς ὁποῦ τὸ λογιάζῃ ϗ τὸ λογαργιάζῃ τί λογῆς εἶναι: Φαντασία εἶναι ἡ θύμησις ὁποῦ θυμᾶται ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλόγιασε ϗ ἐλογάργιασε.

Αἴσθησις εἶναι ἡ κατανόησις ἡ ἀπείκασις, ἡ κατάστασις, καὶ τὸ τέλος τοῦ πράγματος ὁποῦ

ὁποῦ ἐλόγιασε τινάς. καὶ τὸ βλέπει σὰν καμωμένον μὲ τοῦ νοῦ του ἢ καλὸν εἶναι ἢ κα-
κόν. ἢ τοῦ ἀρέσῃ ἢ ὄχι. ἢ νὰ τὸ κάμῃ ἢ νὰ μὴ τὸ κάμῃ. χάριν λόγου· ὁπάδε λόγος
κάνει καλόν· μὰ ὁπάδε λόγος κάνει κακόν. Διατοῦτο θέλοντας νὰ ἐξετάσωμεν
ἕνα λόγον, ἢ ἕνα πρᾶγμα ὁποῦ βουληθῇ ὁ νοῦς μας: ἐκείνη ἡ βούλησις ὁποῦ γεν-
νᾶται ἀπὸ τὸν νοῦν μας σὰν ἀπὸ μάνα, λέγεται δόξα: Λοιπὸν ἀκολουθᾷ ἡ διάνοια.
ἤγουν ὁ λογισμὸς νὰ συλλογισθῇ τὸ ὄφελος, ἢ τὸ βλάβος του: Ἡ φαντασία στέκει
καὶ τὸ θυμᾶται καὶ τὸ φαντάζεται: Τότε ἡ αἴσθησις, ἤγουν ἡ κατανόησις καὶ γνώρισις
ἐκείνη ὁποῦ κάνει ἡ ψυχὴ μὲ τὴν φρόνεψίν της, ἀπεικάζει πῶς εἶναι καλὸς ὁ λόγος,
καὶ τὸν λέγει· ἢ κακὸς καὶ τὸν σιωπᾷ· ἢ καλὸν τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ κάνει. ἢ κακὸν καὶ
τὸ ἀφίνει.

Ἄνθρωπος: ἔχει ἀλλοκοις ε΄. αἴθησαις. Τὴν ὅρασιν. Τὴν ἀκοήν. Τὴν ὄσφρησιν. Τὴν
γεῦσιν. Καὶ τὴν ἀφήν. Ταῖς ὁποῖαις ἐνεργᾷ μετὰ αἰθητήρια. ἤγουν με τὰ μέλη τοῦ
κορμίου. μάτια. ἀφτία. μύτη. σόμα. καὶ χέρια. Μετ' ἀμμάτια βλέπει τὸ πράγ-
μα. Μετ' ἀφτία τὸ ἀκούει. Μὲ τὴν μύτην τὸ μυρίζεται. Μετὸ σόμα τὸ δοκιμάζει
Καὶ μετὰ χέρια τὸ ἐνεργᾷ. Μὲ ταύταις τὰς δέκα δυνάμαις προστάσσει ὁ νόμος μας, ψαλ.
καὶ ὅλη ἡ θεία γραφὴ τὸν ἄνθρωπον νὰ δοξάζῃ τὸν Θεὸν καὶ νὰ [illegible] τὴν τάξιν του τὸ χρέος λβ΄. β΄.
του νόμιμα· διὰ νὰ ζήσῃ εἰς τὴν χάριν καὶ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ σωθῇ. ψαλ.

Ὢγ. βασιλεὺς τῆς Βασάν. ρβ΄. α΄.

Ὡραῖα τῆς γῆς, εἶναι οἱ τέσσερεις ὥραις τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἤγουν οἱ τέσσερεις καιροὶ τοῦ χρό- ψαλ.
νου. ἡ ἄνοιξις. τὸ θέρος. τὸ ψιμοπέρι: καὶ ὁ χειμῶνας. Καὶ ἄνοιξη καλοκαίρι εἶ- ρμγ. ιά.
ναι ἀπὸ τὴν κα΄. τοῦ μαρτίου, ὡς τὰς κδ΄. τοῦ Ἰουνίου: Θέρος εἶναι ἀπὸ τὰς κδ΄. ψαλ.
τοῦ Ἰουνίου ὡς τὰς κέ. τοῦ σεπτεμβρίου: Ψιμοπέρι εἶναι ἀπὸ τὰς κέ. τοῦ σεπ- ρν΄. δ΄.
τεμβρίου ὡς τὰς κέ. τοῦ δικεμβρίου: Χειμόνας εἶναι ἀπὸ τὰς κέ. τοῦ δικεμ- δαμα-
βρίου ὡς τὴν κα΄. τοῦ μαρτίου. σκηνὸς

Ὢ τοῦ θαύματος. ὢ μέγα θαῦμα. Θαῦμα καὶ ἔκστασις ἔχουσι διαφοράν. διατὶ τὸ Ἰωανν.
θαῦμα φανερώνει χαρὰν καὶ ὄχι φόβον. Μὰ ἡ ἔκστασις· σύγχυσις τοῦ νοῦ· συγ- β΄. βιβ.
χισιν λογισμοῦ. φόβον μέγαν. ὕπνον, ἀποκοίμησμα ἁγίων. σὰν τῶν προ- κεφ. κβ΄.
φητῶν, καὶ ἄλλονῶν ἁγίων. ὁποῦ σὰν ἀποκάρωναν ἔβλεπαν ἀπὸ Θεοῦ, ἢ χα-
ρούμενα· ἢ φοβερὰ πράγματα.

Πίναξ τῶν Ψαλμῶν κατὰ ἀλφάβητον.

ρλζ'. Ἐ-

πς΄. Οἱ

Τέλος τοῦ πίνακος.

